This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

600090083Q

LEXICON GRAECUM

IN

TRAGICOS.

BODLEIANA BIBLIOTHECA

VEL

COLLECTIO INTERPRETATIONUM VETERUM

EX

SCHOLIIS ET GLOSSIS GRAMMATICORUM LEXICOGRAPHORUMQUE

EXTRACTARUM SUISQUE LOCIS INSERTARUM.

ACCEDUNT

INTERPRETATIONES PRINCIPUM RECENTIORIS ÆTATIS.

UTRUMQUE INSTITUIT, COLLEGIT, IN ORDINEM REDEGIT

M. GODOFREDUS FÆHSE.

PRIMISLAVIAE, 1832.

SUMTIBUS LIBRARIÆ RAGOCZYANÆ.

304. e. 56.

Lexicon græcum in Tragicos.

NOMINA LEXICOGRAPHORUM PER COMPENDIUM SCRIPTA:

Amm. i. e.	Ammonius.
A. B. et Bach.	Anecdota Beckeri et Bachmanni.
E. G.	Etymologicum Gudianum.
E. M.	Etymolog. Magnum.
E. O.	Etymolog. Orionis Thebani.
Eust.	Eustathius.
Harp.	Harpocration.
H.	Hesychius.
Mœr. A.	Mœris Atticista.
Phav.	Phavorinus.
Pherec.	Pherecydes.
Phot.	Photius.
Phryn.	Phrynichus.
Poll.	Pollux.
S. et Sch. ant.	Scholia antiqua in Homer. Odyss.
Sch. in Lyc.	Schol. in Lycophronem.
Sch. in Pind.	Schol. in Pindarum.
Sch. in Plat.	Schol. in Platonem.
Sch. Villois.	Schol. Villoisonii.
Su.	Suidas.
Thom. M.	Thomas Magister.
Tim.	Timæi Lexicon Platonicum.
Valck. D.	Valckenaeri Diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias.
Z.	Zonaras.

Alia intellectu faciliora, quia per se patent, de industria omisi.

FABULÆ TRAGICORUM, ÆSCHYLI, SOPHOCLIS, EURIPIDIS.

AESCHYLI FABULAE SEPTEM.

Ag.	Æschyli Agamemnon.
Ch.	Choephoræ.
Eu.	Eumenides.
Prm.	Prometheus.
Prs.	Persæ.
Spt.	Septem adversus Thebas.
Ae. S.	Supplices.

SOPHOCLIS FABULAE SEPTEM.

S. A.	Sophoclis Antigone.
Aj.	Ajax.
S. C.	(Oedipus) Coloneus.
S. E.	Electra.
S. Ph.	Philoctetes.
S. T.	(Oedipus) Tyrannus.
S. Tr.	Trachiniæ.

EURIPIDIS FABULAE XX.

Al.	Euripidis Alceste.
An.	Euripidis Andromache.
B.	Bacchæ.
Cy.	Cyclops.
Dan.	Danae.
E. E.	Electra.
H.	Hippolytus.
Hec.	Hecuba.
Hel.	Helena.
Her.	Heraclidæ.
H. f.	Hercules furens.
I.	Ion.
I. A.	Iphigenia in Aulide.
I. T.	— in Tauris.
M.	Medea.
Or.	Orestes.
Ph.	Phœnissæ.
Rh.	Rhesus.
E. S.	Supplices.
Tr.	Troades.

Lexicon hoc in Tragicos graecos graecum quum jam in eo sit, ut in publicum prodeat, non inutile fore existimavi, ea, quae anno praeterlapso de ratione, qua id instituerim, de legibus, quas in eo contexendo mihi posuerim, de modo, quem tenuerim, de finibus, quos mihi scripserim, iterum typis tradere, ad manum ut essent claves, quibus si usus fueris in thesauro illo aperiendo, opera erit multo facilior. Continet autem hoc Lexicon omnes fere, quae hodie in triumviris illis, ÆSCHYLO, SOPHOCLE, EURIPIDE leguntur voces, minores etiam orationis quas dicunt partes, phrases, gnomas, sententias, proverbia, nomina propria potiora, nomina Deorum eorumque res gestas, mythologica, antiquitatem, constructionisque modos, addita uniuscujusque vocis, quae est explicanda, potestate atque vi graecis verbis exposita, vel auctoritate Lexicographorum veterum, EUSTATHII, HESYCHII, SUIDÆ, POLLUCIS, PHOTII, ETYMOLOGICORUM, ZONARÆ, PHAVORINI, AMMONII, TIMÆI, MOERIDIS ATTICISTÆ, HARPOCRATIONIS, PHRYNICHI, PHERECYDIS nixa, vel denique ex scholiis in ARISTOPHANEM, LYCOPHRONEM, PLATONEM, PINDARUM hausta digestaque. Maturescit autem tempus, immo adest, quo illud: „Ut quis maxime linguam quamque illa ipsa explicaverit, ita felicissime in ea perdiscenda proficient tirones" re probes. Alia enim quum sint tempora, alia etiam graeca interpretandi ratio in scholis efflorescat oportet. Jam non desunt, qui graeca graeco doceant ore, multumque, quam volumus rationem docendi adjuvat, quae jam incipit vulgari separatio gymnasiorum a scholis, quae tractant res recentioraque, minus curant veteres linguas et antiqua.

Nullus autem omnium librorum graecorum, unum si exceperis Homerum, ita est comparatus, quem graecis verbis et malis interpretari, et, quum adsit supellex veterum Grammaticorum locupletissima, possis rectius, copiosius, facilius, quam tragoediae. Harum lingua enim est omnibus numeris absoluta, eaque, cui praeter illos triumviros, auctores conditoresque, habeas fere neminem, qui aut aliquid operae quod pretium dixeris, addiderit aut demserit. Stat illa, quam tres Gratiae finxerunt *segnes nodum solvere*, nativo suo fulgens nitore. Hujus linguae, quicquid habemus, unum est, sibi concinit. Reliqua omnia dictionis genera fluctuant, natant, variant.

Latinam versionem nonnisi difficilioribus locis, ambiguisque subjunxi. Principes recentioris aetatis quae et monuerunt et docuerunt, VALCKENAERUS, PORSONUS, SCHÜTZIUS, HERMANNUS, SEIDLERUS, SCHÆFERUS, REISIGIUS, BLOMFIELDIUS, ELMSLEIUS, suo loco laudavi, veteribus recentiora ut adessent, sanata ut exhiberentur, quae adhuc laborabant, neque esset, cur lector multum temporis in tot tantisque vo-

luminibus pervolutandis, si haberet, consumeret, haud raro perderet, si non haberet, omni ope destitutus circumspiceret auxilium, ad manum ut esset apparatus vocum graecarum, in lucem ut protraherentur, quae in Lexicis et Grammaticis abdita latebant, locusque alter alteri ut faces admoveret. Non omnes tamen omnino aut lectiones aut, quas emiserunt viri docti correctiones recentissimas, attigi, operis enim mole laborans meisque occupatus vix potui ephemeridas doctorum oculis percurrere, nedum judicio subjicere; temere autem, quicquid in solum cadit, tollere et cupide arripere, terminos veteres evellere et quemvis obvium peregrinumque civitate donare, a pietate mihi videbatur abhorrere pariter atque a justitia.

Tanta in rerum mole id in primis erat videndum, omnia suo ut ordine sese exciperent, procederent deinceps, suo quaeque loco posita eminerent. Omnem enim sic facilius et oculis et mente perlustrabis regionem. Praecedit autem in *verbis* prima vocis potestas, digitis monstrantur stirpis quasi rami et propiores et remotiores. Est tamen, ubi colorum instar limites confluant confundanturque. Huc transferas illud Horatianum: „Lucanus, an Appulus, anceps. Nam Venusinus arat finem sub utrumque colonus." Hinc unum idemque verbum duobus leges locis, ut πράττειν et πάσχειν, πρίπειν et εἶναι, affinia quidem, non tamen eadem. Silva autem justo densior verborum locupletissimorum, τοῦ εἶναι, τυγχάνειν, τιθέναι, ποιεῖν, ἔχειν variis artibus, ita ut ducibus Modis, Praepositionibus, Particulis &c. ordinem instituerem, est collucata. Hinc omnem ad hunc thesaurum unicuique aut aditus patet, aut quisque sibi eum, si, quas in manum dedi, claves adhibuerit, facili aperiet negotio. Quod ad ordinem *Nominum* et *Substantivorum* et *Adjectivorum* attinet, sequuntur *Synonyma*, quae adsunt, tota cum sua gente, ita ut in ditioribus agmen ducant *divina*, *nobiliora*, meliora, medium teneant *media*, gregem claudant *inferiora*, vulgaria, vel praecedant, quae sunt *corporis*, excipiant illa, quae ad *animum* spectant, deinde *metaphorice* dicta, denique *nude* posita nullaque virtute distincta. Affinitatis legem pro viribus religiose colui observavique. Est tamen, ubi lex legi cedat fascesque submittat, lex spatii legi rationis et potestatis. Brevitatis et parsimoniae studiosus *Nomina* Substant. et Adject. *verba*, *aliaque*, si saepius iterantur, ubi fieri potuit, *semel* tantum plene dedi, in sequentibus *initiali* litera ea significasse satis habui. Voces, quarum exempla ex Euripide et Sophocle plura sunt addita, ex Aeschylo cumulare nolui. Aeschyli versus laudantur ex editione Glasgoviensi, Sophoclis, duce Brunckio, Euripidis, Musgravio. Schneideri indice, qui vere inscribitur *locupletissimus vocum quae in Sophoclis fabulis leguntur*, ex quo ad manum fuit, diligenter usus sum. Si qua tamen vox notabilis silentio praeterita fuerit, ei suus locus in calce Lexici concedetur. Brevitatis causa scripsi ubique *r* et *s*, ne quis hoc mihi vitio vertat. Totum etiam Lexicon per compendium scripsissem, ubiubi id fieri potuisset, mea si in potestate hoc fuisset. Longas ancipitesque syllabas notavi. Verbosa scholia aut contraxi, aut, quae idem olus recoquerent, omisi, saniora praetuli brevioraque. Quicquid denique mihi notatu dignum est visum, aut iteratur, aut nove dictum est, aut obsoletum, aut rarum, aut ἅπαξ λεγόμενον, aut suspectum viris doctis, id lineola infra tracta distinxi, oculos lectoris ut in se converteret eosque moraretur. Prioribus consultis editoribus, quod ad lectiones adtinet, duces secutus sum itineris Wellauerum, Wunderum, Matthiaeum. His principiis, tamquam fundamentis, innixus viam institui persecutusque sum constanter. Haec fere sunt, quae nostro a Lexico tuo jure exspectes. Vale nostroque fave instituto. Scrib. Servestae Calendis Octobr. MDCCCXXIX

M. Godofredus Fæhse,
Gymnas. Direct.

Α·

Ἄ. Ἀ ἐπίρρημα θρηνητικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ κ. Μελέμπους περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τοῦτο τὸν κανόνα· τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπίρρήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται, λαμπταῖ, παπαῖ, αἴ κ. τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαὶ κ. τοῦ ναὶ. ἐγὼ δέ φημι, κ. τοῦ ὀαὶ. S. ad Lycophr. cf. Ἀπαπαῖ. Σχετλιαζικὸν ἐπίρρημα. In Arist. Θεσμοφ. 696. ἐπιτιμητικὸν Arist. Plut. 127. et ἐπίρρημα τοῦτο ἐκπληκτικόν, Bis, ter, quater repetitur. Hec. 1069. Rh. 226. Cy. 157. Al. 28. ἆ μὴ κόλαζε, S. T. 1147. ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. ἐνταῦθα ἐπίρρημα σχετλιαζικόν. σιωπὴν παρακελευόμενον. cf. Ἀπαπαῖ. et. αἴ.

Ἄβαι. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, ὁ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλ. Η. τὴν δὲ φηθεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος πληθυντικῶς Ἄβας λέγει. κ. Σοφοκλῆς δὲ ὁμοίως πληθύνει. κ. παρ' ἐκείνῳ δὲ κ. ὀξύνονται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων αἱ Ἀβαί. Eust. ὅθ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν S. T. 899. Α. τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερὸν ἐστιν Ἀπόλλωνος.

Ἀβάκχευτος, i. q. ὁ μεμυημένος, ὁ τετελεσμένος – κακοβάκχευτος.

ἄρρητ' ἀ – οισιν εἰδέναι βροτῶν Β. 472. θιασον Or. 319. κακοβάκχευτον, ὁ πρέποντα Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν θρήνοις κ. γόοις ἐξεταζόμενον, ἢ παρόσον ἄοινα κ. νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερὰ τελεῖται, ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα.

Ἀβαντίς, Δίρφην Ἀβαντίδα. Η. f. 185.

Ἀβάρβαρος. ξενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα, κ. ὀκ ἀ – ον. Σοφ. Λακαίν. I. εἶδος οἰκοδομήματος Poll. IX. 49. H. Stephan. ἔδειμε. cf. ψαλίς. Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' Ἕλληνας διαλέγεσθαι, τουτέστι τὸ ἀσολοικίζως κ. ἀβαρβαρίζως διαλ. E. M.

Ἄβατος, ον. Ἄ – ον. ἱερὸν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. Cyrill. ἀδιόδευτον, ἀπέραντον. H. Contr. βατὸς, βάσιμος. σηκὸς. E. Ph. 1741. ὁ ναὸς δηλονότι τοῖς βεβήλοις, τοῖς τὰ Διονυσιακὰ μὴ γινώσκουσι μυστήρια. ἔνευλος ὀρέων. E. Temen. XVIII. χώραν H. f. 851. κορυφαὶ Παρνησιάδες. I. 86. πέδον B. 10. αἰθέρος ἄ – ον φῶς Ph. 816. εἰς ὕψος πολὺ, ὥστε προσεγγίζειν τῷ αἰθέρι, ἀνέφερε τὴν Καδμογενῆ γένναν. ἐρημίαν. Prm. 2. εἰς ἣν ὀδοὶς βαίνει, διὰ τὸ τραχὺ. δύσβατον. Alteram lectionem ἄβροτον praeferunt Reis. et Blomf. τὰν ἄ – ον θεῶν φυλλάδα S. C. 675. Ἄ – ων ἀποβὰς 167. ἀποστὰς, κ. ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις.

δεινὸς γ. ἕρπειν πλοῦτος ἕς τε τᾶ – τα. S. Aload. XI.

Ἀβδέλυκτος. Ἄ – α. τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ ὀκ ἄν τις βδελυχθείη κ. δυσχεραίνη. Τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχ. Μυρμιδόσι.

φιλῶ γ' ἃ – τ' ἐμοὶ τάδε. Suid. Z. Α. fr. 118.

Ἀβέβηλα. τὰ ἄβατα χωρία κ. ἱερὰ, κ. μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις δὲ τοῖς θεραπεύουσι τοὺς θεούς. Βέβηλα s. l.

Ἀβέλτερος. ἀνοητὸς, μωρὸς, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γιγνώσκων, ἠλίθιος. H.

E. Fr. inc. CXXXVI.

Ἄβιος, τὸν Ἄ – ον Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ, Πολὺν βίον κεκτημένον ἔταξεν, ὥσπερ Ὅμηρος Ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν Πολύξυλον. Harp. Incerta est haec potestas. πλούσιος – ὄνομα ἔθνους. H. ὁ ἀβλαβὴς, παρὰ τὴν βίαν. οἷος ὁ κρείσσων βίας. καὶ Ἄ – οι, οἱ Νομάδες παρ' Ὁμήρῳ, οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν κ. κοινωνικὸν ὀκ ἔχοντες βίον. Ὁ μέντοι Εὐριπ. ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει – καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐξεστημένου τῆς ζωῆς. B. Anecd. Stephan. Byz. legit Γαβίους in Prm. Sol. κ. φιλοξενώτατον, Ἀβίους. v. Φιλόξενος.

Ἀβίωτος, Ἄ – ον. κακὸν, ἀηδῆ, ὀδυνηρόν. H. κακοβίωτον. In Arist. Pl. ὁ μὴ ζῶν. Z.

Κατακονὰ ἀ. βίου E. H. 821. ἡ δυςυχία τοῦ βίου et καταφθορὰ ζωῆς ἀβιωτοποιὸς κατέλαβέ με. ἀ. βίου τύχα 868. ἡ τύχη τοῦ βίου πρὸς τὸ συμβὰν ἀ – ός ἐστι. ἄχος ἀ. I. 764. ἀ – ον ἡμῖν 670. p. ἄτλητον.

Ἀβλάβεια.

ὀδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἔπαυσεν ἐπ' α – ᾳ Aj. 1020. τὸν Ἀσκλήπιον γ. ἐκεραύνωσεν ἀναζήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι. ita ut non amplius ferirentur morte, ut manerent incolumes, ἀβλαβεῖς, ἄβλαπτοι.

Ἀβλαβής. ἄνευ βλάβης, ἄβλαπτος.

c. Subst. Ὄλβος ἀ. βροτοῖς E. Phryx. XIV. ἔση Sept. 68. ζῶσαν ἀ. βίῳ S. E. 650. ὅσοις προςῆλθον ἀ. ξυνουσίᾳ Eu. 281. ἐβλάπτοντο γ. οἱ μυσαροὶ ξυντυγχάνοντες. ἱκέτης προςῆλθες καθαρὸς, ἀ. δόμοις. 468. διὰ τοῦτο, ἐλπίδας αὐτῷ χρηζὰς ὑποτίθησιν. ἀ. ἐπὴν τόξαρχος πολίταις Pers. 554. cf. πάτερ ἄκακε Λαρειάν. 661.

Ἄβολον ἵππον. Σοφ. Μυσοῖς. B. Anecd. H. in ἄβολος· νέος ὀδέπω ῥίψας ὀδόντα. τὸν δὲ αὐτὸν κ. κατηρτυκότα ἔλεγον. Πῶλοι ἄ. λέγονται οἱ πώλων κ. τελείων μέσοι. Poll. I. 181. ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας ἵππος, ἤγουν ὁ πῶλος· ὅτι ἀπὸ τούτου γνωρίζεται ἡ ἡλικία. τριάκοντα γ. μηνῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας κ. τ. λ. E. M.

Ἀβουκόλητος cf. Βουκολεῖν.

ἀ – ον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι. Α. S. 930. p. ὁ μέλει ἐμοί.

Ἀβυλία. μωρία. H. κακοβυλία.

πολλὴν ἔχουσα. M. 832. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων

600090083Q

LEXICON GRAECUM

IN

TRAGICO

BODLEIANA BIBLIOTHECA

VEL

COLLECTIO INTERPRETATIONUM VETERUM

EX

SCHOLIIS ET GLOSSIS GRAMMATICORUM LEXICOGRAPHORUM

EXTRACTARUM SUISQUE LOCIS INSERTARUM.

ACCEDUNT

INTERPRETATIONES PRINCIPUM RECENTIORIS AETATIS.

UTRUMQUE INSTITUIT, COLLEGIT, IN ORDINEM REDEGIT

M. GODOFREDUS FÆHSE.

PRIMISLAVIAE, 1832.

SUMTIBUS LIBRARIÆ RAGOCZYANÆ.

304. e. 56.

Lexicon græcum in Tragicos.

NOMINA LEXICOGRAPHORUM PER COMPENDIUM SCRIPTA:

Amm. i. e.	Ammonius.
A. B. et Bach. . .	Anecdota Beckeri et Bachmanni.
E. G.	Etymologicum Gudianum.
E. M.	Etymolog. Magnum.
E. O.	Etymolog. Orionis Thebani.
Eust.	Eustathius.
Harp.	Harpocration.
H.	Hesychius.
Mœr. A.	Mœris Atticista.
Phav.	Phavorinus.
Pherec.	Pherecydes.
Phot.	Photius.
Phryn.	Phrynichus.
Poll.	Pollux.
S. et Sch. ant. . .	Scholia antiqua in Homer. Odyss.
Sch. in Lyc. . . .	Schol. in Lycophronem.
Sch. in Pind. . .	Schol. in Pindarum.
Sch. in Plat. . . .	Schol. in Platonem.
Sch. Villois. . . .	Schol. Villoisonii.
Su.	Suidas.
Thom. M.	Thomas Magister.
Tim.	Timæi Lexicon Platonicum.
Valck. D.	Valckenaeri Diatribe in Euripidis perditorum dramatum reliquias.
Z.	Zonaras.

Alia intellectu faciliora, quia per se patent, de industria omisi.

FABULÆ TRAGICORUM, ÆSCHYLI, SOPHOCLIS, EURIPIDIS.

AESCHYLI FABULAE SEPTEM.

Ag.	Æschyli Agamemnon.
Ch.	Choephoræ.
Eu.	Eumenides.
Prm.	Prometheus.
Prs.	Persæ.
Spt.	Septem adversus Thebas.
Ae. S.	Supplices.

SOPHOCLIS FABULAE SEPTEM.

S. A.	Sophoclis Antigone.
Aj.	Ajax.
S. C.	(Oedipus) Coloneus.
S. E.	Electra.
S. Ph.	Philoctetes.
S. T.	(Oedipus) Tyrannus.
S. Tr.	Trachiniæ.

EURIPIDIS FABULAE XX.

Al.	Euripidis Alceste.
An.	Euripidis Andromache.
B.	Bacchæ.
Cy.	Cyclops.
Dan.	Danae.
E. E.	Electra.
H.	Hippolytus.
Hec.	Hecuba.
Hel.	Helena.
Her.	Heraclidæ.
H. f.	Hercules furens.
I.	Ion.
I. A.	Iphigenia in Aulide.
I. T.	— in Tauris.
M.	Medea.
Or.	Orestes.
Ph.	Phœnissæ.
Rh.	Rhesus.
E. S.	Supplices.
Tr.	Troades.

Lexicon hoc in Tragicos graecos graecum quum jam in eo sit, ut in publicum prodeat, non inutile fore existimavi, ea, quae anno praeterlapso de ratione, qua id instituerim, de legibus, quas in eo contexendo mihi posuerim, de modo, quem tenuerim, de finibus, quos mihi scripserim, iterum typis tradere, ad manum ut essent claves, quibus si usus fueris in thesauro illo aperiendo, opera erit multo facilior. Continet autem hoc Lexicon omnes fere, quae hodie in triumviris illis, Æschylo, Sophocle, Euripide leguntur voces, minores etiam orationis quas dicunt partes, phrases, gnomas, sententias, proverbia, nomina propria potiora, nomina Deorum eorumque res gestas, mythologica, antiquitatem, constructionisque modos, addita uniuscujusque vocis, quae est explicanda, potestate atque vi graecis verbis exposita, vel auctoritate Lexicographorum veterum, Eustathii, Hesychii, Suidæ, Pollucis, Photii, Etymologicorum, Zonaræ, Phavorini, Ammonii, Timæi, Moeridis Atticistæ, Harpocrationis, Phrynichi, Pherecydis nixa, vel denique ex scholiis in Aristophanem, Lycophronem, Platonem, Pindarum hausta digestaque. Maturescit autem tempus, immo adest, quo illud: „Ut quis maxime linguam quamque illa ipsa explicaverit, ita felicissime in ea perdiscenda proficient tirones" re probes. Alia enim quum sint tempora, alia etiam graeca interpretandi ratio in scholis efflorescat oportet. Jam non desunt, qui graeca graeco doceant ore, multumque, quam volumus rationem docendi adjuvat, quae jam incipit vulgari separatio gymnasiorum a scholis, quae tractant res recentioraque, minus curant veteres linguas et antiqua.

Nullus autem omnium librorum graecorum, unum si exceperis Homerum, ita est comparatus, quem graecis verbis et malis interpretari, et, quum adsit supellex veterum Grammaticorum locupletissima, possis rectius, copiosius, facilius, quam tragoediae. Harum lingua enim est omnibus numeris absoluta, eaque, cui praeter illos triumviros, auctores conditoresque, habeas fere neminem, qui aut aliquid operae quod pretium dixeris, addiderit aut demserit. Stat illa, quam tres Gratiae finxerunt *segnes nodum solvere*, nativo suo fulgens nitore. Hujus linguae, quicquid habemus, unum est, sibi concinit. Reliqua omnia dictionis genera fluctuant, natant, variant.

Latinam versionem nonnisi difficilioribus locis, ambiguisque subjunxi. Principes recentioris aetatis quae et monuerunt et docuerunt, Valckenaerus, Porsonus, Schützius, Hermannus, Seidlerus, Schæferus, Reisigius, Blomfieldius, Elmslejus, suo loco laudavi, veteribus recentiora ut adessent, sanata ut exhiberentur, quae adhuc laborabant, neque esset, cur lector multum temporis in tot tantisque vo-

luminibus pervolutandis, si haberet, consumeret, haud raro perderet, si non haberet, omni ope destitutus circumspiceret auxilium, ad manum ut esset apparatus vocum graecarum, in lucem ut protraherentur, quae in Lexicis et Grammaticis abdita latebant, locusque alter alteri ut faces admoveret. Non omnes tamen omnino aut lectiones aut, quas emiserunt viri docti correctiones recentissimas, attigi, operis enim mole laborans meisque occupatus vix potui ephemeridas doctorum oculis percurrere, nedum judicio subjicere; temere autem, quicquid in solum cadit, tollere et cupide arripere, terminos veteres evellere et quemvis obvium peregrinumque civitate donare, a pietate mihi videbatur abhorrere pariter atque a justitia.

Tanta in rerum mole id in primis erat videndum, omnia suo ut ordine sese exciperent, procederent deinceps, suo quaeque loco posita eminerent. Omnem enim sic facilius et oculis et mente perlustrabis regionem. Praecedit autem in *verbis* prima vocis potestas, digitis monstrantur stirpis quasi rami et propiores et remotiores. Est tamen, ubi colorum instar limites confluant confundanturque. Huc transferas illud Horatianum: „Lucanus, an Appulus, anceps. Nam Venusinus arat finem sub utrumque colonus." Hinc unum idemque verbum duobus leges locis, ut πράττειν et πάσχειν, πρίειν et εἶναι, affinia quidem, non tamen eadem. Silva autem justo densior verborum locupletissimorum, τοῦ εἶναι, τυγχάνειν, τιθέναι, ποιεῖν, ἔχειν variis artibus, ita ut ducibus Modis, Praepositionibus, Particulis &c. ordinem instituerem, est collucata. Hinc omnem ad hunc thesaurum unicuique aut aditus patet, aut quisque sibi eum, si, quas in manum dedi, claves adhibuerit, facili aperiet negotio. Quod ad ordinem *Nominum* et *Substantivorum* et *Adjectivorum* attinet, sequuntur *Synonyma*, quae adsunt, tota cum sua gente, ita ut in ditioribus agmen ducant *divina*, *nobiliora*, meliora, medium teneant *media*, gregem claudant *inferiora*, vulgaria, vel praecedant, quae sunt *corporis*, excipiant illa, quae ad *animum* spectant, deinde *metaphorice* dicta, denique *nude* posita nullaque virtute distincta. Affinitatis legem pro viribus religiose colui observavique. Est tamen, ubi lex legi cedat fascesque submittat, lex spatii legi rationis et potestatis. Brevitatis et parsimoniae studiosus *Nomina* Substant. et Adject. *verba*, *aliaque*, si saepius iterantur, ubi fieri potuit, *semel* tantum plene dedi, in sequentibus *initiali* litera ea significasse satis habui. Voces, quarum exempla ex Euripide et Sophocle plura sunt addita, ex Aeschylo cumulare nolui. Aeschyli versus laudantur ex editione Glasgoviensi, Sophoclis, duce Brunckio, Euripidis, Musgravio. Schneideri indice, qui vere inscribitur *locupletissimus vocum quae in Sophoclis fabulis leguntur*, ex quo ad manum fuit, diligenter usus sum. Si qua tamen vox notabilis silentio praeterita fuerit, ei suus locus in calce Lexici concedetur. Brevitatis causa scripsi ubique *r* et *s*, ne quis hoc mihi vitio vertat. Totum etiam Lexicon per compendium scripsissem, ubiubi id fieri potuisset, mea si in potestate hoc fuisset. Longas ancipitesque syllabas notavi. Verbosa scholia aut contraxi, aut, quae idem olus recoquerent, omisi, saniora praetuli brevioraque. Quicquid denique mihi notatu dignum est visum, aut iteratur, aut nove dictum est, aut obsoletum, aut rarum, aut ἅπαξ λεγόμενον, aut suspectum viris doctis, id lineola infra tracta distinxi, oculos lectoris ut in se converteret eosque moraretur. Prioribus consultis editoribus, quod ad lectiones adtinet, duces secutus sum itineris WELLAUERUM, WUNDERUM, MATTHIÆUM. His principiis, tamquam fundamentis, innixus viam institui persecutusque sum constanter. Haec fere sunt, quae nostro a Lexico tuo jure exspectes. Vale nostroque fave instituto. Scrib. SERVESTÆ Calendis Octobr. MDCCCXXIX

M. Godofredus Fæhse,
Gymnas. Direct.

Α.

Ἄ. Ἀ ἐπίῤῥημα θρηνητικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι. Στέφανος δὲ κ. Μελάμπους περισπᾶν ἀξιοῦσι, λέγοντες τοιονὶ τὸν κανόνα· τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιῤῥήματα, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωσι τὸν τόνον, περισπῶνται, ἰαταταῖ, παπαῖ, αἴ κ. τὰ ὅμοια. πλὴν τοῦ βαβαὶ κ. τοῦ ναὶ. ἐγὼ δέ φημι, κ. τοῦ ὀαὶ. S. ad Lycophr. cf. Ἀπαπαῖ. Σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. In Arist. Θεσμοφ. 696. ἐπιτιμητικὸν Arist. Plut. 127. et ἐπίῤῥημα τοῦτο ἐκπληκτικόν, Bis, ter, quater repetitur. Hec. 1069. Rh. 226. Cy. 157. Al. 28. ἄ μὴ κόλαζε, S. T. 1147. ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. ἐνταῦθα ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν, σιωπὴν παρακελευόμενον. cf. Ἀπαπαῖ. et. αἴ.

Ἄβαι. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, ὃ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλ. Η. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἄβαν Ἡρόδοτος πληθυντικῶς Ἄβας λέγει. κ. Σοφοκλῆς δὲ ὁμοίως πληθύνει. κ. παρ' ἐκείνῳ δὲ κ. ὀξύνονται κατά τινα τῶν ἀντιγράφων αἱ Ἄβαί. Eust. οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν S. T. 899. Α. τόπος Λυκίας, ἔνθα ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος.

Ἀβάκχευτος, i. q. ὁ μεμυημένος, ὁ τετελεσμένος – κακοβάκχευτος.

ἄῤῥητ' ἀ – οισιν εἰδέναι βροτῶν Β. 472. θίασον Or. 319. κακοβάκχευτον, ὃ πρέποντα Διονύσῳ, ἀλλ' ἐν θρήνοις κ. γόοις ἐξεταζόμενον, ἢ παρόσον ἄοινα κ. νηφάλια ταῖς θεαῖς ταύταις τὰ ἱερὰ τελεῖται, ἢ τὸν μεγάλως ἐκβακχεύοντα.

Ἀβαντίς. Δίρφην Ἀβαντίδα. Η. f. 185.

Ἀβάρβαρος. ξενὴν δ' ἔδυμεν ψαλίδα, κ. οὐκ ἀ – ον. Σοφ. Ἀκαλίν. I. εἶδος οἰκοδομήματος Poll. IX. 49. H. Stephan. ἔδειμε. cf. ψαλίς. Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' Ἕλληνας διαλέγεσθαι, τουτέστι τὸ ἀσολοικίζως κ. ἀβαρβαρίζως διαλ. E. M.

Ἄβατος, ον. Ἄ – ον. ἱερὸν, ἀπρόσιτον, ἔρημον. Cyrill. ἀδιόδευτον, ἀπέραντον. H. Contr. βατὸς, βάσιμος. σηκὸς. E. Ph. 1741. ὁ ναὸς· θηλυνοῦτοι τοῖς βεβήλοις, τοῖς τὰ Διονυσιακὰ μὴ γινώσκουσι μυστήρια. ἔναυλος ὀρέων. E. Temen. XVIII. χώραν H. f. 851. κορυφαὶ Παρνησιάδες. I. 86. πέδον B. 10. αἰθέρος ἄ – ον φῶς Ph. 816. εἰς ὕψος πολὺ, ὥστε προσεγγίζειν τῷ αἰθέρι, ἀνείφερε τὴν Καδμογενῆ γένναν. ἐρημίαν. Prm. 2. εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει, διὰ τὸ τραχὺ. δύσβατον. Alteram lectionem ἄβροτον praeferunt Reis. et Blomf. τὰν ἄ – ον θεᾶ φυλλάδα S. C. 675. Ἄ – ων ἀποβὰς 167. ἀποστὰς, κ. ἐπιβὰς τοῖς βατοῖς τόποις.

δεινὸς γ. ἕρπειν πλόστος ἕς τε τᾶ – τα. S. Aload. XI.

Ἀβδέλυκτος. Ἄ – α. τὰ μὴ μιαίνοντα, ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη κ. δυσχεραίνη. Τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχ. Μυρμιδόσι.

φιλῶ γ' ἄ – τ' ἐμοὶ τάδε. Suid. Z. Α. fr. 118.

Ἀβέβηλα. τὰ ἄβατα χωρία κ. ἱερὰ, κ. μὴ τοῖς τυχοῦσι βάσιμα, μόνοις δὲ τοῖς θεραπεύσι τοὺς θεούς. Βέβηλα s. I.

Ἀβέλτερος. ἀνοητὸς, μωρὸς, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γιγνώσκων, ἠλίθιος. H.

E. Fr. inc. CXXXVI.

Ἄβιος, τὸν Ἄ – ον Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ, Πολὺν βίον κεκτημένον ἔταξεν, ὥσπερ Ὅμηρος Ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν Πολύξυλον. Harp. Incerta est haec potestas. πλούσιος – ὄνομα ἔθνους. II. ὁ ἀβλαβὴς, παρὰ τὴν βίαν. οἷος ὁ κρείσσων βίας. καὶ Ἄ – οι, οἱ Νομάδες παρ' Ὁμήρῳ, οἷον οἱ τὸν πολιτικὸν κ. κοινωνικὸν οὐκ ἔχοντες βίον. Ὁ μέντοι Εὐριπ. ἐπὶ τοῦ δυσβίου ἐχρήσατο τῇ λέξει – καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐξερημένου τῆς ζωῆς. B. Anecd. Stephan. Byz. legit Γαβίος in Prm. Sol. κ. φιλοξενώτατον, Ἀβίος. v. Φιλόξενος.

Ἀβίωτος, Ἄ – ον. κακὸν, ἀηδῆ, ὀδυνηρόν. H. κακοβίωτον. In Arist. Pl. ὁ μὴ ζῶν. Z.

Κατακονὰ ἀ. βίου E. H. 821. ἡ δυςτυχία τοῦ βίου et καταφθορὰ ζωῆς ἀβιωτοποιὸς κατέλαβέ με. ἀ. βίου τύχα 868. ἡ τύχη τοῦ βίου πρὸς τὸ συμβὰν ἀ – ός ἐστι. ἄχος ἀ. I. 764. ἄ – ον ἡμῖν 670. p. ἄτλητον.

Ἀβλάβεια.

οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἔπαυσεν ἐπ' ἀ – ᾳ Aj. 1020. τὸν Ἀσκλήπιον γ. ἐκεραύνωσεν ἀναῤῥήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὥστε μὴ ἔτι βλαβῆναι. ita ut non amplius ferirentur morte, ut manerent incolumes, ἀβλαβεῖς, ἄβλαπτοι.

Ἀβλαβής. ἄνευ βλάβης, ἄβλαπτος.

c. Subst. Ὄλβος ἀ. βροτοῖς E. Phryx. XIV. ἔσῃ Sept. 68. ζῶσαν ἀ. βίῳ S. E. 650. ὅσοις προςῆλθον ἀ. ξυνουσίᾳ Eu. 281. ἐβλάπτοντο γ. οἱ μυσαροὶ ξυντυγχάνοντες. ἱκέτης προςῆλθες καθαρὸς, ἀ. δόμοις. 468. διὰ τοῦτο, ἐλπίδας αὐτῷ χρησὰς ὑποτίθησιν. ἀ. ἐπῆν τόξαρχος πολιήταις Pers. 554. cf. πάτερ ἄκακε Δαρειάν. 661.

Ἄβολον ἵππον. Σοφ. Μυσοῖς. B. Anecd. H. in ἄβολος· νέος ἀδέπω ὀλίψας ὀδόντα. τὸν δὲ αὐτὸν κ. κατηρτυκότα ἔλεγον. Πῶλοι ἄ. λέγονται οἱ πῶλων κ. τελείων μέσοι. Poll. I. 181. ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας ἵππος, ἤγουν ὁ πῶλος· ὅτι ἀπὸ τούτου γνωρίζεται ἡ ἡλικία. τριάκοντα γ. μηνῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τοὺς πρώτους ὀδόντας κ. τ. λ. E. M.

Ἀβουκόλητος cf. Βουκολεῖν.

ἀ – ον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι. Α. S. 930. p. ὃ μέλει ἐμοί.

Ἀβυλία. μωρία. H. κακοβουλία.

πολλὴν ἔχουσα. M. 832. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων

ἀ - αις Sept. 735. δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀ. S. A. 1242. μή 'ξ ἀ. πεσεῖν S. E. 398. μηδ' ἀ - ᾳ πεσεῖν. 429.

Ἄβυλος, ον. ἀβύλευτος, κακόβυλος, ἀνόητος. δύςβυλος et H. μὴ βυλευόμενός τινι τὸ συμφέρον. Ἀ - ως. ἀφρόνως, ἀμαθῶς. ὁρᾷς, ἄ. ὡς E. S. 321. ὄκ ἔξ' ἀνὴρ ἄ. S. A. 1026. ἀ. κ. κακῶ γνώμην πατρὸς S. E. 546. Ζῆν' ἄ. S. Tr. 140. τὰς ἀ. ξυμφορὰς. Her. 153. ἀμηχάνυς ξ. eodem sensu dixit M. 552. Elmsl. ὅτ' ἄ. τὄργον τόδ' ἐξέπραξα. S. C. 941. ἀ - ως κἀκλεῶς E. Rh. 761. ἄ. ςάσις. Σοφ. Phrynich. Appar. Sophist. Ex Oedip. T. 634.

Ἀβρατεύς. ὁ μαντόμαντις, ἄλαλος ἀ. Ae. Edon. 52. vox incognita.

Ἀβρίζειν. Ἀ - ξαι. τὸ ἀπὸ βορᾶς νυςάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Z. Ἀβρὶξ. ἐγρηγόρως. H. ἀγρηγόρως. E. M. vel ἄϋπνος, ἀγρυπνος. Rh. 730.

Ἄβρικτον. δύςκωφον, ὕπνον. H. corr. ἄϋπνον.

Ἀβριθής. εὔκολος, ὐ δύσκολος.

βάρος ὄκ ἀ. E. S. 1125.

Ἀβροβάτης.

Ῥοᾶσθ' ἀ - αι. Prs. 1064. τρυφηλοὶ κ. ἁβρῶς βαίνοντες.

Ἀβρογόος, ον.

Περσίδες. Prs. 539. αἱ τοῖς γόοις δακνόμεναι, πολύκλαυτοι, αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι.

Ἀβροδίαιτος. τρυφερὸς βίον, περὶ τὴν δίαιταν δαψιλής. H.

Λυδῶν Prs. 41. τοιοῦτοι γ. οἱ Λυδοί. ὃς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος, ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς. πολεμήσας, κατετροπώσατο, κ. ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν. ὅθεν κ. παρ' Ἀνακρέοντι Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ Ἡδυπαθεῖς, κ. τὸ περιφερόμενον· Μή τε μοί Λυδῶν κάρυκας, μήτε μαςίγων ψόφυς, τρυφηλὸς αὖτὸς παριςάνει. Καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης ταύτην τὴν τρυφὴν δηλοῖ. et πολυτελῶν ἐν τε τροφαῖς κ. ἐνδύμασιν.

Ἀβροκόμας et - ης. ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. H. φοίνικα I. T. 1099. I. 920. cf. Πρωτόγονός τε Φοίνιξ. Hec. 458.

Ἀβρόπλουτος. ἁβρῶς κοσμηθεὶς κ. πλουσίως κ. τρυφερῶς.

χαίτας ἀ - ον εἰς ἔριν ὀρνυμένας. I. T. 1148. Vulg. ἀ - ου, quod damnat Herm. Similia sunt Πριάμοιο I. A. 1069. τροχηλάτοιο κώλυ. H. L. 123. ἀελίοιο E. E. 465. ἀρεςοτόκοιο Rh. 909. ὠκεανοῖο Prm. 531. θανάτοιο olim. M. 152. φοινικολόφοιο Ph. 847. μελαμβρότοιο E. Phaëth. εὐρυπόροιο Prs. 108.

Ἀβρός. τρυφερὸς. H. ὁ κόφος βαίνων, μετὰ ςέρησιν τοῦ βάρους. Z. Ἀβρίζεσθαι. ἁβρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι. H. βόςρυχον. B. 493. ὁ προκαλυπτομένα βοςρυχώδεος ἀ - ὰ παρηΐδος. Ph. 1493. τὰ φαιδρὰ τῆς παρειᾶς, περιφραςικῶς, τὴν παρειάν. ἄγετε τὸν ἀ. πόδα. Tr. 506. ἀ τιθεῖσα κῶλον I. A. 614. ἀ δ' εὐῶπις ἀ - ὰ ἥςο. S. Tr. 523. τρυφῶσα, κεκαλλωπισμένη. Παρθένοις ἀ - αῖς. A. fr. 433. ex Athen. XII. 6. βαίνοντες ἀ - ῶς M. 830. ἀ - ὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ. M. 1164. ἀ - ὰ βαίνων Tr. 821.

ὁρᾷς τὸν ἀ - ὸ βέλος διέπτατο; E. S. 860. Toup. τὸ δῖον. Num p. κῶφον, ἄπτερον, λαμπρόν? ad βέλος? v. supra Z.

Ἀβροσύνη. φαιδρότης, τρυφή. H.

πολλῇ ἀ. δῆλος ὁρᾶσθαι ὤν. Or. 349. διὰ τοῦ σχήματος ἐμφαίνει τὴν εὐγένειαν. διὰ πολλῆς ἀ - ης ἤγων, τρυφερότητος. βασιλικῷ μεγέθει. τῇ τρυφῇ τοῦ βαδίσματος, ἤγων ἱῆς ὄψεως. πλουσιότητι. al. πολὺ δ'.

Ἀβρότης, τρυφερότης, ἁπαλότης. H.

ὄκ ἐν ἀ. κεῖσαι I. A. 1343. ἀ. ἐμὴν λέγεις. B. 966.

Ἄβροτος. θεῖος. V. Ἄμβροτος et Ἀμβρόσιος. ἄφθαρτος.

ἀ. ἐπέων εὐαζόντων. S. A. 1135. θείων ὕμνων εἰς σὲ φερομένων.

Ἀβρότιμος. ἁβρόπλουτος, τίμιος, ἔντιμος. ἐκ τῶν ἀ. προκαλυμμάτων ἔπλευσε - αὔρᾳ. Ag. 698. ἁβροπήνων Salmas. et Blomf.

Ἀβροχίτων. ὁ τρυφερὰ φορῶν. Z.

λέκτρων εὐνὰς ἀ - ωνας Prs. 541. πολυτελεῖς ἔχουσαι χιτῶνας.

Ἄβροχος. i. q. ξηρὸς, ἄδευτος.

πεδία. Hel. 1500.

Ἀβρύνειν. Ἀ - εται. κοσμεῖται H. θρύπτεται, καυχᾶται Z. — ἀσελγαίνειν, τρυφᾶν, cf. Ἁβρός. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄ - ε. Ag. 919. καλλώπιζε. ne molliter me tractes. δοῦλος ὄχ ἀ - ομαι τῷδ' I. A. 858. p. ἐκγαυρῶμαι. ὁ δ' - καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀ - εται. S. C. 1339. ἀ. γ. πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. Ag. 1207.

Ἄβρωτος. ὁ νῆςις παρὰ Σοφοκλεῖ. Poll. VI. 39. ἀζήμιος H.

Ἄβυσσος. παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν κ. τὸν Βυσσὸν, ὃ τὸν βυθὸν δηλοῖ. Eust. πέρας ὄκ ἔσχεν (ἔχων) ὕδατα ἄπειρα, ἀκατάληπτα H. Not. ὑδάτων πλῆθος ἀπεράντων Cyrill. Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν λέγουσι. Arist. πολύς. εἰς ἄ. χάσματα. Ph. 1599. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλῆθος ἄ. ἕςαι. Sept. 928. πολλὴ τῆς γῆς ἡ ἀφθονία ὑποκείσεται αὐτοῖς. ἢ ὑπὸ γῆν δὲ ὁ πολὺς πλῆθος αὐτῶν κέκρυπται· ἤγων ἐν ἀφανείᾳ. ἢ ὁ πλῆθος πολὺς κ. ἡ εὐδαιμονία, δι' ἣν ὅτως ἀθλίως ἀπώλοντο, ὑπὸ τῷ Ἅιδῃ ἕςαι αὐτοῖς. ἕςι δὲ ἀμφότερα κατ' εἰρωνείαν. ἅτης δ' ἄ - ον πέλαγος ὐ μάλ' εὔπορον τόδ' ἐςβέβηκε. A. S. 473.

Metaph. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν, ὄψιν ἄ. 1064.

Ἀγάζειν. Ἀ - εις. θρασύνεις Σοφ. B. Anecd. ἀγανακτεῖν, βαρέως φέρειν. H. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγ. A. S. 1067. λίαν ἐξετάζειν.

Ἀγαθός. de quovis probo, bono, egregio, honestique amante, indeque felix, faustus, beatus. δαίμονος. v. Κρατήρ.

c. Subst. g. m. Προβατογνώμων Ag. 795. ἁπλοῦς κ. ἄκακος τὴν γνώμην. πιςοῦτε I. A. 45. πατρὸς ἐσθλοῦ κἀ. Hr. 294. πένητι κἀ. E. fr. falso cit. V. 7. δικαίων κἀ. παρουσία. E. Thes. VIII. ἐν τοῖς κακοῖς γ. ἄ - οὶ σοφέςατοι φίλοι Hec. 1226. ἐν τοῖς ἀ. δὲ πάντ' ἐνεςιν σοφίας. Al. 605. τοὺς πόνους γ. ἄ - οὶ τολμῶσι I. T. 114.

g. f. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀ - ὰ φάτις βροτοῖς ςέλλεται; Ag. 1131. γνωμολογῶν φησι τοῦτο. ἐνίοτε γ. καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἱ χρησμοὶ γίνονται· ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ μοχθηρὰ χρησμῳδοῦσιν. Ἢ τὸ ὅλον ἐπὶ τῷ χρησμῷ Κασσανδρας. αγγελίαν Or. 1276. ποῖ παρεπλάγχθην γνώμας ἀ - ᾶς. H. 240. εὐσεβείας κἀ. φρενὸς 1419. φρενὸς εὐσεβοῦς τε κἀ. 1454. γυναῖκα I. A. 750. Ὀρφέως ἐπῳδὴν ἀ. Cy. 642. μοίρᾳ I. 153. ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀ. ἀπώλεσας An. 612. φήμας I. 99.

εὐχὰς ἀ. ἀ - ῶν ποινὰς A. S. 629. ἀ. γλώσσης ὀδὸν Eu. 974. εἴη δ' ἀ - ῶν ἀ - ῆ διάνοια πολίταις. 999.

g. n. et loco Subst. ῥόμα τ' εὔφημον φρουρεῖτ' ἀ. I. 98. τὸ σὸν σπεύδων Hec. 122. κρεῖσσον τὸ κακὸν ἕξει τὰ - ὅ Ph. 896. πιέζει τὰ - ῷ τὸ δυςυχὲς H. 637. τὸ κακὸν ἀντὶ τὰ - ὅ I. A. 488. τί σοι κατεύξει τὰ. 1186. ἐμὲ δίκαιον ἀ. εὐχεσθαι τί σοι. 1188. Plur. Ἀγαθά. τὸ μέλλειν ἀ - ά Or. 1182. ἐπ' ἀ. σοῖς κακά 1221. σοὶ δ' ὀκ ἀρέσκει τὰ M. 621. τὰ. ἀσκήσας E. S. 912. ὀκ ἐπὶ πᾶσιν σ' ἐφύτευσ' ἀ. I. A. 29. τὰ γάθ' ἑξῆσαι φίλον. Tr. 472. αὐτόματα πράξας τὰ. εὐτυχέςατα Hel. 725 αἰτεῖν ἀ. 760. ἐκ τῶν πόνων τὰ. αὔξεται E. Erechth. X. τοιάδε κ. ξὺν μεγάλοις ἀ. ἀπέκλαγξε μόρσιμ' Ag. 159. διὰ τὴν νίκην. μυριάδας ἀ - ῶν μεταμειβομένα. Ph. 838. μυρία ἀνδραγαθήματα νίκας συνάπτουσα, πλεονεκτήματα εὐτυχήσασα.

iron. Κρέοντα. S. A. 31. τοῦτο τὰ - ὸν λαβεῖν. 275. ἀ - ὼ δ' ἀμείψομαι. Ag. 1269. Horat. S. I. 1. 79. Horum semper ego optarim pauperrimus esse bonorum. cf. Ἄτη. Well. ἀγάθ' ὦδ' ἀμ.

Ἀγάθων. ἐχθρὸς τῷ Εὐριπίδῃ. E. Epist. V.

Ἀγακλειτός. ἀγακλεὴς, ἀγάκλυτος, ἐπίσημος.

ἀ. ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι S. Tr. 854. οἷον οὐδέποτε πολεμίοις ἀνοίκτιςον σιωπηθήσεται et οἷον κακὴ φήμη οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ Ἡρακλεῖ.

Ἀγάλακτας. ἡ ὁμόθηλος H. Ἀ - οι. οἱονεὶ ὁμογάλακτοί τινες, οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες· ὁμαιμοι, ἀδελφοὶ, σύντροφοι. Z. σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι et Ἀγαλακτοσύνη· συγγένεια. H. λέοντα σίνιν. ἀ. Ag. 724.

Ἀγάλλειν. Ἀγῆλαι. σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι κ. εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν H. κοσμεῖν, σκευάζειν, εὐφραίνειν, τέρπειν, τιμᾶν. Φοῖνιχος Ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ Εὔξασθαι. κ. παρὰ Ἀριςοφάνει (Pac. 393) ἀγαλῶμεν ἡμεῖς σ' ἀει. κ. Ἕρμιππος Ἀρτοπώλιδιν· Ἀγήλω τὰς θεὰς, et δηλοῖ κ. τὸ Τιμῆσαι. Ἄγειν γ. τὸ τιμᾶν φασιν. Ad M. 1027. Ἀ - εσθαι. χαίρειν. Ἀ - εται. τέρπεται, γαυριᾷ. H. τὸν Εὔιον Ἀ - όμεναι θεὸν B. 158. εὐνὰς γαμηλίους ἀγῆλαι M. 1027. θηροφόνον θεὰν ἀ - ει. H. f. 379. fere p. τέρπει, εὐφραίνει. αἷς (ἑορταῖς) ἠ - όμην. Tr. 452. ἀ - ει; 1195. p. χαίρεις, γέγηθας.

Ἄγαλμα. πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, οὐχ ὡς ἡ [illegible]νήθεια, τὸ ξόανον. H. ἀγαλλίαμα, καλλώπισμα [illegible]ν, ἐφ' ᾧ ἀγάλλεταί τις κ. χαίρει, κἂν τε ἱμάτιον [illegible] κἂν τε εἰκών· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα [illegible]ον τὸ ξόανον· παρὰ τὸ ἀγάλλω. E. M. Ἀ - [illegible]. πάντα τὰ κοσμῶ τινος μετέχοντα. Ὅμηρος. Su. [illegible] Ruhnk. ad Tim. Lexic. et ξόανα, ἀνδριάντες. [illegible] εἴδωλον.

De hominibus: decus, honoris signum, τιμὴ, δόξα, καλλώπισμα, κόσμος. ὠδῖνος ἄ. δίας Hec. 461. λείπει ἡ εἰς. τιμὴν et τέρψιν. ἀκακαῖον ἄ. πλοῦτ Ag. 746. διὰ τὸ κάλλος αὐτῆς. ἀ γ. ἦν δυςειδὴς, ὥςτε τὸν πλοῦτον αἰσχύνειν. Νηρέως ἀ - ὰ I. T. 273. i. e. τέκνα. καλὸν δ' ἄ. πόλεσιν, εὐσεβὴς πόνος E. S. 372. δόμων ἄ. Ag. 212 Iphigenia. ἐκεῖ φίλον ἄ. ὄψομαι σῆς ματρὸς E. S. 1163. γάμων ἀ - τα Hel. 1449. Καδμείας Νύμφας ἄ. S. A. 1116. Βάκχος. διδυμογενὲς ἄ. πατρίδος ἀφανὲς Hel. 207. ὃν καλλίνικον δορὸς ἄ. ἱδρύσατο. H. f. 49. βωμὸν, μνημεῖον. γενναίων ἀρεταὶ πόνων τοῖς θανοῦσιν ἀ. H. f. 358. ἀνόνητον ἄ. οἴκοισι τεκὼν E. Thes. III. ὦ ςέφη — ἀ - τα εὔια Tr. 451. προςτίθησ' ἀ - τα 1212. δρόμων τ' ἄλλων ἀ. εὐτυχῆ διῆλθε, H. f. 425. λευκοςεφεῖς ἱκετηρίας, ἀ. αἰδοῖ Διὸς A. S. 195. τί γ. πατρὸς θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις ἄ. μεῖζον; S. A. 704. p. κόσμος.

de vestitu et ornatu corporis, ut defunctorum. ἐξότου πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα κ. νεκρῶν ἀ - σιν H. f. 703. ἀ - τα συςολίσαι χρῆζουσα λίνῳ Or. 1435. ἵνα τοῦτο συςείλῃ λαμπροῖς ἱματίοις, καλλωπίσματι. σὺ μὲν νῦν ἀ. ἄειρε κρατὶ E. E. 873. φρύγια πέπλων ἀ. Tr. 1220. κόμης ἀ. E. E. 871. κόσμον φ. νερτέρων ἀ. Alc. 616. ἄ. τύμβῳ τῶδε κ. τιμὴν πατρὸς. Ch. 197. πλόκαμον. λείπει ἡ εἰς.

de statuis. ἄ. θεᾶς, ὃ φασιν οὐρανῷ πεσεῖν ἄπο. I. T. 87. κλέψας Rh. 502. Παλλάδιον in Πάλλειν, ἀγαλμάτιον Παλλάδος διϊπετὲς, quo servato Troja dirui non potuit. Tyrii itaque suum Herculem magicis vinculis, apud se ut maneret, constringebant, et Romani deos populorum a se devictorum Romam invitabant. Barn. Θέτιδος An. 245. ὀυσίβωμον Ἑλλάνων ἄ. δαιμόνων Eu. 908. θεῶν δεξίμηλ' ἀ. Ph. 635. Ἑκάτης ἄ. φωςφόρου. E. fr. inc. CXXVI. ἴσα δ' ἀ - σι χρυσοτεύκτοις Ph. 228. ὥςπερ τι ἀνάθημα ἐπέμφθην. πρὸς τόδ' ἄ. θεᾶς An. 115. πόλεως ἀ - τα φοιτῶσ. E. Autol. III. 10. τὰ Δαιδάλεια E. Eurysth. IX. 3. κόσμον προςτιθεὶς ἀ - τι H. 631. ἐκτὸς ὅσ' ἀγαλμάτων Sept. 250. ἐκςὰς, μὴ ἐχόμενος. ἀ. φύλαξ H. 1399. ἀ. ἱκέτις An. 860. ἀ. θιγγάνειν. Sept. 243. ςέρνα δ' ὡς ἀ - ος κάλλιςα. Hec. 560. ὡς ἄ. Hel. 269. σοφῆς ἄ. χειρὸς E. Androm. XXIX. 3. αἱ δὲ σάρκες, ἀ - τ' ἀγορᾶς εἰσίν. E. E. 388. ut nos, Statuen, mente destituti. νήπιοι, infantes statuae.

p. εἶδος, σχῆμα, εἰκώ, εἴδωλον, σκιά. νεκύων ἀμενηνὰ ἄ. Tr. 193. νεφέλης ἄ. Hel. 712. 1235.

Ἀγαμέμνων. Ἀτρείδης, ἀδελφὸς τοῦ Μενελάου. δύο λήμασι δισσὸς Ἀτρεΐδας μαχίμου Ag. 125. Ἀ - ν ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόςορα Eu. 450. ὦ τοῦ ςρατηγησάντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀ - ος παῖ S. E. 1. Ὀρέςης. τὸ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος Ἀ - ος ςράτευμ' ἀγείραντος 695. ὦ μόνος σωτὴρ δόμων Ἀ - ος 1355. Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγ. διθρόνου Διόθεν κ. δισκήπτρου τιμῆς Ag. 42. 531. τὸν ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἁλόντ' ἀπάταις Ἀ - α κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον. S. E. 125. ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀ - ος διπλοῦς λέων Ch. 930. Ἀ - ος γυναικὶ σημαίνω. Ag. 26. Ἀ - ος μόρον 1247. παῖς Ἀ - νονίδας S. E. 182. Nomina primitiva Adjectivorum instar Substantivis junguntur ut Ἑλλάδος γῆς S. Ph. 256. aliaq. v. Ἑλλάς. flumen Rhenum, Metaurum. Hor. Ἀ - όνειος παῖς Or. 836. Ἀ - εία παῖς I. T. 1290. θάλος I. T. 170. κέλωρ. An. 1034. κρᾶτ' Rh. 258. σκηνὰ Rh. 44. σκηναῖς Tr. 159. Ἀ - ονίαν ἄλοχον Ag. 1500. δόμον Or. 179. A. οἴκων ὄλεθρον. Ch. 853.

Ἀγάμητος. ἄγαμος. Σοφ. B. Aneed. ἄζυξ. H.

Ἄγαμος. ὃς ἕςι ἄνευ τοῦ γάμου. E. M. κακόγαμος. Sic amant dicere: Νύμφη ἄνυμφος, γάμος

ἄγαμος et δύσγαμος, νύμφα δύσνυμφος, παρθένος ἀπάρθενος, ποτμος ἄποτμος, ἄπορα πόριμος, αἰὼν δυσαίων, ἀπόλεμος πόλεμος, χάρις ἄχαρις, δίοδοι ἄνοδοι, πόρος ἄπορος, ἄλυρος Μοῦσα, ἀμυσόταται ᾠδαί, ἄπολις πόλις, νᾶες ἄναες, ἄναυλος κῶμος, ἄλυροι ὕμνοι, δῶρα ἄδωρα, ἔργα ἄνεργα, βίος ἀβίωτος et ὁ βιωτὸς, δέσμος ἄδεσμος, ἀπέρωτος ἔρως, ὕπνος ἄϋπνος, δυσθρηνήτοις θρήνοις, δύσνοστος νόστος, θέαμα δυσθέατον, πόνοι δύσπονοι. ἄοικος εἰσοίκησις, κάματον εὐκάματον, τηλέπλανοι πλάναι, μήτηρ ἀμήτωρ, ἄπαιδας τέκνων, νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες. ζηλῶδ' ἀ - ὡς Al. 885. ἐξὸν ἀτέκνοις ἀ - οις τ' εἶναι. 891. Or. 205. *Licet esse beatis.* Hor. cf. ὡς ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι S. Tr. 454. μή μοί ποτ' εἴη κακῷ γενέσθαι· E. Dict. XII. v. Εἶναι, ἔξεσι. E. S. 786.

γάμος Hel. 696. S. T. 1214 ut δυσγάμου γάμου Ph. 1054.

Ἄγαν. πάνυ, πολύ, μεγάλως, λίαν. H. μάλα, ὑπερφυῶς.

c. verb. μηδὲν ἐγκέλευ' ἄ. Prm. 72. σέβη θνητοὺς ἄ. 543. ἄ. φοβεῖν λόγοις Prs. 213. μηδ' ἄ. ὑπερφοβῦ Sept. 213. μὴ ἄκου' ἄ. 231. ἀλλ' ἐθελοκωφεῖ. ὃ δειμαίνεις ἄ. An. 869. ὀδὲ δειμαίνειν ἄ. S. Tr. 89. ἄ. φρονεῖν Aj. 943. αἰσθάνεσθαι τῆς λύπης. μὴ ταρβῶν κἀκφοβῶν σ' ἐκ δεμνίων ἄ. ἀποδέχου Or. 313. ἄ. ἐφῆκας γλῶτταν An. 955. μηδ' ἄ. λαβροζόμει Prm. 327. ἐλευθεροζομεῖς Prm. 180. Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄ. A. S. 915. τὸ μὴ τείνειν ἄ. S. A. 711. αὐθαδῆ εἶναι, ἀντιτείνειν τοῖς συμβουλεύουσι. ὧδε πιστεύεις ἄ. S. F. 884. ἄ. ἔλεξας An. 364. ἀπηνῶς, ὑπὲρ τὴν τύχην. ὀκ ἄ. σφ' ἐπήνεσα. Ph. 771. εἰμὶ δ' ὀκ ἄ. σοφὴ M. 305. μηδ' ἄ. φλέγεσθον S. C. 1695. ἄ. μ' ὑβρίζεις Al. 682. τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄ. E. Ba. 864. εἰ κατφκτίσθην ἄ. I. A. 686. ἐὰν αἰνῶσ' ἄ 980. ἄ. δοκῶ χρονίζειν I. T. 1219. τοὺς ἄ. ἐρωμένους Rh. 668. ἄ. ἀπώλεσ' B. 1247. ἄ. αὐτὸν σένεις. Hel. 1414. μὴ νῦν ἄ. ἐκτήξῃς χρόα. 1435. ὀχ ὅτως ἄ. χαίρω τι E. E. 1105. φεύγοντες ἄ. νοσοῦσ' ὁμοίως τοῖς ἄ. θηρωμένοις H. V. μή σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄ. Inus XX. μωραίνοντι E. fr. inc. CXVIII. 5. γαῖας ἥμεν ὔτ' ἄ. πρόσω. Hel. 1593. ἀδελφοῖς χεροὶν ἠναίρουτ' ἄγ. Sept. 796. μηδ' ὑπερθύμως ἄ. σήσητε δύσκηλον χθόνα Eu. 815. φαύλως αὔτ' ἄ. ἐκρίνατε Prs. 518. μηδ' ἄ. οἰνωμένον A. S. 412. augmento neglecto, ut S. Tr. 268. οἴ - ος. Reliqua in Γυμνῦν. πόλινας θανάτων ἄ. ἐπικρανεῖ. Ag. 1341. ἄ. ὑπνώσσεις Eu. 119.

c. Subst. et Adj. τὰς ἄ. προθυμίας Or. 707. ὀκ ἄ. σοφὸς M. 583. ἔρωτες ὑπὲρ μὲν ἄ. ἐλθόντες 627. ὠμὸς ὢν ἄ. Al. 65. τὴν ἄ. λύπην 797. φιλόξενος 812. ἄ. προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει. An. 730. φρονημάτων τῶν ἄ. ὑπερφρόνων. Hr. 389. τῶν ὑπερκόμπων ἄ. φρονημάτων Prs. 824. ὑπερπόλλυς ἄ. Prs. 791. ἄ. ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις Sept. 695. ἥ τ' ἄ. σιγὴ. S. A. 1251. ἄ. γ' ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς. H. f. 1414. αἱ ἄ. τρυφαὶ E. Alex. XV. Ἑρμῆν ἄ. E. Cresph. XIII. 5. ἄ. πῦρ. E. Erechth. I. 16. κακοὶ ἄ. κρατοῦντες E. Oeneus IX. τοὺς ἄ. πόνους E. Oenom. V. 4. ἄ. εὔγυκος. E. Syl. III. τῶν ἄ. ἄπτεται θεὸς E. inc. CXXIX. τῶν ἄ. πολεμικῶν E. inc. CCV. τὸ λίαν γ' ἧσσον ἐπαινῶ τοῦ μηδὲν ἄ. H. 265. cf. Αἰαν. ὄλβος ἄ. παχυνθεὶς. Sept. 755. πιθανὸς ἄ. ὁ θῆλυς ὅρος. Ag. 492. πολὺν ἄ. χρόνον Ch. 955. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄ. νέος S. A. 735. θανὼν δ' ὀκ ἄ. ἐλεύθερος Eu. 335. ἄ. ἀληθόμαντιν Ag. 1242. περίφρονες δ' ἄ. ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι. A. S. 761.

Ἀγανακτεῖν. βαρέως φέρειν, χαλεπῶς χαλεπαίνειν, δυσχεραίνειν. et Ἀγανάκτησις. βάρος, ἄχθος Z. E. Epist. V. p. 503. 49.

Ἀγανόρειος. ἀγάνωρ, ἀγήνωρ, ἀγανόριος.

λαὸς Prs. 1020. θαυμαζοῦς ὁρᾶσθαι κ. ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν.

Ἀγάνωρ. v. - ήνωρ, ἀγήνορες. νῦν οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι. In Od. Σ. 43. ἔξιν ὅτε ἐπὶ ἐπαίνῳ λαμβάνεται· ἀνδρεῖος. παρὰ τὸ Ἄγαν τῇ ἠνορέῃ, ὃ ἔξι τῇ ἀνδρείᾳ χρῆσθαι. ἔξι δὲ κ. ὁ ἄγαν ὑβριστικὸς, κ. δια τῆς ἀνδρείας εἰς ὕβριν ἐμπεπτωκώς. Z. ὑπερήφανος, αὐθάδης. ἀνδρεῖος H. Pindar. ἀ. ἵππος p. μεγαλόψυχος. Ol. IX.

Ἀγανός. ἀπὸ τοῦ ἀγάζω, τὸ θαυμάζω. E. M. πρᾶος, προσηνής; ἱλαρός. τότε δ' ἐκ θυσιῶν ἀ - ὰ φαίνοσ' ἐλπὶς. Ag. 101. omisso Particip. v. φαίνειν. ἀγανῶς. I. A. 601.

Ἀγανόφρων. λίαν φρόνιμος. H. ὁ πρᾴοτατος. Z. ὑπέρφρων, περίφρων. ἀ κυνόφρων. Ch. 616. p. ἀναιδής, μιαρά.

Ἀγαπάζειν. cf. ἀγαπᾶν, κήδεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι.

ἀ - ων νέκυν. Ph. 1337. τὸ νεκρὸν σῶμα ἐπιμελείας ἠξίων. ἐπιμελούμενος, περιέπων, τιμῶν, φιλοφρονούμενος.

Ἀγαπᾶν. φιλεῖν, ἐπιμελεῖσθαι, φιλοφρονεῖσθαι, φροντίζειν.

νεκροὺς E. S. 764. δακρύοις Hel. 943. p. παραπέμπεσθαι, prosequi, περιέπειν.

Ἄγασθαι. θαυμάζειν, ἐκπλήττεσθαι. et Tim. Ἀ - μαι. ἀποδέχομαι, θαυμάζω ἄγαν.

ὀκ ἀ - μαι ταῦτ' ἀνδρὸς I. A. 28. λήματος Rh. 245. ἀγάμεθα Ph. 1060. θαυμάζομεν, ἐκπληττόμεθα ἐκεῖνον, ὃς ἦλθεν ἐπὶ θάνατον ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. ὀκ ἀ - ῆναι - φίλοις. H. f. 845. nimium suspici.

Ἀγάσματα. σεβάσματα, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. Σοφ. κέχρηται Su.

Ἀγάσονος. ἄγαν σενάζων et S. in Od. M. 97. μεγάλης ῥόφως ἀποτελοῦσα· ἢ μεγάλης σεναγμοῦ ἐπιφέρουσα. τί μέλλομεν ἀ - οι; Sept. 95. ἄγαν σεναζόμενοι μόνον, κ. ὀκ ἱκετεύοντες.

Ἀγαστός. Ἀ - ά. ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο. οἷον ἀρεσά. Αἰσχύλ. φρυξί. H. βίος Hec. 169. p. θαυμαστὸς, χαρτὸς, ἡδύς.

Ἀγαυή. ἡ τοῦ Κάδμου. B. 1147.

Ἀγαυός. λαμπρὸς, φωτεινὸς, ἔνδοξος, ἐπιφανὴς. H. θαυμαστός.

Πέρσαις Pers. 982. θαυμαστοῖς.

Ἀγβάτανα. Ἀγ. ἐκλιπὼν Prs. 957.

Ἄγγαρος. ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος H. ὁ ἄγγελος. et E. M. Ἀ - οι· οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματηφόροι· οἱ δ' αὐτοὶ κ. Ἀσάνδαι. Λέγεται δὲ κ. Ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν κατὰ διαδοχήν. et Su. ὅτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τοὺς βασιλέων ἀγγέλους· τὰ δὲ ὀνόματα Περσικὰ τίθεται τὸ ὄνομα κ. ἐπὶ τῶν φορτηγῶν κ. ὅλως ἀναισθήτων κ. ἀνδραποδωδῶν. Φρυκτὸς φρυκτὸν ἀπ' ἀ. πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 289. ignis per stationes missi. λαμπάδος, φανοῦ. et Eust. Od. XX. παρὰ τῷ

αὐτῷ δὲ ποιητῆ ἐν Ἀγαμέμν. καὶ οἱ Ἄ - οι κεῖνται· λέξις δὲ φανερῶς Περσική. Φρυκτὸς - ἔπεμπε. τοιοῦτον δὲ φανῶν.

Ἀγγέλλειν, ἀγγεῖλαι. κυρίως, τὸ διὰ λόγων κελεύειν, παρὰ τὸ λέγω, ἀνλέγω, κ. καθ' ὑπερβιβασμὸν ἀγγέλω Z. μηνύειν, δηλοῦν. Ἄ - σθαι. ὑπισχνεῖσθαι. ἀ - ωσ' Ἀργείων δόξαι ψήφῳ Hec. 196. ὀνείραι Or. 617. ἦν (βάξιν) ἤγγειλέ μοι. Or. 1559. καινὸν ἀ. κακόν. M. 1120. καινὸν ἔπος Ph. 1082. πᾶν ἀ - εἶ τὸ δρώμενον. 1344. μῶν τιν' ἀ - ων τύχην; M. 1009. σὴν ἀ - ῶ παρουσίαν Al. 207. νίκην E. S. 638. νόξον 641. πάντ' ἂν ἀ - οις φίλα 643. καινῶν φόρτον ἀ· κακῶν I. T. 1306. δείματ' Rh. 34. φλαῦρα S. C. 1429. νέον Rh. 39. φόβον 52. κοινὸν ἔπος Tr. 55. S. C. 1429. κοινὸν λόγον 238. ἀγγέλματα 705. v. voces ejusdem stirpis in Ἄγαμος. Talia sunt ἀρὰς ἀρᾶται, ἀποθημεῖν ἀποθημίαν, ἀνάλωμα ἀναλωθέν, στρατείαν στρατεύειν, μάχην μάχεσθ., πόλεμον πολεμ., αἶνον αἰνεῖν, αἰσχρὰν ἁμαρτίαν ἁμαρτὼν, δέξιν δέχεσθαι et προσδέγματα, λόγον λέγειν, φυγὴν φεύγειν, ἐξώμοξεν ὀμωγὰς, ἀγρεύειν ἄγραν, μόχθον μοχθεῖν, πόνον πονεῖν, βύλευμα βουλεύσαιό τι, βουλὴν βουλεύεσθαι, νικᾶν νίκην, ᾠδὴν ᾄδειν, νόσους νοσεῖν, νυμφεύομαι νυμφεύματι, ἀλγεῖν ἄλγος, οἰκεῖν οἶκον, οἰκτον οἰκτίζειν, ὄνειδος ὀνειδίζειν et ὀνειδισμὸς, πάσχειν πάθος, παιδεύσομεν τὸν ἀπαίδευτον, παθήματα πάσχειν, πόδα πεζεύειν, πῆγμα παγὲν, πήδημα πηδᾶν, πλέκειν πλοκὰς, πέπληγμαι πληγὴν, προσγελᾶν γέλωτα, σεμνὰ σεμνύνεται, σπονδὰς ἔσπεισα, σπεύδειν ἀσπάδαξα, φάσιν ἐφάναι, τέρπεσθαι τέρψιν, ὕβρισμα ὕβριν et ὑβρισμὸς ὑβρίζειν, ὕφασμα ὑφαίνειν et ὑφὴν, εὕρημ' εὕρον, βάσει βάσιν ἁρμόσαι, χρησμὸν ἔχρησε, ψύχειν ψυχὰν, τὴν εὐσέβειαν σεβίσασα, δυσσέβειαν εὐσεβῆσα, δοκεῖν ἀδόκητα, θῦσαι θυσίαν, ἀγῶνα ἀγωνιώμεθα, ἔκοψε κόμμον, v. Κρόψις. ἄκουσμα ἀκούειν et ἀνήκουσα, κτᾶσθαι κτήματα, γαμοῦς γήμας, πτώματα πίπτειν, γράφειν γραφὰς. ἤγγειλας κακὰ Her. 54. μάχης ἀγῶνα πρῶτον 798. τάδ' ἀ - ει σαφῆ Hel. 1116. τοὺς θεῶν ἀ - οντας φήμας I. 180. πικρὰ δ' ἀ - εἰλαιμεν ἂν E. E. 418. ἀ - εται δόλος κρυφαῖος Rh. 91. ἀ - εῖλον ἄτας τὰς ἐμὰς Aj. 819. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀ - ων πρέπει. Ag. 30. διαπρεπῶς σημαίνει. τορῶς Ch. 736. ἐκπτύωμος S. E. 1452. ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς - ἠγγέλης μανείς. I. T. 932.

ἀ - μαι. Aj. 1377. ἐπαγγ - μαι, ὑπισχνοῦμαι. Ἀγγελία. τινὸς λέγεται, ἣν ἂν ἀγγείλῃ τις ὑπ' ἐκείνου περιφθείς, κ. ἣν εἴπῃ τις περὶ ἐκείνου, ὀχ ὑπ' αὐτοῦ ἀποζελείς.

Διὸς ἀ. ἀγαθόν. Or. 1276. ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀ. δεξαίμεσθ' ἄν. I T. 447. δυσυχὲς ἀ - ας ἔπος Ph. 1540. ἀ. ἄπλατον, οὐδὲ φευκτὰν Aj. 203. οὐδ' ἀ. ψευδεῖς ἔλαχεν I. T. 461. ἀ - ας βάρος Hec. 107. τί γ. ἂν ἐμοὶ ἔρχεται ἀ - ας ἀπατώμενον; S. E. 170. ἡ ψευδὴς κ. ματαία, ἀπατωμένη ὥσπερ ἐξ, πάσχουσα τὴν ἀπάτην ἀπὸ τοῦ ταῦτα μηνύοντος; ἐν αὐτῷ τῷ ψευδῶς μηνύεσθαι, ἢ ποῖον εἶδος ἀ - ας τῆς ἀπάτης γέμον; Herm. Quos ego non frustra mitto nuncios. ἀ. μοι ἐνέγκατε; Her. 751. καρύξαι' ἀ. Hel. 1507. εἰδότι τοί μοι τὰς δ' ἀ. ὀδ' ἐδώυξεν. Prm. 1030. τίνος ἀ. πείθοι Ag. 87.

Ἀγγελ[illegible] ἀγγελία, ἄγγελος.

πολεμίων πάρα ἀ. Or. 874. ἡδοναῖς ὁ - ων I. T. 1184 ἀ - ῶ ἀ - τα. Tr. 706. χαῖρε κ. σὺ τοῖς ἀ. Her. 660. ἠλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀ. 789.

Ἄγγελος. μηνύτης.

Epith. ὁ Διὸς ἄ. I. A. 1302. E. E. 462. S. E. 149. ἀηδὼν, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει, ἢ τὴν ἡμέραν, ἢ ὅτι τὰ ἑαυτῆς ἀγγέλλει κακά. Od. T. 518. ut Ὄσσα, Διὸς ἄ. II B. 94. et somnium B. 26. Aquila Διὸς κήρυξ I. 158. Nuncia a Deo missa. Ζηνὶ πιξὸν ἀ. Prm. 969. κακῶν ἥκεις ἄ. Or. 854. κακάγγελος. καινῶν ἄ. βουλευμάτων M. 270. βοὴν ἔρεσσε ἄ. φόβου Her. 656. κόνις, ἄνευθος, σαφὴς, ἔτυμος ἄ. Sept. 82. σπεργνὸς 270. ταχεῖς. ἄνευθον ἄ. στρατῶ A. S. 183. ἄ. δ' ὁ μέμψεται πόλις γέρονθ' ἡδῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενὶ 778. στέργει γ. οὐδεὶς ἄ - ον κακῶν ἐπῶν S. A. 277. ὁ πρῶτος νύχιος ἄ. πυρὸς Ag. 596. ὁ δ' ὅτι - παρῆκεν ἀ - υ μέρος 298. p. ἔργον, τὸ δέον. ἐν ἀ - ῳ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος Ch. 769. ἄνδρα χρεὼν ὄκ ἀ - οισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν Her. 593. πῶ γ. ἄ - σι; E. E. 759. μυρίων ὑπ' ἀ. An. 563. ἄ - ον γλῶσσαν λόγων δοὺς E. S. 203.

Ἄγγος. τεῖχος, p. ἀγγεῖον; ἀπὸ τοῦ ἄγειν ὑφ' ἑαυτῷ κ. φέρειν τι. Z.

χοῆρες ἄ. Παλλάδος I. T. 960. εἰς δ' ἄ. ἴδιον - πληρώσαντες 957. τόδ' ἄ. τῶνδ' ἐφεδρεῦον κάρα φέρουσα· E. E. 55. μέθες τόδ' ἄ. S. E. 1205. αὐτῷ σὺν ἄ. I. 52.

Ἀγδαβάτας. ἡγεμὼν Περσικός. Prs. 955. et Ἄ - ται. 920. ὃ ἔξιν ἔθνος Περσῶν. Hinc potuit hos suo nomine laudasse. et γένος ἀνδρῶν ἦσαν οἱ Ἄ - αι. Palsou ἀδοβάται. cf. Ἀιδοβάτης.

Ἄγειν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων. Φέρειν ἐπὶ τῶν ἀψύχων. Z. Sic Agere et ferre. κομίζειν, φέρειν, ἕλκειν - ἐπείγειν, κινεῖν, ἀπάγειν, ἐπάγεσθαι, θέλγειν - νομίζειν, ἡγεῖσθαι, οἴεσθαι. Ἡγόμην. διήγον. Σοφ. Θυέστ. δευτέρῳ. H. cf. S. T. 775. ἡγόμην, δ' ἀνὴρ ἀξῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ cf. Su. v. inf. in ἡγεῖσθαι. ἡ πεπρωμένη δ' ἄγει θανεῖν Hec. 43. λόγω με τοιῶδ' ἤγαγ' 1146. πρὸς βίαν M. 1216. βίᾳ I. A. 319. ἅρμα An. 277. τοὺς δ' ὄχους φάτναις ἄγοντες E. E. 1136. πρὸς ναῦς I. T. 138. ἐξήκοντα νῆας I. A. 247. λευκήρετμον Ἄρη 284. εἰς δόμους H. 625. εἰς δόμους ἄγων κόρας Phaëth. II. 32. ἐς οἶκον M. 1331. ἅταν ἡγίσεν εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλένην An. 104. ἐς ἄρκυν I. T. 77. ἐς δεσμὸς B. 518. πρὸς ναῦς I. T 138. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δεινὸν ἡ λήθη ἄγει S. Crens. H. φέλλοι δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον Ch. 502. p. ἕλκουσι. δεσπότην I. 838. εἰς ἐλπίδ' ἄγει. E. fr. inc. CLXV. εἰς δόλον Rh. 128. εἰς κακὸν τοὺς φίλους S. A. 437. ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν An. 619. ξένον ἄ. δ' ἐρέξιον I. 654. μ' ἄγες ἀναιδείᾳ 895. ὃς ἤγαγ' Ἑλλάδ' Or. 1365. τὴν δ' ἄ. ἐρημίαν M. 50. ἄξει δ' ὀχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας I. T. 1365. ἤγον διὰ χερῶν πρυμνήσια I. T. 1352. στρατείαν E. S. 229. τὸν ἄφορον σφετὸν S. C. 1325. Rh. 110. εἰς ἀγῶνα μέγαν B. 972. λόχον Sept. 56. ἔνεσθαν κ. τάξιν πολεμικὴν. ἤγον ἐκφόνου E. S. 761. τὸν πόδα Tr. 506. κῶλον ταχύπουν B. 168. Ἑλλάδος ἄνθος Tr. 807. κλύδων ἤγε ναῦν I. T. 1397. ἐξόρους Βάκχας B. 51. θιάσους 115. κλῶν' ὄρειον 1066. τὰ θύματα εἰς ᾠδὴν τάδε H. I. 453. ἄγω κάτω. Al. 383. ἄνω Ἄλκησιν Al. 856. in vitam restituere. συμπλεῖν ἐμοὶ I. A. 668. Μενοικέα ἄξοντα πέμψω Τειρεσίαν Ph. 777.

vulg. λαβόντα. ὡς τὸ M - ἕως ἐν τῷ ϛρατοπέδῳ ὄντος. Ἄλλως· ἐγὼ δὲ τὸν παῖδα σῦ θεῦρο πέμψω λαβόντα τὸν T - ἰαν. Matth. vertit: M - um cum T - a huc arcessam. cf. Πέμπειν. et κομίσοντα. μετακαλέσομαι. ῥόθια μέλεα Hel. 1127. ἑτέρας νεφέλας ἐπὶ ναυσὶν 1149. θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν τρικάρηνον. H. f. 611. ἀπαρχὰς θεοῖσι. S. Tr. 183. νίκης ἄγων τρόπαια κἀκροθίνια. S. Tr. 751. ταῦτ' ἄγης sc. δῶρα. S. Tr. 495. ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέζιον θεῶν A. S. 506. ἱκέτην. εἰ τὰς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν. Aj. 1250. p. τάξομεν. τίς ὁ πολύπονος ἄγει. S. C. 205. p. πλανᾷ, circumduceris. φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει. S. A. 344. περιβ. δικτύοις ἀγρεύει. ἀμετέραν ἄγει νίκαν E. E. 590. ἐμὲ κ. τὸ δίκαιον ἄγει κ. ἔρως ὑμνεῖν Phaëth. cod. Clarom. I. 45. εἰς ξύμβασιν Αν. 424. μὴ λίαν ἄνω βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδές ἀγαγών. I. A. 379. Ego olim, ἁλῶ, deprehendar. εἰς τὸ δεῖμα Hel. 319. εἰς ἔκπληξιν E. fr. inc. XVI. 3. μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις I. A. 653. θυμὸν εἰς ὑπερβολὰς E. S. 480. τελετὰς εἰς Ἑλλάδα B. 465. θάνατον Λαναΐδαις Hel. 243. p. ἐμβάλλουσα. ἄγ. οὐκέτι σωκῶ λύπης ἄχθος. S. E. 120. ἢ τὸ καταβαρῶν κ. καταφερόμενον, ὁ φέρειν οὐ δύναμαι, ἰσχύω. Non amplius possum pondus doloris alteri lanci impositum attollere. Pors. Ἄγειν usitatum in pendendo verbum, τιμᾷν, aestimare, librare. Hinc putare. πάντα μαντεῖα S. C. 354. εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς S. Ph. 1039. ἄγει γ. αἷμα μητρῷον. Eu. 225. p. κινεῖ, τροχηλατεῖ, δινεύει, exagitat. πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; Prm. 577. βίᾳ δίκας ἀγομέναν ἱππηδόν. A. S. 434. ὡς ἵππων τῆς ἄμπυκος ἑλκομένην. τὸν γ. κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει E. Alcm. VII. ἀγόμεθα, φερόμεθα. Tr. 1310. cf. Ἄγειν κ. φέρειν τὸ λησεύειν, κ. ἁρπάζειν, ἄγειν κ. ἀπάγειν χρήματα κ. ἐπὶ αἰρύχων κ. κομίζειν ἀδιαφόρως. Ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετέ νιν. Tr. 769. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ. 610. εἰς κλισίαν λύκων ὅτ' ἀγόμαν. I. T. 858. δῦλα δ' ἄγομαι. Tr. 140. ἅ. δὲ ἅλιον ἐπὶ πέλαγος Hec. 937. πρὸς τὴν δίκην. E. fr. inc. XLII. Ἄγετε μ' ἐκποδών. S. A. 1324. ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν. S. A. 1331. θεῶν ἀγόντων S. C. 998. p. ἐλαυνόντων, ὠθούντων. ἁ γ. ὅστις ἄν, εἰ θεὸς ἄγει, ἐκφυγεῖν δύναιτο. 253. ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄτην. S. A. 624. δάκρυ Al. 1084. p. ἐξάγειν, dicere. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ἑαιρήσεται. A. S. 925. abducam istas, nisi quis mihi eas eripuerit. Ironice, quod optime magniloquentiae praeconis convenit. Nemo, inquit, mihi eas eripiet, tu certe non! Hoc ἄγ. respicit ad εἰ ψαύσειας. Well. Existimaverim, eos Deos esse. ὅτῳ σὲ θυμὸς ἦγεν M. 310. κακῶς δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. H. f. 1088. ἄγει πάλιν εἰς πένθη. Rh. 883. λυπρὰν ἄγουσαν ἡμέραν Hec. 36. p. ζῶσαν. πάντα γ. κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις. Tr. 889. p. εὐθύνεις.

p. ἐπᾴδειν, θέλγειν. Ὀρφεὺς ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ Ag. 1630. σὺ τὰν θεῶν ἄκαμπτον φρένα ἄγεις, Κύπρι. H. 1269.

p. ἡγεῖσθαι: Θήβας δ' ἀνάνδρως ὧδ' ἄγεις; B. 1035. τὸ πρᾶγμ' ἅ. οὐχ ὡς παρ' ἐλπὶν S. A. 54. οὐκ εὐτελῶς κ. ὡς πάνυ ἐρρωμένον, ἀλλ' ὡς μέγα. δυςφόρως. S. T 784. ωτ ἔχειν 770. ἡγόμην ἀεὶ μέγιστος τῶν ἐκεῖ cf. Su. S. T. 775. v. init. πρόσθ' ἅ. τῷ Βακχίῳ B. 225. p. μείζονος ἔχειν, προτιμᾷν.

Ἄγειν c. Subst. p. verbo ipso. Οἵ μ' ἀτιμίας ἄγεις. S. E. 1035. p. ἀτιμάζεις. κτύπον Or. 183. p. κτυπεῖν. σχολὴν M. 1238. ἡσυχίαν ἅ. An. 143. p. βραδύνειν, μέλλειν. σπέρμα δια πόνων ἄγει I. T. 988. κακουργεῖ, βλάπτει. βίοτον ἡδέως ἄγ. Cy. 452. vitam agere, ducere. cf. λυπρὰν ἅ. ἡμέραν Hec. 364. p. ζῶσαν. μῦθον εἰς καμπὴν ἅ. E. E. 659. p. τελεῖν. πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἅ. Aj. 382. τοῦτῳ μάλιϛα αὐτὸ ἅπτεται, τὸ τῷ ἐχθρῷ καταγέλαϛον εἶναι. κρεωφὸν ἡμαρ εὐθύμως ἅ. δοκῶν Ag. 1593. simulabat viscerationis diem festum hilariter se celebraturum. Sic Latin. Diem agere. τἀμφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγ. E. fr. inc. XXXIX. p. ὑψοῦν, αὔξειν, ὑμνεῖν.

Ἄγειος. ἐγὼ βαθυχαῖος. A. S. 860. ἡ β - ος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας.

Ἀγείρειν. συνάγειν, συναθροίζειν. H. κόσμον. Hec. 615. ἐπάλογχον ϛόλον ἀ - ας. S. C. 1306. ϛράτευμα. S. E. 695. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀ - ω; Ch. 633. συνάξας κατηγορῷ. Νύσσει γ. με τὸ δίκαιον, ταῦτα λέγειν.

Ἀγείσθαι. v. ἡγ.

Ἀγείτων. ἄνευ γ - ονος, ἔρημος, μεμονωμένος. οἶκος E. E. 1130. πάγῳ Prm. 270.

Ἀγελαῖος. ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. (Ἰδιότης) Z. ὀχλώδης. ἀπὸ τῶν ἀγελαίων ζώων, ἃ βόσκεται εἰς ἃ τύχοι χωρία, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων, ἃς διαβόσκεσθαι φασὶ ῥύδην κ. ἀγεληδόν. Harp. Ἀγελαϛικὴ βοῦς, ἔτι ἐν ἀγέλαις οὖσα κ. μήπω ὑπὸ ζυγόν. Od. V. 256. βοσκήματα. B. 676. βοῦς ἀ - ας Aj. 175.

Ἀγέλαϛος. Ἀ - ὶ. ἄνευ τῶ γελάσαι. H. ἀνιαρὸς, λυπηρὸς, περίλυπος Phryn. Lex. Sequier. p. 345. Ἀ - ον, ἀδιάλεκτον ἰδιογνώμονα et 337. ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος κ. ὁ ϛυγνός. Αἰσχύλ. δέ φησι κ. Φρὴν ἀ - ος Blomf.

ἀ. Πρόϛωπα βιαζόμενοι. Ag. 794. invitis ut maxillis rideant. Πέπλων ἀ - οις ξυμφοραῖς πεπληγμένων Ch. 29.

Ἀγέλη - α. ποίμνιον, πλῆθος, ἐσμός. Ὀλβίαις Hel. 1276. πτηνῶν τ' ἀ - ας. E. I. 106. Aj. 168. ἐν ποταναῖς Π. 734. θανάσιμον ἀ - αν μαινάδων 1021. πόνων διῆλθον ἀ - ας H. f. 1276.

Ἀγέλεια. Ἀθηνᾶ κ. Ῥυσίπολις. Ἀθηναίης ἀγελείης τῆς ἀγώνϛης τὰς λείας, ἤτοι τὰς λαφυραγωγίας. In Od. Π. 207.

Ἀγεμόνευμα. v. ἡγ. Νεκροῖσι πολύϛονον Ph. 1499. ἑαυτὴν γ. λέγει προηγήτειραν τῶν νεκρῶν et ὁδηγήτρια, προοδοποιὸς οὖσα, προηγήτρια, ἡγεμονεύουσα κ. ἐξάρχουσα θρήνων τοῖς νεκροῖς.

Ἀγεμών. v. ἡγ. Ἴκυ δ' Ἐννύχιος ἁ. Rh. 228.

Ἀγέννητος. ἀγενής, δυςγενής H. τῷ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον ἦν, ἀπιϛουμένων. εἰ γέγονε νῦν, ὡ φαύλως εἰκόντος. Ἄπανια τ' ἀγ. πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ. S. fr. 70.

Ἀ. τότ' ἦν S. C. 973. p. οὐκέτι γεγώς. τὸ γ. φανθέν τις ἂν δύναιτ' ἂν ἁ. ποιεῖν. S. Tr. 743. Πίνδαρ. (Ol. XIII. 29) τῶν δὲ πεπραγμένων ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος, ὁ πάντων πατὴρ, δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. — κἀξ ἁ - ων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. S. Tr. 62. opp. ἐλεύθερος, εὐγενής, εὔπαις. Ὅταν οἵ γ' ἀγχοῦ πρὸς ἁ - ων κατανικῶνται S. Aload. VII.

Ἀγεννῶς. δυςγενῶς, ταπεινῶς.

ἀ. Ἀτρ. τ' ὐκ ἀξίως. sc. διώλεσεν. I. A. 1453.

Ἀγέραςος. ἄτιμος, ἄμοιρος. H. ἄνευ γερῶν κ. τιμῆς. παρὰ τὸ γέρας, ἡ τιμή. E. M. Vox Homer. Il. A. 119.

τύμβον. Hec. 117. ὄνομα. B. 1375.

Ἄγευςος. ἄπειρος H. ἀμέτοχος.

αἰῶν κακῶν S. A. 582. cf. γεύεσθαι κακῶν Hec. 375.

Ἄγη. - α. Ἄγαις ζηλώσεσιν. Αἰσχύλ. Θρῄσσαις. H.

θάμβος, ἔκπληξις, μίασμα. H. φθόνος, ἐχθρὰ, ἔχθος, οἷον μήτις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν ςόμιον μέγα Τροίας ςρατωθὲν Ag. 131. μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ ςρατευθὲν τῆς Τρ. ςόμιον, ὅ ἐςι, τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τρ. ςρατευθὲν, ἄτῃ σκοτίσῃ. S. legit ἄτα. Ἄγη significat invidiam ex peccato in Dianam commisso, quod sub imagine leporis ab aquilis lacerati latet quidem, sed patet idem, contractam. Herm. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν δαΐ' ἀκέλευςος ἔτευξεν. Ag. 736. Blomf. p. ἄταισιν.

Ἀγή. ἡ κλάσις τῦ κύματος. E. M. ἀπὸ τῦ ἄγω, τὸ κλῶ. Z.

ἀγαῖσι κωπῶν Pers. 422. ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι E. S. 693.

Ἀγηλατεῖν, ἀγηλ. διώκειν, ὡς ἄγος ἐλαύνειν, φυγαδεύειν τινὲς δὲ ῥαπίζειν. H. S. T. 401. Ἀ - τήσειν. ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λάϊον ἤτοι ἐμέ, ὃν λέγεις, φονέα εἶναι· ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τῦ βασιλεύσειν. Ἀγ - σειν κ. δεσπόσειν τῆς χθονὸς. Triclin. Sed haec interpretatio Grammaticorum commentum esse videtur. Elmsl. et Eust. ad Od. L. 1704. τὸ Ἀγ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐκεῖνο μέντοι κ. δασύνεται, παρὰ τὸ Ἄγος. scr. ἀγηλατεῖν et ἄγος Elmsl.

Ἀγήνωρ v. Ἀγάνωρ - n. pr. in Ἀ - ορίδαι. ᾖσαν γ. Ἀ - ορος κόραι Κίλιξ, ἀφ' ὗ κ. Κιλικία κεκλήσκεται, Φοῖνιξ, ὅθενπερ τὔνομ' ἡ χώρα φέρει κ. Θάσος.

ἀγήνορες πρέποντες ςρατῦ Spt. 117. ἄγαν ἀνδρεῖοι, ἔξοχοι.

Ἀγηνορίδαι. κλεινῶν Ἀ - ᾶν Ph. 225. οἱ αὐτοὶ κ. Καδμεῖοι, ἐπεὶ πατὴρ τῦ Κάδμυ ὁ Ἀγήνωρ. τῦ πρόσθε Κάδμυ, τῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος. S. T. 268.

Ἀγήραντος. v. Ἀγήραος, ἀγήρατος, ἀγήρως, ἀπαλαίωτος, ἄφθαρτος. πόλον E. Epigr. I.

Ἀγήραος. ἀπὸ τῦ γηράζω. E. M. v. Ἀγήρατος. θυμὸν. H. 1114.

Ἀγήρατος. ἀγήραος, ἀγήρως, μὴ γηράσκων, ἀδιάφθορος. H. κλέος ἀ. βιοτᾷ I. A. 567.

Ἀγήρως. ἀπαλαίωτος, ἀγήρατος, μὴ γηῶν H. Σοφ. κ. Πλάτων τὸν ἀ - ω κόσμον. Poll. II. 14.

χάριν τ' ἀ - ω γ' ἕξομεν E. S. 1177. ἀ - ῳ χρόνῳ S. A. 608. αἰδίῳ, διηνεκεῖ. et σὺ μὲν ὦ Ζεῦ, ἀ - ως τε κ. δυνάςης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἰ· ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολίτεια οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐςιν. et ἦγεν δεσπότης ὐχ ὑπὸ χρόνυ γηράσκων et δυναςεύων κ. ἄρχων τῦ ἀγήρα χρόνυ, κατέχεις τὸν Ὄλυμπον. ἀγήρων δὲ τὸν χρόνον φησὶν, ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυςυχιῶν, μήτε ὑπὸ ὕπνυ ἐλαττῦται, γράφεται κ. Ἀγήρως.

Ἀγησίλαος. A. fr. 451 ex Athen. Deipn. III. 55. Οἶδα δ' ὅτι κ. Σιμωνίδης πυ ὁ ποιητὴς Ἀρίςαρχον εἶπε τὸν Δία κ. Αἰσχύλος τὸν Ἅιδην Ἀγησίλαον. Casaub. Populorum ducem. Schweigh. qui populos cogit s. populorum coactorem. cf. Jacobs ad Anthol. III.

Ἀγήτωρ. v. ἡγ. μελέων. M. 426. Apollo.

Ἀγίζειν. τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἡ καρπῶν. ἔνιοι τὸ κατατέμνειν τὸ ἀνατιθέμενον δέρμα. E. M.

βυθυτὸν ἑςίαν S. C. 1495. p. καθιερῶν.

Ἀγιςεύειν. σέβεσθαι, εὐπεβεῖν H.

βιοτὰν B. 74. p. καθαρίζειν.

Ἄγκαθεν. i. g. ἄνωθεν. ἄ. ἁλομένα Eu. 361 al. ἀνέκαθεν. p. μακράν. Ag. 3. ἀντὶ τῦ ἀνέκαθεν, ἄνωθεν, ἐξ ἀρχῆς. ἀ. λαβὼν βρέτας Eu. 80. ταῖς ἀγκάλαις.

Ἀγκαλεῖν. p. ἄνακ. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀ - λέσαιτ' ἐπαείδων; Ag. 1019.

Ἀγκάλη. ἀγκών - de oceano, saxoque. Pluralis tantum in Eurip. legitur, in Aesch. semel Singul. Prm. 1019

Plur. κλάδυς ἐν α. λαβών A. S. 484. Πολέα ἔσχ' ἐν ἀ. Ag. 729 ἀ - αισι περιφέρων Or. 464. λαμβάνω ἐν ἀ. Al. 188. ἔχειν ἐν ἀ. 352 I. A. 385. μητέρ' ἀ. ἔχουσα I. T. 289. παῖδ' ἐν ἀ. Rh. 948 ἀ. δορκάδ' B. 698. τίνος πρόςωπον ἐν ἀ. ἔχεις; 1276. μητρὸς ἐν ἐ. ἀ. I. 280. ἐπ' ἀ - ας λαβεῖν 761. ἐν ἀ. μητρὸς τρυφῆσαι 1375. ἁρπάσαντ' ἐς ἀ - ας 1598. πρὸς ἀ - αισι πηδῶν Dan. XI. ὑπ' ἀ ςαθεὶς An. 748. νεανίδαισιν. I. A. 615. ἐπὶ ματέρος ἀ. θρώσκων I. T. 1251. ἐξέθρεψα παῖδ' ἀ Cy. 142. πρὸς ἀ. πεσεῖν. I. 962. ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀ. βρέφος. Ἀπ. 723. δύο τ' ἐς ἀ. H. f. 1362.

de oceano, aethere, saxo: ὠκεανὸς ἀ - αις ἐλίσσων Or. 1378. πελαγίας ἐς ἀ. Hel. 1068. πελαγίας 1452. ὑγραῖς ἐν ἀ. E. fr. inc. I. 2. ποντίαι ἀ. κνωδάλων πλάθυσι. Ch. 583. αἱ κοιλότητες, nos, Buchten. πετραίαι δ' ἀ. σε βαςάσει Prm. 1019. τὸ ἀπόῤῥηγμα κ. κοίλωμα τῆς πέτρας. Χάσματος γενομένυ μετέωρος ἔσει, κρεμάμενος τῶν χειρῶν. κυμάτων ἐν ἀ. A. fr. 311.

Ἄγκος. Ἄ - η et ἄγκεα. οἱ φαραγκώδεις (κ. ἀγκωνοειδεῖς) κ. σκοτοειδεῖς κ. κοῖλοι κ. καταδύσεις ἔχοντες· ἢ σύνδενδροι κ. ὑλώδεις τόποι. Z. ἀμφίκρημνον B. 1049. Ἄ - εα κοίλας τόπυς ὀρέων ad Od. A. 337. cf. Ἀγκὼν et Ἄγμος.

Ἀγκρεμαννύναι. ἀνακρ.

ἀ - άσας θαλάμοις. E. Erechth. VI. 5.

Ἄγκρισις. ἀνάκρισις.

μηδ' ἐς ἀ. ἐλθεῖν. Eu. 356. ἐξέτασις ὑφ' ἑκάςης ἀρχῆς γινομένη πρὸ τῶν δικῶν, περὶ τῶν συντεινάντων εἰς τὸν ἀγῶνα· ἐξετάζουσι δὲ κ. εἰ ὅλως εἰςάγειν χρή. Harp.

Ἀγκύλη. εἶδος ἀκοντίυ. Z. τὰ ἀκόντια, ἀπὸ τῦ Ἐπηγκυλίσθαι. ἢ διότι ἀπὸ τῆς μέσυ ἀ - ῆς λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν H. Ἴςεον κ., ὅτι ἀ. ὁ μόνον ἡ ἀνωτέρω ῥηθεῖσα, ἀλλὰ κ. ἡ κάμπη τῦ ἀγκῶνος κ. ποτηρίυ γένος χρήσιμον εἰς κοττάβυς παρὰ τὸ Ἀγκόλον, τὸ ἐπικαμπὲς κ. ςρεβλὸν κ. σκόλιον, κ. ἐπικεκλασμένον. Ἠγκυκλῦν γ. φασι, τὴν δεξιὰν, οἱ τὰς κοττάβυς προιέμενοι κυκλοῦντες αὐτὴν, ὃς δὴ κοττάβυς Ἀγκυλητὰς Αἰσχύλ. ἔφη. Eust. Il. 13. 344 et Arist. Pac. 1242.

ἀ - ας ἐν χεροῖν ἔχων Or. 1477. χρυσοςρόφων ἄπ' ἀ. S. T. 204. διὸ κ. Σοφοκλῆς ἀ - α

χρυσόςροφα τὰ τῆ Φοίβῃ τόξα λέγει. Eust. 33, 3. Gl. τὰ νευρὰ λέγει.

πλεκτὰς ἐξανῆπτον ἀ. I. T. 1408. p. vulg. ἀγκύρας, calceorum lora.

Ἀγκυλητὸς. παλτὰ κἀ – ἀ κ. χλῆδον βαλὼν Ae. Arg. 14. Harp τῆ δ' ἀ. κοτταβὸς ἐςι σκοπός. Ae. Ostolog. fr. 166. Vitios. cf. Ἀγκύλη.

Ἀγκυλωτός. ἐκ κ ςοχάσμασιν. B. 1203. jacula amentata. Cic. cf. Ἀγκύλη.

Ἄγκυρα, ancora, ap. Hom. αἱ εὐναί. Ἀ – αι μεταφορικῶς, αἱ ἀσφάλειαι Σοφ. Φαίδρᾳ. H. cf. Ἀγκυροχία.

ναῦν τοι μ' ἀ. ὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ E. Phaëth. IV. ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀ – ας λάβω. Hel. 1077. ἄ – αν πάρα. Hel. 1630. οἱ δ' ἐπωτίδων ἄ – αν ἐξανῆπτον. I. T. 1350. Metaph. Οἴκων ἄ. ἐμῶν. Hec 80. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλλομένων κ. τ. λ et Su. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄ. Ἀ δή με τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη. Hel. 284. ἥδε μοι τροφός, μήτηρ, ἀδελφή, δμωῒς, ἄ, ςέγη. E. fr. inc. 185. ἀλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἀ – βίᾳ Σοφ. B. Anecd.

Ἀγκυροχία. ἀσφάλεια. ὐδ' ἐν ἀ – αις θαρσῶσι ναῶν ποιμένες. A. S. 770. τοῖς ἀσφαλείαις κ. κατοχαῖς τ. ἀγκυρῶν.

Ἀγκών. παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀξέῳ ἐγκὼν κ. ἀγκών Z. ἀγμὸς, καμπὴ, τόπος.

Θὲς δὴ τὸν ἀ – ῶν' εὐρύθμως Cy. 560. ἐμοῖς ἐν ἀ. τέκνα θῶμαι E. S. 817. νυμφείᾳς εἰς ἀ – ων εὐνάς. I A. 131. ὑγρὸν ἀ. S. A. 1236.

οἱ δ' ἑσπέρας ἀ. ζητεῖτ'. Aj. 806. τὰς φυάκας, τὰς πρὸς ἑσπέραν ἀπάγοντας. τας ἄκρας τῶν ὀρῶν τὰς πρὸς δύσιν. et Ἄγκεα. v. supra cf. Ἄγκος et Ἀγμός. Νοτ. Γλυκὺς ἀ. ἐπὶ τῶν κατειρωνευομένων. Τόπος δέ ἐςιν ἐν τῇ Μεμφίδι, Ἀ. προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυςχερὲς. Ἔνιοι δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων παρ' ὅσον τὸν ἀ – ῶνα οἱ εὐφραινόμενοι τιθέασιν. S. Plat. Phaedr. Bekk. p. 316.

Ἄγλαι. ὄμμα. Εὐριπίδ. B. Anecd. Gr. cf. Αἴγλη.

Ἀγλαΐα. τὸ κάλλος. H. λαμπρότης. E. M. et Z. Ἀ – η. κόσμος, καλλωπισμός. In Od. P. 310. ὡς νεβρὸς ἀράνιον πήδημα κυφίζοσ' σὺν ἀ. E. E. 860. p. χαριέντως. προσθήμαι' ἀ – ας 192. ἐκ ἐπ' ἀ. θυμὸν ἐκπεπόταμαι 175. p. λαμπρότητος τῆ γένυς, εὐγενείας. μηδέ ποτ' ἀ. ἀπονείατο S. E. 211. ἀπολαύσαιντο λαμπρότητος

Ἀγλάϊσμα. cf. Ἀγλαΐα. κόσμος, κόςμημα, ἄγαλμα. Σύριον. Ag. 1313.

πυρὰ δὲ χέρσος ἀ – ιων E. E. 325. ὃ δ' ἀ. δωμάτων ἐμῶ τ' ἐφυ Hel. 289. τὸ μητρὸς ἀ. 11 et S. E. 908. p. πλόκαμος et δῶρον. et Ch. 190.

Ἀγλαός. λαμπρός. H. Ἕδραν. An. 135.

Ἀγλαώπ. Φλέγονι' ἀ – ῶπι πεύκᾳ S. T. 214. ἐν λαμπάδι καυςικῇ.

Ἀγλωσσία. σιωπὴ, ἡσυχία. H. Ἀ – ᾳ ληφθεὶς. E. Alex. III.

Ἄγλωσσος. βάρβαρος, σιωπηρός. H. Σοφ. τὸν βάρβαρον εἶπε Poll. I. 109. S. Tr. 1060. κακόγλωσσος, βάρβαρος, ἀλλόγλωσσος. opp. Ἑλλάς.

Ἀγμός. Ἀ – ὸς. τὰς ὀρείας κ. κρημνιώδεις τόπους. Z. δαχία, ἀποβδωγὲς. H. ὀρεινὸς κ. κρημνώδης τόπος E. M. B. 1092.

Ἄγναμπτος. i. q. ἄκαμπτος.

θέμενος ἄ. νόον Prm. 163. σχὼν ἀκαμπῆ ψυχὴν, σκληράν.

Ἁγνεία. τὰν εὐσεπτον ἀ. λόγων ἔργων τε S. T. 864. ἄχραντον κ. σεβασμίαν ἀληθείαν φυλάττοντι διασώζοντι, ἁγνότητα.

Ἁγνεύειν. καθαρεύειν. ἀπό τε ἀφροδισίων κ ἀπὸ νεκρῶ H. Ὃς ὐδ' ἀ. δοκῶ. H. 655. ὄρνιθο ὄρνις πῶς ἂν ἀ – οι φαγὼν A. S. 229. ἀ – α λεχώ. E. E. 654. πρὶν ἐκ λοχείας γυῖα χυτλῶσα δρόσῳ. S. ad Lycophr.

Ἁγνευμα. ἁγνότης. οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς σὸ ἀ. Tr. 501. θεῖον E. E. 256.

Ἁγνίζειν. καθαίρειν, ἀπονίπτειν, καθοσιῶν Ἀ – σαι. ἀποθῦσαι Βασίριδι κ. διαφθεῖρα. σο φοκλ. ἐν Ἀμφιαράῳ. H.

πόνιε πηγαῖς I. T. 1039. ἡγνίσμεθα λυτροῖσ καθαροῖς E. E. 793. λίμαθ' Aj 656. καθαρμὸ καθαίρειν. Ἔθος γ. ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅτε φόνον ἀνθρώπω, ἢ ἄλλας σφαγὰς ἐποίων, ὕδα ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν τῆ μιάσματο et in Arist Plut. οἱ παλαιοὶ τὰς φόνους κ. τὸ ἀκαθαρσίας ὕδατι καθαίρεσθαι ἐνόμιζον. 656.

Ἁ – ιῶ χέρας H. f. 940. Similia fut. Atti verborr. in ίζω, ὀλβιῶ, διασκεδῶ, οἰκιῶ, νο σφιῶ, ἀγωνιῶ, κυφῶ, ἀπολωτιῶ, κατοικιτι ὀνειδιῶ, κοκκιῶ, σφηνιῶ. χερὰς σὰς ἁ – ίσε μιάσματος 1324. χεῖρας ἡ – σε πυρὶ. H. f. 114 ὐδ' ἡ – σαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χεροῖν Or. 429. ἐκ θάρθης εἰς τὸν φόνον, ὃν ἐποίησας, καθ' ὡς ἔςι νό μος καθαίρεσθαι τὰς φονεῖς τὰς χεῖρας τὰς ἐργασα μένας τὸν φόνον et ἐκαθάρθης κατὰ τὰς νόμους τ σὸν αἷμα et ἀπὸ τὰ ὑπὸ σῦ πεπραγμένου φόνι ἀντὶ τῆ συγγενικῦ. Νόμος γ. ἦν, ἀποκαθαίρε σθαι τὸν ἐμφύλιον δράσαντα φόνον· σώμαθ' ἡ σθῆ πυρὶ. E. S. 1210. ἄ – σον χρυσῷ μέλαθρο I. T. 1216. correx. πυρσῷ. τὸν θανόντα S. A 545. καθοσιῶσαι κ. τιμῆσαι. justis peragendis lu strasse fratrem Herm. κρατὸς ἁ – σῃ τοίχα Al. 7 ὅτε ἂν cujuscunque. Nondum illi flavu Proserpina vertice crinem Abstulerat Sty gisque caput damnaverat orco. Virgil. ἀ ξέον. I. T. 1199.

Ἁγνισμα. Μητρῷον ἄ. κύριον φόνε Eu. 32 τὸν τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀφαγνίσαντα τὸν φόνον τῆς μ τρός. Ἀ. δέ τινες εὐφήμως τὸ μόλυσμα.

Ἁγνοεῖν. τὸ (μὴ) διαγινώσκειν. H. Τὸν λόγ ἀ – ῶ Ph. 714. S. Tr. 78. ὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀ Ἀ. 823. E. Ep. V. μηδὲν ἀ – ει. An. 900.

Ἄγνοια. ἀνεπιςημοσύνη, ἀμάθεια, ἀπειρ ἀγνωσία. φίλον τις ἔκταν' ἀ – ας ὕπο. A. S. 5 ἄσημα δ' αὐτῶν ἀ – α λαβών. Ag. 1596. p. ἀγνω ὑπ' ἀ – ας. Ἀ. μ' ἔχει S. Tr. 350. Sic Latin tenet me spes, metus. ἀγνοῶ, ὐ συνίημι. ὑπ' ἀ – ας ὁρᾶς 419. ὐ σὺ ταύτην, ἣν προςπ ἀγνοεῖν, ἔλεγες εἶναι Ἰόλην; Bene. ὡς ἂν προςῇ. S. Ph. 129.

Ἀγνόρυτος. et ἀγνόρρῦ.

ποτιωῶν. Prm. 434. τῶν καθαρῶν (– ἀ ρεόντων, καθαρὸν ῥεῦμα ἐχόντων.

Ἁγνός. καθαρὸς, ἀμίαντος. H. σεμνὸς, σεπτ ἅγιος, ὅσις.

De Diis, hominibusque: Ζηνὸς A. S. 6 Ἀπόλλω 216. ἀ – ὰ δ' ἀταύρωτος Ag. 2 Πιερίδας M. 831. Λιόθεν πολεμόκραντον ἀ. τ λος Sept. 146. Νηρέως ἀ. κόραι Hel. 1601. Ἀ ματρος ἀκτὰς δέμας ἁ – ὸν ἴκνεῖν. H. 138. δε

μόνων ἁ - ὸν σέβας Cy. 546. σόματος Eu. 283. ἁ - ός εἰμι χεῖρας, ἀλλ' ὅ τὰς φρένας Or. 1604. ἅ φόνῳ τῆς μητρὸς. ἀχ ἁ. εἰμι τῷ κτανόντι κατθανὼν Her. 1011. ἁ χεῖρας αἵματος φέρεις H. 316. χεῖρες μὲν ἁ., φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι. 317. λέχεις ἁ - ὸν δέμας 1003. ἁ. σῶμ' ἐμὸν I. A. 940. ἁ. παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις Ae. Toxot. 219. πῶς ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκουστος πάρα ἅ. γένοιτ' ἄν. Ae. S. 229. ἁ. Πιτθέως παιδεύματα H. 11. p. υἱός. Plural. exempl. in Νικητήριον. ἡμεῖς γ. ἁ. τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην S. A. 889. ὅδ' ἐν ἐναγὲς ἐπράξαμεν. Soxor Hel. 841. ἁ. βίον τείνομεν E. Cret. II. 10. ὡς ἔτ' ὄσ' ἁ - ἡ χρόα. Tr. 453. ἐρᾷ ἁ. ὀρανὸς ἐρῶσαι χθόνα. Ae. fr. 36. al. et τρῆσαι et χρῶσαι. πρὸς ἁ. σπείρας ἄρουραν Sept. 738. de incestu Oedipodis. ὅθ' ἁ. ἦν. S. Tr. 258. ὅτε γνίσθη ὑπὸ τοῦ φόνου. ὅτε ἐπλήρωσε τὴν ὑπὲρ ὃ φόνου θυλείαν.

de reb. Deo sacratis, locis, templis, victimis, sacris. καθαρμοῖς I. T. 1191. Ἥλιε ἁ - αἱ βόες Tr. 439. αἰθέρα θ' ἁ. πόρον ὀλωῶν Prm. 280. ἁ - ὰ Λοξίου χρηστήρια I. 243. εὐτ' ἂν ἁ. θύματα ῥέξῃ. S. Tr. 287. μαντεῖα ὀχ ἕθ' ἁ. μαντεύσῃ μένων Eu. 706. ἁ. ἐν ἱεροῖς Λοξίου An. 1066. λαμπὰς φαιμασσομένη χρίσματος ἁ - ὃ ἀδύλοισι παρηγορίαις Ag. 95. ἐφ' ἁ. πῦρ θηκε E. E. 812.

ἡμέρας ἁ - ὸν φάος H. fr. XIV. λυτρὸν S. A. 201. βοὸς ἀφ' ἁ - ῆς. Prs. 610. ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκὴν τὰ γ. λευκὰ κ. καθαρὰ, κ. φωτεινὰ, κ. ἀδρύπωτα· ἢ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι. τὰ γ. ἐν τοῖς θεοῖς διατρίβοντα καθαρώτερα, ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. ἢ τῆς ἀσινοῦς κ. μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης κ - ποδὸς ὁ σεφηθείσης ἢ ὀφθαλμῶ. χῶρον ὀχ ἁ. πατεῖν S. C. 37. σοὶ ὀχ ἁ. εἰ μὴ μόνοις (τοῖς) ῥεῦσιν ἢ ὀχ ἀνειμένον κ. βατὸν. δόμοις Sept. 203. i. e. ναοῖς. ἅ. τέμενος ἐναλίας θεοῦ An. 252. ἁ - ὸν Φοίβου πέδον I. T. 972. ἀδύτοις ἐν ἁ. 1255. βωμὸν An. 428.

πρὸς ἁ - οῖς ἑστίας βάθροις H. f. 715. π. ἁ. ἐσχάρας E. S. 33. ἐν ἁ - ῷ ἕζεσθε. A. S. 226. sc. τόπῳ. Sic Latini in *puro*. Ἀσίας Prm 410. ἁγνὴν λέγω, διὰ τὸ προφερεστέραν εἶναι πασῶν, κ. διὰ τὸ μεγάλας πόλεις κ. πλουσίας ἔχειν et διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν.

Αἴγυπτος ἁ - ὃ νάματος πληρουμένη. Ae. fr. 299. Στρυμόνος Prs. 495. διὰ τὸ καθαρὸν κ. διειδὲς ἐφ' ἁμάτειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. Ποταμὸς Θρᾴκης.

Ἀγνύναι. θραύειν, κατακλᾶν. Ἄγμα. σύντριμμα. B. Anecd. ζύγ' ἄξας. Hel. 1614. ναῦς πολλὰς ἀριθμοῦ ἅ - υται ναυαγίων. 417.

Ἀγνωμονεῖν. ἀγνοεῖν. E. fr. inc. 150, 5.

Ἀγνωμοσύνα - η. cf. Ἄγνοια, ἀμάθεια, ἀνοησία, ἄνοια.

τοὺς ἁ - αν τιμῶντας B. 883. μεγάλην θεοῖς ἁ - ν θέμενοι. S. Tr. 1266. ἀγνώμονας ἡγεῖσθε, οἵτινες γεννήσαντες αὐτὸν, περιορῶσι τοιαῦτα πάσχοντα.

Ἀγνώμων. ἀμαθὴς, ἀνόητος. Z. Ἀ - όνως. ἀλογίστως, ἀβούλως Harp.

φρονοῦσαν θνητὰ κοὐκ ἁ - α. S. Tr. 473. ἀσύνετα. κἀμοὶ μὴ γένησθ' ἁ - ες. S. C. 86. ἐναντιογνώμονες, ἀσύγγνωστοι.

Ἀγνώς. ἄδηλος, ἄγνωτος H. ἀμαθής. E. M. Ἀ - τας. φίλους, ἀγνώμονας, ἀνεπιστήμονας. H. et ad S. T. 678, paulo post. ἄϋδρις, ὁ μὴ γιγνώσκων et ὁ μὴ γιγνωσκόμενος. ἄγνωστος.

ἁ - ῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Ag. 1049. ἁ. πρὸς ἁ - τ' εἶπε. Ch. 672. ὅμιλον Ae. S. 994. δόκησις ἁ - ὡς λόγων ἦλθε. S. T. 681. ὑπόληψις ἄδηλος, ὃ γιγνωσκομένη. cf. φόγγον S. A. 1001. σὲ μὲν τυχὼν ἁ - τος. S. T. 678. ἀγνώμονος, κ. ἕτερον ἢ προσῆκεν ὑπολαμβάνοντος. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ Ἀγνὼς ἀντὶ τοῦ μὴ γιγνωσκόμενος εὕρηται κ. ἀντὶ τοῦ μὴ γιγνώσκων. et Erf. ἠγνοηκότος με. **Du kennst mich nicht, verkennst mich.**

ἁ - τ' ἀναμνήσω νιν. S. T. 1133. ἐπιλαθόμενον. Gl. ὁ μὴ γιγνώσκων. παῖδα τόνδ' ἁ - τ' ἐμοὶ. S. Ph. 1008. ἀκίνδυνον βίον ἐξεπέρασ' ἁ. ἀκλεὴς I. A. 18. ἀγνῶς δὲ πατρὶ I. 14.

Ἀγνωσία. v. Ἄγνοια et Ἀγνωμοσύνη.

ἁ. συμφορᾶς. M. 1204. ὡς ἁ - ᾳ σέβομεν αὐτὸς Hec. 959. κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἁ - α. E. Antiop. XXIV.

Ἄγνωστος, ον. v. ἀγνώς, ἀφανής.

ὀκ ἅ. Hel. 511. ἅ. εἰς γῆν I. T. 94.

Ἄγνωτος. τὸ αὐτό.

γνῶτα κοὐκ ἅ - τά μοι S. T. 58. ἀλλ' ἀγνωσμένα v. γνωστός.

Ἄγονος. ἄτεκνος, στεῖρος, μὴ γεννηθεὶς, - κακόγονος.

τὸ σὸν γένος ἅ. αὐτίκα. H. f. 886. τόκοισί τε ἁ - οις γυναικῶν S. T. 27. κακογόνοις. ἁ. φοκέα γενέσθαι πατρὸς Ph. 1592. p. μήπω γεννηθέντα.

Ἄγοος. ἄδακρυς.

κεῖνος δ' ὁ τάλας ἅ. εἶσι. Sept. 1043.

Ἀγορά. ἐκκλησία, αὐτὸ τὸ ἄθροισμα κ. ὁ τόπος κ. ὁ λόγος H. ὅθεν κ. ὁ Νέστωρ ἀγορητής. Z.

Ἐν μέσῃ ἁ. S. Tr. 371. 424. ἀθροίσματι. ἐνθ' Ἑλλάνων ἁ - αὶ Πυλάτιδες καλέονται. 639. ὅπου συνάγονται οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν, περὶ ἧς Ἀγάθων φησὶ, Πυλάδην, τὸν Στροφίου, πρῶτον κριθῆναι ἐν τῇ Φωκίδι, καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμνήστρᾳ μύσος, κ. ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν φησὶ προσαγορεύεσθαι. ἢ ὅτι ὁ τόπος Πύλαι τῆς Ἑλλάδος. ἁ. Λύκειος. S. E. 7. cf. Λύκειος. ἄλλο φύλον ἐξεσεμμένον ἁ - αῖσι θακεῖ. S. T. 20.

Ἀ - ᾶς χραίνων κύκλον Or. 917. ἁ. ἀγάλματα E. E. 388. ἁ. ἐπισκόποις Sept. 257. τοῖς ἐν ἁ - ᾷ τὰς ναὸς ἔχουσι θεοῖς. ἁ - ὰν σείχετε E. E. 708. ἅ κυκλόεντ' ἁ - ᾶς θρόνον εὐκλεὲς θάσσει. S. T. 161.

Ἀγοραῖος. Διὸς Her. 70 ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ κ. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἤγουν Ἀθήνησιν. Ζεὺς. Eu. 960. θεῶν ἁ. Ag. 90. Ἀ - ος νοῦς. ὁ πάνυ εὐτελὴς κ. συρφετώδης οὐδὲ πεφροντισμένος. οἱ γ. ἁ - οι ἄνθρωποι ἀμαθεῖς κ. ἀπαίδευτοι. ὅτως Εὐριπ. in B. Anecd. p. 24.

Ἀγοράσθαι. ὁμιλεῖν. S.

ἕως σὺ ταῖς ἠγόρω ξέναις. S. Tr. 601.

Ἀγορεύειν. λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ. Κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν ἐν ἀγορᾷ κ. ἀθροίσματι λέγειν, κ. ἁπλῶς λέγειν. H.

τάδ' Ph. 1260. θεὸς ὢν θνητοῖς ἁ - ω E. E. 1356. τίν' ἁ. λόγον 353. ταῦθ' ἅμ' ἠγ - ε Ph. 1184 Or. 896. 943.

Αγορος. ἄθροισμα, στρατὸς ἢ κ. θημηγόρος. Η. ἄγορις, quod paulo rarius. Ἀ - ος κ. Ἀ - οι Εὐριπ. Ἀνδρομ. Οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δαῖτα κ. τράπεζαν. Αἰθίοπας σημαίνει. B. Anecd. I. p. 24. ποθῶ Ἑλλ. ἀ - ους. I. T. 1096. νεόμενος εἰς ἀ. E. E. 724. ἄ - ον ἁλίσας φίλων. H. f. 412.

Ἀγός. ἡγεμών. ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, κ. ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός. H. ταγός.

ἀγὸν ἀνδρῶν Rh. 29. πόλεως ἀ. Ae. S. 259. πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι. 905.

Ἄγος, μύσος, μίασμα. H. ἅγνισμα θυσίας Σοφ., Φαίδρᾳ. et B. Anecd. κατ' ἀντίφρασιν τὸ μύσος. σημαίνει δὲ κ. ἅγνισμα κ. θυσίαν. λέγεται δὲ κ. τὸ τίμιον κ. ἄξιον σεβάσματος· ἐξ οὗ κ. ἱέρειαι παναγεῖς.

ἀ. κεκτήσεται. Sept. 996. φεύγοντος ὥς S. A. 246. Ἰσέον, ὅτι οἱ ἐκβεβλημένοι νεκροὶ, κ. μὴ τάφῳ τετυχηκότες δοκοῦσι τοῖς ὁρῶσιν ὡς ἐναγεῖς. ἐποπτεύειν ἄγη 1580. πάθη τῶν βροτῶν, τὰ κακά. Vulg. ἄχη. Bene.

Epith. κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄ. ἀπεύχεσθον. Ch. 152. (τὸ δάκρυ) ἀπότροπον τῶν ἡμετέρων κακῶν κ. τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν. δεινὰ δειμάτων ἄγη. 582. Vulg. ἄχη. αἱμάτων βλοσυρὸν ἀράμενον ἄ. ἔχειν. Eu. 162. p. vulg. αἰρύμενον. cf. Αἴρειν. ἄ. φυλάσσω. Ae. S. 378. ὡς ἄ. S. A. 775. μίασμα, ἢ ὡς μισητῇ μερικὴν (ἡμερινὴν Steph. praeter necessitat.) αὐτῇ τροφὴν δοῦς. τοιόνδ' ἄ. ἀκάλυπτον ἴτω δεικνύναι S. T. 1426.

Ἄγρα. ἡ θήρα. et H. Ἀφροδισία ἄ. Σοφ. Δανάῃ. Γόνον τε μήλιον κἀφροδίσιαν ἄγραν. - λεία.

de feris. ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄ. φέρουσαι. E. E. 471. i. e. σφίγγα. μωραῖς ἄ. προσκείμεθα Aj. 407. οὐχ ὡς εὐκερων ἄ. ἔχων. 64. ἱππείαι I. 1161. εἰς τ' ἄ - ας ἰὼν. E. S. 885. ἄ - αν Μαινάδες ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις B. 102. i. q. ὄφεις.

de hominib. et urb. Μελέαγρε, μελέαν γ. ποτ' ἀγρεύεις ἄ. E. Meleagr. II. Alludit ad nomen. ἀλιαδᾶν ἔχων ἀΰπνους ἄ. Aj. 881. τῆσδε τῆς ἄ. χάριν. 93. ὁλεθρίους. H. f. 415. τὰς αἰχμαλώτους. Ἑλλήνων ἄ. Hec. 881. τηνδ' ἄ. ἡγρευκότες B. 434. θηρὸς, ἣν ἠγρεύσαμεν. 1202. οὐχὶ συλλήψεσθ' ἄ. Or. 1346. ἣν ἁμάρτω τῆς δ' ἄ. Al. 853. λαβοῦσαν ἄ. λεοντοφυῆ. B. 1193. 1199. ἄ. ὤλεσα Eu. 143. τὸν ξυνεργάτην ἄ - ας. B. 1144. εὐτυχεῖς τᾶδ' ἄ. 1181. τήνδ' ἐχειρώμην ἄ. S. C. 950. πόλιν Ἅιδι προϊάψαι, δορὸς ἄ. Sept. 307. διὰ δόρατος ἀγρευθεῖσαν.

Ἄγραπτος. μὴ γεγραμμένος.

ἄ. κάσφαλῆ θεῶν νόμιμα. S. A. 454. τὰ τετυπωμένα κ. νενομοθετημένα.

Ἀγραυλίδες.

παρθένοις Ἀ - ίσι δίδωσι σώζειν I. 23. Cecropis filiae erant Herse, Pandrosos, Aglauros, quibus Minerva commisit Erichthonium in cista inter serpentes duos repositum. v. Κέκροψ.

Ἄγραυλος, ον. ἐν ἄγρῳ αὐλιζόμενος. cf. ἄγριος. N. pr. θηρὸς B. 1186. S. A. 350. κέρασιν I. 882. πύλας E. E. 542.

Ἀ - υ κόραι τρίγονοι. I. 496. θυγάτηρ Κέκροπος παρὰ δὲ Ἀττικοῖς κ. ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἡν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. H.

Ἀγρεῖν. ἄγειν, φέρειν, λαμβάνειν, ζωγρεῖν. H. ἄγειν τοὺς ζῶντας. Z. ἀγρεύειν.

χρόνῳ ἀ - εῖ πόλιν ἄδε κέλευθος. Ag. 129. p. αἱρεῖ, πορθεῖ. cf. Ἀγρεύειν.

Ἀγρέμων. Ἄ - ον. τὸν κάμακα· ἀπὸ τοῦ Αἴρειν κ. λαμβάνειν, ἤγον Ἀγρεύειν.

ἢ λαμπάδα. ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδόσιν. Ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. H.

Ἀγρεύειν. v. Ἀγρεῖν. θηρεύειν, θηρᾶν.

φιλεῖ γ. ἄνδρας πόλεμος ἀ. νέους S. Scyr. III. ἄγραν ἠγρ- κότες B. 434. 1202. θῆρας ἀ. χεροῖν. 1235. τί μοι ξίφος ἠγ - σω; An. 842. τὰ θύματα I. T. 1163. αἷμα τραγοκτόνον B. 138. μελέαν ἀ - εις ἄγραν E. Meleagr. II.

Ἄγρευμα. Ἀ - τα· σκῦλα. Εὐριπίδ. Ἀνδρομ. H. θήρα, ἄγρα - δίκτυον. et H. εὕρημα, καὶ τὸ εἰλημμένον. et E. M. κτήματα, σκῦλα. - πέπλος.

γαυρούμενος ἀ - σι B. 1239. ταυτῇ κυρήσας ἀ. Sept. 592. ἐπιτυχὼν ἐνδίκως κ. δικαίως τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοίου ἐκείνοις ἀ - τος, τοῦτ' ἔχει, σὺν αὐτοῖς θηραθεὶς κ. τῇ αὐτῇ παγίδι παγεὶς. ἄ. ἀνθέων. E. Hyps. V.

θηρὸς Ch. 990. p. παγίς. ἐκτὸς ὕσα μορσίμων ἀ. Ag. 1046. ποικίλοις ἀ. Eu. 454. πέπλῳ.

Ἀγρεύς. cf. Ἀγρευτής. ὁ Πὰν, παρὰ Ἀθηναίοις. H. Ἀ. δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος. Ae. fr. 379. ex Plut. Amator. 13.

ἄναξ B. 1189. Διονύσ.

Ἀγρευτής. Ἀπόλλων. S. C. 1091.

Ἀγρίαθεν. ἀνέκαθεν. Αἰσχύλ. Ἀγαμέμν. H. vulg. Ἀγκαθεν, qu. v.

Ἄγριος, α. ἐν ἄγροις διάγων, agrestis, ἀγριόθυμος, θηριώδης, ἀγριόψυχος, ἀνήμερος E. M. ἀπηνὴς, ὠμὸς, σφοδρὸς, ἀγροικίας πλήρης, ἀγρότερος, ἄγροικος. Ἀγροῖκος ὀπώρα. ἀπ' ἐναντίου τῇ γενναίᾳ. in B. Anecd. p. 26.

de fructibus, bestiis, tempestate, morbis. ἐλαίον S. Tr. 1197. ὕλην S. C. 349. ἑρπετῶν An. 268. συὸς ἀ. ἀγῶνος ἥψω E. S. 316. λέοντος H. f. 1121. δράκοντος S. A. 1124. θοίνην ἀ - ων θηρῶν Hec. 1072. θηρίων ἀ - ων ἔθνη S. A. 345. σκύμνους λύκων ἀ - ους B. 699. Κενταύρων H. f. 364. ἐλάφων λεόντων τ' ἀ - ων θηράματα I. 1162. θήγοντες ἀ. γένυν Ph. 1389. σφιγγὸς 1510. δρακαίνης φύσιν ἀ. B. 1355. μορφῆς I. 992. τῆς Σκύλλης ἀ - ωτέραν φύσιν M. 1343. ἐχίδνης ἀ - ῳ χαράγματι S. Ph. 267. τέρας H. 1214. ταῦρος θαλάσσιος. ἀ. πέδας S. T. 1349. χειμῶνος ἄ - ον μένος Her. 429. χείματος An. 749. ἀ - ας ἁλὸς ἀντήσαντες Ae. S. 36. ἀ. φύσαισι (φυσᾷ). S. fr. 80. σφακέλῳ ἀ - ων ἀνέμων Prm. 1045. θάλασσαν ἀ. ἐξημερώσας. H. f. 851. τραύματα Ph. 1663· τὰς δὲ νῶν νόσους, ἀ - αις γνάθοις λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Ch. 278. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀ - αις γνάθοις. Prm. 368 ἀ. συντακεὶς νόσῳ Or. 34.

de moribus hom., forma, animi statu et conditione. ἀ - αν βρίαχχον Σοφ. E. M. p. Βάκχην. πόσιν E. E. 1116. τρόπων E. fr. inc. 165, 8. φυλάσσοισθ' ἄ. ἦθος M. 103. δάμαρτος S. A. 973. δυσφημίαις S. Ph. 10. ἀ. ὄσσοισι παπτήνας S. A. 1231. ἄγριον ὑποβλέπει μὲ· μᾶλλον χρηστέον ἢ ὑποβλέπεται. B. Anecd. γυνή τε πάντων ἀ - ώτατον κακὸν. Ph. VI. τῷ βιαίῳ κἀ. E. fr. inc. XXIV. ἄ - ος μορφὴν Hel. 551. ὑπ. ἀ. ᾤξασα λύπης S. T.

1074. ἀνημέρου, ἀκατασχέτου, ἀκαταπονήτου. ὀδύνην S. Tr. 975. ἄταις ἀ. S. T. 1205. ἐν δ' ἔσεισεν ἀ. ὀδοῖς S. A. 1274. ᾅδης δημιουργὸς ἄ. sc. τῷ ξίφει. Aj. 1036. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας Prm. 154. πρὸς τάσδ' ἀ. ἀπανηναμένας Eu. 958.

Ἀγριοῦν. ἐξοργίζειν, παροξύνειν. Ἀ - ῶσθαι· αὐχμηρὸν εἶναι ἐπὶ τοῖσδε - ὧν ἠγριώμην. E. E. 1031. ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἠγριώμεθα. I. T. 348. σὺ δ' ἠγ - σαι S. Ph. 1321. ἐσκλήρυνσαι. Su. ἢ τῇ τεκούσῃ δ' ἠγ - ωσ' Or. 615.

ὡς ἠγ - ωσαι διὰ μακρᾶς ἀλυσίας Or. 226. ὡς ἠ - ωσαι πλοκαμὸν αὐχμηρὸν 387. λίαν ἠγριωμένος εἶ, κατὰ τὸν πλοκαμὸν κ. κατάξηρον.

Ἀγριωπός. ἀγριόφθαλμος Z.

ἀ. ὄμμα Γοργόνος H. f. 990. τέρας B. 542.

Ἀγροβότας et - ης. ἀγροδίαιτος, ἀγρόνομος.

ποιμὴν S. Ph. 214. K. ἀ - τα Cy. 54.

Ἀγρόθεν. ἀπὸ τῶν ἀγρῶν. Ad Or. 864.

Ἀγρόνομος, ον. ἐν ἀγροῖς διάγων. H. ἐν ἀγρῷ νέμων. ἀγροβότης. et Apollon. ἅπαξ εἴρηται ἐν Ὀδυσσείᾳ (Z. 106.)

θηρῶν Ag. 142. ἐν τ' ἀ. αὐλαῖς S. A. 786. πλάκες. S. T. 1103. τόποι, ἔνθα τὰ ἄγρια νέμεται, τὰ μὴ ἡμέρα θηρία.

Ἀγρός. εἰμ' ἐπ' ἀ - ὸν E. E. 1134. ἀ - ὸς νέων E. S. 884. ἀ. ἔχει E. E. 636. ἀ - ων ταμίαν E. 704. Pana. ἀ. πέλας E. E. 623.

Ἀγρότας. et - ης et - ὴρ. Ἀ - ας. ἀγροίκος Z. ἀνὴρ. Or. 1270. βεβᾶσι γ. ἀ - αι στρατῷ. Prs. 297. οἱ ἄρχοντες. εἰ δὲ Ἀκρόται, οἱ ἄκροι. ἐξ ἔξω ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ Ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν κ. ἀγείρειν. Blomf. ἀρχέται. et H. Ἀγρέταν ἡγεμόνα, θεόν. Rectius, quod voluit Toup. Ἀγρέται ex H.

Ἀγρότερος, α. ἄγριος, ἄγροικος.

ἀ. αὐλάν. E. E. 168.

Ἀγροτήρ. cf. Ἀγρότας. ἄγριος, θρασύς.

τῷ Μαίας ἀ - ι κύρῳ. E. E. 463.

Ἀγρυπνος. ἄϋπνος. Ἀγρυπνία. ἀϋπνία. Z.

ὄμμα. Rh. 824. Ζηνὸς ἄ. βέλος. Prm. 358. ἄπαυστον, ἄσβεστον, ἀκάματον. τίς ὑπασπιστὴς ἄ - ος βασιλέων. Rh. 2. cf. Ἀΰπνοι κρῆναι. S. C. 686.

Ἀγρῶται. οἱ κυνηγέται. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσειν. Z. Τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ, φασὶν, ἐν Ἀλεξ. Στείχων ἀ. ὄχλον, παρώνυμόν ἐστι, κ. ὑ ῥηματικόν. Eust. p. 533. Br. III. ἡ πόλλ' ἀ - αις σκαιὰ πρόσκειται φρενὶ. Rh. 266. συλήτειραν ἀ - ῶν H. f. 377. φόβον δ' ἀ - αις παρέσχε Rh. 287.

Ἀγρώτας θῆρας. B. 564. p. ἀγρίους.

Ἀγυία. Ἀ - α. τόπος θηλῶν τὴν ἐν τῇ πόλει πορευτὴν ὁδόν. Stephan. ἀμφοδος, ὁδὸς, ῥύμη, (vicus, regio urbis) ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, τουτέστιν πορεύεσθαι. E. M. ὅθεν κ. ὁ ἀγὼν κ. ἡ ἀγορά. Ἐναντία δὲ ἡ εὐρυάγυια τοῖς ξενωποῖς. et Ἀ - αι. τὰ ἄμφοδα, αἱ ὁδοὶ. ξενωπὸς Ἀθηναῖοι, ἀ - ὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν. Ad Od. II, 390. al. ξενόχους - χώρα.

Ἄξεως. Or. 759. εὐρυχόρους. B. 87. Ὀλύμπου θαλάμων πρὸς ἀ - ὰς. I. 460. ξεναὶ πόλεως ἀ. H. f. 783. Θηβαίας ἐπισκοπῶντ' ἀ. S. A. 1136.

ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν πρώταισι ταῖσδε κίσας ἀ. S. C. 715. p. τῇδε χώρᾳ.

Ἀγυιαῖος. ὦ πατρῴας γῆς ἀ - ᾳ πέδον. S. Hermion. II. v. Ἀγυιά.

Ἀγυιάτης. Ἀπόλλων. Ag. 1079. i. q. ἀγυιεύς.

Ἀγυιεύς. Ἀπόλλων Ph. 634. ἐν τοῖς προπυλαίοις κ. οἰκήμασιν ἱδρυμένος, ὅτι τὸν Ἀ - έα πρὸ πυλῶν ἔξασαν. Κίων δὲ ὅτως ἦν εἰς ὀξὺ λήγων. S. et Z. ἰδίως δέ φασιν αὐτὸς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. Ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. Εἶεν δ' ἂν οἱ παρ' Ἀττικοῖς λεγόμενοι Ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοὶ, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἤθη εἰς Τροίαν, φησὶ· Λάμπει δ' Ἀγυιεὺς βωμὸς κ. τ. λ. In Arist. Σφήκ. 870. Ἀ - εὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων κινοειδὴς κίων ἱερὸς Ἀπόλλωνος κ. αὐτὸς θεός. et in Ἵππ. 1317. ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγυιαῖς ἱσαμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν, ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἶεν, ἐπινεύσειεν ταύταις, εἰ δὲ τοὐναντίον, ἀποτρέψαιεν.

Ἀγυιάτιδες. θεραπεῖαι. I. 186. Ἀ - ᾶτις. cf. Ἀγυιεύς.

Ἀγύμνασος. ἀνάσκητος.

ὄκ ἀ - ος λόγων. B. 491. ὄκ ἀ - ῳ φρενὶ. E. Pirith. VI. πόνοισι δ' ὄκ ἀ - ος φρενᾶς. E. Dict. XVI. ὀδ' ἀ - ον πλάνοις ἥξειν. Hel. 540. ὀδ' ἀ. μ' ἐᾷν ἔοικεν ἡ νόσος. S. Tr. 1084. ὀδύνης ἀπείρατον, ἄνετον ὀδυνῶν, ὄκ ἐνδίδωσί μοι.

Ἄγυρις. σύνοδος, συναγωγὴ. H. ἄθροισμα. Inde πανήγυρις, συνάθροισις. Ἑλλάνων στρατιᾶς I. A. 753. vox Aeol.

Ἀγύρτης. ὀχλαγωγὸς, προσαίτης, ἐπαίτης. H. χυδαῖος, ψεύστης, λωποδύτης, φιλοκερδὴς, συρφετώδης. Εἶδος βόλου (sc. τοῦ κυβευτικοῦ) ἀλάζων, ἀπατεών, παρὰ τὸ Ἀγείρειν, τὸ Περιϊέναι κ. περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ, ἢ ἑτέρῳ τινὶ τοιούτῳ. Z. Ἀ - αι· οἱ ἀγείροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοῦ χυδαῖον. S. in Plat. Rep. ἐπαίτης, φιλοκερδὴς. ἢ ὁ ἀλάζων κ. ἀπατεών. τὸ δὲ ἀγείρειν κ. περιαγείρειν τὸ περιϊέναι κ. περινοστεῖν ἐπὶ νίκῃ ἢ τινι ἑτέρῳ σεμνύνειν B. Anecd.

Ἀ. πτωχικὴν ἔχων στολὴν. Rh. 503. ἀ. τις λάτρις 715. δόλιον S. T. 388. πτωχὸν, ὀχλαγωγὸν. Ἀ. ὁ κατὰ μῆνα λαμβάνων τὰ τέλη. ὁ περὶ τὰς ἀγυιὰς βαίνων, χυδαῖος, ἵν' ὅτως εἴπω, κ. τῆς φαυλοτάτης τυγχάνων μοίρας, ὃν πᾶς τις ἄγει κ. φέρει διὰ τὴ τῆς τύχης ταπεινόν.

Ἀγύρτρια. v. Ἀγύρτης.

καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀ. πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην. Ag. 1275. Malim ὡσ' p. ὡς, hoc ut opponatur illi καλουμένη. Ut, cum dicerer Baccha, vates, hoc sustinerem, vera ut essem circulatrix.

Ἄγχαζε. ἀντὶ τοῦ Ἀναχώρει. ὅτως Σοφ. Lex. N. T. Sang.

Ἀγχήρης. ὁ ἐγγύς. Σοφ. Ἀθάμαντι. H. et E. M.

Ἀγχῆρις. ἐγγύς. Ἀγχάρης. ὄνομα κύριον. ἄρειόντ' Ἀ. Prs. 990.

Ἄγχι. πλησίον. c. Gen. ἀγχοῦ, ἀγχίμολον.

τέκνων. Ph. 1572. τὸ δ' ἄ. πλευμόνων ξίφος. Ch. 635. τὸ δὲ ξίφος τῆς δίκης, τὸ ἔχον πικρίαν, ἀντικρὺ δὲ πνευμόνων ὁρμᾷ. ὡς σ' ἄ. γῆς στήσωσι Καδμείας. S. C. 399.

Ἀγχίαλος, ον et η. (ἅλς, νῆσος). ἐγγὺς θαλάσσης. H. παραθαλάσσιος. Z. ἀμφίρυτος. ὑδάτων. I. A. 169.

Σαλαμῖνος Aj. 135. ἐ πάντως δὲ αἱ ἀ. κ. ἀμφιαλοί εἰσιν, οἷα ἐστὶ κ. ἡ Ἀλεξάνδρεια ἀ - λος μὲν, ὄκ ἀμφίαλος δὲ. αἱ δὲ νῆσοι κ. ἀ. κ. ἀμφιαλοί εἰσι.

Ἀ. ἐκράτυνε μεσάκτης. Prs. 885. τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κειμένας κ. πρὸς τὸν αἰγιαλὸν μεσακτίους.

Ἀγχιγείτων.
Ἀνδρος. Prs. 884. πλησιάζουσα.
Ἄγχιμος. πλησία. Εὐριπ. Ἀλλ' ἀ - ος γ. ἥδε Φοιβεία γυνή. B. Anecd. I. p. 26.
Ἀγχίπλους. πλησίον ὤν.
πόρον. I. T. 1325. cf. Ἀγχίπους.
Ἀγχίπολις et -πτολις p. πλησίον τῆς πόλεως, πέλας.
Ἄρης. S. A. 970. παρὰ γ. Θρᾷξὶ τιμᾶται ὁ Ἄρης.
Ἀ - πτολις Ὄγκα Παλλὰς. Sept. 486.
Ἀγχίπους. εὐδιακόμιστος, κ. ὁ παρεστώς, κ. σύνεγγυς. Εὐριπίδ. Ἰφιγεν. τῇ ἐν Ταύροις H. 1325. Hodie legitur Ἀγχίπλους.
Ἀγχιρήνης. v. Ἀγχήρης, vitios.
Ἀγχιστεῖον. ἀγχιστεία. ἡ συγγένεια. H.
Γένους κατ' ἀ - α. S. A. 174. κατ' οἰκειότητα, συγγένειαν. et Ἀ - εία. συγγένεια, κ. ἀγχιστεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἢ ἀνεψιῶν κ. θείων, κατὰ πατέρα ἢ μητέρα ἐγγυτάτω τῇ τελευτήσαντος. Phot. Pergunt B. Anecd. οἱ δὲ ἔξωτάτων συγγενεῖς μόνον οἱ δὲ κατ' ἐπιγαμίαν μιχθέντες τοῖς οἴκοις οἰκεῖοι λέγονται.
Ἀγχιστεύειν. ἐγγὺς εἶναι πρὸς τὸ γένος. H.
τάν τ' ἀ - ουσιν γᾶν. Tr. 224.
Ἀγχιστήρ. p. συγγενής, γείτων.
τῶδε τῷ πάθει. S. Tr. 256. αἴτιον σχεδὸν αὐτὸν ποιήσαντα τὸν Εὔρυτον.
Ἄγχιστος. συγγενής. H. γείτων, ὁ ἐγγίζων.
Ἀ - ος γ. εἶ S. T. 919. τὸν γένει ἄ. Tr. 48. εἰ τὸν ἄ - ον κηρύσσειν χρεὼν S. E. 1105. δύναται γ. Διὸς ἄ - α σὺν Ἥρᾳ. Ae. S. 1038. proxime a Jove. θέλει τόδ' ἄ - ον ἁπλᾶς γαίας μονόφρουρον ἔρκος. Ag. 264. συγγενικὸν Sch. προσερχόμενον, ἐγγίζον, προσῆκον.
Ἀγχιτέρμων. ἐγγὺς τῇ τέλει. H. ὁ γείτων, ὁ ὅμορος. Phot. et Z. γαῖα. Rh. 426. ὦ Λῆμνε, Χρύσης τ' ἀ. πάγοι. Σοφ. ἐν Λημνίαις. Stephan. in Χρύσῃ.
Ἀγχόνειος. ἀ. βρόχος κατεδήσατο Hel. 692.
Ἀγχόνη. πνιγετὸς ἀ - ης. ἰξία. Corr. ἢ ἀ - ης ἀξία. H. πνιγμονή. Τί διαφέρει ἀ - ἡ κ. ἀγχόνη· ἀγχόνη τὸ σχοινίον· ἀ - ἡ δὲ ὀξυτόνως αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ad An. 817.
Ὑπὲρ τέραμνά τ' ἀ - ας. Ph. 335. ἀσχήμονες μὲν ἀ. Hel. 306. ἐν ἀ - αις θάνατον ἔλαβεν Hel. 201. βραχίονος ἀ - αισιν ἐξελεῖν. H. f. 154. ὃ κ. σίδηρον ἀ - ας τ' ἐφέλκεται. E. Erechth. fr. II, 26. βρόχον κρεμαστὸν ἀ - ης ἀνήψατο. H. 802. δέσποιναν εἴργουσ' ἀ., κάμνω. An. 817. κ. τάδ' ἀ. πέλας. Her. 247. cf. ἐν καρὶ κινδυνεύειν. Νῦν ἀ. μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Eu. 736. νῦν μοι ζωὴ ἢ θανάτου τέλος.
Ἔργ' ἐξὶ κρείσσον' ἀ. εἰργασμένα. S. T. 1374. μείζονος κακὸν ἄξια ἢ πνιγμονῆς· ἐπικρατεστέρα, ἅπερ ὀκ ἦν ἰᾶσθαι ὐδὲ ἐν θανάτῳ.
Ἀγχοῦ. κἀμοὶ ἀ. προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήματι· Σοφ. Λαρισσαίοις.
Ἀγχύτατα et Ἀγχότατος. θεῶν ἐζόμεναι. E. Peleï fr. II. Μοῖραι, Διὸς αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχόταται ἑζόμεναι. S. Incert. XII.
Ἀγωγεύς. ὁ ἱμὰς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. ὅτως Σοφ. B. Anecd. et Ἀ - εῖ. τῷ ἱμάντι, ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὃ κ. Ρυτὴρ καλεῖται. Phot.
Ἀγωγή. ἡ τοῦ κομίζειν ἐνέργεια. Z. ἀπαγωγή. H. ἀναστροφή, τρόπος, ἡ κομιδὴ κ. τὸ ἀγόμενον βάρος. Phot.
Κείνοις δ' ἴσως κεἰ δεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν τῆς σῆς ἀ. S. C. 661. ἐμῆς ἀ. ἀντιτίσασθαι φόνον Ag. 1264. p. ἐπαγωγὴ παλλακῆς.
Ἀγώγιμος. ὁ φερόμενος, κομιζόμενος. in B. Anecd. ἄγων, ἀγόμενος et Ἀ - ίμων. φορτίων ἐμπορικῶν.
ἁμαξῶν ἀ. βάρος. Cy. 384.
Ἀγωγός. ἄγων, ἀγόμενος. Ph. ὁ φέρων κ. ὁ κομίζων Ad Hec. 536. πρόπομπος. Z. ἐπακτικὸς B. Anecd.
δακρύων Tr. 1131. χοὰς νεκρῶν ἀ - ὸς. Hec. 536. ἀναφερθεὶς νεκρῶν τὰς ψυχάς.
Ἀγὼν. ἀγωνία, φιλονεικία. S. - μάχη, κίνδυνος, - τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνετο ὁ ἀγών, ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. H. τέσσαρες ἀγῶνες μεγάλοι ἐγένοντο· ὁ τῶν Ὀλυμπίων· ὁ τῶν Νεμέων· ἀμφότεροι εἰς τὸν Δία. ὁ τῶν Ἰσθμίων εἰς Ποσειδῶνα, ὁ τῶν Πυθίων εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.
Adj. παρέσχ' -ἀ. μέγας. Hec. 229. μέγιστος M. 235 p. κίνδυνος. I. A. 1003. ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιούμεθα Hel. 849. πρὸς τίν' ἀ. τιθέμεσθ' ἀρετῆς I. 863. καλλίνικον H. f. 789. εὐτυχέστατοι Ph. 1487. τῶν δ' ἀρειμάτων πρεπτῶν ἀ. Eu. 901. πρὸς τόνδε σοφίας τις ἂν ἀγ. ἥκοι πέρι; Or. 491. ἡ περὶ τὸν Ὀρέστην μητροκτονία ἢ δεῖται ἀγῶνος σοφίας. πρέπτος γ. ἡ κρίσις, ὥστε μάτην ἡμᾶς ἡ σοφὴς ἀπεκάλεσας. κ. τ. λ. ἄδικον εἰς ἀ. Ph. 266. δεινὴς ἀ. δραμεῖν I. A. 1456. ἀ. πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγὼ Al. 492. 507. ἄ. ὅδ' ἄλλος ἔρχεται E. S. 71. 427. καταστὰς εἰς ἀ. ἐναντίον E. fr. inc. XVI.
Ἑλληνικὴς H. 1016. σ' ἀ - ες ἀναμένουσιν B. 962. πάμπληκτα παγκρατιά τ' ἐξῆλθον ἀεθλ' ἀ - ων S. Tr. 505. ὅθ' ἱππικῶν ἦν ὠκύπους ἀ. S. E. 699. πικρὴς ἀ. κηρῦξαι Aj. 1241. μυσαρὸν εἰς ἀ. Ph. 1059. βδελυκτὸν et βδελυρὸν et μεμιασμένην φιλονεικίαν· λέγει δὲ τὴν μονομαχίαν. πολὺν δ' ἀ. πανξένους κηρύσσεται S. Ἀκρισ. XI. κοινὴς ἀ. θέντες Ag. 845. ξιφηφόρων ἐς ἀ - ων ἅμιλλαν H. f. 812. ξιφηφόρους ἀ. ὀρθώσαντί μοι Ch. 579. πολλὴς ἀ. ἐξιὼν S. Tr. 159. ἡ σμικρὸς ἀ. ὅδε S. C 587. p. πρᾶγμα. ὑπὲρ πάντων ἀ. Prs. 403. μικρὸν δ' ἀ. ἡ μέγ' ἔρχεται κλέος S. fr. XX. ἐμοὶ δ' ἀ. ὅδ' ὀκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε Ag. 1378. ἀ. γὰρ ἄνδρας ἡ μένει λελειμμένους Ae. fr. 33. Ἑρμῆν ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοισιν ἀ. Ch. 724. ἀ. πάνδημον εὐρίσκω τινὰς τιθέντας ἀθλητᾶσιν. Al. 1030. αἰνίττεται εἰς τὸν θανάτου ἀ. ὃν νικήσας ἀνήγαγε τὴν Ἄλκηστιν. κραυγὴν ἀ. τῶδε E. E. 695.
πῶς ἀ - ος ἥκομεν; E. E. 751. τίς ἀ. Or. 859. ἀ. εὐψυχίας M. 403. πῶς γ. ἀ. κριθήσεται Eu. 667. ἔσαι μεγάλης ἔριδός τις ἀ. Aj. 1163. εἰς ἀ - α τῷδε συμπεσὼν μάχης. S. Tr. 20. ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀ. πέρι. Aj. 936. ὁ κρίνων, τίς ἐστιν ὁ ἄριστος κατὰ τὴν χεῖρα. ἡ λόγων ἐς' ἀ. Ph. 591. λόγων γ. ἡ νῦν ἐστιν ἀγών; ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι. S. E. 1492. ut ἕδρα et ἀκμὴ S. C. 1163. δισσῶν λόγων ἀ - α. E. Antiop. XXVIII. κεἰς ἀ - ν' ἔρχει λόγων An. 233. ἀ - ας ἐντὸς δόμων Hel. 339. εἰς φιλονεικίαν. et Ph. 937. μητροκτόνος τ' ἀ. Tr. 363. φόνιος Or. 353. ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀ - ος Δελφικῶν ἄθλων χάριν. S. E. 682. τὸν τόπον, ἔνθα ἐγίνετο ὁ ἀγών.
Ἀγωνάρχης. Ἀ - αι, ἀγωνοθέται, ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. Σοφ. Su. Aj. 572.

Ἀγωνία. ὁ ἀγωνισμός. Ph. ἀγοραία κ. ἡ ἄθλησις κ. ἡ παλαίστρα. Εὐριπ. δὲ Τρωσὶ, πολεμὸν. Η. δοριπετὴς Tr. 1003. ὐκ ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀ. E. S. 525. πολεμίων Hec. 314.

Ἀγωνίζεσθαι. ἁμιλλᾶσθαι, καμεῖν, ἀθλεῖν, κανδυνεύειν. H. Etiam Pass.

ἀγῶνα ἀ - ὑμεῖν Or. 1124. Al. 651. Her. 992. ἀ. δεινὸν ἡγ - ίσμεθα I. 939. ἐνθ' ἅρμαθ' ἡγ - εθ' E. S. 685. κ. τῆσδ' ὁρώσης φέγγος ἡγ - ὁμην. H. 1023. κ. ἡν ὁ ἀγὼν ζώσης αὐτῆς. Si ea vivente meam causam agerem. μῶν τι, κεδνὸν ἡγ - ετο; Hr. 795. τόνδ' ἀ - εἰ φόνον. An. 336. τῶν ἡ - ισμένων σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τἀναντία E. S. 465. ἵν' οἱ θανόντες ἡ - ίσαντο 637. δυοῖν γερόντοιν ἐ καλῶς ἀ - εἶ. Her. 653.

Ἀγώνιος. Ἀ - οι θεοὶ οἱ τῶν ἀγώνων προεξῶτες H. θεῶν Ae. S. 192. ἐρογγύλα γ. ἐστὶ τὰ ἱερ - εῖα κ. γωνίας ὐκ ἔχοντα! Ζεὺς S. Tr. 26. ὁ πρύτανις τῶ ἀ. ὅπω μακραίωνι ἐηρίζει ποτὲ τῷδ' ἀ. σχολῇ Aj. 195. v. Σχολή. Herm. est otium negotiosum, quia arietes caedebat. W'und. est illud, in quo cogitabat de vindicta sumenda de suis adversariis. Mihi est: incubans affixus illi otio certaminis coquendo vindictam, iram, Brüten et d. Rache cf. οἱ δ' ἀφ' ἡσύχω ποδὸς δύσκλειαν ἐκτήσαντο, ubi Sch. ἐπὶ ἡσυχίας ἰδιοπραγμονοῦντες, τὴν φύσιν ἐσχοντες δυσκολίας κ. ἀργίας. et ἐξ ἕξοι τῶς ἡσύχω προνοίας κακοῦργος ὢν cf. Οὐράνιος.

Ἀγώνισμα. ἅμιλλα. Ἀ - τα. ἔπαθλα. H.

πικρὸν δὲ χ' ἡδὺ τἀ. μοι. E. E. 987. ἀρᾶς τά. Οἰδίπω Ph. 1364.

Ἀγωνιστής. Ἀ - αί. οἱ ὑποκριταί H.

πικροὶ I. 1257. p. ὑπηρέται, σύμμαχοι.

Ἀγωνοθετεῖν. (Cod. Ἀ - θήκην) μοχθηρῶς ἔλεγε Σοφ. τὴν ἀγωνοθεσίαν. Poll III. 141.

Ἀδαγμός. κνησμός. H. ὀδαξησμὸς, ὅπερ ἐξ κνησμός. ὅτως Σοφ. Ph. et B. Anecd.

ἀντίσπαστος S. Tr. 770. κνησμὸς. δήξασθαι, τὸ κνήσασθαι. Moer. A. Ἀ - ός. ἀδάξασθαι Ἀττικῶς, κνησμὸς, κνήσασθαι Ἑλληνικῶς.

Ἀδαής. ἀσύνετος. H. ὁ ἐξερημένος τῶ δαίειν, τῶ μανθάνειν. Z. ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀνεπιστήμων.

ὑπὸ δόξας ἀδ. ὑπὸ ἀλγέων, S. Ph. 827. ἀ. ἔχειν μύριον ἄχθος 1167.

Ἀδαιτος.

θυσίαν Ag. 152. ἣν ὐδεὶς ἔδαισεν.

Ἀδακρυς. V. Ἀδάκρυτος, ἄκλαυστος, ἀξένακτος. πῶς ἄ. μοῖραν σχήσεις φόνου; M. 861. παύσεις. ὐκ ἂν δυναίμην ἄ. εἶναι Al. 1050.

Ἀδάκρυτος. ἄνευ δακρύων, χωρὶς ἐενάγμων, ἄκλαυστος. cf. Ἀδακρυς, - πολυδάκρυτος, nos, aus Gemeint. v. S. in S. A. 881. Hoc defendit Blomf. in Glossar. in Prm. 905. cum Valeken. ad Adoniaz. p. 223. Lobeck damnat. v. paulo post ad S. A. 881.

Ἀλγέων ἀ - ος Tr. 603. ὐκ ἀ. ἐκλοχεύει. I. 1458. ὀδίποτ' ἀ. ἀξένακτον αμαρ ἐμ' ἐπισχήσει. Hec 690. Active ut κατειληπτὸς H. 1347. ἄψαυστος ἴχνος S. T. 969 v. Porr. ad Hec. 1125. ἀξένακτος κἀδ. S. Tr. 1100. τὸν ἐμὸν πότμον ἀδ. ὐδεὶς φίλων ἐενάζει. S. A. 881. πολυδάκρυτον. inepte. immo, ὐδεὶς ἐενάζει, ὥστε μὴ δακρύειν. Lobeck. ἀ. βλεφάρων πόθον. S. Tr. 107. i. e. εὐνάζειν τὸν πόθον τῶν βλεφάρων, ὥστε γίγνεσθαι αὐτὰ ἀ - α.

Ἀδαμάντινος. σιδήρεος, σκληρός. S.

δεσμῶν Prm. 6. σφηνὸς 64. μήδεα ἀ - αις ὑφαίνεται κερκίσιν Λίσσα. S. Phaedr. I.

Ἀδάματος et Ἀ - αντος. cf. Ἀ - αστος.

σέλας. Ch. 52. sc. regis.

Ἀδαμαντόδετος. ον. σιδηρόδετος, σιδηρόδεσμος. ἀ - οισι λύμαις Prm. 148. ἰσχυροδέτοις. βλάβαις, κολάσεσι. et 426. al. ἀκαμαντοδέτοις.

Ἀδόμας. εἶδος σιδήρου Tzet. ad Hes. Ἔργ. 146. ἀγνώμων, ἀπειθὴς, ἀθαμβὴς, ἰσχυρὸς κ. ὁ λίθος. H. ἀ - αστος.

πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν. Cy. 592. i. e. ἀνακαμπεῖς ἐσόμεθα ὥσπερ ὁ ἀδάμας.

Ἀδάμαστος et - ατος, ον. Hoc frequentat Soph. In usu tamen utrumque, ut ionic. ἀγατὸς et - στὸς, θαύματος et - στὸς, ἄκλαυτος et - στος. ἀκόρεστος et - στὸς. cf. Reis. S. C. ἀχείματος et - στος, γνωστὸς et - τὸς, ἐραστὸς et - τὸς, ἄπλαστος et - τος. - ἀνυπόταστος H. ὁ δαμαζόμενος, ἀπόρθητος.

ἀ. πέσημα δίκε. Ph. 643. μὴ ὑπό τινος ἠναγκασμένον πτῶμα, ἀλλὰ αὐτοῤῥιφὲς, αὐτόματον ἐβάλλετο σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν et τὸ μηδέπω δαμασθὲν ζεύγλῃ σῶμα.

Ἀ - τος Aj. 450. Epith. Pallados. πόλιν Sept. 218. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνᾶς ἀνδρῶν ἄγαμον ἀ - ον ἐκφυγεῖν. Ae. S. 140. φύλακα S. C. 1571. τὸν Κέρβερον. σκύτιν νέφος ἀ. S. T. 1315. ἀνίατον, ὃ ὐδεὶς δαμάσαι δυνήσεται, ἢ σκληρὸν κ. τραχὺ, ἀκατάπόνητον. βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀ - ατ' ἐνδατεῖσθαι S. T. 205.

Ἀδαπάνως. ἀζημίως et H. λιτῶς.

διὰ ἐόμα πτηνοῖσι μύθοις ἀ. τέρψαι φρένα. Or. 1176. cf. Τέρπειν.

Ἄιδας. v. Ἅιδης.

Ἄδασμος. ὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. Αἰσχύλ. Ἰδωνοῖς. H. ὐδένα δασμὸν ἐκτίνουσα ὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως, ὅτως Αἰσχύλ. Ph. et B. Anecd.

Ἄδαστος. ἀμέριστος. ἀδιαίρετος. Ἀ - α παρὰ Σοφ. ἐν Αἴαντι (54) τὰ ἀμέριστα κ. ἀδιαίρετα. E. M.

ἄ - α βακόλων φροῤῥήματα. Aj. 54.

Ἄδεια.

γῆς S. C. 447. opp. φυγάς. 444. p. ἀφοβίαν.

Ἀδείμαντος. ἄφοβος. H. et B. Anecd.

ποδὶ Rh. 697. ὡς ἀ - ως κλύῃ. Ch. 767. ὐδαμῶς ἐμαυτῆς ὐδ' ἀ. Prs. 160. ἔξω τῶ καθεστηκότος τυγχάνουσα ὑπὸ τῶ φόβω, ὃν ἐν ψυχῇ ἔχω.

Ἀδεῖν non in usu. unde ἄδην. Ἄσας. βλάψας. ἐβλαψας Σοφ. Τρωΐλῳ et αἵματος ἄσαι Ἄρηα. αἵματος κορέσαι τὸ δόρυ. ἢ αἵματε μολῦναι κ. χρῶσαι αὐτὸ. Ἄσῃ γ. ἡ ὑπαρία. ὅθεν κ. Ἀσάμινθος quod v. H.

Ἀδεῖν. ἀνδάνειν, ἀρέσαι, ἀρέσκειν.

οἷς μάλισθ' ἀ. με χρὴ S. A. 89. vox rara.

Ἄιδειν κ. λέγειν.

ὅδε Al. 764. ἄδει ἄμασ' Cy. 424. ὅτοι τοι ῥᾳδίως γε - τις καλλίνικον ἄσεται. M. 45. p. vulg. οἴσεται, quod explic. Gl. in Par. B. D. ἤγων στέφανον.

Ἀδελφεά et ἀδελφή. v. Ἀδελφός. Vox antiqui poeticique sermonis interd. adhibetur in melicis.

ἀ - εὰν οἰκτρὰν E. E. 134. κοιναί γε πατρὸς ἀ - εαὶ S. C. 535. τὰς δισόλβους ἀδμῆτας ἀ - εὰς

Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀ - ας ἕδος. Ae. Niob. 143. non procul ab Ida. Casaub.

Ἄδρασος. ὁ βασιλεὺς τῆ Ἄργης. *μνημεῖα δ' αὐτῶν - πρὸς ἅρμ' Ἀ - ᾳ χερσὶν ἔξειρον.* Sept. 50. *περιειλίθην. κακῶν τ' Ἀ - ᾳ τῶνδε βιλευτήριον.* 560. *λαβὼν Ἄ - ον πενθερὸν* S. C. 1302. sc. *Πολυνείκης.*

Ἀδρέπανον. *ἄδρεπτον, θεοῖς ἀνακείμενον.* Σοφ. H.

Ἄδρεπτος.

ἥβας ἄνθος ἄ. ἔχω. Ae. S. 666. *μὴ ἐκκοπείη.*

Ἀδριηνός. *κῦμα Ἀ - ᾶς ἀκτᾶς.* H. 736. *Ὁ δὲ Ἀδρίας πέλαγος μέγιστον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. εὔχεται μεταβολὴν τῆς φύσεως εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους γενέσθαι, οἵτινες μάλιστα πεῖραν μετεμψυχώσεως ἐδέξαντο· ἐν μὲν γ. τῷ Ἀδρίᾳ ἡ Ἰὼ ἐπλανήθη εἰς βῶν μεταμορφωθεῖσα, ἐν δὲ τῷ Ἠριδάνῳ εἰς ἀγείρους αἱ Ἡλιάδες μετεβλήθησαν. Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχ. Ἡλιάσιν. Ἀ - ναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.* Grammaticus in B. Anecd. cf. Herm. in Dissert. de *Heliadib.*

Ἀδρύναι. *ἀδρὸν κ. μέγα ποιῆσαι.* Σοφ. Lex. Sang. *Ἀ - εσθαι. αὔεσθαι τὰς σάχνας.* H. et *Ἀδρόν. μέγα, παχύ. - in* B. Anecd. *μέγα, παχύλες, πλοῦσιον κ. Ἀδρότης. ἡ ὑψηλότης.*

Ἀδυεπής. *ἡδ.*

ὦ Διὸς ἀ. φάτι S. T. 151. *ἡ δι' ἀέρος διαδεδομένη φήμη, ἡ διλόγος, ὁ χρησμός.*

Ἀδύνατος, ον. *οὐχ οἷός τε, ἀσθενής, ἥττων.*

σκιά γ. ἀντέξοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, ἀδ. An. 747. *ἀ - οι γεγῶτες διαφυλάξασθαι πόλιν.* I. A. 369. *ἀ. προσωφελεῖν* H. f. 56. *ἀ - ον εἶπας.* Hel. 1049. *ἀ. αὐτὸ τοῦτο.* Or. 664. *Τὰ ἀ - θ' ἡμῖν καρτερεῖν ὀ ῥᾴδιον.* I. A. 1370. *τὰ - τά μοι.* H. f. 1058. *τὸ τολμᾶν ἀ - τ', ἀνδρὸς ὀ σοφῶ.* Hel. 817. *ἀ - ων ἐρᾷν.* H. f. 318. *τῶν ἀ. ὕπο μισησόμεσθα* I. 596. p. *ἡττόνων.*

Ἀδύπνοος. *ἡδ.*

ἀ. κλύουσαν ὀνειράτων. S. E. 480. *εὐφραντῶν ἡμῖν.*

Ἄδυτον. *τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ* (a δύω, δῦμι) Z. *τὸ ἐνδότατον κ. θειότατον μέρος τοῦ ναοῦ.* E. M. *ἀ. ἐκ μέσων.* An. 1148. *πρόσθεν ἀ - ων ἐκταθεὶς.* I. A. 973. *ἀ. ἐν ἀγνοῖς.* 1155. *θεσφάτων ἐμῶν ἀ.* 1256. *Πανὸς ἄ - α.* I. 938. *ἐντὸς ἀ - ων* 1309. *ἀ. ἐξιόντι* I. 662.

Ἄδυτος. *ὁ ἄ. ὁ μὴ εἰσβατὸς πολλοῖς.* Ad Pind. Ol. VII. *ἀ - ων ἐπιβὰς κτεάνων.* An. 1035. videntur opes in templi *penetralibus* repositae. *Matth.*

Ἀδώνιδος κῆποι. *ἐπὶ τῶν ἀώρων κ. τ. λ.* v. in *Κῆπος.*

Ἀδώρητος.

ὀδ' ἀ - ος φίλων ἕξει πρὸς ἄνδρων. Hec. 42.

Ἄδωρος. *ἐχθρῶν ἄ - α δῶρα* Aj. 666. Similia in *Ἄγαμος. κακόδωρα, τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα.* Σοφ. Suid.

Ἄεθλον. *ἆθλον. Ἀ - α· ἐπαθλα, ἀγῶνας* H. *τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον.* Z. cf. *Ἀγώνισμα.*

πάμπληκτα παγκόνια ἐξῆλθον ἄ. ἀγώνων. S. Tr. 506.

Ἀεὶ, Αἰεὶ et *αἰέν. διὰ παντός.* Sch. Antiqua in Od. I. 68. et H. *Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως. Φρύνιχος Κόννῳ κ. Εὐριπίδ. Μηδείᾳ.* H. *Harp.* Tantum in formula *δεῦρο ἀεὶ* Ph. 1215. *ἀντὶ τοῦ· μέχρι νῦν ἅπαις ὑπάρχεις. τὸ δὲ Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ νῦν. σεσημείωται δὲ, ἐπεὶ τὸ Ἀεῦρο χρονικὸν εἶπεν. ἢ ὅτως· ἕως τοῦ χρόνου. τὸ δὲ Ἀεὶ Εὐριπίδης ἐπὶ χρόνου τάσσει, ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ δεῦρο· νῦν δὲ ἐπὶ χρόνου κ. σημείωσαι.* v. Sch. ipsum et Elmsl. *μέχρι τοῦ νῦν. ἕως τούτου.* cf. Pors. ad Or. 1679. *ἅπαις δεῦρ' ἀ. τείνεις βίον.* M. 670.

Ἀνθρώποις ἀ. ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακὸς. Hec. 591. *χρῆσο ἐς' ἀ.* 593. Cum Substant. et Particip. conjunctum aut inter Articul. et Subst. insertum occupat locum Adjectivi. Idem fecit Cic. in Verr. V. 12. omnes Siciliae *semper* praetores, *quasi* sanguis, *ante* malorum Virgil. aliaque. *τὰς ἀ. ὁρώσας παρθένους Ἐρινύς* Aj. 837. *τὸν ἀεὶ χρόνον* Ph. 1521. *βέβαιον οὐδὲν τῆς ἀ. τύχης ἔχων* Hel. 721. *τὸν ἀ. πατρὸς δειλαίᾳ σεναχῇ* S. E. 1076. suppl. et *χρόνον* et *θρῆνον, ἢ φόνον. χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην* S. E. 782. *τοῦμὸν ἐκπίνουσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα* 785. *τὸν ἀ. βίοτον* S. C. 1584. cf. *ἀείζων. τὸ μακρὸν γῆρας, ἢ τὴν ζωὴν. Εἰώθασι τὸ Ἀεὶ κ. ἐπ' ὀλίγου χρόνου τάσσειν. Ὅμηρος. ἔχων κότον ἐμμενὲς ἀεὶ.* et Su. *Herm.* Quam semper egit vitam aerumnosam. *Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ζωὴν ἀνθρώπου Τὸν ἀεὶ βιοτὸν φησιν. Eust. τὸν φεύγοντ' ἀ. Ε. Ε.* 1268. unumquemque reum. *ἀ. δ' ἀλήτην* S. C. 746. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀ.* Prm. 937. unumquemque regnantem. *Butler. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὧν ἀ.* Or. 887. *τοὺς κακοὺς δρᾶν παντοῖα κακῶς ἀ.* Hec. 845. *χρῆσῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀ. λόγων.* 1239. *τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀ.* Or. 486. *χρῆσὰ βιλεύουσ' ἀ.* 771. *ἐπὶ τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀ. κήρυκες.* 894. *ἀ. κακοὶ Φρύγες* 1447. *τοὺς κακὰς κτείνων ἀ.* 1590. *ὅ τι καλὸν, φίλον ἀ.* B. 879. *πειράσομαι παρθένος μένειν ἀ.* Hel. 1014. *ὀφείλω ἐκ ἀ. πράσσειν κακῶς* 1464. *Αἰεὶ. ὁ αἰ. ξυντυχὼν* Hec. 1182. *αἰ. εἰς ἐμέλλεν ἕξεσθαι φόνῳ* Or. 515. *αἰ. δυσυχῆ καθεζόμαι* Ph. 87. Prm. Solut. 178. *πόθον αἰ. κατέχων.* 353. *αἰ. πολέμιον καθίζεται* 542. *παρ' ἀσπίδα βέβηκας αἰ.* 1081. *αἰ. βασιλέων ὀργὰς ἀφῆρον* M. 455. *αἰ. σὺν θεοῖσιν φοιτᾷ* H. 170. *πολυπλάνητος* 1110. *ἀνὰ δόμ' αἰ. ἔχειν.* An. 95. *τὸ γῆρας αἰ. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων* H. f. 638. *αἰ. εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι* E. E. 889. *τόλμ' αἰ.* E. Teleph. XXI. *Αἰὲν. εἰς τὸν αἰ. χρόνον* Or. 207. *αἰ. ἐμόχθει.* Ph. 1544. *σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰ. αἰαγμάτων* 337. v. *ἀείφρουρος* s. l. *ἀείμνηστος, ἀείζων, ἀείξενος, ἀείρυτος, ἀειφόρος. αἰεὶ Διονυσον ὑμνήσω* B. 72. *εὐοῖ* Jacobs.

Ἀείδειν. *ᾄδειν κ. λέγειν* H. *ἔλεγον οἶτον* I. T. 1091. *καινῶν ὕμνων ἄεισον ᾠδὰν* Tr. 513. *τὸν Ἥλ. δακρυόεντα πόνον* Hel. 1121. *ὕμνους ἀμέτερα λέχεα* I. 1091. *τὰν Ἡρακλέους καλλίνικον* H. f. 681. *ὑμέναιον* Ag. 714. *Ἕλλησι βοᾶς* I. 92. *αἰθέρα κ. Γαῖαν* E. fr. inc. CLXXIV. *ὁ φοῖβος ἀ - ων.* I. T. 1130. *σὲ δ' ἀείσομαι* E. Epigr. III. *ἀείδοιμι σεφάνοις κάρα πολιὸν σεφανώσας* E. Erechth. VI *ὑμὴν τὰν Διὸς οὐρανίαν ἀ - ομεν* Phaëth. Herm. II. 16.

Ἀείζων. Σοφ. *δὲ τὴν εὐθεῖαν εἶπεν, Ἀείζως γενεὰ. ἀπὸ δὲ τῆς ζωὸς διουλλάβου εὐθείας φιλόζωος εἶπεν. ἡς ἡ γενικὴ ζωῦ, ἣν Αἰσχύλ. κατὰ σύνθεσιν προάγει, εἰπών. Γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας* et Σοφ. *ἀείζωον ἕλκος. ἔτι δὲ (ἀ - ων) ὅμοιον τῷ Ἀείνων, ὃ σημαίνει τὸ ἀένναον* B. Anecd.

Ἀειπέλιος. αἰκ. Ἀ - ον. ἀνόμοιον, σκληρὸν, κακὸν. I. et ἀπρεπὴς, ἀνόμοιος Z. ἠκισμένος, οἰκτρὸς, εὐτελὴς. Od. N. 402. αἰκεὶ. Tragg. in usu. δέμας An. 131. *Ἀεικὴς* ἀπὸ τῦ μὴ εἴκειν. Z. et παρὰ τὸ μὴ οἰκεῖναι ὅ δηλοῖ τὸ Καθήκειν. S. De ratione scribendi cf. *Αἰκία.* Ἀ - α. ἀπρεπῆ. H.

δεσμὸς Prm. 525. 97. ἀ. σὺν σολῇ S. E. 191. *αἰσχρᾷ, ἀπρεπεῖ, οὐδὲν ἀ - ές.* p. ἀπρεπές.

Ἀεικία. v. *Αἰκία.*

Ἀείμνηστος et *αἰείμν.* ἀένναος, ἀΐδιος, διηνεκὲς. τάφον. Aj. 1166. κλέος. I. A. 1531. τοι γ', - ιν ἔργον ἐξὶν ἐξειργασμένον μέγιστον αἰ. Prs. 757. - φθορὰν χωρῆσαν.

Ἀείξενος. εἰς ἀεὶ ξένος.

μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀ. Ch. 679.

Ἀείρειν. αἴρειν, ἐγείρειν. ἐπαίρειν, κινεῖν. ita: Ἀ - μαι. ἄνω αἴρομαι. Σοφ. Τραχιν. (216.) ἀγάλματ' ἄ - ε κρατὶ E. E. 873. ἔγχος Rh. 5. κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαρὶν ἀ - ων Prs. 658. - ετε ταλαίνας χερὸς γεραιᾶς E. S. 276. erigite, sublevate. ἀ - μένας παννύχῳ σελάνας Al. 452. μετεωριζομένης πλησιφαοῦς σελήνης, ἐν πανσελήνῳ τῆς ἑορτῆς ἀγομένης. ἀ - μαι S. Tr. 216. ἄνω αἴρομαι, τὸ γ. μελύδριον ἂν ἔχει σάσιμον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχῆνται.

πῦ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ; An. 849. εἰς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς. E. fr. CLIV.

κακῶν κῦμ' ἄγει - ἄλλο δ' ἀ - ει τρίχαλον. Sept. 745. ἐγείρεται opp. πίπτει.

Ἀείρυτος. ὁ ἀεὶ ῥέων Z. ἀένναος. S.

ἐξ ἀ - υ χοὰς κρήνης ἐνεγκῦ S. C. 469.

Ἀειφόρος. ἀειθαλὴς. Σοφ. Τελέφῳ. H.

Ἀεκήσιος. ἔργον S. Tr. 1263. ἄκυσ.

Ἀέλιος cf. *Ἥλιος.*

Genit. εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δεῖξαι Or. 820. E. E. 465. Ionica forma Genit. non usque quaque abstinuere Tragici in melicis. v. *Ἀβρόπαλιστος.* φαέθων κύκλος ἀ - οιο E. E. 465. βολαῖς ἀ. Ph. 173. παμφαγὴς ἀκτὶς M. 1252. ἥλιον μὲν ἐπικαλεῖται ὡς πρόγονον Μηδείας, κ. τι πάντ' ἐφορᾷ κ. πάντ' ἐπακούει. cf. Γᾶ. φέγγος H. 850. λιπαροζώνυ θύγατερ Ph. 180. ἐς ἅρματα λεύσσων ἀ. 1556. πῦρ τεθρίππων τῶν ἀ. I. A. 159. Hel. 349. θερμὰν ἀ. χρυσωπὸν ἕδραν E. E. 739. τὸ πτερωτὸν ἀ. ἅρμα Or. 1002. ἀ. κινεφαίαν ἱππόζασιν Al. 595. ἄρά μοι ἀ - ον λεύσσει; Tr. 269. ῥέθος ἀ - ῳ δεῖξον H. f. 1204.

Ἀέλλα. Ἀ - αι καὶ φωναὶ παρὰ Σοφ. ἐν Φιλοκτ. E. M. ἄνεμος, πνοὴ, συεροφὴ ἀνέμου κ. κοιωρτὸς, ἀπὸ τῦ ἀεὶ νοσερόν τι πνεῖν. H. ἄημα συνεστραμμένον. Amm. πνοιαὶ ἀνέμων, ἢ ἄτακτα πνεύματα (κ. καταιγίδες, ἢ μεγαλαὶ συεροφαὶ, αἱ ἄγαν εἰλοῦσαι· ἢ παρὰ τὸ Ἄω, τὸ Πνέω.) Z. Ἄ. ἄημα συνεστραμμένον. θύελλα δὲ ἄ - α θύουσα κ. ὁρμοῦσα. E. G. ὠκυδρόμοις. B. 871. ἄστρων ὑπ' ἀ - σιν. Hel. 1514.

Ἀελλάδες. Ἀ - ων ἵππων ταχέων. Σοφ. Οἰδίπ. T. (466.) ἀνέμοις ἰσοταχῶν. Hes. et E. M. Ἀ - ες ἵπποι αἱ ταχεῖαι. κ. τοῦτο τραγικόν. cf. *Ἄελλα.*

Ἀελλαῖος. ταχύς. v. *Ἀελλόπους.*

ἀ - α ταχύρρωστος πελειάς. S. C. 1081.

Ἀελλάς. cf. *Ἀελλόπους* et *Ἀελλάδες.* ἀ - άδων ἵππων S. T. 466. vulg. ἀελλοπόδων.

Ἀελλόθριξ, τριχὸς. ποικιλόθριξ, ἢ παρεώρως κ. συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἀέλλαν. Σοφ. Ἰνάχῳ H.

Ἀελλόπους. ταχύπους H. ἐλαφρὸς, κοῦφος, ταχὺς, ὀξύς. E. M. ταχύτατος Z.

Ἀ - ποδες Hel. 1330.

Ἄελπτος, ον. Ἀ - ον· ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον, δεινὸν, αἰφνίδιον. H. ἀπρομήθητον. et παρ' ἐλπίδα. Ἄ - οι· δεινοὶ κ. ἄπτοι. Αἰσχύλ. Πρωτεῖ. H. ἢ σκληρὸν, δυσχερές. Σοφ. Su. ex Aj. 648. ἥκεις ἄ. Hel. 789.

c. *Subst.* σωτηρία. Or. 1173. ἡμέραν. E. S. 731. ὄψιν Hr. 930. φάσμα Or. 877. I. A. 1585. εὐρημα I. 1441. ὄμμα φήμης S. Tr. 203. κακὸν διαπρέπον Prs. 1001. πῆμα 261. 1020. πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια, ἅ, περ ὄντα, φανεῖται. Ae. S. 55.

Neutr. s. Subst. et Adverb. κἂν ἐξ' ἀ. οὐδὲν Aj. 649. εὐτέ γ' ἐξ ἀ - ων Aj. 717. μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ ἄ. εἶναι I. 1511. πρὸς τὸ λιπαρὲς τέκν' εἰ φανεντ' ἄ - α μηκύνω λόγον. S. C. 1120. ἄ. οὐδὲν E. Hypsip. VIII. ἐς δῶμ' ἄ. ὡς ἂν ἡγῆται δίκη Ag. 911. παρ' ἐλπίδα. τὸ θεῖον ὡς ἄ. ἔρχεται θνητοῖσιν. E. Alexdr. XVIII.

Ἄ - α. ἄ. πέμψω I. T. 638. ἄ. λέγεις Hel. 591. πολλὰ τοῖς θεοῖς κἀκ τῶν ἀ - ων εὔπορ' ἀνθρώπεις πέλει E. Alcm. XI. μηδ' ἐξ ἀ - ων κἀπρομηθήτων πόλει νεῖκος γένηται Ae. S. 359. ἄ. πάσχειν 913. μόλις φανεὶς ἄ. κἀδόκητα Ph. 318. ἐκ τῶν ἀ. χάρις μείζων E. Oed. XIV. πολλὰ δ' ἀ - ως κραίνουσι θεοί. M. 1416. *Al.* 1163. *An.* 1286. B. 1387. Hel. 1705. *Herm.* adnotat: Ubi actorum partes ad finem deductae erant, tantus erat surgentium atque abeuntium strepitus, ut quae chorus in exitu fabulae recitare solebat, vix exaudiri possent. Eo factum, ut illis chori versibus parum curae impenderetur. Alia cogitari causa potest. Formulae sunt quaedam inprimis de rebus divinis usu celebratae, tanta simplicitate prisca expressae, tantaque arte compositae, quae nulla esse videtur, ut eandem sententiam aliis verbis, vel lectissimis, tam breviter, tam simpliciter, tam prisce reddere non possis. Hinc stant. ἐπεὶ σ' ἀ. ἐκείδον. S. E. 1262. ἔχω σ' ἀ. Al. 1137. E. E. 579. τὸ δ' ἄχθος ἦλθεν ἀ. H. 1463. μήτ' ἀ. δορυκανεῖ μόρῳ θανὼν λάθοιμι Ae. S. 988. ἀ. νόσιμον βλέπω φάος Prs. 259.

Ἀένναος, ον. ἀένναος, διαρκὴς ἀεὶ, ἢ ἀεὶ θάλλων H. ὁ ἀεὶ διηνεκὴς ναῶν κ. ῥέων Z.

Διὸς ἀ - ον κράτος Or. 1299. περὶ ἀ. ὀσφραίνεται E. Pirith. III. ποταμῶν I. 1083. παγὰν ἐκπροϊεῖσαι 118.

Ἀέξειν. αὔξειν. H.

βύτλαν φόνον Ἑλλὰς αὖ ἀ - ει. H. 537. ἔνθεν ἀ - ὁμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει Ae. S. 859. ἐμὸν κέρδος ἀ - εται Ch. 816. τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐξὶν. τῶν (ἀγγελίων) ὁ μέγας μῦθος ἀ - ει. Aj. 226.

Ἀεξίφυλλος. τρέφων δένδρα, φύλλα. φυλλώδης, σκιώδης, σκιαρός.

ἀκτὰς ἐπ' ἀ. Ag. 703.

Ἄεπτος.

δρόσοισι ἀ - οισι μαλερῶν λεόντων Ag. 141. τοῖς ἕπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις et πεζῆναι. Well. λεπτοῖς. Heath. ἀπτησί respondet interpretationi Sch.

Ἀέρθην. ἄνω, φοράδην. Η.
προνωπῆ λαβεῖν ἀ. Ag. 240. βυζαντικῶς.
Ἀέριος, ία. μέλας, σκοτεινός. Ἀεροειδής. ζοφώδης. In Od. M. 233. σκότον Ph. 1530. ἀορασίαν κ. τύφλωσιν. Ἀὴρ λέγεται τὸ ὁμιχλῶδες κ. ἀόρατον. Μεταφορικῶς δὲ λέγει ἀπὸ τοῦ σκότου τοῦ ἐν ἀέρι τοῦ μὴ βλεπομένου τὴν φέρησιν τῆς ὁράσεως κ. τὴν τύφλωσιν. cf. Σκότος. ἀ. ἀνὰ κρότον ποδῶν Tr. 546. χθονίων τ' ἀ - ων τε παιδεύματα E. Aeol. IX. 4. ἀ. ἀπὸ γᾶς Ae. S. 75. σκοτεινῆς, μέλαινα γ'. ἔχιν. ἢ ὅτι τεπεινὴ κ. τοῖς ἀπὸ θαλάσσης ὡς ὑπόγειος φαίνεται. S. et Ἀέρία, ὁμίχλη παρὰ Αἰτωλοῖς. Θάσον τε τὴν νῆσον, κ. Αἴγυπτον κ. Λιβύην, κ. Κρήτην, κ. Σικελίαν, κ. Αἰθιοπίαν, κ. Κύπρον ὅτως ἐκάλουν. Η.
Ἀετός et αἰετός. qu. v. — σημεῖον — ἀέτωμα, fastigium aedificiorum. Ἅπας ἀὴρ ἀ - ῳ περάσιμος. E. fr. XXXVII. μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται Rh. 531. sc. ἄστρον. ὃν ἐφ' ἁ. γᾷ Πολυνείκης ἀρθεὶς — ὀξέα κλάζων αἰετὸς εἰς γᾶν ὑπερέπτα S. A. 112. ὃς δόλιον εὐνὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰ - ετοῦ δίωγμα φεύγων Hel. 20.
p. σημεῖον et ἀέτωμα in Αἰετός.
Ἀζᾶνες. Ἀρκάδες πάντες κοινῇ ἐκαλοῦντο, μέρος δὲ τούτων Ἀζᾶνες. Ἀζὰν μέρος ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας. et Ἄζα πόλις Ἀρκαδίας, ἧς οἱ πολῖται Ἀζάδες. S. in Or. 1645.
Ἀζειῶται. ἔθνος τῆς Τροιάδος. Σοφ. Συνδείπνῳ. Η. ἡ Δημήτηρ ἀπὸ τοῦ Ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. Id. siccare.
Ἄζεσθαι et ἄζειν v. Χάζεσθαι. Ἀζοίμην. ἀγανακτοίμην. Εὐριπίδ. Αἰκτοῦ. Η. ἐκτρέπεσθαι, αἰσχύνεσθαι, σέβεσθαι, εὐλαβεῖσθαι. Η. σέβειν et B. Anecd. τὸ σέβειν. corr. Br. αἰάζειν. vereri.
δυσφημεῖν ἄ - μαι θεὰν Her. 600. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄ - ται πατὴρ. Eu. 988. ἄζονται ὁμαίμους, Ζηνὸς ἵκτορας ἀγνοῦ Ae. S. 655. τίς τοῦδ' οὐχ ἅ - ται τε κ. δέδοικε. Eu. 582. Βάκχιον ἅ - μένα θεόν. B. 67. Herm.
ὀδὲν ἄζονθ' S. C. 154. ὀδὲν σέβοντα, ἀσεβῆ, οὐκ ἐντρεπόμενον, ἃ προσήκει. Antiquorum verborum amator Soph. p. ἀζόμενον, ut μηχανᾶν v. Aj. 1038. Musgr.
Ἄζηλος, ον. ἄτιμος, ἀμίμητος. Η. χαλεπός, κακός, κακόζηλος, κακοδαίμων, ὃν οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν, ἀμέγαρτος. Ἀζήλωτος ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐχόμεθα γενέσθαι ἡμῖν. S. in Plat. Gorg.
Ἀ - ὰ γ' - κὰκ εὐδαίμονα. I. T. 619. ἄ. τοῖς φίλοισι. 650. βίον. S. Tr. 284. ἔργον. 745. φαῦλον, ὃ οὐδεὶς ζηλώσειεν. φροῦδ' ἄ - ον ὀχήσω Prm. 143. χαλεπὴν, κακόζηλον φυλακὴν, οἴκησιν κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει.
ἄ - α νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα. Ch. 1009.
μάλ' ἄ - ος θέα. S. E. 1455.
Ἀζημία. ἐν ἀ - αις πλέοιν. Ae. Eu. 981. p. τῷ ἀζημίῳ, ἀβλαβεῖ. Well. Αἰσιμίαισι cf. Ἀ - ιος.
Ἀζήμιος. ἀτιμώρητος, ἀθῶος, ἀνείπτωτος. Ἀ - ως. ἀβλαβῶς. κυρίως δὲ ζημία ἡ τῆς ζωῆς μείωσις. Z. ἐχθρὸς μεθεῖσα τὸν ἐμὸν ἀ. M. 1050. p. ὀθῶος, ἀτιμωρήτως. ὃ γ. ὀδ' ἀ - ον. E. E. 295.
χὠ φράσας, ἀζ. S. E. 1102. ἀληθὴς κ. οὐκ ὑπέχων ζημίαν τὰ ψεύδη. innoxius, sine culpa.
κρατεῖν ἀ - ίως. E. fr. inc. 28, 5.
Ἀζησία. θεὸς ἡ Δημήτηρ παρὰ Σοφοκλεῖ καλεῖται· οἱ δὲ, τὴν Εὐτραφῆ. Lex. Sang.
Ἄζυξ. ἄζευκτος, μονάζων. Η. ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ, κ. ὁ κέλης ἵππος. Z.
ἄζυγος ἀμβροτοπώλου. Tr. 536. εὐνῆς ἄζυγος γαμηλίου. M. 673. ἄ. γάμων. I. A. 805. ἀ - α λέκτρων. H. 516. παρθένος, ἄπειρος γάμου, καθαρά. κόραι ἄ - ες γάμων. 1425. παρθένοι τε κἄ. B. 693.
Ἀηδής. Ἀ - ές. συγνὸν, λυπηρόν. Η. ἄχαρις.
μισθὸν οὐκ ἀ., οὐδὲ ἄπονον, ἀναπράσσεσθαι. E. Epist. V.
Ἀηδόνιος, ον. πέτραν I. 1482. p. συχνῶν ἀηδόνων.
Ἀηδονίς. μελοποιός. Rh. 550.
Ἀηδών, όνος et ἀηδοῦ, οῦς. ἀηδὼν, ἀπὸ τοῦ ἀείδω. Z. Ἀηδόνα· γλωσσίδα. μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Οἰδίποδι. κ. τοῦς αὐλοὺς δὲ λωτίνας ἀηδόνας πω ἔφη. H. οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδοῦς. Aj. 628. κιρκηλάτου ἀ - όνος. Ae. S. 62. ὑπὸ κίρκων ἐλαυνομένης τεκνολέτειρα. S. E. 107. ἀ - όνα δακρυόεσσαν Hel. 1116. ὀξύφωνος. S. Tr. 963. πυκνόπτερος S. C. 18. ξυθὰ ἀκόρεστος βοᾶς — ἵιυν γένοσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀ. βίον. Ag. 1145. τοῦτο ἡδομένη τῇ μεταμορφώσει τῆς ἀηδόνος φησὶν. ἀ. λίγεια μινύρεται S. C. 670. λιγείας Ag. 1147. ἀ - όνος ῥόμα. Heo. 337. ἀ - να Μουσᾶν. E. Palamed. fr. VII, 4. Alludit, opinor, ad ἀήδ. verbis ἄ τ' αἰ αἰ δακρύεις S. E. 152.
Ἀήθης. παρὰ ἔθος ὤν, ἀτριβής, ἀσυνήθης, ἄγριος.
ἀ. κ. ξυνωφρυωμένη. S. Tr. 869. παρὰ τὸ ἔθος γ'. κατεγγυᾶν ἀκυΐα πάρεισι.
ὄψιν ἀ. εἰσορῶντες. Ae. S. 570. τέρας.
Ἀηθία. cf. Ἀήθης.
εἰς ἀ. πίπτει κακίω τοῦ πάλαι δυσδαίμονος. Hel. 425. p. ἀπειρίαν.
Ἄημα. πνεῦμα, φύσημα. Η. πνοὴ. ποιητικῶς. Z. τὸ πνοὴν φέρον. πνοὴ μεγάλων ἀνέμων.
δεινῶν ἄ. πνευμάτων. Aj. 674.
ἐπφδὸν Θρηκίων ἀ. Ag. 1419.
κἀνέμων ἄ - τα εὐηλίως πνέοντ'. Eu. 894.
Ἀήρ. ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ κ. γῆς τόπος. Η. ἀὴρ λέγεται τὸ ὁμιχλῶδες κ. ἀόρατον. Ad Ph. 1530. cf. Ἀέριος.
Γῆς ἰσόμοιρος ἄ. S. E. 86.
Ἅπας ἀ. αἰετῷ περάσιμος. E. fr. inc. 37. ἀέρι ποτᾶται. Or. 7. λόγων παρακέλευσμα σῶν ἀέρι φερόμενον οἴχεται. E. S. 1155. δι' ἀ - ος εἶδε ποτανοὶ γενόμεσθα Hel. 1494. ἀέρι δ' ἴχθα I. T. 1134.
Ἄησις. cf. ἄημα. ψυχράν. Rh. 417.
Ἀήσυρος, ον. κοῦφος, ἐλαφρὸς. Η. ἀπὸ τοῦ Ἄω, τὸ πνέω, ὃ μόνον Ἀήτης ἐπὶ ἀνέμων κ. Ἀήσυρον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κοῦφον, ὅθεν κ. ἀήσυρον μύρμηκας παρὰ Αἰσχύλῳ. Eust. ad Od. 174. ὥς τ' ἀ. μύρμηκες al. ἀείσυροι. Prm. 452. cf. Blomf. οἱ δὲ ἀεὶ συρόμενοι κ. ἕρποντες, ἤγουν οἱ κοῦφοι κ. οἱονεὶ πτεροῦντοι.
Ἀήτης. μεγάλας. Αἰσχ. Ἀθάμαντι. ἀ - ον. πολὺ, ἀβλαβές. οἱ δὲ, ὁρμήν. Η. cf. Buttm. Lexil. I. p. 233. v. Ἀήσυρος.
Ἀθάμας, ὁ τοῦ Αἰόλου. E. Aeol. fr. XXIII. θέμις Ἀ - μαντος E. Inus 11. cf. Ἀθαμαντίς.
Ἀθαμαντίς. Ἀ - ίδος Ἕλλης Prs. 70.
Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα, ἐξ ἧς τὴν Ἕλλην κ. τὸν Φρίξον ἐγέννησε. v. Ἀθάμας.

– ει. Ἀθάνα. Ἡράκλους. Σοφ. quod v. Ἄνασσ' Ἀθάνα Eu. 437.

Νίκην Ἀθάναν. I. 1529. Διὸ κ. ὁ μῦθος τὴν Νίκην ἢ μόνον χρυσαῖν πτερύγοιν ἐκόσμησε διὰ τὸ κατ' αὐτὴν κ. πολυτίμητον κ. ὡς εἰπεῖν μετεωροπόρον, ἀλλὰ κ. τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ταὐτὸν ἤγαγεν, ὡς δηλοῖ κ. ὁ γράψας, Ἀθηνᾶ ἡ Νίκη· τοῦτο δὲ αἴνιγμα ἦν τοῦ τὴν φρόνησιν νικητικὴν εἶναι κατὰ τὸ· Οἱ γ. φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ. Eust.

Ν. ἡ Ἀθάνα Πολιάς. S. Ph. 134. πολιόχρως. Γλαυκῶπις. S. C. 706. Ἱππίαν S. C. 1071. τὴν Ἀθ – ᾶν (παράγει Σοφ. ἐν Κρίσει) φρόνησιν ἔσω κ. νοῦν, ἔτι δ' ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην, κ. γυμναζομένην. S. T. Ἀ – ας Ἰλιακᾶς Hec. 1008. σὺν Ἀ – ᾳ κ. χεῖρα κίνει. E. fr. inc. CCXV.

Ἀθάνατος, ον et η. p. ἄφθιτος, ἀένναος, διηνεκής.

ἀ – ας θεοῦ χόρος. Ph. 242. ἀ. ἀφθιτόν τε θεῶν. An. 1257. ὑ θνατοῖς, ἀλλ' ἀ – οις I. 133. παρά τ' ἀ – οις κ. παρὰ θνητοῖς. I. T. 1492. I. 978. ἀ – ας τριχὸς νοσφίσασ'. Ch. 615. πυρὸς ἀ. B. 525. κήπων ἐξ ἀ. 116. γνώμην ἔχει ἀ – ον. εἰς ἀ – ον αὖθις ἐμπεσών. Hel. 1022. γνώμαν σώφρον' ἀ – ον B. 1000. τὴν ὀργὴν ἔχειν ἀ – ον. E. Philoct. fr. X. ἀ. ἄλγος. Hel. 93. ἀ – ον ἀρετὴν ἔσχον. S. Ph. 1420. p. τιμήν. Ἴλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀ. κάματον θ' ἵππων — ἀναπαύει. Ae. Prm. Sol. 178. ἀ – ον Ἥρας μητέρ' αἰ; ἐμὴν ὕβριν. B. 9. ἀ – ᾳ φύσεως κόσμον ἀγήρω. E. fr. CLIII. μόνος ἀ – οις γαμβρὸς θνατὸς ὑμνήσῃ. Phaeth. Herm. II, 29.

Ἄθαπτος. ἄκαυτος, ἢ ἄκλαυστος, θάψαι γ. τὸ κλαῦσαι. H. — ζῶν, ἐξερημένος τάφῳ. Κακὸς κακῶς ἄ – ος ἐκπέσοι χθονὸς Aj. 1117. νέκυς. Ph. 1733. νεκρὸν. Tr. 733. πόσιν. Hel. 1238. νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄ – ον. Sept. 992. ἄ. ἢ γενήσεται. Sept. 1024. ἐξερημένος τάφῳ. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄ. ἐσχόμην νέκυν. S. A. 468. ὅπως ἴδωμ' ἀ – ον S. Ph. 351. ζῶντα. ἐὰν δ' ἄ – ον 205. ὅς — ὠθεῖς ἀ – ως. Aj. 1307. αὐτάδελφον ἐν φονεῖς πεπτῶτ' ἄ – ον S. A. 697. Tr. 1084.

Ἀθέλεος. ἀθέλητος, μὴ θέλων.

σὺ δὲ ναῦ βᾶσῃ τάχα θέλεος ἀθ. Ae. S. 865. θέλων κ. μὴ θέλων.

Ἀθέλκτος. ἀπαραμύθητος, σκληρὸς, ἀπαραίτητος, ἀθεράπευτος.

σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄ – ον. Ae. S. 1061.

Ἄθεμις. ἄνομος, ἄδικος. H.

γάμους Κύπριδος ἀ – τας. I. 1093.

Ἀθέμιστος et – ίστως. παρανόμως, ἀδίκως. H.

τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες ἀ θ – ως. Ch. 641. ἔργα λεωγόρα κἀ. Ae. fr. 272.

Ἄθεος, ον. ἀσεβής.

ἄ. γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος. An. 492. μάστωρ. S. Tr. 1036. κακὴν γυναῖκα κἀ. Or. 923. θυχὴ σὴ ἄθ. Hel. 1163. βίᾳ κέλευθον ἄ – ον H. I. 433. Μηδέ νιν (βωμὸν δίκας) ἀ. ποδὶ λάξ ἀτίσῃς. Eu. 533. τὴν δίκην. ἄ. ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει ξένων προστροπάν. Hr. 109. Elmsl. πέλει. ὕβρεως ἄποινα κἀ – ων φρονημάτων. Prs. 805. ἐπειδὴ ἀσεβὲς φρόνημα εἶχον, ἅτε ἱερὰ ἐμπιπρῶντες κ. τοὺς τάφους ἀνασκευάζοντες. ὦ σῶμ' ἄτιμος κἀ – ως ἐφθαρμένον. S. E. 1181. ἔξω τῶν θείων νόμων. Γῆς, ὦθ' ἀκάρπως κἀ. ἐφθαρμένης. S. T. 254. παρὰ μηδενὸς τῶν θεῶν εὐμαιόσης βοήθειαν. et H. Ἀ. διέφθαρται. ἀντὶ τοῦ δεινῶς κ. ἀπαραιτήτως. Σοφ. H. τῆσδε γῆς ὧδ' ἀθέως διεφθαρμένης· οἷον μηδενὸς θεοῦ ἐπικουρίας παρούσης. Phrynich. Appar. Sophist. τὸν ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα S. E. 124. ἐπεὶ αθ., ἄφιλος, ὁ τοῦ πύματον ὀλοίμαν S. T. 661.

Ἀθέρμαντος, ον.

τίω δ' ἀ. ἑστίαν δόμων. Ch. 624. Videtur esse ara: focum non calefactum, non honoratum a Clytemnaestra, ἄτιμον. et S. ἀθρασύνητον. Διὰ τὸ θράσος γ. ᾄδονται αἱ Λήμνιαι.

Ἀθέσφατος, ον. Ἀ – ον. πολὺ δυσπαρακολούθητον κ. ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειεν δι' ὑπερβολὴν πλήθους. H.

Θέα. I. Ἀ. 232.

Ἀθέτως. ἀθέσμως, ἢ συγκατατεθειμένως. H. Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθ. κρατύνει. Prm. 150. ἔξω τοῦ νόμου, καθ' ὃν ἦρχον ὅ τε Οὐρανὸς κ. ὁ Κρόνος.

Ἀθήναζε. E. Ep. III. Ἀ – εν I.

Ἀθῆναι et Ἀθάναι. Θεοσεβαζάτας S. C. 260. θεοδμήτων S. E. 707. προσχαρίζεται τοῖς Ἀθηναίοις. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθ. Aj. 1222. κλεινῶν Prs. 472. ὠγυγίας ξυγνὰς 970. εὐδαίμονας S. C. 282. λιπαρὰ κ. ἰοστέφανοι Pindar. et Arist. Acharn. 637. ἄναξ, κοίραν' Ἀ – ῶν S. C. 1759. ἔρεισμ' Ἀ. 58. ἔτ' ἄρ' Ἀ. ἀπόρθητος πόλις; Prs. 346. ἀμφ' Ἀ – ας 713. φεῦ τῶν Ἀ. ὡς ξένω μεμνημένος 284.

Ἀθηναῖος. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀ – αν Eu. 284. ὅτοι σ' Ἀπόλλων ὧδ' Ἀ – ας σθένος ῥύσαιτ' ἄν 295. τόνδ' Ἀ – ας μέγαν θεσμὸν 604. ἀνὴρ γ. Ἕλλην ἐξ Ἀ – ων στρατῷ ἐλθὼν Prs. 354.

Ἀθήνη, Ἀθηνᾶ et Ἀθάνα, q. v. Ὄγκα Παλλὰς Sept. 486. Ἀγλαυρὸς ἐστι ἐπώνυμον Ἀ – ᾶς. Harp.

Ἀθήρ· ἐπιδορατίς. μεταφορικῶς. Αἰσχύλ. Νηρεῖ II. pr. τὸ τῆς κριθῆς ὀξύ.

Ἀθηρόβρωτον ὀργανον. τὴν τορύνην, ἢ τὴν ἀθήραν ἀκακινᾶσι. Σοφ. Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλῆγι. H. ab ἀθήρ, ventilabrum p. Ἀθηρολοιγός.

Ἄθικτος, ον. ἀψηλάφητος, ἀνέπαφος. H. ἀπρόσψαυστος, καθαρὸς, ἀμόλυντος. Z. ἑνὸς ἄ. H. 1002. ἀμίαντος λέχεος εἰμὶ κ. τοῦ λέχους οὐκ οἶδα πρᾶξιν. εὐνὴν Hel. 801. λέκτρων 652. ἄ – ος χῶρος, ὧθ' οἰκητὸς S. C. 39. p. ἄβατος. πέπλοις I. T. 799. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄ – ον Ae. S. 564. λέγεται γ. ὁ ἀὴρ καθαρώτερος εἶναι. τὸν ἄ – ον γᾶς ὀμφαλὸν S. T. 897. ἀκτῖνος θερμῆς ἄ. φάρμακον S. Tr. 686. κερδῶν ἄ – ον τοῦτο βαλευτήριον. Eu. 694. τῶν ἀ. ἕξεται ματάζων S. T. 891. ὧν ὁ χρὴ ἔχεσθαι, ἀψαύστων, τῶν θείων, ἅψεται ματαιοπονῶν. ἄ – ος ἡγητὴρ S. C. 1521. p. ἄνευ. ὅσοις ἀ – ων χάρις πατοῖθ' Ag. 379. τῶν ἱερῶν. cf. Φαίνειν in Πεφασμ.

Ἀθίκτωρ. ἀ – ορας, ἀνεπάφους παρθένους, ἀνάνδρους. οἷον Εὐρυπίδης. H. Not.

Ἀθλεῖν. ἀγωνίζεσθαι, κακοπαθεῖν, καμεῖν. H. κοπιᾶν. E. M. φαῦλον ἀ – ήσας πόνον E. S. 317. ἢ – ησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ. S. C. 564.

Ἀθλεύειν. κοπιᾶν H. v. Ἀθλεῖν.

τὸν μυριετῆ χρόνον ἀ – σω Prm. 95. μετ' ἄθλου κ. κακότητος.

Ἀθλητής. ἀγῶνα τιθέντας ἀ – αῖσιν Al. 1030. οὐδὲν κάκιον ἔστιν ἀ – ῶν γένους. E. Aut. III.

Ἄθλιος, ον et ία. ἐπίπονος, ταλαίπωρος H.

ὁ ἐν ἀγωνίᾳ κ. θρήνῳ ὢν κ. μηδόλως ἄνεσιν ἔχων Moer. A. ἀττικῶς· ἀτυχὴς Ἑλληνικῶς κ. κοινῶς et S. in Plat. Gorg. ὁ πάθεσιν ἀνηκέστοις ἐνεσχομένος. Conjungi solet cum τάλας aliisque ejusdem potestatis Or. 1564. αὐτὸς ἂν τάλας εἱλυόμην δύσηνος S. Ph. 1291. τάλαιν' ὀλεθρία S. Tr. 878. δύσηνος ὦ τάλας ἐγὼ et σιτωμένην δύσηνον ἀθλίαν φάβα Ae. in Athen. p. 394. A. σὺ ἄ. S. T. 372. ἔνεκ' ἀνδρὸς ἀ. S. Ph. 1038. οἷπερ κἄμ' ἔθηκαν ἄ - ον Or. 1166.

c. subst. g. m. πάρεδρος ἀ - ῳ νεκρῷ Or. 83. βίον Ph. 1463. πλανήτην ἄ. βίον Her. 878. ἄ. κ. τλήμον' Ph. 1589. πεσήμασι ἀ. ἀ - ω πατρὸς 1695. E. S. 1131. νέκυν H. 786. ἐξ' ἄ. γε κἀδαμῶ κ. παντάχῃ I. T. 568. μόρον B. 337. ἀ - ῳ μητρὸς ποδὶ H. f. 336. τύμβον E. E. 519. γάμων Hel. 674. κυνὸς H. f. 1386. Cerberi. ὄρνιν S. Tr. 105. οἶκος ἀ - ώτερος E. E. 1175. τὸν Ἡράκλειον ἄ. S. Ph. 1131. γράφεται ἀθλον. ἀντὶ τῶ ἐμέ τὸν τῶ Ἡρακλέους διάδοχον, τὸν τῷ Ἡρακλεῖ ποιήσαντα τὴν πυρὰν κ. ὑφάψαντα αὐτήν. ἀ - ωτάτῳ πατρὶ Ph. 1673.

g. f. γυνὴ Hec. 417. τύχης 425. συμφορὰς Hel. 490. δάμαρτ' Or. 1564. βορὰν ἄ - ον Ph. 1597. ποδαγὸς ἀ - ία 1707. ἑφολκίδα An. 199. μητέρ' Tr. 736. ὁδὸν I. 1226. πάφῳ ἀ - ῳς ἕδρας Hel. 803. ἀ - ῳς πλοκὰς H. f. 100. ξυνάορ' ἀ - ωτάτη Ph. 1689. γυνὴ M. 818.

g. n. δώσων ἱκάνω τῷμὸν ἄ. δέμας σοὶ δῶρον S. C. 576. Tr. 772. σόματος Or. 219. κάρα 225. χειρὸς ἄ - ον βάρος Al. 202. ἄ. βάρος Πενθέως B. 1214. θρηνικὸς ἀ - ων κακῶν Tr. 489. ἄ. ἑρμηνεύματα H. f. 1137. προσφθεγμάτων E. E. 1174. ἐν οἴκοις κείμεθ' ἀ. κακοῖς Ph. 1633. κύκλῳ εἱλιχθεῖσαν ἀ. κακοῖς Or. 358. τέκνα Π. f. 1032. ἀ - ώτατον φυτὸν M. 231. ἄ. εἴδωλον Οἰδίπου. S. C. 109. τἄνειδος. 753.

S. Subst. τί χρὴ τὸν ἄ - ον δράσαντας ἡμᾶς; H. 1261. ὁρᾷς με, ὡς ἔχω, τὸν ἄ. 1395. ἄ. ἐγὼ I. A. 471. εἰς πόλ' ἀ - α πέφυκ' ἐγὼ Ph. 622. λιπόντες ἀ - αν ἐμέ. M. 1022. λαχοῦσά γ' ἀ - α καθίζαμαι An. 385. μόχθον ἀ - ας E. S. 922. ἕκλυον ὕσαν ἀ - αν σέ I. A. 897. I. A. 1026. Tr. 36. Ἀθλιώτερον ἄλλον. E. S. 1076. θνητῶν ὅστις ἀ - ος. H. f. 1015. ἀ - ροι τῆς φαυλότητος E. Polyid. III. τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀ - ἔρα; Hel. 600. Ἀ - ώτατος βροτῶν Hel. 810. πασῶν ἀ - άτην Hec. 423. ἀ - τῳ πατρὶ Ph. 1673.

Ἀθλίως πεπραγότας. Or. 87. μάλ' ἀ. ἔχον. S. E. 1178. Hel. 1300. ἔχομεν. 295. πέπραγμαι. H. f. 1375. σωξέον. 1385. σ' ἔκειρεν ἀ. τεῖχη πατρῷα. Tr. 1173. ἀ. θανόντα νέκυν S. A. 26. ἀ. πράσσουσιν Or. 449.

Ἆθλον. ἀγώνισμα, ἔπαθλον, ἔργον. H. ἆθλος, ὁ ἐρῶν τὸ ἆθλον, τὸ ἔπαθλον. Antim. ἀγὼν, πόνος.

Ἀθ. Ἕλλησιν δορὸς. Hel. 43. τὰ. δεινὰ. Ph. 1268. ἔπαθλα, τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα. et ἔπαθλον γ'. ἑτέρῳ ἔξαι ἢ τῶ ἑτέρου ἀπώλεια. ἄ - α κοτεάρων. E. Oenei. fr. VIII, 3. συγερὸν πέλει τόθ' ἄ. Ae. S. 1034. ψυχὴν ἀ - α τιθεμένην. E. fr. inc. XVI, 7. πόνων ἄθλ' S. Ph. 509. ἄ. πυθικοῖσιν. S. E. 49. ἄ. Δελφικῶν χάριν. S. E. 682.

Ἄθλος. Vid. Ἆθλον. κάματος, πόνος, δυσυχία. S. πικρὸς. H. f. 827. μεγάλων. E. Temenid. fr. XVIII. ἄ - ος προμαθεῖν. E. fr. inc. 155, 10. τῶτον ἄρας ἄ. S. Tr. 80.

ἡ δυσπετῶς ἂν τὰς ἐμὰς ἄ. φέροις. Prm. 752. κακοπαθείας, δυσυχίας δίκην ἀγῶνος ἔφερες.

Ἄ - ω τέρμα σοι προκείμενον. 257.

ἄ - ων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινὰ. 262.

τὰ λοιπὰ δ' ἄ - ων 634.

τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄ. ἐξηγημένης 702.

ἄ - ον ἄν σοι τῶδέ γ' ἀλγίω πόροι. 934.

πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' α. S. A. 856. cf. Ἐκτίνειν. ἄ. τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ. S. T. 36.

Ἀθρύβως. Or. 629. ἀνενοχλήτως.

Ἄθραυστος. ἀτάραχος. Σοφ. Lex. Sang.

Ἀθράνευτον. ἄφρατον. Εὐριπ. Οἰνεῖ H. ἀφράτευτον Phau. ἄφρωτον correx. et ἄτρωτον.

Ἄθραυσον. ἰσχυρὸν, ὑγιῆ, ἀβλαβῆ H. σῶον. Ἀ - α ἀπρόσκοπα. Εὐριπ. Ἰφιγεν. Αὐλ. H. Unde Hemsterh. collegit, ibi (57.) olim lectum fuisse ἄψαυτ' ἄθραυσα. v. Not.

Ἀθρεῖν. ὁρᾶν, βλέπειν, σκοπεῖν, ἰδεῖν, νοεῖν H.

Ἄθρησον, σῶμα γ. νεκρῷ Hec. 679. θεῦρ' ἄ. H. 300. An. 669. A. 1077. σαφῶς I. T. 1323. ἀθρήσαθ' S. A. 1216. ὃ γ. ἴδοις ἂν ἀ - ῶν βροτὸν S. C. 252, εἰς τόδ' ἀ - ήσας θάνατον B. 1325. τὰς βροτῶν τύχας ὀρθῶς ἀ - ήσαντα E. Eurysth. VII. τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν ἠθρῶμεν. S. A. 1220. δισσοὺς ἀ - ήσας Cy. 378. ἤθρει E. E. 827.

Ἀθρητέον II. 379. ἃ δεῖ μ' ἀ - ῆσαι S. C. 1032.

Ἀθροίζειν. συνάγειν, H. συναθροίζειν ἐκ τοῦ θρῶς, τὸ θορύβου. Z. στράτευμ' ἀ - σας. Hel. 50. ἐχθρὸς. H. f. 594. Τροίαν. Hec. 1139. Ἑλλάδ' Or. 647. λαὸν εἰς κοινὰς ἕδρας. 871. πολλὴν ἀσπίδ' Ph. 78. Ἑλλήνων ὄχλον τοσόνδ'. An. 607. λεκτὰς θεῦρ' Ἀθηναίων κόρας. E. S. 856. μάντεις Her. 341. ναυβάτας ἠθροισμένους. I. A. 267. πολίμνας. Cy. 83. τὸ πλῆθος νεῶν ἠθροίσ'. Prs. 415. Ἀργείων ὄχλος ἠ - ετο. I. A. 1547. τῶν φίλων πληρωμ'. I. 664. τίς ὄχλον τόνδ' ἀ - εται τύχη; Her. 123. οὐρανὸς ἀ - ων ἄστρα. 1147.

περιπλοκὰς λόγων ἀ - σας. Ph. 498. πνεῦμ' ἄ - σον, ἄπος ἐκβαλὼν ὀδῦ. 858. collige animum.

Ἀθροισις. σύναγμα. S. ἄθροισμα. — στρατῶ Hec. 314. cf. Ἀθροίζειν.

Ἄθροισμα. πλῆθος. H. ἰδὼν Or. 872.

Ἀθρόος. ὁμῶ πᾶς, πολὺς. H. cf. Θρεῖν et Θροεῖν. Ἐκ τοῦ Θρόος συνήθεται ὁ θρῶς, ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ Ἀθρόος κ. ὁ Ἄθρως. Eust. ad Il. A. 494. 22. Στρατὸς. I. A. 1000. σοφῶν πλῆθος ἀ. An. 482. δάκρυ. H. f. 489. σόματι. B. 724.

Ἀθυμεῖν. λυπεῖσθαι. H. δυσχεραίνειν, ἀθύμως ἔχειν, δυσθυμεῖν. ἐς νόσον πεσὼν ἀ - εῖς. Prm. 474. δυσχεραίνεις, ὀλιγοψυχεῖς. τί ὦδ' ἀ - εῖς τῷ νῦν λόγῳ S. E. 769. ἐπὶ τῇ νῦν ἀγγελίᾳ. δεινῶς ἀ - ῶ S. T. 747. S. Tr. 666. Aj. 587. τί χρῆμ' ἀ - εῖς; E. E. 831. ὅταν τάμ' ἀ - μήσακ' ἴδῃς. Hec. 296.

Ἀθυμία. λύπη. H. δυσθυμία, ὀλιγοψυχία.

Εἰς ἀ - αν ἀφίκεσθ' B. 610. ἐς ὑμᾶς ἐκλῆθ' ἀθ. H. f. 552. ἀνθ' ὧν τήνδ' ἔχεις ἀ.; S. A. 237.

Ἄθυμος. ὅ τε ὀόργητος παρὰ Πλάτωνι, κ. ὁ περίλυπος παρ' Αἰσχίνῃ. B. Anecd. λυπούμενος. Ἡλίαν δύσθυμος, ὀλιγόψυχος, δειλός. ὡς ἂ. εἰς ἐλεήλυθας. S. T. 319. λελυπημένος, ᾧ ἐναντίον ὁ εὔθυμος. λίαν δύσθυμος.

Ὀδὲ ἀ. πιθέντες. Eu. 760. ἐξ ἀ. δεσπόσε. 13.

μόνον τὰ περὶ μαχάλην κατὰ Αἰσχύλον κ. ἄλλως Eust. Il. Ξ. Nomen et omen habebant veteres vel sacri scriptores et ex re deducere solebant nomina. Ἄλλος (τόπος) ἀπὸ τῆ ὀνόματος οἷον, ὡς ὁ Σοφοκλῆς (Tyrus fr. 1.) Σαφῶς Σιδηρὼ, κ. φορῦσα τὄνομα — κ. ὡς ἡ Εὐριπίδη Ἑκαβὴ εἰς τὴν Ἀφροδίτην (Tr.990) κ. τὄνομ' ὀρθῶς Ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς et Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ Πένθος εἰσοίσει δόμοις. B. 367. Αἶ, αἶ, τίς ἂν πόθ' ὧδ' ὧδ' ἐπώνυμον τὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. Aj. 430. cf. Ἀμφίων suo l. Ἀπόλλον, ἀπώλεσας γ. ἡ μόλις τὸ δεύτερον. Ag. 1080. Ἀπόλλων δ' ἐν βροτοῖς ὀρθῶς καλεῖ. Ita Becker et S. in Or. 1389. ὦ χρυσοφεγγὲς Ἥλι, ὡς μ' ἀπώλεσας, ὅθεν σ' Ἀπόλλων ἐμφανῶς κλήσει βροτοῖς (ἡ κακῶς κλήζει Elmsl. l. ὅθεν δ' Ἀπ. ἐνδίκως κλήζει). Βοιωτία. τὸν δ' ἀμφὶ βῶν ῥιφέντα Βοιωτὸν καλεῖν. Stephan. de Urbib.

Δόλων Rh. 158. (ἀπὸ τῆ δόλη) μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει. E. Licymn. fin. ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν τοῖς τετελευτηκόσιν ἀχέων προῴχθη, κ. ἡ Ἀχερουσία λίμνη. cf. Ἄχος. Ἰλίῳ δὲ Κῆδος ὀρθώνυμον μῆνις ἥλασε. Ag. 708. affinitatem vere dictam calamitatem, curam. Ἑλένη ἐπεὶ πρεπόντως Ἑλένας, ἔλανδρος, ἑλέπτολις κ. τ. λ. Ag. 696. Ἀκραία θεὰ M. 1379. Ἐνιαυτὸς. Ζῆθος. Ἰὼν. Θεονόη Hel. 13. Θεοκλύμενος. ὅτι θεὸς σέβων βίον διήνεγκ' Hel. 9. Μελέαγρος. Μελ - ε, μελέαν γ. κοτ' ἀγρεύεις ἄγραν. in E. M. Προμηθεύς. ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν· αὐτὸν γ. σε δεῖ προμηθέως (Elmsl. προμηθέας). Haec collegit Elmsl. ad B. 508. His adde Οἰδίπους, Πολυνείκης. δ' εἰσ' ὄμαιμοι Sept. 919. Αἰδωνεῦ αἰδόμαι S. C. 1560. Εὐρύσακες Aj. 575. et plura in Ἐπώνυμος et Παρθενοπαῖος S. C. 1321. Οἰζὺς ab ἴζω. Ae. S. alia in calce Animadverss. mearum in Plut. Opera.

Amos V. 5. וְעַל־ תִּדְרְשׁוּ בֵית־אֵל וְהַגִּלְגָּל

לֹא תָבֹאוּ וּבְאֵר שֶׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל

ubi vox גָּלֹה יִגְלֶה וּ בֵית אֵל יִהְיֶה לָאָוֶן

votem ex sententia vatis explicat. Αἰαντι τῷ σακεσφόρῳ Aj. 19. ὁ δεινὸς, μέγας, ὀμοκρατὴς Αἰ. θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας 204. θήριος 212. βελέων θήριος. 1214. ὃν — θηρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 613-6. κἀδενί πω λῴονι θνητῶν Ἄ - ος 1418. μὴ δέσποτ' Ἄ. αὔδα τάδε. 368. 485. 586. Ἄ. πολέμιος 1154. ὦ φίλτατ' 978. 997. Ἄτας μετανεγνώσθη θυμὸν τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νείκεων 718. φέρων Ἄ - ος ἡμιν πρᾶξιν 791. λαθίπονος 712. Ἄ. δ' ὅτι ἡ θαρσῶ πέρι 793. τήνδε διέξοδον ὀλεθρίαν Ἄ. ἐλπίζει φέρειν 800. ὥς' Ἄ - ος ἡγεῖσθαι. μανίᾳ ἀλὺς ἡμιν ὁ κλεινὸς νυκτερὸς Ἄ. ἀπελωβήθη 218. Ἄ. νεοσφαγὴς κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς 900. κ. μοι δυσθεράπευτος Ἄ. ξύνεσιν ἔφεδρος, θεᾷ μανίᾳ ξύναυλος. 610. ὦ δύσμορ' 924. ἐμέλλας, τάλας, χρόνῳ σειρόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὼν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. 928. Ἄ. αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἔξιν. 973. θαλασσόπληκτον νῆσον Ἄ - ος πολεῖ. Prs. 306. 366. Ἄ. περικλύζα νᾶσος. 596. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Ἄ. Aj. 201.

Αἰγαῖος et - ων. Αἰ - ον ὅτω καλούμενον ἀπὸ ἱστορίας, quae narratur. Αἰ - ον ὃν πέλαγος τὸ φοβερώτατον· Ἀττικώτερον δέ τὸ Αἰγαιον Sn. Αἰγαῖος γ. ὅτος ὁ θεὸς (Ποσειδῶν) προσαγορεύεται, ὡς φησι Φερεκύδης. p. 200. ἀνθῶν πέλαγος Αἰ - ον νεκροῖς Ag. 667. πόντιόν τ' Αἰ - ων' ἐπ' ἀκτὰν Al. 598. κρατεῖ δὲ κ. ἐπὶ τὴν Αἰ - ωνα ἀκτὴν, τὴν πόντιον κ. ἁλίμενον, et H. Αἰγαιῶν ἐπιτεταμένως, ἐνάλιος θεὸς. Legendum erit ibi Αἰ - ῶν', mare Aegeum. Herm. Ποσειδον, ὃς Αἰ - ῳ μέδεις πρωνὸς S. Laoc. II. πόρον Tr. 82. Αἰ - ας ἁλὸς 88. Αἰ. ἀκταῖς Hel. 1141. αἰ. οἶδμα I. A. 1601.

Αἰγεῖος. ἔχει δὲ κ. τὸ λοιπὸν Α - ω σρατῷ ἀεὶ δικαιοῦν τοῦτο βουλευτήριον. Eu. 674. v. Αἰγεύς.

Αἰγειρος. alnus, populus. H. 210. ἐν φύλλοισιν αἰ - ῳ μακρᾶς Σοφ. Aeg. VI. ταυνφλοῖς γ. ἰσαμέριος ὄσις αἰ - ῳ βιοτὰν ἀποβάλλει S. fr. XXXIV. ἡ αἰ. ὥς φασιν ἄλλοι τε κ. Πλούταρχος, φιλοπενθὴς κ. ἀτελὴς (al. εὐτελὴς) πρὸς καρποφορίαν.

Αἰγεύς. βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων, ὁ πατὴρ τοῦ Θησέως. Θησεὺς, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος. S. C. 69. Αἰγέως γόνος Θησεὺς. 549. ὦ φίλτατ' Αἰ. παῖ. 607. τέκνον 1154. Celebrantur enim patris nomine filii.

Αἰγιαλός. ὁ ἐπίπεδος τόπος κ. ὁμαλός. Ad Aj. 413. 406. παράλιον I. T. 425. I. A. 210.

Αἰγικορεῖς. I. 1581. Αἰγικόρεως (Αἰ - εῖς) ἓν ἔξι δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ὥς τινες, ἀλλὰ φυλὴ παλαιὰ, μία τῶν τεσσάρων, τῶν ἀπὸ Ἴωνος, τέσσαρες δ' ἐξ αὐτῶν, Αἰγικορεῖς, Ἀργαδεῖς, Γελέοντες, Ὁπλῆται· ἡ φυλὴ τοίνυν Αἰγικορίς Poll. VIII, 109.

Αἰγίζειν. διασπᾶν ἐκ μεταφορᾶς. παρ' ὃ κ. τὸ αἰκίζεσθαι, ἀπὸ τῶν Καταιγίδων. Αἰσχύλ. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἠδωναῖς κ. τὰς νευρίδας ὅτω λέγει. H.

Αἰγίλιψ. ὑψηλὴ πέτρα H. δύσβατος κ. ὀρεινὸς τόπος E. M. ὑψηλὴ κ. δύσβατος πέτρα, ἣν κ. αἰγες ἀπολείπουσι, παρὰ τὸ λείπω. Z.

Λισσὰς αἰ. ἀπρόσδεικτος οἰόφρων ἐρημὰς γυπίας πέτρα. Ae. S. 799.

Αἰγίνα δ' αὕτη πρὸς νότῳ κεῖται πνοὰς Ae. fr. 388. Σάλαμις ἔχει δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν ἔρημον πρὸς Αἰ - αν τετραμμένην, κ. πρὸς νότον, καθάπερ κ. Αἰσχύλ. εἴρηκεν. Αἰγ. πνοὰς· τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην ἐπὶ Χερρονησοῦ τόπῳ συνάπτοντος πρὸς τὴν Ἀττικήν. Strab. IX. 9.

Αἰγίπλαγκτον. ὄρος. Ag. 310. ὄρος Μεγαρίδος.

Αἰγίς, - ίδος, Attic. ῖδος. Herm. Αἰγίδας ἐκάλουν τὰ ἐκ τῶν σεμμάτων πλέγματα κ. τὰ διὰ σεμμάτων πεπλεγμένα δίκτυα. Harp. — ὅπλον ἐξ αἰγός. H. n. pr. — ζάλη, εἶδος ἀνέμου, κινήσει τῆς τοῦ Διὸς αἰγίδος ἐγειρόμενον. δασυμάλλω ἐν αἰ. Cy. 359. ἐπ' αἰ - δος θεᾶς Rh. 306. κόλπον αἰ. Eu. 398. αἰ. τρόπον I. 1423. ἣν αἰ - δ' ὀνομάζουσι Παλλάδος σολὴν. I. 996. 1580.

κάντεμοῦντων αἰ. φράσαι κοτον Ch. 589. καταιγίδων ἐννόησον.

Αἰγισθος. ὁ τοῦ Θυέστου, φονεὺς τοῦ Ἀτρέως κ. τοῦ Ἀγαμέμνονος, φονευθεὶς ἀπὸ τοῦ Ὀρέστου. ἡ γ.

Αἰδοῖος. ὁ αἰδῶς κ. ἐντροπῆς ἄξιος. Z. αἰδέσιμος. S. δίκαιος, τίμιος, αἰδῶς ἄξιος. H.

Πόσις. Ag. 608. βαλευτήριον. Eu. 696. δέξαιθ' ἱκέτην - ζόλον ἀ - ῳ πνεύματι χώρας. Ae. S. 30. αἰδεσίμῳ, αἰδῶ ἐπιπνεύσας τοῖς ἡμᾶς δεχομένοις Ἀργείοις.

ἀγάλματ' αἰ - ὰ Διὸς. Ae. S. 195. ἔπη. 197. ἄκουσον τέρματ' αἰ - ων λόγων 458. Al. εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν. 494.

Αἰδόφρων. αἰδήμων, εὐσεβὴς, εὐλαβής. Al. 662. ξένοι, αἰ - ονες. S. C. 237. ὅτι Αἰδῶς βωμὸς Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Amant Tragici composita hujus formae. v. ἀλκίφρων, δαΐφρων, βυσσόφρων, κυνόφρων. Monk.

Ἀϊδρία. ἀμαθεία, μωρία.

Μεταβαλὼν ἀ - ίας. I. 1614.

Ἄϊδρις. ἀνόητος, ἀπράγμων, ἄπειρος. et Harp. ἀνεπιστήμων, ἀμαθής. τούτων ἄ. εἰμι μαντευμάτων. Ag. 1103.

θέλω δ' ἄ. μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. Ae. S. 456. μάντις ἀπόβαλὴν φαῦλος. ὡς' ἐκ ἂν ἀ. ὑπείποις Aj. 212. ἀγνοοῦσα, μὴ εἰδυῖα. ἀ. εἰς τόδ' ἦλθον. S. C. 548.

Ἀϊδωνεύς.

Prs. 649. Ἀϊδ. ἀναπομπὸς ἀνείης Δαρεῖον. S. legit ἀνίει κ. ἀναπέμψει κ. ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον, οἷον τὸν κ. Δαρειᾶν κεκλημένον. ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ ᾅδης. τοῦτο ἔξωθεν. Ἐννυχίων ἄναξ, Αἰ - εὖ αἰδοῦμαι S. C. 1560.

Αἰδώς. εὐλάβεια, εὐσέβεια. — Nom. Deae. Διοσσαὶ δ' εἰσὶν. ἡ μὲν ὁ κακή, ἡ δ' ἄχθος οἰκων. H. 586. ὦ πότνι'. I. A. 821. πολλῆς αἰδοῦς κ. τύχης τίς ἂν τύχῃ. Her. 461. ἐκ δ' ἐπληξέ μ' θημερῶπιν αἰ. Prm. 134. τὴν ἐμὴν αἰ. μεθεῖς Prs. 696. τὴν πρὸς ἐμὲ ὑποζολὴν. δακρύων ἀποζάζει πένθιμον αἰ. Ae. S. 582. ἐννοοῦσα, ὅ τι πέπονθα.

Πολλὴ γ. αἰδ. σωματοφθορεῖν ποσίν. Ag. 948. οἱ δ' ἔσχον ἀ - ῶ I. T. 949. αἰ. μ' ἔχει. Hec. 970. ὀδέ τ' αἰδ. Ἑλλάδι μίμνει. M. 439. αἰδ. ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν. H. 78. ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ. Al. 604. ὀδέ τις ἀποτόμου λήματος ἕξιν αἰδ. 986. αἰδοῖ γε σε. ἡττήθη. An. 919. αἰδῶ φέρει. E. S. 911. δὲ αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον. 994 i. e. αἰδοῖον. δὲ αἰ. εἶπον. B. 441. ζόμα ὁ συνῆψ' ὑπ' αἰ. I. T. 375.

αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων. 713.

κρύπτων ὑπ' αἰ. τὰς τύχας. Hel. 424.

ἀ - ῶς ὑπολαβὼν. H. f. 301.

φρενῶν ὑπ' αἰ. E. Beller. fr. XVI, 14.

αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται. E. Cresph. fr. III.

αἰ. ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς. E. Temen. fr. IV.

ἐπήνεσ' αἰδῶ Tr. 713.

τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ λάβοι Aj. 345.

μηδὲν φόβῳ πρόβλημα, μηδ' αἰδοῦς ἔχων 1077.

φυλακὴν τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι. S. C. 247.

αἰδ. γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω. H. f. 557.

αἰδοῦς ἀπολειφθῶ. I. 861.

αἰδ. ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1206.

αἰδ. γ. ἐν λεχθεῖσιν ἐκ ἐπαργέμους λόγους τίθησιν. Ch. 660. ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις.

Ἐφόροι δ' ἄν αἰδ. S. E. 248. ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβεια, ἢ εὐλάβεια, ἡ τήρησις τῆς εὐσεβείας φυλαχήσεται. αἰδ. γ. ἐν κινδύνοις ὀδὲν ὠφελεῖ. S. fr. XIII.

ἔχει γ. καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδ. ἐπ' ἔργοις πᾶσι. S. C. 1268.

Αἰείμνηστος. v. Ἀείμνηστος.

Αἰεί. v. ἀεί.

Ἀΐειν. Ἀΐεις. ἐπύθου, ἐκοιμήθης. H. Hoc referunt ad Ἀέω, dormio. ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι - ὑπακούειν, πείθεσθαι. σὺ γ. ἀΐεις. S. C. 182. sentis. οἷον αἰσθάνῃ, πῶ ἐσμεν. S. φάτιν ἄϊον. 508. πρὶν ἂν ἀΐῃς μύθων. S. Ph. 1410. ἄϊε αὐδὰν Hec. 174. φάμαν 177. ἄϊες ἰαχὰν. M. 148. τὸ Ἄϊες ὁ Δίδυμος ὡς πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ φησι λέγεσθαι Ἠκούσατε, ὁ πρὸς τὸν Δία. ἐν ᾠδῇ ὧν τὸ Ζεῦ κ. Γᾶ, κ. φῶς. Illi igitur est mera exclamatio. Elmsl. οἴκτους Tr. 156. ὕβριν. B. 374. οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων Ae. S. 58. τάδε Πενθέως. B. 373. θυμὸν ἄϊε Eu. 833.

αἱ κατὰ χέρσον ἑλληλαμέναι (πόλεις) τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον, Prs. 871. τῷ Δαρείῳ ὑπήκουον.

Αἰείφρουρος. οἰκησις. S. A. 893. ἐν ᾗ ἀεὶ διάξω φρουρουμένη· τῷ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουρὰν, ἀλλὰ διόλου.

Αἰένυπνος. σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰ. S. C. 1577. τὸν διαπαντὸς κοιμώμενον· φησὶ δὲ τὸν Θάνατον, ὥσπερ δαίμονά τινα ὄντα et Su. ὁ θάνατος ὁ ἀεὶ κοιμώμενος· ὑφ' ἓν δὲ ἀναγνωστέον. et Eust. Σοφ. δὲ Αἰ - ον, ὡς ἀδελφὸν μὲν ὕπνου, μακρότατον δέ. et S. πρὸς πάντας γ. σχεδὸν τοὺς ὑποχθονίους τὴν παράκλησιν ἐποιήσαντο, τὸν Πλούτωνα, τὴν Περσεφόνην, τὸν Κέρβερον, κ. νῦν πρὸς τὸν Θάνατον αὐτόν.

Αἰετὸς v. Ἀετός. ὃν φασι τοῦ δίψους κ. κρύους εἶναι ἀνώτερον. παρὰ τὸ Ἀΐσσειν. ὅθεν κ. ἀναλογωτέρως οἱ Ἀττικοὶ Ἀετὸς λέγουσι, ὡς κλαίω, κλάω. Z. Ἀετὸς Ἀττικῶς, Αἰετὸς Ἑλληνικῶς. Moer. A. A. καὶ τὸ πτηνὸν κ. ὄροφος, κ. τὸ ἐπὶ τῷ γείσῳ κυμάτιον. H. ἀέτωμα, τῶν οἰκοδομημάτων τὸ κατὰ τὸν ὄροφον, ὅ τινες Ἀέτωμα λέγουσιν. Ἀρις. Ὄρνισι. Harp. Διὸς — πτηνὸς κύων δαφοινὸς ἀ. Prm. 1022. γενοίμαν αἰ. ὑψιπετὰς S. Oenom. IV. αἰ - ὰ γένεθλα Ch. 255. ἀὴρ αἰ - ῷ περάσιμος. E. fr. XXXVII.

χρυσῆν αἰ - ον πέλτης ἔπι. E. Meleagr. VI. δόμους Α. καταθαλώσω πυρφόροισιν αἰ. Ae. Niob. 148. Not. γραπτοὺς ἐν αἰ - οῖσι τύπους E. Hypsip. XI. pictas in fastigio figuras. cf. Poll. VII. 119. ὅταν δὲ οἱ ποιηταὶ φῶσιν Ἐρέφομεν πρὸς αἰ - ον, κεγάσμεν φασι πρὸς ἀέτωμα. ex Arist. Av. cf. Pind. Ol. XIII. 29 - 31. ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλῆα δίδυμον ἔθηκ', ubi Sch. τὸν αἰ - ὸν φησὶ et λέγει δὲ τὸ κατὰ τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν ἀέτωμα.

Αἰθαλόεις. καυστικὸς, κεκαυμένος, ἐμπεπρησμένος, λαμπρός. H. αἰθάλη ἀπὸ λίθων. v. Αἰθαλία in Καπνός.

κεραύνιον πῦρ αἰ. Ph. 191. ῥιπίσθω φλὸξ αἰ - ὄσσα Prm. 992. ἀστραπαί τε κ. κέραυνος. γράφεται Αἰθερόεσσα.

Αἰθαλος, ον. καυστικός. Subst. αἰθάλη et ὁ αἶθος, ἡ λιγνύς et E. M. αἰ - ος, αἰθάλειος, σημαίνει δὲ τὸν καπνόν.

αἰθάλῃ κηλῖδ' Hec. 911. γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰ - ᾳ Phaëth. Herm. II, 47.

Αἰθαλῶν. i. q. μολύνειν cf. H. Αἰθαλόεις.

μή σ' αἰ - ώσῃ πέπλοις E. E. 1140.

Αἰθειν. καίειν — λάμπειν, φαίνειν.

αἴθουσι λαμπάδας πυρὸς Rh. 95. — πεύκης ἄ -

ποιῆσιν, ο μέντοι Σοφ. καὶ προσσαίνειν. Phrynich. Appar. Sophist. Προδότιν αἰ - ων κύνα. An. 631. Αἰκέλιος v. Ἀεικέλ. Αἰ. δέμας καταλείβειν. An. 131.

Αἰκής. cf. ἀεικής. ἀνάρμοστος, ἀπρεπής.
θανάτῃς αἰκ. S. E. 206.
πέπονθας αἰκ. πῆμα. Prm. 472. βλάβος ἀπρεπές, ἀνάρμοστον βλάβην. ἐξ οἴων - οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις ὅτως αἰκῶς S. E. 216. ὅτως αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος. S. E. 102. ὅτι πελέκει αὐτὸν μεθ' ὕβρεως ἐτίσατο.

Αἰκία. Ἀείκεια. ὕβρις. H. ὕβρις, ἀπὸ τῆ μὴ ἐοικέναι, ἀφ' ᾗ κ. τὸ Ἀεικὴς, αἰκισμὸς· διαφέρει δὲ ὕβρεως. Αἰκία μὲν γὰρ κατὰ (μετὰ) τῶν πληγῶν, ὕβρις δὲ ἄνευ πληγῶν· ἡ μετὰ προπηλακισμῆ, κ. ἐπιβιλῆς. Z. Διαφορεῖται δὲ κἀνταῦθα ὡς κ. ἐν Ὀδυσσείᾳ ἡ παραλήγουσα τῆς Ἀεικείας. ὐ μόνον γ. διὰ τῆ ι γράφεται τῷ λόγῳ τῆς αἰκίας, ἀλλὰ κ. διὰ διφθόγγυ, ὡς ἀπὸ τῆ ἀεικὴς, ὅθεν ἀείκεια, ὡς ἐπιεικὴς, ἐπιείκεια. et πλείων δὲ ἡ χρῆσις ἡ διὰ διφθόγγυ. Eust. p. 1336. 58. Horm. Δεινῶς τάνδ' αἰ. εἰς οἴκυς ἔφερε. B. 1371. οἴαις αἰ. διακναιόμενος. Prm. 93. τιμωρίαις. ὅτι πω ἔλιπεν ἐκ τῆδ' οἴκυ πολύπονος αἰ. S. E. 515. ποινὰς τίνειν τῆσδ' αἰ. Prm. 177. Ἅ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰ. S. E. 486. δυζάνοις αἰ. πρόδηλος ἐκριφθεὶς S. E. 511. δυσυχίᾳ. ἐς τοσῆτον αἰ - ας πεσεῖν. S. C. 749.

Αἰκίζειν. ὑβρίζειν. H. μαστίζειν, κολάζειν, τιμωρεῖν, πληγαῖς σωφρονίζειν. Αἰ - σθαι. Active et Passive.
συνδέτῃς αἰ - εται. Aj. 85. μαστίζει. τὰς δεσμίας ταύρυς ἠκ - εθ' 300. ὀχ ἡ πρόσοψίς μ', ἀλλὰ τἄρ' αἰ. Or. 388. ὅτως ἀτίμως κ. πικρῶς αἰ. Prm. 195. κολάζει. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰ. με. 227. τιμωρεῖ. πρὸς οἰωνῶν δέμας κ. πρὸς κυνῶν ἰδεῖν αἰ - σθέντ' ἰδεῖν. S. A. 206. τῆτο καθ' ὅλον κ. μέρος. τὸ μὲν αἰκισθέντα, ὅλον. τὸ δὲ Δέμας, μέρος. μὴ τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ. S. T. 1153. Aj. 111. Ἀμμιγά νιν αἰ - ει ὑποφόνια δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα. S. Tr. 840. λέγει τὸ αἷμα αὐτῆ τὸ συμμεμιγμένον τῇ χολῇ τῆς ὕδρας· κ. ἅμα τῷ φάσματι τῆς ὕδρας κ. τὰ κέντρα τῆ Νέσσυ αἰκίζει αὐτόν. Corpore ab alitibus laniato turpatum. Erf. ἀλλὰ μ' ὁ Διὸς ἀλκίμα θεὸς ὀλέθριον αἰ - ει. Aj. 403.
τυφῶς πᾶσαν αἰ - ων φόβην ὕλης πεδιάδος. S. A. 420. μαστίζων τρίχωσιν χθονὸς, βοτάνας λέγω, δένδρα.
τυράννων ἕξιαν ἠκισμένη M. 1130. p. αἰκίσασα. ut πεπυσμένη Ag. 263. ἐξηρπασμένοι. S. C. 1016. πεφραγμένοι Or. 1413. κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰ - μένυ Prm. 168. κολαζομένυ, καταβαλλομένυ.

Αἰκισμα. αἰκισμὸς, κόλασις.
Ἀδελφῶν ὀλόμεν' αἰ. Ph. 1526. τὰς ὀλεθρίας πληγάς. et ὀλόμ. διὰ τὰς πληγὰς κ. τὴς ἀφανισμὴς τῶν ἀδελφῶν. Οὐκ ἔστιν αἰ. ὐδὲ μηχάνημ'. Prm. 989. κόλασις.

Αἴλινος. θρῆνος, ὕμνος. H. εἶδος θρήνυ. Αἴλινος κ. Αἴλινος ἐν τε πένθεσι κ. ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῇ κατ' Εὐριπίδην. Eust. cf. Ἰάλεμος. Ἐλώθασιν οἱ βάρβαροι τὸν αἴλινον ἐν ἀρχῇ θρήνυ λέγειν, οἰκείως τῇ ἑαυτῶν βαρβάρῳ φωνῇ, ὅτε τις βασιλείας ἀνῃρημένος τύχῃ· πάγυ ὖν ἀπολλυμένην τὴν Ἑλένην ζενίζω. Τὸν Αἴλινον τινὲς ἐτίθεσαν ἐπὶ τῆ ὕμνυ κ. τῆ θρήνυ, νῦν μέντοι αὐτὸν ἐπὶ θρήνοις τάττει. Ad Or. 1395. αἴλινον, αἰ - ον.
αἰ - ον αἰάγμασιν ἃ τοῖσδε προσκλαίω. Ph. 1520. αἴ. ἰαχεῖ. H. f. 348. αἰ. εἰπὲ. Ag. 121. ἐπειδὴ ὁ αἴλ. κ. ἐπὶ θρήνυ λέγεται, φησὶν, ὅτι ἐν τάξει ὕμνυ αὐτὸν λέγει.
τοῖσδ' ὁμόφωνον αἰ. εἰπὲ 162. αἰ - ῳς κακοῖς. Hel. 170.

Αἷμα. γένος, σπέρμα. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ (1394) τὴν μάχαιραν ἔφη H. et E. M. αἷματη μάχαιρα παρὰ Σοφοκλεῖ. correxer. αἷμα. ἡ μάχ - α et Σοφοκλῆς δ' ἐν Ἠλέκτρᾳ τὴν μάχαιραν αἱμὰ φησιν. B. Anecd. Gr. et ibidem αἷμα. τὸ γένος κ. τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον. — οἱ παῖδες, γένος, ἀδελφοὶ, συγγένεια, γαμβροὶ — φόνος, ἄγος. Plural. saepius de caede.
Αἷμα maximam partem de caede.
c. Adj. ἐπειδὰν χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷ. φοίνιον Sept. 722. αἷ. φοινίᾳ δρὸς E. S. 690. τὸν Ἀχ. τύμβον ζειφανῶν αἷ. χλωρῷ Hec. 129. κἀξ ὀμμάτων ζάζυσιν αἷ. δυςφιλὲς Ch. 1051. ὡς πίῃς μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἷ. Hec. 537. δι' αἷ - τ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφῆ Ch. 64. πολύβρυτον αἷ. ὑπεξαιρῆσι S. E. 1419. τῆμὸν ἐκπίνυσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷ. S. E. 786. ἵνα νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷ. πίεται. S. E. 622. πίνων κελαινὸν αἷ. E. Syl. II. Ἐρίν', νὺς ἄκρατον αἷ. πίεται Ch. 573. κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυρῆμεν ὑφ' αἵματος νέυ Eu. 353. μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἷ - σι πεφυρμένοι. E. E. 1173. ζώζει μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθῆ κηκῖον αἷ. S. Ph. 784. αἷμα ἐξ ἄκρυ ἕζαζε κρατὸς συμπεφυρμένον πυρὶ M. 1198. ζαθεὶς ἐπὶ φόνιον αἷ. Or. 1256. φοίνιον αἷ. τλὰς H. f. 1184. παιδοφόνον 1201. ἀργεῖυν αἷ. τραγοκτόνον B. 139. ἀνδροφθόρυ βεβρῶτες αἷ - ος λίπος S. C. 1022. παρθενίᾳ αἷ. ὀργᾷ περιόργως ἐπθυμεῖν Ag. 219. ἀντί θ' αἷ - ος αἷ. ἦν λάβῃ βρότειον. Ph. 944. ἀπεύχῃ μητρὸς αἷ. φίλτατον Eu. 598. ἀμφὶ πολιτῶν μέλεον αἷ. ἀνατλᾶσα Ag. 723. ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἷ. ὐ θεμιῆ Sept. 679. ἄδην ἔλειξεν αἷ. τυραννικῆ Ag. 828. εὐθνησίμων αἷ. ἀποῤῥυέντων 1294. αἷ. ἐχθίζων E. E. 137. ὀσμὴ βροτείων αἷ. με προσγελᾷ Eu. 248. κραυθεὶς αἷ. δεινῷ, λυγρῷ Ph. 1503. δι' αἷ. ἀμερίυ 1515. εἰργαζαι δ' ἐμοὶ ματρῷον αἷ. Or. 286. μέλεον ἀπόφονον αἷ. δῆς πατροφόνυ ματρὸς Or. 192. ὀκ ἐᾷ τυμφυλον αἷμά σε. S. C. 407. πατρῷος φόνος. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον μέλαν αἷ. τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων; Ag. 1019. αἷ. μητρῷον χαμαὶ δυςαγκόμιςον Eu. 256. cf. τὸ ἱερὸν πέδῳ χυμένον οἴχεται Eu. 257. in Διερός. ματροκτόνον αἷ. χειθέσθαι Or. 831. αἷ. μητρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος 1624. Ἄρης αἷ. δᾶϊον φλέγει τᾷδε πόλει Ph. 248. πόλεμον ἀκμαῖον διεγείρει. αἷ. γενέθλιο κατήνυσεν Or. 89. τὸν φόνον τῆς μητρὸς διεπράξατο. αὐταδελφὸν αἷ. δρέψασθαι θέλεις; Sept 703. ἔχι νῷν πατρὸς ἔμφυτον ἄλαζον αἷ. δυςμόροιν ζενάζειν S. C. 1672. τὸ δυςέριζον αἷ. φυσᾶ Ἄρης S. E. 1385. ἄμαχον. τὶ γ. λυγρὸν πεσόντος αἷ - ος πέδῳ Ch. 46. v. Λυγρός. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷ. μὴ γενήσεται Ae. S. 451. p. μὴ ἐκχυθῆ αἷ. κοινῆ πάσασθαι S. A. 202. δέξαι ἄχραντον αἷ. παλλιπαρθένυ δέρης I. A. 1574. ὑπέρῃς αἷ - ος δέπτωρ νέυ Eu. 199. σύνδικος πολύμνηστον ἐπηνθίσω αἷ. ἄνυπτον Ag. 1460. ποταίνιον γ.

Αἱματηφόρος. θανατηφόρος, θανάσιμος. τρέμω αἱ. μόρους ἰδέσθαι Sept. 404.

Αἱματίζειν. v. *Αἱμάσσειν.*

μηδ' ἐγχωρίοις πτώμασιν αἱ - ίσαι πέδον γᾶς. *Ae. S.* 665.

Αἱματόεις. ἡματωμένος, αἱματώδης. H. αἱματηρός. νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱ - εν ῥέθος αἰσχύνει *S. A.* 528.

Αἱ - όεντα σώματα νεκρῶν. Tr. 594. πολέμους αἱ. προφοβοῦμαι. *Ae. S.* 1048. ὅστε μὴ πρὸς ἀγνὰν σπείρας ἄρωραν ῥίζαν αἱ - όεσσαν ἕτλα Sept. 741. γονὴν συγγενικήν. δι' ἔριν αἱ. Ag. 705.

Παράμυσσος ἄτης αἱ - α πλαγά. Ch. 464.

βλαχαὶ δ' αἱ - σσαι τῶν ἐπιμαζιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται Sept. 333. ἄσημοι βοαὶ ἀπὸ αἵματος κ. φόνου γενόμεναι. ὀμμάτων αἱ - εν βλέφαρον. Hec. 1066.

Αἱματολοιχός. αἷμα λείχων, αἱματοῤῥόφος. ἔρως αἱ - ὸς νείρει τρέφεται. Ag. 1481. al. νείρῃ.

Νείρη. κοίλη, κοιλία ἐσχάτη. H. sc. γαστήρ.

Αἱματοῤῥόφος. αἷμα ῥοφῶν, λείχων, πίνων. et H. Σοφ. τίς ὧδ' ἄνωθέν ἐστιν ἡ αἱ.; Lex. M. Sangerm. In B. Anecd. impressum est τίσις δ' ἄ. εἶσιν αἱ - ος. σημαίνει δὲ . . . - λέοντος ἄντρον αἱ - υ. Eu. 188.

Αἱματόῤῥυτος, ον. αἵματος ῥέων, αἱματοσταγής. δανίσιν *I. A.* 1515.

Αἱματοσταγής. v. *Αἱματόῤῥυτος.*

Σώμαθ' αἱ. E. *S.* 812. νεκρὸς. Sept. 821. ἠμαγμένος τῷ φόνῳ. πέπλωνος. Prs. 812. cf. αἱ - σφαγής. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱ - ῆ. Ag. 1310. αἱ. ἀεὶόμισον ἔθνος τόδε. Eu. 357. τὸ τῶν φονέων. αἱ κηλῖδα τέγγῃ. B. Anecd. Εὐριπ. κ. Ἀριστοφ.

Αἱματοσφαγής.

τόσος γ. ἔσται πέπλωνος αἱ. Prs. 812. i. e. π. αἵματος σφαγέντος. al. αἱματοσταγής.

Αἱματῶν. v. *Αἱμάσσειν. φοινίσσειν. Αἱ - ῶσαι* ἀντὶ τοῦ φονεῦσαι. Σοφ. B. Anecd.

ἑλκῶν, τραυματίζειν. αἱματῶ θεᾶς βωμὸν. An. 259. δνυχα λευκὸν. E. *S.* 77. κρᾶτας αἱ - ώμενοι. *Ph.* 1156. ἡ - ωμένη χεῖρας. B. 1133. μηδὲν αἱ - ώμεθα. Ag. 1656.

Αἱματωπός, όν. αἱματῶπις. αἷμα βλέπουσα. H. αἱματώδης. et B. Anecd. δράκοντος αἱ - ὸν αἷμα. p. 51.

κόρας. Or. 256. θεὰς. An. 979. αἱ - οὶ δεργμάτων διαφοραί. *Ph.* 877. ἐξ ὧν ἐγένοντο αἱ ἠμαγμέναι κ. τετρωμέναι τῶν ὀφθαλμῶν τυφλώσεις. ῥίζας ἐν ὄσσοις αἱ - ὠς. *H. f.* 933.

Αἱμοβαφής.

χειροδαΐκτα σφάγι' αἱ - ῆ. Aj. 219. ὑφ' αἵματος βεβαμμένα, ἃ ἐκεῖνος ἐσφαγίασε.

Αἱμοῤῥαγής. αἷμα ἐκφυσῶν.

φλέψ. *S. Ph.* 825.

Αἱμόῤῥαντος, ον. v. *Αἱμοβαφής.*

Θυσίαι. Al. 132. ξείνων. *I. T.* 224.

Αἱμός. Αἱ - οί. δρυμοί. Αἰσχύλος Αἰτναίαις. H. Not. αἱμασία. et B. Anecd. ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀφ' οὗ κ. ἡ αἱμασία κέκληται.

Αἱμεσταγής. v. *Αἱματοσταγής.*

Αἱ. πρησῆρες. E. Thes. fr. I, 5.

Αἰμύλος, ον, Eurip. - η. ποικίλος, πανοῦργος, δολερός. κ. *Αἱ - λία.* ἀσυνόητος ἐπίχαρις. Bekk. in S. in Pl. Phaedr. p. 814. conj. ἀσειότης. προσηνής. συνετός. H. ἐπατηλός. ἀσεῖος. δξὺς ἐν τῷ λέγειν, κόλαξ, ἀπατεών. et B. Anecd. Πλάτων Αἰμ. Ἔρως φησί κ. Σοφ. Εὐριπίδ. δὲ κ. αἱ - η εἶπε θηλυκῶς. Κρατῖνος δὲ αἱμυλόφρων κ. αἱμυλοπλόκος.

Οὐκ Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμ. μόνος. E. Teleph. fr. XIX.

αἱ - ώτατον κρότημα. Rh. 498.

αἱ. ἐχθρὸν ἄλημα. Aj. 389.

αἱ - ας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες. Prm. 206. ποταπὰς ἀπατηλὰς, ἐς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βελάς. δόρυ. Rh. 709 p. ἀπατηλὸν ἔγχος.

Αἱμων. i. q. αἱματώδης, ἠμαγμένος.

N. pr. Λύκου αἱ - ι χαλᾷ Hec. 91.

αἱ - ες ὡς. *Ae. S.* 849. *S.* αἵμον'. ἠμαγμένον καθίζω.

ὁ Κρέοντος υἱός. παίδων τῶν σῶν νέατον γένημα. *S. A.* 627. *Αἱ - ος γάμοι Ph.* 951. ὦ φίλταθ' Αἵμον *S. A.* 572. *Αἱ - ος φθόγγον συνίημι.* 1218. ὄλωλεν 1175.

Αἰνεῖν. Αἰ - ῶ. παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς καὶ Ἐπαινῶ. Bekk. Lexic. Sequerian. a Reis. in Oedip. C. laudat. XCVI.

Ἀ - ῶ. παρίημι, παραιτοῦμαι. κ. ἐπαινῶ. Σοφ. Ἀλκμαίων. H. et Sn. ἐπαινεῖν, ἀναμιμνήσκειν, ut Latini *laudare*, κελεύειν, jubere, θέλειν, συμβουλεύειν, - ἀγαπᾶν, εὐαρεσκεῖν, acquiescere in, consentiri, cf. *Αἶνος.* Ἥνεσα saepius potestate *Praesenti.*

Ἥνεσ' πέπλους. Hec. 1154. αἰνῶ τάδε. Or. 784. αἰνῶ σε τῆς προθυμίας *Ph.* 1677. ταύταν ἤνεσα βιοτὰν. An. 786. τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν. E. *S.* 707. τὸν ξένον αἱ. προθυμίας. *I. A.* 1371. τὸ πρόθυμον. 1023. μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ. Rh. 709. αἰνῶ εἰσδοχὰς δόμων. E. E. 396. μὴ τὰ κινδυνεύματ' αἰνεῖτ'. E. Antiop. fr. XI, 3. ἡλίου τοξεύματ' αἰ. E. Belleroph. fr. XVII, 8. τὴν εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί. E. Thyest. fr. I. τυραννίδος τῆς μάτην αἰνουμένης *I.* 621. αἰ - σθαι δυστυχῶν ἐγὼ μισῶ E. Alcmen. fr. IX.

Αἰνῶ δὲ μύθους τοῦνδε τῶν κατευγμάτων. Ea. 1007. μὴ αἰνοῦσῶν λόγους *I. T.* 1073. Δαίμονα μεγαυχῆ λόνι' αἰνέσαι ἐκ δόμων. Prs. 643. ἐλθόντ'. Δέον ἰέναι εἰπεῖν, πρὸς τὴν μετοχὴν ἐξήνεγκεν. θελήσατε, ἀποδέξασθε. ἐκ δόμων. τῶν ὑπὸ γῆν. et τὸν Δαρεῖον. ὅταν τὰ θεῖ' ἀ - ῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακοὺς. *S. Ph.* 452. σύ μ' αἰνέσεις ἴσως Al. 1039. ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις. Al. 1112. τὸ δίμοιρον αἰνῶ Ae. S. 1076. ἡδέως ἔχω. ὀδ' ἀεὶν ἤνεσ' M. 225. αἰνῶ, ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν *I. A.* 824. Μέγαν δαίμονα κ. βαρύμηνον αἰνεῖς. Ag. 1482. εὐχὰς αἰνῶ τάσδε σωφρονεῖς. Ae. S. 713. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, αἰνῶ *I. T.* 1486. προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι. Ae. S. 181. κελεύω. αἰνῶ Φοῖβον ὃν αἰνοῦσα πρὶν *I.* 1609. ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω Ch. 189. παύσομαι σ' αἰνῶν Or. 1161. ἐνδίκως αἰ. ἔχω Her. 486. ἐναισίμως αἰ. Ag. 716. ἄγαν αἰνούμενος Her. 205. αἰνεῖσθαι λίαν Or. 1162. ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν *I. A.* 979.

p. διηγεῖσθαι, ἀναμιμνήσκειν, ἐξοφεῖν. ὅ τι κ. συνατὸν κ. θέμις αἰν. Ag. 98. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας. S. Ph. 1380.

Αἰνεῖν τινί τι. promittere, acquiescere in, consentire, εὐαρεσκεῖν. cf. *Αἶνος.* λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας, δός Or. 1658. ἃ δ' ἤνεσάς μοι

ἱλώδης. H. *Εὐριπίδης ἄπος ἀθετέρως τὸν κάματον ἔφη. Eust.*

Πρὸς αἶ. ἔρχεται. Al. 503. *Ἀραχναῖον.* Ag. 316. *ἀθέποτέ μοι εὐοδεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄπαντες κ. δύςκολον ὁδοιπορεῖ. τὰ γ. ὑψηλὰ δυςχερῆ. ἄπος ἐκβαλὼν ὁδῦ.* Ph. 828. *Ἄθωον αἶ.* Ag. 292. Athos, mons. cf. *Ἀθώς.*

Αἰπυμήτης.

Τῆς ὀρθοβάλε Θέμιδος αἰ - ῆτα παῖ Prm. 18. *μεγαλόβυλε, ὑψηλὰ βυλευομένη κ. ὀρθὰ, ἢ χαλεπὰ ἢ κ. ςρεβλά.*

Αἰπύνωτος, ον.

τὴν αἰ. ἀμφὶ Λωδώνην. Prm. 830. *ὑψηλὴν, ὅπυ μαντεῖά εἰσι. ἢ τὴν τραχεῖαν, παρὰ τὸ Αἶπος.*

Αἰπύς. ὑψηλὸς, *μέγας.* Z. *αἰ. ὠρανὸν διφρηλατῶν.* Aj. 846.

Αἴρει. ἐγείρει, αὔξει, κεφαλίζει, βαςάζει, κατὰ κράτος λαμβάνει. H. *Αἴρειν.* tollere, λαμβάνειν, ἀπολαύειν, sumere, o. παῖδας, tollere liberos, τρέφειν, c. πόλεμον, πολεμεῖν — ἐπαίρειν, ἀνατέλλειν — ἀναίρειν, ἀφανίζειν.

Ἄρῃ. λήψῃ, οἴσῃ. Σοφ. *Αἴαντι Μαςιγοφόρῳ.* H. (v. 129). *Αἴρειν νοεῖς.* δοξάζειν ἠγῇ. *Εὐριπ. Φιλοκτήτῃ.* H. Not.

de reb. corp. πρόςφορα μ' αἴρετε H. 1361. commode, humane. *μὴ κῶφον αἴρῃ βῆμ'* Tr. 342. *ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις;* Her. 323. *πόδ' ἔξω δωμάτων* Her. 965. Hel. 1643. *ὀρθὸν αἴρεις τὸ σὸν κάρα;* Ch. 492. *πτηνὸν ἄραι σῶμ'.* M. 1297. *ἀναπτῆναι. αἴρετέ με δέμας.* H. 198. *ὀφθαλμὸν ἄρας* S. Tr. 795. *ἀσπίδα* Rh. 451. *ἄρας χεῖρα* Cy. 417. E. S. 772. *γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν* Tr. 465. *θερμὸν (ἀκρέμονα)* Cy. 457. p. *κλάδον. ἦρον κανᾶ* E. E. 800. *δίσκον* E. Autol. III. *ἥμεν ἕτοιμοι κ. μύθους αἰ. χεροῖν* S. A. 264. v. *Μύδρος. τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν* S. E. 54. *ἠρμένον ἔχοντες. δμοιον τῷ, πώγωνα καθειμένος, ἀντὶ τοῦ κεχαλασμένον ἔχων. Eust.* 694, 27. 1169, 32. (573, 48. 1231. 1.) *ἄρασα μύζας κ. κεραςφόρους ςόρθυγγας* S. Aload. XII. *πρὸς ὕψος ἠρμένον* E. fr. XXVI. *ὁ σκῆπτρα ἀρεῖτε;* H. f. 255. *αἴσθε τύμπανα* B. 58. *αἰρέσθω λαβὼν πλεκτῶν πρὸς οἴκων κλιμάκων προςαμβάσεις.* B. 1210. *ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀροίμην βάρος.* Cy. 471. *αἴρεσθ' ἔσω τεύχη* E. E. 360. *αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀνθέων.* E. Hypsip. V. 3. *τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν,* S. A. 418. *ἐπάρας. λοῦτρα τοῖς ξένοις τις αἰρέτω* E. E. 791. p. *φερέτω. τέκεσι μαζὸν ἔφερεν ἱκέτις ἱκέταν ἀρομένα;* Ph. 1562. *μετεωρίζουσαν. γράφεται δὲ κ. ὀρομένα, ὀρούσα κ. προτείνουσα. τὸν δ' ἦρ' ἄνω* E. Inc. XVI.

de navi. cum ἐξ, ἀπό. *ἰςὸν* Hel. 1628. *ςόλον νάϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων* Ae. S. 3. *εὐςαλῆ κ. λεκτὸν ἀρῦμεν ςόλον.* Prs. 792. *ἄρας ναυσὶ χιλίαις Ἄρη.* E. E. 2. *φρυγῶν ἐς αἶαν αἴροιεν ςόλον.* Hec. 1141. *ςόλον χιλιοναύταν τῆς δ' ἀπὸ χώρας ἦραν* Ag. 47. *ἐκ τερμάτων νόςον ἄρωμεν* I. 117. *πανὸν πυριφλεκτον* I. 195.

de armis, cursu. ἐχθρὸν αἴ - σθαι δόρυ Her. 314. p. *κινεῖν πόλεμον. νέον πόλεμον αἴ - σθαι* Ae. S. 343. *πόλεμον αἴ - σθαι μέγαν.* 442. *τοκεῦσιν ἠράμην δόρυ.* Ph. 437. *ἐκίνησα πόλεμον. εἰ κ. μὴ σίδηρον ἤρατο.* I. A. 958. *λείαν* Rh. 326. *ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτῷ κυκλῶν.* S. T. 1270. *ἐπάρας, ἀναπετάσας ἐκέντησεν τὰς κόρας. αἴρομαι ἔννυχος δείμασι* Hec. 69. *ἐπαίρομαι, μετεωρίζομαι κ. ὥσπερ ἀνάςατος εἰμι, ἐκφοβοῦμαι, φαντάζομαι. φόβῳ ἤρθην* Sept. 198. *διηρέθην. οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.* Prs. 479. *οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ ἔφυγον. αἱρεῖσθαι φυγὴν* Rh. 54. 126. *μὴ κωφὸν αἴρῃ βῆμ'* Tr. 342. *ποῖ σὸν πόδ' αἴρεις;* Hel. 1643. *ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι.* Aj. 247. *φεύγειν διαξηρᾶς. πόδ' ἔξω δωμάτων αἴρ.* Hec. 965. *ἀρθεῖσαι δρόμῳ* B. 747. *πτεροῖσιν ἀρθεῖσα.* Hel. 1532. *ἀρθείην ἐπὶ πόντιον κῦμα* H. 735. *ἀρθεῖσ' ἄφαντος* Hel. 612. *οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται,* E. E. 749.

ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν. Ag. 1526. *τέκνον γεννηθέν.* Sic *tollere liberos.*

p. *tollere, αὐξάνειν, ἐκτρέφειν, ἐγείρειν, ἀνορθοῦν. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας* Ch. 783. *πολλῷ σ' ἐπαίνῳ ὑψηλὸν αἴρω.* Her. 323. *ἐπάρας γ. τὸν Ὀρέςην, δυνήσῃ κ. τριπλασίονα ποινὴν εἰςπράξασθαι τὸν Ὀρέςην ποιῆσαι. ἀρείας μέγαν δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι,* Ch. 260. *δύνασαι γ. ἀπὸ σμικρᾶς αἰτίας ἀνοικοδομῆσαι τὸν πεσόντα δόμον. τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε* S. C. 460.

p. *ἀνατέλλειν. ὡς ἂν ὅτος ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν.* S. Ph. 1331. *ἀνατέλλῃ.*

De reb. non corp., de animi virtutibus, affectibus, laude, gloria, dedecore etc. ὀδ' ἠὐγένεια σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα; Ph. 407. *κῦδος ἄροιςθε τοῖςδε πολίταις* Sept. 302. *μή μ' - κακὰν φάτιν ἄρῃ* Aj. 192. vulgo *μή μοίγ'* et S. *μή μοι. περιποιήσῃ ἤτοι ἐπάρῃς, αὐξήσῃς ἀπὸ σοῦ. ἀλλὰ προελθὼν δείξον ψευδῆ τὰ λογοποιούμενα. ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς, αἰ - σθαι κέαρ* Ag. 600. *γυναικός ἐςι, μετεωρίζεσθαι κ. μέγα φρονεῖν ἀκούσασάν τι. Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων.* S. A. 111. *ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν κ. παροξυνθεὶς. θυμὸς αἴρεται πρόσω* I. A. 919. *ὑψοῦ γ. αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν, λυπαῖσιν* S. T. 914. *ἀγγελίας βάρος ἀραμένη.* Hec. 107. *μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδένα.* Aj. 129. *μηδὲ ἐπαρθῇς. πᾶς τις θάρσος αἴρε* I. A. 1598. *μηδὲν δεινὸν ἐξ. ἄρῃς μένος.* Aj. 1067. p. *θυμόν. ὁ δ' ὄλβος νιν ὑψηλὸν αἴρει* E. S. 555. *νεῖκος ἠράμην* Her. 986. *δυςμένειαν* 991. *ἄθλον ἄρας* S. Tr. 80. *ἠράμην πόνον* S. A. 907. *κοινοὺς αἰρόμενος πόνους* I. 199. *μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς* Aj. 75. *λάβῃς οἰονεὶ μέμψιν, ὅτι δειλός. ἧς (συμφορᾶς) οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.* Or. 3. *αἱμάτων βλοσυρὸν ἄγος ἀράμενον* Eu. 162. postquam altare terribile accepit piaculum. cf. S. *δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα* S. E. 54. *καγὼ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ* Prs. 545. *φέρω, βαςάζω; κινῶ πολυπ - ῆ γόον* etc. *τὸ πένθος* H. f. 147. *ὅσον δ' ἀρεῖσθε πένθος* S. T. 1225.

p. *ἀναίρειν, ἀφανίζειν: ἡ μὲν γ. (φύσις βέβαιος) αἴρει κακὰ.* E. E. 942. *ἀπὸ γ'. με τιμῶν δαμεῖν θεῶν δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.* Eu. 836. *οἱ δόλοι γ. τῶν θεῶν παρῆραν με τῶν δημοσίων τιμῶν. κακῶν γ. κῦμα - αἴρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο* I. 928. *αἴρ' αὐτὸν* Aj. 546. adfer, adduc. cf. de corpor. *λοῦτρα* E. E. 791. *κανᾶ* 800. *δίσκον.*

Αἱρεῖν. Αἱ - εῖ. ἀναιρεῖ, φονεύει Σοφ. ἀναιρεῖν, πορθεῖν, φονεύειν. — Αἱρεῖσθαι. προαιρεῖσθαι, προκρίνειν, praeferre, *βούλεσθαι. — ἀλίσκειν, φωρᾶν, λαμβάνειν, καταλαμβάνειν — ἀναιρεῖσθαι πόλεμον, ὑποδέχεσθαι.*

Capere de locis, urbibus; rebus, hominibus. *αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.* S. Ph. 115. Hec. 443. *εἷλε* sc. *Ἑλένη*, quo alludit, hinc dicitur *Ἑλένας ἕλανδρος, ἑλέπτολις* Ag. 695. v. exempla hujus lusus in *Αἴας. πόλιν* Ph. 1183. *εἰ αἱρεθήσεται πόλις* E. Erechth. I. 44. *πόλισμα ἑλὼν* Sept. 463. *ἣν ἕλῃς γῆν* Ph. 574. *πάτραν* 576. *γαῖαν ὀδᾷ ἑλόντες* 1432. *τὸ Τροίας εἷλον πέδον* An. 11. *ἣν Ἀργεῖά τ' ἔγχη δόρυ τὸ Κ. ἕλῃ* Ph. 565. p. *κρατόν. πρὶν - κεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἡφαιστον ἑλεῖν.* S. A. 122. *τὰ Πέργαμ' ἄλλον ἢ 'μ' ἑλεῖν.* S. Ph. 348. *ὅθ' ἥρει ἀνάστατον δορὶ χώραν* S. Tr. 241. *πατρῴους δόμους ἑλόντες σὺν ἀλκᾷ* Sept. 860. *αὐτοὶ τῆς ἁλώσεως γενόμενοι, πορθήσαντες, ἐρήμους ποιήσαντες τῷ ξίφει*, aliaque. *αἱρεῖ τέτρωρον ἅρμα* Her. 859. *σκῦλ' ἑλὼν* I. A. 1629. *ἀπὸ πασσαλῶν κόσμον* Her. 698. *ἐκ κανοῦ ἑλὼν σφαγίδα* E. E. 810. *ἀξίνας χεροῖν ἑλόντες* S. A. 1109.

de hominib. φαρμάκοις αὐτὸς ἑλεῖν. M. 585. *πατρῷον αἷμα χερσὶ - ἑλεῖν* S. T. 996. *ἐκχέαι. καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν καὶ ἑλεῖν δορὶ* Ph. 762. *φονεύειν διὰ θυρῶν. ὡς ἕλοι δορὶ.* Aj. 1057. *γράφεται ἑλοιδόρει. ὡς λοιδορούμενος ἐπηγγέλλετο.* Unde *Herm.* et *Reis.* colligunt, antiquam lectionem fuisse *ἕλοι δόρει. σκύμνον ἀνοσίῳ πατρὸς* Or. 1213. *πολεμίους ἠρεκέναι.* Rh. 330. *ὃς δ' Ἄρης ἕλοι* Tr. 387. olim *ἕλοι δόρυ. ὅταν Ἄρης φίλον ἕλῃ* Eu. 350. *εἷλέ σ' Ἄρης* An. 106. *εἷλον τέκνα;* Hec. 886. *αἰχμάλωτον* An. 584. *πρὶν αὐτὸν εἷλε διόβολον πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνοῦ* Al. 127. *ἡ γ. Λίκη νιν εἷλεν* S. E. 528. *ἀνεῖλε, ἐφόνευσε, κατέλαβεν. διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρίνυν* S. E. 1080. *ἀνελοῦσα* Aegisth. et Clytaemnestram. *πόλεμος ὀδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν* S. Ph. 437. *παῖδ' ἑλὼν* H. f. 994. *τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἄν τις αἱροῖ μοῖρα πάλιν* E. S. 608. *αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον* S. E. 207. *εἷλον κ. προέδωκαν τοῖς ἐχθροῖς. ἐκ ἄν γ' ἑλόντες αὐθις αὖ θάνοιεν ἄν* Ag. 347. *πρὶν ἄν - τὴν δυςάλωτον ἕλῃ τις ἀρχὴν* Prm. 166. *αὐτὸν παθέλῃ τις τῆς βασιλείας. δυςπόρθητον πορθήσῃ.*

p. *καταλαμβάνειν*, capere, *φωρᾶν, ἁλίσκειν, ἐφευρίσκειν. μή σε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ* Or. 797. damnet, *κατακρίνῃ. εἷλέ σ' ἡ Δίκη χρόνῳ.* Her. 941. *φθόνος νιν εἷλε θεόθεν ἅτε δυσμενὴς φοινία ψῆφος.* Or. 972. *ἐθέλω θάμαρθ' ἑλὼν, κτεῖναι* 1229. *σ' ἐν ἀφύκτοισιν εἷλε θεὰ δεσμοῖς* Al. 988. *κ. σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη* S. C. 1026. *ὃν ἐν βρόχοις ἑλὼν* H. f. 153. *ἀδελφὸν τοῦτον εἰλόμην χεροῖν* I. T. 373. *κύπρις εἷλε λόγοισι δολίοις* An. 289. *τέχναισιν ἐνθέοις θρεμμένη* Ag. 1210. *οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν;* Rh. 735. *μὴ μ' ἔρως ἕλοι ἵππων* Rh. 859. *μῶν σ' αἶπος εἷλε* E. E. 968. *μ' ἔρως ἕλοι ποτὲ* E. Dict. 1. *μή σ' ἕλῃ πόθῳ* Tr. 891. p. *ἔρωτι, πόθῳ κόρης αἱρῇ* M. 622. *πορθῇ τῷ ἔρωτι, αἱρεῖ γ. ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις* Tr. 891. *πόθος, ἔρως, ὡς ἕλοι γάμον ἐμόν.* Hel. 241. p. *ἐμὲ ὁμόλεκτρον*, ut *λέχεα σέθεν ὡς εἷλε* 1189. *λέχους ὅτι χρείᾳ μ' ἑλέσθαι κτῆσιν* S. Tr. 162. v. *Λέχος. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον* Ae. S. 789. *προσκοπήσας ὁ πατὴρ κ. σημάνας, ἐτάραξεν. παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε κἀκ χειρῶν εἵλεσθέ μ'* Eu. 780. p. *ἀφείλεσθε. κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα* S. T. 886. *ἕλοι, κατάσχοι. μεγάλα ἐπινοεῖς ἑλεῖν* Rh. 195. *σμικροῖσι τὰ μεγάλα πῶς ἕλοι τις ἂν πόνοισιν;* Or. 693. *ἑλεῖν βουλεύματα* M. 372. p. *φθάνειν, ἀναπρέπειν, διαφθείρειν. τὰν θθ' ὕπνος αἱρεῖ ὁ παντογήρως* S. A. 606. *χῶπως ἀγὼν ἠρέθη* S. C. 1148. cf. *κἀπαναιροῦνται δόρυ* 424. *δύςγαμον αἶσχος ἑλοῦσ' Ἑλλάδι* Tr. 1114. *θάνατον εἵλετο.* Sept. 987. *ἐκτήσατο. εἷλον πόλεως ἀπιςήσασαν* S A. 655. *φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων* S. A. 494. *εἴωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρα τι κακὸν τεχνωμένων προαλίσκεσθαι κ. ἑαυτὴν καταφανῆ ποιεῖν πρὶν φωραθῆναι. ἄλλως, τῶν λάθρα τι βουλομένων ὁρᾷν ὁ θυμὸς προκλέπτεται κ. περὶ τὴν κατάςασιν τοῦ σώματος εὐδηλόν τι γίγνεται τὸ κατηγορῶν τῆς πράξεως αὐτῶν. εἰ μὴ ὅρκοις θεῶν ἄφρακτος ἠρέθην* H. 657. olim *εὑρέθην. ἐλήφθην κ. εὑρέθην ἀπαραφύλακτος εἰς τὴν κατα σε κόλασιν. γυναικείαις τέχναισιν αἱρεθεὶς ἐγώ.* Hel. 1637. *ἐκ ἂν γ' ἕλοις ἥσσω με τῶν αἰσχρῶν ἐμὲ* S. A. 737. *ἐν κακοῖσί τις ἁλοὺς.* S. A. 495.

Αἱρεῖν, Αἱρεῖσθαι p. *προαιρεῖσθαι, βούλεσθαι, προκρίνειν, προτιθέναι, ἐκλέγειν*, creare. cf. *αἵρεσις. τύχην ἑλεῖν.* Ae. S. 583. sortiri, in aleam jacere, *τῷ συμφέροντος ἐπιτυχεῖν. τὸ τοῦδε κῆδος εἵλες* Or. 750. *πάγκλαυςον αἰῶνα ποινὸν εἷλε* S. E. 1085. *σύν σοι καὶ θανεῖν αἱρήσομαι κ. ζῆν* Or. 307. olim, *κατθαν. βούλομαι. ἑλοῦ γε θάτερα* S. E. 545. *ἑλοῦ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω* Prm. 780. *ἔκλεγε. ὡς μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τὸς πάντας Ἀργ. μολεῖν.* S. Ph. 47. al. *λαβεῖν*, et *μολών. μᾶλλον ἕλοιτο πρὸς ἐμὲ μολεῖν ἢ πρὸς τ. π. Ἀργ. δηλονότι, ἵνα ἐμὲ λάβῃ. πρὸς τοῦτο δὲ βλέπει τὸ Ἀλλ' ἔρχεται, ὃς ὐκ ἂν εἵλετ' εἰςάπαξ εἰπεῖν* S. Ph. 443. *τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.* Sept. 249. *μᾶλλον ἐπαινῶ. τὼ δ' - εἱλέσθην θρόνους κ. σκῆπτρα κραίνειν.* S. C. 449. *τοῦ λῴονος δαίμονος εἵλω τὸ κάκιον ἑλεῖν* al. *ἑλθεῖν.* S. Ph. 1100. *τὸ λυσιτελὲς ἀπὸ λῴονος δαίμονος λυσιτελεςέρου, τὸ κάκιον εἵλω, τὸ μὴ ἑλθεῖν. πολλῶν γ. ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην Ag.* 357. Num *ἔνωσιν? ἐκ τριῶν σ' ἓν εἱλόμην, ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν.* S. Tr. 734. *τίς ταῦτ' ἂν ἕλοιτο;* 1236. *ταῦτα πράττειν. ἀντὶ τοῦ ὐκ ἂν ἑλοίμην, εἰ μὴ μαινοίμην. πῶς ἂν ἑλοίμην γῆμαι αὐτὴν, τὴν τῶν κακῶν αἰτίαν ὑσαν; εἰ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἱλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ.* S. T. 585.

ἤτοι δικαςὴν σ' εἱλόμην ἐμῶν κακῶν E. S. 252. *μή μ' αἱρῶ κριτὴν Δε. S.* 400. crea. *φόνων δικαςὰς ὁρκίων αἱρουμένους* Eu. 477. *οἷον ἐνόρκους δικαςὰς ἐγὼ θήσω. τὰς ἑβδόμας - Ἀπόλλων εἵλετο* sc. *πύλας* Sept. 786. *ἐνέβαλε, προέκρινεν, ὥςε φυλάττεσθαι τῷ Ἐτεοκλεῖ. ἔσωσεν. τελῶν. ἠρέθην λόγων κριτὴς* E. Phoenic. IX. *πρὸ τοῦ καλοῦ ζῆν παῖδας εἵλοντο* E. Erechth. I, 36. *ἐ γ', τις ἐςὶν, ὃς πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν ἀχρείαν δύναμιν ἀντ' Εὐρ.* Her. 57. p. *προαιρήσεται.*

ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τὸ καλὸν αἱρήσομαι τοπρόσθε τῆς εὐψυχίας. Hel. 959. Πυλάδην εἷλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην E. E. 821. ἑλοῦ τὰ βέλτισθ' E. Andromed. XIII. κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ 'ληθὲς κακόν. E. fr. B. 18. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη. Sept. 490. προὐκρίθη. ξυνεργὸν εἱλόμην M. 396. τοιόνδε τὸν στρατηγὸν αἱρ. χρεὼν 726. ὃς εἵλετο χώρας ἐφορεύειν Prs. 7. ὃς ὡς πρεσβύτας κ. εὐτίμους ὄντας προέκρινε τῶν ἄλλων. ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν τὸν ἕτερον. Ph. 958. ἐκλεξαι τὴν ἑτέραν τῶν δύο δυσυχιῶν. μηδὲ δυσσεβεῖς ἕλῃ, παρώσας εὐσεβεστέρους φίλους. Or. 626. ἐπ' ἄνδρας ἑλοῦ. Ph. 748. εἴ τέ τι καινὸν ἕλοιτο πόσις λέχος Al. 466. p. γυναῖκα. δίδωσ' ἑλέσθαι μνηστῆρων ἕνα. I. A. 68. αἱρεθεὶς ἑκὼν I. A. 1364.

p. αἱρεσθαι, ὑποδέχεσθαι, suscipere, ἐκδέχεσθαι, δέχεσθαι. ἤδη πόλεμον αἱρήσῃ νέον Ae. S. 947. v. πόλεμον αἱρεσθαι μέγαν 442. κίνδυνον μέγαν Hr. 505. ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Eu. 469. δέχομαι ἐν τῇ πόλει. Si mutatur ὅμως in ὁμῶς, referri potest ἄμ. ad πόλει. Simul te, qui urbi futurus es innoxius, eligo, malim tueri, p. προαιροῦμαι. σκέψαι φόνον, οἷον αἱρεῖ. M. 852. τὴν ἡδονὴν πρῶτ' ἐ λόγοις αἱρήσομαι I. T. 794. p. δέξομαι, γεύσομαι τῆς ἡδονῆς, ἀπολαύσομαι. Ἑλέσθαι ἕλωμαι. I. A. 488.

Αἵρεσις. πρόκρισις, ἐκλογή.

πικρὰν βίου. Ap. 384. πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵ - ιν, λάβοις. Aj. 265. πονηράν. I. A. 1364. αἵ - τ' ἐμοὶ δίδου. Prm. 779. ἐκλογὴν, πρόκρισιν.

Ἅϊς. obsol. ὁ μὴ βλεπόμενος κ. ἀνίσχυρος, ἀπὸ τοῦ ἵς, ἡ δύναμις. Z. — Ἅιδης.

Ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος Ἅϊδος. S. C. 1221. οἴκων ζεύξασ' ἀπ' εἰρεσίᾳ δρομάδα τὰν ἄϊδος ὥστε βάκχαν. H. 549.

Αἶσα. Μοῖρα H. παρὰ τὸ δαίω, τὸ μερίζω, ἀποβολῇ τοῦ δ αἶσα ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη ἢ παρὰ τὸ Ἀεὶ ἵσημι· ἡ μεταβαλλομένη, πᾶσι γ. ὁμοίως ἐπεισιν. Z. εἱμαρμένη, τὸ πεπρωμένον, μόρος in Hom. πότμος.

Θεοῦ. Ap. 1204. τὸν αἶ. ἄπλατος ἴσχει. Aj. 256. ἀπέλαυσος, μεγάλη. ἐν αἶ. Ae. S. 548. ἐν εἱμαρμένῃ. θανατηφόρον. Ch. 356. δόλιον ἐξᾶγον αἶ. Ch. 74. φασγανοῦργος. 642. ἰδὼν ἂν αἶ. τήνδε. Ae. S. 218. ἐκ ἄπειρος τῆς φυγῆς ἀπ' ἠρανοῦ. πατρὸς γ. αἶσα τόνδε σ' ὁρίζει μόρον. Ch. 919.

ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Ae. S. 676. τὸ ἴσον τηρεῖ. αἰτῶ δ' αἶσαν εὐτεκνίαν τε γάμοις. Phaeth. cod. Clarom. I, 70. τίς ποτ' αἶ. τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει E. S. 623.

Αἰσθάνεσθαι. γινώσκειν, ἀκούειν. c. Acc. et Gen. Παιδὸς τόδ' ἤσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος S. A. 1316. τὰ τῶν φίλων αἰσθέσθαι κακά Hel. 770. ἀρυπτὰν βάσιν Hec. 1069. πληγῆς κτύπον πᾶς τις ἤσθετ' ἂν I. A. 1582. πῶς αἰ - νει σαφῶς τάδε Ph. 143. ἠσθόμην ὁ σαφῆ λόγον Ap. 1049. ἠσθόμην βοὴν Aj. 1320. εἰ μηδὲν αἰ - νοιντο τῶν παθημάτων E. Antig. XVI. ἠσθόμην τὰ τῆς θεοῦ Hel. 659. ἠσθημένον πω τὴν τύχην Or. 1550. ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθῆται τὸ σὸν S. C. 301. οὐδ' ὄνομά γ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος ἤσθω ποτ' ἐ δίν; S. Ph. 252.

e, Genit. ἠσθόμην κτύπου τινὸς Or. 1311. βοῆς H. 603. τίνος αἰ - ομαι θεοῦ Ap. 1227. φασγάνου ἠσθόμην Rh. 795. τὰ τῆς θεοῦ Hel. 659. ἤσθοντο τῆς σῆς δυνάμεως. E. Epist. IV, 32. τῶν κακῶν ἠσθημένος. Tr. 633. ἠσθόμην σου H. 1392.

c. Acc. Particip. δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠσθόμην. Prm. 957. ἔγνων, σ' ἤσθοντ' ἐσαν σοφὴν. M. 539. ἤσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν ἥκουσαν. Al. 156. ὡς θέλοντά μ' ἤσθετο E. S. 394. μακρῷ βίῳ ἠσθόμην ἐρῶντά σε. Al. 718. ἠσθημένον Rh. 671. ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν S. Ph. 445. p. ζῶντα.

c. Nom. ἁμαρτοῦσ' ἤσθετ' Or. 575. ἤσθετ' ἠδικημένη. M. 26. ἠσθόμην ἀβυλίαν ἔχουσα 862. ἠσθόμην σέθεν φωνῆς ἀκούσας Hec. 1114.

Αἴσθημα τῶν κακῶν I. A. 1243.

Αἴσθησις E. E. 290.

Αἴσιμία. αἴσιμα. τὰ δίκαια, οἷον εἰρημένα κ. προσήκοντα. μέτρον γ. πᾶν ἄριστον. In Od. O. 71. cf. αἴσιος et αἶσα. χαίρετ' ἐν αἰ - ίαις πλόου. Eu. 981. εὐκληρίᾳ, εὐτυχίᾳ, εὐμοιρίᾳ.

Αἴσιος, ον et ία. γνήσιος, δεξιὸς, ἀγαθός. αἴ - α, εἱμαρμένα, δίκαια, καθήκοντα. H. τὸ αἴσιον κ. τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς ὀρνίθων μάντείας κυρίως λέγεται. S. in S. T. 52. et αἰσιμία ἡ μαντεία. Z. ὄρνιθα τόνδ' αἰ. ποιούμεθα. I. A. 607. ἀπαίσιοι ὄρνιθες, οἱ δυσοιώνιστοι. αἴσιοι δὲ, τὸ ἐναντίον, οἷον οἱ εὐούμβυλοι κ. τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες. Ad. S. T. 52. ὄρνιν δ' ἰδών τιν' ἐκ ἐν αἰ - οις ἕδρας H. f. 596.

αἰ - ία ἡμέρα. I. 421. Certis quibusdam diebus, inprimis festis, Pythia solebat μαντεύεσθαι, aliis non, qui dicebantur ἀπόφραδες. Plut. in Alexandro: Βουλόμενος δὲ τῷ θεῷ χρήσασθαι περὶ τῆς στρατείας, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, κ. κατὰ τυχὴν ἡμερῶν ἀποφράδων οὐσῶν, ἐν αἷς οὐ νενόμισται θεμιστεύειν.

αἴ. σκοπὸς προσήκεις τῶν ἀδηλοῦμεν φράσαι S. C. 35. ὥστε φράσαι περὶ ὧν ἀγνοοῦμεν, ἤ, ἃ σοι λέξομεν. ὅδιον κράτος αἴ - ον ἀνδρῶν ἐντελέων. Ag. 105. τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὀφθέν.

Αἴσιως. εἰ αἴσ. ἔλθοιμεν. I. 410. αἴσ. καλῶς, δεξιῶς. Εὐριπίδ. τημένῳ (XX) H.

Ἀΐσσειν et ἄσσ., Attic. ὁρμᾶν. H. βαδίζειν, πηδᾶν, κινεῖσθαι, ἔρχεσθαι, φέρεσθαι. — ἄσσειν ποιεῖν, ἐγείρειν. In trimetris ἄσσειν plerumque. Porson. tres tantum exceptiones notat Hec. 31. ἀΐσσω. I. A. 12. Prs. 468. ἤϊξ. τὸν ἐς ἀΐδα πορθμὸν ἄξω. Hec. 1106. δρόμημα δεινὸν. Ph. 1388. λόγχαις. 1391. εἰς ὅπλ' 1475. ἦξεν - αὔρα. H. 165. διὰ κεφαλᾶς ἄσσουσ' οὖσαι. 1352. εἰς πυρὰν. E. S. 1065. δορὶ. I. A. 80. σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι. Tr. 1086. εἰς δόρυ. E. E. 844. σκηνῆς ἐκτὸς. ἦξαν πελείας ὠκύτητ' οὐχ ἥσσονες B. 1088. ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. Prm. 837. ἐβάδισας, ὁδὸν ἤλθες. σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί. S. E. 1402. ἐπὶ τοῦθ' ὡρμημένος ἤσσε B. 631. πνευμάτων ὑπὸ δυσχείμων ἀΐσσω. E. S. 962. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ἦ - ον. Prm. 675. κατ' ἴχνος ᾖ - ω. Aj. 32. κατὰ ποδὰς ἤϊξα. ἀΐσσόντων γάμων. S. Tr. 842. νεωστὶ προβαλλόντων. ἤϊξ. ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. Prs. 468. ὥρμησεν. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν. S. E. 71. μόχθος ἐκ μόχθων ἀ - ει. I. T. 192. διὰ στέρνων φόβος ἀ - ει. Tr. 157. οὐδ' ἦξας εἰς ἐρευναν. I. 328. μετάρσιος ἦξα Al. 966. ἄϊσσ' S. C. 1498.

f. Adverb. μάτην I. A. 742. ἐκεῖσε, κᾷτ'

αἰ. μόρῳ Aj. 1060. ἐκ ἔςι Πενίας ἱερὸν, αἰ - ης θεῦ E. Archel. XXV. λέγων αἴ - ς' ἐπῶν S. Ph. 909.

Adverb. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴ - ςθ' ὁμιλοῦντ' S. T. 367. αἴ - α Τροίαν εἶλε Hec. 443. ἐπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς αἴ. Rh. 757. αἴ. κ. κάκιςα κατθανόντ' B. 1306.

Αἰσχρῶς. λιπεῖν αἰ. δόμους Or. 99. ὧν ἀπενάσθην αἰ. M. 167. τὸν αἰ. ζῶντ' Al. 958. αἰ. ἡ δίκη διοίχεται E. S. 530. ἔπεσον αἰ. Rh. 82. λήθουσιν 810. πεδίῳ ἀπώλεσας Tr. 768. αἰ. κ. κακῶς λιπεῖν βίον Her. 451. θάνω H. f. 1384. ἔγημας αἰ. μητέρ' E. E. 916. ἡ δίκη αἰ. ἔχει 1051. ἔῤῥιψαν αἰ. ὧδ' ἔρημον S. Ph. 266. αἰ. γ. αὐτὰ κὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1234. S. E. 593.

Αἰσχρουργία. αἰσχρὰ ἐργασία H. Μαινάδων B. 1060.

Αἰσχύνα. v. -η.

Αἰσχύνειν. αἰκίζεσθαι, λυμαίνεσθαι, αἶσχος περιτιθέναι H. in Αἰ - ει. ἐξουθενεῖν, ἀτιμάζειν. Αἰ - σθαι. αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι.

νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰ - ει S. A. 529. τὸ πρόσωπον ςυγνὸν κ. κατηφέςερον ποιεῖ. λέχη H. 408. λέκτρα 944. ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰ - ασ' 420. ἦν ὅποτ' ἦ - εν εὐνῇ E. E. 44. εὐνὴν ἀνδρὸς Ag. 1627. δόμους H. 719. γέροντα πατέρα ἦ - ας Hel. 727. τὴν Τροίαν 955. τῷ τρόπῳ Δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον αἰ - αντ' ἐμὲ H. 1172. ἀξίαν ἐκ ὅσαν αἰ - εις πόλιν S. C. 929. ἐκ ἀξίαν αἰ - σθαι. ἆρ' ὦδ' ἄριςος ἐξ ἀριςέοιν δυοῖν βλαςὼν ἂν αἰ - οιμι τὸς πρὸς αἵματος; Aj. 1306. φίλους S. E. 518. ἀτιμάζειν, ἐξουθενεῖν. ὀδεὶς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς εὔκλειαν αἰσχύναι θέλει νόνυμος S. E. 1083. ἦ - εν ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικὸς Ag. 408. πενήτων ἦν τις αἰ - ῃ τέκνα E. Erechth. II, 27.

Αἰσχύνεσθαι. δέλη κεκλῆσθαι αἰ - μαι Hec. 552. ἐντρέπομαι. 968. Or. 98. ὄχλον εἰςπεσεῖν ἢ - όμην Hel. 422. αἰ - μαι, εἰ δοκῶ δυςφορεῖν ὑμῖν ἄγαν S. E. 254. ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰ - εται I. 341. ὀδὲν αἰ - νθεὶς Or. 800. τὴν δυςγένειαν τὴν ἐμὴν αἰ - εται S. T. 1079. ὀχ ὑπὸ γῆς κρύπτεις δέμας αἰ - νθεὶς H. 1291. αἰ - νεται τἀγαθ' ἀσκήσας κακὸς γενέσθαι. E. S. 912.

cum *Particip.* ἐκ αἰ - ομαι ἔχθος' ἄπιςον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Sept. 1007. αἰδοῦμαι ἄναρχος δοκοῦσα τῇ πόλει.

ἐκ αἰ. ξύμπλεον ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη. S. A. 541. κοινωνόν.

Αἰσχύνη et -α. ἐντροπή H. αἰδώς, ὄνειδος. — n. pr. Deae.

νεοθαλεῖ αἰ - ᾳ. I. A. 188. δύςγαμον αἰ - αν. Hel. 693. 696. πᾶσαν αἰ. ἀφεὶς. S. Ph. 120. δέος γ. ᾧ πρόςεςιν αἰ. ἐ' ὁμῶ Aj. 1079. αἰ - ας ἐμᾶς ἐπ' ἀλγέων Hel. 202. αἰ - ην φέρει. H. 1241. S. Tr. 66. I. 854. ἔχει. An. 243. βάςαγμα αἰ. ἔχον E. S. 767. μὴ τιν' αἰ. λάβῃς. An. 878. δι' αἰ - ης ἔχω I. T. 683. μὴ - αἰ - ην ὄφλῃ. Hel. 67. ἐπ' αἰ. ὄμμα τέτραπται. H. 246. ἐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰ - ης. 1332.

ἔ ποτ' αἰ - ῃ πεσεῖ. S. Tr. 597. ἆρ' ἔ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰ. ἄτερ. S. E. 615. ἀναιςχύντως.

ἐκ ἐν αἰ. τὰ σὰ Ph. 1282. πρὸς αἰ - ῃ Rh. 102. ἡ αἰ. βάρος τοῦ ζῆν - νομίζεται. Her. 201.

ἐκ αρηξεῖ' αἰ - ην πόλει; 840.

οἶδ' ἐντροισιν αἰ. τινὰ. I. 288.

Dat. Plur. ἐν αἰ. ἔχω. E. S. 164. p. αἰδοῦμαι. ἀναλώσαντες αἰ. δόμον. H. f. 1423.

τὸν Αἰ - ης θρόνον τιμῶντα Sept. 394. ἵνα μὴ περιπέσῃ αἰ - ῃ καταγωνισθεὶς.

Αἰσχυντήρ. ἔχει γ. αἰ - ῆρος ὡς νόμου δίκην Ch. 982. Pertinet ad utrumque et ad νόμου et ad δίκην. p. λυμεών. Poenas dedit, quae ei conveniunt, utqui legem violavit. Well.

Αἰτεῖν et -σθαι. ζητεῖν, παρακαλεῖν H. c. Acc. pers. et rei. ταύτην μνηςῆρες ἤτουν E. E. 21. ἤτει γέρας Hec. 96. αἰσχίςον αἰτῶ ςέφανον Ph. 1378. Ἑλένην νιν αἰ. χρὴν τάφῳ προςφάγματα Hec. 265. Sic παιδεύματα, νυμφεῖα, καλλιςεύματα, νικητήρια s. l. αἰ. τοὐμὸν ὄνομα I. A. 962. πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην An. 1003. τοῖς θεοῖσι χρὴ θύοντας αἰ. ἀγαθὰ Hel. 760. Ἄλιον αἰτῶ S. Tr. 96. παρακαλῶ. ἤτησε Φοῖβον An. 53. αἰτῶ δ' αἶσαν εὐτεκνίαν τε γάμοις E. Phaëth. Herm. I, 70. θεὸς μὲν αἰτῶ ἀπαλλαγὴν πόνων Ag. 1. τερπνα τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶνοι 144. Well. arridet αἰνεῖ, de Dea. διδοῦς αἰ. δοκῶ E. fr. CXXXIV.

αἰτεῖσθαι. δὸς χάριν, ἣν αἰτούμεσθα Prm. 821. αἰτῶ τί χρῄζεις ἐν. E. Phaëth. Herm. I, 2. ὕμνοις αἰτησόμεθα ψυθιμένων πόμπους εὐφρονας εἶναι Prs. 624. δυςφύλακτ' αἰτεῖ κακὰ Ph. 931. αἰτουμένης κλῦθί μου H. 872. σὲ αἰτήσομαι Al. 162. 301. τὰ πρόςφορα τῆς συμφόρας αἰ. Hel. 516. εἰ δίκαι' αἰ - μεθα E. E. 675. κυρίως αἰ - μένῳ S. Ph. 63. αἰ - σομαί σ' ὦ μακρὸν γέρας λαχεῖν Aj. 826. αἰτουμένη τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν S. C. 778. τὰ λοίσθ' αἰτεῖ τὸ βίου S. C. 583. αἰτῶ σύ τ' αὐτὸς 488. ὥσπερ ἤτου μ' ἀρτίως S. Ph. 764. αἰτῶ πόλιν Or. 1611. σ' αἰ - μαι M. 336.

Αἰτητός. ἦν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δωρητὸν, ὀκ αἰ. εἰςεχείρισεν S. T. 384.

Αἰτία. ὁ αἴτιος, τὸ αἴτιον, ἀφορμὴ, πρόφασις — κατηγορία, δίκη, μέμψις.

τίν' αἰ. ἔχων; Hec. 1203. ἀφορμὴν. ἥντιν' αἰ. προθεὶς Aj. 1052. τίν' ἂν τῶνδ' αἰ. λάβοιμι; E. S. 607. αἰ. μικρᾶς πέρι An. 387. ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰ. 1127. πολλῶν κακῶν αἰ - αν E. E. 213. αἰ. καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με Prm. 226. δι' ἣν αἰτ. δι' ὃν τρόπον, μέμψιν. ματρόπολις αἰ. ςενιγμῶν Prs. 894. τῶν νῦν παρόντων ὀδὲν αἰ - α τέχνη Prm. 47. τήνδ' ἐκείνῳ πᾶς τις αἰ - αν νέμει. Aj. 28. τὸν αἴτιον ἡγεῖται αὐτὸν τοῦ ὀλέθρου τῶν ζώων.

ὥςε σ' αἰ - αν φυγεῖν H. 961. αἰ - ας ἀποςροφὴν 1036. τῇδ' ἐπ' αἰ. φυγὼν 1067. τῷ θεῷ προςτιθῆς τὴν αἰ. I. 1525. αἰ - αν εἰς αὐτὸν οἴσει E. E. 1266. τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ' ἐν αἰ - ᾳ ἄτιμον βαλεῖν S. T. 656. Accusare. Musgr. v. Ἐναγής. ὡς νιν ματαίως αἰ - ᾳ βάλοι κακῇ S. Tr. 940. εἰς ἐμ' αἰ - αν βάλῃ Tr. 305. ἐκτὸς αἰ. κακῆς εἶναι. Ch. 1024.

ἐκτὸς αἰ. κυρεῖς. Prm. 330. ὀδὲν κακὸν πέπονθας, ἐκτὸς μέμψεως ὑπάρχεις. ἔγκλημα μικρὸν αἰ - αν δ' ἑτοιμάσας S. Tr. 361. ἔξω βαρείας αἰ. ἐλεύθερον. S. A. 445. ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰ - ας τέλος; Eu. 428. p. τῆς δίκης. Vox forensis, diremtio causae, διαίρεσις, διάλυσις, κύρωσις.

αἰ - αν πῶς φεύξομαι; S. Ph. 1404. κατηγορίαν.

M. 429. ἕτερον αἰ. οἰκήσομεν. I. A. 1507. πολύβοτός τ' αἰ. βροτῶν Sept. 759. ἐπίστρεπτον αἰ. κτίσσαι. Ch. 337. ζηλωτόν. ζηλωτὸς M. 243. ἐπωνυμία δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰ. Ae. S. 47. ἐβεβαιῶτο ὁ εὔμορφος αὐτῷ· ὡς γ. τῆς ζωῆς ἐφήψατο Ζεὺς, ὅτω κ. τῆς τύχης.

ἐλεύθερον θέσθαι. Hec. 755. γλυκύν τ' αἰ. κλαυμάτων ἄτερ. Ag. 1149. ἡδὺς Arch. V. Erechth. X. εὐδαίμονες, οἰσι κακῶν ἄγευστος αἰ. S. A. 582. παρ' ὀδὲν αἰ. παρθένειόν τ' ἔθεντο. Ag. 235. αἰῶν' ἀναιρεῖν αἱματηρὰν. Ch. 470. *Well.* recep. ab Erfurdt. δώκειν ἔριν. Ego: ἀγῶν' αἴρειν αἰ – ἂν sc. θεῶν vel αἰ. ματηρὸν et ἀναίρειν. πατρὸς φίλω τριτόσπονδον εὔποτμον αἰ. φίλως ἐτίμα. Ag. 252. καταπνέει – ἀλκὰν σύμφυτος αἰ. 107. ὅ ἐστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεὸς πειθὼ μολπήν μοι κ. ἀλκὴν καταπνεῖ· ὅ ἐστιν, εἰ κ. γέρων εἰμὶ, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα· πέποιθα γ. ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ θεοὶ. μέλεον. Ph. 1529. ἔχουσα δυςπέρατον. M. 648. ἔς τ' ἂν αἰ. ὁμὸς ἀντέχῃ. Al. 338. βραχὺς. B. 395. Ζεὺς, αἰ – ος κρέων ἀπαύστω. Ae. S. 577. δυσαίων. Hel. 214. εἰλισσόμενός τις. H. f. 671. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰ. βροτοῖς. E. Plisth. fr. VI. σκοτίαν αἰ. Ph. 1492. πάγκλαυστον αἰ. κοινὸν εἶλε. S. E. 1085. δι' αἰῶνος μακρῷ πάνολβον Ae. S. 585. H. 1426. μακροβίοτος ἐφάνθη γεραιοῖς. Prs. 260. πολύθρηνον αἰ. ἀνατλᾶσα. Ag. 721. οἷς μὴ μέτριος αἰ. S. Ph. 179. ἐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, ὅτ' εἰ χρηστὸς, ὅτ' εἰ τῷ κακὸς. S. Tr. 3. συγγνὸς. S. Ph. 1348. βαρὺς I. T. 1122. ἔξοιδ' ἔχουσα δυςυχῆ τε κ. βαρὺν αἰ. S. Tr. 5. γυνὴ γ. ἄνδρ' ἔκαστον αἰ – ος στερεῖ. Prm. 862. τῆς κατ' αὐτὸν ζωῆς. ἐμὸν κατ' αἰ. Sept. 204. αἰ. δ' ἐς τρίτον μένει. Sept. 729. ἂν ὅπω τις ἔθρεψεν αἰ. Aj. 645. μετὰ δ' ἵςαται ἀνδράσιν αἰ. H. 1109. τίν' αἰ. ἕξεις; An. 1216. λιπῶν' αἰ – α. B. 92. αἰ. διάξουσα. Ph. 1521. τείνει αἰ – α. I. 625. ἦγον αἰ – ν'. 638. ἀνέπνευσεν αἰ – α. E. Philoct. fr. XIV. αἰ – ος πόνος. E. S. 1005. οἷαι δι' αἰ – ος τύχαι. Prs. 1003. ἀσινὴς δ' αἰ – α διοιχνεῖ. Eum. 311.

Αἰών. πολλὰ γ. τίκτει Μοῖρα τελεσσιδώτειρ' Αἰών τε, Κρόνου παῖς Her. 900.

Ἀϊών et ἠϊών, attice ἠών. ὄχθη.

ἀμφὶ σας ἀϊόνας ἠνυτόμαν τροφαῖς. Ag. 1160.

Αἰωρεῖν. αἰωρεῖσθαι, ἐν ἀέρι φέρεσθαι. Z. κρεμᾶσθαι, μετεωρίζεσθαι.

Τριταῖον φέγγος αἰ – ώμενος. Hec. 32. ὥςτ' ὀ μακρὰν ἔτι ἀμμένει τὸμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰ – νον. S. E. 1390. ἃ κατ' ἐμαυτὴν ὠνειροπόλουν, ὀκ εἰς μακρὰν ἕξαι μετέωρα, ἀλλ' εὐθέως τελεσθήσεται· ὀκ ἐπὶ πολὺ ἀτελὲς, προσδοκώμενον.

Αἰώρημα. cf. Αἰωρεῖν. αἰώρα, ὕψωσις, ἔπαρσις, τὸ αἰωρούμενον.

δύσηνον αἰ. κωφίζω. E. S. 1047. φόνιον. Hel. 359. τεταμέναν αἰ – ασι. Or. 981. τῷ μετεωρίζεσθαι.

Ἀκάθαρτος. ὁ ἀμαρτωλός. ἀ – ος γ. τὴν ψυχὴν ὄγε κακὸς καθαρὸς δὲ ὁ ἐναντίος. Z. ὀδ' – ἀ – ον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν ὅτως ἐᾷν. S. T. 256. νῦν δὲ δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα ἐπιζητεῖν. caedem Laji.

Ἀκαίριμος. ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθῃ. Ae. fr. 416. ex Athen. V. 217. i. q. ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. cf. Στόμα. et Ae. fr. 337. p. ἄκαιρον.

Ἄκαιρος, ον. ὀκ εὔκαιρος, ἀνεπιτήδειος.

γνώμα ἀ – ος ὄλβου. I. T. 420. εὔνοια. H. fr. XVII. τὸ ἄ. ἅπαν μὴ προσείμαν. E. fr. inc. 163. ἄκαιρ' ἀπώλλυτο. Hel. 1087. ὀκ ἄ – α φαίνεται λέγειν. Prm. 1036. ἀλλὰ ἔγκαιρα.

τὸν ἀκαίρως ὀλκῶντα πολιτῶν. Ag. 809. ἀκαίρως δυςφιλὲς γαμηλευμ'. Ch. 619. λείπει Μνήσομεν Κλυταιμνήστρας.

Ἀκάκης et ἄ – ος. Ἄ – οι· οἱ ἔξω κακίας. Tim.

Ἄ – ης, ἄμαχος βασιλεὺς. Prs. 852. ὁ μὴ κάκην κ. δειλίαν ἔχων. βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρειάν. Prs. 661. πρᾶε i. q. ἀβλαβές.

Ἀκάλυπτος. cf. Ἀκαλυφής.

τοιόνδ' ἄγος ἀ. ὅτω δεικνύναι. S. T. 1427. φλαύρως κ. ἀνακεκαλυμμένως.

Ἀκαλυφής. ἄσεγος, ὕπαιθρος. H.

ὃς τὸν ἀ. σηκὸν φυλάσσει ὄφις. Ph. 1328. ἀσκεπῆ.

Ἀκαμαντόδετος. ἀκοπίαστος. cf. Ἀκάμας et Ἀκάματος.

ἐν πόνοις δαμέντ' ἀ – οις Τιτᾶνα λύμαις. Prm. 426. al. ἀδαμαντοδ. qu. v. 148.

Ἀκάμας. ἀκοπίατος, ὁ μὴ κάμνων. H.

χρόνος. E. Pirith. fr. III. ἀκάμαντος ἢ Νότου. S. Tr. 112.

Ἀκάματος. πολὺς, ἄφθονος, ἄπειρος. H. ἄπαυστος. et Z. Ἀκάματον (ἀ – αντον) ἀκοπίαστον παρὰ τὸ Κάμνω et Ἀκάματον παρὰ τὸ Κάμω, κάματος κ. ἀκάματον. Ἄ – ατη.

Ἀ. σθένος ἀνδρῶν. Prs. 898. θαυμαστὸν, μέγα. ὅτ' ἀ – οι θεῶν μῆνες. S. A. 607. γᾶν ἄφθιτον ἀ – άταν ἀποτρύεται. 339. ὃν γ' ἐγὼ ἀ – α προσμένουσ'. S. E. 165. ἀκαμάτως κ. ἀδιαλείπτως· ἢ ὀ κεκμηκότως, ἀνενδότως.

Ἄκαμπτος, ον. σκληρὸς, ἀκαμπὴς, ἀκατάκλαστος. H. ἀμετακίνητος.

φρένα. H. 1268. ἀνυπόκριτον, ἀμετάβλητον κ. ἀκαταγώνιστον καὶ μὴ καμπτομένην τῶν θεῶν φρένα περιάγεις κ. ὑποτάσσεις. ἀ. μένει καθήκειν. Ch. 446. ἀμετακινήτῳ δυνάμει.

Ἄκανθα. spina dorsi.

διαδῶναι νῶτον ἄ – άν τ'. Tr. 117. ἐξελκτέον διπλῆν ἄ. E. E. 492.

Ἀκανός. κανθάρου εἶδος. ἔςι δὲ ἡ ῥάχις ἐκῶν σφονδύλων τῷ ἰχθύος, Εὐριπίδ. Τρῳάσιν. H. cf. Ἄκανθα, quod hodie legitur in Tr. 117.

Ἀκάπνωτος. ἅπαντα ταῦτ' αἴθρη τ' ἀ – οι ὁδοὶ. Phaëth. Clarom. II, 54.

Ἀκαρπία. ἀγονία, et Ἄκαρπος. ἄγονος. H.

μηδ' Ἀ – αν τεύξητε. Eu. 792.

Ἀκάρπιστος. cf. Ἄκαρπος et Ἀκάρπωτος.

Ἀ. πεδίων Σικελίας. Ph. 218. ἀ – α δὲ πεδία τὴν θάλασσάν φησιν, ἐπεὶ ἱππεύειν αἱ νῆες δοκοῦσιν ὀχήματος τρόπον. Ἀ – α οἱ μὲν τὰ πολύκαρπα, οἱ δὲ τὰ θαλάσσια πεδία, ὅ ἐστι τὰ ἄκαρπα. ὥς πω κ. Ἀτρύγετος λέγεται ἡ θάλασσα.

Ἄκαρπος, ον. Ἄ – οι. ἄγονοι. H.

Ἄρουροι πεδίων ἄ – οι. H. f. 369. Sic ἀλὸς ἀτρυγέτοιο. Ad Od. E. 52. ἢ τὴν μὴ τρυγωμένην διὰ τὸ πικρὸν τοῦ ὕδατος, ἢ τὴν, ἣν ὀ δύναταί τις τρυγῆσαι διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος.

πέδον. E. Oedip. fr. XVII, 8. ὀδ' ἀ – ως κἀθεῶς ἐφθαρμένης γῆς. S. T. 254. μὴ καρποφορεῖν κ. μὴ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς τινα τῶν θεῶν.

Ἀκάρπωτος, ον. cf. Ἀκάρπιστος, ἄκαρπος.
τινὸς νίκας ἀ - ον χάριν. Aj. 176. ἧς κάρπὸν κ. ἀπαρχὰς ἐκ ἐδέξατο· οἱονται ἐκ τέτων αὐτὸν ἐμμανῆ εἶναι. ἢ ἀπὸ κυνηγεσίων δῶρα ὑ λαβοῦσα.
μηδ' ἀ. κτίσαι (χρησμοὺς.) Eu. 704. p. ἀνηνύτους, ἀκύρους ποιεῖσθαι, ἀκυροῦν.
Ἀκασκαῖος. Ἄκασκα. ἡσύχως, μαλακῶς.
βραδέως. H. ἄ - α. ἡσυχα βραδέα. Lex. Sequier. 371. ab ἀκή. ἡσυχία. H.
ἀ. ἄγαλμα πλέτε. Ag. 746. λίαν κεκοσμημένον. minus recte. *Blomf.*
Ἀκάτη.
χρόνος δ' ἐπεὶ — ψαμμίας ἀ - ας παρήβησεν. Ag. 984. vox incerta et ἅπαξ λεγομένη. Tyrwhitt. ἀκτᾶς, litoris. al. ἀκάτας.
Ἀκατος, ὁ et ἡ. ναῦς. πλοῖόν τι εἶδος. κ. οἱ μὲν στρατικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς προφέρουσιν. Arist. π. 759.
λαῖφος ἀκάτου θοᾶς. Or. 341. θοὰς. Hec. 446.
ἀ - ᾳ μελέας. Tr. 1100. ἄ - οι δ' ἀνάγονται ἐπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εἰάεσιν ῥοθίοις Phaeth. Clarom. cod. I, 35.
Ἀκεῖσθαι. ἰᾶσθαι, θεραπεύειν, ἀνορθοῦν, φιλοῦσθαι. cf. in Od. Ξ. 383
εἶδε μοι - βλέφαρον ἀκέσαιο. Hec. 1067. τάδε κέρδος ἀκ. M. 199. πρὸς τὴν νόσον τοι τὸν ἰατρὸν χρεὼν ἰδόντ' ἀ. E. Beller. fr. 18. ἀκεῖ δ' ἄχος. S. Tr. 1035.
ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀ - ται. S. A. 1028.
Ἀκέλευστος. αὐτοκέλευστος.
Λαχών τε κάκ. Aj. 1285. αὐτοκέλευστος, αὐτόρμητος, ἢ περιμένων τὸν προστάξοντα ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Ἕκτορος. Μαντιπολεῖ δ' ἀκ. ἐμισθος ἀοιδὰ Ag. 978. δαΐτ' ἀ - ος ἔκευξεν. Ag. 737. ἀ - ὸν μ' ἐβυλήθη λαβεῖν. I. 1359.
εἰ δή με κάκ. συνεκκομίζειν σοι πόνους. E. E. 71.
Ἀκέραιος. Ἀ - ον. ἀνεπίληπτον, καθαρὸν, ἄκακον, θεῖον, ἁγνόν. H. οἱ ἀ - οι οἱ ἔξω κήρας. Tim. Ἀ - ον ἄκακον, ὁλόκληρον, καθαρὸν, ἀβλαβὲς δὲ κ. τὸν ἔξω κήρας, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε. Idem docet Donatus de *Sincerus*. Su. ἄκακος, ἀβλαβής. H. ἁπλοῦς, καθαρὸς, ἀνεπίληπτος. S.
Ἀκ. Or. 920. ἁπλοῦς. λέχος Hel. 48.
ἀ. ἐκ τε μητρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο Ph. 950. καθαρὸς κ. ἀνεπίληπτος κ. ἀληθὴς ἀπόγονος τῶν Σπαρτῶν, et ἀρσένων τ' ἄπο. ἀντὶ ἑνικοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ πατρὸς.
Ἀκέραυνος. Ae. fr. XVI. f. p. ἀκεραύνωτος.
Ἀκερδής.
Ἀ - ῆ χάριν μετάσχοιμί πως. S. C. 1484. ἧς φαῦλον τὸ κέρδος. S. et Ἀ - ῆς χάρις ἡ μὴ δεόντως διδομένη, ἧς φαῦλον τὸ κέρδος. S. et Z.
Ἀκεσμα. θεράπευμα, ἴαμα, ἴασις, φάρμακον.
πρὶν ἐδειξα κράσεις ἡπίων ἀ. Prm. 482.
Ἀκεσσα. Σικελικὴ πόλις in Ὄχος Ἀκεσσαῖος. ἐδόκουν αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι εἶναι σπουδαῖαι. Σοφ. Ὑδροφόροις. Phot. Ἄκεσος in Ὄχος Ἀκεσαῖος. ἐπὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖαι· ἦν δὲ Ἄκεσος Σικελίας et Ἀκεσαῖοι ὄχοι. Σικελικὰ ὀχήματα. H.
Ἀκεσήρ et ἀκέσωρ. ἰατρὸς, θεραπευτής. H.
ἄκος γ. ἡ θεραπεία. S.
ὦ Φοῖβ' ἀ - ωρ. An. 901. ἵπποισιν τὸν ἀ - ορα χαλινὸν πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς. S. C. 715. αὐτόθι φασὶ Ποσειδῶνα πρῶτον ἵππους ἐνῆξαι κ. χαλινῶσαι. ὁ γ. Κολωνὸς ἱππεὺς ἐνομάσθη.
Ἄκεσρον. Σοφ. Παλαμήδει. H.
Ἀκεσφόρος. p. ὁ ἄκος, θεραπείαν, φάρμακον φέρων, παρέχων.
Ἀ - ον νόσων. I. 1005.
Ἀκήδειν. ἀφροντιστεῖν, H. ἀμελεῖν. et Ἀκήδης. ἀτημέλητος. In Od. Y. 130.
σαυτῷ δ' ἀ - ει δυστυχοῦντος. Prm. 508.
Ἀκήλητος. ἀπαραλόγιστος, ἀκολάκευτος. H. ἄθελκτος, ἀκάκωτος, ἀκατάκλαστος, ἀνεξαπάτητος. Ad Od. K, 329.
τόδ' ἀ - ον μανίας ἄνθος. S. Tr. 1000. ἀνίατον, ἀκαταπράϋντον οἷαν μοι προσετρίψω βλάβην, τὴν μανίαις ἀκμάζουσαν. Λέγει δὲ ταῦτα ἀφορῶν εἰς τὸ ἑαυτοῦ σῶμα.
Ἀκήρατος, ον. Ἀκήριοι, νῦν, ἄνευ κηρὸς κ. θανάτου, ἀβλαβεῖς. S. in Od. M. 98. ἄφθαρτος, ἀμίαντος, ὑγιὴς, σώφρων, αἰώνιος. κυρίως, καθ' ὃν ὅκ ἐστιν ἡμῖν ὅσιον, οὐδὲ δρέπεσθαι τῶν ἀνθέων. Ἄλλως· τῆς ἀδόλου κ. ἀφθάρτου διανοίας, καθαρᾶς, παντὸς κακοῦ ἀχράντου. et Tim. in Καθαρός.
De rebus corpor. ἐξ ἀ. λειμῶνος. H. 73. λειμῶν' 76.
δι' ἀ. κόλπων. Rh. 352.
τοῦ ἀ. πλόκου κόμης. I. 1266.
μόσχον I. A. 1083. ἔλαφον.
ἐλαίας ἐξ ἀ. I. 1436. p. ἀφθάρτου. Neptunus et Minerva de Cecropia certabant, utri urbs dicaretur et cujus nomen ferret. Neptunus tridente scopulum percussit, unde mare erupit; Minerva cuspide tetigit, unde nata est tum primum olea, quae fere immortalis habebatur et semper virens, adeo ut etiam a Medis exusta, denuo reflorueriit. *Barnes.*
ἀ. ξὺν ὄμβρῳ. S. C. 690.
ἀ - ὸν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Prs. 614.
ναῦν τ' ἀ. σκάφος ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν. Ag. 670.
ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀ. λάβω. S. C. 471.
de non corpor. ἀ - ον ἄλγεσι θυμὸν. H. 1114. vulg. ἀγήρασον.
κακῶν ἀ - ος 949.
ταῖς τύχαις ἀ - ος. H. f. 1314.
ἀ - ὸν με λαβὼν. Tr. 670. p. ἄζυγα, ἀδάμαστον, καθαρόν. ὅκ ἔσωσ' ἀ. λέχος. Or. 574. ἀμίαντον vel σῶφρον.
Ἀκήρυκτος. Ἀ - ον. ἄγνωστον, ἀφανὲς δί. Σοφ. Θυέστῃ. et ἀνεπικηρύκευτος H.
ἢ σῶμ ἀ. τόδε. Her. 91. ἀ - ος μένει. S. Tr. 45. p. ἄνευ ἀγγελίας.
Ἀκίθαρις. ἄχυρον ἀ. δακρυογόνον Ἄρην Ae. S. 685.
Ἄκικυς. ἀσθενὴς, ἀδύνατος. H. ἀνίσχυρος. Z.
Ὀλιγοδρανίην ἀ. Prm. 548. φαύλην ἰσχύν.
Ἀκίνδυνος. ὁ ἄνευ κινδύνου ὤν, χωρὶς κινδύνου.
ἀ. βιὸν ζῶμεν. M. 248. I. A. 17.
ἀ - ύνως κτανεῖν. Rh. 588.
Ἀκίνητος, ον. ἀμετάθετος, ἀσφαλής.
ἐξ ἀ. βάθρων. I. T. 1157.
βέβηκε τὴν πανυσάτην ὁδῶν ἁπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδὸς S. Tr. 875. εἰς Ἅιδου.
ὁδὸν ἣν ἀ - ον δρόμῳ. B. 726
ἀ. φυλακαὶ τειχέων. I. A. 15.
ἀ - ος ἀφορμὰ τέκνων. I. 474. p. ἀσφαλής.
ἢ γ. αὐδᾷν ἡδὺ τἀ. ἔπη. S. C. 624. p. ἃ ἢ θέμις λέγειν, ἄῤῥητα. ὄρσεις με τὰ - τα διὰ φρενῶν

φράσαι. S. A. 1060. τὰ ἄῤῥητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς. et S. in Plat. Theaet. Ἀκίνητα κινοῦντων· παροιμία καθ' ὑπερβολὴν, ὅτι μὴ δεῖ ἕδη μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὅρους. et τὰ ἄῤῥητα. Musgr. μηδ' ἀ - ος πέλει. S. A. 1027. ἀμετάθετος. Iere p. ἀνίατος, ἀκίχητος.

Ἀκίχητος. ἀκατάληπτος, μὴ καταλαμβανόμενος, ἀκήλητος, ἀπηνής. Ἀ. ἤθεα ἔχει. Prm. 184. ἀκατανόητα vel σκληρὰ, ἀπηνῆ.

Ἀκλαυςος et -τος παρ' Ὁμήρῳ κ. Σοφ. Poll. II, 64. Duplicem habent potestatem et faciendi et patiendi ejusmodi Adject. ut Ἄθικτος et ἄψαυςος, ἄγευςος, ὑποπτὸς, πιςὸς, μεμπτὸς, περίῤῥυτος aliaque. Οἷα φίλων ἄκλαυτος S. A. 847. μὴ θρήνῳ ὑπὸ τῶν φίλων ἀξιωθεῖσα· χωρὶς κλαυθμοῦ. ἄ. ἀςένακτος Al. 171. ὤλετ' ἄ. αἶςος. Eu. 555. τέκνα An. 1236. ἐᾷν ἄ - ον ἄταφον. S. A. 29. ξηροῖς ἀ. ὄμμασι προςιζάνει. Sept. 681. ἀσυμπάθεσιν, ἀναλγήτοις. ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἕξες ἀ - φ τῆςδ' ἀποςῆναι ςέγης S. E. 912. ad Dat. cf. τῷ γ. ἂν κ. μείζονι λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ S. T. 772. οὐδὲ πένθος ἔλιπεν ἄ - τον S. C. 1708. ἄ - τος, ἄφιλος. S. A. 876.

Ἀκλεής. ἄδοξος.

δόξα Her. 623. ὀλοίμην ἀ. H. 1028. βίον ἐξεπέρασ' ἀγνῶς, ἀ. I. A. 18.

Ἀ - ῶς κατθανεῖν. Or. 784. Rh. 752. ὀλώλαμεν. Rh. 761.

Ἄκλεπτοι. οἱ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς. Σοφ. Φαίδρᾳ. H.

Ἀκληρία. ἀτυχία. ὅτως Σοφ. Lexic. Sangerm.

Ἄκληρος, ον. ἔχων μὴ κλῆρον, μηδὲ οὐσίαν, ἢ πτωχός. H. ἄμοιρος.

Ὅσαι δ' ἄ - οι Τροφάδων. Tr. 32. παλλεύκων πέπλων ἄμοιρος, ἄ. ἐτύχθην. Eu. 349.

Ἄκλης ος, ον.

θυρας ἔχων ἀ. I. A. 340. ἄ. ἄδυλα δώμαθ' An. 594. ἀνεῳγμένα, μὴ κλειόμενα. ἀποδημοῦντος γ. εἰς Κρήτην Μενέλαου, δοκεῖ ἡ ἁρπαγὴ Ἑλένης γεγονέναι, διὰ τὸ εἶναι πολύδυλά τε κ. ὅμως ἀφύλακτα.

Ἄκλητος, ον. χωρὶς κλήσεως.

ἄ. ὢν φίλοις. Rh. 399. ἐλθοῦσ' ἄ. I. A. 457. ἄ. οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς. Aj. 289. ἥκω μὲν οὐκ ἄ. ἀλλ' ὑπάγγελος. Ch. 830. ἄ. ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος. Prm. 1024.

Ἄκλυςος, ον et -ύςη.

Αὔλιν ἀ - αν. I. A. 121. p. γαληνόν.

Ἀκμάζειν. νεάζειν, αὔξειν, θάλλειν, νεωτερίζειν. H. τὰ νεῶν πράττειν. Z. Harp. — εὔκαιρον εἶναι, ἐν καιρῷ.

Ἀνὴρ ἀ - ων. Rh. 795.

Ἀ - ζει, βρετέων ἔχεσθαι. Sept. 94. ἀκμὴ κ. καιρὸς ἕςι, προςπίπτειν τοῖς εἰδώλοις τῶν θεῶν κ. παρακαλεῖν αὐτοὺς.

Νῦν ἀ - ει πειθὼ δολία. Ch. 721. καιρὸν ἔχει ἡ πειθὼ, συναγωνίσασθαι τῷ Ὀρέςῃ κ. συνάρασθαι πρὸς τὴν ὁδὸν.

Ἀκμαῖος. καίριος, κατὰ καιρὸν, παρὰ τὴν ἀκμὴν τοῦ καιροῦ. Ad Aj. 922. p. Adverb. — εὔρωςος — γενναῖος.

ὡς ἀκ. — μόλοι Aj. 922. τὸ ἀκμ. καὶ τὸ δρομαῖος κ. δευτεραῖος κ. ςαδαῖος παρ' Αἰσχύλῳ ἐπιῤῥηματικῶς ἐπιλαμβάνονται κ. ὅσα τοιαῦτα. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκ - ας Sept. 11. ἀ. πώλοις Eu. 399. ἀκ - οι φύσιν. Prs. 439. γενναῖοι.

Ἀκμή. cuspis, ἀκωκὴ, ἀκὶς, ἀκὴ — νεότης, ἡλικία, καιρός. H. — ἄνθος, ῥώμη, δύναμις. — καιρὸς, ὥρα — κίνδυνος. κερκίδων ἀκμαῖσιν S. A. 976. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμὰς. S. T. 1034. λόγχης ἀ - ὴν χρὴν ἐκπονῆσαι E. S. 318. φασγάνων ἀ - ὰς. Or. 1482. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀ. S. T. 1243.

ἐμπύρους ἀ. Ph. 1261. τὰς ὀξύτητας τοῦ πυρὸς. τὰς ἐκ τῶν ὁλοκαυμάτων ἀναφερομένας et τὰς τοῦ πυρὸς ἀναδύσεις κ. τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν ἐμπύρων ἀναφερόμενα, ἀφ' ὧν σημειοῦνται οἱ μάντεις. ἀ - ας ἐπεὶ βιαιότατόν ἐςι τὸ πῦρ. ἢ τὰς ὀξύτητας, τὰς ἐμπύρους, ἤτοι τοὺς ὀβελίσκους τοὺς πεπυρακτωμένους. κ. γ. τῷ πυρὶ ἔθος ἐςὶν ἄνωθεν ἐπιφέρεσθαι cf. Ἔμπυρος χειρῶν ἀ - αῖσι. B. 1205. p. σθένει. ἀ - ῇ χερῶν. Prs. 1052. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν. Eu. 362.

ἥβης ἐν ἀ. Al. 317. p. ἄνθει. τίνα ἀ - ὴν ἥβης ἔχων S. T. 741. κατάςασιν ἡλικίας, ἥβην, τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς ἁπλῶς ἡλικίας.

δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀ - ὰ. S. C. 1066.

καιρὸς, τὸ πρέπον, ὥρα — κίνδυνος. Ἀ. καλεῖ. Hec. 1042. v. Hes. εἰς ἀ - ὴν ἐλθὼν φίλοις. H. f. 532. ὃ γ. νῦν ἀ. E. E. 275. ςείχειν ἀ. E. E. 680. ἵν' οὐκ ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀ. S. E. 22. σπουδὴ. ςείχειν ἀκ. E. E. 680. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀ. Ag. 1354. κἐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀ. Prs. 405. καιρὸς τοῦ βραδύνειν. ἀπηλλάχθαι δ' ἀ. S. E. 1338.

ἀ. γ. οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων. S. Ph. 12. πρέπον, ἔγκαιρον. ἡνίκ' ἂν πρὸς γάμων ἥκητ' ἀ - ὰς S. T. 1492. οὐκ ἔδρας ἀ. Aj. 811. καθέδρας, ἀναπαύσεως οὐκ ἔςι καιρὸς.

Metaph. ἀ - ὴν γ' ἐπ' αὐτὴν Ph. 1088. i. q. ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον 1087. et ἐπ' ἀ - ῆς εἰμὶ. Hel. 903. ut ἐπὶ ξυρῷ ἀ - ῆς, in acie novaculae, in articulo discriminis.

Ἄκμων. ἀκόμων. incus — καρτερικός.

χρυσέων ἀ. E. E. 443.

λόγχης ἄ - ες κ. ἀκοντιςαὶ. Prs. 51. ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, οἷς ἄκμων ὑπὸ σφυρῶν· καρτερικοὶ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἄκμονος.

Ἀκνίσωτος οἶκος. ὁ ἄνευ πυρὸς κ. κνίσης. Αἰσχ. B. Anecd. p. 58.

Ἀκοὴ et -ά. τὸ ὦς. τὸ ἀκουόμενον, ὁ λόγος.

φέρε νυν ἐν πύλαισιν ἀ - ὰν βάλω. Or. 1281. τὸ ὦς τὸ ἐμὸν πρὸς ταῖς πύλαις παραθῶ. et ἄκουσμα, βοήν. ἤγουν ἀκουςικὸν λόγον. εἰς ἀ - ὰς ἥκει δυςυχία Ph. 1489. φήμην ἀ - αῖσι δέδεγμαι. I. T. 1496. σὺ δὲ ὀξεῖαν ἀ. τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδοὺς. S. E. 30. αὐδὴν — ἀκοῇ τε κλύειν. S. Ph. 1412.

ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀ - ὰν ἐμὰν. Prm. 689. λέγοιμ' ἂν ἀ - ῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε. I. T. 811.

οὐδενὸς ἀ - ὴν ὑπειπὼν. H. f. 962. βίῳ τερπνὰς ἀ. M. 194. βάρβαρον ὡς ἀ - ὰν ἐδάην. Ph. 826. ἐνταῦθα τὸ ἀκουόμενον, ὡς ἐν ἄλλοις αἰσθησις, τὸ αἰσθητὸν κ. ὁ νοῦς, τὸ νοούμενον. et βαρβαρικὸν λόγον.

Ἀκοίμητος. ἀ. φεύματι, ὠκεανῷ Prm. 139. γαληνώδει, πολυκοιμήτῳ, ἠρεμαίῳ, πολυηνύχῳ, ἀπαύςῳ.

Ἀκοινώνητος, ον.

εὐνὰν. An. 471. ἄμικτον, σώφρονα, μὴ ἐπικοινωνοῦσαν ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἢ τῷ γήμαντι μόνῳ νομίμως.

Ἀκοίτας et -ης. ὁμόκοιτος. ὁ ἀνὴρ, ἀλέκτωρ, εὐνατὴρ, εὐνάζων.

θανόντ. Hec. 937. δόλιον. E. E. 166. ἀθλίως. Tr. 1309. τὸν ὄν προσμένθσ' ἀ - αν. S. Tr. 525. Ἀκοιτις. εὐνάτειρα et ἡ γυνή. ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειρασθεῖσα. ἡ ὁμόκοιτος καταχρησικῶς κ. ἡ δευτέρυ γάμυ μετεσχηκυῖα. Z.

γενναιοτάταν Al. 997. ἡ Διὸς S. Tr. 1048. φίλην Al. 199. μὴ πρόκλαι' ἄ. 529. S. Tr. 503. Διὸς μάτην ἀ - ιν 1149.

Ἀκόλαστος ὄχλος. Εὐριπ. ἔφη. Ἀ. δὲ σῶμα Σοφ. B. Anecd. θρασὺς, κακὸς, ἀσελγὴς, ὑβριστικός H. ἀπαίδευτος, τολμηρός. et Su. ὁ κολάσεως ἄξιος. Κυρίως δὲ, ὁ μηδεμίᾳ κολάσει κ. τιμωρίᾳ σωφρονίζεσθαι δυνάμενος, ὅθεν τὸ Ἀκολαζαίνειν, ὃ σημαίνει τοιαῦτα πράγματα κ. παρανομίας ποιεῖσθαι, ἅπερ ἐστὶν ἀκολασίας. Γενικῶς δὲ Ἀτακτεῖν — Ἀκοσμεῖν κ. Ἀσχημονεῖν δηλοῖ. In Arist. Ὄρν. 1249. Ἀ - ον. ἀπαίδευτον (ἄσεμνον, ὑβριστὴν, ἄτιμον, ἀνυθέτητον. Κολάζω. νυθετῶ) S. in Or. 10.

ὄχλος Hec. 607. ἀ. ἔσχε γλῶσσαν Or. 10. ἐπεὶ ἀκ. τινὶ λόγῳ φασὶν αὐτὸν κολάζεσθαι· εἰ γ. μετέδωκε τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὸν Πίνδαρον (Ol. I. 98) τοῖς βροτοῖς, μᾶλλον ἂν φιλανθρωπίας παρὰ τῶν θεῶν ἐθαυμάζετο. ἀ. ἤθη E. Erech. II, 22. ἀ. ἦθος γαγρὸς E. Antiop. VII. 4. ἀ - α μάντεων θεσπίσματα Ph. 978. τὰ ἀπαίδευτα (ἀπαιδεύτως Fl.) κ. χωρὶς συζυγῆς λεγόμενα et ἀζήμιωτα, τολμηρὰ, προπετῆ et τὰ μὴ ὑποπίπτοντα κολάσει, μετ' ἐξουσίας δὲ λεγόμενα, ἢ ἀνεξέλεγκτα, ἐβασάνισα, τολμῆς γέμοντα, ἀτελῆ. ἀ. τέκνα E. fr. CXXX.

Ἀκολουθία. ἡ ἀκολούθησις Σοφ. B. Anecd.

Ἀκόλουθος. ἑπόμενος. τῶν ἑκατομπόδων Νηρήϊδες ἀ. sc. ἁλία πλάτα. S. C. 719.

Ἀκόμπαστος. v. Ἄκομψος.

Ἀ μὴν ἀ - ός γ' ἀφίξεται πύλαις Sept. 523. Ἀ - ος λόγος Εὐριπ. φησὶ κ. ἀ - ος φάτις B. Anecd. I. p. 59.

Ἄκομψος. ἀπάνθρωπος, ἁπλοῦς. H.

Ἐγὼ δ' ἄ - ος, εἰς ὄχλον δοῦναι λόγον H. 986. Ἐγὼ δὲ ἐν τοῖς μωροῖς ἀνεπιτήδειός εἰμι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτὸς, τί ἀκούσω. ἐν δὲ τοῖς σοφοῖς λέξω κ. νικήσω. ἀναιδῶν γ'. ἐστιν, ἐν ὄχλῳ δημηγορεῖν εἰς ἥλικας, ἤτοι εἰς ὁμήλικας κ. σοφοὺς. φαῦλον ἄ. E. fr. I.

Ἀκοντίζειν. ἄνω ῥίπτειν. H. οἱ μὲν ἀ - ζοντες τὴν χεῖρα ἄνω πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀνατείνουσι· ὁ δὲ σίδηρον τῷ ἀκοντίῳ πρὸς τὸν κρίκον τοῖς δυσὶ δακτύλοις τοῖς μέσοις κατέχοντες, ἄνω ῥίπτουσιν. In I. 221.

λόγχαισιν Ph. 1174. εἰς πλευρὰ κ. πρὸς ἦπαρ. I. T. 1370. ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν. B. 1096. κύκλος πανσέληνος ἠκ - ζ' ἄνω. I. 1155. p. ἔσιλβε, ἐπηύγαζε.

εἴσω γῆς ἀ - ζυσ' ἀραὶ. Or. 1241. εἰ κατὰ γῆς ἔρχονται αἱ εὐχαὶ, ἐπακούσει.

Ἀκοντιστὴρ et ἀ - ής. ἀκόντια βάλλων, τοξότης.

λόγχαις ἀ - ῆρες εὐσοχώτατοι. Ph. 142. καλῶς δὲ εἶπεν αὐτὸν μιξοβάρβαρον, ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ πάντες ὁπλίζονται, ἀκοντίζουσι δὲ, ὡς βάρβαροι. Ἴσως γ. τότε ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς χρόνοις οἱ μὲν Ἕλληνες ὅπλοις ἐχρήσαντο, οἱ δὲ βάρβαροι ἀκοντίζειν ἠπίσαντο. ὕστερον δὲ κ. τὸ ἀκοντίζειν οἱ Ἕλληνες μεμαθήκασιν.

Ἀ - σαὶ Μυσοὶ. Prs. 52.

Ἀκόρεστος, et ἀ - τος, ον. ἄπαυστος, ἀπλήρωτος. Ἀ - α μὲν Εὐριπ. ἔφη, ἀ - στότερον δὲ Ξενοφῶν. B. Anecd.

τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀ - στον ἔφυ πᾶσι βροτοῖσιν. Ag. 1332. beate vivendi nulli est satietas.

πενθοῦσι γόοις ἀ - τάτοις. Prs. 543. ἀκατάπαυστος, ἀπλήρωτος. ψυχὰ ἀκ. Her. 927. τολμὸν τ' αἰχμᾶς ἀ - στον. Prs. 994. ἀ - στα νείκη. M. 639. τὰς μάχας κ. τὰς φιλονεικίας ἀπαύστους.

ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀ. οἶζύν. Ag. 760.

οἷά τις ξυθὰ ἀ - τος βοῖς - ἀηδὼν. Ag. 1143. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀ - στον οἰμωγάν. S. E. 123. μάλα γ'. τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀ - στον τέρμα. Ag. 998. στάσις δ' ἀ - τος γένει κατολολυξάτω θυμάτος λευσίμου. 1115. chorus indesinenter imprecetur genti huic.

φεῦ κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀ - στυ. 1485. ὁ πάντων ἀ - έστατος. S. C. 120. παρ' ὅσον ὀθεὶς αὐτῷ τῶν ἄλλων ἤρκεσε τόπων, ἀλλὰ κ. ἐπὶ τοῦτον ἦλθεν ἀφόβως· ὁ μηδενὶ τῶν ἄλλων τόπων ἀρκεσθεὶς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦτον ἥκων ἀπληρώτως, ὅτι τοσούτυ τόπυ παρακειμένυ, εἰς ἄβατον ὥρμησεν.

Ἄκος. cf. ἄκεσμα, ὑγίεια, θεραπεία, φάρμακον. H. ἴασις, ἴαμα — ὠφέλεια.

πημάτων. H. 600. δίψης. Cy. 97. εἴ τι δὴ τόδ' ἐξ' ἄκ. I. T. 43. ἐρπετῶν ἀγρίων ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκαταζῆσαί τινα. An. 269. καταζῆσαι θεραπείαν et εὑρεῖν. κοῦτε φαρμάκοις ἄκη λάβοις ἄν. B. 327. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔνεστ' ἄκη. H. f. 93. ἡνίκ' οὐκ ἔχεις ἄκη. E. E. 1111. οἴγοντι δ' ὅτι νυμφικῶν ἐδωλίων ἄκος. Ch. 69. ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλίνης οὐκ ἔστιν ἴασις πρὸς ἀπαρθένευσιν τῆς κόρης· ὅτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου. μηνεῖται δ' ἄκη. Ae. S. 269. Well. ἀμύνεται vel μήδεται. Addo, τέμνει δῆτ' ἄκη. ut ἐντέμνων δ' ἄκος. Ag. 17. et ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. An. 121. πημονῆς ἄκη. Ae. S. 454. εἴ τι κακῶν ἄ. οἶδε πλέον Prs. 630. ὁ Δαρεῖος, ἢ ἕτερός τις ἂν εἰπεῖν ἔχῃ.

παμμάταιον. Ag. 394. ἄκ. δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν. 1170. θεραπευτικὸν ἴαμα, θεράπευμα τιμητικὸν τῶν κακῶν οἰκηθεῖσα ποιεῖν. Λείπει δὲ τὸ ποιεῖν. ἄκ. τομαῖον πημάτων. Ch. 534. πεσσοὺς κύβυς τε, τερπνὸν ἀργίᾳ ἄκ. S. Naupl. VI. τούτων ἄκη ταμαῖα κ. λυτήρια πράξις Ἄπις Ae. S. 271. ἐκπονεῖν ἄκη. 370. τῶν ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι. S. C. 1270. ἐπανάληψις· ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσασθαι αὐτὰ κ. ἀναλῦσαι. κακῶν Al. 133. σωτηρίας Hel. 1061. μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄ. πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. Aj. 362. μὴ θεραπείαν κακοῦ ἕτερον κακὸν ἐπεισάγῃς· ἤγυν μὴ τῷ θανάτῳ διαλύσῃς τὸ ὄνειδος· μὴ ποίει τὸ πάθος τῆς βλάβης πλέον· μὴ τὴν ἄτην πλείονα ποιήσῃς. ἔστι τοῦδ' ἄ. Eu. 635. ἄκ. οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι. Prm. 43. ὠφέλεια.

Ἀκοσμεῖν. τὸ μηδὲν ἐν κόσμῳ κ. τάξει ποιεῖν, ἀλλ' ἀκολαζαίνειν. Σοφ. B. Anecd.

τοὺς ἀ - μοῦντας σέβειν. S. A. 730. ἀπειθοῦντας κ. ἄκοσμα διαπραττομένους.

οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν. S. Ph. 387. ἄτακτα ἐργαζόμενοι, κακῶς φρονοῦντες.

Ἀκοσμία. λόγων. I. A. 317. ὁ κόσμος, ἀλλ' ἀκ. φαίνοιτ' ἂν εἶναι S. fr. LXII.

Ἄκοσμος. ἄτακτος, ἀπρεπής. H.

ἥτις ἀ. ξὺν φυγῇ. Prs. 468. οἱ δ' ὐκ ἀ – ως δεῖπνον ἐπορσύνοντο 372. ὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐ-ἐλκτῳ κ. πειθηνίῳ λογισμῷ κατεσκευάζον εὐωχίαν, ὐ ταραχθέντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῦ. εἰ γ. τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄ – α θρέψω S. A. 659. εἰ τὰς ἐμὰς ἀ – ως βιῶντας μὴ τιμωρησαίμην, ὐδὲ τῶν ξένων περιγενήσομαι.

Ἀκοά cf. Ἀκοή. ὅς. Κατ' ἐμὰν ἀ – ὰν Dan. 50.

Ἀκούειν. κλύειν. αἰσθάνεσθαι, μαθεῖν — ὀνο-μάζεσθαι, λέγεσθαι. bene audire et male — πεί-θεσθαι, ὑπακούειν c. Dat. Ἄ – ε, σίγα. τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή; Σοφ. B. Anecd. I. 62. ἀκουσέτην Σοφ. ἔφη, ἀκούσεσθαι δὲ Ἀριςοφάνης. ibid. κλύον-τες ὐκ ἤκουον Prm. 448.

c. Acc. τοιάδ' ἤκουεν κακὰ Hec. 576. κατηγο-ρίας. λόγους Or. 636. βοὰν M. 1273. αἴνιγμα I. 533. ἀσπίδων κτύπον Sept. 96. ὀρθὸν ἄκου-σμ' ἀ – σαι S. C. 518. τήνδ' ἀ. – εις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν Ag. 1433. ςαθεῖσ' ἄ – σον· ὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας S. Tr. 340. ἀ – σει πολλὰ κὐ ψευδῆ κακὰ Al. 708. καίν' ἀ – σῃ πήματα Hel. 1529. λέγεις ἀ – σαι μάθαι' M. 316. θεῖν' H. 604. ἀ – σαι δ' ὐκ ἀ – σ' ὅμως θέλω An. 1085. ἀ – ςέον S. T. 1170. καιρὸς ἀ – σαι Rh. 10. ἤκουσ' ἀνήκουςα S. E. 1407. ὐδεὶς ἀ – ει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων Ag. 1305. audire vult, αἰνεῖ. ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλάσσιος κλύδων ἀ – ει νυθετουμένη φίλων M. 29. τὰς σὰς πόνους χρῄζω ἀ – σαι Prm. 283. νόῳ ἀ – ων E. Sisyph. I, 18.

c. Gen. βοῆς Or. 1530. λοισθίου βοῆς Ch. 496. λι-τῶν Ag. 403. δύλοις γ. ὐκ ἔξεις' ἀκ. τῶν λόγων E. fr. B. 23. τί μαρτύρων ἄλλων ἀκ. δεῖ μ' Or. 532. ἀ. τέ-κνων M. 1273. ἀ – σας δ' αἵματος μητρὸς πέρι I. T. 964. Reliqua v. in Πείθεσθαι et cum Adverb.

c. Adv. μὴ νῦν ἀκούσ' ἐμφανῶς ἄκου ἄγαν Sept. 231. ἀλλ' ἐθελοκώφει et κἂν ἀ – ῃς, προς-ποιοῦ μὴ ἀ – ειν. ὀξὺ Or. 1530. καί μου τὰ πρα-χθέντα πρὸς τὰς φίλους πικρῶς ἤκουσαν Ae. S. 985. σαφῶς S. Ph. 595. ὀρθῶς ἀ – σας τῶν ἐμῶν κατευγμάτων H. 1170. cf. p. Λέγεσθαι.

p. λέγεσθαι, bene audire et male: ἄλλων τ' ἀκ. δοῦλον ὄντα τῶν πέλας Hel. 739. ὐδ' ἀ – σομαι κακὸς S. C. 988. κακῶς ἀκ. ὐ μέλει θα-νόντι μοι Al. 729. opp. εὖ. Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ ὐκ ἀ – σεται κακῶς Her. 718. I. A. 1032. Tr. 644. Hel. 974. ἐσθλὰ ἀ – σεται Her. 999. τοῖς ἰσοθέοις ἐγκληρα λαχεῖν, ἀκούσαι. S. A. 836. ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀ – σαι S. C. 518 p. ὀρθῶς. ἤκου' ἄριςα S. Ph. 1313. ὁ πάντ' ἀ – ων αἰσχρὰ κ. λωβητ' ἔπη S. Ph. 607. ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. εἴπερ ὄρθ' ἀ – εις Ζεῦ. S. T. 903. ὀνομάζῃ, ὥσπερ ὢν εἶ, μήτε σὲ, μήτε τὴν σὴν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὴν λάθῃ τοῦτο, τὸ τοὺς κακοὺς τετιμωρῆσθαι, ἀλλὰ μέχρις ἂν ἡ ἀρχὴ ἐπέχῃ, κολάζοιντο οἱ κακοί. ὀρθῶς, ἀσφα-λῶς.

p. πείθεσθαι: καὶ ταῦτ' ἀκ – ειν. S. A. 64. parere. Subditae sumus potentioribus, ut obtemperare debeamus. Erf. ὥςτε Sch. Videtur versus aliquis excidisse Herm. τοῖς ἀ – ουσιν λέγε. Aj. 591. τοῖς πειθομένοις. ἀκ. σοῦ Ag. 956. ἀ – ει ὐδὲν ὐδεὶς ὐδενός. Cy. 120. τῶν κρατούντων ἐςὶ πάντ' ἀ – ςέα. S. E. 340. κεἰ μήτις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀ – σεται Sept. 179. τὸ ἐμὸν ποιήσῃ πρόςταγμα. ὁ ἐγὼ προςτάσσω, ἐξουσίας. ἀκ. τοῦδε χρῆν ναύτας ἐμοῦς. Hel. 1431. τίνι γ. ποτ' ἂν πρόςφορον ἀκούσαιμ' ἔπος S. E. 226. Insolentius Dativ. junxit verbo ἀκ., quia latet in eo significatio verbi πείθεσθαι. A quo audiam p. πρός τινος. ἐπεὶ ὐκ ἀ – εις ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. Ae. S. 911. ὡς ἀ – ςέον γέ σου. I. A. 1010.

Ἀκουείων ἀντὶ τοῦ ἀκουόμενος. Σοφ. B. Anecd. v. Similis formae exempl. in Δρασείειν.

Ἀκουσία. τὸ πρᾶγμα. Σοφ. ἐξαίρετον τίθημι τὴν ἀ. B. Anecd.

Ἀκουσίμη. ἀντὶ τοῦ Ἀκουςὴ Σοφ. Σπουδὴ γ. ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη, ὐ πρὸς θυραίων ὐδαμῶς ἀ – μη. Δύναται δὲ κ. ἡ φωνὴ Ἄ – μη λέγεσθαι. B. Anecd.

Ἀκούσιος. Ἄ – α. τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, τινὸς ἐξωθεν ἀναγκάζοντος. Z. τὸ ἀδίκημ' ἐγένετο ὐκ ἀ. E. Aug. VIII. θράσος ἀ. ἀνδράσι θνήσκουσι κομί-ζων Ag. 804. ἀ – ίως ἠράμην δόρυ Ph. 436. μέ-νου' ἀ. Tr. 1011. πέμπουμ' ἂν ὐκ ἀ. E. E. 670.

Ἄκουσμα. ὀρθὸν ἄ. ἀκούσαι. S. C. 518.

Ἀκουςά. ὡς ἐν Κρούσῃ Σοφ. Τάδ' ὐκ ἀ. σοι κ. Εὐριπ. πολλάκις. ὁ μέντοι Σοφ. ἀκούσιμά φησι. B. Anecd. Ἄ – σαι δ' ὐκ ἀκούσ' ὅμως θέλω An. 1085. τὸ δ' ἦν ἄρ' ὐκ ἀ – ὸν Dict. XIII. ὐδ' ἄ – ὸν S. T. 1312. ἀ. πάντα δῶρα δαιμόνων Hel. 669. Ἀ-κουςέα v. supra in Πείθεσθαι.

Ἄκρα. ἀκρωτήριον et ἀκρόπολις — ἀρχὴ ἢ τέλος H. N. pr. — κατ' ἄκρας, ἄρδην.

Λέρνης ἄ – ην Prm. 677. βαθ' εἰτ' ἄ – αν S. C. 1491. cf. Ἄκρος. κατ' ἄ – αν ἕςασαν I. A. 240. ὑπερθεῖν κύματος ἄ. E. Archel. XXIV. ἕμεν πολμνας ἐς ἄ – ας Rh. 292. ἄ. ἐναλίας Cy. 317. ψῆ κατ' ἄ – ας σπιλάδος S. Tr. 678. ὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν Eu. 552. sc. τῆς δυςυχίας.

θάσσοντ' ἄ – αν. Or. 869. τόπος ὅτως καλού-μενος. λέγει δὲ τὴν πρῶνα, ἐνταῦθά φασι τὰς Ἀργείους ἐκκλησιάζειν. λέγουσι δὲ κ. τὸν Δαναὸν ἐνταῦθα δεδωκέναι δίκας τῷ Αἰγύπτῳ, ὑπὲρ ὧν εἰργάσαντο φόνον αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. κ. τ. λ. et τὸ ἀκρωτήριον, (τῆς πόλεως· εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἔνθα ἦν κ. τὸ λεγόμενον Ἡλιαία δικαςήριον.)

p. ἄρδην, προῤῥίζον. κατ' ἄ – ας ὡς πορ-θούμεθα Ch. 686. κατ' ἄ. δῶμ' ἐμὸν πέρσας Hel. 697.

Ἀκραγής. ἄφωνος. Ζηνὸς ἀ. κύνας γρύπας φύ-λαξαι Prm. 808.

Ἀκραῖος. Ἄ – ας θεοῦ M. 1370. παρὰ τὸ ἐν ἀκροπόλει ἱδρῦσθαι. cf. Ἥραια in Ἥρα et Τέλος, τέλη. Promontorium est adversus Sicyonem Junonis quam vocant Acraeam in altum excurrens: trajectus inde Corinthum septem millia ferme passuum Liv. XXXII, 23. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ τοῦ Λεχαίου κ. Παγῶν τὸ τῆς Ἀκραίας μαντεῖον Ἥρας ὑπῆρχε το παλαιόν. Strabo VIII. p. 583. A. Ac Pausan. cum Schol. facit II, 24, ἀνιόντων δὲ ἐς τὴν ἀκρόπολιν ἔςι μὲν τῆς Ἀκραίας Ἥρας τὸ ἱερόν. Matth.

Ἀκραιφνής. καθαρὸς, ἀληθής. H. ἀκέραιος, διαυγής, τέλειος.

αἷμα. Hec. 537. πῶς ἀ. ἐν νέοις ςρωφωμένη ἕξει. Al. 1055. ἄφθορος ἀνδρῶν εἴη. Ἄ – εἰς τῶν κατηπειλημένων. S. C. 1147. ἀκεραίου, ἀνά-πτου, ἀψαύςου, incolumes.

Ἄκραντος, ον. ἀπλήρωτος, ἀπὸ τοῦ κραίνω. Z. ἀτελείωτος. Ad Pind. Ol. I.

ἵν' ἢ ἐπ' ἄκραν πέτραν. Br. refert ad ἑξίαν. Reis. legit εἴτ' ἄ. - αν ἢ 'πὶ γυάλων. sive in summo cacumine, sive. cf. Doederl. p. κατ' ἄ. Mihi videtur interruptio sermonis et reticentia alterius partis ferri posse. ἐν πρύμνῃ ἄ. Cy. 14. λανθάνει ζήλην ἄ. παίσας S. E. 745. δόρυ Ph. 1408.

de corpore humano. κατ' ἀκροτάτας κορυφὰς Διὸς I. 456. ἐπ' ἄ. κρατὸς M. 1198. δακτύλοισι I. T. 266. εἰς ἄ. τὸς ὄνυχας ἀφίκετο. Cy. 158. sc. ὁ οἶνος. εἰς ἄ. χεῖρα I. A. 951. ἐξ ἀ. ἐπωμίδος Hec. 558. ὠλένας τρέμων ἄ. I. T. 283. ἐς ἄ - αν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν S. C. 1465. βοσρύχων ἄ - ας φόβας S. E. 449. τὰ ἄ. τῶν τριχῶν. παρ' ἄ. τρίχας Or. 128. γαστρὸς ἄ - ας Cy. 504. χερῶν ἄ - ας κτένας Ag. 1594. ἄ. ποδὸς S. Ph. 824. τένοντος ἄ. ποδὸς Cy. 399. ἐν δ' ἄ. βὰς ποσὶ I. 1166. γλῶσσαν ἄ. δίπτει θερίσας Aj. 238. ἄ. νυκτὸς 285. κατὰ τὸ ἄ. τῆς νυκτὸς. πόνῳ γ. ἄ - ον ὐκ ἔχει χρόνον Ae. fr. CCCVII. cf. πόνος.

p. ἄριστος. Μυκηναίων ἄ - οι Ph. 433. 1251. ἄνδρας Ἀργ. ἄ. E. S. 118. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄ - οι E. Teleph. XI.

Metaph. ὐκ ἀπ' ἄ. φρενὸς, ἀδ' ἀφίλως Ag. 807. intime. δι' ἄ. φρενῶν B. 203. ἢ γ. ἄ. καρδίας ἔψαυσέ μ' Hec. 242. ἐξ ἐπιπολῆς ἥψατο τῆς καρδίας μ' τὸ πρᾶγμα. πρὸς ἄ. μυελὸν ψυχῆς H. 255. κακὸν ἄ. ἕλακες I. 776. ὅτοι γ. ἐφίξει τῶν ἄ. ἄνευ πόνῳ S. Polyid. III. ἄκροισι λαίφεσι κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν σόμαργον γλωσσαλγίαν M. 524. in Arist. Ran. 1030. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, οἳ, ὅταν πνεῦμα σφοδρὸν ἐμπνεύσῃ, συσέλλουσι τὰ ἱστία, ἵνα μὴ τῇ βιαίᾳ τούτῳ φορᾷ ἀνατραπείη τὸ σκάφος. Ἄ - σι δὲ τοῖς ἐν ἄκρῳ δεχομένοις τὸ πνεῦμα, κ. μὴ κατὰ τὸ μέσον, caute agere, litus, oram legere. Reliqua v. in Ὑπεκτρέχειν.

ἐπ' ἄ - α ἥκομεν γραμμὴν κακῶν. E. Antig. XIII. v. Γράμμη.

κἂν ἄ - ᾳ θίγῃς χερὶ Hel. 1460. *Proverb.* extremis, summis digitis. κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις Aj. 1231. ἐπ' ἄ. δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν. Adde ἤκριζες.

εὔσοχος: ἐγώ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄ - ος S. E. 1499. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄ., σκοπῆ Ag. 636. θεσφάτων γνώμων ἄ. 1129.

Ἀκρόχει. ἄκρον ἔχει. Ἄκροι δὲ, ὄρος τῆς Ἀργείας, ἐφ' ὃ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο Μελάμπους, καθάρας τὰς Προιτίδας. Σοφ. Ἰφιγεν. H.

Ἀκροφύσιον. τὸ τῇ χώνῃ προστιθέμενον. Σοφ. B. Anecd.

Ἄκρυπτος. ἄ - α δεδράκαμεν πόσιν An. 836.

Ἀκρωνία. Eu. 183. ἔκτομὴ μορίων.

Ἀκρωτηριάζω. ἠκ - σμένοι. τὰς ἑαυτῶν ἔκαζοι πατρίδας, ἀντὶ τοῦ λελυμασμένοι· οἱ γ. λυμαινόμενοί τινας, εἰώθασι περικόπτειν αὐτῶν τὰ ἄκρα, ὡς κ. Σοφ. Πολυξένῃ· τὸ μέντοι ἠκ - σμένοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἠκρωτηριακότες. Harp.

Ἀκρωτηριάσματα v. Μασχαλίζειν.

Ἀκταίνειν. μετεωρίζειν H. γαυριᾷν, ἀκολασαίνειν κ. ἀτάκτως πηδᾷν Z. et Tim. κεφίζειν ad Eu. 56. βάσιν al. σάσιν.

Ἀκταινῶσαι σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι κ. ἐπᾶραι κ. μετεωρίσαι. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀκτῆς τοῦ φυτοῦ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται κ. ἐπεὶ τὰ ἀκόντια εἰς ὕψος αἴρεται ἀφιέμενα, διὰ τοῦτο κ. ἐπὶ παντὸς ὑψουμένου κ. πηδῶντος μεθ' ὁρμῆς ἐτέθη τὸ Ἀκταινῶσαι. Αἰσχύλ. ὐκ ἔτ' ἀκταίνω φησὶ βαρυτόνως, οἷον ὐκ ἔτ' ὀρθῶν δύναμαι ἐμαυτόν. Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι, ὡς ἀπὸ περισπωμένου. Phrynich. Πεποίηται δὲ ὕτως. Ἔστι δένδρον, ὃ καλεῖται Ἀκτὴ, ἀφ' οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται. ὕτως Ἀνακρέων. S. Platon. Ἀκταίνω· ἐπὶ ἵππων. Ἀ - ειν τὸ μετεωρίζεσθαι κ. ἐπαίρεσθαι κ. γαυριᾷν. Παρὰ τὸ Ἥκται, Ἀκτὸς κ. ῥῆμα Ἀκτῶ, ἀφ' οὗ τὸ Ἀκταίνω, τὸ κεφίζω παρ' Αἰσχύλῳ κ. Ἀκταῖνον μένος, τὸ ἀνάγον κ. δυνάμενον ἀνορθῶν, E. M. et Tim. Ruhnk.

Ἀκταίων. ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον B. 337. τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερόν ἐστι φυλάττον τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον· Ὁρᾷς — μόρον. Τοῦτο γ. παρώνυμόν ἐστι κ. ὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν συνθέτων εἰς ος. ἀπὸ γ. τοῦ Ἀκτὴ γέγονεν Ἀκταῖος κ. Ἀκταίων. ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ο, οἷον Ἀκταίονός τε μητέρ' Αὐτονόην λέγω, γνῶθι, ὅτι διὰ τὸ μέτρον συνεζάλη τὸ ω εἰς τὸ ο ἐν τῇ γενικῇ. Choerobosc. ad Theodos. ap. Bekker in Anecd. III. 1313. Ἀκτή et Ἀ - ά. αἰγιαλὸς, πετρώδης, παραθαλάσσιος τόπος. H. ὁ κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ. Αἰγιαλὸς δὲ ὁ ἐπίπεδος κ. ὁμαλὸς. Ad Aj. 413. ἔξοχή, ᾤδης. — τροφή. βρῶσις Ὁμηρος. ἀλφίτου ἀκτὴν. H. — n. pr.

Epith. ποντίας ἔπι Hec. 778. κυμοδέγμονος H. 1175. λευκὴν An. 1263. I. T. 436. τᾶς Ἀδριανᾶς H. 736. μηλόσπορον H. 742. πολιήτιδος 1126. εὐλιμένος Hel. 1480. θαλασσίαις Hec. 698 ἀλιρρόθους H. 1206. ἐναλίοις Hel. 1141. ἀμφίκλυστος S. Tr. 752. ἐπ' ἀ. ναυπόρους τὰς Παλλάδος Eu. 10. ἀντιπλήγες S. A. 592. βώρειος ὥς τις ἀ - ὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται S. C. 1241. σύφλοις παρ' ἀ. Prs. 301. ἀ. ἐπ' ἀεξιφύλλοις Σιμόεντος Ag. 703. χλωρά τ' ἀ - ὰ πολυσάφυλος. S. A. 1133. βύνομον ἔχων ἀ. S. E. 181. ἀ. βροτοῖς ἄστειπτος, ἀδ' οἰκουμένῃ S. Ph. 2.

Εὐβοΐδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίῳ ἀ. Ae. fr. XXIII. ἀ - αῖσιν ὁρμεῖ Or. 55. ἢ λαμπάσιν ἀ. S. C. 1048. περὶ Ἐλευσῖνα ἀπὸ τῶν αὐτόθι ἐν τοῖς μυστηρίοις λαμπάδων. δραθυχομέναις. λαμπαδευομέναις. cf. φονέα χεῖρα I. T. 586. κνώδοντος φονέως Aj. 1026. χηλαῖσιν φοναῖς S. A. 1003. Αἰγαιῶν' ἐπ' ἀ - ὰν ἀλίμενον Al. 598. Σιμοεντίδα An. 1184. Σιμοεντίδας E. E. 441. Ἰλιάδος Rh. 366. λευκὰν ἀ - ὰν Ἀχιλῆος I. T. 436. λίμνης Τριτωνιάδος πότνιαν ἀ. I. 873. Πηλιάδ' H. f. 389. Μαυχίᾳ ἐπ' ἀ - αῖς H. 761. Σκειρωνος ἀ - ὰς 1208. τὴν ἀνόμαλον ἐξαιρεῖ χθόνα Σκειρωνος ἀ - ῆς S. Aeg. I. Κυανέας An. 865. Μυκόνῳ ἐπ' ἀ - αῖς Tr. 89. Σκαμανδρίοις 374. Hel. 616. Παυπλίας 1602. Εὐβοΐδας E. E. 442. Her. 85. Βοσπόριαι S. A. 968. Σαλαμῖνος ἀ - αὶ Prs. 27.1.

p. ἐξοχὴ, χῶμα, τύμβος. ἀ - αὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον. Prs. 419. πότνι' ἀ. χώματος Ch. 717. ἐξοχὴ et ἡ ἀ - ὴ τοῦ τάφου. Δίδας ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀχέροντος ἀ - ὰν S. A. 812. ἀ - ὰν παρὰ βώμιον S. T. 184. τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχὴν et ὅπου οἱ βωμοὶ τῶν νεῶν εἰσὶν.

p. τροφὴ, καρπός. Δάματρος ἀ - ᾶς. H. 138. E. fr. XIV. περιφραστικῶς, μὴ ἐσθίειν τροφῆς τῆς γῆς. λέγει δὲ τὴν οἰονεὶ ἀγὴν κ. κλάσιν

Ἀλαός. τυφλὸς, πηρὸς, μάταιος.
ὄμμα. Ph. 1528. τὸ φωτῶν ἀ - ὸν γένος. Prm. 550. μᾶτερ ἄμ' ἔτεκες — Νὺξ ἀ - οῖσι κ. θεδορκόσιν. Eu. 319. ζῶσι κ. θανῶσιν ἔκδικον.
Ἀλαπάζειν. πορθεῖν, ἐκκενοῦν. H. cf. Εἰλαπίνται.
Πάντα δὲ πύργων κτήνη ἀ - ξει μοῖρα πρὸς τὸ βίαιον Ag. 130.
Ἀλᾶσθαι. πλανᾶσθαι. H. ἀφ' ἃ Ἄλη, ἡ πλάνη κ. Ἀλύειν, τὸ ἐν χρείᾳ γενόμενόν τινα ἀπορεῖν.
ἀλώμενος. S. C. 1363. πόντιον κλύδων' ἀ - μεναι. 1686. χώρας ἀοίκους ἀπάτορός τ' ἀ - μένας S. Tr. 300. κατ' ἀγρίαν ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀ - μένη. S. C. 349. πόνοισι μυρίοις. Or. 688. ἀπαρθένευτ' ἀ - μένα. Ph. 1729. πτωχὸς ἀ. παῖδας. M. 515. ἀλώμενος ξένην ἐπ' αἶαν. H. 897. φεύγομεν ἀ - οι. Her. 15. ἐπ' οἶδμα πόλιον ἀ - μαι Hel. 408. πορθμὸς ἀ. μυρίας. 539. ἀμφὶ βωμίους τροφὰς ἠλᾶτ' ἀθύρων. I. 53. κατὰ Σ. χῶμα ἀλαθεὶς. Ae. S. 871. φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην. S. C. 444. αἰσχρῶς δ' ἀ - μαι. Eu. 98. πτωχὰς, ἀ - μένας S. T. 1506. ἄφετον ἀ. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Prm. 666. ἐλεύθερον. δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις. An. 306.
Metaph. ψυχὴν ἀ - ᾶται. Tr. 635. ἴσμεν γ. οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα. Aj. 23. πλανώμεθα τῇ διανοίᾳ, τῷ νῷ.
Ἀλάσορος.
ἕλκος τυφλωθὲν — ἀλαὸν ἀ - ροισιν ὀμμάτων κύκλοις ἀραχθὲν ἐγχέων. S. A. 974. τοῖς ἄλαζα πεπονθόσιν· τοῖς δυςυχέσι· δέον εἰπεῖν Ἀλασόρως. et Eust. ὡς εἴ τις εἴποι κ. τὸν μάρτυρα, μάρτυρον, κ. τὸν ἀλάσορα, ἀλάσορον, ὃ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ. Ἀ - οισιν ὄμ. κυκλοις. Eust. 757. cui sceleste cruentati oculi. nescio an passive dicantur. *Erf.*
Ἄλαςος. cf. Ἀλάσωρ. σχέτλιος, H. ἀλάθητος, μιαιφόνος, λυπρὸς, a λελῆσθαι. cf. S. ad Prs. 985.
Ἀ - α ματρὶ τάδε. Ph. 343. βοᾷ δέλτος ἄ - α. H. 877. σῶν ἀ. κακῶν. Tr. 1231. ἄ - α τὰν δόμοισι. H. f. 911. τεκοῦσ' ἄ - α. E. E. 1185. πατρὸς ἔμφυτον ἄ. αἷμα δυσμόροιν ςενάζειν. S. C. 1671. ἄ. ςυγνὰ πρόκακα λέγων. Prs. 985. ἀλάθητα, μιαιφόνα, λυπρά. ἔπαθον ἄ - ς ἔχειν S. C. 538. μηδ' ἄ. ἄνηρ' ἰδὼν 1482.
Ἀλάςωρ. παλαμναῖος, μιάσμασι ἐνεχόμενος, μεγάλα ὁ ἁμαρτάνων, ἀσεβής. H. ἔφορος, δαίμων τῶν τὰ ἄλαςα πεποιηκότων κ. ἐπιμωρὸς κ. κακοποιός. Ἀ - ορες λέγονταί τινες, ἢ οἱ κακοποιοῦντες αὐτὸν, ἢ οἱ δι' ἐκδίκησιν αὐτῷ ἑτέρους κακοποιοῦντες. Ad Ph. 1550. et ὃς ὀκ ἔςι λαθεῖν. Ad M. 1059. ἀπὸ τῷ τοῖς ἄλαςα πάσχουσιν ἐπαμύνειν. *Didym.* ὃ μηδέ ποτ' ἄν τις ἐπιλάθοιτο. πολὺ δὲ τοῦνομα ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. *Harp.* (σαυτῇ) ἀ - ορα προςβαλεῖν. οἷον μύσος κ. ἀνοσιουργίαν Εὐριπ. B. Anecd. I. 74.
φανεὶς ἀλ. ἢ κακὸς δαίμων. Prs. 352. τελχίν τις, ἢ δαίμων, φθορεύς. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλ. Ἀτρέως χαλεπῷ θοινατῆρος. Ag. 1503. ἐξ ἀ - ορος ἀρτιμαθὴς κακῶν Hec. 685. ἀ - ός τις δίζυς. 949. μὰ τὸς νερτέρους ἀ. M. 1059. ἀ - ωρ ἀπεικασθεὶς θεῷ. E. E. 979. ὁ σὸς ἀ. Ph. 1550. τὸν σὸν ἀ. εἰς ἐμ' ἔσκηψαν. M. 1333. ἀ - ος γεγὼς. I. A. 946. Tr. 763. ὁ τῆσδ' ἀ. 941. Or. 337. 1669. οὐδεὶς ἀλ. τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων. H. f. 1234. διὰ τὸς ἀ. Ph. 1587. δι ἀ - ων. Or. 1546. ὑπ' ἀ - ων M. 1260. ἀ - ας ὀκ ἐτόλμησε κτανεῖν. E. Melan. fr. 24. δέχθ δὲ πρευμενῶς ἀ - α. Eu. 231. ὅςτις μὴ 'ξ ἀ - ων νοσοῖ. S. Tr. 1235. ἐκτὸς ὧν μανίας κ. θελασίας. ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τὸς ἀ. Aj. 373. βυκόλων ἀ - ορα, λέοντ'. S. Tr. 1093. τὸν τὴν Νεμέαν λυμαινόμενον. τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀ - ρα. Ae. S. 418.
πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλ. Ag. 1569. βοηθός. ἐκεῖ χώρας ἀλ. ὀμὸς ἐναίων ἀεὶ. S. C. 788. φονικὸς δαίμων. in Bekkeri Lexic. Segperian. p. 374. Reis. S. C. CXIII.
Ἀλάτας p. ἀλήτης. πλάνος.
ἢ τίν' ἀ - αν οἰκτρὸν ἰήλεμον οἰκτρὸν ἰεῖσαν. E. S. 281. θεῶν ἱκτῆρας ἀ. Hr. 365. ὁ Φοίβειος ἀλ. I. 1089. τοῦ ζῶντος ἀ - α. E. E. 202. πόδ' ἀ - ταν. 139. ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα. S. C. 165. ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀ - αν πόνων. Aj. 889.
Ἀλατεία p. ἀλητεία. i. q. πλάνη, πλάνος, πλάνημα.
Ἀ - ᾳ βιότῳ. Hel. 530. δυςπλάνοις Ἥρας ἀ - αις πόνων. Prm. 900.
Ἀλγεῖν. ἄχθεσθαι, λυπεῖσθαι, δυςχερῶς φέρειν.
ἀ - εῖς κλύων τἀληθὲς Al. 711. ὁ θυμὸς ἀ - ῶν E. fr. XXV. Ἀ - εῖ αὐχὲν ἐντιθεὶς ζυγῷ Hec. 376. ἀ - εῖς ἀκούων. 1283. ἀ - ῶ κλύουσά ταῦτ' ἐγὼ S. C. 420. ἀ - ήσει κλύων E. S. 1033. ὥςτε μ' ἀ - ῆσαι φρένας Or. 607. νέα φρονεῖς ὀκ ἀ. φιλεῖ. M. 48. juvenilis. ἀλγήσεις Κύπριδος πέρι. An. 239. ἐς κοινὸν. I. A. 408. ἀ - ῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς S. C. 744. S. E. 1201. ἀλγήσετ' ἄλγος δεινὸν. B. 1259. τὸ σὸν ἀ - ῶ. 1326. ψυχὰ ἀ - εῖ. I. 877. ἀ - ῶσα μὲν δῆτ' - S. A. 551. ἄ - ησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Eu. 130. ὅτως ἄ - ον, ὡς μαςιζόμενος. ἐν οἷς μάλις' ἂν ἀ - οίην ἀλὼς S. C. 764. νῦς δ' ἔςι τηλικοῦτος ἀ - ήσας βαρὺς. S. A. 767. εἰ τὸμὸν ἀ - εῖς μᾶλλον ἢ. S. Tr. 1068. τί δῆτ' ἂν ἀ - οίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; Aj. 377. κείνοις ἂν ἢ - ου. τοῖςδε δ' ὀκ ἀ - ομαι S. A. 468. ἣν (πρᾶξιν) ἢ - ησα. Aj. 791. ἀλγεινῶς ἤκουσα. τὸν ζῶντα δ' ἀ. χρὴ τύχης παλιγκότῳ Ag. 579.
c. *Adverb.* ἧσσον An. 421. ὅτω μέγ' ἀ - εῖ 815. σιγῇ I. T. 956. εὐγενῶς ἄ - ει κακοῖς Tr. 722. τὶς ἀ. ὀκ ἐπίςαται κακοῖς E. Aeol. XXI. οὐδὲν H. f. 1293. τὸ κοινὸν ἄχος μετρίως ἀ. E. Alex. XVII. μηδ' ὑπερμέτρως ἄ - ει. E. Inus XXI.
Ἀλγεινὸς, ἡ. λυπηρὸς, ἀχθηρός. Βίοτον M. 1037. ἔρωτα H. 775. πόνος An. 304. δίκην B. 1327. μῦθος οὐδ' ἡδὺς, ὅτ' ἀλ. ἵκετ' S. A. 12. ἀνὴρ — σὺν νόσοις ἀ - ὸς ἐξεπέμπετ' S. C. 1664. πημοναῖσι κάμπτομαι, πάσχειν μὲν ἀ - αῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν Prm. 237. ἀ - ὰ θυμῷ κάρτα [illegible]ρια Ae. S. 450. μηδὲν ἀ. παθὼν S. T. 1530. οὐδὲν γ' ὅτ' ἀ - ὸν S. A. 4. 439. βάξιν ἀ. λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν Aj. 494. ἀ - ὰ μέν μοι λέγειν τάδε Prm. 197. ἄλγος αἰτιαι ὑπάρχουσί μοι ἐν τῷ λέγειν ταῦτα λυπηρά. ἡδέως ἔμοιγε κἀ - ῶς ἅμα S. A. 436. ὡς μέγ' ἐν λόγοις ἀ - ὰ S. R. 762. θῆλος δὲ κ. νῦν ἔςιν ἀ. φέρων S. Ph. 1011. ἥδιςον ταὐτὸν, ἀ - όν δ' ἅμα H. 348. ταῖς ἐλπίσιν τὰ - ὰ παραμυθούμενος E. fr. inc. 47. κ. ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα S. A. 64. ἄθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀ - ίω πόροι Prm. 934. αἶνος σοὶ μᾶλλον ἀ - ίων κλύειν H. 486. κακῷ τοῦδ' ἔτ' ἄ - ιον κακὸν M. 234. συμφοραῖς ἀ - ςαῖσιν E. E.

Ἀλέξανδρος. ὁ τῷ Πριάμῳ. Paris etiam dictus. qu. v. ἐπ' Ἀ - ῳ πέμπει ξένιος Ζεὺς sc. Ἀτρέως παῖδας. Ag. 60. 370.

Ἀλέξειν. ἀ - ασθαι. ἀμῦναι, βοηθῆσαι H. Οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀ - εται S. T. 171. κἀκ ἀ - οίμην μαθὼν 539.

Ἀλέξημα. ἄκος, βοήθεια, ἀλεξιφάρμακον. Οὐκ ἦν ἀ. ὀδὲν Prm. 479. ἀποσόβησις τῆς νόσου, ὃ φαγὼν ῥαΐσει τῆς νόσου κ. παύσεται.

Ἀλεξητήριος. v. Ἀλεξήτωρ. Ἀ - ον. ἀποσοβητήριον. Ἀ - ξαι γ. τὸ βοηθῆσαι. H. ὧν Ζεὺς ἀ. ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει. Sept. 8. ἀποσοβητής. ἀ. ξύλον H. f. 470.

Ἀλεξήτωρ. cf. - τήριος. Ἀλεξίκακος Ἡρακλῆς παρ' ἀνθρώποις ἐτιμᾶτο. κ. Ἀπόλλωνα κ. Ἡρακλέα ἀλεξικάκους τιμῶσι. Arist. Eq. 421. Ζεῦ ἀ - ωρ S. C. 143. Pleniorem hanc vocativi formam etiam nulla metri necessitate impulsi praeferunt Tragici. cf. Παντλάμων Νιόβα S. E. 150. προπάτωρ Aj. 587. ἄναξ. Doederl. Ex eadem causa usurpant Genit. βαρυβρεμέτα, ἱπποβότα, ὀρεσσιβάτα.

Ἀλεξίμορος. Τρισσοὶ ἀ. προφάνητέ μοι. S. T. 163. ἀποδιώκοντες τὴν μοῖραν, τὴν δυσυχίαν. βοηθοί.

Ἀλέου παῖς, Αὐγή, qu. v. E. Teleph. I.

Ἀλεύειν. ἐκκλίνειν, φυλάσσεσθαι, φυλάσσειν. H. ἀποσοβεῖν. ἀρκεῖν. et B. Anecd. ἀλεύσω. φυλάξω. Soph.

Ἄλευ' ὦ δᾶ. Prm. 568. ἀναχώρει. ἐκκλινε. — θεαὶ ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 87. ἀποσοβήσατε. — ἄ - σον ἀνδρῶν ὕβριν Ae. S. 531.

Ἀλεχής. Τυνδαρὶς ἀλέχεα. E. E. 481. Seidl. et Matth. ἄ λέχεα, suum maritum cf. λέχος et λέκτρον. Schaef. comparat ἀλεχής cum αἰνολεχής et ἀλεχέα legendum censet. Matth. negat adject. ex α privativo et nomine composita nude posita et sine suo nomine infelicitatem significare, itaque λέχη ἀλεχέα recte dici, at non ἄναξ ἀλεχής nec Τυνδαρὶς ἀλεχής. Barnes. ἀ μελέα.

Ἄλη. πλάνη. πλάνησις. cf. Ἄλημα.

Δάμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων ἄλῃ, M. 1285. ἄλαισι πλαγχθεὶς. Or. 56. δύσορμοι βροτῶν ἄλαι. Ag. 198. active p. ἀπαγωγαί.

Ἀλήθεια. ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον κ. τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον, ἀψευδεια. Plur. Ἀλ - είας. Ἁπλᾶ γ. ἐστι τῆς ἀ. ἔπη. Ae. Ὅπλων Κρίσ. fr. 163. Ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀ. ἔφυ. Ph. 472. τῆς ἀ. τὸ φῶς. I. T. 1026. τῆς ἀ. ὁδός. E. Beller. fr. XII. ἀλόγιστος τῆς ἀ. κριτής. E. fr. inc. 32. ὀρθὸν ἀ' λήθει' ἀεὶ. S. A. 1195. τὸ πιστὸν τῆς ἀ. νέμεις; S. Tr. 398. ὁ κόμπος τῆς ἀ. γέμων. Ag. 621. δύστην' ἀληθεῖ' B. 1286. κἂν ἀ. ἀπῇ Or. 236. δείξω μύθων τῶν δ' ἀ - αν H. 9. ψευδεῖ καλύψας τὴν ἀ. λόγῳ. E. Sisyph. fr. XII. ἐπ' ἀ - ᾳ Ae. S. 631. τοῦτο μεῖζον τῆς ἀ. κακὸν Hel. 278. τῶν δι' ἀ. 317. ἀπόλωλεν ἀ. Ph. 929. τό τοι νομισθὲν τῆς ἀ. κρατεῖ. S. Aload. IX. εἰς ταῖς ἀ - αισιν, εἰς ἔξιν θεὸς S. fr. 51. p. τῇ ἀ - ᾳ, ἀληθῶς, ὄντως. κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀ. ὕπο. S. A. 1193. ὡς λέλεκται τῆς ἀ. ὕπο E. Melan. II.

Ἀληθεύειν. ἀληθίζειν. ἀληθῆ λέγειν. Z.

ἀ - σαιμ' ἐγώ. Sept. 547.

Ἀληθής. ἀψευδής, ἢ μνήμων κατὰ στέρησιν τῆς λήθης. H.

ἄληθες; εἰρωνικόν. Gl. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ. ἔτι δὲ ἐπίρρημα θαυματικὸν καὶ προπαροξύτονον Ἀττικῶς. S. in Ar. Plut. 123. idque fit ex lege cujusvis interrogationis, ut ἄκων, ἄρα. v. infra.

c. Substant. ὁ θεός. I. 1537. φίλος. H. 927. λόγοι. Hel. 629. ἀλ. κάτενης παῤῥησία. E. Temen. II. ἀ. ἡ βροτῶν παροιμία. Aj. 665. ἡ γλῶσσ' ἀ. γίγνεται κατήγορος. Sept. 424. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς α - ἡ. 925. πῶς δῆτ' ἂν εἴπων κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 630. opp. ψευδῆ καλά. πῶς ταῦτ' ἀ - ῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Ch. 856. κλύων τὰ - ὲς; Al. 712. μὴ ἀποτρέπου τ' - ὲς. I. A. 356. τὰ - ὲς ἀεὶ πλεῖστον ἰσχύει λόγου. S. fr. XXXIII. τί τὰ. ἂν εἴποι τις ἄν; I. A. 1424. φιλῶ λέγειν τὰ - ὲς ἀεὶ Rh. 395. τὰ - ῆ λέγειν. Hec. 1206. ὁ τοῖσι χρῆται τοῖς καλοῖς ἀ - έστιν. E. fr. 18. σκλῆρ' ἀ. XX, 2. στόμασι τὰ - ἔστατα κλέπτουσιν. H. fr. IX.

Εἰρωνικόν: ἄ - ες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ. Arist. Ran. 864. ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν ὁ Εὐριπίδης· εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ· ἄληθες, ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ. Schol. S. A. 758. itane, wirklich? Cy. 240. scilicet? ἄληθες; S. T. 350.

Ἀληθῶς. ὁ βίος ἀ. ὁ βίος. Al. 805. ἀ. εἰ κεῖθεν γεγώς; I. T. 509. πάντ' ἀ. οἶδε. Hel. 537. ἀ. ὄνομα ἔθετό σοι. Ph. 639. ἀπέθετο τὸ σῶμ' ἀ. σοι. Or. 652. ἀ. ἀφιγμένος χθόνα. 737. ἢ δ' ὅσ' ἀ. Hel. 715. πατέρα δ' ἀ. χάσμα σὸν κρύπτει χθονός. I. 281.

Ἀληθόμαντις. ὁ ἀψευδής.

ἄγαν γ' ἀ - τιν ἐρεῖς. Ag. 1242.

Ἄλημα. πλάνημα, πλάνος, ἄλη, πλανήτης. H. Κακοπινέστατον ἄλ. στρατῷ Aj. 381. κολάκευμα, τρίμμα κακορύπαρον et πλάνη, παραλογιστικὸν πανοῦργημα ἢ περίτριμμα παρὰ τὸ λέπειν, decorticare. ἐχθρὸν 389.

Ἀλητεία. cf. Ἄλημα.

Ἐκλιποῦσ' ἀ. πικρὰν. Hel. 940. I. 576.

Ἀλητεύειν. πλανᾶσθαι. H. πλανητεύειν. Z.

Ἀ - ει. νῦν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτεῖ. In Od. P. 501.

φυγὰς ἀ - ων χθόνα. H. 1029. 1048. τῆσδ' ἀλ - σω χθονός. Her. 516. παῖδ' ἀ - οντα E. E. 1113.

Ἀλήτης, ἀλήτας et ἀλάτας. πλανήτης, πλανώμενος, πλάνος, ἀλώμενος.

ὦ ξεῖν' ἀλῆτα S. C. 1096. ἱκέτας ἀ - ας. Her. 225. πτωχοὺς. 319. τὸν ἀ - αν εὐδαίμονα τεύχει. 614. πάσης ἀ - ται γῆς ἀπεξερημένοι. 51. ἐγὼ δ' ἀλ. τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Ch. 1035. ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα S. C. 165. 745. τοιοῦσδ' ἀ. 949. τοιόνδ' ἀ - την. 50. τὸν μακρῶν ἀ - τὰν πόνων. Aj. 889. δέχεται κ. βῶλον ἀλήτης. Proverb. Zenob. III. 22.

Ἀλθαία. n. pr. foem. E. Meleagr. I. 4.

Ἀλιάδης. ἁλιεύς, ὁ παῖς τῶν ἁλιέων. cf. Ἁλιεύς.

φιλοπόνων ἀ - ᾶν. Aj. 880. ἁλιέων. Ἁλιὰς τὸ ἁλιευτικὸν πλοῖον. Ἀ - δαι δὲ οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων, ἤγουν οἱ ἁλιεῖς, ὡς Ἀσκληπιάδαι, οἱ ἰατροί.

Ἀλιαίετος. E. Polyid. I. ἀλιάετος, aquila marina.

Ἀλίαστος. ἄτρεπτος, ἄφευκτος ἐν ταῖς μάχαις. ἢ οὐκ ἔχων λιάσαι. (Activ. alias non in usu) εἰς φυγὴν τρέψαι et ἀ - ον, ἀκατάπαυστον. ὃ οὐ δύναταί τις ἐκφυγεῖν Z.

Recte *Heath. Satis jam lacrymasti.* ἵνα nunquam interrogativum. *Elmsl. Musgr.* Comparr. δακρύων δ' ἅλ. H. f. 1394.

Ἁλίσκειν. Ἁλῶνται· κρατῶνται, πηδῶσιν (πεδῶσιν a πεδῶν ligare H.) καταλαμβάνειν, φωρᾶν, θηρᾶν, ἐξελέγχειν.

De locis. τὸ δεύτερον γ. τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν (Ἴλιον) χρεὼν τόξοις ἁλῶναι S. Ph. 1440. 1341. Τροίας ἁλώσης. Hec. 304. πορθηθείσης. πόλιν ἁλῶσαν. Tr. 484. πόλεως. Her. 513. εἴπερ πόλις ἑάλωκεν Ag. 30. πάτρις ἁλῶσα δορί. Sept. 570. κ. τῶν ἁλόντων κ. κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἔξι. Ag. 331.

De hominibus p. λαμβάνειν, φωρᾶν, κρατεῖν, φθείρειν. Ἀνὴρ ἐκ Τροιᾶς ἁλὼς S. Ph. 1337. ματρὸς ἀπάταις ἁλόντα. S. E. 125. ἐν κακοῖσί τις ἁλώς. S. A. 496. μανίᾳ ἁλώς. Aj. 216. ὑπὸ μανίας κρατηθεὶς, μανίᾳ πεσών. ἐν οἷς μάλις ἂν ἀλγοίην ἁλώς. S. C. 764. μήτ' – ἁλὼς ὑπ' ἄλλων βίον ἴδοιμι. Ag. 480. p. δῆλος, δορυάλωτος. ἐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁ – ὁμεθα. Ae. Myrmid. 116. ἀντὶ τῶ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν. ἐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ. Παροιμία. Su. καλὸν τὸ θήραμ', ἢν ἁλῷ, γενήσεται. Or. 1316. εἶθ' ἁλῶμέν γ' ὕστερον. An. 757. ἐμαυτὴν ἐ πρόδοσ' ἁλώσομαι. An. 190. κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἁ – ται. M. 84.

λίχνος ἐσ' ἁ. H. 913. ἐν τῷ δ' ἁ – ει πλεῖστον. 959. χειρία γ' ἁλῶσα. I. 1257. ἐσ' ἁ – κεται τέχνῃ. Al. 789. θεᾶς ἄγαλμ' ἁ. I. T. 1038. φόνον θεᾷ προδοῦσ' ἁ. 1419. τολμήμασιν ἁ. πάντα. E. Hipp. fr. IV. τάφανῆ τεκμηρίοισιν ἁ. E. Phoen. fr. I. ἁλὼς I. 827. ἁλὼς ἐφόνευσα κ. ὤλεσα. S. C. 544. ὡς ἄλλως φονεύσας, ἀθῷος εἶμι κ. ἐ γέγονα ἔνοχος τῷ μύσει, ὅτω κ. ἐπὶ τῶ πατρὸς. ἐ γ. ᾔδειν. Veteres legunt ἄλλως. *Br.* ἀγνῶς. *Herm.* ἁλὼς, convictus. Ego suppleo ἀνάγκῃ v. supra ἀπάταις S. E. 125.

ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ κ. προδοῦσ' ἁ – εται Aj. 1268. Vid. προδίδωμι. ἐ γ. δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι S. A. 46. ἁλ. χὠ δεινὸς ὅρκος. Aj. 649. ἐξελέγχεται, φωρᾶται, θηρᾶται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλισκομένων θηρίων ὑπὸ θηρατῶν.

ἁλόσας τάσδε ὕπνῳ. Eu. 67. rectius referunt ὕπνῳ ad πεσοῦσαι. — ἁλώσεται δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης. S. C. 1064. ὁ τῶν ἐπιχωρίων, qui Colonum incolunt. p. ἡττήσεται. νικηθήσεται. — ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁ – εται; S. T. 542. — ἐ φονεὺς ἁλώσομαι. S. T. 576. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δικτύοις ἁλίσκεται. S. fr. XVI.

Ἁλίτονος, ον.

ἁ – οις ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα. Prm. 712. ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς στεναζούσαις κ. ἠχούσαις, ταῖς στεναγμόν σοι ποιούσαις ἐν τῷ πλανᾶσθαι διέρχεσθαι δι' αὐτῶν.

Ἁλιτήριος. ἐκ θεῶν τε κἀλιτηρίου φρενὸς. S. C. 371. Ἀ. ἁμαρτωλὸς, πλανήτης, θανάτου αἴτιος κ. ἔνοχος. H. Ἁλιτηρὸς φρὴν παρὰ Σοφοκλεῖ Eust. Il. Θ. 694. Reis. κἀξ ἁλιτρίου φρενός. p. 244. Λιμῷ γενομένου Ἀθήναιν οἱ πένητες προφερόμενα ἅλευρα διήρπαζον. ἐλέχθησαν ἂν οἱ τοὺς ἁλόντας ἐπιτηροῦντες ἁλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἢ ἁμαρτανόντων λέγεσθαι. S. in Plat.

Ἁλιτοίμην. ἁμαρτήσαιμι. In Od. E. 406.

Ἁλιτροσύνη. ἁμαρτία κ. ἁλιτρία. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν λέγει. H.

Ἅλιος. μάτην. ἄλλως cf. Ἄλιος.

ἕνεκα θήραν τήνδ' ἁ – ἔχομεν τόξων. S. Ph. 840.

Ἁλκὰ et ἀλκή. ἄλκησις, ἄλκαρ, βοήθεια — ἀνδρεία. στρατός. πόλεμος et H. δύναμις, ἰσχὺς, ἡ ἀλέξησις. ἡ μάχη. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (1112) ἀνακώφισις. Semel in Plural.

Epith. κεδνᾶς ἁ – ᾶς. Prs. 924. ἕνεκα τῆς ἀρίστης δυνάμεως τῶν Περσῶν. — τρισώματον I. 204. σωτήριον. 484. ἁ – ᾷ πίσυνος μέμυκε Ae. S. 355. ἁ – ᾇ πεποιθὼς Ch. 234. εὐώπα πέμψον ἁ. S. T. 189. πατρῴοις δόμοις ἑλόντες σὺν ἁ – ᾷ Sept. 861. ἁ – ὰ ἐν κακοῖς I. 485. sc. τὰ τέκνα. ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἁ – ᾶς. Prs. 593. ἡ ἀλκὴ. Ἁ – ὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ Ag. 1101. ἁ – ὴν ποιεῖσθαι S. C. 458. συμβάλλεσθαι ἐμοὶ.

ἔτι γ. θεόθεν καταπνέει πειθὼ μολπὰν, ἀλκὰν σύμφυτος αἰὼν Ag. 107. ὥς σοι — ἁ – ὴν ὅδε, δορός τ' ἐπακτῷ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ S. C. 1524. εἴ τιν' ἁ. ἔχεις Ph. 1265. p. μηχανὴν, ἄλκησιν Tr. 724. τίν' ἐλπίδ' ἁ. τ' εἰσορᾶτε; H. f. 144. ἔχων ἁ – ὴν μόνον 194. ἁ. τιν' εὑρεῖν ἡμῖν S. T. 42. ἁ. λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς. Ae. S. 734. τῆς τῶν βωμῶν καταφυγῆς. — ἁ – ὴν λάβοις ἂν κἀνακώφισιν κακῶν S. T. 218. πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἁ – ὰν. Sept. 200. βοήθειαν. ἁ. τιν' εὑρεῖν κακῶν An. 28. ἁ – ὴν τ' ἄριστον. Sept. 554. i. q. ἀλκῇ. μεταξὺ δ' ἁ – ὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει Sept. 748. ἀσφάλεια, βοήθεια. Ἄρεος ἁ – ὰν Or. 1484. ὡς τῷ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς ἁ. δι' ὀλίγου Ph. 1105. τίς ἁ. τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; S. A. 1030. ἀνδρεία. γίνωσκε δ' ἁ – ὴν. Hec. 227. τὴν ἐμὴν ἰσχὺν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόντων ἀρχὴν, et σαυτῆς ἀσθένειαν. — τέκεσιν ἂν παρέσχαν ἁ – ᾷ H. f. 440. —

γένεσθε δ' ἁ. Sept. 76. δύναμις, βοήθεια. ἁ – ᾶς ἐ σπάνις εὐγενέταις. An. 772. βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἁ – ὰν Ae. S. 834. πρὸς τὴν τῶν θεῶν ἁ – ὴν, τὴν ἐπὶ τῇ δόξῃ ἐπηρμένην ἁ – ὴν. ἐ γ. ἔχω χεροῖν τὰν πρόσθεν βελέων ἁ – ὰν. S. Ph. 1151.

εἰπέ πῃ τίς ἁ – ὰ; Prm. 546. εἰπὲ, τι δύνανται νῦν οἱ ἄνθρωποι βοηθῆσαί σοι κακῶς δι' ἐκείνους πάσχοντι. ἢ ἐπειδὴ ἡ εἰς τὸς βροτὸς χάρις ἄχαρις ἔδοξε, κ. ἐσ' ἡντινοῦν ἀπ' αὐτῶν ἂν ἔχοις ὠφέλειαν διὰ τούτους παθὼν, λέγον, τὶς ἄλλη ἀλκὴ κ. τῶν παρόντων ἀπαλλαγή ἐστί σοι; ἁ. μυρίως στρατηλατῶν. Rh. 276. σμικρᾷ σὺν ἀ. Or. 689. δυνάμει. χρυσόδετον σώματος ἁ. Rh. 382. p. ῥώμην, ὅπλα, θώρακα. τίν' ἁ. 708. p. σθένος, ἀνδρείαν.

δειμαίνω τὰν σὰν ἁ. Ph. 264.

πόλιν — δορὸς πολυαίνετον ἁ – ᾷ. Her. 761.

λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡρακλέος ἁ. H. f. 806. p. σθένος, νίκην.

p. πόλεμος: Ἀνδρῶν γ. ἁ. Her. 711. γυνὴ — κακὴ ἐς ἁ. M. 264. ἀσθενής. στρωμνῆς ἐς ἁ. ἠλθομεν πέρι. Ph. 424. ἕνεκα. ἔνθεος δ' Ἄρει βακχᾷ πρὸς ἁ. Sept. 483. θρασὺς εἰς ἁ. Or. 1405. ὅσον Ἄρεος ἁ – ὰν ἥσσονες Ἑλλάδος ἐγενόμεθ' αἰχμᾶς. Or. 1484.

ἁ – ῇ δὲ σ' ἐκ ἂν — σώσαιμ' ἂν. Or. 710. p. τῷ μάχεσθαι, ὅπλοις. πρὸς ἁ. Μυκηνίδα. Ph. 869. ἐωθινὴν πρὸς ἁ. Rh. 772. ὤρσε δὲ στρατὸν

τρέψας πρὸς ἀ. An. 1150. οἱ δ' ἔρρεφον πώλους ἐς ἀ. E. S. 679. συνῆψαν ἀ - ὰν. 683. Φρυγῶν ἐς ἀ. Hel. 42. 986. 1395.

Plural. φιλαμάτους ἀ - ὰς κορύσσοντ'. Rh. 933. robur exercitus.

Ἀλκάθω κ. Ἀ - ειν, Σοφ. κ. Αἰσχύλ. τὸ βοηθεῖν. B. Anecd.

Ἀλκαῖος. v. ἄλκιμος. Ἐν δορὸς ἀ - υ λόγχαισιν Hel. 1167.

Ἄλκαρ. cf. ἀλκά. σᾶς δάμαρτος ἀ. Tr. 587.

Ἄλκιμος, ον et α. μάχιμος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, θρασύς. Π. γενναῖος.

c. *Subst.* λέοντες. E. fr. inc. B. XIV. δόρυ E. Archel. X. δορὸς Her. 815. μετασχεῖν ἀ. μάχης 683. μ' ἀ Διὸς ἄλκιμα θεὸς αἰκίζει. Aj. 402. τὸν Διὸς ἄ - μον γόνον. S. Tr. 946. τῷδ' ἐπ' ἀ. νεκρῷ Aj. 1319. ἀ - ώτατον κάρα E. S. 163. χ' ἡ Σκύρος ἀ - ων ἀνδρῶν μήτηρ S. Ph. 326. ἐν τοῖς δεινοῖσιν ἄ - ος H. f. 158. Rh. 249. τὸν ἄ. ἄνακτα E. S. 624. ὅτ' ἄ - ος πέφυκε. Or. 1202. ἐν γυναιξὶ δ' ἄ - ος Or. 752. θυλλίαν εἰςφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν E. S. 541. οἴκτιρ ἀ - ώτατοι. Ph. 750.

Ἀλκίφρων. λαὸς Prs. 90. ἐν δυνάμει φρονῶν κ. πολέμῳ.

Ἀλκμήνη. δάμαρ τῶ Ἀμφιτρύωνος, τῶ βασιλέως τῆς Θήβης, μήτηρ τῶ Ἡρακλέους. παῖδα φασὶν Ἀ - ης ποτὲ πραθέντα τληναι κ. ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ Ag. 1038. τὸν Ἀλκμήνης τόκον κ. ζῶντ' ἐπίζω κ. κρατοῦντα, κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι S. Tr. 181. ἀσμένη δέ μοι, ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀ - ης τε παῖς. S. Tr. 19. τὸν Ἀ - ας 98. ὁ γ. Διὸς Ἀ - ας κόρος σεῦται, πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους. 644. Ἡρακλῆς. τάλαιναν, Διὸς μάτην ἄποιτιν 1148.

Ἀλλά. Τὸ Ἀ. λαμβάνεται κ. ἀντὶ τῶ Ἔςω κ. ἀντὶ τῶ Ὅταν δέ, κ. ἀντὶ τῶ Ἔπειτα δέ. S. in Plat. Min. Ἀντὶ τῶ Ὅταν (scr. κἂν) Σοφ. B. Anecd.

Conj. adversativa, *at, verum, autem, at enimvero* plerumque initio ponitur, rarius uni vel pluribus vocibus postponitur. Frequens ejus comes est γάρ.

In votis, precibus, exhortationibus: Ἀλλ' ἀρήξατ' Aj. 329. ἀ. οἴκτειρέ με S. Ph. 756. ἀ. σὺ μὴ ἐπτοήνῃς Sept. 683. ἀ. ἀπόδος. S. Ph. 950. ἀπείργοι θεὸς Aj. 950. ἀ. με συνδάϊξον. Aj. 361. ἀ. συμπόνει πατρὶ S. E. 986. ἀ. ἀντιάζω 1009. ἀ. εἴςιθι 1052. ἀ. ὦ τὰν Ἄρτεμιν. 1239. ἀ. σῖγα πρόσμενε 1399. ἀ. φράζ' Aj. ἀ. σῆσόν με S. C. 11. ἀ. μοι βίᾳ δότε πέρασιν S. C. 103. ἀ. μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον. S. Tr. 801.

In opposit. ἀ. διόλλυσαι S. E. 141. ἀ. ἐμέ γ' ἀ ςονόεσσ' ἄραρεν φρένας 147. ὦ γ. ἀ. δεῖ δῦναι μέρος E. S. 570. ἀ. οὐχ ὕβρει λέγω τάδ', ἀ. ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῷν S. E. 882. ἀ. προσήκεις 1141. ἀ. ἴσθι S. C. 254. ὦ. οὐκ ἐξ τοῦμφυλον εἶμί σε S. C. 407. ἀ. ἀνδρὶ κ. γυναικὶ συμμιγῆ κακά. S. T. 1281. ἀ. ἐν σκότῳ ὀψοίας' S. T. 1273. ἀ. ὁμῶ μέλας ὄμβρος ἐτέγγετο. 1279, ἀ. εἰμὶ γάρ πως πρόςφορος. Hr. 481. at enim, verumenimvero. ἀ. ἠδὺ γάρ τοι. S. Ph. 81. ἀ. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις 874. ἀ. ἐκκομίζω. Ph. 1586. ἀ. δοκεῖσαί τί μοι δαίμων ἔδωκε. 1600.

Inseritur. Ἀλδόφρονες, ἀ. ἐπεὶ. S. C. 238. συγγένεσθέ γ' ἀ. νῦν S. E. 410. λέγ' ἀ. τῶτο 415. μὴ συγκομίζειν, ἀ. ἐᾶν Aj. 1149. τί δῆτ' ἂν ἀ. νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; S. A. 552.

p. certe, saltem, immo, ja: ἀ. ἐξερῶ S. C. 1284. so will ich's dann sagen. ἀ. εὖ θ' ἱκάνεις. S. E. 1102. ἀ. ἔςι μὴν οἰκητὸς S. C. 28. ἀ. ἤθελον μὲν. Aj. 1401. ἀ. ὀλβία γένοιτ'. S. T. 929. ὡς ἂν ἀ. παῖδ' ἐμὴν ὀνοσώμεθ' Or. 1562. σὺ δ' ἀ. νεκρῷ λιτὰ περιβαλεῖν μ' ἔα Ph. 1661. σὺ δ' ἀ. σὴν κέλευσον αἰτεῖσθαι. M. 942. σὺ δ' ἀ. τῶδε χρῆζε Hr. 565. νῦν ἀ. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας I. 426. νῦν δ' ἀ. παῖδα sc. κτεῖνε. 978. ἡμῖν δέ γ' ἀ. πατρικῆς ἐκ ἦν μέρος 1304. ὦς ἀ. ταῦτά γ' ἀπολάχωσ' H. f. 331.

in interrogatt. et responss. ἀ. εὔτεκνος ξυνωρὶς; ἀ. ἐκ ἔςι μοι. Ph. 1612. ἀ. ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροι μ' ἂν βίον; 1613.

ἀλλ' ἤ τις εἰς σὸν ὅς με διαβαλὼν ἔχει Π. 932. ἀ. ἦ σ' ἀφεῖην μὴ φρονοῦσαν; An. 847.

Ἄλλᾳ, -ῃ adverb. ἐκ ἄ - ᾳ πόδα κινήσεις I. 162. πόρευσον ἄ. τὸν ςρατὸν Hr. 773.

Ἀλλαγή. ἀ - ᾷ λόγου καμεῖν Ag. 490. p. μεταβολῇ ἀγγέλου πονεῖν. τίς ἄταις ἀγρίαις ξύνοικος ἀ - ᾷ βίου; S. T. 1206.

Ἀλλακάταιος. πέπλ' ἀλ. E. Meleagr. fr. VI. 6. al. γένυν γ' ἔπαλλ' Ἀγκαῖος.

Ἀλλαλοφόνος et ἀλληλ. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀ - οις χερσὶν ὁμοσπόροισιν Spt. 912. ἀλλη - ος μανίας μελάθρων ἀφελόσῃ Ag. 1577.

Ἀλλάσσειν et ττειν. ἀμείβειν, ἀλλοιοῦν. ἀ - ξασ' ἀΐδᾳ θαλάμους Hec. 483. ἀντιςρόφως, ἀντὶ τοῦ ἀλλαξαμένη ἀΐδαν τῶν θαλάμων, τῶν οἴκων ἀΐδαν κληρωσαμένη. ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δράχμης, ἤγοῦν διὰ δραχμῆς. Idem frequentat Livius. χρῶμά τ' ἐκ ἡ - ξάτην Ph. 1252. τὴν ὄψιν χροίαν M. 1168. ἀ - ξας ἱερὸν ὅμμ' αὐγᾶς ἅλιος. I. T. 193. p. ἀποτρέψας. εἶδος θνητὸν ἀ - ξας ἔχω. B. 53. ὀδ. ἤ - ξεν οἰνωπὸν γένυν. 438. ὄφεος ἀ - ξει τύπον. 1329. χρυσωπὸν ἔδραν ἀ - ξαντα. E. E. 740. ἴχνος ἀ - ξώμεθα 103. Διὸς ἀ - χθη δέμας I. A. 797. ἠλ - ετο φθογγάς τε μόσχων. I. T. 292. ἐνιαυτὸν ἀ - ον τ', Ph. 74. ἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν τοιάνδ' ἠ - ξάτην. Al. 664. ἀ - ξειν λέχη. Hel. 842. p. ἄνδρα. φόνον φονεῦσι ἀ - ξων E. E. 89. πόνῳ πόνον ἀ - ξασα. S. Niob. VI. παίδων ψυχὰς ψυχῆς ἂν ἀ - ξαίμεθ' M. 968. ἐλοίμην ἂν κ. ἀποθανεῖν, ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς παῖδας ἀποκτεῖναί μυ. κατ' εἰρωνείαν. cod. Flor. 6. ἀπελαθῆναι. ἔτλα — οὐράνιον φῶς ἀ - ξαι δέμας. S. A. 944. μὴ εἶναι ἐν φωτὶ, ἀλλ' ἐν σκότῳ, ἐπεὶ κ. αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυςπραξίαν ἐκ ἂν ἀ - ξαιμ' ἐγώ. Prm. 966. ὦ προτιμήσομεν τὸ λατρεύειν τῷ Διὶ, τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ κ. εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ τοῦ πάσχειν ὅτω κακῶς. ἀ - χθητε ἀντὶ τοῦ διαλλάχθητε. Σοφ. Suid. et Lexic. Sangerm. Br. in B. Anecd. non inveni.

Ἀλλαχοῦ. ἄλλα δ' ἀ. καλὰ. S. C. 42. παρ' ὅσον ἄλλοι ἄλλοις ὀνόμασι καλοῦσιν αὐτάς. ἄλλα ὀνόματα παρ' ἄλλοις καλὰ νομίζονται, παρ' ἡμῖν δὲ ταῦτα, τὸ ὀνομάζειν αὐτὰς Εὐμενίδας.

Ἄλλεσθαι. πηδᾶν, ἐκπηδᾶν. Θεομανὴς ἥλατο. I. 1402. ποῖ ποθ' ἡλάμεσθ'. Or. 278. ἐπηδήσαμεν, ἐκινήθημεν, ἐπλανήθημεν.

Ἄλληκτος, ον. ἀδιάλειπτος et ἀκατάπαυςος. H. παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀ - οις ὀδύναις S. Tr. 985.

Ἀλλήλοις, ὅτι ὦ ταυτὸν ἀ - οις εἰπεῖν κ. ἑαυτοῖς.

τὸ δὲ ἀλλήλους ἐπί τινων συμπεπλεγμένων κεῖται, οἷον, οἱ τοῦ Οἰδίποδος παῖδες ἀλλήλους ἀπέκτειναν, ἤτοι ἕτερος τὸν ἕτερον. Μένανδρος ἐν, φασὶν, ἁμαρτάνει λέγων. ἐκ ἠρκέσαμεν ἑαυτοῖς. ἔχρην γ. ἀλλήλοις εἰπεῖν. Eust. in Odyss. V. 1547. cf. ἑαυτοῦ. Ἀ - λων ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. ὅτως Εὐριπ. κ. Θυκυδίδης B. Anecd.

Ἀλλοδαπός. ξένος, ἀπ' ἄλλου τόπου. δάπεδον γ. τὸ ἔδαφος, ἤγουν ὁ τόπος. H. Δόμων ἄρχοντας ἀ. I. 1070. μηδ' ἀ - ῶν κύματι φωτῶν' κατακλυσθῆναι Spt. 1056.

Ἄλλοθεν. Ἄλλος ἄ. πεφραγμένοι Or. 1413. ἄ. πόθεν. M. 573. γέγονας I. 1471. λεὼς ἐκ ἐπακτὸς ἄ. E. Erechth. I, 7. ἄλλα γ. ἄ. ἀμείβεται H. 1108. Ἄλλοθι. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, κἐκ ἄ. I. A. 647.

Ἀλλόφροος, ἀλλόφωνος, ἄλλος, ξένος. τὰ δ' ἀπ' ἀ - ου γνώμας μολόντ' S. Tr. 844. ἀπὸ τῆς Νέσου φωνῆς γέγονεν ἡ καθ' Ἡρακλέους συμφορὰ· ἢ τῆς ἄλλα εἰπούσης, ἢ τὰ ἀληθῆ· ἢ ἀλλοφώνου, ὡς ἠλλαγμένην τοῦ Νέσου φωνὴν ἔχοντος. ὁ δ' ἀ - ους S. Ph. 540. πόλιν ἀ - ον Ag. 1200. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀ - ὁοις εὔτυκος. Ae. S. 974. ψέγειν τοὺς ξένους sc. πρόθυμος.

Ἀλλοῖος. ἄλλος. γάμους ἀ. M. 910.

Ἀλλοιοῦν. ἀλλάττειν. τοὺς δ' ἂν ἠλ - ωμένους E. S. 944.

Ἀλλόκοτος, ον. ξένος, ἀνόμοιος. Z. ἀλλοφυὴς, ἄτοπος, ἐναντίος. τί ῥέξαντες ἀ. γνώμᾳ τῶν πάρος. S. Ph. 1191. ἐναντίᾳ γνώμῃ ἕτερον παρὰ τὸ πρότερον. et Phrynich. Appar. Sophist. 14. Ἀ - ον σημαίνει μὲν, κυρίως τὸ παρηλλαγμένον τῆς καθεζώσης διαίτης κ. τρόπου, πεποίηται δὲ παρὰ τὸν κότον, ὃ σημαίνει μὲν τὴν ὀργὴν κ. μανίαν κ. παραπληγίαν, ὁ ὢν ἄλλοτε ἄλλως (ἄλλοτε ἄλλοις) κοτῶν, Ἀ - ος ἂν καλοῖτο.

Ἄλλος. ἀλλότριος. Ἄλλος ἄλλον excipit, ut Alius alium, abundat. Ἀ - οισιν ἄ - ος θεῶν τε κἀνθρώπων μέλει. H. 104. ἄ. ἄ. - οις ἥδεται τρόποις E. Oen. IV. ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιμωτέρα E. Temen. XII. Ἑρμῆς ὅδ' ἄ. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Ae. S. 223. ὡς τῶν Αἰγυπτίων ἄλλως αὐτὸν γραφόντων. ἄ. ὅδε τευχέων τρόπος Ph. 134. ἡμᾶς ὀδὲν ὄντας ἄ - ο πλὴν εἴδωλ' Aj. 125. ἄ - ῳ δ' ἄ - ο φρῆδον Tr. 1323. εἴ τις ἄ - η δυστυχεξάτη γυνὴ An. 6. Ita etiam Latini. ἄ. πρὸς ἄ - ῳ Hec. 395. ἄ. ἄλλοσε φέρει E. S. 413. ὐκ ἄ. ὀδ' ἄ - η χερὶ. I. A. 1178. ὁ πονηρὸς ὀδὲν ἄλλο πλὴν κακὸς Hec. 596. ἄ - ο πλὴν S. A. 647. ἄ. ἄλλοθεν Or. 1413. καὶ τἄλλα Ag. 918. ἔξιν ὃ τὸ μὲν, ἄ - ο δὲ μὴ — φέρειν S. C. 1671. ἄλλον δ' ἂν ἄ - ῳ προσίδοις S. T. 175. alium super alium. σὺν ἄ - οις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Spt. 248. ἄ - η κἄλλη S. Tr. 907. τῇδε κἀκεῖσε. ἄ - οις ἀμιλλῶ ταῦτ' I. A. 309. ἄ - ο τοῦδε S. A. 218. ut Horat. c. Ablat. Ne putes alium sapiente beatum. correx. ἄ - ῳ τοῦτ'. ἄ - ην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πιστίζετε Ag. 1269. Well. ἄ - ην τιν' ἄλλην. Ego: ἀλλ' ἥντιν' ἄλλην. Ἀλλὰ in votis et imprecationibus solemne non erat obliterandum. κ. τἄλλα πολλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Ae. S. 947. offendunt in articulo. cf. καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα Ag. 617. κ. τἄλλα μὴ ἐμὲ ἄβρυνε 917. τὰ δ' ἄλλα πάντ' Eu. 640. ὀδὲν ἄλλο γ' ἢ Prs. 207. nihil aliud quam, nisi. κὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόδ' S. C. 1028. neque alium habebis in peragendis his meis mandatis. Br. sc. δόλον, i. e. δολώσεις Doederl. Neminem eorum, quos Thebis eduxisti, socium habebis ad tuum hoc facinus perpetrandum. Reis. τόδ' i. e. τὸ σώζεσθαι. Herm. vertit: non habebis ad id alium, quo adjutore has puellas in tua potestate retineas, nam scio, te non solum, sine armata manu, istud ausum esse: quare providere me decet i. e. ipsum quoque cum armatis egredi, ne ab uno homine haec universa civitas decipiatur etc. Addo meum: κὐκ ἄλλος ἥξεις εἰς τόδ' idem, quem dixi, es, vel eadem arte venies hoc ad facinus idque adgredieris dolo, amicitiam simulans, blandaque verba praetexens, re vera tamen copiis ad tuum hoc facinus perpetrandum in insidiis instructus, nam bene scio etc. χωρὶς γ. ἄ - ης ἧς ἔχουσιν ἀργίας M. 296. Ἄρη, τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄ - οις Ae. S. 649. in alienis, non suis. cf. τὸ γ. νέαζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροισιν αὐτοῦ S. Tr. 144.

Abundat. τί μαρτύρων ἄ - ων ἀκούειν δεῖ μ'. Or. 531. παρ' ἀγγέλων ἄ - ων. S. T. 7. Erf. ubi tamen opp. αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα, quod non erat negligendum.

Ἄλλοσε. ἐκκλείσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄ. ἐν φέγαις. Or. 1127. ἄλλοτ' ἄ. M. 1191. ἄ. ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο. Hel. 364. ποῖ δ' ἂν ἄ. I. 1255.

Ἄλλοτε. ἐν ἄλλῳ καιρῷ. Ἀ. ἐν πόντου σάλῳ. Hec. 28. ἄ. ἄλλοσε. M. 1191. ἄ. μὲν πόνον ἔμπεδον ἔχομεν S. C. 1674. ἠσπάζετ' ἄ. ἄλλον. Al. 189. ἄ. εἰς ἄλλους τρόπους. Tr. 67. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄ. ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prm. 276. ἤγουν ἄξατός ἐστι, κ. ἐκ ἂν τοῦ αὐτοῦ καταφέρεται. κ. τ. λ.

Ἀλλότριος. ἄλλος — πολέμιος. Z. Ἐς οἶκον ἀ. I. 607. ἐπ' ἀ. πόλεως. An. 137. ἐπ' ἀ - ίαις ψήφοισι. E. E. 1317. τὰ. κρίνειν κακὰ. Hec. 1240. τὰ - α μὴ ἔχειν. Hel. 914. τὰ. λέκτρα. H. f. 345. λέχη. E. E. 1090. τὰ - α δειπνεῖν. E. fr. inc. 222. ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀ - ίας διαὶ γυναικὸς. Ag. 456. ὁ γ. ἂν ὧδ' ἀ. ὄμμασιν εἶρπον. S. C. 147. ὐκ ἀ. ἄτην. S. A. 1260. αὐτὸς γ. αἴτιος τῷ παιδὶ τοῦ θανάτου ἐγένετο.

Ἀλλοτριοφάγος. ὁ τὰ τῶν ἄλλων καταφαγών. μαιγίδαι, κέντρωνες, ἀ - οι. S. Cedal. III.

Ἀλλόφυλοι, ον. ἄλλου φύλου, λαοῦ. ἐς ἀ. ἐλθοῦσαι χθόνα. Eu. 840.

Ἀλλόχροος. ἑτερόχροος, ποικίλος. Δέμας H. 176.

Ἀλλόχρως, ὁ et ἡ. Ἀ - ως ὅπλοισι. Ph. 140. ἀ. τις ἔκθημος ξένος. An. 880. ἀλλόμορφος.

Ἄλλως. κατὰ ἄλλον τρόπον. S. ad Prm. 636. — μάτην, ψευδῶς, ἔξω τοῦ προσήκοντος, opp. ἀληθῶς, ὄντως. Οὐκ ἄ. λέγω. Hec. 302. ὐκ ἄ. ἐρεῖς. E. E. 226. εἰ μὲν ἄ. τήνδε γῆν οἰκεῖν θέλει. Ph. 521. κατὰ ἄλλον τρόπον ἐκτὸς τῆς βασιλείας, ἕξεσιν, et χωρὶς τοῦ ἄρχειν. ὐκ ἂν ξυμβαίμεν ἄ. 593. εἶδος ἄ. ἐκπρεπεστάτη γυνὴ. Al. 334. si alia requiras, fortasse. Herm ἐπείπερ ἄ. εἰς Ἄργος κίεις. Ch. 675 δι' ἄλλην χρείαν. φόβῳ ἄ - ως θ. Ag. 1317. Herm pro ἀλλ' ὡς θανοῦσῃ. Ego ὥς i. q. ὅτως θανοῦσῃ, ut modo dixerat, animo tam parato et munito intrepide. Illi enim, Aegisthus et Clytemnaestra trepidabunt conscientia scelerum cruciati.

p. μάτην. ἄ. ἄρ' ὑμᾶς ἐξεθρεψάμην. M. 1029. ἐμόχθουν. 1030. μύθοις ἄ. φερόμεσθα. H. 197. ἀπατώμεθα κ. ταῖς τούτων σκηνοποιαῖς δειδισσόμεθα, ἀναπλαττόντων αὐτῶν Κωκυτὸν κ. Πυριφλεγέθοντα κ. Ἀχέροντα κ. κύνα Κέρβερον κ.

[illegible] πορθμέα κ. τῷ φοβερῷ τῶν [illegible]ματων καταπληττόντων ἡμᾶς. τῶνδε μοχθῶμεν πόνους. 301. 1368. ἄ. εἴχομεν πόνους. Hel. 713. ἄ. ἄ. βάταν φόνον ἀέξει. H. 535. παρὰ καιρὸν ἄ. I. A. 800. ἄ. λέκτρα ἔγημεν. I. T. 538. ἐκ ἀριθμὸν ἄ. Tr. 476. ἄ. νομίζει θεός. Cy. 354. τί [illegible]πονεῖς ἄ. Hr. 704. ἄ. ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον εἴλομεν. 962. φήμας ἄ. κακὰς ἤκουσεν. Hel. 621. βίᾳ ἄ. δέλεαρ εὑρέθη. 761. ῥρέφεις ἄ - ους ἄ. εἰς ἡμέραν E. An. fr. VIII, 4. σχήματα ἄλ. ἐν πόλει πεφυκότα E. Erechth. fr. I, 32. εἴπερ ἄ. ἐξελόμεθα E. Epist. V. ἐκ ἄ. ἐρῶ. Spt. 475. ἡ ψευδῆ et παρ' ἃ εἶδον. ἢ δόξαν ἄ. τήνδε κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ. Hec. 489. τὸ ψευδῆ μεθερμηνευτικὸν ἐστι τὸ Μάτην κ. τὸ Ἄλλως cf. αὖ, αὖθις, πάλιν. ἄρτι νεοσφαγής, θοῶν ὠκυάλων, ἄσκευον, ἀσπίδων, πάτρας ἄπυρον S. T. 194. δάκρυα κ. γόοι, ἀφώνως κἀλόγως, ὑπερπόλλους ἄγαν, ὑπερθύμως ἄγαν. ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάξασιν Ag. 597. ἄγαν ὑπερβριθὲς, ἄφιλος φίλων, ἄπεπλος φαρέων, ἄχαλκος ἀσπίδων, κακῶν ἄνατος, ἀνίερος ἀθύτων πελάνων, αἰῴφητος ὀξέων κωκυμάτων, ἄλυπος ἄτης. v. Index et in Μάτην. εἴδωλον ἄ. S. Ph. 947. p. μάταιον, κενὸν. cf. Διὸς μάτην ἄκοιτιν S. Tr. 1148. λέγει γ. εἰδὼς οὐδὲν ἀλλ' ἄ. πονεῖ. S. T. 1151. κοπιᾷ. ἄ. ἀμιλλῶ ταῦτ' I. A. 309. correx. ἄλλοις. τί ταῦτ' ἄ. ἐλέγχεις; S. T. 333.

Ἅλμα, τὸ. πάλμα κ. πήδημα ταυτόν. πετραῖον. 1268. κῦφον ἄ. ποδῶν Ἀχιλλῆ. E. E. 439. qui [illegible]ias audit ὠκὺς, ποδώκης, ποδάρκης, πόδας ταχύς. [illegible]ίων τυγχάνουσαν ἄ. Hec. 1262. κἀκ εἶμι πέτρας [illegible]σπάδος πρὸς ἄ - τα; H. f. 1148. ἄ. ἐπὶ ξίφος Hel. [illegible] ἀλλ' ὃς (κλῆρος) εὐλόφῳ κυνῆς ἔμελλε πρῶτος [illegible]ηφιεῖν. Aj. 1287. πήδημα κῦφον ποιεῖν.

Ἅλμη et α. ἅλς, θάλασσα, πέλαγος. ἔπαισαν βρύχιον. Prs. 394. ποταπὴν, ἠχητικὴν. ἔπαισαν - ην. I. T. 1391. ῥίψαι ἐς ἄ. Cy. 165. ὃς ἄ. [illegible]ίφει. E. Melan. fr. 22, 5. πίπτει ἐς ἄ - αν. M. 86. νεῖλας ἄ - ας H. 150. κῦμ' ἀλίκτυπον ἄ - . 754.

Ἁλμήεις. cf. Ἁλμυρός. Ἀνὰ πολύῤῥυτος ἁ - ήτα πόρον. Ae. S. 845.

Ἁλμυρός, ά, όν. Ἁλμήεις. ἁ. ἐπὶ πόντον. - 1273. ἁ. βάθος πόντου. Tr. 1. ἁ - ὰν ἅλα. Tr. . ἐφ' ἁ - ὰν πόντου κλῇδ'. M. 212. θαλάσσης Tr. 458.

Ἁλοᾶν. ἁλοεῖν, triturare. p. δινεῖν, περιῤῥέειν — παλεῖν, τύπτειν, ἀλίζειν. κεῤῥᾷ σιδηρᾷ [illegible]λευρὰ ἁλοῆσαι. Σοφ. Ἀλγεῖ. Poll. X. 160. nos: [illegible]drescen.

Ἀλόγιστος. ἀδιήγητος, ἀσύνετος, μωρός. Ἀ - ος [illegible]ς ἀληθείας κριτής. E. fr. inc. 32. ἁ. τι τὸ πλῆθος. Oc. 1156. ἀσύνετον δέ ἐστιν τὸ ἀνταλλάττειν πλῆθος ἀντὶ τοῦ εὐγενοῦς φίλου. ἐν πυμάτῳ δ' - α παροίσομεν. S. C. 1675. τὸ ἔσχατον, τὸ κατὰ [illegible]ν ἀφάνισιν αὐτοῦ ὅτω παράδοξόν ἐστι, ὡς μηδὲ [illegible]λογον εὑρέσθαι ἐπ' αὐτῷ δυνατὸν εἶναι. ἀδιήγητα [illegible]καὶ βαῤῥάζομεν.

Ἄλογος, ον. ἄφωνος, ἄφθογγος — ἄνους. et H. Ἀ - α ῥῆματα. Σοφ. Θυέστ. H. Ἀλογίαν, τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν Harp. Ἐλπίδες ἄ. E. Protes. fr. VI. ἀφώνως, ἀ - ως τὸ τῆς εὐφήμου σόμα φροντίδος ἔκτες. S. C. 131. παρόντες ταύτας οὐδένα λόγον ποιούμεθα, ἀλλὰ σιωπῇ ἔχομεν. ἐν ἑαυτοῖς δὲ μόνον κ. κατὰ διάνοιαν εὐφημότερον διαλεγόμεθα, ὁποῖοι γιγνόμεθα, ὅταν μάλιστα ἔν τινι φοικωδεστέρῳ γενώμεθα φόβῳ. Eust. in Ἄκην, ἀφώνως καὶ κατὰ Σοφοκλῆν εἰπεῖν ἀ - ως, ὃ κεῖται ἐν τῷ δευτέρῳ Οἰδίποδι, ταὐτὸν ὂν τῷ Ἀλαλήτως.

Ἀλοιδορος. ἄνευ λοιδορίας. Πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, ἀ - ος, ἄδικος ἀφεμένων ἰδεῖν Ag. 420. Conjeci, ἄθικτος.

Ἁλίματα. χρίσματα. Σοφ. Θυέστ. H.

Ἁλοιμός. τὰς χρίσεις κ. τὰς ἀλείψεις ἁ - ὸς ἔλεγον. Σοφ. Μαριεύς ἁλοιμός. ἡ ἐπάνω τῆς τοῦ θαλάμου γανώσεως ἐνιεῖσα ἐπάλειψις ὅσα ἐν αὐτῷ. καθαπεραυνεῖ πετάλωσις ὅσα ἐν αὐτῷ. Ἐγὼ δ' ὡς λείπω λοιμὸς, ὅτως Ἀλείφω ἁλοιμὸς, ὅτως Ὥρος. E. M. Μαρ. ab urbe Cypri Mario, postea Arsinoë appellata.

Ἄλοξ sulcus, αὔλαξ — τομή. S. ad Ch. 23. — arvum muliebre. ἐξ ἁ - ων ἐπετεῖαν δόσις Ag. 1014.

ὄνυχος ἄ - κι νεοτόμῳ Ch. 23. ἀντιδέρκεται δορὸς ταχεῖαν ἄ. H. f. 164. πληγῆς βαθεῖαν ἄ. Rh. 796.

βαθεῖαν ἄ. διὰ φρενὸς καρπούμενος Spt. 578. δασεῖαν κ. λιπαρὰν τρυγῶν.

μὴ σπεῖρε τέκνων ἄ. Ph. 18. Ἐμπεδοκλῆς, ὁ φυσικὸς, ἀλληγορῶν φησιν· Σχισὼς λιμένας Ἀφροδίτης, ἐν οἷς ἡ τῶν παιδῶν γένεσις ἔστιν. et ἀπὸ τῆς ἀρωμένης γῆς. πῶς ποθ' αἱ πατρῷαι σ' ἄ. φέρειν ἐδυνάθησαν; S. T. 1210. αἱ κοῖται, αἱ σποραὶ, οἱ γάμοι. ἡ γυνὴ, ἔνθα σπείρει σε πατὴρ. Ἀλωργής. Ἀ - ίς. ἐκ τοῦ Ἅλς, ἁλὸς κ. τοῦ ἔργω, ἡ ἀπὸ θαλάσσης κόχλου γενομένη κ. ἐργαζομένη. ἡ λεγομένη Πορφύρα κ. Ἀ - ά, Πορφυρᾶ. E. M. πορφύρεος. Ἀ - ὲς Ἀττικῶς Πορφυροῦν Ἑλληνικῶς. Moer. Ἀ. σὺν ταῖς δέμ' ἐμβαίνουσ' ἀ - ίσιν. Ag. 947. p. πέπλοις πορφυροῖς.

Ἀλωσία. διὰ μακρᾶς ά. Or. 226.

Ἄλωτος λεχώ. E E. 1107.

Ἄλοχος. ὁμόκοιτος, ἀλέκτωρ.

Epith. Ἀ. ἰσχυρὰ Διὸς Ae. S. 304. ἀρίζης ἀμπλακὼν ἀ. Al. 241. κεδνῆς E. fr. IX. ἁμαρτεῖν πιστῆς Al. 883. εὐσεβῆ τρέφειν Hel. 1294. εἰς πατρῴαν ἄ. ὑβρίζειν H. 1073. ἀ τάλαινα Ph. 1559. συγγὰν Tr. 132. πᾶσα ἀνδρὸς κακίων ἄ. E. Oedip. II. μέλεαι Tr. 144. Ἀγαμεμνονίαν Ag. 1500. τὴν σὴν ἄ. ὅ ποτ' αἰνέσω. Or. 519.

S. Adj. λυτροῖσιν ἀ - ω περιπεσὼν Or. 367. ἥκει σὺν ἀ - ῳ 473. ἀ - ως εἰσίδωσιν E. Tr. 21. τὴν ἐν οἴκοις ἄ. An. 946. προδοὺς σὴν ἄ. M. 578. προσάγεις ἀ - ῳ θάνατον. 994. θάπτ' ἄ. 1394. ὄλωλεν ἄ. H. 801. ἀ - ω παλάμαις An. 1027. τῶν ἀ. κείραντες ἔθειραν Hel. 1134. ἡδὺ, συσκυθρωπάζειν πόσει ἄ - ον. E. fr. CLII. 10. ζοναχὰς μέλποντο ἄ - οι. An. 1039.

Ἄλπιστος. Prs. 978. ὄν. κύρ. ταῦ Περσικοῦ.

Ἅλς. cf. Ἅλμη. θάλασσα, πέλαγος.

Epith. ποντίας ἁλὸς Hec. 610. νύχιον. M. 211. ἡ Θέμις δὲ αὐτὴν φησι διὰ νυκτὸς πεφευγέναι. κυανέαν ἄ. στρέφει I. T. 7. καθ' ἁλμυρὰν Tr. 76. B. 17. πέλαγος Ἀιγαίας ἁ. 88. δι' ἄ. πορφυροειδέα 124. γλαυκὴν Cy. 16. Hel. 407. πορφυρέην E. fr. CLXXXII. ῥυτὰς ἐξ ἁ. ὀρόμενον sc. κακὸν. Ag. 1410. ἀγρίας ἄ. ἀντήσαντες Ae. S. 36. οἰμωγὴ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄ. Prs. 425. Ἀτλαντικῆς ἄ. E. An. fr. fin. γναπτόμενοι δ' ἁ. δεινᾷ Prs. 574. παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδύμας ἁ - ὸς S. A. 966.

ἐν ἀ. ῥοθίοις E. E. 992. καθήσειν ὅπλ. εἰς ἄ. Hel. 1391. ναίων ἄ. 1600. ὑγροῖσι κλυδωνίοις ἁλὸς. 1225. οἶδμ' ἀ. Hec. 26. ἐξανθεῖν ἀ. I. T. 300. δίναις ἀ. Tr. 83. πλάτα λινόῤῥαφής τε δόμος ἄ. ἔγων Ae. S. 134. λῆτρ' ᾤχετ' οἴσυσ' ἐξ ἀ. Hec. 780. ἐν ἀ. οἴχεται Hel. 204. ὑπὲρ ἁλὸς E. E. 459.

Ἄλσος. Ἄλση. τεμένη. οἱ κάθυγροι κ. σύμφυτοι λιμένες κ. τόποι κατάδενδροι, πρὸς ἄλσιν κ. αὔξησιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι. H. τὸ ἀνιερωμένον τῷ θεῷ γῆς μέρος, εἰ κ. ψιλὸν εἴη φυτῶν Pind. Ol. X, 53. Ἀ - ος δρυμὼν, λόχμη, ὁ σύνδενδρος τόπος. Ἐρίπνη δὲ, ὁ ἀνεξηκὼς τόπος, κ. ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενος. Νάπος δὲ ποιητικῶς, ὃ Νύμφη λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἢ κοιλότης τῆ ὄρυς. Ad S. E. 5. Ἄλση κ. πεδία λιπαρὰ οἱ πολῖται ἐκτέμνοντες τῶν ἰδίων κτημάτων, ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀνεῖθεσαν. In Spt. 83. — de mari. λευρὸν Ae. S. 511. βέβηλον. 512. ἄσιβες. S. C. 126. ἀπροσπέλαστον, ἄβατον τῆς οἰστροπλῆγος ἄ. Ἰνάχυ κόρης S. E. 5. θεᾶς παίζων κατ' ἄ. S. E. 567. σύνδενδρον τόπον ἀνατεθειμένον τῆ θεᾷ. δι' ἄ. Ἀρτέμιδος I. A. 185. 1544. 1548. Διὸς ἄ. II. f. 359. Χθονίας. 615. ἢ πρὸς βεβήλοις, ἢ πρὸς ἄ - σιν θεῶν S. C. 10. ἔρημα δ' ἄ - η θεῶν ἀνάκτορα φόνῳ καταῤῥεῖ Tr. 15. τόκεῖθεν, ἄ - ας τῶδ'. S. C. 505. Θήβας ἄ. S. A. 845. ποιμένια E. Temen. fr. 18. ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄ. S. C. 98.

ἀλίῤῥυτον. Ae. S. 870. τὸ πέλαγος. πόντιον Prs. 108.

Ἀλσώδης. ὑλώδης, σκιώδης, σκιαρὸς, φυλλώδης. κρήνας I. A. 141.

Ἀλύβας. ὄρος, παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ πόλις· οἱ δὲ, λίμνη ἐν Ἰταλίᾳ κ. ἐν Τροίᾳ Ἀλίβας et νεκρὸς, ἢ ποταμός. H. q. v.

Ἀλύειν. Ἀ - ω· ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, ἀπορῶ. σημαίνει δὲ ἐνίοτε κ. τὸ χαίρω Arist. Σφηκ. III. λέξις μέση ad Il. 398. Od. 18, 332. in Tragg. minus, nisi dixeris de Spt. 376. τὸ ἀλύειν ποτὲ ἀντὶ τῆ δάκνεσθαι κ. ἀπορεῖσθαι, ποτὲ δὲ ἀντὶ τῆ γαυριᾷν κ. χαίρειν. Ἀπορεῖν ἔν τινι χρείᾳ γενόμενον τὸ μὴ λύσιν εὑρίσκειν τῶν κακῶν. Z. παρὰ τὴν ἄλην. S. Vid. paulo post ad S. E. 135. — τί χρῆμ' ἀ - ω; Or. 277. διὰ τὶ χρῆμα ἐν ἀμηχανίᾳ εἰμὶ, ἠπόρημαι et ἀδημονῶ, παρὰ τὴν ἄλην. τί ταῦτ' ἀ - ω; H. 1182. δυσφορῶ, ἀδημονῶ, θρηνῶ. ἔᾶτε μ' ὦδ' ἀλ. S. E. 135. ὅτως ὑπ' ἀμηχανίας ἀγανακτεῖν. ἐν ἄλλοις δυσφορεῖν σημαίνει. ἐνίοτε δὲ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας κ. διαχύσεως. ὅ τοι νεμεσητὸν, ἀλύοντα χειμερίῳ λύπᾳ κ. παρὰ νᾶν θροεῖν S. Ph. 1194. ταραχώδει πάθει. ἐν πόνοις ἀλύσσαν κατ' ὀρθὸν ὄρισας S. T. 696. ἀ - ει ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἐξαμένῳ. S. Ph. 175. ἀπορεῖ, ἀδημονεῖ. τοιαῦτ' ἀ - ων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς βοᾷ. Spt. 376. ἀδημονῶν, δυσχεραίνων, ὅτι περ ἐκ ἐξ ὁ μάντις περᾷν. vel γαυριῶν. ὥσπερ πρὸς ἐξῷ, τῇ κήλυκι, λελημμένος πτέρυγας, ἀ - ει. Cy. 433. corr. σαλεύει. τοιαῦτ' ἀ - ει. E. Sthenob. fr. II, p. γαυριᾷ, ἀδημονεῖ. ὑβρίζει.

Ἄλυξις. ἀπόπτωσις, φυγή. Z. Οὐκ ἐς' ἄ. χρόνῳ πλέων. Ag. 1300. Non est effugium cunctando, differendo majus, sed mors non minus est certa, licet differatur.

Ἀλύπητος. cf. Ἄλυπος. et H. Ἰλάτων δὲ κ. τὸ Ἀ - ως ἔφη, ὥσπερ κ. Σοφ. Ἀ - ον. Τὸ λεκπὸν ζῆν ἀ. βίῳ. S. Tr. 168. ἢ τὸ νεοτέρων εὔνυν διασὰν γῆς ἀ. βάθρον. S. C. 1662. γράφεται ἀλόμπετον.

Ἄλυπος, ον. ἀπενθής. Ἀ - ον ἄνθος ἀνίας εἰ θέλοις εἰπεῖν ἐπί τινος πράγματος, ὃ λύπης ἀπαλλάττει, ὅτως ἂν χρήσαιο, ὡς Σοφ. ἐν τῷ Διονυσιακῷ σατυρικῷ ἐπὶ οἴνῳ πρῶτον γευσαμένων τῶν κατὰ τὸν χορὸν Σατύρων· πόθεν ποτὲ ἄ - ον ὧδε, εὗρον ἄνθος ἀνίας. B. Anecd. Βίος. B. 1002. ἄ. οἰκεῖν. βίοτον. E. Teleph. fr. 22. τέρψιν B. 423. ὀδεὶς ἄ - ος τὸν βίον διήγαγεν. E. Antiop. fr. 39. ὅπω ἔφυ τις ἄ. I. A. 163. ἄ σοι γήρως ἄ - α τῆδε κείσεται πόλει. S. C. 1519. p. ἀσφαλῆ. τίς ἀ - ος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; S. E. 1002. Similia v. in Ἄλλως. μ' ἔφη — κακῶν χώραν ἔξειν αἰὲν ἀ - ον. S. C. 1765. ἀρχῆς ἄ. κ. δυναστείας S. T. 593. ἐμοί γ' ἄλ. δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη. Al. 478.

Ἄλυρος, ον. p. ἄναυλος, ἄνευ λύρας, ἀνήδονος. Ὅμαδον ἔκλυον ἄ. Hel. 185. ἐν ἀ. ὕμνοις. Al. 449. p. θρήνοις. ἐλέγοις. I. T. 146. ἄ. ἀμφὶ μῶσαν. Ph. 1035. τὸ αἴνιγμα. Μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλ., ἄχορος. S. C. 1222. ἐπεὶ ἐν θανάτῳ ὀχ ὑμνῶσιν, ἢ μετὰ θάνατον οἱ τοιῶτοι ὀχ ὑμνῶνται.

Ἅλυς. ποταμὸς Ἀσίας. Πόρον ὁ διαβὰς Ἀ - ος ποταμοῦ Prs. 461.

Ἅλυσις. catena, δεσμός. Ἀ - εσι χρυσέαισι. Or. 982.

Ἀλύσκειν. ἐκκλίνειν H. ἐκφεύγειν. c. Genit. et Acc. Θράσυς τῶδ' ὀκ ἀ - ξεις. S. E. 627. ὀκ ἀ - ξετον, μόρυ κακίζυ. S. A. 489. ὅ φημ' ἀ - ξειν τὸ σὸν κάρα δημορῤῥιφεῖς λευσίμυς ἀρὰς. Ag. 1616. ὀκ ἔχω μαθεῖν, ὅπη πημονὰς ἀ - ξω. Prm. 587. τὰς παρεςώσας ἐμοὶ κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεὸς τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀ - ξει; Prs. 91. τόθεν ὀκ ἔςιν ὑπὲρ θνατὸν ἀ - ξαντα φυγεῖν. Prs. 99.

Ἄλυτος. ὁ μὴ δυνάμενος λυθῆναι. Ἀ - ον· ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυςον. Σοφ. Ἰνοῖ. H. cf. S. E. 230. δεσμοῖς ἄ. ἀγρίως πελάσας. Prm. 154. ἀλύτως ἀγρίοις. Reis. τάδε γ. ἄ - α κεκλήσεται. S. E. 230. οἱονεὶ μὴ δυνάμενα λυθῆναι· ἐπεὶ ὀδὲ ἐγὼ μεταβληθήσομαι, ὥςτε μὴ θρηνεῖν. ἀμεταλύητα.

Ἄλυχνος. E. Inus. fr. XXII. ἄνευ λύχνυ.

Ἀλφάνειν. εὑρίσκειν, ἀπὸ τῆ ἄλφα, ςοιχείυ. S. κτᾶσθαι. Ut v. Elementum inde natum esse quidam dicunt. Z. interpretatur ἀμαθής per ἀναλφάβητος. φθόνον πρὸς ἀςῶν. M. 297.

Ἀλφεσίβοιος. Ἀ - οι, αἱ βίυς ἀλφαίνυσαι. ὕδωρ. Ae. S. 857. τὸ ζωοποιοῦν τὰ θρέμματα, ἢ ἔντιμον. Ἀῤῥενογόνον τὸ ὕδωρ τῆ Νείλυ, ὅθεν Ζεὺς πιὼν ἔτεκεν Ἄρεα.

Ἀλφηςής. Ἀ - αί. ἀμειπταὶ εὑρετικοὶ κ. συνετοὶ, ἔντιμοι. H. φρόνιμος, φιλόπονος, φίλεργος. τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀ - αὶ S. Ph. 709. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀνδρῶν ἀ - ςῶν ὄλβος ἄγαν παχυνθεὶς. Spt. 754. ἐφευρετὴς, φρόνιμος τῶν ἀναγκαίων πραγμάτων — πλήσιος.

Ἀλώπηξ, vulpes. — ὀρχησίς τις κ. Ἀ - πέκαι, Σοφ. Μώμῳ, ὅπερ ἐςὶν ἐν σώματι πάθος γενόμενον. H. Hinc nomen Βασσαρεὺς accepisse dicitur Bacchus, βασσαρὶς enim ἀλώπηξ Thracibus fuit. τρισμυρίας ἀ - πεκας E. fr. inc. 14. 6.

Ἄλωπος. ἀλωπεκώδης, πανοῦργος. Σοφ. Θυέςῃ κ. Ἰνάχῳ. οἱ δὲ, ἀφανὴς κατὰ τὴν πρόςοψιν. H.

Ἅλωρον. ἕλωρ, ἑλώριον, ἄγρα, λεία. κἄλωρα κωλύσαν ὡς μένειν ἐρῶ Ae. S. 1002. conjeci: ἄωρα κωτίλλασαν ὡς μένειν ἐρῶ; v. Κωλύειν. Impor-

Ἀμαρτάνειν et Ἀμαρτεῖν. σφάλλειν, πταίειν — σφάλλεσθαι, ἀποτυγχάνειν. c. Genit. ἐπεὶ δ' ἁμαρτῶσ' ἤσθετ' Or. 575. ἐκεῖνος ἥμαρτ'. 595. ἃ δ' εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε. H. 21. An. 318. τίν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁμαρτίαν. H. 320. ἔα μ' ἁ-τεῖν. 323. παισὶ ἡμαρτηκόσι. 464. χρῆν ἢ σ' ἁμ. 507. ἁ-τεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους. 615. πόλλ' ἁ-άνοντες. 916. ἐπιξάμενοι κ. διδάσκοντες τὰς ἀνθρώπους πλὴν τούτου, τοῦ διδάσκειν συνετῶς τὰς ἀξυνέτους φρονεῖν. ὠμὸς ὢν ἁ-άνεις. I. 1327. ἠνέσχοντο ἡμαρτηκότες. H. f. 1319. ὅταν ἁ-τάνῃ πόσις. E. E. 1036. ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖστ' ἁ-νει βροτῶν. E. Oenom. VI. ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμ-ημένοις. Tr. 1028. ἔδοξ' ἁ. S. A. 914. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁ-τῶν. S. Ph. 1249. γνώμης γ. οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμ. S. A. 1250. ἀνοίκεια ἑαυτῇ ἔργα ποιεῖν. πόλλ' ἁ-τῶν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. Ae. S. 916. ἄκων δ' ἁ-τῶν ὅτις ἄνθρωπος κακός. S. Τυροῖ. X. τῶν γ. ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἔχει. S. C. 1269. αὐτὸς ἁ-τῶν S. A. 1260. οὐκ ἂν ἁ-τοι Aj. 155. 1094. τὰ τῶδε πεπραγμέν' ἔχει, τἀμὰ δ' ἡμ-τημένα S. T. 621. ἡ τοῦτο βαλὴ πεπραγμένη ἔχει, ἡ ἐμὴ δὲ, ἐσφαλμένη, ἐπταισμένη. ἁ-ει τι κ. σοφῶ σοφώτερος Ae. fr. 275. εἰ δ' οἶδ' ἁ-νουσιν S. A. 927. παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες 926. πρόθυμος ὢν ἥμαρτες Or. 1630. ἥ-τον ἀμαθῶς Ph. 881. οὐκ ἂν ἁ-τοις M. 191. ἥ-νον τό δ' M. 800.

c. Genit. ἤνπερ μὴ φρενῶν ἁ-νῃ Al. 328. ἦν ἁ-τω τῆσδ' ἄγρας 853. ἁ-τεῖν πιστῆς ἀλόχου 882. οἷας οἵος ὢν ἁ-εις Al. 142. γυναικὸς τοιᾶσδ' ἁ-νοντι συζύγου 343. ἐσθλῆς κ. σώφρονος γυναικὸς ἡ-τηκας 619. Or. 1207. ἀνδρὸς ἁμαρτῶσ' ἁ-νει βίου An. 373. τῆς τύχης ἡ-νον Tr. 639. τέκνων ἁ. κ. πάτρας. E. Oedip. fr. IX. ἥ-τον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς; Ag. 1195. σκόπει. Σώφρονος γνώμης δ' ἁ-τεῖν 1664. τοῦ ῥύσιν δ' ἥμαρτε 543. τοῦ ῥύσασθαι τὸν Τρῶας. οὐ γ. εἰκὸς ὅτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁ-τεῖν τοῦτό γ' οὐδ' ὑμᾶς ἐμοῦ. S. Ph. 231. τῆς προσηγορίας ἡμῶν. ξυμμαχίας ἁ-τῶν. Ag. 217. οὐκ ἂν γ' ἁ-τοις τοῦδέ γ' M. 867. ὧν ἁ-νεις E. fr. inc. VI. ἁ-τοῦσ' ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν. Hec. 594. ἐλπίδων M. 498.

Ἀμαρτεῖν. ἀκολουθεῖν (i. e. ὁμαρτεῖν). Σοφοκλῆς δὲ ἐν Φιλοκτήτῃ, ἐπὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. cf. Ἀμαρτάνειν.

Ἀμαρτήδην. ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. Εὐριπίδ. Σκείρωνι. H.

Ἀμάρτημα. cf. ἁμαρτία. ἁμάρτιον. Φρενῶν δυσφρόνων ἁ-τα ζερεὰ, θανατόεντ' S. A. 1262.

Ἀμαρτία. cf. ἁμάρτημα. ἁμάρτιον. εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁ. Or. 76. λόγῳ παλαιᾶς τῶνδ' ἁ-ίας δόμων. Ag. 1198. ἁ-ίαν ἰώμενος. B. 648. τίν' ἡμάρτηκεν εἰς σ' ἁ-αν. H. 320. τὴν σὴν ἁ., τὸ μὴ εἰδέναι, ἐκλύει κακῆς. H. 1334. τὴν ἁ. αἰσχρὰν ἁμαρτὼν S. Ph. 1248. ἐρεῖ πατρὶ τὰς ἁ. H. 690. ζένω σὲ τῆς ἁ. H. 1409. ἁ. ὑπερ. An. 317. συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁ. 841. τῆς πάροιθ' ἁ. δίκας παρασχεῖν. 1107. τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁ. I. 426. p. ἆσθαι, recinere, recantare. τὰς βροτῶν ἁ. E. Melan. fr. III, 5. αὐτὸς φρενῶν καρποῦτο τὴν ἁ. Ag. 510. μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁ. Ch. 514. ἥσσω. sc. τὰ δῶρα. εἴ τι τήνδ' ἁ. νέμεις. S. Tr. 483. p. νομίζεις. ἁ-αι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν. S. Eriph. III. ἁ-ίας ὄνειδος οὐδὲν S. C. 967. ἡ δ' ἁ. τίς ἦν; S. Ph. 1225.

Ἀμαρτίνοος. ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτάνων. Z. φεύγει ἁ. Ae. S. 545. μανεῖσα.

Ἁμάρτιον. cf. Ἀμάρτημα et Ἀμαρτία. Διπλᾶ δ' ἔτισαν Πρ. θεὰ. Ag. 545. τὸν μισθὸν τῆς ἁμαρτίας. δίδυμα διάγοιεν ἁ. Prs. 674. ὁμοῦ ἠρμοσμένα. S. deduxit ab ὁμοῦ vel ἅμα et ἄρτιος. Loc. corr.

Ἀμαρτύρητος. ἀμάρτυρος. Z. Οὐμὸς δ' ἁμ. εὐκλεὴς πόσις. H. f. 290.

Ἀμάτωρ. p. ἀμήτωρ. μητέρα οὐκ ἔχουσα. H. Δίας ἀμάτορος. Ph. 670.

Ἀμαυρός. μαυρός, σκοτεινὸς, ἀφανὴς, ἄσημος, μὴ περιφανὴς, ἀσθενής H. et Z. τὸ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον. Sic ὀδύρεσθαι et δύρ. Εἴβεσθαι et λείβ. ἐχθὲς et χθές. ἀζεροπή et ζερ. κινάκη et ἀκινάκης, ἄσαχυς et σάχυς, μάσθλη et ἱμ. Ὄμβριμος ex βριμός ortum. cf. Ὄμβριμος. ποδὸς ἁ-ὸν ἴχνος. H. f. 125. ἐπὶ ὦδ' ἁ. πόλει S. C. 183. p. τυφλῷ. ἐξ ἀ-ρᾶς κληδόνος λέγει μαθὼν. Ch. 845. σθένος. H. f. 231. ψαύσας ἁ. χερσὶν ὧν παιδῶν. S. C. 1639. i. e. τυφλὸς ὢν περιπλεχθεὶς. τὶ δῆτ' ἁ. φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; S. C. 1018. ἀσθενεῖ, γέροντι. αὐτή τ' ἁ. An. 203. ἀφανὴς, ἄσημος, κατ' εἰρωνείαν. ὡς πόλλ' ἁ. ἐκ φρενὸς μ' ἀναζένειν. Ag. 554. τῆς ἀσθενοῦς, ὡς πρὸς σύγκρισιν Ἠλέκτρας. ἢ ὅτι σκιὰ οἱ νεκροὶ. τυχηρὸν ὄντ' — παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου τιθεῖσ' ἁ-ὸν Ag. 473.

Ἀμαυροῦν. σκοτοῦν. H. ἀφανῆ καθιστᾷν, ἀφανίζειν. Τίς σὰν τάλαιναν ἁ-οῖ ζωὰν; H. 816. λείπει τὸ δαιμόνων ἀφανῆ καθιστᾷ. Τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖα κάτοχ' ἁ-ῦσθαι σκότῳ. Prs. 231. ταῦτα ἔνιαυτία τούτων τῶν ἀγαθῶν κατεχόμενα τῇ γῇ, ὑπὸ τῆς γῆς κρατηθέντα ἀφανισθῆναι τῷ σκότει. ἀφανίζεσθαι.

Ἀμάχετος, ον. et -ητος, ἄμαχος, ἀκαταπόνητος. ἀνίκητος. ἁ-έτου δίκαν ὕδατος ὀρούσας. Spt. 85. πρὸς ὃ μὴ δύναταί τις μαχέσασθαι, ἤτοι κατασχεῖν φερόμενον. τεῖναι τὰ θεῶν ἁ. βέλη. S. Ph. 198. ἀνίκητα.

Ἄμαχος, ον. ἀκαταμάχητος, ἀκαταγώνιστος. H. ὀχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν ἁ. κῦμα θαλάσσης Prs. 88. φθόνον Rh. 456. δαίμονά τε τὸν ἄ. ἀπόλεμον. Ag. 772. ἄ. γ. ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα. S. A. 800. ἀκάκης, ἄ. βασιλεὺς. Prs. 852. πρᾶος, εἰρηνικὸς. ἢ, ὁ μὴ κάκην κ. δειλίαν ἔχων. σίβας δ' ἄ. Ch. 52. αἰδῶς. ἄ. ἄλγος οἰκέταις. Ag. 739.

Ἀμβαίνειν. v. Ἀναβαίν.

Ἄμβασις. p. ἀνάβασις. v. ἄμβων. πᾶσα δ' ὁρμᾶται — πώλων ἄ. S. C. 1020. δωμάτων πρὸς ἁ-εις I. T. 97.

Ἀμβάτης. p. ἀναβ. Τὸν ἁ-ην θῆρ' ὡς ἔλωμεν B. 1105.

Ἀμβλύνεσθαι. p. ἀμυδρὸν βλέπειν, τυφλόττειν, ἐξασθενεῖν. Θέσφατ' οὐκ ἁ-εται. Spt. 829. ἐξασθενεῖ κ. παρέρχεται κ. εἰς ἀνεκπραξίαν ἔρχεται, ἀλλ' ἔργοις τελεῖται. ὀργὴ γέροντος ὥστε μαλθακὴ κοπὶς ἐν χειρὶ θήγεται, ἐν τάχει δ' ἁ-εται. S. fr. 84.

Ἀμβλυς. ἀσθενὴς, βραδὺς, κ. ὁ μὴ ὀξὺς σίδηρος. Z. ἀμβλωπός. Νῦν ἁ. εἰμι. E. fr. inc. 167, 5. ὁ προστρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα, ἀλλ' ἁ-ὺν ἤδη. Eu. 232. in quo crimen caedis jam occaluit.

Ἀμβλύσκει. ἐξαπλοῖ. Κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου. κ. ἐπιτρώσκει. Σοφ. Ἀνδρομέδῃ. H. Ἀμβλυώττειν τὸ τυφλόττειν κ. βαρύνεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. E. M.

τέκνα κ. δραξήρια E. Alex. XV. 4. μικρὰ γ. μεγάλων ἀ-ω λέχη E. S. 1099. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀ-νον ἡγήσῃ Prm. 1035. εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀ. Hr. 111. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀ-νοι εἰσὶν ἢ μεθιέναι Prs. 687. v. Λαμβάνειν.

σιγᾷν ἄμεινον. Or. 787. Tr. 384. λέξεις τ' ἄ. Ph. 462. σκέψασθε νῦν ἄ. Or. 1292. ἄ. βεβούλευμαι. M. 893. φρονεῖν ἄ. E. S. 504. προνοίας ὀδὲν ἔχω κέρδος λαβεῖν ἄ. S. E. 1016. πολλῷ γ' ἀ-νων τὸς πέλας φρονῶν ἔχω. Prm. 335. εἰς τὸ φρονίμως ποιεῖν κ. σωφρονίζειν ἑτέρους. τὸν νῶν τ' ἀ-νω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει. S. A. 1090. ἄ-ον ἂν μάθοις. I. T. 673. ὀδὲν πέφυκ' ἄ. E. Melan. VII. κερδανεῖς ἀ-νά. M. 615. ἀ-νω τῶν καλῶν. H. 500. τὰ χείρονα πλείω τῶν ἀ. E. S. 197.

Adverb. σὲ τῆσδε τῆς ὁδῶ δαίμων ἄ-ον ἢ 'μὲ φρουήσας τύχοι. S. T. 1479.

Ἀμέλγειν. mulgere. παρὰ τὸ ἅμα κ. τὸ ἕλκω. ἅμα γ. τὸ τὸν μαζὸν λαβεῖν τὸ γάλα ἐξέρχεται. E. G. Μόσχος ἀ-ξαι Cy. 388.

Ἀμέλει. Ἐπίρρημα βεβαιωτικὸν οἷα δήπου, πάντως, δηλαδή. v. H. Eust. *Phavor.* Moeris. Ἀ. ἔστι περιττὸν ἐν ταῖς γραφαῖς κόσμου χάριν παραλαμβανόμενον. Ἀ. μὴ σύγ'. I. 439. ne tu hoc feceris. corr. ἀ-εῖ v. Ἀμελεῖν.

Ἀμελεῖν. ἀμελῶς διακεῖσθαι, ὀλιγωρεῖν. c. *Genit.* et *Acc.* Οὐ γ. ἡ-νσέ μου. Hel. 45. παιδὸς. I. 1610. κ. τὸ μὴ μελεῖν μάθε. Eu. 86. τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν. Ae. S. 728. Κύπριδος δ' ὀκ ἀ-εῖ θεσμὸς ὃδ' εὔφρων. 1035. πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀ. καλόν; S. E. 237. ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσιν. ἃ 'ρετὰ ἀ-εῖται. I. A. 1094.

c. *Acc.* παῖδάς τ' ἐκτεκνούμενος λάθρα θνήσκοντας ἀ-εῖ. I. 439. cf. Heindorf. ad Platon. p. 184. ἐκφεύγει δὲ τάμ-ύμενον. S. T. 111.

Ἀμελία. - εια. ὀλιγωρία, ὀλιγώρησις. Ἀ-ᾳ δὸς αὐτὰ κ. φαύλως φέρε. I. A. 850. τὰ κατ' οἴκους ἀ-ᾳ παρεῖς. E. fr. inc. 35. Valck. παρεῖς, ἐᾷ.

Ἄμεμπτος, ον. ἄμωμος. μέμψιν ὀκ ἔχων. cf. Ἀμεμφής. ἀμόμφητος, ἄμομφος. — Γυνὴ I. A. 1158. διαγωγὴ. E. Epist. V. τάχυνε δ' ὡς ἄ-ος ὦ χρόνου. Prs. 689. ἵνα μὴ μέμψησθε ἐμοὶ τῆς ἀργείας· ὡς μὴ μεμφῶ τῆς βραδύτητος ἕνεκα. ἵνα μὴ παρ' ὑμῶν λάβω μέμψιν χρόνου. τούτων ἄκη τομαῖα κ. λυτήρια πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ. Ae. S. 272. τέρμον' ἀ-ως πρὸς ἅπαντα. Ae. S. 632. βεβαίως εἰς τὸ παντελὲς φέρων αὐτὰς. μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀ-ως S. Ph. 1465.

Ἀμεμφής. cf. Ἄμεμπτος. Ἔστι γ. πλοῦτός γ' ἀ. Prs. 166. ὃν ὀ δύναταί τις μέμψασθαι, πολὺς, ἄφθονος. γείνατο παῖδ' ἀ. Ae. S. 584.

Ἀμεμφία. Διαλλακτῆρι δ' ὀκ ἀ. φίλοις. Spt. 892. ἀμεμφίας χάριν. S. Inach. VI.

Ἀμενηνός. ἀσθενὴς, ὀκ ἔχων μένος. S. ἀμενὴς, ἀνυπόστατος. Od. T. 562. Νεκύων ἀ-ὸν ἄγαλμα. Tr. 193. ἀ. ἄνδρα. Aj. 891. ἐξησθενηκότα τῷ κόπῳ, ἀσθενῆ γενόμενον ὑπὸ τοῦ κόπου.

Ἀμενής. cf. Ἀμενηνός. Γραίας ἀ-ῶς. E. S. 1116.

Ἀμέρα. γ. ἡμέρα. — χρόνος. Λαμπαδοῦχος. I. A. 1505. λευκοπτέρου. Tr. 849. παλαιᾷ ἐντροφος ἀ-ᾳ. Aj. 624. χρόνιος. E. E. 585. μυρίαις ἐν ἀ. Ph. 512. αἱ μακραὶ. S. C. 1216. τριτάταν H. 157. μίαν πονήσας ἀ. Or. 655. δύλειον Tr. 1331. μηνῶν φθινὰς ἀ. Her. 779. ὦ χρυσέας ἀ. βλέφαρον. S. A. 168. ἀ. τάνδ' ἐξανύσασα. M. 651. ὤφειλ' ἀ-ᾳ κτίσαι. E. S. 788. μέλεος ἀ. Hel. 342. σρέφεις ἄλλους ἄλλως εἰς ἀ-αν. E. An. VIII, 4.

Ἀμέργειν. Ἀ-γομένη. δρασσομένη, ὑφαιρουσα. H. cf. Ἀμέργω in Ἀπομόρξατο E. M. χερὶ καρπὸν ἀ-ξων H. f. 397.

Ἀμέρδειν. Ἀ-σαι. ἀποσερῆσαι, συλῆσαι. Ἀ-σεν. ἄμοιρον ἐποίησεν, ἐσέρησεν. H. et S. in Il. Π. 53. Ἀ-σαι ἀποσερῆσαι, μερίσαι. Ἀ-σας σερηθείς. Μέρδω γίνεται ἀπὸ τοῦ Μερίζω. Ἀ-δειν. ἀποσερεῖν, ἀπὸ τοῦ Μερίζω. Ἀ-σας ἐνεργῶς παρὰ ποιηταῖς τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς Μαρμαίρω, κ. μετὰ τοῦ σερητικοῦ α ἀμέρδω. Τὸ λευκὸν γ. κ. λαμπρὸν μερίζει, κ. διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. S. et H. Ἀ-δεν. ἠμαύρω, ἐβλαπτεν. ἀ-σας βίον Hec. 1028. σερηθείς. *Herm.* vitam suam *perdens.* *Br.* et *Matth.* referunt ad Polymest. *occidens.*

Ἀμέριμνος. ἄνευ μερίμνης, ἄφροντις. Κεῖμαι δ' ἀ. ὅτως. Aj. 1207. ἀπόγνωσιν ἔχων, μὴ μεριμνῶν κ. ἐλπίζων περὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῆς, ἀδήλου τοῦ μέλλοντος, ὅπη τὰ τῆς νίκης χωρήσει, ἄλλως τε κ. τοῦ τοσούτου χρόνου εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλοντος, ἢ μὴ ἔχων μέριμναν κ. φροντίδα, ὧν ἔφη σεφάνων, κυλίκων κ. ἐρώτων. ἢ πολυμέριμνος, οἷον μὴ σκοπῶν περὶ θυμηδίας μηδέν, ἀλλ' ἐν δρόσοις τεγγόμενος. ἢ ἐν ὀδεμιᾷ μερίμνῃ ὤν, ἢ μόνον περὶ τῶν πολέμων. *Br.* et *Lobeck:* neglectus.

Ἀμέριος, ον. ἡμ. Ἡ πολύμοχθον ἀ-ίων ἐς. γένος. I. A. 1331. γέννᾳ Ph. 132. ut Homer. ἐφημέρια φρονέοντες. Od. Φ. 85. S. ὀχ ὅμοιος προσφέρων προσεοικὼς τῇ τῶν ἀνθρώπων γενέσει κ. φύσει. ἀμέριοι γ. ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν. et ὅτος γ. ἀνήμερος κ. θηριώδης φαίνεται ὀκ ἐοικὼς ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἀνημέρῳ τινὶ γηγενεῖ. δι' αἵματος ἀ. Ph. 1515. ἀ. ἐπ' ἀνθρώπων. S. A. 790. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀ-ίας νυὸ ἥδε βάρος, Aj. 208.

Ἀμερόκοιτος, ον. ἡμ. ὁ ἐν ἡμέρᾳ κοιμώμενος. (κλέπτης. Z. Nos: Strauchdieb.) βλαχαὶ. Cy. 58.

Ἀμέτερος. ἡμ. Δόμοισιν. Ph. 1574. πόσεις. I. A. 176. θαλάμων. 552. φίλοι βασιλῆες. E. E. 876. ὄψιν. M. 173. γνώμα 424. μοῖραν. 430. πόλιν. Tr. 805. νίκαν. E. E. 590. χόρευμα. 874. δάκρυα. I. A. 1489. λέχεα. I. 1092.

Ἀμέτρητος. ἄμετρος, ἄπειρος, ἄκαιρος. H. ἀναριθμητος. τῶν ἀ. πόνων. Hec. 783. τοῖς ἀ. ἐρετμοῖς. E. E. 433.

Ἀμήνιτος, ον. Ἀ-ως. ἀμέμπτως. H. ἄνευ μηνίδος, ἥμερος, εὐμενὴς, πρᾶος. Χειμῶν' Ἀ. ὀκ ἀ-ον θεοῖς; Ag. 657. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀ-ίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. 1034. sine ira in te. ξύν τ' εὐκλείᾳ κ. ἀ. βάξει λαῶν ἐν χώρῳ τάσσεσθε. Ae. S. 976.

Ἀμήτωρ. ἄνευ μητέρος, δῦλος. — κακομήτωρ. H. ἡ κακὴ κ. φονοῦργος. cf. Ἀμάτ. ὡς ἀμ. ἀπάτωρ τε γεγὼς. I. 109. ut ἀ-ορ, ἀναριθμητον, ἐκ δούλης τινὸς γυναικὸς. 837. μήτηρ ἀ. S. E. 1154. cf. δυσμήτωρ.

Ἀμηχανεῖν. ἀπορεῖν, ἀμηχάνως διακεῖσθαι. Ὅπῃ τράπωμαι τῆς τύχης, ἀ-ῶ. Or. 634. ἀπορῶ τίνι μᾶλλον βοηθήσω, σοὶ ἢ Τυνδάρεῳ et εἰς ὁποίαν τύχην. ξυμφοράν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀ-εῖς. An. 984. τίνος ἀ-εῖς πέρι; I. T. 734. ταῦτ' ἀ-νοῦμεν. Hr. 493. I. 548. ἀ-ῶ, ποτερ' ἔχω τάδ' ἢ μεθῶ. H. I. 1378. ὡς' ἀ-εῖν, ὅποι τράποιντο. Prs. 456. ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαργίμοισι θεσφάτοις ἐ.

λεξῆσαι. Κυρίως γὰν τὸ Ἀ-νομαι ἐπὶ τῶν προηδικημένων κ. εἰς μαχὴν μετὰ τοῦτο κεκινημένων λέγεται. Bibl. Coislin. p. 231. Su. c. Dat. et Acc. v. Ἀμύνειν. ᾧ σ' ἀ. χρεὼν. I. A. 910.

ulciscī. φίλοις ἀ. τὸ πραχθὲν. An. 1080. μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀ-θοιτό σε. 722. αἱ δὲ συμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις, ἄξιαι δ' ἀ. S. C. 1015.

Ἀμύνειν. βοηθεῖν, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. H. Ἀ-εσθαι. τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. Ἀμ. c. Dat. βοηθεῖν. c. Acc. ἀρκεῖν, ἀπαλεξεῖν, ἀπελαύνειν, ἀποσοβεῖν. τόνδ' ἀ-άθυ ψόγον. Eu. 432.

Ἀ-ειν c. Dat. τίς ἀ-ει μοι; Hec. 160. τῷ νόμῳ. Or. 522. τῷ γένους ἀρχηγέτῃ. 555. ὑμῖν. 982. τᾷδε γᾷ. Ph. 695. χώρᾳ. E. S. 897. οὐκ ἀ-ει τοῖς σοῖς κακοῖς. Or. 419. πόλει. Rh. 402. πατρὶ. E. E. 976. σοὶ. Or. 1473. ματρὶ. E. S. 377. τέκνοισι κ. πάτρᾳ. Tr. 966. E. E. 679. ἕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις. S. A. 677. p. φυλακτέον. τοιαῦτ' ἀ-εθ' Ἡρακλεῖ. H. f. 219. τῷ γ. μ' ἀμ. μᾶλλον, ἢ δάμαρτι, χρὴ. 574. τοῖς ἐμοῖς. Rh. 610. συμμάχοις. Her. 165. κ. τὸν χρόνον ἀ-εσθαι θέλων. I. 828. ἄ-ον τῇ τ' ἐμῇ δυςπραξίᾳ. I. A. 903. τῷ τοῦ Διὸς ἀ-έτω μέρει παιδός. H. f. 170. τύμβῳ καλῶς παρὼν ἀ-ει. E. E. 331. οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ οὐκ ἔσχον, οὐδ' ἤμυναν. S. C. 429.

c. Acc. ἀρκεῖν etc. μὴ τῷδ' ἀ. φόνον Or. 623. ἀ. τευχέων προςαμβάσεις. Ph. 751. ἀ-ων θῆρας. Rh. 787. τῷ σώματι ἀμῦναι θάνατον. H. f. 194. ἀ-σθαι μόρον. Ag. 1382. Ἐριννῦς θεὰς ἀ-σθαι. I. T. 299. τὸ δυςυχὲς γ. ἠὐγένει' ἀ-εται τῆς δυςγενείας μᾶλλον. Her. 303. εἰδὼς δ' ἀ-ω τοῖςδε τοῖς λόγοις τάδε. S. C. 1128. p. ἀμελλῶμαι, λέγω. ἐλπὶς ἀ-ει φροντίδ' ἄπληςον, τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην. Ag. 103. τίς θυμὸ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀ. S. T. 894. ἀμ-εται. E. Oed. fr. VI. οἷπερ ἔργ' ἀ-θσιν κακά. S. Ph. 602, sc. θεῶν βία κ. νέμεσις.

Ἀμύνεσθαι. p. ulciscī, τιμωρεῖσθαι. cf. Ἀμυνάθειν. ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς. E. S. 529. H. f. 198. ὅτι ἔργοις πεπονθὼς, ῥήμασιν σ' ἀ-μαι. S. C. 873. ἠμυνάμην. An. 911. εἰ γ. ἐμφανῶς ἠμύνατο. S. Tr. 278.

Ἀμύντωρ. βοηθὸς, ἐπίκουρος. H. ἐκδικητής. Ὁ πατρὸς ἀ. Or. 1588. ἐκδικητὴς, βοηθός. λείπει τὸ ἐγὼ εἶμι.

Ἀμύσσειν. καταξύειν, σπαράσσειν, καταξεῖν, λυπεῖν. H. ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀ-ται φόβῳ. Prs. 113. ἡ φρὴν μοῦ πενθήρης ἐστὶν, ἡ ἀμφιμέλαινα διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου· ἡ συνετὴς κ. ἐν βάθει κειμένη κ. ἀφανὴς ὖσα περὶ φόβῳ σπαράσσεται. σπαραχθεῖσα, ταραχθεῖσα. Συνετὴς deducendum est a συνίημι. cf. Hesych. Συνετὸς χίτων. ὁ συμβλητός. καί με καρδίαν ἀ-ει φροντὶς. Prs. 159.

Ἀμυςίζειν. Τὸ ἄθρυν κ. ἀπνευςὶ πίνειν, ὅπερ οἱ ποιοῦντες, ὡς φασὶν, οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Πλάταρχον, ἥκιςα μέθαις περιπίπτουσιν. Arist. Acharn. 1227. ἀμυςὶ πίνειν, χανδὸν πίνειν. Θρᾳκία πρόποσις. Pollux. ἡδέως ἠ-σα Cy. 562.

Ἄμυςις. εἶδος ποτηρίου· παρὰ τὸ Μύειν τοὺς ἐξ αὐτοῦ πίνοντας διὰ τὸ εὔκολον τῆς πόσεως κ. πόσις, ἤν τις πίνει μὴ μύσας. in Arist. Acharn. 1227. ἀθρόα πόσις, Θρᾳκία πρόποσις. Bacchum Threicia vincat amystide. Horat. πυκνὴν ἄ-ιν. Rh. 419. ἔσπασεν ἄ. ἐλκύσας. Cy. 416. τὰς ἀ-δας. 438.

Ἄμυχνον. τὸ μὴ μυσαρὸν, ἀλλ' ἁγνὸ θαρόν. Σοφ. γράφεται δὲ κ. Ἄμυχρον. μυχρόν. καθαρὸν, ἁγνὸν, ὁλόχροον H.

Ἀμφαίνειν. ἀναφ. Ἅταν πατέρος ἀ-918. δύϊαν βοὰν ἀ-ω Ae. S. 831.

Ἀμφελικτός. convolutus, περιελικτοφοτέρωθεν ἑλικτός. H. f. 399.

Ἀμφελίσσειν, ἀμπλέκειν. Τῆς δ' ἀ χέρας. An. 426.

Ἀμφέπειν. περιέπειν, θεραπεύειν, π θεῖν H. φυλάττειν. διοικεῖν, διέπειν. ἀ-ει. Ph. 151. πάγχρυσον ἀ-ων δέρας p. φυλάττειν. μαντεῖον χθόνιον. I. T. 124 ξένον κῆδος ἀ. Ph. 342. p. συγγένειαν θε κλυτὰν ὃς ἀ-εις Ἰταλίαν. S. A. 1118. (διοικεῖς,) διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρα Ἀ. σκῆπτρά τ' ἀ. S. E. 651. διοικεῖν, διε

Ἀμφέρειν, ἀναφ. Εἰς τοῦπισθεν ἀ. πόδα.

Ἀμφήκης. ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένο ἢ κεραυνός. H. cf. Ἀμφίθηκτος, δίςτομος, ἀ ξίφει. E. E. 688. παλαιὰ χαλκόπλακτος S. E. 485. ἀπὸ τοῦ ςόματος λέγει ὅλον τὸν ἀ. λαβὼν ἔγχος. Aj. 287. ἐμοὶ μίμνει ἀ-ει δορὶ. Ag. 1150. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθ ἀ-ης βόςρυχος. Prm. 1044. δι' ὅλου καυσιν δείματ' ἀ-ει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμὰν Ἀμφοτέρωθεν πλήττοντι.

Ἀμφήμερον. τὸν ἀμφημερινὸν πυρετ Ποιμέσι. Κρυμὸν φέρων γνάθοισιν ἐξ ἀ-ι q. ἀμφημερινόν.

Ἀμφήρης. Ἀ-εις. νῆες ἀμφοτέρωθε μεναι, ἢ ἐρισσόμεναι. H. ἀ. σκηνὰς ἀνίςη. εὔθυνον ἀ. δόρυ. Cy. 15. ναῦν νήσαντες H. f. 243. p. σωρεύσαντες.

Ἀμφί.

cum Genit. de, περί. Ἀ. σῆς παιδ Hec. 580. ψῆφον ἀ. ἡμῶν θέσθαι. Or. τ' ἀ. σοῦ πυθέσθαι. 865. τὸν ἀ. σοῦ λ 492. λέκτρων. An. 120. τὰ δ' ἀ. παιδ 432. πάντ' οἶσθ' ἄρ' ἀ. ἐμῶν γάμων. πορφυρέων πέπλων Or. 1457.

c. Dativ. in, circa, circum, juxt non est ita cogitandus, ut aliquid re que totam circumdet ab utraque par ut ea tantum, quae oculis spectanti opposita, spectetur. Itaque Prm. 5 ἀμφὶ χερσὶν πασσάλευε et ἀμφὶ πλευρα Ita metum quasi comprehendere p est is, qui est ἀμφὶ τάρβει. Reis. CXXIII.

De reb. corp. ἀσπίδ' ἀ. βραχίονι κυφ 122. ἀκροκόμοις ἀ. κλάδοις. 1517. ἔπεσ κνοις. 1572. ἀ. τοῖςδε καλχαίνω τέκνοις. ἀ. τῷδ' – θήσει κόνιν Ph. 1658. ἀ. κόμ κόσμον. M. 980. θεῖσα ςέφανον ἀ. βο 1160. ἀ. κρατὶ κείμενος πλόκος. 1186. ἀ πίπτοντα τέκνα. Al. 950. μαςοῖς. An. 51 φάροις. E. S. 49. τὸν ἀ. βυσὶ βυκόλον τ I. A. 1291. δίναις. I. T. 6. ἀ. κάρᾳ. λακίδες ἀ. σώματι ςημοῤῥαγοῦσι Prs. 832. μῷ τὴν ὀράνην ἐῤῥίψεν. Σ. Συνδειπν. ira. Br. ἀ. τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκκοίας ὀ πειρα. S. Tr. 727. ἀ. βυπόροισι πηχθέν λοῖσι. Cy. 301. τύμβῳ. Hel. 1015. βάκτ f. 108. ἀ. σοῖς λόγοισιν. Rh. 457. ἀ. νό σοπολεῖται θυμὸς Prs. 10. θανάτου ἀ. φόβῳ

ἀ. *Aeous.* de spatio, tempore et conditione rei alia. *καλλίχορον σεμνὸν.* E. S. 592. *ἀ. τὰς Σκαμ. δίνας.* Or. 1310. *πόρον ἀ. μέσον.* Ph. 832. *ἀ. νῆσον.* Prs. 308. *ἀ. Πειρήνης ὕδωρ.* M. 69. *ἀ. κρηναῖον γάνος.* 481. *ἀ. Ἀθήνας.* 713. *ἀ. τὸν εὔφθον Εὐρώταν.* Hec. 649. *σὸν γόνυ.* 787. *τὸν τάφον.* Or. 114. *μέλαθρον.* 1269. *δώματα.* 1312. *μνῆμα.* Ph. 147. *πόλιν.* 257. *τεῖχη.* 451. *τὰν πολύθρον Δίκτυνναν.* H. 145. *πύλας.* Al. 90. *μαζὸν.* E. S. 1159. *σῶμα.* I. A. 1439. *ναὸν.* 1480. *βωμὸν.* 1481. *κάρα.* 1530. *χαίταν.* I. T. 443. *νῶτα.* Rh. 208. *δέρην.* I. 1065. *τὸν ἀ. βῶν ῥιφέντα.* E. Melan. fr. 28. *ἐχόρευσε δ' ἀ. σὰν κιθάραν.* Al. 586. *ἀελίῳ κνεφαίαν ἱππόσασιν.* 595. *γηγενῆ μάχην.* Cy. 5. *ἀ. βρόχον.* H. 770. *ἂν (ὄψιν) ἐκείδον ἀ. σὲ.* Hec. 706. *δόμος ἀ. τὰς Ἄτρ. πιτνεῖ.* Or. 1538. *ἀ. δεῖπνον ὄσι.* Ph. 735. *ἄλυρον ἀ. μῶσαν.* 1035. p. *σύν. δυλεῦσαι — ἀ. δεσπότην.* 1601. *ἀ. τραύματ' — τελαμῶνας βαλεῖν.* 1663. *ἀ. βωμίδες λιτὰς.* 1738. sc. *φάνηθι* p. *ἀρχὰ.* *ἀ. νιν γοώμενος.* S. Tr. 937. *ἀ. τὰς κείνων ἐπὶ παῖδας.* S. A. 168.

Adverb. *ἀ. δ' ἐν δονάκος ἔρνεσιν.* Hel. 183. *ἀ. δὲ Γοργόνες.* I. 225.

Ἀμφίαλος. *ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη πάντοθεν* (*νῆσος* vel *γῆ*). H. *Λήμνου πέδον ἀ-ον.* S. Ph. 1464.

Ἀμφιάπτεσθαι. *Κρεμαζὸν ἄψεται ἀμφὶ βρόχον.* H. 770.

Ἀμφιάραος. *μάντις, ὁ τοῦ Οἰκλέους.* cf. *Οἰκλείδης.* Spt. 367. *Ἀ-ρεω βίαν.* 554. *ἄνακτ' Ἀ-ρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν.* S. E. 857. *δορύσσας Ἀ-ρεως.* S. C. 1313.

Ἀμφίας. n. pr. viri. E. Epist. I.

Ἀμφιβαίνειν. *περιβαίνειν, περιέχειν, περιβάλλειν.* *Ἀ-βᾶσα φλὸξ οἴνῳ.* Al. 761. *οἷα με — ἀ-βᾶσ' ἔχεις.* An. 1083. *τόδε μοι θράσος ἀ-ει.* E. S. 609. *πολὺν ταραγμὸν ἀ-βάντ' εἶχον μάχης.* Ph. 145. *δαίμονες, λυτήριοι ἀ-βάντες πόλιν.* Spt. 159. *ἐπῶντες ἡμετέραν π. ἢ παρὰ τὸ, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβακας.* (Il. *Α.* 37.) *ὦ θεοὶ περὶ τὴν πόλιν ἑλόντες λ-οι, ἤτοι ἀφανισαὶ τῶν κακῶν κ. σωτῆρες* i. l.

Ἀμφιβάλλειν et *-σθαι.* *περιβ. — περιπτύσσειν, φολίζειν, ἀμφιδύειν, — εἰλιέναι, εἰσπέμπειν.* *μ' ἀ-εις χερσὶν.* B. 1361. *ἀ-ε μαζὸν ὠλέναισι τρίς.* Ph. 313. *περιπτυξάμενος ἄσπασαί με ὠκυφτερῷ ἀ-λῶν.* H. 1270. *περισκεπάσας. σκέπει τῶν ἐρώντων τὴν θέαν, ἵνα κ. τὰ ἄμορφα ἐράσια ὁρῶμεν. νέκυ' ἀ. λυγρὰ μέλη.* E. S. 70. *βέλ τ' ἀμφέβαλε.* H. f. 422. *ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλλει.* B. 384. *ἄγραν ἀ-ονταν πλοκάμοις.* 103. p. *πλέκεσι, περιβάλλουσιν. ἐξ ὅτου λευκὴν τήνδ' ἐκ κόμας ἀ-ομαι τρίχα.* S. A. 1093. *ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως.*

De vestitu et morte. *φολὴν θηρὸς ἀ-έβαλλε κατὰ κάρα.* H. f. 465. *φάρεα ἀ-ομεν.* E. E. 1231. *πέπλανα φολιδωτὰ πέπλων.* Al. 216. *ἀμφὶ πλευραῖς ἀσφαλίσῃρας βέλη.* Prm. 71. *δέσμευε αὐτὸν. δυσφόρου ἀ-αλῶσα κάρᾳ.* An. 110. *περιβαλοῦσα, τῇ τὴν θελείαν φολισαμένη. κεφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀ-λῶν ἄγει.* S. A. 344. *περιβ. πτύοις ἀγρεύει. ἀμφέβαλεν φόνῳ.* An. 800. *ποτε ὤφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα κ. δόμον ἀ-αλέσθαι Ἑρμιόνας ἄδαν ἐπὶ σοὶ.* An. 1192. *imisisset, intulisset mortem.*

εἰς αὐλάν ποτ' ἀ-λεῖς; Cy. 60. sc. *σέ*, p. *εἰς-ελεύσῃ.*

Ἀμφίβλημα. *ἀναβόλαιον.* H. *τὰ ἐνδύματα πάντα τὰ τὸν ἄνθρωπον ὁπλίζοντα, λέγει δὲ θώρακα, περικεφαλαίαν, κνημῖδα.* Ad Ph. 786. — *περίζυλον. Πάνοπλα ἀ.* Ph. 786. *λαμπρὰ.* Hel. 430.

βασίλεια. Hel. 70. p. *σοαί. ἀμφικίονες* ut S. A. 285.

Ἀμφίβληστρον. *ὁ χιτών. — δίκτυον.* H. — *ὁ περιτειχισμός. ὑψαντὸν ἀ.* S. Tr. 1052. *Ἀ-α σώματος ῥάκη.* Hel. 1085. *ἀ. ὡ σ' ἐκαίνισαν.* Ch. 488. *δίκτυον. ἄπειρον.* Ag. 1383. *παρόσον δίκην ἰχθύος ἐμπεσὼν ἐν τῷ χιτῶνι ὁ Ἀγαμέμνων ἀνήρητο. ἡ γ. Κλυταιμνήστρα αὐτῷ χιτῶνα ἔξοδον μὴ ἔχοντα ἐποίησε· ὁ δὲ Ὅμηρος ἐν τῇ τραπέζῃ αὐτόν φησιν ἀναιρεῖσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου κ. φησὶν Ὡς τινα κατέκτανε βῶν ἐπὶ φάτνῃ.*

ἀ-α τοίχων ὑψηλὰ. Ph. 786. *ὁ περιτειχισμός.*

Ἀμφίβολος. *Ἀ-οι. πανταχόθεν βαλλόμενοι, ἢ ἀπορούμενοι ἢ διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς.* Z. addunt B. Anecd. *ἀγνοίᾳ κ. εἴτε τοῦτο εἴτ' ἐκεῖνο ποιήσουσιν. ἑκατέρωθεν ἀμφιβαλλόμενος.* S. — *τὸ ἀ-ον. ἔνδυμα. — ἀμφίλογος, ἀμφίλεκτος. Τοὶ δ' ἐπ' ἀοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ'.* Spt. 283. *παντόθεν βαλλομένοις· ἢ ἀμφοτέρωθεν· οἱ ὄχ, ὡς φασί τινες, τοῖς ἀμφοτέρωθεν βαλλομένοις, ἀλλὰ τοῖς ἀμφίβολον κ. ἀ βέβαιον ἔχουσι τὸ εἶναι πολίταις, ἀλλὰ μέσοις ὄσι κ. κινδυνεύουσιν ἐκπεσεῖν τοῦ προοιμίου διὰ τὸν ἐπηρτημένον τῇ πόλει κίνδυνον. σπάργαν' ἀ.* I. 1490. *περιβαλλόμενα. κλωσῷ ἀ. λινέοισι.* Tr. 537.

ὄχ ἀ-ως οἶμαι. Spt. 847. *ἀκριβῶς ἐπίσαμαι. ὄχ ἀ. θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι δμαθέντες.* Prs. 900. *ἀλλ' ἀληθῶς θεόπεμπτα.*

Ἀμφίβολος, ον. cf. *Ἀμφίβολοι. ὡς ἀ. ὅσα θυμοῦσθαι πόλει.* Eu. 723. *ἀμφιβάλλουσα, τέως γ. ἐν ἀμφιβόλῳ ἔχω τὸ ὀργίζεσθαι.*

Ἀμφίγυος. *ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν ἀ-οι κατέβαν πρὸ γάμων.* S. Tr. 504. *ἀντίπαλοι, ἰσχυροὶ ἐν τοῖς γυίοις μαχεσάμενοι χερσὶ κ. ποσὶν ἢ ἀμφότεροι τεθωρακισμένοι· ἢ ἄμφω παρωξυμένοι τινὲς ἠγωνίσαντο περὶ τῶν γάμων κ. κατέβησαν εἰς τὸν ἀγῶνα.*

Ἀμφιδάκρυτος. *περίδακρυς. Πόθον.* Ph. 332. *περίδακρυν ἐπιθυμίαν.*

Ἀμφιδέξιος, ον. *Ἀ-οις χερσί. ταῖς τῶν τοξοτῶν. διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφῳ.* H. *σίδηρον.* H. 780. *δίζομον, ᾧ ἄν τις πρὸς ἀμφότερα τὰ μέρη δεξίως χρήσαιτο, ἐδόκουν γ. μετέχειν τοῦ μιάσματος, ὅσοι μὴ ἔκοπτον τὰς ἀγχόνας τῶν ἠγχονισμένων. κόμην σπῶσ' ἀ. ἀκμαῖς.* S. T. 1243. *ἀμφοῖν χεροῖν,* et *ἀ-ον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δεχόμενον κ. λαμβανόμενον. τὸ περιεκτικόν. Κ. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν, ἢ γὰν κακουργεῖν, ἀ-ως ἔχει.* Ae. Phryg. 244. *πλευρὸν ἀ.* S. C. 1112.

Ἀμφιδοξος, ον. *διχογνωμόμενος.* H. Dan. 52.

Ἀμφιδρομος. *περιτρέχων.* H. haec: *Αἰσχύλος Σεμέλῃ, ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ Ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγες τὸν Γενέθλιον θηλοῖ δὲ κ. ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον* (Kuster: *θέοντα*) *ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμᾷν δυνάμενον, ὡς Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς. ἴδεσθε μ' οἷον κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀ-ον κυκλεῖται.* Aj. 352. *ἑλικοειδὲς, ὃ βαπτίζει τὰς ναῦς, πανταχόθεν περιτρέχον.*

Ἀμφιδύειν. *ἐνδύειν, περιβάλλεσθαι τὸ ἱμάτιον. Ὅπως μηδεὶς — κείνου πάροιθεν ἀ-σεται χροΐ.* S. Tr. 605.

Ἀμφίζευκτος. τὸν ἀ. ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Prt. 130. τὸν ζευγνῦντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν· ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γ. αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης. τὸν ἠόσιν ἀμφοτέραις ζευχθέντα διὰ τῶν πλοίων.

Ἀμφιθαλής. ἑκατέρωθεν θάλλων. Z. Rahnk. ad Tim. καί ποτ' ἂν ἀ. Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι. Ch. 390.

Ἀμφίθηκτος. δίξομος. cf. ἀμφήκης. ξίφει. S. A. 1309.

Ἀμφίθρεπτος. αἷμα. S. Tr. 572. πεπηγός. θρέψαι γ. τὸ πῆξαι. S. τρεφόμενον ἀμφὶ τὰς ἐμὰς σφαγάς, vel θρόμβος, cruor. Etiam γάλα dicitur τρέφειν. p. πηγνύναι.

Ἀμφίθυρος. cf. Ἀμφίπυλος. ἀ. οἶκον πετρίνης κοίτης. S. Ph. 159. οἰκία ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας. H.

Ἀμφικαλύπτειν. σκέπειν. H. τοῖον Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε κ-ει. Hec. 908. πυρσοῦ δ' ἀμφεκαλύφθη. H. f. 361. al. π-ῷ.

Ἀμφικεῖσθαι. τοιαῦτ' — ἀ-μενοι λύγδην ἔκλαιον. S. C. 1621. λύζοντες. σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀ. μόρον. S. A. 1292.

Ἀμφικίων. cf. Ἀμφίλιθμα. ναὸς. S. A. 285. τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βαστάζομένους τοὺς ἐν κύκλῳ κίοσι περιειλημένους.

Ἀμφίκλυστος, ον. Ἀκτὴ. S. Tr. 752. πέτραν. 780. τὴν ἐκ τοῦ πόντου ἀμφοτέρωθεν κλυζομένην.

Ἀμφίκρανος, ον. ἀμφοτέρωθεν ἔχων κεφαλάς. H. Τὴν ἀ. κύνα. H. f. 1274.

Ἀμφίκρημνον. ἄγκος. B. 1049. p. ἀμφοτέρωθεν κρημνώδες.

Ἀμφιλαφής. μέγας, δασυλής. H. πολὺς κ. ἄφθονος. Tim. Not. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀ-ής τε. Ag. 1012. γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν, ἀ. ταραχθείς. Ch. 368. Sic Pindar. ἀ. δύναμις ἔσποιτο. Ol. IX, 122.

Ἀμφίλεκτος, ον. ἀμφίβολος. H. ἀμφίλογος. ἔρις. Ph. 505. πήματα. Ag. 881. ἀ-ος ὢν κράτει. 1586. οὐδ' ἀ-ως μὴν κατεσπουδημένοι. Spt. 794. οὐδ' ἀμφιβόλως, ἀπιθανῶς, δυσχερῶς, ἀλλ' ἀληθῶς κ. ἀναμφιλόγως εἰσὶ πεπτωκότες, τῇ σπουδῇ κεκονιαμένοι.

Ἀμφίλινα. κρόπαλα. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσι. H. p. ἀμφοτέρωθεν λίνεια.

Ἀμφίλογος, ον. v. Ἀ-λεκτος. ὀργὰς. M. 638. φιλονείκους κ. ὀργῆς κινητικούς. ἔτι γ. ἀ-α. I. T. 655. ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀ. S. A. 111. ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων, ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων.

Ἀμφίλοφος. Ἀ. ἄξεται ζυγόν. S. A. 351. τὸν ἀμφιτράχηλον, τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν ὑποζυγίων περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν περὶ τὸν λόφον ὑπάγει· τὸν κατ' ἄμφω τὰ μέρη ἐπανάστημα ἔχοντα, ἢ τὸν περικείμενον τοῖς λόφοις κ. τοῖς τραχήλοις.

Ἀμφιμάτωρ. Ἀμφιμήτορες. οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις. H. ἀμφιμήτ. ὁμοπάτριος, ἀλλ' οὐχ ὁμομήτριος. H. ὁ ἑτερομήτωρ. Z. 80. Οἱ μὲν ἐκ μόνου πατρὸς ἀδελφοὶ, διαφόρων δὲ μητέρων, Ἀ-μήτορες. οἱ δ' ἐκ διαφόρων πατέρων, μιᾶς δὲ μητρὸς, Ἀμφιπάτορες. Poll. III. 23. κόρυς. An. 467. τοὺς ἐκ διαφόρων μητέρων, ἐξ ἑνὸς δὲ πατρός.

Ἀμφινείκης. Ἀ-ος. περιμάχητος. ἐναντίους ἔχων λόγους. Σοφ. Τραχιν. H. Τὰν ἀ. Δ. S. Tr. 104. τὸν δορίγκμβρον ἀ. Ἑλέναν. Ag. 695.

Ἀμφινείκητος, ον. cf. ἀ-εικής. τὸ δ' ἀ. ὄμμα νύμφας ἐλεεινὸν ἀμμένει. S. Tr. 527. ἡ περιμάχητος νύμφη ἐλεεινὴ ὅσα ὑπέμεινεν, ἀνέμεινεν.

Ἀμφινοεῖν. ἐς δαιμόνιον τέρας ἀ-ῶ τόδε. S. A. 377. τὴν τάφην. p. ἀπορεῖν.

Ἀμφίον. ἔνδυμα. Σοφ. Μώμῳ. H.

Ἀμφιόνιος. τὰς Ἀ. λύρας ὑπο. Ph. 831.

Ἀμφιπίπτειν. οὐδ' ἀ-πτων ῥόμασιν. S. Tr. 938.

Ἀμφιπιτνεῖν. ἀ-ῦσα τὸ σὸν γόνυ. E. S. 278.

Ἀμφιπλέκειν. E. Erechth. fr. VI.

Ἀμφίπλεκτος, ον. Ἣν δ' ἀ. κλίμακες. S. Tr. 521. αἱ ἐπαναβάσεις παρὰ τὸ ἄνω τε κ. κάτω αὐτὰς στρέφεσθαι ἐν τῇ μάχῃ.

Ἀμφίπληκτος. cf. Ἀ-πλήξ. Ἀ-οις. ἰσθμοῖς ἀμφιθαλάσσοις, παρ' ὅσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται. H. Ἀ. βοσθίων μόνος κλύων. S. Ph. 689. ἀεὶ κλυζομένοις κύμασιν ἔχων καταγωγὴν κ. ἔρημον παντάπασιν ἑκατέρωθεν πληττόντων.

Ἀμφιπλήξ. ἑκατέρωθεν πλήσσουσα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυρ. H. cf. Ἀμφίπληκτος. Ἀ-ῆγι φασγάνῳ πλευρὰν — πεπληγμένην. S. Tr. 930. ἀ. δεινόπους ἀρά. S. T. 417. ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἐλασία, ἡ ἑκατέρωθεν πλήττουσα ἐκ πατρός τε κ. μητρός.

Ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Πλὶξ τὸ βῆμα, κ. πλίγματα τὰ πηδήματα. In Arist. Acharn. 217. Περιβάδην Πλίσσεσθαι γ. τὸ βάδην διαβαίνειν κ. Πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. E. M. breitbeinig.

Ἀμφιπολεῖν. ἀ-λεύειν. Ἵν' ὁ βακχιώτας Διόνυσος ἐμβατεύει θείαις ἀ-ῶν τιθήναις. S. C. 680. inambulat.

Ἀμφίπολος, ὁ et ἡ, θεράπαινα. H. ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δεσπότην πολεῖσθαι κ. ἕξιν ἐπὶ γυναικὸς, πρόσπολος δὲ ἐπὶ ἀνδρός. Ad Od. I, 136. Ἀ-λεύοι. διέποι, θεραπεύοι. In Od. Σ. 254. ἀ. Ἄρεος. E. fr. CXII. ἀ-οι Φρύγες. Or. 1417. λάβετ' ἀ-οι γραίας. E. S. 1215. Θεᾶς ἀ-ον κύραν. I. T. 1124. ἁ δ' ἀ-ος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ. S. Tr. 860. ἡ ὑπηρετησαμένη τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν ἔρωτα. ἡ Κύπρις ἣν ἄρα φανερῶς ἁπάντων τούτων ἐργάτις, εἰς ἔρωτα βαλοῦσα τὸν Ἡρακλέα.

Ἀμφιπρυμνον. πλοῖον, ἑκατέρωθεν πρυμνὰς ἔχον. Σοφ. Ἀνδρομέδᾳ. κ. τὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ πεμπόμενα πλοῖα. H.

Ἀμφίπολις et -πτολις. Ἐμοὶ δ' ἀνάγκαν γ. ἀ-ιν θεοὶ προσήνεγκαν. Ch. 72. τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀνάγκην, ὁ ἕξι, πόλεμον· ὡς ἀμφιμάτορας κόρυς ὁ Εὐριπίδης. (An. 467.) ἐκ διαφόρων γ. πόλεων ἦσαν οἱ Ἕλληνες. An, utrinsque civitatis et prioris, patriae, et peregrinae terrae, cui nunc serviendi necessitatem mihi imposuerunt.

Ἀμφίπυλος, ον. cf. ἀ-ίθυρος. ἐπ' ἀ. μελάθρου. M. 134. Ἀ-λον. τὸ ἔχον δύο πύλας κ. εἰσόδους, μίαν μὲν τὴν αὐθεντικὴν, ἑτέραν δὲ, ἣν Ὅμηρος λέγει ὀρσοθύρην.

Ἀμφίπυρος, ον. Ἀ-ον. ἀμφοτέρωθεν ἢ πανταχόθεν πυρούμενον. E. M. φλογμῷ. Hec. 473. κεραυνὸν. I. 212. βροντῇ. H. 559. τῇ πεπυρωμένῃ, ὡς εἰ ἔλεγε τῇ μετὰ ἀστραπῆς βροντῇ. τὴν γ. μητέρα τοῦ Βάκχου, Σεμέλην, συγκοιμηθεῖσαν, ὑ τῷ Διὶ, ἀλλὰ πυρὶ (βροντῇ) ἀμφιπύρῳ, πότμῳ φονίῳ κατεύνασεν. ἀ. ἀνέχων πεύκας. I. 716. Ἄρτεμιν. S. Tr. 214. παρ' ὅσον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δᾳδουχεῖ. ἡ αὐτὴ ὑσα τῇ Ἑκάτῃ. τρίποδ' ἀ-ον λειρῶν ὁσίων

Futur. in *Apodosi.* saepius praecedente εἰ. interdum sequente, omissoque. τᾶμ' ἐκαρπώτ' ἂν λέχη. An. 936. ἢ πῶ τραφεὶς ἂν — ἐκόμπεις. Aj. 1230. ὀὐ' ἂν ὧδ' ἐγιγνόμην κακὸς. S. C. 272. ὀκ ἄν ποτ' ἔδοξα. 749. ὀκ ἂν ἦγον. 927. ὅτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς ἐπήσθετο. 1351. ὀκ ἂν παρείμην. 1666. κἂν πάλαι παρῆν. S. Tr. 87. τάχ' ἂν τόδ' ἦν Spt. 648. ἄτρωτον ὁ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς. S. C. 906. ὁ γ. ἂν σθένοντά γε εἶλεν μ'. S. Ph. 947. ἀρχὴν κλύειν ἂν ὀὐ' ἅπαξ ἐβουλόμην. 1239. παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς. S. T. 403. ὡς ἐγὼ μόνη ὀκ ἂν δυοῖν ἡμάρτον ρτ ἢ γ. ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν. S. E. 1320. ἢν ἂν ὑμῖν τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν. 1333. τὸ γ. πανοῦργον ὀκ ἂν ἦν πολύ. 1507. ὁ γ. ἂν κάρα πολυξεφὴς ὧδ' εἶρπε. S. T. 83. ὁ γ. ἂν μακρὰν ἴχνευον. 221. ὁ γ. ἂν ἐκόμην 318. 432. πολλὰ κἂν ἄχων ἔδρων. 591. τίς ἂν ποτ' ὤεθ' ὧδ'. Aj. 430. ὅτος ἂν ἔζη. 1061. ἐπεί τ' ἂν ὁ μακρὰν ἕζων ἐγώ. S. E. 323. πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' ἔπλει. S. Ph. 572. ὀὐ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ. S. E. 373. Sic in formulis, ubi Latini dicunt: Non putaram, rectius quam Germani: Das hätt' ich nicht gedacht. ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ. 394. ὀκ ἂν ἡσθα λυπηρὰ κλύειν. 557. εἴπερ ἔσθενον. ἔδρων ἂν (τόδε). 605. ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν. 994. ἂν ἐγὼ ὀὐ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν. 1282. πῦρ ἂν ὁ παρῆν. S. Ph. 295. αὕτη γ. ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prm. 753. προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει. Ag. 1027. ἐγὼ ἂν ἤθελον γνωξὸς γενέσθαι. Ch. 696. ἤθελον ἄν. Aj. 88. ὀκ ἂν τις αὐτ' ἐμαρψεν ἄλλος. 444. ὀκ ἂν τάδ' ἔζη τῆδε. 951. ὀκ ἂν ποτε δίκην ὧδ' ἐψήφισαν. 449. τίς ἂν δρᾷν εὑρέθη τὰ καίρια; 120. ὁ γ. ἄ. ποτε ἀντέκυρσα. S. C. 99. ὅτῳ τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄ. S. T. 117. ἐς τόδ' ἄ. τόλμης ἔβη. 125. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἄ. οἴκοις τ' ἐμὸς ἐξειλάμην. 434. εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, ὀκ ἄ. ποτ' εἶπε. 573. προσέβα γ. ὀκ ἄ. ποτε. S. C. 126. τῶτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ. S. Ph. 869. Ζεύς τ' ἂν συνέγνω. S. Tr. 279.

bis c. *Ind.* ἀρχὴν δ' ἂν — τάσδε χοὰς ὀκ ἂν — τῷ δ' ἐπέξειρε. S. E. 439 - 41. κοινῶν τε παίδων κοίν' ἂν ἦν ἂν ἐκπεφυκότα. S. T. 262. ὅποτ' ἂν ἐπλεύσατ' ἄν. S. Ph. 1037. λέχη τ' ἐρημ' ἂν ὀκ ἂν ἐξελείπετο. An. 307. v. Plura in *Bis posita* κ. γ. ἂν κεῖνος βλέπων ἀπέδωκεν ἂν σοι τὴν γ' ἔχειν. Hel. 1017. αὐτὸς ἂν τάλας εἰλυόμην ἐξέλκων πόδα πρὸς τῶτ' ἄν. S. Ph. 292.

rarius c. *Perf.* c. *Fut.* auget probabilitatem rei, si futuro tempore eam similem veri esse significatur. v. Reis. De vi et usu ἄν partic. p. 100: ἁ 'ν ἐγὼ παραινέσω. S. E. 943. cf. Elmsl. ad M. p. 223.

cum *Praes. Ind.* dubitatur. εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. Aj. 263. ὀκ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμι. M. 941. dicunt p. ὀκ οἶδα εἰ πείσαιμι ἄν. Reis. p. 122. ὧν γ. ἄ. θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ. S. T. 725. ἔξοιδα γ. νιν παντὸς ἂν λόγῳ κακῷ γλώσσῃ θιγόντα. S. Ph. 408. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρ. εἰ τάδ' ἤνυσεν. Ag. 935. ubi ἂν ad omissum ποιήσαι referunt. et ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. 936, ubi ad βῆναι.

c. *Conj.* plerumque post Pronomen vel Adverb. relativum locum habet; post πρίν ponitur cum Conj. nonnisi praegressa negandi aut prohibendi potestate. *Herm.* ad *Viger.* p. 819. *Elmsl.* Med. p. 119. κἂν ἄποπτος ᾖς. Aj. 15. πρὶν ἄν τι δράσῃς ἢ τι κερδάνῃς πλέον; 107. πρὶν ἂν — θάνῃ. 110. ἅ 'ν μὴ θέλωσιν. S. T. 281. κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον. 461. ἅ 'ν ἢ θέλωσα. 580. ἐνθ' ἂν ἦ, συγήσεται. 672. ἕως ἄ. ἐκμάθῃς. 835. ὡς ἂν κερδάνῃ μέγα. S. C. 72. Conjunct. ob ὡς. δσ' ἄ. λέγωμεν. 74. ἕως ἄ. ἐκμάθω. 114. ὥσπερ ἂν ζῶ. S. C. 1361. δρῶντες α 'ν ἡδώμεθα, ἅ 'ν λυπώμεθα. Aj. 1086. ἅ 'ν ἀκούσωμεν. S. C. 13. κἂν ὑπέρδικ' ᾖ. Aj. 1120. ὅποιπερ ἂν σθένω. 811. πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τι δρᾷν. S. C. 48. ὡς ἂν ὅτος ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ. S. Ph. 1330. Conj. pendet ab ὡς. πράξεις οἷον ἂν θέλῃς. S. C. 956. λέγων δσ' ἂν θέλῃς. S. Ph. 65. ὡς ἂν — μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς. Aj. 657.

c. *Opt. saepius additis* τάχα, ἴσως, ἄν, *interrogando* c. πῶς, πῶ, ἦ, ἄρα. ἢ γ. εἴην ὀκ ἄ. εὖ φρονῶν. Aj. 1331. ὀκ ἄ. ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό μοι. 1343. φθείροις ἄ. 1345. ἔρροι τ' ἂν αἰδὼς. S. E. 249. πῶς ὁ δρῶν τάδ' ἂν. S. E. 258. ἴσως ἂν τύχοιμ' ἄν. Hec. 359. ὦς' ὀχ ἕδρας ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. S. C. 45. ὁ γ. ἂν σθένοι τιμὸν δέμας ἔρημον ἕρπειν. 502. καὶ τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε. Aj. 692. κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἄν. 717. τάχ' ἂν γενοίμεθ'. 780. ὀδεὶς ἂν τλαίη βλέπειν. 918. πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶιεν ἂν κάτα; 970. ἢ πῶ με δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος. 1009. φάσκοιμ' ἄν. 1038. τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν ἐξίκοιτ' ἀνὴρ. 1044. ὄκον ἂν εἴποις; 1052. ὀκ ἂν ποτ' — θαυμάσαιμι. 1094. ἐγὼ γ. ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1131. πόλλ' ἂν — κλέψειας κακά. 1138. τάχ' ἂν τις — κατασβέσειε τὴν βοὴν. 1150. ὀκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ. 1263. εὐξαίμην ἂν. S. C. 41. ἃς ὀὐ' ἂν λαθοίμαν. S. E. 1287. χρόνῳ γ. ἄ. καιρὸν ἐξείργοι λόγος. 1292. ὀὐ' ἄ. βουλοίμην. 1304. et ὁ γ. ἄ. ὑπηρετοίμην. πῶς γ. ἄ. λήξαιμι. 1313. οἵ' ἄ. ὅτε τις ἀπώσαιτ', ὀτ' ἄ. ἡσθείη λαβών. 1325. τἀνθάδ' ἄ. μέλοιτ' ἐμοὶ. 1438. τί μοι κέρδος γένοιτ' ἄ. 353. ἐγὼ ὀκ ἄ. ποτ' - τοῦτοις ὑπεικάθοιμι. 361. ὀκ ἄ. ἀντείποιμ'. 377. εἴποιμ' ἄ. τότε. 413. φαίη δ' ἄ. 548. λέξαιμ' ἄ. ὀρθῶς. 555. πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄ. 591. ὡς ὀκ ἄ. πέρα λέξαιμ' ἔτι. 633. κλύοις ἄ. ἤδη. 637. πῶς ἄ. εἰδείην; 660. πῶς ἄ. μάτην λέγοις; 773. πολλῶν ἄ. ἥκοις ἄξιος τυχεῖν. 797. ὀκῶν ἀποσείχοιμ' ἄ. 799. πόθεν δ' ἄ. εὕροις ἄρηξιν; 875. τίς ἂν εὐπατρος ὧδε βλάξοι; 1081. τίς φράσειεν ἄ. 1103. πῶς γένοιτ' ἄ. ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; 1189. πῶς ἄ. πρέποι ἐννέπειν τάδε; 1254. ἡ κάρτα κἂν ἄλλοισθυμοίμην. 1278. δὶ ὠτὸς ἂν παῦρα ἐννέπειν συμφέροι. 1440. ἄλλως δειμαίνοιμ' ἄν. S. C. 492. τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοία τινὶ. Spt. 387. κἄνευ θεῶ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι. S. C. 403. ὀκ ἂν γραφείην. Aj. 1118. πᾶς γρατὸς δίπαλτο ἂν με φονεύοι. 409. ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρ. ἂν εὐφραίνοιμί πω. 470. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν πάτρις 518. ὀκ ἂν γένοιτ' ἔθ' ὅτος εὐγενὴς ἀνὴρ. 524. ἔχειν σ' ἂν οἴκτον θέλοιμι' ἄν. 525. αἰνοίης γ. ἂν τὰ τῆδ' ἔπη. 526. γένοι' ἂν ὁ κακὸς. 551. θανόντ' ἂν οἰμώξειαν. 964. πῶς ἂν θάνοιμι. Aj. 391. τὸ τῶτων μῖσος ἐκδείξειας ἄν. S. E. 348. γένοιτο μέντ' ἂν πᾶν. Aj. 86. μένοιμ' ἄ. 88. ὀκ ἄ, ἁμάρτοι. 155. ἄρις' ἂν κ. μέγας ὀρθοῖθ' ὑπ' μ. 161. τάχ' ἂν ἐξαίφνης σιγῇ πτῆξειαν ἄφωνοι 171, ἥκοι γ. ἄ, θεία νόσος. 186. ὡς' ὀκ ἂν ἄν' ὕδρις ὑπείποις. 213. τοιαῦτ' ἂν ἴδοις. 218. τάχ'

בְּנֵר. ἀνὰ ςόμ' — κ. διὰ γλώσσης ἔχειν. An. 95. in ore habere.

cum Dat. ναυσὶν. I. A. 754. ἐλάταισι. 1058.

Ἀναβαίνειν. μηδ' ἀ-βῆς τὸν δίφρον. E. Phaëth. fr. VI. πρὸς ἑςὸν ναὸς ἀμβήσει. Hec. 1263.

Ἀναβακχεύειν. ὅ (αἷμα) σ' ἀ-ει. Or. 338. μαίνεσθαι ποιεῖ. ὐκ ἐᾷ αἷμα τῆς μητρὸς ἠρεμεῖν ἀτιμώρητον τὸν φόνον. ἀ-σει πόλιν. H. f. 1086. sc. ἀνὴρ φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλών. ἀ-ωσα. B. 862.

Ἀναβάλλεσθαι. Ἀνεβάλλετο. προφμιάζετο, ἀνεκρύετο, ἐνήρχετο. B. Anecd. Ἀ-ει. εἰς ἀναβολὰς καθίςησι κ. οἱονεὶ ἀ-εται. Harp. p. ἀναβολὴν ποιεῖν, μέλλειν, βραδύνειν, διατρίβειν. ἀνέβαλλεν. ἀναβολὴν ἐδίδυ. B. Anecd. εἰς τόδ' ἀ-λῦ. Al. 529. cf. de κιθάρα in Ἀναβολή.

Ἀναβλέπειν. φῶς ἀ-ψεσθε. H. f. 563. ἀλίυ ἀ-ει λαμπάσι. I. 1467. πυρὸς δράκοντ' ἀ-ποντα φοινίαν φλόγα; 1263. p. δεδορκότα, ἐκπέμποντα. ᾧ δῶμ' ἀνέ-εν. B. 1307. γοργὸν ὦς ἀ-ει σὴ πατρὶς. E. S. 322.

Ἀναβοᾶν, ὑμνεῖν, ᾄδειν, θρηνεῖν, ἠχεῖν. ἀ-σωμεν ξυμφορὰν. B. 1152. ἀ-ᾷ γάμυς. Hel. 191. p. θρηνεῖ. κρόταλα βρόμια ἀνεβόα. 1325. p. ἤχει. ἀνεβόασε συμμάχυς. 1608. p. ἐκάλεσε. δεινὸν ἀ-ᾷ διὰ ςόμα. Or. 103. φημίζῃ κ. κατὰ γλῶσσαν ςρέφῃ. ἀνακηρύττῃ, καταβοᾷ. ἀ-ήσεται ὁ συνετὰ συνετῶς. I. A. 465. ἵν' ἐν θρήνοισιν ἀ-άσω. Or. 984. ἀνὰ δ' ἐβ-σεν λεώς. Tr. 522. οἰκτρὸν. Hel. 184.

Ἀναβολή. διατριβή. Ἀ-ὰς. τὰς ἀρχὰς τῶν ἀςμάτων. Ὅμηρος Ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Arist. Elρ. (830). Ἐν ταῖς ἀ. τῶν κακῶν ἔνες' ἄκη. H. f. 93.

Ἀναγγέλλειν. δηλῶν. Πάντ' ἀ-ξῖλαι φίλοις. I. T. 761. ἀ-λοντες αἰολοςόμυς χρησμὺς ἀσήμυς. Prm. 661.

Ἀνάγειν. ὑψῶν — αἴρειν, ἀναίρειν — κατάγειν, reducere. Ἀ-εσθαι. ἀπιέναι, οἴχεσθαι — in altum ferri. Ἀνάγετε κωκυτὸν. Ph. 1359. ὑψῶτε θρῆνον. παιᾶνα. S. Tr. 210. σωτῆρα ἀνυμνεῖτε. ἄναγε πόδα σὸν. Tr. 332. αἶρε, ἄναιρε. Οὐκ ἀνάξεις ἔνερθεν κλαίων τὰς φθιμένυς ἄνω. Al. 989. ἱερὸν ἀ-ετε ξόανον. Tr. 525. εἰς Ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν. B. 289. κύνα εἰς φῶς ἀ-ξων. H. f. 25. Cerberum. ὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ. Ag. 1021. κἀνάγει κάρα. S. Ph. 866. p. ἀνακλίνει. ἄ-ε χορὸν Tr. 326. p. χορήγει. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια. Aj. 132. μία ἔλατοῖ κ. πάλιν αὔξει· ἀνάγει κ. κατάγει. ὡς ἓν γενέσει κ. φθορᾷ ὄντα. τὸν μὲν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν et πατὴρ ἀνῆκτ' ἄν· εἰς φῶς p. ζωήν. S. Scyr. VI. θυσίαισι τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀ. πόλις. H. f. 1333. ἄ-ε πολύδακρυν ἀδονάν. E. E. 126. p. ἀναπόλει. ἡμῖν κῆδος εἰς Κρ. ἀνηγμένον. H. f. 35. p. ἐπιγαμία ἀνημμένη. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς τὸ σῶφρον. Hel. 938. p. τάξυσα. εἰς τὰς σώφρονας ἡγήσονται ἐμὲ σώφρονα.

αὐτὸς ἀνῆκται Νεοπτ. Tr. 1126. p. ᾤχετο. ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίυ. Ag. 634. κατελθών. ἄκατοι δ' ἀ-ονται ὑπ' εἰρεσίας ἀνέμων τ' εὐαέσιν ῥοθίοις. Phaëth. Clarom. cod. I, 35.

Ἀναγιγνώσκειν. ἀναγιν. ἀνεγνώσθημεν ἄν. Hel. 297.

Ἀνάγκα. Vid. Ἀνάγκη.

Ἀναγκάζειν. βιάζεσθαι, κατεπείγειν, κελεύειν — συγκαλεῖν, συνάγειν, cogere. Ἔρως σ' M. 530. εὖ φρονεῖν τὺς μὴ φρονοῦντας ἀ-ά 922. με θητεύειν ἠ-σεν. Al. 7. τὸ συνθ ἀ-σει χρέος. An. 337. τὰ ὑπὸ γῆς μή μ' ἐδ σης. 1219. πόλις ἀ-ει τάδε. I. T. 595. τρι ἀ-ωσι συμφορᾶς ὁδοὶ. Her. 237. λυπρὰν ἡμέραν μ' ἀ-σει. Hec. 364. δεινοῖς ἠ-σθη 221. διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῶν δεινῶν ἀ-ζο ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι· ἐν δεινοῖς ὑ ριεκινήθην. ἠ-ασμένος. Or. 902. θέλει δὲ Ἀθηναῖον ὐκ Ἀθηναῖον ὄντα αὐτὸν, ἀλλὰ νόθ λίτην, παρόσον Θρᾷξ ἦν ἐκ Δελφῶν (Palme θέλτυ) ὁ Κλεοφῶν. Delphi enim ap. T non legitur. πότερα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κα ἦν-σεν. B. 469. p. ἐκέλευσεν. φυλάσσειν τι ἄσας λέχη. Hel. 434.

πάντ' ἀ-σει λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε των ἄπο σπεύδειν. S. C. 898.

Ἀναγκαῖος, α. βίαιος, ὐκ αὐτόματος. φασι τὸ ἀ-ον· ποτὲ μὲν ἐπὶ τῶν κατὰ φύσι λυθίαν τινὰ ἐχόντων, ὡς ἂν εἴποιμεν ἀναγκ πῦρ θερμὸν κ. τὸ γάλα λευκὸν· ποτὲ δὲ ὡς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένυ, ὡς κ. νῦν. Ad Aj. ἀπαραίτητος. — ὁ προςήκων, τῷ γένει πρ Τῷ ἀ. τρόπῳ. H. f. 282. λυπρὰν χάριν, ἀ. 434. τῦ ἀ. χάριν. Hec. 346. θεῶν ἀ-ον τόδ p. ἀνάγκη. ἐξ ἀ. τύχης. S. E. 48. βαίω ἀναγκαςῷ μόρῳ ὐκ ἐκ ταὐτομάτυ, ἐκ βίας, τυχίας, ὐκ ἰδίῳ θανάτῳ. et βιαίας πάντα γ ἀνάγκης βιαῖα. θάνατος, ἢ θυλεία, ἡ μετ' λωσίας. τερπνὸν δὲ, τὰ. ἐκφυγεῖν ἅπαν. A τῆς ἀ. τύχης ὐκ ἔςιν ὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις Aj. 486. δυςυχίας, τῆς θυλικῆς ἐξ ἀνάγκης μένης. εἰς ἀ. τύχας. I. A. 511. πρόςηται ἀ. Aj. 804. τῆς κατεπειγύσης δυςυχίας, τῆς ἀ κ. βίαν ἐχύσης, τῦ παρόντος καιρῦ, ὐ ἀνα ἐςι προςῆκον, διὰ τὸ ἐπὶ ξυρῦ ἡμῖν τὰ πρ ἵςασθαι βαρείας τύχης, τῦ ἐξ ἀνάγκης μέ ἐπισυμβῆναι ὀλέθρυ τῷ Αἴαντι. et Eust. ad 1089. ἡμαρ δὲ ἀ. τὸ τῆς ἀλώσεως κ. θυλώσε ᾧ τις ἀνάγκην πάσχει· ὅθεν κ. παρὰ Σο Ἀ-α τύχη, ἡ θυλικὴ, καθ' ἣν ὁ ζῇ τις, λεται, ἀλλὰ θυλικῶς. διὸ κ. ἀντετέθη τὸ ἔλε ἡμαρ. σ' ἀ-ον θανεῖν. Or. 753. τὰ δεινὰ κα M. 1243. αὐτὰ τὰ. ὁρᾷν. E. S. 855. I. A. τὰ-α τῦ βίυ φέρειν. Hel. 261. sc. κακά. λ κλύειν E. E. 293. ἀνιαρὸν ὂν τὸ κτῆμ', ἀ. δ' Or. 230. Ἀ-ως ἔχει θύλοισιν εἶναι τοῖς τῆς τύχης. Or. 714. σοφῦ ἀνδρὸς, πρὸς τὰς χης μεταβολὰς τοῖς πράγμασι χρῆσθαι. Ph. 32. Hel. 519. καλῶς τ', ἀ. τε. I. A. 724.

τοιαῦτα λάσκεις τὺς ἀ-ῦς φίλυς. An. 67 δόρεις.

Ἀνάγκη et α. φυσικῶς, κ. ἠθικῶς, κ. πολ Etiam Plural. Βία, τὸ ἀναγκαῖον, εἱμαρμέν χη. — Oppon. ὁ νῦς.

Epith. πολλὴ κρατεῖ τύτων ἀ. S. Ph πολλή γ' ἀ. Hec. 396. σερβὰ. 1295. ἀ-η ῥαῖς θίναις. Prm. 1052. δεινῆς ἀ. ὐδὲν πλέον. Hel. 521. μοίρας ἀ-ης χρεὼν E. E. δόμων πολυπόνοις. ἀ. Or. 1011. δολοποιὸς. 832. μετὰ δόλυ τεχνησαμένη· ἠνάγκασαι ζῆλυ τεχνήσασθαι. ὐκέτι δεσμοφορῦσιν θε νοισιν ἀ. Prs. 586. ἀρχῇ τῦ δεσπότυ. δι μαντόσυνοι πνεύσω' ἀ. I. A. 761. ἐκ ἀ. An. 518. προσθεὶς ἀ. σιτοποιὸν. He

Ἀναιθύσσειν. Ἀ - ω. ἀνασείω. Σοφ. Σίνωνι. H. *Πικρὰν φλόγα.* Tr. 344.

Ἀναίματον. βόσκημα δαιμόνων, σκιάν. Eu. 297. v. *Ἀναίμακτος. ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γεννησόμενος σκιά. φοφήσομεν γ'. σὺ τὸ αἷμα ἀντὶ τῶ ζῶντά σε νεκρὸν ποιήσομεν.*

Ἀναίμακτος, ον. ἄναιμος, ἄνευ αἵματος, ἀναίμων. H. *ἄτρωτος. χρόα.* Ph. 271. *ἄτρωτον. χερὶ.* Rh. 222. *τάσδ' ἀ. φυγὰς.* Ae. S. 199. fugam caedis culpa liberam.

Ἀναίμων. vid. *Ἀναίμακτος.* et *Ἀ - ωτί. ἄνευ αἵματος.* B. Anecd. *βροντῆς πνεῦμ ἄ - ον.* E. fr. 157.

Ἀναίνεσθαι. κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς γάμους κ. τὰ ἀφροδίσια λέγεται. Harp. — ἀποδοκιμάζειν, ἀπονεύειν, ἀρνεῖσθαι, βδελύττεσθαι. et B. Anecd. *ἀπαρνοῦμαι, προΐεμαι,* ejicio, abjicio, contemno. *Ἀ - μαι.* B. 533. piget me. Herm. *οὐκ ἀ.* Or. 221. *συναινῶ, συμφωνῶ, ἐπινεύω, ᾧ ἐναντίον τὸ Ἀναίνομαι. ἀπαρέσκομαι, ἀπαρνοῦμαι, παραινῶ, τὸ συμβουλεύω κ. ἐπαινῶ, τὸ εὖ λέγω. ἀ. Κάζορα.* 312. *φάος τηλέπομπον οὐκ ἠν - ετο φρουρὰ.* Ag. 307. *οὐκ ἀ - μαι θανεῖν.* 1652. *νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀ.* 591. *χαίρω ἐν τῷ μὴ ἀντιλογεῖν. ὄρνισιν δεῖπνον οὐκ ἀ. πέλειν.* Ae. S. 804. *τί μ' ἀ - ει;* B. 533. *ἀ. γυναῖκας, παρθένος ὖσα.* E. E. 311. p. *βδελύττομαι. οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν.* M. 237. *καταλιπεῖν τὸν οἰκεῖον ἄνδρα. ἀ - εται λέκτρα.* H. 14.

Ἀναίρειν. αἴρειν. ὅ ποτέ νιν ἀνηρήμην βάθρων ἄπο. I. T. 1201. *λευκὸν ὄμμ' ἀ - εται.* E. E. 102. *ὅτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠ - οντ' ἄγαν;* Spt. 796.

Ἀναιρεῖν. τὸ ἐν γαστρὶ συλλαβεῖν. κ. τὸ τεχθὲν ἀνατρέφειν (tollere) *κ. τὸ φονεῦσαι — κ. τὸ ἀναλαβεῖν — κ. ἔτι τὸ ἀπολλύναι — κ. τὸ αἴρειν ἢ προσενέγκασθαι.* B. Anecd. cf. *Αἱρεῖν.* tollere, auferre, e medio tollere, *κτείνειν* — recipere, *ἐκδέχεσθαι* v. c. *νεκρὸς* cf. *Ἀναίρεσις.* — *Ἀνεῖλε. ἔλαβε. Σοφ. Αἴαντι* (237). Thom. M. — responsum dare, de oraculis, oraculum edere, *μαντείαν διδόναι. οὐδ' ἀ - εῖσθαι νεκρὸς βίᾳ.* E. S. 471. *Σὲ ἡμετέρα ψῆφος ἀ - εῖ.* An. 519. *τῷδέ τ' ἂν δολώματι πολλοὺς ἀ - ῶν.* Ch. 996. p. *φονεύων. ἐκ βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις.* E. E. 608. p. *ἐξέπεσες ἄρδην. ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν αἰῶν' ἀναιρεῖν αἱματηρᾶν θεᾶν.* Ch. 470. *Well.* ex *Erfurdt.* recepit: *διώκειν ἔριν αἰ - ὰν.* „Aedibus remedium est, non procul ab his — petendum, ut persequantur sanguinolentam rixam.“ Meum est, *ἀγῶν' αἴρειν αἰ - ᾶν θεᾶν.* Sch. bene, *ἔριν, ἣν ἤρισε πρὸς τὸν πατέρα.* vel *ἀγῶν' αἴρεῖν αἰ - ον.* cf. *Αἴρειν* et *Αἱρεῖν.*

ἐκδέχεσθαι. κάμνονθ' ὁρμίαν τείνων μέ τις ἀνείλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἐξέβησε. Hel. 1632. *ναῦται σφ' ἀνεῖλον.* 1233. *σώμαθ', ὧν ἀνειλόμην.* E. S. 1166. recepi, *ἔσωσα.* cf. *Ἀναίρεσις ὀξέων.* Or. 404. *πολέμους ἀ - ρούμεσθα.* E. S. 492. suscipimus. *ἀνεῖλεν.* I. A. 90. oraculum edidit.

Ἀναίρεσις. Φυλάσσων ὀξέων ἀ - σιν. Or. 404. *τηρῶν τὴν ἀνάληψιν, ἵνα μή τις ἀφέληται ταῦτα. οὐδ' ἀ - σιν (τῶν νεκρῶν) δῦναι θέλουσι.* E. S. 18. cf. *ἀναιρεῖσθαι νεκρούς.* 471.

Ἀναΐσσειν. ἀνάσσειν. Αἴσσ. ᾖσσ. q. cf. *ἀναπηδᾶν, φέρεσθαι, ὁρμᾶν, ἀνορμᾶν. ἀνῆξ' μὲν ἕλφας.* Ph. 353. *ὥρμησε κ. ἐπὶ σφαγὴν ἕλφας αὐτόχειρα ὁμοίως ἐπ' ἀγχόνην. πεσήματος.* I. T. 313. — *ὀρθὸς ἀ - ω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς.* Rh. 792. *ἀνῆξαν ὀρθαὶ.* B. 692. *ὀρθοὶ ἀνῆξαν πάντες.* Hel. 1616. *τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;* Prs. 94. *ἡ γ. ἐκ θεῦ ἀμαύρωσις κ. δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. ἅμα γ. δολοῖ κ. προσαίνει κ. κακοποιεῖ. Ἀνάσσων. κρατῶν. ὃς γ. ταχύτατός ἐστιν ἁλέσθαι πηδήματος εὐπετέος, ἄρχει. Ἀνάσσων Well.* v. *Ἀνάσσειν. μυελὸς σέρνων ἐντὸς ἀ - ων.* Ag. 77. *ἀνῆξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων.* Ph. 1469. *ἀνέδραμεν, ὥρμησεν. ὡς τάχ' ἀνάξει μείζονι θυμῷ.* M. 107. corr. Elmsl. probante Herm.

Ἀναίσχυντος, ον. ἀναιδής. φρενὸς. I. A. 327. *βορᾶς.* Cy. 415. *τὸ ἀ.* H. A. 1144. *οὐκ ἀ - ω τόδε* 329.

Ἀναίτιος, ον et *ία. ἀθῶος, ἀνέγκλητος.* H. *ἄμεμπτος.* Ad M. *ἀ - ος ξένοις εἶναι θέλω.* 730. *ἀ. ἔγωγε πάντων.* Rh. 828. *οὐδὲν κακῶσαι τοὺς ἀ. θέλω.* H. f. 1162. *ἀ - ος φόνου.* Ag. 1506. *ἀ - αι κακῶν.* Ch. 865.

Ἄναιτος. ἀβλαβὴς κ. ἀναιτίατος. Σοφ. Su. ex S. C. 786. ubi hodie *Ἄνατος.*

Ἀνακαίειν. ἀνάπτειν. ἀνέκαυσε πῦρ. Cy. 382.

Ἀνακεῖσθαι. κατακεῖσθαι δὲ λέγεται κ. κατακεκλίσθαι. ἔχει δὲ εὑρεῖν κ. ἐπὶ ἐννοίας ταύτης σπανίως τὸ Ἀνακεῖσθαι. Τῷ Ἡρακλεῖ ἀ - μένῳ μέσον εἰς τὸν αὐχένα εἰσελοίμην. S. fr. 37.

Ἀνακαλεῖν - εῖσθαι. ἀνακηρύττειν, παρακαλεῖν. Ἀργεῖος μὲν ἀ - λούμενος. S. E. 693. *ἀνακηρυττόμενος. ἀ - ούμεθ' αὖ θεοὺς.* E. S. 626. *τὸν δὲ δαίμονα Δαρεῖον ἀ - εῖσθε.* Prs. 619. *ὡς θεὸς γ. παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. ἀ - ει θεοὺς.* Ph. 611. *τί τοὺς θεοὺς ἀ - εῖς.* I. T. 780. *Βάκχιον.* B. 1143. *Βρόμιον ἀ - λούμεναι θεόν.* 446. *Λέρνης ὕδωρ.* 616. *δεξιὰς.* M. 21. *κακοὺς ἀ - ῶ τοὺς συμμάχους.* Tr. 469. *τὸν θανόντα ἀ - εῖ πόσιν.* H. f. 717. *κῆρας ἀ - ῶν, τὰς Ταρτάρου.* 870. *πατέρα νέρθεν ἀ - λούμενον.* Hel. 972. *ἀνακαλεῖς με τίνα βοάν;* 910. *τίνα γοναχὰν ἀνακαλέσομαι;* Ph. 1506. *αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀ - λουμένη.* S. Tr. 910. *Τῷ Λημναίῳ τῷδ' ἀ - λουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον.* S. Ph. 800. *παρακαλοῦντι. ἐν γ. Λήμνῳ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφαίστου, ἔνθα κ. κρατῆρες πυρός.* cf. 795. *ἀεὶ καλούμενος* sc. *θάνατος. ἀ - ούμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ.* S. C. 1376. *οὐκ ἤκουσαν ἀ - ούμενοι.* Tr. 1281.

Ἀνακαλύπτειν. cf. *Ἀνακεκαλυμμένως. ἀνακατακαλύπτως, φανερῶς.* H. *οὐκ ἀ - ψω βλέφαρον.* I. A. 321. *κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἡλίῳ.* H. f. 1231. *ἀ - πτ'.* Or. 294. *σαυτὴν, ἢ ἀνακαλύπτει, τὸ σκέπας. τοῦτο γ. ἐπὶ τὸ μὴ λυπεῖν τὸν ἀδελφὸν τοῖς δακρύοις ἐποίει, ἑαυτὴν καλύπτουσα. ἔκλαιε γ. κρᾶτα θεῖα ἔσω πέπλων ἀπὸ τούτου κ. Ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα τοῖς νεονύμφοις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτονται τοῖς ἀνδράσι κ. τοῖς συγγενέσιν ὁρώμενα. Ἀνακαλυπτήρια γ. ὑπὸ τοῦ Διός, ὡς φησὶν Εὐφορίων, ἐδόθησαν αἱ Θῆβαι τῇ Περσεφόνῃ* et *Harp. δῶρα διδόμενα ταῖς νύμφαις παρά τε τοῦ ἀνδρὸς κ. τῶν οἰκείων κ. φίλων, ὅταν τὸ πρῶτον ἀνακαλύπτωνται, ὥστε ὁρασθῆναι τοῖς ἀνδράσι. Καλεῖται δὲ αὐτὰ κ. Ἐπαύλαια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν Θεώρητρα. ἀ - ψω λόγους.* I. A. 1146.

Ἀνακεῖσθαι. ἀνατεθεῖσθαι. Θύρσος μνῆμ' ἀ - ται. B. 1384. *Σοὶ ἀ - σθα δὴ.* 932. tibi addicti sumus.

Ἀνακέλαδος. ψόφος, βοή. φυλασσομένα σόματος ἀ - ον. Or. 185. *ἐκφεύγουσα τὸν εἰς ὕψος τοῦ σόματος κελαδὸν* et *ἀ σωπήσεις ἀπὸ τοῦ σόματος*

φυλαττομένη τὸ ἀνακελαθεῖν et μεγάλην βοὴν aliaque.

Ἀνακεραννύναι. ἀναμιγνύναι cl. Ἀνακίρνασθαι. ἀνὰ δὲ βαχχείᾳ συντόνῳ κέρασαν. B. 126.

Ἀνακινεῖν. νόσον. S. Tr. 1260. p. ἐγείρειν.

Ἀνακίνησις. φρενῶν. S. T. 727. ταραχὴ λογισμῶν.

Ἀνακίρνασθαι. cf. Ἀνακεραννύναι. πότον sc. ὀπώρα ἀνακιρνᾶται. S. Thyest. VI. μετρίας φιλίας. H. 254. ἔδει τοὺς ἀνθρώπους μεμετρημένως φιλεῖν, ὡς μὴ εἰς ἄκρον ἐξέρχεσθαι τοῦ στέργειν. συμμέτρως et τὸ εὐκόλως ἐκβάλλειν τὸ τῆς ὀρέξεως φίλτρον κ. πάλιν ἐξαυξῆσαι κ. τ. λ.

Ἀνακλάζειν. ἀναβοᾷν. μέγα ἀνέκλαγον. I. A. 1062.

Ἀνακλαίεσθαι. ὑμῖν τάδ' ἀ-μαι. S. Ph. 939. ἀποδύρομαι.

Ἀνακλᾷν. καταγνύειν, θραύειν, κυρτοῦν, ἀγκυλοῦν. Ἀ-σας δέρην. Or. 1471.

Ἀνακομίζεσθαι. Πρόσωθέν ποθεν ἀ-μαι τύχαν. H. 831. p. φέρω κ. πάσχω.

Ἀνακύειν. ἀ-σωμεν γόων. S. E. 81. p. ἐπακ. Herm. Ἐνακύω.

Ἀνακυφίζειν. κυφίζ. κἀ-ει πτερὸν. S. Aeg. Pl.. ἀ-ίσω δέμας. Or. 218. ἀνεκ-σθην δέμας. H. 1382.

Ἀνακύφισις. ἀ-σιν κακῶν. S. T. 218. ἐλευθερίαν τοῦ βάρους τῶν κακῶν.

Ἀνακτᾶσθαι. Ἀνέκτημαι. ἀνείληφα. Σοφ. Θρέσσῃ. H. δῶμ' ἀ-ήσῃ πατρός. Ch. 234.

Ἀνακτόριον, Ἀκαρνανίας πόλις. τὸ ἐθνικὸν, Ἀνακτόριος κ. θηλυκὸν Ἀνακτορία, ἡ γῆ. κ. Ἀνακτοριεύς. Σοφ. δὲ φησὶ διὰ διφθόγγου Ἀ-αον, τῆσδ' ἐπώνυμον χθονὸς. Stephan. Br. 96.

Ἀνάκτορον. ναός. H. Τὸ δὲ πᾶν χωρίον, μαντεῖον, κ. χρηστήριον, κ. Ἀ-ον. Poll. μυστήριον. Θέτιδος εἰς ἀ. An. 43. 117. ἀ-όρων κρηπῖδος ἐντὸς. 1112. ἐκτὸς θυσδόκων ἀ. 1158. θεῶν ἀ-α. Rh. 516. τὰ 'μ' ἀ-ρ' εὐσεβεῖν. Tr. 85. τῶνδ' ἀ. θεῶν. An. 380. Dii enim et ἄνακτες et ἀνάκτορες audiunt, ut ἄνασσα Ἄρτεμις. I. A. 1382. cf. ἄναξ. ἐν ἀ-οις θεῦ. I. 55. 1224.

ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀ-ον. S. fr. 38. p. μυστήριον.

Ἀνάκτωρ. θεὸς, βασιλεύς. H. cf. Ἀνάκτορον ad An. 380. Ἀ-ων. ἱερατεῖον. Ἀ-όριον. ἱερόν. B. Aneed. σεμνότιμος. Ch. 345. Πόντου. I. A. 1414. πόλεως. Tr. 1217.

Ἀνακυκλεῖν. ἀ-ει δέμας. Or. 251. ἀνακίνει, ἀνόρθω, ἐξέγειρε. συμβαίνει γ. τὸν κείμενον κυκλοῦσθαι τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν.

Ἀνακύπτειν. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναίρειν. Πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν. Cy. 211.

Ἀνακωκύειν. ἀνοιμώζειν, ὀτοτύζειν, αἰάζειν. κἀ-ει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον. S. A. 423. κἀ-σας λιγύ. Prs. 466.

Ἀνακωχεύειν. τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντας στῆσαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. B. Aneed. ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στήσαντες τὰ ἄρμενα ὅτως σαλεύωσιν. H. et ad S. E. 732. Ἀνακωχῆς. ἐνδόσεις, τῆς πρὸς μικρὸν ἐν πολέμῳ εἰρήνης παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. Ἀ-ή. ἀνάπαυσις. B. Aneed. Κάνα-εύει. S. E. 732. ἠρέμησεν. κυρίως δὲ τῆς νηός, ὅταν στᾶσα ἐν τῷ πελάγει διά τινα χρείαν ἠρεμῇ. et μὴ διαμαχόμενοι τῷ πνεύματι· ὁ διημιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύδωνα κ. ὕστερος ἠρέμα ἤλαυνε. et Su. παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ Ἀνασειράζειν et τὸ ἐν π. χει. ὅ. στήσαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. v. init.

Ἀναλαλάζειν. ἠχεῖν. στρατὸς ἀνηλ-ξε. Ph. 1404. E. S. 719.

Ἀναλαμβάνειν. ἐκδέχεσθαι et φιλοφρονεῖσθαι, δειπνίζειν. H. ἐπανορθῶν. φῶς. Or. 292. ἀναβιῶναι, κ. πάλιν ζῆσαι. τὸν ἀρχαῖον φίλον ἀ-λαβε. Cy. 435. ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας. Her. 1005. p. ἔχουσα. κακὸν λέχος. I. A. 590. ἀ. εἶσω ξίφος. Or. 1531.

τὰς πρὶν ἁμαρτίας. I. 426. p. ἀνακαλεῖν, ἰᾶσθαι. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀ-βεῖν πειράσομαι. S. Ph. 1249. p. ἀνατιθέναι, ἐπανορθῶν, θεραπεύειν, κήδεσθαι.

Ἀνάλγητος. ἀνηλεὴς, ἢ ἀμέριμνος. H. ἀσυμπαθὴς ἢ πολυάλγητος· ὁ μηδαμῶς ἀλγῶν, μὴ ἀχθόμενος ἐπὶ τῷ πάθει. et B. Aneed. Ἀ-ως. ἀναισθήτως, ἀπόνως. κ. ἀναισθησία. Ἀναλγησία. πάθος. H. 1386. ἀ-α γ. οὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε θνητοῖς Κρονίδας. S. Tr. 127. ἀ. δισσῶν Ἀτρειδᾶν. Aj. 949. ἀσυμπαθῶν.

Ἀνάλιος, ον. et ἀνήλ. τὸν ἀ. οἶκον. Al. 439. θεωρίδα τὰν ἀ. πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Spt. 844.

Ἀναλίσκειν et ἀναλῶν. Ἀνάλωσα κ. ἀνάλωκα. Ἀττικοί. τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον Ἀνήλωσα κ. ἀνήλωκα, κοινόν. Thom. M. et Moer. Ἀνηλώμενον Ἀττικῶς, ἀναλώμενον Ἑλληνικῶς. — κυρίως ἐπὶ τῶν χρημάτων δαπάνης· ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ ἀπρεπῶς κ. ματαίως εἰπεῖν. Ad Aj. 1050. Nos: einen Aufwand von Worten machen. μέγ' ἀ-ώσας ψυχῆς μόριον. An. 542. μέρος. τινὲς δὲ ὅτω ἀντὶ τοῦ ἐκδαπανηθῶ — ἀντὶ τοῦ πολλὰς ψυχὰς ἀναλώσας, ἀπολέσας ἐν τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ. θέλεις δὲ λέγειν, ὅτι πολέμιός μοι ὑπάρχεις, εἴγε πολλὰ ἔπαθον, ἵνα πορθήσω τὴν Τροίαν. ὀκῶν οὐδὲ φείσομαι ξένους. I. T. 537. p. σφάζης. στρατὸν ἀ-ώσαι δορί. Rh. 58. E. E. 681. πόλις ἀ-ώθη. An. 456. πᾶν δ' ἀ-ωται δέμας τραυμάτων ἀπ' ὑγρίων. 1155. δαΐ' ἀ-ώσεις πίκραν. Cy. 307. ὀκ ἔχει τἀναλωμ' ἀ-ωθὲν λαβεῖν. E. S. 776. p. ἀναλαβεῖν. εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀ-ωθήσομαι. H. 506. ἀ-ωται χρόνος μάτην. Ph. 591. ἀπώλετο, ὁ ἐν μέσῳ καιρὸς ἀκαίρως.

ἀ-ώσαντες αἰσχύναις δόμον. H. f. 1423. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δύςποτμον γένος. Spt. 798. ἀπόλλυσι. τί τὰς ἀ-ωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν τὸν ζῶντα χρὴ; Ag. 578. ὡς ἀ-ώσαιμί νιν. S. T. 1174. ἀπολέσαιμι. λόγοις ἀναλοῖς. M. 325. ἀ-ωσε λόγων ἐλέγχοις. H. 1336. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; Aj. 1050. Schol. Jenen. ἀπρεπῶς κ. ματαίως εἰπες.

Ἄναλκις. ἄνανδρος, ἀσθενής. κλύειν. Prm. 868. ὀνομάζεσθαι. λέοντ' ἀ. ἐν λέχει στρωφώμενον οἰκουρὸν. Ag. 1225. ὁ πάντ' ἀν. S. E. 301.

Ἀναλύειν. ἀναλυτροῦν. Ἀνάμοι τέκνα λῦσαι φθιμένων νεκύων. E. S. 44.

Ἀνάλυσις. ἀ. ὀδεμία κακῶν. S. E. 142. ἐπανόρθωσις. τῇ ἀναλύσει ἐναντία ἡ σύνθεσις. Ἀναπόδοσις κ. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνοδος καὶ γ. ἡ ἐξ ἀρχῆς. εἶτα κακὰ γέγονεν εἰ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύσει, πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἤτοι τὰ καλὰ, ἀναλύσει.

Ἀνάλωμα. ἔξοδος (neogr.), δαπάνη. H. σπουδόν γε τὰ τῆς γλώσσης. E. S. 547. Inepte loquax

fuerat, ut caesos non sepeliendos esse ostenderet, quo ipso timorem et suum et Creontis significabat. *Matth.* ὐκ ἔχι τὰ. ἀναλωθὲν λαβεῖν. 776. τᾶ. γίγνεται πικρὸν. Ae. S. 479. τὸ πτῶμα τῶν σωμάτων.

Ἀναμένειν. μένειν, προσδοκᾶν. φόνια λυτρά σ' ἀ-νει. Hec. 1281. φασγάνυ τομᾶς. Or. 1101. χειρὸς θυραίας ἀ. κυφίσματα. Ph. 855. αὐτὸν ἐλπὶς ἀ-νεῖ. An. 445. σ' ἀγῶνες ἀ-νυσαν. B. 962. ὔ σ' ὄλβιον σκῆπτρον ἀ-ει πατρὸς. I. 578. ἀ-ω τέλος δίκης. Eu. 238. exitum judicii.

Ἀναμετρεῖσθαι. διαλογίζεσθαι, σκοπεῖν, ἐννοεῖσθαι, διελθεῖν. Ἀ-σαιμι. διεκπεράσαιμι. B. Anecd. Τί τ' ἄῤῥητ' ἀ-ήσασθαί με δεῖ; Or. 14. εἰς μέτρον θεῖναι ἐμὲ παρθένον ὑσαν τὰ ἄῤῥητα, ἤτοι τὰ μὴ πρέποντα λέγεσθαι ὡς αἰσχρὰ et ἐνταῦθα ἀντὶ τῦ ἀναλαβεῖν, διηγήσασθαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ μετρηθέντα ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβανόντων κ. μετρόντων· et, διὰ τῦ ἀ-ήσασθαι τὸ πλῆθος τῶν κακῶν ἐσήμανεν· ἢ ὅν ὡς πολλὰ, ἢ ὡς ἄτοπα παραπέμπεται, ἢ ὡς παρθένος παραιτεῖται λέγειν, διὰ τὴν μοιχείαν Αἰγίσθυ, ἢ τὸν ἄνομον Αἰγίσθυ γάμον. ἐξαριθμῆσαι, καταλέξαι. εἰς θυμόφυλον ἀ-ημένη δάκρυ. I. T. 346. μνήμην ἀ-ησάμην τινὰ. I. 250. πονηροῖς κανόσιν ἀ-ημένος τὸ σῶφρον. E. E. 52. ἀ-νος τὸ τῦ πατρὸς γενναῖον. E. Temen. fr. XIII. ἐν συμμάχοις ἀνεμ-ησάμην φρένας τὰς σὰς. I. 1271. ἐπειρησάμην.

Ἀνάμιγδα. ἀναμεμιγμένως. Ταυρείων τ' ἀ. κεράτων. S. Tr. 519.

Ἀναμιγνύναι. ἀνακίρνασθαι, ἐμπλέκειν. κἀμοὶ μὴ 'κα-υσθαι τύχας τὰς σὰς. E. S. 591. Κάδμυ παισὶν ἀναμεμιγμέναι. B. 37. ὁμῦ δὲ πάντες ἀ-οι 'φείδοντο κέντρων ὐδὲν. S. E. 716.

Ἀναμιμνήσκειν. μνείαν ποιεῖσθαί τινος, μεμνῆσθαι. μὴ μ' ἀ-μνήσῃς κακῶν. Al. 1048. ὥς μ' ἀνέμνησας τινὸς. I. 284. μῶν τὰ 'μὰ διὰ χρόνυ σ' ἀνέμνησαν κακά; E. E. 504. μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων. M. 1246. ὡς ἀ-μνησθῶ πιὼν. Cy. 152. σαφῶς ἀγνῶτ' ἀ-μνήσω νιν. S. T. 1133. ἐπιλαθόμενον.

Ἀναμολεῖν, διέρχεσθαι. Ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν. Hec. 928.

Ἀναμοχλεύειν. ἀποκυλίνδειν, ἀποκινεῖν, ἀπωθεῖν. τί τάσδε κινεῖς κἀ-εις πύλας. M. 1317. Pors. corr. λόγυς, quod reprobat Matth.

Ἀναμπλάκητος. ἀλλά τις θεῶν αἰὲν ἀ-ον Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει. S. Tr. 120. S. legit ἀμπλάκιον. ἄπταιςον, pergit, ἀναμάρτητον κ. δίκαιον ὄντα κωλύει ἀπὸ τῦ ᾤδυ· ἢ ἀμπλάκητον, ἐπιτυχῆ, παρὰ τὸ μὴ ἀναπλακεῖν, οἷον, κωλύει αὐτὸν μὴ ἐπιτυχεῖν τῦ ᾤδυ. Br. ἀπλάκητον.

Ἀναμυχθίζεσθαι. λύζειν, singultare. Κἀν-ζῃ. Prm. 743. ποιᾶς φωνῆς κ. ςεναγμῦ εἶδος ἀχθομένη.

Ἀνανδρία. κακία, κάκη. Μὴ περιβάλῃς μοι ἀ-ίαν Or. 1031. εἰς ἀ. M. 466. χερῶν. E. S. 314. E. Archel. fr. V. τὸν δ' ἀ-ίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Prs. 753.

Ἄνανδρος, ον. κακὸς, δειλός. — κένανδρος, ἀνάνδρωτος, viro carens, χωρὶς ἀνδρῶν. Ἀ. αὐτὸν καλεῖ. An. 341. χρείας ἀ. E. Beller. fr. VIII. Θήβας ἀ. ἄγεις; B. 1035. p. ἠγῇ, ἔχεις. ἄ-ον, ἀκλεῶς κατθανεῖν. Or. 784. ἄ-δρ' ἄρ' εἶπας. Hel. 814.

Ἀμαζόνας ἀ. κρεοβρότυς. Ae. S. 290. τᾶς ἀ. κοίτας. M. 436. [ἀλόχυς. Cy. 505. ἄπα ἄπολις. Hec. 669. H. 547. An. 347. He μήτε χρημάτων ἀ-ων πλῆθος ἐν τιμῇ Prs. 164. πολλὰς Περσίδων ἔκτισαν εὐνί ἀ. 288. ὐκ ἐχύσας ἄνδρας. ὅτ' ἄ. τήνδε τ λιν λέγων. S. C. 939. ὅτ' - ἄ. τάξιν ἠρή νῶν. Prs. 296. ὧν ἐτάχθη ςρατηγὸς, τυ υς κατέλιπε θανῶν. Τυτέςιν, ἐπειδὴ ὑτο λετο, κἀκεῖνοι ἐφθάρησαν. *Well.* rece Rob. ἄναρχον, idque explicat, ἠρήμυ τὴ ὥςτε ἄναρχον εἶναι, quod illud, si qui eviratos spadones significaret.

Ἀνάνδρωτος. cf. ἄνανδρος. ἐρήμη τῦ Ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀ. τρύχεσθαι. S. Tr. 110.

Ἀνανεῦσθαι. ἀνακαινίζειν. ἀ-μαι τ ὑμέναιων πάλιν. Hel. 728. πρὶν ἡμᾶς κάν σθαι λόγυς. S. Tr. 396. ἀνακαινίσασθαι κ. ὁμιλῆσαι ἀκριβῶς ἐκ νέυ· ἢ, πρὶν ἡμῖν καὶ ἀνακοινώσασθαι λόγυς.

Ἀνανομή. μερισμός. et H. ἀνδασμός. νέμειν γ. τὸ Μερίζειν. H. E. Temen. fr. Hes.

Ἄνα ντα. Σοφ. δὲ Ἰνάχῳ τὰ μὴ κεκολ παρὰ τὸ Αἰνεῖν (Ἀνεῖν) ὁ ἐςι κατακόπτοντ σειν. Ἀνεῖν. ἀνακαθαίρειν. ἀναπαύειν. et B. Anecd. ἄνω, ἀνωφερῆ, δυςχερῆ.

Ἄναξ. ἀπὸ τῦ ἔχειν τὴν ἄνω ἀξίαν et σωτὴρ· τὺς ὑν θεὺς ἄνακτας κ. σωτῆρας κ Καταχρηςικῶς δὲ κ. τὺς δεσπότας, ὡς δευτέρ τῆρας. Ad E. H. 80. θηλυκῶς, ὅπως Αἰσχυ Ae. fr. 387. item in Hom. Hymn. in Cere et Pind. P. XII, 6. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ξ εἰς α γωγα ἐθνικὰ, ὡς Φοῖνιξ, Φοίνισσα, Κίλιξ, Κ τὰ δὲ εἰς ξ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται θηλυκῶν. Αἰσχύλ. Δέσποινα νύμφη δυςχιμῶ ἄναξ. Orion. Theb. Et. in Ἄνασσα. qu. v

de Diis. Διὸς ἄ. I. A. 1305. ἄ-α I. T. 749. ὁ Μαίας πομπαῖος ἄ. M. 759 Παιὰν. Al. 220. τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν. Θ ρης ἄ-ός τ'. 855. Plutonis. ὁ τοῖς ἄλλ σπίζων. An. 1162. Φοῖβ' ἄ. ἀγυιεῦ. Pl μόλε, χρυσῶπα τινάσσων, ἄνα. B. 554. ἄ. Tr. 311. μαντεῖ' ἄ. 454. Λοξίας. I ἵππιος ποντομέδων ἄ. Spt. 122. ὃς ἀνάσ θήρᾳ ἰχθύων. ὁ πόντιος. H. 44. πάντω κοινοβωμίαν σέβεσθ'. Ae. S. 224. τῆλε πρ μαῖς ἄ. Ἥλιῳ φθινασμάτων. Prs. 230. τ λέως τῶν Περσῶν, τῦτον γ. μάλιςα πάν βοντοι. Αἰτναῖε ἄ. Cy. 595. θερμὴ ἄ. φ Phaeth. XIII. τῦ ἡλίυ. Ἑρμῆς, ὃς γε φ ἄ. Rh. 217. et Λέξεις ἐκ τῦ Λυκιαν. Anecd. II, 322. Ἀ-ας τὺς Διοδώρ γον κ. Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν.

de heroibus, vatibus, regibus, domin risque. Ὀρφεὺς. H. 953. Τειρεσίαν. S. Ἀγαμέμνων. 553. Μενέλαος. Or. 349. δης. 896. Ἱππομέδων. Ph. 127. Ἐτεοκλῆ Φρυγῶν. Hec. 349. Θρῄκης. 856. τῆςδε Ph. 594. ζαχρύσυ Θρᾳκίας πέλτης ἄ. Α ἀπὸ τῶν ὅπλων τὺς πολίτας φησὶν. — γῆ ναίων. E. S. 113. Πανελλήνων. I. A. 41 Κεφαλλήνων. Cy. 103. Σπαρτὺς ἄ-ας τῆ ἱδρύσατο. Ph. 1015. Ἑλλήνων. I. A. 1260. ικῶν. Rh. 738. Δελφῶν ἄ-ες. I. 1222. γένει' ἀ-ων. H. f. 810. γῆς Τροιζηνίας ἄ-ατος εἴκων. Ag. 36. δόμων. Hel. 512.

[illegible] α. Eu. 16. δμωσὶν ἀ-ων. [illegible]maeth. e cod. Clarom. I, 46.

de hominibus, alia aliqua re, imperio, auctoritate, virtute, arte, vel mala, insignibus. Θήβης ἄ-ες. S. A. 958. οἱ ἀπὸ τῆ χόρῳ ἔντιμοι. μοναμπύκων. E. S. 680. ἄ., ἐμὸν κήδευμα. S. T. 84. ἴδιον τῶν ἐν χρείᾳ καθεζώτων, φιλοφρονεῖσθαι μείζοσιν ὀνόμασι τὺς ταπεινοτέρυς. Ἄνακτ' ἄ-τι ταῦτ' ὁρῶντ' S. T. 284. τῷ αὐτῷ ὀνόματι προσαγορεύει τὸν Τειρεσίαν, ᾧ κ τὸν θεὸν. κώπης ἄ-ας. Cy. 86. Aristoteles notat in Rhetoricis, ut durius dictum ab Euripide in Telepho, κώπης ἀνάσσειν. Hebraeis hic mos perfamiliaris. Sic audit Josephus הַתֶּלְמוֹת בַּעַל Gen. 37. et Ninive בַּעֲלַת כְּשָׁפִים, magistra praestigiarum Nah. III. 4. et Jehova בַּעַל חֵמָה iracundus Nah. I. 2. Sunt autem

οἱ ἐρέται, remiges. Pindar. Ol. II. ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι. πᾶς κώπης ἄ. ἐς ναῦν ἐχώρει. Prs. 376. κωπηλάτης, dux classis. ψευδῶν ἄ-ες. An. 448. ut Latinorum artifices, fabri, τεχνῖται, δημιουργοὶ, σοφισταί. S. περικυκλῶντες ψευδέσι λόγοις τὴν ἀλήθειαν κ. μὴ κατ' εὐθείαν, ἃ φρονεῖτε, λέγοντες. ὦ Θήβαισιν εὐίπποις ἄναξ. Ph. 27. cf. Ἀνάσσειν c. Dat.

de domo. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε, ἄ., ἔχειν. Ag. 961. supplent ὥξε.

Ἀναξία. Ἀ-αν. βασιλείαν. Αἰσχ. Αἰτναίαις. H. [illegible]tass. Ἀναξίαις p. ἀρχαῖς βασιλείαις. Pind. — VIII. 18.

Ἀνάξιος, ία. ἐκ ἄξιος, ἄτιμος. Ἀ-ία. Τὐτυχεῖν ἀ-ίαν. Her. 527. παθὼν ἀ-ια. I. A. ἠτιμασμένη. 943. ὡς ἀ. ἠτιμώμεθα. Hel. 462. — ία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός. S. E. 189. ἄτιμος, ἀξίαν ἐκ ἔχουσα· μηδεμίας φροντίδος ἀξία. δράσας, ἄξια πάσχων. Ag. 1528. τὸν ἄνδρα λώβας ἐκβαλεῖν ἀ-ίως. Aj. 1393. ἀ-αι γ. πᾶσιν δυστυχεῖν. S. C. 1446. δύλειον ἦμαρ εἰςπεσὼν' ἀ- An. 99. δυστυχὼν' ἀ. Her. 236.

Ἀναξιῶν. ἀνάξιον ἔχειν. σ' ἀ-ῶν. E. E. 256.

Ἀναπαιδεύειν. Πηλέα οἰκουρὸς μόνη γεροντα-γωγῶ, κἀν-ω πάλιν. S. Peleus. I.

Ἀνάπαλιν. ςείχοντες. B. 352. p. ἐπανιόντες.

Ἀναπάλλειν. ἀναπηδᾶν, ἀνασείειν. B. Anecd. ἀναῖς ἀ-ων sc. πλανάτας. B. 149. p. ἐγείρων. ὁ Βάκχιος κυναγέτας ἀνέπηλεν ἐπὶ θῆρα τόνδε Μαινάδας. 1188. p. παρώξυνεν, παρώρμησεν, ἐνέβαλεν.

Ἀναπαύειν. Ἀπειρηκὸς σῶμ' ἀ-σω. H. 1354. ἐν λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀ-σαίμαν. 211. κάλλιςα ἀ-σομαι. Cy. 578. ἐν' Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον πάματόν θ' ἵππων ἀ-ει. Prm. Solut. 178.

Ἀνάπαυλα. ἀνάπαυσις, κατάπαυσις. H. ἄνεσις. Εὑρεῖν μόχθων ἀ-αν. E. fr. inc. 155, 13. ἀςέφανοι κόραι ἀ-αι. H. 1137. αἱ ἀναπαύσεις τῶν πρῶν τῶν συγχορευουσῶν περὶ τὸ τῆς Λητοῦς ἱερὸν ἐςέφανοι ἔσονται. λυπηθήσονται ἐπὶ σοὶ αἱ παρθένοι. φέρω ἡδονάς τε κἀ-αν κακῶν. S. E. 874. τῶδε τῷ κακῷ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀ-α δὴ. S. Ph. 878.

Ἀνάπαυσις. πόνων. H. 190. i. q. ἀνάπαυλα.

Ἀναπείθειν. Hel. 831. εἴ πως ἂν ἀ-σαιμεν.

Ἀναπέμπειν. τὸ ἀργύριον. E. Epist. I.

Ἀναπετάννυναι. ἀνοίγειν. H. ἀνασείειν. ἀπέτασον πύλας. Ph. 304. λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας. I. A. 34. p. τῇ λύχνῳ. ἀ. δόμον. Al. 600. βόςρυχον ἀμπ. ὤμοις. Ph. 794. ἀνασείσας τὸν πλόκαμον ὥσπερ ὁ Διόνυσος. cf. H. 202.

Ἀναπέτεσθαι. Περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. Aj. 693. ἀνεπτερώθην, ὑπὸ περιχαρείας ἀνέπτην, ὥσπερ ὑπόπτερος ἐγενόμην. Ἀνέπταν φόβῳ. S. A. 1308. ἐξέςην κ. πορῷ ἐμαυτῷ ἐσείσθην, ἐταράχθην. ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα. I. 796.

Ἀναπιμπλάναι. E. Epist. IV.

Ἀναπίπτειν. ἐπεὶ ἀνέπεσε. Cy. 409. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀ-οντας ἄτερ βίου. E. fr. inc. 187. p. ἀπόρους, ἐνδεεῖς τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου.

Ἀναπλάκητος, ον. Κῆρες ἀ. S. T. 472. αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι, ἀλλὰ παντῶν κρατοῦσαι· ἢ ἄφυκτοι, ἀπλάνητοι, ἀπροςπέλαςοι, ἀφανεῖς, ἃς οὐκ ἔςιν ἀποφυγεῖν.

Ἀναπληρῶσθαι -ῶν. ἀναπλήθειν, ἐμπλήθειν, γεμίζειν, ἐμπίμπλασθαι. δώματ' ἀ-μένους. Hel. 915.

Ἀναπνεῖν. Ἀναπνέω τὸν ἀέρα κ. ἀπὸ τούτου ἀνέπνευσα ἀμεταβάτως, ὅτε ἐν βίᾳ τινὶ ὢν εἶτα ἀπηλλάγην αὐτῆς. Ad S. T. 1221. ἀνέπνευσεν αἰῶνα. E. Phil. fr. XIV. ἀνέπνευσα ἐκ σέθεν. S. T. 1221. ἀναψυχὴν ἔσχον ἐκ σοῦ. κἀνέπνευσε τῆς νόσου sc. μανίας. Aj. 274. ἄνεσιν ἔσχε.

Ἀναπολεῖν. Ἀ-εῖ. μνημωνεύει. Δάκωνες. et ἀναπτύσσει. H. ἀναμιμνήσκεται. B. Anecd. ὃς ταὐτὰ βούλει κ. τρὶς ἀ. μ' ἔπη. S. Ph. 1238. ἀπὸ τῶν δεύτερον ἀναπολούντων τὴν ἠρυτριασμένην γῆν. (Unde πόλις.) p. ἀναλαμβάνειν τὸν λόγον ἐξ ἀρχῆς.

Ἀνάπομπος. Ἀϊδωνεὺς ἀ. ἀνείης Δαρεῖον. Prs. 649.

Ἀναπράσσεσθαι. πράττεσθαι, εἰςπρ. ἐκπρ-αί τινά τι, exigere. Μισθὸν. E. Epist. V.

Ἀνάπτειν. περιτιθέναι, ἢ ἀνατιθ. B. Anecd. ἀναθεῖν, περιθεῖναι. — φλέγειν, ἀνεγείρειν. H.

De rebus corpor. πρὸς κίον'. H. f. 1011. ἐκ τοῦδ' ἀ-ψόμεσθα πρυμνήτην κάλων. M. 770. παυσόμεθα τῶν ταρασσόντων κακῶν· ὅταν γ. ἀπόγειοι δεθῇ, παύονται τῶν κυμάτων οἱ ναῦται. et κρεμάσομεν. Fl. θύρσους. B. 176. βρόχον κρεμαςὸν ἀγχόνης ἀνήψατο. H. 802. ναυδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν. Tr. 811. ἀνημμένοι κάλως πρυμνησίοισι. H. f. 478. ἀ-ονται πέπλων. 629. p. ἔχονται. ἐρείσματα λαΐνοις ἀνημμένα ἀμφὶ κίοσιν. 1037. θανάτῳ περιβόλαι' ἀνήμμεθα. H. f. 549.

ἀμαθεῖς χάριτας εἰς σ' ἀνήψατο. Ph. 572. ἀνέθηκε, περιήψατο. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων ἀποθεσμευμένων εἰς λιμένα. μηδ' πατρὸς αἷμα τὸ διογενὲς ποτε Φοῖβον εἰς θεὸν ἀνάψαι. An. 1197. p. αἰτιᾶσθαι αὐτὸν τῷ φόνῳ, ἔγκλημα τῷ φόνῳ εἰς αὐτὸν μετάγειν. θεοῖσιν κῆδος ἀναψάμενος. Tr. 845.

p. φλέγειν, καίειν. *de rebus corpor.* πῦρ θεοῖς. Or. 1137. θυσίας ποιεῖν. πυρὶ δόμους. 1594. ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον. Ph. 346. ἔθος ἦν, τὴν νύμφην ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ γαμοῦντος μετὰ λαμπάδος εἰςάγεσθαι et τοπαλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δᾳδουχεῖν ἔθος ἦν. cf. ὑπὸ λαμπάδων κόροι λευκίπποι. Hel. 645. μητρὸς τάφῳ. B. 624. E. E. 801. μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀ-ψεις. Cy. 242.

pro, ἐγείρειν, ἀνεγείρειν, παροξύνειν, ἐμβάλλειν, *de animo.* cf. Ἀναπτεῖν. μᾶλλόν μ' ἀ-ψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον. Or. 608.

νέφος οἰμωγῆς ὡς τάχ' ἀ-ψει μείζονι θυμῷ. M. 108. τὸ δίκην ἐγκατασκῆψαί τινι, κ. μέγα τι κακὸν κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφεται Ἀνάξει, οἷον ἐπιπολὺ ἀνάξει τὰ τῆς ὀργῆς, οἷον ἄνω ἄξει, εἰς ὕψος ἀνατείνει, ὅ ἐςιν αὐξήσει τὸν θυμόν. ἐξ ὧ πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπιπολὺ ἡ ὀργή, πάντως δεινόν τι ἐργάσεται. Elmsl. ἀνάξει Hermanno assentiente, quippe quum ἐξαιρ. et ἀνάξ. sibi congruant.

Ἀναπτερῶν. μετεωρὸν ποιεῖν. H. φόβος μ' ἀ-οῖ. E. S. 89. animum suspensum et anxium reddit. Matth. κρατὶ ὀρθὸς ἐθείρας ἀνεπτέρωκα. Hel. 639. ἄγγελμ' ἀ-ε πόλιν. Or. 874. διήγειρε. ἀνεπτερώθης. Ch. 225. p. ἐλπίδι ἐθερμάνθης, φρενὸς ἐξεπλήχθης. Alia metaphora usus est S. θάλπει τῷδ' ἀνηκέςῳ πυρὶ; S. E. 888.

Ἀναπτύειν. ἐκπτ. spuendo ejicere (βδελύττεσθαι). Μυδῶσα κηκὶς — κἀνέπτυε. S. A. 1009. ἀνέβαλε τὰ μηρία ἐκ τῆ λίπυς. ἐξέπιπτε τῶν μηρῶν ἡ κεκαλυμμένη πιμελὴ.

Ἀναπτύσσειν. ἀνακαλύπτειν. H. ἀνατείνειν, ἐκπετανύειν. — δηλοῦν, σαφηνίζειν, ἀναδεικνύναι. et B. Anecd. Ἀνάπτυξις. ἑρμηνεία, διασάφησις. ἀ-ξας χέρας. H. 1190. ηὔξατο τοῖς θεοῖς, τὰς χεῖρας ἀνατείνας. εὐγόμφους πύλας. I. T. 1286. E. E. 357. ἀ-ύξας κύτος εἰλικτὸν ἀντίπηγος. I. 39. δέλτων, ἀ-οιμι γῆρυν. E. Erechth. fr. VI, 6.

Metaph. ἀ-ξω φρένα. Tr. 657. ἀ. σοι ἀβίωτον ἡμῖν. H. f. 1256. πᾶν ἀ-ξαι πάθος. Prs. 252. 292. sc. τῷ λόγῳ. οὐδὲ πᾶν ἀ. πρέπει πρὸς φῶς. S. E. 639. ὡς πάντ' ἀ-ει χρόνος. S. Hippon.

Ἀναπτυχή. ἀ-αί. ἀνατολαί. H. — ἀνάπτυξις. cf. Ἀμπτ. ἡλίῳ ἀ-αὶ. H. 601. ἀκτῖνες, καθὸ τὸ σκότος ἀναπτύσσουσι κ. ἡμῖν δηλοῦσι τὰ πάντα διὰ τοῦ φωτὸς. Οὐρανοῦ ἀ-ὰς. S. fr. 93.

Ἀνάρβυλος. ἄνευ ἀρβύλης, γυμνόπους. κοῦροι τὸ λαιὸν ἴχνος ἀ-οι ποδὸς. E. Meleagr. fr. VI, 7.

Ἄναρθρος. Ἀ-α. ἀτύπωτα, ἀτράνωτα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ συλλαβῆς λειπούσης ςοιχείῳ ἢ λόγου λείποντος συλλαβῆ. B. Anecd. ἀτύπωτος, ἀμέριςος κατ' ἄρθρα, ἄτονος, ἀσθενής. Εὐριπ. Οἰδίπ. H. Ἀ. εἰμι. Or. 228. ἀδύναμος, μὴ δυνάμενος κεχρῆσθαι τοῖς ἄρθροις. ἄ. S. Tr. 1103. ἐκ ἔχων τὰ ἄρθρα τῶν μελῶν, διὰ τὸ σεσῆφθαι αὐτά.

Ἀναριθμητος. cf. Ἀναριθμος. Ἀ-τος. ἄπειρος. Σοφ. (Aj. 646.) κ. Ἀνάριθμοι πλείςοι, ἄπειροι. Su. qui nullo in numero est. τῶν ἀ. μᾶλλον εἰσιν οἱ πόνοι. Hel. 1695. ὁ μακρὸς κὰ. χρόνος. Aj. 647. διὰ τὸ ἐκτείνεσθαι ἀεὶ κ. μὴ πέρας δέχεσθαι et τὸ ἀ-ος τὸν παρεληλυθότα ἐμφαίνει ὅτι μάλιςα ὁ παρεληλυθὼς καλύπτει τὰ ἤδη φανερωθέντα. ἀμήτορ', ἀ-ον. I. 837.

Ἀνάριθμος et ἀνήρ. cf. Ἀναριθμητος et Ἀνήριθμος. ςρατεύματι. B. 1333. τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνή-ον. S. Tr. 247. πλῆθός τ' ἀνάρ-οι. Prs. 40. τοῦτο πρὸς τὸ πλῆθος ἔδει ἐπενεγκεῖν κ. εἰπεῖν ἀ-ον. νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀρσενικὸν ἀπέδωκεν. οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάρ-ος ὧδε θρήνων. S. E. 232. ἐν τισι κεῖται Ἀνάνομος. οἷον ἀεὶ νεμομένη ἐν αὐτοῖς, κ. ὅποτε χωρὶς ὄσα τῆς τῶν δακρύων νομῆς p. quo Schneid. in Lexic. conjecit Ἀείνομος. ἀμέτοχος, ἀπὸ τοῦ συναριθμεῖσθαι. ἐκ ἐν θρήνοις ἀριθμήσομαι. ἢ οἷον ἐκ ἀριθμοῦσα τοὺς θρήνους, ἀλλὰ διαφιλέσι χρωμένη αὐτοῖς. Falsa haec omnia. Herm.

Ἄναρκτος. ἀνυπότακτος, ὃ οὐδεὶς ἦρξε. Σοφ. Αἰθίοψι. H. μήτ' ἄ. βίον μήτε δεσποτούμενον ἀνέσης. Eu. 520. ἀλλὰ τὸν ἠρέμα τούτων ἐφαπτόμενον. παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννούμενοι κακῶς βιῶσιν, οἱ δὲ ἄναρχοι, πονηρῶς.

Ἀναρπαγή. ἁρπαγή. τὰς ἐμὰς ἀ. θηρᾷ. Hel. 50.

Ἀναρπάζειν. ἁρπάζειν, rapere, amatorie, de puellis puerisque bellis. — celeriter arripere, hostiliter diripere, de locis, hominibus, rebusque. Ἀνήρπασεν ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεὸς Ἕως ἔρωτος ὕνεκ'. H. 455. θεοὶ ζῶντ' ἀ-σαντες εἰς μύχους χθονός. E. S. 926. δν ἀςέρων τέθριππος ἔλαβε κρόκεος ὄχος ἀ-άσαι. Tr. 856. ἀ. δι' αἰθέρος. Hel. 253. ἀ-σαντες ὡς τάχος χεροῖν. An. 1159. λάμπρ' ἀ. ὅπλα. E. S. 698. Ἀχαιοὺς ἀ-σαι. Rh. 121. Βρόμιον. Cy. 112. κάλλιςα δῆτ' ἀνήρ. τεύχη πόσις. Hel. 1390. σκῆπτρα χώρας ἀ-σας. H. f. 1167. ὄκνον ἀ-σαντες νεανίαις ὤμοισι ταύρειον δέμας; 1577. ut bovem placide euntem duo juvenes cornibus ducerent; sin is restitaret, tum boni ominis gratia, ne taurus reluctando auspicia turbaret, ut robusti quidam et ad hoc parati juvenes uno impetu taurum adorti simul humeris abriperent ad aram. (Odyss. III, 439) Barnes. κὐκ ἀνήρ-σω πόλις. Ph. 1086. πόλις ἀνηρ-σθη μάτην. Hel. 757.

Ἀναρπάξανδρος, ον et α. Ἀ-αν Κῆρα. Spt. 761. τὴν ἄνδρας ἁρπάζουσαν σφίγγα.

Ἀνάρπαςος. χειρὸς ἀ-αν σᾶς. Hec. 206. p. ἁρπασθεῖσαν.

Ἀναῤῥηγνύναι. διασχίζειν, καταβαλεῖν. Οἴκων τῶνδ' ἀ-ήξω μυχὸς. Hec. 1040. καταβαλοῦ θεμέλια. ὀρυκτὸν τάφον. Tr. 1153. τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνε-γνυ. Aj. 236. εἰς δύο μοίρας χωρίς.

Ἀναῤῥοιβδεῖ. ἀναῤῥοφεῖ. Αἰσχύλ. Σαλαμινίοις et Σαλαμινίαις ἀντὶ τοῦ διαπνεῖ. Ὅμηρος δὲ, Ἀναπίνει κ. Ἀναῤῥοφήματα ποιοῦντα ἠχον. κ. Σοφ. ἐν Ναυσὶ κ. ἀντὶ τοῦ Ἀναῤῥίπτει. H.

Ἀνάρσιος, ον et α. ἀνάρμοςος, πολέμιος, ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμοσθῆναι τοῖς θεσιν. ἀράςακτος, ἀκαταφόρητος. H. ὁ καλλιβόας ὑμῖν αὐλὸς ἐκ ἀ-ίαν ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν. S. Tr. 641. ὃ ἐχθρὰν, οὐδὲ θρήνων βοήν. ἅλις ἦλθες ἄν. Ag. 519. cf. Dissertatio Herm. de h. l. in Opusc. T. I. p. 99. οἷον ἀ-ίων ὅπω Ἡρακλῆς ἀγακλειτὸν ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι. S. Tr. 855. οἷον κακὴ φήμη (κακὸν, φησὶ. Br. f. leg. κακῇ φήμῃ. videtur enim hoc interpretari τὸ ἀγάκλειτον) οὐδέποτε ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συνέβη τῷ Ἡρακλεῖ, τοῦτο ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτῷ γεγένηται. λάθα Πιερίσι ςυγερὰ κἀν. Σ. Συνδειπν. I.

Ἀναρτᾶν. ἀνακρεμᾶν. H. Εἰς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀ-ήσαντ' ἔχειν. Ph. 712. τῷ θεῷ ἀναθετέον ὅμοιον τῷ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ταῦτα θεῶν ἐν γόνασι κεῖται et ταῦτα μεταφρασόμεσθα κ. αὖθις. θήμερ μήτε πᾶν ἀ-ήσῃς κράτος. E. Plisth. fr. I.

Ἀναρχία. ἀπειθεία, ἀνυποταξία. cf. Ἄναρχος. Ναυτικῇ. Hec. 607. οὐ' αἰσχύνομαι ἔχουσα ἔπιςον τήνδ' ἀ. πόλει. Spt. 1008. ἄναρχος δοκοῦσα κ. μὴ πειθομένη τῇ πόλει τε κ. τοῖς ἄρχουσιν. Οὗτοι γ' ἄταφον βάλοντο Πολυνείκην εἶναι, ἐγὼ δὲ τούτου ἀκόντων ταφῇ παραδώσω. Ἀ-ίας γ. μείζον ἢ ἔςιν κακὸν. S. A. 672. δημόθρους. Ag. 883. ἐ ἔρεῖς ἀ-αν. Ae. S. 907.

Ἄναρχος. Ἀ-ον. τὸ μὴ ἔχων ἀρχήν. H.

μήτ' ἄ-ον μήτε δεσποτούμενον ἀεοῖς περιεβάλλουσα βουλεύω σέβειν. Eu. 687. συμβουλεύω τοῖς ἐμοῖς πολίταις δημοκρατεῖσθαι μὲν, ὑπὸ φόβον δὲ μὴ εἶναι. στράτευμα. I. A. 914.

Ἀνασείειν. ἀναινεῖν, ἀναπάλλειν. Κόμας. B. 140. προσείων αὐτὸν, ἀ-ωντ'. 928. sc. τὸν πλόκαμον.

Ἀνασειράζειν. Ἀ-ει. ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. B. Anecd. Ἀ-ει. ἀνακρούειν ποιεῖ· ἀνερεθίζει. Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ Στεφανοφόρῳ. H. Ἀ-ων. ἔγχων, ὡς ἀπὸ τῆς σειρᾶς. εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων. H. ὅς τίς σε θεῶν ἀ-ει. H. 237. τῷ καλῶς ἔχοντος ἐνθέλκει κ. ἀνακρούει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ταῖς σειραῖς παρακρουομένων ἵππων κ. τῷ εὐθέος δρόμῳ παραεκβαλλομένων.

Ἀνασκευάζειν. μετατιθέναι et Ἀ-όμενοι. μετοικιζόμενοι. H. ἀνατρέπειν. v. contr. Κατασκευάζειν. ἢ πάντ' ἀνεσκ-σμεθα. E. E. 602. et B. Anecd. Ἀ-σάμενοι. ἀπάραντες.

Ἀνασπᾶν. ἀναιρεῖν. Su. ἐκριζῶν, ἀνατιράσσειν. Ἀ-ᾶν λέγεται κ. ἐπὶ ἀλαζονείας· ὡς δηλοῖ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ Λόγῳ ἀνέσπα· ὡς ὅμοιον κ. τὸ Ὀρρῦς ἀνασπᾶν. Eust. Il. 563. — ἕλκειν, καταπίνειν. Τύμβῳ. M. 1381. χεροῖν ἀ-άσω sc. Κιθαιρῶνα. B. 947. p. ἐκμοχλεύσω. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀ-σῃ κόνις. Eu. 638. p. πίῃ.

σκιᾷ τινὶ λόγῳ ἀνέσπα. Aj. 302. σφοδρῶς κ. μετὰ βίας κ. δεινοπαθείας ἀνέπεμπε. S. Aristid. ap. Phot. p. 711. σκιᾷ τινὶ λόγῳ ἀνασπῶντες, ἔφη ὁ Σοφ. Wakef. vertit, sermonem trahere comparata phrasi, λόγῳ τείνειν. Lobeck. ἀνάγειν, πυργῶν.

Ἀνασπαράσσειν. vid. ἀνασπᾶν. ῥίζας ἀνεσπασμένας ἀσιδήροις μοχλοῖς. B. 1102.

Ἀνασπαστός, όν. Πύλης. S. A. 1185. δυσχερῶς ἀνασπωμένης, ἀνοιγομένης.

Ἄνασσα. cf. Ἄναξ.

De Deabus. Sic Latin. Juno regina. Δαμάτηρ θεὰ, ἁπάντων ἄν. Ph. 692. Αὐλίδος. I. A. 434. Ἄρτεμιν. 1482. 1522. παρθέν'. I. T. 1230. Ἀθάνα. 1475. Γῆ. E. E. 678.

de reginis, de loco, virtute, re domum quaesumque insignibus. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄ. H. 755. πρόσθεν ἄ-αν. Hec. 61. Ἰλίου. 484. Φρυγῶν. 492. Ph. 96. μὰ τὰν ἄ. ἱππίαν Ἀμάζονα. H. 307. λῦσαί τ' ἄ. ἐξ ἐπισπασῶν βρόχων. 783. δόμων. An. 898. Inus fr. 17.

ἄν. πράγης τῶδε κ. βουλεύματος. E. Teleph. fr. XV.

Ἀνάσσειν. ἄρχειν, κρατεῖν, βασιλεύειν, κελεύειν. H. c. Gen. et Dat. Χθονός. Or. 1661. παλαιδος. Ph. 480. γῆς. An. 22. πόλεως. I. 1059. ἕων. Aj. 1101. λόχων. Ph. 746. δωμάτων. An. 41. δόμων. Ag. 423. τετραζύγων ὄχων. Hel. 1046. στρατηγίας. I. T. 17. κώπης ἀ-ει. E. Teleph. fr. 1. cf. ἄναξ et Ἄνασσα. ἃ τῶν νυκτιπόλων ἐφόβων ἀ-εις. I. 1049. πρόπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀ-οι. Ae. S. 794. πάμψυχος ἀ-ει. S. E. 841. ἐμῶν ψυχῶν ἀ-ει, αἳ δὴ ἐν χρείᾳ καθεζᾶσι τῆς σείνου μαντικῆς. δῆμος ἀ-ει. E. S. 406. παρ' ὅτῳ Ζὸς θείου Διὸς σκῆπτρον ἀ-εται. S. Ph. 140.

c. Dat. ἐ γῆς ἀ-ει βαρβάροισι. I. T. 31. cf. Θήβαισιν ἄναξ. Ph. 17. πῶς ἀνάξομεν δόμοις; Ch. 128. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων. Prs. 94. v. Sch. in Ἀνάσσειν.

Ἀνάγασις. ἀναστροφὴ, κατάλυσις, ἄλωσις. — ἔνεσις. Οἴκων. Tr. 364. δόμων. E. Dict. fr. VI, Ἰλίου. πόλεων ἀ-εις. Prs. 106. ἀφανισμός. φράσον ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀ. Ag. 596.

ποίαν μ' ἀ. δοκεῖς ἐξ ὕπνου ἐγεῖραι τότε; S. Ph. 276. ἅπαξ θανόντος ὅστις ἐξ' ἀ. Eu. 639.

Ἀναστάτης et -στάτης. ἀ-α Κ. χθονὸς. Spt. 993. ἀφανιστὴν, πορθητὴν. Ἰλίου τ' ἀ-ης. Ag. 1228. Τροίας ἀ-ῆρας. Ch. 305.

Ἀνάστατος. κατεγραμμένος, πεπορθημένος. ἐπὶ πόλεων ἐαλωκυιῶν κ. οἴκων ἐξερημωθέντων. Z. Οὐ γ. ὦδ' ἀ. γένος γενέσθαι δεῖ. An. 1250. p. ἀφανίζεσθαι. ἦδ' (ἀναρχία) ἀ. οἴκους τίθησιν. S. A. 674. ὃν' ἥξει ἀ-ον δορὶ χώραν. S. Tr. 241. ἀ-ος αὐτοῖν ἐπίμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς. S. C. 430. p. ἐκβλητος. ἀ-οι ναίομεν. S. Tr. 39. p. φυγάδες.

Ἀναστέλλειν. ἀπωθεῖν. — ἀ-σθαι. ἐνδύειν. ὡς' ἀ-εῖλαι πρόσω. I. T. 1378. νεβρίδας ἀνεστείλανθ'. B. 695.

Ἀναστενάζειν. v. Ἀναστένειν. σὲ ἀ-άξω γόοις. I. T. 657. πόσιν ἀ-εις. H. f. 118.

Ἀναστένειν. v. Ἀναστενάζειν. Τὸν ὄλβον αὐτῷ τὸν πάροιθ' ἀ-ω. I. T. 551. πάτραν. Tr. 1132. πόσιν. Hel. 1544. βραχὺ ἀ-ει. Or. 156. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀ. Ag. 554.

Ἀναστέφειν. κοσμεῖν. τὸ σὸν κρᾶτ' ἀ-ψαι θέλω. E. Archel. fr. III. τί ἀνέστεμμαι κάρα πλεκτοῖσι φύλλοις; H. 860.

Ἀναστομοῦν. ἀνοίγειν. φάρυγγος ἀ-όμου τὸ χεῖλος. Cy. 356.

Ἀναστρέφειν. ὀπίσω στρέφειν, ἀνάγειν, ἀκατρέπειν — c. δίκην, κολάζειν. — ἀ-σθαι, διατρίβειν. Ἀ-ων ἀρνούμενος. Σοφ. H. sich wegwendend, zum Abschlagen. ὡς' ἀ. sc. τὸν ὄχον. H. 1228. ὄμμ' ἀ. κύκλῳ. Hel. 1573. ἀ-ψοι πόδα. H. 1176. ὅτι φεύγει τὴν ἰδίαν γῆν. φράσον μοι τοῦτ' ἀ-ψας πάλιν. Prs. 331. ἀναλαβὼν τὸν λόγον πάλιν. ὁ θεὸς πάντ' ἀ-ει πάλιν. E. S. 331. τὰ πρῶτ' ἀνέστραπται πάλιν. H. 982. τὰ μὲν πανοῦργα κ. παλιντριβῆ χαίρουσ' (οἱ δαίμονες) ἀ-οντες ἐξ Ἅιδου. S. Ph. 449. σώζουσι ἐξ Ἅιδου τὸς ἐπιτρίπτους κ. δολερούς. τρίαιναν ὀδὲ Θρᾷξ ἀ-ψει λεώς. E. Erechth. XXXV. p. ἀνατρέψει.

σοὶ πάλιν ἀ-ψω δίκην. B. 792. p. κολάσω.

p. διατρίβειν, commorari, versari. ἐν Ἄργει μικρὸ ἔχουσ' ἀνε-υ. Tr. 993. μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀ-ει. An. 1222.

Ἀναστροφή. ἀνατροπὴ, ἐναλλαγή. — ὑποστροφή. — διατριβή, κατάλυμα, διαγωγή, ζωή. ὡς ἐκ ἐξ' ἀ. βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε κ. θηλάτων κακῶν. S. fr. XXVII. ἀέλπτων μυρίων ἀ-ὰς. E. Beller. XXI. ἐχθρῶν γ. μοῖραν εἰς ἀ-ὴν δαίμων δίδωσι. An. 1008. p. ἐναλλάττει.

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀ. S. A. 226. ὑποστροφήν.

ἔνθα Κ. πέτρα κοίλη — δαιμόνων ἀ. Eu. 22.

Ἀναστρωφᾶσθαι. ἀναστρέφεσθαι. βάρος (ἐσμὲν) περισσὸν γῆς ἀ-ώμενοι. S. fr. XXVII.

Ἀνασύψαι. συγνάσαι. Σοφ. Μώμῳ. H.

Ἀνασχάλλειν. p. δυσχεραίνειν, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν, δυσθυμεῖν. Ὑπ' ἄτης ἀ-ει πεσών. E. Beller. fr. 16, 10.

Ἀνασχεθεῖν. αἴρειν, ἀναίρειν, ἀνέχειν. λαμπάδας. M. 1027. γαμηλίους. q. v.

Ἀνασχετὸς, όν. ὑπομονητός. Ad Aristoph. Plut. φορητὸς, ἀνεκτός. κακοὶ γ. εὖ πράσσοντες ἐκ ἀ. Ae. fr. 287. δρόμος παλαίστρας τ', ἐκ ἀ. ἐμοὶ. An. 600. ἐκ ἀρεσκούσας, ἐκ ἀνεκτός. πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' ἐκ ἀ. Prm. 919. ἀλλ' ἀφόρητα. θρέμματ' ἐκ ἀ. Spt. 165. γεννήματα, ἃ ἐ

δύναται τις ὑπομένειν. κεῖνο ὐκ ἀ. I. 636. ὐκ ἀ-τ'. H. 354.

'Αναταράσσειν. τυρβάζειν, παρορμᾶν. 'Α-ει εὐοῖ μ' ὁ κισσός. S. Tr. 219. εἰς βακχικὴν ἅμιλλαν, χορείαν, παρορμᾷ με.

'Ανατεί. v. ἀ-τί in Ἄνατος. ἄνευ ἄτης κακῆ. Harp. ἀθώως, χώρις βλάβης κ. τιμωρίας. et Tim. δίχα βλάβης κ. οἷον δίχα τῆς ζημίας. et B. Anecd. ἀβλαβῶς κ. ἄνευ τίσεως κ. τιμωρίας. εἰ ταῦτ' ἀ. τῆδε κείσεται κράτη. S. A. 485. ἀ. τῆςδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονὸς. M. 1357. ὃδ' ἥτις εἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέψῃ σ' ἀ. μὴ μεταιζέναι πόνων. Eu. 59.

'Ανατείνεσθαι. ἐκτείνειν. 'Α-ασθαι. ἀπειλῆσαι, H. intentare. Τιμὰν ἀντέτασθε. E. fr. inc. 117.

'Ανατέλλειν. 'Ανατεῖλαι. ἀνδῆσαι. H. cf. 'Ανατολή. Μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀ-ονδ' sc. κακά. S. Ph. 1138. Gl. ἀναπέμποντα.

'Ανατιθέναι. retro ponere. opp. προτιθέναι — fere detrahere, demere, ἀναβάλλειν. νέμειν, ἀποδιδόναι, προσδιδόναι, — ἱερεύειν. Τί γ. παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα, κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν. Aj. 476. προσθ-σα παρατεθεῖσα, προσθήκην ποιήσασα ἑαυτὴν θηλονότι. 'Ανα-α. ἀναβολὴν ποιήσασα, ὅθεν κ. ἀνάθεσις κ. ὑπέρθεσις. τί γ. ἡμέρα μία ἔχει προσθεῖσα τῷ ζῆν, κ. ἀναβαλλομένη τὸ θανεῖν, τέρπειν τὸν ἄνθρωπον; Herm. Quid delectare potest dies diei accedens, qui quidquid vitae addat vel demat, id tamen non nisi tempori, quod moriendum est, addat dematque. Φοίβῳ τήνδ' ἀ-θήσω πρᾶξιν φονίαν. E. E. 1296. p. νεμῶ, αἰτίαν ἐπιθήσω.

ναοῖς ἀ-τίθημι τήνδε σοῖς. I. 1384. p. ἱερεύω, καθιερῶ. do, dico, dedico.

'Ανατινάσσειν. ἀνασείειν, ἀναπάλλειν. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις τ-ξας. Or. 341. ἀνὰ θύρσον τ-σων. B. 80.

'Ανατλάναι. ὑπομένειν. H. ὁ πάντ' ἀ-τλὰς παθήματα. Ph. 60. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἀ-ᾶσα. Ag. 721. ὐκ ἀνέτλαν' ἔργων ἀκόντων ἄξοντες αὐδάν. S. C. 240.

'Ανατολή. ἄνω ἐπιτολὴ τοῦ ἡλίου, διὰ τὸ ἀνάσχεσθαι τὸν ἥλιον πάντοτε· ἢ πάλιν ἐπιτολὴ, τοῦ ἡλίου. Λέγεται (δὲ) ἡ τοῦ ἡλίου λάμψις 'Ανατεῖλαι, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν βοτανῶν ἀνθήσεως. E. G. ἡλίου πρὸς ἀ-ὰς. Ph. 507.

Ἄνατος, ον. 'Ανατί. v. 'Ανατεί. τὸ χωρὶς βλάβης κ. ἄνευ τίσεως κ. τιμωρίας. Z. ἀβλαβῆς. cf. Ἄναιτος. Ἄνευ ἄτης, Active et passive. Ag. 1212. cf. Herm. immunis malorum patriae ad S. C. Πόλις δέ σοι κακῶν ἄ. τῶνδ' ἀπηλλαχθῇ χθονὸς. 786. ἵνα αἱ Θῆβαι ἀβλαβεῖς ἔσονται ἐκ ταύτης τῆς γῆς. Γράφεται ἀναίτιος, ἀζήμιος. ἔδοιτο ἄ. φυγὰν ἱκέσια Θέμις. Ae. S. 861. μὴ ἐπὶ βλάβῃ τινὸς γεγονυῖαν. εἴη δ' ἄ. πρᾶγμα τοῦτ' ἀξοξένων. 358. μὴ ἐπὶ βλάβῃ. — ὅπως ἄ-α ταῦτα — πόλει αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς. 413. πῶς δῆτ' ἄ-ος ἡσθα λοιβῆς κόπῳ; Ag. 1212. Quomodo poenam effugisti, quum Apollo tibi irasceretur.

'Ανατρέπειν et ἀντρ. μεταστρέφειν. H. ἀφανίζειν, ἀναιρεῖν. κἀ-ψοντας πόλιν. Ph. 895. 'Α-ειν. τὸ τὰς θεμελίους τῶν οἰκοδομημάτων ἄνω ποιεῖν, τὰ δὲ τείχη κάτω ἀνώιστον ποιήσοντας. μὴ 'ναστραπῆναι sc. πόλιν. Sept. 1055. θάκους ἀ-ψον ἐμπαλιν. B. 348

Metaphor. τότε μὲν τὰ θεῶν ὐκ ὀρθωθέντ' ἀνέ-ψε βίον. I. A. 25. λεωπάτητον ἀντρ-ον χαρὰν. S. A. 1275. μὴ μέγας πλοῦτος νοσεῖς ὕδας ἀντρ-η ποδὶ ὄλβον. Prs. 161. εὐτυχοῦντα σκιά τις ἀντρέψειε. Ag. 1329. al. ἂν τρ-ειεν. v. in Τρέπειν.

'Ανατρέφειν. θάλπειν, αὔξειν. 'Ανατέτροφας ὅ τι κ. μύσῃ. S. Tr. 1010. ὅ τι ἂν ἡσυχάσῃ τὸ κακὸ τόδε, πάλιν κινήσας ἀνέτρεψας. οἷον, ὅ τι ἂν τῶν ὀδυνῶν παύσῃ, τοῦτο διέγειρας. τὶς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀ-ων. Eu. 517. Qui nihil (timoris) in animi intelligentia, mente (luce) fovet. Vid. Φάος.

'Ανατροπή. ἀναχρωφὴ, ἀνάχασις, ἀναίρεσις. Δωμάτων γ. εἰλόμαν ἀ-ᾶς. Eu. 350.

'Αναύγητος. σκοτεινός. Θελήσῃ τ' εἰς ἀ. μολεῖν Ἅιδην. Prm. 1028.

'Αναύδητος. ἄναυδος, ἀνεκλάλητος, ἄλεκτος, ἀπόρρητος, ἄψοφος. Λόγον. I. 783. ὃδ' ἀν. φέρεται. S. Tr. 968. ἄψοφος, ἀψυχεῖ. ἀ. μένει. Spt. 879. ἀρρήτῳ προθυμίᾳ, ἀκαθέκτῳ ὀργῇ, ἰσχύϊ μεγάλῃ κ. ἀνεκλαλήτῳ. κοὐδὲν ἀ. φατίζαιμ' ἄν. Aj. 716. ἀπόρρητον, ἀνέλπιστον, ἄλεκτον.

Ἄναυδος, ον. v. 'Αναύδητος, ἀναυδὴς, ἄφωνος, ἄρρητος. H. ἀπόρρητος. χορὸς ἀ-ων ἰχθύων ἐπεμόθει. S. fr. 42. θίννος ὡς ἄν. Ae. fr. 421. ὀρφὼ δίκην ἄ-ον οὐχ ὁρωμένην εὔδοντι κ. σείοντι κ. πνοῇ μένῳ ἐξῆς δ' ὀπάζει δόχμιον. Ae. fr. 271. σιωπῶν λόνται πρὸς ἀ. παίδων τῆς ἀμιάντου. Prs. 596. ὁ δ' εἶπ' ἄ. Ph. 41. τὶ ἄ. ἔχηκεν γυνὴ; Al. 1146. ἄ-ος εἰς ᾅδην πιτνεῖ. Tr. 463. ἐξ ἀ. κ. μύσαντος ὄμματος. M. 1183. ἀμφίπολος Κύπρις ἄ. S. Tr. 800. p. λάθρα. κόνις — ἄ. σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος. Spt. 82. ἀναλγήτων δισσῶν ἐδρόησας ἄ. ἔργον. Aj. 948. ἀπόρρητον, ὡς ἀποτρόπαιον κ. ὑπερβολικῶς τὸ μέγα κ. τὸ πολύ. ἔσχον ὀργὰν ἄ-ον. S. E. 1283. ἄφωνος ἐγενόμην. cf. Sch. βίᾳ χαλινῶν τ' ἀ-ῳ μένει. Ag. 244. τῇ βίᾳ κ. τῶν χαλινῶν, μὴ ἐώντων αὐτὴν λαλεῖν. ὡς ὅτ' ἄ-ος, ὅτε σοι δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῷ πυρὸς. Ag. 303. μέλβοῶν ἄ-α κ. βακτήρια. ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ H. cf. βακτήριος. λήθην κωφὴν, ἄ. Σ. Ὕβρις Σκύτη.

Ἄναυλος. Ἀ-λεί. χωρὶς ναύλου. Z. ἐκμελὴς κῶμον ἀ-λότατον προχορεύεις. Ph. 797. ἐκμελῆ, ἄμουσον, et ὑβριστικὴν κ. κακομουσοτάτην χορείαν.

Ἄναυρος. Ἀ-υ παρὰ πύλας. H. 1. 390. Flavius Thessaliae, deinde de quovis ut Ἀχελῴος usurpatur. Ἄ-ος λέγεται ὁ χειμαῤῥοῦς ποταμὸς. in Apoll. Arg. 9. οἱ γ. ἐξ ὑετῶν συνιζάμενοι ποταμοὶ ὅτῳ καλοῦνται.

'Αναφαίνειν. δεικνύναι, λέγειν. H. Ἄς (θυσίας) ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐχ ὁσίας διδοὺς ἀ-ει. I. T. 466. μαντείας βροτοῖς ἀ-ων. 1255. ἀ-ανῶ σε τόδε Θήβαις ὀνομάζειν. B. 520. οἷαν ὀργὰν ἀ-ει. 888. πῶς σκοτίας ἀ-ήνω εὐνάς; I. 860. ἐς δ' ἔω σημάντρια ἔδειξε, κἀνέφηνεν ἃ δεδεγμένα. S. Nauplr. V. ὅτε μοῖρα ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄχορος ἀ-πέφηνε. S. C. 1223. apparuit.

'Αναφέρειν. ἀναίρειν, τολλere, περαίνειν, ἐναλλάττειν, μεταφέρειν, τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων ἐπ' ἄλλους. Δημοσθένης. Harp. ἀναγαγεῖν, imputare. — ἀναμιμνήσκειν, ἀναπολεῖν. — ἀγγέλλειν, hinterbringen. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην, ἡ δ' ἴχνος. B. 1131. ὁ θεὸς — ἐκεῖσε κἀκεῖσε ἀ-ων. Hel. 719. p. περιφέρων, ἐναλλάττων. ἀνέφερον λίβη. Ch. 439. cf. ἕτοιμος. τὸ καλλιεῖσιον εἰς ἐμ' ἀ-ων. I. T. 23.

ον ἀ-υσα τὴν ἁμαρτίαν. Or. 76. τὸ Τροίας -ων πατρὶ. 432. ἀ-οντί μοι μιάσμα λῦσαι. ς τὸν θεὸν τὸ φεῦλον ἀ. 390. εἰς Ζῆν' ἀ. ρτίαν λέγεις. B. 29. ἀ-ω εἰς τὸν θεόν. I. ς τὸν δαίμονα. 827. sc. τὴν αἰτίαν. ὁ λόμέλλοντ' ἀνοίσει χρόνον. I. A. 865. γγὺς ὄνειδος ἀ-εις. Ph. 1722. ἀναπολεῖς. ωεῖον σοι τοῦργον εἴη τοῦτο κἀχὶ κρυπτέον. 273. p. λεκτέον. εὐγειν. πάλιν φεύγειν. H. Ἀμπέφυγες . I. T. 871. λέγειν. ἀνακαίειν, ἀναίθειν. Πυρὸς φῶς.

ορά. cf. Ἀναφέρειν. τῆς ξυμφορᾶς. Or. ιάθεσις τῆς ξ. κ. τῷ συμβεβηκότος et οἷον α τῆς συμβάσης τύχης τὴν αἰτίαν ἀναγαγεῖν , ὥστε μὴ εἶναι ἡμᾶς αἰτίους δεινῶν πράξεων. φέρειν. υγή. ἐκφυγή. Ἐπολολυξάτω ἀ-ὰς κακῶν.

ύρειν. ἀναμιγνύναι. Ἀναπεφυρμένα αἵματι.

ιτίζειν. Ἀ-ει. ἀναπείθει, ἀναχαλινοῖ, ται, ἀναποδίζει, κυρίως ἐπὶ ἵππων. λίνης Ἀπατήσει. H. αἰτιατικῇ, ἀναποδίζει, . Ἀ-ειν. Soφ. τὸ ἀπειθεῖν κ. ἀντιτείνειν. **strauben, bäumen, struppig seyn.** Ἕως ἀνεχ-σεν. H. 1232. φόβῳ. Rh. 786. μὴ ιέ νιν. B. 1070. ραύειν. ἀναπηδᾶν — ἀναταράττειν, τρο-, agitare, exagitare. Σεμέλας θάσσον ἐ-σα. Ph. 1744. ὀργία. H. 482. ἀ-σωμεν . 1151. ἀνε-σεν αἰθὴρ. I. 1079. Ἰσμένῳ ορίαν ἀ-σαν' ἀγυιαί. H. f. 783. ὶν με μισῶν ἀνε-σ' Ἑρεννώσιν; Or. 681. ορεῖν. ἐπαναστρέφειν. Ad Ph. 697. ἐπαν-λαθὸς ἀ. πόρος. Ph. 737. πάλιν. Rh. 775. υκτήρ. Ἀναψυχία. παραμυθία. Z. ξις. ἀνάπαυσις. H. et Ἀναψύξαι. ἀνεμί-igerare. cf. Ἀναψύχειν. Πόνων. An. fr. ιπτήριον. ύχειν. Ἀ-υσα. ξηραίνουσα, ῥιπίζουσα. ς. H. et ἀνεμίζειν, ῥιπίζειν, ἀναπνεῖν, ἀνα-Ἀ-υσι θηλύπνοι βάσιν. I. A. 421. p. ἀνα-ω. δυ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀ-ξον πόνων. Hel. 1100. χή. παραμυθία. H. Ἐκ τῆσδ' ἀ. πόνων. κακῶν ἀ-ὰς. E. S. 615. ειν. p. ἀναδ. i. q. ἀναφλέγειν, ἀναπαίειν. ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα.

ειν. ἀρέσκειν. Οὐ γ. ἀ-υσιν αἱ κακαί. ἐ μὴν ἀ-ἀνοντά μοι ποιεῖς. Al. 1111. ῖς φίλοις ποιεῖν. E. Alcmen. fr. V. τοῖσι . E. Antig. fr. III. τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀ. ν. S. A. 504. ἀ-υσα μὲν φυγῇ πολιτῶν. ὀρθὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τῷ ἀ-η. ἠρε-οῖς Κορινθίοις, ἐπειδὴ λιμώττοντας αὐτοὺς τισιν ἴασατο, κ. αὐτὴ δὲ ἠρέσκετο τῇ Κο-ἐπεὶ λέγονται κ. οἱ Κορίνθιοι φαρμακοὶ ὲ δὲ δμοια τοῖς ὁμοίοις φίλα εἶναι κ. χαί-ίλοις ἴσμεν. Elmsl., quem adi, legit Hermanno reprobante. τωρ. al. ἐκδέκτορα. qu. v. κάς. κατ' ἄνδρα ἵνα ἕκαστον. ἐπιρρήμα-ς εἰπεῖν, καθ' ἕνα ἢ κατ' ἄνδρα. H. viri-ωθεν ἀ. καθήμενος. Ag. 1596.

Ἀνδρεία, ία. fortitudo. ἰσχύς. H. Ἀ-α ἐπὶ ψυχῆς, ῥώμη δὲ ἐπὶ σώματος. Ad Or. 916. vis, robur. Πλέτῳ τε κἀ-ᾳ μέγαν. Tr. 669. θυμὸς ἀ-ᾳ φλέγων. Spt. 52. μέγα φρονῶν ἐπ' ἀ-ίᾳ. H. f. 475. ἀ-ίας ὕπο. E. E. 845.

Ἀνδρεῖος, α. γενναῖος. — ἀνθρώπειος, ἀνθρώπινος. Τὸ ἀ-ον. ἡ ἀνδρεία. Ἀνὴρ. Or. 916. τρόπω. E. E. 949. τὰς ἀ. φύσιν. E. Melan. fr. XIV. χέρα. E. Chrys. fr. III. ἔβησαν εἰς τὰν-ον. An. 684. p. παρέκοψαν πρὸς ἀνδρείαν, vel ἐν. ἔχαιρε πρὸς τὰν-ον. E. S. 885. κ. τοῦτό μοι τὰν-ον, ἡ προμηθία. 510.

ἀ. κύτει βύπρωρος. S. Tr. 13. ἀνδρὸς, ἀνθρώπω.

Ἀνδρηλατεῖν. ἄνδρα ἐξελαύνειν κ. φυγαδεύειν. Tim. Lex. ἄπολιν ποιεῖν. Ἀ-οῦντας. S. T. 100. ὃ φησὶ Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀ. Eu. 216. ἐκ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρὴν σ' ἀ. Ag. 1420.

Ἀνδρηλάτης. σ' ἀ-ην. Spt. 622. ἀνδρηλατούμενον, φυγάδα.

Ἀνδρία. v. -δρεία.

Ἀνδρόβουλος. ὧδε γ. κρατεῖ γυναικὸς ἀ. ἐλπίζον κέαρ. Ag. 11. τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυναῖκα βουλευόμενον γενναῖον ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευόμενον. p. νικᾷ φρόνημα, βουλὴ. animus viriliter ferociens.

Ἀνδροβρώς. ἀνθρωποφάγος. Z. Γυάθον ἀ-ῶτα. Cy. 93. χαρμοναῖσιν ἀ-ῶσι. H. f. 585. εἰς ἀ. ἡδονάς. E. Meleagr. fr. 18.

Ἀνδροδαΐκτος. ἄνδρα δαΐζων, φονεύων, ἀνδροκτόνος. πειρᾶ κοπάνων ἀ. Ch. 842. ἀ. ἀκόνων ἐκκοπον. Ae. fr. 119. τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. In Arist. Ran. 1295, ubi hic locus laudatur.

Ἀνδροθνής. θανατηφόρος. Ἀ-ῆτας Ἥλιε φθορὰς ἐς αἱματηρὸν τεῦχος - ὑψώσας ἔθεντο. Ag. 815.

Ἀνδροκμής. θανατηφόρος, θανάσιμος. Οὐδ' ἀ-ῆτας ἀγωνίας. E. S. 525. p. ἀγῶνας, μάχας ἀνδράσι θανατηφόρους. δοίη τις ἀ. πέλεκυν. Ch. 881. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀ. φυσιᾷ σπλάγχνον. Eu. 243. μεγαλοκμῆσι. ἀν. δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας. Eu. 945. μηδέ τις ἀ. λοιγὸς ἐπελθέτω. Ae. S. 681.

Ἀνδροκτασία. ἀνδροφονία. H. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει πικρόκαρπον ἀ. τελεῖν αἵματος ὑ θεμιτοῦ. Spt. 678.

Ἀνδροκτόνος, ον. ἀνδροφόνος. cf. Ἀνδρωποκτόνος et Χειροκτόνος. Κύκλωπες. Cy. 22. ἀ. γυναικὸς ὁμογενὴς ἔφυς. S. Alcm. II.

Ἀνδρολέτειρα. ἀνδροφόνος. Ἀ. κ. τὰν ῥίψοπλον ἄταν ἐμβαλόντες. Spt. 299. βλάβην τοὺς ἄνδρας φθείρουσαν. Ag. 1466.

Ἀνδρόπαις. ἀνδρούμενος ἤδη, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων. Soφ. Τρωΐλῳ et Soφ. ἐπὶ τῷ Τρωΐλῳ τὸν ἀ-α δεσπότης ἀπώλεσα. παῖδα μὲν ἡλικίᾳ, ἄνδρα δὲ τῷ φρονήματι. Sch. Pindar. ad P. II, 121. ἀνὴρ. Spt. 518. ἢ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας τελῶν, ἢ ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ ἀνδρεῖος ὤν. Λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον τὸν υἱὸν τῆς Ἀντιόπης, ἥτις κ. Παρθενόπη ἐλέγετο, ἀφ' ἧς κ. ὁ υἱὸς Παρθενοπαῖος ἐκλήθη.

Ἄνδρος. Τήνῳ τε συνάπτοσ' Ἄ. ἀγχιγείτων. Prs. 882. συνημμένη, πλησιάζουσα νῆσος.

Ἀνδροπλήθεια. φρατῆ. Prs. 233. p. πολυανθρωπία, εὐανθρωπία.

Ἀνδροτυχής. Ἀ. βιότου δότε. Eu. 917. p. εὐδαίμονας γάμῳ.

Ἀνδρῶσθαι. ἠνδρωμένοι. H. f. 42. Vid. Ἀνδρόπαις.

Ἀνδροφόνος, ον. ἀνδροκτόνος, ἀνδροφόντης. Τὰς ἀ. Ἰλιάδας. Hec. 1061.

Ἀνδροφόντης. v. Ἀνδροφόνος. Τὸν. Spt. 557.

ἐπεὶ τὺς Μέλανος ἀπέκτεινε παῖδας, Ἀλκάθυ κ. Λυκωπέα. Alii, Ἀλκίφθορον κ. Λυκάνορα.

Ἀνδρόφρων. γυνή. S. fr. XXV.

Ἀνδρών. ἀνδρωνῖτις, mulierum dicitur γυναικωνῖτις, et γυναικεῖον. Z. ita: οἶκος περιεκτικὸς ἀνδρῶν, ἔνθα εἰώθασιν οἱ ἄνδρες συναθροίζεσθαι. Μέσον ἐς ἀ. εἰςπεσὼν. H. f. 954. Graeci ἀνδρῶνας appellant oecos (οἶκυς), ubi convivia virilia solent esse, quod eo mulieres non accedant. Vitruv. VI, 10. πατρὸς κατ' ἀ. εὐτραπέζυς. Ag. 250. ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀ. εὐξένυς δόμων. Ch. 708.

Ἀνδρόπρωρον. ἀνδροπρόςωπον. Σοφ. Τραχιν. (223). H.

Ἀνεγείρεσθαι. Ἀ-όμενος. H. f. 1055. sc. ἐξ ὕπνυ.

Ἀνέδην. δύναται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων μετάγεσθαι, οἷς ἂν αἱ ἡνίαι ἀνεθῶσι. B. Anecd. p. ἄγαν. ibid. ἀνειμένος. S. et φανερῶς, ἀναςάτως. Z. ἀνέτως κ. ἐλευθέρως. Eust. ἐκκεχυμένως κ. τὸ κατὰ ςέρησιν τῦ ἔδυς. S. in Plat. Hipp. minor. Ἀν. ὅδε χῶρος ἐρύκεται. S. Ph. 1153. ἀνειμένος κ. ἡπλωμένος, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὁ τόπος ὑμῖν ὅτος ἀνεῖται, ἀντὶ τῦ, ἀδείᾳ ὑπὸ τῶν θηρῶν ὁ τόπος κατασχεθήσεται. φεύγειν ἀ. διὰ κῦμ' ἅλιον. Ae. S. 15. ἢ ἐκκεχυμένως· κατὰ ςέρησιν τῦ Ἔσαι, ὅ ἐςι ἱδρῦσαι ἀναςάτυς γενομένας, ἐκ τῦ ἐδάφυς ἀνεςηκυίας. H.

Ἀνειλήθυιαν. ἄτοκον. Εὐριπ. B. Anecd. I, 89.

Ἀνειλίσσειν. ὐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰ-ξεις. Or. 171. ὐκ ἀποςήσῃ, ἀνατρέψεις τὸν σὸν πόδα μεθεμένα κ. ἀφεῖσα τῦ κτύπυ et σύναπτε τὸ Ἀνὰ πρὸς τὸ Ἕλ. et ἐκ παραλλήλυ τὸ πάλιν κ. τὸ Ἀνά.

Ἄνειν. i. q. ἀνύειν qu. v. et Ἄνη ad Spt. 698. τελείωσις. ἀλλ' ὐδὲν ἦνεν. An. 1133. ἀνομένων πημάτων. Ch. 790. Sed hoc ionicae et poeticae dialecti proprium. Br. idem nescit, an in tragico senario locum tueri non possit. Par. D. ἦνεν γρ. ἤνυεν et in Flor. cf. Arist. Vesp. 369. Ἄνοντος ἀντὶ τῦ Ἀνύοντος παρὰ τὸ Ἀίνω, ὅ τὸ τρίτον τῦ παθητικῦ ἐνεςῶτος Ἄνεται ὡς τὸ Μάλα γ. νὺξ ἄνεται. et B. Anecd. ἄνοις. ἀνύοις. Φρύνιχος. et Ἄνοντος. ἀνύοντος.

Ἀνειπεῖν. ἀνακηρύττειν. Εὐφημίαν ἀνεῖπε κ. σιγὴν ςρατῷ. I. A. 1564. ἀ. ἐς δαῖτα χωρεῖν. I. 1167.

Ἀνέκαθεν. ἁλομένα ἀ. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Eu. 362. Herm. recte ἄγκαθεν. B. Anecd. Ἀνεκάς. ψιλῶς τὸ ἄνωθεν λέγυσιν, κ. ἀνέκαθεν. ἄνωθεν et μακρόθεν.

Ἀνεκτός. φορητός, ἀνασχετός. ὐδαμῶς ἀν. ἦν. E. Philoct. III. ὐχ ὅσιά τ', ὐδ' ἀνεκτά. Hec. 715. θεινὰ τλᾶσα, κὐκ ἀ. I. A. 942. ὐκ ἀ. λέγεις. S. A. 282. φεύγειν ὐκ ἀν-ὸν. I. T. 104. ὐκ ἀ. δειλίας θανεῖν ὕπο. H. f. 289. ὐκ ἀ. Ag. 1365.

Ἀνελέγχειν. σαφῶς ἀποδεικνύναι. Οἷον ἀ-ομαι. I. 1470.

Ἀνελεύθερος, ον. illiberalis, sordidus, malignus. κυρίως ἐπὶ φειδωλείας, ᾧ ἐναντίον ὁ ἐλεύθερος qu. cf. Ἀ-ερία ἐςὶν ἕξις φαύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκυσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ κ. ὅσα δεῖ κ. ὅτε δεῖ. Opp. Μεγαλοπρέπεια. S. in Plat. ὁ μικρολόγος, ᾗ ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. B. Anecd. ὦ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀ. Ag. 1495. p. δυςγενῆ, ἀγενῆ, ἀνώνυμον.

Ἀνέλπειν. ἀνασπᾶν, ἀναφέρειν, ἀνάγειν. ἀ-ων κῶλον ἔκπλεθρον. M. 1181. B. Anecd. ἀ. ταῖς ὀφρῦς. μέγα φρονεῖν κ. ὑπερήφανον.

Ἄνελπις. ἄνευ ἐλπίδος. σωτηρίας ἄ. I. T. 487.

Ἀνέλπιςος, ον. Ἀ-ον, οἷον ὐκ ἄν τις ἐλπίζοι. S. Ἀ-ως. ἀπροςδοκήτως. B. Anecd. λόγον. E. E. 570. τερπνὸν κἀν. φήμην. I. T. 1495. τύχη. Hel. 419. τύχαις. 1157. θαῦμ' ἀ. Al. 1126. ὑμῖν θαῦμα ἀν. μαθεῖν. S. Tr. 673. ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν βίοτος ἀ. S. E. 186. Ἀ-ον βίον τὸν κάλλιςον εἰρήκασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ ὐκ εἰς ἐλπίδας ἐπτόηνται, ἀλλὰ πάρεςιν ἤδη τὰ ἀγαθά. ὅτω Πίνδαρος. B. Anecd. τί φάσμα τῶν ἀ-ων ὁρῶ; I. I. 1395. ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀ. φυγήν. Ae. S. 331.

Ἀνεμόεις. cf. ἀνεμώκης. Ἀ-όεντι ἐπ' ὀχθῳ Her. 781. ἀ-όεσσά τις αὔρα. S. Tr. 954. προφ— νῆς ἄνεμος. κἀ-έντων αἰγίδων φράσαι κότον. Ch. 586.

Ἄνεμος. ἐπὶ τῶν ἐν ἀέρι πνευμάτων. S. Ἀνα— σίλαος τρεῖς ἀ-ους εἶναι φησι κατὰ Ἡσίοδον, Βο— ρᾶν, Ζέφυρον κ. Νότον. τῦ γ. Ζεφύρυ ἐπίθετον τὸ Ἀργέςην φησὶν. Pherec.

Epith. δεινός. I. T. 1394. ἀπηλιώτης. Cy. 19 μετρίας ἀ-ων ἡδυπνόους αὔρας. M. 838. θυελλα— ἀ-ων. Cy. 109. εὐαεῖς ἀ. πνοὰς. Hel. 152 πνεύματ' ἀ. H. f. 102. κατὰ πνεῦμ' ἀ. An. f 19. ςέμματ' ἀ-οις κ. θυέλλαισι μέθες. B. 35 λήθυσι κἀ-ων διέξοδοι θήλειαν ὄρνιν. Oenom. V. ἄκατοι δ' ἀνάγονται ὑπ' εἰρεσίας τ' εὐαίρσιν ῥοθίοις. Phaeth. cod. Clarom. I, 3 ἀ. ἀήματα. Eu. 893. σφακέλῳ τ' ἀγρίων ἀ. Pr 1045. πνεύματ' ἀ. H. f. 102. ἀ. σιγαί. I. A. ἐνθ' ὅτε μίμνειν ἄ-ος ὀτ' ἐκπλεῖν ἐξ. Ae. Ph loct. fr. 229. ἐπὶ τῶν δυςχρήςως παραπεσόντα τῦτο λέγεται. Su. πρὸς ταῦτα δυςαρέςως κ. πρὸ ἐκεῖνα περιδεῶς ἔχοντα. Plut. de Tranquill. c. 1; 18

Metaph. Ἀργεῖ ὀνείδη ἀ-οις φέρεσθαι παρ δίδωμι. Tr. 419. ventis dare.

Ἀνεμώκης. θοὸς, ἀνεμόεις. Ἀ-κεος δρόμ ἄμα νεφέλας. Ph. 166.

Ἀνέορτος ἱερῶν. E. E. 310. p. ἄμοιρος, ἄμ ἀμέτοχος. Sic ἄφιλος φίλων. Hel. 531. v. Similia in Ἄγαμος.

Ἀνεπίληπτος. ἄμεμπτος, ἀκατάγνωςος. H. Ἀ-ον. ἀναμάρτητον, ἀδιάφθορον, ὐκ ἄξιον τῦ ἐπιπλήττεσθαι, ἀνεπιτίμητον, ὃν ὐδεὶς διὰ τὸ σῶφρον ὕβρισεν. Ad Or. Ἀ-ον ἠσκηκὼς βίον. Or. 920.

Ἀνεπίφθονος. ἄψογος, ἀμώμητος, ἄμεμπτος. S. in Thucyd. ad I. 75. ἀ. εἴρυσον ἔγχος. S. Tr. 1033. ἐπίσπασαί μοι ξίφος ἀνεμήσετον, ἐφ' ᾧ ὐ δεῖς σε μέμψεται ὡς πατροκτόνον, ἄμεμπτον.

Ἄνεργος. ἄπρακτος. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυ— Hel. 366. Similia in Ἄγαμος.

Ἀνερέσθαι. Ἐρωτᾶν. In usu aor. et Ἑλληνικῶς ἀνήρεθ' ἡμᾶς. I. T. 661. πόλλ' ἀν— μ' ἐν ὀλίγῳ. Hel. 771. κάλλιον εἶπας, ἤ σ' ἀνη— μην ἐγὼ. 778. κἀνηρετ'. Aj. 314.

Ἀνερεύνητος. ἀνεξέταςος. τί χρῆμά γ' ἄ— δυςθυμεῖ. I. 255. p. ἀ-ήτως· ἄλλως, ἄνευ ἐξετά— σεως.

Ἀνέρπειν. ἀνεῖρῳ'. Ph. 1185.

Ἀνέρχεσθαι. ὑποςρέφειν. H. — διηγεῖσθαι.

Ἀνελθεῖν. ἄςρων ἰᾷ-οιμ' ἠλίῳ πρὸς ἀνατολὰς Ph. 507. ἐκεῖσε πρῶτ' ἄ-ε. Tr. 61. ἀ-ὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδυ κόρης. H. f. 607. ἐξ Ἅιδυ θανὼν πρὸς φῶς ἀ. S. Ph. 625. πολλοὶ δ' ἀνῆλ-

ιπτῆρες. Ch. 531. ἀνέλαμψαν. Valck. ἀνῆ-
; (νόμος) εἰς σ' ἀ-ών. Hec. 802. ἀναχθεὶς
εἰ ὑ κυρωθήσεται. θαυμαζῶς ἐνταῦθα τὸ
ν κεῖται. τὸ γ. ἀνὰ τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ.
ὄλβος πάλιν ἀνῆλθ' ἐξ εὐτυχίας. Or. 808.
παλαιὰν κ. πάλαι γεγενημένην συμφορὰν.
ὲ τὴν μοιχείαν τῆς γυναικὸς Ἀτρέως κ. τὴν
ῶν τέκνων τῷ Θυεστῷ· ἢ ὁ μέγας ὄλβος κ. ἡ
ος κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα κ. ἐν Ἰλίῳ τῶν
ὖν εὐδαιμονία κ. ἀρετὴ εἰς τὐπίσω ἀνέδρα-
εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν μεταβληθεῖσα κ. ὥσπερ
ἀπόῤῥοιαν ἔχουσα ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης τῆς
τον συμφορᾶς κ. τ. λ. εὐχομένοις δ' ἀ-οι
σιμον.) Ch. 461. κατ' εὐχὴν ἡμῖν πληρωθείη.
εσθαι.
-έ μοι πάλιν. Ph. 1213. ἀνάδραμε, διήγη-
ἄ-έ μοι πάλιν. I. 933.
ωτᾷν. ἀνερέσθαι. ἀνηρώτα τ' ἐμὲ. I. T. 664.
ως. ἀνατεταμένως. Σοφ. Τυμπανιςαῖς. H.
. ἄνευθεν. H. χωρὶς, ἄτερ. ἄνευθε ap.
on reperi, qui tamen nonnunquam ἄτερθε
at. Elmsl. ad S. T. 541. Ἀ. θεῶν τυ.
08. ὐκ ἄ. θεῶν. I. A. 809. Prs. 162. ἄ.
τῶτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι. S. C. 403. πῶς
ταῦτα δύναιτο μαθεῖν ἄνθρωπος ὤν, θείας
ς χωρὶς; τῶτο δὲ λέγει, ἐπεὶ ὐκ ἐπίςαται,
ὀχρηςὸν ἐςι λεγόμενον. ἄ. τε πλήθυς. S.
ἄ. δίκης. An. 551. E. S. 233. τύχης. E.
. V. θνητῆς χερὸς. B. 448. πόνυ. 614.
ἀρείᾳ. 1172. πολλῶν πόνων. An. fr. IX.
Al. 489. δορὸς. Eu. 286. χαλινῶν. Prs.
ηματῶν. Prs. 606. βρόχων. B. 1172. πάλυ.
. νεώς. Hel. 1065. ψόγυ. Inus fr. 15. ἢ
κᾶνευ τῶδε λυπηθεὶς ἔσει. S. C. 816. καὶ
ἢ λαβεῖν σε εἰς Θήβας.
ρεσις. εἰς σὴν ἀ. I. 569.
ρίσκειν. Δύσποτμον ἀνδράσιν. I. A. 1333.
ν χρέος. I. T. 883. δεινὴ πόλις νοσῶσ' ἀν.
. fr. inc. 38. πατέρα σ' ἀ-ρῶν. I. 588.
φημεῖν. Ἀ-ήσει. ἀνοιμώξει, κατὰ ἀν-
ν. Σοφ. Τραχιν. (783.) H. Ἀ-ησεν.
ε. Πλάτων. B. Anecd. Ἐπ' ἀξιοῖσιν ἀ-εῖ
Or. 1335. Ἐὰν Εὐφημεῖ γράφεται, ἀντὶ
ημεῖ νοητέον, ἵν' ἡ κατὰ ἀντίφρασιν εἰρημέ-
νθεσμῷ ὄντος τῷ ἄν. ἐὰν δὲ ὑφ' ἓν, Ἀνευ-
, ἀντὶ τῷ Κατευφημεῖ κ. ἀναθρηνεῖ ὁ δόμος
ίνει τὸ Ἐνηχεῖ. ἅπας δ' ἀνευφ-σεν οἰμωγῇ
Tr. 783. ἐξέναξε, σιωπῶν ἐθρήνει, φοβῶ-
ὸν Ἡρακλέα.
ελος. νεφελῶν χωρίς. S. ἀ-ον ἐπέβαλες
S. E. 1246. φανερὸν, ἀνακεκαλυμμένον,
ταφορᾶς τῷ μὴ ὑπὸ νεφελῶν κεκαλυμμένῳ
ἀπεικάλυπτον, μέγα.
ειν. τὸ ἀνατέλλειν τὸν ἥλιον ἢ τὴν σελή-
λέγεται δὲ ἀνέχειν κ. τὸ ἐξέχειν κ. προ-
ὸς Θυκυδίδης· — κ. τὸ κωλύειν· — κ. τὸ
ζειν κ. φέρειν, ὃ κ. Ἀνέχεσθαι κ. ἐπανέχειν.
ἐν. ὡς λέγομεν, ὁπότε ὁ νέτος παύεται.
ι δὲ κ. ἄνω ἔσχεκ, ἐπῆρεν, ὕψωσεν. B.
— βαςάζειν, αἴρειν, ἐπαίρειν· — παρέχειν,
- ἀνατέλλειν, βλαςάνειν· — τιμᾶν· — ἀνέ-
ι, ὑπομένειν. S. ita Ἀνέχω ἐπὶ εὐχῆς τὸ
ἐμπω· ἐπὶ χειρῶν, τὸ Ὑψῶ· ἐπὶ βάρους τὸ
ω. Ἀνίσχει ὁ ἥλιος· ἀντὶ τῷ Ἀνατέλλει.
ἡ βοτανὴ, ἀντὶ τῷ Βλαςάνει. Ἀνέχομαι
ητικῶς, τὸ Ὑπομένω. cf. etiam S. ad
Hec. 123. Ἀ-ειν. ἄνεσιν ἔχειν. II S. T. 174.
c. Genit., Dat. et Acc. ἃ δὲ μνᾶσίς γ' ευ...
τατος θνατοῖς μελέᾳ ἀ-ουσα βίᾳ βραχὺν ἰσθμὸν. Σ.
Συνδείπν. I. δάφνα δ' ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθυς Λα-
τοῖ. Hec. 458. p. παρέσχε, ἀνέδωκε. ἄ-ε χέρας,
ἄ-ε λόγον. E. E. 592. χεῖρα. I. T. 269. τίς ἀ-
σχήσει φλόγα; I. A. 732. sc. γαμήλιον. cf. Ἀνά-
πτειν φῶς. Ph. 346. ἀηδὼν τὸν οἴνωπ' ἀ-ουσα
κισσὸν. S. C. 674. ἄνω ἔχουσα, ὑπὲρ ἑαυτὴν ἔχουσα
τὸ φυτὸν ὡς ἐν Λυκόργῳ Αἰσχύλος. ἄκυε δ' ἂν ὃς
ἔχων ἀντὶ τῷ ἄνω ἔχων. Br. incolens. Reis. su-
perinsidens. cf. Herm. ἄ-ε, πάρεχε φῶς. Tr.
308. λαμπάδα. Βάκχιος ἀμφιπύρους ἀ-ων πεύκας.
I. 716. μητρὶ ὀρείᾳ δᾷδας ἀνασχὼν. E. Cretens. II,
14. ἐν ἱεροῖς. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς
ἀνίσχει. Ag. 93. p. ἀνήσσει, ἀναπέμπεται, ἐξανί-
ςαται, ἀναβαίνει.

Metaph. πήματος ἔξω πόδα τόνδ' ἀ-εις; H.
1293. p. ἔχεις. cf. Prm. 263. ἐλαφρὸν, ὅςτις πη-
μάτων ἔξω πόδα ἔχει, παραινεῖν νυθετεῖν τε τοὺς
κακῶς πράσσοντας et καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων
ἔχειν πόδα. Her. 110. Simile est Zenob. ἐκ τῶ
πηλῶ πόδας ἔχεις· ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνυ καθεςώ-
των. ἀνέσχον σοι φάος σωτήριον. M. 482.
ἄνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω δει-
μάτων. S. E. 635. Ἀ-ω ἐπὶ εὐχῆς, τὸ ἀνα-
πέμπω.

p. ἀνατέλλειν, surgere. ὡς ἄελπτον ὄμμ'
ἐμοὶ φήμης ἀνάσχον. S. Tr. 204. ἀναφανὲν,
ἀνατεῖλαν. ἐκ μεταφορᾶς τῶ ἡλίυ.
λόγος ἀεὶ ἀ-ει. S. C. 1573. p. κατέχει, tenet
fama, obtinet.

colere, τιμᾷν, σέβειν, ἀνυψῶν, περι-
ποιεῖσθαι, *suspicere*. Βάκχης ἀ-ων λέκτρα.
Hec. 123. τιμῶν, περιποιούμενος. κ. γ. οἱ ἀνέ-
χοντές τι κ. ἀνακυφίζοντες φροντίδος τῶτο ἀξιοῦν-
τες, ἀνέχουσιν. ἐπεί σε λέχος δυφιάλωτον ςέρξας
ἀνέχει Αἴας. Aj. 212.

ἀνέχεσθαι, ὑπομένειν, καρτερεῖν. πολλὰ
τὰ πρὶν κακὰ ἠνειχόμεσθα. Ag. 904. ὐκ ἀνα-
σχήσῃ τάδε. Spt. 237. πολύπονα παθέα ἀνασχό-
μενος. Or. 1501. τῶτυς ἀνάσχυ δεσπότας. Al.
305. patere esse. Βρόμιος ὐκ ἀνέξεται κινοῦντι
Βάκχας. B. 789. Non continebit se propter
id, si tu Bacchas a sacris ejus abstrahere
conaberis. πῶς δόμων τῶνδ' εἰςόδυς ἀνέξομαι;
Al. 944. ῥᾳδίως ἀνέξεται. An. 340. ὐκ ἀ.
τίκτοντας ἄλλυς. 712. σὺ τὴν κακίςην δύλην
ἀνέξει; 934. ἄρχοντας ὀμμάτων ἐν φαεννᾶς ὐκ
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς. I. 1072. ὅτι τοιόνδε πῆμ'
ἀνεσχόμην. Ch. 742.

c. *Gen.* τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ πρεπτῶν ἀγώ-
νων ὐκ ἀνέξομαι, τὸ μὴ ὐ τήνδ' ἀςύνικον ἐν
βροτοῖς τιμᾷν πόλιν. Eu. 903. μεταβαλλόμενυ
δαίμονος ἀνέχυ. Tr. 101. ὅτε τόκοισιν ἡῆων κα-
μάτων ἀνέχυσι γυναῖκες. S. T. 174. ὐ περιγί-
γνονται τῶν πόνων. ἤτοι ἐλευθερῶνται, κ. ἄνω
ἑαυτὰς ἔχυσιν· ἄνεσιν ἔχυσιν, ἀναπαύονται. v.
init. H. Non *resurgunt* iterum a Lucinae do-
loribus. Subaudi ἀπό. *Musgr.* ἀνέξομαι κλύ-
ουσα, χὤταν εὖ λέγῃς. S. E. 1028. οἷον ἔςαι και-
ρὸς, ὅτε με εὐφημήσεις, ἤ τοι πεισθήσομαι κ.
ἐπαινέσω, ὅταν εὖ λ. Libenter te audiam. Br.
καὶ, *etiam*, non erat obliterandum. χὤταν
reddi non potest per *quod*, sed per *quando*
est vertendum. Ich werde die Zeit noch erleben

müssen. — ἐκ τινος ἐν τινος ἐν τινος müssen. Huic respondet ἀλλ' ὅ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε. ἀνάσχου τοῦτ' ἐμοῦ κλύων. I. 947.

cum Particip. in Nominat. Ἀ-ου ἐνδίκως πράσσων κακῶς. Or. 1599. σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δωμάτων ἔχων ἴσον; Ph. 550. οὐδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχουσα. M. 38. οὐκ ἀνέξομαι ζῶσα. H. 354. νικωμένη Παλλὰς οὐκ ἀνέξεται. Her. 353. οὐδεὶς ἐμ' ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται. 687. οὐδ' ἀνέξομαί ποτε σιγῶν. H. f. 222. ἠνέσχοντό δ' ἡμαρτηκότες. 1319. πάσχων ἀνέχου. E. fr. inc. 102. σοὶ δ' ἔγωγε κ. νοσοῦντι συννοσοῦσ' ἀνέξομαι. E. fr. inc. 152, 11. σοῦ κλύων ἀνέξεται. Prs. 835. καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια, πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην. Ag. 1275. εἰ παρὼν Αἴας ὁ μείζων, ταῦθ' ὁρῶν ἠνείχετο. S. Ph. 411. ὁ Τελαμώνιος. ἀνέξομαι κλύουσα. S. E. 1028. et ἀνάσχου κλύων. I. 947. paulo ante in Ἀνέχεσθαι.

Ἀνεψιός. patruelis. φεύγουσα συγγενῆ γάμον ἀ-ῶν. Prm. 856. ἐξ ἀδελφῶν. I. T. 919.

Ἄνη. ἄνυσις κ. πρᾶξις. H. cf. Ἄνειν. Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. Spt. 698. S. τελείωσις ἔξαι. ἀνύσιμα κ. τελεσθῆναι δυνάμενα.

Ἀνηβᾶν. ἐκ δευτέρου ἀνθεῖν, νεάζειν. H. ἀνανεάζ. B. Anecd. μάχοιντ' ἀ-ήσαντες. Her. 173. ἀ-ᾷ. I. 1465.

Ἀνηβητήριος, α. repubescens. ἀ. ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν. An. 583. ἀνηβῶσαν, ἢ τὴν ἀνὰ πρὸς τὸ λαμβάνειν συναπτέον, ἵν' ᾖ ἀναλαμβάνειν ἀκμαζικὴν ἰσχὺν ὃ κ. ἄμεινον. Ἐπαινῶ. βούλομαι, ἀσπάζομαι· τυτέξιν ἥδις ἂν ἀνηβήσομαι, εἴ τις θεῶν καθ' Ὅμηρον μέλλοι Γῆρας ἀπεξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα. (Il. I. 446.)

Ἀνήκειν. προσέρχεσθαι. τἔργον τόδε μεῖζον ἀ-ει ἢ κατ' ἐμὲν ῥώμαν. S. Tr. 1019. τὸ βοηθῆσαι ἢ βασάξαι τὸν Ἡρακλέα μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμέ. et ὁρμᾷ, ὥρμηται μεῖζον ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν.

Ἀνηκές. ἀνῆκον. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. H.

Ἀνήκεστος, ον. ἀθεράπευτος. H. et S. ad S. T. 98. ἀπὸ τοῦ ἄκος, ἡ θεραπεία, et ἀνίατος. S. κακόν. M. 283. H. 722. ἀ. μεριμνήμαι' ἔχων βάρη. S. Ph. 186. τῆς ἀν. χαρᾶς. Aj. 52. τιμῶσ' ἀ. πάθος. Ch. 511. ἀνίατον. θάλπει ἀ. πυρὶ sc. ἐλπίδος. S. E. 888. ὡς εἰ ἔλεγεν ἀνιάτῳ ἐλπίδι. Ἀνέλπιστον γ. τὸ παραγενέσθαι Ὀρέστην ἤδη ἀπολωλότα.

Ἀνηκίδοτοι. ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ. H. Not. Ἀνηκίδωτος.

Ἀνηκουστεῖν. Ἀ-ούσησε. Παρήκουσεν, ἀνήκοος ἐγένετο, ταχέως ἤκουσεν. H. Τῶν πατρὸς λόγων. Prm. 40.

Ἀνήκουστος. Ἀ-α, τὰ μήτε ἀκοῆς ἄξια, τὰ ἄῤῥητα, δυστυχῆ. Ad H. πάθεα. H. 362. ἤκουσ' ἀ-α. S. E. 1407. ἃ δ' δύναται τις ἀκούειν πᾶσι γ. τῶν φονευομένων βοαὶ, κἂν ἐχθροὶ ὦσι, θέος κ. ὑποστολὴν ἀκούομεν φέρουσι. τὰ μὴ ἀκούομενα, ὁ γ. τοιαῦτα πρότερον ἤκουσα.

Ἀνήλιος, ον. cf. Ἀναλ. μὴ ἔχων ἥλιον. H. De orco et inferis. Λισσαίδος ὡς πέτρας λιβὰς ἀ. An. 535. πολυήλιος, ἐν ἡλίῳ ὤσα. ἢ ἥλιον μὴ ὁρῶσα σπηλῶν, ἢ ὁ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου. ἢ ἀ-ον εἶπεν λιβάδα ἐν σπηλαίῳ, αὕτη γ. ὁ καταλάμπεται ὑπὸ ἡλίου. ἄντρων, ἐν μυχοῖς ἀ. Prm. 453. λέχη θεῶν δικοστατοῦνθ' ἀ. λάμπα. Eu. 380. p. σκότου. ἀ. βροτοσυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους. Ch. 50. ὃς οὐδὲ ἥλιος ἐπίδοι, διὰ τὸ Ἀγαμεμνόνος μύσος. Φιλοῦντες γ. αὐτὸν οὐδὲ ἀκούειν ἠνείχοντο κατ' αὐτοῦ. φυλλάδα μυριόκωπον ἀ. ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων. S. C. 677. διὰ τὴν δασύτητα τῶν φυτῶν. et Eust. Od. E. 1547. ἰσέον δὲ, ὅτι κατὰ μίμησιν Ὁμηρικὴν κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ, φυλ. μυρ. ἀ. π. p. Αἰδης. ἐξ ἀ-ων μυχῶν Ἅιδου. H. f. 607. Al. 439. Spt. 843. in Ἀνάλιος.

Ἀνήμερος, ον. ἄγριος, θηριώδης. H. Χάλυβες ἀ. γ. οὐδὲ πρόσπλασοι ξένοις. Prm. 716. χθόνα ἀ. τιθέντες ἡμεροῦμένην. Eu. 14. βροτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀ-ους. 795. ἀ. δόρει. Ae. S. 988. al. al. Blomf. δορικανεῖ μόρῳ θανών. σφαγὰν κυσί τε φοινίαν δοὺς ἀ. Hec. 1078.

Ἀνημερῶν. ὃς (Θησεὺς) ἀ-ωσα κνωδάλων ὁδόν. S. Thes.

Ἀνήνεμος. νήνεμος, γαληνός. Φυλλάδα ἀ-όν τε πάντων χειμώνων. S. C. 677.

Ἀνήνυτος, ον. ἀ-τος. ἀτελείωτος. Ἀ-ύτῳ. ἀκωλύτως ἄνυσιν κ. πέρας μὴ ἐπιδεχομένῳ. Od. H. 111. τὸν ἀ. οἶτον ἔχουσα κακῶν. S. E. 168. μὴ 'πὶ τοῖς ἀ. τρύχου σὺ σαυτὴν. Hel. 1301. p. ἄλλως, μάτην. ταῦτ' ἀ-ως ἔχει. S. Soyr. VI.

Ἀνήρ. vir, virilis aetatis et animi, opp. γυνή — homo, ἄνθρωπος — πόσις. discrimen inter hoc et ἀνήρ. v. S. Tr. 551. — mortalis. Plural. saepius i. q. ἄνθρωποι.

Epith. ἀνδρόπαις. Spt. 518. εἰς ἄνδρ' ἀφίκου I. 322. εἰς ἡλικίαν τοῦ ἀνδρὸς βάτας. Hec. 646. ξένον. 1244. ἄπλυτος. S. fr. 58. ἰσάδελφος. Or. 1015. ὁμογενὴς. Or. 244. πένης ὀδὸν εὐγενὴς ἀ. Ph. 445. τυράννους. M. 308. θυραῖος. H. 408. κλῶπες. Rh. 645. πῶς ἀ. ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν. Or. 1523. Θρῃκὶ. Hec. 19. νεανίων. E. E. 344. de moribus, in bonam p. ἀ. παρ' ἄνδρα ἔσεται ξυμφόρος. Hel. 1078. δορυσθενὴς. Ch. 156. πολεμίως ἐπήλυδας. Prs. 241. ὁ χαλκοστὴς. S. Ph. 726. ἀ. τευχηστήρων. Prs. 898. ὠπλισμένων. ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄ. πυρφόρον. Ὀρ. 417. δημότην. Aj. 1072. πᾶς ἀ. κώπης ἄνευ. Prs. 376. ἀ. φυτοποιούμενος δίκην. Eu. 839. πόλιν γ. παῖς ὁ γηράσκων ἀ. S. Peleus I. τῷ πρώτῳ στρατῷ. Hec. 504. αἰσχρὸν, προσωτεῖν δωμάτων γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα. E. E. 953. κακὸν τὸ κεύθειν, κοὐ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενοῦς. S. Aload. II. ὀλοσχερὴς ἀ. S. fr. 50. φίλτ. Al. 45. φίλον. 1011. ἔτης. Ae. fr. 312. ἐσθλὸς κ. πρόθυμος. Hec. 307. πιστὸς ἐν κακοῖς. Or. 726. θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλ. ἀ. Hec. 310. μέγεστος ἦν ἀ. Ph. 1747. εἰς ἀ. κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾷν φάος. I. A. 1394. ἀ. γ. ἐσθλῶν στέρνον ἐμαλάσσεται. S. Eriph. II. τὸ μωρὸν ἀ-ᾶσιν ἐν ἔνι. H. 966. opp. γυναῖκες. τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφηστοὶ. S. Ph. 709. ἀ. ἀλφηστῶν ὄλβος. Spt. 755. ἐφευρετῶν, φρονίμων. περίφαντος ἀ. Aj. 229. ἀ. ἐκ δόμων θανὼν, ποδεινὸς. I. T. 1005. ἀ. ἐκτελέων. Ag. 105. excellentium. Σκῦρος ἀ. ἀλκίμων μήτηρ. S. Ph. 326. p. πατρὶς ἀρίστου ἄ. ἐκπρεπὴς πόλεως. Spt. 57. περιφραδὴς. S. A. 348. φραδέος, συνετοῦ. Hes. et ἀριφραδὴς ἄγαν φανερόν. Id. περισσοὺς ὧν ἀ. H. 948. μακάριος. Or. 559. δυλοῖ γ. ἄν. πλὴν θρασύστολος γνώς τις ἦν. H. 424. οὐχὶ τὸ πιόντος ἦν ἀ-ος. S. T. 394. πρατῆρες, ἀ-ὸς εὔχειρος τέχνῃ. S. C. 472. ἢ πάντα νικῶσ' ἄ. κακοῖσιν. Hec. 659. σοφώτερ' ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν ἔπη. M. 676. p.

ἰνθρωπον et νοεῖν. ἐδ' ἄ-ας γυναικῶν ἐξο-
θαι φύσιν. E. An. 354.
deterius. ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει,
ἴος ἐκ Ἀργείος, ἠναγκασμένος. Or. 901.
ἠπας. 1403. διωκτός p. φυγάς. Σοφ. Poll.
58. κωτίλος ἀ. S. Phaedr. περισσὸς ὢν
948. κἀκ ἐν ἀ-ᾶσιν. Al. 786. κακὸν
τὸ λῆμα σόν. ἠτ' ἄρ' ἐκ ἐ' ἐς' ἐν ἀ-ά-
35. ἀ. μαιμῶνον. Or. 1663. πρὸς γ.
τε κ. βαρυψύχῳ ἀ. Aj. 319. πέπτωκεν ἀ.
ιων κομπάσματα. Spt. 779. ἄ. γενέσθαι
. Or. 735. ἄ. ἀπευκτὸν. Ae. S. 792. ἄ-α
λυμαντήριον οἴκων. Ch. 760. μεγάλα με-
ούρων κλύων ἀνοσίων ἀ. Spt. 551. ἀ. δ'
κ φῆς, ἀνέρος ἐκ ἄξιον δειλὸν κεκλῆσθαι,
ryx. VIII. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυσό-
ἀ. Spt. 697. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀ-ὶ
ιργῷ. Eu. 550. ὄρνις ἀδεὶς ἀ-ὶ φηλήτῃ
S. fr. XVI.
ι s. Adj. ἀ. ἐπ' ἀ-ὶ ᾳᾶς. Her. 837. Ἴσον
τε κ. γυνὴ σθένει. An. 673. ἀ-ῶν ἀλκῇ.
ιι. βραχύ τοι σθένος ἀνέρος. E. Aeol.
-ας φονεύειν. Or. 566. θυραῖα φρονή-
-ῶν νωθετεῖν. H. 396.
admicho. ὅτε γ. γυνὴ πέφυκας, ἐν' ἐν ἀ-
ύ γ' εἶ. Or. 1528.
νδρεῖος. σὺ γ. μετ' ἀ-ῶν; Al. σὺ γ.
ἄσαν ἀριθμεῖ; ἐπηύμως ἄ. ὄντα. Her. 998.
ἀδ' ἄ-α γίνεσθαί σε χρὴ. E. E. 695. ἄ-
θρούγας κακῶς, εὐρὼν. Or. 1351. veros viros,
ός. ἐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ σ', ἀλλὰ τάν-
I. 491. πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες ἐκ ἴχνο'
ἔλεξωσιν αὐτὰς. E. Temen. XIV. ὅτ' ἐκεῖ
ηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀ. S. C. 895.
ες, maritus, opp. foemina, conjux,
r. Ὅταν γυνὴ πρὸς ἄ-α μὴ δίχοιατῇ. M.
ἕκτορα ἀ-ὸς ἐξερημένῃ. 286. ἐ καλὸν,
γυναικοῖν ἄνδρ' ἵν' ἡνίας ἔχειν. An. 178.
ἐ-ὸς ἁμαρτάνοσ'. 373. ἴσον γ' ἀνὴρ τε κ.
θένει. 673. 674. γυναῖκα κ' ὠφέλειαν κ.
ἀνδρὶ φέρειν ἐδίδαξα. E. Alcmaeon VI.
δόμων θανὼν, ποθεινός. I. T. 1005. ἀχὶ
ς ἡ γυνὴ; E. E. 931. αἰσχρὸν, προσαιτεῖν
ἀστῶν γυναῖκα, μὴ τὸν ἄ-α. 953. ἀεὶ
ις ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς ἔφυσαν ἐ-ῶν.
6. ἀ. εὐνίδας λωβώμενοι. 927. ἄ-ας ἐ
ναι ἐξομοιοῦσθαι φύσιν. An. 354. γυναῖ-
φίλαι. E. E. 265. ἡ σὴ θυγάτηρ εἰς ἀ-ὸς
τρ. Or. 558. ταρβῶ γ. ἀξεργάνορα παρ-
ελεόρω' ἴδς. Prm. 898. Quae nuptiae
ove initae sibi non convenirent. μὴ
μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας
ρ. S. Tr. 551.
fortalis, homo. ἔξοιδ' ἀ. ὤν. S. C. 567.
ὁ πάνθ' ὁρᾷ. Ph. 752. χὤς τις πλεῖς' ἀ.
ης ἤθλησα κινδυνεύματ'. S. C. 562. Homo
umani nihil a me alienum puto. Boeth.
ν ἐκ ἀνὴρ δδ' ἦν. Aj. 77. τίτα τίς ἀ-ῶν
ἀσυνετώτερος; Or. 495. εἰ πόλεις εἰσ'
E. Phryx. IX.
ς. ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμῖνι. H. corr.
ut exscriptum legitur in Ἔκλογον.

θμος. cf. Ἀνάρ. Μὴ εἰς ἀριθμὸν ὦν.
. Z. ἄπειρος. ποντίων τε κυμάτων ἀ. γε-
rm. 90. ἄπειρον χῦμα, πλάτος, διάχυμα.
ἀ-ος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος. Aj. 605. ἐν
ὀδενὶ ἀριθμῷ τασσόμενος, ἀλλὰ περιῳδιμμένος.
Ἀνήροτος. μὴ ἠροτριωμένος. H. Στεῖχ' ἀ-ας
γύας. Prm. 708. πορεύω τοὺς μὴ ἀροτριῶντας.
Ἀνήφαιστος. ὑφῆψε δῶμ' ἀ-φ πυρὶ. Or. 620.
ἐπεὶ μεταφορᾷ χρώμενος εἶπεν ἀνῆψε δῶμα, οἷον
ἀπώλεσεν, ἐπήνεγκεν ἀν. π. θηλυνθεὶς, ἄνευ πυρὸς
διέφθειρε τὸν οἶκον. τῷ ὕλην μὴ ἔχοντι, ὅτι ὁ
τῶτο λέγει τὸ πῦρ, τὸ τὰ ξύλα κ. τὴν ὕλην ἀναλίσ-
κον, ἀλλ' ἕτερόν τι, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναλωτικὸν κ.
διαφθαρτικόν. et τοιοῦτον ἐν συμφορᾷ.
Ἀνθαιρεῖσθαι. ἀφαιρεῖσθαι. — προαιρεῖσθαι.
ὀδεὶς στέφανον ἀ-ήσεται. (ἐν κακοῖς) Hec. 660.
ἔσοντ' γ. τῇ νίκῃ στέφανοι. ὀδεὶς νικήσας ἐκείνην ἐν
κακοῖς λάβῃ, ἀλλ' ἐκείνῃ νικῶσα πάντας ἐν κακοῖς
στεφανωθήσεται. τὰν ἐνδοξον ἀ-ομένα φάμαν. H.
773. p. προτιμῶσα, προκρίνουσα, αἱρουμένα πρό. μήτ'
ἀνθελέσθαι τύμον. I. A. 482. τὸ εὐσεβὲς τῆς δυσ-
σεβείας ἀνθελοῦ. Cy. 310.
Ἀνθάμιλλος. τοῖς ἀ. πολεμιώτατοι. I. 606. p.
ζηλοτύποις.
Ἀνθάπτεσθαι. ἅπτεσθαι, θιγεῖν, ψαύειν.
ἀ-μαί σε τῶνδε τῶν αὐτῶν. Hec. 275. ὁμοίως
ἅπτομαι (ἀντιψαύω). τερμόνων ἀνθήπτετο. M. 1182.
ἵνα πρὸς τὸ τέλος ἀφίκοιτο τῇ δρόμῳ, τουτέστι τὸν
καμπτῆρα. Porr. ἂν ἥπτετο. Schaef. ἂν ἔλκων ἀ-
νήπτετο. — διώδυνος σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων
ἀ-ήψατο. S. Tr. 778. — τῆς σῆς καρδίας ἀ-ηψά-
μην. M. 1360. Hel. 966. χρησοῖσι δόλοις ξυμφορὰ
τὰ δεσποτῶν κακῶς πιτνοῦντα κ. φρενῶν ἀ-εται.
M. 65. συμφορὰν φέρει κ. ὀδύνας.
Ἀνθεῖν. ἀκμάζειν, θάλλειν. Ἕκτορος ἤνθει
δόρυ. Hec. 1310. ὁ δ' ὄλβος ἄδικος — ἐξέπτατ'
οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον. E. E. 944. — μί-
μνοντι δὲ κ. πάθος ἀ-εῖ. Ch. 1002. — δαίνυται
γ. ἤνθηκεν, ἐξώμηκεν ἡ νόσος. S. Tr. 1089. ἤκμα-
σεν. ἀνθῶν πέλαγος νεκροῖς ἀνδρῶν ναυτικῶν τ'
ἐρειπίων. Ag. 667. Euphemist. cf. αἰσχιστον στέφα-
νον. ὀδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται (ἐν κακοῖς). Hec.
660. ἀρνούμενος λώβαν. 1073. πάθος ἀνθεῖ. Ch. 1002.
ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Prs. 818. ὡς ἄρ'
ἡμῖν ὁ σμικρὸν κακὸν ἠρξεν τὸ δῶρον. S. Tr. 872.
κατεύνασεν p. ἀνεῖλεν. γόεδνα ἀνθεμίξομαι. πέν-
θος γεύομαι πικρόν. Al. 1072. γεύσασθαι κακῶν.
Hec. 375. τὸν ἀτέλευτον ὕπνον i. e. θάνατον.
Ἀνθεμίζεσθαι. Γόεδνα δ' ἀ-μαι. Ae. S. 73.
τῶν γόων τὸ ἄνθος ἀποδρέπομαι.
Ἀνθεμόφρυτος. ἐξ ἀνθέων ῥέων. ἀνθεμόεις,
ἀνθεμώδης. ἀ. γάνος μελίσσης. I. T. 633.
Ἀνθεμουργός. Τῆς τ' ἀ-οῦ ᾳάγμα παμφαὲς
μέλι. Prs. 511. τῆς ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης με-
λίσσης.
Ἀνθεμώδης. ἄνθος ἔχων. H. ἀνθεμόεις, ἀν-
θηρός. τὸν ἀ. Τμῶλον. B. 462. ὅτ' ἀ-ὴς ἦρος.
sc. τέρμαρ. Prm. 455.
Ἀνθεσφόρος. ἀνθοφόρος. ἀνθηρῷ, ἢ εὐώδει,
ἀνθεμωτικῷ. H. ἀνθηφόρος ἀνθηρός. μέλαξ.
B. 702.
Ἀνθήλιος. vid. ἀντήλ. Sic Ἀντόμοιον et Ἀν-
θόμοιον. τὶς ἀ. πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν.; I. 1550.
p. ἡλίου δίκην. Sic ἀντίφεος.
Ἀνθήμερον v. Αὐθήμερον.
Ἀνθηρός, ἀ. v. Ἀνθεσφόρος et ἀνθωρός. ἄνθι-
νος. Ἀ-ὸς εἰμάτων σολῇ. I. 73. ἀ. χλόης. Cy.
539. μανίας δεινὸν ἀ. τε μένος. S. A. 980. τὸ ἀκ-

μαῖον κ. ἀνθῶν ἐν κακοῖς. Gl. in cod. Dresdens. ἀκμαῖον κ. σφοδρόν.

Ἀνθηφόρος. v. Ἀνθηρός. λείμακας ἀ. I. A. 1544.

Ἀνθίζειν. ἀνθεῖν ποιεῖν. ἐξανθίζειν τὸ βάπτειν κ. οἱονεὶ χρώματος ἀνθηρῶ ποιεῖν, χρώμασιν ἀνθηροῖς χρωματίζειν, κοσμεῖν, ὅπερ αἱ γυναῖκες καλλωπισμῶ ἐπιθυμῶσαι ποιῶσιν, ἵνα τὴν ὄψιν καλλίους φαίνωνται. In Arist. Λυσισρ. 43. ἀ. χρυσαυταυγῆ sc. φάρεα. I. 890. ὦδ' ἠνθισμένον. S. E. 43. κεχρωτισμένον, πεπολιωμένον ὑπὸ τῶ γήρως καὶ ὑπὸ τῶ χρόνῳ μακρῶ, ἐνηλλαγμένον κατὰ τὴν τῶ σώματος διάθεσιν. ἐκ μεταφορᾶς δὲ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθούντων δένδρων. et πλαττόμενον et Sn. τινὲς τὸ ἠνθ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἤκουσαν, οἷον ταῖς πολιαῖς. τοῦτο δὲ ἀπίθανον. ἐγνώσθη γ., εἰ κ. τοσοῦτον ἤλλαξε τὴν κεφαλήν. δοκεῖ οὖν μοι ἀντὶ τῶ Ἡσκημένον τωτέρι πλαττόμενον. εἰ δὲ τὸ ἠνθ. ἐπὶ ἡλικίας δεξαίμεθα, ἔξιν ἂν ἐπὶ τριχῶν, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς τῶ σώματος. Quod etiam *Herm.* probatur. Moschopul. κεχρωματισμένον.

Ἀνθιζάναι. ἀντιοζατεῖν — πᾶσιν ὃς ἀντέξῃ θεοῖς. Prm. 354. ἠναντιῶτο. δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀ-αται. Prs. 700. φρενῶν regitur a δέος. S. legit παλαιῶν φρενῶν. τῶν πάλαι προσόντων ὑπὲρ τῆς ἐμῆς αἰδοῦς λογισμῶν. πρὸς τὴν ἀνάγκην ὦδ' Ἄρης ἀ-αται. S. Thyest. I. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἀνθιζάμενον χρυσὸν πεποίηκε πρὸς τὸ Ἕκτορος σῶμα ἐν Φρυξί. Locum f. respexit Virg. Aen. I. 484. Exanimumque auro vendebat corpus Achillis. Buttler. Ae. fr. 254.

Ἀνθοβοσκόν. ἀνθοτρόφον. Σοφοκλῆς Αἰθίοψι. H.

Ἀνθόκροκος, ον. πήναις. Hec. 471.

Ἀνθονομεῖν. Ἀ-ῶσας προγόνῳ βοός. Ae. S. 44. ἄνθη νεμομένης.

Ἀνθονόμος. ἄνθη νεμόμενος. ἀ-ῶς ἐπωπᾶς. Ae. S. 542. κατανομάς.

Ἀνθοπλίζειν. Ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι. E. S. 666. p. παρα et ἀντιτεταγμένοι.

Ἄνθος. βλάσησις. H. τὸ ἐξαίρετον, καλλώπισμα, γέρας, δύναμις. et H. ἄνθη, τὰ φάρμακα κ. τὰ βαφεῖα. in Ἀφάρμακον, et Λώτισμα, ἄωτον. Ῥοδέων πλόκον ἀ-έων. M. 842. ὀρδοέντ' ἄ-εα. I. A. 1298. αἰρόμενος ἄγρευμ' ἀ-έων. E. Hypsip. fr. V, 5. ἄ-εσι θάλλων χλωροῖς. I. A. 1296. ἄ-η πλεκτά, παμφόρω γαίας τέκνα. Prs. 617. χροιᾶς ἀμείψεις ἄ. Prm. 23. καλλώπισμα, λαμπρότητα. ἄ-εα λειμώνια. Ae. fr. 310.

Metaphor. ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄ-ος. S. Tr. 549. ἥβας ἄ. ἄδρεπτον ἔξω. Ae. S. 666. μὴ ἐκκοπείη. Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄ. Tr. 808. ἀποκείρεται σὸν ἄ. H. f. 875. Hercules. Pindar. ἡρώων ἄωτον. λώτισμα. Hel. 1609. ἀδοβάται γ. πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄν. Prs. 920. *Well.* recep. a *Passov.* v. Ἀγδαβάται. κατέξαινον ἄν. Ἀργείων. Ag. 201. τὸ Περσῶν ἄν. οἴχεται πεσὸν. Prs. 250. τοιόνδ' ἄ. Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. 59. τὸ ἐξαίρετον μέρος τῶν ἀνδρῶν vel λώτισμα. τὸ σὸν γ. ἄ., παντέχνῳ πυρὸς σέλας, θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. Prm. 7. p. γέρας. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄ. Ag. 955. p. μένος, δύναμις. δηξίθυμον ἔρωτος ἄ. 749. τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄ. καταδερχθῆναι. S. Tr. 1000.

Ἀνθρακιά. ἀνθράκων σωρός. Ἀ-ιᾶς ἀποχναύειν. Cy. 357.

Ἀνθρακῶσθαι. δαλὸς ἦν-ωμένος. Cy. 609. κεκαυμένος. κεραυνῷ Ζηνὸς ἦν-νος. Prm. 372.

Ἄνθραξ. pruna. θέρμ' ἀπ' ἀ-ἄκων κρέα. Cy. 373. εἰς μέσους τοὺς ἄ. 607. 243. ἐπ' ἄ-ος. 243.

Ἀνθρώπειος. γίγνωσκε τὰν-α. Inus fr. 21. τὰ-α μὴ σέβειν ἄγαν. Ae. Niob. 144. μή νυν τὸν ἀ. αἰδεσθεὶς ψόγον. Ag. 937. ἀ. δ' ἂν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Prs. 703. οἷα πολλάκις ἐν τοῖς βροτοῖς ἢ ἀνθρώπινα κ. ὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς ἐπέλθοι ἐν πήματι κ. ἐν βλάβῃ. ὡς γ. ἄνθρωποι πάσχουσι κ. τὰ αὐτῶν πήματα, ὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

Ἀνθρώπιον. homuncio. Cy. 184. i. q. ἀνθρωπίσκος.

Ἀνθρωπίσκος. Cy. 315. ut 265. ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον, ὦ Δεσποτίσκε.

Ἀνθρωποδαίμων. κείσεται βλέπων φάος. Rh. 971. δαίμων δῖος. Deus ex homine factus.

Ἀνθρωποκτονεῖν. v. Ἀνθρωποσφαγεῖν. Hec. 260. φονεύειν, ἀνδροκτονεῖν. ὁ ἄνθρωπον φονεύσας et Ἀ-όκτονος, ὁ ὑπὸ ἀν-ῶ φονευθείς. cf. Ξιφόκτονος et -όνος. et Ἀνδροκτόνος.

Ἀνθρωποκτόνος. I. T. 389. βορᾷ χαίρουσα ἀ-φ. Cy. 127.

Ἄνθρωπος, ὁ et ἡ. ἄνθρ. ἐξι πνεῦμα κ. σκιὰ μόνον. Aj. L. III. ὦν. Or. 8. γεγὼς. Inus fr. 20, 2.. ὄσα. H. 472. βαρὺ φόρημ' ἄ-ος εὐτυχῶν ἄφρων. Ae. fr. 276. ἢ χαρίεν ἔσθ' ἄν. ἢν ἄν. ἢ Ae. fr. 277.

in Gen. Sing. ἀ. φύσις. Hec. 296. φθέγμα ἀ. λαβεῖν. I. T. 52. ἀ. πέρι. I. 239. οἴησις ἀ. κακῶ. E. Glauc. fr. I.

Gen. Plur. τιμώμενοι χαίρουσιν ἀ. ὕπο. H. 8. ἄλλοισιν ἄλλος θεῶν τε κἀν. μέλει. 104. πᾶς ὀδυνηρὸς βίος ἀ. 189. ἀ. θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα. Cy. 373. ἔκ τ' ἀ. I. 878. πάντα τὰ. ἴσα H. f. 633. ὦ τύραννε θεῶν τε κἀν. E. Andr. fr. VII. ἀν. ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς ὐδὲν ἄλλο, πλὴν κακὸς. H. 595.

Dat. Pl. τὴν τύραννον ἀν. μόνην. Hec. 816. ἀν. ὐκ ἐχρῆν ποτὲ τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον. Hec. 1187. ἐν ἀ. ὡς μέγ' εἶ κακόν. Or. 126. τὰ χρήματ' ἀ. τιμιώτατα. Ph. 442. τὸ ἴσον νόμιμον ἀ. ἔφυ. 541. πᾶσιν ἀ. φιλότεκνος βίος. 972. πᾶσιν ἀ. ἡν ψυχὴ τέκνα. An. 419. νεῖκος ἀ. μέγα γλῶσσ' ἐκπορίζει. 645. τὸ φῶς τόδ' ἀ. ἥδιστον βλέπειν. I. A. 1[illegible] μέγιστος ἀ. εἰς τέρψιν βίου. Cy. 520. ὁ Βάκχιος. ὐδὲν ἀ. τῶν θεῶν σαφὲς. H. f. 62. πόλλ' ἐστὶν ἀ. κακά. E. Antiop. fr. 22. ὐκ ἔστιν ὐδὲν χωρὶς ἀ. θεῶ. E. fr. ine. 104. ἀ. εἰκὸς ἐξαμαρτάνειν. H. 1433.

in Ac. ἀ-ῶς ὁρᾷν. Hec. 488. χρὴ θνοσὼς φωνὰς πάντας ἀ. ἔχειν. H. 928.

Ἀνθρωποσφαγεῖν. Hec. 260. v. Ἀνθρωποκτονεῖν.

Ἄνθρωσκε. ἄνω θρῶσκε. ὠρχοῦτο Σοφ. Μώμῳ. H.

Ἀνθυβρίζειν. ἀ-ομαι. Ph. 623.

Ἀνθυπηρετεῖν. ἀνθυπηρετεῖν. ἀ. αἰσχρὰ τοῖς χρωμένοις. H. 999. συμπράττειν τοῖς αἰσχροῖς κ. τοῖς ταῦτα βουλευομένοις. ἡ φῆς ὑπομνὺς ἀ-ῆσαι χάριν. S. Colchid. III. τὸ ἀνταποδοῦναι. Sn. et B. Anecd.

Ἀνῖα, ion. -η. cf. Pors. ad Ph. 1334. et Ruhnk. ep. crit. p. 276. Ἐμὰς λαχόντ' ἀ. S. Ph. 1115. p. ὀδύνας.

Ἀνιᾷν, -ζειν. κακῶς ποιεῖν τινα, θλίβειν, λυπεῖν. et B. Anecd. Ἀ-θεὶς. λυπηθεὶς. Ὁ δρῶν σ' ἀ-ᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὠτ' ἐγώ. S. A. 319. φίλους ἀ-ῶν. Aj. 266. τῶτ' ἀνιῶμαι. S. Ph. 906. ἄχθομαι. ὀδὲ ἀ-σει. E. Epist. IV.

Ἀνιαρός. λυπηρός. Ἀ. ὄν τὸ κτῆμα. Or. 230. λύπην ἀ-ωτάτην. M. 1113. ὄνομα ἀ. Ph. 1324. αἰθ' ἡδὺ βροτοῖς, εἶτ' ἀ-ὸν παῖδες τελέθουσ'. M. 1094. ὡς ἀ-ῶς λέγεις. S. A. 316.

Ἀνίδρυτος. ἄστατος. δρόμοις ἀ. ἠλάσθην μ' ἀεὶ. J. T. 971.

Ἀνιέναι. εἶμι. ὑποστρέφειν, ἀνέρχεσθαι. H. γῆ ἀνεισ' εἰς αἰθέρα. E. Syl. II. 4. πάλιν τῶνδ' ἀνειμί σοι γένος. Her. 210. ἀνέρχομαι affinitatem demonstraturus.

Ἀνιέναι. ἵημι. ἐκπέμπειν, ἐκφέρειν, ἐκδοῦναι, προϊέναι, — ἐνδοῦναι, ἀπολύειν, ἐᾷν. H. χαλᾶν. πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα. S. T. 1405. ἀνεδώκατε. ἤγων, ὦ μῆτερ, ἡ γεννήσασά με, πάλιν εἰς πορὰν ἐμοὶ δόσα. πνεῦμ' ἐκ πνευμόνων. Or. 277. ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ. Phaeth. cod. Clarom. II, 14. sc. Ἐριννύς. ἡ (γῆ) ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληξ ἔσχυν Σπαρτῶν ἀνῆκεν. Ph. 946. ἀνέδωκε. φύσημ' ἀνεὶς δύστλητον. 1447. ἀναπέμψας. ἃς (πνοὰς) ἀνῆκ' αὐταῖς θεός. B. 765. τὰ δὴ (κνώδαλα) ἀνῆκε γαῖα. Ae. S. 269. μητ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀν. τινά. S. T. 270. αὔξειν. μὴ ἀνῆς μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀρρὸν. Eu. 178. v. Ἀφρός. ὀδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμὸς. S. C. 1609. Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν βίλωμ' ἀνεῖται. Spt. 398. ἀνέφυσεν, ἀναβλάστησε, καταλέλειπται.

p. ἐνδοῦναι, χαλᾶν, διαλείπειν, ἐᾷν, θεῖναι, συγχωρεῖν. Ἀνειμένος. ἀπολελυμένος. ἐλεύθερος, προπετής. ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου. S. Ph. 765. ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρόσω ἀνῇ. S. Ph. 639. παύσηται, πεσῇ, θραυσθῇ. ὅταν μ' ἀνῇ νόσος μανίας. Or. 227. σὺ δ' ὀκ ἀνίης μωρίας. M. 457. ὀκ ἀνήσω προθυμίας. H. 285. ἄνες θάνατόν μοι. An. 532. ψυχὴν ἀνεῖναι τῶδε. Rh. 965. ὅταν ἀνῇ πνοὰς. Or. 699. ἀναπνεύσῃ. σολίδα κροκόεσσαν. Ph. 1498. χαλάσασα, ἐάσασα, ἐκβαλοῦσα. πέπλοις ανειμένοις. An. 599. Ἀνιεμένη. ἀνέλκυσα κ. ἀνακλῶσα τὸν πέπλον κ. τὸν μασθὸν δεικνύσα κ. ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα. Hes. τῆσδε χεῖρας διπτύχους. An. 579. ζυγηφόρον πῶλον ἀνέντες. H. f. 122. δεξιὸν ἀνεὶς σειραῖον ἵππον. S. E. 721. σφίγματ' ἀνεὶς. I. A. 325. p. σφραγῖδα. κλῆδες ἀνῆκαν θύρετρα. B. 448. κάνεῖτο λαγόνας. E. E. 826. διοίξῃ σφάγια. E. S. 1204. contul. Barn. πόδην ἐκ κατώρυχος σέγης ἄνες. S. A. 1100. ἔξελε. ἐπεὶ φυλακὰς ἀνῆκα. E. S. 1042. ἡμεῖς ὀκ ἀνιεμεν πέτρους βάλλοντες. I. T. 318. p. διαλείπον. ἵν' ὅποτε χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαὶ. B. 1. ἀνεῖναι τῶν δεσμῶν. E. Epist. I. 16. ὁ δόμος ἀνεῖται. Or. 939. ἐνδέδοται. ὅτος δὲ πῶς τῆδ' ἀνειμένος πόλει. Ph. 954. σφαγιασθεὶς, -v. S. ὁ δ' εἰς κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον. Her. 3. p. προπετές. ἀνεθεὶς φρόδος. E. Epist. IV. 26. ὦ γαῖ' ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. Ch. 485. ἄνετέ μ', ἄνετε παράγοροι. E. 229. ἐάσατε, οἷον παύσασθέ με παραμυθούμενοι. ἄφετε. ὡς ἀνῇς, οἷός περ ὤν. Aj. 1118. Herm. p. vulg. ὡς ἐν ἧς. Isto tuo strepitu nihil moveor, ut te eum omittere velim, quum talis homo sis. — ἀνειμένη στέφει. S. E. 516. p. ἄφετος, ἄνετος, ἀσείρωτος, solute vagaris. χρὴ γυναῖκας εἶναι μὴ ἀνειμένας. S. A. 579. αὐτεξουσίους, ἀλλὰ φρουρεῖσθαι, μήδ' ἐλευθέρας κ. ἀπολελυμένας, ἀλλὰ δεσμίους. γυναῖκ. εἶναι intus in thalamis agere. Sarcastica oratio, qua significat, eas indecore extra aedes vagari. Musgr. Wakef. Ταύτας ἀπὸ τοῦ νῦν χρὴ γυναῖκας εἶναι, ἤγων ὡς γυναῖκας ὑποσέλλεσθαι κ. μὴ εἶναι ἀνειμένας, τουτέστι μὴ ἀνυποσόλως παρρησιάζεσθαι. Coray ad Isocrat. p. 241. Herm. ἀνείμενόν τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος. An. 728. προπετὲς τινὲς πρᾷον, ὡς ἡσύχιον γαληνὸν, ὑφ' ὕβρεως μὴ ταραττόμενον κ. φερόμενον εἰς ὀργὴν, ἑαυτοῦ κρατεῖν ὃ δύναται. νῦν ἀνεῖται συγγερῷ δαίμονι. Aj. 1215. δέδοται, συγχεχώρηται.

Ἄνιερος. βέβηλος, κακός. H. μὴ θύσας. et B. Anecd. Ἀνιέρειος. ὦ ἱερεῖα μὴ θύεται. Ἀ-ος ἀθύτων πελάνων. H. 147. μὴ θύσασα τῇ Ἀρτέμιδι τρύχῃ, ἢ διότι τῇ Ἑκάτῃ ὀκ ἐτέλεσας θυσίαν. ἀμφίπολος Ἄρεος ἀ. H. in E. fr. inc. CXII. p. ἀθεμίστου, κακοῦ. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀ. Ag. 772. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαῖον ἄναγνον, ἀ. 224. περίφρονες δ' ἄγαν ἀ. μένει μεμιαργωμένοι κυνοθρασεῖς. Ae. S. 761. ἀσεβεῖ.

Ἀνίκα. ἡνίκα. κυκλὰς ἀν. περιτίσσεται ὥρα. Al. 450. ἀ. ἔλειπον ἄξυ. An. 111. ἀ. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν. I. T. 1108. ἀ. μοῖραι τέλεσαν πυρόκερων θεόν. B. 99.

Ἀνίκατος et ἀνίκη. Τὸν ἀ. ὡς κρατήσων βίᾳ. B. 999. βρόχοις ἀ. An. 997. ὅπλων ἀ. S. Ph. 78. Ἔρως ἀ-κατε μάχαν. S. A. 781. τὰ πολλά τε γράψαντα χειρὸς τῆς ἀ-ήτου βέλη. S. C. 1513. σῶμά τ' ἀ-άτου θηρὸς. S. C. 1569. τοῦ Κερβέρου.

Ἀνικέτευτος. ὀχ ἱκέτης. I. A. 1003.

Ἄνιος. ἀνιαρός. ἄ. κακά. Prs. 255. ter 1047 ἀνιαρά, λυπηρά.

Ἀνιππεύειν. Ἀ-οντος ἡλίου κύκλῳ. I. 41.

Ἄνιππος λεώς. S. C. 899. opp. ἱππότης.

Ἀνίπτασθαι. irreg. Αἰθέρ' ἀμπτάμενος ὀράνιον. Hec. 1100. Or. 1376. αἰθερία ἀνέπτα. M. 441. ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται. An. 1220. ἐκεῖνα μετὰ θανόντ' ἀνέπταστο. H. f. 69. p. ἔφυγε, ὤχετο.

Ἄνιπτος. Πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄ. Ag. 1460. p. ὀκ ἀφοσιωτὸν ἱερόν.

Ἀνιστάναι. Ἀνίστασθαι. surgere. ἀνορθοῦν. ἀσφαλίζειν, σώζειν, — ἐγείρειν, ἀναβιῶναι ποιεῖν. Ἀνίστασο. Hec. 499. ἄνα. ἐγέρθητι, ἀνάστηθι, ἔγειραι. κήρυξ ἀναστὰς εἶπε. Or. 883. ἀ-αται. Or. 885. ἐκ θρόνων. M. 1163. ἄνα p. ἀνάστηθι. Tr. 98. ἄνα ἐξ ἑδράνων. Aj. 194. ἀλλ' ἄνα, τόλμα. Al. 277. Phrasis Hom. Il. VI. 331. ἐκεῖνο δὲ καινότερον, ἐὰν ἡ Ἀνὰ, πρόθεσις, ἀναβιβασθέντος τοῦ τόπου, λαμβάνηται ἀντὶ ῥήματος, τοῦ Ἀνάστηθι, ὡς τὸ Ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων. Eust. 75. 7. ἀ-ασθαί σε χρὴ. Her. 59.

p. ὀρθοῦν, ὑψοῦν, ἀνορθοῦν, ἐγείρειν, σώζειν, ἀσφαλίζειν. Φόρμιγγι τείχεα Θήβας τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας ὕπο πύργος ἀνίστα. Ph. 831. ἀνῳκοδομήθη. ἀνίστη τύμβον. Hel. 1260. πῶς δ' ἀνίστησιν πόδα. H. f. 78. τρόπαια πῶς ἀ-στήσεις δορὸς; Ph. 575. Pors. ἄρα στήσεις quis

illud aetati Euripidis fuerit *dejectum erigere* et semper dicatur ἰσάναι τρόπ. θεῶν ἀνέζησεν μόνος τιμᾶς. H. f. 853. ἔνθεν μ' ὧδε ἀνέζησεν μολεῖν. S. C. 1286. excitabit, surgere jussit, ut: ἀναζήσασα πιτνοῦντας. Al. 628. ὡς Ἀργεῖον ἀνζήσας ζόλον. Ae. S. 325. p. ὀρθῶν, σώζων, ἀσφαλίζων τάςδε κόρας. ὥσπερ με κἀνεζήσαθ', ὧδε σώσατε. S. C. 276. κἀναζήσεις ζοιτάδα δεινὴν νόσον. S. Tr. 980. p. ἐγερεῖς. ὃς τῶν ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέζησας πέρα. S. Ph. 666. ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.

de mortuis. ὅτοι τόν γ' ἐξ Ἅιδα παγκοίνῳ λίμνας ἀνζάσεις. S. E. 138. ἀναβιῶναι ποιήσεις. λόγοισι τὸν θανόντ' ἂν. πάλιν. Ag. 1362. θμαθέντας ἀνίζη. Al. 125. εἴγε μή τις θεῶν ἀναζήσειέ νιν. H. f. 719. τὸ μήποτ' αὖθις μήθ' ἀναζῆναι μέλειν. Ag. 577. ut ne resurgere quidem velint. τὸν θανόντα δακρύοις ἀνις. S. Scyr. VI.

Ἀνιζορεῖν. ἰζορεῖν, ἐρωτᾷν, ζητεῖν, — πολυπραγμονεῖν. Τί μ' ἀ-εῖς πέρι; H. 92. πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦ' ἀ. I. T. 528. προξερευνητὰς ζρατῶ. Rh. 297. ἂν ἀ. ἐμέ. Prm. 963. ζητεῖς. S. Ph. 253. οὐθ' ἀ-ῶν μακρὰν. S. Tr. 317. ἐπολυπραγμόνων, περιεργαζόμην.

Ἀνίσχειν. ἀνατέλλειν. cf. Ἀνέχειν, ἀνατεῖλαι. ἥλιος ἀ-ων E. Phaëth. fr. I, 3.

Ἄνοδος, ον. ἄβατος. διόδους ἀ. ζείχων. I. T. 888.

Ἀνόητος. ἀσύνετος, μωρός. τοὺς ἀ. τούτων γνώμας προδιδάσκειν. Aj. 162. ἁπλουζέρους κατὰ τὰς γνώμας, τὰ τοιαῦτα δηλονότι. ἤγων ὅτι οἱ σμικροὶ ἄνευ τῶν μεγάλων σαλερὸν ῥῦμα πέλονται τοὺς μωρούς, ἀσυνέτους.

Ἄνοια. μωρία, ἠλιθιότης, ἀλογιζία, εὐηθία. Μεγάλη. An. 521. λόγου τ' ἄ. S. A. 603. ἐξ ἰδίας ἀ. Hec. 640. ἀ-ας διδάσκαλον. B. 345. ἀ-α τὸν ξυνόντ' ὑπερφρονεῖ. E. Oedip. fr. I. ταῖς σαῖς ἀ. χρήσομαι σοφίσμασιν. I. T. 1031. τὴν ἄ. εὖ φέρειν. H. 398. πορνείαν. οὐδὲ λαθραίως εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεθ' ὑπ' ἀ-ας. Prom. 1079. τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοία τινὶ. Spt. 387. προμηνύτριά τινος κακῶ, ἣν λέγεις νύκτα ὑπάρχειν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ταύτην γ. ἄνοιαν καλεῖ ὡς ἀπονενοημένην κ. δίχα νοῦ ἐνσημανθεῖσαν. ἥδιζον ἀεὶ πάντας ἡ 'νοια τρέφει. S. Ter. VII. Br. γνοια. ἀλογιζία puerilis describitur.

Ἀνοίγειν et ἀ-νύναι. ἀνεπιτύσσειν, — φανερῶν, σαφηνίζειν. et B. Anecd. ἀ-ει κ. ἀνοίγνυσι, διχῶς. Δῶμα. Or. 1561. ἀνοιγε. Tr. 304. δόμους ἀ-ξας. H. f. 330. ἀνεῳγμένας πύλας ᾄδω. H. 56. πύλας γυναικείας. Ch. 870. τὰς τῆς Κλυταιμνήζρας. τί γ. γυναικὶ τοῦτο φέγγος ἥδιον δρακεῖν — ἀπὸ ζρατείας ἄνδρα σώσαντος θεῦ, πύλας ἀνοῖξαι. Ag. 611. omissa particula ἢ, subaud. ἀνδρί. ut Al. 900. τί γ. ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον (ἢ) ἁμαρτεῖν πιζῆς ἀλόχου. σιρὺς. E. Phryx. IV. sirus, granaria.

Metaphor. μέγας θησαυρὸς ἀ-γνυται κακῶν. I. 923. — ἐπεὶ δ' ἀνῴχθη πρᾶγμα. 1563. p. ἐμφανὲς, δῆλον ἐποιήθη. — καθαρὰν ἀ-ξαντι κλῇδα φρενῶν. M. 660. — ἀ-ξας, ἃ σὺ κἀκ' εἰργάσω λάθρα. I. A. 326. — κ. τοῦθ' ἅ-ε τοῦνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ. Ae. S. 323. p. λέγε. — μὴ πρὸς ξενίας ἀ-ξῃς, τᾶς σᾶς ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ. S. C. 515. — μὴ ἀναπτύξῃς μοῦ τὰ ἀναιδῆ ἔργα etc. ἐ-κτέον τάδ' ἐζι. I. 1387.

Ἀνοιδεῖν. ἀ-ῆσαν κῦμα. H. 1210. εἰς ὕψος ἠρμένον.

Ἀνοικτίρμων. ἀνηλεής. κείνην ἀ-ων τις εἰ — κτείρειεν ἂν. S. Τυροῖ. XV.

Ἄνοικτος. ἀνηλεής. ὑψόθεν πεσὼν ἀνοίκτως. Tr. 751. νηλέα γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ κεῖται ἀ. S. T. 180.

Ἀνοίκτρως. ἀνηλεῶς. H. cf. οἰκτρός.

Ἀνοιμώζειν. θρηνεῖν. ἀνῴμωξεν κακῶν ὀρῶν βάθος. Prs. 463.

Ἀνοίμωκτος. ἄκλαυζος. ἔτλης ἀ-ον ἄνδρα θάψαι. Ch. 429. p. ἀκλαυζί. τίμημα τύμβῳ ἀ. τύχῃ Ag. 507. πολυθρυλλήτῳ. Exspectes πολυθρηνήτῳ vel potius ἀκλαύζῳ, ἀδακρύτῳ, ἀτιμωρήτῳ. ἄδακρυς et ἀδάκρυτος. — ἀ-τι χωνεῖν. Aj. 1227.

Ἀνοιζέος. H. f. 1221. ἀ-έος λόγος. E. fr. 125. differendus est sermo.

Ἀνοιζρεῖν. παροξύνειν. ἀ-ήσατέ νιν. B. 977.

Ἀνόλβιος. ἄπορος, ἀνόητος, κακοδαίμων. H. Antig. fr. 15, 2.

Ἄνολβος, ον. Ἄ-ος παρὰ Σοφοκλεῖ ὁ ἀπαίδευτος ἐν τῷ. Ἄ-ον ἄνδρ' — παρὼν. Eust. 136. et ὄλβος, ἡ εὐδαιμονία, ἢ ἡ φρόνησις. — ἀνόητος ὄλβος γ. κυρίως ἡ φρόνησις. S. ad Aj. 1156. — ἀνωφέλητος, cf. S. in S. A. 1056. μωρός. ὄλβος γ. ἡ φρόνησις τῷ αὐτὴν ἔχοντι. — ἃ μόνον ὁ μὴ ἔχων πλοῦτον, ἀλλὰ κ. ὁ ἐζερημένος φρονήσεως. Aj. 1157. ἄ. ἄνδρ' ἐνθέτει Aj. 1157. γαῖαν ἂν. Hel. 254. ὄνομα. I. A. 354. ὦ μοι ἐμῶν ἄ- βυλευμάτων. S. A. 1265. ἀνωφέλητα. ἄ-α εἰπεῖν. I. A. 448. ἀνὴρ ἄβυλος οὐθ' ἅ-ος. S. A. 10[illegible]26.

Ἀνολολύζειν. γυναικείαν τινὰ εὐχὴν εὔχεσθαι μετὰ ἐνθεασμοῦ κ. ἐμμελοῦς βοᾶν τινος κ. λείου ἤχου. Eust. cf. ὀλολύζειν. ἀνωλόλυξα Θήβας B. ἀ. χαρᾶς ὕπο. Ag. 595. — ἀ-ξατε δόμοις ἐφεζίους ἀλαλαῖς. S. Tr. 205. — εὐχὴν μετὰ βοῆς ποιήσα[illegible] — ποίαν βοὴν ἀ-ας Κάζορος. Tr. 1000. — ἀ- τὸν νεανίαν. S. E. 750.

Ἀνόμαλος, ον, Ἀνωμαλής. Ἀ. ἐξαιρεῖ χθ[illegible] Σκ. ἀκτῆς. S. Ag. I. p. ἄνισον.

Ἄνομβρος. ἄνευ ὄμβρου. Ποταμοῦ ῥοαὶ κατρίζουσιν ἄ-οι. B. 406.

Ἄνομία. Ἀν. νόμιον κρατεῖ. I. A. 1095. θρασὺς. I. T. 275. ἀ-αν ὀφλισκάνειν. I. 433. θεοὺς ἀ-ᾳ χραίνων. H. f. 757.

Ἀνόμματος. Ἀνὴρ ἀν. S. Ph. 856. ἐζέρηται φωτὸς sc. ὕπνῳ.

Ἀνόμοιος. πιζὰ τεκμήρια, τά τ' ἀ. εἶδ', ἄελπτα περ ὄντα, φανεῖται. Ae. S. 55. Et quae parum verisimilia, quum praeter spem eveniant, si certa tamen apparebunt et vera. ὃν ἐπικαλ[illegible] μένη νῦν ἐν Ἄρει δείξω πιζὰ τεκμήρια, ὡς ἐξ ἐ[illegible]νος ὢν ἐλευσεῖται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν. Und[illegible] refinxit Haupt τεκμήρι' οὐθ' ἀλλότρι' ὧδέ γ[illegible] ἄελπτα. ob ξένος ὢν. Equidem nulla egeo co[illegible]rect. ἀνόμοια mihi sunt δεινά, *mira quaedam*[illegible]

Ἄνομος, ον. Ἄ-ον. τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ, παράνομον. H. ἐκμελής. ὁ φθόνος. An. 492. κακῶν. Or. 1455. σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄ. αὖ, ἄδαιτον. Ag. 152. ἀφροσύνας. B. 386. φρονεύσα τὸν ἄθεον, ἄ. 993. ἄ-α δρῶντα παῖδας. I. A. 399. ἄ-α τεκεῖν ἐμέ. Ph. 383. p. ἀνόμως.

ἐκμελὴς, ἄμουσος. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς ἄ. νόμον. Ag. 1142. ἄτοπα φθέγγῃ. et φόδῃν ἀηδῆ. Κιθαριστικὸν δὲ νόμον φησίν.

Ἀνόνητος. Ἀνόνατος. ἀνωφελὴς, ἄκερδος. H.

χρήσιμος, μάταιος. πλῆτος. E. Melan. fr. IX, 6. ἃ περισσὰ κἀ. σώματα. Aj. 759. ἀχρήσιμα. ἀ. γαῖμα οἴκοισι τεκών. E. Thes. III. laudat hunc sc. S. in Arist. Σφηκ. 312. ἀ. κεκτήμεσθα τἀπό. I. 379.

Adverb. ἀ-ον ἔλαβε τὸν Ἑλένας γάμον. Or. 1501. ἀνονητότερον, μάταιον κ. ἀνωφελῆ· παρόσον οἱ ἀνόητοι ὅτε σφᾶς αὐτοὺς, ὅτ' ἄλλους ὠφελεῖν δύνανται. ἀ-τά γε τόνδε sc. ἔτεκον. Hec. 766. H. 1145. ἀνόνατ' ἐνύμφευσας. Al. 414. ἀ-ά γ' ἱκετεύουσαν. H. f. 716. ἀ-τ' ἐθρέψας. E. E. 507.

Ἀνόρεος πόλεμος. ἀνδρεῖος. ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφ. Ναυπλίῳ. H.

Ἀνορθῶν. ἀνιστάναι. πειρῶ ἀ. σῶμ' ἐμὸν. B. 64. ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀ-ωσον πόλιν. S. T. 51. νεκηκυΐαν ποίησον, ἀνάστησον. σὺ γ. μ' ἀ-οῖς, ἵστε μὴ ἐκμαρτάνειν. E. S. 1227. p. εὐθύνεις, ἡ-ῇ, παιδαγωγεῖς.

Ἀνορμος. ἀλίμενος. ὃν (ὑμέναιον) δόμοις ἀ-ον ἐκπλεύσας. S. T. 423. κακολιμένιστος, εἰς ὃν ὐδεὶς ἐκπλεύσειν· ἐδεὶς γ. τῇ μητρὶ συνῆλθεν ἢ σύ.

Ἀνόροφος, ον, ἄνευ ὀρόφου, σκέπης, τέγης, στέγης. Ἀ. ἠνται πέτραις. B. 58.

Ἀνορχεῖσθαι. κἀνωρχησάμην. E. S. 719.

Ἀνόστος. v. Ἄνοσος.

Ἀνόσιος, ον et ία. βέβηλος, μιαρὸς, ἀνίερος, ἄθυτος. B. Anecd. βέβηλος, ἄδικος, ἄνομος in ἀ-α. H. ἐναγὴς, ἀκάθαρτος. ὁ μὲν τυχὼν τῶν ἀνοσίων, ἄταφος.

c. Subst. ἀνδρῶν. Spt. 551. ἀσεβῶν, ἅτε μηδὲ τῶν αὐτῶν τῶν θεῶν ποιουμένων φροντίδα. Ἀ. εἰμι, μητέρα κτανών. Or. 545. ἀνδρὸς. B. 613. ἀνδρῶν. H. f. 853. Cy. 347. Κύκλωπος. 26. φόνον. Or. 374. λέγει τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας, ὅτι ὑπὸ τοῦ ταύτης υἱοῦ, Ὀρέστου ἐπράχθη· δέον δὲ εἰπεῖν εὐσεβῆ φόνον, κοκοήθως ἀ-ον κ. ἀσεβῆ φόνον καλεῖ τὴν τιμωρίαν Κλυταιμνήστρας. προσφθέγγει γιν, ἀ. κάρα. 481. γρ. Ἀκάθαρτον. θρος γ. ἦν, μὴ διαλέγεσθαι τοῖς ἐνοχοῖσι. εἶπε δὲ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἦν καθαρὸς. κάρα. Cy. 437. H. f. 255. ξένον. Hec. 852. πατρὸς. Or. 1213. Ἀ. πέφυκας. Ph. 612. ὄλεθρον. I. T. 872. βρόμον ἐπὶ ἀ. H. f. 1212. βίον. 1302. ἀ. γήμας γάμον. E. E. 926. γάμους. I. 1093. γάμων. E. E. 600. νυμφευμάτων. E. E. 1261. μιάστορας. 683. ἀνοσίῳ συμφορᾷ. H. 814. ποδὶ σείβων. Hel. 875. ἀ-ου δαιτὸς. Cy. 689. ἀ-ον θέαν. H. f. 323. ἀ-ος γυνὴ. E. E. 645. γυναῖκας Ἀ-ίους. Or. 517. ἀρᾶς ἀ-ους. M. 607. σφαγαῖσιν ἀ-οισιν. I. A. 1318. ἀ-ίαις σφαγαῖς. Tr. 1315. μίασμα. H. f. 1233. προσφαγμάτων. Tr. 624. δείπνων. Cy. 31. ἔργοις ἀ. ὑπηρετῶν. S. C. 283. ἔργον ἀ-ώτατον. Hec. 792. Or. 286. M. 796. φέρων ἀ-ον ὀσμὴν ἐστίαχον ἐς πόλιν. S. A. 1083. ἀ. κνωδάλων ἔχοντες ὀργὰς. Ae. S. 765. κομπάσμασιν. Spt. 536. σὺ γ' εἰς τόδ' ἐξαλθόντος ἀ. σῶμα. S. C. 981. ἀ-ίων δὲ παῖς. S. T. 1360. ἀνάγνων, ἀκαθάρτων κ. μὴ κατὰ γνώμην θεῶν σπειράντων.

ἀπέτρισον ἀ. νέκυν. S. A. 1071. νῦν τὸν μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων λέγει et Eust. 29, 37. (22, 41.) Ἀ-ος πάλαι ποτὲ ἐθήλε τὸν ἄταφον.

Adverb. ἐκβαλόντες ἀ-ίως ἐμὲ. S. Ph. 267. ἀποστερῶμαι πατρίδος ἀ-ώτατα. Ph. 496. ἀ-α δρῶν. Or. 562. ἀ-α πράσσων. I. A. 1105. ἀ-α εἰργάσω. E. E. 1170. ὡ κατὰ γῆς ἀ-ίως οἰκῶν. E. E. 677.

Ἄνοσος. τὸν δὲ ἀ-ον κ. Ἀνόστητον Σοφ. Poll. III. 107. Ἀ. ἦν λοιβὴ θεῦ. I. 1201. p. ἀβλαβής. ἄ-ον λοχεύει σε. 1596. ἄνευ ὠδῖνος. ἄ-ος κακῶν ἐμῶν. I. A. 982. p. ἄθικτος, ἀθιγής, ἄγευστος, ἀμέτοχος, ἄπειρος. εἰσὶ δ' οἱ τινες αἰνοῦσιν ἄ. ἄνδρ' S. Creus. IV.

Ἀνόσιμος. ᾧ νοσῆσαι οὐκ ἦν. H. τὰν δ' ἀ-ον τέκνων Χάρωνος ἐπιμένει πλάτα. H. f. 432.

Ἄνοστος. χωρὶς νόστου. H. ita, μὴ ἐπιστρέφων, ὅθεν ἦλθε. Ἀ. εἶην. I. T. 751. cf. Ἀνόσιμος.

Ἀνοτοτύζειν. ἀπὸ τοῦ, ὀτο-τοῖ. οἰμώζειν, ὀδύρεσθαι. cf. φεύζειν. κἀνωτότυξεν. Hel. 376. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίᾳ; Ag. 1072.

Ἄνους. ἀσύνετος, ἀνόητος, ὁ μηδ' ὅλως ἔχων νοῦν. ἄ. εὑρέθη. Aj. 764. ἄ. ἔρχει. S. A. 99. ἀνοήτως, φιλοκινδύνως. μὴ 'φευρεθῆς ἄν. τε κ. γέρων ἅμα. S. A. 281. ἄν. ἐκεῖνος, ἀνόστεραί γ' ἔτι. S. Tereus. III. κἄτι τοῦδ' ἀνόστερος (παιδὸς). Prm. 987.

Ἀνύτατος. ἄτρωτος ἐκ χειρὸς. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. H.

Ἀντα· ἐναντίον, ἄντην. Homero frequens, recentioribus raro usurpatum poëtis. *Herm.* εἰς-ιδεῖν ἄ. Al. 880.

Ἀνταγωνιστής. ἀντεραστὴς, ἀντίζηλος, ζηλότυπος. Ἔρωτος ἀ-ῆν μέγαν. Tr. 1006.

Ἀνταῖος, αία. ἐναντίος. H. haec: Ἀ-αν. ἔκτοπον, χαλεπὴν Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ et Ἀ-αῖα. ἐναντία· ἱκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Σημαίνει δὲ κ. δαίμονα κ. τὴν Ἑκάτην δὲ Ἀνταίαν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτὰ. sc. ἀνταία. al. leg. ἄντα. H. Not. et Ἀνταίας. πολεμίας, ἐχθρᾶς. Σοφ. Πολυΐδῳ. Id. ἀ. πλαγὰν. An. 844. τί μ' οὐκ ἀ-αν ἔπαισέν τις ξίφει; S. A. 1308. sc. πληγήν. ὅτε σοι παγχάλκων ἀ-α γενύων ὠρμάθη πλαγά. S. E. 196. ἀ. πνεῦσαι πομπάν. I. A. 1324. p. πλεῖν ἐναντίον. πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀ-ων βροτοῖσι. Ch. 583. ἔναντι. ἐμοί γε πάντα μὲν φόβου πλέα ἐν ὄμμασι τἀν-α φαίνεται θεῶν. Prs. 603. ἐμφανῆ κ. ἄντην, οἷον κ. κατὰ πρόσωπον, ἀπὸ θεῶν. et ἐναντία κ. δυσχῆ, ἃ τοῖς ἀνθρώποις οἱ θεοὶ ἐπιφέρουσιν. et, οἷον ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται.

Ἀνταιρῶσιν. ἀντιλέγουσι. Σοφ. Θυέστῃ. H.

Ἀνταχεῖν. τάδ' ἀ-έ μου. Hec. 321. ἀντήχησας. Her. 1014. κἀμοὶ νυν ἀ-ουσον. E. S. 569.

Ἀνταλαλάζειν. ἀντηχεῖν. Ὄρθιον δ' ἅμα ἀντη-ξε πέτρας ἠχὼ. Prs. 388.

Ἀντάλλαγμα. ἐναλλαγὴ, ἀμοιβή. Ἀν. γενναίᾳ φίλῳ. Or. 1157. τὸ ἀνταλλάττεσθαι ἀντὶ τοῦ γεννάειν φίλῳ πλῆθος, ἤγουν τὸ προτιμᾶν τὸ πλῆθος, ὡς πλείονός τινος ἄξιον.

Ἀνταλλάσσειν - ττειν, ἀμείβειν, ἐναλλάσσειν. Δάκρυα τοῖς μέλεσι γαμηλίοις. Tr. 351. πέπλων λευκῶν μέλανας. Hel. 1094. θάνατον ἀ-άξεται. Ph. 1627. θάνατον λήψεται. ἄνδρα ἀ-ηλλάξατο. Ch. 130. p. ἐκτήσατο.

Ἀνταμείβεσθαι. ἀνταλλάσσεσθαι, ἀντιδοῦναι, — ἀποκρίνεσθαι. Κακῶς παθὼν κακοῖσιν ἀντημ-ετο. Spt. 1028. πῶς δ' ὁ τὸν ἐχθρὸν ἀ. κακοῖς. Ch. 120.

ἀνταμείψασθ'. S. Ph. 230. ἴσως με — οὐκ ἀντα-μείψει. Tr. 915. Ph. 293. οὐδ' ἀ-ει μ' οὐδὲν.

3. C. 1273. πρὸς δὲ τὰς φίλας οἷ' ἀ-ει ῥήματ'. 814.

Ἀνταμύνεσθαι. ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς. S. A. 643. p. τιμωρῶνται.

Ἀντᾷν. ἀπαντᾷν, ἀντιάζειν, (ἱκετεύειν), τυγχάνειν τινός. c. Dat. et Gen. c. Acc. notandum. Ἦν γ. νιν πομπαῖς ἀ-ήσῃς. I. A. 150. ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄνταῖ' Ἐρ. S. A. 981. valet μετέσχε τοῦ σπέρματος. Accus. jungi verbum ἀντᾷν, quum μετέχειν significat, paullo insolentius est. Comparant Il. A. 31. ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Erf. si p. ἔτυχε, cf. Πελάζειν et Ἀντιάζειν.

c. Dat. ἀ-άσω Μενέλᾳ Tr. 212. I. 802. ὅπως ἄψοῤῥον ἀ-ῴη πατρὶ. S. Tr. 903. ἔνθα δὲ λαίλαπι χειμωνοτύπῳ — ἀνέμοις ἀγρίας ἁλὸς ἀ-ήσαντες ὅλοιντο. Ae. S. 38. σοὶ ἀ-ήσας. Aj. 533. θεοῖς ἀρῶμαι μήποτ' ἀ-ῆσαι κακῶν. S. C. 1445.

Ἀνταναλίσκειν. Ἵν' ἀ-λώσωμεν. Or. 1165. ὅπως ἀντανελῶμεν, ἀφανίσωμεν.

Ἀντανιστάναι. ἐναντιοῦσθαι, ἀντιπράττεσθαι, ἐρίζεσθαι, ἀντιμάχεσθαι. Ἔρωτι ὅστις ἀ-αται πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, ὃ καλῶς φρονεῖ. S. Tr. 441. εὐήθης γ. ὅστις προσδοκᾷ ἀντιπυκτεῦσαι τῷ Ἔρωτι.

Ἀνταποκτείνειν. αὐτὸς ἀποκτείνειν. Τοὺς κτανόντας ἀ-εῖναι. Hec. 261. μητέρ' ἀ-ενεῖ. Or. 508. Ch. 118. 271.

Ἀνταπολλύναι. τοὺς κτείνοντας ἀ. I. 1328. αὐτὸς ἀνταπώλετο. E. S. 743. I. T. 715.

Ἀντάρης. νυκτερὶς ὄψεσίν φησι. Σοφ. B. Anecd. cf. Ἀντήρης.

Ἀνταυγεῖν. ἀντιλάμπειν, ἀποστίλβειν. S. Πέλας γ. (φάσγανον) δεινὸν ἀν-εῖ φόνον. Or. 1519. πλησίον ὂν φοβερὸν φόνον ἀντιλάμπει, ἀποστίλβει, ὑποφαίνει ἐμοὶ. κυανωπὸν ἀ-εῖ σέλας. E. fr. B. 46. 3.

Ἀνταυδᾷν. ἀμείβεσθαι. ζῶντας θανοῦσιν ὕνεκ' ἀ-ᾷς ἴσα. S. E. 1478. Herm. Non ergo dudum sensisti, te vivos seque ut si mortui essent, alloqui? p. vulg. ζῶν τοῖς θ. ὕ. ἀ-ᾷ σ' ἴσα.

Ἀνταφιέναι. Ἀνταφῆκά σοι πάλιν sc. δάκρυ. I. A. 478.

Ἀνταχεῖν. ἀντηχ. κατειπεῖν, ἀντιλέγειν. Ἀ-ηδ' ἂν ὕμνον. M. 426. συμβήσεται δὲ τάς τε γυναῖκας κατεῖπεῖν τῶν ἀνδρῶν, κ. τοὺς ἄνδρας κατὰ τῶν γυναικῶν, κ. οὐκ ἐπὶ μόνα γυναῖκες βλασφημηθήσονται· ἢ, οἱ ὕμνοι τῶν μελῶν ἀντήχησαν ἂν πρὸς τοὺς ἄνδρας, ἀντεκωμῳδήσαντο κ. ἀντιδιέβαλλον ἄν, εἰ ὁ Ἀπόλλων ἐδωρήσατο ταῖς γυναιξὶ τὸ λέγειν. et Eust. p. 634. αἱ κατὰ τῶν ἀῤῥένων ὕβρεις δηλαδή. Alioquin dedisset Apollo musam s. artem canendi mulieribus virorum generi contrarium s. adversarium, i. e. sibi ipse noceret, seque oppugnaret. ἀντηχήσατε παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀπόνδῳ θεῷ. Al. 426.

Ἀντειπεῖν. Ἀντερεῖν, ἀντιλέγειν. ὥςπερ τὸ Λέγω μόνον πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, μετὰ δὲ τοῦ Κακῶς συντεθὲν, αἰτιατικῇ, ὅτως ἔχει κ. τὸ Ἀντειπεῖν κ. τὸ κακῶς ἀντειπεῖν. ad S. A. 1053. οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀ-οι βροτῶν. I. A. 1210. ἀρ' ἔχομεν ἀ. ἔπος; 1391. δίκαιά γ' ἀ. ἔχων. E. Teleph. fr. XVI, 3. τοῖςδε κοὐδὲν ἀ. ἔχω. Prm. 51. τὸν μάντιν ἀ. κακῶς. S. A. 1053. μηδὲν ἀ-ὼν ἔπος. S. C. 1279. p. ἀμειψάμενος.

Ἀντέλλειν. Ἀνατέλλειν. Ταρφὺς ἀ-ουσα θρῖξ. Spt. 520. ἀναβλαστάνουσα.

Ἀντεμμάσασθαι. ἀντιμάσασθαι. ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι. Εὐριπίδ. Πολιάσιν (Πελειάσι.) H. Not.

Ἄντεον δ' ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν σώφρονα, ὡς κ. Σοφ. ἐν Κλυταιμνήστρᾳ λέγων· Τὸν δὲ ἄντεον περιδινέοντα οὐχ ὁρᾶτε. v. Br. in Clyt. ex Lexic. Hippocr. in Ἀντεόνθεον. Videtur c. ἀντίθεος cohaerere.

Ἀντερᾷν. Ἐρῶντί γ' ἀ-ᾷς ἵππων ἐμοὶ. Rh. 184. τῶν ἀ-ρώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος. Ag. 552.

Ἀντερείδειν. κἀν-ε τοῖς Ἐρεχθείδαις δορὶ. E. S. 702. Il. N. 131. ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, p. ἀνθιζάναι.

Ἀντερεῖν. ἀντειπεῖν, ἀντιλέγειν, ἀπονεύειν, ἀναδύεσθαι, ἀπαρνεῖσθαι. Τεθνᾶναι οὐκ ἔτ' ἀ-ῶ. Ag. 547. οὐδεὶς ἀ-εῖ βουλεύμασι. H. 402. ἀντειρηκότος. S. A. 47.

Ἄντεσθαι. λιτανεύειν. H. ἱκετεύειν. Ἀ-μαι σε τῆςδε πρὸς γενειάδος. M. 709. πρὸς σὲ τοῦ σπείραντος ἀ. Διός. Al. 1101. ἃ. ὑπὲρ τοῦ μὴ μόνου S. C. 243. πρὸς γενείου σ' ἀ-όμεσθα. I. A. 1247. πρός σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἀ-ομαι. S. C. 250.

Ἀντέχειν. ἔχειν, κατέχειν, tenere, — ἔχεσθαι τινὸς, περιπλέκεσθαι. ἕστ' ἂν αἰὼν ὅμος ἀ-η. Al. 338. ὁ μέχρις ἐνιαυτοῦ πενθήσω σε, ἀλλὰ μέχρι τοῦ ὅλου αἰῶνός μου. ἐμᾶς χθονὸς ἀ-μένας. Her. 366. p. καταλαμβανομένους. κἀ-ει πέπλων. Tr. 745. μήτ' ἀ-ου τοῦ γ'. 722. ἀνθέξομαι κ. τῆςδε κ. σοῦ. I. 1404. καὐτὸς ἀ-ου. S. Ph. 893. ἀντιλαμβάνου. μὴ τοῦ κέρδους ὧδ' ἀ-σθαι. S. Creus. IV. ἀ-ου σύγκτρος. I. A. 1367. μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων ἀ-ώμεθα. I. 970. p. ἀνθιζάναι. τοῖς γ. δικαίοις ἀ. ὀ ῥάδιον. S. Aload. θεῦμα Περσ. σφαῖρ' ἀ-εῖχεν. Prs. 410. ἀνθίζατο, ἀντεμάχετο. ὄμμασι δ' ἀ-ους τοῦ αἴγλαν. S. Ph. 830. ἐναντιωθείης τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκτήτου, κ. μὴ ἐάσῃς αὐτὸν βλέψαι νῦν, κατέχετο ὁρατικὸν, ὅπερ νῦν ἥπλωται κ. διαχεῖται τῇ τοῦ ὕπνου ἀχλύϊ. ἀντέσχομεν μὴ λαβεῖν. B. Ep. V. p. 503, 50.

Ἀντήλιος et ἀνθήλ. cf. Ἀπηλιώτης. ἀπὸ τοῦ ἀντολίας γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς η, ὥσπερ κ. τὸ φυτοκόμος, φυτηκόμος et H. Ἀν-ος ὁ ἴσος κ. ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου, ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός. Ἀ-οι θεοὶ, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι. Εὐριπίδ. Μελεάγρῳ. Λαίμονες τ' ἀ. Ag. 527. οἱ εἰς ἀνατολὴν ὁρῶντες. θεοὶ. E. Meleagr. XXI. οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀ-ίους ζητεῖτ' ἰόντες. Aj. 806. τοὺς ἀντικρὺς τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἑῴους. τοὺς πρὸς ἀνατολὴν τείνοντας.

Ἀντήνωρ. — n. pr. viri. ψῆγμα δυςδάκρυτον ἀ-ορος σποδοῦ. Ag. 451. p. ἀντὶ ἀνδρὸς, ζῶντος. εἴ μοι τὸ Νεζόρειον εὐγλωσσον μέλι Ἀ-ορος τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός. E. fr. inc. X.

Ἀντηρέτης. cf. Ἀντήρης. ὁ ἀντικαθεζόμενος τῷ ἐλαύνοντι. B. Anecd. Λορός γε τῷδ' ἀ-ας. Spt. 970. ἀντιζάτας, ἀντιμάχους, ἀντιπάλους. σοφὸς τε κἀγαθὸς ἀ-ας πέμπειν ἐπαινῶ. 580. ἀ-ας ἐχθροῖσι — τάξω. Spt. 268.

Ἀντήρης. Ἀ-εις. ἀντιθέτους. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσιν κ. μὴ ἐπὶ θάτερα περιωθῆται ἡ ναῦς. H. Ἀντήρη, τὸ (τὸν) ἐξ ἐναντίας παρατατόμενον. et E. M. Ἀ-εις, σημαίνει τὸ εἰς ὃ ἐπερείδεταί τις κ. ἐπιζηρίζεται, παρὰ τὸ Ἐρείδω. et ἀντιθέτους, ἀντερέσσοντας. Adj. in ήρης collegit Burg. Ἀμφήρης, διήρης, κατήρης, εὐήρης, ἰσήρης, λογχήρης, μεσσήρης, ξιφήρης, πο-

— ὁρμισθεὶς. S. Ph. 545. οὐκ ἐπίτηδες ἐλθὼν ἐνταῦθα, ἀλλὰ πλέων ἐπὶ τὴν πατρίδα ἰδὼν, ὥρμισα, οὐκ οἰόμενος, φησὶ, συντεύξεσθαι, κατὰ τύχην δὲ. ὃ γ'. ἄν ποτε πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ'. S. C. 99. ἀντέσχον, ἐνέτυχον.

'Αντιλάζεσθαι et λάζυσθαι. ἀντιλαμβάνεσθαι πόνων ἐν τῷ μέρει. Or. 462. 751. χερὶ. I. A. 1227. ἀ-υται παίδων παρ' αὐτῷ τοιάδ'. E. S. 363. ὃ σοι καιρὸς ἀ-υται. I. A. 1109.

'Αντιλαμβάνειν. λαγχάνειν, λαμβάνειν. et H. — βοηθεῖν. Τᾶς ἥβας ἀ-λαβεῖν. H. f. 646. σώφρον' ἀ-λήψεται. An. 742. ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ'. 744.

οὐκ ἀ-λήψεσθε; Tr. 464. p. ἀνορθώσετε.

'Αντιλάμπειν. σέλβειν. οἱ δ' ἀντέλαμψαν. Ag. 301. p. λαμπάδα, φανὸν ἕκαιον.

'Αντιλέγειν. ἀντερεῖν. H. 993. ἀ-λεκτέον. Her. 975.

'Αντιλογεῖν. ἀπαρνεῖσθαι. πῶς ἀ-ήσω τήνδ' οὐκ εἶναι; S. A. 377. ὃ φήσω.

'Αντίλογος. ἐναντίος. 'Α. πηδῶντ' ἀνελπίζοις τύχαις. Hel. 1156.

'Αντίλοχος. ἐπεὶ θανὼν 'Α. αὐτῷ φρῶδος γόνος. S. Ph. 425. Nestori.

'Αντίλυρος. καναχὰν ἀ. θείας μέσας. S. Tr. 643. ἀντίμιμον, ἰσόλυρον, ἀντῳδὸν, μουσικὴν φωνήν. ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆ ἐναντίᾳ μέρους τῆς λύρας φωνήν. ὡφ' ὃ δηλῶται, ὅτι ὁμῶ αὐλὸς κ. λύρα ἀναφωνήσουσιν.

'Αντιμηχανᾶσθαι. ἀντισκευάζειν, ἀντιπράσσειν. Ζεὺς ἀντεμ-ήσαθ', οἷα δὴ θεός. B. 291.

'Αντίμισθος. μνήμην ποτ' ἀ. εὕρετ' ἐν λιταῖς. Ae. S. 273. p. ἀντὶ μισθῶ, ἀντὶ ἀμοιβῆς.

'Αντίμολπος. ἀντίφθογγος. 'Α. ἧκεν κωκυτὸν. M. 1176. ἀντίφθογγον, ἐναντίον τῇ εὐχῇ, ὃ γ. ταὐτὸν μολπὴ κ. θρῆνος, et Eust. ad Il. VI, 301. ἰσέον δὲ, ὅτι κ. Εὐριπίδης, 'Α-μολπον ὀλολυγῆς εἰπὼν δηλοῖ, ὡς ὁ μὲν κωκυτὸς αὐτόχρημα ἐστιν ἡ δὲ ὀλολυγὴ ἀπεναντίον αὐτῷ, θεῦ ἐπίκλησις κ. εὐχὴ μετὰ ἐμμελοῦς τινος γυναικείᾳ ἐνθεασμῷ ἀτραχύντῳ οἶμαι κ. λειοτάτῳ. ὕπνῳ τόδ' ἀ. ἐντέμνων ἄκος. Ag. 17.

'Αντινεκᾶν. εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀ-κῆσαι θέλεις. Ch. 496.

'Αντίος, α. ἐναντίος. ὡς κἄπροι γυναικὸς ἀ-οι σαθέντες. Or. 1461. ναῦς ἀ-ας Ἑλληνίσιν. I. 1160. ἀ. ἅρμασ' ἅρμασιν. E. S. 667. τοῖοις ἀ-ίαν γνώμην ἔχω. 198. τὸν ἀ. δὲ τοῖσδ' ἀποξέργω λόγον. Ag. 507. p. βδελύττομαι. τἀνδρὸς ἀ-ον μολεῖν. S. Tr. 785. p. ἀπαντᾶν. ἀ-α λέξαι. Prs. 692. ἀ-α φάσθαι. 698.

'Αντιοσατεῖν. v. 'Αντιτείνειν. 'Α-εῖ. S. Ph. 640. ἐναντίον πνεῖ, ἐναντιοῦται.

'Αντιπαθής. 'Α. μεθεῖσα καρδίας σαλαγμὸν χθονὶ. Eu. 775. ἰσοπενθῆ ὄμοια δρῶντα, οἷς πέπονθα, μεθήσω.

'Αντίπαις, ὁ ἐπβεβηκὼς τῇ παιδὸς τὴν ἡλικίαν. Ammon. νέος, παῖς et B. Anecd. ὁ πρόσηβος κ. ἀνδρόπαις κ. ὑπὲρ τὴν τῇ παιδὸς ἡλικίαν. θυγατρὸς ἀ-δος. An. 326. μὴ προκοψάσης τὴν ἡλικίαν, καταισχύνει δὲ αὐτὸν, ὅτι ὑπὲρ τηλικαύτης ὑπὲρ βρέφους ἀδίκως προῖξαται. Barn. ἀντὶ βρέφους. ὑδὼρ ἀ. μὲν ὕν. Eu. 38. μένος. Herm. ἀ-δα κ. γένει μέγαν. S. Synd. III.

'Αντίπαλος, ον. ἐναντίος, ἐχθρός. H. πρόμαχος, ὑπέρμαχος. 'Α-ον χαλκῷ κοσμήσας. Ph. 803. βάρος ἀ. δακρύοις συναμιλλᾶται. H. f. 1205. ὑμεναίων γόος ἀ. Al. 925. ποινὰς δοῦσ' ἀ. I. T. 446. p. ἴσας. Γίγαντ' ἀ. θεοῖσιν. B. 544. πάντα τἀκεῖσ' ἐνθάδ' ἀ-α. Tr. 285. μηδὰμ ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμῷ γνώμᾳ κράτος ἀ-ον Ζεύς. Prm. 528. ἀ-ῳ δυςχείρωμα δράκοντι. S. A. 126. Τὸν ἀμὸν ἀ. εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Spt. 402. πρόμαχον.

'Αντιπάσχειν. Πολλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπ-ω χρησά γ'. S. Ph. 584. ὑπ' ἐκείνων εὐεργετούμενος ἀντευεργετῶ αὐτοὺς.

'Αντίπετρος. 'Α. βήματος. S. C. 193. ἰσοπέτρῳ, χαλκῷ. πῷ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ, ὅπερ εἶχε ἄνω χάλκεον ὀδὸν, τοῦτον δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεται τῷ ἀβάτῳ ὅριον. 'Α-ω δὲ, ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκὸς ἦν. Jacobs, αὐτοπέτρῳ.

'Αντίπηξ. κιβωτὸς, κίστη, ἤγων ἀγγεῖον. H. Κοίλης ἐν ἀ-γος κύκλῳ. I. 19. κύτος εἰλικτὸν ἀ. 40. παλαιὰν ἀ. 1338. περίπτυγμ' ἀ. εὐκύκλου. 1391.

'Αντίπλαστον. Σοφ. Ἰνάχῳ. Πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀ-ον ἔχει νόμον κεκμηκότων ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον. H.

'Αντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμειν p. κατοικεῖν. S. Aeg. 1.

'Αντιπλήξ. ἀκταὶ. S. A. 592. ἀντιπλησσόμεναι.

'Αντίπνοος. ἀντιπνέων. ἐναντίος. Μή τινας ἀ. Δαναοῖς χρονίας ἐχενήδας ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 150. πνεύματα εἰς ἄλληλα φάσιν ἀ-πνοον ἀποδεικνύμενα. Prm. 1087. ταραχὴν ἐναντίαν ἀλλήλοις.

'Αντίποινος et 'Α-ον. ἀμοιβαῖον. ἀντέπισις, ἐκδίκησις. 'Α-α δ' ἐκτίνων. H. f. 755. p. ποινὴν διδοῦς. λύμας ἀ. ἐμᾶς. Hec. 1074. ἀντέπισιν τῆς ἐμῆς τυφλώσεως. ὡς τῆς θυγατρὸς ἀ. λαμβάνεις. S. E. 592. οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ δοῖεν — αὐτοῖς ἀ. ἐμοῦ παθεῖν. S. Ph. 316. ὧν ἀ. παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν. Prs. 474. ἀπαιτήσειν. ἀ-ους τίνεις μητροφόνας δύας. Eu. 263.

'Αντιπορθεῖν. κἀν-ήσω δόμους. Tr. 359.

'Αντίπορθμος. τοῦ ἐναντίου πορθμοῦ. ἐναντίος, ἀντικρυς. cf. Ἀντίπορος. 'Α-α ἠπείροιν δυοῖν πεδία. I. 1585. Πελοπίας χθονὸς ἐν ἀ-οις. E. Melanogr. I.

'Αντίπορος, ον. ἐναντίος, ἀντικείμενος. Ἑλλάδ' ἐς ἀ. M. 210. ἐναντίαν κατὰ τὸν πόρον ἢ τόπον ἡ μὲν γ. ἐν τοῖς ἠπειρωτικοῖς κεῖται ἡ Ἑλλας, ἡ δὲ Σκυθία ἐν ταῖς ἀνατολαῖς. Ἄρτεμιν Χαλκίδος ἀ-ον. I. A. 1493. p. ἐναντίον. δίχῃ δ' ἀ. γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυμαίαν ὁρίζει. Ae. S. 547. Ἀσίαν κ. Εὐρώπην. εἰς ἀ. γείτονα χώραν. Prs. 67. Εὐρώπην.

'Αντιπράσσειν. E. Epist. IV. p. 502, 27.

'Αντίπρωρος. 'Α-α. ἀντιπρόσωπα. Πρῴρα γ. τὸ πρόσωπον καὶ ἀνδρόπρωρον, ἀνδροπρόσωπον. Σοφ. Τραχινίαις. H. — ἐναντίος. Κατ' ἀ-α ναυσάθμων. Rh. 136. ἀ. σείοντες βέλη. E. E. 846.

τάδ' ἀ-α δή σοι βλέπειν πάρες'. S. Tr. 223. ἐναντία, ἀντικείμενα τοῖς προτέροις κακοῖς θυαθῆ, ὑπ' ὄψιν ὁρῶμενα· ὑποδεικνύουσι δὲ τὸν Λίχαν ἐρχόμενον.

'Αντίπυργος. ἰσόπυργος, ἴσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάσημα ἔχων. H. 'Α. ἐπιβᾶσα πέτραν. B. 1095.

'Αντιπυργοῦν. ἀντικρὺ, ἐναντίον πυργοῦν. Πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπ-ωσαν. Eu. 678.

Ἀντιῤῥέπειν. cf. Ἀντίῤῥοπος. πῆμα δ' ὀκ ἀ-ει. Ag. 582. ἐξισῶται, ἀντισηκῶται, ἀντιςαθμεῖται.

Ἀντίῤῥοπος. cf. Ἀντιῤῥέπειν. ἴσον, ἰσόςαθμον, ἰσόζυγον. H. μόνη γ. ἄγειν ὀκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀ-ον ἄχθος. S. E. 120. ἐτεῤῥοπὲς βάρος, ἴσον ἱςτέςιν, ὀκ ἐξισῶται τῇ ἐμῇ δυνάμει ἡ λύπη, ἵνα κ. ῥέρω αὐτὴν, ἀλλὰ μείζων ἐςὶ κ. ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τὸ καταβαρῶν κ. καταφερόμενον, ὃ φέρειν ὐ δύναμαι.

Ἀντισηκῶν. ἐξισάζειν, ζυγοςατεῖν. Z. Ἀ-ώσας τε φθείρει θεῶν τις. Heo. 57. βάρος βάρει ἐξισῶ, ἡ βάρος ἀνέλκω κ. εἰς ὕψος αἴρω ἑτέρῳ βάρει προςαγωγῇ τῷ καλουμένῳ σηκώματος. Coray. ὡς τοίςδε κ. δὶς ἀ-ῶσαι ῥοπῇ. Prs. 435. ἀντιπεσεῖν, ἀντιμετρῆσαι· ἃ ὑπέμειναν κακὰ, ἀντισήκωσιν κ. ἀνταθμήσιν δὶς τόσα ἔχωσιν, ἢ ὅσα εἶπον ἐν βάρει, καθελκύσει.

Ἀντισπᾶν. κωλύειν. Ὁρμώμενον μηδαμῶς ἀ-ᾶν. Prm. 337. κωλύσης, ἀποςήσης τύτυ.

Ἀντίσπαςος. Ἦλθε δ' ὀςέων ἀδαγμὸς ἀ. S. Tr. 770. κνησμὸς, ἴσος σπασμῷ, ἢ μετὰ σπασμῷ. ἀποσπῶν ἀπ' ἐκείνυ τὰς σάρκας. ἀντίσπαςά τε ἀνθῆς ἐφυμνεῖ (Φρὺξ τρίγωνος) πηκτίδος συγχορία. S. Mys. IV.

Ἀντίςαθμος. ὡς πατὴρ ἀ-ον τῷ θηρὸς ἐκθύκε τὴν αὐτῷ κόρην. S. E. 571. ἰσόςαθμον, ἀντίῤῥοπον. cf. ἀντίποινα λαμβάνεις. 592.

Ἀντιςάτης. ἀντίπαλος, ἀντίμαχος. Ἄνδρας ἀ. Tr. 502.

Ἀντίςοιχος. Σκία. An. 746. ἰσοσώματος κατὰ τὴν φαντασίαν, ἢ ἀντικειμένη τοῖς σώμασιν, ἢ ἴση, ἰσόςοιχος. et olon σκιὰν ἡγῆμαί σε κ. τὸ μηδὲν.

Ἀντιςρέφω. ἀνταξιῶ. Σοφ. Τυμπανιςαῖς. H.

Ἀντίςροφος. ἰσόςροφος. Z. Βαίνειν κελεύω σὲν εἰς ἅ. Ae. S. 884. τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν ςρῶν ἐλασσομένην (ἐλαυνομ.) ὃ ἐςὶν ἀμφιελίσσαν.

Ἀντιτάσσειν. ἀντιπαρατάσσειν, ἀνθιςάναι. Ἀλλοισιν ὁπλίτην ςρατὸν. ἀ-ξαμεν. Her. 801. ἀ-ξαι κτενῶν σε. Ph. 625. τίν' ἀ-άξεις τῷδε; E. 580. ἀντιπαρατάξεις, ἀντιςήσεις τύτῳ ἀντίμαχον, ἀντιθήσεις; ἐχθρόξενον πυλωρὸν. 605. ἄρ' παιδόχος ἔτι ποτ' ἀ-μαι σὸν φόνον. E. S. 1143. ἀντιτίσομαι e Canteri conjectura. *Matth.* retasse nihil mutandum, post σὸν φόνον aut ἐκδικάσων, τιμωρησόμενος cogitandum. Idem mavet *Herm.*

Ἀντιτείνειν. ἐριζειν, ἐναντιοῦσθαι, ἀντιμάχεσθαι — ει. ἐριζει. H. Τῷ ἀναγκαίῳ τρόπῳ ὃς ἀ-ει. Ion. 283. ὁ μὴ ἀ-ων τοῖς λόγοις. E. Protes. II, δὲ ἀ. νήπι' ἀντὶ νηπίων. M. 891. Obniti, et tuam tu stulte egeris, vicissim stulta facere. *Matth.* stulta pro stultis reddere. opp. Παριέναθα. remittimus, concedimus.

Ἀντιτέμνειν. Πολυπόνοις ἀ-τεμὼν βροτοῖσι. φάρμακα. Al. 975. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὰς ἄκας τεμνόντων κ. εὑρισκόντων. cf. ὕπνυ τόδ' ἀνωδυνόπον ἐντέμνων ἄκος. Ag. 17. ἄκος τομαῖον πάσασα πημάτων. Ch. 534. ἄκος τῶν δυςλύτων ὄνων τεμεῖν. An. 121. ἀντὶ τῷ εὑρέσθαι. Ἀντίθεμα δὲ εἶπε (Pindar. P. IV. 393.) τὰ ἀλεξιφάρμακα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων. Eadem originis est formula dicendi: Es geht mit Kräutern zu, de re, quae praeter morem, arte quadam reconditiore et fere divina accidit, virgula divina.

Ἀντιτίσασθαι. τιμωρεῖσθαι. Πόσιν δίκη τῶνδ' ἀ-σασθαι κακῶν. M. 261. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀ-σασθαι φόνον. Ag. 1264. ὥςτε. ut pro me addacta morte illum puniat, persolvat praemii loco mortem.

Ἀντιτιθέναι. δύο γ. ἀντίθες δυοῖν. Or. 450. ἴσως ἴσοισι πολεμίοις. Ph. 757. τὴν ἐνδάδ' Αὐλιν ἀ-εῖσα τῆς ἐκεῖ. I. T. 558. ἀντίθες γ. Her. 154. p. παράβαλε. ἢν μὴ πόδ' ἀ-θῇ ποδὶ. Hel. 986. p. συνέλθῃ εἰς μάχην, pedem conferre. λέγ' — κἀντίθες παῤῥησίᾳ. E. E. 1049. p. παῤῥησιάζε. ἀ-θεῖσ' ἀμείψομαι τοῖς σοῖσι τἀμὰ — αἰτιάματα. Tr. 917. ἀ-έντας ἐν ναοῖς ἢ χαλκὸν. H. 620. ὅτως ἀγοράζειν. ἤτοι ἀνατιθέντας, ἢ ἀντὶ τῶν παίδων τιθέντας, εἰς σημεῖον τῷ γενέσθαι τὴν αἴτησιν. ἀτόπως δὲ ταῦτα, οἱ γ. πένητες ὀκ ἂν ἐκτήσαντο παῖδας.

Ἀντιτιμωρεῖσθαι. ἀντιτίεσθαι. Ἵν' αὐτὸς ἀντετ-ησάμην. I. T. 557. φονέα πατρὸς. E. E. 849.

Ἀντιτινάσσειν. κατασείειν. ἀντετίναξ' ἐλθὼν δῶμα. B. 623.

Ἀντιόπη. λέγει δὲ τὸν Παρθενοπαῖον, τὸν υἱὸν τῆς Ἀ-ης, ἥτις κ. Παρθενόπη ἐλέγετο. v. Sch. in Spt. 518. in Ἀνδρόπαις.

Ἀντίτολμος. Τὸν ἀ. δὲ φαμὶ παρβάταν. Eu. 543. τὸν τὰ — ἐναντία τοῖς εἰρημένοις τολμῶντα. ἄδικον.

Ἀντίτυπος. ἀντηχῶν, ἐναντίος, ἀντίπαλος et σκληρός. H. Ἀ-ία. ἐναντίωσις, σκληρότης. λαμβάνεται δὲ κ. ἐπὶ ὁμοιότητος. B. Anecd. κακογείτονα ςόνον ἀ. βαρυβρῶτ'. S. Ph. 693. ςόνον ἀ. χειμαζομένῳ. 1460. ἀμοιβαῖον, ἀντίμιμον. τὸν Διὸς ἀ-ον ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τῷ χθονίῳ δέμας δαίμονος. Spt. 506. ἀ-α δ' ἐπὶ γᾷ πέσε ταντάλως θεὶς. S. A. 134. ἐναντίως, εἰς ἀ-ον πτῶμα ἔπεσεν.

Ἀντίφερνον. Ἄγυσά τ' ἀ-ον Ἥλιῳ φθορᾶν. Ag. 413. ἀντὶ προικὸς ἀπώλειαν κομίσασα.

Ἀντιφεύγειν. Κἄτ' ἀ-ει παιδὸς ἀντὶ σῆ πόσις. E. E. 1091.

Ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιφωνεῖν. φρικῶδες. H. 1216.

Ἀντίφονος, ον. φόνον ἀντὶ φόνυ διδοὺς, ὠμὸς, πικρὸς. — θανάτων. Spt. 874. τῶν ἐξ ἐναντίας γενομένων. ἄτας. Eu. 968. ἀ. κορέσαι ςόμα πρὸς χάριν ἐμᾶς σαρκὸς. S. Ph. 1157. Μὴ πάλιν δώσουσ' ἀ. δίκας. S. E. 248.

Ἀντιφωνεῖν. ἀντιφθέγγεσθαι, ἀποκρίνεσθαι. Οὐδ' ἀ-εῖς; Eu. 299. ὀκ ἀποκρίνῃ. ἢ οὐδὲ ἀντιφωνήσεις μοι, ἀλλὰ κ. βυλομένυ λαλεῖν, τὸ φθέγμα συ δεδήσεται. ὦ γ. εἴχομεν ὅτ' ἀ. S. A. 271. ἀ-εῖ δεινὸν ἄῤῥητον ἔπος. Aj. 774.

Ἀντίφωνος. ἐναντιόφωνος. Ἀ-ν' ἐμῶν ςεναγμάτων κλύουσαι. E. S. 800.

Ἀντιχαίρειν. τῷ πολυαρμάτῳ ἀ-χαρεῖσα Θήβα. S. A. 149. ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα, ὡς ἀντίθεος, ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν Νίκην, κ. ἡ Νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησε· ἢ τῶν κακῶν χαρεῖσα.

Ἀντίψαλμος, ον. ἀντίςροφος. ᾠδὰς. I. T. 178.

Ἀντλεῖν. cf. Ἀντλία. κενῶν. ἐπὶ ὕδατος λέγεται κ. ἐκχεῖν, καρτερεῖν, διελθεῖν. Πατρῷαν κτῆσιν ἀ-εῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει. S. E. 1291. αἱματηρὸς πέλανος εἰς γαῖαν ἠν-το λόγχη. Rh. 431. p. αἷμα ἐξεχεῖτο.

τὴν παρῶσαν ἀ-λήσω τύχην. Prm. 375. καρτερήσω, διελθῶ. τὰ μὲν γ'. ἄλλα τλημόνως ἠντλῶν κακά. Ch. 743. καρτερικῶς ὑπέφερον. λυ-

πρὸν ἀ-ήσει βίον. H. 898. 1049. δέκα ἀ-ήσας ἔτη. Tr. 433.

Ἀντλία. ὅπῃ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ἀπαντλῶσιν εἰς θάλασσαν. κ. νῦν ὁ καλούμενος καδίσκος. B. Anecd. ἀντλητήριον, ἄντλος. Ἐμβαλὼ μ' ἐς ἀ. S. Ph. 481.

Ἄντλος. sentina, τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ. λέγεται δὲ κ. πᾶν ὕδωρ ἁπλῶς ἄντλον, ἅτε ἀντλεῖσθαι δυνάμενον. S. in Hec. 1025. ἀντλητήριον. τινὲς δὲ κ. θάλασσαν κ. τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. H. ἀ-ον τὸ ἀπὸ τῆ κλύδωνος εἰςερχόμενον ὕδωρ. Ἀλίμενον ἐς ἄ. ἐμπεσὼν. Hec. 1025. τὸ πέλαγος τὸ λιμένα μὴ ἔχον. εἰς ἄ. ἐμβήσῃ πόδα. Her. 169. ὁ δ' ἄ-ον εἴργων ναὸς. Tr. 686. τὴν ῥῦσιν τῆ ὕδατος. ἄ. ἐκ ἐδέξατο. Spt. 781. ναυάγιον πλημμύραν κύματος, τὸ ὕδωρ. Ἑτοίμως ἐν οἱ ναῦται ἐξαντλῶσι κ. ἔξω τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἐκφέρουσιν. ἐξ ὃ κ. τὸ καλούμενον ἀντλητήριον.

Ἀντολή, ἀνατολή. ἀςέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Ag. 7. ἔςτε δή σφιν ἀ-ὰς ἐγὼ ἄςρων ἔδειξα. Prm. 457. δι' ὧν τὰς καιρὰς γινώσκοιεν. πρὸς ἀ. φλογῶπας ἡλιοςιβεῖς. 791. ἔνθα βαδίζει ὁ ἥλιος.

Ἄντος. εὖρος. Εὐριπίδης. H. Ἄνται. ἄνεμοι. corr. ἀῆται.

Ἀντραῖος. E. Aeg. fr. XI. cavernosus.

Ἀντρέπειν. cf. Ἀνατρ.

Ἄντρον. τὸ σπήλαιον. πρόςβοῤῥον. I. 937. ἔρημον. 1494. οἰκῆσ' ἄ. ἔρημα. Cy. 22. 118. δωδεκαμήκανον. E. Hypsip. IX. Suid. ἄςρον. ζάθεα ἄ. δράκοντος. Ph. 239. πετραίων ἀπ' ἄ. I. A. 1082. καθαροῖσιν ἄ. Cy. 35. κατ' ἄ. νύχια. An. 1225. τηλεπόροις ἐν ἄ. S. A. 983. πάραλα. Aj. 413. θαλάσσια. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄ. Prm. 301. κτύπῳ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄ-ων μυχὸν 134. λέοντος ἄ-ον αἱματοῤῥόφῳ οἰκεῖν. Eu. 188. κἀβέβηκ' ἄ-ω μυχῶν. Cy. 478. ἐν ἄ-ω μυχοῖς κρύψας γυναῖκα. Hel. 431. εἰς ἄ-ω κοίτας. I. 892. εἰς ταὐτὸν ἄ. 17. Κέκροπος ἐν ἄ. 1400. τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄ-ων ἰδὼν ᾤκτειρα. Prm. 352. Τυφῶνα. οἷδ' ἄ-οισιν αἰσχύνην τινά. I. 288. Κέκροπος ἐς ἄ-α. 1400. ςείχοντας εἰς τόδ' ἄ. Cy. 87. ἐπηχεῖ ἄ. 425.

Ἄντυξ. περιφέρεια τῆ ἅρματος. H. ἡ ἀνωτάτη περικεφαλαία τῆ ἁρματίου δίφρου (κ. ἡ ἐσχάτη περιφέρεια τῆς ασπίδος.) Z. ὁ τροχός. H. ζυγὸς τῆς κιθάρας. ξεςὰν παρ' ἄ-α. Rh. 373. μάρπτει χερσὶν ἡνίας ἀπ' ἄ-γος. H. 1188. πελάζων ἄ-γι ξυνείπετο. 1251. ἵππων ἐπὶ ἄ-α βαίη. Rh. 238. δίφρῳ εἰςέβαινεν ἄ-α. H. f. 948. ἐξέπιπτον ἀ-ύγων ἄπο. Ph. 1200. θραύσαντες ἀ-ύγων χνόας. Rh. 118. πωλικῶν ἐξ ἀ-ων. 567. ἐξ ἀ. ὤλισθε. S. E. 746. ἱππικῶν ἐξ ἀ. Aj. 1031. ἅρματος τῆ ἱππικῆ.

ὑπ' ἄ-ι χορδᾶν. H. 1135. τὸν ζυγὸν τῆς κιθάρας καλεῖ, ἢ τὸν πῆχυν, ὡς κιθαρίζοντος αὐτῆ.

Ἀντωπός ἀντοφθαλμός, ἄρτιος τοῖς ὄμμασιν. H. ἀντώπιος. ἐν ἀ. βλεφάροισιν. I. A. 584.

Ἄνυδρος. ξηρός. Σμυρνῆς ἄ. I. 89. ἕδρας. Al. 113. ἀλαίνεις ἄθαπτος, ἄ. Tr. 1084. p. ἄνευ χέρνιβος. aqua lustrali carens.

Ἀνύειν. cf. Κατανύειν, ἀνύειν δασύνουσιν οἱ Ἀττικοὶ, κ. δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς. Καθήνυσαν γ. Bekker Anecd. p. 14. 17. et Schaefer ad Gregor. et B. Anecd. Ἀνύττειν οἱ Ἀττικοὶ· ἀνύειν δὲ τὸ ψιλόν· δασεῖα δὲ ἡ πρώτη. Ἀνύτειν Attice. in Praes. et Imperf. v. Pors. ad Ph. 463. Ἄνειν, ἀναπληροῦν, τελεῖν, ἐκπράττειν, ἐργάζεσθαι, (τὴν ὁδὸν) ἐλθεῖν. Simile est Ἀρύεσθαι et Ἀρυτ. ὑδὲν ἤνυτον. Hec. 1167. μάτην αὐτοὺς (τ. πόνους) ἤνυσα. H. f. 576. τόδ' ἔργον. Prs. 763. τὸ βασιλεύειν κατώρθωσε. εἰ τάδ' ἤνυσεν Ἀγ. Ag. 935. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα. S. E. 212. ἔργον. S. Tr. 319. p. ὁδόν. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ ςρατῷ. Prs. 745. βραδεῖς μῦθοι πλεῖςον ἀ-τουσιν σοφὸν. Ph. 456. ζυγὰ δ' ἤ-σε δόλια Τροία. Tr. 595. p. ὑπῆλθε. Ἀπόλλων ὅτ' ἐκείνον ἤ. φονία γενέσθαι πατρὸς. S. T. 721. σεμνὰν προςίζουσ' ἐκ ἤ. Ἀρτεμιν. Hec. 936. p. ὑδρνὸς ἔτυχον, πρὄκοψα. παλαίφαθ' ἅ μοι Φοῖβος ἤ. S. C. 454. οἷον ἤ. κακὸν. Prs. 723. ἔπραξεν δεινόν τινα ὄλεθρον. ἢ περᾶν πω ἐδυνήθη, ἴσχυσεν. θανάτῳ θάνατον ἀ-σασα. Tr. 886. τὸν ἑαυτῆ πρὸς τῷ τῆ Ἡρακλέους. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤ-σαι. Aj. 952. ἐξ ὠκυβόλων εἴποτε τόξων πτανοῖς ἰοῖς ἀ-σειε γαςρὶ φορβὰν. S. Ph. 712. εἴ πω τοῖς πτηνοῖς βέλεσιν περιποιήσατο φορβήν. ἀνύσει εὐδαίμων κ. μέγας. S. Ph. 720. εὐδαιμονήσει. ἔρυμα δακρυόεν ἀ-σας πατρίδος ὀλλυμένας. I. A. 795. τὰς κόμας dicit. ἢ-σαι ἐκτοπίαν φλόγα πήματος. S. T. 166. p. ἐξετόπισε, ἔσβεσε. τύπος ὡς ἂν ὀρθὸν ἤ-σας. S. A. 1178. οἷαν ἐπί μοι χάριν ἤ-σω; S. Tr. 996. ἀπὸ τῶν θυμάτων διεπράξω. μέμφεται δὲ τῷ τόπῳ, ὅτι ἐκ ἐπὶ αἰσίοις αὐτῷ γέγονε τὰ ἐκεῖ θύματα. πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ'. Aj. 712. κοινὰν ἤ-σεν εἰς φίλους ἀρωγάν. S. Ph. 1145. τίνος χρείας ἀ-σαι. S. C. 1755. cf. Herm. et Reis. τὴν πρίν γε χρείαν ἤ-σασθ' ἐμοῦ πάρα κύφως. Prm. 700. ἐτελειώσατε ὅσον παρ' ἐμοῦ, ὃ ἐχρῄζετε, εὐτύχετε, ἐλαφρῶς, εὐκόλως. ἢ-τόμαν τροφαῖς Ag. 1160. ηὐξόμην. S. ἐτρεφόμην. πῶς ἴσον εἰπεῖν ἀ-σωμαι; Ch. 850. p. τελευτήσω. ἀλλ' ἐκ ἤ-τον. B. 1098.

p. ἐλθεῖν. Ἑσπερίδων ἐπὶ — ἀκτὰν ἀ-σαιμι. H. 743. ποτανοὶ ἤ-σαν τὸν Ἅιδαν. E. S. 1141. ἀ-σειν τὸν ἀπότροπον Ἅιδαν. Aj. 607. ἐκπρᾶξαι διελθεῖν τὸν Ἅιδην, ἀποθανεῖν, περάσειν εἰς τὸν Ἅιδην. παγκοίταν ὁρῶ θάλαμον ἀ-τουσαν. S. A. 804. ἀνοίγουσαν, τρέχουσαν, πορευομένην et Gl. ἐρχομένον εἰς τὸν θάλαμον. cf. ἐκατανύειν. S. C. 1562. τοιαῦθ' ἑλίσσων σχολῇ ταχὺς. S. A. 231. καίτοι ταχὺς ὤν; βραδέως ἤ-τον τὴν ὁδὸν. ἐκ ἐς' ἀνυςὸν. Her. 961.

Ἀνυμέναιος. v. ἄνυμφος, ἀνύμφευτος, ἄμοιρος ὑμεναίων. Παρθένε. H. f. 834. Μοῖρ' ἀ. S. C. 1222. ἀ-α ἐκηδεύθη. Ph. 349. ἄκλαυτος. ἄφιλος ἀ. S. A. 876. ἄλεκτρον, ἀ. 917.

Ἀνυμνεῖν. ἰώ, Φοῖβ' ἀ-ησας δίκαν. E. E. 1190. p. ἐκέλευσας.

Ἀνύμφευτος, ον. ἄγαμος, ἄνυμφος, κακόνυμφος. ἀ. αἰὲν οἰχνῶ. S. E. 166. γοναὶν. S. A. 980. κακόνυμφον, ὅτι ἐπὶ κακῷ νυμφευθεῖσα δυςυχεῖς αὐτὸς ἔτεκεν. infausto procreati connubio. Erf.

Ἄνυμφος. ἄγαμος, κακόνυμφος, ἀνύμφευτος. νύμφητ' ἀ. παρθένον τ' ἀπάρθενον. Hec. 612. οἱ μὲν τὸ ἀ-ον ἀντὶ τῆ κακοπάρθενον φασὶν. ἐμοὶ δὲ ἐκ ἔτω δοκεῖ, ἀλλ' εἰπῶσα νύμφην τ' ἄ-ον, νύμφην μὲν ὡς μνηςευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἄνυμφον δὲ ὡς μνηςείας μὴ τελεσθείσης, ἐπῆγαγε πρὸς μὲν τὴν νύμφην, τὸ ἀπάρθενον πρὸς δὲ τὸ ἀ-ον, τὸ παρθένον et δυςυχῆ παρθένον. H. Similia in

S. ita: ἀ-ων ὄσαν γονέων, ac si legisset, ut observavit Well. ἀπ' ἀξίαν ἐπαξίων Pors. qu. probat *Peterson* vel ἀ-αν σ' ἐπαξίων, reprobat Schol. explicationem.

Ἀξίνη. securis. Ἀ-ας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες. S. A. 1110.

Ἀξιόθρηνος. κόρος. Al. 907. i. e. ἄξιος τοῦ θρηνεῖσθαι.

Ἀξιόμισος. ἄξιος τοῦ μισεῖσθαι. Ἀ. αἱματοσταγὲς ἔθνος. Eu. 357. τὸ τῶν φονέων.

Ἀξιοπενθής. ἄξιος τοῦ πένθους. φῆμαι. H. 1465. αἱ γ. ἀναξίως πάσχοντες θρῆνον ἐμποιοῦσιν. Μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ μᾶλιστα.

Ἄξιος. τίμιος. ἄξιός τινί τινος, ut ἀξία δέ μοι τιμῆς. Al. 435. ἀ-α μοι σέβειν. 1063. ἡμῖν δ' Ἀχιλλεὺς ἄ. τιμῆς. Hec. 309. ἄ-ον γ' ὑμῖν σέβειν. Her. 316. ἄ-ον Ἑλλάδι. E. Tel. II. ἀ-ους σπουδῆς. E. Epist. IV.

g. m. τιμῆς κ. λόγου τινὸς ἀ-ους. E. Ep. IV. μερίμνης ἄ-ον λόγον. H. 1157. ἀγῶνα ἄ-ον πόνου. Al. 1030. οὐκ ἄ-ος κακῶς ἀκούειν. I. A. 1031. πλούτου οἶκος ἄ. Hel. 69. βυφορβὸς ἄ-ος δόμων. E. E. 252. αἶνον ἄ. φέρει. 1062. ἐπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀ. Hec. 381. ἄ. κ. σὺ κ. πόλις σέθεν. E. S. 1180. ἄ-ι' ἀ-ων γεννητόρων ἤθη φυλάσσεις. I. 735. ἀ-ους τυραννίδος. E. Aeol. XX. τοῦτον δὲ ἄ. νόμιζε. E. Epist. V. 26. Κάρορος οὐκ ἀ-ω. E. E. 1064. ζήσεται κατόπιν ἀ. γε ὄντι. E. Epist. IV. τίς τῶν ἀ-ων περὶ Εὐρ. λέγειν τι κ. ἀκούειν. V. πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν ἀγαθῶν. S. E. 797. cf. I. 1621. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν. Ag. 540. κακοὺς ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι. E. Inus XI. ἀντιλέγοντα τοῖς οὐκ ἀ. E. Ep. V.

in f. ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς. Or. 614. 1206. φυγεῖν. 1153. ἀ. μοι τιμῆς. Al. 435. ἀξία μοι σέβειν. 1063. ἀ. τίσει δίκην. Rh. 894. δίκην ἀ. ἐλάμβανεν. B. 1311. ὁ γ. ἀ. ἀπαιδίαν νοσεῖν. I. 619. ἡμῶν. ἀ. γ' ὁ δυρὸς 1617. ἀξίαν τοῦ μηδενὸς. E. Meleager. XII, 2. τοῖς τεκοῦσιν ἀ-αν τιμὴν νέμειν. E. fr. inc. B. 51. αἰτήσομαί σ' ἀξίαν ὅποτε. Al. 301. ἀ. τριβὴν ἔχει. Prin. 639. σχολὴν πρέπουσαν. ἐγὼ δ' ἀπεχάτου ἄτιμος, οὐδὲν ἀ-ία. Ch. 430. ὡς μὲν ἀ-αν. Hec. 613.

in Neutr. S. ὁ γ. ἄξιον. Hec. 408. φυγῆς. M. 1124. μεγίστου θαύματος. H. 906. γαμεῖν οὐκ ἀ. Al. 631. non expedit, operae pretium non est. πονοῦντα δ' ἄ. μισθὸν φέρεσθαι. Rh. 161. φροίμιον ἄ. φόβου. Tr. 895. χρῆμα ἄ. τῆς συμφορᾶς. Hel. 788. τὸ κτῆμά μοι. I. 1618. τἀλεύθερον ὄνομα παντὸς ἄ. E. Aug. VII, 3. οὐκ ἄ. λεύσσειν φάος. E. Beller. XXIII, 2. ἀνέρος οὐκ ἄ. δειλὸν κεκλῆσθαι. E. Phryx. VIII. Ἑλλάδι. E. Tel. VII. v. init.

in neutr. Plur. ἄξια ἡμῖν τυγχάνει σεναγμάτων. Or. 1326. αἰαγμάτων. Al. 879. δεινῆς ἀγχόνης ἀ. B. 246. μεγάλων ἄ. ὀδυρμῶν. M. 112. μαντείας ἄ. πολλῆς. H. 236. σφαγὰς τάδε. Al. 228. κώμου κ. γέλωτος. 807. Her. 508. ἀ-ων ἅπτομαι. B. 968. μοναρχίας οὐκ ἄ. An. 366. ἐλεξας σοῦ τ' ἄ. I. A. 975. σφαγέντα τ' οὐκ ἄξι', οὐδ' ὑπ' ἀ-ων. E. S. 813. p. ἀξίως. χρὴ ἐπ' ἀ-οις πονεῖν. Rh. 182. πτωμάτων ἄ. πάσχω. Tr. 467. ἄ. εἰδέναι. B. 474. πατρὸς ἀδελφῶν. Her. 627. Ἥλιε οὐκ ἄ. Hel. 814. ἐπ' ἀ-οισιν. Or. 1335. p. ἀξίως. ἀνάξια δράσας, ἄ-α πάσχω. εἰς τέλος οἱ ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀ-ἄ. ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι. οὐκ ἄ. ἀνδρὸς σοφοῦ λέγεις. E. E. 524. E. Archel. XIV.

ἀξίως. τρέφ' ἀ. νιν. Ph. 769. ἀ. ἔσται γάμος μείζων φέρεσθαι, σοῦ μένου. S. A. 638. *Su.* in Πενθερά. γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικ. οὐδείς μοι προκριθήσεται γ. τῆς σῆς ἀ. σοῦ ἄρχοντος. ὡς εὖ κἀ. σέθεν λέγει. ἀ. ἔλεξας. S. Ἀλητ. V. παῖδας θρέψ. μων. M. 562. ἀ. σαυτῆς ποιεῖς. An. λοῦσαν ἀ. ἐμοῦ. I. A. 1225. πατρίδος κυρήσεις μεῖον ἀ. σέθεν. Ch. 702. τι τιμῶν. προγόνων ἀ. Tr. 1033. ἢ ἔχεις. E. E. 1016.

Ἀξιοῦν. ἄξιον ἔχειν, ἄξιον ἡγεῖσθαι, νεσθαι, τιμᾶν, βούλεσθαι, προαιρεῖσθαι νειν. τύμβου οὐκ ἠ-ωσεν. Hec. 797. ἀ-οῖ λόγου τινός. M. 962. ὧν γε πρ ἐγὼ γῆμαί σε. 1340. ὁ γ'. τί μ' ὡς θ δόμος εὐφρόνως προξεννεπεῖν. H. 7 Ἀπόλλων ἠ-ωσε ναίειν. Al. 575. εἶπε κον ἠ-ου τὸν σόν. An. 57. ἄξιον ἐνόμ ναν σε καλεῖν. τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχει 323. τοὺς δὲ ψευδῆ ἔχοντας ὑπόνοιαν δαίμονας καλεῖσθαι, τῆς τύχης τοῦτο οὐκ ἀ-ῶ ὅτ' ὄν σε Τροίας. 328. ὅτε σ ἀξίαν νομίζω, ὅτε σε τῆς Τροίας· ἄ Τροία ἀπὸ σοῦ τοσούτου ὄντος ἀξίως ἐ αὐτὴν ἀξίως ἀνεῖλες. τῇ τε γ. Τροία ὑπὸ σοῦ ἀπώλετο, σύ τε οὐκ ἄξιος εἶ, ἀπολέσαι. δισσοὺς παῖδας Διὸς ἠ-ωσα πατέρα οὐκ ἀ-ώσει τὸν πρὶν εὐκλεέ ἀκοῦσαι. Hel. 973. οὐκ ἠ-ωσαν τῶ ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτιμένω ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀ-ωθήτω τόδε π. ἄξιο τυχεῖν. S. T. 1449. ποῖον δὲ κέρδος φέρων; S. C. 579. ἀνοῦ ὧν πεπονθώ ἀντιδρᾷν. 953. νῦν δ' ἀ-ωθεὶς εἶσι ἀ-ῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν. 1377 οἷς δοῦναι δίκην. S. Tr. 410. οὐκ ἀ-ῶμ θεῶν τυχεῖν. Hel. 410. ὁ γ. ἠξίου τοὺς 1115. τῆς τοσαύτης τιμῆς τοὺς εὐτελε τύμβον δὲ βουλόμην ἂν ἀ-ούμενον ὀρ 320. τιμώμενον, ἔνδοξον. λέχη τυρ θεν ἠ-ωμένα. 366. ὃς Ἑλλάδος ἠρξ 1168. οὐκ ἠ-ωσα πώποτ'. H. f. 1 ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠ-ου. E. E. 257. ἡμῖν ἔξιν ἠ-ωμένα. Ae. S. 493. ἄξια. θεοὺς βροτῶν ἀ-οῦσθαι μέλειν. Ag. 3 τοί νιν ἀ-ῶ προσφθέγμασιν. Ag. 903. τρέσαι. S. E. 1240. οὐκ ἄξιον νομίσω.

p. βούλεσθαι. λέχους σφε κη-σαι νεῖν; M. 1367. ἔνθ' ὅτε ποιμὴν ἀ βοτά. H. 75. τὰ ποίμνια. ἀ-ῶ θ 944. ἐγὼ δὲ σοῖς καποῖσιν ἠ-ου ἐγ ἐξετάζεσθαι φίλος. 1013. ξυντράπεζοι βίον. An. 659. ἀ-ῶν τυχεῖν. E. S. ἀνὴρ εὔψυχος ἀ-οῖ λάθρα κτεῖναι Rh. 510. ὕβρισμ' ἐς ἡμᾶς ἠ-ωσεν ὁ 18. εἰ πόλις ἀ-οῖ κίνδυνον αἱρεῖσθ ἠ-ωσε τοῦ θεοῦ προλαμβάνειν μαντεύμ εἰς ὄψιν σφῶν μολεῖν οὐκ ἠ-ου. 1557. ξαι σιρὸς οὐκ ἠ-ου. E. Phryx. IV.

τάφος φόνον βίαιον. An. 1242. ἧς ἀπηγγέλθη τάφος — σπουδὴν ἔχειν. Hec. 672. ἀπήγγειλε σαφῶς. E. S. 852. ὥς' ἀ-εῖλαι τορῶς. Ag. 640. πρέπει κήρυκ' ἀπ. τορῶς ἔκαγα. Ae. S. 932. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀ-εῖλαι σαφῶς. S. T. 958.

Ἀπάγειν. Ἄ-ου. πρὸς σαυτὸν ἄπαγε. Εὐριπ. B. Anecd. abducere, — ἀπιέναι, ἀποχωρεῖν. Ἄ-ε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν. Ph. 1723. διὰ τὸ μνήμην ποιήσασθαι τῆς κατὰ τὴν σφίγγα σοφίας, ἔπεχε τοῦτον τὸν λόγον. πέπαυσο κ. παράλιπε τὰ εὐτυχήματα, δυζυχημάτων παρόντων. ἄπαγε σαυτὸν ἀντὶ τοῦ Ἀποχώρει κ. ἄπαγε τοῦ σκοπῦ, κ. ἐνταῦθα ἄ-ε αὐδῶν τὰ πρότερον εὐτυχήματα μετὰ μετοχῆς, ὃ ταὐτὸ δύναται (valet, dicit) τῷ Ἄ-ε τοῦ αὐδᾶν. ποῖ τόδε κῦμ' ἀ-ξει; Ae. S. 126. ἡμᾶς ἀ-ξω πόλυς. Al. 494. εἰ μ' ὅτος ἐκ τῶν σῶν ἀ-ξεται βίᾳ. S. Ph. 988. ὡς τήνδ' ἀ-ξεις ὅ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερὸς. An. 588. ἀ-ετ' ἐκτόπιόν με. S. T. 1340. ἀ-έ νύν μ' ἐντεῦθεν. 1521. ἀ-ξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ. S. C. 658. τόνδ' ἀ-ξομαι λαβών. 860. σὺ δ' ἡμᾶς ἄ-ε πρὸς δόμυς. S. A. 1087. οἴκαδε. S. Ph. 941. ἐκεῖσ' ἀ-ει παρθένον; I. A. 714. ἢ Ἄπαγ' οἴκαδε ϛρατόν. 817. ἔνθαδε. I. T. 356. πρὸς τάφον ὁμηλίκων κώμυς ἀ-ξω. Tr. 1184. κεῖθεν δ' ἀ-ξει σ' ἄλλος. B. 964. κἀ-ξομαί γε νεοτέραν ὑπὸ χθόνα. Al. 48.

Ἀπαγκαλίζεσθαι. προσαγκ. περιπλέκεσθαι. τὸ θῆλυ παιδὸς γένος ἀπη-σμένη σώζει. Her. 42.

Ἀπαγριῶν. ἀγριῶν. μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον. S. Ph. 226. τῇ ὄψει κ. τῷ σχήματι.

Ἀπάγχειν. ἐξαρτᾶν, ἐπικρεμᾶν. ἐκ τῶν δ' ἀ-ηγξασθαι θεῶν. Ae. S. 468. ἐξῆρτημαι.

Ἀπαθής. σῶος, ἀβλαβής. νόσοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνυς ἀ-εῖς ἄγον οἴκυς. Prs. 859. ἀ-ῶς. Hel. 1169.

Ἀπαίδευτος. ἀμαθής. ἀ. βροτῶν. S. fr. οὐκ ἀ-ως ἔχει. I. 247. ἀ-ον ἀποτρέπω λέγειν. Or. 410. v. Εὐπαίδευτος.

Ἀπαιδία. ἀτεκνία, ὀρφανία. ἡ γ. πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀ. S. T. 1024. ἀ. χάριν. I. 824. σὴν λέγων ἀ. 840. οἶδε τὴν ἐμὴν ἀ. 306. εἰς ἀ. E. S. 170. προτιθεῖσ' ἀ. An. 360.

Ἀπαιολᾶν. παραλογίζεσθαί. et H. ἀποπλανᾶν. ἐπιπαράσσειν in Ἀπαιόλη. et Moer. A. ἀ-ᾷν ἀττικῶς ἀποπλανᾷν, ἑλληνικῶς. τοῦτο κἀμ' ἀ-ᾷ. I. 549.

Ἀπαιόλη. ἀπάτη, ἀποζέρησις. Αἰσχύλ. Περδαιβοῖς. H. et ἰσέον δὲ, ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Αἰόλλω κ. ἀ-όλη γίνεται ἡ ἀπάτη κ. ἀποζέρησις. Αἰσχύλ. τίθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ. Eust.

Ἀπαιόλημα. ἀποπάτημα (correx. ἀπάτημα) ἀποκάθαρμα, ἢ ἀποπλάνημα. Σοφ. H. ἀπάτημα. Z. τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ ξένων ἀ-α. Ch. 994.

Ἀπαίρειν, αἴρειν, ἀφαιρεῖσθαι, ἀπάγειν, — ἀπιέναι, ἀπέρχεσθαι, ἀποίχεσθαι, ἀποδημεῖν, ἀναχωρεῖν, ὁδεύειν. Ἄ-ε θυγατρὸς φάσγανον. Or. 1608. τίς νιν ναυκληρία ἐκ τῆς δ' ἀπῆρε χθονὸς; Hel. 1536.

Σπάρτης ἀπάρας. Hel. 1687. νηΐ. Tr. 944. ἐπεὶ μελάθρων τῶν δ' ἀπήραμεν πόδα. E. E. 774. ἐκ γῆς τῆσδ' ἀ-ρομεν φυγῆ. M. 938. μακρὰν. I. A. 664. φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος. I. T. 511. νικῶν ἀπῆρα φόνια πειρατήρια. 967. ἐὰν δ' ἀ-ωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι. Rh. 143. ἀπῆρκέ πω εἰς Ῥόδον. E. Epist. II. p. 500. 8. An ἀπῆρε? ἐκτόπιοι δόμων ἀπαείρετε. Phaëth. Herm. I. 68.

Ἄπαις. μὴ ἔχων τέκνον, παίδων ἐξερημένος. Ἄπαις τεύνεις βίον; M. 670. τὸν ἄ-δα βίον. I. 488. ἄ-ας τέκνων. An. 715. I. A. 808. Tr. 380. E. S. 810. παίδων ἄ-ας γραῦς. An. 613. E. S. 13. ἄ. μητέρας τέκνων. 35. Cy. 305. τοκέες δ' ἄ. Prs. 578. δόμος. I. T. 697. I. 408. ὀλοίμην ἄ. Ch. 99. ἄπαις. Hec. 495. παίδων ἐξερημένη. Νυκτὸς παῖ δες ἄ. Eu. 1020.

Ἄ-δα. παύσω σ' ὄντ' ἄ. M. 717. κἄμ' ἄ. ἀπώλεσας. 1326. μ' ὐκ ἄ. ἔθηκεν. Al. 624. τα λαίπωρον ἐμὲ γέροντ' ἄ. νοσφίσας. An. 120. μὴ λίπῃς μ' ἄ. Hec. 440. ὡς νιν φαρμάκοις τ. θημ' ἄ. An. 33. ὃς μ' ἄ. γέννας ἔθηκεν. R. 908. ἄ. γηράσκυσαν. I. 619. ἄ. ὀσίας. S. T. 911. ἐπεὶ μηκέτι ἔμελλε παῖδας τίκτειν, ἢ σχήσειν, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὐ γενήσονται συνουσ πρὸς τὸν Ἡρακλέα εἰς παιδοποιΐαν.

Metaphor. μέγαν τελέσθεντα ὄλβον τεκνοῦσθ μηδ' ἄ. θνήσκειν. Ag. 758.

Ἀπαΐσσειν. ἀπάσσειν. Attice. v. ἄσσειν, ἀΐσσειν. Ἀπῆξ'. S. Tr. 190. κεὶ μὴ ὄμμα φρένες διάϛροφοι γνώμης ἀπῆξαν. Aj. 448. εἰ μ διὰ ἔκϛασιν τοῦ δέοντος ἐξέπεσον αἱ διάνοιαί μ Ἀπῆξε πέμφιξ Ἰονίου πέλας πόρυ. (p. Πνοή.) Σοφ. ἐν Κόλχοις. v. Πέμφιξ.

Ἀπαιτεῖν et Ἄ-εῖσθαι. αἰτεῖν, repetere. χάριν ἀ-ῶ τὴν τόδ'. Hec. 276. Her. 221. τά δ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρὸς. S. Ph. 362. κἀπῄτηκα τὴν σωτηρίαν θηρῶν. Or. 677. ὡς χρέος ᾔτησα. θεοὺς ἀ-ει. 1586. πατρῷ' ἀ-εῖ σκῆπτρα. Ph. 80. repetit. θησεύς σ' ἀ-εῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς. E. S. 385. 725. θανόντας οὐκ ἀ-τήσει θεός. Her. 607. οὐκ ἀ-ούμεσθ'. Ph. 605. ὃ χρεωϛοῦμεν. δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀ-ῶ. Ch. λείπει τὸ Λαβεῖν.

Ἀπαίωνάς τε κ. μελαμβαθεῖς λιποῦσα κ. μελαμβαφεῖς (μ-θεῖς. Br.) λίμνας. S. Polyx. p. ἀνηκέστυς, ἀνιάτυς, ἀθεραπεύτυς.

Ἀπαιώνιϛον. δύϛφημον. Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ κ. ἐν Μηδείᾳ. Κόρινθον ἀπαιώσιον, δύϛφημον. H. Not.

Ἀπαλέξειν. Ἄ-ξασθαι. ἀποφυλάξασθαι. Σοφ. Ἱππόνῳ. H. ὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀ-ξασθαι σῷ χωρὶς. Aj. 166.

Ἀπαλλαγή. ἐλευθερία, ἔκλυσις. Οὐδ' ἔϛι μοίρας τοῦ χρεὼν τ' ἀπ. H. 1256. ὐκ εὐκλεεῖς ἀ. γυναιξὶν. M. 236. ῥᾴδιοί γ' ἀ. 1375. ὐκ ἔχων ἀ-ᾶς. E. fr. inc. 202. δυζυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπ. Ae. S. 340. sic facili negotio a miseris te liberaveris, eos dimiseris. Well. εὐτυχὴς γένοιτ' ἀ. πόνων. Ag. 20. ζήτει δὲ πημάτων ἀ-ᾶς. Prm. 316. θεὸς αἰτῶ τῶνδ' ἀ-ὴν πόνων. Ag. 1. ὡς πεπρωμένης ὐκ ἔϛι θνητοῖς ἀπ. S. A. 1338. ἀ. πόνων. Her. 586.

Ἀπαλλάσσειν et ττειν. ἀποτρέπειν, ἀποϛρέφειν, ἀφιέναι, ἀπολύειν, ἐλευθεροῦν. Ἄ-σθαι ἀπιέναι, c. βίῳ, θανεῖν. Ἀπαλλαχθείς. Porson ad Ph. 986. monet, asperas et antiquas formas adamasse Tragicos, ideoque Aor. prior. praetulisse. At vide expl. Numerus, opinor, rem dirimit definitque. τυφλὸν φέγγος ἀ-ξας. Hec. 1068. ἐλευθερώσας σκότυς, ϛερήσας, μεταϛρέψας. etc. χερὸς sc. τὸν χρυσὸν. 1222. ἀ-ουσα γῆς πρόσωπον. M. 27. τόνδ' ἀ-ω λόγον. 790. μέχρι μὲν τούτου ἀποτερματίζω σοι κ. ἵϛημι τὸν λόγον σιωπῶσα. ταύτην (δόλτον) σῶν ἀ-ξον χερῶν. I. A. 323. p. ἄφες. κώμυς μὲν

993. ἀ-τ' ἀλωμένα. Ph. 1729. πολυπαρθένευτα, ἤτοι ἐπὶ πολὺ παρθενεύουσα. p. κακοπαρθενεύτως, παρθένῳ ἀναξίως.

Ἀπάρθενος. Παρθένον ἀ. Hec. 612. cf. ἄνυμφος.

Ἀπαρκεῖν. ἐξαρκεῖν, ἀρκεῖν. ὧν οὐκ ἀ-εῖ πλησμονή. E. fr. inc. XIV, 4. ταῦτ' ἂν ἀ-οῖ. S. C. 1769.

Ἀπαρνεῖσθαι. cf. Ἀπαναίνεσθαι. οὐδ' ἀ. χρεών. E. E. 789. 796. 1057. τὸν τἄμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρᾶναι λέχη. H. 1266. χὴ ναῦς γ. ἄξει, κἀκ ἀ-νηθήσεται. S. Ph. 527. κἀκ ἀ-ῶμαι τὸ μή. Aj. 96. βάψω τὸ ξίφος εἰς τὸν στρατόν. καταρνεῖ. S. A. 442. ὅτ' ἀ-ήθη ποτέ. S. Tr. 480.

Ἄπαρνος. ὁ καθόλου ἀρνούμενος. Z. Ἄ. δ' οὐδενὸς καθίζατο. S. A. 435. Πόθος, (ᾧ) τ' οὐδὲν ἄ. τελεῖθει θέλκτορι πειθοῖ. Ae. S. 1042.

Ἀπαρτᾷν. Ἀπαρτιᾷ. ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Ἀπαρτῆσαι. χωρίσαι, διαστῆσαι, πληρῶσαι. H. Ἀπαρτί legendum ex Z. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον κ. πλῆρες. et B. Anecd. Ἀπαρτί. σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως κ. ἀκριβῶς. Ἀ-ῆσαι δέρην. An. 413. κρεμάσαι, πνίξαι.

Ἀπαρτίζειν. ἐξισάζειν, παραβάλλειν, ἄρτιον ποιεῖν. et Z. Ἀ-ει. πληροῖ, τελειοῖ. et H. τελειοῖ. Σπουδὴ δὲ κ. τοῦδ' οὐκ ἀ-ει πόδα. Spt. 359. σπουδὴ ὅπω τέλος ἔχει, ἀλλ' ἐπείγεται· τὸ γ. ἀπηρτισμένον κ. τέλος ἔχει, μεθ' ὃ οὐκ ἄλλο πρακτέον. ἄρτιον κ. ὁλόκληρον ποιεῖ κ. εἰς τὸ καθεστηκὸς ἄγει. ἔοικε δὲ, φησὶ, κ. ὁ ἄγγελος ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφαινομένης σπουδῆς μὴ ἡδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἄστατον. Ἀ-ω ἀρτίως ὅ ἐστιν εὐαρμόστως συμπληρῶ. Z. Verto: Festinatio non apte mensurat gradus, componit, i. e. festinat, festinanter fertur: eilt nicht die Schritte. Herm. corr. ὁ καταργίζει. Blomf. ὁ καταρτίζει. Καταρτίζω· ἁρμόζω. ἐκ τοῦ Ἄρτω. Z. ab Ἄρτιος.

Ἀπάρχεσθαι. ἀπαρχὴν ποιεῖν. Z. κόμης ἀπηρξάμην. E. E. 91.

Ἀπαρχή. ἀφαίρημα, προσφορὰ, ἀνάθημα, δῶρον, oblatio quaevis. et Eust. θαλύσια· αἱ ἀπαρχαὶ, αἱ μετὰ συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῷ ὑπὲρ τοῦ κ. εἰςέπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. Ad Il. IX, 530. et S. ad Ph. 864. Ἀ-ὴ κυρίως ἐπὶ καρπῶν, ὅταν πρὸ παντὸς ἄλλου τῷ θεῷ τις ἀποτέμηται κ. ἀναθῇ μοῖραν. et οὐ μόνον τὸ πρῶτον τῇ τάξει, ἀλλὰ κ. τῇ τιμῇ, ὅθεν κ. Ἀπαρχὰς καρπῶν προσῆγον οἱ παλαιοὶ, κ. ὠνόμαζον, τὰ κρείττονα ἐκλεγόμενοι. καταχρηστικῶς δὲ κ. τὰς θυσίας θύειν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν οἱ παλαιοὶ κ. ἀπαρχὰς ἐκάλουν. ad Orest. 96. Plerumque in Plur. κόμης ἀ-ὰς κ. χοὰς φέρουσ' ἐμάς. Or. 96. λαβὼν ἀ. πολεμίων σκυλευμάτων. Ph. 864. τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς ἀ. βαλῶ; 1524. θυσίας. θύων ἀ. E. Meleagr. I, 7. ὃ τῶν Ἀχιλλέως — ἄπο δόμων ἀ. ἔχουσα. An. 150. ἄγοντ' ἀ. θεοῖσι. S. Tr. 183. λείας ἀ-ῆν, βοῦς. 761.

Metaph. πρῶτον μὲν ὁ θεὸς, τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων λαβὼν ἀ. χαιρέτω. I. 402.

Ἀπαρχῆς. I. A. 1541.

Ἄπαρχος. Κιλίκων. Prs. 525. ἐξαίρετος, ἀπὸ τοῦ Ἀπαρχὴ γενέσθαι. et τ' ἄ. Ch. 639. v. Ἔπαρχος.

Ἅπας. — ὅλος, — ἕκαστος. cf. Πᾶς. ἄ. τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Prm. 35. ἅπαντ' ἐρευνῶν τοῖχον. Hec. 1174. τὸν ἄ. χρόνον. M. 1100. ἄ-ες ἐσμὲν εἰς το [illegible] ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ. Or. 504. [illegible] 1334. ἄ. ἀὴρ αἰετῷ περάσιμος. E. fr. XXXVII. [illegible] ἐξ ἀ-των τιμὰς ἔχειν. B. 208. δακρύοισιν Ἑλλάδ' [illegible] ἄ. ἔπλησε. Or. 1363. ἀ. δεξιᾶς προσθιγγάνων. I. [illegible] A. 339. ἄ-α Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις. E. Tem. [illegible] XVII. ὁμοίαν χθὼν ἅ-σιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν. E. [illegible] Alex. XII. θεῶν συντιθεὶς ἄ. γένος. M. 747. [illegible] ἄ-α τῷ γήρᾳ κακὰ πρόςεστιν. Ph. 531. κατάχαλ[illegible] κον ἄ. πεδίον ἀςράπτει. 110. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν [illegible] ἄ. κἀκ ἄλλος. I. A. 617. ἄνδρα, ὅςις ἐξ ἅ-τος εἰ[illegible] λέγει. S. C. 807. qui antea dicitur γλώσσῃ δεινός. Hujus est τὸν ἥττονα λόγον κρείττονα ποι[illegible] εῖν. Jacobs. οὐκ ἐξ ἅ-ος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν. S. A. 312. ἄ. χθὼν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρὶς. E. fr. [illegible] XXXVII. ἄ. ὃ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος. I. 427. ἄ. τὸ χρηστὸν γνησίαν ἔχει φύσιν. S. Aload. X. [illegible] κάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι καλῶς. Ph. 738. τοῖσι γεν[illegible] ναίοισιν ὡς ἄ. καλόν. E. fr. CXIX. θνητοῖς ἅ-[illegible] συμπιτνεῖ. Hec. 846. ἅ-α τολμῶσι δεινὰ φαίνεται [illegible] Ph. 277. ἄ. μοι πύργος Ἑλλήνων πατρὶς. E. fr. in[illegible] B. 44. ἀ-ων ἄνασσα. Ph. 691. ἀ. τροφὸς. 602.

Ἀπαντα. ἄ. ταῦτα συντεμὼν φράσω. Hec. 1180. εἰς ἄ. δυςτυχὴς ἔφυς. Ph. 1636. σύμφυρτ[illegible] ἡν ἄ. H. 1234. γαςὴρ ἄ. E. Alex. VIII. ὃ τ[illegible] ἀνδρῶν εἰς ἄ. εὐδαιμονεῖ. XVI. τῷ δὲ γενναί[illegible] φύσιν ἄ. ταῦτα. I. A. 449. al. ἀπῳδὰ, ἀπευκτ[illegible] Matth. hoc referens ad sqq. vertit: Nobi[illegible] vero haec omnia sunt, nimium, ut et digu[illegible] tate quadam vitam regat, legitque προς. τε [illegible]

Ἀπασπαίρειν. ἀ-οντες. σκαρίζοντες, κ[illegible] νῶντες, ψυχορραγοῦντες. Z. θνήσκει ἀ-ουσα. I. 120[illegible]

Ἀπᾴσσειν. v. Ἀπαΐσσειν.

Ἀπατᾷν. ἐξαπατᾷν, παραλογίζεσθαι, φενακίζε[illegible] Φενάκη γ. ἡ προςδετὴ κόμη· ὑποσκελίζειν, πιθ[illegible] κίζειν, κολακεύειν. Ἀριςοφ. ἐν Ἱππεῦσι πιθηκισμ[illegible] καλεῖ τὰς ἀπάτας. Arist. Σφηκ. 1281. ἡπάτα[illegible] E. E. 938. ἡ-ήμεθα. An. 436. πρὸς θεῶν ἡ[illegible] ἡ-ημένοι. Hel. 711. ἡ-ημαι. S. Ph. 949. τί [illegible] οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀ-ώμενον. S. E. 170. Ἀγγελία. p. ἀπάτη. ὅπως Κρονίδαν ἀ-ασεν. Tr. 500. ὅπω τοσοῦτον ἡ-ημένος κυρῶ; S. T. 5[illegible] ἔγνωκα ἡ-ημένη. Aj. 807. οἱ' ἡ-ηκας. S. Ph. 9[illegible]

Ἀπάτη. πλάνη, ψεῦδος, ἀποτυχία. et Moer. [illegible] ἡ πλάνη παρ' Ἀττικοῖς, ἀπάτη δὲ ἡ τέχνης [illegible] Ἕλλησιν. — bono sensu ut δόλος. Ἀ-ας ἀσκ[illegible] Hel. 1109. μετεωρολόγων σκολιὰς ἀ. E. fr. [illegible] 158, 3. αἰσχρὰς. S. Ph. 1136. δολόμητιν δ' ἀ. θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Prs. 91. ἀ. λεχ[illegible] ὑπεραλγῶν. S. A. 630. ἀποτυχίας. ἀ-α δ' ἀ. [illegible] ραις παραβαλλομένα. S. C. 231. ἀλόντ' ἀ-αις. S. E. 125. πολλοῖς δ' ἀ-α κυφονόων ἐρώτων. S. A. 617. ἀ-ης δικαίας οὐκ ἀποςατεῖ θεός. Ae. fr. [illegible] Eust. Il. B. Ὅτι δή ἐςιν ὁ μόνον κακὴ ἀ., ἀλλ' [illegible] κ. ἀγαθὴ, Αἰσχύλος δηλοῖ Ἀπάτης δικ. cf. δόλος, αἰδῶς.

Ἀπατιμάζειν. ἀτιμᾶν, ὑβρίζειν, ὀλιγωρεῖ[illegible] ἐξουδενεῖν. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμέν[illegible] Eu. 95.

Ἀπάτωρ. ἄνευ πατέρος. Ἀ-ορα πότμον ἔλα[illegible] χον. I. T. 863. τέκεα πατρὸς ἀ-α. H. f. 115. [illegible] δ' ἐρῶ ἀπόπτυςός τε κἀ. ἐμοῦ. S. C. 1383. ταύτα[illegible] — ἐπὶ ξένης χώρας ἀοίκους ἀ-ὰς τ' ἀλωμένας. S. Tr. 500.

Ἀπαυδᾷν. ἀπαγορεύειν, κωλύειν. Ἀ-ῆσαι. [illegible] οἷον ἄφωνον γενέσθαι. Erotian. τὸν ἄνδρ' ἀ-ᾶ

S. T. 236. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα — μὴ 'ξω
ν. Aj. 741. ἐγὼ δ' ἀ-ῶ. S. Ph. 1293.
ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς. An. 87. λείπει τὸ
ἀπαγορεύεις βοηθεῖν τοῖς φίλοις, ὅσιν ἐν
ἐκ ἀ. δυνατὸν ἔξί μοι πόνος. E. S. 342.
γορεύειν. ἀναδύεσθαι. cf. Ἀπειπεῖν cum
Τροίας ἀπηύδων ἄξυ μὴ κίλσαι ποτέ.
4.
ρᾷν. Praes. caret. ἀφαιρεῖσθαι. Ἀπηῦρον.
το. Εὐριπίδ. Ἀνδρομάχῃ. H. Ἀπηύρων.
ην. In Od. N. 130. Πρὸς τέκνων ἀπηύρα.
9. τοιαῦτ' ἀπηύρω τῷ φιλανθρώπῳ τρόπῳ.
8. ἀπήλασας, ἀπέλαβες. Ἰώνων ἀπηύρα
κτος Ἄρης. Prs. 947. p. ὤλεσε.
ρος. ἀσιάλειπτος, ἀτελεύτητος. Ἀ. γόων.
ι. Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀ-σε. Ae. S. 577.
ον δορυσσόντων μόχθων ἄτιν ἐπάγων. Aj.

ίλος. ἀσάνδαλος. σύθην ἀ-ος ὄχῳ πτε-
rm. 135.
νειν. Τὸν οἶκαδ' ἤ-ον ῥόλον. S. Ph. 499.
εῖν. ἀπειθὴς εἶναι. ἐκ ἀ-θήσας θεῷ. Or.
υθοίης δ' ἴσως. Ag. 1047. sine ἄν, cujus
occupat ἴσως.
ής. ἀνυπότακτος, ἄπιστος. Σοφοκλῆς Αἰ-
σιν. H.
άζειν. παραβάλλειν, τεκμαίρεσθαι, ῥοχά-
ὁμοιοῦν. ὡς ἀ-ἄσαι. S. Tr. 141. Or. 1298
σθαι. μάχην δισσοῖν κυνοδάλοιν ἀ-ἄσας.
6. Ἄδραστος δὲ, θεασάμενος ἡμιμεσμένους
δορᾶς, Τυδέα μὲν συὸς, Πολυνείκην δὲ
συνέβαλε τὸν χρησμὸν. ἦν γ. αὐτῷ δεδο-
κότος κ. λέοντι ζεῦξαι τὰς θυγατέρας.
ad Il. Δ, 376. cf. Ph. 414. ὦρ' αὖτ' ἀλά-
ἀ-ασθεὶς θεῷ; E. E. 979. p. ὁμοιωθείς.
ν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀ-ἄσαι. S. Ach. Erast. I.
εῖν. minari. Ἀ-ῶν. καυχώμενος. B.
ἐφ' οἷς ἀ-εῖς. Or. 563. δεῖν' ἀ. ἔπη. E.
τί τοῖσδ' ἀ-εῖς; Rh. 833. ἀπειλήσας ὀργεῖ-
Ep. I, 9. πύργοις δ' ἀ-εῖ δεῖν'. Spt. 411.
ἐ. ὡς παρεσκευασμένη. Ag. 1423. Ἀναγ-
π., ἵνα ἐκεῖνοι τὸ ἀμφίβολον τῆς μάχης
ται. Dico autem, vel scias, — nam et
has minas parata sum, te, si manu me
mihi esse imperaturum, sin minus etc.
ἀ. σε δράσειν τι. M. 287.
ἢ et ἀπείλημα. ἢ μετ' ὀργῆς ἐπίπλη-
ὀργή. H. δειναὶ. I. A. 53. πολλαὶ δ' ἀ.
ἢ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησεν — φρῶδα
ματα. S. C. 660. πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ
ντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν, κ. τὸν
ἶτα νῶν ἀναλαβόντες ἐπαύσαντο τῶν ἀπει-
ultae jam minae multa inania per iram
sunt. Herm. et Reis. ἐρεύς τ' ὄποτ' ἀ.
rm. 174. αἷς (ἀ.) ἐχειμάσθην. S. A. 391.
σσσιν ἀ. Aj. 251.
αι. ἀποχατεῖν, ἀπέχειν. κἂν ἀληθείας
r. 236. γνώμης δ' ἀπύσης πῆμα γίνεται
ι. 740. ψήφῳ μιᾶς. ὁ μακρὰν ἄπεχ. Ph.
τοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέχω.
ἴσον ἄπεσμεν τῷ πρὶν. H. 30. Ἀχαιοῖς
ιν ἡδοναὶ. E. Tr. 393. εἰ ἀπῆν δορὸς
ι. 725. ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον. I. A.
ἄπεχί σοι κακῶν; Hel. 219. ἐν τῆς τύχης
ι. I. 663. ἄπεισι τόλμας. 1062. εὐρὼς
εγμάτων. 1393. δειλοὶ ἄνδρες ἄπεισι. sc.
ἐν τῇ μάχῃ. E. Meleagr. VII. ἐκ δωμάτων. Or.
572. κίνδυνος ἀπὼν. H. 1019. μένων τὺς ἀπόντας.
An. 878. παρὼν τὺς ἀπόντας εὐφρανεῖς; E. S.
649. corr. παρόντας. ἀπόντων τῶν λόγων. E.
fr. inc. B. 24. χρονίαν ἀπῆσαν ἐκ δόμων. E. S.
91. ἀπῆσα κ. παρῆσα. Hel. 867. εἰς τὴν ἀπῆσαν.
I. 385. ἄπεσιν ἐν φονᾶς θηροκτόνοις. Hel. 152.
εἰ τὸ σῶμά μοι ἄ. αὐτῆς, τἔνομ' ἐκ ἄ. πω. I. 1278.
ποῖ πατὴρ ἄ. γῆς; H. f. 74. ὦν ἀπόντα κενοτιμεῖ.
Hel. 1562. τίς ἐξ' ἀπόντων τύμβος; 1256. τὰς
ἀπόντας ἡδίκων. E. S. 152. τόδ' ἀπὸν φίλτερον
ἡγεῖ. H. 184. τὰς ὅσας κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας δι-
φθορεν. S. E. 306. p. ad unum omnes. Sic οἱ
ὀπάονες, οἵ τ' ὄντες οἵ τ' ἄποντες ὁρμιᾶσθ'. S. A.
1109. Quod animo commoto bene convenit.
τί γ. κακῶν ἄπεστι; S. T. 1496. τῶν δὲ πραχθέν-
των τὰ μὲν ἄλγεσ' ἄπεστιν. 1238. ὐδὲν κακῶν ἐς'
ἀπὸν. 1285.
Ἀπειπεῖν. ἀρνεῖσθαι, παραιτεῖσθαι, ἀναδύεσθαι
et ἀποκαμεῖν, ἀδυνατῆσαι. Harp. ἀπαυδᾷν, ἀπα-
γορεύειν, deficere. ἀπείρηκα, ἀπειρηκώς. et B.
Anecd. ἀποκαμεῖν κ. ἀδυνατῆσαι ἢ κ. ἀπιστεῖν.
ἔστι δὲ κ. ἀπαρνήσασθαι.
c. Acc. ὐδ' ἀ. μ' ἦν πόνος οἷόν τέ μοι. Al.
490. εἰ δ' ἀ. χρή με τὴν σὴν ἕστιαν, ἀ-ον ἄν.
740. εἰ δεῖ κ. διὰ κηρύκων τὸν σὸν οἶκον ἀπο-
κηρύξαι, κ. τοῦτο ποιήσω. interdicere. ὦν ὅτ'
ἀ-ον ὐδὲν. H. f. 1354. ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀ-ας.
S. A. 405. sc. θάπτειν. cf. ἀπαυδᾷν δυνατόν
ἔστί μοι πόνος. E. S. 342. ἀ-εν ἐμοὶ κεῖνος,
μήτε. S. C. 1760.
ὐδ' ἀ-ε εὐκταία φάτις. p. ἀρά. Spt. 825. ὐκ
ἀπηγόρευσε τὸ ποιῆσαι τὰ δεινά.
p. ἀποκαμεῖν. ἀ-ε. S. Tr. 789. ἀπέκαμεν,
ὑπερκέκμηκε πρὸς τὰς ὀδύνας. cf. ἀ-ον ἄλγει.
Hec. 942. cf. Ἀπείρηκα.
Ἀπειργάθειν, ἀπείργειν. Ἀ-ω τινὰ βαλό-
μενον ἐνεργεῖν τι. Ἀνείργω δὲ τὸν ἀρξάμενον
κ. ὅσον ὐν τῷ ἔργῳ ἀνύσαντα, ἐνεὶ τῷ Ἀντιφίλῳ.
— κωλύειν, ἀπερύκειν. Cum μὴ et sine eo. Si-
milia sunt: Διωκέθω, εἰκάθω, καθεργάθω, ὁρ-
μάθω. ἐγὼ σφ' ἀ-γω τῆς ἀνηκεστῳ χαρᾶς. Aj. 52.
τίς ταῦτ' ἀ-ξεν. 1281. γάμοι σφαγὰς ἀ-γουσι. Ph.
952. νόσους. I. 1013. θάνατον παιδὸς. Al. 471.
βωμῶν. I. T. 383. βωμῶν τ' ἀ. ὐχ ὁρωμένην πα-
τρὸς μῆνιν. Ch. 290. ἀπὸ τῷ κοινῷ τὸ ἔφησεν.
cf. Συλλύειν. πόλεως ἀ. δέλεαρ ζυγὸν. Spt.
456. τοιάδε τοὶ μ' ἀ-γε συμφορά. Rh. 432. πό-
σον ἀ-γει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ; Hel. 1284. τὰ θεῖ
ἀ-γουσ' εἰ κακὰς τὰς συμφορὰς. E. Beller. XXV,
15. σχολή μ' ἀ-γε. E. Palam. VIII, 2. τόνδ' ἀπ.
ὐδ' ὁ παγκρατὴς σθένει Ζεύς. E. Phaedr. fr. V, 4.
εἰ μὴ ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπ-γάθη. S. C. 862.
τί δὴ πύλαι τὸν ἱκέτην ἀ-εται Αἰγυπτίου; Ch. 564.
οἱ νόμοι ἀ-ον αὐτοὺς. E. Sisyph. I, 10. τὸν νῦν
ἀ-ει μὴ λέγειν ἃ βούλεται. E. fr. inc. XVI. μὴ
θιγγάνειν ἀ-ον. Hel. 1575.
Ἀπειρέσιος. ἄπειρος, — ἀπείραντος, πολύς. ἔμελ-
λας — ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀ-ίων πόνων. Aj. 930.
Ἀπείρηκα. ἀπέκαμνον. Ἀ-ῶς. ἀπαγορεύσας.
Z. cf. Ἀπειπεῖν. ὡς τ' ἀ-κ' ἐν κακοῖς. Or. 91.
κἀκείνη, ὅτι ὑπὸ παιδὸς ἀνηρέθη, μελία τυγχάνει
et ἐξητόνησα. M. 459. H. 1354.
Ἀπειρία. ἀμαθία, ἄγνοια. ἐμπειρία τῆς ἀ. κρα-
τεῖ. E. Pel. fr. V. τῷ θαυεῖν ἀ-α. E. fr. inc.
LXXXI, 10.

Ἀπειρι δακρυς. ἄπειρος τῶν δακρύων. καρδίαν. Ae. S. 71.

Ἀπειρόκακος. ἦλθεν ἀ-ῳ σοι τόδ' ἄλγος. Al. 930. παρὰ τὸν εὐτυχῆ σοι πότμον τοῦτο τὸ ἄ. ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εὐτυχοῦντί σοι τοῦτο συμβέβηκεν. contul. Monk. Thucyd. V. 105. μακαρίσαντες ὑμῶν τὰ ἀ.

Ἄπειρος, ον. p. ἡ ἤπ. v. sequ. ἐπ' ἀ-ου τε γᾶς ἔβασαν. H. 763.

Ἄπειρος, ον. ἀμαθὴς παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πεῖραν, ἀπείρων, — ἀνεπιςήμων, ἄμοιρος, ἄγευςος, ἀμέτοχος, ἰδιώτης, ἀνήκοος, ἀδύνατος, ἄφρων, — ἀτέλευτος, ἄνευ πέρατος, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας. λίχνος ἄ. ὤν. M. 672. κατὰ τὸ ἄτεκνος εἶναι. ξένος. Al. 487. καλῶν ἄ. ὤν. E. Aug. III. ἡνιῶν ἄ. E. Phaëth. VI. τῶν γάμων πάμπαν ἄπειροι. M. 1091. p. ἄτεκνοι, vel τῆς παιδοποιΐας. πεδίων ἀ. βαρβάρου τ' ὄντες χθονὸς. Hel. 1048. ἔδραι ἄ. δρόσου. E. E. 735. ἐγὼ δ' ἄ-ος εὐτυχοῦσα πρὶν. Hel. 1265. κακῶν ἄ-ος οὖσα. S. A. 1191. πόνων ἄ-ον. Ch. 358. δίδασκ' ἄ-ον ἐξηγουμένη. 115. ἀνεπιςήμονα. γνώμης οὐκ ἄ-ος. S. A. 1250. ἀ-ους νόσων. Ae. Ψυχοςασία. fr. 264. νῦν ἄ-ος εἶ. S. Tr. 143. πάντων ἀ-ους τῶνδε. 309. p. ἀπέραντος, περιφερὴς, ςρογγύλος, διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχειν. H. τὸν ἄ. αἰθέρα. E. fr. inc. I. ἤπειρον ἐς ἀ. E. CCX. ἄ. ὑφάσματι. Or. 25. ὃ οὐκ ἦν διαπερᾶσαι χερσὶν ἢ κεφαλῇ. ἀμφίβληςρον. Ag. 1383. Ἄ. λέγει Ἔρως, ὅτι σημαίνει χιτῶνα διέξοδον μὴ ἔχοντα ὡς παρὰ Σοφ. ἐν Πολυξένῃ. Χιτὼν ἄ. ἐνδυτήριος κακῶν. E. M. et Ἀ-ῳ κυκλοτερεῖ· ἀδιεξοδεύτῳ, μὴ διεξόδους ἔχοντι κεφαλῆς κ. χειρῶν. ad Hec. 1277. Or. 25.

Ἀπειροσύνα et -η. Ἀπειρία, ἄγνοια, ἀγνωσία, ἀμαθεία. δι' ἀ. M. 1094. H. 195. διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν τοῦ ἄλλου βίου. μὴ εἰδέναι βελτίονα εἶναι τὰ ὑπὸ γῆν, μάτην τοῖς μύθοις πιςεύοντες φαινόμεθα τοῖς ποιοῦσιν αὐτὰ φοβερά.

Ἀπείρων. ἀμέτοχος. cf. Ἄπειρος et Ἀτέρμων. Sic ὅμαιμος et ὁ-ων. δι' ἀ-ονα γαῖαν. Phaëth. Herm. II. 31. Κιθαιρὼν. S. T. 1088. ἀ-ονας. ἀπειράτους. Σοφ. Θυέςη. H. βωμὸν τόνδε κ. πυρὸς σέλας παρίςατ' ἐν λόχῳ τ' ἀ. εὐξασθε. Ae. fr. 434.

Ἀπελαύνειν. διωθεῖν, ἐκβάλλειν, διώκειν. δόμων κ. πόλεως. Al. 556. 858. Hec. 103. ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασεν. I. T. 713. χθονὸς. Her. 189. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην. S. C. 599. ὧν ὁ δικαίως ἀ-λαθεὶς. Ph. 372. ὅτ' εἰς πατέρ' ἀπηλάθην τύχης. H. f. 63. expers eram fortunae. Musgr. cf. Matth. v. ad εἰς πατ. S. C. 800. δυςυχεῖν εἰς τὰ σὰ et εἰς in Quod attinet. οἱ μ' ἀπήλασαν. S. C. 92. πατέρα τόνδ' ἀπήλασας. 1356.

Ἀπέλληνοι. ἀνταγωνίςαι. ἔτως Αἰσχύλ. B. Anecd. cf. Ἀπελάζειν. ἐκκλησιάζειν. Λάκωνες et Ἀπελλαί. σηκοὶ, ἐκκλησίαι, ἀρχαιρεσίαι. H.

Ἀπεμεῖν. ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν. Ag. 1599. p. ἐξεμῶν, ἐκπτύων.

Ἀπεμπολᾶν. πωλεῖν. κυρίως τὸ πιπράσκειν, προδιδόναι. τὰς ἄρνας ἀπημπόλα. Cy. 256. τίς ὤν γε τήνδ' ἀ-ᾶς χθονὸς; I. T. 1360. ἀ. με λάθρα. I. 1371. Ἄργος βαρβάροις.

ψυχὰς ἀ-λᾶτε. Ph. 1234. τὴν ζωὴν ὑμῖν προδίδοτε, εἰς κίνδυνον ἐνδίδοτε. Μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κινδυνευόντων ἐν θαλάσσῃ κέρδους χάριν· et ἐπειδὴ μισθὸν χάριν οἱ ςρατιῶται ςρατεύονται κ. τὰς ψυχὰς προϊᾶσι, διὰ τοῦτο τὰς ψ. ἀπ-ε εἶπεν.

Ἀπενεπεῖν et ἀπεννεπ. ἀπαγορεύειν, ἀπεύχεσθαι, ἀπειπεῖν. sequente μὴ et sine eo.

Ἀ-έπω. Οὐ μὴν κελεύω σ' ἀ. θνήσκειν. Her. 556. ἀ. σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ. I. 1282. ἀ-ουσά με μὴ θιγγάνειν γῆς. H. f. 1295. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀ. τύχας. Eu. 945. ἀπεύχομαι, ἀποπτύω, βδελύττομαι. τί τόδ' ἀ-εις; S. C. 209. Spt. 1032. κἂν ἀ-έπῃ πόλις. Ph. 1651. δρᾷν σ' ἀ. τάδε. M. 813. ἀ. νιν ἀμετέρων θαλάμων. I. A. 552.

Ἀπενθής. χωρὶς πένθους, ἄλυπος, v. Ἀπένθητος. δοκεῖτε δὲ ναίειν ἀ. πέργαμα. Prm. 956. πεταπὰ, ἄλυπα.

Ἀπένθητος, ον. cf. Ἀπενθής. ταῦτα τλᾶσ' ἀφρενὶ. Ag. 895. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀ-ον γένος. Eu. 900.

Ἄπεπλος. ἀνείμων. φαρέων λευκῶν. Ph. 328. ἀμέτοχος ἐνδυμάτων.

Ἄπερ. cf. Ὅςπερ. καθάπερ, ὡς. Ἀ. εὔπτερον ὄρνιν. S. T. 175. τοῦτο διαμπερὲς ὡς ἵκεθ' ἅ. τε βέλος. Ch. 371.

Ἀπέραντος, ον et -ατος. μέγας, ἀτελείωτος, ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν, ἀδιέξοδος. et ἄπειρος. B. Anecd. ἐφ' ἁλμυρὰν πόντου κλῇθ' ἀ. M. 213. εἰς ἀ. Τάρταρον ἧκεν. Prm. 154. ἀτελῆ διὰ τὸ βάθος εἰς ἀ. δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'. 1079. ὃ τέλος οὐχ εὑρήσετε.

Ἀπέρατος, ον. vid. Ἀπέραντος. ἄπειρος. Διὸς ὁ πάρβατός ἐςιν μέγαλα φρὴν ἀ. Ae. S. 1055.

Ἀπεργάζεσθαι. Τά τοι μέγιςα πάντ' ἀ-ται βροτοῖς τόλμ' ὥςτε νικᾷν. E. Ixion. III.

Ἀπερεί. καθαπερεὶ, οἱονεὶ, ὡσανεὶ, ὡσεὶ· πάντα ταῦτα ὁμοιώσεώς εἰσιν ἐπιῤῥήματα. Ad S. E. 189.

Ἀπεριλάλητος. Ἀ-ον. οὐκ εἰδότα λαλεῖν. ἢ οἷον οὐκ ἂν τις περιλαλήσοι. Su. cf. Ἄςομος.

Ἀπερίτροπος. Παῖς Ἀ. ἀ. S. E. 182. ἀνεπίςροφος τοῦ τὸν ἐχθρὸν μετελθεῖν, ἀνεπίλευςος. Ap. Su. in v. Ἀνεπίτρ. et Ἀπερίτρ. et in Περιτροπέων. ἀπὸ κοινοῦ Ἀνεπίςροφος τοῦ τὸν ἐχθρὸν μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει Ἐπιςροφὴν κ. ἐπιμέλειαν ποιεῖται ἢ Ἀνεπίλευςον. ἔνθεν κ. τὸ Περιτροπέων ἐνιαυτὸς.

Ἀπέῤῥειν. Ἀ-ει. ἀποφθάρηθι κ. ἐῤῥῶν. φθειρόμενος. B. Anecd. Ἀ-ων, ἔνθεν ἦλθες. H. I. 260. p. οἰμώζων, κλαίων.

Ἀπερύκειν. κωλύειν, ἀπείργειν. Ἀ-σθαι. κατάςέλλεσθαι, κρατεῖν ἑαυτοῦ. Κακὰν φάτιν. Aj. 187. πρόσθεν δ' ἀ-ύκου. S. C. 169. πρότερον δὲ μὴ διαλέγου.

Ἀπέρχεσθαι. ἀναχωρεῖν, ἀπιέναι. Ἐκποδὼν ἄπελθε. H. 708. πατρίδ'. Hel. 1098. ταχεῖ' ἀ-ται. S. Ph. 808. εἰς κοίτην. Rh. 779. δυςυχῶς. 961. θεσφάτων ἑκὰς. Ph. 914. ἐκ δακρύων ἄπελθε. Or. 295. κάτω. Al. 880. κλεινὴ — εἰς τόδ' ἀ-χω κεῦθος νεκύων. S. A. 818. εἰς φροντίδας. I. 585. τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν. Or. 547. τοῦ λόγου τούτου. I. T. 546. ἐνταῦθ' ἀ. E. S. 533.

Ἀπέρωτος. θηλυκρατὴς ἀπ. Ἔρως παρανικᾷ κνωδάλων τε κ. βροτῶν. Ch. 595. ςυγνὸς κ. ὑπερήφανος. Similia in ἄγαμος.

Ἀπέσκη. τόξον. ἔνιοι δὲ, γυμνὰ θήκαις τόξα. Σοφ. Τρωΐλῳ. H. a πέσκος, πέκος, φλοιός, cortex.

Ἀπευθύνειν. εὐθύνειν, κατ' εὐθεῖαν ἄγειν,

ρνῶν, ἐξετάζειν, κολάζειν. ad Aj. 72. et S. T. ἐπὶ τῶν ὀρθυμένων λοξῶν λέγεται κ. ἐπὶ τῶν ρνωμένων νεῶν κ. ἀπὸ τούτων κ. ἐπὶ τῶ κολάκ. ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικουμένων καθ' ὃ ἐνταῦθα. ω τὸ ὀρθῶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κ. ἐπὶ τῶ κανόνος, κανὼν ἀ-ει τὰ ἐξισάζοντα, ἀφαιρῶν τὰ περιττὰ ἀπὸ εὐθύνης ποιῶ, ἀνεύθυνον. Ὑπευθύνω ὁ τιμωρεῖμαι, τὸ ὑπεύθυνον ποιῶ. Εὐθύνη τιμωρία. ἀ-ει βροτῶν τὰς τ' ἀγνωμοσύναν ντας. B. 882. τήνδ' ἀ. πόλιν. S. T. 104. ύλακες πλήκτροις ἀ-ουσιν ὀρίαν τρόπιν. S. l. VI. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀ-η μολεῖν. 1667. σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ντα. Aj. 72. τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα ἢ ἐπιβάλκ μετὰ εὐθύνης.

ευκτός. βδελυκτός. cf. Ἀπεύχετος. et B. cd. μισητός. πρὶν ἄνδρ' ἀ. τῷδ' ἐγχριμφθῆναι ν. Ae. S. 792. ὅταν δ' ἀ. πήματ' ἄγγελος φέρῃ. Ag. 646.

ευνάζειν. ὑπνοῦν, εἰς ὕπνον καταφέρειν, καταλαμβάνειν, κοιμᾷν, κοιμίζειν. Ἀ-σθένακε. S. Tr. 1242.

εύχεσθαι, παραιτεῖσθαι, ἀποπτύειν, ἀρᾶ, ἀφοσιοῦσθαι, βδελύττεσθαι. Ἀ-ω ταῦτα πρὸς . H. 891. ἀ-η μητρὸς αἷμα φίλτατον; Eu. ἀπαρνῆ.

εύχετος. βδελυκτός, ἄρρητος. πρὸς ἔρυμα κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ἀ-ον κεχυν χοᾶν. Ch. 150. cf. Ἄγος. Mittite lacrimas unc tumulum, quae abigant nostra mala, ique hostium nostrorum. δυςφιλὲς γαμή, ἀ-ον δόμοις. 620.

έχειν, ἀπέχεσθαι. φάσγανον. Or. 1519. τὰ λαμβάνειν ἀπέσχετο. E. fr. B, 28. ἡμῶν ἀποσχωνται. Ae. S. 759. ἀθανάτων δ' ἀπ. . Eu. 344. μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς. ν ἀπείχεθ'. Dan. 18. πολλῶν μόχθων ἀ-ον. M. 1097.

p. ἄπειροι γίγνονται, εἰσί. ἀ. πραπίδα φρένα περισσῶν παρὰ φωτῶν. B. 427.

εχθάνεσθαι. Ἀπέχθεσθαι. λέγουσι δὲ Ἀπεχθάνεσθαι. B. Anecd. et Ἀπηχθάνοντο. ῆντο. E. Epist. V. κρεῖσσόν μοι πρὸς σ' ἀπέθαι. M. 290. ἀπεχθήσει τ' ἐμοί. Al. 72.

έχθεια. μῖσος, ἔχθρα, ἔχθος, ἀπήχεια. Sic necd. Ἀπήχεια. ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. Τὸν πᾶσι δ' ἀ. ἐλθόνθ'. Prm. 120. πάντες οἱ θεοὶ ζοντο πρὸς τὸν Προμηθέα διὰ τὸ πῦρ, ἐκ τούτου ντα δῆξα εἶχον οἱ ἄνθρωποι κ. ἐκεῖ ἔθυον ῖς. ἐν ἔχθρᾳ.

έχθημα. ἔχθος. πάγκοινον. Tr. 425.

εχθής. μισητός, ἐχθρός. B. Anecd. ὡς ἀπ. ατο. S. A. 50.

ηλιώτης. Ἄνεμος ἀπ. ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου. B. cd. II. 352. subsolanus. ἐν τῷ π. κ. ἀντήλιος ὄντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. κ. ἡ ἐπηλὶς ἔξι παρὰ ιθίπῳ. B. Anecd. Ἄνεμος. Cy. 19. i. q. . cf. ἀντόμοιος, τηλίκος, τηλικοῦτος, τέως, πη-

ήμαντος. ἀβλαβής. ἕως δ' ἀ-ον, ὥστε κἀπ- εὐ πραπίδων λαχόντα. Ag. 385. βία δ' ἀ. ω — παύεται. Ae. S. 580. Verto: *pertinacia repugnantia (puellae) cedit innoxiae vi et ro afflatui, cessat resistere.*

ήμων. ἀπήμαντος, ἀβλαβής, ἄλυπος. πλὴν ' ἀ-α. I. A. 1575. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀ. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Ag. 562. πάσης ἀ-ον οἰζύος. Eu. 881. ἀλλ' εἴτ' ἀ. εἴτε. Ae. S. 188. ἄλυπος. innoxius.

Ἀπήνη. ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν. Ad Pind. Ol. V. κυρίως ἡ ἅμαξα, ἥτις ἐκ δύο βοῶν ἕλκεται. Ad. Ph. 331. — ναῦς, — ζεῦγος, par. μέσης ἀ. εὐθὺς ἐκκυλίνδεται. S. T. 813. ὡς πᾶσ' ἀ. Ph. 854. ὥσπερ γ. ἅρμα, μὴ ὄντος τοῦ κινοῦντος αὐτὸ ἡνιόχου, ἀκίνητον μένει, ὅτω κ. πρεσβύτης, εἰ μή τις αὐτὸν ἀνακυφίζει, ἑαυτῷ χρῆσθαι ὃ δύναται etc. Meum σᾶσ' ἀ. ab interpretatione Sch. non alienum est. Vulg. tamen defendi potest c. Pors. τετραβάμονος ὑπ' ἀ. Tr. 516. θάκους ἀ-ης. I. A. 618. ποῖ ποτε νώτοισι ἀ. φέρει; Tr. 571. ἔκβητ' ἀ. E. E. 998. ἀ. ἔκβαινε. Ag. 906. ἀπ. δ' ἦγε Λάϊον μία. S. T. 753. κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀ-ης ἐμβεβὼς. 802.

p. ναῦς. ναῦαν λιποῦσ' ἀ. M. 1125. καταχρηστικῶς νῦν τὴν ναῦν Ἀ-ην ὠνόμασεν. Ἀ. γ. κυρίως ἡ Ἅμαξα. ὄχον δὲ λέγει τὸ Ὄχημα. cf. πολύκωπον ὄχημα ναός. S. Tr. 658. et λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Prm. 466.

p. ζεῦγος, ξυνωρίς, par. ἀ-ας ὁμοπτέρου. Ph. 331. συζυγίας, Ἐτεοκλέα κ. Πολυνείκην εἶπεν.

Ἀπία. Ἀπίη. ἀλλοδαπή, ἀλλοτρία. Ἀ-ης. πολὺ ἀπεχούσης Ἀ-ης γαίης, τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. H. Nomen alii ab Ἀρεῖ, medico quodam, ductum dicunt, alii ab Ἀπίων (picorum) proventu deducunt. cf. *Musgr.* et *Heis.* S. C. 1298. Ἀπία δὲ γῆ κἀνταῦθα ὡς ἐν Ἀ ῥαψωδίᾳ, ἡ ἀπὸ ἀφεῖσα κ. ἀλλοδαπή, κ. ὡς ἂν εἴποι τις Ὁμηρικὸς τηλοῦ ἀπὸ Τροίας. κατὰ δὲ ἄλλους φάναι ποιητάς, ἢ τήλουρος. Οἱ μὲν νεώτεροι τὴν Πελοπόννησον φασιν ἀπό τινος Ἄπιδος ἢ Ἄπεως. Eust. χώρας Ἀ. πέδον. Ae. S. 263. cf. Ἄπις. γῆς ὅσοιπερ Ἀ. πρῶτοι καλοῦνται. S. C. 1303. ἣν τιν' ἀ. γᾶν. 1685. τὴν μακρὰν κ. ἄπωθεν ὄσαν. ἱλέομαι μὲν Ἀ. βοῦν. Ae. S. 116. 126. ποῖ φύγωμεν Ἀ. χθονός; 780. Peloponnesi. Ἀ. γαίας μονόφρουρον ἕρκος. Ag. 264. Clytaemnestra.

Ἀπιδανός. Ἀ. ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις. I. A. 713. Ἀ-ὸς καὶ Ἐνιπεύς, ἀμφότεροι Θεσσαλίας ποταμοί. Ad Apoll. Arg. I, 36.

Ἀπιέναι. ἀποχωρεῖν. Ἄπει. ἀπελεύσῃ. Σοιρ. Su. Praesens saepius p. futur. ἄψορρος τῶνδ' οἴκων ἀποστραφεὶς ἄπει. S. T. 431. ἀπαλλαχθεὶς. S. A. 244. cf. ἕξει. S. C. 909. πρὸς δόμους. M. 275. ἔξω χθονός. Ph. 1012. ἐκ δόμων. H. 660. ἐς Ἄργος ἄπει πάλιν. Her. 269. πατέρ' ἐς οὐρανὸν ἄπειμι. Hel. 620. ἄ. δὴ κάτω. Hec. 414. ἐκποδὼν. 1054. ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄ. Ἀγαυῆ. B. 1147.

τἄπιτα. Ae. S. 850. ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν. Schütz. σ' ἔπειτα, v. τἄπιτα.

Ἀπιθεῖν. ἀ πειθαρχεῖν, ἀπίστως ἔχειν, ἀπιστεῖν. Οὐκ ἀ-ήσω τοῖς σοῖς μύθοις. S. Ph. 447.

Ἄπις. Ae. S. 265. ἄτος ὁ Ἄπ. ἐς τοσοῦτον ηὐξήθη δυνάμεως πρινὴ Πέλοπα εἰς Ὀλυμπίαν ἀφικέσθαι, ὡς τὴν ἐντὸς Ἴσθμου χώραν Ἀπίαν ἀπ' ἐκείνου καλεῖσθαι. Pausan. τούτων ἄκρη τομαῖα κ. λυτήρια πράξας ἀμέμπτως Ἀ. Ἀργείᾳ χθονί. Ae. S. 272. cf. Ἀπία.

Ἀπιστεῖν. ἀ πιστεύειν, μὴ πείθεσθαι, ἀπίστως ἔχειν vel διακεῖσθαι, — ἀπειθεῖν. Ἀ-εῖ. ἀπει-

ἴ. Σοφ. Αἰθίοψιν. H. Harp. et B. Anecd. λέγοι δὲ κ. Ἀπιστίαν τὴν ἀπείθειαν.

c. *Acc. et Dat.* ἀ-ήσω λόγοις. M. 927. ἀπ. ἄ σε θαυμάζω τύχην. Al. 1133. οὐδὲν θαῦμα, εἰ ἀ-εἰς παρ' ἐλπίδα γ. γέγονεν. Accus. retinet Herm. monens: aliud esse, non fidere sorti, quod est, instabilem futuram putantes, aliud, non credere, verum esse, quod accidit. τὸ σῶμ' ὃν ἀ-ήσω χθονὶ. Her. 1024. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀ-ᾶσιν τάδε. S. A. 219. οὐδέν σ' ἀ-ῶ κ. δὶς οἰμῶξαι. Aj. 941.

p. ἀπειθεῖν τῷ θεῷ ὀκ ἀ. εἰκὸς. I. 557. ἐμετμαῖς ὀκ ἀ-ᾶσαι σέθεν. I. A. 634. μηδ' ἀ-ήσης πατρὶ. S. Tr. 1224. πείθ' τὸ γ'. τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ σμικροῖς ἀ. 1229. θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀ-ήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240. πῶς ἀ-ήσω λόγοις τοῖς τοῦδ'. S. Ph. 1350. χρὴν αὐτὸν τῆδ' ἀ-ῆσαι χθονὶ; Her. 968. ἀ-ᾶσαν τοῖς νόμοις. S. A. 381. ὀκ οἶδ', ὅπως ὑμῖν ἀ-ῆσαί με χρὴ. Prm. 640. πῶς ἀ-ήσω· ἀπιθῆσαι πρέπει. αὐτὴν εἶλον ἀ-ήσασαν μόνην. S. A. 656. μηδ' ἀ-ήσης ἐμοὶ. S. Tr. 1183. γράφεται Προσήσεις ἐμοὶ. ἐναντιωθήσῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς, τῶν ἐν τῇ βρώσει ψωμῶν προσιεμένων.

Ἀπιστία. ἀπιστοσύνη. Σώφρονος ἀ. ὀκ ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς. Hel. 1634. ὀκ ἀ-ᾳ σοῦ λόγους ἐνδεξόμεσθα. I. 1606. πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀ. Ag. 275. θνήσκει δὲ πίστις, βλασφήμει δ' ἀπ. S. C. 611. θάλλει.

Ἄπιστος, ον. Ἄ-α, ὃ πιστεύεσθαι δυνάμενα. — ὁ ἀσεβὴς κ. ὁ μὴ πειθόμενος. Z. ἀπειθής. et H. Ἀπαράπιστος, ἀπειθής. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. ἄναρχος, ἐναντίος, ἀνθιστάμενος. Ἄ. εἶπας μῦθον. I. T. 1293. ἄ-ς' ἄ-α δέρκομαι. Hec. 687. λέγεις. Hel. 1536. φασὶ δ' ὀκ ἄ. ἐμοὶ. E. E. 350. ἄ. ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνειν βροτοῖς. E. Thyest. III. τόδ' εὐγνώσασθ' ἄ-ον. Spt. 830. μικρῷ δεῖν εἰς ἀπιστίαν πίπτον, τίς γ. πιστεύσειεν, ὡς ἀδελφοὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν. τὰ Ταντάλου ἐστιάματα ἄ. κρίνω. I. T. 388. ἐλπίδων οἰκόρημα ἀ-ον. S. Ph. 868. εἰς ἄ-ς' ἀφίξομαι. I. T. 782. τέρας. Prm. 832. ἀπιστοῦσι γ. οἱ ἄνθρωποι, εἶναι δρῦν φωνικὴν κ. ἰδόντες ἐκπλήττονται. ἐκπεπληγμένος ὅμως σ' ἀ-ῳ περιβαλὼν βραχίονι. I. T. 796.

p. *perfidus, infidus*, ἀσεβὴς, προδότης. δεσπότας. I. 751. Θεσσαλοὶ. E. fr. CXCIV. ἰαχὴ σὴ προδότις, ἄ. Hel. 1162. ἄ. γυναικεῖον γένος. I. T. 1298. ἄ-ον ἐς' ἔρως. E. Andr. XIII. ἄ-ος ἑταιρείας λιμήν. Aj. 684.

p. ἀπειθής. τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις ἄ. I. T. 1476. φίλων ἄ-οι. Spt. 859. μὴ τοῖς φίλοις πεισθέντες, ὥστε καταλῦσαι τὸν πόλεμον. βυλαὶ δ' ἄ-οι Λάτου διήρκεσαν. 827. καθ' ἃς ὀκ ἐπείσθη τῷ Ἀπόλλωνι, εἰπόντι αὐτῷ, μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικὶ. ὀδ' αἰσχύνομαι ἔχθος ἄ. τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Spt. 1008 ἀνθιστάμενην, ἐναντίαν. ἄναρχος δοκοῦσα κ. μὴ πειθομένη τῇ πόλει τε κ. τοῖς ἄρχουσιν.

Ἀπιστοσύνα, -νη, ἀπιστία. Ὑμνεῦσαι ἀ-αν. M. 423.

Ἀπλάκητον. ἀναμάρτητον. Σοφ. Τραχιν. (120.) H. τὶς θεῶν αἰὴν ἀ-ον Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει. S. Tr. 120. Herm. ἀναμπλάκητον.

Ἄπλαστος. ἄπλατος, quod cf. et Ἄκλαυστος, ubi similia, et ἀληθινὸς, ἄδολος. a πλάσσω. B. Anecd. πῦρ ἄ. ὀργῆ. Ae. ... τοι Κῆρες. S. T. 472.

Ἄπλατος. ἀπρόσιτος, μέγας, ἀπέλαστος, ἀπλησίαστος. Ἄ-ον ἀμφελικτὸς ἕλιξ' ἐφρόρει. H. f. 599. θρέμμα κἀπροσήγορον. S. Tr. 1093. μεγάλη τὸν αἰσ' ἄ-ος ἔχει. Aj. 256. ὡς ἄ-ον ἦν ἰδεῖν. Rh. 310.

Ἄπλετος. πολὺς, μέγας, ἀμέτρητος. H. ἀπλήρωτος. Z. et B. Anecd. ἄπειρον. λέγεται δὲ κ. ἄπλατον. Ἐπί μοι βάρος ἄ. ἐμμέμονε φρὴν. S. Tr. 982.

Ἀπληγίς. τὸ ἁπλῆν ἱμάτιον, ὅπερ Ὅμηρος ἀπλοΐδα καλεῖ. Σοφ. Τρύχει καλυφθεὶς Θεσσαλικῆς ἀπληγίδος. E. M.

Ἄπληκτος. ἀβλαβὴς, ἄθραυστος. Φροῦδοι δ' ἄ-. Rh. 814.

Ἀπλησία. ἀκορία, λαγνεία. Ἀ-αν λέχους — προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης. An. 217. καὶ πῶς ὀκ ἐμέλλες δόξαν λαγνείας ταῖς γυναιξὶ τιθέναι· τὸ δὲ Προστιθεῖσα εἶπεν, ὅτι πρὸς τὸ δόξαν ἔχειν αὐτὰς λαγνείας, ἔτι κ. συνεβεβαίωσεν ἂν ἔργῳ τὴν δόξαν.

Ἄπλησος, ον. ἀκόρεστος. Ἀ-ᾳ βέλεσι πυρπνόα ζάλης. Prm. 371. ἀκορέστῳ, τὸ γ. πῦρ εὐρὸν ὕλην ὕτω βακχεύει, ὡς μηδένα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ δύνασθαι. ἢ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον, ἀ κορέννυται κ. ὀχ ἵσταται. ἄ. χάρις γόων. E. S. 79. ἐλπὶς ἄ. ἀνθρώποις. I. T. 415. ἄ. κακῶν. Hel. 1108. τὸ νήπιον ἄ. ἔχων. E. Hypsip. V, 5. τᾶς ἀ. κοίτας ἔρως. M. 150. Αἰγύπτου γένος μάχης ἄ-ον. Ae. S. 745. τὰν ἄ-ον κακῶν ᾄσιν. Eu. 964. ἀ. τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς. S. E. 1336. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄ., τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην. Ag. 103. Herm. τῆς θ-υ φ-α λύπης. Well. τὴν θ-ον φρενολύπην.

Ἄπλοια. Ἄ-οι. οἱ μὴ δυνάμενοι πλεῖν. H. et Su. Ἄπλοοι. ἀδύνατοι πλεῖν. B. Anecd. δεινῆς. I. T. 15. ἀ-ᾳ χρώμενοι. I. A. 88. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενήδας ἀ. τεύξῃ. Ag. 151. κεναγγεῖ. 181.

Ἁπλοῦς, ῆ, οῦν. ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποίκιλον, οἷον ἁπλοῦν ἦθος, ἁπλοῦς λόγος, ὅτε ἔχει ἐναντίον τὸ ποικίλον. ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύνθετον, ὅτε ἔχει ἐναντίον τὸ σύνθετον· ἐνταῦθα δὲ τὸ Ἓν. Ad S. T. 519. ὃ γ. εἰς ἁπλοῦν. opp. εἰς πολλά. ἀ-ᾶ γ. ἐξι τῆς ἀληθείας ἔπη. Ae. Ὅπλων Κρίσ. fr. 163. — ἀ. ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ, κοὐ ποικίλων δεῖ τὰ ἔνδιχ' ἑρμηνευμάτων. Ph. 472. ἀ-οῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος. Rh. 84. ὁ λόγος. Hel. 985. ὁ μῦθος. Ch. 549. σύντομος. ὡς ἀ. λόγῳ ut ὡς εἰπεῖν. Prm. 46. χωρὶς προσθήκης. Z. τοῦ τρόπου ἀ. ἔχειν. I. A. 927. ἀ-οῦν ζωᾶς βιοτὰν. H. f. 663. λόγῳ. Prm. 610. κ. ἀψευδεῖ. ἀ. οἶμος εἰς ᾅδου φέρει. Ae. Teleph. 217.

p. εἷς. προσάτης ἀ. πόλει σφαλερὸς, ὑπὼν δὲ κἄλλος ὁ κακὸν πόλει. E. Phaëth. IV. ἀ-ᾶς λύπας ἐξὸν, ὀκ οἴσω διπλᾶς. I. T. 688. Τυνδάρειον ὄνομα κλήζεται. Hel. 501. ἀ. ἂν ἦν τὸ κακόν. I. 839. τὸ μέν ἐστιν ἀ. τῷ δὲ συνάπτει λύπη τε φρενῶν, χερσίν τε πόνος. H. 187. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἀ-ῆς διπλῆ φανῇ. S. Tr. 619. cf. Χάρις.

Ἀ-ῶς. Μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἀ. ὅτῳ φέρω. I. A. 899. p. ἐλαφρῶς. ἀ. τι φράζεσ'. Ch. 113. verbis simplicibus. ἀ. Ἀχαιῶν οὐδὲν αἰτιώμεθα. Rh. 851. συντόμως, paucis, ἑνὶ λόγῳ.

ἀπόδος τὸ ξίφος. An. 843. δέλτον. I. T. 791. γράμματα. I. T. 745. τὰ ὅπλα. Her. 696. ἀμοιβὰς ἃ καλὰς. Or. 467. ἃ ἔλαβες, ἀπόδος. 642. ἀ. δάμαρτος νέκυν. 1585. ἀ. τὸ σῶμα πατρὶ. 1075. σαυτὸν σῶζε τῷ πατρὶ. κἀπέδωκεν ἡδονὰς Κ. πολίταις. Ph. 1407. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέ. M. 130. πῶς τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσ' ἂν ἀ-οίη ποτὲ; Hel. 919. 922. 962. 969. 971. 978. 980. 1017. 1018. ἀθρόον ἀ-οίην δάκρυ; H. f. 489. πόνων τιθηνὸς ἀ-ὅσά σοι τροφὰς. I. A. 1230. τροφεῖα δεσπόταις ἀ-ὸς. I. 853. νόμον τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀ-ὅσαι. Hel. 877. p. ἐπιτελοῦσαι τὰ τοῦ ἐμοῦ νόμου. ἀπέδοτο τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι. Or. 651. ἔκδοτον τὸ σῶμα τοῖς πολεμίοις παρέσχεν, ὡς πρέπει τοῖς γνησίοις φίλοις, κ. κατετρώθη ὅσον ἐφ' ἑαυτὸν διὰ τὴν σὴν γυναῖκα, οἷα χρὴ τοῖς φίλοις τοὺς φίλους ἐκπονεῖν et ἐπώλησεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κ. ἀντὶ τοῦ Ἀπέδωκε. πωλεῖν, πιπράσκειν. ἀποδώσειν τινὶ sc. σέ. Cy. 238.

Ἀποδιδράσκειν. Ἀποδράς. ἀποφυγών. B. Anecd. Ἀποδράς. ἐκ ἀποδράσας. ὡσαύτως κ. Ἀπέδραν. κ. ἐπὶ πρώτου τῶν ἑνικῶν κ. ἐπὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. ἐκ Ἀπέδρων. Σοφ. ἐν Αἴαντι. Thom. M. ὅτε τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν. Aj. 167.

Ἀποδικεῖν. καταβάλλειν, a. 2. tantum legitur. Ἀπόδικε. H. f. 1204. ἀπέδικες, ἀπέταμες. Ag. 1412.

Ἀπόδρομον. ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον, ἢ μετ' ἐπάνοδον. Σοφ. Ἀκρισίῳ. H.

Ἀποδύρεσθαι. θρηνεῖν, ὀδύρεσθαι. τύχας. E. Oenei fr. VII. τἀποκλαῦσαι κἀπ. τύχας. Prm. 637.

Ἀποζευγνύναι. ἀποσπᾶν, χωρίζειν, ἀπολύειν. κἀ-μαι τέκνων γυναικός τ'. H. f. 1375. νέα ἀπεζεύχθης νέου. E. E. 284. εἰ γάμων ἀπεζύγην. E. S. 791. ὀρφανὸς ἀποζυγεὶς. Ph. 995. ἀπήνας ὁμοπτέρου ἀποζυγείσας δόμων. Ph. 332. ὑμῶν τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν χωρισθέντων τῶν δόμων ἐπιθυμίαν περίδακρυν ἀεὶ ἔχων. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας. Ch. 672. τῆς ὁδοῦ, τῆς ὁδοιπορίας ἀπέλυσα, ἐπὶ τῷ ξενισθῆναι παρ' ὑμῖν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολυομένων τοῦ ζυγοῦ ἵππων κ. ἐπὶ φάτνην ὁρμώντων.

Ἀπόθεα. ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν. Σοφ. Θυέστῃ. H. Ἄποθεν opp. ἐγγύθεν. Ae. fr. 376. v. Γραμματεύς.

Ἀποθλίβειν. Μάσιγι εὖ τὸ νῶτον. Cy. 236. p. ἀπομασιγοῦν, μασίζειν.

Ἀποθνήσκειν. ἐν βαρβάρῳ γῇ. E. Ep. V. p. 503, 44. ὅπου μὴ ἐθέλοιμι, ἀ-θανεῖν. E. Ep. V. p. 504, 11. παισὶν ἀ-ονται χρημάτων μέτρον λείπειν. E. Palam. II. 6.

Ἀποθραύειν. διακόπτειν. ἀπὸ δ' ἔθραυσ' ἄκρον δόρυ. Ph. 1408. κἀ-ει πάντα νεὼς κόρυμβα. Prs. 409. τὰ ἄκροςόλια, τὰ ἄκρα.

Ἀποθρίζειν. ἀποκόπτειν, ἀποτέμνειν, ἀφαιρεῖσθαι. παρ' ἄκρας ὡς ἀπέ-σευ τρίχας. Or. 128. ὡς ἐν τῇ σμικρότητι τῆς ἀφαιρέσεως. μηδὲν ἀπολείπειν τοῦ ὑγιοῦς, μηδὲ τῷ κάλλει λυμήνασθαι. et ἀπὸ τοῦ ἄκρου αὐτὰς ἔτεμε. ἐκ κρατὸς κόμας. Hel. 1204.

Ἀποικεῖν. ὧν ὕνεκ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ μακρὰν ἀπῳκεῖτ'. S. T. 998. δαρὸν πατρὸς ἀ. χρόνον. I. A. 680. αἰδώς γ' ἀ-εῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω. H. f. 557.

Ἀποικία. Ἄποικοι οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ οἱ ἐν πόλει. παρα Θουκυδίδη. Z. Τὴν μακρὰν ἀ. κτίσαι. Prm. 815. οἰκίσαι, ποιῆσαι. οἱ τῆσδ' ἐρῶσι τῆς ἀ. S. Laoc. III.

Ἀποικίζειν. ἀποπέμπειν, ἀπωθεῖν, ἀποχωρίζειν. — ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα. τί δ' αἰχμάλωτόν τοί μ' ἀπώκισας δόμων; E. E. 1008. ὡς σ' ἀ-ίσῃ sc. Ἔρεβος. S. C. 1390. ut te abigat domo. Reis. ut te hinc abstrahat. Herm. qui addit: Ut enim ille filii manu interemptus est, ita precatur, ut sui quoque filii fraterna manu se invicem occidant. ἥτις (αὔρα) μ' ἀ-σειεν ἐκ τόπων. S. Tr. 955. ἀποχωρίσειεν ἀπὸ τούτων τῶν τ. κ. τ. λ. δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀ-σει. Ae. fr. 300. προσθεὶς πατὴρ φερνὰς ἀπῴκισ'. H. 629. p. μετὰ προικὸς ἐξέδωκε. Ἄποικος. cf. Ἀποικία. Σκυθῶν χάλυβος. Spt. 713. ἐπειδήπερ εἰς τοὺς Χάλυβας εὕρηται ὁ σίδηρος γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄ-ον. S. T. 1518.

Ἀποιμώζειν. ἀποκλαίειν, ὀδύρεσθαι, αἰάζειν, θρηνεῖν. πατέρα. M. 31. νεκρὸν. Al. 638. δέσποιναν. 771. ἐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δέρης φιλτάτων μόρον. Ag. 336. εὐνῆς ἀ. τῆς κάτω φθορὰν. S. A. 1224. ἀποκλαιόμενον, πῶς θανοῦσης αὐτῆς τοῦ ταύτης λέχους ἐξέρηται· ἢ φθορὰν εὐνῆς λέγει τὴν ἐν Ἅιδου οἴκησιν. ἀ-ξαι κακά. S. Ph. 278. ἀ-ξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Ae. fr. 120.

Ἄποινα. λύτρα, ἃ δίδωσί τις ὑπὲρ φόνου ἢ σώματος· ἴτω Σόλων ἐν νόμοις. B. Anecd. λύτρον. H. τὰ δῶρα κ. τὰ λύτρα τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα. Z. ἀμοιβαί. S. Μὲ θητεύειν τῶνδ' ἄ-ν' ἠνάγκασεν. Al. 7. τῆς σφαγῆς ἄ. I. T. 1459. ἄ. ὑβρισμάτων. B. 516. ἐμῶν πημάτων. E. E. 1180. ἴσθι μοι δώσων ἄ. τῆσδε μωρίας χάριν. Ag. 1670. ὕβρεως ἄ. κἀθέων φρονημάτων. Prs. 805. μιασμάτων ἄ. Ag. 1421.

Ἀποινᾶσθαι. Ἀ-ᾶν, Ἀ-άζεσθαι. ἀπολυτρῶν. H. Ἀποινῶ, ἀποινᾷς, τὰ χρήματα εἰσπράττομαι. E. Gud. in Ἄποινα. ἀντίδοσις, λύτρον. Rh. 177. ab ἄποινα fit verbum ἀποινᾶν, Demostheni usurpatum pro *pecuniam exigere*. Hinc Euripides, Homeri vestigiis inhaerens, verbum ἀποινᾶσθαι procudit. *Barnes. redimere.* ὅπως πολυφόνου χειρὸς ἀ-άσαιό μοι λόγχαν. Rh. 466. ut debitam poenam exposces (ab Achille) *Lenting. Herm.*

Ἀποινόδικος. δίκαι. H. f. 887. αἱ διὰ τῶν τιμωριῶν δίκας ἀπαιτούμεναι κ. ἄποινα κ. ἀμοιβὴν τῶν κακιῶν. Barn.

Ἄποινος. Βίαν δ' ὅτιν' ἐξοπλίζει, τὰν ἄ-ον δαιμονίων. Ae. S. 98. *Well.* πᾶν ἄπονον δ. *Omnes Deorum res molestia vacant.* conjunctim lego: πᾶν ἄνομον (βροτῶν) δ. ἥμενον — ἀγνῶν. *Omnem (hominum) impietatem Deorum sapientia summas sedes tenens sua vi omni ex parte deturbat.* τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἁγνῶν ἐδρασμάτων ἐφήμενον ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν ἑαυτοῦ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἁγνῶν ἐδρασμάτων, ὅ ἐστι τοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλως. ἢ τὸ ἄνω ἱδρυμένον, ἢ τὸ ἑδραῖον.

Ἀποίχεσθαι. ἀπιέναι, — ἀπόλλυσθαι. εἰς τάξιν. Her. 818. Ἡ μὲν γ. ἁρπασθεῖσ' ἐκεῖσ' ἀπῴχετο. E. E. 1065. ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀ-εται. S. Tr. 42.

πόθῳ τᾶς ἀ-μένας ἀρρήτου κόρας. Hel. 1322. Proserpinae amissae. οὐδ' ἀ-εται χάρις. H. f. 134.

Ἀποκαίριος. ἄτοπος, ἄκαιρος. Τὸ γ'. μοι μαθεῖν ἐκ ἀ-ου. S. Ph. 155.

Ἀποκαλεῖν. τὸν τῷ μανέντος κἀπιβαλεντῷ ϛρατῷ ξύναιμον ἀ-ῶντες. Aj. 728. μὲ τῶν γάμων ἀπεκάλεν ἥσσονα. I. A. 1354.

Ἀποκάμνειν. ἀπειρηκέναι, ἀπολείπειν. ὐκ ἀ-άμοις ἐν. E. Ep. IV. 42. ὐ δεῖ μ' ἀ. S. C. 1776.

Ἀποκάμπτειν. εὐφάμοις πόνοις μοχθεῖν ὐκ ἀ-ψω. I. 155. παραιτήσομαι.

Ἀποκαταράσσειν. Μὴ — ἀπὸ πατέρα μέλαθρά τε κ-ξῃ. H. f. 1057.

Ἀποκαυλίζειν. τὸν Καυλὸν ἀποκόπτειν. p. ἐκριζῶν, ἐκ θεμελίων ἀπολλύναι, πορθεῖν, ἀποκείρειν. Elmsl. κἀπολωτίζων. κἀ-ων ξύλῳ sc. κάρα. E. S. 717.

Ἀποκείρειν. ἀποκόπτειν, ἀποτέμνειν, ἀφαιρεῖσθαι, ἀπολωτίζειν, ἀφανίζειν. ἀπὸ ϛεφάναν κέκαρσαι πύργων. Hec. 910. Huc spectant ad Κρηθέμνον notata. ἀ-εται σὸν ἄνθος, πόλις, ὁ Διὸς ἔκγονος. H. f. 875. ὃς νῦν δαίμων ἀπέκ-εν. Prs. 917. ἡ τύχη ἠφάνισε. cf. Ἀποκορσωσαμέναις.

Ἀποκερδαίνειν. Κἀ-ων ποτῷ. Cy. 431. p. ἀπολαύων.

Ἀποκλάγγειν. Τοιάδε κ. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέ-γξε μόρσιμ'. Ag. 160.

Ἀποκλαίειν. ὀδύρεσθαι, δακρύειν, οἰμώζειν. κἀποκλαύσασθαι κακά. S. T. 1467. ὡς τἀ-αῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας. Prm. 637. κακογείτονα παρ' ᾧ ϛόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀ-αύσειεν αἱματηρόν. S. Ph. 695.

Ἀποκλείειν. τὸ μὴ ἀ-σαι τὐμὸν ἅ. δέμας. S. T. 1388.

Ἀποκλίνειν. δόξαντ' ἀ-ῖναι. S. T. 1191. ἀποκεσεῖν τῆς εὐδαιμονίας, ἀποβαλεῖν, πεσεῖν. deprimi ad humilia.

Ἀποκοπή. πολυαίμων φόνιος ἀ-ὰ κρατὸς; Ae. S. 843.

Ἀποκορσωσαμέναις. ἀποκειραμέναις. Κόρσας τρίχας, Αἰσχύλος Ὑψιπύλῃ. H. ab ἀ-σῶν. v. τοκείρ.

Ἀποκυφίζειν. ἐλαφρύνειν. κἀ-σον κακῶν. Or. 1541. ἐλέησον ἡμᾶς κ. ἐλάφρυνον ἀπὸ τῶν κακῶν. ἐν παθέων ἀ. Hec. 106.

Ἀποκρίνειν. ἀποχωρίζω. Δυοῖν ἀ-ας κακοῖν. T. 640.

Ἀποκρίνεσθαι. ἀμείβεσθαι. κακεῖνο ἀ-ναι. I. 1133. ἀ-κρίνω τί; 1354. σοφῶς. B. 1270.

Ἀπόκρισις. σιωπὴ τοῖς σοφοῖς ἀ. E. fr. CXXXI.

Ἀποκρύπτειν. ἀποκαλύπτειν. ὐδὲν. Ph. 506. γῦξ ἀ-ψει φάος. Prm. 24. τόδ' ἀπέ-ψεν θεός. E. Andr. XIX.

Ἀπόκρυφος. δέμας ὑπὸ μέλαθρον κρύψω. H. f. 1069.

Ἀποκτείνειν. Ἀ. φθόνος γυναῖκας. Hec. 288. μέμψις. ἄνδρ' ἀ. ξένον. 1244. ἀ-ενεῖ σ' ὁ φύς. Ph. 19. μηδ' ἀ. βίᾳ. An. 587. τἀμὰ δ' ὐκ ἀ-ενῶ γὼ τέκνα. I. A. 396. τῷ μέλλειν μ' ἀ-ες φόβῳ. I. 1300. ἡμᾶς αὐτὸ τοῦτ' ἀ-νεῖ. H. 419. τὸ σεμνὸν ὡς μ' ἀ-ει τὸ σὸν. 1064. παῖδ' ὐχ ὁσίως σὸν ἀ-νας. H. 1287.

Ἀποκωκύειν. θρηνεῖν, ἀποκλαίειν, ἀποιμώζειν. ἀ-ῦσαι ψυχὴν. Ag. 1545.

Ἀποκωλύειν. Ἀ-εις χαῦσαί τε χεροῖν. M. 1411.

Ἀπολαγχάνειν. τυγχάνειν. — ἀποτυγχάνειν, ἁμαρτάνειν. ὡς ἀλλὰ ταῦτά γ' ἀ-άχωσ' οἴκων πατρός. H. f. 331. ἀ-αχῶσα. I. 609.

Ἀπολάζυσθαι. ἀπολαμβάνειν. Hel. 917.

Ἀπολακτίζειν. μὴ π-ίσῃς λέχος τὸ Ζηνός. Prm. 651. ἀποῤῥίψῃς, ἀτιμάσῃς. κἀ-ίσασ' ὕπνον. Eu. 136.

Ἀπολακτισμός. κἀ-οὶ βίᾳ. Ae. S. 950. p. ἐκβολή, ἀποβαλή.

Ἀπολαμβάνειν. ὅπως τὴν σὴν ἀ-άβῃς ξυγάορον. Or. 653. ἀ. δάμαρτα. Hel. 961. ἀ. ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι. E. fr. LXXVI. τὸ χρηϛὸν ἀ-αβὼν. Or. 451. πῶς θανὼν ἂν ἀ-άβοι; Hel. 918.

Ἀπολαύειν. ὐκ ἐπὶ τῶν ἡδέων μόνον, ἀλλὰ κ. ἐπὶ τῶν ἐναντίων τάττουσιν. B. Anecd. ὄνασθαι, καρπῶσθαι, λαγχάνειν, ἀπολαμβάνειν. τερπνῶν ὕμνων. I. T. 454. τῶν καλῶν. H. f. 1124. ἀπέλ-σα δή τι τῶν κείνης γάμων. I. T. 526. -ῆς ἀ-ων. An. 544. κακῶν. Ph. 1211.

Ἀπόλαυσις. καρπισμός. καλὴν. H. f. 1370. ὐδεμιᾷ. E. Epist. V. p. 503, 43. ἀπόλαυσιν εἰκῶς. Hel. 76. vulg. ἀπώλλυσ'. Herm. ἀπώλεσ'.

Ἀπόλαυσμα. v. Ἀπόλαυσις. E. Ep. IV, 38.

Ἀπολέγειν. ὐδ' ἀπ' Ἰσμηνῶ λέγω. Spt. 258. v. Ἀπό. ὐδ' ἀφαιρῶ τῷ λόγῳ κ. τῆς εὐχῆς τὸν Ἰσμηνὸν κ. τὰς ἐν αὐτῷ θεὰς. S. vel χωρίζω.

Ἀπολείπειν. ἀπολιμπάνειν, ἐᾶν, ἀφιέναι, — deficere, ἐπιλείπειν, ἀποκαμεῖν. δαιμόνων ἔδη. Her. 104. νέαν ἀμέραν. I. 720. βίον. ἀπὸ γ. βίον λείψω. S. Ph. 1158. ἐμὲ ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίος ἀνέλπιϛος. S. E. 185. ἀ-φθὲν ὐδὲν θάτερον. Ph. 754. τῷ ἑτέρῳ. τὸ θεομαχεῖν ἀ-ιπῶσα. I. A. 1409. πατρῴας μὴ 'π-εσθαι χθονὸς. M. 35. deseri. ἁ μάτηρ ἀ-εθ' ὑμῶν. Tr. 599. καί σ' ἀ-ψω σε λειπόμενος. E. E. 1310. ἀπὸ νύν με λείπετ'. S. Ph. 1177. πῶς — αἰδῶς ἀ-φθῶ; I. 861. ἀ-ομαι τᾶς εὐδαίμονος ἥβας. H. f. 440. τῶν πρὶν ἀ-φθεὶς φρενῶν. Or. 216. p. ἐν τῇ μανίᾳ, νόσῳ ὤν. ἀ-φθεῖσα. Or. 80. ϛερηθεῖσα τῆς ἀδελφῆς. ποθῶ τῷ σῷ θανῶσα μὴ 'π-εσθαι τάφῳ. S. E. 1169.

p. ἐλλείπειν, ἀπειρηκέναι, ἀπείπειν. Πόλεων ἀπέλειπε βίος. Hel. 1348. p. πολλῶν. μηδ' ἀ-λείποις. E. fr. CXXIII.

Ἀπολέμητος. δυϛπολ. Vid. Ἀπόλεμος.

Ἀπόλεμος, ον et ἀπτόλ. ἀκαταμάχητος, ἄμαχος, ἀνίκητος. ἀ. πόλεμον ἔσπευσας. H. f. 1133. πόλεμος. Prm. 904. ὃν κ. πολλὰ μηχανησαμένη ὐ φεύξομαι. cf. Similia in Ἄγαμος. χειρὶ. Hec. 1034. γυναικείᾳ. δαίμονα τὸν ἄμαχον, ἀ. Ag. 772. ἀνίκητον. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀ. τὸ πρὶν. Ch. 52. ἀξίωμα. ἀπτ-ῶς εὐνὰς σεβίζωσ'. M. 643. ἐν τῷ εἶναι ἀπτόλεμος· προκρίνουσα, προτιμῶσα. et ἢ ὅτι σεβίζουσα τὰς ἀ-ῶς εὐνὰς, ὅ ἐϛι παρασκευάζουσα ἀπολέμους, ἀφιλονείκους. μὴ ἑάτω αὐτὰς ϛασιάζειν. ἀ. κισσίνοις βάκτροις. I. 217.

Ἄπολις. χωρὶς πόλεως. ἀ-ιν τιθέναι. Hec. 669. ἀ μεγαλόπολις ἄ. ὄλωλεν. Tr. 1292. μὴ ἄ. γενοίμαν. M. 646. ἄ-ιν Ἰλ. πόλιν ἔθηκας. Eu. 451. p. ἠϛωσας δορί. ἄ. S. A. 371. ταπεινὸς τῇ πολιτείᾳ. opp. ὑψίπολις. τὸν αὐτὸς αὐτῷ πατέρα — κἄθηκας ἄ-ιν. S. C. 1357. ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με πρῴβαλε ὄφελον, ἔρημον, ἄπολιν. S. Ph. 1018.

Ἀπολλύναι. φθείρειν. ἀ-υσθαι. οἴχεσθαι, φθείρεσθαι. Ἀ-ειν κ. ἀ-ύναι κ. ἀποδεικνύειν κ. ἀ-ύναι διττῶς λέγουσιν. B. Anecd.

Ἀπώλεσα. ἐπεί με γᾶς ἐκ πατρῴας ἀ-εν. Hec. 947. cf. ἐξῴκισαν. 887. Ἐκάβη με ἀ-σ', ὐκ ἄ. 1121. ἀπὸ δ' ὤ-ας πατέρα. Or. 197. τίς σ' ἀ-υσιν νόσος; 395. ἐν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἐν δ' ἀ-εν. Ph. 1683. παῖδας. 1350. φίλος μ'

ἀ-σ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκών. H. 319. τοῦτ' ἔσθ', ὃ πόλεις δόμους τ' ἀπόλλυσ' οἱ καλοὶ λίαν λόγοι. 487. ἀ-ας γ. ὁ μόλις τὸ δεύτερον. Ag. 1080. ἐκείνην γ. ἀπώλειαν μόνως ὁρίζομαι τὴν τῆς θυλείας, ὁ τὴν νῦν. ἀ-ας μᾶλλον, ἢ κατέφθισο. H. 839. βίον. 1032. δόμους. Ph. 1459. ἀδελφὸν. I. A. 487. μυρίους. Tr. 369. ψυχὰς πολλὰς κἀγαθὰς. An. 612. ὄλβον. E. S. 730. καλὸν κλέος. I. A. 357. τοὺς φίλους. 405. τὴν χάριν. 978. μή μ' ἀ-έσῃς ἄωρον. 1218. τὰ δοκοῦντ' ἀ-αν. Tr. 609. τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις. I. 1228. φθόνος ἀ-εσ' αὐτὸν. E. Oedip. VII. τὸ πλέον. Ph. 512. κακὸν λέχος. I. A. 389. παιδὸς χαρμονὰς. I. 1379. ἀ-σε πνεῦμα. Spt. 962. κἄμ' ἄπαιδ' ἀ-σας. M. 1326. τῷδ' ἂν εὐδόχῳ ἀπώλλυσ'. Hel. 76. ἀπώλεσ'. Herm. ἀπόλαυσιν εἰκοῦς vulg. τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀ-εσε. M. 1208.

Ἀπόλλυσθαι. Τροία ἀ-νται. Hec. 21. πανώλης ἀ-μαι. M. 277. δύσποτμός γ' ἀ-λυσαι. H. 1398. ὕπαρνός τις ὡς ἀ-σαι. An. 558. ἀπὸ γ. ὀλόμενος οἴχομαι. H. 878. ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀ-μαι. Al. 165. τὸν ἀσεβῆ μ' ἀ-ύναι. S. T. 1441. ἀλὸς ἐφόνευσα κ ὤλεσα. S. C. 547. v. ἀλίσκειν. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθίγῃς. S. Ph. 800. νυμφίδια ἀπόλωλε λέχη. H. 1139. σιγῇ. 39. πόθῳ ἀπωλλύμην. E. S. 1088. δόλῳ. H. f. 754. ὅτοι σοί γ' ἀ-νται χάρις. Her. 439. ἔνθεν ἠὐγένεια ἀ. E. E. 38. ἀρετὴ, κἂν θανῇ τις, οὐκ ἀ. E. Temen. I. ἀπόλωλεν ἡ Ἀλήθεια. Ph. 929. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις ἀ. E. fr. LXXXVI. ἐνδίκως ἀπώλεσα τὴν μητέρα. Or. 571. εὐκλεῶς. Prs. 386. καλῶς. S. E. 1321. αὐτόπρεμν' ἀ-νται. S. A. 714. κακῶς. Hec. 1194. κακῶς ἀπώλω. S. E. 1137. διὰ τριῶν ἀ-υμαι. Or. 434. μὴ γιγνώσκοντ' ἀ. H. 249. οὐκ ἀ-λοῦμαι. E. Teleph. III.

Ἀπόλλων. ἀγρευτὰν. S. C. 1090. ἀγρεύς. Ae. fr. 379. ex Plut. Amator. c. 15. Apollinis illud cognomen tetigit Boeckh. Explic. Pind. P. IX. p. 324. cf. Sch. Apollonii Rh. ad II. 1248. et Eudocia p. 346. Liberati Prom. verba ap. Plutarch. in ipso vitae Pompeji initio: πρὸς δὲ Πομπήϊον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κ. λέγων ἐχθρὸ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον. Herm. de Prom. Sol. p. 28. cf. Ζαγρεύς. ὁ Κισσεὺς Ἀ. ὁ Καβαῖος ὁ μάντις. Ae. fr. 411. Λυκεῖος. Ag. 1259. ἀγνὸν φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Ae. S. 217. μάντις. Ag. 1204. μάντις ἀψευδὴς τὸ πρὶν. Ch. 554. εὐφαρέτραν προσάταν παιᾶνα ἀνάγετ'. S. Tr. 209. σωτῆρα. ἀγυιεῦ τ' ἀπ. ἐμός. Ag. 1079. ἀπολλύων με. παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν. Plura hujusmodi in Αἴας. σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος, ἄναξ Ἀ. 520. ἱκανὸς Ἀ. ὦ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει. S. T. 377. κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀ-ωνος. S. C. 102.

Ἀπολωβᾷ. νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη. Aj. 217. ἐφύβρισαι, εἴργασαι, ἔπαθε, ἐνυβρίσθη κ. λωβητὸς γέγονε.

Ἀπολωπίσαι. Σοφ. Poll. VII. 43. p. λωποδυτῆσαι.

Ἀπολωτίζειν. ἀφαιρεῖσθαι, ἀποτέμνειν, ἀποκείρειν. ὅταν τις κἀ-η νέους. E. S. 449. τίς κόμας ἀ-ιεῖ. I. A. 793.

Ἀπόμαγμα. Στρατοῦ καθαρτὴς κἀπ-των ὕδρις. v. πάλιν. Δεινότατος ἀπομάκτης μεγάλων συμφορῶν. Harpocr. ...

ἀποσπογγίσματα. E. Gud. ...

λαβεῖν, μιμήσασθαι κ. ἀποτυπῶν. τον ... τῷ πηλῷ. B. Anecd.

Ἀπομιμήσκεσθαι. ἡμῖν τήνδ' ἀπόμνησαι χάριν. Al. 300.

Ἀπομνύναι. Ἀπομώμοκα. ὁρκωμοσίαν (πρὸς γυναῖκας) πεποίηκα. Z. ad Arist. Lysistr. 902.

Ἀπομόσαι κ. κατομόσαι, τὸ μὲν ἀρνητικὸν, τὸ δὲ καταφατικόν. B. Anecd. ἀπόμοσ' — μὴ ἐξοδᾷν χρήματα. Cy. 265. ἀ. ἀγνὸ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας. S. Ph. 1289.

Ἀπόμοιρα. ἔχουσιν ἀ-αν τῆς σῆς εὐπραξίας. E. Epist. IV, 33.

Ἀπομοργνύναι. Ἀπεμόρξατο. τὸ ἀπεπίασεν. E. M. ἀπειρήσατο. H. Ἀπομόρξαι σέθεν τὰ δάκρυα. E. Syl. VI.

Ἀπόμορφα. ξένα, οὐκ ἐοικότα τοῖς ἤθεσιν. ὥτως Σοφ. B. Anecd.

Ἀπόμυσος. οὐκ ἀ. τὸ γυναικῶν sc. γένος. M. 1089. κἀρτ' ἀ-ως ἠσθα γεγραμμένος. Ag. 801.

Ἀπομυκτέον δέ σοί γ' ὅπως λήψῃ πιεῖν. Cy. 558. emungere te debes.

Ἀπονᾷν, ἀπονᾶσθαι. (a νάω, ναίω) ἀποικίζειν. ἀπιέναι, ἀπελθεῖν. cf. Ἀπονεῖσθαι. Ἀπενάσθη. ἀπῳκίσθη et Ἀπενάσσατο. ἀπῴκησεν. H. scribe, Ἀπῴκισεν. Elmsl. Ἀπενήσω. E. Aug. X. ex H. ἀπέβαλες. Θέμιν ἐπεὶ γ. ἰὼν παῖδ' ἀπενάσσατ' ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων. I. T. 1259. p. ἐξέβαλε.

τηλόσε σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος. I. T. 175. p. ἄπειμι. ὧν ἀπενάσθην αἰσχρῶς. M. 166. p. ἀπῆλθον.

Ἀπόνασθαι. ab ὄνημι, ἀπολαύειν. Ἀπονήσεται. ὄνησιν λήψεται. H. καταιτιᾷν, ἢ ὠφελεῖσθαι. et Ἀ-ασται. εὐεργετεῖται, ὠφελεῖται. B. Anecd. μηδὲ ἀγλαΐας ἀ-ναίατο. S. E. 211. ἀπολαύσαιντο λαμπρότητος.

Ἀπονεῖσθαι. ἀπιέναι. Ἀπονήσασθαι. ἀφιξεσθαι, ἀνελεῖν. H. Posterius aut cum ὄνημι confusum, aut ἀνελθεῖν rescribendum. ὡς ζέρνων ἀπονησαμένη φάος ἔσομαι. I. 875. cf. conjectt. Ἀπονησαμένη. ἀποσωρεύσασα. (a νήθω cumulo.) H. Si H. Ἀπενήσω. ἀπέβαλες. bene se habet, quod v. in Ἀπονᾷν, illa potestas huc est vocanda.

Ἀπονέμειν. Τὸ Ἀπόνειμον ἀντὶ τοῦ Ἀνάγνωθι. Σοφ. ἐν Ἀχαιῶν Σύλλ. Σὺ δ' ἐν θρόνοισι γραμμάτων πτύχας ἔχων, ἀπόνειμον. Br. V. Ἀπόνειμον. ἀπόδος. B. Anecd. οὐκ ἀνέξει, κ. τῷδ' ἀ-εῖς; sc. τὸ ἴσον. Ph. 551.

Ἀπόνητος. ἄνευ πόνου, ἄμοχθος, ἀκάματος, ἄλυπος, ἄθλιβος, ἄπονος. et Ἀ-τί. ἀπνευστί, ἀνδρωτί. B. Anecd.. δαρὸν οὐκ ἀ-οι. S. E. 1065. ἄλυποι, ἀτιμώρητοι. ex contextu, nisi legit ἀποίνητοι. Ἀ-τί. E. Epigr. III, 6.

Ἀπονίπτειν. ἀποπλύνειν. Ἀ-ψασθαι μετὰ τὸ δεῖπνον ἔλεγον, πρὸ τοῦ δείπνου δὲ κατὰ χειρός. B. Anecd. Τραύματα. Tr. 1152. ζέρνων ἀ-ψαμένη. I. 875. v. Ἀπονεῖσθαι.

Ἄπονος. ἄλυπος, ἄθλιβος. cf. Ἀπόνητος. Μισθὸν οὐκ ἄ. ἀναπράσσεσθαι. E. Epist. V. νόσοι δ' ἐκ πολέμων ἀ-ους, ἀπαθεῖς, εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους. Prs. 859. θείᾳ κἀ-ῳ τύχῃ; S. C. 1585. ἀπόνως.

Ἀπονοσεῖν. Ἀ-ήσῃ. ἀποκομίσει, ἐπανέλθῃ,

ὑποστρέψῃ. et Ἀ-ήσω. ἀπονοσφίσωμαι. H. ἀ-ήσας χθονὸς. I. T. 731.

Ἀπονοσφίζειν. ἀναχωρίζειν, στερεῖν. κἀ-ίσας ὅπλων sc. μέ. S. Ph. 979. τὰ μεσόμφαλα ἀ-ων γᾶς μαντεῖα. S. T. 481. p. φεύγων.

Ἀπονωτίζειν. Νωτίσαι. ἀπελάσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς. ad S. T. 193. Ἀπενώτισαν. ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα Σοφ. Φινεῖ. H. εἰς φυγὴν τρέπειν, φυγὴν ποιεῖν τῷ πολεμίῳ. Κἀπεν-ον ψυχῇ γυναῖκες ἄνδρας. B. 762. τὰ νῶτα τρέπειν ἠνάγκασαν τῇ φυγῇ. Barn.

Ἀπόξενος. φυγὰς, — ἄξενος, — δυςχείμερος. Φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀ. κάτεισιν. Ag. 1283. ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀ. Ch. 1035. ἄτιμος ἐρρέιν τοῦδ' ἀ-ος πέδου. Eu. 872.

ἐς τὸν ἀ. δρμον Θρ. κλύδωνα. S. T. 196. πολλῶν γ. φθορῶν τοῖς ἐκπλέουσιν αἴτιον. cf. γνάθος ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρυιὰ νεῶν. Prm. 727. δυςχείμερον. τὸν ἀνεπιτήδειον τοῖς ξένοις εἰς ἐλλιμένισιν, τὸν ταραχώδη πόντον τὸν Θρᾴκιον, ἤγουν τὸν Εὔξεινον. καὶ εὐφημισμόν.

Ἀποξενοῦσθαι. ἀποδημεῖν. Πατρῴας γῆς ἀ-νωμαλίνοις. Hec. 1221. ἀ-νοῦτο. S. E. 777. ἐν ξένῃ ἀπεδήμει.

Ἀποπαύειν. κωλύειν, δαμάζειν, εἴργειν. φόνιον ἀ-σον ἄδαν. Al. 225. λόγου σε μακρῶ 'π-σω. E. S. 639. p. ἐλευθερώσω. μερίμνας. B. 880. p. παύειν, τελεῖν. ἐκ καμάτων ἀ-σομαι. S. E. 232. ἐρώτων δ' ἀπέπ-σειν. Aj. 1206. ἀλλ' ἀ-ετε. S. C. 1777.

Ἀποπέμπεσθαι. βδελύττεσθαι, ἀποπτύειν. Ἀμμα ἐνυχον ὄψιν. Hec. 72.

Ἀποπερκῶν. κἀποπερκῶται βότρυς. S. Thyest. VI. p. ποικίλλεται, ξανθίζεται, πεπαίνεται c. Περκάζει. μελανίζει, ποικίλλει, πεπαίνεται. et Περκνὸν. μελανὸν, ποικίλον. H.

Ἀπόπληκτος. ἐμπληκτος. Z. ταραχθείς. Ἀ-ω ποδὶ. μανιώδει. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. H. ὦδ' ἔχει; S. Ph. 731.

Ἀποπλήσσεσθαι. ἐκπλήττεσθαι, ταράσσεσθαι, ἐκφοβεῖσθαι. S. A. 1189.

Ἀπόπολις et ἀπόπτ. ἄπολις. ut ἀποχρήματος, ἀπότιμος, ἀπόδημος, ἀπόμυσος, ἀπότριχες. Callim. fr. CCCXLI. ἀπόσιτος, ἀπόμισθος, ἀπόδειπνος et ἄδειπνος, ἀπόθεα, ἄθεα, ἀπόξενος, ἄξενος. Ἀπόπτ. S. C. 207. ἔρημος κ. ἄπολις. ἄ. ἔσῃ. Ag. 1433. ἀπόπτ-ιν. S. Tr. 647. ἐκτὸς τῆς πόλεως. κεῖθεν ἡςδ' ἄ. S. C. 1000.

Ἀποπρό. ἀπὸ, πόρρω. Ἀ. δεσποίνας. Or. 1452. πατρίδος ἀ. γαίας. Ph. 1728. μητρὸς ἀ. νοσφίσας. I. A. 1287. δωμάτων. H. f. 1082.

Ἀπόπτολις. v. Ἀπόπ.

Ἄποπτος. ἀθεώρητος, ὑψηλότατος. B. Anecd. et H. ἀόρατος, ἀθέατος, ἔξω τῆς θέας. ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄ. ἄστεως. S. T. 762. ἔξω τῆς θέας τοῦ ἄστεως. ἄ-ον ἡμῶν. S. E. 1489. ἀπὸ τῆς ὄψεως ἡμῶν. κἂν ἄ. ἦς ὅμως. Aj. 15. πλῶν μὴ 'ξ ἀ-ου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν. S. Ph. 468. μακρόθεν τῆς θαλάσσης.

Ἀποπτύειν. Ἀπέπτυσε λόγους. ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεγράφη. Σοφ. Φαίδρᾳ. H. βδελύττεσθαι, στυγεῖν, μισεῖν, καταφρονεῖν. Ἀπέπτυσα. p. ἀποπτύω.

Ἀπέπτυσα. Hec. 1276. καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων. ἀ. H. 614. βδελύττομαι. I. T. 1161. ἀ. μῦθον. I. A. 874. λόγον. Hel. 670. ἀ-εις λόγους. Eu. 299. ἀ. τοιάνδε συγγένειαν. I. A. 510. ἀ. αὐτὴν, ἥτις — ἄλλον φιλεῖ. Tr. 662. τὸ ᾧδε σκότος. E. Meleagr. XVII, 4. μάχας. H. f. 660. κακοὺς. E. Inus. fr. XI. ἦν χρῆν σ' ἀ-σαντα μὴ κινεῖν δόρυ. An. 608. ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν, ἢ τόνδ' ἀ-ῦσαι πλόκον. Ch. 194. μισῆσαι. τῆςδ' ἤντιν' (νόσον) ἀ. μᾶλλον. Prm. 1070. ἀ-υσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ. Ag. 1194. ἀ-ύσας δίκαν δυςκρίτων ὀνειράτων. Ag. 979. est Nom. absol. p. Genit. Somnii instar difficilis explicatu, ἀδήλων. ἀ-σαι δεῖ κ. καθήρασθαι ςόμα. Ae. fr. 384. Plut. de Iside et Osir. c. 20. Ταῦτα σχεδὸν ἐςι τοῦ μύθου τὰ κεφάλαια τῶν δυςφημοτάτων ἐξαιρεθέντων. κ. τ. λ.

Ἀπόπτυςος, ον. μισητός. Z. Οἷας ἑορτῆς ἐς' ἀ-οι θεοῖς ςέργηθ' ἔχουσαι; Eu. 186. σὺ δ' ἐμὸ' ἀ. τε κἄπατωρ ἐμοῦ. S. C. 1383. σὴν ἀ. φρένα. M. 1373.

Ἀπορεῖν. ἀμηχανεῖν, πονεῖν. Ὅ τι λέξω δ', ἀ-ῶ. S. T. 486. ἀ-εῖς δὲ τοῦ σὺ; S. Ph. 898. Τὸ ἀ., ἀνδρὸς κακοῦ. H. f. 106. ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε. I. A. 557. ὡς ἐς πολλὰ τἀ. ἔχω. S. Tr. 1243. ἄτοπον γ. κ. ἐναντιοῦσθαι κ. πείθεσθαι, διὸ ἀπορῶ.

Ἀπόρθητος. Omnia adjectiva composita et in ος terminata apud antiquissimos Graecos per tria genera declinabantur. Fosmin. formas, cum jam paullatim obsolevissent, Poëtae et Attici vel ornatus vel varietatis ergo subinde revocarunt. v. Ἀταυρώτη. Arist. Lysistr. 217. πολυκλαύτην. Ag. 1534. Pors. ad h. l. χώρας ἀ-ου ἄπο. M. 826. ἡ σύνταξις, ἀπὸ ἀ. χώρ. Ἀπ-ον δὲ αὐτὴν εἶπεν, διὰ τὰς θρυλλουμένας πολλὰς νίκας αὐτῶν. Αὐτοὶ γ. ἀ-οι κ. ἀήττητοι διετέλεσαν. τῶν ἀ-ων πόλις οὐκέτι λέξει. Hec. 906.

Ἀπορθοῦν, ἀπευθύνειν, ὀρθοῦν. Κ. σύ μοι γνώμας ἔχων χρησὰς ἀ-οῖς. S. A. 637. τὰ βέλτιςα ἐμοὶ κ. λυσιτελοῦντα διανοούμενος ἀπευθύνεις. ὀρθῶς καθηγῇ.

Ἀπορία. ἀβουλία, ἀμηχανία. ἐρημίαν ἴδω πολλὴν μελάθρων, ἀ. E. S. 1096. ὕπο. Or. 252. ἀ-ᾳ κεχρημένοις ἀνεῖλεν. I. A. 89. ἀ-ᾳ λελησμένος. B. 1100. κάματος βροτοῖσιν ἀ. τε γείνεται. Or. 315. ἀπελπισμὸς τῆς ὑγείας. ἀ-ίαν ὑ μενῶ. Ph. 747. ὑ μενῶ, ἕως εἰς ἀμηχανίαν πέσω. et ὀκ ἐάσω εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἐλθεῖν τὰ πράγματα, ὡς ἀπορίαν γενέσθαι, τί δεῖ περὶ αὐτῶν πράττειν. ἀ. τὸ δυςυχεῖν. I. 971. ἀ. σωτηρίας. H. f. 54.

Ἀπορνιθοῦν. Ἐν γ. τῷ Τηρεῖ Σοφ. ἐποίησεν αὐτὸν Ἀπωρνιθωμένον, κ. τὴν Πρόκνην. in Arist. Aves. 100. S. Ter. I.

Ἄπορος, ον. κυρίως, ὁ ἀδιόδευτος τόπος πόρος γ. ὁ περάσιμος τόπος. Z. ἐνδεὴς, πτωχός. — ἀμεταχείριςος. τίς ἄρα με πότμος ἔρημος, ἄ., ἐπιμένει. S. C. 1716. εἰς ἄ. κλύδωνα κακῶν. M. 562. πόρον ἄ. ἐξανύσας. I. T. 897. ἄ. χρῆμα. Or. 70. εἰς ἄ-ον ἥκεις. Hel. 819. τῶν ἀ. οὐδενὸς ἐνδεῖς. I. A. 41. ἄ. ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν. S. T. 691. μῶρον κατὰ διάνοιαν. ἄ. ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον. S. A. 360. ἐπ' οὐδὲν ἄ-ος τῶν μελλόντων, θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα. μαςεύουσα ἀ-ους θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίας. Hel. 1337. οὐδ' οἷδ' ὅποι χρὴ τρέπειν ἄ. ἔπος. S. Ph. 897. τᾶς δειλαίας ἀ-ου φανείσας ἀλγηδόνος. S. C. 514. ἀπόλεμος

ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄ-α πόριμος. Prm. 904. ἔςι πόρον διδὺς κ. εἰς τὰ ἄπορα κ. τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν κ. πόριμος. Μάλα τοι ἄ-α πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη. S. Ph. 854. ἄ-ὸν ἔςι κ. τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν τὸ πρακτέον· λείπει ὂν ὁ Καὶ. γράφεται Πυκνοῖσιν. ἵν' ᾖ, ἐν πράγμασι πυκνοῖς συνιδεῖν τὸ πρακτέον. ἄπορον. σιωπὴ ἄ. ἑρμηνεὺς λόγων. E. Andr. XXV. εἰς ἄ-ον ἥκων δορὸς. Ph. 1409. p. τὴν ἀπορίαν. ἐνδεὴς ὤν. ποῖ δῆτ' ὦδ' ἔρημος ἄ. αἰῶνα τλάμον' ἕξω; S. C. 1735.

ἀ. γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ. B. 799. p. ἀμεταχειρίςῳ, ἀμαχήτῳ, ἀκαταγωνίςῳ. Ἀπόρως ἔχειν. I. A. 55.

Ἀποῤῥαντήριον. adspersorium. Ἐλθὼν εἰς ἀ-α. I. 435.

Ἀποῤῥεῖν et ἀ-ῥύειν. διαῤῥ., καταῤῥ., οἴχεσθαι, ἐλαττοῦσθαι, μαραίνεσθαι. Σάρκες ἀπ' ὀςέων ἀπέῤῥεον. M. 1201. ὑπὸ τῶν ἀδηλοποιῶν φαρμάκων. δοτικῇ δὲ ἀντὶ γενικῆς κέχρηται. θνησίμων ἀ-νέντων. Ag. 1295. πλάτῃ ἀ-νέντος. E. Thyest. I. δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχὴς — ἡμῖν δ' ἀ-εῖ κάπὶ μηδὲν ἔρχεται. S. E. 1000. ὅτῳ δ' ἀ-εῖ μνῆςις εὖ πεπονθότος. Aj. 523. ἡ μνήμη τοῦ εὖ πεπονθέναι.

Ἀποῤῥηγνύναι. τῆςδ' ἀ-ήξας πέτρας. Cy. 700. ἀ-ξω χέλυν. E. E. 837. πνεῦμ' ἀ-ῆξαι. Or. 862. ἀποβαλεῖν τὴν ψυχήν. Tr. 751. ὅςτις τάχιςα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Prs. 505. βίον. I. T. 974.

Ἀπόῤῥητος, ον. ἄφραςος, ῥηθῆναι μὴ δυνάμενος, ἀνεκλάλητος, ἀπηγορευόμενος. Ἀ-ον. τὸ ἐν μυςηρίῳ λεγόμενον. Arist. Equ. Ἀ-τα πάντα τὰ ἀπειρημένα κ. ἀπηγορευμένα ἐν τοῖς νόμοις λέγουσιν. B. Anecd. Ἐν τῶν ἀ. Ph. 1662. μυςηρίων τῶν ἀ. φάνας ἔδειξεν. Rh. 943. ἀ-ον πόλει. S. A. 44. τὸν ἀπηγορευόμενον κ. κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ; quem sepelire vetitum sit civibus, ut infra ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας. 404. *Matth.* p. ἀ-ον ὄν accipit, quod Herm. non displicet, si quidem credibilius est, ἀπόῤῥ. ad θάπτειν, quam ad σφέ referendum esse. ἀ. φλόγα θύουσα. I. T. 1331. p. μυςηριώδη.

Ἀποῤῥίπτειν. ἐκβαλεῖν, ἀμελεῖν, ὀλιγωρεῖν. Οὗτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους. Ch. 906. οὐκ ἔςιν ἀποῤῥίψαι, τὸ δορυξένοις ἐνδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν. ἄπωςὸς γῆς ἀ-φθήσομαι. Aj. 1020. ἐκπεσοῦμαι.

ἤδη σ' ἀ-ίψουσαν ἀ 'πηγγελλόμην. S. E. 1018. μηδ' ἀ-φθῇ λόγος ἐμοῦ. Ae. S. 487. Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ. Eu. 210.

Ἀποῤῥοή. ἐκροή. Ἀ-υή. ἀπόῤῥυσις. B. Anecd. Αἵματος ἀ-αι. Hel. 1603.

Ἀποῤῥοιβδεῖν. ἀπηχεῖν. cf. Ῥοῖβδος. Οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀ-εῖ βοὰς. S. A. 1021. ἀπηχεῖ, ἀφίησιν.

Ἀπορφανίζειν. ὄρφανον ποιεῖν, — ἀποχωρίζειν. Ἀπωρ-σμένους νῆςις πιέζει λιμὸς. Ch. 246.

Ἄπος. κάματος. ἀ. ἐκβαλὼν ὁδοῦ. Ph. 858. vulg. κᾶπος. Νῦν τὸν κάματον, ἢ τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἄσθμα γινόμενον ἄλλοι δὲ ἄπος, τὸ ὕψος· νῦν δὲ καταχρηςικῶς τὸ μῆκος, ὡς κ. πᾶς ὁλέθριος ἐν Καλλιμάχῳ. ubi *Valck.* conj. αἶπος, τὸ ὕψ. ut H. et *Barn.* pro πᾶς ὁλ. conj. κᾶπος δίπλεθρον. *Bentl.* ἄπος πλεθριαῖον.

Ἀποσβεννύναι. διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη. E. fr. CXXVII. σὺ δ' ὦ λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γένους, ξαίνεις. S. Scyr.

Ἀποσημαίνειν. Ἀ-ῆναι. δηλῶσαι. Σοφ. Φαεῖν. Lex. Sang.

Ἀποσκεδαννύναι. διασπείρειν. τοῦτ' ἀ-εδ[illegible] μύσος. S. T. 138. ἀποπέμψω μίασμα.

Ἀπόσκημμα. ἀπέρισμα. Αἰσχύλ. Ἀργείοις. H. [illegible] Not.

Ἀποσκήπτειν. ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἀπέσκηψαν θεῶν. H. 438.

Ἀποσκόλυπτε. ἀπολέπιζε κ. ἀκροκόλυε. Φασὶ κ. τὸν περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀπεσκολυμμένον. Σοφ. Μῶμῳ. H.

Ἀποσκοπεῖν. ἀποβλέπειν. Οὐκ ἀ-ῶν τὸ πλῆθος. E. S. 236. πόλιν. Hec. 939. εἰς ἐκεῖνά μου ἀ-ει. S. C. 1195. S. T. 746.

Ἀποσκυθίζειν. κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν δέρμα σὺν θριξί. καταχρηςικῶς δὲ ἀποκεῖραι. Z. et *Phav.* Ab hisce (Scythis) ἀποσκυθισμὸν dicimus, cutis in capite cum capillis abscissionem ludibrii causa, quod illis quandoque calamitatum magnitudine contigisse animadvertimus. *Coel. Rhodig.* Lectt. Antiquit. 18, 24. *Barnes.* κρᾶτ' ἀπεσ-σμένην. Tr. 1026.

Ἀποσπᾶν. βιαίως χωρίζειν τὰ κεκολλημένα. Ἀνασπᾶν κ. κατασπᾶν, τὸ βιαίως ἀνέλκειν κ. καθέλκειν. Ad Aj. 1025. Μή μοι τὸ τέκνον ἐκ χερῶν ἀ-άσης. Hec. 277. ὅπως σέ τις βωμοῦ τοῦδ' ἀ-άσῃ βίᾳ. Her. 250. γυναῖκας βωμῶν. Hec. 296. μαςῶν βιαίως τὸ βρέφος. I. A. 1152. Τροίας ἦν ἀ-άσας ἔχω. Hel. 420. πρὸς βίαν θεῶν τῶν σῶν ἀ-ασθέντες. Her. 99. κόμης ἀ-σπασθεῖσα. An. 403. ὃς με — ψιλὸν ὄμμ' ἀ-άσας. S. C. 866. τὴν Ἀντιγόνην. οἴχεται τέκνων ἀ-άσας μοῦ τὴν ξυνωρίδα. S. C. 895. ἀ-άσας εἰμάτων χρυσηλάτους περόνας. S. T. 1268. ἀφελόμενος, κατασπάσας, ἀφελκύσας. πῶς σ' ἀ-άσω πικρῶ τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; Aj. 1025. εἰ δέ τις ςρατοῦ βίᾳ σ' ἀ-σειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ. 1177.

ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας. S. T. 1452. τῆς προσδοκίας με ἀπέςησας, ἀπήγαγες. ἀ-σας τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς (ἐλπίδας). S. E. 809. ἔφθαρσαι γ. ἀφελόμενος.

Ἀποσπαράττειν. ἕλκειν. ἀπεσπ-ξεν ὦμον. B. 1125.

Ἀποσπένδειν. λείβειν. ὡς ἀπέσπεισαν μέθυ. I. 1198.

Ἀποςάζειν. ςαλᾶν, ςαλάσσειν, — ἀποπλύνειν, ὀμοργνύναι. κοίλης φλεβὸς ἀπέςαξεν φόνῳ. I. 1011. μανίας δεινὸν ἀ-ει ἀνθρώπου τε μένος. S. A. 960. τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαίνει. δακρύων ἀ. πένθιμον αἰδῶ. Ae. S. 582. ἐννοοῦσα, ὅτι πέπονθεν.

Ἀπόςασις. ἡ ἐπανάςασις ἔθνους ἢ πόλεως. ἀπέλευσις· ἢ διάλυσις κ. τ. λ. ἀσιτεῖ δ' ἀ-ιν βίου. H. 277. p. εἰς τὸ θανεῖν.

Ἀποςατεῖν. Ἀπεςάτει. ἀπεῖχεν, ἀπεχωρίζετο, — οὐκ ἀπεςάτει, ἀ παρήλλαττεν. Sa. ex S. T. 743. ἀφίςασθαι, κεχωρίσθαι, — διαφέρειν. τῆς ἔδρας ἀ-εῖ. Her. 631. ἐγὼ δ' ἀ-άτην ἄτιμος οὐδὲν ἀξία. Ch. 436. ἀλκὰ δ' ἐκὰς ἀ. Ag. 110. ἄτα δ' ἀ-εῖ φίλων. Ch. 819. τῶν δὲ περὶ Ὀρέςην κ. Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀ. πολύ. S. T. 74[illegible] σῆς ἀπεςάτην φρενός. S. A. 993. ἐχωρίζόμ[illegible] ἀλλ' ὅπερ ἔλεγες, ἡδέως ἐδεχόμην. πρόσω [illegible] καίων ἡδ' ἀ. θέμις sc. δικαίων. p. ἄδικόν [illegible] Eu. 409. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀ-εῖ θεός. [illegible] fr. 278.

Ἀποστέγειν. δυσμενέων ὄχλον πύργος ἀ-ει. Spt. 219. ὑπομένει, καρτερεῖ τὸ τεῖχος.

Ἀποστεῖχειν. ἀποχωρεῖν. ἐς νύκτ' ἀ-οντος ἡλίου. Ae. S. 772. εἴσω ἀ-ουσα. S. Tr. 693. ὅκου ἀ-οιμ' ἄν. S. E. 799.

Ἀποστέλλειν. ἀποπέμπειν, ἀπάγειν, ἀπελαύνειν, ἀπὸ γῆς στέλλειν, — μεταπέμπεσθαι, arcessere. Ἀ-ειν. ἀπείργειν, κωλύειν. Εὐρίπ. Μηδείᾳ. H. immo, ἀποπέμπειν. Elmsl. Ἀ-σθαι. ἀπιέναι. facessere. στρατὸν ἔξω χθονὸς. Ph. 488. γῆς. M. 281. ἐξ ὀμμάτων δάμαρτα. I. A. 743. ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀ-σαλῆ. An. 810. δόμων τ. ἐμῶν ἀπεστάλης. Hel. 666. μὴ μ' ἄτιμον ἀ-στείλητε γῆς. S. E. 71. ὧν ἀπεστάλης μέτα. Hel. 1541. σ' ἐν κενοῖσι χερσὶ γῆς ἀ-στελῶ. 1296. φυγὰς ἀ-σταλεὶς. Ph. 323. ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀ-ει φύλαξ. B. 957. ὧν ἀπεστάλην ὕπο. Ph. 299. τὰ δὲ δίκαια κ. τὰ χρὴ σ' ἀ-υσ' ἀεὶ. S. Ph. 450. abigunt, φθείρουσι τοὺς δικαίους κ. χαίρειν κελεύουσι, opp. χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου τὰ πανοῦργα. ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀ-ελῶ βίᾳ. S. Ph. 1297. τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν. S. E. 669.

ὡς ἀπεστάλη. S. T. 115. καθὰ ἀπεδήμησεν. Ἀπεστάλη τις ὑπό τινος ἀντὶ τοῦ Ἐπέμφθη. ἐνταῦθα δὲ ἀπῆλθε, ἀπεδήμησε. ὡς ἀποστάλησθε γῆς. Tr. 1268. ἀ-υ χθονὸς. E. S. 582. cf. κατ' ὀμφὴν σὴν ὃς ἐστάλη. S. C. 550.

p. μεταπέμπεσθαι. ἥκω σ' ἀ-ελῶν σε. Hec. 731. δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης. Cy. 111.

Ἀποστέργειν. στυγεῖν, ἀποπτύειν, βδελύττεσθαι. τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀ-ω λόγον. Ag. 507.

Ἀποστερεῖν et ἀ-ερίσκειν. ἀπαλλοτριοῦν, ἀφαιρεῖσθαι. οἷας συζύγου μ' ἀ-εῖς; Al. 385. τῆς δίκης σ' ἀ. E. Alcmen. fr. I. ἀπεστέρηκας τὸν βίον. S. Ph. 931. 1283. τὸ τόξον, τὴν τροφήν. θρόνων ἀ-σκει. S. C. 576. Ζεὺς ἀποστεροῖ γάμον δυσάνορα θέῳον. Ae. S. 1070. p. ἀποτρέποι. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα. Aj. 785. ἐντολῶν, ἥγου τῆς φυλακῆς τοῦ Παντὸς. κτημάτων. E. Beller. XXV, 6. πόλιν ἀ-ῶν τύχης. Ph. 1000. τὸ σαφές μ' ἀ-εῖ. Hel. 583. p. ἐλλείπει. ἀ-ῶμαι πατρίδος. Ph. 496. γῆς ὅρι' ἀ-ρύμενοι. Tr. 375. κάμακος ἀμφοῖν χεὶρ' ἀπεστερημένοιν. Ph. 1412. πάσης γῆς ἀπεστέρου. Her. 51. ἀπε-ήθην μητρὸς τροφῆς. I. 1377. τοῦ ζῆν ἀ. Prm. ληθην τὴν πάντ' ἀπε-ην. Σ. Ὑβρεις.

Ἀποσιβής. ἀποπεφοιτηκώς. ὁ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν. Σοφ. Σκυρίαις. H.

Ἀποσολή. ἀποπομπή, — παραπομπή. μακάριαι. I. A. 688. πυθίαις ἀ. Ph. 1050.

Ἀποστρέφειν. ἀποτρέπειν, vertere, avertere. Ἀ-σθαι. averti, ἀποχωρεῖν, — ἀποστέργειν, ἀποπτύειν, βδελύττεσθαι, aversari. ἀπέστρεψ' ἐμπαλιν παρηΐδα. M. 923. τίς σ' ἀ-ει φόβος. Ag. 1307. ἐκ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀ-ψει χέρας; S. T. 1154. εἰς τοὐπίσω στρέψει. πῆμ' ἀ-ψαι νόσου. Ag. 850.

βρότειος τὸ τῆς θεῶ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη. I. T. 1165. 1179. μὴ ἀ-στραφῆς. S. C. 1271. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀ. S. T. 326. εἰς λόγους ἀ-ω. Cy. 298. p. καταστρέφω, ἐπίστρεφέ σε. ἐσ' ἀ-ψαι πάλιν ἐο. ἕξεστι. S. C. 1403. ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀ-αφεὶς ἄπει. S. T. 431. ὀμμάτων τ' ἄπο πόρας σ-ουσαν. M. 1175. ἐκστρ-σάν τε τὼ ὀφθαλμὼ κ. κατεφέμενον λιπὸν τὸ σῶμα. τὸ θεῖόν σ' ἀπεστράφη. E. S. 159. φεύγεις ἀ-στραφεὶς με; Or. 718. μή μ' ἀ-ίφθ. I. T. 801. ὅστις ὢν μ' ἀπεστράφης. Hel. 77.

Ἀποστροφή. ἀποφυγὴ et καταφυγή. Harp. σοὶ μὲν ἐς' ἀ. M. 603. κοὐκ ἔτ' ἐς' ἀ. S. C. 1473. ἐκ ἐς' ἀ. βροτοῖς τῶν ἐμφύτων τε κ. θεηλάτων κακῶν. S. fr. XXVII. ζημίας. M. 1223. ἀντανάκλασιν. ἀρκεῖσαν αἰτίας ἀ. H. 1036. ἀπολογίαν. τύχης. Prm. 769. ἀποφυγή, ἀποδίωξις τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιούτῳ γάμῳ. οὔτ' ἀ-ὴ κακῶν. M. 799.

Ἀπόστροφος. ἐγὼ ὀμμάτων ἀ-ος αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. Aj. 70. εἰς τοὐπίσω ἐστραμμένους. διάστροφοι ὀφθαλμοί, οἱ τοῦ μαινομένου κ. οὐ ἐπ' ἄλλο βλέποντες.

Ἀποστυγεῖν. μισεῖν, ἀπεχθάνεσθαι, ἀπεχθαίρειν, βδελύττεσθαι. τὸν ἄπαιδα ἀ-ῶ βίον. I. 488. ὀδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεσύγησαν. S. C. 691. νίν, τὴν Ἀττικήν. τόλμα — ὅ τι κ. πόλις τέτροφεν ἄφιλον, ἀ-εῖν. 186.

Ἀποσυλᾶν. ἀφαιρεῖν. τοῖον ὄμηρόν μ' ἀ-λήσας. Al. 873. ὃς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας. S. C. 1330. ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμᾶς τοῦ ἀ-ᾶται. Prm. 171. ἀποσυληθήσεται, ἀφαιρεθήσεται. Praes. p. Futur. ut in oraculis, ad rem, quae certissime fit, significandam.

Ἀποσῦρει. ἀποσπᾷ. Σοφ. Μυσοῖς. H.

Ἀποσφάλλεσθαι. ἀποτυγχάνειν, ἁμαρτάνειν, ἐκπίπτειν. Ἐλπίδος ἀπεσφάλην. I. A. 472. ἀ-σφαλεὶς φρενῶν πλάκῃ. Prm. 472. πεσὼν τοῦ λογισμοῦ, ἐκπεσὼν τοῦ φρονεῖν, μὴ καλῶς φρονῶν, ἀλλ' ἀφρόνως ἀντιλέγων τῷ Διί, κ. ἀνθιστάμενος αὐτῷ. φόβος παρῆν γνώμης ἀ-αλεῖσιν. Prs. 390. προσδοκίας ἁμαρτάνουσιν.

Ἀποσφραγίζεσθαι. πάντ' ἀ-εται. Or. 1108. σφραγῖδας ἐπιτίθησιν, ὡς δὴ πάντα κληρονομήσασα τὰ ἐμά, τὰ μὲν, φησὶ, σφραγίζει τῶν ἡμετέρων, τὰ δὲ ἀ-ζει. γράφεται κ. Ἀπασφαλίζεται. διὰ σφραγίδων ἀσφαλίζεται, ἰδιοποιεῖται. et σφρ. ἐπιτ. πᾶσι τοῖς κιβωτίοις κ. τοῖς ἄλλοις. Matth. jam cernens, herciscens familiam, haereditatem meam.

Ἀποσχίζειν. ἀποσπᾷν. πτόρθων μυρσινῶν φόβην. Al. 170.

Ἀποσώζειν. κἀ-σαις ἂν πατρὸς γνώμας. E. Erechth. II. κἀ-οντας νόσου. S. Ph. 1379.

Ἀποταυροῦσθαι. ἀ-ται ὀμωσὶν. M. 188. ταυροῦδον σχηματίζεται τῷ προσώπῳ ὡς σχῆμα μὲν ἔχειν λεαίνης. ἀποβλέπει εἰς ἡμᾶς ὀργίλως, ὡς λέαινα ὀργισθεῖσα τῶν τέκνων αὐτῆς. σχηματίζεται δὲ τὸ πρόσωπον ὁμοίως ταύρῳ θυμουμένῳ.

Ἀποτέμνειν. ἀπέδικες, ἀπέταμες. Ag. 1412. cf. Μασχαλίζειν, σφάττειν. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄρθρα τέμω χερί. S. Ph. 1208.

Ἀποτέρω. τῶν ἀ. φίλων. S. T. 157. τοῦ πόδοῦ ἀφ' ἡμῶν γεγονότος λαβῆ.

Ἀποτίβατος, ον. ἀπροσπέλαστος. S. ἀπρόσβατος. α. ἄγρια νόσος. S. Tr. 1030.

Ἀποτίειν. ἀποδιδόναι, ἀμείβεσθαι, — τιμωρεῖσθαι. Ἀ-σόν μοι ταὐτό. Or. 654. ἀπόδος μοι τὴν ἴσην χάριν, ἧς ἔλαβες ἐν Ἴλῳ παρὰ τοῦ πατρός. κακῆς γυναικὸς μισθόν. I. A. 1169. τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀ-σει φόνον. I. T. 338. μεγάλοι λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀ-σαντες. S. A. 1352.

κἀποτίσασθαι δίκην ἐχθρὸς. Her. 852. 882. εἰ πρότερον αἷμ' ἀ-ίσει. Ag. 1339.

Ἀποτίθεσθαι. deponere, ponere, — ἀναβάλλεσθαι, — ἀποδοκιμάζειν, ἀποβάλλειν. Ἀπὸ παρθένοι κόμας ἔθεντο. Hel. 372. p. ἔκειραν, τὸ τῆ πένθος σημεῖον.

πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα εἰσαῦθις. I. T. 876. ἀνεβαλόμην.

πολλὰν (ἀφροδίταν) ἀποθείμαν. I. A. 557.

Ἀπότιμος. ἄτιμος. V. in Ἀπόπολις, Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος, et Ἀπόθεα, ἄθεα. H. et Ἀπόξενος p. ἄξενος. S. T. 196. θεὸς. S. T. 215. ἄτιμος, ὁ μὴ μετέχων τῆς τιμῆς τῶν θεῶν, ὁ λοιμός.

Ἀποτινάσσειν. ἀ-ξεις κισσὸν. B. 253. p. ἀποβαλεῖς, ἀποσείσεις.

Ἀποτίνεσθαι. τιμωρεῖσθαι. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀ-ῃ θεὸν. I. 972.

Ἄποτμος, ον. δυξυχὴς, ἄθλιος. πότμον ἄ. H. 1144. Similia in Ἄγαμος. μόρος ἄ. πλάθει. Al. 116. ἄ. ὁ φόνος. Ph. 1316. ἦῦ ἀ. βοὰν δυσαιανῆ. Prs. 278.

Ἀπότομος. ἀποκεκομμένος, ἄβατος, σκληρός. ἐδέ τις ἀ-ῃ λήματος ἕξιν αἰδῶς. Al. 986. τῆ σκληρῆ σῆ φρονήματος. ἀ-ον ὤρθωσεν εἰς ἀνάγκαν. S. T. 877. δύσβατον ἀκρώρειαν ἀναβιβάσασα τὰς χρωμένας αὐτῇ, εἰς ἄκρον κακίας ἐλάσασα. cf. Ὀρθοῦν.

Ἀποτρέπειν. avertere, ἀπέχειν, ἀρκεῖν. Ἀποτρέπεσθαι. ἀπαναλνεσθαι, φυλάττεσθαι. ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀ-ψειεν ἄϊζον ὕβριν. Ae. S. 882. βοᾶν φοβερὸν ἀ-ε. 892. ἐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον ἀ-ψει; S. Tr. 1014. λείπει Προσαγαγὼν, οἷον ἐ πῦρ, ἐ ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν ἀπαλλάξει με τῆ ζῆν.

φοβοῦμαι κἀ-μαι δεῖμα πολιτῶν. Spt. 1040. ἀποδιώκω, ἀπαγορεύω, ἀπαναλνομαι. ἀπαίδευτα δ' ἀ-έπω λέγειν. Or. 410. σὺ μήτ' ὀργῆς ὕπο ἀ-ῃ τάληθὲς. I. A. 336.

Ἀποτροπή et -ά. ἀποδίωξις. Ἀ-ὰ κακῶν. Hel. 364. αἰτῆ τῶνδ' ἀ-ὴν λαβεῖν. Prs. 215. ἀποδίωξιν πληρῶν.

Ἀπότροπος. ἀποτρεπτικός. et H. Ἀ-ον. ὅ τις ἐν ἀποτράποιτο. Οἰδιπ. Τυρ. (1313.) κεχωρισμένος. In Od. ξ. 372. H. μισητός. ἀ-ος τῶν πημάτων. H. f. 821. ἀ-οι κακῶν. Ph. 589. τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀ-ον κακῶν. Ch. 40. ἀ. δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πέλανον. Prs. 201. οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τὰς ὀνείρους. τοῖς ἀποτρεπτικοῖς κακῶν ὀνειρατῶν. Ἀποτροπιαζὴν δὲ αὐτῶν φασιν εἶναι τὸν Ἥλιον τάτε γ. ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασκεδάζονται.

ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν ἀ. ἀΐδηλον Ἅιδαν. Aj. 608. μισητὸν, ἀποστροφῆς ἄξιον. ἰὼ σκότε νέφος ἱερὸν ἀ. S. T. 1314. ὃ ἄν τις ἀποτρέψαιτο. κακῶν κεδνῶν τ' ἀ-ον ἄγος ἀπεύχετον. Ch. 153. sc. δάκρυ. cf. Ἄγος. ἀ-ον τῶν ἡμετέρων κακῶν κ. τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐχθρῶν.

Ἀποτρύειν. Γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀ-ύεται sc. ἄνθρωπος. S. A. 339. γεωπονεῖ, ἀποσχίζει τὴν γῆν, καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾷν σχίζει κ. δαμάζει. φαμὶ γ. ἐκ ἀπ. ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σ'. S. Tr. 124. ἀποβάλλειν. Laudat Su. h. l.

Ἄπυρος. παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄ-ον. S. T. 193. ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς πατρίδος. cf. [illegible]. Ἄφιλος φίλων.

Ἄπυς. χωλὸς, ὑποσκάζων. Ἦ (ἔχιδνά) μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπυν. S. Ph. 632.

Ἀπουσία. absentia. contrar., παρουσία. Μακρ[illegible] ἡμῖν ἡ 'πιῶσ' ἀ. I. A. 651. διὰ μακρᾶς ἀ. 1172. Rh. 467. εἴ τι μέμφει τῆς ἐμῆς ἀ. Hec. 962. ἀ-[illegible] μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆ. Ag. 915.

Ἀποφαίνειν. Ἀποφανθείς. ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Σοφ. Οἰδίπ. Τυρ. (1313.) H. δεικνύναι. ἑρμηνεύειν. γλώσσης ἰδίας ἀ. I. 101. H. ὑποφήτης et ἐξηγητής. μᾶσαν συγγερὰν ἀ-σθαι δεδόκηκεν. Eu. 305. πρῶτα μὲν εὐδοκίμῳ στρατῆς ἀπεφ-μεθ'. Prs. 855. περιβοητῷ κ. τροπαιοφορούσῃ τῷτ' ἔστι, διὰ στρατιᾶς, κατὰ πόλεμον εὐδοκιμοῦμεν. τὸ Ἀπὸ πρὸς τὸ Εὐδοκίμῳ σύναπτε, ἵν' ᾖ. Ἀπὸ τῆς εὐδ. στρ. ἐφανόμεθα κ. ἔνδηλοι πᾶσιν ἦμεν τὰ ἐς πολεμίους. S. subint. ἕνεκα.

Ἀποφάναι. ἀπόφημι. v. Ἀποφάσκειν. K. φημὶ κἀπόφημι. S. C. 317.

Ἀποφανθέν. Ἀ-θῶσαι. εἰς τὸ φανερὸν καταστῆσαι. ὅτως Σοφ. B. Anecd. p. φανερῶν.

Ἀποφάσκειν. ἀ-ει. ἀπαγορεύει, ἢ ἀποφαντικῶς λέγει τι. B. Anecd. ὅτε δοκῶν' ὅτ' ἀ-ονδ'. S. T. 485. ὅτε πιστὰ ὅτε ἄπιστα. ὅτε ἀρέσκοντά μοι, ὅτε ἀπόφασιν κ. ἀπιστίαν δεχόμενα· μὴ οἷά τε ἀπιστεῖσθαι, διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

Ἀποφέρειν. φέρειν, μετάγειν, — ἀπολαμβάνειν, — ἐπανέρχεσθαι. βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον. I. 16. ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν. S. T. 1179.

ἀπηνέγκω λέχη τἀλλότρια; E. E. 1089. p. ἀ. γάμους μετῆγες, μετεκόμισας. τὸν αὐτὸν ἐκ ἀποίσεται μόρον; Ph. 598. τὸν ὅμοιον ἐκ ἀπολαβὼν οἴσεται θάνατον. νόσον ἐκ ἀ. I. A. 298. p. ἐκ ἀφίξεται οἰκάδε, νοσήσει. ἐδ' ἀ. βίον τῇ ματρὶ. Ph. 1168. ἐδὲ κομίσει ἑαυτὸν ζῶντα πρὸς τὴν μητέρα.

Ἀποφεύγειν. ἀποφυγγάνειν. Κῆρα τάνδ' ἀ. S. Ph. 1166. θανάτῳ λεύσιμον ἅταν. I. 1242. γῆρας ἀ-φυγὼν τὸ σὸν. Or. 630. τὴν σὴν ὀργὴν κ. ἀγανάκτησιν. αἰσχρὸν. I. 1526. πάρος ἀπέφυγε. S. C. 1739.

Ἀπόφθεγκτος. προσφωνηθῆναι ἀνάξιος. cf. πρόσφθεγκτος. σιγῇ ἐτεκτήνατ' ἀ-όν με. I. T. 951.

Ἀποφθείρειν. Ἀσιτίαις ἐμὸν δέμας ἀ-ερῶ. E. S. 1106. ὡς πεσοῦσ' ἀ-αρῶ. Tr. 608. ἐ γῆς τῆσδ' ἀ-αρήσεται; H. f. 1290. νεοσσοὺς τοῦσδ' ἀ-ρας. Ch. 253. ἐὰν ἀποκτείνῃς ἡμᾶς.

Ἀποφθίνειν. -φθίειν, et -νύθειν. φθείρειν, — οἴχεσθαι. τὸν βαλόντ' ἀ-ίσαι χρύζων. S. [illegible] S. Tr. 709. ἔμελλέ σ' Ἔ. ἀ-ίσειν. Aj. 1028. πρὸς [illegible] γυναικὸς δ' ἀπέ-σεν βίον. Ag. 1455. τὰ μὲν ἀ[illegible] ξεις, τὰ δ' ἀ-ύθεις. E. fr. CLX. sc. ὦ πολύμο[illegible] χθὸς βιοτὰ. ὕπῳ δ' ὁ χείρων τἀγαθῶ μεῖζον σθένε[illegible] κἀ-νει τὰ χρηστὰ. S. Ph. 456.

ἐν χρόνῳ δ' ἀ-νει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Ag. [illegible] 857. οἴχεται.

Ἀποφθορά. σπέρματος τ' ἀ-αὶ παίδων. Eu. 182. loc. obscur. Potest σπ. παίδων positum esse p. παίδων simpliciter, ut intelligatur λοιμός, ut praecesserunt σφαγάς et sequuntur alia saevitiae genera in posteris et corrumpendis et cruciandis.

Ἀπόφονος. ἀ-ον ἐδίκασε φόνον ματέρος. Or. 163. p. ἀθέμιστον. ἀ. αἷμα δοῦς. 192. οἷον ἐν[illegible]

δὲς ἡμῖν, πελεύσας ἐργάσασθαι, ἐγχειρίσας τιμωρῆσαι τῷ πατρί.

Ἀποφραγνύζεσθαι. κα-νσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα. S. A. 242. σεαυτὸν ἀσφαλίζῃ, ἢ αὐτὴν, ἢ τὴν πρᾶξιν.

Ἀποφώλιος. μάταιος, ἀδόκιμος, εὐτελὴς ἢ ἀπαίδευτος. Ἀ-α. ἀποφίλια. H. v. Not. ἀπαίδευτα. Τὰ γὰρ διδασκαλεῖα φωλεὰς λέγουσιν, οἷον πωλεὰς, ἀπὸ τῆ συνήθως εἰς αὐτὰ φοιτᾷν. Λέγεται δὲ κ. ὁ σκοτεινὸς τόπος, ἀπὸ τῆ Ἀπολωλέναι τὸ φῶς. Apollon. L. et Φωλεοὶ τὰ παιδευτήρια παρὰ Ἴωνας. Sm. Z. ἢ ἃ ἐκ ἂν τις ἀπεφαίνετο ὡς ἄβρῆτα ἢ ἀσύντετα. ad Od. E. 182. et Ἀ-ώλιοι ἀπόκρυφοι, ἀπαίδευτοι, (ἄπαιδες Mai.) μάταιοι. γίνεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὠῶν, ἅτινα ἀποβάλλονται ὡς ὄρια. ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἄπαιδες, ἄκαρποι. in Od. H. 249. Ἀποφύλιοι. ἔθνος οἱ φυλὴν μὴ (νέμοντες. B. Anecd.) ἔχοντες, ὅτως Αἰσχύλ. ἢ ἀπαίδευτοι. Z. ἀ. τέρας. E. Thes. VII. p. ἄῤῥητον, δεινόν. Ἀ-ον. ὀλίγου ἄξιον, ἀπαίδευτον, ἄτεχνον, μάταιον. οἱ δὲ ἄγριον, ἢ ἀδόκιμον, ἢ θηριώδη ἀπὸ τῶν φωλεῶν. ἔνιοι δὲ φωλεόν φασι τὸ λαμπρὸν δεῖπνον. B. Anecd.

Ἀποχεύεσθαι. ἐν ἀ-ονται Καζαλίας δίνα. I. 148.

Ἀποχναύειν. καταπίνειν. ἀνθρακιᾶς. Cy. 357. κοιν. ἀπο χναύειν.

Ἀποχρῇ et ἀ-όχρη. ἱκανεῖ. B. Anecd. πτερόνων τε μέρος βαιὸν ἐχέσθη πᾶν ἀ-η μοι. Ag. 1575.

Ἀποχρήματος. πένης, ἄπορος, ἐνδεής. Ἀ. ζημίαις τακερόμενον. Ch. 272. i. q. ἄνευ χρημάτων. ἢ ἐμὲ ζημίαν μεμιγόμενος, ἢ Αἴγισθον τὸν ζημιωθέντα ποινὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆ πατρός.

Ἀποχωρεῖν. ἀπιέναι. πάλιν. I. T. 265.

Ἀποψῆν. ἀπομοργνύναι. Ἀφρὸν ἀπέψα. I. T. 311.

Ἀποψιλῶν. φιλῶν ἀ-οῖς με τὴν παναθλίαν. Ch. 691. ἀπογυμνοῖς με.

Ἀποψυχεῖν. Ἀπεψύχη. ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κεροῦνοι Σατυρικῷ. et Ἀπεψύχθη et Ἀποψύχειν. ἀποπνευματίζεσθαι. H. ἔστ' ἀπέψυξεν βίον. Aj. 1031. ἀπέθανεν, ἐτελεύτησε τὸν βίον, κατέστρεψε τὸν βίον, μετήλλαξε, ἀπεβάλετο.

Ἀπράγμων. Ἀ-νως. ἐλευθέρως, ἄνευ τινὸς ἀπαιτήσεως. Z. ἐν σχολῇ ὤν, ἀθόρυβος, ἀτάρακτος, γαληνός. παρὸν ζῆν ἡδέως ἀ-μονα. E. Antiop. XIII.

Ἀπραγμόνως. E. Philoct. I. p. ἀμοχθὶ, ἀπόνως.

Ἄπρακτος. Ἄπρηκτον ἀνίην. πρὸς ἣν πράξασθαί τι κ. μηχανήσασθαι ἐκ ἐδυνάμεθα· ἢ τὴν ἄπνοιαν τὴν ἀπραξίας αἰτίαν. In Od. M. 323. κενὸς, μάταιος et ἀνωφέλητος et in Apoll. Arg. I, 246.

Ἄπρηκτος. δύσπρακτος, δυσεργὴς, δυσκατόρθωτος sc. πόνος. Ἀ-οι αὐτῶν αἱ κακαὶ γλῶσσαι ἐγένοντο, E. Epist. V.

κοὐδὲ μαντικῆς ἄ-ος ὑμῖν εἰμι. S. A. 1035. ὑφ' ὑμῶν τῶν μαντέων κ. τῶν συγγενῶν. intentatus Br. fere p. ἄγευστος. Musgr. ἄπρατος.

Ἀπραξία. τὸ μᾶλλον ἴσον ἀ-ᾳ λέγω. Or. 426. ὑποτυχία.

Ἀπριγδος. cf. Ἀπρὶξ. Ἀ-δ' ἄ-δα μάλα γόεδνα. Prs. 1049. ὁ χόρος, εἰπόντος τῆ Ἥρξω. τάλλε τὴν σὴν γενειάδα, φησὶν, ἀπριξ κ. δὶ' ὅλη μάλα γόεδνα κ. λίαν λυπηρῶς κ. γοερῶς τίλλω τὰς τρίχας τῆ γενείου μου. Ἔχει δὲ τὸ Ἀ-δ' ἄ-δα ἐπιφώνημα κ. ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. ἀντὶ τῆ ἐπιτεταμένως κ. ἀπριξ, κ. οἷον ἐμμανῶς τίλλω τὰς τρίχας.

Ἀπριγκτόπληκτα, πολυπλάνητα χερὸς ὀργήματα. Ch. 420.

Ἀπρὶξ. cf. Ἀπριγδος. ἐμπεφυκότως. Tim. Lex. προσπεφυκότως, ἰσχυρῶς. et B. Anecd. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. S. in Plat. Theaet. tenaciter. Κόμην ἄ. ὄνυξι συλλαβὼν χερὶ. Aj. 310. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὁ ἐχ οἷόν τε πρῶσαι διὰ σύμφυσιν· διὰ τῶν ὀνύχων σερρῶς κρατεῖν κ. μὴ ἀπολύειν. Sm. et S. τῆ κερδαίνειν ἀ. ἔχουσι. S. Creus. IV. i. q. τῆ κέρδους ἀντέχονται. ibid.

Ἀπροβούλως. ἀπρονοήτως. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀ. πνέοντ' ἀ κυνόφρων ὕπνῳ. Ch. 616. ἀπρονοήτως, ἀ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. ὡς προδότις γ. τῆ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μίνωος. ἀπώλεσε.

Ἀπρομήθητος. ἀπροβάλευτος. μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀ. πόλει νεῖκος γένηται. Ae. S. 560.

Ἀπρόξενος. ἄνευ προξενίας ὤν. ἀ-οί τε, νόσφιν ἡγητῶν μολεῖν ἔτλη' ἐτρέως. Ae. S. 242.

Ἀπροόπτος. ἄσκοπος, ἀπροόρατος, λαθραῖος, ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, αἰφνίδιος. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀ. πῆμ' ἐξέβαλεν. Prm. 1074.

Ἀπρόσδεικτος. λίσσας αἰγίλιψ ἀ. οἰόφρων ἐρημὰς γυπίας πέτρα. Ae. S. 799. ἀπρόσειπτος. Burgess. Addo ἀπρόσικτος, ἀπρόσοιστος.

Ἀπροσδόκητος. vid. Ἀπρόοπτος, ἀπρόσκοπος. ἀ. αἰφνίδιος μόρος. Prm. 680. ἀνέλπιστος. ἀ. κ. νέος λόγος. Ae. S. 715. ὀδὲν ἀ. εἴρηκας. S. E. 1017. ἀ-α βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν. I. A. 1610.

Ἀπροσήγορος. ἀ. ἄνθρωπος. ὃν ἐκ οἷόν τε προσαγορεύσαι διὰ τρόπου τραχύτητα. B. Anecd. ἀναγόρευτος, ἀπρόσιτος. κινῆσαι πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀ. σῶμα. S. C. 1277. ἄπλατον θρέμμα κἀ. sc. λεών. S. Tr. 1093. ἀπρόσιτον, ἀναγόρευτον, ἀδιήγητον. ἢ φαῦλον κ. μεμισημένον, ὃ ἐκ ἄν τις προσφθέγξαιτο.

Ἀπρόσηλος. ὃ ὀδεὶς προσηλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος. ἀπὸ τῆς Ἥλης· Εὐριπίδης Ἀλόπῃ. H. Ἀπρόσειλος. ᾧ ὀδεὶς προσειλεῖται. ὅτως Εὐριπ. B. Anecd. cf. Πρόσειλος.

Ἀπρόσκοπος cf. Ἀπρόοπτος. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀ. βροτῶν. Eu. 105. Well. probat πρόσκοπος, reprobat Petersen.

Ἀπρόσμαχος. ἄμαχος, ἀμάχητος, δυσμαχώτατος. τέρας. S. Tr. 1098.

Ἀπρόσοιστος. cf. Ἀπρόσφορος. a Προσφέρεσθαι, quod saepe significat προσιέναι. Elmsl. ἀ. ὁ Περσῶν στρατὸς. Prs. 89. ἀκαταμάχητος, ἀπρόσδεκτος.

Ἀπροσόμιλος. ἄμικτος, ἀπρόσιτος. γῆρας. S. C. 1236. ὅπῃ πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ· ὧν ἐν λέγει κ. τὸ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀμελεῖσθαι τὸν γέροντα. Eust. p. 790. 62.

Ἀπρόσφορος. ἀπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, inaccessus. νήσους ναυβάταις ἀ-ους. I. A. 287.

Ἀπροφάσιστος. ἀ-ς εἰς τὰ τε θεῶν ἔφυ βροτείων τ' ἔχειν ἄλυπος βίος. B. 1000.

Ἅπτειν. εἴρειν, πλέκειν, nectere. — Ἅπτεσθαι p. ψαύειν, — καίειν. βρόχοις κρεμασθεὶς. Or. 1036. βρόχῳ ἅψασαν δέρην. Hel. 135. τοιόνδε πάλιν δισσοῖς μέλλει Ὀρέστης ἅψειν. Ch. 860. p. μάχην. proelium, certamen conserere. χορὸν ἅψωμεν. Eu. 303. Ἀ-σθαι p. ψαύειν, tangere

de reb. corporeis: γονάτων. Hec. 245. οἱ δεόμενοι ἥπτοντο τῶν γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν παρειῶν. τῆς χερὸς. 273. ματρὸς. 439. χροὸς. 548. H. 1359. ξίφους. Or. 1235. εὐνῆς. Ph. 953. Utrum ἔχειν λέχος desponsatum esse, nuptias habere, etsi nondum consummatas, significet, dubitari potest. *Matth.*, *Valck.* et *Ruhnk.* ad Tim. γάμων. H. 1026. τέκνων. Ph. 1694. πέπλων. H. 606. τῷ δαλῷ. Cy. 626. δόμων. E. Protes. I.

De animo aliisque, suscipere, adgredi, accedere ad: ἥπταί μυ, τοτοτοῖ. S. Tr. 1011. τὸ κινηθῆναι ἀπὸ σῦ καθήψατό μυ. θανόντων δ' ἀδὲν ἄλγος ἅ-εται. S. C. 955. νέων πημάτων. Hec. 675. τῆς ὀδὲν ἄλγος ἅψεται. Al. 940. λόγυ. An. 663. πλεῖςον ἁψάμενος λόγων. Al. 967. λόγων ἁψώμεθ' ἄλλων. I. 544. ἀγῶνος ἥψω. E. S. 517. τῆς τύχης ὅπως ἅψαιτ' ἄρισα. I. A. 57. φόνυ. I. T. 381. τῆς ἐμῆς ἥψω φρενὸς. Rh. 916. p. ἀνιᾶς, λυπεῖς. ἀξίων ἅπτομαι. B. 968. p. ἐπιχειρῶ. ἅ-ει κάτωθεν ὀρανὸ δυςπραξίᾳ. H. f. 1240. calamitate divinitus missa. ὅθ' ἡδονῆς ἅ-ετ̔αι. E. Antiop. X. τῶν ἄγαν ἅ. θεὸς, τὰ μικρὰ δ' εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ. E. fr. CXXIX. majora regit, administrat Deus. ὁ γ. ἔσθ' ὅπως σπουδῆς δικαίας μῶμος ἅψεταί ποτε. S. Thyest. II. ἀρίςων βουλευμάτων. S. A. 179. τόδε ἡψάμην θυραῖος ὤν. Ag. 1608. Assecutus sum, attigi, licet foris essem.

καίειν, accendere. πεύκας. Or. 1543. φῶς. Rh. 81. κεραύνιον αἴθοπα λαμπάδα. B. 594. ὃς ἥψά νιν sc. τὸ Τροίας πῦρ. Hel. 510. γραίας ἐρείκης θαμὸν ἅψαντες πυρὶ. Ag. 302. ἤδη ἥπται. Hel. 106. Ἴλιος. λύχνα ἀμμένα δαΐα. Cy. 512. μηδ' ἐπίδοιμι ςράτευμ' ἀ-όμενον πυρὶ δαΐῳ. Spt. 207. τῶν πολεμίων τῆς πόλεως ἐν πυρὶ, ἤτοι καῖον αὐτήν. Γράφεται, Τυφόμενον, οἷον καιόμενον πυρὶ πολεμικῷ.

Ἄπτερος. ἄνευ πτερῶν, μὴ πτερωτὸς, — ἰσόπτερος, ταχύς. In Od. P. 57. αἰφνίδιος, ταχύς. H. Αἰφνίδιος παρὰ Ὁμήρῳ· ὁ προςηνὴς ἢ ταχύς. Ἀκχύλ. Ἀγαμέμν. et E. M. Ἀ-ῶς. ταχέως, ἑτοίμως, ἀφροντίςως. οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἠρέμως. ἔνιοι δὲ ἠμελημένως. Ἄ-οί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eu. 51. ἅ. ὄρνις. I. T. 1095. ὑπέρ τε πόντον ἀ. πτερύγισιν ἦλθον διώκυσ'. Eu. 245. ὅτι μὴ πτερωτὰς εἰςήγαγεν αὐτάς.

νυκτέρων φαντασμάτων ἔχυσι μορφὰς ἅ-οι Πελειάδες. Ae. fr. 293. ex Athen. Deipn. XI, 12. ἀ-υς χ. αὐτὰς εἴρηκεν διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν.

Metaph. ἀλλ' ἤ σ' ἐπίανέν τις ἅ. φάτις. Ag. 283. ἰσόπτερος, κύφη. ἅ. καταςένων ὠδῖνα τέκνων. H. f. 1039.

Ἀπτὴν. i. q. ἄπτερος. Ae. fr. 428. H. in Ὀςράκων.

Ἀπτόλεμος. πολέμυ ἄπειρος. H. cf. Ἀπόλεμος. Ἀ. εὐνὰς σεβίζουσα. M. 643. ἐν τῷ εἶναι ἀπτόλεμος sc. Κύπρις.

Ἀπῦειν. ἠπ. φωνεῖν, εἰπεῖν. εἴς τί μοι τοῦτο τὸ πρᾶγμα προτάσσεις, τί μοι τόδε χρέος ἀπύεις; Or. 1253. τί χρησιμεύσω σοι καλυμένη. ςεναγμὸν. E. S. 800. πατρὸς ὄνομα. Prm. 593. τοῦ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων. Prs. 120. λιταῖς σε θεοκλύτοις ἀ-ύσαι πελαζόμεσθα. Spt. 130. παρακλήσεσιν, αἷς ἄνθρωποι τοὺς θεοὺς καλοῦσιν εἰς ἔλεον ἐπικαλούμενοι.

Ἀπυνδάκωτος. ἀπύθμενος. Σοφ. Τριπτολέμῳ· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ, πύνδακα, τοῦ ξίφους τὴν λαβὴν ἔφη. H. τὴν δὲ ἀπύθμενον κύλικα ἐν Τριπτολ. Σοφ. ἀ-ωτον ὠνόμασεν. Ἄ-ος ὁ τραπεζοῦται κύλιξ. Poll. X, 79. cf. Πύνδαξ. ψυχρόν ἐςι, τὸ ὑπερβάλλον τὴν οἰκείαν ἀπαγγελίαν, οἷον Ἄ-ος ὁ τραπεζοῦται κύλιξ. ἀντὶ τοῦ ἀπύθμενος ἐπὶ τραπέζης κύλιξ ὁ τίθεται. τὸ γ. πρᾶγμα ἔτω μικρὸν ὄν, ὁ δέχεται ὄγκον τοσοῦτο λέξεως. Demetr. Phaler. de Eclog. 114.

Ἄπυργος, ον. ἀτείχιςος. Εὐριπ. Τημένῳ. H. ἄνευ πύργυ. E. Tem XIX.

Ἄπυρος, ον. ἀ-υ. ἀθύτυ. Σοφ. Μυσοῖς. H. χρυσὸς. Dan. 30. καινὸς, ἀναθηματικὸς, οὐδέποτε πεπυρωμένος, ἀλλ' ἕνεκα κόσμυ ἀνακείμενος, ut tripodes. cf. Hes. in Ἀπύρυς τρίποδας. φάρμακον τοῦτ' ἄ. ἀπτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον. S. Tr. 685. ἀπροςπέλαςον πυρός. θυσίαν ἄ. E. fr. CLV, 4. ἀ. ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. Ag. 71. τῶν θυσιῶν τῶν Μοιρῶν κ. τῶν Ἐριννύων, ἃ κ. νηφάλια καλεῖται. Immo, ἄθυτα, sacra non oblata, flamma non gustata, neglecta. Vid. seqq.

Metaph. οἶςρυ δ' ἄρδις χρίει μ' ἄ. Prm. 879. πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν κ. πολὺ τοῦ πάθους ἢ ἄπυρος. δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα κ. κατακαίουσα, καίτοι μὴ ἔχουσα πῦρ.

Ἄπυςος. Ἄ-α φωνεῖν. S. C. 489. ἀνήκεςα, ἠρέμα κ. συντόμως, ἡσύχως. τοῦτο ἀπὸ τῆς δρωμένης θυσίας ταῖς Εὐμενίσι φησί. μετὰ γ. ἡσυχίας τὰ ἱερὰ δρῶσι.

Ἀπωθός. Ἄ-ον. τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον. B. Anecd. et ἀναρμόςως κ. ἀποθεν τῆς ᾠδῆς. Z. σκαιὸς. Cy. 488.

Ἀπωθεῖν. ἀπελαύνειν, ἐκβάλλειν, ἀναίνεσθαι. Γῆς ἀ-σαι πατρίδος. S. T. 641. γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀ-σθῆναι βίᾳ. 670. φυγάδα ἀ-εῖ χθονὸς. Ph. 76. ξένυς. Al. 570. συμμάχυς. Rh. 334. δμῶας. E. E. 822. αὐθαδίᾳ φίλυς. M. 622. ἀπό τ' ὤσασθαι ςέργηθρα φρενῶν. H. 257. ὅσοι ἔτλασαν ἐμῶ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι. S. Ph. 1202. ἐκτιθέναι ἐνταυθὶ, ἐκβάλλειν. μὴ τὸ θυλεύειν με σοὶ λόγων ἀ-σῃ. An. 186. ἀ-ῶ σε γνησίων νυμφευμάτων. An. 192. πάλιν μ' ἀ-εῖ πνεῦμα. Hel. 413. p. χειμῶν. εἴ με γονάτων ἀ-σαιτο. Hec. 742. πρᾶγμ' ἐς χέρας λαβόντ' ἀ-σασθαι. Hec. 1242. σὲ τῶνδ' ἀ. δόμων. Al. 826. σύ μ' ἀ-εῖ θιάσυς ἔχουσαν. B. 531. ὑδ' ἀ-σομαι τὸν αὐλὸν. S. Tr. 216. τὸν ἔχοντ' ἀ. λέχυς. I. A. 63. ὁ σοφία τις ἀ-σεται sc. τὰ μόρσιμα. Her. 616. ἐκ ἀ-ῦμαι πόνυς. E. Philoct. II. ἔργ' ἀ-εῖται χεροῖν. E. Bellerop. XVI, 14. ὃν (πλοῦτον) ἀπεωσάμεθα. E. Epist. V. δύςκλειαν ἀ-σομαι βίυ. H. f. 1152. ἀνδρὸς τοῦδ' ἀ-σαντες κράτη. Aj. 446. ὑπεροχὴν ἀριςείας μὴ φιλότητ' ἀ-σῃ. S. Ph. 1121. ἐκ ἀ-σομαι. S. E. 944. εἰ — τις ἀπώσῃ τοῦπος — τόδε. S. T. 23[illegible] νὺξ γ. εἰςάγει κ. νὺξ ἀ-εῖ διαθεδεγμένη πόνον. [illegible] Tr. 30. τοίγαρ ποιήσω, κἀκ ἀ-σομαι. 1249.

Ἄπωθεν. ἄποθεν, ἄπο, πόρρω et B. Anecd. χωρὶς. πόρρωθεν. νεὼς ἄ. I. T. 108. Her. 674.

Ἀπώμοτος. Ἄ-ον. ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειεν. H. ἀπαγορευόμενος, ἀπροςδόκητος. δι' ὅρκων καὶ περ ὢν ἀ-ος. S. A. 394. καίπερ ὀμωμοκὼς, [illegible] ἐλθεῖν. βροτοῖσιν ὀδὲν ἐς' ἀ. 388. ἀπροςδόκητος [illegible] ἐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος, ὅτι ἐκ αὐτὸ[illegible] πράξειεν.

Ἀπωςέον. H. f. 294.

Ἀπωςός. ἐκθεδιωγμένος. Σοφ. Su. Ἀ. γ[illegible]

ἀποδρίψθήσομαι. Aj. 1020. ἐκπεσοῦμαι γῆς τῆς πατρῴας.

Ἄρα καὶ Ἄρα διαφέρει. ὁ μὲν γ. κατὰ περισπασμὸν λεγόμενος σύνδεσμος Ἀπορηματικός ἐςιν. ὅτε ἀπορῶντες λέγομεν, Ἄρα τέλος ἕξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ κατὰ συνολὴν συλλογιςικός. Amm. et E. G. τὸ Ἄρα ἐρωτηματικὸν ἢ συμπερασματικὸν κ. ἀποφαντικόν, διὸ κ. ὀξύνεται κ. περισπᾶται, κ. ἐρωτηματικὸν μὲν δοκεῖ τὸ Τί λέξεις; Ἀποφαντικὸν δὲ πρὸς τὸ Σὴν παῖδα κατθανοῦσαν. S. in Hec. 51, et Or. 1335. Τὸ Ἄρα ἐπὶ τοῖς τραγικοῖς συλλογιςικὸν ὂν κ. προπαροξύνεται κ. προπερισπᾶται κατὰ τὴν τοῦ μέτρου χρείαν. Fl. 21. Perperam, nisi utrumque in uno hoc continetur. Σύνδεσμος Ἄρα. λοιπὸν, τάχα, δῆλον, δή. Hes. et Ἄρα, τὸ μὲν ἀπορηματικὸν ἐςιν, ἤτοι κατ' ἐρώτησιν τιθέμενον, περισπᾶται κ. μακρὸν ὡς ἐπιτοπλεῖςον εὑρίσκεται· τὸ δὲ Ἄρα, τὸ συμπερασματικὸν κ. ἀποφαντικὸν, ἀεὶ βαρύνεται κ. βραχύνεται. Δ ἄρα· ὡς δή. Εὐριπίδ. Ἰνοῖ. H. Not. Sequor jam Herm. ducem doctiss. in Praefat. in S. C. inde a p. XVI. Ἄρα rogat, Nonne, etiam num? Ἄρα definit accuratius et concludit, Ergo, igitur, itaque. ab Ἄρω. Reis. nostrum eben. Illa particulae ratio manet etiam in interrogando, quum illud, de quo interrogamus, non tota est enunciatio, sed pars ejus, ut Spt. 90. τίς ἄρα ῥύσεται. In Ἄρα interrogatio saepius ea est, cui affirmatio inhaereat sequique debeat. Inest etiam exclamatio. Saepius initio ponitur, ubi omisi. Ἄρα, haud raro postponitur et inseritur.

Ἄρα Initio. ἆ. ἄθλιον τὔνειδος ὠνείδισ' εἰς σὲ. S. C. 763. ἐκ ἄμεινον ἢ σὺ φρονῶ; 791. ἐχ ὕβρις τάδε; 883. ἐγγὺς ἄνηρ; ἆ. ἔτ' ἐμψύχου πυχήσεται μυ. 1486. θείᾳ κἀπόνῳ τάλας τύχῃ; 1585. οἶσθα δῆτα. S. Tr. 76. S. T. 1014. ἀνώνυμος πέφυκεν; S. Tr. 378. μὴ δοκεῖς λυτήρια φέρειν; S. E. 447. ἔχει καλῶς; 790. δακρῦσαι δοκεῖ; 804. μοι καλῶς ἔχει; 816. ὀρθά τ' εἰςηκόσαμεν; S. ἐχὶ μῶρόν ἐςι τοὐγχείρημα; S. T. 540. ἔφυν κακός; ἆ. ἐχὶ πᾶς ἄναγνος; 822. εἰμὶ μάντις; ἆ. δυςυχεςάτην κέλευθον ἕρπω; S. A. 1212. ἂν τις μόλοι; S. C. 70. κ. ἥσθα φυτάλμιος; 151. ἔςι. S. Ph. 656. p. ἔξεςι. δευτέρον δολάμεθα. S. Ph. 1288. μοι ςένειν πάρα; Al. 342. τὸν ξένον ςυγῶ δικαίως; 775. ἔςι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά. Aj. 277. σ' ὦ τέκνον ὄψομαι; I. A. 1223. φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει; Eu. 974. ἐκ Ἐριννὺς τοῦτ' ἐκάλκευσε ξίφος; Aj. 1035. ὑμιν ὅτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; 1283. ὦδ' ἄριςος — ἂν αἰσχύνοιμι τὸς πρὸς αἵματος; 1306. ἔςιν; ἆρ' ἐκ ἔςιν; S. C. 316. οἶσθ' ὅ τι Ζ. ὁποῖον ἐχὶ — τελεῖ; S. A. 2.

Ἄρα postponitur, et interrogat et affirmat. φονέας ἔτικτες ἆ. σοι. E. E. 1229. ᾧ μοι βαρείας ἆ. τῆς ἐμῆς τύχης. Aj. 981. οἴ μοι ταλαίνης ἆ. τῆςδε συμφορᾶς. S. E. 1179. οἷον ἆ. ὁδῷ τέλος Ἀ. ἀφωρμήθημεν. S. C. 1400. ἔςαι πότ' ἆ. τοῦτο Κ. βάρος. 409. ὀδυνηρὸς ἆ. ὁ πλοῦτος. Ph. 569. προδῆλος α. ὁ πότμος. Or. 190. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆ. τίσει. Ch. 448. (433.) τελείαν ψῆφον ἆ. μὴ πλύων τῆς μ. S. A. 632. ἐνδίκως ἡ Τ. ἆ. παῖς διώλετο; Or. 1512. ταῦτ' ἆ. ἐπ' ἀκταῖς μανεὶς. I. T. 932. ἐκ ἆ. ἄπει πάλιν. Her. 269. πότ' ἆ. κ. σὸν ὄψομαι δέμας; I. 563. τὰς δ' ἐμὰς τύχας τίς ἆ. Ἀχ. ἔχει; Tr. 292. τοιοῖςδε χρησμοῖς ἆ. χρὴ πεποιθέναι. Ch. 294. κ. μεῖζον ἆ. ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις; S. C. 859. ταὐτὸν πεπόνθατ' ἆ. ἐμοὶ; Cy. 634. ἐκ ἆ. Ἀχ. ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὅδε; Aj. 1238. ἐκ ἆ. ἐκείνῳ γ' ἐδὲ προςμίξαι θρασύ; S. Ph. 106. βραδεῖαν ἡμᾶς ἆ. ὁ τηνδε τὴν ὁδὸν π. ἔπεμψεν. Aj. 739. μάταιος ἆ. ἦν. H. 1012. τίς ἆ. μήτηρ; I. T. 472. ἥκεις ἆ. σωτὴρ νῶν βλάβης; Her. 640. τῷ δὲ ξιφήρης ἆ. ὑφειςήκει λόχος. An. 1115. ubi Herm. ἄγχ'. ἐμοί τε κ. σοί γ' ἆ. ἐπεύξομαι τάδε; Ch. 109. ἐκ ἆ. ὁ πέρσων γ'. S. Ph. 114. αὐτὸς καθ' αὐτοῦ γ' ἆ. μηχανοῤῥαφῶ. Ch. 218. ὦ φίλτατ' Ἀ. – ἆ. ἡμπόληκας; Aj. 979. ἐκ ἆ. ἐμοῦ γε μὴ κρατήσουσίν ποτε. S. C. 408.

Ἄρα. συλλογιςικὸς σύνδεσμος κ. ἀντὶ τοῦ δὴ κ. ὡς ἔοικε, κ. ὡς φαίνεται. B. Anecd. Monente Herm. scribitur, ubi neque interrogatur, neque exclamatur. Interdum interrogationem involvit et enuntiat simul. ὑφ' ὃ φονέως ἆ. ἐξέπνευσας; Aj. 1027. τίς ἆ. ῥύσεται; Spt. 90. τίς ἆ. ἦν. S. C. 118. ὅτ' ἐκ ἔτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ; S. C. 393. πῶς ἆ. πράσσει Ξέρξης. Prs. 142. πόθος κ. κακῶν ἆ. ἦν τις. S. C. 1697. οἷος ἆ. αἰμάχθης. Aj. 910. μέγας ἆ. ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων. 934. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἆ. Ch. 220. πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἆ. τῶδε τῷ λόγῳ μάλις' ἂν εἴη. Her. 117. τάνδ' ἆ. ἐκ ἔτι νέμω πόλιν. S. C. 879. πότερ' ἆ. πρότερ' ἐπιςένω; S. Tr. 946. ὅτως ἆ. ταῦτά σοι δεδογμένα; S. C. 1431. ὀυςτάλαινά τ' ἄρ' ἐγὼ. 1442. μέγ' ἆ. πέλαγος ἐλάχετόν τι. 1746. ὅτ' ἆ. θιοῖσει γλῶσσαν. S. Tr. 322. ὡς ἆ. ἡμὶν ἦρξεν τὸ δῶρον. 871. ἄγχου δ' ἆ. 962. οἷαν μ' ἆ. ἔθου λώβαν. 997. τὸ δ' ἦν ἆ. ἐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν. 1172. χωρήσομαι τ' ἄρ'. S. E. 404. μάτην ἆ. ἥκομεν. 772. ἐκ εἰδυῖ' ἆ. 935. τοῦπος ὡς ἆ. ὀρθὸν ἤνυσας. S. A. 1178. θεὸς τότ' ἆ. ἔπαισεν. 1275. τί μ' ἆ. τί μ' ὀλέκεις; 1286. τίς ἆ. τίς με πότμος ἔτι περιμένει; 1296. πῶς ἆ. πανδάκρυτον ὅτω βροτοῦ κατέσχεν; Phil. 690. ὅτ' ἆ. 1253. τούτων ἆ. ὁ Ζεὺς ἔςιν ἐσθενέςερος; Prm. 517. ὁ σημ. ὅ τις εὐτελὴς ἆ. ἦν. Spt. 476. τερπνῆς ἆ. ἥτε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου; Ag. 550. ἡμεῖς ἆ. ὃ νοσοῦντες ἀτωμεσθα νῦν. Aj. 269.

Ἀρά. εὐχὴ, κατάρα. cf. Ἀραῖος. Ἀραί. Εὐμενίδες, Ποιναί. Atrocius autem Eumenidum nomen in mitius mutatum fertur in Orestis judicio, quum Minervae gratia ab earum impetu liberaretur. Quo primum tempore sacrum in Attica terra et nomen quidem Eumenidum in eadem terra legitimum acceperunt. v. Eu. 1016. ὅπως ἂν εὔφρων — πρέπῃ et τάσδε γ. εὔφρονας — τιμῶντες. 977. et Suid. Αἰσχύλ. Εὐμενίσιν — φησὶν, ὡς ἡ Ἀθηνᾶ — Εὐμενίδας αὐτὰς ὠνόμασεν. Erinnyum enim nomen Atheniensibus plane peregrinum erat et ab initio repudiatum, quo spectat ipsum illud Ἄλλα δ' ἀλλαχῆ καλὰ. S. C. 43. quare Pausan. in Corinth. L. 23. Ναὸς θεῶν ἃς Ἀθηναῖοι Σεμνὰς, Σικυώνιοι δὲ Εὐμενίδας ὀνομάζουσι, Aeschylusque in fabula quamvis cognomini eas Eumenidas vocare nusquam ausus est. Haec Reis. Adde: Ὀνομάζειν αἰδοῦμαι θεὰς Εὐμε-

νίδας. Or. 38. Audiatur et altera pars, quam suscepit Herm.

Epith. in malam partem. πολύσονος. Or. 997. τάλαινα. H. 1241. δύσηνος. 1378. ἀρὰς ἀρᾶται ἀνοσιωτάτας. Ph. 67. εἰ μή μοι πικρὰς ἀ. ἠρᾶτο. S. C. 952. πικρογλώσσης. Spt. 772. σενάζων ἀρὰς τέκνοις. Ph. 336. ἐκ δ' ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀ. δεινὰς. 883. ἀ. ὑπέσχε τρεῖς. H. 888. ὤπασας σαφεῖς ἀ. 890. ἀ. πατρῴας. E. S. 150. ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει ἀ. προσιζάνει. Spt. 680. γενεθλίης. Ch. 904. πολυκρατεῖς ἀ. φθιμένων. Ch. 404. μὴ τελεσφόρης ἀ. θεοὶ κραίνωσιν. Ph. 70. πατρὸς ἀ. τελεσφόροιν. Spt. 640. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά. Ch. 687. δημοθόρης. Ag. 1411. δεινόπους. S. T. 418. ἀ. ἄσπονδον φίλοις πνέουσαν. Ag. 1237. cf. κότον. Ch. 51. Lobeck ἄρην a Wellau. receptum. τέλειαι παλαίφατοι ἀ. Spt. 751. τελῶσ' ἀραί. S. E. 1419. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Eu. 411. μέλαινα κ. τέλεια ἀ. Spt. 818. v. Τέλειος. πατρὸς ἀ. Κρόνου παντελῶς κρανθήσεται. Prm. 911. τοιάσδ' ἀ. σφῶν ἔξανῆκ' ἐγώ. S. C. 1375. δημοκράντου δ' ἀ. τίνει χρέος. Ag. 465. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἀ. κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀ. Ch. 141. cf. *Well.* Num *κακ.* Ἀρ. est Deae dirae imprecationis, Fluchgöttin, quae ipsa hanc meam malam imprecationem jacit, ratam habet. τὰς ἐμὰς ἀ. σέβων. H. 896. p. αἰδούμενος. ἧκε ἀρὰς. Ph. 1373. ἔ φημ' ἀλύξειν τὸν σὸν κάρα δημορρίψεῖς λευσίμους ἀ. Ag. 1616. ζυγεραὶν ἔχε δύσποτμον ἀ. ἐπ' ἄλλοις. S. Ph. 1120. δεῖ ἀκούεσθαι ἐπὶ τῶν μάτην καταρωμένων σαυτῷ γ. ἐγένου αἴτιος. ἦ, καταρῶ τοῖς ἄλλοις, κ. μὴ ἡμῖν. i. e. tibi, non nobis. vel πάνυ ἀρᾶσθαι ἄλλοις, i. e. nobis. ἐκφυγεῖν χρήζων ἀρὰς. Ph. 477. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. Spt. 925. αἰδὼ ἐπηλάλαξαν ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. 933. τὰς ἀ. ἐκπλήσειν. Ph. 1435. ἀρὰς παραλαβὼν Λαΐου. 1605. Ἀρὰς δὲ λέγει τὰς παρακολουθούσας τῷ γένει αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Πέλοπος, ὃν ἃς ὁ Λάϊος κατηράσατο, ἐπεὶ οὐδὲ φέρεταί τι τοιοῦτον ἀπὸ τοῦ Λαΐου πρὸς τὸν Οἰδίποδα. Ἄλλως ὁ γ. Λάϊος, γνοὺς μὴ κατὰ βούλησιν θεῶν γεγονότα με, κατηράσατο, ἵνα δηλονότι ἀποθανῶ. ἐγὼ δὲ ἀπὸ σκαιοῦ δαίμονος τὰς παρ' ἐκείνου ἀρὰς δεξάμενος, παρέδωκα κ. τοῖς ἐξ ἐμοῦ παισί. Ἀχαιοῖς ῥιπτεῖν ἀρᾶς. Tr. 789. ἀραῖσιν κατακτανεῖ. Ph. 772. θεῶν ἀ. μένει σε. S. Tr. 1239. μὴ οἵδε δαίμονες θεῶν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς. S. C. 865. εἰς τὸ μὴ καταράσασθαί σοι. εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι τέκεα. Ph. 1060. ἄτεκνον ἔλαβεν ἀ. βίοτον. I. 791. εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί. Or. 1241. ἀραὶ τοῦ σοῦ σόματος. H. 1167.

Ἀραβία. Ἀ-ίας ἄρειον ἄνθος. Prm. 420. ἀρήϊον. S.

Ἄραβος Μᾶγος. v. Μᾶγος. Prs. 316.

Ἄραγμα. κρόυσις. τυμπάνων ἀ-τα. Cy. 204.

Ἀραγμός. κρόυσις, πάταγος, κτύπος. κοσσάβων. E. Plisth. IV. πετρῶν ἀ-οῖς. Ph. 1150. p. ἐρειπίοις. δεσμῶν ἀ-ὸν ἱππικῶν. Rh. 569. ἀ. ἐν πύλαις ὀφέλλεται. Spt. 234. κτύπος αὐξάνεται. ἐκ ἀνίεσαν σέρνων ἀ-ούς. S. C. 1609. ἐκ ἀνέπεμπον, ἐκ ἀνέπαυον.

Ἀραῖος. Ἀραίας. βλαβερός. Σοφ. Ἀλκμαίωνι. H. Ἀ-ον. κατάρατον· ὡς τὸ, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν, ἦν ἀ. μοι νέκυς. οἷον ἀρὰν προσετρίβετο· κ. κατ' εὐχῆς. Σοφ. Πολυΐδῳ. Id. Ἀρὰ ἡ εὐχή. Ἀ-ος ἐν, ᾧ πάντες εὐχόμεθα, ἢ ὃν ἐπικαλούμεθα ἀρώμενοι. ὥσπερ δὲ ἱκεσίᾳ λέγουσι, τοῦ τὴς ἱκέτας ἐποπτεύοντος, ἕτως ἀραίᾳ, τοῦ τὴς ἀρωμένης ἐπισκοπόντος. Ad S. Ph. 1182. κατάρατος, καταράσιμος.

εἰθ' ἦν ἀ-ον δαίμοσι βροτῶν γένος. H. 1415. εἴθε ἦν καταρᾶσθαι ἄνθρωπον θεῷ, ἵνα ἀμύνηται τὸν Ποσειδῶνα ὑπὸ καταρῶν τοῖς θεοῖς. σοῖς ἀ-α γ' ὑσα τυγχάνω δόμοις. M. 608. σοῖς ἀ-α δώμασιν γενήσομαι. I. T. 778. ἐμὲ ἀραίαν. Hel. 701. ὥσπερ μ' ἀ-ον ἔλαβες. S. T. 276. καθά με ἐν κατάραις ἐκράτησας. πρὸς ἃς ἀ-ος ἔρχομαι. S. A. 867. ἐπικατάρατος. πρὸς ἀ. Διός. S. Ph. 1182. vid. supra. μενῶ σ' ἐγὼ ἀ. εἰςαεὶ βαρὺς. S. Tr. 1202. ἐπάρατος, τιμωρὸς, δαίμων. διατελέσω ταῖς κατάραις κ. καθ' Ἅιδου βαρῶν σε. τέκνοις ἀ-ας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς. Spt. 770. καταρασίμους. κατασχεῖν φθόγγον ἀ-ον οἴκοις. Ag. 242. ἀ-α δώμασιν γενήσομαι. I. T. 778. p. ἐπαράσομαι. ἀ-ῳ τ' ἐκ πατρὸς δυσφόρου πότμῳ. Spt. 880. τοσῶνδε κρατῆρα κακῶν ὅδε πλήσας ἀ-ων — ἐκπίνει. Ag. 1399. μὴ νῦν ἐναίμῳ, ἀλλ' ἀ-ος ὀλοίμην. S. T. 644. οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀ-ος, ὡς ἠράσατο. 1291. θέσμιον γὰρ — τίς ἂν γονὰν ἀ-ον ἐκβάλοι δόμων — κεκόλληται γ. προσάψαι. Ag. 1566. Vulg. v. in Θέσμιος.

Ἄρᾱρε. v. ἄρηρε et Ἀρεῖν.

Ἀραρότως. Ἀραρῶσαι (correx. ἀραρότως) ἁρμοδίως, προσηρμοσμένως, ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς, ὅθεν κ. τὸ Ἀραρῶς παγίως δέδεικται. ὡς μένειν ἀ. Ae. S. 942. p. εὐαρμόσως, ἀσφαλῶς, βεβαίως. cf. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. Prm. 60.

Ἀρᾶσθαι. Ἀρᾶται. εὔχεται, ἢ καταρᾶται, ἢ ἐπιθειάζει. Φερεκράτης in B. Anecd. εὔχεσθαι καὶ ἀρᾶ, εὐχῇ, — ἐπαρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, κατεύχεσθαι. Ἡράσαθ' Ἥβη — νέος γενέσθαι. Her. 851. σοὶ πολλὰ κἀμοὶ κεδν' ἀρώμενοι τυχεῖν. Or. 1158. τὴν (δέλτον) ἀ-μαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν. S. Tr. 48. θεοῖς ἀ-μαι, μή ποτ' ἀντῆσαι κακῶν. S. C. 1445. ἢ θεοῖς ἀρᾶται. Aj. 509. τίν' — τόνδ' ἐπηράσω λόγον; S. E. 388. εἰ μή μοι πικρὰς αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο κ. S. C. 952. ἀρὰς ἀρᾶται παισὶν. Ph. 67. ἃς σῷ πατρὶ παιδὸς ἠράσω πέρι. H. 1168. γονεῦσιν. Al. 717. πολλὰ Ἀργείους κακά. Rh. 505. ἀρὰς τυράννοις ἀνοσίους ἀρωμένη. M. 607. πόλει οἷας γ' ἀρᾶται κ. κατεύχεται τύχας. Spt. 617. ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. S. T. 251. τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου. S. C. 1406. ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο τοῖσι. S. A. 428. ἣν (ἀρὰν) ἠρᾶτο. Prm. 912. τοιαῦτ' ἀ-μαι κ. καλῶ τὸ Ταρτάρου ζυγὸν πατρῴον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίσῃ. S. C. 1390. Illa imprecatus invoco — ut te abigat domo. *Reis.* ut te hinc abstrahat. *Herm.* οὐδ' ἔτι μενῶν ἀραῖος δόμοις, ὡς ἠράσατο. S. T. 1291.

Ἀράσσειν. κρούειν, πλήσσειν, βάλλειν, συντρίβειν. — δεννάζειν, βλασφημεῖν. Ἄ-ε ἐκβάλλων πύλας. Hec. 1044. πύλας ἀ-ξας. I. T. 1308. βάλλων, ἀ-ων. Hec. 1175. αὖθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρ-ον πέτροις. I. T. 527. πολλὰ — ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠ-ντο. Prs. 457. ἐβάλλοντο, συνετρίβοντο λιθολευσθέντες· ἐπλήττοντο. κρᾶτα κόριμον. Tr. 279. 1235. σέρν' ἄ-ε. Prs. 1046. ἕλκος ἀραχθὲν ἐγχέων. S. A. 975. πληγὲν ἐκ ἐν ἀκμαῖς κ. δέν-τησιν ἐγχέων, ἀλλ' ὑπὸ αἱματηραῖς τε χερσὶ κ. ἐκ

ἀκμαῖς περκίδων. Herm. legit ἄτερθ' ἐγχέων, vulgat. explicationem τῇ Τυφλωθέν existimans. cf. Sch. διπλᾶς ὄψεις ἀ-ξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερὶ. S. A. 52. ἥρασθ' ἐπαίρων βλέφαρα. S. T. 1276.

Metaph. ὀνείδεσιν ἤ-ον ἔνθεν κἄνθεν. Aj. 725. ἐπλήττετον, ἐβλασφήμων, ἐβαλλον. ἤ-ον κακοῖς τοῖς πᾶσιν. S. Ph. 374. κατηρώμην, ὕβριζον. Ἀρατός. v. ἀραῖος. ἕλκος. S. A. 972. καταράσιμον τοῖς Φινείδαις, πήρωσιν.

Ἀραχναῖος. αἶπος. Ag. 316. ὄρος Ἄργους.

Ἀράχνη. v. Ἀραχνος. Ἀ-η ἠθλυκῶς τὸ ὕφασμα. Ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς τὸ ζωΰφιον. παρὰ τὸ ἀραιὰ ἴχνη ἔχειν. θηλυκῶς Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ. πάντα δ' ἐρίθων ἀράχναν βρίθει. Su. κεῖσαι δ' ἀ-ης ἐν ὑφάσματι τῷδ' ἀσαβεῖ. Ag. 1493. κείσθω δόρυ μοι μέσον ἀμφιπλέκειν ἀ-αις. E. Erechth. VI.

Ἀραχνος. Ἀράχνης. Ἀράχνη. ἀπ' εὐθείας ὁ Ἀραχνης. Αἰσχύλος Δαΐῳ. H. cf. Ἀράχνη. Ἀ-ον ὡς βάδην. Ae. S. 888.

Ἀρβύλη. εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖα πολὺ κ. βαθέος. Ad Or. 146. et καταρβύλοις χλαίναις ποδήρεσιν, ὥστε κ. ἐπὶ τὰς ἀρβυλὰς χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς ἐν Τρωΐλῳ. Hes. ὅτι Καρβατῖναι τὰ τραχέα κ. ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ κ. ἀρβύλας φασίν. B. Anecd. Λέξεις ἐκ τῆ Λυκιανῆ. II. 336. λεπτὸν ἴχνος ἀ-ης τίθετε. Or. 140. ψοφεῖ ἀ. πέδον δόμων ἔσω. B. 638. κρύσ' ὀλυμπίῳ Ζηνὸς ἐ-η πέδον. H. f. 1304. ἀ-ης σκέψαι βάσιν. E. I. 532. Μυκηνίδ' ἀ-αν προβᾶς. Or. 1470. τὸν πόδα, ἔγνω σὲν δρόμον προφθάσας. εὐθέτοις ἐν ἀ. Ae. Ph. Poll. VII. 22. ἡ δ' ἴχνος αὐταῖς ἀ. B. 2132. sc. ἀνέφερε. αὐταῖσιν ἀ-αισιν ἁρμόσας πόδας. H. 1189. ταῖς τῇ ἅρματος περὶ τὸν ἄντυγα, ἔνθα τὴν ῥᾶσιν ἔχει ὁ ἡνίοχος. ὑπαί τις ἀ-ας λύει τάχος πρόθαλῶν ἐμβασιν ποδὸς. Ag. 945.

Ἀργαδεῖς. v. Ὁπλῖτες. I. 1580.

Ἀργαίνειν. λευκαίνειν. E. Alcm. ex Hes.

Ἀργεῖν. σχολάζειν, ἀργὸν εἶναι. Θεὸς τοῖς ἀ-ῶσαν ὁ παρίζεται. S. Iphig. I. ἐκεῖ' ἀ-ήσει ἕλκος. Ph. 628. μηκέτ' ἀ-ῶσαν φλόγα ἐν χειρὶ σώζειν. Tr. 1261. χρόνῳ δ' ἀ-ῆσαν ἥμυσε γένος. S. fr. 72.

Ἀργεμος. Ἀργέμων. τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων οἱ δὲ, Ὀφθαλμῶν. Σοφ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σατυρ. H. v. Ἀργός.

Ἀργεῖος. ἐπίκρισμα χθονὸς Ἀργείας Σοφ. Ἰνάχῳ. H. ἀ-εία γένος. Σοφ. Ἀκρίσ. IV. καὶ γ. Ἀ-ους ὁρᾷς. αὕτη Σοφοκλεῖος. πεποίηται γ. Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμαίωνα λέγουσα Καὶ γ. Ἀ. ὁρᾷς. εἴρηται δὲ καὶ τῶν ἀτενῶς πρὸς ὁτιοῦν βλεπόντων κ. κατεπληκτικόν τι δοκούντων ὁρᾷν. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν εἰς κλοπὴν ὑπονοουμένων Κωμῳδοῦνται γ. Ἀ-οι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς κ. Σοφ. ἐχρήσατο. S. Eriph. VII. Ἀ-α θεός. Ae. S. 301. πρέσβος Ἀ-ων τόδε. Ag. 855. Ἀ-οι πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται. Spt. 113. Ἀ-ην πόλιν. Ch. 1339. Ἀ-ους. 1033. τάτων ἄκη — πρᾴξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀ-α χθονὶ. Ae. S. 272. Ag. 514. Ἀ-αι γένος ἐξευχόμεσθα. Ae. S. 277. ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔστιν Ἀ. γένος. 281. σπέρμα τ' Ἀ-ων. 293. ὡς Ἀ-ον ἄνεσησας ὁλον. 385. σρατῷ. Ag. 681. 660. πᾶσιν Ἀ. Aj. 67. ἀπερύκοι Ζεὺς κεῖνον κ. Φοῖβος Ἀ-ων φάτιν 187. ἄτιμος Ἀ-οι-σιν ὡς ἀπόλλυμαι. 440. βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀ. 498. κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀ. 723. ἄνασσαν Ἀ. θεὰν. I. A. 739. Ἄρεος. Her. 276. ὄχλον. Or. 119. λεὼν. 844. Ae. S. 624. Ἀ. ἐκ Ἀ. 902. Ἀ. αὐτὸς Ἀ-ας ἄγω. Her. 140. ποταμῷ. E. Xantr. 2. χθονὸς. Or. 445. χθονὶ. 1508. χθόνα. Ph. 1239. πόλις. E. S. 808. γῆν. Rh. 471. γαίας ὄρους. E. E. 410. ὕδας. 88. τείχη. H. f. 15. σρατὸς. Ph. 1478. σράτευμα. 91. δόρυ. 1403. δορὸς. 1087. ξίφος. Or. 1369. ἔγχη. Ph. 565. βέλη. 889. ὑπ' Ἀ-ας χερὸς. Or. 1027. κόρας. E. S. 136. αὔχημα. Ph. 1144. ὀνείδη. Tr. 418. σύντομοι δὲ ὁ μόνον Λάκωνες ἀλλὰ κ. Ἀ-οι. v. in Ἀργολεῖοι. λέξωμεν ἐπ' Ἄ-οις εὐχὰς ἀγαθὰς. Ae. S. 628. Ἀ-οισιν εὔχεσθαι χρεών. 981. ἔδοξεν Ἀ-οισιν ὁ διχορρόπως. 608. σόλον Ἀ-ων. Ag. 45. κατέξανον ἄνθος Ἀ. Ag. 202. Πριάμῳ γ. ἠρήκασιν Ἀ-οι πόλιν. 274. Ἀ. δάκος. 824. Ἀ. σόλος. 585. πάνοπλος Ἀ-ων σρατὸς. Spt. 59. τελεία ψῆφος Ἀ. Ae. S. 742. τύραννος Ἀ. ἔσῃ. Ag. 1632. Ἀ-ων πέλας. Aj. 775. φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀ. νέμω. 1332. ἄριστον Ἀ. 1341. τάτῳ γ. ὧν ἐχθιστος Ἀ. ἀνὴρ. 1384. φοῖβός ἐστιν Ἀ. σρατὸς. S. A. 15. ἐν Ἀ. σρατῷ. S. Ph. 420. τί μοι νεώτερον βέλεμι' ἀπ' Ἀ. ἔχεις; 560. ὅπλων ἀγῶνας Ἀ-οισι κηρύξαι. Aj. 1241. λύπην πᾶσιν Ἀ. βαλεῖς. S. Ph. 67. ἐν Ἀ. μέσοις. 630. Ἀ-εῖος μὲν ἀνακαλούμενος, ὄνομα δ' Ὀρέσης. S. E. 693.

Ἀργενός. ἀργὴς, λευκὸς, λαμπρός. ἀ-αῖς παρὰ μόσχοις. I. A. 574.

Ἀργής. v. Ἀργεννὸς, Ἀργὸς et Ἀργίας. τὸν ἀ-ῆτα Κολωνὸν. S. C. 670. λευκόγεων. Παράλυπρος dicitur Strab. IX. Attic. et Κραναία Aristoph. λεπτόγενος. Thucyd. Reis. ᾧ τὸν πέπλον ἔχρισν ἀ-ῆτ' οἶδς εὐείρω πόκῳ. S. Tr. 675. κλάδοις ἐξεμμένον — ἀ. μαλλῷ. Eu. 45.

Ἀργήσης. ὄν. κύρ. ἡγεμόνος. Prs. 307.

Ἀργία. ἀεργία, ῥᾳθυμία, ὄκνος. χωρὶς ἄλλης ἀ. M. 296. ἀ. ὑπο. H. 381. ἐς ἀ. βλέπειν. E. Antiop. XIV. κύβυς, τερπνὸν ἀ-ας ἄκος. S. Naupl. VI.

Ἀργίας. v. Ἀργὸς et Ἀργὴς, ἀργήεις et ἀργείης, ὁ λευκός, Su. οἰωνῶν βασιλεὺς — ἐξόπιν ἀ. Ag. 116. ὁ ἐξοπίσω λευκὸς, ὃ ἐστιν ὁ Πύγαργος.

Ἀργινεφής. cf. Ἀργής. ἀ-ῆ ὀπὸν. S. Ῥιζοτόμ.

Ἀργίπους. Δύο δ' ἀ-οδας κριὸς ἀνελών. Aj. 238. ταχύποδας ἢ λευκόποδας. et B. Anecd. τεμῖς, ὀξύποδες.

Ἀργόθεν. πορευθεὶς. An. 1033. I. A. 1356. Ἀ. ναῦν ἐξείλαμεν. I. T. 70. ὁ ποτώμενος Ἀ. 394. S. A. 103.

Ἀργόλας. σρατὸς. Rh. 41. ἐγὼ δὲ Σαρδιανὸς; ὁ γ. ἐκ ἔτι Ἀργ. Eur. Plisth. V.

Ἀργολίς. πάτρα. H. f. 1016. ἐσθὴς. Ae. S. 240.

Ἀργολεῖοι. μῦθος γ. Ἀ. συντέμνειν βραχύς. S. Ὀδυσσ. Μαινόμ. ubi Μακρολόγοι μὲν ὧν οἱ Ἴωνες σύντομοι δὲ ὁ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ κ. Ἀργεῖοι.

Ἄργος. n. urbis. — viri. κοῖλον. S. C. 1387. τὸ γ. παλαιὸν Ἄ. ὁ πόθεις, τόδε. S. E. 4. ἢ ὅτι Ἄ. ὁ προπάτωρ αὐτῶν γηγενὴς ἦν, ἢ ὅτι κ. αὐτοὶ πρωτογενεῖς ἀντιποιοῦνται εἶναι. Ὅμηρος χωρίζει τὸ Ἄ. κ. τὴν Μυκήνην. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Μυκήνην κ. Ἄ. φασίν. cf. Μυκήνη et Δωρίς. — Κέλσαι δ' Ἄ-ους γαῖαν. Ae. S. 15. κέλσειν ἐς Ἄ. 332. ἐν Ἄ. δώματ' οἰκήσει πατρὸς. Eu. 644. κελεύσμασιν Ἄ-ους. Her. 765. προτείνων Ἄ. 21. ἀμφὶ ναυσὶ πυραῖθον Ἄ. Rh. 822. Δωρικὸν. S. C. 1501. Doricum dicit, Peloponnesios ab illis distinguens, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄ. ἔναιον, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο κ. Ἕλληνες κ. Ἀχαιοὶ laudat Herm. ἥξουσ' εἰς Ἄ. I. T. 377. ἔσθ' ὅ τι κατ'

Ἄ. δρῶσά σοι χάριν φέρω. I. A. 1454. ἡμῖν γ. ἦν τό τ' Ἄ. ἐκ ὑποστατόν. Herm. p. vulg. ἄλγος. E. S. 738. εἰς Ἄ. κλεις. Ch. 675. 671. αὕτη κατ' Ἄ. βασιλικὸν τέξει γένος. Prm. 869. τὸν Ἄβαντα. Ἄ-ει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς. Spt. 533. v. Τροφή. μέγιστον Ἄ-ει τῶν κακῶν διδάσκαλον. 558. χορῶν κατάσασιν πολλῶν ἐν Ἄ. Ag. 24. σὺ δ' ἄρχων, ὅ τ' Ἄ-ει Σθενέλᾳ τύραννος. Her. 362. Ἄ-ει τ' ἀναβοᾷ διὰ στόμα. Or. 103. οἷον ἀφ' ὁδῶ τέλος Ἄ-ας ἀφωρμήθημεν. S. C. 1401. στρέψαι στρατευμ' ἐς Ἄ. ὡς τάχιστά γε. 1416. Ἄ-ας γύαις. S. fr. Ἴναχος. II. ὁ Τυδεὺς ἐν Ἄ-ει ξεῖνος ὢν οἰκίζεται. S. Ἀχαιον Σύλλογ. VIII.

Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ κ. ᾄδοντα τὸν Ἄργον εἰσάγει. S. fr. Inach. V. ad Prm. 676. βυκόλος δὲ γηγενὴς ἄκρατος ὀργὴν Ἄ. ὠμάρτει, πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τὰς ἐμὰς κατὰ στίβας. et Pherec. Ἄ-ον τὸν πανόπτην Ἀκουσίλαος γηγενῆ λέγει.

Ἀργός, ον. βραδύς, ῥᾴθυμος, ἀμέτοχος, — ἄπρακτος. et Eust. ad Il. Γ. ἀργὸν τὸ λευκὸν, ὅθεν κ. Ἐπάργεμον, πάθος ὀφθαλμῶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον Λεύκωμα, ὥς πω κ. Αἰσχύλος παραδηλοῖ, et Ἀργεμος, νόσος ὀμμάτων, ἀφ' ὃ Ἄ-α κατὰ Δίδυμον, τὰ ἐπὶ ὀφθαλμῶν λευκώματα, ὧν μνήμη τῷ Αἰσχύλῳ ἐν τῷ, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Prm. 499. cf. ἐπάργεμος. ἀ. ἡ θεὸς. I. 337. ἡ Αἰδὼς κατὰ τὸ Ὁμηρικον Αἰδὼς ἐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ. Od. ρ. 449. ἔρως γ. ἀ-ὸν κἀπὶ τοῖς ἀ-οῖς ἔφυ. E. Dan. V. ἀ-ὸς οἴκοις κ. πόλει. E. Antiop. XXIX. 4. πολίτης. E. Melan. IV. αἰσχρῶν ἀ. Spt. 396. ἀμέτοχος. ἀ-ὸν ὥστε γενέσθαι δόρυ. Ph. 1396. ἀνέργητον. ἀ. ἐδέλς, θεὸς ἔχων ἀνὰ στόμα, βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου. E. E. 80. ἐδέλς ἐπλήτησ' ἐμπύροισιν, ἀ. ὤν. Hel. 762. E. Bell. XXV. 13. ἐκ ἐν ἀ-οῖς ἐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην. S. T. 287. ἐκ ἀργῶς. cf. sequ. γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. S. Ph. 97.

ἄπρακτος. ἐν δ' ἐστὶν ἡμῖν ἀ-ὸν. Ph. 773. παραλελειμμένον ὀφεῖλον γενέσθαι κ. μὴ γενόμενον. ἐλλειπὲς, ἀτελὲς. κἀκ ἦν τι' ἄ-ον ἐδὲν, ὃν ἐφίετο. S. C. 1605. p. λοιπόν. Reisig. neglectum coll. S. T. 287.

Ἀργυρήλατος. ἀργυρᾶς, ἀργυρότευκτος. Ἀ-ης. ἀργυροκόπος. H. φιάλας. I. 1181. ἀ. κέρασι χρυσᾶ στόμα προσβεβλημένοις. Ae. Perrh. fr. 170.

Ἀργύριον. E. Epist. I.

Ἀργυροειδής. ἀργύρῳ ἐοικώς. δίνας. I. A. 752. 95.

Ἀργυροῤῥύτας. ἀργύρῳ ῥυών. ἀ-αν Ἕβρον. H. I. 386.

Ἄργυρος. τὰ Ἀργύρεια. ἀ-ου πηγὴ. Prs. 236. Strab. IX. τὰ δ' ἀργύρεια τὰ ἐν τῇ Ἀττικῇ καταρχὰς μὲν ἦν ἀξιόλογα, νυνὶ δ' ἐκλείπει. Thuc. II. μέχρι Λαυρίου ὄρους, ὃ τὰ ἀργύρεια μεταλλά ἐστιν. Herodot. testatur, Athenienses e Laurii metallis accipere ὀρχηδὸν ἕκαστον δέκα δραχμάς. Stanl. λευκὸς. E. Oed. V. ὅστις ἀ-ου μ' ὠνήσεται. Hec. 360. ἀ-ου λαμπρὸν χαρακτῆρα. E. E. 558.

Ἀργυρᾶς. ἵππων ἀ. E. Scir. V. χρυσότευκτα κἀ. σκυφώματα. Ae. Perrhaeb. 172.

Ἀργυροσερής. βίον νομίζων. Ch. 995. p. κλεπτικὴν ζωὴν ἄγων.

Ἀργυρότοιχος. ἀργύρων τειχέων. ἀ-ου δρυΐτας κατέχοντα χαμεύναν. Ag. 1541. alveum.

Ἀργυρώνητος. οἰκέτης ἀργυρίου ἀγοραστός. H. πολλὴ γ. αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν φθείροντα πλῆστον ἀ. θ' ὑφὰς. Ag. 949. κακοῖς ἐλαύνειν ἀ-ον. Al. 679. sc. οἰκέτην, δοῦλον.

Ἀργώ. Ἀ-ῶς σκάφος. M. 1. ἡ Ἀ. δὲ ἀπὸ Ἄργου, τοῦ ναυπηγήσαντος, ἢ διότι ἐταχυδρόμει. ἀργὸν γ. τὸ ταχύ. ἐντεῦθεν κ. Λήθαργος, ὁ τῇ λήθῃ ταχύς. κ. πρῶτόν γε αὐτὴν ναυπηγηθῆναί φασιν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπὸ Δαναοῦ γεγενημένην. Ad M. 1. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου (Phav. Φρύξου) υἱοῦ. Pher. ἀ-ῶς κάρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος. M. 1387. de vitae fine Jasonis adi S. ἀ-ῶς ἱερὸν ξύλον. Ae. fr. 322.

Ἀργῶον σκάφος. M. 477. ἐπ' ἀ. δορὸς. An. 794 εἰς τὸ Ἀ. εἰσελθόντας σκάφος. S. Λημν. II.

Ἄρδειν. ἀρδεύειν, ποτίζειν, πιαίνειν. ὁ Σπαρχειὸς ἀ-ει πεδίον εὐμενεῖ πότῳ. Prs. 485. πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄ. 802. ἄρδῃ νηδύν. E. S. 207.

Ἀρδεύειν. v. Ἄρδειν. B. Anecd. Ἀ-εύειν παρ' Ἀντιφάνει μόνῳ· ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἄρδειν, ἐκ ἀρδεύειν λέγουσιν. ὅσην Νεῖλος ἀ-ει χθόνα. Prm. 852.

Ἄρδην. ἀπὸ τοῦ αἴρειν, δηλοῖ τὸ φοράδην. ad Al. 611. σφόδρα, παντελῶς, ἀθρόως, ἐξ ὁλοκλήρου, μετεώρως κ. κοῦφως. νέκυν φέρουσιν ἄ. Al. 612. Λῆμνον ἄ. ἀρσένων ἐξῴκισαν. Hec. 887. ἄ. ἐμπίπτειν πύλαις. Ph. 1153. τί μ' ἄ. ὧδ' ἀποκτείνεις; 1614. ἧς αἵματι βωμὸς ῥαίνετ' ἄ. I. A. 1589. ἄ. ἂν ἐξέπεμψάς με εἰς ᾅδου δόμους. I. 1274. Ἥνία — ἄ. ἀνεῖλε κ. κατέστρεψεν βίον. S. fr. XXVI. ἧς τε κέλαινον Τάρταρον ἄ. ῥίψειε δέμας ἐμὸν. Prm. 1051. ὀμοῦ, σφόδρα. ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄ. πρόχυ χοαῖσι τρ. τὸν νέκυν σέφει. S. A. 430. εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄ. Ἕκτορος. Aj. 1280.

Ἄρδις. ἀκίς. H. cuspis, ἀκμή. οὖρος δ' ἄ. χρίει μ' ἄπυρος. Prm. 880. βέλος, ἀκμὴ τοῦ πάθους πολύπυρος, ἤ, ἄπυρος δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα κ. κατακαίουσα, καίτοι μὴ ἔχουσα πῦρ. cf. Ἄπυρος.

Ἀρεῖν inusit. v. Ἀρέσκειν. ἄραρεν. πέφυκεν ἢ οἷον βεβαίως ὅτως ἔχει κ. ἀμετακίνητος. Ἄραρον. ἡρμοσαν. Ἀραρώς. πάγιος ἢ βέβαιος. Ἀραρυῖαν. ἡρμοσμένην. B. Anecd. καθαροῖσι βωμοῖς θεὸς ἀρέσονται. Ae. S. 658. εἰς ἀρέσκειαν ἄγουσι. vel ἱλάσονται, propitios sibi reddent.

Ἄραρε. Or. 1330. ἥρμοσαι. ἄ. ὡς ἔοικεν. H. 1090. ὡς ταῦτ' ἄ. M. 322. An. 254. μοχλοῖς ἄ. κλῆθρα. Or. 1571. θεῶν ἀκέτι πίστις ἄ. M. 414. τὸ σὸν ἄ. μᾶλλον. 745. τἀμὰ πάντ' ἄ. ἤδη κα λῶς. Her. 399. ἐμέ γ' ἁ γονέουσ' ἄ. φρένας. S. E. 147. σύμφωνα πράσσομεν ἐγὼ κ. ἡ ἀηδὼν, ἕνεκα τοῦ θρηνεῖν· οἷον συνήρμοσαί μοι φρεσὶ τοιαῦτα, ἐκείνην ζηλῶ τὴν ἀεὶ τὸν Ἴτυν γενάζουσαν. ἄ. ἥδε ὠλένη δυσεκλύτως. Prm. 60. ἥρμοσαι, ἐνεπάγη ὅτος ὁ σιδηροῦς ἀσφαλῶς, ἤγουν ὁ κρίκος κάλλει ἀραρὼς. E. E. 948. Ἀ-ώς. πάγιος ἢ βέβαιος. B. Anecd.

Ἀρειθύσανοι. σχίσματα γ'. τινα κ. οἱ θύσανοι, ὅθεν ἀ-οι, κατὰ Πευσανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἷον ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμ. Λυομ. Eust. ad Il. ε. p. 600, 43. (457, 29) et H. ἀρθύσανοι (Phav., ut literarum ordo postulabat, ἀρθρύσανοι) ἀποσχήματα κ. ἀποβλαστήματα et ἀριθρύσανοι, ἡνιοχοι. Ingeniose Passov. in Lexic. degen, degenknopf, de fortibus dicta comparat. Cerηνιοχοι non suspectum videtur, si isto nomi quasi Martis appendices significantur. Her de Prom. Sol. p. 30.

Ἄρειος. ἀρήϊος, πολεμικὸς, ἀρείφατος, — ἐξαίρετος. Ἄρ. Πάγος δικαστήριον Ἀθήνησιν ἦσαν ἐν Α-ησι βουλαὶ δύο, ἡ μὲν τῶν πεντακοσίων, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κληρουμένη βουλεύειν, ἡ δὲ εἰς βίον τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. ἐδίκαζε δὲ τὰ φονικὰ κ. τὰ ἄλλα πολιτικὰ διῴκει σεμνῶς. Ἄρειος δὲ, ἐπεὶ τὰ φονικὰ δικάζει δὲ ὁ Ἄρης ἐπὶ τὸν φόνον· ἢ ὅτι ἔπηξε τὸ δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου δίκῃ, ὅτε ἀπέκτεινεν αὐτὸν βιασάμενον Ἀλκίππην, τὴν αὐτοῦ κ. Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ. B. Anecd. εἰς Ἄ. ὀχθον. I. T. 961. πάγος. Eu. 680. πάγον Ἄ. τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν. 675. ἔστι δὲ Ἄ. Πάγ. καλούμενος, ὅτι πρῶτος Ἄρης ἐνταῦθα ἐκρίθη. Κριθῆναι δὲ κ. ὕστερον Ὀρέστην λέγουσιν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῆς μητρός. Pausan. in Attic. cf. Πάγος. Ἄ. Πάγ. δικαστήριον Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενον, ὅτι αἱ Ἀμάζονες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐστρατεύοντο Ἄρεος ὄσαι. E. M. ἐν ἀ-οισιν πάγοις. Or. 1651. ἀ. ἐν πάγοις. I. T. 1470. κόρας Ἀ-ας. H. f. 413. Amazonum una, Martia. ἔκοψε πομμὸν Ἄρ. Ch. 418. περσικὸν. S. Martium. ἄ-ὄν τ' Ἀγχάρην. Prs. 990. Ἀραβίας ἄ-ον ἄνθος. Prm. 420.

Ἀρείων. βελτίων. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ' ἄ-ον. Spt. 290. παιδὸς ὀδὲν ἀ-ων. Ag. 81.

Ἀρείφατος. Ἀ-ον λῆμα. ἰσχυρὸν, ἀντὶ τοῦ Ἄρει ἐοικός. Αἰσχύλ. Νεανίσκοις. H. ἄρειος. et B. Anecd. Ἀρείφατος. ὁ ἐν πολέμῳ ἀποθανών. ἐκ λόπων ἀ. Rh. 124. φόνοι. E. S. 603. πρεπτῶν ἀγώνων. Eu. 901.

Ἀρέσκειν. ἀρεῖν. ἱλάσκειν, ἱλᾶν, — ἀρεσκόντως ἔχειν. cum Dat. et Acc. ἀποδέχεσθαι. Ἥρεσέ με Ἀττικῶς· ἤρεσέ μοι, Ἑλληνικῶς. Moer. A. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀ-ει. ἀντὶ τοῦ σοὶ Ἀττικῶς. Σημειωτέον τοίνυν, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηνται τῷ τοιούτῳ σχηματισμῷ· καὶ Εὐριπίδ. ἐν Βάκχαις (503) καταφρονεῖ μου κ. Θήβας ὅδε. In Arist. Ran. 103. ὀδέ σ' ἀ-ει τὸ παρὸν. H. 184. ἐ γ. μ' ἀ. γλῶσσά σου τεθηγμένη. Aj. 585. θεοὺς ἀρέσονται. Ae. S. 658. v. in Ἀρεῖν. ἐγ. μ' ἀ-ει τῷ λίαν παρειμένῳ. Or. 210. οὐδεὶς μ' ἀ. νυκτὶ θαυμαστὸς θεῶν. H. 106. σοὶ ἐκ ἀ. τἀγαθά. M. 621. εἰρήνα ἐμοί γ' ἀ. Her. 372. εἰ τὸ δίκαιον θεοῖς ἔτ' ἀ. H. f. 814. ἀεὶ ἀ. τοῖς κρατοῦσι. E. Alcm. V. ἄλλῳ ἀ-ει πείθειν τὸς πέλας. E. Rhadam. II. 5. σοὶ ταῦτ' ἀ-ει. S. A. 211. ἃ ἤρεσκεν κριταῖς. Aj. 1243. ὅσοις τάδ' ἐξ' ἀ-οντα. S. T. 274. τοῖς ἀποδεχομένοις τὸς ἡμετέρας λόγους. τῷ τοῦτ' ἤρεσεν; S. E. 409.

Ἀρεσκόντως. ἡδέως, ἐπιχάρτως, προσδεκτόν. εἰ σοι τάδ' ἀ. πόλις ἥδε τελεῖ. I. T. 463. εἰ πᾶσι πρᾶγμ' ἀ. ἔχοι. 581.

Ἀρεστός. ἀποδεκτὸς, ἐπίχαρτος, προσδεκτός. σοὶ δὲ ταῦτ' ἀ-ς' εἴη. S. T. 1096. ἀποδεκτὰ εἴη κ. ὑπάρχει ταῦτα, ἡ τοῦ Οἰδίποδος λέγω ἔκφανσις, σὺ γ'. ἐθέσπισας τὴν περὶ τούτου ἐρευναν. ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀ-ὸν ὀδὲν. S. A. 500.

Ἀρετή et ἀ. — δόξα, τιμή. Ἀρετᾷ. ἐν ἀρετῇ κ. εὐδαιμονίᾳ διάγειν. Od. T. 114.

Nomin. αἵματος ἔστιν ἡ ῥετὴ ὠνία. Ae. fr. 392. ἡ ῥ. ὀδὲν φέρει βροτοῖσιν. E. S. 596. p. συμφέρα, einbringen. πλείστη. E. Aeol. XX. ἡ ἀ. εὐγενῶν ἐνέβαλε. E. Archel. XX. ἀ. βροτοῖς νόμισμα κεῖται. E. Oed. V. ἀ. μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις καλὸν. E. fr. inc. V. ἡ ἀ. ὤνησε πολλὰς. CLI. ἀ. μέγα φρονοῦσα. Or. 805. ἀ ἀ-ὰ κ. θανοῦσι λάμπει. An. 777. ἀ ἀ. κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται. I. A. 1093. ἀ ἀ. βαίνει διὰ μόχθων. Her. 625. αἱ ἀ. τέρπουσι τὸς ξυνευνέτας. An. 207. γενναίων ἀ-αὶ πόνων. H. f. 357. νικᾷ ἀ'. με τῆς ἐχθρᾶς πολύ. Aj. 1358. ἰσχυροτέρα ὑπάρχει τοῦ Αἴαντος κ. μεῖζον ἤπερ ἡ πρὸς ἐμὲ αὐτοῦ ἐχθρα.

Genit. πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθέμεσθ' ἀ-ῆς; I. 863. φανερὸν χαρακτῆρ' ἀ. H. f. 659. ὅπου' ἀ. ἄλλη δύναμις μείζων. E. Hipp. XVIII. 3. ὀκ ἔστιν ἀ. κτῆμα τιμιώτερον. E. fr. inc. IV. παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας, ἀ. πλεῖστον ὑπάρχει. CLXV. πάσας ἀ-ᾶς λάφυρ' ἔχων. S. Tr. 646. ἀ. βέβαιοι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι. S. Eriph. I. τὸ τᾶς ἀ. I. A. 1090.

Dat. τῇ ῥ-ῇ ὀκ ἤθελες sc. ἕπεσθαι. Tr. 1009. ἀ. σε νικῶ. H. f. 342. ἀ. νικήσω sc. γυναῖκας. E. S. 1063. τῇ ἀ. ζαθμώμενος τὰ πάντα. E. fr. B. 19. ὀκ ἐμᾷ γ' ἀ. Her. 775.

Accus. Sing. ἀ-ὴν ἔχων. E. Antig. XII. ἀ. ἐχούσης μείζον' ἢ λόγῳ φράσαι. E. Cresph. XV. χρημάτων ὀκ ἂν λάβοις ἀ. E. Meleagr. XIV. ἐπ' ἀ. ἄγων ἔρως. E. Oed. XV. εἰς ἀ. καταλυσαμένους βίον. E. fr. inc. CX. μέγα φέρουσ' εἰς ἀ. I. A. 562. ὀδ' ἀ. παρέδωκαν ἀνδράσιν. M. 629. ἀ. ἀποδείξασθαι. E. Aeg. II. πλάτῳ ἀ. κατεργάσασθαι. E. fr. inc. CXVII.

Ἀ-ᾶς. ὅσοι τὰς ἀ. πολέμῳ κτᾶσθε. Hel. 1166. ἀ. δίωκε. I. 440. ἄσκει. ζεφάνοις ἀ. Tr. 223.

p. δόξα, εὐκλεια. Ἀνδοκίδης κ. Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ εὐδοξία. B. Anecd. πόνῳ ἀ. ἐπεκτήσατο. E. fr. inc. LXXXVIII. ἀ. κἂν θανῇ τις, ὀκ ἀπόλλυται. E. Tem. I. ἀθάνατον ἀ. ἴσχον. S. Ph. 1420.

Ἀρήγειν. ἀρκεῖν, arcere, ἀπωθεῖν, — βοηθεῖν, — συμφέρειν.

c. Dat. et Acc. φόνον μοι τέκνοις. M. 1275. παιδὶ — θάνατον ἀ-ξαι. Tr. 772. ὀκ ἀ-ξει' αἰσχύνην πόλει. Her. 840. ἄ-ξον δαΐων ἄλωσιν. Spt. 112. βοήθησον ἡμῖν et τὴν τῶν πολεμίων καταζροφήν.

c. Dat. p. βοηθεῖν. πρὸς θεῶν ἀ-ξατε. M. 1277. ἀ-ξομέν σοι. I. A. 1358. ξένοις ἱκέταις. Her. 418. 427. ἄ-ξον, ἐλθέ. H. f. 494. σοὶ ἀ-ων. Or. 1237. θνητοῖς. Prm. 267. πόλει et θεῶν βώμοισι. Spt. 13. βωμοῖς ἀ-ξει. Ch. 257. ἐπιμελήσεται τῶν β. ὀχ ὡς ἀ-ξαι διαπεπραγμένῳ. 872. τῷ σφαγέντι. ἀρήξατ'. Aj. 329. S. E. 116. τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμῶ. 1007. ἀλλ' ἀρήγετ'. 1183. ἢ χρῆν σ' ἀρ. S. E. 529.

p. συμφέρειν. σιγᾶν ἀ-ει. Eu. 561.

Ἀρήν vel ἄρς. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς. Or. 810. χρυσομάλλου, ἀρνηΐου.

Ἀρηνοβοσκός. v. Ἐρηνοβ.

Ἄρηξις. βοήθεια, ἐπιμέλεια, ἴασις. τίς ἐφαμερίων ἄ. Prm. 547. πόθεν ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν πημάτων ἄ-ιν. S. E. 876. τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσκαίρως θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἡ ἄ-ις· τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις. κατ' οὐδένα ὃν τρόπον προκόπτει τὰ ἡμέτερα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

Ἀρήϊος. πολεμικὸς, ἄρειος. φόβος ἀ-ων ὅπλων. Spt. 114.

Ἄρης. Mars. — πόλεμος, μάχη, λοιμὸς, κρατὸς,

etiam ναυτικὸς, — βοή. — n. pr. loci. Ἄρεος ὄχθος et Κρήνη.

Epith. τιθασὸς ὤν. Eu. 349. θῦρος. E. S. 579. παλαίχθων, ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον. Spt. 102. Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς. Ae. S. 667. Ἄ. φιλεῖ γ' ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀμᾷν στρατῷ. Ae. fr. 49. τοξοδάμνον Ἄρην. Prs. 84. ἐπ' ἄκροις ἕστακ' Ἄρεος σεφάνοισιν. Ph. 840. Ἄρεος Ἀργείᾳ αἰχμὴν. Her. 276. ὀξὺς. 290. ἀμφίπολις Ἄρεος ἀνίερω. E. fr. inc. CXII. μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας μιαίνων εὐσέβειαν Ἄ. Spt. 328. πικρὸς χρημάτων κακὸς δατήτας Ἄ. ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. 922. μήθ' — ἐν τοῖς ἀστοῖσιν ἰδρύσης Ἄρη ἐμφύλιόν τε κ. πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Eu. 852. cf. ἐξαιρεῖν. — τὸν ἄχορον βοὰν κτῖσαι μάχλον Ἄρη. Ae. S. 639. ἄχορον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων. 685. ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων μεῖζον. Ag. 382. ἀτόλμητον. Herm. v. Φαίνειν. συφελίζων μέγας δεξιόσειρος. S. A. 140. δαΐων ἐπισροφαὶ μίξασιν τὸν χαλκοβόαν Ἄρη. S. C. 1046. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη. Aj. 254. φόνον διὰ λιθασμῶ, vel λευσμόν. ἔδειξεν ὅπλων κοινὸν Ἄρη. 1196. ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄ. Ag. 1512. θηλυκτόνῳ Ἄ. δαμέντων. Prm. 860. πολέμῳ ἀνεψιῶν. αἱ Δαναΐδες γ. αὐτὰς ὤλεσαν ἐν νυκτὶ. τυφλὸς γ. θὸ' ὁρῶν Ἄ. συὸς προσώπῳ πάντα τυρβάζει κακά. S. fr. 58. ὁ χρυσαμοιβὸς Ἄ. σωμάτων κ. ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς. Ag. 447. θὸ' ἐπίχαρις Ἄ. Spt. 893. μέγαν ἐκ θυμῷ κλάζοντες Ἄρη. 48. δεσπότιν πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη. Rh. 239. Ἄ. οἰζηθρεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν. S. Tr. 653. ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος.

ναῦται. λευκηρετμον Ἄρη. I. A. 283. ναυφρακτὸς Ἄ. ἑτεραλκής. Prs. 947.

λοιμὸς. Ἄρεα τὸν μαλερὸν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόητος. S. T. 192. cf. ἄφιλος φίλων.

Sine Adj. πύλαις Ἄρην προσῆγε. Ph. 1131. ἔργον ἐν κύβοις Ἄ. κρινεῖ. Spt. 399. ὁ πόλεμος. κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργ. Ἄρην. Rh. 446. ἐς Ἄ. ἕλοι. Tr. 376. λόχῳ ἐξέβαινεν Ἄ. 560. Ἄρεος ἐκκρέμανται. E. E. 950. ὧν Ἄ. ἐφείσατο. Spt. 397. λαμπροὶ ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος. E. Aeol. VII. Ἄρη συγεῖ. E. fr. inc. LI. Ἄρει ἔνθεος. Spt. 482. κάτοχος. κῦμα δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. 110. μάσιγι, τὴν Ἄ. φιλεῖ. Ag. 650. Ἄ. φοῤῥιον θεῶν νέμει. Eu. 907. Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορὶ. I. A. 931. ὡς θὸ' ἂν Ἄ. σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Spt. 454. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. 53. βλεπόντων Ἄ. ἤτοι φονικὸν κ. πολεμικὸν ὀρώντων. ἐκ ἑνὸς Ἄ. (ἐν γυναιξὶ). Ae. S. 763. Ἄ. ἐκ ἑνὶ χώρᾳ. Ag. 78. ἐν τόπῳ ἐκείνῳ. τύτῳ γ. Ἄ. βόσκεται φόβῳ βροτῶν. Spt. 229. πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος. 64. ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη ἐπιπάλλων Ἄ. Ch. 158. ἑτάθη πάταγος Ἄρεος. S. A. 125. ὅτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὑπὸ Ἄ. Ae. S. 948. ἔστι δὲ κἀκ πτολέμῳ τειρομένοις βωμὸς Ἄρης φυγάσιν. Ae. S. 83. v. Βωμός. πρὸς τὴν ἀνάγκην θὸ' Ἄ. ἀνθίζεται. S. Thyest. I.

n. loci. Ἄρεος ὄχθος. E. E. 1258. Κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος ἱππότην τ' ὄχλον. E. S. 660. v. de hoc fonte in Κρήνη.

Ἀρθμός. ἡ φιλία, ἁρμονία τῆς ψυχῆς. Z. εἰρήνη, συνθήκη, φιλία. H. Ἀρθμήσαντε. φιλωθέντες, (ε?) θυϊκῶς. ὁμοίως κ. ἀριθμήσαντες. H. εἰς ἀ-ὸν κ. φιλότητά ποθ' ἥξει. Prm. 191. ἔνωσιν. Ἄρθρον. articulus. Ἄ-α. τὰ μέλη τῶ σώματος. Z. μέλη ἄκρα. H.

Ἄρθρα. βραδύπειν ἤλυσιν ἄ-ων. Hec. 67. νωτιαῖα ἐῤῥήξεν ἄ. E. E. 842. ἅπαν κατ' ἄ. S. Tr. 769. ἄ. λυγίζεται. 779. συνθέντες ἄ. σώματος. Cy. 621. p. κατέχοντες. — δύσηνος ἐγὼ τῆς βαρυθαίμονος ἄ-ων κλίσιος. Tr. 113. χωρὶς θηρὸς ἄ. διαφορήσομεν. B. 1208. ἄ. πέπηγέ μω. H. f. 1335. ἐν ἄ-οις. Tr. 1179. B. 1299. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα κ. ἄ. τέμω χερὶ. S. Ph. 1209. φρῶθα ἄ. μω πάτω. An. 1079.

Ἀρίθακρυς. ἀ-υσι. πολυθάκρυσιν. H. πλάγξω θ' αὖ γόον ἀ. Prs. 944.

Ἀριθμεῖν. τὺς ἐκ τ' ὄντας ἀ-ῆσαι πάρα. Hel. 404. τῶν φιλτάτων ἐμοί γ' ἀ-ήσει τέκνων. B. 1316. ὅτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, ὅτ' ἐν ζῶσιν ἀ-ημένη. E. S. 969. ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠρ-ημένος δόλοισι. Hel. 735. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠ-ημένῳ στρατῷ. E. Philoct. I.

Ἀρίθμημα. ἴσον γ'. ἔστι τἀρ. τῶν πάλων. Eu. 743.

Ἀριθμός. κατάλογος, — numerus, — ὄνομα, — ratio, λόγος. ξενίας τ' ἀ-ῷ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων. Hec. 794. Pors. πρῶτος ὤν. ὁ δεύτερος. I. 1014. sc. σαλαγμῶν. ἔσω θ' ἀ. ὀλίγον. H. f. 6. ἀ. ὡς τελεσφόρον θύσω θεοῖσι. E. E. 1032. τέλεον. ὁ πολὺς. E. S. 868. ναῦς πολλὺς ἀ. ἔζευται ναυαγίων. Hel. 417. ἀ. τοσόνδε πρὸθέμην. E. Bell. XVI. ἰσότης ἀ-ὸν διώρισε. Ph. 545. ἴσως ἀ-ὸν. E. S. 662. ἄστρων ἀ. H. f. 668. ναῶν εἰς ἀ-ὸν ἤλυθον. I. A. 231. sc. πολύν. ἰσχύος ἀ-ῷ πλείονος κρατούμεναι. E. Bell. XXV. εἴπερ ἀ-ὸν οἶδα. E. Erechth. I. 24. p. τὸ ἀριθμεῖν. ὧν ὅτ' ἀ. ἔστι μοι κακῶν. Tr. 616. ὅσα κ. τὰ σώματ' ἐστὶ τὸν ἀ. καθενὸς. E. Epigr. 14. 10. μαχθὲν ἀ-ὸν ἐκ ἐλάσσοσι. Her. 689. μυρίων ποθῶν ἀ-ὸν. I. 1139. ἀ-ὸν ἐξόχων σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς γραμμάτων τε συνθέσεις. Prm. 459. αἱ μὲν εἰσ' ἐπίφθονοι, αἱ δ' εἰς ἀ-ὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν. Hec. 1186. αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ, ζηλωταὶ, ἔλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν ἐπίμεμπτοι κ. ὕβρεως ἄξιαι. cf. Herm. et Matth.

ὄνομα, numerus. εἰδὼς μὲν ἐκ ἀ-ὸν, ἀλλ' ἐτητύμως ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα. Her. 997. Horat. Nos numerus sumus et fruges consumere nati. θὸ' ἀ-ὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτως φρυγῶν. Tr. 476. δειλοὶ ἄνδρες ἐκ ἔχουσιν ἐν, μέχρι ἀ-ὸν. E. Meleagr. VII. non numerantur, nihili sunt. δι' ἀ-ῶν ὀδὲν αὔξεσθαι θέλει. B. 209. et annorum majorem numerum, et classes ordinesque intelligunt. Elmsl. ὀδὲν Nominat. est: Nihil est, quod a paucis colli velit. ταῦτ' ἐκ ἀ. ἐστιν λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινὰ. S. C. 382. ἐ μέχρι λόγων προκόπτοντα.

ratio. θὸ' εἰς ἀ-ὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων. E. 1054. p. ἀποδέχη τὺς ἐμὺς λόγους, αἰνεῖς. ὀθεὶς οἶδεν ὅτ' εὐτυχὴς ἀ-ὸν, ὅτε δυσχὴς. Chrys. IV.

Ἀριθύσανοι. v. Ἀρειθύσανοι.

Ἀριμασπός. n. pr. populi. μονῶπα στρατὸν Ἀ-ὸν ἱπποβάμον'. Prm. 804. Ἀ-οὶ καλοῦνται διὰ τὸ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν. Ἄρι γ. κατὰ γλῶσσαν τὸ ἕν κ. Μασπὸς, ὁ ὀφθαλμός.

μαρδος. Θήβας ἐφέπων. Prs. 38. Ἀ. Σάρ-
ένθος παρασχὼν. 320.
εία. ἀνδρεία, καρτερία. εἰ ζῶν κρίνειν
κράτος ἀ-ας τινὶ. Aj. 443. μετὰ κρίσεως
τινὶ κράτος ἀ-ας vel νικητήριον ἄθλον.
εῖον. νικητήριον. λαβοῦσα τὰ-α. B. 1237.
ερός. Ἀ-ά οἱ παλαιοὶ τὰ μωρὰ, ἄτοπα,
ἐκάλουν, δεξιὰ δὲ τὰ συνετά. Ad Aj. 184.
Anecd. ὁ ἀμαθὴς κ. τῷ δεξιῷ ὑπεναντίος.
νίαν ἀ. S. E. 743. ὦμον εἰς ἀ. I. T. 1381.
71. χειρὸς ἐξ ἀ. Hec. 1151. περιάγουσίν σε
ἀ-ά. Cy. 682.
ἀ-ὰ ἔβας. Aj. 184. ἄτοπα, ἀπρεπῆ, μωρά.
εύειν. πρωτεύειν, προτερεῖν, — ἄρχειν.
ἐγεινάμην τέκνα. Tr. 475. ὥς τ' ἄλλ' ἐκεῖ-
νε' ἀ-ων χεροῖν τῷ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπαν-
ἔχ. S. Tr. 488. τὰ πρῶτ' ἀ-σας. Aj.
τὰς τῆς πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας ἀνδρα-
ς. πάντ' ἀ. δορὶ. S. A. 195. τὰ πρῶτα
ἀ. ςρατῷ. Aj. 435. ἄριςος φανεὶς. πρῶτος
Τροίας εἰςεπήδησε τεῖχος. ὡς τὸ κηδεῦσαι
ντὸν ἀ-ει μακρῷ. Prm. 890.
ἄρχειν. τῆσδ' ἀ-ων χθονὸς. Rh. 194.
ςεύς. ἀνδρεῖος, κάλλιςος. ἀνδρῶν ἀριςέων.
optimatium. ἀ-ςέος ἀνδρὸς. I. A. 28.
ς. Ph. 1232. Δελφῶν ἀ. I. 416. Σπαρτῶν
. ἀ-έας Ἑλλήνων. Rh. 479. ἀ-έα τεκῦ-
1225.
ον. παρὰ τὸ εἰς ἀριςείαν προέρχεσθαι.
um. Cy. 213. τοὺς ἐκ μάχης πόνος νῆςις
-οῖσιν τάσσει. Ag. 337.
ὁμαντις. Ἕλενος. S. Ph. 1338.
ος. βέλτιςος, λῷςος. ὡς εὐπατρίδαι κἀπ'
ρων ὄντες ἀ-ων. Al. 924.
n Subst. g. m. ἀνδρὸς. M. 953. ξένῳ. Al.
φωτὸς. H. f. 150. πόλει ἄ-ος. E. Antiop.
τῶν πλούτων δ' ἄ-ος. Andromd. XIV.
τ' ἄ. Her. 5. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα ἀλκὴν ἄ-
pt. 554. νεανίαν. E. S. 1093. ἐν τοῖς πολ-
ῶν, ἄ. εὑρέθη. E. E. 382. μάντις. E. fr.
CXXVIII. νυμφίων. Hec. 324. ἀ. ἄνδρας
τοὺς πόλεως. Spt. 57. ἄ. εἶναι δοκεῖ. E. fr.
CXXI. εἰ τῶν ἀ. τάχιον'. H. f. 208.
f. ἀ. Χερσονησίαν πλάκα. Hec. 8. ψυχὴν
Hec. 580. ἀ. δόξασα γυνὴ. Al. 84. μέγ'
901. ἄλοχος. 241. γνώμη δ' ἀ-η μάντις.
763. μαντικὴν. 766. θυγατέρας. Or. 748.
n. ἀτρέκεια δ' ἄ. E. Alcmen. III. λῆμ'. I.
22. ταῦτα δόλοις ἄ-α. Alcmen. V. βυ-
των. S. A. 179.
-α. Adverb. θήσομαι τἄμ' ὡς ἄ. An. 379.
ἄ. I. A. 57. ὃς ἥκω ἄ. S. Ph. 1313. p
. ὑμεῖς γ' ἄ. εἰδεῖτ' ἄν. S. T. 1046. ὡς
ὁδ' ὀχ ὧδ' ἐξ' ἄ. εἰργασμένα. 1369. σφῶν
ως ἄ. συμφέροι θεός. S. Ph. 627.
ότοκος. Ἀριςοτόκεια. ἡ ἀρίςης γεν-
Z. γέννας ἀ-οιο. Rh. 909.
οφάνης. ἦ τῶν Ἀ-ης φληναφημάτων
τοτε μέλον. E. Epist. V.
όχειρ. ὁ γεννᾶιος περὶ τὰ ἀριςεῖα. S. κ.
ρ ἀγῶν Z. ἦμος ἀ. ὅπλων ἔκειτ' ἀγῶν
j. 937. ὁ γεννᾶιος περὶ τὰ ἀριςεῖα· ἤγων-
ν, τίς ἐςιν ὁ ἄριςος κατὰ τὴν χεῖρα. ἤγων
ὃ φανῆναι τὸν ἄριςον ταῖς χερσὶν. ἤγων-
ρίςων κ. ἀνδρείων δεύμενος δυναμένων βα-
ςάσαι τὸν Ἀχιλλέα, ἵνα τὰ αὐτοῦ λάβῃ ὅπλα τούτου
ἕνεκα.
Ἀριφραδής. φραδὴς, φραδέος ἀπὸ τοῦ Φράζω.
ὡς τὸ φ-έος νόου ἔργα τέτυκται. ὅθεν σύνθετον ὁ
παρὰ Σοφοκλεῖ Ἀ-ῆς ἀνήρ. Eust. p. 135.
Ἀρκὰς κυνῆ. Ἀρκαδικὸς πῖλος. Σοφ. Ἰνάχῳ.
H. Παρθενοπαῖος ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης
χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς, πίςος Ἀταλάντης γόνος.
S. C. 1320. ὁ δ' Ἀ. ὀκ Ἀργεῖος, Ἀταλάντης γό-
νος. Ph. 1160.
Ἀρκεῖν. ἐξαρκεῖν, ἀπαρκεῖν, ἱκανῶς, ἀρκοῦντως
ἔχειν, — βοηθεῖν. c. Dat. p. ἱκανῶς ἔχειν or
βοηθεῖν, cum Acc. ἀπείργειν.
c. Dat. sufficere. Ἀρκεῖ αὐτὸς ὁ θεὸς. Or.
667. ὀκ ἤρκεσέν σοι αἷμα ματέρος; 1589. ἀ-έ-
σει λέξαι φίλοις. H. 524. ὀκ ἦ-εσέ σοι μόρον
Ἀδμήτου διακωλῦσαι. Al. 33. ἀ-ῦμεν ἡμεῖς. 384.
οἶσιν ὀκ ἀ-εῖ τάδε. E. S. 215. μηδὲν μᾶλλον
ἀ-έσουσι. Her. 576. ὀκ ἀ-εῖ μίαν ψυχὴν ἀπο-
λύειν. E. fr. inc. CXLVIII, 7. σὲ εἶχον ἄνδρ'
ἀ-ῦντά μοι. Tr. 668. ἀ-ῦσαν αἰτίας ἀποςρο-
φὴν. H. 1036. τάγ' ἀ-ῦνθ' ἱκανὰ τοῖς σώφρο-
σιν. Ph. 557. ἐπειδὴ τὰ ἀρκετὰ κ. μεμετρημένα
τοῖς φρονίμοις ἱκανὰ λελόγιςαι. τὰ-ῦντ' ἀτίζων.
E. S. 865. ᾧ μέγας λιμὴν ἀὐτὸς ἦ-εσεν. παιδὶ
κ. πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν. S. T. 1209. ὀκ
ἀ-έσει ὑμῖν ὀδ' ἡσσομένοις εἴκειν, ἃ ἤρεσκεν
κριταῖς; Aj. 1243. ὀκ εἴξετε κ. ἐμμενεῖτε τοῖς κε-
κριμένοις. ἀ. σοί γε τὰ σὰ ἀλγήματ'. S. Ph. 340.
κἂν ψιλὸς ἀ-έσαιμί σοί γ' ὡπλισμένῳ. Aj. 1124.
ὀδ' ἔτ' ἀ-ῶ. S. E. 186. sc. τοῖς πόνοις. ἀλλ'
ἔνδον ἀ-είτω μένων. Aj. 76. ἀ-είτω βίος. Ag.
1316. κ. μόνας ἀ. ἔχειν. S. C. 262. omisso ar-
ticulo. p. ἄρκεσιν, δύναμιν. Ad sonum cf.
δοκεῖν πεσεῖν. Aj. 1079. δοκεῖν φρονεῖν. Prm.
386. initio et fine versus. ἀ-εῖ ἄνακτας ταῦ-
τά μοι διειδέναι. S. C. 295. ὀχ ὑμῖν Ἅιδης μῦ-
νος ἀ-έσει. S. A. 308. παρ' ὀδὲν ἡ-έσω Ἥρας
τελείας κ. Διὸς πιςώματα. Eu. 208. Heath. ἤρ-
κεσ' ἄν. Well. ἠρέσω vel ἠδέσω. ἀρκεῖ μετρία
βιοτά μοι. E. fr. CLXIII.
c. Infinit. ἀ-έσει λέξαι. H. 524. ὀκ ἦ-σέ
σοι μόρον διακωλῦσαι. Al. 33. τοσοῦτον ἀ-ῶ
σοι σαφηνίσαι. Prm. 621. ὅσον εἴρηκα, διὰ τὸ
μὴ ταυτολογῆσαι· p. δύναμαι. ἀ-εῖν ἔοικέ σοι
παθεῖν. Rh. 483. ὀκ ἀ-εῖ μίαν ψυχὴν ἀπολύ-
ειν. E. fr. CXLVIII, 7. κἀκ ἀ-σει ὑμὶν εἴκειν.
Aj. 1243. ἀ-ῦν τοῦτο, ἡδονὰς παρέχειν. E.
Epist. IV, 38. ὡς ὀκ ἀ-σοι τὸ μὴ θ' θανεῖν.
Aj. 729.
cum Particip. ἀ-έσω ἐγὼ λέγων. Or. 1592.
1592. ἀ-ῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον. Rh. 329. ἐκεῖν
σὺ δρῶν ἀ-εῖς τάδε. Hel. 1290. p. δύνασαι.
ἀ-έσω θνήσκουσ' ἐγὼ. S. A. 547. ἀ-ῦμεν ἡμεῖς
οἱ προθνήσκοντες σέθεν. Al. 384.
c. Acc. p. εἴργειν, κωλύειν, arcere. ὡς
ὀκ ἀ-έσοι τὸ μὴ θ' θανεῖν. Aj. 729. ὡς ὀκ ἀ-οι
τῷ Τεύκρῳ τὸ μὴ λιθόλευςος γενέσθαι. ὡς θ'
κωλύσει αὐτὸν καταλιθωθῆναι· ἤγων θ' βοηθήσει
τὸ μὴ διαλυθεὶς ὑπὸ τῶν πετρῶν θανεῖν. ὀκ
ἠ-έσατον κῆρας μελάθροις. E. E. 1300.
cum Dativ. p. βοηθεῖν, ὠφελεῖν. Ἀρ-
κεῖ. προςαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδ. Πηλεῖ. H. μοὶ
βωμὸς ἀ-έσει θεῦ. Her. 61. ὅτῳ τοῖς δεσπόταις
τάδ' ἀ. 99. ὀδεὶς ἀ-έσει; Hec. 1034. παισὶν. 1164.
εἰ τῷδ' ἀ-κέσεις. 1233. ὀδὲν ἡμῖν ἦ-εσαν λιταὶ

θεῶν. E. S. 262. ἤ-εσας τέκνοισιν. 324. τῇ χθονὶ. 827. Ἀπόλλων ὠδὲν ἤ-εσεν. I. 952. τάδ' ἀ-ὑμῖν ἀ-εῖ. H. f. 228. ὡς τάχ' ὠδὲν ἀ-έσεις. 500. πόλει πατρῴᾳ ἤ-εσεν. E. Antol. III, 18. ὠδὲν γ. ἤ-ει τόξα. Prs. 276. ὅτ' ἀκ ἔτ' ἀ-εῖ. S. Tr. 711. ὠφελεῖ. ἀ. φίλοις. S. E. 322. ὥςτε ἔςιν ἱκανὸς ὠφέλειαν ποιήσαι. σὺ ἄ-εσον. Aj. 825. ἐγὼ θεοῖς ὡς ὠδὲν ἀ-εῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 591. ὠδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν τῶν θεῶν, et διαρκεῖν et ζῆν et βοηθεῖν. cf. S. φύλαξα, τοῦτό γ' ἀ-έσαι. 535. ἐπετήρησα, εἰς τὸ ἐπαρκέσαι, βοηθῆσαι, ὑπηρετῆσαι. ὠδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀ-έσας. 439. δείξας, ποιήσας, βοηθήσας. λείπει δ' ἡ λιὰ, δι' ἐμῆς χειρός. ὀχ ὅςτις ἀ-ήσειεν. S. Ph. 281.

Ἀρκεσίγυιος. οἶνος. E. fr. CCXXV. p. τὰ μέλη ῥωννύων, βεβαιῶν.

Ἄρκεσις. ὠφέλεια, ὠφέλησις, κέρδος. κ. τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄ.; S. C. 73.

Ἀρκούντως. ἅλις, ἄδην, αὐτάρκως. λῆμα ἀ. θρασύς. Rh. 499. κ. μὴν ἔμοιγε ζῶντι μὲν καθ' ἡμέραν κεἰ σμικρ' ἔχοιμι, πάντ' ἂν ἀ. ἔχοι. Hec. 318. ἐνθυμητέον δὲ ἐν τῇ ῥηθείσῃ βασιλικῇ φιλοτιμίᾳ κ. τῇ τῶ μέλλοντος ἐπιςροφῇ κ. τὸν παρ' Εὐριπίδῃ φιλότιμον ἥρωα, ὃς ζῶν μὲν αὐτάρκως ἔχει κ. ἐπὶ σμικροῖς, θανὼν δὲ τῆς διὰ μακρῶ χάριτος ἐφίεται, θηλῶν κ. αὐτὸς, ὡς οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες ἐπιςρέφονται τῶ μέλλοντος. Eust. ad Il. IV. p. 462. 15. et ad Od. Φ. 1902. 38.

τῷδε δ' ἀρκ. ἔχει. Ch. 884. nos: der hat genug!

Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς. Prs. 44. ὄνομα κύριον ταγῶ τινος Περσικῶ. Πηγαῖς τε Νείλῳ γειτονῶν Αἰγυπτίῳ Ἀρ. 309.

Ἄρκτος, ὁ, ἡ. τὸ ἀεικίνητον ἀςροθέτημα. Z. Ἄ. ςρέφωσ' ὠραῖα πόλῳ. I. 1154. νεφέλαι πρὸς ἕ-ον. E. E. 733. δίδυμοι ἄ. E. Pirith. III. οἷον ἄ-ω ςροφάδες κέλευθοι. S. Tr. 131. ἄ-ω ςροφὰς. S. Naupl. V.

Ἄρκυς. δίκτυον, τὸ λῖνον. Πέργαμον κυκλώσας ἀ-ὶ φονίῳ. I. A. 775. ποῖ μ' ἐς ἄ-υν ἤγαγες; I. T. 77. ἄ. εἰς μέσην πορεύεται. E. E. 965. σιδηραῖς ἐν ἄ. B. 231. 451. εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀ-ύων. 868. ἀ. μολεῖν ἔσω. Cy. 195. βρόχοισιν ἀ. γενήσεται ξιφηφόροισι. H. f. 729. ἀλλ' ἄ. ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία φόνω. Ag. 1114. ἡ γυνὴ αἰτία ἔςαι τῶ φόνω. ἐγγὺς ἐσμεν ἀ. ξίφους. M. 1278. ἐξ ἀ. πέπτωκεν. Eu. 142. οἴχεται.

Ἄρκυσμα. δίκτυον, ἄρκυς. κύφως ἐκ μέσων ἀ-ων ὤρυσεν. Eu. 112.

Ἀρκύςατος. Ἄρκυς τὸ δίκτυον ἐκ τούτω δὲ ἀ-ος. Ad S. E. 1476. ἄφυκτος. ἐς ἀ-άταν μηχανὰν ἐμπλέκειν παῖδα. Or. 1422. πῶς γ'. τις ἐχθροῖς — πημονὴν ἀ-ον φράξειεν. Ag. 1376. ἄφυκτον. ἐν μέσοις ἀ. πέπτωχ' ὁ τλήμων. S. E. 1476. παράγει (ἀπάτη) βροτὸν εἰς ἀ-α. Prs. 97.

Ἅρμα. ὄχημα, δίφρος.

Epith. λευκὸν. Ph. 176. διὰ τὼ ἵππω. τέτρωρον. Al. 486. τρίπωλον ἄ. δαιμόνων. An. 276. τέθριππον. E. S. 501. ἵππιον. Hel. 1511. μωνύχοις πτερωτοῖσιν ἄ. I. A. 251. πτερωτὸν ἡελίῳ. Or. 1002. ἄ. λαμπρὰ τεθρίππων ἥλιος λάμπει. I. 82. ἄ-τι κ. ψαλίοις τετραβάμοσι. Ph. 799. νυκτὸς ἄ. ἐπεύγεται σκοτεινὸν. Ch. 655. ἡ νύξ. Σύριον ἄ. διώκων. Prs. 82. Περσικὸν ἐλαύνων. κτύπῳ κροτητῶν ἀ. S. E. 714. ὑφ' ἄ-ος. H. 1195. ὄλβῳ κελαινὸν. H. f. 780.

Ἄ-ων. πεδία πίμπλασθ' ἀ. Ph. 525. ἀ. ὄχους. 1197. ἀ. ὀχήματα. E. S. 662. H. 1166. E. S. 681. I. T. 370. ἀ. ἐπεμβάτην. E. S. 585. ἀ. ἐπιςάται. Ph. 1151. πρὸς ἀ. ἀγαῖσι. E. S. 693. ἀ. ὄττοβον κλύω. Spt. 137.

Dat. σφάγι' ἔχων ἐφ' ἅ-τι. Ph. 1117. ἄ. πρῶτα δραμεῖν. E. Epigr. III, 4. πέφρακται λαὸς ἅ-σιν. Ph. 740. ἄ. ζεύξας ὑπο ιο. τὼ ἵππω. H. 111. 1570. Prs. 189. ἐντύνεθ' ἵππους ἅ. H. 1183. μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅ. ποτε νίκην Ζηνὶ. I. 1528. ἅ. ἐνδίδωσι κέντρον. H. f. 881.

Acc. ἅ-τα. ςρέφ' ἅ. E. Phaëth. VIII, 7. τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅ. λεύσσων ἀελίῳ. Ph. 1555. ἅ. ἠγωνίζεθ'. E. S. 685. ἐκκομίζεθ' ἅ. Hel. 1197. ἅ. ὀκ ἔχων. H. f. 947. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅ. E. E. 320. ὅθ' ἅ. εἰςέβαινεν. E. Alcmaeon. XVI. ὑφ' ἁ. ἐλθὼν Ζηνὸς. E. Beller. IV. ὑφ' ἁ. ἤγαγον φιλήνιος ἵππους. Prm. 466.

Ἁρμάτειος. Ἄ-α sunt τὰ τῶ ἅρματος κ. τῶ ὀχήματος. σύριγγας ἀ-ους. I. A. 230. ἀ. μέλος. Or. 1385. ἔνιοι τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νόμον, ἄλλοι τὸ ταχὺ, ἀπὸ τῶ ἅρματος. H. τὸ ἁρμ. μέλος. ὁ Δίδυμός φησιν, ὠνομᾶσθαι, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι παρθένοι εἰς τὰς θαλάμους διὰ τῶν ἁρμάτων ἤγοντο· ὅθεν ἔτι κ. νῦν Πάροχοι λέγονται, ἀπὸ τῶ τοῖς ὄχεσι παρεδεῖσθαι (παρεθρεύεσθαι? Heath. παροχεῖσθαι) ὡς ἐπιθαλάμιον ἐν τοῖς θαλάμοις· ὅθεν ὁ βάρβαρος — τὸν ἐπὶ κακῷ τοῖς Τρῴσὶν ὑμέναιον ᾆσθέντα κατα ἀνάμνησιν ἀναζεναζει. ἔνιοι δὲ Ἁρμάτειον τὸν θρῆνόν φασι, τὸν ἐπὶ τῷ ἕλκυσμῷ τῶ Ἕκτορος γενόμενον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐπιγράφει, λέγων, εἶναι ἁρμόδιον, ὦ Ἴλιον. — ἔνιοι δὲ τὸν Φρύγα τὸν ἐκπεπηδηκότα εὐνῆχόν φασι. τοὺς δὲ εὐνούχους ἐπικεῖσθαι ὀξυφώνους ὑπάρχειν. τὸ ὂν ὀξύτονον ἁρμάτειον αὐτὸν φάναι, διὰ τὸ τὸν ὑπεκόντων τῶν ἁρμάτων ἦχον ἀνατεταμένον τε κ. ὀξὺν εἶναι· ὅτι δὲ εὐνῆχος ἦν, φησὶν ὅτε γ. γυνὴ πέφυκας, ὅτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ. v. Ἀνήρ. et Ἄρ-ον δὲ θρῆνον λέγουσιν εἶναι, ὃν ἐποίησαν ἐπὶ τῷ Ἕκτορι ἑλκομένῳ διὰ τῶ ἅρματος. et ἀντὶ τῶ λεπτὸν, ὀξύφωνον, παρ' ὅσον ὁ ἄξων τῶ ἅρματος τοιαύτην ἀποπέμπει φωνὴν τρύζων. ὅτος ὂν ὁ εὐνῆχος τοιαύτην εἶχε φωνὴν. Baroc. 74. Gu.

Ἁρματεύειν. ἡνιοχεῖν. ποντίων σάλων ἡϊόσιν ἀ-σας. Or. 995. ἐκ τῶ ἅρματος βαλών. ὅμοιον δὲ τῷ διεδίφρευσε. p. ἅρμα ἐλαύνων, εὐθύνων. Sio. δραμὼν. Fl. 6. 9. 17. et ἐκ τῶ ἅρματος ᾖψας. Fl. 21.

Ἁρματηλάτης. ἡνίοχος. τὸν ἀ. Ἰξίον ἐκμιμήσομαι. H. f. 1297. εἰςῆλθε πολλῶν ἀ. μέτα. S. E. 700. φιλοτίμως, διὰ πιθανότητα ταῦτα ἐξεργάζεται.

Ἁρματόκτυπος. ὄτοβον. Spt. 187. τὸν ἁρμάτων γινόμενον κτύπον.

Ἁρμόζειν. συζευγνύναι, συνάπτειν — εἰς γάμον διδόναι, — συναρμόττειν, συμφωνεῖν, πρέπειν, συνᾴδειν. ἐπὶ γαίης ἁρμ. πόδας. Or. 235. θεῖναι. ψαλίοις τὼ ἵππω. Rh. 27. ναυπηγίαν. Cy. 469. ἀρβύλαισιν ἁ. πόδας. H. 1189. βάσει βάσιν σαθρᾶς ἁ. ἐν ἄρκυσι. B. 231. et ἅ-σαι. S. C. 199. χρύσεαι δή μοι πτέρυγες — ἀρ-ται. E. fr. inc. CLIV. χαλκόδετα ἔμβολα λαΐνεοις ὀργάνοις τεῖχεος ἡ-σαι. Ph. 117. φοίνικι κανόνι κ. τύπου ἡ-σμένα. H. f. 945. εἰ μὴ τάδε χειρόδεκτα ἁ-σ

ἀροῖ πλάκα. E. Sthenob. I. γῆν. E. Antiop. XXXIII. ἐν Διὸς κήποις ἁ-σθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους. S. fr.

Ἄρουρα. ἡ γῆ, ἀπὸ τοῦ ἀρᾶσθαι. H. χέρσος, ἡ ξηρὰ γῆ. ἄρουρα γ. ἡ ἠροτριασμένη· Λήϊον, τὸ ἔχον ἀεάχνας χωράφιον et Σπορισμὸς γῆ κ. σιτοφόρος. ad Il. VI. τὸ σπέρμ' ἄρ. παραλαβοῦσα. Or. 552. μακραὶ ἄ. πεδίων ἄκαρποι. H. f. 369. ἁ-ας γαπονεῖν. Rh. 75. βὰς εἰς ἄ. εἰςβαλὼν. E. E. 79. γήτης ὅπως ἄ. ἔκτοπον λαβὼν. S. Tr. 32. ἁ-ας ὑγρᾶς βῶλος. Aj. 1287.

Metaph. de incestu. ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄ. Spt. 739. πρὸς ὁσίαν κ. νομίμην γυναῖκα. μητρῷαν δ' ὅπῃ κίχοι διπλῆν ἄ. S. T. 1256. εὗροι μητρικὴν ἄρουραν διπλῆν, ὅτι ἐξ ἐκείνης ἐσπάρη, κ. εἰς ἐκείνην ἔσπειρεν, καταλαμβάνοι.

Ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην ἅτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. H. Ἀ-ος σμίνθος ὡς ὑπερφυής. Ae. Sisyph. 208. ex Aelian H. A. XII, 22. p. ἄγριος.

Ἁρπαγή. ἡ βιαία κυρίως ἀφαίρεσις. Z. — de raptu virginum. ὃν θηρσὶν ἁ-ὴν πρόθες. E. E. 896. p. βορὰν, εἰς τὸ ἁρπάζειν. ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον ἁ-ὴν κυσὶν. Spt. 993. βορὰν, θοίνην. ὅτοι πτερωτῶν ἁ-αῖς σ' ἐκδώσομεν. Ae. S. 513. cf. πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα. I. 903. ἔβας ἁ-ᾷ. Ph. 1028. p. εἰς ἁ-ὴν vel ἁ-ᾗ i. e. ἡ ἁρπάζουσα τοὺς Καδμείους ut ἀγεμόνευμα νεκροῖσι. 1499. ἐπεζάρει ἁ-αῖσι πόλιν. 46. ἁ. δαιμόνων τις ἄτα. 1073. τὰ κτητὰ κτᾶσθαι κελεύει πάντας, ὐκ ἐς ἁ-ὰς. Hel. 960. ἁ. τῶν πέλας. H. f. 591. τὰς ὁσίας γ. μᾶλλον, ἢ τὰς ἁ. τιμᾶν δίκαιον. E. Erechth. IX. ἁ-αὶ διαδρομᾶν ὁμαίμονες. Spt. 336. δέδοικα, μὴ πολὺς πλότου πόνος ἅμὸς ἀνθρώποις τοῦ φθάσαντος ἁ-ῆ. Prs. 748. cf. Πλοῦτος.

de raptu puellarum. λέκτρων ἁ-ὰς Ἑλληνικὰς. I. A. 1266. τῆς κακίσης μετήλθεθ' ἁ-ὰς Ἑλένης. Cy. 279. ἐς ἁ-ὰς δολίους. Hel. 1338. ὁφλὼν γ. ἁ-ῆς τε κ. κλοπῆς δίκην. Ag. 542.

Ἁρπάγη. τὸ ἄγκιστρον δι' ἃ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγεῖα ἐξαίρομεν. B. Anecd. II. 376. rastrum. σαίρειν ἁ. σιδαρᾷ δόμους. Cy. 33. ξυσὴρ· ἕξι τὸ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους (uncinos) ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων. κ. ὁ λύκος. Εὐριπίδης. cf. Κρεάγρα. Ferreae manus, Harpagonas vocant. H.

Ἁρπάζειν. rapere, eripere, ἀφαιρεῖσθαι, — σπεύδειν, festinanter, raptim, celeriter aliquid facere, ut *rapere*. — de raptu viginum. ἀπὸ φασγάνου ἢ-σά νιν. Or. 1634. ἐκ νεκροῦ ξίφος. Ph. 1465. sc. σώματος. ἁ-σας χεροῖν. Hec. 1125. ἐκ πυρὸς κεραυνίου. B. 288. ἐκ δόμων τέκνα. 763. ἀνέμων δύελλαι δεῦρό μ' ἢ-σαν βίᾳ. Cy. 109. πέπλους — πόντος — ἢ-σε. Hel. 431. τὰ τῶν ἐχόντων χρήμαθ'. E. Thes. IX, 3. κλεινὸν δόρυ. B. 628. τέγγοντος ἁ-άσας ἄκρου ποδός. Cy. 399. ἁ-σαντ' ἐς ἀγκάλας. I. 1598. κώπας φασγάνων. Ph. 1413. πτανοῖς ἁ-σθεὶς θοίνα. I. 903. μητρὸς ἁ-σθεὶς ἄπο. Hec. 513. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἢ-σε κρατεῖ; Ag. 635. ἀψυχίᾳ γ. γλῶσσαν ἁ-ζει φόβος. Spt. 244. ὑπὸ φόβου ἁ-ομαι. ὅταν παρῇ κλέψαι τε χ' ἁ-άσαι βίᾳ. S. Ph. 644. ὁδ' ἢ-σεν Χάρυβδις οἰωνοσκόπον. E. S. 500. εἰ δ' ἐκ δόμων ἢ-σο. M. λάθρα. E. E. 1041.

de celeritate, p. φθάνειν, ταχέως πράττειν, σπουδάζειν, σπεύδειν. δέδορκά σε πεῖραν τιν' ἐχθρῶν ἁ-άσαι θηρώμενον. Aj. 2. πεῖρα κ. δόλῳ μετίοντα τοὺς ἐχθρούς. ἢ-σ' ἡνίας χεροῖν. H. 1220. ἔσφιγγε. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁ-άσαι δόρυ. Spt. 608. τοσοῦτον γ' ἔστ' ταχὺς εἰς πολεμὸν, ὥστε προλαβεῖν δόρυ γυμνωθὲν παρὰ τῆς ἀσπίδος, κ. τ. λ. et ἢ ταχέως κινῆσαι δόρυ παρὰ τὸ γυμνωθὲν μέρος τοῦ ἀνταγωνιστοῦ — τάχιστα βάλλει αὐτὸν ἐκεῖσε τῷ δόρατι. cf. ξυναρπάζω φρενί. Aj. 16. εἰ πρόσθεν ἢ-σ' ἅ σε λέγειν ἐχρῆν. H. f. 535.

de raptu virginum mulierumque. γυναῖκας ἁ. ἐξ Ἑλλάδος. I. A. 1381. ἥντιν' ἢ-σεν Πάρις. 1382. ἄξει ἐκ ἐκοῦσαν ἁρ-άσας; I. A. 1365. ἁ-σθεῖσ' ἑκοῦσ' ἀπῴχετο. E. E. 1065. τοῦ Πιόντος ἁ-άσαι. S. C. 752. τὰν ἁ-σθεῖσαν χορῶν ἔξω παρθενίων. Hel. 1328. βίᾳ ἁ-σάν με. Tr. 959.

Ἁρπαλίζειν. cf. Ἁρπάζειν. Verba frequentativa hujus formae esse rara, docet Valck. ad H. 230. Δαμαλίζω. De Δνοπαλίζω, ἐντροπαλίζομαι E. M. haec: Τοιαῦτα δέ εἰσι ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ης πλεονασμῷ τοῦ αι. οἷον πύκτης, πυκτίζω, πυκταλίζω. Ἀνακρέων. κωκυτοῖσιν ἁ-ζετε. Spt. 228. θρήνοις ὁρμᾶτε. cf. Ἁρπαλέσαι. (-ίσαι.) ὁμιλήσαι. Z. et Ἁρπεδίσαι, ὁμαλίσαι, ἐδαφίσαι. H. μήτε κόνις ἀντιφόνους ἄτας ἁ-σαι. Eu. 969.

Ἅρπη. ἄμη. falx, ensis. δρέπανον. Lex. Sang. Σοφ. Κώμῳ Σατυρ. in B. Anecd. Νόμῳ Σατυρ. χρυσέαις ἅ. I. 192. cf. Ἁρπάγη.

Ἀρράγὲς ὄμμα, ὃ δάκρυον· ᾧ τρόπῳ φαμὲν, Κατεῤῥάγη μοῦ δάκρυον Σοφ. Σατυρ. H. Ἀ-ίσι. στερεοῖς, ἀκαταπονήτοις. Id.

Ἀῤῥενοῦσθαι. masculescere. ἠῤῥενωμένας. B. 687. corr. ἠρημωμένας. v. Ἐρημοῦν.

Ἄῤῥην κοινῶς, Ἀττικῶς ἄρσην, q. cf.

Ἄῤῥηκτος, ον. στερεὸς, ἰσχυρὸς, μὴ ῥηγνύμενος, ἰσχυρότατος. ἑπτάβοιον ἁ. σάκος. Aj. 577. Ae. S. 193. ἐν ἁ. πέδαις. Prm. 6. ἀναῤῥαγέσι, ταῖς μὴ ἐχούσαις φύσιν ῥήγνυσθαι.

Ἄῤῥητος, ον. Ἀ-ον ἀνιστόρητον, ἄφραστον, ἀπόῤῥητον, (ἀνωνόμαστον), ἄλεκτον, ἄφωνον, αἰσχρόν. Σοφ. Σίνωνι. H. ὐκ ἄξιος λέγεσθαι, βλάσφημος. Ἀ-ον. τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, κ. τὸ μὴ ἄξιον ἢ ὡς ἀποτρόπαιον, ὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι. ἢ ὡς αἰσχρὸν κ. ὑπερβολικῶς τὸ μέγα κ. τὸ πολύ. Ἀ-α· τὰ μὴ δυνάμενα ῥηθῆναι διὰ τὸ ὑπερβαίνειν τὸν ὑμέτερον νοῦν, οἷα τὰ περὶ τοῦ θεοῦ κ. τὰ μὴ ἄξια κ. πρέποντα. ἀ. κόρη. E. Alex. XXI. ἡ Περσεφόνη. H. non nominanda. ἀ-ε κόρας. Hel. 1323. ἄῤῥητ', ἀνωνόμαστα. Hec. 714. ἄ-α τ', θρᾶνά τε κ. χθονοστιβῆ. S. T. 301. τί τ' ἄ. ἀναμετρήσασθαί με δεῖ; Or. 14. τὰ μὴ πρέποντα. φιλῶ τὰ. ὀρῶν. I. T. 1198. σφάγια ἄ. 41. ἄ. ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν. B. 472. τὰ. ἐν ἀῤῥήτοισι γ. τὴν σὴν νομίζω δειλίαν. H. f. 174. λόγων ἄ-ον ὄπα. H. 602. δείπνων. S. E. 203. θδὲ ὀνομάσαι καλόν. τὰ μὲν λελεγμένα ἄ. ἐγὼ σοι κάτελῆ φυλάξομαι. S. E. 1012. ἀνέκφορα. Ἀ-ε ἀ-ήτων. S. T. 465. ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ Δεί λαια δειλαίων. ὐκ ἐπ' ἀ-ήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις. S. A. 556. ῥητὸν ἄ. τ' ἔπος. S. C. 1001. ἀθυρόστομος ὢν. p. δίκαιον κ. ἄδικον. ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄ. τ' ἔπος. Aj. 773. ὐκ ἄξιον λέγεσθαι,

βλάσημον. λέγω λόγον ἄ. 214. κακόφημον, μηδὲ λέγεσθαι ὀφείλοντα· τὸ μὴ δυνατὸν ῥηθῆναι κ. τὸ μὴ ἄξιον.

Ἄρρυθμος. μηδ' ἄ. ἔλθοις. H. 529. sc. ἔρως. μηδὲ ἄμετρός τις, καὶ ἄτακτος ἔλθοις. ῥυθμὸς γ'. ἔστιν ἡ μουσικὴ τάξις.

Ἀρρυσίαστος. ἐλευθερωθεὶς, ἐλεύθερος. κἀρρυσιάστους. Ae. S. 612.

Ἄρρωξ. ἄ. χέρσος. S. A. 251. μὴ ἐσχισμένη. et H. οὐκ ἐρρωγώς.

Ἄρς. v. Ἀρὴν. χρυσέας ἔρις ἀρνὸς. Or. 810. λόχευμα — τὸ χρυσόμαλλον ἀ. 999. Ἑρμῆ. φησὶ τὰ πόλμια, καθότι ἐπιδέδοται αὐτῷ. ἄρνας συμπεπλεγμένους. Cy. 223. ἀρνῶν θαλάμοις. 57.

Ἀρσάκης. Prs. 991. ἱππιάναξ.

Ἀρσάμης. ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων μέγας Ἀρ. Prs. 37. 308.

Ἀρσενογενής. γένος Αἰγύπτιον — ἀ-ὲς. Ae. S. 821. p. ἄρσεν.

Ἀρσενοπληθής. Similia sunt γυναικοπλ., θηριοπλ. ἀ. ἐσμὸν ὑβρισὴν Αἰγυπτογενῆ. Ae. S. 31. p. ἄρσενα.

Ἄρσην. attic. p. ἄῤῥην. ut πόρση, θάρσος, ταρσὸς, πόρσω, Τυρσηνικὸς, Χερσονησία γῆ. — ἀνὴρ, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, ἐντονος. — de plantis. τίκτω πόρον. An. 24. δυὸ ἄ. Ph. 55. νεογνὸς. I. T. 1223. ὅστις τῷ ἄρσενος πατρὸς ἐκ ὠνόμασται. E. E. 934. ἔρωτι ἄ-ος σχεθεὶς. Dan. 6. σπορὰ. Tr. 503. νηδὺν. B. 527. τὸ ἄ. γένος. E. Dan. VII. ῥόλυ. Ae. S. 490. ἄ-ος τόκος. E. E. 652. παῖς. Al. 312. παῖδες. I. T. 57. Ph. 16. ἄ-ός θ' ὁμῷ γόνον. Ch. 498. vertunt masculam prolem. v. hunc morem Hebraicum ad Παῖς in auxilium vocatum. ἀκέραιος ἐκ τε μητρὸς ἄ. τ' ἄπο. Ph. 950.

ἀρσένων. μή μ' ἐν ἀ. ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον. Her. 565. πῶς γυναιξὶν ἀ. ἕξει κράτος; Hec. 883. Λῆμνον ἄρδην ἀ. ἐξῴκισαν. 887. ἀ. γέννα. M. 428. Ae. S. 490. χείρον' ἀ. νόσον ταύτην νοσοῦμεν. An. 219. ἀ. μείζονες ψυχαὶ. E. S. 1102. εὐναῖς ἀ. ὑπηρετῶν. B. 223. τὸ θῆλυ μᾶλλον οἰκτρὸν ἀ. H. f. 536. ἰσχὺς ἀ. E. Aeol. XI. ἔκγον' ἄ-ν' ἀ. XX. πανταχῇ λελείμμεθα ἀ. ἀεὶ δίχα. E. Dan. IX. ἀ. ἐρημία. Hec. 1017. ἀ. φόνος. Or. 933. πάντα δι' ἀ. πράσσειν. E. S. 40. ἕλκει ἄνδρας θύουσα. I. T. 621. τὸ ἄ-εν αὐτοῖς ὠφελεῖ. H. 970. συγγνώμην αὐτοῖς παρέχει τὸ εἶναι ἀνδράσιν, ταῖς γυναιξὶ δὲ ὅ, ἢ τὸ καλεῖσθαι ἄ-ας, ἐπεὶ ἐκ αἰσχύνονται ἐρῶντες, ἢ τὸ θρασὺ κ. ἀναιδές. ἄ. κρύπτειν ὄμματ' ἀ. χρεὼν. Hec. 570.

p. ἀνδρεῖος, ἰσχυρός. θῆλυς μὲν αὐτὸς, ἄ-ας δ' ἐχθροὺς ἔχων. S. Atr. I. ὦ τὰς φρένας μὲν ἄ. κεκτημένη. Or. 1204. ἁρμόζουσα μὲν ἀνδράσι διὰ τὰς φρένας, γυναιξὶ δὲ ὁμοία τὸ σῶμα, εὐπρεπὴς οὖσα κ. γυναικὸς φύσιν ἔχουσα. εἴη δὲ νίκη κ. κράτη τοῖς ἄ-εσιν. Ae. S. 948. ἄ-ας, ὁ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. 953.

κτύπος ἄ. πόντου προβολῆς. S. Ph. 1455. ἰσχυρὸς, ἐντονος. Ἀχέροντος ὀξυπλῆγος ἄ. χοὰς. S. Polyx. II.

de plantis. ῥαχὺς ἄ. E. Erechth. I. 28. opp. θῆλυς. πολλὸν δ' ἄ-ν' ἐκτεμόνθ' ὁμῷ ἄγριον ἐλαιον. S. Tr. 1196.

Ἀρτακή. πόλις Φρυγίας et Ἀρτακεύς. Steph. Byz. τί μέλλει' Ἀ-εῖς. S. fr. 97.

Ἀρταμεῖν. κατακόπτειν. Εὐριπ. Πελειάσιν. H. μαγείρειν, ἄρταμος γ. ὁ μάγειρος. ad Alc. 497. εἰς ἄρτα τέμνειν. Eust. Schol. ad Oppian. Hal. 622. laudatum a Monk. Διαρταμέοντες. διακόπτοντες. Ἄρταμος. πᾶς σφαγεὺς κ. φονεύς. κυρίως δὲ, ὁ μάγειρος, ὁ κατὰ ἄρθρα τέμνων. ταῦρον ἀρ-εῖ. E. E. 816. ἄνδρας. Al. 497.

Ἀρτάμης τε Βάκτριος. Prs. 316. ὄν. κύρ. τῷ ἡγεμόνος.

Ἄρταμος. κρεουργὸς, μάγειρος· τάττει αὐτὸ Σοφ. ἐπὶ τῷ φονέως. Lex. Sang. cf. Διαρτᾶν et Ἀρταμεῖν.

Ἀρτᾶν. κρεμᾶν, ἀρταμᾶν. Δέρην. An. 812. ἱμᾶσιν εἰς τὸπισθεν ἀ-ήσας δέμας. H. 1222. βρόχοις ἀ-ωμένη. Tr. 1012. ἐν βρόχοις ἠρτημένη. H. 799. δέλτος ἐκ χερὸς ἠ-η. 857. σκῦλ' ἠ. I. T. 74.

Ἀρτάνη. κυρίως ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη. ad S. T. 1266. Pergit E. M. Σοφ. δὲ ἐπὶ δεσμῷ ἐν Ἀντιγόνῃ (54) et B. Anecd. Σοφ. δὲ ἐν Αἰχμαλωτίσιν ἐπὶ τῷ δεσμῷ. Χαλᾷ κρεμαστὴν ἀ. S. T. 1266. τὴν ἀναρτητικήν. ἀ-αις θανοῦσαι. Ae. S. 156. πολλὰς ἀ. ἄνωθεν ἐμῆς δέρης ἔλυσαν. Ag. 875. κἀρτάναν. 1089. πλεκταῖσιν ἀ. λωβᾶται βίον. S. A. 54.

Ἀρταφρένης n. pr. Prs. 21. v. Ἀμίστρης. 775. Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης. Prs. 29. μυρίους ἵππου βραβεῦς. 300. 967.

Ἄρτεμις. Δήμητρος δὲ Ἄ-ιν θυγατέρα εἶναι, κ. ὃ Λητοῦς ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοῦ Ἕλληνας. Pausan. Arcad. c. 37.

Epith. κυναγὸν. S. E. 563. φίλα. Spt. 135. γαιοχόν τ' ἀδελφεὰν. S. T. 160. Ὀρτυγίαν ὁμόσπορον, ἐλαφοβόλον, ἀμφίπυρον. S. Tr. 213. ἐπίφθονος ἀγνὰ. Ag. 135. εὔφρων, ἀ καλὰ τοῖς δρόσοισι λεόντων. 140. ταυροπόλα. Aj. 172. δέσποιναν. S. E. 626. προξατηρίας Ἄ-ιδος εὐνοίαισι. Spt. 435. ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει. S. T. 162. τὰς πυρφόρους Ἄ-ος αἴγλας. 207.

Ἀρτηρία. διαφέρει δὲ ἀ. φλεβὸς τῷ τὴν μὲν ἀ-αν ἔχειν πνεῦμα πολὺ κ. ὑποκάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς, αἷμα δὲ ὀλίγον· τὴν δὲ φλέβα αἷμα μὲν πολὺ κ. ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀ-ίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον. S. πνεύματος δεκτική. Z. πλεύμονός τ' ἀρ-ας ῥοφεῖ. S. Tr. 1054. τὰς φλέβας.

Ἄρτι. ἐπὶ τῷ ἀπηρτισμένως κ. πεπληρωμένως. λέγεται δὲ κ. τὸ μέρος τοῦ παρεληλυθότος, συναπτέον τῷ νῦν, ἐναντίως ἔχον τῷ αὐτίκα. τοῦτο γ. κατὰ τὸ μέλλον συνάπτει. B. Anecd. cf. -ίως. πρὸ μικροῦ, εὐθύς. H. ἄφαρ, αὐτίκα, παραχρῆμα. Οἱ Ἀττικοὶ Ἄ-ι, ἀντὶ τοῦ Νῦν λέγουσιν, Ἄ-ίως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου in Hec. 955. Οἱ μὲν Ἀττικοὶ τὸ πρὸ ὀλίγου, οἱ δὲ Ἕλληνες κ. περὶ τοῦ Νῦν. Moer. Att. πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποτημένος. Tim. ἀρτίως. et S. in Plat. Theaet. σημαίνει τὸ παρὸν κ. ὑπόγυον κ. τὸ παραυτίκα μέλλον γενέσθαι. Ἄ. γινώσκει τόδε. M. 85. ἀ. σωφρονῶν. Or. 254. μανθάνων. Al. 943. πέφυκ γεύομαι. 1072. ἀπαλλάξαι βίου. Hel. 309. καίνεις. H. f. 967. λέγει τὰ κακά. E. Inus XVII. θάλλων σάρκα. E. CXXXVII. δόμους πάρειμι. H. 804. ἦλθεν ἄ. μοι γνώμης ἔσω. 510. κακῶν ἄ. κῦμ' ἐξαντλῶν. I. 927. τί μ' ἀ. πημάτων λελημένον ὀρθοῖς. E. Dict. XV. ἄ. γένυν ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα κατέκομον βάλλει. B. 1183.

Ἀρτιβρεφής. Spt. 335. v. Ἀρτιτρεφής.

Ἀρτίδακρυς. εὐχερὴς πρὸς δάκρυον. H. ἀ. M. 903. προσφάτως δακρύουσα.

Ἀρτιζυγία. πρὸ μικροῦ γενομένη αὐτοῖς σύζευξις κ. συνάφεια μετὰ τῶν ἀνδρῶν· ἢ ἡ ὑγιοζυγία τῶν ἀνδρῶν. ἡ ἐκ νέου συνάφεια. ad Prs. 540. αἱ δ' ἀβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀ-αν, λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας.

Ἀρτιθανής. ἀλόχου νέκυν ἀ. Al. 603. τὸν νεωστὶ ἐν τοῖς θανοῦσι γινόμενον.

Ἀρτίκολλος. Ἀ-ον. ἐν συναφῇ ἁρμόδιον, ἢ τὸν ἀρτίως κολλώμενον, ποταπὸν, ὁλόκληρον. ἀ. ἀγγέλου λόγον. Spt. 358. νέον. ὅπως ἂν ἀ. συμβαίνῃ τάδε. Ch. 576. ἡρμοσμένα. H. σύμφωνα, κ. ὑγιῶς συναρμοζόμενα ταῖς νεωστὶ συνθήκαις ἡμῶν.

Ἀρτιμαθὴς κακῶν. Hec. 685. ἀρτίως κ. νεωστὶ ἕτερα μαθοῦσα κακὰ, ἢ τελεία οὖσα εἰς μάθησιν.

Ἄρτιος. ἄρτ. τοῖς ποσὶν, ὑγιόπους. H. ὁλόκληρος. Z. ὑγιής. Opp. τὰ κόλουρα. ταῦτα γ. ἐν ταῖς ἱερουργίαις ἐ θύετο κ. καθόλου, ὅπερ ἂν ᾖ μὴ τέλεον κ. ὑγιὲς, ἐ θύεται τοῖς θεοῖς. S. ἄ. γ. τὸ ἀνέλλιπὲς, διὸ κ. ὑγιές. H. in Ἀρτίφρονιν. ἄ-α. ἡρμοσμένα, τέλεια, ὑγιῆ. λέγεται δὲ ταῦτα κ. ἄρμενα. B. Anecd. ἐκ ἀ. ἔχεις φρένας. Tr. 417.

Ἀρτίπλουτος. opp. Ἀρχαιόπλουτος. λαβὼν ἀ. χρήματα. E. S. 742.

Ἀρτίπους. ὁ ὑγιὴς κ. ἄρτιος τὰς πόδας. Z. ἄρτιος τοῖς ποσὶν, ὑγιόπους. H. ὑγιεῖς τὰς πόδας ἔχων. B. Anecd. ἀ. θρώσκει δόμους. S. Tr. 58. ἀρτίως κ. ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορεύεται.

Ἀρτιτρεφής. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαζιδίων ἀ-εῖς βρέμονται. Spt. 335. ἀρτιτρεφῶν, ἤτοι νεογνῶν ἔδει εἰπεῖν, πρὸς τὸ μαζιδίων, ἐπήνεγκε δὲ πρὸς τὸ Βληχαὶ, αἵτινες τῶν νηπίων ἦσαν. al. ἀρτιβρεφεῖς.

Ἀρτίτροπος. κλαυτὸν δ' ἀ-οις. Spt. 318. ταῖς νέαις ταῖς ἄρτι τρεπομέναις ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὴν τελειοτέραν.

Ἀρτίφρων. ὑγιὴς τὴν φρένα, σώφρων, συνετός. cf. ἄρτιον γ. τὸ Ἀνελλιπὲς, διὸ κ. ὑγιές. H. ἀνὴρ. M. 294. ἀ. ἐγένετο ἀθλίων γάμων. Spt. 763. ἔμφρων ἐγένετο, συνῆκεν, ὃ ἔπραξε κατὰ τῆς μητρὸς, ἐπιγνώμων, εἰδήμων.

Ἀρτίχριστος. φάρμακον. S. Tr. 687. παραυτὰ χριόμενον.

Ἀρτίως. cf. Ἄρτι. ἄφαρ, αὐτίκα, παραχρῆμα. τελείως, ὑγιῶς. ἐ μόνον δὲ ἄρτι τὸ πρὸ ὀλίγου. B. Anecd. et οἱ Ἀττικοὶ Ἄρτι ἀντὶ τοῦ Νῦν λέγουσιν, ἀρ-ως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου in Hec. 955. cf. Ἄρτι. πρὸ μικροῦ, νεωστὶ, κ. ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως, ἔναγχος. S. in Hec. 685. τέθνηκεν ἀ, νεοσφαγὴς. S. Tr. 1130. ἀ. προσσείχοντα. S. T. 78. μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀ. ἐμοὶ. 243. τὴν ἀ. θανοῦσαν. Hec. 955, ὧν ἔλεξεν ἀ. S. Tr. 346. ἀ. φανεῖσα φάμα. S. T. 474. κλύουσαν. S. E. 481. ὄλωλεν. M. 1125. πρὸς τὸν ἀ. πόσιν. 1178. συμφορὰ ἀ. ἡ σή. H. 433. ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς προβάλλων ἀ. ἐκ εἰδέναι. S. T. 745. ἦν ἀ. ἔλειπον. 907. γυναικὸς ἀ. μεμνήμεθα. Al. 534. χωλοὶ ἀ. γεγενήμεθα. Cy. 633. ἡ τέρψις ἀ. πάρα. Hel. 632. ἠγνίσμεθα. E. E. 793. ἀ. πόντῳ σάλον παύσαντε. 1241. χαλινὸν ἀ. δεδεγμένον. E. fr, CLXVII, 4.

Ἄρτος. ἄρτῳ Ὀρίνδῳ. S. Tripr. q. v.

Ἄρτυμα. Ἀ-σι. τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Σοφ. Φινεῖ. H. Ἀ-τα. ἐκ ἡδύσματα. Σοφ. Φαίαξιν. Lex. Sang. Ὅτι ἀ-τα εὕρηται παρὰ Σοφοκλεῖ. Καὶ βορᾶς ἀ-τα. Athen. v. Br. διαβρέχεις τὰ-τα. Ae. fr. 317.

Ἀρύεσθαι. Ἀρύτεσθαι. Ἀττικῶς. Moer. A. ἀ-τομαι κάλλιον, ἢ ἀρύομαι. Thom. M. Sic Ἀνύειν et Ἀνύτειν. ἀ-σάμενος. ἀντλήσας. B. Anecd. Ὑδάτων πῶμ' ἀ-σαίμαν. H. 209.

Ἄρυθμος. Ἀ-ων. ἀσυμφώνων. Σοφοκλῆς Αἰγίσθῳ. H. Ἄ-ος. ἄμετρος. Id.

Ἀρύσεις. τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ κ. Ἀρυσῆρας κ. Ἀρυσίχους ἐκάλουν. S. fr. 45. ἢ τὰς ἀ-εις ὧδ' ἔχου ἐκώμασας.

Ἀρχά. v. ἀρχή.

Ἀρχαγός. Subst. et Adject. ἀρχηγός. v. Ἀρχηγέτης. Ut χοραγὸς, κυναγός. τὸν Ἕ. ἀ. H. 152. ὁ πάρος ἀ. ὤν. I. 723. ἀ-ὺς εἶχον τιμὰς. Tr. 196.

Ἀρχαιϊκὸν κ. πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δυὸ ι Ἀριστοφάν. (Νεφέλαις. 821.) ὡς παιδάριον εἶ κ. φρονεῖς ἀρχαϊκά, ubi editur Ἀρχαϊκά. Bekker. Anecd. p. 449. 10. Ἀχαιός.

Ἀρχαιόγονος. ἀ δὲ σπέρμ' μὲν ἀ-ων ἔντεσ' Ἐρεχθειδᾶν. S. A. 981. Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις, ἁρπάσας Ὠρείθυιαν τὴν Ἐρεχθέως ἐξ ἧς ἔσχε Ζήτην κ. Κάλαϊν κ. Κλεοπάτραν.

Ἀρχαιόπλουτος. cf. Ἀρχέπλουτος. ἀ. δεσποτῶν πολλὴ χάρις. Ag. 1401. πατρὸς εἰς ἐδώλια. S. E. 1393. ἐξ ἀρχῆς πλούσια.

Ἀρχαιοπρεπής. σέβουσα τὰν σὰν — τιμὰν. Prm. 408. παλαιάν. μεγαλοσχήμονά τ' ἀ.

Ἀρχαῖος. διαφέρει τὸ παλαιὸν τοῦ ἀρχαίου. Τὸ μὲν π-ὸν πᾶν κ. ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἀρχαῖον ἐ πᾶν παλαιόν. τὸ γ. ἀρ-ον σημαίνει κ. τὸ ἀρχῆς ἔχεσθαι, in Apoll. Arg. παλαιὸς, κρόνιος, ἁπλοῦς, — εὐηθὴς, μωρός. cf. S. ad Prm. 318.

c. Subst. τὸν ἀ. φίλον. Cy. 434. τρίποδος ἀ-ον νόμον σώζουσα. I. 1322. E. Dict. V. Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀ-οις νόμοις. S. C. 1382. παιδαγωγὸς ἀ. γέρων. E. E. 287. γέροντος. 853. λάτρις ἀ-ων δόμων. E. Phryx. VII. ἀ-α λατρι- Hec. 609. δράκοντες, ἀ-όν τι πάγχρυσοι γένυν- I. 1427. αἰσχύνη φρόνοισί τ' ἀ. Prs. 771. λόγοις μέν ἐς' ἀ. ἀνθρώπων φανεῖς. S. Tr. 1. Παροιμία ἐκ πολλοῦ ἤτως εἰρημένη. ὁ τρόπος ἀναχρονισμός. Μεταγενέστερος γ. ὁ Σόλων ὁ μηδένα μακαρίζειν δεῖν πρὸ τελευτῆς πρὸς Κροῖσον ἀποφηνάμενος. Hercules fere circa 1384. a. C. N. ex Larcheri supputatione vixit, Solon circ. Ol. 46. 3. a. 592. Höpfner. παλαίφατος, γέρων μῦθος. τάφον. S. E. 893. τὸν ἐκ πολλῆς φροῦδο μημένον. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον βρέτη. Spt. 196. πατρῷα εἴδωλα τῶν θεῶν Βασιλικὰ παρὲ τὴν ἀρχήν. τὰ ἐξ ἀρχῆς ὄντα πόλει ἀγάλματα. ματρὸς. Ae. S. 52. antiquam μεγάλαιν θεαῖν ἀ. στεφάνωμα. S. C. 683. στέφανος, ἀ. στέφος. Ae. fr. ex Athen. XV. p. 67 ἀ. τὰ Λ. οἴκων ὁρῶμαι πήματα. S. A. 594. χῆνας ἐξέσθοντας ἀ. φύσιν. Ch. 278. i. e. πρὶν γλυκεῖαι παῖδες ἀ-ου Σκότου. S. C. 10 δός μοι χειρὸς σῆς πίστιν ἀ-αν τέκνοις. 163 τοῦ ἐνεζόμενοι στέγος ἀ. Prs. 139. δόμοις ἐπασάλευσαν λάφυρα ταῦτα ἀ. γάνος. Ag. 587. θεν ἀ. περὶ τάρβει. Prs. 693.

vetustate contemnendus, μωρὸς, χρόνι ἀ-αῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prm. Ἀ-α λέγονται τὰ μωρὰ, διότι οἱ ἀ. τοι

ἦσαν, ἀπλύστοι κ. εὐήθεις. ἢ ὅτι οἱ γέροντες οἱ ἐξωροι τοιοῦτοί εἰσι.

Ἄρχειν et Ἄ-σθαι. auctorem esse, incipere, ἀρχὴν ποιεῖν, — κρατεῖν, βασιλεύειν, κυριεύειν, στρατηγεῖν, ἡγεῖσθαί τινος. Ἄ-ω τῶδε κ. τόδε ἀντὶ τοῦ Κατάρχω. Σοφ. Λακαίν. II. cf. ad E. 522. c. Genit., Acc. et Dat. Ἄ-ω καθυβρίζουσα. S. E. 522. Eust. p. 241. ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων. προκατῆρξα τοῦ χαλεπαίνειν. τὸ δὲ τοιοῦτον, Ἄρχειν κ. Κατάρχειν λέγεται παρὰ τοῖς ὕστερον κ. Ὑπάρχειν, ἐξ οὗ κ. ἡ Ὑπαρχή. κ. Ὅμηρος μὲν μετοχῇ αὐτὸ συνέταξεν· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον κ. Γενικῇ αὐτὸ συντάσσουσιν, οἷον ἄ-ω ἀπειλῆς ἢ μάχης. Ἔστι δὲ ὅτε παθητικῶς προφέροντες κ. Αἰτιατικὴν ποιοῦσιν ἐν αὐτῷ σύνταξιν, οἷον κ. τὸ Κατάρχομαι νόμον βακχεῖον.

c. G. incipere. ἀρχέτω τις λόγου. Ph. 450. E. S. 403. Her. 889. ὁ θυραίων πημάτων ἄ-ει λόγος. Al. 817. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλ. ναῦς. Prs. 408. ἀρχὴν ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου. ἦρξε πημονῆς. M. 1372. τοῦνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄ. θεᾶς. Tr. 990. ἄ-ε τῶν ἐμῶν γάμων. Hel. 1247. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην βίου. H. 87. οἷοις φροιμίοις ἄ-ει λόγου. H. f. 538. ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι; Hel. 637. ἤρξαντο χόλου. Prm. 199. ἐπεὶ ἔρις κ. φάσις τοῖς θεοῖς ἐγίνετο. ἦρξω λύσσης. Or. 401. ὧν ἦρξεν κακῶν. E. Phryx. V. 5. Hel. 433. φόνου. B. 1112. φροιμίων ἄ-ει κακῶν. Tr. 707. δεινοῦ ἄ-μαι προβλήματος. E. E. 985. ὅτου. Ph. 583. ἐκ τῶν θεῶν ἄ-σθε. Hel. 1080. ἄρξομαι λέγειν. M. 475. ἐκ τοιῶνδε ἄ. 1336. ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη. H. 408. ὅθεν ἤρξατο τρέφειν δόλ' αἰθήρ. E. fr. CL. 3. ἄρχ' αὐτός, ὡς σοι θυμός. S. E. 1319. ἐκ γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε γίγνεσθαι κακόν. H. 410.

c. Acc. ἅπερ ἦρξεν. Ag. 1530. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ — ὡς ἄρξασά τι λυπηρόν. S. E. 553. ὡς λυπήσασά με, τοιαῦτα ἀντακήκοας. ἐμοῦ γ. εἰπόσης ὀδύν, σὺ προκατήρξω τῆς εἰς ἐμὲ λοιδορίας. ἄρξομαι πόθεν. I. A. 442. ἀφ' ἧς (ἑστίας) τὸ σῶφρον πᾶς ἂν ἄρ-σθαι θέλοι εὐχὰς ποιεῖσθαι. Phaëth. Herm. II. 36.

p. ἡγεῖσθαι, βασιλεύειν, στρατηγεῖν. (cum Genit.) ἐγκρατῆς εἶναι. χθονός. Hec. 771. γῆς. M. 702. Ἑλλάδος. Or. 1168. ὥστ' αὐτὸς ἄ. αὖθις ἀνὰ μέρος λαβών. Ph. 481. p. τὴν ἀρχήν. ἄ. παρόν μοι. 523. θεὸς — οὐκ ἄ. ἔτι M. 493. πολλῶν. Al. 690. δόλων. An. 374. ἱππικοῦ τ' ὄχλου πολλῶν θ' ὁπλιτῶν. 761. ναῦς στρατοῦ. I. A. 260. ὧν ἄναξ ἄ-ε. 279. νεῶν χιλίων. I. A. 355. ναός. Hel. 1430. νεώς. 1568. χρυσέων τ' ἐκπωμάτων ἦρχ' αὐτός. I. 1176. praeerat. ἄ-ει κάκιστος τῶν νέων. H. f. 257. ἐμαυτοῦ ἄρχ. ἐπίζαμαι. E. fr. B. 19. 2. ἄ-ων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἢν ἔχων τύχῃ. I. A. 375. ὅπλων ἄ-οντα. 374. δόμων ἄ-οντας. I. 1070. οὐκ ἄ-εται ἐνὸς πρὸς ἀνδρός. E. S. 404. ἀ-όμεσθ' ἄρ', ἐ κρατοῦμεν. Hel. 1654. ἄ-σθαι χρεὼν κακὸς ὑπ' ἐσθλῶν. E. fr. XLI. πέρα δίκης ἄ-ω. S. E. 522. ὁ χερός, ὁ ποδός, ὅ τινος ἄ-ων (p. ἐγκρατής). S. Ph. 860. ὀδὺν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν, ᾠδὲ βλέπειν. εὖθ' ἁ-ε χώρας. Prs. 854. μέγας ἦν ἐκεῖνος ἄ-ων χρόνος πημάτων. Aj. 935. ἀρχηγός. κἀκ τῶνδ' ἄ-ομαι. S. E. 264. ἐξουσιάζομαι. ἄρχομαι ἐκ τε λύρας, ἐκ τε νόμων. S. fr. 75. ὅτοι κακῶς γ' ἄ-οντος. S. T. 629. ὅτ' ἐς γᾶν προπιτνοῦντες ἄρξονται. Prs. 587. ὑποκλιθήσονται, ἀχθήσονται. ὅτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄ-οιτ' ἔτι. Aj. 1076.

ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος ἄ-οι. S. A. 154. ἀρχέτω τῆς ἡμῶν χορείας.

c. Dativ. δαρὸν οὐκ ἄρξει θεοῖς. Prm. 940. βασιλεύσει. θέον εἰπεῖν θεῶν, θεοῖς εἶπεν Ὁμηρικῷ ζήλῳ. Ἐκεῖνος γ. τινὰ δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει. ad Il. B, 345. πόλει ἄ-ων. E. fr. CCXX. βάρβαροι Ἕλλησιν ἄρξουσι; An. 667.

p. Κατάρχ. Θεοῖς γ. ὅποτ' — ἄρξασι Φρυξὶ τὴν κατ' Ἀργείους ὕβριν, ξυναινέσαιμ' ἂν ταῦτα. S. Λακαιν. ex Priscian. XVIII. cf. Init.

Ἀρκτέον. τὸ πρᾶγμα. Aj. 854. ἄξιον ἀρχὴν λαβεῖν τὸ πρᾶγμα. ἀ. γ' ὅμως. S. T. 628. ἀλλὰ χρὴ βασιλεύειν, κυριευτέον ἐμοί σου. sub imperio habendus.

Ἀρχέλαος. al. Ἄ-λειος, male, quod esset praedae rector. τίνα δὲ κ. πενθήσομεν τῶν ἀ. Prs. 295. p. vulg. ἀρχελείων. λαῶν ἀρχόντων. τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν, et ἡγεμόνων λαῶν.

Ἀρχέπλουτος. Ἄ-ον. ἄρχοντα τοῦ πλούτου. Su. Z. in Ἀρχαιόπλουτος. ἀ. κ. καταζάτην δόμων. S. E. 72. ἄρχοντα πλούτου, κ. τὴν ἀρχαίαν τύχην ἀπολησόμενον.

Ἀρχέτας et ης. ἄρχων. παρὰ θρόνον ἀ-αν. Her. 753. λυτροῖς ἔπεσεν ἐμὸς ἀ. E. E. 1149. χρόνος ἔκρανε λέχος ἐμοῖσιν ἀ-αις. Phaëth. Herm. I, 56.

Ἀρχέχορος. ποδὸς ἀ. Tr. 151. p. χοραγοῦ.

Ἀρχή et -ά. ἀφορμή, initium — τυραννὶς, ἄρχοντες, δυνάσαι. ἀ-ὰν μακαρίαν νυμφευμάτων. I. A. 832. τύχα μερόπων ἀ-ὰ κ. τέρμα. Ae. fr. 290. λόγου. Ph. 1346. ἀ-ὰς τῶν λόγων. I. A. 320. σμικρᾶς ἀπ' ἀ. νεῖκος ἀνθρώποις γλῶσσ' ἐκπορίζει. An. 643. ἀφορμῆς. τὴν ἀ. ἀφεὶς. 392. ἐάσας πρὸς τὴν ἀναίτιον φέρῃ. τὴν ἀρχὴν τοῦ πράγματος ἀφεὶς πρὸς τὴν τελευτὴν φέρῃ. πημάτων. H. 272. κακῶν. I. A. 1124. ἀ-ὰ πολλῶν πόνων. I. T. 939. κακῆς ἀπ' ἀ. E. Aeol. II. πικρὰς ἐς ἀ. βαίνεις. Hel. 667. κακοῦ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος ἀ-ὰν. Spt. 673. θανάτου. Or. 1395. κατ' ἀ-ὰς ὀδαμῶς ἀνεκτὸς ἦν. E. Philoct. III. ἀπ' ἀ. Ph. 1589. ἐξ ἀ. M. 106. ἀ-ὴν. S. A. 92. S. E. 439. p. πρῶτον, καταρχὰς, ὅλως, ut τέλος, tandem. Aj. 92. εὖ ἀ-ὰς εἰπας. I. A. 990. p. καταρχάς. ἀ-ὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην. S. Ph. 1239. πλεκτὰς πεισμάτων ἀ-ὰς. H. 762. ἠκούσατ' ἀ-ὰς δεσπότου σεναγμάτων. Phaëth. Herm. II. 76.

p. τυραννὶς, ἄρχοντες, δυνάσαι, ἡγεμόνες. τὰν σὰν οὐθάνατον ἀ-ὰν. S. T. 905. κ. μὴ δίκαια, πρέπονι' ἀ-αῖς βίου βίῳ φερομένων αἰνέσαι. Ch. 76. al. τύχαις, et ἄταις. ἐξότου τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον. et ἐμοὶ δὲ πρέποντα κ. ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς βίου κ. τ. λ. quod esset vel p. κατ' ἀπαρχὰς vel ἀπαρχαῖς, in flore aetatis. Mihi est: imperio in meam vitam, in praeceptis meae agendi rationis. cf. Πρέπειν. ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετ' ἀ-ῆς. Ph. 75. ἐπὶ τῆς βασιλείας. μετενήνοχε δὲ ἀπὸ τῶν κυβερνητῶν. τοιοῦτόν ἐστι κ. τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Ζεὺς ὑψίζυγος. et ἀπὸ τῆς τιμῆς κ. τῆς καθέδρας δηλοῖ τὴν βασιλείαν. cf. Ζυγός. πρὶν ἂν — ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀ-ὴν. Prm. 166.

ἀ-ῆς λαβέσθαι κ. κράτης τυραννικῆ. S. C. 373. λέξει γ. ἀ-αῖς κ. λοχαγέταις τάδε. Ph. 980. ἐδάη λαγοδαίτας πομπῆς τ' ἀ-ὰς. Ag. 123. ἐν ἀ-αῖς ἥμενοι, κατὰ πτόλιν. An. 700. ὅστις ἂν δύνηται πόλεος ἔν τ' ἀ-αῖσιν ἤ. Or. 895. τοιῶνδέ γ' ἀ-ῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Prs. 326. πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀ. τινα. E. Erechth. II, 30. ἥδη μετέχεις ἀ-ῆς. E. fr. CLV, 8. τίν' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά; I. T. 191. ςερέντα ἀ-ᾶς. I. A. 357. ἀ-ὰς γῆς. Ph. 1580. ἀ-αὶ ἐπληρῶντο. An. 1098. ἐπεὶ κατέσχες ἀ-ὰς. I. A. 343. ἀ-αὶ νεὼς. Hel. 1596. ἀ. ἐπιχώριοι χθονὸς. I. 1111. ἀ. τε πολισσονόμους ἕξει. Ch. 856. κατ' ἀ-ῆς γ. φιλαίτιος λεὼς. Ae. S. 488. ἄξιον δ' οὐρανῦχον ἀ-ὰν σέβειν. Ch. 952. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀ-ὴν ἐφαίνου. S. T. 737.

Ἀρχηγενής. ἀρχηγός, ἡγεμών, ὁπαδός, συνακόλουθος. κ. ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀ-ῆ. Ag. 1629.

Ἀρχηγετεῖν. ἄρχεσθαι, ἐξάρχεσθαι, κατάρχεσθαι. ἀπὸ τῶνδ'. S. E. 83.

Ἀρχηγέτης. Ἀ-αι. ἡγεμόνες αἱ ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν. B. Anecd. vid. Ἀρχηγενής. ἄρχων, ἡγεμών. τῷ γένει ἀ-ῃ. Or. 554. πρωταιτίῳ τῆς εἰς φῶς προαγωγῆς. θεὸς ἡγῆ τύχης ἀ-ας. E. E. 891. ἀνὴρ ἀρχ. S. T. 751. ἀρχηγὸς τῆς τάξεως, βασιλεύς. ἄναξ Ἐ. ἀ-α. Spt. 978. ὁ γ. ἂν τὰ παρόντα συνέβη πήματα, εἰ μὴ τὸν ἀδελφὸν ὅτως ἐξέλασεν. τῆσδε γῆς ἀ-έται. Ae. S. 186. 254.

Ἀρχηγός. cf. ἀρχαγ. ἀρχηγέτης. οἱ — γύαι τόνδ' ἱππότην Κ. εὔχονται σφίσιν ἀ-ὸν εἶναι. S. C. 60. χθονὸς. I. T. 1303. ςρατῆ. Tr. 1267. δίκη γ'. ἔςι φωτὸς ἀ-ῆ τίειν γυναῖκ'. Ag. 266.

κακῶν ἀ-ὸν ἐκφαίνεις λόγον. H. 881. κακῆ λόγῃ ἀρχήν.

Ἀρχῆθεν. S. Andromed. V. in H. Κυριόν. p. ἐξ ἀρχῆς et B. Anecd. ὐκ ἔςι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔςι κ. τοῖς Ἴωσιν.

Ἀρχικός. ἔτ' ἀ. σοι πᾶς δῆ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει. Ch. 257. θώκοις ἀ. ἐνήμενοι. E. Philoct. VI.

Ἀρχιτέκτων. δύο σημαίνει τὸν τῶν οἰκοδομημάτων εἶναι ἐπιςάτην κ. κυρίως τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων ὃς κ. τὴν διάθεσιν τῆ κατασκευάσματος ἐπινοεῖ. λέγεται δὲ ἀπὸ τούτων κ. ὁ κατασκευάσας τινὶ κ. ὁ σκευωρησάμενος πρᾶγμά τι. τεχνίτης, δημιουργός, μηχανορράφος. τοῖσιν ἀ. πείθεσθε. Cy. 475. sc. τῆ δόλῃ.

Ἀρχός. τὸν μέγαν βασιλῆ νυμφεύετε ἀ-ὸν. Phaëth. Herm. II. 26.

Ἀρωγή. βοήθεια, ἐπικουρία. Ἀ. δ' ὅτις ἀλλήλοις παρῆν. Prs. 412. τοῖς ἐν ταῖς ναυσὶ Πέρσαις. ὁ γ. ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχῆσαι διὰ τὴν ςενότητα τῆ τόπου· ὁ γ. εἶχον, ποῖ φύγοιεν. ἐσπανίσμεθα ἀ-ῶν. Prs. 1017. τῆς τότ' ἀ. ὑπολειφθέντες. Ag. 73. διπλὰς ἀ. μολεῖν γᾶ τᾶδε. S. C. 1094. κεδνῆς ἀ. κἀπικουρίας ςρατῆ. Prs. 728. πράξασ' ἀ-ὴν. Ae. S. 777. ἔτλα θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοποίνων πολέμων ἀ-ὰν. Ag. 230. p. ellips. εἰς, πρός. Ἀ-ὰς πέμπει πάτηρ. Eu. 588. κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀ-ὰν. S. Ph. 1145. ςρατιῶτιν ἀ. Ag. 47. ὀδ' ἔχων ἀ. S. Ph. 857.

Ἀρωγός. βοηθός, ὠφέλιμος, σύμμαχος, ἐπίκουρος. ἀ. λαβῶν θεός. Ae. S. 729. τὸν θεὸν ποιούμενος ἀ. S. C. 1285. Τίς ἂν θεῶν ἀ. φανείη; H. 675. ἀ. ἐν πόνοις. Rh. 638. ἡμῖν ἀ-ὸν αὐτὸν εἰς ἐχθρὸς μολεῖν. S. E. 454. τά τε σὰ — βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάμαν' ἐνδατεῖσθαι ἀ-ά. S. T. 206. ἐλθεῖν ἀ. ξυμμάχους θ'. S. C. 1012. καλῶ δ' ἀ-ὸς τὰς ἀεί τε παρθένους. Aj. 835. ἐχθροῖς ἔβαν Δ. ἀ-ὸς. S. Ph. 1217. τῶν μὲν ἀ-οὶ κατὰ γῆς ἤδη. Ch. 386. ἡμῶν οἱ σύμμαχοι οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα sc. ἐν ᾅδου. ἀ-οὶ τῆς νεώς. Aj. 201. ἐπιμέλησαι. γένος ναΐας ἀ-ὸν τέχνας. 356. σύμπλεον ἐμοὶ κ. πρὸς πάντα κινδυνὸν συνεπιλαμβανόμενον. γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἀ. τῶνδε τῶν βουλευμάτων. S. E. 1381. εἰ σοι ταῦτ' ἀ. φαίνεται. Prm. 997. κερδαίνεις γ. ὐδὲν, ταῦτα βοῶν. ἐμοὶ μολεῖν ἀ-ὸν. Eu. 284. ἀ-ὰ τῆς δίκης ὁρκώματα. 480. ἀ-ὸς ὐδεὶς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο. S. T. 127. ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀ-ά. S. E. 461. ἵν' ὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδῶν τ' ἀ-οὶ. S. E. 859. Confusio sententiarum et permutatio Tragg. satis frequens, quam *Herm.* ita solvit: πάρεισιν ἔτι οἱ ἐλπισθέντες κοι-οι κ. εὐπ-αι ἀρωγοί.

Ἀρώματα. ἀροτριάματα κ. ἐπὶ τῶ ἀρῶν τὰ ἄλφιτα ὅτω λέγεται. Σοφ. Ἀκρισίῳ. H. ἀ-τα ὐ τὰ θυμιάματα οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν, ἀλλὰ τὰ ἐσπαρμένα. B. Anecd.

Ἀρώσιμος. ἀ-οι γ. χαιέρων εἰσὶν γύαι. S. A. 569. παιδοποιήσιμοι, εὐγεωργητοί.

Ἀσάλευτος. ἀκίνητος. τὸ φρονεῖν ἀ-ον μένει. B. 389.

Ἀσαλής. ἡ ἄφρονις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Σάλη γ. ἡ φροντίς. a σάλος, σαλεύειν. et B. Anecd. Ἀ., ὁ ἀμέριμνος. Αἰσχύλος. Ἀ. μανία, κ. γ. Ἀσαλέαν ὁ Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν κ. ἀλογιςίαν καλεῖ. E. M. Ἀ-ής. ἀφρόντιςος. Z. cf. Ἀση.

Ἀσάλπικτον ὥραν τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γ. κ. ὄρθρου ἐσάλπιζον. Σοφ. Λημνίαις H.

Ἀσάμινθος. v. Ἄση. Ἀ-ος πύελος παρὰ τὴν ἄσην, ὅ ἔςι τὸν ῥύπον μινύθειν, ἤγουν μειῶν καθαίρειν ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος μινύθειν ἐλαττοῦσθαι. Ὅμηρ. Il. X. 576. E. Gud. Ἀ-ύνθους (sic) δὲ τὰς πρὸς τὸ λουτρὸν, παρὰ τὸ μινύθειν τὴν ἄσην. (sc. λέγει). In Od. T. 553.

Ἄσαντος. ἀκολάκευτος. S. ἄ. ἐκ ματρὸς ἔςι θυμὸς. Ch. 417.

Ἄσας. (ἄτω) βλάψας, ἔβλαψας. Σοφ. Τρωΐλῳ. v. Ἀτᾶν. Ἀτωμένη βλαπτομένη, ςερισκομένη. Ἀσωμένη. λυπουμένη. H. ubi Ἀτᾶσθαι et Ἀσᾶσθαι confusa.

Ἀσαφής. ἄδηλος, ἄγνωςος, ἀφανής. cf. Ἄσημος. ἐῶ τοῦτ' ἀ. ἐν κοινῷ σκοπεῖν. Or. 27. ἄγαν αἰνιγκ. κἀ. λέγεις. S. T. 439. αἰνιγματώδη κ. κεκρυμμένα. Ἄσβεςος. ἀκατάπαυςος, δυςκατάπαυςος, αἰώνιος, ἀΐδιος. παρ' ὠκεανοῖο πατρὸς ἄ-ον πόρος. Prm. 531.

Ἀσέβεια. ἀνοσιότης. μεγάλη. Or. 821. ἀ-ασκοῦντα. B. 476.

Ἀσεβεῖν. ἀσεβῶς ἔχειν εἰς, ἀλιτεῖν, ἀσεπτεῖν. τὸν ἀ-βοῦντ' εἰς τὸν θεόν. B. 490. compar. at Matth. cum ὑβρίζειν τινά et εἰς τινα.

Ἀσεβής. ἄσεπτος, ἀνόσιος, ἄθεος, ἁμαρτωλός, impius, θεῶν ἀμνήμων. ut Spt. 591. ὤν. B. γάμον Αἰγύπτου ἀ-ῆ. Ae. S. 10. ὅν ὐ σέβομεν ἡμεῖς, ὐδὲ τιμῶμεν. ἀ. θανάτῳ βίον ἐκπνέων. 1494. ὤλοντ' ἀ. διανοίᾳ. Spt. 817. ὅταν ἔχῃ τις ἀ-ῆ βροτῶν. E. Antiop. II. τὸν ἀ. S. T. 13

τὸν ἀ. μ' ἀπολλύναι. 1441. κὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀ. τῆςδε χθονὸς. S. C. 823.

Ἀσείρωτος. Ἄσειρος ἵππος· ὁ μὴ ἔχων σειρᾶν, μηδὲ δέσιν, ἀλλ' ἄφετος κ. ἄνετος. H. ἀ-ον ζυγοῖς ὄχημα. I. 1150.

Ἀσεπτεῖν. v. ἀσεβεῖν. ἐς θεὸς μηδὲν ἀ. S. A. 1350. τῶτο δὲ λέγει διὰ τὸ παροργίσαι τὸν Κρέοντα Πλέτωνα κ. Περσεφόνην, διὰ τὸ Πολυνείκην ἄθαπτον ῥίψαι.

Ἄσεπτος, ον. v. ἀσεβής. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. H. παιδὸς. Hel. 549. θηρῶσιν τὸν ἄ. B. 888. τὸ ἄ. ἔχει δύναμιν. I. A. 1092. p. ἀσέβεια.

Ἄση. cf. Ἀσάμινθος. ἡ ὑυπαρία. ὅθεν κ. Ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντε ἐνεορεῖ. Σοφ. Εὐμήλῳ. H. Not. μινύθοντες ἐλύοντο. Ἄσης. Λύπης. H. Ἄση. Ἀττικῶς· ἀηδία, Ἑλληνικῶς. Pierson. ad Moer. Apud Attic. rarius legitur. Sappho, μή μ' ἄσαισι μηδ' ἀνίαισι δάμνα, πότνια, θυμόν. citat. ab Elmsl. cf. Ἀσαλής. ἔπαυσε καρδίαν ἄσης. M. 245. al. ἄσην.

Ἄσημος et ἀ-ήμων. Κυρίως ἀργύριον ἄ. τὸ μὴ κεχαραγμένον, — ἄδηλος, ἄγνωστος, ἀφανής, σκοτεινός, δύσκριτος, — ἄδοξος, κακόσημος, δυσγενής. ὅπλα. Ph. 1119. ἐκ ἔχων σημεῖα ὑπερήφανα κ. μετὰ ἀλαζονείας, μηδὲν ἐπίσημον ἔχοντα, σωφρόνως, ἤγων ἐν καταζάσει ἀλαζονείας ἀπηλλαγμένη, ἀντὶ τῦ, ἐκ ἀλαζονείαν τινά.

δόξας. Rh. 629. p. φήμας. ἃ δ' ἐξ' ἄ. κὐ σαφῆ. E. S. 211. ἄ-α λέγεις. Al. 525. ἐκ ἄ. πνεύματ' αἴρεται. E. E. 749. sc. φθόγγυ. ἄ-α ἡμῖν, ἥτις ἐςὶν ἡ νόσος. H. 269. 371. γόων ἐκ ἀσήμονες φθόγγοι σημαίνυσι δεῦρ' ὁρμωμένας. S. C. 1669. αἱ θυγατέρες ἐν μέρει αὐτῦ ὀλοφύρονται. ἄ. ὀργάτης τις ἦν. S. A. 252. ὁ τῦτο ἐργασαμενος ἄγνωςος ἦν. χρησμὸς ἀ. δυςκρίτως τ' εἰρημένος. Prm. 667. ἄσημα αὐτῶν (κρεῶν) ἀγνοίᾳ λαβὼν. Ag. 1596. Quum persona sit alia, fort. ὅτος. ἄ-α βοῆς. S. A. 1209. πτερῶν γ. ῥοῖβδος ἐκ ἄσ. S. A. 1004. ἦχος ἐχ ἥσυχος, ἀλλὰ σφοδρὸς κ. ψοφώδης. ἠχεῖ τις ἐκ ἔ-ον ἀλλὰ δυςυχῆ κωκυτὸν εἴσω. S. Tr. 866.

p. ἀγενὴς, ἄδοξος, ἀνώνυμος. ἀ. ὀργίων μαντεύματα. S. A. 1013. κακοσήμων, ᾗ ἀφ' ὧν ἐχ οἷόν τ' ἦν σημειώσασθαι. opp. εὔσημος. 1021. ἀνὴρ ἐκ ἄ. H. f. 849. ἐκ ἄ. πόλις. I. 8.

Ἀσθένεια. ἀῤῥωςία. ἐν ἀ-ᾳ τὸν πότμον διώλες. H. f. 269.

Ἀσθενεῖν. ἀῤῥωςεῖν. ἀ-ῶ μέλη. Or. 228. ἐ ἐνάμαι χρῆσθαι ταῖς χερσὶ κ. τοῖς ποσὶ πρὸς ὑπηρεσίαν. ὡς ἀ-εῖ τε κ. κατέξανται δέμας. H. 274.

Ἀσθενής. ἀῤῥωςος, μικρὸς, εὐτελής. πατὴρ. Ph. 44. ὅ τ' ἀ. ὁ πλούσιός τε δίκην ἴσην ἔχει. E. S. 33. φίλον. H. f. 228. ὡς ἀ-εῖ δὲς (filiam) ἀ-ῆ μόνον φόβον. E. E. 39. ἀ. φεύγων ἀνὴρ. 256. μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀ-ῦς μένει. 389. δυςτυχῦντα ἀ-ῆ τίθησι. E. Philoct. XII. ὁ πᾶς ἀ. αἰὼν βροτοῖς. E. Plisth. VI, 3. ἐν φόβῳ ἀ-ὴς. E. Temen. XVI. ἡμεῖς δῦλοί τε κἀ. Hec. 798. γάμοι. E. Thyest. I. p. εὐτελεῖς. ἐπ' ἀ. ῥώμης ὀχύμεθα. Or. 68. μηδεὶς με φαύλην κἀ. νομιζέτω. M. 807. μιᾶς χειρὸς ἀ. μάχη. Her. 275. ἡ ἐμὴ ῥώμη. 648. σοὶ τὰς τύχας ἀ. ἔδωχ' ὁ δαίμων. E. Andr. XV. ἀ-ὲς πόλει ὁμίλημα. E. Antiop. X. ἀ. σοφίσματι. Prm 1011. ψευδεῖ ἀπάτῃ. κῶλον ἀ. I. A. 614. τὸ δῦλον ἀ. I. 983. τὸ ἀ. μὴ κακῶς ἐμέμφθης. E. Antiop. V. τἀμὰ ἀσθενῆ. M. 739. τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κἀ. E. S. 188. τὰ γυναικὸς, ἀ. I. T. 1006. οἱ ἀ. τἀπ' ἐμῦ δεδορκότες. Her. 23. τὰ τῶν θεῶν εἰς τέλος ἐκ ἀ. I. 1615. τεκεῖν με βῦλεί' ἀ. E. E. 267. p. τέκνα εὐτελῆ, δυςγενῆ. — σοφῶν πλῆθος ἀ-έςερον. An. 482. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀ-εςέρα μακρῷ. Prm. 514. ἡ ἐμὴ τέχνη πρὸς τὴν τῶν Μοιρῶν ἀνάγκην ὐδέν τι πρᾶξαι δύναται. μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀ-έραν. S. C. 1033. ἀ-έρῳ ποτῷ. E. E. 499.

Ἄσθμα. ἀ-τι. τῷ ἐκ τῦ δρόμυ γενομένῳ φυσήματι. Apoll. Arg. I. 256. πνοὴ, φύσημα, σύνεχον πνεῦμα. οἱ δ' ὑπ' ἄ-τος κενοὶ. Prs. 482. οἷον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, καταβεβλημένοι, χαῦνοι.

Ἀσθμαίνειν. πνευςιᾶν. H. ἀσθμαζειν. B. Anecd. ὐδὲν ἀ-ων μένει. Eu. 641.

Ἀσία. Subst. et Adj. ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀ-ας ἔδος νέμονται. Prm. 411. πολυάνδρυ. Prs. 73. τὸ μαχαιροφόρον ἔθνος ἐκ πάσης Ἀ. ἔπεται. 56. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀ-αν δὴν ἐκ ἔτι περσονομῦνται. 583.

Ἀσιάς et Ἄσις. Ἀ-άδος πολυσπόρυ. Tr. 743. Ἀ. κιθάρας ψόφον. Cy. 442. διὰ τὸ ἐν Ἀσίᾳ εὑρῆσθαι. H. i. e. Lydia, olim Asia dicta. v. Aristoph. Thesmoph. 4. 126. Ἀσιὰς, τὸ συνέχον κ. τὸ ὅλον. ἡ δὲ Φρυγία, μέρος αὐτῆς τῆς Ἀσίας, κ. τὸ συνεχόμενον. κτίςορ Ἀ. χθονὸς. I. 74. γῆς. 1586. κρύματα. E. Erechth. XIX. cf. Arist. Thesmoph. 126. ταῦτα (τὰ κρύματα) δὲ λέγεται, ὅτι οἱ ὀρχούμενοι τὴν γῆν ἐν τῷ ὀρχεῖσθαι κρύουσιν, ἐνίοτε μὲν κατὰ τὸς ῥυθμὸς, ἐμπείρως, ἐνίοτε δὲ, παρὰ τὸς ῥυθμὸς, ἀπείρως. μηλοτρόφυ. Prs. 760. Ἀ-δι φωνᾷ. Or. 1397. βαρβάρῳ. Ἀσ. τυραννίδ' ἔξειν. Tr. 927. Βάκχαι. B. 1167. ἤπειρον ἥξεις Ἀ. Prm. 735. γῆς ἁπάσης. Ἀσ. πολίσματα. Prs. 247. γᾶς. 268. γαῖ' Ἀ-ὰς ἐκκενυμένα. 547.

Ἀσιᾶτις et -ῆτις. πᾶσα χθὼν Ἀ. Prs. 61. Ἀ-ιδος γῆς σχῆμα. An. 1. Ἀ-ίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην. Tr. 1219.

Ἀσιατογενής. πᾶσα γ. ἰσχὺς Ἀ. Prs. 12. δύναμις Περσικὴ, ἐν Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα.

Ἀσίδηρος, ον et -αρος. ἀχαλκὴς, ἄχαλκος. μοχλοῖς. B. 1102. χειρὸς ἀ. μέτα. 735.

Ἀσιήτας et Ἀ-ῆτις. ὕμνον Ἀ-ήταν. I. T. 179. ποτὶ σὰν Ἀ-τιδα γένναν. An. 119. γαῖαν. I. T. 397. τυραννίδος ὄλβος. H. f. 642. Ἀ-τιδες δμωαὶ. E. E. 315. πᾶσα χθὼν Ἀ. Prs. 61.

Ἀσινής. ἀβλαβής. κἀπολολύξω πόλεως ἀ-εῖ σωτῆρι. Spt. 811. ἀβλαβεῖ. σωτηρίας γ. τῦτο ἐπίθετον. ἀ. δαίμονι φῦναι. Ag. 1343. ὅτις μερόπων ἀ-ῆ βίοτον διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται, ἀ-ὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Eu. 311.

Ἀσιτεῖν. ἀ-εῖ εἰς ἀπόςασιν βίυ. H. 277. p. ἀπέχεται τῆς τροφῆς, τῦ σίτυ.

Ἀσιτία. ἀνορεξία. ἀ-αις δέμας συντακεὶς ἀποφθερῶ. E. S. 1105.

Ἄσιτος. ἄγευςος, νῆςις, ἀπόσιτος. ὐσ' ἄ-ος. H. 275. ἄ. κεῖται. M. 24. ἄ. ἀνὴρ, ἄποτος. Aj. 324. ἄ. νηλίπυς τ' ἀλωμένη. S. C. 349.

Ἀσκεῖν. κατασκευάζειν, μελετᾶν, ἐπιτηδεύειν, κοσμεῖν.

de corpore. χειμῶνι ἀ. σῶμα. E. Beller. XXII. 7. frigore durare. δέμας. Tr. 1023. σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο. Hel. 1395. εὖ ἤ-ησαι πέπλοις. I. 326. ἐκ ἐν πολυχρύσοισιν ἦ-ηται χλιδαῖς. Dan. 2. ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμῦ — ἠ-ημένοι. I. A.

83. πέπλοισι Περσικοῖς ἠ-μένη. Prs. 180. ἥτις εἰς κάλλος ἀ-εῖ. E. E. 1073. εὑπρεπῶς ἠ-ήσατο. Al. 159. ζῶμα τὐμὸν, ὐ χλιδαῖς ἠ-ημένον. S. E. 452. de animo, virtutibus vitiisque. ἄνδρ' ἕνα Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠ-ήσαμεν. Rh. 947. πολλῷ μᾶλλον σαυτὸν ἤ-ησας σέβειν. H. 1079. ἐμελέτησας μᾶλλον σέβειν ὑπὲρ τὼς τεκόντας, ἢ καλῶς ποιεῖν. τῶτ' ἤ-εις. Tr. 1008. σώφρον' εὐοργησίαν. B. 641. τρεῖς εἰσὶν ἀρεταὶ, ἃς χρή σ' ἀ. E. Antiop. IV. ὅσοι σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀ-ῶσι βίοτον. VII. πραγμάτων εὐμυσίαν ἄ-ει. XXXIII. πολλοὶ τῶ γέλωτος ὕνεκα ἀ-ῶσι χάριτας κερτόμυς. E. Melan. XX. ἔρωτας, ἀπάτας, δολιά τ' ἐξευρήματα. Hel. 1110. ἀνεπίληπτον ἠ-ηκὼς βίον. Or. 920. χρηςότητ' ἠ-ηκότα. E. S. 872. εὐσεβεῖν ἠ-ηκότα. E. fr. LXII. τἀγαθ' ἀ-ήσας. E. S. 912. ὅςτις δίκαι' ἀ-ῶσαν εἰςελθὼν πόλιν. S. C. 913. κακότητ' ἀ. Prm. 1066. κακίαν, ἀγαπᾶν κ. μισεῖν τῶτον. τὰ δὲ λαθραῖ' ὃς ἀ-εῖ μὴ πρέπον τ' αὐτῷ κακὰ. S. Tr. 384. ὅσοι μηχανῶνται λάθρα κ. κακόργυς λόγυς ἑαυτοῖς συντιθέασιν. πλὴν λόγῳ γ' ἠ-ημένον. S. E. 1217.

Ἀσκέπαρνος. ἄξεξος, ἀκαλλώπιςος. Gl. βάθρον τόδ' ἀ. S. C. 101. ἄγλυφον, ἀπελέκητον, ἄξυςον. ὐκ εἰργασμένον, ἄξεςον.

Ἄσκευος. ἄοπλος, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀπαράσκευος, H. sic: Ἀ-οις. ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλ. Ἀγαμέμν. ἄ. ἀσπίδων τε κ. ςρατῶ. S. E. 36. δίχα παρασκευῆς, ὅπλων. ὐ ψιλὸν, ὐδ' ἄ-ον ἥκοντα. S. C. 1029.

Ἀσκληπιός. Ἀ. παυςῆρα πέμψω σῆς νόσυ πρὸς Ἴλιον. S. Ph. 1437. πέτραν Ἀ-ῦ. H. 1209. τῶ ὑιῶ τῶ Ἀπόλλωνος. τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀ-πιδῶν. S. Ph. 1333.

Ἄσκοπος. ἀπροόρατος, ἀπροςδόκητος, ἀνέλπιςος, ἀνύποπτος, ἄδηλος, — ἀμελής. Ἀ-ον. ἀθέατον. Σοφ. Αἴαντι Μαςιγοφόρῳ et Ἄ-ος. ἀνόητος, ἀπροόρατος. H. ἀπροςδόκητος κ. Ἄ-ος λώβη. Su. Ἄ. ἁ λώβα. S. E. 864. ὁ θάνατος. ἀπροόρατος, Herm. immensa haec diritas est, interitus Orestis. τὸν ἄ. χρόνον ἡ μερῶν ἀνήριθμον. S. Tr. 247. ἄ. ἔπος λέγων. Ch. 808. ἄ. πλάκες ἔμαρψαν. S. C. 1682. πρᾶγος ἄ. Aj. 21. ἀπροφύλακτον. Ἀδιάσκοπός ἐςιν ὁ λόγος κ. ἀδιάγνωςος, τῶτ' ἐςιν ὁ Ἑρμῆς. Apollo. ἄ. κρυπτά τ' ἔπη. S. Ph. 1112. δόλια, ἃ ὐκ ἔςι προσκέψασθαι. εἰργασαι δέ μ' ἄ-α. S. E. 1315.

τῶν πολυκτόνων γ. ὐκ ἄ. θεοὶ. Ag. 469.

Ἀσκός. uter. ἀσκῶ με τὸν πρῶχοντα μὴ λῦσαι πόδα. M. 679. ἁ-ῶ τῆς γαςρὸς. πόδα δὲ τὸ μόριον. λέγει ὦν, ὅτι ἔχρησέ μοι, μὴ συνελθεῖν ἑτέρᾳ, πρὶν ἐπιβῆναι τῆς πατρίδος. Ποδεῶνα δὲ εἰώθασιν λέγειν τὸ τῶ ἀνδρὸς αἰδοῖον. δδ' ἀ., ὃς κεύθει νιν sc. τὸν οἶνον. Cy. 145. λύσας ἀ-ὸν. E. E. 511. θεὸς ἐν ἀ-ῷ οἴκυς ἔχων. Cy. 523.

Ἄσμενος. θέλων, ἐθελοντής, μετὰ περιχαρίας, χαίρων. ἄ. ἂν κάμψειεν γόνυ. Prm. 396. ἄ. θύσειν ὑπέςης παῖδα. I. A. 360. μ' ἰδὼν. 644. H. f. 524. νέρθεν ἄ. φυγὼν. 621. ἄ. φαύλῃ διαίτῃ προςβαλὼν ςόμα. E. Antiop. XXVII. μὴ λάβωσί σ' ἄ-οι. Or. 774. ςελλώμεθ' οἴκαδ' ἄ. Tr. 1264. ὡς ἂν σχολὴν λεύσσωμεν ἄ. πόνων. H. f. 725. ὐκ ἀ-η τόνδ' ἐξ ἐμῶ δέχει λόγον; M. 924. δῶρα ἀ. χεροῖν ἐδέξατο. 1003. ἀ. ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε. E. S. 393. ἔλαβον ἀ-ένα πόσιν ἐμὸν. Hel. 633. ἀ-οις. Ph. 1053. S. legit Ἄ-ας ἡδὺς διὰ τὸ λῦσαι τὸ αἴνιγμα. Quam potestatem illi inesse negat Matth. Volentibus, optantibus, χαίρουσι. cf. Prm. 23. paulo post. ἄ-ον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Prs. 733. v. ζευκτήριος. ἀ-ῳ σοι ἡ νὺξ ἀποκρύψει φάος. Prm. 23. χαίροντι. μετὰ περιχαρείας διάγοντι, διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τὴν νύκτα παρὰ ἡλίῳ.

πρὸς ἀ-ας πέπτωκα σὰς παρηΐδας. I. 1238.

Ἀσμένως. τὺς ἀ. πεφευγότας. Hel. 405.

Ἄσμενος.

Ἀσόλοικον. ἥμερον, προσηνὲς, ὐ βάρβαρον. Σοφ. Τρωΐλῳ. II. ἀ-ως. τὸ ἀφελῶς. B. Anecd.

Ἄσοφος. μάταιος. ἄ-οι γλώσσης ἐνοπαὶ. E. E. 1302.

Ἀσπάζεσθαι. φιλεῖν, φιλοφρονεῖσθαι. κ. ὁ ἀσπασμὸς μάλιςα τὴν ἀγάπησιν κ. φιλοφροσύνην δηλοῖ. Z. χαίρειν κελεύειν. ἀ-σασθαι φίλον. Or. 475. Ἀ-σασθε κ. προςείπατε πατέρα. M. 895. ἠ-ζετ' ἄλλοτ' ἄλλον. Al. 189. μητέρα. Tr. 756. τὴν ταλαίπωρον πόλιν. 1276. ἴσον σ', ὡς τεκοῦσ', ἀ-μαι. I. 1363. ὑπ' αἰδοῦς ὐ λίαν ἀ. E. Erechth. II, 33. ταύτην μάλιςα κόρης ἀ-εται. I. A. 1594. ἄ-σαι. E. Ep. II.

τὴν συμφορὰν ἀ-μαι. I. 587.

Ἀσπάθητον χλαῖναν. τὴν δορὰν, παρ' ὅσον ὐχ ὕφανται. H. σπάθη· ὅθεν κ. τὸ σπαθᾶν κ. τὸ Ἀ-ος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ. Poll. VII. 36. et B. Anecd. ἀνύφαντον.

Ἀσπαίρειν. σκαρίζειν, κινεῖν, ψυχορραγεῖν. Z. σπαίρειν, ἀποσπαρθάζειν, palpitare. ἕλκφος ἐ-ρυθ' ἐπὶ χθονὶ. I. A. 1587. πᾶν σῶμ' ἄνω κάτω ἠσ-ρεν. E. E. 843. πάντες ἐνὶ πιτύλῳ ἀ-ουσι χέρσῳ. Prs. 974. ψυχορραγοῦσι.

Ἀσπασίως. χαριέντως, ἀσμένως, ἡδέως. Ad Il. VII. Ἀ-ος. εὐκταῖος, ἡδύς. Ad Il. X. Ἀ. θυγάτηρ πατέρ' ἀντιάσασα — φιλήσει. Ag. 1566.

Ἄσπασμα. φίλημα, περιπλοκὴ, περίπλεξις. τῶν φιλτάτων ἀ. Hec. 829. ὁ δέ γε Εὐριπίδης μαςροπικώτατα εἰςάγει τὴν Ἑκάβην λέγουσαν πῶ τὰς φίλας — ἀσπασμάτων χάριν τιν' ἕξει. In Aj. 520. νυν τέρων. 831. φίλας ἡδονὰς ἀ-ων ἔχω. E. E. 59. πολλὰ ἀπεθέμην ἀ. I. T. 376. τὰ πόλλ' ἀ. φρῶν. μοι. Tr. 1187.

Ἀσπαςός. Rh. 348. p. ἥδιςος, ἐπιπόθητος.

Ἀσπερχής. ἀ-ὲς μενεαίνουσα. Dan. 51. ἀδιαλείπτως. Z. ἀκαταπαύςως. in Apoll. Arg. I. 100.

Ἄσπετος, ον. ἐκ τῶ Ἐνίσπω, τὸ λέγω. ἄρρητον. Eust. Ἄ-ος. λίαν πολὺς, μέγας. Ἄ-ον δυςπαρακολούθητα, πολλά. H. cf. ἄ. πολλὰ. Il. XI. 703. τὸ δὲ Ἄ-α πολλὰ τῆς αὐτῆς πρὸς ἐπίτασιν ἐκ παραλλήλου ἐννοίας εἰσίν. χαλάζαν ἄ. πέμψω Tr. 78. δρυὸς ἄ-ον ἔρνος. Cy. 611. ἄ. τι θαῦμα S. Tr. 961. παμμέγεθες κακόν.

Ἀσπιδηςόφορος. λεώς. Ag. 825. rectius habetur ἀσπιδοςόφορος, quod in usu est, nisi E. illam priorem compositionem postulat lex metri, quod monuit Lobeck. ad Phrynich. p. 68.

Ἀσπιδηφόρος. κῶμον δέχεσθαι ἀ. E. S. 59. κέλευε πάντας ἀ. ἀπαντᾶν. B. 780. Ph. 1103. κιςῆρας ἀ. πιςὺς. Spt. 19. πολεμιςὰς κ. ἀνδρείους.

Ἀσπιδίτης. ἀ. ὄντα κ. πεφραγμένον. S. Naupl. II. i. q. ἀ-διώτης.

Ἀσπιδῶχος. ἀρ' ἀ. ἔτι πρὸ' ἀντιτίσομαι φόνον. E. S. 1143. ὡς ἀσπ. ἡ Σκύθης τοξεύμασι πεφραγμένον. S. Naupl. II.

Ἀσπιδοφέρμων. θίασον, ἐνοπλον. Ph. 8

ἀσπιδοθρέμμονα· φέρσαι γ. τὸ θρέψαι· τὸν ἐν ἀσπίδι τραφέντα, τὸν Σπαρτὸν λαὸν, τὸν πολεμικὸν, ἀσπιδηφόρον.

Ἀσπίς. clypeus, scutum. — μάχη, συμβολή.

Epith. πολλὴν ἀθροίσας ἀ. Ph. 78. πάγχαλκον ἀ. ἀμφὶ βραχίονι κυκλίζων. 122. χαλκόνωτον. Tr. 1136. ἀμφίτορνον. Tr. 1156. ἐσχημάτισται δ' ἀ. ὁ σμικρὸν τρόπον. Spt. 450. μονομάχῳ δι' ἀ. Her. 819. πλευνᾶς ἀ. E. E. 455. χρυσόνωτον. E. Antig. XVIII. λόχον πυκναῖσιν ἀ. περφορικότα. Ph. 1112. δορυπόνοις ἀ. I. A. 772. ὅτος γ. ἡμῖν ἀ. ὁ μικρὰ θράσης. Ag. 1438. ἀ. εὔκυκλον νέμων πάγχαλκον. Spt. 575.

ἀ - ος. λέοντος θέρος ἔχων ἐπ' ἀ. Ph. 1127. κῶλον ἐκτὸς ἀ. τίθησι. 1400. ἀ. ἔρυμα. I. A. 189. ὁ σθένοιμι δι' ἀ. Her. 685. 819. ἐν ἀ. κύτει. E. Antiop. XLII. ἀ. κύκλον. Spt. 474.

ἀ - θων. σημεῖ' ἰδὼν ἀ. ἐγνώρισα. Ph. 144. νέφος ἀ. πυκνὸν. 258. καθῆτο λαὸς ἀ. ἐπι. 1476. instructus clypeis. ὑπ' ἀ. πλευραῖς. Her. 823. πάταγον ἀ. 852. δι' ἀ. ποσὶ θένοντες. E. Autol. III, 20. ἀ. κεγχρώμασιν. Ph. 1395. δι' ἀ. δι' αἱμάτων. 1300.

in Dat. et Acc. ἐν ἀ - δι δεινὸς δοφίζης. E. S. 902. εὑρὼν ἀκριβῆ μυσικὴν ἐν ἀ. 906. μύριον ὄχλον ὑπέζην σὺν ἀ. Cy. 199. ἐν ἀ - ίσιν σοι κινδυνευτέον. E. S. 572. ἀ. ἠσκημένοι. I. A. 82. ἀ. πεφραγμένης. 826. παρ' ἀσπίδ' ἐκπονῶν. Or. 652. παρ' ἀ. ῥάντες. Ph. 1008. βέβηκας. 1080. ὑπ' αὐτὴν ἀ. εἱλίξας δέμας. 1185. εἰς ἀ. ἥξειν. 1336. εἰς μάχην, συμβολήν. ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀ. ἐκτείνων χερὶ. An. 1132. μή τις ἀ. αἰρέτω χερὶ. Rh. 451. πολλὰ παρ' ἀ. μοχθήματ' ἐξέπλησας. Hel. 740. ὃς ἔποτ' ἀ. ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ. H. f. 159. ἀ. εἰ λάβοις. Aj. 1123. εἰ συνάδην πολεμήσειας. συνάδην μάχονται οἱ συμβάλλοντες τὴν μάχην ἐγγύθεν. cf. Ἀκροβόλος. διεβέβλητο ἡ τοξεία παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς μικροπρεπὴς τέχνη κ. φαύλη κ. ἀξιόλογον οὐδὲν ἐργάσασθαι δυναμένη.

Ἀ - ας. συμβαλόντε ἀ. Ph. 1414. ἀ. συλλάντες νεκρῶν. 1483. στρατὸν παρ' ἀ. εὕδειν ἐῶμεν. Rh. 123. ἀ. θύρσοισι Β. ἐκτρέπειν. B. 797.

Ἀσπιστάς et ής. ἦλθεν εἰς πεδίον ἀ. H. f. 1194. ὀχθος ἀ. τευχέων. E. E. 444. λογχήρεσι σὺν ἀ - ταῖσι. I. A. 1069. Ἰόλαος ἀ. H. f. 1194.

Ἀσπιστήρ. ἄνδρες ἀ - ῆρες. Aj. 566. μύριοί τε μένουσιν ἀ - ῆρες. Her. 278.

Ἀσπίστωρ. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀ - ορας κλόνους λογχίμους. Ag. 411.

Ἀσπλαγχνος. ἀσθενὴς, ἄτολμος, ταπεινὸς, δειλὸς, ψυχρός. (opp. αἴθων) Lobeck. corr. δειλόψυχος, ἀκάρδιος, σπλάγχνον γ. ἡ καρδία. ἀφ' ὃ κ - εὔσπλαγχνος, ὁ εὐκάρδιος κ. ἀνδρεῖος. ad Aj. ἥτοι φύσιν γ' ἄ. ἐκ κείνου γεγώς. 472.

Ἀσπονδος. Ἀ - ους. ἐχθρὸς, ἀγρίους, ἀδιαλλάκτους, μνησικάκους, ἀνελεήμονας, ἀκαμπεῖς κ. ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. Z. τῷ κάτωθεν ἀ. θεῷ. Al. 426. νόμοισιν. E. E. 905. θύσαν Ἅιδῃ μητέρ' ἄ. τ' ἀν φίλοις πνέουσαν. Ag. 1236. Lobeck. ἄρην. a Vell. rec. v. Ἀρά.

Ἀσπόδασος. χωρὶς σπουδῆς. ἀ. ἦλθεν εἰς δόμους. E. Melan. VIII. σπεύδει ἀ - α δαίμων. I. 202. B. 911. p. ἃ μὴ σπουδάζων δεῖ.

Ἄσσιζα. ab ἄσσον, ἐγγιζα. Αἰσχύλος Ἠδωνοῖς. H. ἀσσότατα.

Ἄσσον. ἐγγυτέρω, πλησίον, ἐγγύς. τῶν ἄ. ὥρμει. I. A. 291. σῶν ἄ. ἄντρων ἤλθομεν. Cy. 254. τί ἄ. ὠκεῖς. S. A. 1215. τύμβῳ προσεῖτον ἄ. S. E. 900.

Ἀσαγῆ κρύσαλλον. S. Ach. Erast. I. cf. Ἄσακτος. Ἀ - ὲς. ἄσακτον, ἢ μὴ σάζον, κρηνηδὸν φερόμενον.

Ἀσάθμητος. ἀβέβαιος, ἄνισος, ἄσατος, ἄτακτος. ἄλλοι γ. ἄλλας ἔχουσι τύχας in Or. 979. βροτῶν ὁ πᾶς ἀ. αἰών. Eust. ὧδε κ. ἐκεῖ ῥέπων κ. μὴ μένων ὡς ἐν ἰσότητι σαθμῷ. ad Il. X. p. 1266, 41.

Ἄσακος. κεδνὸν Ἀ - υ τόκον ἀντιτάξω προσάτην πυλωμάτων. Spt. 392. ὡς πρὸ Θηβῶν ὠμοβρῶς ἐδάσατο τὸν Ἀσάκειον παῖδα. S. fr. Ἀχαιῶν Σύλλ. VIII.

Ἄσακτος. ἄνευ σάγματος, σαγόνος, — πολυσακτί et Il. Ἄ - ον, ὃ κατασάζον, ἀλλὰ ῥύδην et Su. Ἀ - ί. πολυσακτὶ, πολυδακρύτως. ἀ - ων μάτηρ ὑδάτων. I. T. 1241. ἀ - ὶ δὲ σὺν παρθένοις σέοντες ὠμαρτοῦμεν. S. C. 1646.

δι' ὄμματος ἀ - ὶ λείβων δάκρυον. 1251. πολυδακρύτως.

Ἀσάσπης. ὄν. κύρ. ταγῦ-τινος Περσῶν. Prs. 22. v. Ἀμίστρης.

Ἄσειπτος. ἄβατος, ἄσιπτος, ἀπάτητος, ἀδιόδευτος. βροτοῖς ἄ. ἀκτὴ Λήμνου. S. Ph. 2. ἐν ἐρήμῳ γ. τόπῳ τῆς νήσου ἣν ἐκτεθείς.

Ἀσέναστος. χωρὶς σεναγμῶν. ἀ. κἀδάκρυτος. S. Tr. 1200. ἀ. ἐσπόμην κακοῖς. 1074. ὑπέφερον πᾶν κακόν. οὐδέποτ' ἀ. ἡμέρα μ' ἐπισχήσει. Hec. 691. ἀσεναστὶ. Ae. fr. 421.

Ἄσεπτος, ἀσέφανος, ἀγέρασος. τίς ἄ. θεῶν; Her. 441. p. ἀδώρητος. σεφανῶν τοὺς θεοὺς κ. κλάδοις τοῖς προσήκουσι κ. νενομισμένοις. ex Artemidor. Oneirocrit. II. Brodaeus.

Ἀσεργάνωρ. ταρβῶ γ. ἀ - α παρθενίαν. Prm. 898. αὐτὴν δαπτομένην κ. δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Διός. ἢ τὸ ἀ. ἐπίθετον παρθενίας. πᾶσα γ. παρθενία ὃ σέργει τοὺς ἄνδρας, ἡ γ. μὴ πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια ὂν ἄλλο οὐδὲν ἢ παρθενία ἐστὶν ἢ πρὸς μὲν ταρβῶ ὑποσιτέον, παρὰ δὲ τὸ ὁρῶσα συναπτέον τὸ ἀ. παρθ. et ἣν οὐκ ἔσεξεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὁ Ζεύς.

Ἀσεργής. ἀ - ῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν. Aj. 777. ἀμάλακτον, ἀδιάθετον. πείσεται γ. ἄλλο ἀ. οὐδὲν. S. T. 229. βαρὺ, ἐπαχθὲς, ἢ τὸ ἀποδημῆσαι τῆς πατρίδος εἰς ἄλλην γῆν.

Ἄσεκτα. τὰ δ' δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. H.

Ἀσεροειδής. ἀσερόεις, ἀσεροπὸς, ἀσέρειος, ἀσερῶος, ἀσεροικός. ἀ - δέα νῶτα θειρεύουσα. E. Andr. XXVIII.

Ἀσεροπητής. vid. Ἀσεροειδής. ὀδ' εἰ πυρφόρος ἀ - ὴς βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων. S. Ph. 1198. εἰ κεραυνοῖ με Ζεὺς, ἂν μὴ ἔλθω.

Ἀσεροπός, ὄν. ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῆς ἀσεροπῆς. H. αἰθὴρ. I. 1078. σελάνα. H. 851. ἡ διὰ νυκτὸς λαμπρά. ἡ μετὰ ἀσέρων φαινομένη σελήνη. ἀ - ὸς ἐν γραφαῖσιν. Ph. 131. ἀσεροειδὲς τὸ σῶμα κ. τὴν ἐσθῆτα γραπτὸς· ἀ. ποικίλος ἐν ταῖς γραφαῖς τῆς ἀσπίδος· εἰσὶ γ. κατάσκιπτα τὰ ὅπλα. τὸ ἀ - ὸν οὐρανοῦ δέπας. E. Sisyph. I, 33. al. δέμας, Plut. σέλας. ἀ. ὄμμα Λητῴας κόρης. Ae. Xantr. 158. ἀ. δόμοισι χρυσέοις ἀρχὸν. Phaëth. Herm. II. 25.

Ἀςέφανος, ον. φονίης ἀνδρῶν ἀμίλλας ἔθετ' ἀ. An. 1021. αἷς ὁ πρόκειται ςέφανος, κακοςεφάνους τὰς ἐχούσας ςέφανον τὸν θάνατον. ςεφανῶσι γ. τοῖς ἐν πολέμῳ νικῶσι τὸ ἅρμα. ἀ-οι κόρας ἀνάπαυλαι. H. 1137. λυπηθήσονται ἐπὶ σοὶ αἱ παρθένοι. λείπει γ. ἔσονται· τινὲς δὲ τὸ Ἀ-οι ἀντὶ τοῦ πολυςέφανοι.

Ἀςήρ. ἄςρον. Ἀ-ηρ κ. ἄςρον διαφέρει. Ἄ-ον γ'. ἐςιν ὅλον τὸ ζῴδιον τὸ ἐκ πολλῶν ἀςέρων συνεςηκὸς, οἷον ἄρκτος, ὁ ὠρίων· ἀςὴρ δὲ ἕκαςον τῶν ἐν τῷ ζῳδίῳ ὑπαρχόντων. E. M. G. τίς ποτ' ἀ. ὅδε πορθμεύει. I. A. 6. ἐῶς ἱππότης ἀ. E. fr. inc. CXCVIII.

in *Gen.* ἀςέρων τέθριππος ὄχος. E. Tr. 855. φαεινῶν ἀ. οἰκῶν ἕδρας. Cy. 352. ἐς κέλευθα ἀ. Hel. 550. ἀ. ποικίλματα. 1102. ἀ. ἐπ' ἀντολαῖς. E. Melan. XXVII.

in *Acc.* ὅθεν λαμπρὸς ἀ-ας σπέρχει μύθος. E. Sisyph. I. 35. al. ςείχει. τὸν Ἑλλανίας φανερώτατον ἀ. H. 1123. δόλιον ἀ. λάμψας. Hel. 1142. ἀ. ἐσπερίας. I. 798. δίσσω ἀ-ε. Her. 854.

Metaph. φανερώτατον ἀ. Ἀθήνας εἴδομεν. H. 1123. τὸν Ἱππόλυτον. διὰ τὸ ἐπιφανὲς τῆς παρθενίας αὐτοῦ. ὁ δ' ἄρτι θάλλων σάρκα, διοπετὴς ὅπως ἀςὴρ ἀπέσβη. E. fr. CXXVII.

Ἀςιβής. ἄβατος, ἀπροςπέλαςος, ἀδιόδευτος. τὰν ἀ. Ἀπόλλωνι — χέρσον. Spt. 842. ἀπόρευτον. χῶρον ἀ. κίχω. Aj. 658. ὃ οὐδεὶς ἐπιβήσεται. ἄλσος. S. C. 126.

Ἀςικός. δημόσιος. λεὼς. Eu. 983. ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀ. θεῶν ἕδρας. Ae. S. 504. Antiquius ἀςυκός hic. 621. Haupt praefert.

Ἀςίτης. Σοφ. Ἀλεξ. ὃ γ'. τοι θεσμὰ τοῖσιν ἀ-αις πρέπει. I. κ. βοτῆρα νικᾶν ἄνδρας ἀ-ας.

Ἄςολος. v. Ἄςονος. ἀχίτων, ὤνευ ςόλης — et ςόλῃ. ἄ. χιτὼν θυραῖον ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται Σοφ. ἐν Ἑλέν. ἀπαιτῆσ. IV. p. φαινόμηρις τῷ γ. ὄντι τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν ἀνεῤῥαμμέναι κάτωθεν, ἀλλ' ἀνεπτύσσοντο, κ. συναναγύμνων ὅλον ἐν τῷ βαδίζειν τὸν μηρὸν· κ. σαφέςατα τὸ γιγνόμενον εἴρηκε Σοφ. ἐν τούτοις, quae praecesserunt. ὃς (πίτυλος) αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται τὸν ἄςονον, μελάγκροκον ναύςολον θεωρίδα. Spt. 842. Blomf. ἄςονον p. πολύςονον. al. ἄςολον. κακῶς ἐςαλμένην.

Ἄςομος. ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. Σοφ. Ἀκρισίῳ. H. ἄ. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν. S. E. 725. σκληρόςομοι· οἱ ἀτάκτως κ. ἀνυποτάκτως κ. θραςέως φερόμενοι. ἀ. ἵππον Αἰσχύλος εἴρηκε τὸν τραχύν. Ae. fr. 351. cf. ςομίς.

Ἄςονος. cf. Ἄςολος. θεωρίδα. Spt. 842. p. πολύςονον et S. κακοςέναπτον, ἢ Ἄςολον, κακῶς ἐςαλμένην.

Ἀςόξενος. ἀ-οι. οἱ γένει μὲν προςήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες· οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀςοὺς γενομένους. H. οἱ ἐκ προγόνων μὲν ἀςῶν, αὐτοὶ δὲ ξένοι κ. ἀνανεώσεως δεόμενοι. ὁποῖος Ἀγαμέμνων ἐν Αὐλίᾳ. Eust. ad Il. Γ. cf. plura in πρόξενος. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦ ἀ-ων. Ae. S. 358. τῶν νῦν μὲν ξένων, πρόθυμον δὲ συνημμένων τῇ πόλει.

Ἀςός. Πολῖται οἱ πόλιν οἰκοῦντες ἁπλῶς κ. ἐν πόλει τὴν ἀναςροφὴν ποιούμενοι. Ἀςοὶ δὲ οἱ εὐγενεῖς πολῖται. ὧν τοῖς μὲν ἀντίκειται οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τὴν οἴκησιν ἔχοντες, τοῖς δὲ ἀςοῖς οἱ ξένοι. ad Ph. 894. cf. ἄςυ. κἂν τοῖς λόγοισιν ἀ. ἦ. I. 674. ἀςοῖς ἥδεται νεανίαις. E. S. 443. σοφώτερος νέοισιν ἀςῶν τῶνδ'. 843. ὦ πάντες ἀ. τῆςδε χθονὸς. I. T. 1322. πάντων πρὸς ἀ. Or. 1446. μισοῦσιν ἀςοὶ ιc. τὰς ἄγαν προθυμίας. 708. ἀςῶν τιν' ἠρόμην. 872. ἀςοῖς ἐνέπω. Al. 1157. φθείροντες ἀςοὺς. E. S. 234. τύραννος λαμπρὸς ἐξ ἀςῶν. E. Plisth. I. φθόνον πρὸς ἀςῶν ἀλφάνουσι. M. 297. καλὸς ἀςοῖς ςέφανος. H. f. 1334. οἰκεῖος πόλεμος ἐν ἀ. E. Antig. IV. ἀ. ἴσα χρὴ μελετᾶν. S. C. 171. ἃ ἐκεῖνοι δρῶσι, τούτων κ. σὲ δεῖ ἐπιμέλειαν ἔχειν. ὕςερος γ. ἀςὸς εἰς ἀςοὺς τελῶ. S. T. 222. ἄρτι πεπολιτογράφημαι κ. ἀςὸς ἐνομίσθην κ. ἐβασίλευσα. ἀςῶν δὲ πᾶσι τοῖςδε κοινώσας πέρι. Ae. S. 372. malim τῶνδε cf. Κοινῶν.

Ἀςραβίζειν. νωτοφορεῖσθαι. Ἀςραβὴ δὲ ἡ νωτοφόρος ἡμίονος. Ad Ae. S. et Ἀ-ὴ τὸ σαγμοσέλλιον. Z. vox Neogr. et H. τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων ξύλον ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ κ. ἐπὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων κ. τ. λ. et τὸ σάγμα ἢ ἡ σέλλα. ἄλλοι δὲ ἀ. τὴν ἄζυγον ἡμίονόν φασι, ἐφ' ἧς ὀχούμεθα. B. Anecd. Λέξεις ἐκ τοῦ Δωριανοῦ II. 342. καμήλοις ἀ-ούσαις. 288.

Ἀςραπή. ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιτριβείσης. Z. ἀκτίν. ςεροπή, fulgur, ἀςεροπή, κατὰ συγκοπήν. κατὰ δὲ τὴν τοῦ νέφους ἔκρηξιν πυρωθὲν τὸ πνεῦμα κ. λάμψαν. Aristot. — αὐγή. ἀ-ῆς ἐναύσεις. E. Sisyph. I, 31. ςίλβει νοσώδεις ἀ. Or. 480. Πύθια. I. 285. Οὐρανία ἀ. φλέγει πάλιν. S. C. 1466.

p. αὐγή. ἀ-ήν τιν' ὀμμάτων ἔχει. S. Oenom. III. λαμπραῖσιν ἀ. λαμπάδων σθένει. Ae. fr. 397. de mysteriis Eleusin.

Ἀςραπηφόρος. λοχευθεῖσ' ἀ. πυρὶ. B. 3.

Ἀςράπτειν. ἀπολάμπειν, fulgurare. κατάχαλκον ἅπαν πεδίον ἀ-ει. Ph. 111. πᾶς ἀ. χαλινὸς. S. C. 1067. ἐξ ὀμμάτων δ' ἧς-ε σέλας. Prm. 356.

Ἀςραφής. σκληρός. Σοφ. Μυσοῖς. H.

Ἄςρον. cf. Ἀςήρ.

Gen. λαμπρῶν. Or. 1685. χρυσέων ἄ. τροφὶ— E. E. 54. ναυβάταισιν ἄ. ὡς. Ph. 842. ἄ. νυκτέρων ὀμήγυριν. Ag. 4. οὐρανίων ἄ. διόδους. Prm. 1050. διέξοδος. πρέσβιςον, νυκτὸς ὀφθαλμὸς. Spt. 375. πῦρ πνεόντων χορᾶν' ἄ. S. A. 1147. πυρπνόων. καλεῖ δὲ πῦρ πνέοντα ἄ-α τὰς λαμπάδας, ἃς ἐν νυκτὶ αἱ βάκχαι κατέχουσι et τῶν ἀςέρων χορηγός. ἐφεῦρε δ' ἄ. μέτρα περιςροφὰς (Παλαμήδ.) S. Naupl. V. ἄ. ἀνθοιμ' ἡλίῳ πρὸς ἀντολὰς. Ph. 507. ἀντολὰς ἔδειξα. Prm. 457. μὰ τὸν μετ' ἄ. Ζῆνα. Ph. 101. σὺν ἄ. ἐπιτολαῖσιν. 1123. ἄ. ὑπέρτερον βέλος. H. 531. ἄ. ἀριθμὸς. H. f. 667. ἄ. αἰθέριοι χοροὶ. 467. φαεννὰς ἄ. ὁδοὺς. 728. δείξας ἄ. τὴν ἐναντίαν ὁδὸν. E. Cress. X. ἄκριτος ἄ. ὄχλος. E. Pirith. II, 4. ἄ. βεβηκυῖαν μυχοὺς. Cy. 62. ἄ. ῥιπὰς. S. E. 106. ἄ. ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη. E. 19. p. ἀςερόεσσα.

Dat. τὴν ἐν ἄ-οις οὐρανοῦ τέμνων ὁδὸν. Ph. ἄ. ὁμοιοθέντε. Hel. 139. οἱ Τυνδάρειοι. οἱ φλογεραὶ αἰθέρ' ἐν ἄ. ναίουσι. E. E. 991. ἄ. τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον. S. T. 795. Τεκμαίρεσθαι.

Ἄςρα. κατ' ἄ. Tr. 1001. δέρκομαι. Cy. 212. ἄ. φεύγει πυρὶ τῷδ' αἰθέρος. I. 84. οὐρανὸς ἀθροίζων ἄ. ἐν αἰθέρος κύκλῳ. 1147. ἄ. ὠμάρτει θεᾷ. 1151. ἕως διώκουσ' ἄ. 1158. πρόσθε κάτω γῆς εἶσιν ἄ. E. Syl. II, 4.

ἔνδον ἀ. ἔχει πόλις. Ph. 118. οἰκήσομεν. E. S. 1230. ἀπελθεῖν τ' ἀ. τῆς δεῦρ' ὁδῦ. S. C. 1165. φρονεῖς. Rh. 147. πορευτέον. Her. 730. τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀ. H. f. 1372. τήνδε (ὠλένην) πόρπασον ἀ. Prm. 61. ἰσχυρῶς. γνώσει τάδ' ἀ. S. T. 613. τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀ. θεοὶ ὤρθωσαν πάλιν. S. A. 162.

Ἀσχαδές. ἀκατάσχατον. Αἰσχύλ. E. M.

Ἀσχαλᾶν. λυπεῖσθαι, τοῖς κακοῖσι. J. A. 920. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀ-ᾷ. Prm. 764.

Ἀσχάλλειν. ἀδημονεῖν, λυπεῖσθαι, ὀλιγοψυχεῖν, χαλεπαίνειν. Z. ἀλγεῖν. Additum in B. Anecd. ἀγανακτεῖν. θάνατον ἀ. πατρῷον. Or. 783. ἀ-λλοις δ' ἴσως. S. T. 937. ἀλγοῖης, λυπηθείης δέ, εἰ τὸν τοῦ σοῦ κηδεστοῦ θάνατον ἀκούσαις.

Ἀσχέδωρος παρ' Αἰσχύλῳ ὁ ἐκ τῆς ἰδίας ἀλκῆς ἄσχετα δωρούμενος, οἷον βίαιος. Ἰταλιῶται τὸν σύαγρον Ἀ-ον καλοῦσιν. B. Anecd. σύαγρος. Αἰσχύλ. ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συΐ, φησὶν Ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀ-ος ὡς. Athen. Deipnos. IX, 14. χρῆσις δέ φασιν Ἀ-ου παρ' Αἰσχύλῳ διατριβαντι ἐν Σικελίᾳ κ. εἰδότι. φησὶ γ. Ἔδυ etc. Ae. fr. 240.

Ἀσχημονεῖν. πᾶν τὸ περιττὸν εἴτε ἐν λόγῳ εἴτε ἐν πράγματι ἀσχημοσύνην κ. φλυαρίαν καλεῖ ὁ Πλάτων. Z. Ἀσχημονεῖ. ἀκοσμεῖ. H. βούλει ἀ-ῆσαι. Hec. 407. ἀτιμασθῆναι, ἄσχημον πρᾶγμα παθεῖν.

Ἀσχήμων. Ἀ-ονα. ἄμορφον, ἀνείδεον. H. Ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔνεστ' ἀ-α. E. Archel. VI. ἀ. ἀγχόναι μετάρσιοι. Hel. 306.

Ἄσχολος. ὁ σχολὴν μὴ ἄγων· ἀσχολούμενος. H. Ἀσχολία. ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβή κ. τὸν θνητὸν βίον περιολκή. S. in Plat. Phaed. Bekk. Σχολὴ λέγεται ἡ ἄδεια κ. ἡ ἀργία. Ἀσχολία δὲ τάχα ἡ οὐκ ἔχουσα σχολὴν κ. ἄδειαν, ἀλλὰ ἔχουσα ἔργον τι. In Or. 93. σχολῆς ἐστερημένη ἀσχολοῦμαι, ἤτοι, περισπῶμαι τῇ προσεδρίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ, ἐμμέριμνός εἰμι, μὴ ἄδειαν ἔχουσα.

Ἀσώδης. ἀμμώδης. H. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀ-ει θεῖναι. Ae. S. 32. πηλώδει, ψαμμώδει. et B. Anecd. Ἀ-ης ἐστίν. ἐφυλώδης? δὲ Αἰσχύλος. ὁ δ' ἰατρὸς τὸν πρὸς τὰ σιτία ἀτάκτως διακείμενον κ. ἀηδῶς. al. lutosa et pascuosa.

Ἀσώπιος. γῆς ἐξελῶν Ἀ. E. S. 571. p. Θήβης, ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, τοῦ ποταμοῦ.

Ἀσωπίδες κόραι. H. f. 785.

Ἀσωπός. Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀ-ου πατρός. I. A. 697.

Ἀ. με δέξεται γάνος. E. S. 1149. λαμπὰς ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀ. Ag. 304. ἔνθα πεδίον Ἀ. δροσοῖς ἀρδεῖ. Prs. 802. ὁ Ἀ. ποταμὸς — ὡς Ἀκουσίλαος λέγει, Πηρῶς κ. Ποσειδώνος. Pherec. 220. ποταμὸς Θηβῶν, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. in Apoll. Arg. I. 117.

Ἄσωτος, ον. Ἀ-ως. αἰσχρῶς. ἀπλήστως. H. κυρίως, ὁ τὸν πατρῷον κακῶς διαπανήσας κλῆρον. ad Aj. ἀ-ου Σισυφιδᾶν γενεᾶς. 190. τῆς ἐξοῦλου κ. σώζεσθαι μὴ δυναμένης, τῆς φαύλης. ἔσθε βορὰν ἄ. Ag. 1597. ὀλέθρου. Appositae patri filiorum carnes.

Ἄτα. v. Ἄτη.

Ἄτακτος. βίος. E. Sisyph. I. cf. Ἀτάκτημα. ἀταξία. Su. et Z.

Ἀταλάντη. v. Ἀρκάς et Μελέαγρος.

Ἀτάλλειν. τρέφειν, τιθηνεῖν et S. τὸ νηπιάζειν κ. σκιρτᾶν ad proxim. Νέαν ψυχὴν ἀ-ων. Aj. 560. ζωὴν βρεφικῶς διαβιβάζων κ. τρέφων et κόφῃ κ. ἁπαλῇ ζωῇ. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, ὅτε καύσωνα, ὅτε ἄνεμον. Su.

Ἀταλός. ἁπαλός, μαλθακός, ἁπλοῦς, νήπιος. H. et νεογνός. B. Anecd. Ἀ-οῦς ὑπὸ ματέρος. E. E. 699.

Ἀτᾷν. Ἀτωμένη. ἄτῃ συνεχομένη. Σοφ. E. M. βλαπτομένη, φερισκομένη. Ἀσωμένη. λυπουμένη. H. ubi Ἀτᾶσθαι et Ἀσᾶσθαι confusa. Οἴκοθεν ἀτώμενος. E. S. 184. τοὺς πλείονας ἀ-ους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους. S. A. 314. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν. Aj. 269. καίπερ ὢν' ἀ-νος. 384. ἄτης, βλάβης πεπληρωμένος. ὅτ' ἀ-ένη. S. A. 17.

Ἄτάρ. κ. δὴ ἢ πλὴν, ἄτε δή, ἢ ὅμως· ἀντὶ τοῦ δέ, ἀλλά. ἀ. ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν ἢ πέμπεις τινά; S. Tr. 55. ἀ. μηδὲν πόνει. Prm. 341. ἀ. προσῆγε βοσκήματα. S. Tr. 761.

Ἀταρβής. ἀτάρβητος, ἄφοβος, θρασύς. ὅστις ἦν θακῶν ἀ. τῆς θεᾶς. S. Tr. 23. ἐπαφῶν ἀ-εῖ χειρὶ κ. θίγων μόνον. Prm. 849. χωρὶς φόβου, οὐκ ἐπὶ τῷ κακῷ, ἀλλ' ἐπὶ καλῷ αὐτῆς θίγων.

Ἀτάρβητος. cf. Ἀταρβής. ἐχθρῶν δ' ὕβρις οὐδ' ἀ-α ὁρμᾶται. Aj. 197. ἀταρβήτως, ἀνειμένως. Λιγύων εἰς ἀ. στρατόν. Ae. Prm. Sol. 182.

Ἀταύρωτος. ἄδμητος, ἄγαμος, et ἄζυγος, παρθένος· παρ' ὅσον ἐζεύχθαι γάμοις αἱ γημαμέναι λέγονται. H. Not. ἀγνὰ δ' ἀτ. Ag. 251. ἄζευκτος, παρθενική. S. ἄμικτος, ἁγνή. cf. Arist. Lysistr. 217. Ἀ-ώτη. ἁγνή, ἄμικτος, (Ταῦρον γ. τὸ αἰδοῖον (ἀνδρὸς) λέγουσιν) ἄζευκτος γάμου, ἄζυγος. κ. βοῶπις ἡ Ἥρα, κ. Ζυγία, κ. Γαμηλία. ἐπεὶ οἱ ταῦροι κατωφερεῖς.

Ἄταφος. ἄθαπτος. Μηδ' ἀ. παῖδας κατίδῃς. E. S. 282. ἐᾷν δ' ἄκλαυστον, ἄ. S. A. 29. ἄ. ἐπιτυ- S. C. 1732. ἀ-ου τίς ἕξει; E. S. 540. Ad omnem Graeciam hoc spectaret, si quis illorum sepulturam negligeret. ἐκβάλλετ' ἄ-ον. Ph. 1624.

Ἄτε. ἄ. πτηνῶν ἀγέλαι sc. πταταγοῦσιν. Aj. 168. ὡς. ἄ. γένους προμάτωρ. Spt. 128. quippe quae καθάπερ.

Ἄτεκτος. ἄπρακτος, ἀμείλικτος, ἀτελεύτητος ἀκαμπής, ὠμόφρων, ἀδάκρυτος. τέγγειν γ. τὸ βρ- χειν. Ad S. T. 336. ἀμείλικτον et Eust. p. 44 cf. Ἀτελεύτητος. Ἄ. κατελεύτητος. S. T. 336. el Ἀκίχητα ἤθεα κ. κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει. Prm. 18 ἄγναμπτον νόον. 163. ἄ. H. f. 833. et B. Anecd. ἄπιστος κ. ἀναίσθητος ἄνθρωπος, οἷον μήτε παρα- νέσει μήτε φόβῳ τὴν πώρωσιν κ. τὸ τοῦ ἤθους σκλη- ρὸν τεγγόμενος κ. μαλαττόμενος. λέγεται δὲ ἄτεγ- κτος κυρίως κ. ὁ ἄβροχος, ἐξ οὗ κ. ὁ μὴ δακρύω- κ. ὁ μὴ ἱδρῶν. Ἄ-ος ἄνθρωπος παρηγο- ρήμασιν. ὁ μὴ βρεχόμενος μηδὲ προσιέμενο παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὡς ἢ πέτρα ἢ ἄλ- τι τῶν σκληρῶν, ὡς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.

Ἀτέκμαρτον. ἀτελείωτον, ἄγνωστον, ἄσημον. in B. Anecd. ἀκαταστόχαστον. et ἀτέλεστον, ἀσυ- λόγιστον, ἄσημον, παρὰ τὸ Ἄτερ κ. τὸ Τέκμαρ, ἄνευ κ. χωρὶς τέλους. E. M.

Ἀτεκμαρτότατος. ἀτελείωτος, ἄμετρος. μοίρ- τῆσδε κυρήσας ἀ-ης. Prs. 906. ἀπροσδοκήτου.

Ἄτεκνος. ἄπαις, ἄγονος, — τεκνοφόνος, παιδ- φθόρος. ἄ. κατθανών. Al. 659. ὦν. 911. ἄ. ἀ- σένων παίδων. B. 1304. παῖς ἄ. An. 710. γη- σκω. E. S. 966. ἄπαιδες οὐκ ἔτ' ἐσμὲν, οὐδ' ἄ-

I. 1463. εἰ; I. 305. γυναῖκα. 608. ἄ-ον ἔλαβεν ἀρὰ βίοτον. 790. οἱ μὲν ἄ. δὲ ἀπειροσύναν. M. 1094. ζηλῶ ἀ-ους βροτῶν. Al. 885. ἔχον ἀ-οις εἶναι. 890. τῶν ἀ-ων ἀναρπάσεις δόμους; I. 1303. ἢ τὰς ἀ. κλαύσω πολεμάρχους; Spt. 814. ἐπὶ κακῷ τεχθέντας, μὴ τέκνα εἰς διαδοχὴν τῷ γένους αὐτῶν λιπόντας. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προςμένουσ' ἄ-ος. S. E. 165. ὀδ' Ἄρτεμις προςφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀ. E. S. 959.

λίχην ἄφυλλος, ἄ-ος πέδον ἐπισύμενος. Eu. 776. suboli noxis.

Ἀτέλεια. ἀλειτουργησία. cf. Ἀτελής. ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφοκλῆς Θυέστῃ. H. cf. Τέλος. θεῶν δ' ἀ-αν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Eu. 555. vid. Ἐπικραίνειν.

Ἀτέλεςος. ἀτελής, — ἀτελείωτος, ἀμίητος. Z. τοῖς ἀ. τῶν τῶδε πόνων. E. fr. CLXV, 6.

ἀ. ὄσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων. B. 40. Oportet, hanc urbem intelligere, se non esse sacris meis initiatam. i. e. cum malo suo cognoscere, quid hoc sit, spernere sacra mea. Herm.

Ἀτελεύτητος. Ἀ-ον. τὸ μὴ ἔχον τέλος. H. ἀτελείωτον, ἢ ἄδιον, οὐκ ἔχον τελευτήν. B. Anecd. cf. Ἄτεγκτος. ἄτεγκτος κἀτελ. S. T. 336. ςερεόφρων, ὠμόφρων, δυσαξίωτος, δυςπαράκλητος, ἀμείλιχος, μὴ διδοὺς τέλος τῷ πράγματι. cf. Eust. 441. Ἀ-ος παρὰ Σοφοκλεῖ κ. τὸν μὴ τελευτὴν ἐπάγοντα τοῖς ζητουμένοις δηλοῖ ἐν τῷ Ἄτεγκτος κἀτ-ος φανεῖ. ubi Atticismus notandus.

Ἀτέλευτος. v. Ἀτελεύτητος. μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀ-ον ὕπνον. Ag. 1451. p. τὸν θάνατον.

Ἀτελής. Ἀ-ῆ. ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα. Σοφ. Θυέστῃ. H. ἄπρακτος, εὐτελής, ἀτέλεςος. cf. Ἀτέλεια. et B. Anecd. ἀ-ῆ. ἀδάπανα, ὡς κ. πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα. τὰ λελεγμένα ἄρρητ' ἐγὼ θάνατος. I. 1061. σοὶ κἀ. φυλάξομαι. S. E. 1012. μὴ ἀ. εὐχῆ. S. Ph. 782. οὐκ ἔχουσα τελέσματα. H. κομπεῖν δ' ἐξ' ἀ-ῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος. S. Ph. 842. εὐτελῆ, ἀτέλεςα.

Ἀτενής. συντείνας. H. ἢ ὁ τῷ ἤθει εὐθὺς κ. ἀκλινής, ἢ ὁ σκληρὸς κ. ἀνύπεικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπεῖξαι. Tim. Ἀ-ές. εὐθὺ, συνεχὲς, παντελῶς, καθόλε, παραχρῆμα. ἄγαν, ἰσχυρῶς. B. Anecd. Ἀτενίζειν λέγουσι τὰς συντείνοντας [κ. ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. H. προςέχειν, βλέπειν. Id. τὰν, κισσὸς ὡς ἀ., πετραία βλάςα θάμασεν. S. A. 826. ὁ μὴ εὐθὺς τετραμμένος, ἀλλ' ἐλιτενής πολὺς κ. ἐπιμήκης ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος, ἀλλ' αὐτῷ περιειλούμενος κ. οὐχὶ ὑψηλός. ἤκω δ' ἀ. ἀπ' οἴκων. E. Alcmaeon XV. ex H. ἀληθὴς κάτ. παρρησία. E. Temen. II. ὀργὰς ἀ. παραθέλξει. Ag. 71.

Ἄτερ. ἐκτὸς, χωρίς. B. Anecd. ἄνευ, δίχα, κοινά. ἄτερ δὲ ποιητικῶς. θεῶν ἄ. Her. 608. τῶδε ἄ. Hec. 749. τί ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄ.; Or. 1072. δίκης ἄ. Ph. 495. θηλειῶν ἄ. H. 624. πτερῶν ἄ. Eu. 397. κυμάτων ἄ. πόλιν σὴν ναυςολήσεις. E. S. 475. δεσμῶν ἄ. I. T. 657. ἄ. χαλυβδικῶ. Her. 162. ἀνάγκας ἄ. Eu. 540. τευχέων ἄ. Her. 694. οὐκ ἄ. πόνων. H. f. 841. πλησίων ἄ. E. Aeol. VI. τυμπάνων ἄ. H. f. 889. ἐκάσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄ. E. Erechth. I, 49. αἰσχύνης ἄ. E. Scyr. II, 5. ἀναισχύντους. τοὺς ἀπ' οἴκων ἀναπίπτοντας ἄ. βίου. E. fr. CLXXXVII, 4. ἄ. γνώμης τὸ πῶν ἔπρασσον. Prm. 456. χωρὶς φρονήσεως, σκέψεως. τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ ςομίων ἄ. εὐθύνων. Prm. 287. ἡδὺς αἰὼν κλαυμάτων ἄ. Ag. 1149. τὴν (δέλτον) ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄ. λαβεῖν. S. Tr. 48. ὅτ' ἄτης ἄ. S. A. 4. cf. Ἄτη.

Ἀτέραμνον τὸ μὴ ἐνδιδὸν, σκληρόν. et Ἀτεράμων ἀκαμπὴς, ἀκαταπόνητος, ἀνελέημων (τέρεν γ. τὸ ἁπαλόν). H. et B. Anecd. Ἀ-ων. ἀκαταπόνητος et Ἀ-ράμονες. οὐχὶ ἀτέραμνοι. κ. τὸ ἐνικὸν ἀ-μων οὐχὶ ἀτέραμνος. κ. ὀσπρια ἀτέραμονα. Arist. Ἀχαρν. et Ἀ-αμνον. σκληρὸν, δυςμετάβλητον.

Ἀτεράμων οἷον μὴ τεράμων, ἀλλὰ σκληρὸς, παρὰ τὸ τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα. κ. Πλάτων κέχρηται τῇ λέξει. μή τις γένηται τῶν πολιτῶν κεραςβόλος ἢ ἀτέραμνος. φασί γ. τὰ κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα σπέρματα ἀτέραμνα γίνεται. Arist. Σφηξ. 729. et Bizet. S. in eundem locum cf. S. in Od. Ψ. 187.

Ἄτερθε. cf. ἄτερ. ὡςεὶ κόνις ἄ. πτερύγων ὀλοίμαν. Ae. S. 786. ἂν (ἅταν) ὄπω τις ἔθρεψεν αἰὼν ἄ. τῶδε. Aj. 636.

Ἀτέρμων. ἀόριςος. H. ἀ. εἰς αὐγάς. Hec. 926. περιφερεῖς· τούτων γ. οὐκ ἔςι τέρμα. τὰ γ. κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. κυκλοτερεῖς, μὴ τέλος, ὡς κυκλοτερεῖς, ἐχούσας, ἀτελειώτους et Eust. ad Il. 690, 41. ῥητέον, ὅτι τε ἐντεῦθεν παραφράσας Εὐριπίδης ἔςοπτρα εἶπε τὰ κυκλοτερῆ, ὅπερ ταὐτόν ἐςι τῷ ἀπείρονα. ἐπεὶ κ. τὸ τέρμα κ. τὸ πέρας τὸ αὐτὸ δηλοῦσι, κ. ὅτι καθ' Ὅμηρον μὲν ἀπείρων ἡ δλη γῆ, ὃ ἐςι σφαιροειδὴς κ. ςρογγύλη. ἐν δ' ἀ-ονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. Eu. 625.

Ἄτερος. ὁ ἕτερος. ὁ εἷς τῶν δύο. H. ἄ. δυςυχὴς. H. f. 1403. ἄ-οι προςκείμενοι. I. T. 325. ἐκλήζει' ἄ. πρὸς θατέρου. I. T. 249.

Ἀτερπής. ἀηδὴς, ἀχαρής. δόγμα ἀ. E. E. 293. ἀ. τήνδε φροῦρησεις πέτραν. Prm. 31. νόσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀςῶν ἕζει κράτους ἀ. Ae. S. 687. ἄπωθεν τῷ κράτους τῶν ἀ-ῶν.

Ἄτερπνος. E. Meleagr. XVII. in Not. ἀτέρυπνος, ἀγρυπνος. — Ἀτερπής et Ἄτερπος.

Ἀτευχής. ἄνοπλος. H. γυμνός. ἀ. παῖδ' Ἀχ. An. 1120.

Ἄτη. ἄτα. βλάβη, νόσος, πῆμα, κακὸν, κακία, δυςφημία, Furiae. de hominibus. Plur.

Epith. ἔγνως ἄτην παιδὸς; Hec. 686. ἄ-η περιπεσεῖν αἰσχρᾷ. E. Cress. VI. τὰν αἱματηρὸν ἄ. Or. 960. ἀντὶ τῷ καταξέωσα ἑαυτῆς τὰς παρειὰς τοῖς ὄνυξι, ὅπερ ἐξὶ δι' αἵματος βλάβη. γάμων ἐπακτὸν ἄ. Ph. 345. φανερὰν ἔσχες ἄ. H. 1289. τίν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν. An. 103. δυςφόρμιγγα ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν (βωμοὺς) οἰκτράν τ' αἰαζόντων αὐδάν. I. T. 225. ἄ-αν διαπαντὸς δυςδαίμονα. 1117. δόλιον ἔσχον ἄταν. Tr. 530. ἃ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν κ. μεγάλαν ἄταν. S. Tr. 850. ὀδὲ δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε. Ag. 1524. θανάτου λύσιμον ἄταν ἀποφεύγουσα. I. 1241. ςενακτὰν ἄ. πατέρος. H. f. 917. παῖσ' εἰκῆ ςυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Prm. 885. ὅτε γ. ἄνδρας ἀπώλλυ πολεμοφθόροισιν ἄ. Prs. 652. οὐκ ἀτράκτος ἄ.; Ch. 327. φίλων ἄταισι ποντίαισιν. Prs. 1031. οἶον (κακὸν) δέδορκεν ἄ. 1002. μείζους ἄτας οἴκοις ἀπέδωκεν. M. 129. ἀνδρολέτειραν τὰν ῥίψοπλον ἄταν ἐμβαλόντες. Spt. 299. Herm. ἄταν ῥίψοπλον ἄταν. μείζων. Her. 607. ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ

τῇ μάτην λελεγμένῃ ξένᾳ. S. E. 1298. μέγα θελείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου. Ag. 368. ταχεῖα δ' ἄ. πέλει. 1122. διαλγὴς ἄ. Ch. 66. φόνος. ἄνεκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα. S. Ph. 706. ἡ νόσος. ὦ μοι δύςφρονος ὥτας. S. C. 202. μήτι σε θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄ. φερέτω, Spt. 672. ὑμνῶσι δ' ὕμνον — πρώταρχον ἄτην. Ag. 1192. sc. Ἐριννύες. ἄταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνοὺς. Ae. S. 110. noxam, damnum illis nostra fraude, fuga callida, illatum serius intelligit. περαίνων ἐπίμομφον ἄ. Ch. 823. v. Ἐπίμομφος. τὰν δ' ἀνθρώπου ζωὰν ποικιλομήτιδες ἄται πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις. S. Ter. IX. ματρῷαι λέκτρων ἄται. S. A. 863. τὴν Ἄρης φιλεῖ, δόλογχον ἄτην. Ag. 651. θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας. 773. δίκην ἄτης λαθραίας. 1231. τὰν μελανόζυγ' ἄ. Ae. S. 533. καταψέρω ποδὸς ἀκμὰν, σφαλερὰ τανυδρόμοις κῶλα, δύςφορον ἄταν. Eu. 362. πόροι δὲ πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες τὸν χειρομυσῆ φόνον καθαίροντες ἴσαν ἄτην. Ch. 71. cf. Πόρος. ὀθόνεκ' ἄτη συγκαταίζευκται κακῇ. Aj. 123. ὡς κ. τόνδε δειναὶ κυματοαγεῖς ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι. S. C. 1244. τυφλῆς ὑπ' ἄ. ἐκπεπόρθημαι. S. Tr. 1104. νόσω ἀφανοῦς κ. ἀκαταλήπτου, ἣν οὐκ ἔςιν ἰδεῖν. δυςχειμέρους ἄ. ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος. Ch. 269. ἄταν θρανίαν φλέγων. Aj. 196. cf. Νόσος θεία. 186. culpam immensum quantum urere faciens i. e. nimio te dolore exurens propter illa, quae fecisti. *Herm.* infamiam, i. e. malam famam de te vulgatam, immensum quantum augens. *Wund.* p. δυςφημίαν. et θράν. *coelo*, a *Deo missam*, quo avertit culpam ab Ajace, τὴν θεόθεν. τὰν ἄπαυςον μόχθων ἄ. ἐπάγων. Aj. 1090. τίς ἂν ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; S. E. 1102. οἶαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύςφορον ἄταν; Aj. 644. οἰκείας εἰς ἄ. ἐμπίπτεις. S. E. 215. ποινὰς, ἀντιφόνους ἄ. ἀρπαλίσαι πόλεως. Eu. 968. ἐκ ἀλλοτρίαν ἄτην. S. A. 1259. ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε. Ag. 1268. Pors. ἄτης. Ionismus hic saepius in Ae. libris legitur, rarius in S. et Eurip. Ego ita: Ἀλλ' ἥντιν' ἄλλην. ἔνδοθεν φοινίαν ἄ. τιθεὶς. Ch. 827. ἄ. ἀχορεύτους κελαδεῖν. Tr. 121. ἐκ ἄ. εὐπροσηγόρους ἔχω. H. f. 1284. ἔδαλψεν ἄτης σπασμὸς. S. Tr. 1088. μηλοιφόνοισιν ἄ. δαΐ' ἀκέλευςος ἔτευξεν. Ag. 736. *Herm.* ἄγαισιν. ἄ. τάσδε θριγκώσων φίλοις. Ag. 1283. ὃς τήνδ' ἄ. κατακηλήσει. S. Tr. 1003. τῷ τήνδ' ἄ. ὑπέχοντι. S. Tr. 1274. ἄγγειλον ἄ. τὰς ἐμὰς. Aj. 849. αἵ μοι συμβαίνουσ' ἄ. I. T. 148. ὁ σχήσω ταύτας ἄ. S. E. 223. p. ὀνείδη, θρῆνος, ἀρᾶς. ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄ. Tr. 137. ἄ. ἐμᾶς ἄξιος εἶ. 1313.

2. *Adj.* χρήμασιν — ἄτης γε μείζω — γένοιτ' ἂν ἄλλα. Ae. S. 447. Meum est: ἄκη γε μείζω κ. μέγ' ἐμπλήσας γόμος γένοιτ' ἄν. Ad Dat. χρήμασιν cf. Οἰγοντι δ' ὅτι ν. ἐδωλίων ἄκος. Ch. 68. et Χρῆμα. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄ. τίθει. Aj. 362. ὅτι Ὁμήρου εἰπόντος Πῆμα κακὸν — λαβὼν ἐντεῦθεν, ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ Σοφοκλῆς Πῆμα ἄτης φησὶν, ὃ ἔςιν ἄτη περιφραςικῶς. Eust. p. 1461, 63. cf. Πῆμα. *Mala malorum.* p. maxima, Hebraei frequentant. Sic שְׁבִי הַשְּׁבָיִם Ps. 148, 4. רָעַת רַעְתְּכֶם Hos. X, 15. cf. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς ὄσι λύπη ἐμοῦ λύπης λάβοι. S. Tr. 331. θειλαία δεινοῦ ἄτης. S. E. 849. — παντόλμους ἔρωτας ἄτ νόμους βροτῶν. Ch. 593. ποῖ καταλήξε μισθὲν μένος ἄτης; Ch. 1069. βιᾶται δ' πειθὼ, προβυλόπαις ἄφεκτος ἄτας. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. λύμης χωρίον ἡ τῶν πονηρῶν φιλία. ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε ςάχυν ἄτης. Pors. θύελλαι ζῶσι. Ag. 819. ἄτης ἄβυσσο ἀ μάλ' εὔπορον ἐςβέβηκε. Ae. S. 473 ἀποςατεῖ φίλων. Ch. 817. παράμυσσος ἄ τόεσσα πλαγὰ. 463. τίκτειν ἄταν ἄτε 235. ἔςακε Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις — βλάβης ἡ δυςτυχία. ἄτη πατάξαι θυμ 1097. cf. Πατάσσειν. ἄτας οὐδὲν ἔλλε κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμ σεν ἄτᾳ. S. C. 526. κοννῶ δ' ἄτα ὀρανονίκου. Ae. S. 162. Haupt p. vul πλῆρες ἄτας ςέγος. Aj. 307. πρὸς ἄτ θεῖσαι. Prm. 1072. εἰς βλάβην ἐμπεσῶ εὐπρόςοιςος ἔκβασις. M. 279. ἄ. πατ κναισεν. E. E. 1307. ἐπέσσυτο τάνδε γ γαῖσι δαιμόνων τις ἄτα. Ph. 1073. ἥρ σφιγξ. δέξεται δύςανος ἄταν. M. 979. ὑπεκφεύξεται. 989. Pors. ὑπεκδραμεῖτα δαίμονος ἄτᾳ. H. 241. οὐδὲν ἄταν αὖτ εἰ μετακύμιος ἄτας φανείης. Al. 91. ἄ. I. A. 137. εἰκάζω ἄταν. Tr. 165. ἄταν θεᾷ δώσων. 535. p. ἀναθήσων, τριταίαν γ' ὀσ' ἄσιτος ἡμέραν; ποτέρον H. 276. ex ira Deum? ὅτ' ἄ. ἄτερ. εἰ τὸ Ἄτερ πρὸς τὸ Ἄτης συνάψομεν, ἔςαι, ὃ βουλόμεσθα· τὸ γ. ἄτης ἄτερ, φαμὲν ὄν, ὅτι πρὸς μὲν τὸ Ἄτης ὑπ κ. τ. λ. cff. *Seidl.* et *Herm.* in sua n Ant. edit. Videtur esse: nihil, q noxa esset, i. e. *omnis* noxa, fer ἅπερ, vel ὅπερ ἐςί. Sententiae su fusae.

de hominibus. παῖδε δύο δ' ἄτα. ἀκάθαρτοι τῷ γένει, filiae, quae et ips originis gerunt et patri, qui genuit bria sunt. *Herm.* ὀδ' ἐμάνθανον τρ ἄτα. S. A. 533. ἱερεύς τις ἄτας δόμο θρέφθη. Ag. 743. Alia v. supra.

Ἀτιμέλητος. Ἀ - ος. ἀπρονόητος, λ λημένως. et ἀτιμελῶς. ἀμελῶς, ἀνεπ B. Aiecd. ἠμελημένος. H. Ἀ - α. ἀ ἀφρόντιςα, ἀπὸ τοῦ Τῆ, ὃ σημαίνει τὸ M. πλοῦσα λαμπτηρυχίας ἀ. Ag. 890. fa mino praesenti accendendae, non accens dominus nondum advenerat.

Ἀτηρός, ά, όν. παρὰ τὴν ἄτην. βλαβερ ρὸς, ἀφόρητος. et S. in Plat. Cratyl. ὑβριςικὸς, κακὸς, βλαβερός. τοιοῦτος ἡσθα γοισι — πηρὸς, ἀτ. λάθρα. S. Ph. 1272. E. fr. CLVIII. φυτὸν. H. 630. δυςχεί πέλαγος ἀ - ᾶς δύης. Prm. 746. ἀ. τύχας Ag. 1485. τὸ μὲν ἀ. χώρας· κατέχειν. ἀπέχειν. πολλὰ δ' ἀ. φρενὶ. S. Tr. 265. σκληρᾷ γνώμῃ.

Ἀτθίς. Attica. I. A. 247.

Ἀτίετος. ἀνεκδίκητος, ἄτιμος, ἀτίμητος, δίκητος. ἄτιμ' ἀ - α διόμεναι λάχη θεῶν τοῦτ' ἀνηλίῳ λάμπᾳ. Eu. 377. λεῖψ' ἔδρ

ἰς δόρυ, ἀ-τ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. Ae. S. 855. μήποτε μετέχοι τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὐσεβῶν. ἀ. μύσος. Eu. 829. ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθαι μὴ δυναμένην. πόσις, ἀ-ος φίλων. I. 701. correx. p. vulg. ἀπίχητος. Non honoratus ab amicis.

Ἀτίζειν. ἀφροντιζεῖν. cf. ἀτιμάζειν. et Su. Ἀ-ω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω, τὸ τιμῶ· κ. Ἀ-ζω πλεονασμῷ τῦ ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ Ἄτη, ἀτίζω. Ἀτίσεις. ἀτιμάσεις. Αἰσχ. Κερκύωνι. H. συμμαχίαν ἀ-ει. Rh. 252. ὃς ἐμὴν Μυσῶν σ-αν ἀ-ει i. e. ὡς Μυσῶ ὄντος. Herm. πόλιν τὴν σὴν ἀ-ων. E. Dict. IV. νόμιμα θεῶν. E. S. 19. ἀ. πράγος ἐδὲν ἀνθρώπων χρεών. S. C. 1153. θεὸς ἀ-ων. Spt. 426. μηδέ νιν (βωμὸν δίκας) ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς. Eu. 533. τἀρκοῦντ' ἀ-ων. E. S. 865. ἔτοι σ' ἀ-ων. Al. 1040. ὀρθῶς ἀ-εις. Rh. 327.

Ἀτιμαγελής. ὁ ἀποσάτης τῆς ἀγέλης ταῦρος. ἔτως Σοφ. Lex. Sang.

Ἀτιμάζειν. ἀτίζειν, καταφρονεῖν, ὀλιγωρεῖν, ὑβρίζειν, ἀποβλίπτειν. Ἀτιμάζω τὸ καταφρονῶ. Ἀτιμῶ δὲ, τὸ ἄτιμον ποιῶ. Ad Aj. 98. ἐ φροντίζειν in Apoll. Arg. II. 9. ἃς (θεὸς) ἀ-ασας. Spt. 996. εἰς ὐδὲν λογισάμενος et Her. 79. ἐκ ἀ-σω θεὸς προεῖπεῖν. H. f. 608. τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμα. H. 886. τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀ-σασ' ἔχε. S. A. 77. ὄρκους μηδαμῶς ἀ-ασῃς. 611. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβολός εἰμι μηδαμῶς ἀ-ασι. Eu. 702. τὸν τέκοντ'. H. 1040. θέσφατ'. E. S. 250. 302. τύμβος ἠ-ασμένος. E. E. 323. μηδ' ἀ-σῃς λόγους. Prm. 783. ξένους. Al. 570. ἐνάξε' ἠ-σμένη. I. A. 943. ἀ-εις χθόνα. Ae. S. 915. ἀ νῦν σὺ τήνδ' ἀ-εις πόλιν. S. T. 340. πατρῴας τῆς ἀ-ων δρυὸς. E. Dict. IV. αἱμύλας δὲ μηχανὰς ἀ. Prm. 207. φαυλίσαντες. τὸν δ' ἀ-ασας ἔχω. S. A. 22. τάφῳ, ἀνάξιον κ. ἄτιμον ταφῆς κείνας. τίς ἀ-ζων νέκυς. E. Antig. XVI. λέχος. H. 1354. σὸν γῆρας. Al. 661. τὸν γέροντ'. H. f. 596. τίς σ' ἀ-ει. B. 1319. ἡμᾶς ὡς ἀ-ει. H. 1192. μηδαμῶς ἀ-σῃς τὸς Ἥρ. παῖδας. Her. 228. ἐκ ἀ-σθήσομαι. S. T. 1081. μή μ' ἀ-σῃς. S. C. 49. μηδέ μω κόρα τὸ δυςπρόςωπον εἰςορῶν ἀ-σῃς. 286. ἀλλ' ἀ-ασας πέμψεις ἄνευθος; 1273. 1409. μὴ μ' ἀ-σῃς τὸ μὴ ὐ θανεῖν τε σὺν σοὶ. S. A. 544. ὦς σ' ἀ-ει πατὴρ. 572. ὦς' ὄποτ' Αἰ. οὐδ' ἀ-σασ' ἔτα. Aj. 98. ἐκ ἐν γ' ἀ-σαμ' ἄν, ὦςε μὴ λέγειν. 1339.

Ἀτιμᾶν. vid. Ἀτιμάζειν. μή νυν ἀ-α θεὺς. Aj. 1130.

Ἀτιμαστήρ. ἢ ζῶντ' ἀ-ῆρα. Spt. 622. τὸν ἀτιμάσαντα αὐτὸν πρώην.

Ἀτιμία. δύςκλεια, ἀδοξία, ὕβρις, ὀλιγώρησις, καταφρόνησις. θεῶν. Her. 72. ἡ ἀ. βίω. E. Erechth. 17. ἀ. σκεδρὴν. E. Alcmaeon. XII. οἱ μ' ὡς ἄγεις; S. E. 1035. θδ' ἀ-ας κυρῶ. Eu. 387. ἀ — ων παιδὸς — ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει. Prs. 845. διάῤῥηξιν, ἥ νιν περικαλύπτει. λαθεῖν. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς τὸ δήμιον. Ae. S. 702. ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαὶ et ἀτιμίας. ἀσφαλείας. Num φυλάσσοι 'π' ἀτ. τιμὰς? magistratus tutos praestet, defendat, a contumelia ἐξ ἄτας. Haupt dedit φ-οι τ' ἀτρεμέας τ.

Ἀτιμοπενθής. μεγάλα τοι κόραι δυςυχεῖς Νυκτὸς ἀ-εῖς. Eu. 783. i. e. ἐξ ἀτιμίας λυπηραὶ, περίλυποι.

Ἄτιμος. ὁ μὴ ἔχων τιμὴν, ἄδοξος, ἀφανὴς, — ἄνευ τιμῆς vel τιμήματος, μισθῦ, ἀτιμώρητος, ἄμισθος. et B. Anecd. λέγεται μὲν ὁ ἀπεζερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥςτε μήτε βουλεύειν, μήτε δικάζειν, μήτε τὰ κοινὰ πολιτεύεσθαι ὅλως. Δημοσθένης δὲ κ. τὸν ἠτιμωρήτον ἄ-ον εἶπεν, οἷον τὸν τῦ τιμήματος κ. τῆς καταδίκης ἀφειμένον. κ. πάλιν ἄλλως ὃν ἄν τις ἀποκτιννὺς ὐχ ὑπόκειται ἐπιτιμίῳ, ἀλλ' ἐςὶ καθαρὸς αἰτίας, οἷον τὸν ἄ-ον ἀνελών. et ἀτίμητος ἀγὼν κ. τιμητός. ἀ. ἐξελαύνομαι χθονὸς. Ph. 630. ἐκ δόμων ἄ. ἐκβεβλήσομαι. B. 1312. ἄ-οι ἐσμὲν οἱ πρὸ τῦ φίλοι. M. 696. φυγὰς χώρας ἄ. ἐλαύνει. 438. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ — ἄ-ον βαλεῖν. S. T. 657. ἢ γῆς ἄ-ον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670. κἀκ ἄ-ος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ. S. C. 51. ὡς μή γ' ἄτιμον — ἔτως μ' ἀφῇ γε. 1278. ἔτ' αἰσχρὸν, ὅτ' ἄ-ον ἐσθ'. S. A. 5. ταυῦν δ' ἄ-ος ὧδε πρόκειμαι. Aj. 426. ἐμὲ δὲ — ἄ-ον ἔβαλον. S. Ph. 1028. ἔτως ἄ-ός εἰμι τῦ τεθνηκότος. S. E. 1214. ἐγὼ δ' ἀπεςάτην ἄ-ος, ὐδὲν ἀξία. Ch. 436. οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ ἔτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθθέμενον ὐκ ἔσχον. S. C. 428. ἐγὼ μὲν ὐκ ἄ-α ποιῦμαι. S. A. 78. ἔτως ἀτίμως κ. πικρῶς αἰκίζεται. Prm. 195. ἄτιμ' ἀτίετα δυόμεναι λάχῃ, θεῶν διχοςατοῦντ'. Eu. 379. γυναῖκα κτείνεις ἄ-ως. An. 635. κ. μ' ὁ Φοῖβος — ἄ-ον ἐξέπεμψεν. S. T. 789. ἀνήκουςον, περὶ ὧν γ. ἐπῆλθεν, ὐκ εἶπεν, ἀνάξιον ἀποκρίσεως. πόλιν — θεόθεν περθομένην ἄ-ως. Spt. 310. ἄ-ον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο. 1002. τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα κ. δωμάτων ἄ-α. Ch. 406. ὑμᾶς τὰς ὑπολοίπους τῶν Ἀτρειδῶν ἀπεσπασμένους κ. ψυγαδευθέντας τῶν οἴκων. κλύεις πατρῴους δύας ἀ. 434. τὸ μὴ ὐ πεσεῖν ἄ-ως πτώματ' ἐκ ἀνασχετὰ. Prm. 919. μαινομένα πόνοις ἀ. Ae. S. 565. ὁ Λατοῦς ἱνίς μ' ἄ. τίθησιν. Eu. 320. πάρεςι σιγᾶσ' ἄ-ος — ἰδεῖν. Ag. 420. πολύτιμος. v. Ἀφιέναι. ἄ-ως κἀθέως ἐφθαρμένον. S. E. 1181. τίς ὧδ' ἄ-ως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε; M. 1208. γυναῖκα κτείνεις ἀ. An. 635. τὸ πᾶν ἀ. ἔλεξας. Ch. 430. ἀ. ἐκ δωμάτων ἀποςαλῆ. An. 810.

ἄνευ τιμῆς, μισθῦ, ἄμισθος, ἀτιμώρητος. ὅτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντ' ἄ-ος ἀμείψεται. Ch. 1011. ἀτιμώρητος. Sch. ἄτιτος. ἄ-α δ' ὐκ ἐπραξάτην. Ag. 1444. p. ὐκ ἀμισθί, non impune. χάρις γ. ὐκ ἄ. εὐργαςαι πόνων. Ag. 360. τιμώμενοι γ. οἱ θεοὶ ἠμείψαντο ἡμᾶς. praemia laborum non sunt contemnenda. ἄ. ὀργάναν χέρα τεκτοσύνας. An. 1014. *Musgr.* conjungit τεκτοσ. cum ὀργ. χ. *Matth.* ἄτ. cum τεκτ. manum non honoratam quod attinet ad fabricam, i. e. nulla operae in exstruendis moenibus positae ratione habita. ὀργάνη i. q. ἐργάνη, ἐργάτις. et S. Ὀργάνων χέρα. ἀντὶ τῦ χειρὸς κ. τεκτοσύναν, ἤγυν ὅσα διὰ χειρῶν τεκτήνασθαι, et τίνος ἕνεκα τὸ τῆς χειρὸς τῆς ὑμετέρας ἔργον ἀτίμως παραδέδωκατε τῷ Ἄρει;

Ἀτιμῦν. ὀλιγωρεῖν. Vid. ἀτιμάζειν. ὡς ἀνάξι' ἠ-ώμεθα. Hel. 462. βροτῶν ἀ-ωθὲν οἴχεται γένος. Ch. 632. τὸ τῶν Λημνιάδων. ἀ-ώσαντες ἔριν γυναικῶν. Ae. S. 647. δίκην, causam. ὐ μὴν πλέω ὀίψασ' ἀ-ωθήσομαι. Ag. 1066. plura effutiendo non reprehendar, φλυαρῦσα.

Ἀτίμωσις. ὀλιγωρία, ὀλιγώρησις. Τραπέζας ἀ-ιν — πρασσομένα. Ag. 708. πατρὸς δ' ἀ-ιν ἄρα τίσει. Ch. 448.

Ἀτίτης. ἄτιμος, — ἀτιμώρητος. ἡμεῖς ἀ-ᾳ σαρκὶ παλαιᾷ μίμνομεν. Ag. 72. ὁ ματροφόνος ἀ-ας. Eu. 251. ἀτιμώρητος.

Ἀτλάντειος πόλος. E. Pirith. III, 5.

Ἀτλαντικός, ή, όν. πόντιε τερμόνων τ' Ἀ. εἴσω. H. ζ. τόπων. 1053. Ἀ. πέρα ὅρων. H. f. 234. Ἀ. ἁλὸς. E. Andromed. fin.

Ἄτλας. τὸν Ἄ. ἔχει. H. 747. τὸν Ἄτλαντα οἱ μὲν ὄρος εἰρήκασι, μυθευόμενοι, τὸν οὐρανὸν βαστάζειν, ἐπειδὴ πάνυ ὑψηλὸν ὑπάρχει κ. δοκεῖ ἐπικεῖσθαι αὐτῷ ὁ οὐρανὸς, ὅθεν κ. Ἄτλας εἴρηται διὰ τὸ Ἄτλητον ποιήσασθαι τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάβασιν· τινὲς δὲ Ἄτλαντα εἰρήκασιν αὐτὸν τὸν ἄξονα τῇ οὐρανῇ, δι' οὗ ἡ τῆ παντὸς κίνησις γίνεται. αἱ δ' ἐπ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι πατρὸς μεγίστου ἄθλον — κλαίεσκον — Πελειάδες. Ae. fr. 293.

Ἄτλατος. ἄτλητος. ἀφόρητος, ἀνυπομόνητος, ἄφερτος. et Eust. μὴ ἔχων τλήμων εἶναι. S. T. 515. ἀγγελίαν ἄ. οὐδὲ φευκτὰν. Aj. 224. γένος δ' ἄ. ἀνθρώποισι. S. T. 792. τὸ μὴ δυνάμενον ὑπὸ ἀνθρώπων ὁρᾶσθαι. ἄ-α τλᾶσα. Ag. 416.

Ἀτλητεῖν. ἀγωνιᾷν, ἀθυμεῖν, φοβεῖσθαι. πάρειμ' ἀ-ῶν. S. T. 515. μὴ καρτερῶν, μὴ φέρων, δυσανασχετῶν, ἀφορήτως ἔχων.

Ἄτμητον. ἀμέριστον, ἀτραυμάτιστον. Σοφ. Ἀμφιτρύωνι. H.

Ἀτμίζειν. ἀναθυμιάζειν. H. Λάμπει δ' ἀγνιεὺς βωμὸς ἀ-ων πυρὶ σμύρνης σαλαγμῶς. S. Laoc. I. B. Anecd. Ἀτμίς. ἀναθυμίασις, ἄκρον πυρός. μὴ θυμάτων πυρωμένων ἀ-ὸν κεῖσ' ἀποσαλέντ' ἴδης. Phaëth. Herm. II. 52.

Ἀτμός. ἡ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις, ἢ ἀτμὶς, ἢ πνοή. et ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὕδατος παρὰ τὸ Ἄω τὸ πνέω. E. M. v. καπνός. Ὅμοιος ἀ. ὥσπερ ἐκ τάφῳ πρέπει. Ag. 1312. ἀ-ῷ κατισχναίνουσα. Eu. 133. πυρετῷ ἀναλίσκουσα. πικροὶ γ. κοὐ διὰ ζωῆς ἀ-οὶ. Prm. Sol. 181. πυρῶσσ' Ἐρινὺς θερῆον ἀνίησ' ἀ-ὸν ἐμφανῆ. Phaëth. Herm. II, 2.

Ἄτοιχος. ὁ τετειχισμένος, οὐκ ὀχυρός. ἀ. περιβολὰς σκηνωμάτων. I. 1133.

Ἄτοκος. ἄ. ὅσ' ἐν τῷ πάρος. E. E. 1127. p. ὁ τέτοκα.

Ἀτόλμητος, ἄτολμος. ἀ-ων Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 382. v. Φαίνειν.

Ἄτολμος, ον. δειλὸς, κατεπτηχώς. Z. πότερον γενέσθαι χρησιμώτερον συνετὸν ἄ. ἢ θρασὺν κἀμαθῆ. E. Oedip. VI. ἄ. εἰμι. Prm. 14. ὁ τολμῶ. δειλός. γυναικείαν ἄ. αἰχμὰν. Ch. 625. λείπει κατά. Immo pendet a τίω.

Ἄτομος. ἄ-α. λεπτότατα. B. Anecd. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄ. ὃς λειμῶν' ἔχεις. S. Tr. 200. ἀπόρθητον· ἄμεινον δὲ τὸν ἀφιερωμένον θεοῖς κ. ἀγεώρητον. ὃν οὐδὲ βοτὰ καταβόσκεται· τὰ δὲ χωρία Ὀργάδας ἐκάλουν, quod vid.

Ἀτόπαγον. ἀνείκαστον. Τοπάζειν γ. τὸ Εἰκάζειν. κ. τὸ Ὑποτυπῆσαι δὲ ἐνθένδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. H.

Ἄτοπος, ον. ξένος, δεινὸς, χαλεπός. H. et B. Anecd. Ἄ-ον. ἄλογον, θαυμάσιον, παράδοξον, ξένον, κακὸν, μοχθηρὸν κ. ὃ μὴ ἔχει τόπον κ. τὸ ἀνυπονόητον, οἷον (ὃ) μὴ ἔξι τοπάσαι. κ. Ἀτόπως. τὸ ἀσυνήθως κ. ἀνεπιφάτως. ἐφ' ὃ ποτε βάσεται ἄ., ἄ-α μὲν παραδίδωσί μοι. I. 689. ἄ-ον ἡδονὰν ἔλαβον. I. T. 842.

Ἄτοσσα. χαῖρε Δαρείου γύναι, θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ κ. μήτηρ ἔφυς. Prs. 155.

Ἄτρακτος. κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐφ' ὃ τὸ νῆμα περιελεῖται. καταχρηστικῶς δὲ κ. ἐπὶ βέλους. τὸν γ. βαλόντ' ἄ-ον οἶδε Σοφ. E. M. fusus et βέλος, μεταφορικῶς. B. Anecd. ἀ-ων τοξόται. Rh. 312. νευροσπαδὴς. S. Ph. 290. τὸν γ. βαλόντ' ἄ. οἶδα. S. Tr. 714. πληγέντ' ἀ. τοξικῷ τὸν ἀετὸν. Ae. Myrmid. 116.

Ἀτρείδης. ἄναξ Ἀ. πρεσβὺς εὐδαίμων ἀνὴρ. Ag. 538. δικρατεῖς. Aj. 251. προδίκοις. Ag. 459. προσθοδόμοις. Ch. 318. cf. Προσθόδομοι. Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀ-ων σόλον Ἀργείων χιλιοναύταν τῆσδ' ἀπὸ χώρας ἤραν. Ag. 47. ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρύσαντας Ἀ-δας. 207. Ἀ. δισσοὺς. Aj. 57. μελέους. 622. διπλοῖ βασιλῆς. 960. εἰ δὲ πικροὺς ἔχθεις Ἀ. S. Ph. 510. τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν. 1376. Ἀ-ῶν ἐς τόδε σκήπτει σέγος φάος τόδε. Ag. 317. εἰς δόμον τὸν Ἀ-ᾶν. 407. τρανῶς Ἀ-ην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. 1372. Ἀ-ᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Ch. 405. λόγους ἀνέσπα Ἀ-ῶν κάτα. Aj. 302. ὁ δ' Ἀ-ας συγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως κ. θεοῖς εἴη φίλος. S. Ph. 589. ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀ-ᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει. 398. ταῦτ' ἐξ Ἀ-ῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως. 406. καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀ-ῶν χάριν. 566. ἐγὼ εἰμ' Ἀ-ας δυσμενὴς. 585. ὅκνον Ἀ-αι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως ὅτως ἐνεγκεῖν. 873. νῦν δ' αὖτ' Ἀ-αι φωτὶ παντεργῷ φρένας ἔπραξαν. Aj. 445. λιπὼν ἕδρας, μόνος τ' Ἀ. 461. ὧδέ γ' Ἀ-ας ἂν εὐφράναιμί πω. 469. μαθησόμεσθα δ' Ἀ-ας σέβειν. 668. πρὸς τῶν Ἀ. ὡς διόλλυμαι. 839. ἀνεξέναζες ὠμόφρον' ἐχθοδόπ' Ἀ-αις. 932. ἄναυδον ἔργον Ἀ-ᾶν. 950. ἠσθόμην βοὴν Ἀ-ῶν. 1320. δόμους Ἀ-ῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε. S. E. 651. κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀ. 1068.

Ἀτρέκεια. ἀλήθεια. Ἀ. δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίᾳ πέλει. E. Alcm. III.

Ἀτρεκεῖν. Ἀ-ήσασα. ἀκριβωσαμένη. Εὐριπίδης Βυσσίριδι. H.

Ἀτρεκής. ἀσφαλὴς, ἀληθὴς, μέγας. et B. Anecd. Ἀ-ές. ἀσφαλὲς, ἀκριβές. παρέχει ἀ. ἁρμὸς κυπαρίσσος. E. Cretens. II, 9.

δόξα. H. 1115. οἷον μὴ σχῶ μεγάλην δόξαν, μήτε μικρὰν, ἀλλὰ μέσην κ. σεμνήν. βιότου ἀ-εῖς ἐπιτηδεύσεις. 261. τὰς μελέτας, τὰς τῇ ὑπερβολῇ τῆς συνηθείας ἀνενδεεῖς, τελείας. vera studia, ἀκριβεῖς.

Ἀτρέμα et -ας ἡσύχως, ἡσυχῇ, χωρὶς τρόμου. E. M. cf. ἀτρεμής. et B. Anecd. Ἀ-ας. ἠρέμα. κ. ἀ-α λέγουσι κ. ἀτρεμεῖν. Ἀτρεμία. ἡσυχία. μεθ' ἀ. σοῖς ἐν δεμνίοις. Or. 258. ὀρθὸν μοθλεῖ βλάστημ' ἄνω ἀ. B. 1070. πρόσθ' ἀ-ας. Or. 149. ἀ. ἴθι. 150. ἀ. χροὸς ἑλκώδους ἅπτεσθε. H. 1358.

Ἀτρεμαῖος, α. λεπτὸς, μικρὸς, ἀσθενής. ἀ. φέρω βοὰν. Or. 147. ἀθόρυβον, κ. λίαν ὑπόροφον καὶ λεπτὴν, ἥσυχον. cf. Ἀτρέμας.

Ἀτρεμής. Ἀτρέμητον. ἀσάλευτον. H. ἐκ Ἀ-έα θρῆνον. H. f. 1053. ἀ-έα κέντρα. Ph. 182.

Ἄτρεστος. ἀφόβητος, ἄφοβος, — ἀκαταγώνιστος, ἀνίκητος. ἄ-α ναίουσι. I. 1198. i. q. ἀ-ως. I. ἄ-ον εὔδοντ'. S. T. 586. ἀφόβως ὑπνώττοντα. ἀ. καρδίᾳ λέγω. Ag. 1403. μολεῖν ἔτλητ' ἀ-ως. Ae. S. 243. τὸν ἐν δαΐοις ἄ-ον μάχαις. Aj. 365. μάχας ἄ-οι. Prm. 416. ἀκαταγώνιστοι. S. ἀνίκητοι.

Ἀτρευς. cf. Ἀτρείδης. ὁ τοῦ Πέλοπος, τοῦ βασιλέως τῆς Μυκήνης. Ἀτρέως παῖδες dicuntur

gamemnon et Menelaus, quamquam non nati eo, sed educati. Ag. 60. Τροίας πολίπορθ' γένεθλον. 784. ἄρχων τῆσδε γῆς. 1584. Ἀ. ἀτρὸ τῷ 'μῷ — παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. 1594. ἄλγη δύςοιςα τοῖςδ' ἐν Ἀ-ως δόμοις. Ch. 70. Ἀ-εα, ὃς σ' ἔσπειρε δυςσεβέςατον. Aj. 1294. σπέρμ' Ἀ-έως. S. E. 1508.

Ἀτρίακτος, ον. ἀνίκητος. ἐκ ἀ. ἄτα; Ch. 327. ἀνίκητος, ἀλλὰ νενικημένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· ὁ τῶν παλαιςῶν, οἱ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀνάλων.

Ἀτρίβων. ἄπειρος, ἀμέτοχος. λέσχης ἀ-ωνα. E. cymn. I.

Ἀτρύγετος. Ἀ-έτοιο. ἀκάρπου. ἐπὶ ἀβύσσου ἠπείρου ἁλός. H. τῆς ἀκαταπονήτου κ. πολλῆς ἢ ἀκάρπου. εἰ μὲν παρὰ τὴν τρύγην, ὡς ἔνιοι, ὁ πλανάζει· Τρύγη δέ ἐςιν ὁ Δημητριακὸς καρπὸς et -ον. τρύγαν ἐκ ἔχουσαν, ἢ μὴ τρυγωμένην· οἱ δὲ ἀδένδρον. οἱ δὲ παρὰ τὸ Τρύειν. ἀτρυτος ἀτρύετος κ. πλεονασμῷ τοῦ γ ἀτρύγετος. ἢ παρὰ Τρύχειν. E. M. ἀ-ου γλυκᾶς οἶδμα λίμνας. Oenom. IV.

Ἀτρῦμων. κακῶν ἀ-ες. Spt. 859. ἀδάμαςοι, ἀκαταπόνητοι, ὑπὸ τῶν κακῶν μὴ νικηθέντες, ἢ ὃς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν· ἄκαμπτοι κ. μὴ φοβούμενοι κακά, ὥςτε τούτων ἀφίςασθαι.

Ἀτρυτος. ἄπονος, ἄκοπος, ἀκαταπόνητος, — πολύπονος. διόκουσ' ἦλθον ἀ. πόδα. Eu. 397. κακῶν ἀ. Aj. 788. πολυτρύτων, πάνυ κακόνων, τῶν λίαν τρυχόντων κ. φθειρόντων ἐμέ.

Ἀτρωτος. ἄπληκτος, ἀνίκητος. Z. ἀτραύμαςος. — ον ὁ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερὸς. S. C. 906. τίς δ' ἄ.; Ph. 597. ἄ. ὕδαρ ἦν ὑπὸ ζυγός; Ch. 527.

Ἀττα. ἀττικῶς, ἄσσα κοινῶς, τρία σημαίνει τὸ ἄτινα κ. τὸ ὅσα κ. τὸ τινά. In Arist. Θεσμοφ. 80. ψιλόμενον μέν τινα σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἅτινα. S. in Plat. Sophist. ἄττα· ὅσα, ἢ ἅτινα. Harp. et B. Anecd. ἄσσα· ἅτινα. et Ἄττα· σημαίνει μὲν ἡ φωνὴ τὸ τινά, ὁπότε ψιλῶται, ἢ κ. τὸ ἄλλο ἢ παραπλήσιον· ὁπότε δὲ δασύνεται, τὸ ἅτινα, ὅπερ οἱ Ἴωνες ἄσσα λέγουσι. σημαίνει δὲ κ. τὸ ἅπερ ἔνιοτε δὲ κ. ὡς παρέλκον ἔχει. παραλαμβάνεται δὲ κ. τὸ πότε κ. τὸ ὅμοιον κ. τὸ πηνίκα. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ Παραπρεσβείας ἐπὶ τοῦ ὅσσα ἀμφὶ τὴν λέξιν· τῶν δὲ κωμικῶν τις τὸ ἄττα ἐπὶ τοῦ ἀμφὶ ἔκαξεν, ἕτερος δὲ ἐπὶ χρόνου.

Ἀτταταί. Ἀταταί. Ὀττοτοῖ et ὀτοτοῖ ut ὄττοτος et ὄτοτος.

Ἀττικὸς λεὼς. Eu. 671. De Attica v. Παράλιος.

Αὐζεσθαι. λυπεῖσθαι, πλήσσεσθαι. H. ταράσσεσθαι, φοβεῖσθαι, αἰκίζεσθαι. S. in An. 131. — όμενος vulg. ἀτιζ. ἐκπληττόμενος. S. in Od. 111. Ψ. 42. — ὀδύρεσθαι. ἀ-μενος πώλων. 808. τίς σοι καιρὸς ἀ-μένᾳ; An. 131. ὄρνις ἀνα. S. E. 149. ἐκπληττομένη τοῖς συμβεβηκόσι ὀδυρομένη, ταραττομένη.

Αὐχεῖν. δυςτυχεῖν et B. Anecd. τὸ μὴ τυγχάνειν τινὸς, ἀλλὰ διαμαρτάνειν. ὅτε ἠυχει. E. Ion. III, 24.

Αὖ. e contrario. v. Αὖθις et πάλιν. E. Cresph. I. ὃ αὖ περισσὸν εὖρη. H. 445. et B. Anecd. ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλιν ἢ δὴ, ποτὲ δὲ ἐκ περιττοῦ τιθέασιν.

Αὐαίνειν. ξηραίνειν. αὗοι γ. οἱ ξηροὶ κ. αὐαὸς ἡ ξηρασία ἡ πρώτη δασεῖα. B. Anecd. Attice. Νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' αὐανθῇ ςάχυς, τεκεῖν. Ae. fr. 300. ἄμπελος αὐανῶ βίον. S. E. 819. ξηρανῶ. μετὰ σκληρότητος διαβιβάσω. αὐανθῆναι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος. S. Ph. 954.

Αὐγά. v. αὐγή.

Αὐγάζειν. καταλάμπειν, φωτίζειν, — ὁρᾶν, βλέπειν. Τὰν καλλίςαν ὁ ἅλιος αὐ-ει. Hec. 637. ἔγχος αὐ-ον τα. Rh. 793. ὀδ' αὐ-ει Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον. B. 596. ναὸς ἄξενον ὁρμὸν αὐ-ων. S. Ph. 217.

Αὐγή, -ά. φῶς, λαμπρότης, — ὀφθαλμὸς, — ἡμέρα. Metaph. — N. pr.

Epith. ἀμβρόσιος ἀ. πέπλου. M. 983. αὐτὰ πέπλων legit Sch. τὸ ἑξῆς, αὐτὰ χάρις ἀ. πέπλων κ. τ. λ. ἐνόπτρων ἀτέρμονας εἰς αὐγάς. Hec. 926. φλογέας ἀφίησιν ὄσσων αὐ. H. 741. κατ' εὐφρόνην ἀμβλῶπες ἀ-αὶ. Rh. 737. λαμπρόταται θεᾶ φαεσίμβροτοι αὐ. Her. 750. αὐ. ἐν ταῖς χρυσέαις. Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαενναῖς αὐ. I. 1072. γοργῶπες ὀμμάτων αὐγαί. H. f. 132. p. ὀφθαλμοί. ἀποςρόφους ὀμμάτων αὐ-ὰς ἀπείρξω. Aj. 70. καλῶμεν αὐ. ἡλίου σωτηρίας. Ae. S. 216. ὀδ' εἰ πυρφόρος ἀςεροπητὴς βροντᾶς ἀ-αῖς μ' εἶσι φλογίζων. S. Ph. 1199. ταῖς βροντῶν αὐ. ταῖς κεραυνίαις. ἕως ἔλευσις αὐγὰς ἡλίου. Prs. 707. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τρ. φάτιν. Ag. 9. ἱερὸν ὄμμ' ἀ-ᾶς. I. T. 194. sc. solis. εἰς αὐ. ἀελίοιο. Or. 820. ὄμματος αὐγαῖς. Ph. 1557. αὐ. χαίρω προςορῶν. Al. 871. ἐς τὰς αὐ. ἁλίου. H. f. 661. πρὸς αὐ. ἡλίου. Fr. B. 46, 1. αὐγὰς εἰςορῶ. Al. 670. 871. p. ζῶ. ὑπ' αὐ. λεύσσουσαι πέπλους. Hec. 1154. βλέπουσ' ἂν αὐγὰς. An. 936. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων. 1181. ἀναφλέγω πυρὸς φῶς εἰς αὐγάν. Tr. 321.

πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω. I. 886. p. ἡμέραν. τορὸν γ. ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Ag. 261. Sic Herm. p. ἀϊτταῖς, αὐταῖς. pro σύνορθον et σύναρθρον et ξύναρθρον dedit *Well.* σύνορθρον. S. ita: τὸ πεπρωμένον φανερὸν ἥξει. Ad αὐγαῖς respicit in proximis, εὐάγγελος — ἕως γένοιτο.

Metaphor. ἅτε κ. δορία πτώσιμος ξυναυτεῖ βίῳ δύντος αὐγαῖς. Ag. 1121. ὥςτε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 1184. cf. Πτώσιμος.

Αὔγη γ. Ἀλέου παῖς, με τῷ Τιρυνθίῳ τίκτει λαθραίως Ἡρακλεῖ. E. Teleph. I, 4.

Αὐδά v. αὐδή. φωνή.

Αὐδᾶν et -δᾶσθαι. φωνεῖν, λέγειν, ἐκφράζειν, ὀνομάζειν. δυςφήμους φάμας. Hec. 195. σοὶ τάδ' αὐ-ῶ. 571. εἰς ὃς ἑκάςῳ δυςμενεῖς ἠὔδα λόγους. An. 1098. ἵνα σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐ. I. A. 118. ἐκποδὼν αὐ. πολίτας. I. T. 1226. σαφῶς αὐ-ᾷ συμμάχους ὀλωλότας. Rh. 755. αὐ. λοχαγοῖς. Tr. 1260. ὅτῳ κ. φάτις αὐ-ᾷ. I. 225. τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐ-ῶν. Ph. 1723. αὐ-ῶν δεινὰ πρόςπολον κακά. H. 583. ὅτος Μυκηναῖος αὐ-ται γένος. Ph. 126. μύθων αὐ-θέντων δέξαιτ' ὀμφὰν. M. 174. σέ τοι αὐδῶ. I. 259. ἐγώ σ' ὦ Ζεῦ, αὐδῶ. H. f. 499. ὀδ' ἂν εἰς ἀνὴρ γυναικὸς αὐδήσειεν. E. fr. LVIII, 7. πατὴρ ἄνωγέ σ' ὅςτινας κομπεῖς γάμους αὐ. Prm. 947. ὁ ποικίλως αὐμένου. S. Ph. 130. ὁ γ. αὐ. ἡδὺ ἀκίνητ' ἔπη. S. C. 624. μὴ γένῃ ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκις' ἀ-μένῳ. Spt. 663. τῷ βλασφημουμένῳ ὑπὸ σοῦ, et τῷ κα-

κωνύμῳ Πολυνείκη. Illi vehementius in te invehenti dicteriis. ὁτῦ κατ' ἄςρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος. S. Tr. 1106. εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει. S. T. 846. ὡς ηὐδᾶτ' ἐκεῖ. 940. αὐδῶ σιωπᾶν. S. C. 864. αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως. S. Ph. 240. ἵνα χρῆν ἀντὶ τῦτων αὐδᾶσθαι νεκρὸν. 430. αὐδασον, τίς ὀνομάζεται. Ph. 125. ηὔδων τῷ γαμοῦντι. An. 620. ἰὼ πάλιν αὐδῶ. B. 580. αὐδῶ, μὴ χρίμπτειν θριγκοῖς. I. 156.

Αὐδή, - ά. φθόγγος, φωνή. φρόδη. An. 1079. τίν' αὐ. τάνδε προφέρεις νέαν; E. S. 600. χαλκῦ αὐ. χθονίαν. Hel. 1362. οἰκτρὰ. S. E. 193. αὐδᾷ πατρὸς ἐτίμα. Ag. 251. Conjeci, ut paulo ante ἐθέλξειν, ita hic εὐχῇ, vel illud pro hoc positum dico. votis pro salute patris conceptis ternas inter libationes vitam ejus beatam honoravit. αὐδῇ μαθεῖν. S. C. 323. ἐκ τῆς φωνῆς. ἔτ' αἰανὴν πάνδυρτον δύςθροον αὐδᾶν. Prs. 937. ὀδέ με λάθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνων. S. Ph. 208. τεῖνε δυςβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδᾶν. Prs. 573. ὀκ ἀνέτλαν' ἔργων ἀπόντων ἀΐοντες αὐδᾶν. S. C. 240. ἔρρηξεν αὐδὴν. E. S. 710. γιγνώσκω — τὴν γε σὴν αὐ. S. T. 1326. αὐ. γ. δοκῶ Τ. κλύειν. Aj. 976. αὐ. τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω. H. 567. αὐ. τρίποδος ἐκ χρυσῦ λαβὼν. I. T. 976. κλύεις αὐ. θεᾶς. 1437. σάλπιγγος αὐ. Hec. 175. τίνα θροεῖς αὐδὰν; Or. 1248. Pors. ἀϋτάν. ἄϊε ματέρος αὐ. Hec. 175. μάθετε ματρὸς αὐ. Tr. 1303. εἰς ὃς αὐ. καρύξω. I. 911. τίν' αὐ. ἀΰσω; 1446. κλύετ' αὐδᾶς. B. 576. φθιτῶν αὐ. H. f. 1026. corr. ᾠδάν.

Ἀΰειν et *αὔειν*. φωνεῖν, βοᾶν. et H. *Αὔε*, ψιλῶς μὲν, ἐφώνει. δασέως δὲ κ. ἐξέκαιεν, ἀνῆπτε πῦρ. cf. *Αὐόνη*. ξεναγμὸν τῶν νεκρῶν. E. S. 800. τίν' αὐδὰν ἀΰσω; I. 1446. αὔ. λακάζειν. Spt. 169. ταῦτα ἐπὶ τῶν ὀρνέων λέγεται. ἀλόγοις ὂν ζώοις παρενέβαλε τὰς παρθένυς. μηδὲν μέγ' ἀΰσης. S. E. 830. ἀΰσας παῖδας. S. C. 1598. δεινὸν. S. T. 1260. ἦϋσ' ἐγὼ. S. Tr. 565.

Αὐθάδης. αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασὺς, ὑπερόπτης. Arist. Θεσμοφ. 711. ὑπερήφανος, θυμώδης. H. ἀδαμαντίνῳ σφηνὸς αὐ - η γνάθον — πασσάλευ'. Prm. 64. v. γνάθος. τὴν ἀναιδῆ κ. ςωμύλον αὐτῦ γνάθον.

γεγὼς. M. 223. ἔφυς. E. E. 1117. ςυγερὰν φύσιν φρενὸς αὐ - ης. M. 104. καίπερ αὐ - ης φρενῶν. Prm. 907. αὐ - εςέρα γίγνῃ θαλάσσης. H. 304. αὔ - ες ὁ θεὸς. H. f. 1243.

Αὐθαδία. ὑπεροψία, μωρία, προπετία, κενοδοξία, ἀλαζώνεια, ὑπερηφανία, ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις. — αὐ - ᾳ φίλυς ἀπωθῇ. M. 621. ἐκβαλόντ' αὐ - αν. E. Dict. VII. αὐ - ᾳ σιγᾷν με. Prm. 436. αὐ - α τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει. S. A. 1028. εἰ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐ. εἶναι τι τῇ νῦ χωρὶς. S. T. 549. αὐ - α· ἀπήνεια ὁμιλίας ἐν λόγοις. τὴν δ' ἐμὴν αὐ. μὴ 'πίπλησσέ μοι. Prm. 80. ἀλαζωνείαν. μηδ' αὐ. εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ. 1035. τὴν αὐ. μεθέντα. 1037.

Αὐθάδισμα. κόμπασμα, αὐθάδεια, κενοδοξία, ὑπερηφανία, ἀναισχυντία. τοιοῖςδε αὐ. ἓς τάςδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prm. 965.

Αὔθαιμος. *Αὐθόμαιμος*, *αὐθαίμων*. et H. *Αὔ - οι*. ἀδελφοί. αὐτάδελφος, αὐτοκασίγνητος, ὁμαίμων, ὅμαιμος, ὁμοσπόρος, ὁμόσπλαγχνος. δεινὰ δ' εὑρῦσαν πρὸς αὐ - ων πάθη. S. C. 1078. ἀπὸ τῇ αὐτῇ αἵματος, συγγενῶν. cf. Reisig.

Αὐθαίμων. cf. *Αὔθαιμος*. ὦ Διὸς αὐθ. Ἀιδας. S. Tr. 1041. ἀδελφὲ Ἀιδωνεῦ.

Αὐθαίρετος, ον. αὐτεπάγγελτος, αὐτοπροαίρετος, αὐτάρεσκος, ἑκούσιος, αὐτόκλητος. H. ὀκ αὐ - οι βροτοῖς ἔρωτες. E. Dict. VII. νόσοι. E. Beller. XIX. φυγῇ αὐ - ος. E. S. 931. αἳ (πήμοναι) φανῶσ' αὐ. S. T. 1231. τῦτων δ' αὐ - ον ὀδὲν. S. C. 523.

Αὐθέκαςος. ἀκριβὴς κ. αὐςηρός. λαμβάνεται κ. ἐπὶ τῦ ἀληθευτικὸν τὸν τρόπον κ. μήτινα διπλόκρ ἔχοντος, ἀλλ' οἷον αὐτὸ ἑκάςῳ ὑπάρχοντος, οἷονεὶ μηδὲν ἐπισυρομένῳ ἀλλότριον ὅτως Ἀριςοτέλης σε Αὐ - ον. τὸ ἀπροβούλευτόν φησι. τοιαῦτα γ. τὰ τάχεα ὡς ἐπίπαν κ. σύντομα, ἃ βούλεται σημαίνειν τὸ αὐ - ον. σημαίνει γ. αὐ - ος τόν τε ἁπλῆν κ. ἄδολον κ. ἀληθευτικὸν κ. τὸν ἕτοιμον πρὸς ἅπαν κ. τὸν ταχὺν κ. σύντομον κ. αὐτόματον. in B. Anecd. Λέξεις ἐκ τῦ Λυκιάνυ. II. 320. et ἀκριβὴς, αὐςηρὸς τῷ λόγῳ· ἀπαρακάλυπτος ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλῆς. ἐλευθέριος, ἀξιόπιςος, αὐτάρεσκος. H. et *Αὐ - α.* ἁπλᾶ, αὐςηρά et ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ et ἀληθῆ αὐτοαληθῶς. B. Anecd. E. fr. B. 14. 7.

Αὐθέντης. ὁ αὐτόχειρ. ὃ σύγκειται παρὰ τὸ εἶναι, ὅπερ ἐςὶν ἀφεῖναι κ. τὸ αὐτό. οἷον ὁ ἀφεὶς ξίφος ἢ ἄλλο τι πρὸς τὸ ἀποκτεῖναί τινα. Soph. δι' λύσας τὔνομα, *Αὐτοέντης* εἶπεν. ἔςι δὲ πολιτικώτερον τὸ *Αὐθέντης*. Phrynich. Appar. Sophist ὁ αὐτόχειρ, ἢ ὁ αὐτὸν ἀναιρῶν. Harp. αὐτόχειρ φονεύς, ὁ δι' αὐτῦ ἱεὶς τὸ ξίφος. ad An. 172. ἐξεσιαςής. αὐτόχειρ φονεύς. H. ὀχ ὁ δεσπότης ἀλλ' ὁ αὐτοχειρία φονεύς. λέγεται δὲ ὁ αὐτὸς ἐντελέςερος αὐτοέντης. — μιαρός. Subst. et Adject. ἄλλος γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐ - αισι. Ag. 1574. ὁ ἂν γένοιτ' ὄμαιμος αὐ. φόνος. Eu. 207. ὁ τῦ Λαΐου μέμνονος φόνος ὀκ ἦν αὐθέντης, ὃ ἔςι μιαρός. consanguineo caedes nunquam perpetretur. παισὶν αὐ - αισι κοινωνεῖ δόμων. E. fr. III. τέκνα αὐ - ᾳ πάρα τίκτειν. An. 172. αὐ - ην σε εἰςδέδορκ' Ἀχ. 615. αὐ - η φόνῳ. H. f. 839. παίδων αὐ - ῃ 1369. εἰ τοῖσιν αὐ - αισιν εὐ φρονήσομεν. I. 1190. πῶς με κηδεύσῃσιν αὐ - ων χέρες; Rh. 8 δηλεύσιν ἐν αὐ - ων δόμοις. Tr. 655.

δῆμος αὐθ. χθονὸς. E. S. 442. Markl. εὐθ τῆς. Herm.

Αὐθημερόν. σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ Σ Δανάῃ. H. citat. Hes. v. supra. Prs. 454. παρ τίκα.

Αὐθιγενής. ἐγγενὴς, αὐτοφυής et H. αὐτόχθ γνήσιος, ἰθαγενής. αὐ. κυπάρισσος. E. Cretens. 6. ἰαλεμῷ αὐ. σ' ὀλοφύρομαι. Rh. 895.

Αὖθις. πάλιν, ἐξ ἀρχῆς. αὖθις αὖ πάλιν. ἀρχῆς δὴ, πάλιν, ἐκ δευτέρυ. σημειωτέον δὲ, ὅτι μὲν αὖθις Ἀττικὸν, τὸ δὲ αὖτις Ὁμηρικόν. αὖθ. κύκλον ἡλίυ προςὼψομαι. Hec. 411. πλεύσ τες. 1205. αὖ. εἰσὶ χρήσιμοι πόλει. Or. 908. μοι φράσον. Hel. 478. πάλιν μ' ἀνάξυσ' εἰς σωφρον αὖθ. ἔν. 938. αὖθ. κελεύω. 1432. τὸ σὸ φράσον αὖθ. πάλιν μοι πρᾶγμα. S. Ph. 541. 1232. αὖθ. αὖ πάλιν. 952. πῶς γ. αὖθ. αὖ πάλιν ςρέ τευμ' ἄγοιμι. S. C. 1419. αὖθ. τὸ νῦν ὑπεῖκ ἤρασσον πέτροις. I. T. 327. vulg. ἔτις — ἤρασσ π. — λέγεις αὖθ. πάλιν. S. C. 364.

Αὐθόμαιμος. cf. *Αὔθαιμος*. οἱ δ' αὐ. ποῖ νεανίαι πονεῖν; S. C. 535.

Αὐλά. vid. αὐλή.

Αὐλεῖν. ἠχεῖν, ἀντηχεῖν. αὐ-ται πᾶν μέλαθρον. T. 367.

Αὔλειος, ον et α. τὸ *Αὔλιον* et -ειον. Αὐλή. ἡ ἀπὸ τῆς ὁδῶ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. Z. Harp. αὐλία θύρα πυλῶν α. ἡ αὔλιος ἢ ἔπαυλις. B. Anecd. πρὸς αὐ-οισιν ἑζηκῶς πύλαις. Hel. 445. ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν. S. A. 18. — ὅταν αὔ-οις συρίζῃς. I. 500. sc. ἄντροις. δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίω. S. Ph. 19. τῷδ' ἐν αὐλίῳ. 954. ὦ πλησιέστατον αὔ. λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν. 1087. φευγῷ μ' ἀκ τᾶ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτ'. 1149. τῷ κατ' αὔλιον θεῷ. Cy. 344. τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὔλιοις; 221. ἔσωθεν αὐλίων. 589.

Αὐλή, αὐλά. διαφέρει δὴ ζαθμὸς κ. αὐλή. ἡ μὲν αὐ. ἀνδρῶν οἰκητήριον Deorumque. ὁ δὲ ζαθμὸς, θρεμμάτων. εὐπατέρειαν αὐ. H. 68. ἔρημον ἐσῆκον αὐ. An. 282. ἑσίαν ἔχουσαν, ἐνοικουμένην. χρυσέαν κατ' αὐ. Her. 916. πρὸς τάνδ' αὐ. Hec. 172. παρῴκουν πρὸς αὐ. νυμφᾶν. S. Ph. 724. πατρίδα. πρὸς σὰν αὐ. πόδα πέμπω. I. T. 128. ἦλθεν ἑσπέριον ἐς αὐλὰν. H. f. 395. in hortos Hesperios. ἦλθον ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐ. E. E. 168. εἰκόνες αὐ. θεῶν. I. 185. ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐ. εἰσοικνοῦσιν. Prm. 122. ὥσπερ εἰ ἔλεγεν, ὁπόσοι Διὸς φίλοι, ἦσαν γ. κ. ἕτεροι οἳ ἐ προσεῖχον, Διὸ, τοιοῦτοι δὲ οἱ Τιτᾶνες. ἔτλα κ. Δανάας ἀράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐ. S. A. 945. ἐν χαλκῷ κιβωτίῳ μετὰ τοῦ παιδὸς ἐνέκλεισεν. λέγ' αὐ. ποίας ἔνεδρος ναίει. S. Ph. 153. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς. Or. 1277. κατ' αὐλὰν. Ph. 1532. B. 630. νεκύων ἐς αὐλὰν. Al. 261. νεκροθήκην. ἐκτὸς αὐλῆς. S. Tr. 203.

Ἔρως, ὃς φοιτᾷς — ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐ. S. A. 786. ταῖς ἐπαύλεσιν. κεῖνος μὲν βυσσᾶδας αὐλὰς ἐπιχορεύει. Σοφ. Ἴων. H. εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς. Cy. 60.

Αὐλητής. *Αὐ-ήν.* τὸν τοῦ κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων. H. ἑωθινὸς γ. πρὶν τιν' αὐ-ῶν ὀρῆν. S. Ποιμέν. III. βορέας, quod Longin. tragicum esse negat, ut πλεκτόνη, ὀράνη, ἐξεμεῖν, quae cf.

Αὐλίζεσθαι. νυκτερεύειν, κατασκηνοῦν, — κοιμᾶσθαι. Z. τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς διανυκτερεύειν κ. κατάγεσθαι κ. ἐπαυλίζεσθαι κ. ἐκιμένειν et *Αὐ-εται* τὸ ἐν αὐλῇ διατρίβει κ. ἰδίως κοιμᾶται. σημαίνει δὲ κ. τὸ φυλάττει, παρεμβάλλει. B. Anecd. οἴοις ἐν πέπλοις αὐ-ομαι. E. E. 504. *Αὐ-μενάων.* εἰς τὴν ἔπαυλιν εἰσιουσῶν et εἰς κοίτην παραγενομένων. In Od. M. 265.

Αὔλιον v. *Αὔλειος.*

Αὐλίς. αὐλή, αὔλιον. — n. pr. Χαιρέτω αὔ. ἥδε. Cy. 362.

κατ' *Αὐλίν.* I. A. 14. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε συναυλισθῆναι τοὺς Ἕλληνας, ὅτε ἐποιοῦντο τὸν πρὸς Τροίαν ἐκπλοῦν ἢ ἀπὸ Αὐλίδος, τῆς Φωκικῆς. Tzetz. Eust. Pausan. γενόμενος *Αὐ-ίδος* βάθρα. 81. ψάμαθον *Αὐ.* ἐναλίας. 166. *Αὐ.* κοίλοις μύχοις. 1600. παλιρρόθοις ἐν *Αὐ-ίδος* τόποις. Ag. 195. τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν *Αὐ.* S. E. 564.

Αὐλίσκος. αὐλὸς μικρός. Φυσῷ γ. σμικροῖσιν αὐ. S. fr. 80.

Αὐλός. σύριγξ, λωτός. Καθόλου ὁ αὐ. ἐν εὐωχίαις κ. θαλίαις ἐξετάζεται. Arist. Εὐρ. 530. θλαυλος κ. αὐλὸς κατὰ Παυσανίαν τὸ ᾆσμα. Φρυγίων αὐ. I. A. 677. B. 128. πρὸς Λιβὺν λακεῖν αὐ. Al. 348. οἱ γ. παλαιοὶ πρὸς αὐλὸν ᾖδον. Ἐκ γ. τῶν ἐν Λιβύῃ λωτίνων λεγομένων καλάμων ὁ αὐ. γίνεται. ἢ ὅτι ἐν Τριτωνι τῷ ποταμῷ τῆς Λιβύης εὑρέθη. βαρύβρομον. Hel. 1367. ἐλύμας αὐ. Σοφ. ἐν Νιόβῃ. Athen. v. Ἐλύμας. τὸν δ' ἡμίοπον ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. Ae. Ixion. 80. ἡμίοπον αὐ. Poll. VI. 160. κατὰ μεταφοράν. Οἶδασι δὲ κ. τὸν διόπτρας (αὐ.) ἔτι δὲ κ. Μεσοκόπτας κ. τὸν καλουμένους ὑποτρήτας. Εἰσὶν δὲ ὅτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. cf. Ἡμίοπος. ἀ-ῶν παιᾶνι ζυγῷ. Tr. 126. ἀ-ῶν γλυκὺν ὄτοβον. Aj. 1203. ἐπεὶ εἰς ἀ-ὸς ἥκεν. I. 1177. αὐ-ῶν — κτύπος. Al. 432. μετά τ' αὐ-ῷ γελάσαι. B. 379.

Αὐλών. φάραγξ, ζενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος, λειμών, ἔφυδρος τόπος. et *Αὐλῶνες,* οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι· Αἰσχύλ. κ. τὸν τάφρον (cf. *Αὐλωτοί*) κ. τὴν πυράν. τὸ ζενόμακρον πέλαγος. et φάραγγες. τόποι πλατεῖς ἐπὶ τὰ ὄρη. H. Καλοῦσι δὲ ἀρσενικῶς τοὺς αὐ-ας, οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. Σοφ. Σκύθ. Ἐπακτίας αὐ-ας. III. περάσας κοῖλον αὐ-ώνων βάθος. Rh. 112. ποντίους. S. Tr. 100. αὐ-ῶν' ἐκπερᾷν Μαιωτικὸν. Prm. 731. τὸ ζενὸν, ὃ πρόσθεν Ἰσθμὸν ἐκάλει. cf. *Αὐλωτοὶ* φιμοί.

Αὐλῶπις. *Αὐ-πιν.* αὐλοὺς ἔχουσαν τάφρον et Σοφ. δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν *Αὐ-πιν* εἶπεν. H.

Αὐλωτοὶ φιμοί. φ-οῖς αὐ-οῖσιν ἑζομωμένας (πώλους). Ae. fr. 341. Αἰσχύλος δέ φησι κ. τὴν τάφρον Αὐλῶνα. ἔνθα κ. φιμοὺς λέγει αὐλωτοὺς, διὰ τὸ κώδωνάς φησι προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι, ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. Eust. Il. 5. *Αὐλωτοὶ* φημοί. οἱ κημοί etc. H. cf. *Αὐλός.*

Αὐξάνειν, αὔξειν. τρέφειν, — σέβειν, τιμᾶν, μεγαλύνειν. πολέμους αὐ. ἄνευ δίκης. E. S. 233. κλῶν τις πλεῖστον μόνον αὔξει. H. f. 672. τὸ μεῖον αὔ. E. Beller. XX, 7. χειμῶνα. E. Dan. fr. 4. φιλόπλουτον ἅμιλλαν αὐ. μελάθροισιν. I. T. 413. ὁρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα τὰ δ' ἐπ' ἦμαρ αὐθις αὔξων ἄνω. S. C. 1455. ἐν τῷ χρόνῳ πολλαὶ μεταβολαί. μολπαὶ θράσος αὔξουσ' ἐπὶ χάρματα. Phaëth. Herm. I, 48. τὰ δὲ αὔ. βίοτον πολύπονον. S. Tr. 118. αὔξεται, κορυφοῦται. πατρῷον ὄλβον θοὖν αὐξάνειν. Prs. 753. σθένος ὅτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Ae. S. 359. πλῆτος, δύναμις τοῦ γένους, opes. ζυγνὸν ὀφρύων νέφος αὐξάνεται. H. 173. ἐκ τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς. E. Erechth. X. τοῖς μὲν αὔ. βίος. E. Inus fr. XVII, 4. τοσῷδε μᾶλλον αὐ. E. fr. IV, 5. σὺν τοῖς δεινοῖς αὔ. κλέος βροτοῖς. E. fr. XLVI. ὡς ὁ μακρὸς ηὔξανεν τοῦτον χρόνος. Dan. 25. ἵν' ὀλβιόδωρος αὔξει ζαθέα χθὼν εὐθαιμονίαν θεοῖς. H. 750. σὲ δαίμων αὔξοι. S. C. 1506. κεῖνα νῦν αὔξει θεός. M. 966. ἣν (πατρίδα) αὔ. χρεών, κ. μὴ κατάξαι. E. S. 507. κόσμος ὁ ἔνδον μεῖζω πόλιν αὔξει. I. A. 572. τὸ κοινὸν. 967. μολπαὶ ηὔξουν' ἐρατά. E. E. 718. ἐν τοῖς πόνοισιν αὔξεται. E. S. 323. p. ἐντρέφεται. τὸ σὸν μέλαθρον αὔξουσα. I. A. 1160. μηδ' (ἄνδρα) αὔξε καιρῷ μεῖζον. E. Plisth. I, 4. τοὺς πονηροὺς μή ποτ' αὔ. ἐν πόλει. E. Erechth. II, 28. τροφαῖσιν ηὐξόμην. Hec. 20. ἀνετρεφόμην. τοὺς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους. E. Inus fr. XVI.

μὴ τὰ θεῶν αὔξοντας. B. 885. Διόνυσον αὔσθαι μέγαν. 183. δι' ἀριθμῶν ὀδὸν αὔσθαι θέλει. 209. v. Ἀριθμός. μὴ ὁ σέ γε κ. πατριώταν Οἰδίπου — αὔξειν. S. T. 1092. μεγαλύνειν, λέγειν, φαίνεσθαί σε πατριώτην Οἰδίποδος.

ανή. ξηρότης. Cyrill. cf. Λύειν. ξηρὸν, αὖον.
ὑμνος (Ἐριννύων) ἀφόρμικτος, αὔ-ᾱ βροτᾶς.
327. ὁ ξηραίνων τὸν βροτόν. S. legit enim
ν.
ὕπνος, ον. ἄνευ ὕπνου, ἄπαυστος, ἄγρυπνος.
νος ἄ. λεύσσειν. S. Ph. 848. εὐδρακὴς λεύσσειν.
ίφαρον. Or. 302.
γῆρας. I. A. 4.
ίδας ἀ. ἀκτὰς. I. T. 423. p. ἀεὶ ἐπικινδύνους. τίς
ν ἀλιαδᾶν ἔχων ἀ. ἄγρας. Aj. 881. ἐγὼ ἄ. θάσσω.
Or. 83. ὀδ' ἄ. κρῆναι μινύθουσι νομάδες ῥεεῦρων.
S. C. 685. ἄ. ὦν. I. 1077. noctu haec sacra cum
facibus peragi solebant, pervigilia dicta, παν-
νυχισμοί. ἱππικῶν τ' ἀ. πηδαλίων. Spr. 191. τῶν
μὴ τὸς ἵππους ἑώντων ἠρεμεῖν, ἀλλ' ἐλαυνόντων
δρόμον. φυσήματα ἄ-ος τλᾶς. Rh. 442.
φρυρήσεις πέτραν. Prom. 31.
Αὔρα. πνοή. H. ἡ λεπτοτάτη πνοὴ τοῦ ἀνέμου. E.
M. ἄνεμος, ἐπὶ τῶν ἐν ἀέρι πνευμάτων· τὰ δὲ
πνεύματα κ. τοὺς ἀήτας, ἐπὶ παντὸς ἀέρος κινηθέν-
τος· ἀὴρ ὕτος, ὃν ἀναπνέομεν et ἡ ἐξ ὑγροῦ ἐκπε-
ρομένη. Ad Hec. 444.
Epith. ποντιὰς. Hec. 444. ναυσίπομπον. Ph.
1706. ὑπήνεμος. Cy. 44. μετρίας ἀνέμων ἠδυ-
πνόους αὔ. M. 839. συντηχθεὶς αὔ. ἀδόλους. E. S.
1029. πυκνοῖς. I. T. 7. λινοπόροις. 411.
τίαις. 433. θοαῖς. Tr. 454. ἐναλίαις. Hel. 1475.
μετάτροποι πνέουσιν αὔραι δόμων. E. E. 1148.
μειλίσσων αὔραν ἄλλοις ἄλλων θνατῶν. I. A. 1325.
ἀλαθεὶς εὐρείαις εἰν αὔ. Ae. S. 872.
s. Adj. αὔραν πρὸ παρηΐδος ἀΐσσων. Or. 1427.
δι' ἐμᾶς ἠΐξεν ποτε νηδύος ἄδ' αὔ. H. 165. τὸ
πνεῦμα τῶν ὠδίνων ὥρμησεν et ἐγώ ποτε ὠδί-
νων πεῖραν ἔσχον. Tr. 456. αὔραν
ἐξίοις καραδοκῶν. E. S. 1048.
σάθη πρὸς αὔ. E. E. 1202. φρόνημα σὸν μετε-
τιμιώτατον. E. fr. B, 26. ὅταν αὔραις τρέφεται; S. Ph.
νήνεμον ὑῒ. Hel. 1471. ζεφύρου γίγαντος αὔρα.
Ae. 699. τίς ὦδ' ἐν αὔραις ἐξ ἀνέμων, μηδενὸς τῶν ἐκ
1160. τίς θρέψεται εὐπορῶν. ἀγῶς δὲ ἔχει, περιτ-
γῆς τροφίμων εὐπορῶν.
τευσάσης τῆς ἐν προθέσεως.
Αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ Αὔριον ἐπὶ τοῦ τα-
χέως τίθησι. κ. ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ. ὕτως
φησὶ τὸ ὄνομα Ταχυβήλων. H. Not. ταχυβήμων.
celer instar venti.
Αὔριον. cras. v. Αὐριβάτας. τὸν αὔ. χρόνον. H.
1117. τὴν αὔ. μέλλουσαν. Al. 787. ἐς αὔ. 321. τὰν
αὔ. πανσέληνον. S. T. 1090. sc. ἡμέραν. ἢ γ. ἐσθ'
ἢ γ' αὔριον. S. Tr. 945. χθὲς τῆς ἐς αὔ. ὀδὲν
πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας. S. C. 568.
Αὐτάγγελος. ὁ τὰ ἑαυτοῦ διαγγέλλων, κ. μὴ
ὑφ' ἑτέρου. Amm. ἑαυτῷ χρώμενος ἀγγέλῳ. H.
ἀφ' ἑαυτοῦ ἄγγελος. Ad S. Ph. 668. S. C. 333.
Αὐτάδελφος. Adj. et Subst. κοινὸν αὖ-ον
Ἰσμήνης κάρα. S. A. 1. ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγό-
νασι. αὐ. αἷμα θρέψασθαι. Spt. 703. λαβεῖν. αὐ.
αἷμα κ. κοινὸν πατρὸς. Eu. 89. τὸν αὐ. ἐν τάφῳ τι-
θεῖσα. S. A. 503. τὸν αὐτῆς αὐ. ἐν φοναῖς πε-
πωτ' ἄθαπτον. 696.
Αὐτανέψιος. ἀνεψιός. ἥκειν γυναικῶν αὖ-ον
σόλον. Ae. S. 934. τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοῦς
ἐκτενεῖς φίλους αὖ. 985. Rh. 944. αὖ-ίω. Her. 212.
αὐ. γεγὼς. 987.
Αὐτάρκης. ἱκανός. H. αὐτοβοηθός. Z. πλοῦτον
ἐμμίξειν βοᾷ. S. C. 1057. νέα δὲ νηδὺς αὐ. τέκνων.
Ch. 753. ἑαυτῇ ἀρκεῖν κ. βοηθεῖν βούλεται· ὃ ἐστιν,
ἀνεῦ βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. ὅστις αὖ-κη φρο-
νεῖν πέποιθε. E. Aeol. IV. τὸ αὖ. E. Epist. I, 10.
Αὐτεῖν. φωνεῖν, βοᾶν, κηρύσσειν. κληδὼν
ἀ-εῖ. Ag. 927. κωφοῖς ἀ-ῶ; Ch. 873. δίκη
μέγ' ἀ. 308. ἀ. δ' ὀξὺ. Prs. 1050. τοιαῦτ' ἀ-ῶν.
Spt. 369. κατὰ τὸ μαντεῖον. βοᾷν. Her. 1092. ἐκ-
πλῆξαι νέαν φίλοις. Ph. 1277. Ἄρτεμιν ἀΰτευν.
Π. 168. forma Tragg. parum in usu. cf. ὑμ-
νεῖν. M. 423. θρεύμαι. Spt. 78. ὑμᾶς ἀ-ῶ.
Rh. 668. τί χρῆμ' ἀ-εῖς; Cy. 665. σφαγὴν ἀ-
εῖς τήνδε μοι. E. E. 757. ἀ-εῖ τὰν χερόεσσαν
ἔχειν — ποίμναν. 724. πόσις γαμηλίους μολπὰς
ἀ-εῖ. Phaëth. Herm. II. 5.
Αὐτεπάγγελτος. αὐτόκλητος. Z. πρόθυμος.
M. ὑπέρῃτε αὖ-οι θανεῖν. H. ἐ. 706.
Αὐτεπώνυμος. παῖδα σὸν σῷ πατρὸς αὖ. Ph.
776. ὁμώνυμον. τῷ αὐτῷ ὀνόματι καλούμενον.
Αὐτή. φωνή, βοή, ἠχώ, ἦχος. σάλπιγξ δ' ἀ-
πανθ' ἑκεῖν' ἐπέφλεγεν. Prs. 393. ἡ σάλπιγξ
ἐν ἀ-ῇ, βοῇ κ. ἠχοῖ πάντα ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν,
ἤτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων· τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν
ἀνήγειρεν. λαμπρῶς ἐπεῖχε, vel ἐπήχει. γλώσσαν
ἀ-ἠν φ. μιμεῖσθαι. Ch. 558. σόνων ἀ-ᾶς. Sp. 8.
133. τῶν ἡμετέρων ξεναγμάτων ἀκροατής, se si
legisset verbum. Supplent ἕνεκα. Well. mavem Il.
Αὐτάς Accus. absolut. τί χρῆμ' ἀ-ῆς πᾶν τόδ'
ἐπλήσθη ξέγος. Her. 646.
Αὐτίκα. εὐθύς et εὐθέως, παραχρῆμα, συντό-
μως, πρὸς ὀλίγον ἢ μικρὸν ὕστερον. B. Anecd.
ὄψει νιν αὖ. — τυφλὸν. Hec. 1049. ὡς κτενοῦντας
αὖ. Or. 729. ὁ αὖ-χ' ἡδὺς. E. S. 414. τὰ μὲν
νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὖ. I. A. 332. ἀνόσια
πράσσων αὐτίκ' εὐρεθήσεται. 1105. ἥξει. I. T. 1080.
αὖ. γῆ πᾶσα χορεύσει. B. 114. τοῦτό γ' αὖ. εἴσομαι
Her. 270. αὖ. ἐξ ἀρχῆς. E. Aeol. XVI. πάλα
ὅπλοις ἐλίξειν αὖ. Ph. 718. αὖ. ἐν τοῖς ἐκ τοῦ
λέξομαι. Al. 323. τὸ σὸν γένος ἄγονον αὖ. H.
886. ἡδὺ αὖ. τοῦτο βροτοῖσιν. An. 783. αὖ. αἷμ
φήσεις αὖ. ἐχθροῖς ἢν φανῇ. Or. 1272.
ξεῖον. Ph. 1308.
Αὐτίς. αὖτε. μετὰ ταῦτα. B. Anecd.
τῶνδε σημανῶ. I. T. 1312. P. ὕστερον,
χρόνῳ.
Αὐτόβουλος. ἀλλ' αὖ. ἰσθ', ἀπεννέπω σ'
Spt. 1032. τῇ ἰδίᾳ γνώμῃ, ὃ βούλει, πράττε.
Αὐτογενής. αὖ-ῆ τὸν φυτάνορα γάμον
ταζόμεναι. Ae. S. 9. corr. αὐτογέννητον,
articulus alieno loco positus est. Inter
numera. Exempla v. in Thierschii Gr
§. 284. ex Homero, ex Tragicis ad
Schwenk. ad Spt. 148.
Αὐτογέννητος et αὖ-γέννητος.
χεύτος. αὐτογέννητος. ἢ, ὡς τινες, ὁ θ
νότε. B. Anecd. κοιμήματ' αὖ-γέννητ' ε
συνουσίαι τοῦ πατρὸς αὐτογενεῖς ἢ συγγενεῖς
ταύτῃ συνεκοιμήθη, ἐξ ἧς γέγονε.
Αὐτόγνωτος. σὲ δ' αὖ. ὠλεσ' ὀργά.
αὐθαίρετος, ἰδιογνώμων τρόπος. E. M.
sua tantum animi sententia agit. Er
Αὐτοδαής. αὐτομαθής. ὀρχήματ' α
ἃ ἐκ φύσεως ἔχεις, ἃ διδακτὰ. ὀδεύ
τὸν Πᾶνα.
Αὐτοδάικτος. ὁ ἑαυτὸν φονεύσα

;. Η. αὐ-οι θάνωσι. Spt. 720. αὐτοὶ ἐαυνεύσαντες, τῷ ἑαυτῶν σιδήρῳ τρώσαντες, αγεῖς.

θηλος. τάδ' αὐ. Spt. 833. φανερὰ κ. ἐκ λα αὐτὰ ταῦτα. ὁρᾷ γ. τὰ σώματα βαστα-

διδακτος. qui a se ipso doctus, suapte aliquid scit facitque. τὸν ὑμνῳδεῖ θρῆνυνὸς αὐ. ἔσωθεν θυμός. Ag. 990.

έντης. cf. Αὐθέντης. αὐτόχειρ, αὐτοφόνοτοκτόνος, — φονεύς. τὸν αὐ. S. E. 272. χειρὶ τιμωρεῖν τινάς. S. T. 107. τὸς φοτε.

θεν. ἐκεῖθεν. H. οἴκοθεν. Z. illinc. σὺ δ' χαῖρε. S. C. 1137. αὐ. ἐξέπραξεν ἔμπας. 101.

θηκτος. ἀ. γ. λαβὼν Εὐβοϊκὸν ξίφος. Ae. καὶ μετάλλων ἴσμεν ἐξαμαυρώσεις γεγοαινάς, ὡς τῶν περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀργυρείων ν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἴρηκε. Λα-. p. ψυχρήλατον.

θι. ἐκεῖσε. et H. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. ἐπὶ [. E. Ep. V.

κασιγνήτα et -η. γνησία ἀδελφή, ἐξ ων τῶν γονέων. H. αὐ. νύμφας ὁμόγαμος.

κλητος. αὐτεπάγγελτος. H. αὐτόματος. τος, αὐ. Eu. 165. αὐτὸς αὐτὸν καλέσας ἐπὶ αι τὸν ναόν. πορεύεται. S. Tr. 391. αὐτόαὐθόρμητος. opp. ἐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων.

κρατής. αὐτοκράτωρ, αὐτοδεσπότης. S. ρας φρενὸς αὐ-ῦς. An. 483. ἐὰν κ. φαῦτοκράτωρ σύμβολος, κρείσσω διοικήσει τὰ τα, εἰ μόνος εἴη, ἤπερ ἐὰν πολλοὶ ὦσιν, ι κ. σοφώτεροι. σασιάζουσι γάρ.

κτίστης δόμης. ὁ κατεσκευασμένος, ἀλλ' ομάτῳ γεγενημένος, ἢ τὸς μὴ ᾠκοδομημένος, ηδαλ. H.

κτιτος. ἄντρα. Prm. 301. αὐτοκατασκεύΚαύκασος. S. vel αὐτοφυῆ.

κτονεῖν, ut μητροκτονεῖν, βροτοκτον. ζωοΑὐ-νεῦτε. S. A. 55. αὐτοὶ ἑαυτὸς φονεύειν τες.

κτόνος. τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν ἀ. Spt. 790. προσβαλεῖν χέρ' αὐ. M. 1254. ἀνδροῖν δ' ν θάνατος ὧδ' αὐ. Spt. 666. ὑπ' αὐτῶν τῶν ν πραχθεὶς ὁ θάνατος, ἐχ ὑπ' ἄλλων.

κτόνως. δρᾶσια τόδ' ἔργον ἐκ ἔιλης αὐ. 55. ἐχ ὑπέμεινας σὺ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ σὺν ιακί.

κωπος. ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης, τ' αὐ-α νωμῶν βέλη. Ch. 160. τὰ ἀφ' ἑαυντα τὴν λάβην ξίφη. An legit S. ξίφη p. quod Sch. dedit.

λίθοισι ληκύθοις, Σοφ. ἐν Ἀνδρομ. δηλῶν ς μονολίθης. Poll. X. 120. i. q. μονόλιθος. αὐτόξυλον ἔκπωμα. S. Ph. 35.

μαρτυς. ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν. H. ῶν.

ματος. αὐ-ον. ὅταν γένηταί τι (ἄλλο) ηδαμῶς ἐνεργῆντος. Τύχη, ὅταν ἄλλο ἐν-, εἶτα ἄλλο συμβῇ. Ad Hec. 865. αὐ. πράάθ' εὐτυχέστατα. Hel. 725. αὐ-ον sc. ἀπὸ βρέτας. I. T. 1166. αὐ. δεσμὰ διελύθη.

B. 447. αὐ-ον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρανίον ξείχοντα. Cy. 643.

Αὐτόμοιρος. μονόμοιρος. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. H.

Αὐτομόλως. προδοτικῶς. Σοφ. Φαίδρᾳ. et Αὐτόμολος. ὁ πρὸς τὸς πολεμίους ἀπελθών, προδότης. H.

Αὐτόμορφος. ἐξ αὐ. λαΐνων τειχισμάτων σοφῆς ἄγαλμα χειρὸς. Andromed. XXIX. An τεχνασμάτων.

Αὐτόνομος. αὐθαίρετος, αὐτόβουλος. Z. S. A. 821. μετ' ἐλευθερίας τεθνήξῃ, ἰδίῳ κ. καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη.

Αὐτόξυλος. Αὐ-ον. αὐτοδημιούργητον ξύλον ἢ ξύλινα. H. ἔκπωμα. S. Ph. 35. μονόξυλον. et Eust. ad Il. Ψ. 826. p. 1457. ὅμοιον δὲ πρὸς τὸ αὐτοχόωνον — καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ αὐ-ον ἔκπωμα· κ. ὅλως ὅσα ἔργα ἐκ εἰς κάλλος ἐσκεύασαι. (crassa Minerva fusum).

Αὐτόπαις. αὐτὸς τρόπῳ τινὶ παῖς ὤν. H. γνήσιος ad τῷ Διὸς ἀ. S. Tr. 826.

Αὐτοπήμων. γόος. Spt. 899. ἀφ' ἑαυτῆ τὰ κακὰ ἔχων κ. πολέμια.

Αὐτόποιος. φύτευμ' ἀχείρωτον αὐ. ἐγχέων φόβημα δαΐων. S. C. 698. p. αὐτόφυτον, αὐτοφυές.

Αὐτόπρεμνος. αὐτόρριζος. B. Anecd. αὐ. ἀπόλλυται sc. δένδρα. S. A. 714. αὐ-ον ἔνειμαν ἐμοὶ (λάχος χρ.) Eu. 395.

Αὐτορέγμων. Αὐτορέγμονος πότμου. ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε· κ. κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. H. Not.

Αὐτόριζος — ῥίζ. v. Αὐτόπρεμνος. αὐ. ἐξίαν χθονὸς. Rh. 288. αὐτόχθονα. Sunt enim Phryges omnium antiquissimi. Herod.

Αὐτός. de quavis persona. Αὐτὸν Σοφ. ἀντὶ τοῦ ἐμαυτόν. Lex. Sang. — αὐτόματος κτήσεται αὐτόν. Eu. 285. λείπει ἐμέ. τὸ μὲν γ. αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφυγέναι, ἥδιστον. S. A. 437. p. ἐμαυτόν. ὤσκενον αὐτὸν ἀσπίδων τε κ. σφατῆ. S. E. 36. αὐτὸς αὐτῆ τῆτ' ἀποσκεδῶ μύσος. S. T. 138. τοῖον παλαιὸν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Prm. 921. αὐτὸ δείξει. Μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας Σοφ. ἐν Λημνίαις ὅτως ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. S. Platon.

ὁ αὐτός, idem. ἡδεῖς τὸν αὐ. εἶχεν πόνον. Hec. 572. λόγος αὐτὸς ὁ ταυτὸν σθένει. 295. ἀνὴρ δ' ἐκ ἔθ' αὐ. Ph. 927. ἡδεῖς αὐ. ἐν πόνοις ἀνήρ. I. T. 729. ὁ δ' ἐκέτ' αὐ. ἦν. H. f. 931. αὐ. ὁ παρῶσι κἀγὼ ὧν φίλοις. H. 1001. θανεῖν γ. ἐκ ἕξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς. Σοφ. Ἀκρίσ. VIII. ἔτος αὐ. ἐστιν αἰθὴρ. I. A. 365.

Ἡ αὐτή et τὸ αὐτό, ταυτόν. ταυτό p. ταυτόν non valde frequentant Tragg. Legitur tamen Tr. 425. Ch. 208. Or. 654. M. 564. I. T. 658. H. 764. τοιοῦτο et τοσοῦτο, quod sciam, nusquam apud Tragg. et veteres comicos occurrunt, nisi in corruptis locis. Rh. 160. ubi leg. τόσῳ. Elmsl. Εἰς ταυτὸν ἥκεις. Or. 1280. συμφωνεῖς ἐμοὶ. H. 273. I. A. 665. Tr. 679. addito συμφορᾶς. εἰς τ. ἥξετε. E. E. 787. εἰς τ. ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prm. 845. εἰς τ-ὸν ἦλθε τοῖς τοκοῦσι τὰς τρόπους. Hel. 949. εἰς τ-ὸν ἥκεις. H. 273. eodem recidis. non magis scio, quae origo sit morbi, quam quis morbus. Mattk. ὁ γ. ποτ' αὐτῶν (ὄλβος) ἐδέν ἐν τ-ῷ μένει. S.

Ἀλητ. VI. ἐν τ. μένειν. Hel. 1032. ᾠδὴν ἐν τ. μένει. I. 969. γναφεὺς τροφεύς τε τ-ὸν εἰχέτην τέλος. Ch. 756. ὅταν εἰςίδω δ' ἐσθήματα φορῶντ' ἐκείνῳ ταυτὰ. S. E. 269. c. Dat. ut ἀδελφὰ, κοινά.

ταυτὸν. ἀνεῖτε τ. σπέρμα. S. T. 1405. οἱ αὐτοὶ γ. ἦσαν αὐτῷ οἱ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῷ γεγονότες παῖδες. — εἰς τ. ὄμμασι βλέπων. Ph. 461. εἰ πᾶσι τ. καλὸν ἔφυ σοφόν θ' ἅμα. 501. τ., ἡβῶντ' ἄνδρα κ. πρέςβυν θανεῖν; Al. 714. ᾠ τ. τὸ βλέπειν τῷ κατθανεῖν. Tr. 628. ἕλκει ἄποτ' ἐκ τ-ῶ τύχας. E. Alex. XVIII. δεινόν γε, τ. τοῖς μὲν ἀνδάνειν βροτῶν, τοῖς δ' ἐχθος εἶναι. E. fr. CLXXXIV. ὡς ἓν δὲ πᾶσι γνώμα τ. ἐμπρέπει. E. fr. B. 6. πόνῳ ᾠδαμῶ τ. πτερὸν. Ae. S. 330. εἰς τ-ὸν ἦκον συμβαλόντε δ' ἀσπίδας. Ph. 1414. p. συνῆλθον, ἐγγὺς ἀλλήλων ἦλθον, manus conseruerunt. et S. εἰς ἓν et ἐγγὺς ἀλλήλων, συνάψαντες. συμβάξαντες.

ἥξει γ. αὐτὰ. S. T. 341. αὐτόματα. ipsa, sua sponte.

ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὔτως, ὧδ' αὔτως, ὡς μ' ὤλεσεν. S. Tr. 1040.

Αὐτοσίδαρος. -ηρος. αὐ-ον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς. Hel. 361.

Αὐτοσπόρος, ον. αὐ. γύαι φέρουσιν βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. Prm. Sol. 184.

Αὐτόσσυτος et -ὁσυτος. αὐτοκέλευςος. Σοφοκλῆς Σκυρίαις. H. αὐ., αὐτόκλητος. Eu. 165.

Αὐτόςολος. αὐτοσκεύαςος. H. αὐ. πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις. S. Ph. 496.

Αὐτόςονος. δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐ. αὐτοπήμων. Spt. 899. ἐν ἑαυτῷ ςόνον ἔχων θρῆνος.

Αὐτοσφαγής. αὐτοχειρίᾳ σφαγῇ. ὥσπερ εἰςορῶσ' ἐμὲ αὐ. πίπτοντα. Aj. 842. αὐ. δύςτηνον. Ph. 1326. τοῖς αὐτῷ χερσὶν ἐσφαγμένον· ἀπὸ δὲ τείχους ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ παῖς εἰς ἐπίδειξιν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος προθυμίας.

Αὐτότοκος. αὐ-ον μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. Ag. 137. σὺν αὐτῷ τῷ τόκῳ.

Αὐτῷ. ἐκεῖ, ἐνταῦθα. οἱ δ' αὐτῷ περὶ τεῖχος θήκας εὔμορφοι κατέχουσιν. Ag. 460. θανεῖσθαι. Tr. 430. μέν'. Hel. 1091. 1409. γενοίμην πέτρος. H. f. 1397. κρύψαντες. Her. 604. τοῖςδ' ἐνθάδ' αὐ. S. C. 78. est deiktikῶς.

Αὑτῷ. ἑαυτῷ, αὑτόν, αὑτῶν. ὁ νοῦς ὅταν αὐ-ῷ γένηται. S. C. 660. sui compos est, ad se redit. ὀθνεκ' αὐτὸν νῦν καλὰ δρᾷς. S. C. 853. ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' ὐκ ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος ᾠδὲν. 966. σὺ δ' ἀξίαν ὐκ ὄσων αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς, αὑτῷ. 930. εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις. S. Tr. 450. τὸν αὐτὸς αὑτῷ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας. S. C. 1356. ἐπεὶ καθ' αὐτόν. 966. παίσας ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὑτήν. S. A. 1315. *Matth.* haec: Ubi vis est in pronomine, ut, quum quis de se ipso loquitur, vel ad alium convertit orationem, et ἐμαυτῷ, σαυτῷ dici potest, ibi constanter scribitur, αὑτῷ, αὑτῆς, αὐτόν ut S. C. 34. 308. 660. 984. S. E. 572. 803. 966. Aj. 967. 1099. 1366. S. Ph. 167. 902. Itaque etiam in *oppositione* S. C. 930. 1356. αὐτὴ πρὸς αὑτὴν. S. E. 285. αὐτὸς πρὸς αὑτῷ. Aj. 906. αὐτῷ δὲ τερπνός. At *non*, ubi non tam *oppositio*, quam conjunctio, ut S. C. 1124. αὐτῷ τε κ. γῇ τῇδε. At 1396 scribitur, παισὶ τοῖς αὐτῷ (Br. αὑτῷ) nam simpliciter ἔτι τοῖς ἐμοῖς παισί. Secundum haec Al. 85. E. S. 362. non necesse est scribi αὐτῆς, αὐτῷ.

Αὐτουργία. θνατῶν τοῖσιν αὐ-αι ξυμπέσωσιν μάταιοι. Eu. 332. αὐτοφονίαις S. legit enim αὐ-ίαις.

Αὐτουργός. ὁ δι' ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. H. cf. Αὐτόχειρ. Or. 918. οἰκείαις χερσὶν ἐργαζόμενος. χειροτέχνης, ἢ γεωργὸς δι' ἑαυτὸν ἐργαζόμενος. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐ-ῷ χερὶ. S. A. 52.

Αὐτοφόνος. αὐτόχειρ, αὐτοσφαγής, — de caede sanguinei dicitur. πολλὰ συνίςορα (ξένην) αὐ. κακά. Ag. 1088. κάκ' αὐ. Spt. 835. ἀλληλοκτόνοι γ. ἐγένοντο. ὡς αὐτοφόνως ὤλετο. Ae. S. 65. πρὸς χειρὸς ἔθεν δυςμάτορος κότῳ τυχών.

Αὐτοφόντης. αὐτοχείριος. βροτοῖς αὐ-ταισι. M. 1269.

Αὐτόφορβος. αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκῃ. (Satyrikῇ infra). H.

Αὐτόφορτος. Αὐ-οι. αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέςῃ Σικυωνίῳ. H. ςείχοντα δ' αὐ-ον οἰκείᾳ σάγῃ. Ch. 670. ἐπὶ ἰδίᾳ πραγματείᾳ.

Αὐτοφυής. p. ὁ αὐτόματον φύς. Αὐ-ές-τον. μὴ ἐπίπλαςον ἔχον κάλλος. Z. σὲ τὸν ἀ. E. Pirith. II.

Αὐτόφωρος. ἐπ' αὐ-ῳ. ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλοῦς. Μοσχόπολις. Φὼρ, ὁ κλέπτης. Φώ-ριον, τὸ κλέμμα. Φωρῶ, τὸ κλέπτοντα καταλαμβάνω, ἀφ' οὗ τὸ Ἐπαυτοφώρῳ, ἤγουν ἐπ' αὐτῇ τῇ κλεψίᾳ. Οἱ μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ ῥῳ γράφουσιν, οἱ δὲ χωρὶς τοῦ ι, ἐπαυτοφώρῳ λέγουσιν. In Arist. Plut. 455. ὁ ὑφ' ἑαυτῷ ἐξελεγχόμενος κ. πεφανερωμένος ὤν. Z. ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι. ἁλοὺς. S. in Platon. et ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. ἐπ' αὐ-ῳ πρέςβυν ὡς ἔχοντ' ἔλοι. I. 1214. ὡς νῷν ἀπεχθὴς — ἀπώλετο πρὸς αὐ. ἀμπλακημάτων. S. A. 51. αὐτὸς γ. ἑαυτὸν ἐφώρασε κ. ἔγνω συνὼν τι τῇ μητρὶ· ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο· ἢ τῶν φανερῶν κ. πᾶσιν ἐγνωσμένων. Sic Plut. Ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν p. ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι. Arist.

Αὐτόχειρ. κ. ὁ, ἑαυτὸν ἀνελὼν, κ. ὁ ἕτερος αὐτοχειρίᾳ κ. μὴ δι' ἄλλε φονεύσας. B. Anec. Planud. II. p. 65. διὰ οἰκείων χειρῶν. κυρίως, ὁ οἰκείαις χερσὶ τοῦργον ποιήσας. Ad S. T. 231. φονεύς, — αὐτοεργός. Ad Or. 945. cf. Αὐτουργός. αὐ-ι σφαγῇ. Or. 945. ἐπ' αὐ. σφαγὰν. Ph. 53[illegible] θάνατος. Ph. 887. αὐτοχείρως ἀμφότεροι φονεύσονται. Αὐτόχειρ θάνατος κυρίως, ὃν αὐτὸς ἑαυτόν τις θανατώσει. ἐνταῦθα δὲ τὸ ταῖς χερσὶ ἀλλήλων αὐτὸς θανατωθῆναι, κ. μὴ ὑπὸ χειρὸς ἄλλων, αὐτόχειρα θάνατον ἐκάλεσεν. παῖδα τὸν πατὴρ αὐ. μέλλει κτανεῖν. I. A. 873. αὐ-ί μοι, μόνῃ τε δραςέον τοῦργον τόδε. S. E. 1020. οἰκείαις χερσὶ κ. τῆς παρὰ σοῦ συμμαχίας ἐςερημένῃ. αὐτοχείρως ποιήσω κ. μόνη. σὺ δ' αὐ. γε μητρὸς, ἢ σ' ἐγείνατο. S. Alcm. II. αὐ. μητρὸς. E. fr. — B. CCXCII. ἃ πόσιν ἔκανεν αὐ. E. E. 1159. παῖς ἧπαρ αὐ. αὐτὴν. S. A. 1315. τὸν αὐ-ὰ πατρῴφόνῳ. S. E. 955. Ἀτρείδας αὐ-ειρ κτείνειν ἐχθρῶν. Aj. 57. αὐ-ίρως. τὸν αὐ. S. T. 230. αὐτοφόνον τῷ φόνῳ, φονέα. et 266. τὸν ταῖς οἰκείαις χερσὶν ἐργασάμενον τὸν φόνον, τὸν αὐ. τῷδε τῷ φόνῳ — S. A. 306. αὐ. αἱμάσσεται; S. A. 1175. πότερα πατρῴας ἢ οἰκείας χερός. manu peremtus, non

nt αὐτοσφαγεῖς. Aj. 842. πληγέντες αὐ-ρι σὺν μιάσματι. S. A. 172. ζητῶν τὸν αὐ. τῇ φόνῳ λαβεῖν. S. T. 266. ἔπαισε δ' αὐ. νιν ὅτις, ἀλλ' ἐγώ. 1331. χρὴ τἀμὸν ἐξάρανταί σε σῶμ' αὐ-ρα. S. Tr. 2194. αὐ. ἄναξ γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων. Ae. S. 595. ὁ τῆς ἑαυτῆ χειρὶ θεραπεύσας Ἰώ. index tuae ipse gentis. θανόντας αὐ. ὑμᾶς ἐγὼ ἔλυσα κἀκόσμησα. S. A. 901.

Αὐτοχειρί. Or. 1040. et S. E. 1020. v. *Αὐτόχειρ.*

Αὐτόχθονος. σὺν αὐτῇ τῇ χθονί. cf. *Αὐτόχθων.* πανώλεθρον αὐ-ον πατρῷον ἔθρισεν δόμον. Ag. 545. Quia haec forma hoc uno l. legitur, Blomf. corr. αὐτόχθον' ὄν.

Αὐτόχθων. ἐντόπιος, ἐγχώριος, γνήσιος. H. γηγενής. αὐ-ονες δὲ ἐκαλοῦντο (οἱ Ἀθηναῖοι) ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα, τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν ὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. κ. Αὐ-ες κατὰ τὸν Ἡσύχιον, οἱ ἐν ἰδίᾳ γῇ, ἢ τόπῳ οἰκοῦντες. In Arist. *Λυσιστρ.* 1084. et *Harp. Αὐ-ες δὲ κ. Ἀρκάδες ἦσαν, κ. Αἰγινῆται κ. Θηβαῖοι. ὁ δὲ Πίνδαρος κ. ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκὼς φασιν, Ἐριχθόνιον ἐξ Ἡφαίστου κ. Γῆς φανῆναι. λαὸν εἰς αὐ-α.* I. 29. αὐ-ες ἔφυμεν. E. Erechth. I, 8. παλαιοὺς ἐκγόνους αὐ. I. 737. τὰς αὐ. κλεινὰς Ἀθήνας. 589. Aristoph. Equit. ὅσ' ἐκεῖνος ὁρᾷν τεττιγοφόρος, et Nub. Schol. καὶ ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ (Ἀθηναῖοι) κατὰ τὴν ἀνεπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, τεκμήριον, ὅτι αὐ-ονες ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς οἱ τέττιγες.

Αὐχεῖν. καυχᾶσθαι, εὔχεσθαι, λέγειν, νομίζειν, θαρρεῖν, ἐλπίζειν. σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς. I. A. 412. εἰ σὺ μέγ' αὐ. Her. 354. τίν' αὐ. κακοῖς ἐλαύνειν; 678. σὺ γὰρ θεᾶς βρέτας σῶσαι. An. 311. τὰ τῶνδ' αὐχῶ τοιαῦτ' ἔσεσθαι. Her. 334. αὐχοῦσιν μέγα. E. fr. CCXVI. τὸς μέγ' αὐχοῦντας δορί. Rh. 452. Her. 354. μορφᾷ μόνον. Hel. 1384. νῦν χεῖς τις εἶναι. E. E. 959. ὅστις αὐχεῖ θεῶν ἐπίστασθαι περί. E. Philoct. VI, 4. γλώσσῃ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν. M. 582. ἤδη νῦν αὔχει. Or. 952. μηδὲν τόδ' αὐ. An. 464. μὴ τὸ κράτος αὐ. δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν. B. 310,

dicere, putare. αὐχεῖς εἶναι τόδε τἔργον ἐμόν. Ag. 1499. ὅ ποτ' ἠὔχει χεῖρας ἵξεσθαι σέθεν. Her. 931. ἐκ ἂν ποτ' ἠὔχων λαθεῖν. Hel. 1635. ἐπώποτ' ἠὔχων ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prm. 688. πόσον τιν' αὐχεῖς πάσσαγον ἀσπίδων βρέμειν. Her. 832.

Θαρρεῖν, ἐλπίζειν. ἐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει; Al. 95. confido, gestio, θαρρῶ. ὅ ποτ' αὐ. Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σε. Tr. 765. p. θαρρῶ, ausim dicere. αὐ. τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Δία. Prom. 538. ἐπεὶ τίς ἠὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγήν. Ae. S. 331. τὸν ὅποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον. Eu. 552. τὸν μηδέποτε προσδοκήσαντα τιμωρεῖσθαι ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δύῃ ὑπεζευγμένον κ. χαλινωθέντα. ἐγὼ δὲ ἠὔχων τάδ' ἐπιτελευτῆσαι θεώς. Prs. 738. ἐθάρρουν ἐκτελέσαι. ὃ γ'. ποτ' ἠὔχων τῆδ' ἐν χθονὶ θανὼν μεθέξειν φιλτάτῳ τάφῳ μέρος. Ag. 514.

Αὐχενίζειν. τὸς μὲν ηὐ-ζε. Aj. 298. τὸν τραχηλον ἀπέκοπτεν, ἐλαιμοτόμει. αὐχένας ἔτεμνε, τὸς λαιμούς.

Αὔχημα. καύχημα, σεμνολόγημα. μέγιστον, εὔπιστον, εὔπωλον, εὐθάλασσον. S. C. 710. Ἀργεῖον. Ph. 1144. σὺ γ. νιν εἰς τόδ' εἶσας αὔχ. 713. Athenas.

Αὐχήν. τράχηλος. de mari. περὶ μέσον τὸν αὐχένα. Cy. 183. διὰ μέσου αὐ. ὠθεῖ σίδηρον. Ph. 1466. εὐπτέρους ἐς αὐ. I. 1200. αὐχένι ἐντιθεὶς ζυγῷ. Hec. 376. φάσγανον ἐπ' αὐ-ος βαλεῖν. Or. 51. αὐ-α ζυγηφόρων πώλων ἔκλῃε. Rh. 303. πληρῶτ' αὐ-ας ξυνωρίδων. 987. ἀμφὶ αὐχένι τεύχη φέροντας κενά. Cy. 87. σιδήρῳ τέμνετ' αὐ-ων φόβην. Al. 431.

Ἰσθμίας γῆς αὐ-ν' ἐμβαίνων ποδί. E. E. 1288. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐ-ι πόντου. Prs. 71.

Αὔχεσθαι. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν αὐχόμεναι. Prs. 874. praetulit illi dubio, quod certum est, εὐχόμεναι, Well. ἀρχόμεναι. Blomf.

Αὐχμηρός. ξηρὸς, σκοτώδης. H. πλόκαμον. Or. 387. ὕδας. Al. 950. ἀ-οὶ ὁρᾶν. Hel. 1556.

Αὐχμός. ξηρασία, ἀνομβρία, καυματηρὸς ἀήρ. λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γενόμενος. H. ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' ὃ αὐχμηρὸς κ. αὐχμώδης ἁπλῶς, ὁ ξηρότητος μετέχων. Ad Or. 223. ξηρὸν πέδον ἄκαρπον αὐχμῷ. E. Oedip. XVII, 18.

Αὐχμώδης. vid. αὐχμηρὸς, ξηρὸς, ῥυπώδης. H. cf. *Αὐχμός.* κόμην. Or. 223. ἐπομβρία, ὅταν ἐπάλληλοι ὄμβροι ὦσιν· ᾧ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία.

Ἁγαγνίζεσθαι. vid. ἁγνίζειν. πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νεοτέροις ἀ-σηται. Al. 1149. Non *purificare*, sed *desecrare* vertendum monet Heath. allegans v. 75. ἱερὸς γ. ὅτος — τρίχα. ubi de contrario ceremonia dicitur ἁγνίζειν.

Ἀφαιρεῖν. auferre, privare, ἀποστερίσκειν, sequente μὴ, ἐμποδίζειν, ἀπείργειν. — τινά τι.

De reb. corp. ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο. Prs. 426. λείπει τὸ τὴν μάχην. ἤτοι αὐτὴ ἡ νὺξ ἐπιγενομένη ἔπαυσεν αὐτὰς τῆς μάχης τὸν πόλεμον vel ὄψιν τῶν πραγμάτων. τὸν βίον. S. Ph. 932. αὐχμώδη κόμην ἀφεῖλε προσώπου. Or. 224. ἡ κεῖν' ἀφήρει. 924. σέμν' ἀ-εῖτε σέφη μητρὸς. E. S. 359. εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀ-ήσοιτό με. S. Ph. 376. θανόντες ἤδη τἄμ' ἀ-εἰσθων ὅπλα. Aj. 100. ὅτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀ-εῖται χρόνος. An. 776. τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἀφεῖλε μὴ κτανεῖν τόξοις. S. Ph. 1305. ἤ τις ξυμφορά σ' ἀφείλετο; An. 914. τὸ χρεὼν ἀφείλετο; 1652. μ' ἀφείλεθ' ἡ τύχη. H. f. 509. ποῖα πεδί' ἀ-εθεὶς. Her. 163. γαστρὸς ἀ-ὼν σῶμα κακοῖ. E. Dan. IV. θεῖ ἐκεῖνον πρὸς βίαν θ' ἀφειλόμην. Al. 45. Τροίαν ἀφεῖλε Πρίαμον. An. 325. ἀφεῖλε πατέρας τέκνα. 614. Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς. sc. τὴν θέλτον. I. A. 895. ἀφαιρεῖσθην τύχην. E. E. 928. παρθένους ἐκ χερῶν ἀφηρέθην. Tr. 486. κεφαλῆς ἐπίκρανον. H. 202. σκάλμῃ πλάτην. Hel. 1614.

De non corp. ὅρκων πίστιν. H. 1309. ὀργὰς. M. 356. 1150. πόλμας. 449. λύπης ἀ-ει. I. A. 1609. θακρυῤῥόους τέκνων πηγάς. H. f. 99. τομαῖς ἀ. πασῶν μεγίστην νόσων. E. Inus. V, 6. μάχας κ. φάσεις. E. Autol. III, 27. τὸν πάντα ὄλβον ἦμαρ ἓν μ' ἀφείλετο. Hec. 285. φόβον οἴκων ἀφεῖσθαι. An. 523. κἀφεῖθ' πρὸς Ἑλλάδος ψόγον τὸ θῆλύ τ'. Tr. 1035. τὸν βίον μή μοι φέλης. S. Ph. 933. ἀ-ήσει χάριτας. An. VII, 7. μέλη μ' ἀ-ήσω μέγα. Eu. 438. ἀφεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. Eu. 354. Apollinem, qui causae se non immisceat. Peters. ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων ἀφεῖσθαι sc. ἐμοί. Ag. 1578. ἡ δ' ἀμήχανος γυνὴ γνώμῃ βραχείᾳ μωρίαν ἀφη-

ρέθη. Π. 644. ἡ δ' ἀπορῦσα κ. ἀνόητος τὴν πορνείαν ἀφίρηται, οὐχ ἁμαρτάνει. τυτέστι, τῆς ἁμαρτίας ἀπεξερήθη, ἤτοι τῆς πορνείας. Μωρίαν γ. τὴν πορνείαν, ὥσπερ κ. συκόμωρος, ὁ πόρνος. μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν Φοῖβον. I. T. 1267.

Ἀφάλλεσθαι. πηδᾷν. πήδημα κᾶφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Prs. 303.

Ἀφανδάνειν. ἀπαρέσκειν. H. καί σοι τἄμ' ἀ-οντ' ἔφυ. S. A. 501.

Ἀφάνεια. ἀφάνισις. εἰς ἀ-αν sc. τῶν κακῶν. Ag. 392. mala ut abeant.

Ἀφανής. ἄδηλος, φρῦδος, ὁ θανών, νεκρὸς, — ἄδοξος.

De reb. corp. αἰθέρος ἀ-ὲς εἴδωλον. Ph. 1538. τυφλὴ σκιά. ἣν ἡ δέλτος ἀ. γένηται. I. T. 757. διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος ἀ-ὲς λέλοιπε δάπεδα. Hel. 208. p. φρῦδον ᾤχωκε. ὡς κεῖνος ἀ. κλήζεται. 125. τὰν ἀξιᾷ Ἀπόλλωνι εἰς ἀ. τε χέρσον. Spt. 844. σκοτεινήν. ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀ. τινι μόρῳ φερόμεναι. S. C. 1683. ἀλλ' ἀ-ῶς διὰ χάσματος ἀπολομένῳ. τὰν ἀ. θεὸν. 1556. p. νερτέραν, τὴν Περσεφόνην.

De non corpor. πάντα γ. τὰ τῶν θεῶν εἰς ἀ-ὲς ἕρπει. I. T. 477. p. ἄδηλά ἐστι, σκότια. τὸ τῆς τύχης ἀ. οἱ προβήσεται. Al. 788. ὄνομα γᾶς ἀ-ὲς εἰσιν. Tr. 1322. τὰ - ἢ γνῶναι σαφῶς. H. 346. ἡμᾶς δράσας ἀ. Rh. 743. p. λάθρα. τεκμαιρόμεσθα τοῖς παροῦσι τὰ. E. Oenom. VI. τὰ. τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται. E. Phoenic. I. περὶ τῶν ἀ. E. fr. CLVIII, 4. ψευδέσι μύθοις ἀλόχῳ πεισθεὶς ἀ. H. 1280. v. S. ἀ-εῖς ὄντες οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἐν μάσαις. Tr. 1244. ἄδοξοι. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀ. λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν. S. T. 657. τὰν ἀ. θεὸν κ. σὲ λιταῖς σεβίζειν. S. C. 1556.

Ἀφανίζειν. ἀφανὲς ποιεῖν, ἀπολλύειν. ἢν ἐν θαλάσσῃ γράμμα' ἀ-ισθῇ. I. T. 764. ὁπότε πόλεως ἀ-ίσειεν ἀ πτεροῦσσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν. Ph. 1048. ἀναρπάσειεν ἡ Σφίγξ. πῶς με χρὴ τὸν τάλαιναν ἀ-σαι τοσόνδ' ἄχος. S. C. 1712. τοῦτ' ἠ-ίσαι. S. Tr. 676. ὁ μὲν γ. ἠ-ίσο, τυμβήρης μὲν ὤ. S. A. 255.

Ἄφαντος. ἀφανής, φρῦδος, ἀθεώρητος, μὴ φαινόμενος, μὴ ὁρώμενος, ἀφεγγής. ἢ γᾶς ὑπὸ κεῦθος ἄ-ον ἐξαμαυρωθῶ; Phaëth. Herm. II. 63. ἐκ θαλάμων ἐγένετο ἄ. Or. 1496. ἄ. οἴχεται. 1557. αἱ δὲ (ναῦς) ᾤχονθ' ἀ-οι. Ag. 665. ἀνὴρ ἄ. ἐξ Ἀ. φρατῶ. 632. κυναγοὶ πλάταν ἄ-ον κελσάντων ἀκτὰς ἐπ' ἀ. Ag. 701. μόλις ἔφην' ἄ. φῶς. S. Ph. 297. τὸ ἐκ πυρίτου λίθου. Σοφ. Φιλοκτ. Suid. μέγας γενοίμαν καπνὸς νέφεσι γειτονῶν Διὸς τὸ πᾶν ἄ. Ae. S. 783. ἐκ χερῶν ἄ. εἶ. H. 828. ἀρθεῖσ' ἄ. Hel. 612. εἰς δόμους ἄ-οι δυσόμεσθ' Ἥρ. H. f. 873. πότμος εὐθυπορῶν ἔπαισεν ἄ. ἕρμα. Ag. 1005.

Ἄφαρ. cf. Ἄρτι. εὐθέως, ὀξέως ἀπὸ τοῦ Ἅπτω, ἅψις, παραχρῆμα. τέκος ἄ. ἔβα. I. T. 1274. ἄ. βέβακε. S. Tr. 134. παραγγείλας ἄ. στρατεύματι. Prs. 467. κἀπὸ ματρὸς ἄ. βέβακεν. S. Tr. 530. παραχρῆμα γαμηθεῖσα τῶν τῆς μητρὸς ἀφωρίσθη πραγμάτων. προσέμιξεν ἄ. τοῦπος. 821. εἰσιδοῦσ' ἄ. 958.

Ἀφάρμακον. χρῶμα Οἰδίποδος. ἄνευ ἄνθους. Ἄνθη γ. τὰ φάρμακα κ. τὰ βαφεῖα. Φαρμακῶνας Σοφοκλῆς ἔφη. κ. Εὐφάρμακον τὸ εὔχροον. H. et Eust.

Ἀφαρπάζειν. vid. ἁρπάζειν. σκεύη σμικρὰ. I. 1178.

ὧν ἀ. φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος. S. Tr. 549. τῶν νέων γυναικῶν ὧν δύο ἡλικιῶν τὴν νεάζουσαν ἁρπάζειν εἴωθεν ὁ τοῦ ἀνδρὸς ὀφθαλμός.

Ἀφασία. ἀφωνία, σιωπή, ἀναυδία. H. δυσχέρεια τοῦ εἰπεῖν ἢ λέγειν τι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης κ. ἐρυθριάσεως. In Arist. Θεσμοφ. 911. ἀ. μ' ἔχει. I. A. 837. H. f. 515. ἔκπληξιν ἡμῖν ἀ-αν τε προστιθεῖς. Hel. 556.

Ἄφατος. ἄῤῥητος, ἀμέτρητος, πολύς, ἀμήχανος. H. ἄ-ον. ἀμήχανον, πολὺ, ἄῤῥητον, δεινόν. Ad Arist. Av. 427. ἄ. λόγον ἐμοὶ φροεῖς. I. 783. ἄχεα. E. E. 1191. μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄ. δόδε λιόβολος. S. C. 1463. σκότῳ νέφος ἐμὸν — ἐπιπλόμενον ἄ. S. T. 1314. ἀφάτως ἐπεληλυθός et ἐπερχόμενον ἄῤῥητον, ἄμετρον.

Ἀφαυρός. ἀσθενής. v. Ἄμαυρος. Ἀ-έρη. ἐλάσσων. in Apoll. Arg. III. 144. ψαύσας ἀ-αῖς χερσὶν ὧν παίδων. S. C. 1639. utroque loco praestat ἄμαυρ. qu. v.

Ἀφεγγής. ἀόρατος, ἀθεώρητος, τυφλός. cf. Ἄφαντος. νυκτὸς ἀ-ὲς βλέφαρον. Ph. 546. φῶς. S. C. 1549. ὃ τῷ νῷ ὁρᾷ, ὃ τοῖς αἰσθητοῖς ὀφθαλμοῖς. εἴ τι γᾶ μετέρι τυγχάνεις ἀ-ὲς φέρων. S. C. 1481. S. legit ἀφθεγγὲς χαλεπόν et ἀφεγγὲς ἀῤῥήτον, δεινόν. Prius ad Ἀφθεγγές pertinere videtur.

τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀ.; Prm. 115.

Ἀφειδεῖν. μὴ φείδεσθαι, καταφρονεῖν, περὶ δεῖν. in H. Ἀ-δήσας. ἡμεῖς ἀ-ήσαντες. I. T. 1354. εἴ τις τοῦδ' ἀ-ήσει πόνου. S. A. 414. ψυχ ἀ-ήσαντε. S. E. 980.

Ἀφειδής. ἀνελεήμων. Z. ἀλαὶ βροτῶν ἀ-νεῶν τε κ. πεισμάτων. Ag. 199.

Ἀφελής. Σοφ. Φρίξῳ. Lex. Sang. ὁ πετρώδ ἢ φελλεὺς, — ἁπλοῦς, — ὁλόκληρος.

Ἀφέλκειν. vid. ἕλκειν, ἄγειν, σπᾶν. cf. Ἀφελκύειν. βίᾳ ξένους θεῶν ἀ. Her. 114. πῶλον ἀ-ῶν σῶν ἀπὸ μαζῶν. Hec. 144. ἀ-ομαι δύσηνος. S. C. 844.

Ἀφελκύειν. vid. Ἀφέλκειν, ἕλκειν. θρόμβ ὃς ἀφείλκυσας φόνῳ. Eu. 179.

Ἀφέπτειν. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφὰς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεῶσαι ποιήσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτ. In Arist. Ἱππ. 1318.

Ἀφέρπειν. ἀπέρχεσθαι. ἄστροφος. S. C. τί σῦ' ἀ-εις; S. Tr. 813. σιωπηλῶς. διὰ τί ἀποκρίνῃ πρὸς τὸν Ὑ; 815. ἄ-ε. Aj. 1162.

Ἄφερκτος. μυχῷ δ' ἄ. πολυσίνου. Ch. 438. κατάκλειστος περὶ τὴν εἱρκτήν. angulo pestifero.

Ἄφερτος. ἀφόρητος, βαρύς. βιᾶται δ' ἀ τάλα πειθῶ, προβλόπαις ἄ. ἄτας. Ag. 392. πόλει πρ τριμμ' ἀ. ἐνθεὶς. Ag. 402. μέγ' — μήδεται κα ἄ. φίλοισιν, δυσίατον. Ag. 1100. οἷον παρεῖχ' (χειμῶνα) Ἰδ. χιὼν. Ag. 572. χώρα ἰὸς πέδῳ σῶν ἄ-ος αἰανὴς νόσος. Eu. 472. Num χωρεῖ? Χώρα. δύσον' ἄ. κήδη. Ch. 466. ἐπάθομ πάθος δυσαχὲς ἄ. κακόν. Eu. 141. μόρον δ' Πελοπίδαις ἐπεύχεται. Ag. 1600. μόρον κτεῖν μωμένα ἄ-ον αἰῶνι σῷ. Ch. 432.

Ἄφετος. ἀπολελυμένος. Z. ἐλεύθερος. S. Ἄ-ον τὸ μὴ κρατούμενον. E. M. ἐν θεῶ δόμοισιν ἄ. πα

θεύεται. I. 822. ἄ-ον ἀλᾶσθαι. Prm. 666. ἐλεύθερον vel ἀνέδην.

Ἀφεύειν. ἅπτειν, καίειν, ἐμπυρῶν. χοῖρον ἡφευμένον. Ae. fr. 320. ex Athen. ex Εὔειν.

Ἀφεψιασσάμην. ἀφωμίλησα. Σοφ. Ἀντηνορίδαις. H.

Ἀφηγεῖσθαι. διηγεῖσθαι. H. ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀ. τάδε. R. S. 186.

Ἄφθεγκτος. ἄφθογγος, σιγηλός. ἵνα τῷδ' ἐν ἀ. μὴ προπέσῃς νάπει. S. C. 156.

Ἄφθιτος, ον. ἄφθαρτος, θεῖος. ἀφθίτους γνώμας, ἀμετατρέπτους. Σοφοκλῆς Μυσοῖς. H. πυρὸς φέγγος ἄ-ον. Ae. Ch. 1030. Ἐπεί τοι τῆς Ἑλλάδος ὅπῃ πῦρ ἄσβεστόν ἐστιν, ὡς Πυθοῖ κ. Ἀθήνησιν, ἢ παρθένοι, γυναῖκες δὲ πεπαυμέναι γάμων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν. Plut. Num. πυρός τε φέγγος ἄ. κεκλημένον. Ch. 1030. τὸ ἐν Παρνασσῷ. θεόν. An. 1257. ἐξ ἀ-ων ἄ-οι πεφυκότες. Rh. 185. ζῆν νιν ἄ-ον χρεών. Or. 1635. Γᾶν ἄ. ἀκαμάταν ἀποτρύεται. S. A. 339. Μοῖρας ἔπεισας ἀ. θεῖναι βροτοὺς. Eu. 714. ἀ. θάλλων βίῳ. E. Sisyph. I, 17.

δόξαν ἔσχεν ἄ. I. A. 1606. Κύπρις, ἄ. βία. S. fr. XXIII. et E. fr. CXLV.

Ἄφθογγος, ον. ἄφωνος, ἄηχος. cf. ἄφθεγκτος. ἔγημεν ἀ. γάμους. S. Troil. I. γῆρυν ἄ. σχάσας. Ph. 967. ἀποκόψας, ἀποκλείσας. ἄ-α δάκη θηρῶν. H. 646. τὸ θηριῶδες ἄ. τ' ἔφυ. Tr. 666. φόβῳ δ' ἄ. ἐξάθην. Prs. 204. ἄ. ἦσο. Aj. 511.

ἄ. εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος. Eu. 442.

Ἀφθόνητος. μὴ φθονούμενος, ἄφθονος. ὁ δ' ἀ. γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει. Ag. 939.

Ἄφθονος. μὴ φθονούμενος. Z. ἀφθόνητος, ἀμέγαρτος, — πολύς, πλούσιος. βίοτον ἄ. Prm. 801. 184. ἀ. δοῦναι χειρὶ. M. 612. ἄ-οι. Rh. 772. ἀ. πληρώματος. Or. 1642. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀ. μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 312. χορηγίαις τῶν ἐπιτηδείων ἀ-οις. E. Epist. IV. πελάνῳ μελίσσης ἀ-όνως δεδευμένα. E. Cress. IX, 6. ἀ-εσέραν λίβα. Ae. Heliad. 58.

p. ἀφθόνητος. κρίνω δ' ἄ. ὄλβον. Ag. 478. τὸν ἄνευ φθόνου ὄντα. τοῦδ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀ-ῳ λόγῳ. Ae. S. 323. Eust. κ. παρ' Αἰσχύλῳ ἄ-ον. p. 746, 45 (644, 38.)

Ἀφιδρύεσθαι. ἱδρύειν, τιθέναι. πατρίδος θεοί μ' ἀφ-σαντο γῆς. Hel. 280.

Ἀφιέναι. ἀφεῖναι, καταλείπειν, ἐᾶν, ἀπαλλάττειν, ἀπολύειν, ἐλευθερῶν, — ὀλιγωρεῖν c. Acc. et Ἀφίεσθαι c. Gen.

de reb. corp. ὀμμάτων ἐλεύθερον φέγγος. Hec. 367. ἀφῆκε πόντιον. sc. αὐτόν. Hec. 797. ἐξρίψεν εἰς θάλατταν. ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων ἔριον φόνον. Her. 821. ἄφες μ' ἐς οἴκους. S. T. 320. ὡς μὴ ἄτιμον — ὅτως ἀφῇ γε. S. C. 1278. εὐλογέας ἀφίησιν ὕσσων αὐγάς. Hec. 1104. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος, οἰνωπόν τ' ἄχνην. Or. 1125. μάρμαρον πέτρον. Ph. 1410. ἢ γ. δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. S. E. 1020. πάντ' ἀ. σρατὸν. Ir. A. 95. ναῦς: 352. μυρίους οἴσους ἀφεὶς ἄλλοις. H. f. 196. λέκτρ' ἀφῆκεν. Hel. 7. τρεῖς ἀφέντι sc. ἀγκύρας. E. Phaëth. IV. ἐπεὶ λέκτρ' ὦδ' ἀφέντ' (sc. τοὺς χαλινοὺς) ἐᾶν κρατεῖν sc. τὴν γυναῖκα. E. Cress. XI. ἀφείθη πυρσός. Ph. 1386. ἀφεῖσαι δαιμόνων σαλάγματα. Eu. 792. γράφεται σεσάγματα. τύμβον ἀγέρασον. Hec. 117.

c. Genit. τέκνων ἀφῆ. S. T. 1522. ἀφίσασο. οὐκ ἀφήσομαι πέπλων. Hel. 1645. πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσσας ἀφῇ. H. f. 866. τῶνδ' ἀφειμένοι πόνων. Hec. 1292. ἀφεῖνται παῖδες φυγῆς. M. 1002.

de morte. ἀφῆκε πνεῦμα θανασίμῳ σφαγῇ. Hec. 571. πνεῦμ' ἀφεὶς εἰς αἰθέρα. E. fr. CXXVII, 2. ἐλευθέρως ψυχὴν ἀφήσω. Or. 1171. ψυχὴν ἀφῆκεν. Tr. 1135. τὸ ζῆν ἀφέντες. Andromed. XXIII.

de rebus animi maximam partem et de aliis, ut de voce. οἴκτῳ ἀφῆκεν ὠμότητα. I. 47. γόους ἀφείην αἰθέρ' ἐς μέγαν. E. E. 59. ἀφεῖσα τοὺς γυναικείους γόους. Or. 1022. τὰ ἄλλ' ἀ. μηχανήματ' ἀνδράσιν. E. Peliad. VI. τὴν ἄγαν λύπην. Al. 797. τὴν ἀρχὴν. An. 392. opp. τελευτή. ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφεῖς σοφίσματα. E. Antiop. XXXIII. πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; S. T. 598. μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς. 860. ἀγῶν' ἀφέντες. Ph. 1239. τῷδ' ἀ. τὸν ἴσον χρόνον. Ph. 490. τήνδ' ἀφῆκεν ἡμέραν μεῖναί με. M. 373. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα. E. E. 379. ἀρὰς ἀφῆκας παιδί. H. 1324. πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς. S. Ph. 120. ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον. H. 1450. p. φόνου. φωνὴν οὐκ ἀφῆκεν. Ph. 1449. φθογγὴν. H. 418. ἀνάγκη γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι. 991. ἀθώπευτόν γέ σε γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς. An. 461. τί μὰν ἀφήσει τέλος; S. C. 1469. τοῦτο ἢ μάτην γίγνεται κατὰ τὴν διοσημείαν, ἀλλ' ἐπί τινι μεγάλῃ συμφορᾷ. μήτ' ἀφῇ τοῦτο κακόν. S. C. 731. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prm. 315. ἵνα τὸν θυμὸν ἐς νεωτέρους ἀφῇ. S. A. 1088. τοιαῦτά σοι — ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια. S. A. 1085. τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σοι τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ· ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σοι. τέλει γ. εἴ τι νῦν ἀφῇ. S. T. 198. ἐπὶ τῷ ἑαυτῆς τέλει ἀβλαβὲς καταλείπεται. ἢ γ. κενόν γ' ἀφήσομεν. S. E. 1020. ἄπρακτον καταλείψομεν. εἰς τοὺς ἔχοντας (p. πλούσους) κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά. E. S. 242. ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλόν. 300. ἀφεὶς σεαυτόν, ἐμοῦ πάκουον. S. T. 708. ἀπολύσας τοὺς λογισμοὺς, ὃς ἔχεις εἰς ἐκεῖνα, περὶ ὧν λέγεις. ὁ χυμὸς ὅτ' ἀφεθῆναί πως θέλει. S. Ach. Erast. I. ἀπολυθῆναι. H. ἀφεῖται πάντα. S. A. 1165. ἀπολέλυται, ἀπόλλυται. H. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις. ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων βόλος γ. τοῦ δικτύου ἄφεσις. φυγὰς ἀ. παισί. M. 1155. γάμους. An. 974. τὰ περισσεύοντα τῶν λόγων. S. E. 1287. ἔα. μέλλων σ' ἐρωτᾶν ἀφήσω. E. S. 839. ἐμοὶ τιμὰς πατρῴους κ. δόμους ἔχειν ἄφες. Her. 810. μὴ ἀφέντ' ἐᾶν. Aj. 755. ἀπολύσαντα ἀφεῖναι. ὅμοιον δὲ τῷ ἐᾷ λέγων. πάρεσι σιγᾶσ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄδικος, ἀφεμένων ἰδεῖν. Ag. 420. ἀ-νων ἡμῶν τῆς σιγῆς. ὅ ἐσι κ. ἀφεσαμένων τοῦ σιγᾶν, τοῦτ' ἔσι, κ. παῤῥησιαζομένων κ. φθεγγομένων τι, διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὴν δέσποιναν, ὅμως τῇ παλαιᾷ εἰδοῖ σώζομεν αὐτῆς τὴν παρουσίαν, κ. πάρεσιν ἡμῖν ἰδεῖν ἡδίσῃ κ. πολύτιμος κ. ἀλοίδορος. ἤγουν νομίζομεν ἔτι συνεῖναι ἡμῖν αὐτὴν, κ. τῆς παρ' ἡμῖν τιμῆς ἀπολαύειν S. Uno ἥδισος mutato in Ἄθικτος ἀ-ων, i. q. ἄψαυσος, verto: Adest (adesse videtur) illa tacita, multum honorata, nullis conviciis (a nobis) affecta, a nobis, qui amisimus eam, contingi nescia.

ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεῖς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ. S. C. 1537. p. ὀλιγωρήσει. ἀφεῖς τὰ τῆσδε γῆς κύρι'. 915.

Ἀφιερῶσθαι. ἱερῶσθαι. ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι κ. βοτοῖσι κ. ὀυτοῖς πόροις. Eu. 445. κ. εἰς οἶκον εἰςῆλθον κ. ὑδάτων μετέλαβον. S. Pausan. in Corinth. καθῆραι δέ φασιν Ὀρέςην καθαρσίοις τε κ. ἄλλοις κ. ὕδατι ἀπὸ τῆς Ἵππο κρήνης. et κατορυχθέντων δὲ ὀλίγον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν καθαρσίων φασὶν ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦναι δάφνην, ἣ δὴ κ. ἐς ἡμᾶς ἐςιν ἡ πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης. Stanl. et τῷ δὲ ἱερῷ Ἀπόλλωνός ἐςιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν Ὀρέςου καλούμενον σκηνή. Vox improbatur a Phrynicho.

Ἀφικνεῖσθαι. de loco et spatii rebus. δῶμ' ἐςίαν τ'. Hec. 353. ἄςυ Il. Prs. 15. πόλιν. M. 757. ναόν. I. 316. εἰς πρόςωπον. M. 720. Εὐρώταν. An. 802. εἰς δόμους. Tr. 490. εἰς νεκρούς. H. f. 1276. p. εἰς ᾅδου. ναυτικὸν ςράτευμα. I. A. 913. ποῖον γαίας ἔρκος ἐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. τίνας χώρους. S. C. 2. χθόνα. Or. 737. M. 12. τῷ δολόσυνος πρὸς οἶκον ἀφίξομαι; Hec. 449. ἠχὼ βαρεῖα ἀφίκετο. H. f. 791. ὡς ἰατρὸν τῶνδ' ἀφίγμεθα. E. S. 253. τὸν ἐν κακοῖς ἀφιγμένον. Al. 715. ἱκέτης δαιμόνων. S. C. 634. ἱκέτις ἀφῖγμαι. S. T. 920. ὅτω χρήζων ἀφῖξαι. 933. παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος. 935. νεωτέρων κακῶν ὕςερος ἀφῖγμαι. H. f. 1174. posterior. ὧν κλύων ἀφικόμην. Hec. 967. πολύδακρυς. Ph. 369. ἐχθρὸς ἐς ἄνδρας. 360. ὅθεν ἔκαςον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο. E. S. 532. ὥςτ' εἰς ἄκρους γ. ὄνυχας ἀφίκετο. Cy. 158. de voluptate, quae ad extremos usque digitos penetret.

de aliis. ἕτω δὲ τάρβος εἰς φόβον τ' ἀφικόμην. Ph. 364. εἰς τοσοῦτον τῷ τάρβει κ. εἰς τὸν φόβον τοσοῦτον. εἰς ἀθυμίαν. B. 610. εἰς μέριμναν. Her. 404. εἰς τοσοῦτον μωρίας. M. 371. εἰς τοσόνδ' ἀφίξομαι. Cy. 619. χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη. E. E. 57. εἰς ἄπιςα. I. T. 782. εἰς πάντ' ἀφῖγμαι. H. 284. p. ἐπειράθην, ἐπεχείρισα. κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι. S. T. 265. εἰς ἀνδροβρῶτας ἡδονάς. E. Meleagr. XVIII. εἰς καιρὸν κακῶν. Or. 384. εἰς ἔριν. I. A. 319. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν. Tr. 58. κρείσσονας Ἴλιν πόνους ἀφῖγμαι. Cy. 351. δι' ἐχθρᾶς μῶν τις ἦν ἀφιγμένος; H. 1164. εἰς τὰς μεγίςας συμφορᾶς. I. A. 453. εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι. Ph. 1007. εἰς καινὰ ἤθη κ. νόμους ἀ. M. 238. σοὶ ἡδὺς εἰς λόγους ἀφίξεται. Ph. 778. p. θέλων. ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην. M. 872.

c. *Adverb.* ὡς τάχιςα. M. 757. πλοκῇ. I. 1254. λάθρα. συμμέτρως. Al. 26. εὐκαίρως, μετρήσας ταύτην τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐπέπρωτο αὐτὴν ἀποθανεῖν, τωτέςι πρὸς αὐτὸν τὸν ὅρον κ. τὸ μέτρον ἦλθεν. κλύων σε δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς. S. C. 307.

Ἀφίκτωρ. ἱκέσιος Ζεύς. H. — ἱκέτης. Z. ἀ. ἐπίδοι προφρόνως ςόλον ἡμέτερον. Ae. S. 1. ἱκετῶν ἔφορος. κατὰ νόμους ἀ-όρων. 244. Ἑλληνικῶν ἱκετῶν.

Ἀφίλητος. cf. ἄφιλος. οὐδὲ γ. ὧν ἀ. ἐμοί ποτε κ. τῷδε μὴ κυρήσῃς. S. C. 1702. λείπει τὸ ἧς. κ. τανῦν μὴ γένοιό μοι ἀ.

Ἄφιλος, ἄνευ φίλου. Ἄ-ον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζῶσιν νεκρόν. S. Ph. 1018. Ἄκλαυτος, ἄ. ἀνυμέναιος. S. A. 876. S. T. 662. ἄ-ος φίλων. Hel. 531. δύςηνον, μόνον, ἔρημον ὧδε κἀ. καλούμενον. S. Ph. 228. ἄ-ος αὐανῶ βίον. S. E. 819. ἄ. ἡσθα πράσσων κακῶς. Or. 719. ἄ. τὸ δυςυχὲς. H. f. 561. ἃ τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος. Tr. 287. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγίςας ἀρετᾶς ἄ. παρ' ἀφίλοις ἔπεσε. Aj. 621. ἐχθρὰ παρ' ἐχθροῖς. Διὸς ἀντίτυπον ἄ-ον χθονίου δέμας. Spt. 507. τοῦ Τυφῶνος ἐχθρόν. ὅ τι κ. πόλις τέτροφεν ἄ-ον. S. C. 186. ἔχει. S. T. 662. ἄ. γῆρας. S. C. 1236. ἐκ δ' ἄκρας φρενὸς, οὐ ἀφίλως. intime. Ag. 805.

Ἄφιξις. ἔφοδος, παρουσία. H. ἔλευσις. Z. τῆςδ' ἀ-εως τέκμ-ρ. Ae. S. 486. ἱκεσίας σημεῖον.

Ἀφίπτασθαι. avolare. πρὸς θεοὺς. I. A. 1608.

Ἀφιςάναι. τινὸς, ἀπιέναι, ἀπολείπειν, ἀποίχεσθαι in perf. plusqpf. aor. 2. Act. et Med. τινὰ, ἐπείγειν, ἀποτρέπειν. Ἀποςάς. φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιαςαῖς κ. Ἀλκμήνῃ. H. Not. c. Gen. et Acc. ἀποτρέπειν. Ἀφίςασθαι. ἀπιέναι.

de loco. ἀποςῆναι δόμων. Hec. 980. τῆςδ' ἀ. ςέγης. S. E. 911. ἀποςᾶσα κλισμοῦ. Or. 1440. μαςῶν ἀποςὰς. κ. τροφῆς ἐμῆς. S. E. 776. φόνου. Or. 1544. χρόνῳ ἀπέςη. M. 1218. θείσας ἀπέςης. E. S. 316. πρόσω. I. T. 1330. ἑκὰς. H. f. 198. ἐκποδὼν ἀποςᾶσα. Hel. 1029. 1644. γραφεὺς ἀποςαθεὶς. Hec. 807. ἀπωτέρω ςας, ἵνα μὴ πλησίον ὢν διασχεθείη τοὺς ὀφθαλμοὺς, κ. κατάληψιν ἀκριβῶς ποιήσαιτο. ἀποςαφῶμεν πράγματος τελουμένου. Ch. 864. ἀποςήτω. S. Tr. 434 περισσὴ ἡ Ἀπό. ἢ γράφεται Ἠπειρήτω ἤγων ὁ ἄνθρωπος ςήτω παρελθὼν εἰς μέσον, ὁ διελέγχων με. et Ἐπιςήτω, παρελθὼν ςήτω εἰς μέσον.

de aliis, rebus animi etc. ὅ ποτ' ἐκ φρενῶν εὔνοι' ἀπέςη. Tr. 7. ἀπέςην τοῦτ' ἐρωτῆσαι. Hel. 543. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες βίου. M. 1035. λέγει τῷ κατὰ τὸν ᾅδην, ὡς κ. αὐτοῖς κατοιχομένοις ὅσης τινὸς ἑτέρας πολιτείας. κἀποςησόμαν θυμῷ ῥέοντι θρηνεῖ. Hec. 1054. Pors. ζέοντι. cf. θυμὸν πνεύσαι. Rh. 786.

c. *Accus.* p. ἀποτρέπειν. οὐδέν μ' ἀ-ςήσει σου λόγου. I. T. 912. πῶς Ἄ. δόρυ πολῶν ἀπεςήσασθε; Ph. 1094. ἀποδιώξατε. τούτους ἀφεςήκασιν — Σατύρου. E. fr. CXCI. 2.

Ἄφλεκτος. ἄκαυςος. βωμοῖς ἄ-οι πέλανοι. Hel. 1350. p. ὐκ ἐκαίοντο.

Ἀφνεός. πλούσιος, ἀφνειός. ὅπως αὐτὸν ἀ-ωτέραις χερσὶ ςέψωμεν. S. E. 458. ἀ-ῶν κ. πολυχρύσων ἐδράνων φύλακες. Prs. 3. ὀλβίων λείπει τὰ βασίλεια. ἀ. δόμοισιν. Poll. VI. 23. Ae. fr. 328. Ἄφνω. ἐξαίφνης, ἄφαρ, εὐθύς. ἄ. προςελθὼν δῶμα. M. 1205. ὐκ ἄ. κακὸν τόδε προςέπεσε. Al. 422.

Ἀφόβητος. cf. Ἄφοβος. Δίκας ἀ-ος. S. T. 185. ἐκτὸς φόβου τῆς δίκης, τὴν δίκην μὴ δεδοικώς. — S. ἄφοβος.

Ἄφοβος. ἄνευ φόβου, φόβον μὴ ἐμποιῶν. S. — ad Aj. 366. ἔχε. Or. 1273. μὴ φοβοῦ. — γενοίμαν. Ph. 243. ἄγω τὸν Ἄργους ἄ-ον ἐς Θήβας ςρατόν. S. C. 1325.

ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄ. Prm. 902. ἐν ἄ-οις με ἀηρσὶ δεινὸν χέρας. Aj. 366. — vel, metum non inficientibus, vel etiam securis, nihil metuentibus.

Ἀφοίβαντος. ἀκάθαρτος. H. Ἀφοίβαντος. ἀνακάθαρτον. Αἰσχύλ. Νεανίσκοις. H. ὁ προςτρόπαιον, οὐδ' ἀ-ον χέρα. Eu. 232. caede purgatum puris manibus.

Ἀφορίζειν. χωρίζειν, ἀποσπᾶν, — ἐλαττοῦν. μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλ. Hec. 941. ἀ-μενος τιμὰς ἐνόρων. Al. 32. ἀποσπῶν, ἀφορίζων, circumscribens, detrahens.

Ἀφορμά. v. - ή.

μᾶν. ὁρμᾶν, ὁρμᾶσθαι, ἀπελθεῖν. φυγῇ ἵκοις τῆσδ' ἀ-ῶσι χθονὸς. Rh. 98. ὅπως σ' ἐκ δόμων. Tr. 939. χθονὸς ἀ-μᾶσθαι. 7. Τροίας ἀ-ηθέντος. Cy. 694. τῶνδ' ται δόμων. Or. 842. ὁ γ. ἅλιον ἀ-ᾷ πο'. 70. Ἄργους ἀφορμήθημεν. 1401. τί — ἀ-αν. Aj. 290. ὁδὸν, πορείαν.

μή. - ἀ. προβολὴ, — ὑπόθεσις, — καιρός. ς ἀ. τέκνων. I. 474. p. ἀσφαλὲς ἔρυμα. ἶναι πασίν τ' ἀ-ην τοῖς ἐμοῖς. M. 342. ς προβολὴν εἰς τὸ ζῆν καλοῦμεν, οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσιν. et ὅταν τις ἀργύριον δῷ ἐνθήκην, καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Harp. ολή. ἔξοδον vel ἐφόδιον. χρῃζῶν ἀ-ᾶς Hec. 1239. Ph. 207. B. 267. Plutarch. lr. 695. D. Εἰπεῖν ὃν Ἀλέξανδρον, ὅτι κηδίδην, τὸν λαβόντα τῶν λόγων κα-ορμᾶς, ὁ μέγ' ἔργον εὐλογεῖν. ὑπο-ἀ-ᾶς τοῖς λόγοισιν ἔχουσι. H. f. 236. p.

μίζεσθαι. ὁ μὴ ναῦς ἀ-σει χθονὸς. I. κ τῶ λιμένος.

μος. Eust. p. 488, 35. Ἔκτοπος, ἐκτό-κ. ἄ-ος παρ' Σοφοκλεῖ. ἄ. ἐμᾶς χθονὸς 8. C. 234. ἀφορμηθείς.

κτος. Ὕμνος ἐξ Ἐριννύων ἀ. Eu. 329. κτοῖς (ὀργάνοις) μουσικοῖς γίνεται.

ς. Ἄ-οι. ἀσύλληπτοι. H. μεθεῖσα καρ-αγμὸν χθονὶ ἄ-ον. Eu. 775. cf. Ἀφόρη-ίφακτον, ἀνυπομόνητον. H. S. legit χθο-τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμενον.

ώμεναι. ἀνόσιαι, ἄπωθεν τῶ ὁσίω γεγε-Σοφ. Θυέστῃ δευτέρῳ. H. Ἄ-ῶ. ἀποκα-ἀφωνίζω. Harp.

τος. ἀπροβόλητος, μὴ προορῶν, ἀφύλα-φραχθείς. Arist. Θεσμοφ. 588. ἀφύλακτος, νμένος κ. τετειχισμένος. ad Aj. et H. φί-. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνόπλων, ἄ. γ. ρημένος τῆς τῶν φίλων φροντίδος κ. ἐπι-ἔξω τῆς φυλακῆς τῶν φίλων, ὁ περφραγ-τετειχισμένος τοῖς φίλοις. εἰ μὴ ὅρκοις ἠρέθην. H. 657. ἐληφθην ἀπαραφύλακτος πτὰ σῶ κόλασιν. Τὸ δὲ Μὴ κ. ὁ μίαν κα-τοιθσι, ὥστε τὸ ἓν ἐξήρκει εἰπεῖν, ἵν' ᾖ, τε ἀπεσχόμην τῶ εἰπεῖν.

μόνως. al. ἀφραδμ. ἀσυνέτως, ἀμαθῶς, . H. Ὁ δ' ὅτι μέλλων, ὐδ' ἀ. ὕπνῳ νι-Ag. 297. νῆες ὐκ ἀ. κύκλῳ πέριξ ἔθει-415. ἀνεπιστημόνως ἐχώρουν.

μων. ἀσυνετός. H. πειρᾶσθέ μ' γυναι-Ag. 1402.

ος. ἀπρονόητος, ὥστε μηδένα νοῆσαι. ος, ἀνεκδιήγητος ἃ μὴ φράζομεν. ἄλεκ-ἀπροσδόκητος, ἀνεννόητος. et Apoll. Arg. ἀνεπίγνωστος, ἀπροόρατος, ἄδηλος. κηλὶς. ἀπροόρατος, ἀδόκητος σπίλος κ. αἰσχύνη. ν δίψιοι πίπτησί μοι σαγόνες ἄ-οι δυς-μυρίδος. Ch. 183. ἀ. τῆδε χειρωθεὶς πέδῃ. 57. ἀπροσδοκήτῳ, ἀνεννοήτῳ, ἀλέκτῳ. ἢ ε ἔχει τις φράσασθαι, τίς εἴη τὴν φύσιν. ιδεῖν ἄ. Ae. S. 94. δέρκομαι φαντὶν ἄ. S. φαντασίαν ἄῤῥητον, ἀφανῆ, ἀνεκδιήγητον. -ως ἀέλπτως τ' ἐφεῖδον. S. E. 1262. δι-ιν' ἄ. ἐστιν ἐν φρεσὶ. Prs. 163. (Well. φρακτός.) ἄῤῥητος, ἄλεκτος. διπλῆν ἀνὰ φροντίδα. Mihi lex metrica videtur gravitati sententiae cessisse, pondus enim rei jam a μέρ. non ab adjuncto pendet.

Ἀφρίζειν. p. ἀφρῷ μιαίνειν, πληρῶν. νῶτα κ. τροχῶν βάσεις ἠφ-ον. S. E. 719.

Ἀφροδισία ἄγρα. Σοφ. Δανάῃ. H. v. Ἄγρα. ξένη δὲ κἀ. λάταξ ἅπασι νῦν ἐπεισκύπτει δόμοις. S. Inach. III.

Ἀφροδίτη. Venus. ἔρως, πόθος, ἐπιθυμία. Σοφ. ἐν Κρίσει τὴν μὲν Ἀ., ἡδονήν τινα ὐσαν δαίμονα, κ. μύρῳ ἀλειφομένην παράγει κ. κατοπτριζομένην. τὴν δ' Ἀθηνᾶν, φρόνησιν ὐσαν κ. νῶν, ἔτι δ' ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην κ. γυμναζομένην. S. I. ἄμαχος γ. ἐμπαίζει θεὸς Ἀ. S. A. 800. χρυσάνιος. S. C. 694. Ἀ-ας εὐνάτωρ. Ae. S. 667. τὰν Διὸς ὐρανίαν ἀείδομεν, τὰν Ἔρωτων πότνιαν, τὰν παρθένοις γαμήλιον Ἀ-αν, θεῶν καλλίστα τῷ τε μονόζυγι σῷ πώλῳ. Phaëth. Herm. II. 15 — 20. ὅσσοις χάριτας Ἀ-ης ἔχων. B. 236. πρὸς Ἀ-αν ἄλλαν θέμενος χάριν. I. 1103. τῇ Ἀ. πόλλ' ἔνεξι ποικίλα. E. Aeol. X. δέδοται δ' Ἁρμονία μοῖρ' Ἀ-ας ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων. Ae. S. 1045. Ἀφροδίτην conjungit quoque Plut. II. 758. cum Πειθώ et Χάριτας. Πειθὼ κ. Χάρις ἡ διοῦσα πόνον ἡδὺν ὡς ἀληθῶς κ. κάματον ἀκάματον πρὸς — φιλίαν — ἔχουσαν ἡγεμόνα κ. δεσπότην θεῶν — Μουσῶν κ. Χαρίτων κ. Ἀφροδίτης ἑταῖρον, Ἔρωτα. et Arist. Av. 1320. τὰ μῶρα πάντ' ἐστὶν Ἀ. βροτοῖς. Tr. 989. Ἀ-ας κολύπυρον αἶαν. Ae. S. 558.

ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις τ' ἐῤῥει πᾶσ' Ἀ-α. Ag. 427. μέμηνε δ' ἀ. τις Ἑλλήνων στρατῷ. I. A. 1264. ἔχουσιν Ἀ. τιν' ἡδεῖαν θεόν. Ph. 402. Pors. corr. κακῶν. τέρψιν — πρὸς τὰς συμφορὰς.

Ἄφροντις. ἀμελὴς, ἀφρόντιστος. τῶ θανεῖν ἄ. ὤν. E. fr. CXVI.

Ἀφρόντιστος. v. ἄφροντις. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' ὐκ ἀ. πάλαι νείκης — ἦλθε. Ag. 1378. ἀ-ως. M. 914. ἥκει δόμους ὡς τοῦδε πέριπτον ὐκ ἀ. S. Tr. 366. ὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλὰ διὰ πολλῆς φροντίδος ἔχων αὐτὴν κ. ἀγαπῶν. ὡς ἀ. ἔχει. Aj. 355. οἷον, διὰ τὸ μηδένα ἐπιμεληθῆναί σου, ἐν χειμῶνι γέγονας ἢ πρὸς τὴν Τέκμησσαν νομίζω σε ἀληθῆ μοι μεμαρτυρηκέναι περὶ τῆς μανίας τοῦ Αἴαντος ὅτως γ. τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν ἡμῖν, ὅτι μανικῶς διετέθη· ἀλόγως, χωρὶς λογισμοῦ διάκειται.

Ἀφρός. spuma. φύσημα. Plur. λευκὸν. M. 1174. ἀ. πολὺν καχλάζον. H. 1210. πεδία ἀργῆς ἀ. χραίνει. Spt. 60. ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀ-οὶ. S. Tr. 702. ἐπηρμένοι· ἢ περιφερῆ φυσήματα. μὴ ἀνῆς μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀ-ὸν. Eu. 178. τὸ αἷμα. ὁ δή πω τὸ ἔμφυτον αὐτῶν, ἀναίμονες γ. οἱ θεοὶ, ἀλλὰ τὸ ἀπ' ἀνθρώπων ἠθροισμένον ὡς τάχιστα τροφῇ χρωμένων αὐτῶν. ἀ-ῷ διάβροχοι γενειάδας. Ph. 1390. ἀ. καταζάζοντα Κ. χθόνα. E. S. 537. ζάζων ἀ-ῷ γένειον. I. T. 308. ἀ-ὸν ἀπέψα. 311. ἀ. ἐξεῖσα. B. 1120. ἀ. κατέζαζ' εὐ-τρίχα γενειάδος. H. f. 934. Αἰσχύλος δὲ ἀ. βροτείας ἐῤῥυηκότα σῶμα. et ἀφρὸς βορᾶς . . . σῶμα. In Arist. Λυσιστρ. 1259.

Ἀφροσύνη. ἀνοησία, νηπιότης. ἀνόμῳ ἀ-ας. B. 386. ἂν τὸ νέον παρῇ κάψας ἀ. φέρον. S. C. 1230. νηπιότης ὐδὲν ἐπιλογίζεται τῶν δεόντων. ἰδίως δὲ αὐτὸ ἐξήνεγκεν, ὡς εἰ ἔλεγε, τῷ γ. νέῳ ἀ-η πάρεστι. ἀ-η θανεῖν. I. A. 1431. τὸν νομ' ὀρθῶς ἀ-ης ἄρχει θεᾶς. Tr. 990. Πενθεῖ τί

μέρος ἀ. προσῆκ' ἐμᾶς; B. 1300. ἀμηχανια ὠδίνων τε κ. ἀ-ας. H. 164.

Ἀφρώδης. σώματος ἀ. πέλανον. Or. 220. τὸν πεπηγότα ὑυπὸν ὑπὸ τῷ ἀφρῷ.

Ἄφρων. ἄνθρ. ἄ. ἦν πρὶν. I. A. 489. ἄ. λόγον κατέβαλε. H. f. 758. ἡ προθυμία δ' ἄ. 310. βουλεύματα ἄ. Ph. 1641. πίπτων δ' ὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄ. λύμᾳ. Eu. 369. περιφρονῶν γ. ὐκ αἰσθάνεται τῷ κακῷ. ἴσω ἄ. ὢν. E. Alcmen. IV. μή μ' ἄ-α κρίνῃς. E. fr. CXXXIV. βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄ. Ae. fr. 276. ἄ. ἂν εἴην. E. fr. CCXIV. ἦν ἄ-ας τέκω. E. fr. inc. CXLVIII. τήνδ' ἐφεῦρες ἄ-α. Al. 731. ἄ-ες, ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ κτᾶσθε. Hel. 1166. ὁ δ' ὑψικόμπως κ. ἀ-όνως ἠμείψατο. Aj. 767.

Ἀφυδραίνεσθαι. ὑγραίνεσθαι. καθαραῖς δρόσοις ἀ-ἁμένοι. I. 97.

Ἀφύειν. i. q. ἀφύσσειν, ἀρύειν, ἀρύτειν. τὰν Κύπριν ἀ-σαμένᾳν χώραν. M. 836.

Ἀφυής. ἀργός, δυσχερής. Z. ἀνεπιτήδειος, σκαιός, ἄχρηστος πρός τι, ἄκακος. νιν ἀ. ὄντα. S. Ph. 1014. ἄκακον ἐπὸ φύσεως.

Ἄφυκτος, ον. Ἀ-οις. οἷς ὐκ ἔξιν ἐκφυγεῖν. Ἀ-ον, ἄφευκτον, ἀνεξάλειπτον. Ἀ-ως. ἀνεξαλείπτως. H. ὀϊζὸν. M. 635. τόξοις. H. 1422. ἰὸς ἀ. S. Ph. 105. ἄφυκτα γ. ἦν τὰ Ἡράκλεια βέλη κ. τῷ σκοπῷ μὴ ἀποτυγχάνοντα, ἢ ἐπανερχόμενα εἰς ἑαυτόν. χεροῖν μὲν ὡς ἄ. ἔχων βέλη. S. Tr. 265. διάνοιαν μαινόλιν κέντρον ἔχων ἄ. Ae. S.. 109. ἄ. δ' ὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. Ae. S. 787. *Well.* pernicies non amplius ea est, quae effugi nequeat. cf. de activa significatione Adject. Pors. ad Hec. 1123. *Reis.* ἄπθορον. πάλαισμ' ἄ. τοῖς ἐναντίοις ἔχοις. Eu. 766. congressum, ὁμιλίαν. πανουργημάτων, ἄ-οι κύνες. S. E. 1388. Ἐρινύων, ἃς ὐκ ἔξι φυγεῖν. ὐ δέδια μηδὲ θεῶν ἔρως ἄ-ον ὄμμα προσδέρκοιτό με. Prm. 902. οἷός σε χειμὼν κ. κακῶν τρικυμία ἔπειτ' ἄ. 1016. πόνων. M. 531. ἐὰν γ' τις ἀκριβῶς ἐξετάσῃ, ὁ ἔρως σε ἠνάγκασε τόξοις ἀφύκτοις τθιμὸν ἐκσῶσαι δέμας. οἷον, ὐκ εἰς χάριν τὴν ἐμὴν ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ἔπραξας, κ. τῶν ἀ-ων πόνων ἐξέσωσας τθμὸν σῶμα. ἐν ἀ-οισι χερῶν δεσμοῖς. Al. 987. φίλτροις ἀ. κατασχεθεὶς. Dan. 27. περιώσι' ἄ. τε μήδεα ὑφαίνεται Λίσα. p. Μοῖρα. S. Phaedr. I.

Ἀφύλακτος, ον. act. et pass. ἄφρουρος, ἀφρούρητος. ἀνδρὸς νεανίου ἀ. ἡ τήρησις. E. Antig. VI, 2. ἀ-ον εὐδήσασι πᾶσαν εὐφρόνην. Ag. 344. ab hostibus non observati, insidiisque non petiti. *Well.* rescrips. ὥς. Idem ego facio et distingue: Ἀλλ' ὡς — πάλον, sequitur insertum ἐν αἰ — ἀπαλλαγέντες, jam incipit altera pars ὡς δυσδ. — εὐφρόνην. Sunt adhuc δυσδ., licet incustoditi dormiant.

Ἄφυλλος. ἄνευ φύλλων, ἄκαρπος et H. ξηρὸς. σώματος. Or. 383. ἄνευ ἱκετηρίας. H. μόνον διὰ λόγων δέομαι κ. ὐ προτείνω κλάδον, ὡς ἔθος. S. cf. Ἐξάπτειν. εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἱκέτευον τὰς ὑπερέχοντας, φέρειν ἐν χερσὶ σέφανον ἐκ φύλλων, ἢ δάφνης, ἢ ἐλαίας, ἐπεὶ ταῦτα τὰ φυτὰ ἀειθαλῆ τυγχάνει κ. ἱερά. τινὲς δὲ, τῷ κατεξηραμένῳ διὰ τὴν νόσον, κ. καταξήρῳ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἅτινα, μὴ ἔχοντα φύλλα, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ξηρὰ εὑρίσκεται. αἰχμηρὸν κ. αὖον ἀκολούθως Ὁμήρῳ, ἢ τὸ ἱκετεῦον δίχα συνήθων κλάδων, ὃς δηλοῖ κ. Σοφ. Eust. ad Il. p. 250, 26. cf. ὑποσκίων ἐκ σομάτων ποτάσθω φιλ. εὐχά. Ae. S. 660. λιχὴν. Eu. 776. ἄκαρπος.

Ἀφύλλωτον πέραν ἄπορον. ἄδενδρον. οἷον λεωπετρίαν. Σοφ. Ἰοβάτῃ. H. i. q. λειωπ., ἄφυλλον.

Ἀφυπνίζειν. ἀ-σον. Rh. 25. p. ἐγείρω.

Ἀφύσσειν. ἀρύτειν, ὑδρεύεσθαι. Ἀφυσσάμενοι. ἀντλήσαντες. H. Χρυσέοισιν ἄ-ε λοιβὰν ἐκ κρατήρων γυάλοις. I. A. 1051.

Ἀφώνητος. ἄφωνος, κωφὸς, ἄφθογγος, ἀλάλητος. δήματα — παρέσχε φώνην τοῖς ἀ. τινὰ. S. C. 1283.

Ἄφωνος. i. q. ἀφώνητος, ἄφθεγκτος, ἄλογος. εἶθ' ἦν ἄ. σπέρμα δύσηνον βροτῶν. E. fr. CXL. μὴ θεῖέν μ' ἄ-ον ἀρᾶς. S. C. 865. εἰς τὸ μὴ καταρασσασθαί σοι. εἰς τὸς ἀ. μάρτυρας φεύγεις; H. 1076. τὰ τῆς λήθης φάρμακα ἄ. κ. φωνθντα. E. Palam. II. i. e. γράμματα, συλλαβαί. θῖνες νεκρῶν ἄ-α σημαίνουσιν θμμασιν βροτῶν. Prs. 815. ὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς θέας, vel ἀφώνως μὲν, ἀλλὰ σαφῶς. παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, ἀφώνως. ἀλόγως. S. C. 131. ἄκην, ταυτὸν τῷ ἀφώνως, κ. κατὰ Σοφοκλῆν εἰπεῖν ἀλόγως, ὃ κεῖται ἐν τῷ δευτέρῳ Οἰδίποδι, ταυτὸν ὂν τῷ ἀλαλήτως. Eust. p. 723, 29. (612, 39.) σιγῇ πτήξειαν ἄ-οι. Aj. 17[illegible]

Ἀχαϊϊκός. cf. Ἀρχαϊϊκός et Ἀχαϊκός. Ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀ. Ag. 189. στρατθ. 632. Hec. 521. στράτευμ'. Tr. 652. λεὼς. Ag. 193. πόλισμα. Her. 194. λάτρις. Tr. 702. ναῦς. 1017.

Ἀχαιός. πολυπόνων. Aj. 639. βάξις διῆλθ' Ἀ. πάντας. 1000. χειμῶν' Ἀ-ων ὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 657. ὤλετ' Ἀ. πολέμαρχος. Ch. 1364. στρατευμ' Ἀ. S. Ph. 59. Ἀ. κῆρυξ χαῖρε. Ag. 5[illegible]46. ξύμπας Ἀ. λαὸς. S. Ph. 1243. ἄξειν Ἀ-ο[illegible]ῖς ξύμμαχον. Aj. 1054. τὸν ἄνδρ' Ἀ. δεῦρο σύμμα[illegible]χον λαβών. 1099. ὐκ ἄρ' Ἀ. ἄνδρες εἰσὶ, πα[illegible] ὅδε. 1239. Λητῶα κόρη κατεῖχ' Ἀ-ὸς. S. E. 5[illegible]71. πόλιν ὑπ' ἀνδρὸς Ἀ. θεόθεν περθομέναν. Spt. 3[illegible]09. Τροίαν Ἀ-οὶ ἔχουσι. Ag. 327. Τροίαν Ἀ[illegible]ῶν ὄσαν. 276.

Ἀχαΐς. νεὼς Ἀ-ΐδος. Hel. 1560. Ἀ. γῆς. E[illegible]E 1285. Ἀ. γῆς πέδον. Prs. 486. μεγίστην προ[illegible]βολὴν Ἀ-α νυκτηγορεῖσθαι. Spt. 28.

Ἀχάλινος. ἄνευ χαλινῶ. ἀ-ων σομάτων. B. 385. E. Melan. XX. αἳ ἀ-ν' ἐθόαζον κάθ[illegible]μα εἶτα γένυσι. H. f. 383.

Ἀχάλκευτος, ον. ἄχαλκος. et H. Ἀ-τα [illegible]ρύπανα. τὰ Φρύγια πυρεῖα. Σοφ. ἐν Φινεῖ δευτ[illegible]ρῳ. πέδαις ἀ. ἐθηρεύθης. Ch. 489. ἀσιδήροις. ἀ. δεσμοῖς. τῇ ἀδιεξοδεύτῳ ἐσθῆτι. πέδαις ἀ. E. Pirith. IV.

Ἄχαλκος. v. Ἀχάλκευτος. Ἀ-οι ἀσπίδων. S. T. 191. ὅπλος σωματικῶν ὅπλων. et ὐ χρώμενος ὅπλοις. δίχα ξιφῶν. ἄσκευον ἀσπίδων. S. E. 36. Similia in Ἄλλως.

Ἀχανές. τὸ μὴ ἔχον σέγην, ἢ ὄροφον. ἐπὶ [illegible] λαβυρίνθθ. Σοφ. Phryn. Appar. Sophist.

Ἄχαρις. ἄνευ χάριτος, λυπηρὸς, ἀηδής. Χάρ[illegible] ἄ-ιν. I. T. 566. ἄ. χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλ[illegible] ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Ag. 1547. τοιάνδε χάριν ἄ. ἀπ[illegible] τροπον κακῶν μαμέρα μ' ἱλλει δύσθεος γυνή. C[illegible] 40. τοῖς ὀργιζομένοις νεκροῖς ἄχαριν. ἢ ἐμοὶ ἀ[illegible] δῶς ὑπηρετθσῃ αὐτῷ. φέρ' ὅπως ἄ. χάρις. Prs[illegible] 545. σκόπησον, ὅτι ἡ χάρις, ἣν ἐχαρίσω τοῖς ἀν[illegible]θρώποις, ἄ-ις ἦν, κ. ἀμείψασθαί σε μὴ δυναμένη. ἄ. κέλαδον μυσιζόμενος. Cy. 487. ἄ. οἰκθσι χθόνα 124. ἄ. ὁ φθόνος. An. 492.

ξος, ον. ἄνευ χάριτος, ἀκερδής. χάριν ...ῶς διδοῦσα. Ph. 1473. ἀκάρπωτον, ἀκερδῆ, ...ν, et ἀντίχαριν μὴ ἔχουσαν, ἧς χάριν καὶ παρὰ τῶν θεῶν οὐκ ἔσχον, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ...ος τοιαῦτα πέπονθα. ἀ. ὄλοιθ', ὅτῳ. M. ...Δαναοὶ Δ-οῖς. Hec. 140. λέκτρων προ- ...I. 880. ἀ. ὑμῶν σπέρμα. Hec. 254.

...ατος. ἀχείμαστος, ἀχείμαντος, ἄνευ χει- ...πλάτα δορὸς ἀ-όν μ' ἔπεμψε. Ae. S. 135. ἄπειρον, ἄμοιρον.

... ἀχεύειν, δυσφορεῖν. κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ...E. 159. δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκούφθαι. ἢ ...ος. Idem Particip. in Iliad. B. 694. 724. Subst. dicit Herm. Semota a doloribus ...ita felix. Ego facio cum Schol. ob v. δυσυχῆ τρίβει βίον.

... v. ἠχεῖν. ἀχεῖ ὕμνος εὐαχήτους. I. 883. ...ς προσῳδὸν ἀ. μέλος. E. Plissh. IV. ἀχοῦσι ...ων χέρες. E. S. 72. μελιβόας κύκνος ἀχεῖ. Herm. I, 34.

...ωτος. ἀπόρθητος, ἀήττητος, ἀνίκητος. χει- ...γ. νικᾶσθαι. H. Ἀ-ον. Σοφ. εἶπε τὸ ...ητον. Poll. II, 154. φύτευμ' ἀ. αὐτόποιον. ...ὅτι ἀπέσχοντο τῶν μορίων οἱ Λακεδαι- ...κ. ἄλλοι ἰσορροῦσι κ. Φιλόχορος, ὥστε ταῖς ...ς ἐγχέων αὐτὰς φόβημα τοῖς πολεμίοις γε- ...Λακεδαιμόνιοι γ. ἐμβάντες τῇ Ἀττικῇ, δέκα Πελοποννησίων κ. Βοιωτῶν, ἡγεμόνι Ἀρ- ...Λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀπέσχοντο τῶν ...ων μορίων, Ἀθηνᾷ θύσαντες, ὡς Ἀνδρο- ...σί.

...ῆς. v. Ἀχελῷος. Ἀ-ῆδες εἰσὶ πάροικοι ...ν ἐπαύλων. Prs. 866. αἱ δίδυγροι. Ἀ-ον ...ὕδωρ λέγουσιν· οἷαί εἰσιν αἱ Ἀ-ῆδες νῆσοι ...μονίᾳ πελάγους αἱ πάροικοι τῶν Θρ. ἐπαύ- ...ραθαλάσσιοι. Ἀχελῴη γ. τὸ ὕδωρ κατὰ ...

...ῴος. ποταμὸς Ἀρκαδίας, κ. πᾶν ὕδωρ ὅτως ...H. cf. Ἀχελῴς. — n. pr. Dei fluvii. ...γ. ἦν μοι ποταμός, Ἀ-ον λέγω. S. Tr. 9. ...ν ποταμῷ σθένος, ὑψικέρω τετραόρῳ φά- ...ρῳ, Ἀ-ος ἀπ' Οἰνιαδῶν. 510. Ἀ-ῳ δρό- ...ι. 167. Ἀ. ῥόον. E. Hypsip. X. Didy- ...Ἀ-ον πᾶν ὕδωρ, Εὐριπ. φησὶν ἐν Ὑψι- ...λέγων γ. περὶ ὕδατος ὄντος σφόδρα πόρρω ...ρανίας, ἐν ᾗ ἐστι ποταμὸς Ἀ-ος, φησὶ· ...ἐν ἀργεννοῖσιν Ἀ-ῳ ῥόον. Macrob. Saturnal. Elmsl. corr. δρόσον aut ῥοάς. Sic δρῦς ...ὕδωρ et Ἀκρόδρυα qu. v. cf. Τέμενος, ...σος, ἄλσος. Ἀ-ον φέρειν. B. 625. ὕδωρ

...ῴος. ἄκανθα ποία. H. εἶδος βοτάνης ἀκαν- ...E. M. et ἡ ἀγρία ἄπιος. et ἀκανθῶδες ἐξ ὧν τὰς αἱμασίας ποιοῦσιν et ἔχουσι δὴ αὐ- ...νθας, δι' ὧν αἱ αἱμασίαι γίνονται. in Od. ...sepes, maceriae. κοίλης τ' ἀ. S. C. 1596. ...πυθμένα ἐχούσης ὑπόκενον, σαπέντα et ἀπὸ ...ὧν τὸ ...ῴς. Ἄ-ος est pirus silvestris, ...arbor fuisse videtur, sive illa super- ...hac, quum hanc fabulam scriberet So- ..., sive fama celebrata. Et quum pagus ...nomine Ἀ-ῶς, non incredibile est, ei ...aliqua arbore, quae casu quodam memo- ...fuerit, nomen illud esse inditum.

Ἀχερόντιος, α, ον. λιμένα λιπὼν τὸν Ἀ. H. f. 770. λίμναν. Al. 445.

Ἀχερούσιος. Ἀχερουσία. ὕδατα ἑλώδη. H. cf. Ἄχος. δι' Ἀ. πόρον. H. f. 838. ὄχθος. Ag. 1161.

Ἀχέρων. ποταμὸς ἐν Ἅιδου. H. cf. in Ἄχος. fin. hujus v. δι' Ἀ-τος ἱέναι. Ph. 1312. ὃς (πίτυλος) δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται τὰν ἄξονον θεωρίδα. Spt. 842. διέρχεται. ἀλλά μ' ὁ παγκοίτας Ἅιδας ζῶσαν ἄγει τὰν Ἀ-τος ἀκτάν. S. A. 812. ὁ παρὰ τὸν Ἀ-τα θεὸς ἀνάσσων. S. E. 184. ποταμὸς ἐν Ἅιδου, ὃν κ. Πυριφλεγεθόντα φασὶ κ. Ἀχερουσία λίμνη ἐν αὐτῷ. Ἅιδου κ. Ἀχέροντος ὁ Πλούτων ἦρχε μετὰ Περσεφόνης. Ἀ-τος ὀξυπλῆγος ἄρσενας χοάς. S. Polyx. II.

Ἀχέτας. ἠ-ης. φωνήεις, λαλίζατος, πολυήχητος. κύκνος. E. E. 151. κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀ. Prm. 574. ἐμμελὴς, πολυήχητος. et κατ' ἐξοχὴν δέ τινα ὁ Τέττιξ ἠχέτης καλεῖται διὰ τὸν ἦχον, ὃν ἐν θέρει ὥρᾳ καθ' ἡμέραν κ. νύκτωρ ποιεῖται. Arist. Ὄρν. 1095.

Ἀχηνία. ἀπορία, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν, κ. οἱ πένητες, Ἀχῆνες. τινὲς δὲ, ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ. H. προσπιέζει χρημάτων ἀ. Ch. 298. p. πενία, ἀχρηματία, ἀχρημοσύνη. ὀμμάτων δ' ἐν ἀ-ίαις. Ag. 426. oculis deficientibus, languidis, luminis vigore destitutis.

Ἀχθεινός. βαρύς. τίς ὁ σεμνὸς ἀ. βροτῶν; H. 94. ἀ. μοι τἀλλότρια κρίνειν κακά. Hec. 1240.

Ἄχθεσθαι. λυπεῖσθαι, βαρύνεσθαι. τοῦτο φυλάσσου μή ποτ' ἀ-εσθῇ κέαρ. Prm. 390. ἄ-μαι, εἰ μή σε σώσω. I. A. 1414. ὅτῳ τοῖς παροῦσιν ἄ-ομαι. S. Ph. 970. οὐκ ἄ-μαί σ'. 671. ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄ-εται. E. Aeol. XIX. τάδ' ἄ-νται βροτοί. E. Hypsip. IV, 4. ἥσσον ἀ-εσθῆναι. E. Epist. II. ὅταν τοῖς ἔνδον ἄ-ηται ξυνών. M. 244. λιπὼν ἂν οὐδὲν ἀ-οίμην βίον. Her. 1017. ὁ γ'. σε κωμάζοντ' ἂν ἠ-όμην ὁρῶν. Al. 818. σὺ μηδὲν ἀ-εσθῇς. H. f. 1264.

Ἀχθηδών. λύπη, ὀδύνη, βάρος. H. τοῦ παρόντος ἀ-ῶν κακοῦ τρύσει σε. Prm. 26. βαρύτης, βάρος ἤγουν τῆς ἐνταῦθα δήσεως.

Ἄχθος. βάρος, συμφορὰ, λύπη.

Epith. φίλον. H. f. 637. φίλτατον. Rh. 379. οὐκ ἔξιν ἄ. μεῖζον. E. Alex. VI. μέτριον. Al. 887. ἄ. ἐπ' ἄ-ει προσθέσθαι δικλῶν. An. 396. σαγὲς πρόχειρον ἄ. δέρκομαι. S. E. 1115. μυρίον ἄ. ᾧ ξυνοικεῖ. S. Ph. 1169. πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄ-η. I. T. 710. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄ. χρὴ βαλεῖν ἐπητύμως. Ag. 169. sollicitudo inanis. S. legit, εἰ τόδε μάταν additque εἰ τὸ τῆς ματαιότητος ὀφείλει τις ἀποσείσασθαι τῆς γνώμης, Δία νομιζέτω. cf. Μάτην. γένοιτ' ἂν ἄ. δειματοσαγὲς φόνῳ. Ch. 834. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄ., ἥρπασε σρατῷ. Ag. 635. πηγαῖον. E. E. 108. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄ. ἤνυσαν. Aj. 952. μόνη ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄ. S. E. 120. δείπνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἄ-η. 204. οὐκ εὐάγκαλον. Prm. 350. ἀλλὰ δυσβάστακτον. δύσφορον γ. ἰὸς καρδίαν προσήμμενος ἄ. διπλοῖζει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Ag. 835. duplicem illi, qui hoc morbo laborat, dolorem ciet. περισσὸν ἄ. γυναικῶν. S. E. 1241. εἰώθαμεν δὲ τοὺς ἀργοὺς κ. μὴ ἐπί τι χρησίμους Ἄ-ος καλεῖν γῆς. p. ἐτώσιον. ἄ. ἡμῖν ἐγένεσ' ἡ Φρυγῶν πόλις. I. A. 682. ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ' ἄ. Or. 3. ἄ. οἴκων. H. 386.

ἔχοντες μυρίων ἄ. κακῶν. E. fr. LXXXI. ϛειχέτω ἄ-η νεκρῶν. E. S. 940. p. προβαινέτω. χώρᾳ δ' ἄ. ἀείζων πέλοι. Ae. S. 989. p. βάρος τῶ καθάρματος.

Ἀχίλλειον πλάκα. τὴν Ἀχιλλέως νῆσον, τὴν Λευκὴν λεγομένην. Εἰσὶ δὲ κ. Ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. Ἀχιλλείων Ἀριϛοφάνης Ἱππεῦσιν (819) κ. Ἀχιλλίων Σοφ. Σκύθαις. ἔνιοι δὲ, τῶν λευκῶν τινὲς δὲ Ἀχίλλειον σπόγγον φασὶν, ᾧ τὰς ὀφθαλμὰς ἀποψῶνται. Il. φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. Ae. fr. 119. φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ. Ae. Myrmid. 115. τύμβον. Hec. 128. τάφ. 221. σκύμνον. An. 1170. ϛρατῶ. I. A. 241. λόγχης. Hec. 130. ὅπλων. Aj. 41. 1240. S. Ph. 63. Ἀ-ηΐου δόρατος. S. fr. III. Ἀχιλλ. Ἔρως.

Ἀχιλλεύς. Hec. 24. ὦ κρατίϛε παιρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς Ἀ-έως παῖ Νεοπτόλεμε. S. Ph. 4 ὦ σπέρμ' Ἀχ. 364. τὸν ἀκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀ-έα πάλιν. 358.

Ἀχιλληΐδες. κριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται κ. Ἀριϛοφάνης κ. Σοφ. Erotian. Lexic. Hippocr. Ἀ-ηΐς. ἡ. sc. κριθή.

Ἀχλαινία. ἀντὶ τῆς ἀ. ἐσθῆτα λήψει. Hel. 1298. p. τῶ ῥάκεος.

Ἄχλοος. ἄνευ ποίας, μὴ ποιάεις. ἄ. πεδία γᾶς. Hel. 1343.

Ἀχλύς. ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀμίχλη· σκοτία, ἀμβλυωπία. H. Στυγία γ'. τις ἐπ' ἀ. πεπότεται. Prs. 665. θλίψις. δνοφερόν τιν' ἀ. κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύϛονος φάτις. Eu. 371.

Ἄχνη. τὸ λεπτομερὲς τῶ ϛάχνος. κ. Ὅμηρος. Ὡς δ' ἄνεμος ἄ-ας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς. Arist. Vesp. 92. cf. Or. 115. et S. C. 681. infra. Ὅμηρος τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ ἀφρώδες. Ἱπποκράτης τὸ λεπτὸν ξύσμα τῶ λίνου. Ἀδοκ. δὲ τὸν καπνὸν κ. Ἀριϛ. Ἀχ. Λινυ. E. M. et Eust. ad Il. Α. 492. Ἴϛέον δὲ, ὅτι Ἀ-ην Ὁμήρου εἰπόντος τὸ λεπτότατον τῶ κύματος, ὅπερ ἐν τοῖς ἔξω προσρήξεσιν ἀπαφρίζεται. ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης et Ἀ-ην Λυδῆς κεφαλίδος. Σοφ. Ἀιχμαλωτίσιν τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐργασίαν ἄκρως ἔχον. H. οἰνωπὸν ἄ. Or. 115. τὸν λεπτότατον οἶνον. ἢ οἱονεὶ κορυφὴν ὅταν γ. ἐπιχέηται ὁ οἶνος τῷ ἐκ μέλιτος κ. γάλακτος κράματι, ἐπιπολάως κεῖται κ. ἐμφαντικῶς τὴν τῶ οἴνου δυνατὴν ὀσμὴν διὰ τῆς ἄ-ης ἐσήμανε. τῶτο δὲ ἐπὶ τῶν κυμάτων εἴρηται. Ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄ-ην. Il. Α. 426. Οἱ δὲ κυρίως τὴν οἰνόχροα τρίχα φασί. λόχνη γ. ἡ θρίξ. ἄ-η δὲ τὸ λεπτὸν μέρος, ὃ κατέχει τις ϛ δύνατα. οἱονεὶ Ἀνέχη τις ϛσα. Εὐριπίδ. οἶν. ἄ-ην λέγει τὴν ἐν λοιβαῖς καταχεομένην τῆς γῆς. θάλλει δ' ἀρανίας ὑπ' ἄ-ας ὁ κελλίβοτρυς νάρκισσος. S. C. 681. Οὐρ-ία ἄ. ἡ δρόσος. Su. τὴν δρόσον. Eust. Il. Α. 492. ἀδ' αὐτὸς ἀπροσφυῶς γράφας, διὰ τὸ μηδὲ τὰς ὑετῶ ϛαγόνας συνεχεῖς εἶναι, ἀλλὰ διεχεῖς. ὅθεν κ. ἡ ἄ-η ὠνόμασται, ἄχη τις ϛσα κ. κατὰ κρᾶσιν κ. πλεονασμῷ τῶ ν ἄχνη. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄ-αν. S. Tr. 848. ἐμματικὸν δὲ τὸ Ἀ. διὰ τὸ πλῆθος, τὸν νεαρὸν ἀφρόν.

Ἄχνυσθαι. λυπεῖσθαι. H. Ἀ-μενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον. S. A. 627. λείπει, διὰ τὸν μόρον.

Ἀχόρευτος. ἄχορος, κακόχορος, πένθιμος. ἄτας κελαδεῖν ἀ-ϛς. Tr. 121. ἀ. φέρω' ὀνείδη. S. E. 1069. ἐφ' οἷς ἀκ ἄν τις χορεύσειαι, πένθιμα.

Ἄχορος, ον. v. Ἀχόρευτος. ἀ. ϛοναχὰς μέλ-πουτο. An. 1038. μή ποτε τὸν ἄ. βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη. Ae. S. 639. πονήσω. ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος, ἄλυρος, ἄ. ἀναπέφηνε. S. C. 1223. μήτε τις — ἄ-ον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζουσα. Ae. S. 685. cf. Ἐξοπλίζειν.

Ἄχος. λύπη, θλίψις, — Ἀχέρων. γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄ. Spt. 1050. ὁ θάνατος.

Epith. κοινὸν τόδ' ἄ. πᾶσι πολίταις ἦλθεν. H. 1462. τὸ κοινὸν ἄ. μετρίως ἀλγεῖν. E. Alex. XVII. κοινὰ φίλων ἄχη. Ph. 250. ἔπαθον ἄ. ἀβίωτον. I. 764. ἔφερες ἄχεα πατρίδι φόνια. Ph. 1037. φανερὰ. 1515. πάντα συνάγαγεν δόμοισιν ἄχη θεός. 1574. λιγυρὰ ἄχεα μογερὰ βοᾷ. M. 205. μελέα τῶν σῶν ἀχέων. 358. οἰκτροτάτων ἀ. 649. ξυνῳδὰ θεόθεν πιτνῶντ' ἐπὶ δόμοις ἄχη. 1270. Ad ξ-ῳδά intelligendum αὐτοῖς ex δόμοις. *Herm.* locum vertit: „gravis est enim mortalibus cognatus sanguis humi profusus, dolor divinitus congruens expetens in parricidam domum." Ἄχη sunt ipsa μιάσματα ἐπὶ δ. αὐτοφ. βαρὺ δ' ἀμβόασον θρόνῳ ἄ. Prs. 571. μεγάλα, ὑπερβολικά. τύφως ἀείρας σκηπτὸν θρόνιον ἄ. S. A. 418. τὸν κονιορτόν. Su. λύπη, τὸ λυπῶν τὸν αἰθέρα, καθὸ ταράσσει αὐτὸν ἀ-ρώδη. δαιμόνι' ἄ. Prs. 581. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄ. Spt. 78. καινὰ νέα τ' ἄ. Prs. 662. κακάγγελτα. S. A. 1288. νέον ἄ. μέγα. Ag. 1099. μεγάλων ἀχέων ὑπῆρξεν. An. 273. μεγάλα. I. A. 1334. θεοϛυγήτῳ δ' ἄ. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχετο γένος. Ch. 630. ὁ Δὲ ἀντὶ τῶ Γάρ. ἔλυσεν αἰνὸν ἄ. ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης. Aj. 707. τὸ σκότος, τὴν κατήφειαν. πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄ. Ag. 1480. γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα. Aj. 959. διοϛδότων ἀχέων. Spt. 927. βόα πικρότερ' ἀχέων. Ae. S. 876 αὐτῶν ἀ. πικρότερα. πῶς με χρὴ τὸ σὸν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄ. S. C. 1711. παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄ. Prm. 271. θλίψεις. κύδις' ἀχέων ἐπέκρανεν. Ae. S. 14. μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑϛίας ἄ. — τῶνδ' ὑπερβαν πότερα. Ag. 437. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τῶτ' ἄ. πορσύνεται. Ag. 1252. δεινῶν ϛυγνῶν τ' ἀ. S. 852. Herm. τ' αἰῶνι. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄ. Ch. 581. πολλὰ τίκτει ὁ ἀ. ἐκ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος πτηνὰ κ. ἑρπετά. Εἰσὶ δ' ὀφεις ἐξ ἀέρος πίπτοντες. Quod referendum est ad illa: *lapidibus pluit, sanguine*, aliaq' καὶ δειμάτων ἄχη κατὰ περίφρασιν, δείματα. *Well.* retinet ἄχη γ. dolores et mala mortalium. παντέλαν' ἀ. διαβόασω. Prs. 637. σοῖς ἄ. καθυβρίζων sc. χαίρει μᾶλλον. Aj. 153. *S. Adj.* ὅταν δ' — ἐπαλκὲς θρασὲ ἀπέϛασεν ἄχος. Ch. 401. Herm. θρασεῖαν ἀπέϛασ' ἄχος. Num πότ' vel ἔτ' ἂν ἐπέϛασεν ἄκος cf. Ἐπαλκής. ἄχεα λύπης. Hel. 386. ἤτοι σοὶ μ' ἄχος ἐφάνη βροτῶν. S. E. 154. τόδ' ἄ. κλύον νες. Prs. 256. ἀκὸ δ' ἄ. S. Tr. 1035. μυρίαις παγαῖς δακρύων Ἀχέρων ἀχέων τε βρύει. E. Licymn. fin. πρὸς ἐμὲ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη. Ph. 250. ἐμοὶ δ' ἄχος ἔϛακεν. Aj. 200. γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Ag. 1580. ἄχει πεπληγμένα. E. E. 1270. ἄχεσι συνῳδὸς. Ph. 1519. ἐμοὶ ϛένειν. H. 777. κήρυξ ἀχέων. Hec. 108. ϛένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη. E. S. 820. ἄχεά τ' ἄχεσιν. I. T. 198. ἄχη τέκνα κλύωσαν. S. A. 124. *Acheron.* ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων. Ag. 1559. Καλεῖται δὲ ἐν κόλποισι γαίας

ισσι προφήτεων Ἀχέρων. Apollodor. ap. cf. Blomf. Glossar. in Ag. Ἀχέροντα διὰ τὰ ἄχη, ὡς κ. Μεναλιππίδης ἐν Περσε- et ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν τετελευτηκόσιν ἀχέων προσηγόρευθη (προσηγόρευθη f.) κ. ἡ Ἀχερουσία λίμνη. Cornut. de Nat. 234.

ντος. ἀχρανής, ἀχρανής. αἷμα. I. A. 1574.

ιος, ον, rarius -α. ἄχρηστος, ἀνωφελής, ρος. et in Od. Σ. 163. ἀχρειώδης, οὐδὲ πρὸς ἁρμοζόμενος. πέπων ἐρινὸς ἀ. ὢν ἐς βρῶ- Ἑλεν. Γάμ. V. δόξεις ἀ. πεφυκέναι. M. ἔρωντ'. H. f. 42. βίον ἀ. κεκτημένοι. 1302. ρωμὼν ἀγῶνα. E. E. 883. τὴν σὴν ἀ - αν . Her. 58. οἱ τιμῶσ' ἀ - ους ἡδονάς. E. Au- 15. ὀδ' ὡς ἀ - ον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν . E. S. 299. ἀ. οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων. 27. ἔργ'. S. Scyr. V. ἀ. κ. παρήορον δέ- ται. Prm. 363.

ματος. ἀχρήμων. et H. Ἀ - ον. ἀδάπα- φ. Σκυρίαις. πένης. μήτ' ἀ - τοισι λάμπειν σον σθένος πάρα. Prs. 165. χωρὶς μὲν ἀν- - ά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ κ. ἁπλῶς οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα, ἀνίσχυροι. μων. ἀχρήμαντος, ἐνδεής. et H. πένης. ἀ. ἐκπέσῃς. M. 461.

σος. ἀνωφελής, ἀσύμφορος, βλαβερός, ὠ ος. πόλει ἄ - ος. Her. 4. πεσεῖν ἄ. θέσφα- T. 121. χρυσὸς ἀμαθίας μετὰ ἄ. E. Antig. υνέσει ἄ - ον. Tr. 667. κοὐδέν γ' ἄ. οὐδὲ χρη- παρὸν. I. A. 521. Musgr. κοὐδέν γ'. ἄ. plus etiam, nullius pretii, inutilis nec mmodo inserviens. Matth. κοὐδέν γε

ρος. ἀπὸ τοῦ χρώζειν, τέγγειν, ἅπτεσθαι ς. ἐκ ἄ. γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν. Hel. 837. ἠχώ. — βοή. ποίαν ἀ. Hec. 156. πέτρας παῖς ἀχώ. 1111. κτύπῳ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν μυχόν. Prm. 133. δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' τροπέμπει δαΐκτης γόος. Spt. 897. S. legit ν. βοήν.

ίακτος. ἀκίνητος, ἀψηλάφητος, ἀκράτητος. κύθαις. H. a ψαλάσσω.

υξος. μὴ ἀψάμενος. κ. ὁ μὴ δυνάμενος ω· ἐνταῦθα δέ, ὁ μὴ δυνάμενος ἅψασθαι, ργείας. Ad S. T. ἐπὶ τοῦ μὴ θίγοντος, μηδὲ θ. Σοφ. Phrynich. Appar. Sophist. ἐγὼ ἐνθάδε ἄ. ἔγχος. S. T. 969. active, ut ἀφό- ἀμαιπλήκτων. v. Porson ad Hec. 1125.

νής. ἄμεμπτος. Z. μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πε- ας τοῖς δρῶσι κ. συνδρῶσιν. S. E. 496. ἀψεγὲς α ὁ τὸ μὴ ψόγον, ἤτοι κατηγορίαν, ἔχον λέ- λὰ μάλιστα τὸ πολὺν δυνάμενον ψόγον ἔχειν, α ἐπιτατικῶ. λείπει δὲ τὸ Ἐλπὶς, ἢ θάρσος . cf. Πελᾷν.

θεῖν. ἀληθεύειν. πρὸς δ' ἔμ' ἀ. ἀεὶ. S. 9.

θής. ἀληθής. θεός. Or. 364. cf. de Glauco Γλαῦκος. Ἀπόλλων, μάντις ἀ. τὸ πρὶν. 4. Ὦ Φοῖβε τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ θάσσεις, φόνῳ. I. T. 1254. πτηνῶν ὀνείρων ἀ - ἐξηροι 571. εἴρηκας ἀ. λόγον. Ae. S. 249. ἠθος. 369. σόμα. Her. 891. et Ae. Ψυχοστασίᾳ. fr. ρίλων ἔλεγχον ἀ - ἔξατον. H. f. 59.

ρές. ἀφρόντιστον. Σοφ. Φαίδρᾳ. II. περιφέρεια, κύκλος, τροχὸς, ἅρμα. ἀ - δα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος. H. 1233. ἀ. σὴν κατω δήσει. E. Phaëth. VII. κουφαὶ τὴν πραεῖάν γ' ἀ. βροτοῖσι δέχονται. I. 88.

Ἀψορρός. Ἀ - ον ἀνάπαλιν ῥέον. H. ὀπισθορμήτως. Z. Ὅμηρος εἶπεν, ἄψ ὁρόων, ἤγουν εἰς τὰπίσω βλέπων. ἐκ τούτου γίγνεται τὸ ἀψορρόον ἢ ἀπὸ τοῦ ἄψ κ. τοῦ ὁρόω, τὸ ὁρμῶ. ὁ γ. εἰς τὰπίσω ὁρμῶν κ. εἰς τὰπίσω βλέπει. et γίνεται ἐκ τοῦ Ἄψ, ὀπίσσω κ. τοῦ Ὄρω, τὸ διεγείρω. S. Villois. ad Il. VII. ἐ πάλιν ἀ - ος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; S. T. 431. ἐκ παραλλήλου. ὅδ' ἐκ δόμων ἄ. εἰς δέον περᾷ. S. A. 386. εἶτ' ἄ - ον ἥξομεν πάλιν. S. E. 53. ὀπισθορμήτως ἐπανήξομεν. ἐκ ἄ.; S. E. 1430. ec. ἄπει, χώρει εἰς τὰπίσω. ἄ. ἥξεις ἐς φάος. Prm. 1021. ὀπισθόρμητον. ἐκ ἄ. ἐκνεμεῖ πόδα; Aj. 369. ὀπισθόρμητον, ἕξω ἄξεις. ὅπως ἄ. ἀντῴη πατρὶ. S. Tr. 902.

Ἀψόφητος. ἀ - τι, ἠρέμα, ἡσύχως. ἀ - ος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεξέναζε. Aj. 321. ὅμοιον τῷ (S. El. 36.). Ἄσκευον ἀσπίδος τε κ. στρατοῦ. cf. Ἄψοφος.

Ἄψοφος, ον. Vid. ἀψόφητος. βαρεῖαν ἄ. φέρει βάσιν. S. Tr. 968. δι' ἀ - ου βαίνων κελεύθου. Tr. 887. confert Dawes. Miscell. Crit. p. 180. verba poëtae incerti ap. Plut. de Is. et Osir. δι' ἀ - ου βαίνων κελεύθου κ. σκιᾶς τὰ θνητ' ἄγει. Haupt.

Ἀψυχία. λειποψυμία, δειλία. Ἀ - ᾳ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Spt. 244. ὑπὸ φόβου ἁρπάζομαι δειλίᾳ. πάντων διαπρέπεις ἀ - ᾳ. Al. 645. ἐμὴν ἀ. ψέγεις. 699. σημεῖα ταῦτ' ἀ - ας. 720. ἀ - ᾳ πέφευγεν ἥδην. 959.

Ἄψυχος, ον. κ. ὁ τῶν Πυθαγορικῶν βίος. H. — ἄνευ ψυχῆς, ζωῆς, νεκρὸς, — ἄθυμος, κακὸς, δειλός. ἐκ ἂν προδοίην καίπερ ἄ. φίλον. E. Protes. VII. δῶρον ἀ - ῳ νεκρῷ. Tr. 619. ἄ - ον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος. M. 1162. δι' ἀ. βορᾶς σίτοις καπήλευε. H. 952. ἀγνεύετε, ὡς οἱ φιλόσοφοι μηδὲν κατὰ τῶν ἐσθιομένων ζώων, ἢ ἑτέρων, ἐσθίοντες, ἀλλὰ σῖτον μόνον, κ. ἔχοντες τὸν Ὀρφέα βασιλέα, ὡς σώφρονα· ἐπεὶ γ. ἔνδοξος ἦν ὁ Πυθαγόρας, ἤδη κ. πολλοὶ ἀ - ων ἀπείχοντο. cf. Plat. Leg. VI. p. 782. C. κέρασιν ἐν ἀ. I. 883.

διεῤῥοθήσαι' ἄ. κάκην. Spt. 175. ὥςπερ γ. τὴν ἀνδρείαν εὔψυχον φαμεν, οὕτω κ. τὴν δειλίαν ἄψυχον.

Ἀωρί. cf. Ἄωρος. τὸ παρὰ καιρὸν, ἢ ἀκαίρως, ἢ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. Z. E. fr. CLXXV.

Ἀωρόνυκτος. ἀ. ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε. Ch. 32. κατὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ἄωρος. Ἀ - οι. σκληροὶ παρὰ τὰς ἀ - ους κάρπους. ἢ Κρεμαστοὶ, ἀπὸ τοῦ Αἰωρῶ, τὸ Κρεμῶ. S. in Od. M. 89. ἄκαιρος, ἄχαρις, ἀπρεπὴς, — σκληρὸς, ὠμὸς. H. θανάτου. Or. 1030. θανάτους. E. Thes. IV, 4. θανεῖν ἀ. παῖδας. Al. 166. μὴ μ' ἀπολέσῃς ἄ - ον. I. A. 1218. ὦ τῆς ἀ. ἀθλίας τύχης. Hec. 425. ἀκαίρου, πρὸ καιροῦ σου τύχης. ταχυθανάτου. θεὸς χειμῶν' ἄ. ὦρσε. Prs. 494. παρὰ καιρὸν, ἐ γ. χειμωνικὸς ἦν καιρός. ἀνδροκμῆτας δ' ἀ. ἀπεννέπω τύχας. Eu. 944.

Ἀώς dor. p. ἡ. μονόπωλον εἰς ἀῶ. Or. 1004. ἀ. δὴ πέλας, ἀ. γίγνεται. Rh. 535. πρὸς ἀῶς. 556. λευκὸν πρόσωπον ἀ. E. E. 730.

Ἄωτον. ἄνθος, ἀκμή. μήδ' Ἀφροδίτας εὐνάτωρ Ἄρης (ἥβης) κέρσειεν ἄ. Ae. S. 669. Hom. τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς. Il. X, 159. ἀπανθίζεις.

B.

Βᾶ. ὦ βᾶ Γᾶς παῖ, Ζεῦ. A. S. 893. ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ. Ἡ αὐτὴ γ. Ῥέα κ. Γῆ.

Βαβαί. θαυμαστικὴ φωνή. Cy. 156. β. βαβαιάξ. σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ. Aristph. Εἰρ. 247.

Βαβυλών. ἡ πολύχρυσος. Prs. 53.

Βαγμα. i. q. βάξις. βάρβαρα σαφηνῆ ἔντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα β.; Prs. 636. φωνήματα, et λόγια σαφῆ.

Βάδην. ἠρέμα, σχολῇ, κατὰ βῆμα, περιπάτῳ ἔρχομαι. H. ἄραχνος ὡς β. Ae. S. 888. πεζοί τε β. πολέμου ζῦφος παρέχοντες. Prs. 20.

Βαδίζειν. περιπατεῖν, βαίνειν. et *Moer. Α. Ἀττικῶς.* βαίνειν Ἑλληνικῶς. ἴσον β. τὸν ἐνιαύσιον κύκλον. Ph. 547. ἃ ἡμᾶς ἀπηνάγκασε β-σαι. E. Epist. V. σοὶ β-ζέον πάρος. S. E. 1502.

Βαδιστής. ὁ βαδίζων. et Z. *Βαδιστικῶ*, ὀξύποδος. Arist. Ran. 127. ταχύς. M. 1182. ὡς ταχὺς β. ἵππος. δηλῶσαι βυλόμενος τὴν ὀξύτητα τοῦ κακοῦ vel τῆς νόσου κ. τ. λ.

Βάζειν. λαλεῖν, λέγειν, κακολογεῖν. et in Od. Σ. 168. εἰς κενὸν λαλεῖν, λασκεῖν, λακεῖν, βοᾷν. μάταια β-ει. H. 119. ὑπέραυχα β-ουσιν ἐπὶ πτόλει. Spt. 468. ὑπέρκομπα βοῶσιν, ἀπειλοῦσιν. πολλὰ τὴν βασιλίδ' ἐζίαν κακῶς ἔβ-ε. Rh. 719. κακοῖσι β-ει πολλὰ Τυδέως βίαν. Spt. 556. λέγει, κακολογεῖ. καθεύδουσιν μάτην ἄκραντα β-ω. Ch. 874.

Βαθμίς. βάσις. βάτεαι βιθμὶ προκακοπαθῶν. Ae. S. 866.

Βαθμός. βῆμα, βάσις. et H. *B-οί.* ἴχνη, πόδες κ. δίφροι παρὰ Τραγικοῖς. *B-οῖς νυμφικοῖς* ἐπεξάθη ὁ μοιχός. S. fr. 50.

Βάθος. βαθύτης, βάθυσμα, — πλῆθος. κοῖλον αὐλῶνων β. Rh. 112. ἁλμυρὸν β. πόντου. Tr. 1. β. τεσσάρων πήχεων. Cy. 390. ἐς αἰθέρος β. M. 1297. κνεφαῖα Ταρτάρου β-η. Prm. 1029.

Metaphor. εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακρῷ πλάτει β-ει. Aj. 130. ἀνῴμωξεν κακῶν ὀρῶν β. Prs. 463. πρὶν κακῶν ἰδεῖν β. 709. μέγεθος, πλῆθος. vel πέλαγος. cf. λιμὴν κακῶν. εἰς τοσοῦτον ἦλθομεν β. κακῶν. Hel. 310.

Βαθρεία. i. q. ἕδρα, βάσις. ἄγειος ἐγὼ βαθυχαῖος β-ας. Ae. S. 860.

Βάθρον, βάσις, θεμέλιον, ἕδρασμα, κρηπίς. *Epith. Τροίας κλεινὸν β.* I. A. 1263. θάτερον λαβὼν β. 962. Duae sedes, quas ἀργυροῦς λίθους vocant, ὕβρεως κ. ἀναιδείας dictae, et rei et accusatoris. Pausan. in Attic. σεμνὰ Δωδώνης β. Ph. 989. σεμνὰ Ἠλίου β. I. A. 705. κλίμακος ξές' ἐνηλάτων β. 1186. Ἰλίου ἐξαναστήσας β. E. S. 1197. Hel. 1688. ξενόπορ' Αὐλίδος β. I. A. 81. ἐξ ἀκινήτων β. I. T. 1157. πρὸς ἁγνοῖς ἑστίας β. H. f. 715. πετρίνοις ἐπιστὰς β. E. E. 707. κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην β. τόδ' ἀσκέπαρνον. S. C. 101. ἄξυστον, ἄξεστον. πατρῴων ἑστίας β. Aj. 861. κρηπὶς τῆς πατρῴας οἰκίας. ἕως ἂν ᾖ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν β. S. Ph. 1000. χαλκοῖς β-οις γῆθεν ἐρείζωμένον ὀδὸν. S. C. 1591. πρὸς κρηπίδων β. Tr. 16. ἠσθ' ἂν ἐν β. ἔτι. 47. τρίαιναν, ὀρθὴν σᾶσαν ἐν πόλεως β. E. Erechth. I, 52. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων β. ἀγχιάλου. Aj. 135. ἕδρασμα, ἐπ' ὃν ἵζεται ἡ Σαλαμίς. ὑμεῖς μὲν β-ων ἵζασθε. S. T. 142. β-ων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες. S. C. 263. ἢ τὸ νεοτέρων εὔνοιαν διασὰν γῆς ἀλύπητον β. 1662.

Metaphor. κἀπὶ κινδύνου β-α. Cy. 351. ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν β. ἄνω κάτω στρέψασα. H. f. 1306. ἐκ β-ων πᾶς ἀνήρηται φίλοις. E. E. 608. ὑψηλὸν ἐς Δίκης β. προσέπεσεν. S. A. 855. ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων.

Βαθύβολος. βαθείας βυλῆς. φροντίδα κεδνὴν κ. β. θώμεθα. Prs. 141. συνετωτάτην.

Βαθύζωνος. B-οι. εἰς βάθος ζωννύμενοι τὰς χυτὰς χιτῶνας. H. τοῖς γ. ὑποδύταις βάρβαροι γυναῖκες μέχρι βάθους ἐπισύρουσαι χρῶνται. Eust. B-ους. βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον. ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι. E. M. laxe, fuse. β. κόρης. Ch. 166. β. Περσίδων. Prs. 153. διὰ τὸ κρόσσους τὰς ζώνας ἔχειν.

Βαθύκολπος. B-ων. πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται Ἑλληνικῶς. βάρβαρον κ. τὸ βαθυκόλπους ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος. E. M. B-ων ἡρωΐδων, ἀπὸ τοῦ μεγέθους, κ. βαθυζώνων. H. ἐκ σηθέων. Spt. 848. τῶν βαθεῖς τοὺς κόλπους ἱματίων ἐχόντων.

Βαθύξυλος, ον. ὕλης ἐν β. φόβῃ. B. 1136.

Βαθύπλουτος. ὁ πολὺν πλοῦτον ἔχων. εἰρήνης. E. Cresph. IV.

Βαθύρριζος, ον. B-οι. βαθεῖαι. H. πολλὴν ὕλην τῆς β. δρυὸς κείραντα. S. Tr. 1195.

Βαθυρρόους. Βαθυρρόου. βαθέως κ. ταχέως ῥέοντος. H. τὸν β. ποταμόν. S. Tr. 559.

Βαθύς, εῖα, ύ. δασύς. ἐγχείτου β. κρητῆρ'. Synd. IV. ὅτε β-εῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέψιν ὁμιλεῖν. Aj. 1201. β. Διρκαῖος ἀναχωρεῖν πόρος. Ph. 737. βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν. H. 1138. γῆν ἐνίκησε. An. 638. ἐκ β-ας αἰθέρος. E. fr. CXXXII. πληγῆς β-αν ἄλοκα τραύματος. Rh. 796. πόλιν πύργων β-ᾳ μηχανῇ κεκλειμένην. Ae. S. 957. πτῶμα. Ae. S. 800. ἐξελθε πρὸς Α. β. λιμῶνα. Prm. 652. ut Il. βαθυλήϊον XI, 559. τὸ ὑψηλὸς κ. εὐτραφεῖς ἔχον σάχυας.

de animo. β. φροντίδος σωτηρίᾳ ὄμμα. Ae. S. 410. β. ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Spt. 578. δασεῖαν, λιπαρὰν τρυγῶν.

Βαθυσκαφής. ἢ β. κόνει κρύψον νιν. S. E. 436. εἰς βάθος ὀρωρυγμένη.

Βαθύσπορος. βαθεῖαν σπείρων γῆν. H. γύας. Ph. 651. 673. ἃς Ὅμηρος ἐριβώλακας λέγει· ἔπαινος δέ ἐστι τῆς γῆς, τὸ μὴ ξηρὰν αὐτὴν εἶναι, ἀλλὰ λιπαρὰν κ. εἰς βάθος παρέχουσαν ῥιζοῦσθαι τὰ σπέρματα.

Βαθυχαῖος. ἄγειος ἐγὼ β-ος βαθρείας. Ae. S. 860. ἡ μεγάλως εὐγενής. χαοὶ (vel χάοι vox Lacon.) γ. οἱ εὐγενεῖς. ἐγὼ ἡ β. ἀναξία τῆς βαθρείας.

Βαθύχθων. τὰν β. αἶαν. Spt. 291. εὔγειον, λιπαρὰν, ἢ εἰς βάθος δεχομένην τὰ πέρατα.

Βαίνειν. πορεύεσθαι, περιπατεῖν, — διαβῆναι ποιεῖν, βιβάζειν, — οἴχεσθαι, παροίχεσθαι, θανεῖν. *Βέβηκα*, saepius habet potestatem Praesentis, sto, sum, versor. Additur interdum πόδα, ut E. E. 94. 1173. et ποδί. M. 1164. Or. 1505. et ἤλυσιν. Ph. 851. cf. γέγηθα, ἔγνωκα, οἶδα, κέκτη-

p. μικρὸς, ἀσθενής, ut μέγας p. δυνατός. ὥςπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα β-ῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. S. Inach. I.

de spatio. β-ὸν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριςερᾶς τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν. S. Ph. 20.

Ἡ δὲ Βαίτη ἐςὶ μὲν προμήκης χιτών. ὅτω δὲ Σοφ. κ. τὰς σκηνὰς τὰς βαρβαρικὰς καλεῖ. Poll. VII. 70.

Βαιών. ἐκβαλών. κ. ἐν Αἰχμαλωτίσι. βαῖον ἐν βαρκάθοις. ὄχλος Λιβυκός. H. Not. Βαρκαίοις ὄχοις. S. E. 729.

Βάκκαρις. παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμῳδιοποιῶν ὀνομάζεταί τι μύρον Β-ις. μνημονεύει τῆς Β-ιδος κ. Σοφ. Athen. p. 690.

Βάκτρευμα. βάκτρον. β-μασι τυφλὸ ποδὸς. Ph. 1534. ὁδηγίαις τῆς τυφλῆς πορείας. et ὅλως ἐν πᾶσιν Εὐριπίδης πτωχοποιός ἐςιν· κ. νῦν ὁ Οἰδίπους ἀδὲ ὁδηγὸν αὐτῷ ἔχει ἐν τῇ πατρίδι ὤν, ἀλλὰ κ. μόνος ἐκπορεύεται, ἑαυτὸν ὁδηγῶν.

Βάκτρια τείχη. B. 15. Τενάγων τ' ἄριςος Β-ων ἰθαγενὴς. Prs. 305. Β-ων δ' ἐῤῥει πανώλης δῆμος. 729. Βάκτριος Ἀρτάμης. Prs. 316.

Βάκτρον. βακτηρία. cf. βάκτρευμα, ῥάβδος, σκίμπων, σκῆπτρον. τριτοβάμονος δευομένα β-ω. Tr. 276. κισσίνῳ β. μέτα. B. 363. i. e. θύρσῳ. ἀπολέμοις κισσίνοις β. I. 217. β-ῳ ἐρείδῳ περιφερῆ ςίβον χθονὸς. 743. ἀμφὶ β-οις ἔρεισμα θέμενος. H. f. 108. β-α πρόςφερε. Ph. 1711. ὁδηγίαν. ὥςτε χθόνα β-οις ἐπικρύσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Ag. 207. πεσίμβροτον β. Ch. 350. σκῆπτρον.

Βακχᾶν. ἐνθουσιᾶν, ὁρμᾶν. ἔνθεος Ἄρεῖ β-ᾷ πρὸς ἀλκὴν. Spt. 483. ὁρμᾷ πρὸς πόλεμον, μαίνεται.

Βακχεία. βάκχευμα, — Βάκχη. συντόνῳ. B. 1151. παύσω κακόργου τῆςδε β. 232. πλαςαῖσι. 218. ἐκερτόμει θεὸν, σάς τε β. 1292.

νῦν δ' ἧπερ ἐν δόμοισι β-ας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παρεῖσαν ἐγγράφει. Ch. 693. ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται. Ad Electram refert haec *Well.* quae Baccha a Clytaemnestra vocata sit.

Βακχεῖος. βακχευτικὸς, μανικός. — v. Βάκχιος. βότρυς. S. Θυές. VI. ποδὶ. B. 1228. κατάρχομαι νόμων β. Hec. 685. μανικῶν, κ. οἷς χρῶνται αἱ Βάκχαι, ὑμνῆσαι τὸν θεόν. κάρα. 676. χόρευμα. Ph. 658. μέλος. B. 1055. πῦρ. I. 1126. ὑπὲρ ἄκρων. Ph. 236. ὁ δὲ Β-ας ἄπο ἠλθε. θήβας. S. Tr. 511.

Βακχεύειν. v. βακχιάζειν, ταράττειν, ἐκμαίνειν, ἐνθουσιᾶν, — σείεσθαι, μαίνεσθαι. σὲ β-ουσι συγγενεῖ φόνῳ. Or. 411. ὅτι πῃ φόνος σ' ἐβ-σεν νεκρῶν, H. f. 966. βεβ-ται μανίαις. Or. 833. δέμας ἔσεισε, κἀβ-σεν. I. 1204.

Λύσσα β-σει. H. f. 898. H. 954. B. 313. 343. νάρθηκι β-οντα. 251. ἐν ὄρεσι. 76. τὰν β-ουσαν Διονύσῳ Π. κορυφὰν. I. T. 1243. τὰν β. Κασσάνδραν. Tr. 169. β-ουσα ἔθειρα βρομίων. Hel. 1380. β-ει ςέγη. Ae. fr. 111. ὁ β-σας μέμνημαι φρένας. H. f. 1122. πυρφόρος ὃς τ. μαινομένα ξὺν ὁρμᾷ β-ων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίςων ἀνέμων. S. A. 136.

Βάκχευμα. v. Βακχεία, βάκχευσις. εὐΐᾳ. B. 608. εὐΐων β-τ ω ν. Cy. 25. τοσόνδε γ' ἔξω ςήσομαι β. Tr. 367. ἀτέλεςον ὅσαν β. B. 40. ἐν β-σιν ὄσα. 317. ἐκίνουν θύρσον εἰς β-τα. 723.

Βακχεύς. Βάκχος. B. 145. I. 218.

Βακχεύσιμον, τὸ. ἡ βάκχευσις. τὸ β. κ. τὸ μανιῶδες. B. 298. Τὸ γ. β. κ. τὸ μ-ες μαντευτικὴν (μαντικὴν. Pors.) πολλὴν ἔχει κατ' Εὐριπίδην, ὅταν ἐνθερμος ἡ ψυχὴ γενομένη κ. τ. λ. Plut. T. II. 428.

Βάκχευσις. πικρὰν β. ἰδὼν. B. 357.

Βάκχη. Β-αι ἔρειαι ἦσαν τῷ Διονύσῳ, κ. κατεχόμεναι ὑπ' ἐκείνου ἐδόκουν μαίνεσθαι, ἄνετοι ὄσαι τὰς κόμας, κ. τὰ ἱμάτια περιεῤῥημέναι, βοῶσαι τῷ Διονύσῳ, Ἴακχε, Ἴακχε· ἐντεῦθεν κ. γὰρ βάκχαι ἐκλήθησαν. omnes gravi aliquo animi motu, ira, dolore, metu percitae, ut Hec. 1076. Ph. 1076. H. f. 1091. τῆς μαντιπόλου β. Hec. 123. ἐπειδὴ οἱ μαντευόμενοι ἐνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ πληγεῖσαι, ἄνω κ. κάτω φέρονται, ὥςπερ μαινόμεναι et τῆς ἀναςρεφομένης ἐκ τῆς μαντείας. σκευὴ Μαινάδος Β. ἔχων. B. 913. Β-η μᾶλλον εἰκασθήσομαι. 940. ἄθυρσοι Β. Or. 1492. αὐτὸς δ' ἐ Β-ας ἄγων δωμάτων. 636. Herm. Βακχάδων δω ἐξ ὅτε Β-αις ἐςρατήγησεν θεὸς. Eu. 25. Κα μεῖαι. B. 1158. Ἀσιάδες. 1167. ποτνιάδας. 66 ἐξελύξαμεν β-ῶν σπαραγμὸν. 734. ἐξόρους β. ἄγει 51. β-αις συμμετασχήσω χορῶν. 62. 83. εὐάσμα β-ᾶν. 129. ἴτε β-αι. 152. β-αισι θέμις ὀργι ζειν. 415. ἅς β. εἴρξας. 443. ἐν β-αις ςαθε 499. ἐξάπτεται ὕβρισμα β-ῶν. 778.

φέρομαι β.-α νεκύων. Ph. 1496. παρόσον α β. ἀπογυμνώμεναι χορεύσιν. ὁ Διονύσου δὲ, ἀ λὰ νεκρῶν βακχικὴν μανίαν μαινομένη, ἣν δὲ οἱ νεκροὶ παρέχουσιν, ὃς ὁ Διόνυσος. et ὑπουρ ὀς, θεραπευτὴς ὄσα. τέκν' ἔρημα λιπὼν β-αις Ἀ δου διαμοιράσαι. Hec. 1076. cf. Ἅιδης. ταῖς μαι νομέναις ἐπὶ φόνοις κ. ὑπουργίᾳ τῷ ἕδῳ.

Βακχιάζειν. v. β-χεύειν. Cy. 203. B. 929.

Βάκχιος. Β-χος, — οἶνος, — βακχικός. ἀγέτας σοφὸς. B. 1187. φιλανθὲς Β-ου. E. CLXIX. θεὸς. B. 67. τῷ Β. θυλευτέον. 366. διατινάξαντος δῶμα Π. 605. Β. λυμαίνεται. Β-ῳ χορεύσομεν. 195. ἀναχορεύσωμεν Β — ον. B. 1151. Ἀφροδίτην πρὸς' ἄγειν Β-ου. σαφῆ κελευσμὸν B. 1087. ἐκ Β. κατείχετο. ἀνακαλοῦσα Β-ον. 1143.

εἰς ἄγγος Β-ου μέτρημα πληρώσαντες. I. T. 953. Β-ίῳ νικώμενος. Cy. 453. τῷ β. τοῦτο βων εἰμ'. 517.

εὐοῖ μ' ὁ κισσὸς ἄρτι β-ίαν ὑποςρέφων ἅμ λίαν. S. Tr. 219. κλάδον. B. 308. ἡσθεὶς β. ποτῷ. Cy. 445. β-ίας ἀπ' ἀμπέλου. S. Tr. 7 4. ὄργια. B. 996.

Βακχιᾶν. τὴν βεβακχιωμένην βροτοῖσι κλει ἣν Νῦσαν. S. fr. 94. ἵν' ὁ Β. ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατε ει. S. C. 679.

Βακχιώτας. p. Βάκχος, Βάκχιος.

Βάκχος. ἔξαρχος κ. προηγεμὼν κ. κιττοφόρος κ. λυχνοφόρος κ. τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραδίων προ αγορευόμενος. Demosth. p. Coron. Elmsl. Διόνυσος. — θεὸς, — μανία. ὡς θρασὺς ὁ Β. 49 ἀντετίναξ' ὁ Β. δῶμα. 623. τὰν Διογόνοιο Β - H. 560. κρατῆρα Β. I. A. 1061. Β. οἰνηρὰς λο βὰς. I. T. 164. B. 1. S. T. 211. Β-ου προφήτη Rh. 972. σκιρτήμασι Β. B. 169. Κρητᾶν Β- ἐκλήθην. E. Cretens. II, 16. οἰνῶπα εὔιον Μαι νάδων ὁμόζολον, πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπ πεύκᾳ. S. T. 211.

μηκέθ' ᾕδω Β-ος. Η. f. 1119. p. μανία, ος, λύσσα, ἣν ἐμαίνετο ἐξ ᾕδω ἀνιὼν ἄρτι. n. Περικιόνιος dictus quare? v. Νω-ιν.

ίς καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶ δρόμω κείμε-παρσίως ξύλον, ὃ κ. Ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ιετὰ τὸ ἑτοιμασθῆναι τὰς δρομεῖς εἰς τὸ δρα-ἀφαιρουμένου ἀφίεσαν τρέχειν. ἡ ὑπὸ τὴν ια γινομένη γράμμη, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβη-τὰς δρομέας, βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τῶ εἰς-σθαι βάδην. πρῶτον γ. εἰςέρχονται βάδην, ὁ δρόμω ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τῶ Ἅλλομαι, Ἁλ-βὶς, ὑπερβιβασμῷ, βαλβὶς, ἢ ἀπὸ τῶ Βαίνω. Ἱππ. 1156. Harpocr. εἰ κυρίως ἡ τῶν δρο-ἄφεσις. M. 1245. Ἀφετηρία κ. ἡ ἀρχὴ τῆς κ. ἐξόδω κ. ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων. H. carceres. ει κρᾶτα β-ων ἄπο. H. f. 867. β. ἀπ' S. A. 131. τῶν κρηπίδων τῶ τείχους. πε πρὸς β-ῖδα λυπηρὰν βίω. M. 1245. πρὸς ιν ὅρμα κ. ἀρχὴν δυςτυχοῦς βίω κ. πράξεως πω, τῶ φόνω τῶν παίδων.

ν, Βαλλήν. ἀρχαῖος, βασιλεύς. Φρυγιςί. H. a ὅτε γ. ἐκ τέχνης τινὸς μεμαθήκασιν, ὅτι οἱ ῷ Σοφοκλεῖ ποιμένες, Ἰὼ β. λέγοντες, Ἰὼ λέγουσι φρυγιςί. Ἀλλὰ κ. παρ' ἄλλων ἀκή-S. Poimen. II. β. ἀρχαῖος ἴδι. Prs. 656. ῶν δέ φησι, Θυρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. Βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐςι βασιλικόν.

ός. Βαλιά. ἔλαφος, κατάςικτος. Z. ποικί-ανίας. Τὸς ζυγίας λευκοςίκτῳ τριχὶ β-ὸς. 22. β-ὰν ἔλαφον. Hec. 90. II. 218. β-αὶ Al. 582. διφρεύσων β-αῖσι πώλοις. Rh. β-ὰν ὥςτε μόσχον ἀκήρατον. I. A. 1083.

ειν. πλήττειν, τοξεύειν. Ad Or. 271. Ὅμη-ν ὀτάσαι ἐκ χειρὸς κ. ἐκ τῶ σύνεγγυς τρῶ-βαλεῖν δὲ, τὸ πρόσθεν. οἱ δὲ νεώτεροι ν τὴν διαφορὰν τῶ ὀτάσαι κ. βαλεῖν. reb. corp. τὴν θανοῦσαν φύλλοις. Hec. 574. ιόπιζον, ἐςεφάνων, ἐςεφον, περιέσκεπον, ον ἄνθεσιν. De Φυλλοβολία v. Φύλλον. ωνον ἐπ' αὐχένος. Or. 51. ἐξ ὕπνω. 168. κεραυνῷ Ζεὺς νιν. Ph. 1188. β-εται γ. ς διόθεν κεραυνὸς. Ag. 477. ferit fulmen ος. τὸν βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα κ. θεὸν Χ. ρνάντα. S. Tr. 714. τὸν β-λόντ' ἀποφθίσαι ον. 709. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω κ. τέτ-. ἐκ Μυρμιδόνων. Πεποίηκε γ. τὸς κυβεύ-ς. Ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν β. ί. Ae. fr. 130. cf. Κύβος et finis huj. v. κ' ἐν κύβοις. E. S. 330. τοῦτον εἰ βαλεῖτέ βαλεῖτε χἠμᾶς. Aj. 1310. τὸν ἄνδρα τόνδε λῆς ἄθαπτον — βαλεῖν. 1333. β-ει μ' ἐτύμα γὰ τῶ ἔρποντος. S. Ph. 205. μὲ φθόγγος ω κακῶ β-ει δι' ὠτῶν. S. A. 1188. τὰς τέρας β-ον (τόξον) πελείας et ὅ μοι βάλοι ωσπαδὴς ἄτρακτος. S. Ph. 289. οἷός γε — ρω μαλλῷ β-ὼν. S. C. 475. ὀσμὴν, — ίλη, πεφευγότες. S. A. 412. ἀνθ' ὧν ἔχεις τῶν ἄνω β-ὼν κάτω. 1068. Or. 265. τάχ' ραυνία πέμφιξι βροντῆς κ. δυςοσμίας βάλοι. ωκ. Soph. in v. Πέμφιξ. τὴν Ἑλλ. μιάείς ᾕδω β. Or. 1584. εἰς Τάρταρον. 265. ωλένας δέρᾳ. Ph. 170. περὶ γόνυ χεῖρας ς. Or. 1415. εἰς τίνα φίλον αὐγὰς β-ων. 181. δὸς ἔγχος ἡμῖν εἰς ςέρνα β. 1384. παῖδα τόξοις. Hec. 388. τίν' ἐπὶ — ἀπὸ χαίτας — ἀπαρχὰς βάλω; Ph. 1524. θυσίας. ἀμφὶ τραύματα τελαμῶνος. 1663. γαίας τερμόνων ἔξω. M. 276. νεκρὸν ἔξω β. ἄθαπτον. Spt. 993. ἐμὲ ἄτιμον ἔβαλον. S. Ph. 1028. γῆς ἔξω. Ph. 1615. S. T. 622. πατρίδος ἄπο. I. 701. ἐκ χειρῶν πέτρους. An. 1129. πέτρας. I. T. 1376. ὡς μήτε κρύψῃς, μηθ' ὑπὸ χεῖρα βάλῃς. S. fr. CV. 140. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβ-ε γαῖαν. E. S. 651. πῦρ καθάρσιον. I. A. 1112. ὅθι βρέφος ἁπαλὸν ἔβ-ε. 1286. ὃς ἂν χέρνιβες β-ωσ' ἐμαὶ. I. T. 58. λυτρὰ ἐπὶ χρωτί. Or. 303, γάνος μελίσσης εἰς πυρὰν. I. T. 634. κηλὶς ἔβ-ε νιν μητροκτόνος. 1200. ἐπὶ γᾶν ποδὸς ἴχνος. Rh. 721. κρυνὸς αἵματος β-ει με. 791. βρέφη περὶ πέπλοις ἔβ-ε ματρὶ χεῖρας. Tr. 558. περὶ χεῖρε β-ῦσα. Ag. 1560. περὶ γυῖα χεῖρας. Hel. 640. πρὸς γένειον χεῖρα κ. δέρην β. H. f. 987. ςολὴν ἀμφὶ χρῶτα. B. 828. ἄρτι γένυν — κατάκομον. 1185. εἰς ὕπνον. Cy. 571. εἰς εὐνὰν. I. 899. δεμνίοις ςρωτὰ β. φάρη. S. Tr. 916. τόρευμα πρὸς ἤπαρ. H. f. 979. τάδ' — τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια τίθημι κ. βαλόντι χάλκειον κάρα. S. Salmon. I. 3. v. Κάρα. προχυτὰς ἔβ-ε βωμοῦς. E. E. 804. οἷον ἁ τάλαινα ἐῶν πέπλων ἔβαλεν. 1207. β-ε, πρόςπτυξον σῶμα. 1325. πυκνοῖς ἔβ. Βακχίῳ τοξεύμασιν κάρα. E. Oenei fr. VIII. χθόνα ἥλιος χρυσέᾳ β-ει φλογὶ. E. Phaëth. I. Valck. Φοῖβός γ' ἀνίσχων et βώλῳ φλέγει. β-ων, ἀρόσσων. Hec. 1175. δικόρυφον πλάκα β-οντα. B. 308. νοτερὸν ὕδωρ. I. 150. εἰ πρὸς νέφη βάλοι E. fr. B. 46. μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλὼν. Ph. 957. σκότον ὄμμασιν β. 1530. δρυὸς κόρυμβ' ἐσχάρας β. ἐπι. Cy. 383. εἰς μέσην β. Κυκλωπος ὄψιν. 457. πρὸς γῆν ὄμμα. I. 582. τόδε β-ὼν εἰς πῶμα. 1034. φάρμακον εἰς οἶνον. 1184. ὑπὲρ κάρα. H. f. 992. τὸν β-όντα ςέφειν. E. Oenei fr. VIII. ἐπ' ὀμμάτων φάρη. E. S. 286. ἣν (ἀσπίδα) ἀμφὶ πλεῦρ' ἔβ-ετο. Tr. 1137. ἐπὶ κάρα ςέφη. I. A. 1513. βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ; Or. 271. ςέγος βεβλημένον πρὸς ὕδας. I. T. 49. δεινὸν ἴχνος β-ωσ' ἐπὶ σοὶ. E. E. 1344. ἐν πύλαισιν ἀκοὰν. Or. 1282. τὸ ὦς. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλαγχνῶν βλάβας νέων. Eu. 848. τὰς ἀναλίσκουσας τὰ νέα. β-ει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Ag. 1391. p. δεύει. Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι. Ch. 391. τοῖς ἐχθροῖς. κατ' ὄσσων β. δάκρυ. H. 1396. I. 1369. ὥςε μοι β. οἴκτῳ δάκρυ. Her. 130.

de aliis non corp. β-ῦσά τ' οἶκον ὑψηφος ὠρθωσεν μία. Eu. 741. ἡ ὑψηφος δὲ βαλεῖν τε κ. ὀρθῶσαι οἶκον δύναται. Unum suffragium, quod domum subvertit, idem eam erigit. εἴθε ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβ-εν κακὸν. An. 293. μὴ — αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς. S. T. 975. εἰς φόβον βαλεῖ τὸ μωρὸν αὐτῶν. Tr. 1058. λύπην πᾶσιν βαλεῖς. S. Ph. 67. ὃν εἰς ἀπίςως δεσπότας β. χαρὰν. I. 751. ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προςφθεγμάτων. H. f. 1219. φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ. H. f. 1085. εἰς φροντίδας νῦν συμφορὰς τ' ἐβ-όμην. E. Thes. IV. 2. δυςφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Aj. 50. κακοῖς. 1245. p. βλαςφημίαις. μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω β. Eu. 688. p. τὸ δεῖμα, τὴν αἰδῶ. τὰς ἐμὰς λόγους θυμῷ β. Prm. 706. ἐν τῷ σῷ λογισμῷ. κάνα

κίνδυνον βαλῶ. Spt. 1006. in aleam jaciam, periclitabor, δίψω, ἐμβαλῶ ἐμαυτὴν εἰς κ-ον, θάψασα τὸν ἀδελφόν. πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ β. Spt. 1027. ἐν κινδύνῳ θεῖναι. νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς, ὃ βαλὼν ἕτως ἄπει. Al. 695. ἔπος τι τυγχάνει βαλών. S. E. 569. ἔρριψεν. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ ἐτηνύμως β. Ag. 170. utrum possim hanc ut inanem sollicitudinem ex animo ejicere. τὸ μάτ. ἄχθ. conjungo p. μάταιον φόβον. cf. Ἄχθος et Μάτην. δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου β-ετε. Hel. 1523. p. ἀρκεῖτε, ἀπελαύνετε. τρὶς ἐξ βαλούσης φρυκτωρίας. Ag. 33. cf. Su. Τρὶς ἐξ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρως εὐτυχούντων. Ἐπεὶ κ. τοῖς κυβευταῖς οὐκ ἔξι πλείω τούτων εὐθυβολῆσαι. Ἔξι δὲ κ. Παροιμία. Ἀεὶ γ. εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. S. cf. Τρίς. ἔβαλλ' ἕκαζον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Ag. 247. μὴ (μ' ἐμβαίνουθ' ἀλθργέσιν) τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. 947. μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ. E. E. 902. τὸν ἐναγέα φίλον μὴ ποτ' ἐν αἰτίᾳ ἄτιμον βαλεῖν. S. T. 657. Heath. accusare. v. Ἐναγής. εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ. Tr. 305. ματαίως αἰτίᾳ βάλοι κακῇ. S. Tr. 940.

Βαλλήν. v. *Βαλήν.*

Βάναυσος. Β-οι. οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται κ. παρὰ βαύνῳ, ὃ ἔξι καμίνῳ, τὶ ἔργον διατιθέμενοι. S. in Plat. Theaet. τέχνη. et H. πᾶσα τέχνη διὰ πυρός. κυρίως δὲ, ἡ περὶ τὰς καμίνους κ. πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς ἢ χρυσοχόος βάναυσος, et κυρίως πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος. Καταβέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνην. Σοφ. E. M. ὃ γ. β. τὴν τέχνην ἐκτησάμην. Aj. 1122

Βάξις. λόγος, φωνὴ, φήμη, κληδὼν, ῥῆσις, κλῆσις. ἐναργὴς β. ἦλθεν Ἰνάχῳ. Prm. 663. φανερὰ βῆσις. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τρ. φάτιν ἀλώσιμόν τε β. Ag. 10. ὀξεῖα γ'. σὺ β. διῆλθ' Ἀ. πάντας. Aj. 998. ἔτυμος. Hel. 357. β. καλὴν λαβόντε. S. E. 1006. πικρὰν β. ἐχθαίρω σέθεν. M. 1374. νέαν τιν' ἐφιέμενοι β. Rh. 46. διὰ πολέας ἔρχεται β. Hel. 226. τίς δεσπότιν β-ις ἔχει κατὰ πτόλιν; Dan. 54. κλύοις ἂν β. κεκρυμμένην μυ. S. E. 638. non de submissa voce, sed de ambiguitate et obscuritate verborum. *Musgr.* πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλῳ πόλιν διήκει θοὰ β. Ag. 482. εἰ δὲ θεσμάτων ἐγὼ β-ιν κατήδη τῶνδε. S. Tr. 87. μὴ μ' ἀξιώσῃς β. ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν. Aj. 494. μὴ σπείρῃ ματαίαν β. ἐς πᾶσαν πόλιν. S. E. 642. κενὴν ἀκούσας. Or. 1558. ξὺν τ' εὐκλείᾳ κ. ἀμηνίτῳ β. λαῶν ἐν χώρῳ τάσσεσθε. Ae. S. 977. τὴν τ' ἀμφὶ Θ. β. E. S. 643. φέροντι τήνδε β. S. T. 519.

Βάπτειν. καταδύειν, — καταδύεσθαι, — γεμίζειν, ἐμβάπτειν. Β-ειν ἔξι τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ. ad Hec. 610. ναῦς ἐνταθεῖσα ἔβαψεν. Or. 706. ὑπέκυψεν, ὥστε ὕδωρ ἐκδέξασθαι, ὕφαλος γέγονεν. i. q. βάπτεται.

εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν. H. f. 929. ἢ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰὸς θρέμμα Λ. ὕδρας. S. Tr. 574. τεῦχος βάψασ' ἔνεγκε δεῦρο ποντίας ἁλὸς. Hec. 610. πλήσασα, ὠθήσασα κατὰ τοῦ ὕδατος (πληρούσασα) v. init. χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα. S. Tr. 580. ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀ. στρατῷ; Aj. 95. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος Prm. 863. δεύσασα. μαρτυρεῖ δέ μοι φάρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγ. ξίφος. Ch. 1003. φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔβαψεν. Ph. 1571. al. ἔπεμψεν.

Βαπτός, ή, όν. ἀντιλέμενος. β-ὰν κάλπισι ὀντὰν παγὰν. H. 123. ὥσε βαπτίζειν ἐν αὐτῇ τῇ ἐνύδρῳ πηγῇ τὴν ὑδρίαν ἢ τὴν περιρεομένην ὑπὸ τοῦ ὕδατος πηγὴν κ. τ. λ. ἢ ὅτι περὶ τὴν Τροιζηνίαν τοιαύτη τίς ἐστι πέτρα, ἐξ ἧς τὸ καταφερόμενον ὕδωρ βάπτει τὰς ὑδρίας.

Βάρβαρος, ον. δύσθροος, ἀπηνής, — ἀπαίδευτος, — οὐχ Ἕλλην. Β. πάντας καλοῦσι τοὺς μὴ σφ. ὁμογλώσσους, de Aegyptiis Herod. 2. 158. β-ων εὐοσμίας (σμύρνης σαλαγμὸς). S. Laoc. I. cf. Χαλιδονίζειν. φιμοὶ συρίζουσι β. τρόπον. Spt. 448. ἀπηνὴ ἦχον· ἢ ὡς εἰ σύριγξ βοᾷ. ἀνὴρ γ. οὐδεὶς ὧδε β-ος φρένας. Hel. 508. ἐκβαλὼν καρδίας τὸ β. Hec. 1129. τὴν βαρβαρότητα, οἷον τὸ σοφὸν ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία, τὸ Αὐτεξούσιον, ἡ Ἀ-σιότης. β. ἦθη. Hel. 281.

κατῆδε β. μέλη. I. T. 1337. μέλεσι. B. 1033. β-α συρίζων Φρυγίων αὐλῶν. I. A. 576. β-ο ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά. Tr. 759. λιταῖς. Ph. 686. χλιδήματι. I. A. 74. πέπλοισι. Ae. S. 23. ἄλλα β-ων ὑφάσματα. I. 1159. ἐσθήμασι. Tr. 991. στολᾶς. Hel. 1144. στατὸν. B. 1353. στρ. τεύματος. Rh. 612. πυλώμασιν. Hel. 795. β. φάσγανα ἔμπεσεῖ. 870. πελάγεσιν ναυσθλέμενον. 1226. πῶ γῆς; πατρῴας, εἶτε β-ου; S. T. 236. Ὀμφάλη, τῇ β. 252. ὀκ τῆς β. μητρὸς γ. γως. Aj. 1289. Πέλοπα β. Φρύγα. 1292. νόμ. γ. ἐστὶ τοῖσι β. S. Andromed. V. αἱ μὲν ξέν. πρὸς ἄνδρας. αἱ δὲ β. S. Ter. VII, 9. ἰαχὰν. T. 180. ἀκοὰν ἐδάην. Ph. 826. ἐκ γῆς β. 256. χθονὸς. 536. β-ων ἐπὶ χθόνα. I. A. 12. ὅρισμα β-ων. 952. πόλεις β-ους περῶντες. I. 418. γαίαν β. Prs. 185. τὴν Ἀσίαν Rex Persarum ipsa ita apellat. γυναῖκα. An. χερὸς Her. 132. θήραμα β-ου πλάτας. Hel. β-ου κόρας λάφυρα. H. f. 417. ἐν εὐμαρίσι. 1370. βαρίδας. I. A. 297. φῶτα β. κτενεῖς; 877. τίς Ἕλλας ἢ β.; Ph. 1513. ἀνάσσει β- β-ος. I. T. 31. νόξον β. ἦλθον. 1112. β-ους Ἕλλησιν ἡμᾶς πρᾶπιες; Rh. 405. β-ου γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμὴν. 833. β. πο φοαὶ. B. 405. μετ' ἀνδρὸς οἰκεῖν β. Hel. λέκτρον β-ου νεανία. 672. λέχεσι. Hel. 226. δύς κλειαν β-ων λεχέων. Hel. 1523. M. 591. χρό νιος ὢν ἐν β-οις. Or. 485. ἔχει β. ὀπάονας. δρασμοῖς. 1374. β-οι λέγουσιν αἱ αἱ. 1396. μοισι. Hel. 806. β-ων νόμοισιν. An. 242. β- ὄντες γένος. 666. Hec. 1200. φῦλα. I. T. θρέμμα. An. 260. φιλάργυρον πᾶν τὸ β. γέν S. Ter. II. β-ων χάριν γάμων. I. A. 271. β- ὕπο ὄντας. 1274 β-ων Ἑλληνας εἰκὸς ἄρχει ἀλλ' ὁ β-ους Ἑλλήνων. 1400. προσκυνεῖσθαι β- ὑπ' ἔθελες. Tr. 1021. μιγάσιν Ἕλλησι β. δ' ὁμ B. 18. πᾶς ἀναχορεύει β-ων τάδ' ὄργια. β-ων ἡγούμενος. 1332. β-ους ἀφίξομαι. 1351. τυραννίδ' ὥστε β-ων ἔχω. Her. 424. τὰ β. δὴ πάντα πλὴν ἑνός. Hel. 283. β. συλᾶσθ' ὑπο. 60 ἐπὶ ναῶν τέθεικε σκῦλα β. E. E. 7. β-οις δου λεύσομεν; E. Teleph. XXIII. ἀγνῶτα φωνὴ β-ον κεκτημένη. Ag. 1049. ὅτι β. τὸ ὄρνεον διὰ τοῦτο παραβάλλει τοῦτο αὐτῇ. ἐν Θράκῃ γ. ἡ μεταμόρφωσις αὐτῆς ἐξόρηται. τὴν β. γλῶσσαν ὀκ ἐπαΐω. Aj. 1264. μὲ β-α σαφηνῆ ἔπος τε παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα. Prs. 636. dici

Chorus Persicus suum ipse cantum et 841, ut βαλήν. Vocabula barbara summam vim et efficaciam in his ritibus habere videbantur. Ideirco cantum est oraculo Chaldaïco, ne in aliquam linguam transferrentur: Ὀνόματα βάρβαρα μήπω ἀλλάξῃς. τυτέςιν, εἰσὶν ὀνόματα παρ' ἑκάςοις ἔθνεσι θεοπαράδοτα, δύναμιν ἐν ταῖς τελεταῖς ἄῤῥητον ἔχοντα. Μὴ ὂν μήτ' ἀλλάξῃς αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον Οἷον τὸ Σεραφεὶμ κ. τὸ Χερυβεὶμ κ. τὸ Γαβριὴλ κ. τ. λ. Stanl. χρόνιος ὢν ἐν β-οις. Or. 485.

Βαρβαρῶσθαι. βεβ-ωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. Or. 485. ἐβ-ώθης· ἔθη κ. νόμους βαρβαρικὸς μεμάθηκας. opp. Ἑλληνικόν τι. βεβ-ωμένῳ ὀρνίθων οἴςῳ. S. A. 1002. ἀτάκτῳ. ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ, ἀλλὰ ἀσαφεῖ.

Βάρβιτος, ἡ, et β-ον. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, βαρυτέρας ἔχων τὰς χορδὰς κ. ἐςὶν οἱονεὶ βαρύμιτός τις ὤν. ad Al. 346. ὃ βαρεῖ αὐτὴν τὴν φωνὴν κ. τὸν φθόγγον. Μίτους γ. τὰς νευρὰς ἔλεγον, ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς λίνοις ςήμοσιν ἐκέχρηντο. ὅθεν κ. οἱ Αἰολεῖς Βάρμιτον αὐτὸ διὰ τοῦ μ φασί. E. M. in Arist. Θεσμ. 144. ἀοιδαῖς β-ίτων σαυλόμενοι. Cy. 40. ὅποτ' ὅτ' ἂν β-ου θίγοιμ' ἔτι. Al. 346.

Βᾶρις. β-εις τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Phao. Αἰγύπτιον πλοῖον. Amm. Ita Herodot. ἀπὸ τῆς Βαρέως ἥτις ἐςὶ πόλις Περσίδος. Λέγει δὲ κ. καταχρηςικῶς ἀπὸ μέρους. ὃ γ. ἦσαν πᾶσαι νῆες βάρεσθες, ἀλλὰ ἄλλαι κ. ἄλλαι. Ad Prs. 552. ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι. Prs. 1066. ὀλόμεναι ταῖς ἀπὸ βάριος (Βάρεως cf. 552, vel Βάριως) ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις. et Βαρ. κατ' οἰκίας κ. πλοῖα. Σοφ. ἐν Ποιμέσι Βαρίδαν λέγει τὸν ναυτὴν, ἢ τὸν τῆς βάρεως ἐπιβεβηκότα. et βάρεις. πλοῖα, τείχη, ςοαί, αὐλαί, πύργοι. B. Anecd. πάντ' ἐπέσπε δυςφόρως β-δεσσι ποντίαις. Prs. 552. σθσθε ἐπὶ βάριν. Ae. S. 837. βαρβάρους. I. A. 297.

Βαρκαῖος. ὄχοις. S. E. 727. τοῖς Λυβικοῖς. Βάρκη γ. πόλις Λιβύης περὶ τὴν Πεντάπολιν, ἣ νῦν Πτολεμαΐς καλουμένη. cf. Βαιών ex H.

Βάρος. πλῆθος, ὄγκος, δύναμις, ἰσχὺς, χαλεπότης. de reb. corp. χρυσοῦ. H. 621. συὸς. E. fr. CLXXII. τευχέων. Her. 723. παρειμένη χειρὸς ἄθλων β. Al. 202. ἰσχύν. — ὐκ ἀβριθὲς. E. S. 1125. τρισσῶν ἁμαξῶν ἀγώγιμον β. Cy. 384. ἁμαξῶν ἑκατὸν β. 471. β. φέρων τροχηλάτοιο κώλου. H. f. 123. κᾶτ' — λυτροῖς ἐκόσμησ' — ἄθλιον β. S. E. 1140. πύργων ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον β. Tr. 12. ἵππον.

de non corp. ὄλβου. I. T. 416. πλούτου. E. E. 1287. β. τι κἂν τῷδ' ἐςὶν, αἰνεῖσθαι λίαν. Or. 1162. p. χαλεπόν. τὸ δ' ὑπὲρ δισσῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν, χαλεπὸν β. H. 259. πῦ φύγω β. κακῶν; 878. β. ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. Al. 354. πημάτων ἅλις β. E. S. 818. τὸ σφαγῆναι τόνδε, μοὶ β. μέγα. I. T. 598. ἡ αἰσχύνη β. τοῦ ζῆν. Her. 201. β. ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται. H. f. 1205. p. ἀξίωμα. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις β. S. E. 939. ὠδίνουσα συμφορᾶς β. δακρυόεσσ. S. Tr. 325. β. (ἐσμὲν) περισσὸν τῆς γῆς ἀναςρεφόμενοι. S. fr. XXVII. i. q. ἄχθος ἀρούρης, inutile terrae pondus. — ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα β. μ' ἔχων ἔπαισεν. S. A. 1273. ὦ πλοῦ', ὅσῳ ῥᾷον εἶ β. φέρειν. E. Plisth. VI. ἐπί μοι β. ἄπλετον ἐμμέμονε φρὴν. S. Tr. 982. ἀγγελίας β. ἀραμένα μέγα. Hec. 107. λαοπαθῆ σεβίζων, ἀλίτυπα β-η. Prs. 941. τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γέννας κ. ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως τῆς πενθητῆρος κ. τῆς ἀξίας πένθους. τὰ βάρη, κ. τὰ δυςτυχήματα τὰ ἀλίτυπα, τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα. λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν. et τὰ ἐν χέρσῳ κ. θαλάσσῃ τοῖς Περσαῖς συμβάντα. Intellexit ergo λαοπαθῆ de exercitu terrestri et ἀλίτυπα de clade mari accepta. ἔςαι τοῦτο Καδμείοις β. S. C. 409. διὰ τὸ μὴ κατασχεῖν σε. β. ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει. 1142. τῆς ἄγαν ἐςί πῃ σιγῆς β-ος. S. A. 1256. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε β-ος. Aj. 209. ἀνήκεςα μεριμνήματ' ἔχων β-η. S. Ph. 186. ἄλγιον. Rh. in Valck. Diatr. p. 94.

Βαρυάλγητος. καγχαζόντων γλώσσαις β-α. Aj. 200. βαρέα κ. ἀλγεινά.

Βαρυαχής. β-ηχὴς, βαρυάλγητος. μόρῳ. S. C. 1563.

Βαρυβρεμέτας. cf. Βαρύβρομος. β-έτα Διὸς γένος. S. A. 1117. Gravitatis causa amant hanc terminationem. Sic ἱπποβότα, ὀρεσσιβάτα, ut utuntur forma Nominat. in Vocat. Ζεῦ ἀλεξήτωρ. S. C. 143. παντλάμων Νιόβα. προπάτωρ. Aj. 387. ἄναξ.

Βαρύβρομος, ον. μεγαλόηχος. αὐλὸν. Hel. 1367. βρονταὶ. Ph. 190. β. κῦμ' ἅλιον. Hel. 1321. β. ὑπὸ τυμπάνων. B. 156.

Βαρυβρώς. ςόνον ἀντίτυπον β-ῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρὸν. S. Ph. 694. τὸν ἐσθίοντα βαρέως τὸ σῶμα αὐτοῦ.

Βαρυδαίμων. κακοδαίμων, βαρύποτμος. β-να μήτηρ μ' ἔτεκεν. Al. 868. τῆς β-ος ἄρθρων κλίσιος. Tr. 112.

Βαρύδικος, ον. ἔμολε β. ποινὰ. Ch. 927. p. βαρέως τιμωρουμένη.

Βαρυδότειρα. Μοῖρα μογερὰ. Spt. 939. βαρέα πάθη παρέχουσα.

Βαρύθυμος, ον. ὀργὰν. M. 176. p. πικρὰν, χαλεπὴν, βαρεῖαν, δεινήν.

Βαρύκοτος, ον. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα β. Μοῖρα. Eu. 771. furia. p. δεινὴ, βαρύμηνις.

Βαρύμηνις. i. q. βαρύκοτος. μέγαν δαίμονα κ. β. αἰνεῖς. Ag. 1483.

Βαρύνειν. φορτίζειν, ὀδυνᾶν. — β-σθαι. ἄχθεσθαι. εὐτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ β-νοντ' Ἀχ. λεὼς. Ag. 192. φίλου ἀνδρὸς συμφοραῖς β-μαι. Al. 43. 1051. σκοτεινὸν ὄμμα μου β-εται. 386. τόκοις β. I. T. 1228. βαρυνθεὶς. Her. 205. κακοῖσιν. S. Tr. 152. τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν β. Ag. 836. χόλῳ βαρυνθεὶς. Aj. 41. αἰτίαν ἐπηγαγεν, ὑφ' ἧς κινηθεὶς εἰς χόλον ἤχθη. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου τοῖσδε β. Ag. 1463. μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ ὀσμῇ. S. Ph. 891. κἀγὼ β. τὴν ὅσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον. S. T. 781. εἰ β-εται. S. E. 820. ὀσμῆς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. S. Phil. ἐν Τροίᾳ. III. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὀ-ῆς.

Βαρυπεσής. β-σῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν. Eu. 361. p. βαρεῖαν.

Βαρύποτμος, ον. μέλεος, κακοδαίμων, ἄτοπος. cf. βαρυδαίμων. ὦ β-ε. S. Ph. 1096. ἄνδρα. Her. 609. τύχαν. H. 827. ξυμφορᾶς β-μωτάτας. Ph. 1354. κακὰ. S. C. 1449. ἄτοπα.

Βαρύς. ἐνίοτε ἐπὶ ψυχῆς, ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ σώματος,

ὡς ἐνταῦθα. ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δύσκολος κ. ἀγανάκτησιν ἔχων· ἐπὶ δὲ σώματος ὁ βεβαρημένος κ. δυσκίνητος. Ad S. T. 546. ἐνταῦθα δὲ ὁ τὸν ἔχοντα τὸ βάρος ἐν ἑαυτῷ λέγει κ. τὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ τὸν γινόμενον ἑτέρῳ τοιοῦτον· ὥςτε τὸ βαρὺς ἐνίοτε μὲν τὸν βαρυνόμενον δηλοῖ κ. ἐπὶ πάθης λέγεται. ἐνίοτε δὲ, τὸν βαρὺν ὄντα κ. ἐνεργείας ἐξὶ δηλωτικόν. — δυςκίνητος, δυςβάςακτος, ἐπαχθὴς, κακωτικὸς, ἀχθεινὸς, δυςχερὴς, μοχθηρὸς, λυπηρός.

de reb. corp. ἠχὼ βαρεῖα προςπόλων ἀφίκετο. H. 791. p. ὀξεῖα. β-εῖα (βάρη.) δ' ἀθυρόςομος ἀχὼ τηλεφανὴς — ὑπ' ὀχεῖται. S. Ph. 187. cf. ὑποκεῖσθαι. β. χειρὸς ὁρμᾶται βέλος. Heo 1041. βαρέως ἐμπιπτούσης. β-ύ μοι, κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν. H. 201. τυπάδι β. S. fr. LXXII. κῶλον. H. f. 119. p. ἀσθενὲς, δυςκίνητον. β-αν ἄψοφον φέρει βάσιν. S. Tr. 967. βρόμον μεθῆκε. H. 1202. φάρυγος αἰθέρ' ἐξεὶς β-ύν. Cy. 409. β. ψῆγμα δυςδάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ. Ag. 450. οὐδέ με λάθει β-α τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ· διάσημα γ. θροεῖ. S. Ph. 208. κείνοις ὁ τύμβος δυςτυχῶν ὁ σὸς β. S. C. 402.

de non corpor. c. Subst. β. τῆς ἐμῆς τύχης. Aj. 981. β. ξυμφορὰν. S. Tr. 746. δαίμων. Hec. 723. 1087. p. ἐπαχθὴς, ἐχθρός. φρενῶν β. χόλος. M. 1266. ὡς — μῆνιν β. ἐκπλευσωμαι θεᾶς. Aj. 657. β-ύς γε Ζηνὸς ἱκεσίᾳ κότος. Ae. S. 349. Eu. 790. δαίμονος χολῇ β. δυςτυχῶς πεπληγμένοι. Ag. 1660. ἐξανίςαμαι ὀργῇ β-α. S. Ph. 368. μῆνιν β. εἰκάθειν ὁρμωμένῳ τῷδ' ἀνδρὶ. S. C. 1328. βαρὺν βαρεῖα φόβον ἔπεμψεν οἴκοις. Phaëth. Herm. I. 50. sc. τύχα. ἐμοὶ θάνατος οὐχ ὅτω β. An. 454. β. δημότης κ. ξένος. E. S. 894. αἰὼν. I. T. 1122. β. φρὴν ὀδ' ἀνέξεται κακῶς πάσχοσ'. M. 38. p. μελαγχολικός, tristis. τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) — ἐξοιδ' ἔχουσα δυςτυχῆ τε κ. β. S. Tr. 5. πίπτειν β-αις πρὸς θεῶν δυςπραξίαις. Aj. 760. ὅρκος ὀδεὶς φηλήτη β. S. fr. XVI. β. συμφορᾷ πεπλήγμεθα. Al. 406. 859. Rh. 731. σὺν γήρᾳ β-εῖς ἱερῆς. S. T. 17. βεβαρημένοι, δυςκίνητοι, συνόντες γήρᾳ. — ὁ τὸ μέν σοι β. κακῶν, τὸ δ' ὁ β. Ph. 1635. τὸ γήρας οὐκ ἔτ' ἐς' αὐτοῖς β. Al. 675. β. τὸ φόρημ' οἴησις ἀνθρώπου κακοῦ. E. Glauc. I. τὸ γήρας β-τερον Αἴτνας σκοπέλων. H. f. 639. Ζεὺς εὔθυνος β. Prs. 825. β. τύχας προταμοῦ. Spt. 317. τὰς μελλούσας τύχας β. E. E. 301. τύχα. Rh. 728. σὺ — ἐμῇ τὸν ἰὸν ὀδὲν ἐχθροῖσιν β-ύν. Eu. 720. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω β-αις. Ag. 1641. subaud. σείραις, vel ἀνάγκαις, vel ἄταις, vel πληγαῖς, quod significantius est iraeque convenientius. β. τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς μηδαμῶς ἀτιμάσαι. Eu. 701. β-ας τοῦ νοσηλείας πλέα. S. Ph. 39. τῆςδε νόσου β-ας. S. Ph. 1330. β-α κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι. Ag. 210. ἀνὴρ, ὅςτις ἥδεται λέγων ἀεὶ, λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ὢν β. S. Ἀλήτ. III. β. φάτιν τήνδ' εἶπε. S. Ph. 1046. ἐμοὶ δ' ἥ τ' ἄγαν σιγὴ β-ὺ δοκεῖ προςεῖναι. S. A. 1251. β. ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες. S. C. 1205. σὺ κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἔξω β. αἰτίας ἐλεύθερον. S. A. 445. τοιαῦτα πάθεα μέλεα λέγω λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ. Ae. S. 111. β. καταλλαγαὶ. Spt. 751. τὸ γ. διὰ πολέμου κ. μάχης αὐτὸς βούλεσθαι τὸ δῶμα διαλαχεῖν, βαρεῖα καταλλαγὴ, ἄτε φόνου συμβήσεσθαι μέλλοντος. β-εῖα δ' ἀςῶν φάτις σὺν κότῳ. Ag. 464. β-ὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν. Eu. 155. ὁ τὸ τυχὸν, ἀλλὰ περισσῶς β-ύ. β. φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Ae. fr. 276. νοῦς δ' ἐξι τηλικοῦτος ἀλγήσας, β-ὺς. S. A. 767. ἐγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε κ. ζῶντα κ. θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρὺν. S. Tr. 235. τοιαῦτ' ἀνὴρ δύςοργος, ἐν γήρᾳ βαρὺς. Aj. 1018.

Alia sine Subst. τοῖς κακοῖς μ' εἶναι β-ὺν. H. 980. ἐπικείσομαι β. Rh. 101. παλαίεσθαι β-ὺς. Cy. 674. p. οἶνος δυςχερῶς νικητέος. συναλλάσσειν β-ὺς. Her. 4. p. ἐν τῇ συναλλαγῇ τοῦ βίου. ἐκεῖνος οὐκ ἔτ' ἐςαι σοι β. E. E. 1119. ψυχῇ β-ὺς κέαρ. Dan. 63. τοῖς ξυνοῦσιν ὢν β. E. Dict. XVII. ὦς μοι β-εῖα κ. δόμοις ἐπεςάθης. H. 819. β-ὺ μὲν, οἰςέον δ' ὅμως. Hel. 275. τοῦδ' ἡμῖν β. H. f. 209. σιωπῆσαι β-ὺ. E. fr. CC. μενῶ σ' ἐγὼ ἀραῖος εἰςαεὶ β. S. Tr. 1202. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων. Eu. 920. vitios. β-ὺ δ' ἀμβόασον ὀρανὶ ἄχη. Prs. 572. β-ὺς δ' ἐφίζει. Ae. S. 654. ἐφιζάνει γ. β. κ. ἐρείπει τὸν οἶκον (ὁ πράκτωρ). β-ὺς δ', ὅταν θυμὸς περάσῃς. S. T. 673. δύςκολος, ἀγανάκτησιν ἔχων. ἐξωριάζειν πατρὸς λόγους β-ὺ Prm. 17. sc. ὑπ— ἀρχει, χαλεπὸν κ. ἐπικίνδυνον. β-εα δ' ὀν ὁμῶς φράσον. Spt. 795. β. σύ γ' εἶπας. Ae. S. 343. β. φέρειν. Al. 894. τὰ τοῦ δαίμονος β. I. 1375. ὦ μηδὲν ἐς' οἴκοις βαρὺ. S. Tr 730. δυςμενῆ κ. β-ύν σ' εὕρηκ' ἐμοὶ. S. T. 546.

Βαρύςονος. κακοδαίμων. H. βαρυδαίμων. Τῷ μὴ ὁ β-ν' εἶναι. S. T. 1233. ἐμοὶ· πίθεσθε μὴ β-ως φέρειν. Eu. 784.

Βαρυταρβής. τυμπάνου ἀχὼ — φέρεται β-ὴς Ae. Edon. 51.

Βαρύτιμος. πολυτίμιος, εὔσεπτος. ὑπατοί τε θεοὶ, β. χθόνιοι θήκας κατέχοντες. Ae. S. 25. βαρέως τινυόμενοι καταχθόνιοι θεοί. Potius πολύτιμοι, εὔσεπτοι.

Βαρύψυχος, ον. ὁ βαρεῖαν κ. λιθώδη κ. ἀκίνητον ψυχὴν ἔχων, ἀλλὰ μὴ πρὸς πόλεμον ὁρμητικὴν, κ. πρόθυμον. Ad Aj. 319. πρὸς γ. κακοῦ τε κ. β-ου γόους τοιούσδ' — ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν. Aj. 319. μικροψύχου, καταπεπτωκότος τὴν ψυχήν. et δειλοῦ. et βαρύφρονος, βαρυδαίμονος.

Βάσανος. δοκιμασία, κρίσις, ἐξέτασις. Βασανίζων. ἀκριβῶς ἐξετάζων. Aristph. Acharn. 647. ἀπὸ τῆς βασάνου τῆς χρυσοῦχῆς λίθου. Παροιμία Βάσανος λίθος. ἐπὶ ἐξεταζόντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις παρόσον ἡ Λυδία λίθος τὸν χρυσὸν βασανίζει. Su. λίθος οὕτω καλεῖται, ᾗ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. βασανίσας. δοκιμάσας. Πολὺ δ' ἐςὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου παρ' Ἀττικοῖς. Harpocr. ὅτι τὸ β-σθαι ἐπὶ τῆς δοκιμασίας — λέγεται κ. ἐπὶ κολαζομένων διὰ τῶν τιμωρητικῶν ὀργάνων. Λέξεις ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ in B. Anecd. II. 323. πρὸς ὅτου δὴ β-ῳ ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδ. S. T. 495. ποίῳ λογίσμῳ, τίνος πράγματος κρίσει χρησάμενος, τοῖς λεγομένοις πιςεύσω κατὰ Οἰδιπόδους ἐξετάσει, κρίσει. εἰς β-ον εἰ χερῶν. S. C. 835. p. εἰς μάχην, ἀμίλλημα. β-ῳ δ' ἡδύπολις S. T. 510.

Βασίλεια. Ἀττικῶς. βασίλισσα. Ἑλληνικῶς. Moer. A. κρείσσων. M. 445. φήμαν πέμπων β-α. H. 158. φθιμένην τὴν β. Al. 81. β. γύναι χθονὸς. E. E. 988. 997. δέμας ἀλλόχροον β-ας. H. 176. τὴν β. δεξώμεθ' ὄχων ἄπο. I. A. 599. An. 1056. ἡ φύσει μὲν ἦν β. Aj. 1302. τάλαινα. Phhaët. Herm. II. 66.

ὅς πρῶτος (ἐν-γνώμᾳ) τόδ' ἐβ-σε. Prm. 888. καὶ καταρχὰς ἐνόησε τοῦτο. opp. γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν.

Βατάνωχος. Β-ω παῖδ' — Ἄλπιζον. Prs. 978.

Βατεύειν. (βατεῖν). πορεύειν, πορεῖν. H. βαίνειν. τάφον β-σουσα τὸν αὐτὸν. E. S. 1003.

Βάτης. ἐπιβάτης. vector in navi. νεὼς μὲν ἐκπεσὼν β-ης. Valck. in D. p. 249.

Βατός. δεινὸς γ. ἕρπειν πλοῦτος ἑς τε τἄβατα κ. πρὸς τὰ β. S. Aload. XI. per invia perviaque. et B. Anecd. βάσιμος τόπος.

Βαυβᾷν. κοιμᾶσθαι. οἷον Ἡ δὲ προσκαλεῖτό με β. μετ' αὐτῆς. Eust. 1761. β-ῶμεν εἰςελθόντες. E. Syl. VI. Βαβᾷν (scr. βαυβᾷν) ἀντὶ τοῦ καθεύδειν. Εὐριπ. Συλεῖ, Βαβᾶμεν. Κάνθαρος Μηδείᾳ, Βαβήσομεν. Praeter Hesychium praebet Βαυβᾷν ex Aristoph. Grammatico Eustath. in Od. ξ. p. 546. 3. Valck. in Diatr. p. 211.

Βαΰζειν. ὑλακτεῖν, ἀσαφῶς λέγειν. H. νέον δ' ἄνδρα β-ει. Prs. 13. ἤτοι νεότητα ἀνακαλεῖται ὁ θυμός et ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία. Λείπει δὲ τοῦτο.

Βαφή. tinctura, χρῶμα, φάρμακον. ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ β. Prs. 315. τῇ διὰ τοῦ αἵματος. κρόκῃ β-ᾷς δ' ἐς πέδον χέουσα. Ag. 245. εἱμάτων β. 960. πολλὰς β. φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. Ch. 1005. ὡς πολυτελοῦς τοῦ ὄντος τοῦ ἱματίου κ. ἠφανισμένου τῷ αἵματι. ἑκατογκεφάλου β-αῖς ὕδρας. H. f. 1188.

Metaph. οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ β. Ag. 620. ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς β. τοῦ χαλκοῦ, ὅτως οὐδὲ ἡδονὴν ἑτέρου ἀνδρός. Quam vulnera ferro illata. κἀγὼ β-ῇ σίδηρος ὥς ἐθηλύνθην σόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός. Aj. 652. βεβαμμένος ὑπὸ ἐλαίου.

Βδελύκτροπος, ον. ἄπτεροί γ. μὴν ἰδεῖν αὗται (Γοργόνες) μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδ-οι. Eu. 52. ἅς τις βδελύξαιτο κ. ἐκτραπείη μισήσας· σκυθρωποί, ὡς δυσειδεῖς.

Βέβαιος, ον et α. ἀσάλευτος, ἀσφαλής, ἀμετάβλητος. H. μόνιμος, πιστός. Ἀρετῆς β-αι δ' εἰσὶν αἱ κτήσεις μόναι. S. Eriph. I. ὁ ὄλβος οὐ β. Ph. 561. H. f. 512. ὅτε πλοῦτος β. ἄδικος. E. Erechth. IX. ἡ φύσις β-ος, οὐ τὰ χρήματα. E. E. 941. φίλος β-ότερος. Prm. 297. μονιμώτερος. β-ον εἶναι τοῖς φίλοις. I. A. 347. νοῦς οὐ β. I. A. 334. σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ κ. β-ος. S. Ph. 71. εἴπερ Ἑρμῆ τήνδε πομπεύω τέχνην β-ον. S. Tr. 621. τοιαῦτά σου ὤστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα β. S. A. 1086. δεικνὺς ἐνταῦθα, ὅτι ἃ σὺ ὑπολαμβάνεις ἐξ ἡμῶν ἐπὶ σοὶ φέρεσθαι κέρδους χάριν, ψευδῶς λογίζῃ. ἄκεά τ' οὐ β. Eu. 500. ὅτε καρπίμου θέρους β-ον sc. τέκμαρ. Prm. 456. πιστόν. εὐσεβεξάτη ψῆφος β-αία τ'. E. E. 1263. κρίσις. τὸ σὸν β. ἔτι μοι μένει; Or. 1275. p. πίστις, βεβαιότης. β. οὐδὲν τῆς ἀεὶ τύχης ἔχων. Hel. 721. β. οὐδέν ἐστιν ἐν θνητοῖς γένει. E. fr. B. 4. μέτασοι, οὐ β-α. H. f. 1093. β-α τἀπὸ σοῦ; E. E. 280.

Adverb. β-α οὐδεὶς εὐτυχεῖ. E. fr. LXIX. τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 15. εἰ β. εὖ φρονεῖς. H. f. 1121. β-α χαίρει· περιτροπαῖς γ. αἱ τύχαι — πηδῶσι. Tr. 1205. Herm. p. vulg. τοῖς τρόποις γ.

Βέβηλος. Β-α τὰ μὴ ὅσια, μηδὲ ἱερά. ὅτως Σοφ. Lex. Sang. β-ος. ἀκάθαρτος ἢ ἀμύητος. B. Anecd. I. 179. ὁ μὴ γινώσκων τὰ μυστήρια, et Tim. ἀμύητος. H. ἀνίερος, ἀμύητος. τόπος ὁ ἀκάθαρτος κ. βατὸς πᾶσι κ. βέβηλος ἀνὴρ ὁ μιαρός. et ὁ ἐν ἀνιέροις τόποις ἄξιος διατρίβειν. Σοφ. δὲ ἐν Συνδείπνῳ β-ον τὸν ἰδιώτην φησί. E. M. et S. in S. C. 10. οὐ θέμις β-ον ἅπτεσθαι δόμων. E. Prometes. I. β-α κ. κεκρυμμένα. Her. 405. πῶς β. ἅλσος ἂν ῥύοιτό με, Ae. S. 512. τὸ πᾶσι βατὸν κ. μὴ ἱερόν. θάκοισιν — ἢ πρὸς β-οις, ἢ πρὸς ἅλσεσιν θεῶν. S. C. 10. τοῖς πᾶσι βασίμοις τόποις μηδὲ ἀνειμένοις θεοῖς. ἐκ μεταφορᾶς δὲ β-ους τοὺς ἀμύητους φασὶ κ. ἀκαθάρτους. β-ον. S. Ἀχαί. IX.

Βέλεμνον. βέλος, τόξον, κεραυνός. et E. M. B-α. βέλη. ἔστι δὲ κ. ῥῆμα παρὰ τὸ βέλος, βέλεμος ὡς ἔχω, ἔχεμος, τήλεμος. φρουρουμένου β-α. An. 1137. δαμεὶς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ β. Ag. 1497.

Βέλος. πᾶν τὸ βαλλόμενον, τόξον, κεραυνός. et Βέλεμνον, telum. B. Anecd. τραῦμα. Effectum p. causa efficiente. cf. αἷμα p. μάχαιρα. S. 1394. τροφή p. τόξον. S. Ph. 1125. De discrimine inter βέλος et ἔγχος v. in hoc ipso. Metaphor.

c. *Adj.* τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖν τὰ θεῶν ἀμάχητα β. S. Ph. 198. θερμοῖς ἀπλῆ βέλεσι πυρπνόου ζάλης. Prm. 371. τινάσσων χερ πυρπνόον β. 917. κεραυνόν. et infra Prm. 35 Spt. 438. 498. S. Tr. 1087. E. S. 860. δυςκύλων πάγων αἴθρια κ. δύςομβρα φεύγειν β. S. A. 358. ἐπίλογχον. H. 222. κίσσινον. B. 25. λογχωτὸν. 760. ὀξυθήκτῳ. E. E. 1159. σιδαρέοις. Or. 1309. πόλλ' ὀμῶ. An. 1133. πλευροῖς πτὴν' ἐναρμόσας β. H. f. 179. ἐναίρων πτανοῖς. 367. ἀντίπρωρα σείοντες β. E. E. 846. τὰ πολλὰ β-εα παμμιγῆ γᾶς ἀπ' Ἀ. ἦλθ' ἐπ' αἶαν. Prs. 267. βέλεσι τοῖς Ἡρακλείοις. S. Ph. 1406. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ β-η ἱππάλων Ἄρης σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν β.; Ch. 160. χεροῖν ὡς ἄφυκτ' ἔχων β. S. Tr. 265. ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον β. κατωβάτης κεραυνός. Prm. 358. Ἀργεῖα μίξαντες β. Ph. 889. β. γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον ὀράνην ἐξέψεν. Ae. fr. 359. Athen. Deipnos. I. 30. ἄςρων ὑπέρτερον β. H. 531. κρύψω τόδ' ἔγχος τοὐμὸν ἐχθιστον β-ῶν. Aj. 658. τὰ πολλά τε γράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου β-η. S. C. 1515. ἐπαίσθην ὡς διαντιαίῳ β. Ch. 181. ἐκρώσθην. ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι. οὐ γ. ἔχω χεροῖν τὰν πρόσθεν β-έων ἀλκάν. S. Ph. 1151. κεραυνοῦ μιν β. ἐπισχέθοι. Spt. 438. κρατοῖ. ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον β-ος κεραυνοῦ. S. Tr. 1087. τόξευσον κατ' ἐμοῦ τὸν κεραυνόν et ὦ κεραυνὲ, εἶθε με λάβοις. διὰ χεροὸς β. φλέγων. Spt. 498. κεραυνόν. τρέψον εἰς ἐχθροὺς β. 240. ὡς πλεῖς' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἱάπτεσθαι β-η. 529. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰδύνοι β. Ae. fr. 379. β-έων θήριος Ἅλας. Aj. 1213. β. τι προπέμψατε. S. Ph. 1205. δέχου βέλη τάδε. 1287. τοῖον φαρέτρα Λοξίου σοῦζει β. Rh. 979. δάμαρτα κ. παῖδ' ἐνὶ κατέςρωσεν β. H. f. 1000. ἀνδρὸς ὑποςῆναι β-ος. 1350. λιπεῖν β. E. E. 1217. χαῖρε Ζεῦ, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ τόξοις ἱάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς β-η. Ag. 518. τάνδ' αἰχμῇ β-εος κακῶ ξυνεῖλε. S. Tr. 884. Ἀλχμὰ οὐ β. διέπτατο. E. S. 860. ὁ κεραυνὸς ἀφιέναι τὸ β. E. Phil. Valck. D. p. 126. μεθῆς β. S. Ph. 1300. εἴργων β-η. Ph. 1081

β-σί τ' ἀμφέβαλε. H. f. 422. ἦν τόδ' ὀρθωθῇ β. S. Ph. 1299.

Alia Metaph. κέντημα γλώσσης, σκορπίου β. λέγω. Ae. Xantr. 155. ἡμῖν πᾶν τετόξευται β. Eu. 566. μαλθακὸν ὀμμάτων β. δεξιθυμον ἔρωτος ἄνθος. Ag. 748. ἔβαλ' ἔκαγον θυτήρων ἀπ' ὄμματος β-ει φιλοίκτῳ. Ag, 247. Ζεὺς ἱμέρου β-ει τέθαλπται. Prm. 649. τὸ γ. σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων β-ος ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων κ. λύσσα — κινεῖ, ταράσσει. Ch. 283. τὸ γ. σκοτεινὸν ἡ νόσος. εἰςικνουμένου β-ει βυκόλου πτερόεντος. Ae. S. 565. τῷ οἴςρῳ τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος. τίς θυμῷ β-η ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν. S. T. 894. ἀπὸ θυμῷ κωλύσει βέλη. τὴν θείαν δίκην, ἢ τὰ κακὰ ὁρμήματα τῆς ψυχῆς, ὥςτε ἀποσοβεῖν αὐτὰ τῆς ψυχῆς. et τίς κωλυθήσεται τῆς κακίας δηλονότι, τῷ θυμῷ ἤγων οἴκοθεν ὥςτε ἀμύνειν κ. ἀποσοβεῖν δι' εὐχῶν κ. θυσιῶν· τὰ β-η τῆς ψυχῆς ἤγων τὰ ἁμαρτήματα. *Herm.* εὔξεται. Quis tandem his in rebus, (si contemnuntur divina) irae tela se ab animo suo arcere gloriabitur? Nam — quid opus est cultu reverentiaque deorum? ὅπως ἂν μήτε πρὸς καιρῷ, μήθ' ὑπὲρ ἄςρων β. ἡλίθιον σκήψειν. Ag. 373. τά τε σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι ἀρωγὰ προςταθέντα. S. T. 205, tua, Apollo, tela.

Βέλτερος. τὸν φθίμενον προλέγω β-α τῶνδε πράσσειν. Spt. 322. καλλίω τῶν ἐν ταῖς πολιορκίαις.

Βέλτιςος. ἄριςος, λῴςος. αὐτὸς αὐτῷ β-ος. E. Antiop. XXXIV. ὦ β-ε τέκος. E. Sisyph. III. ἐκ λοχεύμαθ' ὃς. H. f. 252. ὦ φίλτατ' — τέκνον. Tr. 735. τῆς σῆς τόδ' ἔρνος, ὦ τάλαινα. B. 1305. Mea Glycerium. τίς γεννημάτων; S. T. 1167. χρῆσθαι τοῖσι β-οις ἀεὶ. I. A. 503. ἐλῶ τὰ β. Androm. fr. XIII. E. Ep. II. 9. IV. 14.

Βελτίων. κρείσσων, λῴων, ἀμείνων. ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν β-ονα. Br. C. 5. οἱ γόνοι β-ονες. E. Meleag. IX. 5. β-ας φρένας. E. E. 1061. ἀεὶ β-ίον ἂν τέκοιμι τέκνα. E. Meleag. IX. 3. μηδενὸς β-ονες. An. 727. πόλιν ἐκ ἄν τιν' ἄλλην τῆςδε β-ίω. E. Erechth. I. 6. β-ον φρονεῖν. I. A. 1011. ἤν γε β-ίω λέγω. Hel. 1653.

Βένθος. βάθος. ἅλιον. E. Beller. XX.

Βεροεκύντα βρόμον φρύγιον αὐλὸν. Σοφ. Ποιμένων. H. Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδὸν Β-τα χῶρον ἐνθ' Ἀδραςείας ἕδος. Ae. Niob. 143.

Βηλός. ὁδὸς οἰκε. ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι· ὁδὸς, καθμός. H. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου β. πόδα. Ch. 692. al. πηλῷ, quod vid. εἰ δ' ἦν ἀμείψω β. ἔρκειον πυλῶν. Ch. 566.

Βῆλος. δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός. Ae. S. 320. ὁ Εὐριπίδης φησὶ παῖδας εἶναι Β-ου Αἰγύπτιον, Δαναὸν, Φοίνικα, Φινέα, Ἀγήνορα.

Βῆμα. βάδισμα, βάσις. E. G. μὴ κόφον αἶρε β. ἐς Δ. ςρατὸν. Tr. 342. κλεπτικοῖς. Rh. 205. ὃν ἐκ κλινᾶ γᾶ δέξεται εὔφρονι β. μολόντα. S. E. 163. κομπῇ ἡδείᾳ, ὁδῷ. μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου β. ἔξω πόδα κλίνης. S. C. 193. ἰσοπέτρου, χαλκοῦ. τοῦ κατ' ἴσον βεβηκότος τῷ πέτρῳ, ὅπερ ἄνω εἶχε χαλκὸν (Br. χάλκιον) ὀδόν. τοῦτο(ν) δὲ τὸν πέτρον ὑποτίθεται τοῦ ἀβάτου ὅριον. et ὅτι ἀντὶ πέτρας χαλκὸς ἦν. σπεύδῃ πρὸς ἡμᾶς β-ων πορεύεται. An. 881.

Metaph. τὸ πρῶτον β. ἐὰν δράμῃ καλῶς. E. E. 954.

Βῆσσαι. v. Βᾶσσα. ὑδρηλοὶ τόποι. H. Βῆσσα. Πανίας β. Αἰσχύλος. Καλλιςοῖ. Ae. fr. 87. v. Πανίας.

Βία. δύναμις, ἰσχὺς, ἀνάγκη. Inservit circumscriptioni ut πρόςωπον, ψυχὴ, δέμας, σῶμα, μένος, φύσις, ὄμμα, ὄνομα, χρῆμα, κεφαλὴ, κάρα, πρᾶγμα. — Persona. τὸν ἐν Χ. δαμάζει σε βία σίδαρον. Al. 984. ὅτε θήρειος β. S. Tr. 1059. λέοντος, ὕδρας, Κερβέρου. ἄφθιτος. E. fr. CXLV. et S. fr. XXIII. τῇ β. νικώμενον. Hec. 333. ἢ θεῶν β. κ. νέμεσις. S. Ph. 601. βίᾳ. μηδ' ὤθει β. Hel. 452. ὠσθήσει β. 459. ὀχ ἕλξεν αὐτὸν ἐκποδὼν β. Hec. 1282. κόρας β. πορθμεύνας. Ph. 568. μοχλοῖσιν ἐξανασπάσας β. Ph. 1139. ὥς' ἐμοῦ τρέφειν β. S. C. 943. p. ἐμοῦ ἄκοντος. ςέρνα β. διῆκε λόγχην. Ph. 1406. μὴ β. φέρων ζυγὸν. M. 242. χειρὸς ὠσθήσει β. 335. εὐνῆς ἔτλη θιγεῖν β. H. 886. β. γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται. Al. 70. ἃ 'ν β. σπεύδωμεν ἀκόντων θεῶν. I. 378. μήτ' ἀποσπασθῆς β. Hec. 225. ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης β. An. 36. ἐκοιμήθην β. 390. ἀποκτείνειν β. 587. β. παρελθὼν θεὸς. E. S. 231. β. δορὸς. 347. ἀναιρεῖσθαι νεκρὸς β. 472. θάψω. 560. εἰς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιςώντων β. 692. ἐπιςολὰς ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν β. I. A. 315. ἀφαιρεῖσθαι. Hel. 914. β. ἄγεις. I. A. 319. ἑκὼν, ἄβ. 361. κἄλαβες β. 1149. λέκτρα συλᾶσθαι β. 1275. ἐμοῦ β. λαβὼν. I. 1295. ληφθῶμεν β. I. T. 109. εἶλκε κ. β. Tr. 70. β. ξένους θεῶν ἀφέλκειν. Her. 113. β. ἕλκετε τιμᾶς. Inus fr. IV. ἀπεῖργον αὐτὸς μὴ πράσσειν β. Sisyph. I. 10. εὐμενεῖ β. κτίσας. Ae. S. 1073. β. χαλίνων. Ag. 243. θεὸν δῆσαι β. φάραγγι. Prm. 15. σκέλη κίρκωσον β. 74. μηδ' ἡ β. σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν. Aj. 1335. ἡ β. ταὐτ' ἀναγκάζει με δρᾷν. S. E. 256. εἰς βίαν ἄγον. S. fr. XLIII. ἡ γ. ἐκ σοῦ δυςμένεια — ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾷν βίᾳ. S. E. 620. ἄςομοι πῶλοι β. φέρουσιν. 725. τοῖςδε δουλεύω β. 1192. οἵ ποτε Ν. ἔνοικον λέοντα β. κατειργάσασθε. S. Tr. 1094. β. ξυναρπασθεῖσαν Ἀργ. ὕπο. Aj. 498. β. ςελοῦσί σε. S. Ph. 983. ὅταν παρῇ κλέψαι τε χἁρπάσαι β. 644. κατασκάψαι β. 998. ὃς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποςελῶ β. 1297. πόλις β. ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον. S. C. 440. ὃς — ἐξοίχει β. 867. ἄξω β. τόνδε. 874. χειρωθεὶς β. 903. παρίςασαι β. 916. β. ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια. 922. εἰ μὴ μέτοικος τῆςδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι β. τε κἀχ ἑκών. 935. κεῖνον ἐκβαλὼν β. 1343. τοιαῦτά τοί σοι πρὸς χάριν τε κἀβ. λέγω. S. Αἰθ. I. θεοῖς ἄρ' — μὴ μάχου β. S. Λακ. II. ἀβ. λελησμένης. Tr. 373. β. ἐκπέμπομαι. 897. μ' ἁρπάσας. 959. ἦν β. γαμεῖ. 962. γαμοῦμαι. Hel. 839. ἔζευξεν γάμοις. I. 11. 437. β. ἐκπεσὼν ςρωτοῦ λέχους. H. f. 555. β. παῖδα ἄγειν. Tr. 998. τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων β. B. 999, θύελλαί μ' ἥρπασαν β. Cy. 109. τὰ σπλάγχνα ἐξαμήσασθαι β. 235. ὀδὲν ἦν τοῦτο β. 257. ἃ παρεσπεύαζον ἐκ μόχθων β. H. f. 1369. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι β. S. C. 815. βιαζόμενος τὸς συμμάχους κ. φύλακας.

πρὸς βίαν. initio omisi. p. βίᾳ, βιαίως. εἰ μὲν πρ. β. κρίνειν θέλοις. S. Tr. 388. θάψειν ἐμοῦ. Aj. 1327. ὠθουμένη. Hec. 406. Or. 705. M. 1216. μηδὲ πρ. β. φύσει φρένας. S. Tr. 1463. πορεύομαι. S. C. 845. τὸν ἄνδρ' ἄγειν κ. μὴ δόλοισιν. S. Ph. 90. ἀ γ. ἐξ ἑνὸς ποδὸς ἡμᾶς τοσούςδε πρ. β. χειρώσεται. 92. δ' ἐκ ἄν λάβοις.

103. κἀξ ὁδῦ μ' — πρ. β. ἠλαυνέιην. S. T. 805. ἤ γ'. σε πρ. β. παρασπάσει γνώμης. S. C. 1185. τὸ πρ. β. πιεῖν ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῇν βίᾳ. S. fr. XLIII. πρ. β. ἐμῦ. Aj. 1327. S. C. 657.

βίᾳ c. Genit. Nomin. Substant. et Pronom. initio omisi. β. δαιμόνων. Ph. 875. Ἀπόλλωνος. Spt. 731. τῶν κρεισσόνων. Or. 709. θεῶν. 875. θυμῦ. Al. 832. βιασθεὶς δὲ κ. ἀναγκασθεὶς ὑπ' ἐκείνυ. κρατῦ β. Aj. 1176. δίκας. Ae. S. 432. παρὰ βύλησιν. πολιτῶν δρᾷν. S. A. 79. 907. νόμυ β. 59. φίλων. S. C. 854. τῦ περὶ ταφῆς ὄντος, ἢ τῦ ὀφειλομένυ παρὰ τῶν οἰκείων πρὸς τὰς συγγενεῖς γενέσθαι.

Periphrast. κλεινὴν Πολυνείκυς βίαν. Ph. 56. Spt. 562. Τυδέως β. 556. Πολυφόντυ β. 433. Λασθένυς β. 605. Αἰγίσθυ. Ch. 885. alibi alia convenit περιφραστικὴ φωνή, ut hic βία. Ἰφίτυ β. S. Tr. 38. Ἀμφιαρεω. Spt. 554. Ὀδυσσέως βίας. S. Ph. 321.

βίαν. μισεῖ ὁ θεὸς τὴν β. Hel. 909. τὴν β. σκήψασ' ἔχεις. Hel. 840. περιβλέπων β. I. 624. β. δράσης μηδὲν. H. f. 215. p. βίᾳ, βιαίως. β. δ' ὅτιν' ἐξοπλίζει. Ae. S. 97. nullam vim armat. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβῃσι δυςφιλῆ β. Eu. 54. p. ἰσχὺν, μένος. ἄνομον ὑπέροχον β. S. Tr. 1095.

Persona. Κράτος, Βία τε, σφῶν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δὴ. Prm. 12.

Βιάζειν, βιάζεσθαι. Med. et Passiv. βιαίως κρατεῖν, ἀναγκάζειν, ἐπείγεσθαι, ἀδικεῖν, ὑβρίζειν. ᾧ β-σθαι πάρα. Aj. 1161. ἀναγκάζειν πάρεςι. πᾶσαν β-εται πόλιν. Or. 1623. τί β-ει; M. 339. ψυχὴν β-υ. H. f. 1366. μ' ἡ φύσις β-εται. E. Chrys. 1. β-ει χειρὸς ἐξαρτωμένη; H. 325. πεπρωμένη ἡμέρα β-εται. Al. 145. β-ει μ' ὃ θέλοντα δρᾷν τάδε. 1119. ὅςτις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμυς β. S. A. 663. p. βίᾳ ὑπερβαίνει. ςόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος, β-η κ. πρὸς ἡνίας μάχῃ. Prm. 1010. ἀνθίςασας. αὐδῶ πόλιν σε μὴ β-σθαι τόδε. Spt. 1021. p. ἀδικεῖν, ὑβρίζειν. πάντων ἄριςον, μὴ β-σθαι θεὸς. S. Thyest. III. ἤ γ. πρὸ Μοίρας ἡ τύχη β-εται. S. fr. inc. IV. p. σθένει, δύναται. (Phaedra.) ἀνθ' ὧν βιασθεὶς πολλὰ, κἀντιβὰς. S. E. 575. ὡς β-ομαι τάδε. S. A. 66. ξυγχαίρυσιν — ἀγέλαςα πρόςωπα β-μενοι. Ag. 794. invitis maxillis rident. ἐκ σῦ β-ονται τάδε. S. A. 1073. κ. οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄνω ἄταφον. ὧν ἐτ β-νται ἀλ mortuos refertur. Erf. β-εται ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης. Ag. 1511. ἐπείγεται. β-μεσθα. Her. 71. p. ἀδικυμεθα. ἡμῖν ἤ βιαςέον τύχην. Rh. 584. τῦτο τῦνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν. S. T. 524.

Βίαιος, ον et α. violentus, ἀναγκαςικὸς, ἄκων, ἀκύσιος, παράνομος. φόνον. An. 1243. δίκας β-ων γάμων. I. 445. ἁλμάτων. Hec. 1262. ἅπερ ὀχ ὁ ἀλλόμενος δρᾷ ἑκυσίως, ἀλλ' ὑπό τινος ἑτέρυ ἀναγκαζόμενος πράττει. ἀκυσίων. β-α πολεμίων κακὰ. E. fr. III. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων β. ἐμῶν. Ae. S. 832. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς β. εἶναι; Prm. 737. σκληρὸς δυναςής. λόγχῃ β-ᾳ γ' Ἕκτορος ςροβύμενοι. Rh. in Valck. D. p. 94. ὡς β-ας ἔχεται πανδήμιος πόλις ἐπὶ νόσυ. S. A. 1141. β-ῳ χερὶ. Her. 103. 107. τῷ β. κάγρίῳ τὸ μαλθακὸν — τῦ λίαν παρείλετο. E. fr. XXIV. ἀνδρὰς. E. S. 308. πόνια κτήνη — μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ β. Ag. 1[illegible] p. βίᾳ. ὡς β-ας ἔχεται πόλις ἐπὶ νόσυ. S. [illegible] 1140.

βιαίως. θανῦσα. Hec. 814. βρέφος μαςῶν β. ἀποσπάσας. I. A. 1152. ἀπὸ δ' ἀντομένυ πατρὸς β. Rh. 901. γαμεῖ β. σκότιον λέχος. Tr. 44. ὤθει. 356. ἕλκει με β. Ζηνὸς ἐκ προβωμίων. Her. 80. ἔσχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς β. 925.

Βιᾶσθαι. i. q. βιάζεσθαι. Β-ται δ' ἀ τάλαινα πειθῶ προβιλόπαις ἄφερτος ἄτας. Ag. 392. τῆς δ' ἄτης πειθῶ ἀφόρητος κ. βαρεῖά ἐςιν, ἥτις βιάζει αὐτὸς, πρόνοιαν δῆθεν τῦ πλυτίσαι τὸς παῖδας ποιυμένη.

Βιβάζειν. ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Κ. πέδον τιμῇ καθέξον, ἢ πρὸς ἀρανὸν βιβῶν. S. C. 381. ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ, ὡς πορθησόντων Ἀργείων τὰς Θήβας κ. κατὰ τῦτο ἐνδόξων γενησομένων (γινομένων. Vict.) ἤγυν ἐπὶ μέγα αὔξημα et εἰ μηδέτερον αὐτῷ προχωρήσει, κ. πρὸς ἀρανὸν ἀνυψῶσαι τὴν ἔριν. ad astra tollere, ferre. ὑπερβολικῶς. cf. Κατέχειν.

Βίβλινος et Βύβλινος. cf. Βύβλος. πώματος. I. 1195. Hesiod. Ἔργ. β. 207. εἴη πετραίη τε σκιὴ κ. Βύβλινος οἶνος. Proclus in h. locum: ὅτι ὕτος ὁ οἶνος, ὡς ὁ Θάσιος, εὐδόκιμει, λέγει κ. Εὐριπίδης. Moschopulus: Βίβλος, ὥς φησι, ποταμὸς, ἢ πόλις Θρᾴκης. Proclus: Βύβλινος οἶνος, ἤτοι ἀπὸ ἀμπέλυ ὕτυ καλυμένης, ὡς κ. Πράμνειος, ἢ πόλις Θρᾴκιή. Tzetzes. κ. οἶνον βύ-ον πίνε, ἀπὸ Βυβλίας, ἀμπέλυ Θρᾴκίας, ἢ ἐλαφρὸν κ. ὑδατώδη, κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων τῶν περὶ τὴν Βίβλον κ. Λίβανον. ἐκεῖ γ. ὑδροπόται. Theocrit. 14. 4. 15. ἀνῷξα δὲ βύ-ον αὐτοῖς εὐώδη. Sch. οἶνον δηλονότι Θρᾴκης. et Athen. Deipnos. L. I. c. 24. Hes. Βίμβλινος (p. βί-ος) εἶδος οἴνυ κ. γένος ἀμπέλυ ἐν Θρᾴκῃ. κ. ὁ ἁπαλὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος δὲ τὸν ἀπ' ὀρέων β-ων p. ἀπὸ ὁροιῶν β. ad Ae. S. 765. ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐςὶν Αἰγύπτυ. Barnes. ἔνθα Β-ων ὀρῶν ἄπα ἴηα σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ὁέος. Prm. 811. ἀπὸ τῆς γινομένης παρ' αὐτοῖς βύβλυ ἔπλασαν κ. Βύ-α ὄρη-

Βίβλος. βιβλίον. ἐδ' ἐν πτυχαῖς β-ων κατεσφραγισμένα. Ae. S. 944.

Βιβρώσκειν. ἐσθίειν. σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Ag. 1095. ἀνδροφθόρυ βεβρῶτες αἷμα τος λίπος. S. A. 1022. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέ-κε σάρκας. S. Tr. 1054.

Βίδην. εἶδος κρύματος. Σοφ. Ἀκρισίῳ. ὡς ἐκυαλεῖν β. τε κ. ξυναυλίαν. Ἄλλοι βίθυν. H. Βυδοί.

Βιόδωρος, ον. Ἰνάχυ — παῖσὶν β. E. Xan 3. δσα πέμπει β. αἶα. S. Ph. 1161.

Βίος. cf. βίοτος, βιοτὴ, ζωή. — ζωῆς πόρος χρημάτων τὰ ἀναγκαῖα τῦ βίυ. — de plantis. βίος σημαίνει πέντε. τὴν τέχνην, ὡς τὸ ἐμπο κὸν β. ἢ φιλόσοφον, ζῇ. τὸν τρόπον, ὡς χρηςῦ βίυ ἕςί. τὸν παρόντα ἑνὸς ἑκάςυ χρό τῆς ζωῆς. τὴν περιυσίαν κ. τὰς πρὸς τὸ ζῆν σ τελύσας τροφὰς (κ. δὴ κ. τὸ γένος ἀνθρώπειον Ἀριςοτέλης ἐν τῷ περὶ κόσμυ.) in Hec. 12.

c. Adj. ἀκέτι μοι β. ἀγαςὸς. Hec. 169. ἀγ β. τείνομεν. E. Cretens. II, 10. ἀνεπίλη ἠσκηκὼς β. Or. 921. πᾶσιν ἀνθρώποις φιλότε β. Ph. 972. ἐν ὡραίῳ ἵςαμαι β. 975. ἔγκε εἴη εὐτυχέςερος. Ph. 1577. ἀκίνδυνον β. ζῶ M. 248. μὴ μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων β. ἔχυσ' εὐδαίμονα. I. T. 915. εὐκλεὰ θέσθαι

. 1422. λαμπρὸν ποιεῖσθαι. S. C. 1143. ;ατος. M. 810. β. τῇ παρόντος ἐ μνείαν S. E. 392. ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ β. εὐκλεᾶ παισὶ προςθεῖναι β. H. 717. καμνὸν β. I. 56. β. λῴονος ὑμᾶς κυρῆσαι. 1513. τερπνὸν ἐκπλῆσαι β. Al. 167. βελ- 160. ζῆν ἀλυπήτῳ β. S. Tr. 168. ἄλυπος. 2. ἡδύς. E. fr. LI. 3. ἥδιςος. Aj. 554. . S. Ter. VII. τῷ πολυζήλῳ. S. T. 381. ς ἄμοχθον ἐξαίρει β. S. Tr. 147. τίς β. - φίλος; S. A. 548. ἀφθίτῳ θάλλων β. ıyph. I, 17. τὸν μακρὸν β. τείνειν ἐλ- Frm. 537. τὸν πολὺν διαβιβάζειν. μά- γέροντες εὔχονται θανεῖν, γῆρας ψέγον- μακρὸν χρόνον βίου. Al. 673. μακρῷ. Her. ᾧ μακρὸν β. θνητῶν ἔχουσι. S. Creüs. IV. κρῷ χρήζειν β. Aj. 473. τῷ μακραίωνος S. T. 518. Ae. fr. 264. ὁ πολύς. H. 252. ὸς. S. C. 1692. ἀβίωτος. H. 821. τῷ πι- ;. T. 1487. ὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίῳ θέλει τῷ ζυγερῷ. S. Tr. 1016. λυπρὸν ἀντλήσει 998. 1049. κάμπτειν τὸν ταλαίπωρον β. S. ἔτυν ζένευσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον. 45 ἢ ζῶ β. μοχθηρόν. S. E. 599. πᾶς ὸς β. ἀνθρώπων. H. 189. ὁ περίβλεπτος ης. An. 89 δυςαίων ὁ β. E. S. 960. δυς- I. T. 851. β. ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημέ- . f. 1302. δυςτυχῆ τρίβει β. S. E. 602. ς δύςφορον λέξω β. Ag. 859. ἐξ ὀλβίων εὐρεῖσαι β. S. Tr. 284. πλανήτην εἴχετ' Her. 878. ἀθλίω. An. 409. ξυντράπεζον I. An. 659. νησιώτην σποράδα. Rh. 701. αιδα ἀποςυγῶ β. I. 489. ἄπαιδα καρπῶ- . E. Oenom. II. εἶχον οἰκέτην β. I. 1373. ς. E. Sisyph. I. οἳ τὸν ἐμὸν εἶλον β. ον. S. E. 207. ἀνεῖλον. τοῖς αὖ δακρύων ιμβλωπὸν παρέχουσαι sc. Ἐρινύες. Eu. 943. ἐναίσιμον τίει β. sc. Δίκα. Ag. 777. δι- . λαχόντες. E. S. 1086. ὅλον ἔχουσιν β. . 302. μήτ' ἄναρκτον β. μήτε δεσποτοῦ- αἰνέσης. Eu. 521. κακὸν κακῶς νιν ἄμο- τρῖψαι β. S. T. 248. ὅταν δαίμων ἀνδρὸς ς τὸ πρὶν μάςιγ' ἐρείςῃ τῷ β. παλίντροπον. ocr. IV, 5. ὀκ ἔσθ' ὁποῖον ςάντ' ἂν ἀν- β. ὅτ' αἰνέσαιμ' ἄν. S. A. 1156. κάρυυ- β. Ch. 995. ἅτε κ. δορία πτώσιμος ξυν- βίῳ δύντος αὐγαῖς. Ag. 1121. ἁ δὲ μνᾶ- εὐποτμότατος θνατοῖς μελέῳ ἀνέχουσα βίου ἰσόθμον. S. Synd. I. ᾧ μέλει τὰ τῷ β. E. fr. B. 12, 4. τὸν αὐτὸν ἐξήντλησαν Cresph. VII. τὸν ἐμὸν β. ἐ μετακλαίομαι. 13. τὸν καθ' ἡμέραν β. λογίζου σόν. Al. νύκτερον β. αἱρούμενος ἢ ὑπόγαιον. Ae. fr. 153. β. τοιοῦτον — γηρᾶναί ποτε. S. . τὸν τελευταῖον β. κρύψων παρ' Ἅιδην. 1551. τὸν σὸν ἐξόρθου β. S. A. 83.

Adj. in *Nom.* τέρας ὁ β. Hel. 267. πο- πέλειπε β. 1348. τύραννις εἶναι θεῶν β. αι. E. Archel. IX. ὁ β. ἀληθῶς ὁ β. Al. ίφρα με β. ἔχῃ. S. E. 225. πρὶν αὐτῷ β. ανθῇ κ. τελευτήσῃ βίον. S. Tyndar. 2. ν. Ph. 1278. ἡμὸς ἐν φάει β. 1287. ἦ ρται. H. 376. εἰ ἦν σοι μὴ 'πὶ συμφοραῖς . παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ β. E. S. 550. ν αὔξεται β. Inus fr. XVII. ὁ τῶν γεωρ- E. fr. XLVII. θνητῶν τῶν ταλαιπώρων β. E. Antiop. XXV. ὁ βίος ὄνομ' ἔχει. E. fr. CXXII. ἀρκείτω β. Ag. 1315. satis vixi. τέκνων μοι μή τι συλᾶται β. H. 799.

Genit. ἀπαλλαχθήσομαι β. H. 357. ἀπηλλάχθη. Hel. 101. 309. ἀσιτεῖ εἰς ἀπόςασιν β. H. 277. ὠρφανισμένος β. S. Tr. 942. μεταςῆναι β. Al. 21. Πάριν νοσφιεῖς β. S. Ph. 1427. μὴ ςερηθῆναι β. Hec. 338. τοῦτό μοι πρῶτον β. 350. β. τὸ πλέον μέρος. Or. 203. ἀνδρῶν πρῶτον ἐν συμφοραῖς β. κρίνοντες. S. T. 33. β. τερπνὰς ἀκοάς. M. 194. πολλά σε ζηλῶ β. S. Ter. VI. β. χάριν μεθεῖσα. M. 226. ὄνησις. 254. εἰς τέρψιν β. Cy. 520. β. θέλεαρ. Hel. 761. ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποςάντες β. M. 1039. τῷ κατὰ τὸν ᾅδην βίῳ ὡς καὐτοῖς κατοιχομένοις ὅσης τινὸς ἑτέρας πολιτείας et Flor. 6. καὐτοῖς καταχθονίοις. οἷον τέρμονα β. ἕτλης. Ph 1361. πρὸς βαλβῖδα λυπηρὰν β. M. 1245. τέλος κάμψαιμ', ὥσπερ ἠρξάμην β. H. 87. πρὶν ἂν τέρμα τῷ β. περάσῃ. S. T. 1530. ῥοπὴ β. μοι. S. C. 1508. p. τέλος. ὡς τελευτὴν τῷ β. μέλλει τελεῖν. S. Tr. 79. ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰςορῶσι τῷ β. S. A. 581. ἀλλά μοι β. ὁότε πέρασιν. S. C. 102. ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος β. τελευτή. 1473. ὀλβίως γ' ἔλυσε τὸ τέλος β. 1721. πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν β. S. A. 896. εἰσὶν ἡδοναὶ πολλαὶ β. H. 382. πάθος δυςεκπέραντον β. 678. ἐν ἀσφαλεῖ β. 785. ποιμναις τὰ πλεῖςα τῷ β. ξυνεπόμην. S. T. 1125. ἀλλαγῇ β. 1206. ἀβίωτος β. τύχα. H. 868. κακὴν ἔμπορον β. 964. ὐδέ μοι χάρις β. 1408. τίνα β. ἐλπίδα προςδέχωμαι. Al. 128. καλῶς αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον β. 292. ἀντὶ τῷ ἥκοντος. τέρψιν ἐξείλω β. 348. μακρὸν χρόνον β. 673. πικρὰν σύγχυσιν β. An. 291. ἁμαρτάνει β. 373. εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς β. An. 407. πρὸς τὸ μαλθακὸν β. E. S. 883. σμικρὸν τὸ χρῆμα τῷ β. 953. τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα β. I. A. 20. προςάτην τῷ β. τὸν δῆμον ἔχομεν. 449. ἢ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναιψε β. Tr. 1252. ἵτ' ἐπὶ τάλαιναν δόλειον ἀμέραν β. 1331. καί τι τερφθῆναι β. I. 1376. ὅςις ἐν κακοῖσιν ἐμείρει β. ἢ δειλός ἐςιν, ἢ δυςάλγητος φρένας. S. fr. XXXI. εἰσὶ μητροὶ παῖδες ἄγκυραι β. S. Phaedr. IX. χρόνος ἅμα κραταιᾷ τλημοσύνᾳ β. S. fr. VIII. παρ' οἷαν ἤλθομεν ςαθμὴν β.; I. 1514. p. ἀγῶνα, κίνδυνον. τῷ β. ὐδεὶς πόθος. S. E. 822. πόθος. H. f. 316. ἔρως β. E. fr. LXXXI. 9. β. κέλευθον ἄθεον. H. f. 433. μικρὰ τὰ τῷ β. 503. sc. τὰ ἀγαθὰ, καλά. γλυκεῖα φροντὶς β. E. Aeol. XV. ἡ ἀτιμία τῷ β. E. Erechth. II, 17. τῷ β. μεταςάσεις. E. Oedip. XI. φθοραὶ β. E. Plisth. VI. ἔρωτες παντοῖοι β. E. Rhadam. II. τὸ δυςτυχὲς β. E. fr. CL. λυμαντὴν β. S. Tr. 793. ἢ λύμη β.; S. E. 1195. φύσιν κατειακασθέντε κ. β. τροφὰς. S. C. 338. β. τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ. 341. ἐκ ταῖνδε τροφὰς ἔχω β. 446. τὰ λοίσθι' αἰτῇ τῷ β. 583. πῶς γ. β. δύςοιςον ἕξομεν τροφὰν; 1686. μὴ φείσῃ β. S. Ph. 749. παρ' ὐδὲν τῷ β. κήδεσθ'. S. E. 1328. φροντίζειν. παλιντυχεῖ τριβᾷ β. Ag. 471. εἴπερ τι τῷ σαυτῷ β. κήδει. S. T. 1060. εὐτυχὴς δέ τοι ὅςτις τάχιςα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν β. Prs. 505. τῷδε κοινωνεῖν β. E. Phil. in Valck. D. p. 129. ὡς ῥᾷςα τἀναγκαῖα τῷ β. φέρειν. Hel. 261. S. Thyest. III. 5. sc. κακά.

Dat. ἀμιλλᾶσθαι β. H. 426. τοῦτο ἐν β. σπά-

νιον μέρος. Al. 477. ἥδεσθαι. 1087. εἶτι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῷ β. H. f. 1118. ἔ σοι τῷ β. ξυνέσπετο. S. T. 1523. θεῦ κατασκευὴν β. δόντος. E. S. 214. μέγιστον ἐν β. κειμήλιον. Rh. 654. πλείστη ἀρετὴ τοῦδ' ὑπάρχον ἐν β. E. Aeol. XX, 3. τοὺς τεκόντας ἐν β. σέβει. E. fals. cit. IV. κασίγνητον β. θάλλοντα. S. E. 952. ζῶντα. πάντων ἄμμορος ἐν β. κεῖται μῦνος ἀπ' ἄλλων. S. Ph. 182. 1188.

Accus. ἃ τὸν τοῦδ' ὅποτ' εὐφρανεῖ β. S. C. 1353. ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ β. φέρει. Aj. 802. τὸν β. σκοπεῖν, μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. S. Ph. 505. ὁᾷσα τὸν β. φέρει. S. T. 983. κατοίκτειρον β. I. A. 1246. σερεὶς. Hel. 94. ἀπεσέρηκας τὸν β. S. Ph. 931. 1282. ἔσφηλε. E. Aug. VI. ἀμέρσας. Hec. 1028. cf. Ἀμέρδειν. ἢ β. τίνα; S. T. 1124. sc. μεριμνῶν. ἀπολέμῳ χειρὶ λείψειε β. Hec. 1034. λωβᾶται β. S. A. 54. ἐκπλήσω. 1270. Al. 167. ἐξέπνευσεν. Or. 496. ὀρθῶς διαζῆν τὸν β. I. A. 923. τὸν β. τελεῖν. S. A. 1114. θοῦ ἀποίσεται β. τῇ μητρὶ. Ph. 1168. εἰς παίδων β. ταῦτ' ἐμηχανησάμην. Ph. 1607. ἅπαις τείνεις β. M. 670. ἐκτείνειν. E. S. 1109. μηκῦναι. H. f. 143. ἡμὶν ὀρθῶσαι. S. T. 39. ἐκπονεῖν β. λίαν. H. 467. ἐνοικῆσαι. E. S. 535. ἐν ἐλπίσιν ἔχειν β. Inus XVIII. εὐκλεῶς λιπεῖν β. Her. 535. πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων β. E. Scyr. II. 4. ἀπώλεσεν. H. 1032. ἀνέτρεψε. I. A. 25. λύσειν. I. T. 692. ἀπορρήξειν. 974. β. συνευτυχοίην. H. 1119. τελευτήσω. Hel. 846. Hec. 419. Hel. 1682. ἐκσῶσαι. M. 1303. τὸν β. σώζω. S. E. 768. κείνῳ β. σώσαντος. S. Tr. 85. ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν β. διώλεσεν. 465. εἰς ἀρετὴν καταλυσαμένας β. E. fr. CX. i. q. ἐπὶ τὰ καλὰ β. ἄγοντα εὐσεβεῖν. B. 1005. p. καλῶς κἀγαθῶς ζῆν. μακάρων ἐς αἶαν σὸν καθιδρύσει β. 1337. ποικίλλοντες ἀνθρώπων β. p. νόμοις κοσμοῦντες, εὐθύνοντες. Cy. 338. πρὸς γυναικὸς ἀπέφθισεν β. Ag. 1455. ἄφιλος αὐανῶ β. S. E. 819. ἀπὸ γ. λείψω β. S. Ph. 1158. ἐκλιπεῖν β. S. E. 1131. β. λελοιπόδ'. 1448. ἔστ' ἀπέψυξεν β. Aj. 1031. τὸν β. μὴ μὺ 'φέλης. S. Ph. 933. προλιποῦσα. Al. 397. ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν β. An. 383. αἰσχρῶς κ. κακῶς λιπεῖν β. Her. 451. S. E. 1131. ὀλβίσαι δὲ χρὴ β. τελευτήσαντ' ἐν εὐεζοῖ φίλῃ. Ag. 929.

de olea. τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα. Prs. 615. πάρεσι γὺν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ κ. καρπὸς ἐλαίας ξ. τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. Ἀειθαλὴς γ. κ. ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει. Διὸ προςέθηκεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης πρὸς τὸν καρπόν. ὁ γ. διηνεκὴς ὁ καρπός. Blomf. in *βίον* offendit et cum eo Well. quod Sch. hoc prorsus silentio transierit. Mihi *βίον* cum θάλλειν intime cohaeret. cf. Θάλλειν.

p. *victus.* περιῤῥείτω β. S. E. 363. τἀναγκαῖα τῷ βίῳ, τὰ πρὸς τὸν βίον. πολυκτήμων βίου. I. 581. πολὺς. E. S. 861. πορφυροῦς θαλάσσιος. E. Sthenob. III. ὁ μικρὸς. E. Menal. XV. τῷ β. ἐνδεὴς. E. S. 873. φειδὼ β. H. X. τίκτεται β. Δημήτριον sc. ἡ δὲ γαῖα. Ae. fr. 36. ἐφήμερον. E. fr. dub. XXXV. γάμοις εὑρεῖν βίον. Ph. 403. αὐτὸς εὕροιμ' ἂν β. 1613. β. κεκτημένος. E. Antiop. VIII. κτᾶσθαι πλεῖστον κ. β. τέκνοις. E. S. 450. β. ἐπαιτῶν. Rh. 715. προςαιτεῖν. Hel. 519. ἐκ μὴ ἐχόντων β. 440. β. ξυλλέγειν. E. E. 81. ἐκλιπὼν νόμον βίου. ... δεῖ βίου. E. Beller. XVII. 12. ὅςε μὴ σπανι... ποτὲ σχεῖν τῷ β. S. T. 1461. σπάνις β. Hec. 12... σπανίζοντες β. E. S. 240. Rh. 170. E. E. 232. ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν β. S. C. 1364. οὐκ ἔχω β. E. Sthenob. I. ἄτερ β. E. fr ... CLXXXVII, 4.

Βιοσερής. σιτήσεως ἐνδεής, τροφῆς. β-ῆ χω... ρῶντα. S. C. 746.

Βιοτεύειν, τὸ ζῆν. β - ων. συζῶν, συναναστρέ... φων. βιοῦν μὲν τὸ ἐξάγειν τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ... τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. H. ἀβίωτον τὸν ἐπειτ... χρόνον β-εύσει. Al. 242.

Βιοτή, - ά. cf. βιοτός et βίος. τὸ ζῆν, ζωή, ... τὰ πρὸς τὸ ζῆν. H. Etiam in Plural. μετρία β-... σώφρονος τραπέζης. E. fr. CLXIII. β-ᾶς εὔπα... δος ἐχοίμαν. I. 490. ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου β-... ἐπεκύρσαμεν. Prs. 850. ἁπλῶν ἂν εἶχε ζωᾶς β-ά... H. f. 664. ὦ δυςάνου β-ᾶς. Hec. 199. οἰκτρ... 457. συγεράν προλιποῦσα. M. 147. ὀλέθρι... 993. ἔνθα δόξα φέρει κλέος ἀγήρατον β-ᾶ. I. A. 567. πολύμοχθος β. θνητοῖς. E. fr. CLX. ν... τιπόλιν Ζαγρέως β-ᾶς. E. Cretens. II. παν... κρυπτον ὕπω β. κατέσχεν. S Ph. 691. ἀγιςεύει. B. 74. τάκει β. M. 141. πῶς ἀπαλλάξω β. πόθ... H. 1385. ταύταν φέρομαι β. An. 787. ταύ... ἔχειν β-ῆς φύσιν. S. Ph. 165. ἐπὶ συγχύσει β... I. A. 551. τανυφλοῖν γ. ἰσαμέριος ὅςτις αἰγε... β-ὰν ἀποβάλλει. S. fr. XXXIV. 4. πόθεν γ. ... β. S. Ph. 1159.

Βίοτος. vid. *βίος.* — χρημάτων πόρος. E... in Plur.

c. *Adj.* καλὸς γ. ὁμὸς β. S. E. 393. τὸν ... αὐτῷ. S. T. 612. εὐδαίμων. Or. 1659. τερ... διάξειν. M. 1355. τὸν λοιπὸν β. S. C. 619. ἄλυπον οἰκεῖν. E. Teleph. XXII. β. εὐ... ἔχειν. S. Tr. 81. νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀν... τυχεῖς β. ὁότε. Eu. 947. β. εὐαίωνα διήγαγες. Prs. 708. β. ὤγκωσας μέγαν. An. 320. cf. Ὄγκῶν. H. 938. ὅτις μερόπων ἀσινῆ β. διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψειτω. Ch. 1010. ἄφθονον. Prm. Sol. 184. βραχὺν β. ἐμπνέων ἔτι. H. 1246. κατα... λύσασ' ἐμμοχθον β. E. S. 1005. ἐμὲ ὁ πολ... ὑς ἀπολέλοιπεν β. ἀνέλπιςος. S. E. 185. τὸ πλεῖ... τῷ βίῳ ἐβίωσα ἐν κακοῖς, κ. ὁ πλείων με, φ... βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γ... νομένην, ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἀδικίας Ἀγ... μέμνονος πέπρακται. ὁ μάσσων β. ἦν τα... πρόσω. Prs. 705. τρίσσων β-ων ἐνὶ. E Be... XVI. δι' ἀπειροσύναν ἄλλῳ β. H. 195. β. ... τὸν αἰὲν ἕλκω χρόνον. Or. 206. ὡς λελοιπότ... κεῖνον τὸν αἰεὶ β. ἐξεπίςασο. S. C. 1584. τὸ μ... κρὸν γῆρας, τὴν ζωὴν et Su. λυπρὸν διάξω... ἀλγεινόν τ' ἐμοὶ. M. 943. Al. 1037. τὸν ἐμὸν ... κατέχοις. Or. 1692. sc. ὦ Νίκα. ἄτεκνον ἔλαβ... ἀρὰ β. I. 791. τὸν ἄκυμον θῆκεν β. βροτοῖς. ... f. 699. ἡμῖν β. ἐκ πεφυρμένου κ. θηριώδους δι... ςαθμήσατο. E. S. 201. p. ἐξήγαγε. λαθίπονο... δ' ὁδύναν ὅτ' ἔνδοθεν, ὅτε θύραθεν ἔςι μοι ἐξ... ανύσαι β. S. Tr. 1023. τὸ δ' αὖξει β-ω πολ... πονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. 117. β-ον μ... λιπόντες ἐνθάδε. Ph. 1240. εἰ γ. κατ' ἀνδρὸς β-ος ἐξογκώσεται. H. 938. ἐπαρθήσεται et ἡ πανουργία αὐξάνεται. πρόσω ἤδη β. H. 795. ἴσωσον β. κ. ψυχὰν. Al. 932. cf. Il. Π. 453. ψυχὴ κ. αἰὼν et θυμῷ κ. ψυχῆς Λ. 334. Monk. ὁ τᾶς

ἡσυχίας β. B. 389. τίνα βίοτον ἐκ ἔτλας; Hel. 220. τηλοῦ οἴκων β. ἐξιδρυσάμην. E. fr. CXCVI. λέλοιπεν β. Hel. 229. σαρκὸς εἰς εὐξξίαν ἀσκοῦσι β. E. Antiop. VII. ἵν' ἐκπεράνῃ β. H. f. 429. ὑποσφάγει β. εἰς ἅιδαν. 737. ἐκ λαμπρῶν νεύει β-ος. E. Andromed. XIX. ὅτε β-ον ὠφελεῖ. E. Erechth. X. β-ος ἀνθρώπων πλάνη. E. Rhad. II. 8.

in *Genit.* ἐν β-ῳ προτελείοις. Ag. 726. β. ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις. H. 261. ὡς τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἄ σοι κτητὸν β. μέρος ἐξὶν. 1295. πρώραν β. Tr. 103. τίνα πότμον εἴληχε β. I. T. 914. ἀνάθημα β. E. Meleagr. XIII. p. μνημεῖον. ἀλατείᾳ β. Hel. 530. εἰς ἄλλας β. μορφὰς κάτεισιν. I. 1068.

ὀδὲν ἕρπει θνατῶν β-ῳ — ἐκτὸς ἄτας. S. A. 614

i. q. χρημάτων πόρος. β - ον ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις; M. 1102. ἅλις β. εὗρον. 1107. ἔχεις β. I. 326. ἤπω προσῄτεις β. Hel. 797.

Βεῶν. βιῶναι. vid. βιοτεύειν, ζῆν. Ὃν προηρόμην ἐξ ἀρχῆς τρόπον βιῶν ἐμὲ. E. Ep. V. ἡδέως βιοῦν β. E. Archel. XXX. βιοῦ ὀδὲς ὃν προαιρεῖται τρόπον. E. fr. B. 5. τὴν αὔριον μέλλουσαν βιώσεται. Al. 787. οἷον (βίον) βιῶναι σφῷ πρὸς ἀνθρώπων χρεών. S. T. 1488.

Βιόνων τύραννον. Al. 1025.

Βιώσιμος. βιωτὸς, βιωτικός. χρόνος. Al. 563. ἐν β - ον. Her. 606. τί μοι β.; S. A. 566.

Βιωτός. vid. βιώσιμος. ἐμοιγ' ὁ μέλλων βίος ἐν β. S. C. 1692.

Βλάβη et -α. βλάβος, τὸ βλαβερὸν, ζημία, ἄτη, λυμεών, — Ἐριννύς. σοφοὶ συγκρύπτουσιν οἰκείας β. E. Scyr. III. ἡ πᾶσα. S. Ph. 622. S. E. 301. κατὰ πάντα βεβλαμμένος, ὁ πανταχόθεν βλαβερὸς, λυμεών, ἡ αὐτοβλάβη. ὅσῳπερ μὴ φρονεῖν ἀλείξῃ β. S. A. 1051. ἥδε γ. μείζων βλ. ξύνοικος ἐν μοι. S. E. 784. pestis. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλ-ας ἔχω. Ag. 889. μείων. S. Aload. IX. lim μείζων. μὴ ὄφλω βλ-ην. An. 187. ἐκ λέσσονα β. ὀφείλω. 360. συνῆψε πάντας εἰς μίαν B. 1302. ἔχει τίνα β.; I. 1350. εἰ φέροι τινὰ E. Archel. VIII. ῥώμη ἀμαθὴς πολλάκις τίκτει -ην. E. Temenid. XI. ἂν αὐτὸς τις αὐτῷ β-ην φοῦ φέρων. S. fr. inc. X. δενδροπήμων μὴ πνέοι βλ-α. Eu. 926. λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλ. S. C. 1187. ἄοκνον μεγάλαν δόμοισι βλ-αν νέων ἀσσόντων γάμων. S. Tr. 843. πεπονθέναι — εἰς βλ. φέρον. S. T. 517. ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν, ἐγκεντοῦσι βλ-αις. S. Ph. 1318. ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδοσ βλ. λαβεῖν. Ch. 494. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα ἀγγένει βλ-ης. Ag. 1537. p. τόλμημα, κακουργία. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱμαστόμος θηγάναις, σπλάγχνων βλ-ας νέων ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. Eu. 848. μὴ β-ην τίθει. Spt. 184. σωτὴρ β-ης. Her. 640. ὥστε κ. β-ην ἔχειν. Aj. 1328. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον β-ης ἔχω. Ag. 566. ἔχειν ἔνθα χὴ δίκη βλ-ην φέρει. S. E. 1042.

ἐπὶ βλ-ῃ φρενῶν. H. 511. p. φρενοβλαβεία, μανία. cf. Βλαψίφρων.

Furiae. σ' ἔμηνε θεῶν τις βλ. I. 520. Noxa. συντέμνουσι γ. θεῶν ποδώκεις τὰς κακόφρονας βλ-ας. S. A. 1104. Ἐριννύες.

Βλάβος. v. βλάβη. τόδε σοὶ βλ. Her. 256. πόλει ὀδὲν ἥκομεν βλ. H. f. 824. τί τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλ. I. 998.

Βλάπτειν. βλάβην ποιεῖν, ἐμποδίζειν. et Rust. Od. Α. 1410. Βλάπτειν κυρίως τὸ ἐμποδίζειν τὸν τρέχοντα κ. οἱονεὶ βάλλειν, ὃ ἐξὶ ῥίπτειν, κ. ὅτως ἅπτειν· ἐξ ὧν δοκεῖ τὸ Βλ-ειν συγκεῖσθαι· κ. ἐξιν ὅμοιον βλ-ειν εἰπεῖν κ. σφάλλειν. καὶ Ὅμηρος ἐν ᾠ ἐκ ἁπλῶς εἶπε β-ειν ἀλλὰ β-ουσι κελεύθου, ἤτοι ἐμποδὼν γίγνονται εἰς ὁδόν. ἐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις ἔβ-ψε δόξα. M. 293. μὴ βλ-ψαι πόλιν. E. S. 557. ὡς σε λόγχῃ Σπαρτὸς βλάβῃ. 578. τόνδε βλ-ψω θανών. Her. 1044. β-ων ἐκείνης μηδὲν. Her. 264. βλ-σθ'. 265. πάτραν. E. fr. 32. βλ. τὸν ἐσθλὸν. Aj. 1345. φίλους Hec. 256. βλ-ει τί πατρὶ τιμωρῶν; E. E. 974. ὥστε μήτ' ἐμὲ — βλ-ψαι ποτ' ἄν. S. T. 375. ὀδένα βλ-ει βροτῶν. Cy. 522. ὁ Βάκχιος. κέλευθον εἴ τις ἔβλ-ψεν ποδὶ σείβων ἀνοσίῳ. Hel. 874. ἃ (πτηνὰ) βλ-ουσιν σέμν' ἀναθήματα. I. 107. p. μιαίνουσιν. ὡς ἀναθήματα μὴ βλ-ηται. 177. ὀδὲν β-ψειν ἐοίκασιν. E. Epist. I, 17. ὅταν δέ τις θεῶν βλ-ῃ. S. E. 696. ἐμποδίζῃ. εἴ τι μὴ βλ-ῃ λόγῳ. Prm. 196. κ. ὡσανεὶ αἰσχύνῃ τῷ λόγῳ κ. τῷ φανερῶσαι· τῇ περὶ τούτων διηγήσει. βλ - βέντα λοισθίων δρόμων. Ag. 120. πρὸς τὸ σημαινόμενον τὸ βλαβέντα. εἰ δέ τις θεῶν βλ-οι, φύγοι γ' ἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα. Aj. 456.

ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, τὸν νοῦν ἔβλ-ψε πρῶτον. p. ἐτάραξε. E. fr. B. 25. cf. Βλαψίφρων.

Βλασάνειν. a. 2. ἔβλασον. εἰς φῶς προάγεσθαι, γεννᾶσθαι, ἀναφύεσθαι. βλασθμένη καλῶς ὀπώρα. S. Thyest. VI. 7. ἐκ γῆς ἔβλασεν. I. 267. τὰ ἀπ' αἰθέρος βλαστόντα γονῆς. E. Chrys. VII. 10. ἔνθ' ὁ γηγενὴς Σπάρτων σάχυς ἔβ. H. f. 5. ἄνω β. βρύοντα θαλλόν. S. E. 421. ἀπὸ χρυσέας γονᾶς ἔβ-σεν. M. 1256. ἐκ μεγάλων ἔβ-ησασι. I. A. 594. δεινὸν ἐχθροῖς β-άνοντες εὐγενεῖς. Her. 469. ταύτης ἄπο βλασῶσι παῖδες. An. 665. ἐκ ἑξ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν β-οι ποτὲ. S. A. 912. ὧν δ' ἔ-εν, ἐκ ἔχω εἰπεῖν. S. Tr. 401. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν β-όντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. S. E. 590. ἀνθρώπου φύσιν β-ῶν. Aj. 761. ἔξιν δ' οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας ἐκ ἀκοῦω — βλαστὸν φυτευμ' ἀχείρωτον. S. C. 697. ἀφ' ὧν β-ωσιν. S. E. 1061. ὥστε σόν ποτ' — γένος β-σεῖν ἐᾶσαι. 966. ἀρ' ὦδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν β-σῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος; Aj. 1305. β-σήσας, εἰς φῶς προαχθείς. εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλασε. S. E. 440. τολμηροτάτη. β-σοῦσ' ὅπως ἔβλασε. S. T. 1376. εἰς φῶς φανεῖσα, ὅπως ἐφάνη. ἡ βλαστὸς ἐκ ἔβ-σεν οὐπιχώριος. S. Colch. IV. ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον β - ἄνεσκε. Σ. Σκύθ. τίς ἂν εὐπατρις ὧδε β-σοι; S. E. 1081. ὁ μὲν Ν. τέκνον ἄρτι β - ἄνεσκε. Valck. D. p. 233. τὴν φύσιν ἔδειξας, ἐξ ἧς ἔβ-σες. S. Ph. 1311. β-σοῦσ' κ. πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμαροι πτῆνά τε κ. πεδοβάμονα. Ch. 584. δυσσεβεῖς, κακῶν ἄπο β-όντας. S. Ἀλήτ. VII. ὀδεὶς ἔξοχος ἄλλος ἔβ-σεν ἄλλου. S. Ter. VIII.

Metaph. β-νει δ' ἀπιστία. S. C. 611. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει β-ανειν ἀκόρεστον οἶζύν. Ag. 760. ἐν τίνι τοῦτ' ἔβ-σ' ἀνθρώπων; S. E. 238. ἐφάνη. ὀδ' ὃς ἂν β-σῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν. S. A. 563. ὃς ἐκ γεννήσεώς ἐστι. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ β-νει βουλεύματα. Spt. 579. συνεπὰ ἀναφύεται. ὀδὲν γ. ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβ - σε. S. A. 296. ἃ δὲ μέγις

ἔβ. νόμιμα. S. E. 1095. ἃ δὲ φυσικὰ κ. μέγιστα νόμιμα ἔβ-στε, τάτων κ. τ. λ.

Βλάστη. βλάστημα. τὰν πετραίαν βλάστα δάμασεν. S. A. 827. παιδὸς β-στας. S. T. 717. τὸν γεννηθέντα παῖδα. Quod ad puerum attinet. *Elmsl.* τῆς ὀθαμᾷ β-στας ἐφώνει. S. Tr. 382. τὸς γονεῖς, ἀφ' ὧν ἐβλάστησεν. ὅτε βλ. γενεθλίοις πατρὸς ἐ μητρὸς εἶχον. S. C. 972. κἀκ ἐπισχολάζεται βλ. S. Ichneut.

Βλάστημα. φύτευμα, γέννημα. de plantis, pecudibus, hominibus. γῆς βλ-τα τεμεῖν. Hec. 1204. στεφανῶν κρᾶτα κισσίνοις βλ. B. 177. ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλ. Hel. 1281. ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλ. ἄνω. B. 1069. χρυσὲ, βλ-α χθονὸς. E. fr. dub. XXXIV. M.

νεόγονα βλ. Cy. 205. ἐχθρῶ λέοντος δυσμενῆ βλ. Her. 1006.

τοῖσι γῆς βλ-ασιν, Γίγασι. H. f. 178. τέκνων γλυκερὸν βλ. M. 1099. τὰ βλάστιμα δὶ' ἰῶτα καὶ ἕξιν ἡ εὐθεῖα τὸ βλάστιμον. Gl. in (Rom.) A. Elmsl. τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου βλ. καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ. Spt. 517. εὐειδὲς, τὸ τὴν πρώραν ἐπανθοῦσαν ἔχον τοῖς κάλλεσι ἀπὸ τῆς νεώς.

Βλάστημος. βλ. ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. Spt. 12. τὴν αὔξησιν κ. προκοπὴν αὔξοντα κ. βλαστάνοντα σώματος. τίν' ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλ-ον λέγεις; Ae. S. 319. υἱόν.

Βλάστιμος. v. in *β-ημα.* ad M. 1099.

Βλαστός. βλ-όν. φύτευμα, φυτόν. v. in *Βλαστάνειν.*

Βλασφημία. ἡ εἰς θεὸν ὕβρις· ἡ κατὰ ἀνευθύνων γενομένη μέμψις. Z. βλ-ίαν τις ἐψθέγξατο. I. 1189.

Βλαχή. βληχὴ κυρίως ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται, ἠχώ τινα κ. φωνὴν ἄσημον ἐκπεμπόντων· ἐξελάβετο δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς κ. ἐπὶ τῶν νεογνῶν κ. ἀρτιγενῶν κ. ἀτελῶν βρέφων, ὡς τοιᾷδε τῇ φωνῇ, ἀσήμῳ δηλαδὴ κ. ἀνάρθρῳ χρωμένων. Ἄσημοι βοαὶ ἀπὸ αἵματος κ. φόνου γενόμεναι. Ad Spt. 333. βλ-αὶ τεκέων. Cy. 48. 59. βλ. δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. Spt. 334-5.

Βλαψίφρων. βλ-ονος Οἰδιπόδα. Spt. 709. βεβλαμμένου τὰς φρένας, ὁ γ. ἂν ἠράσατο τοῖς παισί.

Βλέμμα. intuitus. ὄψις. ἡδὺ. H. f. 306. *β-ων ῥέπει βολὴ.* Ae. Toxot. fr. 219.

Βλέπειν. ὁρᾷν, φάος, est ζῆν plerumque. Ita πνεῖν. S. Tr. 1160. ἀληθεύειν. — c. εἰς, πρὸς, ὡς. et c. Adverb.

cum *Substant.* ἡδὺ τὸ φῶς βλ. I. A. 1219. 1250. p. ζῆν. Reliqua v. in p. ζῆν. θάκοισιν εἴ τινα β-εις. S. C. 9. ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν β-ψῃ λέχος. S. A. 425. κἄβ-ψαν ἀλλήλοισι διεθόντες κόρας. Ph. 1380. ὀδεὶς ἂν — τλαίη βλ. φυσῶντ' ἄνω — αἷμα. Aj. 917. β-ψον ἐμῶν βλεφάρων ἐπιδάκρυον. E. S. 284. ὦ κτανόντας τε κ. θανόντας β-οντες ἐμφυλίους. S. A. 1264. κεῤῥὰν. Al. 821. δύο δοπὰς. Hel. 1096. Momenta. δορὸς ταχεῖαν ἄλοκα. H. f. 163. ἀγάλματα. E. Eurysth. IX. σὸν β-ων ἐμπίμπλαμαι πρόσωπον. I. 925. Ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων. E. E. 560. καλοῖς β-ουσί γ' ὄμμασιν, μέλλουσι δὲ. Ph. 400. sc. ἐλπίδες. νόῳ ἀκοῦων κ. β-ων. E. Sisyph. I. 18. ὄμματα β-οντα. Ph. 1124. β-οντι σημαίνεις κακά. H. 1230. οἱ β-οντες ἔβλ-ον μάτην. Frm. 447. ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν β-ουσ' ἀεὶ ψυχὴ. S. Ph. 1013. p. λάθρα, δολερῶς, σκολιῶς. βλέφ' ὧδε. S. Tr. 402. ὡς εἰκὸς, κάτω νένευκεν ὁ Λίχας κατασχοῦσα ἂν αὐτὸν τῆς χειρὸς, φησὶν Ἀπόβλεψον εἰς ἐμέ. τὸ δὲ Χ ὅτι τὸ ὧδε τοπικόν ἐστι σὺ κ. δέδορκας, κἀ β-εις ἵν' εἰ κακῶ. S. Tr. 413. citat. Br. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα κ. δεδορκότα. Aj. 85. ὄμμ' ἐλεύθερον βλ. H. f. 221. ἐλευθεριάζειν.

c. *praepos.* εἰς. πᾶσαν εἰς ὁδὸν. Or. 67. οἶδ' εἰς ὅ τι β-ψω κακῶν. Hec. 585. εἰς initio omisi. ἐς δάμαρτα σὴν β-ης. I. 614. σοὶ χέρα β-ει δώματ' ἐ παρόντος. H. f. 435. β-ψον τόνδε τὸν φίλτατον. E. E. 567. ἐς ὄγκον ὄμμ' ἄν β. τύχης. E. Alcmaeon. II. πρόσωπα τ. ξυνευνετῶν. H. 416. ἀργίαν. E. Antiop. XIV. γῆν β-ων. I. A. 1577. πῦρ β-οντες κ. κατὰ σπλάγχνων πτύχας μάντεις προσημαίνουσιν. E. S. 2[illegible] ταυτὸν ὄμμασι β-ων. Ph. 461. εἰς σὲ β-ω. E. 954. ἐς μίαν β-οντες εὐναίαν Κύπριν. [illegible] 179. τὰ τῶν πέλας κακὰ. E. Diot. XIV. β-[illegible] ἐς Ἄργος. Ph. 1373. κράνος β-ψαντα. S. 318. σὴν φύσιν. I. A. 1412. λόγους κ. ὀ[illegible] σματα β-ψας. Her. 160. σὸν β-ποντας ἐ. δ[illegible] Rh. 114. p. εὐρώεσσ, ἐρρωμένως ὑπομένειν [illegible] δυνον. ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα β-ψαντα. [illegible] 799. ἐάνπερ τάδε τὰ πεπρ. ἀληθῆ τυγχάν[illegible] τίν' ἐλπίδων β-ψασ' ἐτ' ὀρθὴν. S. E. 959. [illegible] μοι β-ψάσα. 888. βλ. τιν' εἰς ὄνησιν. Aj. [illegible] ἐμοὶ ἐκ ἔτ' ἐστὶν ἐ. ὅ τι β-ω. 514. τί χρὴ μ[illegible] δύσηνον ἐ. θεὸς ἔτι βλ.; S. A. 923.

c. πρὸς, ὡς, ποῖ, πῶς. Initio omisi. [illegible] ψυχὴν. M. 247. β-ψον πρ. αὐτὸς. Al. 391. [illegible] χρὴ β. An. 405. β-ψον πρ. ἡμᾶς. I. A. 1238. β-ψας πρ. οἶκον. Ph. 1382. λόγχην. E. E. 377. λέοντος πρ. ἐμβολὴν. E. Syl. IV. ἔνθεος δ' [illegible] βακχᾷ πρ. ἀλκὴν — φόβον β-ων. Spt. 483. μόνης τῆς θέας φόβον ἐμβάλλων. ὡς ὑμᾶς β-[illegible] I. T. 1056. πρ. Ἰτριά β-ω. S. Iris. ποῖ β-[illegible] ποτ' αὐτὰ; Aj. 1290. ἡγεῖσθε β-ειν μὲν αὐτ[illegible] (τὸς θεὸς) πρ. τὸν εὐσεβῆ βροτῶν, β-ειν δὲ [illegible] τὸς δυσσεβεῖς. S. C. 279. πῶς γένοιτ' ἂν τῶν [illegible] ἔτ' ἐχθὼ βλ.; S. E. 1189. τάδ' ἀντίπρωρα [illegible] σοι β-ειν πάρες' ἐναργῆ. S. Tr. 223. τόν[illegible] β-ω θυραῖον ἤδη. 594. εἴ πω φίλων β-ψειε[illegible] οἰκετῶν δέμας. 908. ἐχθρὸν φῶτα. Aj. 104[illegible] σ' — ἀνώδυνον β-οντα. 883. ἡ κακὴ σὴ δι[illegible] μυχῶν β-ουσ' ἀεὶ ψυχὴ. S. Ph. 1013. πόλιν [illegible] κ. μὴ β-εις. S. T. 302. ὁ γ. φρονοῦντά σ' ε[illegible] β-ω. 625. ὦς' ὀχὶ μαντείας γ' ἂν ὅτε τῆδ' ἐχ[illegible] β-αιμ' ἂν ὕστερ' ὅτε τῆδ' ἂν ὕστερον. 858. ἐπε[illegible] πληγμένον κεῖνον β-οντες ὡς κυβερνήτην νεώς. 923. τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον β-ειν. 989. ἐκ οἷδ' ὄμμασιν ποίοις β-ων πατέρα ποτ' ἐ[illegible] προσεῖδον. 1371. τίς πρ. ἀνδρὸς μὴ β-ο[illegible] ἄρκεσις; S. C. 73. ὀδ' ἀνασχέτω β-ειν. 1652. φόβῳ. δύ' ἐξ ἑνὸς β-οντε. S. A. 989. κατὰ τόδ' ἄλλο δεύτερον β-ω τάλας. 1295. πολλάκ[illegible] ἐβ-ψα ταύτην τὴν γυναικείαν φύσιν. S. Tereus VII. ἐκβρώματ' ἂν β-ψειας. S. Tr. 709.

cum *Adverb.* τί σεμνὸν κ. πεφρονηκὸς β-ε[illegible] Al. 776. δεῦρό μοι φώνει β-ων. S. T. 112[illegible] λύπη δεύτερον μόλις β-ω. S. C. 326. ὁ β-ε[illegible] μ' εὔκηλον. I. A. 644. β-ετ' ἄνω κ. μὴ κάτ[illegible]

10. πρόσω. Hel. 333. βραχὺ. I. 744. ὀξὺ ὁ χρόνος. E. Melanipp. XXV. β-οντα ἐν ὀρᾷ, ἔπειτα δὲ σκοτόν. S. T. 419. καιν, ὥσπερ εἴ τις εἴπαι, σιωπὴν ἔχειν. σκοβ-ωσι εὐλαβούμεναι. E. S. 325. αἱ πόλεις. ν μὴ β. ἐναντίον. Hec. 975. φίλους κακῶς νε' ἐναντίον β. M. 470. ὅτι καλὸν β-ω. 10. p. ὅτι καλὸς ὁρᾷν εἰμι, εὐειδὴς τὴν μὴ καλῶς. Erechth. XI.

ἦν. cf. init. ἕως φῶς ἡλίου τόδ' ἔβ-εν. 10. πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε κ. β-οι; 10. τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω β-οντα; S. 149. φάος β. Prs. 297. β-ων φάος. Rh. τὸ δὲ μὴ βλέπειν ἑτοίμα. S. E. 1079. ὁ τὸ β. τῷ κατθανεῖν. Tr. 628. θανόντα ν, ἢ β-ονθ' ἕξω φίλον. I. T. 718. εἰ β-ίλῳ χρώμεσθα. Hec. 311. κακέτ' εἰ β-ωσα Hec. 658. μηκέθ' ἥλιον βλ. I. T. 349. 674. φάος λοίσθιον. H. 57. ὁ γ'. μ' ἔτι ' ἐρύψεσθ' αὐτις. S. C. 1438. β-οντι σηκακὰ. H. f. 1230. β-ων ἀπέδωκεν ἂν ν γ' ἔχειν. Hel. 1017. τῷ β-οντος μὴ κα-. Erechth. XI. νοσοῦσιν οἱ β-οντες, οἱ λότες ὀδὶν νοσοῦσιν. E. Phryx. XV. p. ν, μοχθοῦσιν. β-ωσ' αὐγάς. An. 936. τίς α σώματ' ἐξεργάζεται; Hel. 589. κεἰ β-μὴ 'πόθεν. Aj. 963. εἰ γ. β-οντος μὴ ημεν κρατεῖν. 1068. εἴ τις ἀκτὶς ἡλίου νιν κ. ζῶντα κ. β-οντα. Ag. 685. δεδορ-S. E. 66. Eust. perperam p. 1259. Σο-; βὶ ἐν τῷ (l. l.) ἐπὶ τοῦ ὁραθῆναι παθη-τὴν λέξιν τίθησιν.

φρονεῖν, σωφρονεῖν, ἀληθεύειν. δδυμῶ, μὴ β-ων ὁ μάντις ᾖ. S. T. 747. ων. S. οἷ πρῶτα μὲν β-οντες ἔβ-ον Prm. 447. πῶς ὢν β-ων τις ταῦτα τολλαλεῖν. S. Ph. 110. πῶς ὢν ἀποβλ-ων ψεῦδος, ἐρεῖ αὐτὸ; νοῶν, λογισμὸν ἔχων. Einer, der Augen hat. — πῶς ταῦτ' ἀληθῆ οντα δοξάσω; Ch. 836. cf. πάνθ' ὁρῶντα ν. S. C. 74. p. ὑγιῆ, ἀληθῆ, ὀρθά.

ός. ὁρατός. S. τί ἐμοὶ βλ.; S. T. 1337. ὰ ὁρᾷν σὺν ἡδονῇ;

ερον. palpebra. βλ-α κυρίως οἱ τοὺς ς περιέχοντες ὑμένες, — ὀφθαλμός. h. ὀμμάτων αἱματόεν βλ. Hec. 1066. ἄϋπ-Or. 302. νυκτὸς ἀφεγγὲς. Ph. 546. νοτερῷ. 1. βλ. τέγγυσ' ἁπαλόν. E. E. 1339. ἀθαμβύ-. Tr. 106. ἥδε λύει κελαινὰ βλ. S. A. 1302. ν ἐμῶν β-ων ἐπιδάκρυον. E. S. 284. σκοβλ-α κ. δεδορκότα. Aj. 85. ὀφθαλμοὺς. ἐν οἷς βλ. I. A. 584.

Adj. ἐλίσσετε βλ. Or. 1266. ὀκ ἀνακαβλ. I. A. 321. γοὸς τὸ σὸν νοτίζει βλ. I. . ἐξελέτω βλ. Κύκλωπος. Cy. 614. τυλ. 669. β. ὑγραίνω δάκρυσιν. Hel. 679. ν βλ-οις. Or. 835. δάκρυσί μυ βλ-α ται. H. 853. τί βλ. τέγγεις δάκρυσι; Hel. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος. H. f. 641. βλ. τάναιδὲς ἀγαγών. I. A. 379. ξυνάψαι βλ. 3. εἰ βλ-α κινήσεις. Or. 157. ξυνάρμοι. μυ τῇ σῇ χερὶ. Ph. 1460. νὺξ ἔχει βλ. 1071. ὦ χρυσέας ἀμέρας βλ. S. A. 104. ᾖ κοιμῶν ὕπνῳ. Spt. 3. τὸ μὴ βεβαίως βλ. λεῖν ὕπνῳ. Ag. 15. πάντα τοι βλ-ον διώκω. I. 205. εἰς σὸν βλ. πελάσω. E. E. 1332. p. προσωπον. τὸν ὑπὸ βλ-άροις φοίνικ', ἐρύθημα προσώπου. Ph. 1495. τὸν πυρρόν. et τὸ πυρρὸν — ἀντὶ τοῦ ὀδέτερον. κ. τ. λ. ἡ ὑπὸ πρὸς τὸ Αἰδωμένα. ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὸν φοίνικα ἐρύθημα, ἀντὶ τοῦ ὀδετέρου. λῦσον βλ-ων γοργωπὸν ἔδραν. Rh. 8. ἄδιος ἔβα (ὁ ὕπνος) βλ-οισι πρὸς ἀῦς. 556. ἐπαίρων β-α. S. T. 1276. β-ων ἵμερος. S. A. 795. β-ον κέκληται. S. Phin. II. μὴ σκεδάσαι τῷδ' ἀπὸ κρατὸς β-ων δ' ὕπνον. S. Tr. 990.

Βλῆμα. βολή. cf. Κύβος. βλ-τ' ἐν κύβοις βαλεῖν. E. S. 330.

Βλήρ. δέλεαρ. τὸ δὲ αὐτὸ κ. ἄσθμα παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λέξις. H. Βέλεαρ dicunt Aeolici et E. M.

Βληχή. v. βλαχή.

Βλίζειν. κ. Ἀττικῶς Βλίττειν. τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, τετέχειν ἐκπιέζειν κ. θλίβειν. Soφ. Ἡ σφηκιὰν βλίττουσιν εὑρόντες τινά. E. M.

Βλοσυρός. ἄγριος κ. καταπληκτικός. Z. φοβερός H. addit. Τὸ βλ-ον δηλοῖ δεινότητα προσώπου, ἐξ οὗ βλοσυπωρός. Eust. et οἱ παλαιοὶ βλ-ρόν φασι τὸ σεμνόν. αἱματῶν βλ-ὸν ἀράμενον (v. ῥιρύμενον) ἄγος ἔχειν. Eu. 162. postquam terribile piaculum recepit.

Βλοσυρόφρων. v. Βλοσυρός. βλ-α χλιδᾷ δύσφορα ναὶ κάν γᾷ. Ae. S. 835. cf. Χλιδᾷν.

Βοά. v. βοή et βόαμα.

Βόαμα. βοὴ, κραυγή. μηδὲ χαμαιπετὲς προσχάνῃς ἐμοὶ. Ag. 920.

Βοᾶν. ἀνακαλεῖν, κραυγάζειν, ἠχεῖν, ὑμνεῖν. βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν. S. Tr. 212. βοῶν, ἰύζων. 787. πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν. 790. βοῶν, ξενάζων. S. Ph. 11. βοᾷ τηλωπὸν ἰωὰν. S. Ph. 216. β. πῦρ κ. δίκελλαν ὡς κατασκάψων πόλιν. Ph. 1161. ὄρνεις. M. 21. ut ἀνακαλεῖ τὰς δεξιάς. λιγυρὰ ἄχεα μογερά. 205. β. θέλτος ἄλοχα. H. 877. β. μελέων ἔνδοθεν ἦτορ. Prs. 987. δυσχεραίνει κ. ξενάζει δὲ ἐκείνων. β. τὴν ἐναντίαν ὄπα. Hel. 1612. β. κῦμα χερσαῖον ῥαπτῷ. Spt. 64. β. κυναγὸς ὅς. I. T. 284. β. ἱερεὺς. I. A. 1584. β. Σκάμανδρος πολλοῖς κωκυτοῖσιν. Tr. 29. β. πόντιος κλύδων. Prm. 431. διὰ τὸ σὸν πάθος γόνασι προσπεσὼν β. Or. 1332. β. δῶμα πᾶν. Ph. 1327. πᾶσα πόλις β. Ag. 1104. πᾶσα β. χθὼν. Ae. S. 586. β. δ' ἐν ὤσι κέλαδος. Prs. 603. τὰ περὶ Θυέστου. ὑπὲρ τεκέων β. Tr. 829. λωτὸς βοάσθω. I. A. 438. τηνικαῦτα ἐμμανὴς βοᾷ. S. E. 295. τήνδε βοᾷν ἔα τά δ' αὐτῆς — κατὰ. 802. κατά μοι βόασον ὄπα. 1067. βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. Aj. 976. βοᾷ γ. λοιγὸν Ἐρινύς. Ch. 410. διὰ βοῆς ἐφέλκεται. τὸ ἑξῆς· ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν λοιγὸν ἐπ' ἄτῃ. ἐβόησε τὸν δυσδαίμονα Λ. S. Tr. 772. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα. S. T. 1287. μέλη βοῶν ἄναυδα κ. δακτήρια. Phil. Troi. IV, 4. βοῶν εἰςέπαισεν. S. T. 1252. βοᾷ τις; S. Ἀκρίσ. I. ἃς ἥδε βοῶσ'. S. Ῥιζοτ. I. 6. κάρυκι βοᾷν παραδοῦναι. E. Epigr. III. 8. ὁ διφρηλάτας β-τ'. I. A. 216. δεῖν — β-ται. 1346. χοῇν γαῖαν β-σθαι ὑμνωδίαις. Hel. 1450. βοάσαι' εὐ τὸν ὑμέναιον. Tr, 335. βοᾷς ἄλγος. Tr. 1310. τίνα β. λόγον; H. 572. βόα νυν ἀντίδοσπά μοι. Prs. 1034. β. τὸν παρ' ᾅδῃ παῖδ' ἐμὸν. Tr. 586. βοάσω. p. βοάσομαι. I. 1447. ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. Aj. 340.

Βοᾶτις. cf. βοῆτις. τεῖνε δυσβάϋκτον β. τάλαιναν αὐδὰν. Prs. 573. βοηπικήν.

Βόειος. ὁ τῆ βοός. γάλα. Cy. 217. κρέασι. E. fr. CXLVII.

Βοή. - ά. κραυγή, θορυβός, ὄχλος, γόος, — μάχη, — παράκλησις, παραίνεσις, παρακελευσμός, — ἐπικουρία, βοήθεια. cf. Βοηδρομος et βοηδρομεῖν. Plural.

c. Adj. ἐκ εὐμόσυ μολπαῖσι βοᾶς. I. T. 145. β. ἔμελπον εὐφρονα. Tr. 547. ἀπλήστυ σὺν χαρᾷ βοῆς. S. E. 1336. ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ. E. E. 879. ὀδ' ὑπ' εὐφήμυ β. S. E. 630. ἐ μετὰ εὐφημίας. εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν. I. T. 1092. κακογλώσσυ. Hec. 661. ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φέρω β Or. 148. κλύεις ὑπώροφον. E. E. 1166. ἐν φρυγίαισι β. B. 159. τίνος β. πάραυλος ἐξέβη νάπυς. Aj. 892. ὀδ' ὄρνις εὐσήμυς ἀπορροιβδεῖ β. S. A. 1021. παρῆν ὁμῆ κλύειν πολλὴν β. Prs. 400. κατασβέσειε τὴν πολλὴν β. Aj. 1150. καταπαύσειε. χὴ μάτην πολλὴ β. S. A. 1252. πολυγλώσσῳ. S. E. 640. πολυλόγῳ. εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσυ β. 798. σὺν πολλῇ β. E. S. 701. Δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω. Ae. S. 831. τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς. S. A. 1209. β. ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν γ. εἶναι. Ag. 328. ἄκυσον λοισθίυ β. Ch. 496. β. Κυκνῖτιν. Σοφ. ἐν Ποιμέσι. Stephan. v. Κυκνῖτις. βαρβάρῳ. Or. 1386. ἴτω Πυθιὰς βοὰ τῷ θεῷ. S. Peleus. II. 7. φονία. Tr. 556. ἠΐον βοάν, ἠΐον μέλος ἄλλος ἐπωτότυζε. Ph. 1044. τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη. Ae. S. 637. οἵαν τήνδε θωῦσσει β. Aj. 335. τίς θόρυβος ἵζαται βοῆς. S. Ph. 1263. βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος ἐκ ἕξει λιμὴν — σύμφωνος. S. T. 420. τίς ποτ' ἐν δόμοις β.; S. fr. B. CV. 26. μᾶ Γᾶ, βοᾶν φοβερὸν ἀπότρεπε. Ae. S. 890. sc. τό. ἑλληνικὸν νόμισμα θυσάδος β. Spt. 254. τῆς παρὰ ταῖς θυσίαις γινομένης. τίς ποθ' ἡ βοή; S. C. 887. λοιγὸς — βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων. Ae. S. 686· ἐμφύλιον μάχην. βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. E. Pel. I. M. ex Arist Nub. 1153. φοίνισσαν βοὰν κλύυσα. Ph. 308. M. 131. 135. βοήν. Or. 1325. ἴῦζ ἄποτμον βοὰν δυςαιανῆ Πέρσαις. Prs. 280. β. κ. κωκυτὸς ἦν. E. S. 721. Or. 1353. τίς ἡ β. βωμῆ πέλας ἕςηκε. Her. 73. βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός. Spt. 88. σὺν θορυβῷ κ. ὄχλῳ ὁρμᾷ et βοᾷ. ἐςὶν, (βοά). ξυθὰ ἀκόρετος βοᾶς (ἀηδὼν). Ag. 1143. βοῆς κ. δυςοσμίας γέμων. S. Ph. 877. παύσωμεν βοήν. Or. 1314. βοὰν ἀϊτῶ. Hec. 1092. ἀκύομεν β. Au. 822. ἠσθόμην βοήν. Aj. 1319. τίς ἵςησιν β. I. T. 1307. βοην ἕςησε. Her. 129. 656. τίς θόρυβος ἵζαται βοῆς. S. Ph. 1263. ἐφθέγξατο. I. T. 1386. ἐγερτέον. Rh. 690. ποίαν β. ἀνωλόλυξας. Tr. 999. ἀνάπαυε β. S. Tr. 1262. τί μάτην τείνυσι βοάν. M. 201. βοὰν Ἕλλας κελάδησε. Hel. 375. ἀναπαλεῖς με τίνα β.; H. f. 910. β. ἔλασκε. E. E. 1213. ἀείδυσ' Ἕλλησι βοάς. I. 92. ἐξήκυσα κληδόνος βοήν. Eu. 391. μηδὲ μηκύνων β. S. C. 489. ἀςοῖσι κηρύσσειν β. Ag. 1350. βοὰ βρέμει δ' ἀμαχέτῳ δίκαν ὕδατος ὀροτύπῳ. Spt. 84.

ἐξεπίμπλατο βοῆς κελεύθυ φθέγματα. Hel. 1592. πᾶν μίγνυται μέλος βοῆς. E. E. 756.

ὀδὲ σὺν βοᾷ κλύυσα. S. E. 1284. ὀδ' ἔτ' ὠρώρει βοή. S. C. 1622.

p. ἐπικουρία. potestate Homer. ἀδελφεὰς αὐταρκεῖ ἐμμίξειν βοᾷ τόςδ' ἀνὰ χώρυς. S. C. 1057. εἰ βραδύνοιμεν βοῇ. Ae. S. 733. cf. Βοηδρομεῖν.

Βοηδρομεῖν. μετὰ βοῆς τρέχειν, ἵνα διὰ τῆ βοῆς κ. ἄλλυς πρὸς ἐπικουρίαν κινήσωσι. ad H. et Hes. μετὰ σπυδῆς παραγίνεσθαι. β - εῖτε πάντες H. 776. β - μῆσαι πρὸς δόμυς τυραννικοὺς. Or. 1356. β - ὅμεν ἄλλος ἄλλοθεν. 1476. κραυγὴν ἔθηκα Μενέλεῳ β. 1510. ὄκνον ἐνόπλῳ ποδὶ β - ήσετε 1622. ὕςερος β - εῖς. Rh. 412. β - ήσας τήνδ' ἐπ- ἐσχάραν. Her. 122.

Βοηδρόμος, ον. μετὰ βοῆς βοηθῶν, βοηθὸς ὁ ἐν τῇ μάχῃ βοηθῶν. ὁ μετὰ βοῆς κ. ἑτέρυς προκαλούμενος εἰς βοήθειαν. ἢ ὁ ἐν τῇ βοῇ, ἤγων ἐν τῷ πολέμῳ, τρέχων. Ad Or. 1290. cf. Βοή. ἀνὴρ. Her. 340. β - υς ὁρῶ. E. E. 963. ὑςέρα β. πάρειμι. Ph. 1441. τελευταία βοηθὸς παραγέγονα. ποδὶ β. Or. 1290. τῷ βοηθῷ, τῷ μετὰ βοῆς βοηθοῦντι. ἢ τῷ ἐν τῇ βοῇ θέοντι, ἐν τῇ μάχῃ. β. σπυδῆς. Or. 1571.

Βοηθεῖν. ὑπάρχειν τινὶ βοηθὸν, παρεῖναι, προμαχεῖν, συμμαχεῖν. τοῖσιν ἠδικημένοις. I. A. 79.

Βοηλάτης. βῦς ἐλαύνων. β - ην μύωπα, κινητήριον. Ae. S. 309. asilum.

Βοῆτις. v. βοᾶτ.

Βοιβία Λίμνα. Al. 593. Θεσσαλίας λ. πλησίον Φερῶν ἡ Β. λέγεται κ. Μεσσωνίς. Β - ᾶς λίμνη παρακειμένη τῇ Λακερείᾳ. Pherec.

Βοΐκλεψ. παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ Ἑρμῆς. Athen. 409.

Βοιώτιος νόμος. ἐπὶ τῶν τὰς μὲν ἀρχὰς ἠρεμούντων, ὕςερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιτεινομένων, ὥς φησι Σοφ. ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Β. νόμον. Zenob. Proverb. II, 65. de nomine Boeotiae cf. S. in Ἕβδομος.

Βοιωτός. Β - ῶν ὅπλισμα. I. A. 253. n. pr. viri. Menalipp. XXIII. ἐν Β - ῶν χθονὶ. Prs. 480. φίλον πίασμα Β - ῶν χθονὶ. 803. Β. ἄλλος. S. E. 708.

Βόλβη. Βόλβη, ὄνομα λίμνης Θρᾳκικῆς, ἥτις ἐλώδης κ. τελματώδης ὖσα κ. καθυγρος, δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσι. ad Prs. 492. cf. Δόναξ.

Βολή. jactus, βλῆμα, — ἀκτίς. Κύβων β - ὰς. Σοφ. (S. VII, 7.) Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ. cf. Πεσσά, Πεντά. γρ. ἐς πετρῶν ἔλθῃ β - ὰς. Or. 59. ἐλέναν βολαῖς. Ph. 669. πρὶν κατεξάνθαι β. 1152. Λικυμνίοις β. H. v. Λικύμν. ἡλίυ β. B. 458. ἑῴοις β. ἀελίυ. Ph. 173. βλεμμάτων ὁέπει β - ῆ. Ae. Toxot. 219. κεραυνίυς βολὰς. Spt. 415. Tr. 92. λευκῆς χιόνος εὐαγεῖς β. B. 661. πρὸς μέσας β— ἀκτῖνος. I. 1135. τὴν ἀφ' ἡλίυ β - ῶν κέλευθον 'ἀνὴρ ὀδαμῆ δηλοῖ φανείς. Aj. 879.

β - αῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὦλεσεν γραφὴν Ag. 1330.

Βόλος. δίκτυον, ἄρκυς, — θήρα. H. ἄγρα. ἢ ἐκσπάσωμαι βόλον. E. E. 582. εἰς β. τις ἔρχεται Rh. 730. εἰς β. καθίζεται. B. 846. τοὶ δ' ὤςε θύννυς ἢ τιν' ἰχθύων β. ἀγαῖσι κωπῶν — ἔπαιον Prs. 422. ἄγραν.

Βομβεῖν. ἠχεῖν. Βόμβος. ψόφος τις. Ὀνοματοπεποίηται δὲ ἡ λέξις κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς. E. M. β - εῖ δὲ νεκρῶν σμῆνος. fr. 35.

Βόμβυξ. αὐλῶ τι εἶδος. E. M. Β - κος ἔχω τόρνῳ κάματον δακτυλόδεικτον. Ae. fr. 51. Edon.

Βορά. θοίνη, βρῶσις, σῖτος, τροφή. ψυχὴ ἰχὶ τῆςδε τῆς θεῦ (Κύπριδος) β - ά; S. fr. XXIII, in Aec. ἔσθει β. ἄσωτον γένει. Ag. 1597. fili

rum carnes appositae propriorum. αἰετοὶ β. φέρειν νιν ἁρπάζοντες. S. A. 1040. τίκτει β-ὰν sc. γαῖα. E. Chrysipp. VII. θηρσὶν ἅθλιον β. Ph. 1597. E. S. 47. β. ὀδῆσαι ναυτίλοις. Cy. 98. β. δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις. Cy. 288. οἰωνοῖς β. Ph. 1628. ἐ δώσει β. Hel. 509.

c. *Genit.* οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰςορῶσι πρὸς χάριν β. S. A. 30. ἐσχάραι πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε κ. κυνῶν β. S. A. 1018. δι' ἀψύχου β. H. 952. αἴν ὅ ποθ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐςάθη β. τράπεζ'. S. T. 1463. νῆσις β. I. T. 973. τί β. μέρος προςέδοσαν. S. Ph. 308. τῆς ἀναισχύντου. Cy. 415. εὐόχθου β. ψυχὴν ἐπλήρων. I. 1169. E. E. 425. οὐδὲ πόθον ἔχω β. Or. 189. β. κορεσθεὶς. H. 112. ὡς β. γευσαίατο. I. A. 973. β. κεχρημένους. Cy. 88. β. ἀρτύματα. S. Φαιάκ. 2. β. χρῆζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν. 253. ἑταίρων πλησθεὶς β. 408. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν β. εἰς μικρὸν ἥκει. E. E. 429. β. ἐπωφέλημα σμικρὸν. S. Ph. 275. χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας β. Ag. 1221. χρόνιος εἰμὶ ἀπ' ἀνθρώπων β. Cy. 248.

in *Dat.* ἐν γαςρὸς β-ᾷ. E. S. 865. παιδὸς ἐσθῆναι β. I. T. 388. β. χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ. Cy. 127. μήλων β. Cy. 122. ξενικῶν κρεῶν κεκορεσμένος β. 367.

Βορέας, ὁ. Θρῃκίος. Cy. 328. aquilo. — ἀκέραντος ἢ Νότου ἢ Β-α. S. T. 113.

Βορεάς, άδος. βορειάς. Β. ἄμιππος — θεῶν πατὴς. S. A. 985. θυγάτηρ Βορέου. v. Sch.

Βόρειος, ον et α. β-ος ὡς τις ἀκτὰ κυματόπληξ χειμερία κλονεῖται. S. C. 1240.

Βόρδειος. al. Βόρδαιος Β-αις πύλαις. Spt. 512. ταῖς ἀπὸ Β-αίας καλουμέναις.

Βόσκειν. pascere, τρέφειν. β-σθαι. ἐσθίειν, τρέφεσθαι, τρυφᾶν, χαίρειν, ἥδεσθαι. cf. Βουκολεῖν. τῇ β-ούσῃ χθονί. Her. 826. πατρὶς ἡ β-ουσα γῆ. E. Phaëth. II. πόθεν ἐβ-ου; Ph. 403. ἀπὸ πολὺ πόρου ἐτρέφου πρὸ τοῦ διὰ τὴν γάμου εὑρεῖν ζωάρκειαν. β-μενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν. Ag. 119. τὸν β-κοντα εὐλογῶ. I. 137. τοὺς β-ωντας θεραπεύων. 183. τὸ γένος ὐκ ἐβ-έ με. Ph. 408. β-ων τὴν ἀδηφάγον νόσον. S. Ph. 313. βοσκηθεῖσα φλόξ. S. fr. 51.

Metaphor. τέως δὲ κύφοις πνεύμασιν β-ου, Aj. 559. ἐλαφρῶς κ. ἐλευθέρως ἀνάπνει τὸν ἀέρα. τὸ νέαζον ἐν τοιοῖςδε β-εται χωροῖσιν αὐτοῦ. S. Tr. 145. τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ τόποις ἀμεριμνως β-εται, κ. ὅτε καύματι φθείρεται, ὅτε ὑετῷ, ὅτε ἀνέμων σφοδρότητι et ἡ νέα ἡλικία ἐν τοῖς τόποις τῆς ἀμεριμνίας β-εται· τινὲς τὸ αὐτοῦ φιλοῦσιν κ. νοοῦσιν αὐτόθι. πράγματα β. E. Thes. II. S. ad Arist. Vesp. haec habet: ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου· ἐκεῖ γ. ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωκενταύρῳ. ἐλπίσιν ἐβ-ετο. B. 617. ἐλπίσιν β-ομαι. S. A. 1246. αἱ ἐλπίδες β-ουσι ψυγάδας. Ph. 399. ἐντεῦθεν κ. ἡ παροιμία· αἱ δ' ἐλπίδες β-ουσι τοὺς πολλοὺς βροτούς. ἐλπὶς γ. ἡ β-ουσα τοὺς πολλοὺς βροτούς. S. fr. XXIX. οἰκτρὰ γ. β. ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος. S. Ph. 1169. β-ει τὸν μὲν Μοῖρα δυςαμερίας, τὸν δ' ὄλβος ἡμῶν. S. Ter. VIII. ἐύγμοῖσι β-εται κέαρ. Ch. 24. τρέφομαι τῷ θρήνῳ. τάτῳ γ. Ἄρης β-εται φόβῳ τῶν βροτῶν. al. φόνῳ. Spt. 229. Utrumque legit S. τρέφεται ἐν αἵμασι (-τι) τῶν σφαττομένων et τῷ φόβῳ τ. βροτῶν κ. τ. λ. μὰ τὴν ἐκείνου δειλίαν, ᾗ β-εται. S. Atr. I.

Βοσκή. -ά. τροφή, βόσκημα. Etiam Plural. θαλερὰς β. εὐφύλλων ἑλίκων. Hel. 1347. ἀπὸ σῦ β-ὰν φεροίμαν πώματος δυςπότου. Eu. 261. p. κέρδος, χρῆσιν, ἀμοιβήν.

Βόσκημα. v. βοσκή, τροφή, — θρέμμα, pecus, ἀγέλη, βοτόν, ποίμνιον. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου, φρενῶν, ἀναίματον β. δαιμόνων, σκιάν. Eu. 298. ἀμήχανον β. πημονῆς πέλειν. Ae. S. 623. ἐμοὶ γ. ἔςω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον β. S. E. 364. τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω, τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτήν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθήσομαι. cf. Λυπεῖν.

ἀγελαῖα β-τα. B. 676. Cy. 164. ποιμένων β. 187. μηκάδων β. 188. β-άτων ποίμνης νεογνὸν θρέμμ'. E. E. 494. β-ασι συρίζων ὑμεναίους. Al. 579. ςυγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς β. χερός. H. 1356. ἑκατὸν προςῆγε, συμμιγῆ β. S. Tr. 762. β. ποντίου. Ae. Ψυχαγ. fr. 257. Αἰθὴρ ἐμὸν β. in Arist. Ran. 919.

Βοσπόριος et -ειος in *Β-ρος*.

Βοσπορίτης. τῷ β. S. *Ποιμέν.* IV.

Βόσπορος. Βοσπόρειος et β-ιος. Β-ος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰὼ ὖσαν βῦν διαπορεύεσθαι τὸ ἀπὸ Βυζαντίου κ. Καλχηδόνος διάςημα (ςαδίων ἑξὶ τοῦτον τὸν τόπον) ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσαν. ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς ξένους πορθμοὺς β-ους καλεῖσθαι. Ἔνιοι δέ φασι, τοὺς ἐπὶ τοῦ ςόματος οἰκοῦντας τοπαλαιόν, εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας κ. βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιοῦσθαι. ὅθεν κ. ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. Ἔςι δὲ κ. ἕτερος Β-ος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προςαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους, ἔθνος Σκυθικὸν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. Οἱ δέ φασι ςόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης ςενὸν κ. ἐπίμηκες, ἐμφερὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Β-ῳ. κ. τ. λ. Δύο δέ εἰσι Β-οι, Κιμμέριος κ. Θρᾴκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος. in Apoll. Argon. II. 168. Β-ον ῥόον θεοῦ. Prs. 743. ἀπὸ Ἰοῦς, βοὸς γενομένης. τὸ δὲ θεοῦ ἤτοι τοῦ Ἑλληςπόντου, ὥσπερ ἀρτίως κ. ἱερὸν ἐκάλεσε, διὰ τὸ πολλὰς κ. καλλίςας νήσους αὐτὸν περιέχειν, κ. εἶναι ἐν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας. ἐπώνυμος κεκλήσεται. Prm. 733. ὅτος ὁ Ἰσθμός. Ἀχταὶ Β-αι. S. A. 969. αἱ ὑπὸ τοῦ Β-ου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι. τὸ Β-ειον ἐν Σκύθαις ὕδωρ. S. Phineus IV. Β-ίων ποταμῶν ἴδρις. Aj. 885.

Βόςρυχος. ὁ πλοκαμὸς τῆς τριχός. E. M. — δᾷς, φανός.

Epith. εἰλιγμένος. E. Thes. V. 7. ὁμοπτέρους. E. E 530. p. ὁμοίους. ξανθὸν ἔχων ἑταίρας β-ον. Cy. 499. ξανθοῖς β. γανυόμενος. Or. 1532. ξανθοῖσι β. εὔκοσμος κόμην. B. 235. ἁβρὸν β. τεμῶ. 493. β-ων πινῶδες ἄθλιον κάρα. Or. 225. κεκαρμένους. E. E. 515. ὁρῶ νεωρῆ β. τετμημένον. S. E. 901. ὁρῶ τομαῖον τόνδε β. τάφῳ. Ch. 165. τεμοῦσα κρατὸς β-ων ἄκρας φόβας. S. E. 449. ἀμπέτασον β-ον ὤμοις. H. 201. παρὰ β. Or. 1427. β. ἀμπετάσας. Ph. 794. πολλ' ἐκήπευσε β. Tr. 1175. p. ἐκόσμησε, ἤσκησε, ἔθρεψε. β-ων κυανόχρωτα πλόκαμον. Ph. 315. Tr. 1182. διὰ β. Or. 1267. β. ἀναθήματα. E. E. 882. θεῖσα ςέφανον ἀμφὶ β-οις. M. 1160. ἐπὶ β. πῦρ ἔφερον. B. 756.

ἐπτέσθω πυρὸς ἀμφήκης β-ος. Prm. 1043. P.
ιανός, vel φανὸς, δῆς, λαμπάς.
ροσρυχώδης. β-ωδεος ἀβρὰ παρηΐδος. Ph.
93. ἐν ᾗ οἱ βόσρυχοι κεῖνται et ἐπεὶ μέχρι τῶν
ρειῶν εἶχε τὰ ἄλα τῶν τριχῶν et λέγει διὰ τὸ
ἀφ' αὐτὴν καθιέναι τὰς βοσρύχους.
Βοτάνα. ποιηρὰ. Cy. 45. ἔγρονται δ' εἰς β-αν
ξανθᾶν πώλων συζυγίαι. Phaëth. Herm. I, 30.
Βοτήρ. ποιμὴν, ποιμενικὸς, — σκοπὸς. β-ρα
νικῶν ἄνδρας ἀξίας. S. Ἀλεξ. I. β-ῆρα ἀμφὶ
μονότροπον νεαγίαν. An. 281. τὸν τρισσόμακτον. H.
f. 424. ἱππονόμους. Aj. 232. cf. Ἱππονόμης.
ἄνδρα τὸν β. προσμεῖναι μόνον. S. T. 837. τὸν
ἥν β. 1044. ἄξει τις ἑλθὼν δεῦρο τὸν β. μοι; 1069.
τὸν β. ὁρᾷν δοκῶ. 1111. τὸν β. ἰδὼν πάρος. 1116.
ὅστις κάτοιδε τὸν β. 1048. χωρεῖτ' ἄνευ β-ῆρος
αἰπολόμεναι. Eu. 191. μόναι, ὡς ἀνήμερα θηρία
φράζουσα β-ι μόχθους (δάμαλις). Ae. S. 355. κύ-
νας. Aj. 297. ποιμενικὰς.
μάντις, οἰωνῶν β. Spt. 24. σκοπὸς, ὁ Τειρε-
σίας. Ποιμὴν διὰ τὸ τὰς πτήσεις αὐτῶν ἀνιχνεύ-
ειν ἐν ταῖς μαντείαις.
Βοτόν. βόσκημα, τὸ ποίμνιον. κατὰ πάντων δὲ
χερσαίων κ. πτηνῶν, κ. ἐνύδρων κ. ἀγρίων ζώων
λέγεται παρὰ τὸ Βόσκεσθαι. H. β. ἐξορῶντες δυς-
χερὲς μιξόμβροτον. Ae. S. 571. τερατῶδες. ἐξ' ἂν
πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίῳ σφαγαὶ καθαμάξωσι
νεοθήλε β. Eu. 444. σπάσασα πτησίῳ β. λάχνην.
S. Tr. 690. v. Κτήνος. θυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς
β-ῶν ποιονόμων. Ag. 1170. ὀλέσαι β-ὰ κ. λείαν.
Aj. 146. φέρειν β. H. 75. ἡ γῆ πιαίνει β. Cy.
332. πρόνομα δὲ β. τῶς πολύγονα τελέθοι. Ae. S.
695. ἐν μέσοις β. σιδηροκμήσιν ἥσυχος θακεῖ πε-
σών. Aj. 324. συγκαταπτὰς — β-ὰ. Aj. 231.
ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι, κ. β-οῖσι. Eu. 446. ἐν
τοιοῖσδε χεῖρας αἱμάξαι β-οῖς. Aj. 453.
Βότρυς. τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἐεῖσα β-υν.
Ph. 238. βότρυος γάνος. B. 381. β. εὐῖε πῶμα.
Cy. 191. β. ἐν δαιτὶ. B. 261. β. ὑγρὸν πῶμα. Cy.
279. β-ύων φλιαῖσι πηγαῖς. 494. ἐκ Διονύσου
β. I. 1232. β. ἐπὶ χεύμασι. H. f. 892. β-υσιν
ἔρεψεν κάρα. E. Meleagr. VI. Βάκχειος. S. Thy-
est. VI. 2. et κ. κλίνεται γε κἀποπερκᾶται β. VI. 6.
Βοτρυώδης. βοτρυόεις. χλόη. B. 12. τὰν β.
Διονύσου χάριν οἴνας. 534.
Βύβαλις et -λος. Ἀριξοφάνης ὁ Γραμματικὸς
ἐν τῷ περὶ Ὀνομασίας ἡλικιῶν λέγει, ὅτι κατὰ τὴν
δάμαλιν Σοφ. ἔφη, Γηγενῆ Βύβαλιν. Eust. 1625.
λεοντοχόρταν β. νεαίτερον. Ae. fr. 315.
Βυθερής. β-εῖ. ἐν ᾧ βόες θέρους ὥρᾳ νέμον-
ται. H. ἐν β. λειμῶνι θροεῖ. S. Tr. 188. ἢ ὄνομα
τῷ λειμῶνος, ἢ, πολυθρεῖ· τὸ γ. Βυ ἐπιτατικόν
ἕξιν. ὁ ἕξι πολλάκις θεριζομένῳ, πολυφόρῳ· ἢ ὑπὸ
βοῶν θεριζομένῳ τοῖς ὀδοῦσι, τυτέξι, βοῦς τρέφοντι.
ἢ τῷ σφόδρα
et μέγα θέρος ἔχοντι, ὃ ἕξι λήϊον. ἤγων θερμαινομένῳ
βαλλομένῳ κ. καταθερομένῳ.
ὑπὸ τοῦ ἡλίου. cf. Ἱπποπόμος.
Βυθοίη. πόλις τῆς Ἠλυρίδος. Σοφ. Ἰφικλ. Ὀνο-
μακλεῖ. Β - Δρίλωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη.
Βύθορος. βοῦς ἐφαλλόμενος. φασὶν πρέποντα
β-ῳ ταύρῳ δέμας. Ae. S. 303.
Βυθυτεῖν. κυρίως τοῦς βόας θύειν. ἔνθα β. πρέ-
πει. Hec. 261. μάτην. Tr. 1242. λάθρα β-εῖ. I.
1031. πολλάκις με β. E. E. 805. Νύμφαις. 785.
ἔσχετ' ἐναλίῳ θεῷ. S. C. 888. πρὸς
ἀντά με — ὄντα τὸ Ποσειδῶνος et p. κατέσχετε.
τῶν β. ἠξίως ἐμὴν χ... ὁ πρὸς ...
β. ἠξίως ἐμὴν χ... ὁ πρὸς ...
Βύθυτος, ον. β. ἐξίαν ἀγίζων. S. C. ...
πων, φέρων. β. ἐν ἡμᾶσιν. Ch. 258. et ...
ρων. Hel. 1490. β. ἐν ἡμᾶσιν. Ch. 258. et ...
ἐσχάρας. Arist. Av. 1232. β-εσσι προστροπαῖς ...
Αἰ. 1159. β. σὺν ἡδονῇ. I. 664. πατρῴας δαφνο-
φόροισιν β-ύτοισι τιμαῖς. Ae. S. 709.
Βυκερως, ὁ, ἡ. βυκέραος. κλύεις φθέγμα τᾶς
β-ω παρθένου. Prm. 588. εἰς βῦν μετεβλήθεισα ...
ἦν (Νύσαν) ὁ β. Ἴακχος αὐτῷ μαῖαν ἠδίστην νέμε...
S. fr. 94.
Βυκολεῖν. ἀπατᾶσθαι. H. β-ήσας. ἀπατήσας ...
B. Anecd. θεραπεύειν. cf. βόσκειν, β-λημα ...
τὸ θέλγητρον. Arist. Elp. 152. ἐβ-ῦμεν φροντίς ...
σιν νέον πάθος. Ag. 677. ὥσπερ ἐθεραπεύομεν ἐν ...
λογισμοῖς τιμὴ τὴν νέαν συμφορὰν. μήτε πρόσαμενε
τόνδε β-ούμενος πόνον. Eu. 78. περιέκων.
Βυκόλος. Β-οι κοινῶς οἱ νομεῖς, ἀπὸ τοῦ ἐπι-
φανεστέρου ζώου. Ad An. 281. ὁ τῶν βοῶν νομεύς,
βοονόμος, βοσκός. H. — μύωψ. Πάρις ὁ β. I. A.
180. β. κ. ποιμένες. B. 713. φαύλως μάχεσθαι β.
ἡγούμεθα. I. T. 305. ἐν δοιβδήσει β-ων. I. A.
1086. β. φρουρήματα. Aj. 54. P. τὰ βυκολικά. τίς
θαλάσσης β-οις κοινωνία; I. T. 254. β. γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος. Prm. 677. ξυναρπασθεῖσα
β-ων ὕπο. S. fr. Τυρ. XV.
εἰκιχνεύμενα βέλεα β-ω πτερόεντος. Ae. S. 560.
τῷ μύωπος. β-ων ἀλάσορα, λέοντ'. S. Tr. 1092.
Βυκρανος. v. Βύπωρος.
Βυκραχος. i. q. βυλῆς ἄρχων. Δαναὸς δὲ πα-
τὴρ κ. β. Ae. S. 12. πρόνοον κ. β. 971.
Βύλεσθαι. θέλειν, ἐπιθυμεῖσθαι, κελεύειν. — τὸ
βύλ. ἡ βούλησις, τὸ βούλημα.
βύλομαι. ἡδὺν τι εἰπεῖν β. Hec. 978. ὃ β.
ἡδὺ. Or. 1175. πέφυκά τ' εὐσεβεῖν κ. β. Hel.
1004. τοιαῦτα δ' ἀλλὰ κ. σὲ β. ποιεῖν. S. E. 337.
τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις ἀ β. 1043. πρᾶξ',
ἃ πρῶτα β., δίδαξον. S. Tr. 232. β. κελῶς δρᾶν
ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ. S. Ph. 94. φωνῆς δ'
ἀκοῦσαι β. 225. τοῦτων ἀκοῦσαι β. S. C. 485. β.
δέ σε κλύειν. 1273. ὅμως σε β. — τῆς δ' ἐκπλεῖν.
θνήσκειν, ἀ φυγεῖν σε β. S. T. 623. δῆς
γ. ἀχὶ β. πονοῦσά τ. ἀλγεῖν. S. C. 363. παρα-
νέσαι σοι β. τὰ σύμφορα. 464. τοῦτο β. μαθεῖν
504. κομπεῖν δ' ἀχὶ β. 1209. ἀ β. τὸν μάντιν ...
ἀντειπεῖν. S. A. 1053. β. ἀνόσιον ξένον δόνα-
δίκην. Hec. 852. β-μένοισιν ἐπαγγέλλει. H.
f. 1185. cf. εἰδότι λέγω κ. πρὸς ἀσμένας πα...
πτωκα σὰς παρηΐδας. I. 1438.
βύλει. εἰ τοί με β. τῶνδε μηδὲν εἰδέναι. He.
747. β. σὺ μέντοι, κἀχὶ β-ήσει τάχα. Ph. 90
εἴπερ εὐσεβεῖν β. S. Tr. 1223. τοῦτο γ. β. μο...
θεῖν. S. Ph. 233. β. λάβωμα δῆτα κ. θέγω
σε; 762. δῆς ταῦτα β. κ. τοῖς ἀναπολεῖν μ' ἐπ...
1238. β. λέγειν τι. S. A. 757. εἰ β. 1168.
β-εσθε. S. A. 1038.
βύλω. μὴ μακρὰν β. λέγειν. S. E. 1259.
λόγους — ἐμπέδως εἰρηκέναι. S. Tr. 486.
β. κρατεῖν. Aj. 765. τὰ δὲ ὑπόθετα β. μηδὲ
μνῆσθαι μάτην. S. T. 1057. πάντα μὴ β.
τεῖν. 1522. ὃ μὴ σὺ β. παθεῖν. S. C. 1538.
τι β. χρήσιμον προσμανθάνειν. Φθιοτ. II. 3.
θαι, μὴ μαθεῖν β. H. 517.
βύλεται. δρᾶν δ' ἃ β. πάρα. Aj. 1081.
θεῷ δ' ἃ β. S. C. 1183. κάξεσιν αὐτῇ δρᾶν

γειν δ', ἃ β. S. A. 507. τῶν ὁμοίων β. κρατεῖν. E. Antig. V. ἀπείργει μὴ λέγειν, ἃ β. E. fr. inc. XVI. ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ β. E. fr. R. 28. ὐδὲν φρονεῖ δίκαιον, ὐδὲ β. E. Ion. II. ἐβαλόμην. ἀρχὴν κλύειν ἂν ὐδ' ἅπαξ ἐβ. S. Ph. 1239. ὐχ ἁβ. H. 689. δύναιο ἄν, εἰ β-οιο. E. 946. τύμβον β-ολμην ἀξιέμενον ὁρῶσθαι. Hec. 319. εἰ κτανεῖν ἐβ-ετο. 796. ἃ τις β-οιτο. 819. ἔπραξε βούλησιν, ἣν ἐβ-ετο. H. f. 1305. ἡ φύσις ἐβ-εδ' ἢ νόμων ὐδὲν μέλει. E. fr. CLXXI. ὐδ' ἄν σε λυπήσαιμι β-ολμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος. S. E. 1304. ὅποι τ' ἐνθένδε β-ολμεσθω πλεῖν. S. Ph. 529. β-σθαι. μεγάλα β. κακά. H. f. 854. β. δ' ἴσως. Her. 692.

βουλήσομαι. ἐς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπεργῶν ὠφελεῖν β. Aj. 681. τέμνον δ' ἐγὼ σπέρμ' ἰδεῖν β. S. T. 1077. ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν β. κυρεῖν ἐμοί. S. C. 1289. τί β-ηθεὶς πάρει; S. E. 1100. ἥκω γ. ὐχ ὡς δρᾷν τι β. S. C. 732. β-ήσω ποτὲ κ. δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ. Aj. 1315. θεὸς ἐβ-ήθη τάδε. H. 476. ἢν ὐδὲ β-ηθεὶς ποτε ἀφαιρήσεται. E. Epist. IV, 19. β-ηθέντα ἐκλύσασθαι τὰ νῦν. E. Ep. V, 27. τῷδ' εἴπερ ἐβ-ήθης χάριν θέσθαι. Hec. 1211. πολλοὶ β-ηθέντες ἐλειπόμεσθα. H. 1243.

p. βούλησις. ὐδ' ἐπὶ τὸ κείνω β-όμενον ἐλήλυθα. I. A. 1270. τὸ β-σθαί μ' ἔκνιζε. I. A. 330. τῷ β. θέλων. 336.

Βουλεύειν τινὶ τί, consultare, consilium capere, — τεχνᾶσθαι, μηχανᾶσθαι; β-εσθαι. consulere, meditari, constituere. c. περί, et sine ius c. Adverb.

τὰ λῷστα β-ων. Prm. 204. H. 901. ἄνακτι β. φόνον. Hec. 856. χρησὰ β. ἀεὶ. Or. 771. πάντ' ἐβ-σα. 1090. στρατηγῷ τόνδ' ἐβ-σας μόρον. Ag. 1627. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λέβης ποιῇ τι β-σαντα. S. T. 606. οἷά μοι βουβλευκὼς ἔχει. 701. πάρεσθ' ὅδε Κρ. τὸ πρᾶσσειν κ. τὸ β. 1417. μήτε τῷ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα β-σαντι. S. A. 267. τἄλλα β-ειν πάρα. 1179. πατρὶ β-σασ' ἐμῷ κ. δρῶσ' ἐλήφθης. S. Tr. 807. μεγάλα β. εὖ. E. Aeol. VII. δυσμενείνω τοῖσι β-σασιν εὖ. M. 874. ὅστις εὖ β-εται. An. 1281. θάνατον, ὃν πατὴρ β-εται. I. A. 1102. τοῖς δὲ β. καλῶς. Rh. 108. μὴ ὐ βεβ-σαι καλῶς. E. S. 248. ὐδεὶς μετ' ὀργῆς εὖ β-εται. E. fr. XXIII. ἐκ οἷδ' ὅπως σε φῶ βεβ-σθαι καλῶς. S. T. 1366. κεκινὸν βούλευμα β-σαιό τι. E. Antiop. XLII. ἄμεινον νῦν βεβ-μαι τάδε. M. 893. ἡ βεβ-μαι τελεῖν. S. E. 947. δοκεῖς παρ' ἡμῖν ὐ βεβ-σθαι κακῶς. S. Tr. 589. μῶν τι β-ει νέον; S. Ph. 1229. β. σοφῶς. S. Ph. 423. ὐ καλῶς β-σμαι. Or. 1131. μῶν βεβ-μαι κακῶς. M. 367. εἰ γ'. τι μὴ θεοῖς βεβ-ται νέον. Ae. S. 1017. τί νέον. M. 37. ἤν τι β-σω κακόν. Hec. 870. κακά. E. fr. CLVII. δεινὰ γ. β-εται εἰς σέ. An. 62. ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία β-σεται. Spt. 181. τῶδε β-σαι τάχυ. S. A. 490. λείπει περί. στρατῷ β-σας φόνον. Aj. 1055. τὸ μὴ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀεὶ περιβέβουσα β-ω σέβειν. Eu. 687. cf. Ἄναρχος. κ. σφε β-ει κτανεῖν. S. A. 772. σὺ γ. β-ει γέροντα. S. fr. CV. 73. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι β. τινὶ λύτ' ἄναλκιν. Ag. 1224. τὸ β. ἃ δεῖ. S. Thyest. V. τὴν δ' ἐβ-σεν κέλευθον. Prs. 755. ἡ ταῦτα δή με νῦν βεβ-νται ποιεῖν; S. E. 365. ταῦτ' ἐβ-σεν ποιεῖν. S. T. 537. τὸ β. ἃ δεῖ. S. Thyest. V. τί μὴ δρᾶσαι βεβ-σαι πέρι. S. T. 738. β-ουσα κ. τεχνωμένη. M. 402. ἡ ξύννοια β-ει πάλιν. S. A. 279. τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει β-τέον. S. E. 16. ὐδὲ β-σει πάλιν; S. E. 1046. ταχὺν δεῖ κἀμὲ β. πάλιν. S. E. 1001.

Βούλευμα. ἡ βουλή, διανόημα, θέλημα, βούλησις.

Epith. τὰ Διὸς φράσσων β-τα. S. Ph. 1415. τὰ θνητῶν κ. θεῶν β-τα. S. fr. XXIII. 17. τὸ δίον. Prm. 619. χρηστὸν β. E. S. 439. σοφὸν. E. Antiop. XII. ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς β. S. E. 987. πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν β. 1361. ὃπ ἔχει ἐν τοῖς μὴ β. S. Tr. 725. ἦ καὶ τὸ β. ὡς ἐπ' Ἄργ. τόδ' ἦν; Aj. 44. ὡς τοῖσιν ἐμπέροισι κ. τὰς ξυμφορὰς ζῶσας ὁρῶ μάλιστα τῶν β. S. T. 45. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει β. Spt. 579. πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν β. Prs. 526. ποινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ β. Ag. 1346. ὦ μοι ἄνολβα β-ἄτων. S. A. 1265. νεανικὸν β. βουλεύσωτό τι. E. Antiop. XCII. καινῶν β. M. 270. θέξω τὸ νέον β. Prm. 170. τὸ νεωστὶ μηχανώμενον κατ' αὐτῷ. παιδὸς θανασίμων β. An. 1659. τί μοι νεώτερον β. ἔχεις; S. Ph. 560. κακὰ β. H. 650. H. f. 273. μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται β. S. A. 179. ἐξηπατήθη δαίμονος β-ασιν. H. 1406. ὑφ' οἷων ἐσφάλη β. E. S. 336. ἦ κ. πατὴρ τι σφάλλεται β-ἄτων. Eu. 707. p. ἐκπίπτει. κακύνει τοῖσδε σοῖς β. Hec. 251. ἔχηθ' ὅμοια τοῖς β. 331. ἐξισορῆσαι ὁδὸν β-ἄτων. 744. ἤ πω λέλειψαι τῶν ἐμῶν β. Or. 1085. μακρὰν ἀπέχεις τῶ ἐμῷ σκοπῷ. εἰ ἀπελείφθης, ἀπέχεις, ἤγεν ὁ συνῆκας τὰ. ἐμὰ βουλεύματα. ἀγνοεῖς. — συμβαλεῖν β-τα. Ph. 790. ἐλεῖν β. M. 372. κάφως φερόσῃ κρεισσόνων β-τα. M. 449. μετεῖναι τῶν β. 886. θυμὸς κρείσσων τῶν ἐμῶν β. 1079. ὐδεὶς ἀντερεῖ β-ασιν. H. 402. ἐμοῖς χρώμενος β. 1283. ἴσοριος β-ἄτων. I. T. 1431. πάντ' Ἀχ. ἐκμαθὼν β-τα. Rh. 156. τοῖσι σοῖσι πείσομαι β. E. 844. τοιαῦτα β. ἐβούλευσεν. E. E. 1011. ἄλλος φροντίδων β-τα. Hec. 626. φροναὶ, ἐφευρήματα, διανοήματα, μάταιά ἐξι τὰ β-τα φροντίδων. ὁρμὴν λάβοις ἂν ἐμῶν β. E. S. 1050. κ. νῦν ἔτ' αὐτός εἰμι τῷ β. S. T. 557. ἄνασσα πράγης κ. β-τος. E. Telesph. XV. λιμὴν β-ων. M. 769. χαιρέτω β. τὰ πρόσθεν. 1044. συντέμνεται Κύπρις τὰ θνητῶν κ. θεῶν β. S. fr. XXIII. 17. κὐ μόνον β-τα, ἀλλ' ἔργα δρώμενα. S. Ph. 555.

Βουλευτέον. v. Βουλεύειν.

Βουλευτήριον. curia, locus senatus, consilii, δικαστήριον, — βουλή, senatus, πρεσβυτέριον, γερουσία, — σύμβουλος. πληθυμένου τῶδε β. Eu. 560. frequentis.

κερδῶν ἄθικτον τῶτο β. αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὑπὲρ ἐγρηγορὸς φρόνημα γῆς καθίζαμαι. Eu. 694. δόλια. An. 447. εἰς β-α. 1098.

κακῶν τ' Ἀδρ. τῶνδε β. Spt. 560. σύμβουλος.

Βούλευτις. τῶνδε β. πόνων. Ae. Xantr. 156. Μύσις παρὰ τὸ Μύσης. τῶτο παρὰ τὸ Μύω. ὁ μόνον δὲ ἀπὸ Βουτόνου γίνεται εἰς ι παρώνυμον, οἷον Πλανήτης, Πλανῆτις, ἀλλὰ κ. ἀπ' Ὀξυτόνου. οἷον Ὑβρισής, ὕβρισις, Δίχμητής, αἴχμητις, Βουλευτής, βούλευτις. E. M.

Βουλευτός. αἰσχρῶς τε β. ἐν καλύμμασιν. Ch. 490. ἐπιβουλευτοῖς πέπλοις.

Βουλή. γνώμη, θέλημα, θέλησις, — γερουσία. ἔγνως τὴν νικῶσαν β. M. 913. καιριωτέραν. Her. 473. βουλαὶ ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος. E. Melan. XVII. ἐκ οἶδα βουλῆς, ἧς τινος τυχὼν λέγω. Ag. 1359. ἃ γ' ἔλαβες β. ἐμοῖς. S. Ph. 1247. περιώσι' ἄφυκτά τε μηδέα παντοδαπᾶν β-ᾶν ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται κερκίσιν Ἅλσα. S. Phaedr. I. δόλιαι β. M. 413. ὐ μένουσι τῶν θυοσκόπων β-αὶ. Rh. 69. τῆσδ' ἕξε β. μεταίτιαι. Ch. 97. ἀναδέξασθε τὴν αἰτίαν τῆς βουλῆς. νέας β. νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις. Aj. 738. β. ἄπιστοι Λ. διήρκεσαν. Spt. 827. καθ' ἃς ἐκ ἐπείσθη Ἀπόλλωνι εἰπόντι αὐτῷ μὴ συνελθεῖν τῇ γυναικί. πικρᾶς β-ᾶς. E. E. 161. β-ῆς γ. ὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς. S. E. 1047. ὐ γ'. τι β-ῆς ταὐτὸ κ. δρόμου τέλος. S. fr. LXVIII.

εἴ τε δημόθρους ἀναρχία β-ὴν καταῤῥίψειεν. Ag. 884. τὴν γερουσίαν.

Βούλησις. Vid. βουλή, τὸ βούλεσθαι, τὸ θέλειν. ἔπραξε β-ιν, ἣν ἐβούλετο. H. f. 1305. ἡ β. πάρα. I. T. 1019.

Βουλιώτερος. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι β. Ch. 667. βουλευτικώτερον ὅ ἐστιν, εἰ ὐ διὰ ξενίαν ἥκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι.

Βῦνις. γῆ. H. β-ιν. τὴν γῆν κατὰ βαρβάρους. S. ad Ae. S. et E. M. Β-ις κ. βυνῖτις, ἡ γῆ. et Z. ἡ βυνώδης γῆ. παρὰ τὸ Βυνός. ὁ ὀρώδης κ. γεώλοφος τόπος. Βυνόν. Phryn. Pauw notat esse ὀθνείαν φωνὴν τῆς Ἀττικῆς et citat. β-ὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν (καταβαλὼν) ἄνω τινά — τίς ἐσθ' ὁ β-ὸς; ἵνα σαφῶς σε μανθάνω — ὁ δὲ ὢν κεχρημένος β-ὸς ὀνόματι Φιλήμων ἐστίν. et H. Λοξίᾳ β-ός. ἱλέομαι μὲν βῦνιν. Ae. S. 116.

Βυνῖτις. v. βῦνις. τῷ Ἀπόλλωνος τῷ ἐν Σικύωνι. βέλτιον δὲ, ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς νάπην λεγομένην. ἐκεῖ γ. καὶ ὁ δράκων ἐτοξεύθη κ. ὁ ὄμφαλος τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ Πυθῶνος.

Βυνόμος, ον. Β-ον. ὑπὸ βοῶν νεμόμενον. H. πόλις — φθίνουσα δ' ἀγέλαις β. S. T. 26. β. ἔχων ἀκτάν. S. E. 181. βοῶν θρεπτικήν. β. ἐπιστροφαί. Ae. Philoct. ὑπὸ βοῶν νεμόμεναι. S. in Arist. Ran. 1430.

Βυπόρος, ον. μέγας. vox prisci aevi. βῦς et παῖς praefiguntur aliis nominibus augendi causa. Nostri rustici ochsiggroß, pferdemäßig. cf. ἱππογνώμων. μεγαλογνώμων. E. M. εἴωθε γ. ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν, ὡς θυμὸν ἰ-α, τὸν μεγάλης γνώμης et βυπόρος. ἀμφὶ β. ὀβελοῖσι. Cy. 301. σφαγεῖς β. An. 1135.

Βύπρωρος. βυπρόσωπος. H. ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει β-ος. S. Tr. 13. οἱ ποταμοὶ ταυρόκρανοι διετυπῶντο, ἢ ὅ τι μυκηθμῷ εἶσι παραπλήσιοι περὶ τὰς ἐκβολάς. Il. Φ. 237. μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος· ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν, ὡς οἱ βόες· ἢ διὰ τὸ τὰς κατανομὰς παρὰ ποταμοὺς εἶναι.

Βῦραν δ' ἱεράν τε κ. κεραυνίας Ῥύπας. Ae. fr. 324. Strabo VIII. c. 7.

Βοῦς, ὁ, ἡ. Ἀθὼς σκιάζει νῶτα Λημνίας βοὸς. Σοφ. ἐν γ. τῇ Λήμνῳ βοῦς χαλκῇ ἱδρυται, ἐφ' ἣν τοῦ Ἀθῶ ἡ σκιὰ φθάνει. S. Lemn. IV. ut πῶλος, de puella, juvenca, γυνή. Βοῦ. ἀντὶ τοῦ βοός. Σοφ. Ἰνάχ. Lex. Sanger. ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ πεσὼν. Aj. 374. βοός τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα. Prs. 610. ἡλίου ἀγναὶ βόες. Tr. 439. ἐντελεῖς. S. Tr. 761. β. ἐργάτης. S. Synd. IV. εὔθηλοι. I. A. 579. β. νίψοντες. I. T. 255. β-σὶ κ. ποίμνασιν. E. Cresph. XIII. ἐπεὶ β. πόντον εἰς εβάλλομεν. I. T. 261. β. εἰς ἀρόσας εἰσβαλὼν. E. E. 79. τοὺς ζῶντας δέσμοισι συνδήσας βοῶν. Aj. 62 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς — ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται. Aj. 1253. ὁινὸν βοός. S. Amphiar. VI. ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ β. ἀγελαίας. Aj. 175. μυκήματα κεροφόρων. B. 690.

θηλάτου β. δίκην. Ag. 1299. τῆς οἰστροδόνου β. ἐξ ἐπαφῆς. Ae. S. 17. τὸν ἀμφὶ βοῦν ὀμφέντα. E. Menal. XXVIII. τί ὦν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοῦ; Ae. S. 308. πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ β.; 302. πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῦ. 305. σπέρματ' εὐτέκνου β. 277. ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον. Ag. 1125. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. Ae. S. 301. τὴν διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ Διὸς μεταμόρφωσιν τῆς Ἰοῦς τῇ θεᾷ προσήψας.

παροιμία. β. ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 36. Βοῦς ἐ. γλ. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦς ἔχειν ἐγκεχαραγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παῤῥησιαζομένους. Su. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλάλων. ἢ βάρος ἐπίκειται· ἢ φοβοῦμαι ζημίαν ἐπικεισομένην μοι. cf. χρυσία κλῆς ἐπὶ γλώσσα βέβακεν προεποίλων Εὐμολπιδῶν. S. C. 1052. ἕβδομος β. E. Erechth. XVII. cf. Suid. β. ἕβδομον ἔπεττον κέρατα ἔχοντα κατὰ μίμησιν τ. πρωτοφαοῦς σελήνης. (cf. in Σελήνα παροιμία. Nos, Φότηφεν.) ἕβδομον ὦν βοῦν ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. τὸν ἕβδ. βοῦν ἡ σοφὴ παροιμία. et H. Ἕβδ. β. εἶδος πέμματος, κέρατα ἔχοντος et B. ἕβδ. Μνημονεύει δὲ τοῦ Ἕβδ. βοός, ὅτι δὲ πέμμα ἐστὶ κ. Σελήνης ἱερὸν, Κλειτόδημος ἐν Ἀτθίδι φησί. v. Not.

Βοῦσάδας αὐλὰς ἐπιχερσεύει. Σοφ. Ἴωνι. H. cf. Ἐπιχερσεύειν.

Βούσαθμον et β-ος. -ασία et -σασις. πρὸς Ἴδης β-α. I. A. 76. λιπὼν β. Hel. 29. ἀμφὶ β-ους. 363.

Βούσασις. βουσασία, ἡ τῶν βοῶν σάσις. H. Β-εις, ἐν αἷς ἵσαντο οἱ βόες. Ad Prm. 652.

Βουσφαγεῖν. cf. Βυφόνος. E. E. 627.

Βούτας et -ης. βουκόλος, βόσκος. et B. Anec. βοονόμος. ἀνὴρ. Hec. 646. β-αν φόνον. E. 537. σαθμὸς ἐπὶ β-α. An. 280. φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν β-αν. Prm. 569. Ἰδαῖον β. Hec. 944. judicio Paridis v. Ἔρις.

Βυφόνια, τά. in Βυφόνος.

Βυφόνος. βυφονεῖν δὲ τὸ θύειν τοῖς θεοῖς. ἔστιν γ. ἐπὶ θυσίας φόνον λέγειν, ἀλλὰ τὸ φονεύειν βοῦς εἰς δεῖπνα κατασκευήν. S. Villois. 9. et Βυφόνια, τά. ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἐν γ. τοῖς Δ πολίοις φασὶ βοῦν καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πόπανον τῇ θυσίᾳ, οἷον πλακόντων ἐξ ἄρτου. ὅσ θοίναις β. Prm. 530. θυσίαις, μεγάλοις ποιε φόνοις κ. σφαγὰς τῶν ἱερείων.

Βυφορβεῖν. βοῦς τρέφειν, νέμειν ἀπὸ τοῦ διο ρόντος ζώου, τοῦ βοός. ἐβ-ον ξένῳ. Al. 8.

Βυφόρβιον. βοῶν ἀγέλη, βούσασις. β-α ἄγε σθαι. Al. 1034. πίπτοντα κ. πορθούμεν'. I. T. 30 εἰς πατρὸς β. Melan. XXI.

Βυφορβός. βοῦς τρέφων. H. I. T. 237. ἀν 462. ἄξιος δόμων. E. E. 252.

Βύχιλος. εὔτροφος. Z. λειμῶνα. Ae. S. 5 ἔνθα ἐχιλοῦτο ἡ βοῦς κ. ἤσθιεν.

[illegible]. ὅπως κλύοιμί σε κοινὰς βρ. [illegible]. διαλύσεις, ὧν ἐβράβευσεν ἡ μήτηρ, τοὺς μετὰ κρίσεως λόγους, δι' ὧν ἓν θάτερον αὐτῶν ἐδείκνυε δικαιότερον λόγων. *Matth.* suspic. δ. ὧν ἑκάτερος αὐτ. ἐδ. δικαιότερα λέγων. Num ὁπότερον, — λόγῳ?

Βραβεύειν. διακρίνειν, ἐπιψηφίζεσθαι, μεσιτεύειν, διανέμειν, ἰθύνεσθαι. H. μερίζειν addunt B. Anecd. τοὺς λόγους. Hel. 1002. πάντα. 1079.

Βραβεύς. ὁ βραβευτής. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρᾳ. ἔξι δὲ Ἀγωνοθέτης, ὁ τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσι διδούς. *Thom. M.* Ἀττικῶς. βραβευτὴς Ἑλληνικῶς. *Moer. A.* ἡγεμὼν, κυρίως ὁ ἀγωνοθέτης, τῆς κρίσεως διοικητής. et τοὺς βραβευτὰς κ. ἐπιστάτας ὠνόμαζον. ὅθεν κ. τὸ βραβεύειν ἐπιστατεῖν. Σοφ. *Poll.* παρ' ὑδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο φιλόμαχοι β - ῆς. Ag. 235. τεταγμένοι. S. E. 690 et 709. κ. βραβευταὶ οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες. ἀφ' οὗ κ. βραβεῖον τὸ ἆθλον κ. ἐπαθλον. οἱ δὲ αὐτοὶ ἂν εἶεν κ. ἀγωνοθέται κ. ἀθλοθέται. Φόνου. Or. 1065. δίκης β. Or. 1650. τῆς κρίσεως διοικηταί. μόχθων β - εὺς. Hel. 710. βρ. λόγου τάδ' εἰμὶ. M. 274.

μυρίας ἵππου βρ. Prs. 300. ἡγεμών.

Βραδύνω. βραδὺς γίνομαι, εἰμὶ, μέλλω, χρονίζω, καθεύδω, ὀκνῶ, κάθημαι. σύ τοι βρ - εις; H. F. 733. μέλλεις. πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βρ - εται. S. C. 1628. μὴ β - ε. S. Ph. 1400. χεῖρα δ' ὁ βρ - εται — ἁρπάσαι δόρυ. Spt. 608. εἰ βρ - οιμεν βοῇ. Ae. S. 732. βοηθείᾳ. ἡ ὁδὸς βρ - εται. S. E. 1501. βραδύτητα λαμβάνει ἀφ' ἡμῶν.

Βραδύπους. βραδὺς τὼς πόδας. S. β - υν ἤλυσιν ἄρθρων. Hec. 66.

Βραδύς, εῖα, ύ. opp. ταχύς. βρ - εῖ ποδὶ σείχουσα. E. fr. II. τὸ τοῦ ποδὸς β - ύ. I. 742. p. β - υτῆς. χρόνῳ β - ὺς. S. C. 875. p. γήρᾳ. ὡς ἐκ τα-χαίας σὺν χρόνῳ β - εῖ μολὼν ᾤσσεις. S. Tr. 395. β - εῖαν ἡμᾶς τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων ἔπεμψεν ἢ φάτνην ἐγὼ βρ. Aj. 740. ὁ πέμπων ἡμᾶς ἐπὶ τήνδε τὴν πορείαν, β. ἐποίησεν αὐτήν. ἐσμὲν τῷ μακρῷ χρόνῳ β - εῖς. S. Tr. 599. διὰ τὸ ἐνταῦθα χρόνῳ ἐνδιατρίψαι. βρ - α ἐν λόγοισι προσβολή. S. fr. LXX, 1. ὅστε κεἰ βρ. εὕδει, ἀφυξεται ταχύς. S. C. 307. *Schaefer.* metaphor. et *Herm.* „Si vel maxime remissus domi sedeat, quippe nihil de adventu Oedipi suspicans." εὕδει. Reis. quod Herm non male inventum dixit. τοιαῦθ' ἥδιστον ἥντινα σχολῇ βραδὺς S. A. 231. al. ταχύς. quod rectius opponitur. κἂν βρ. τις ᾖ λέγειν. H. f. 237. ὠφελεῖν πάτραν βρ. E. fr. B. 32. βρ. μῦθοι πλεῖστον ἀνύτουσιν σοφόν. Ph. 456. βυλαί.

Βραδυτής. τούτων τοῖσιν ἄγουσιν κλαύμαθ' ὑπάρξει βρ - ῆτος ὕπερ. S. A. 932.

Βραυρωνίας θεᾶς. I. T. 1463. κ. Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἔξι Βραυρωνίας, Πραξιτέλους μὲν τέχνη τὸ ἄγαλμα. τῇ θεῷ δ' ἔξιν ἀπὸ Βραυρώνος δῆμου τὸ ὄνομα. κ. τὸ ἀρχαῖον ξόανόν ἐστιν ἐν Βραυρῶνι Ἄρτεμις, ὡς λέγουσιν, ἡ Ταυρική. *Pausan.* Attic. Μαραθώνος δὲ ἀπέχει τῇ μὲν Βραυρών, ἔνθα Ἰφιγένειαν ἐκ Ταύρων φεύγουσαν, τὸ ἄγαλμα ἀγομένην τῆς Ἀρτεμίδος, ἀποβῆναι λέγουσι, καταλιπόντα δὲ ὁ ἄγαλμα ταύτῃ κ. εἰς Ἀθήνας κ. ὕστερον εἰς Ἄρους ἀφικέσθαι. Idem.

Βράχιστος. ἐλάχιστος. βρ. γ. κράτιστα τὰν ποσὶν ἰσα. S. A. 1327. τὰ πραχθέντ' εἰπαθ' ὡς βρ. S. C. 1115. β - ον. βραχύτατον. Σοφ. Δανάῃ. Lex. Sanger.

Βραχίων. brachium. ὦ φίλοι β - ονες. S. Tr. 1090. νέων. Her. 858. νέῳ. Hec. 15. νέου. 407. καλλίπηχυν. Tr. 1194. σθενόντων. H. f. 312. σθεναρὸς. E. E. 389. καρτερῶ. E. Antiop. V. 3. πολεμίῳ. E. Teleph. II. λαιοῖσιν ἐν βρ. Ph. 1143. πολλοὺς εὐρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ θάλπει βρ - ίου εὖ κατεβδινημένους. Ae. S. 750. κορυφαῖς ὑποβαλὼν β. B. 948. ἀσπίδ' ἀμφὶ β - ονι κεφαλῶν. Ph. 123. σ' ἀπίσω περιβαλὼν βρ. I. T. 796. β - νος ἀγκόναισιν. H. f. 154. παρασπίζοντ' ἐμοῖς βρ. H. f. 1099. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βρ - σι. Hec. 836. νεανίαν θώρακα κ. βρ - α. H. f. 1095. νέοι βρ - οσιν. E. S. 738.

Βραχύς, εῖα, ύ. σύντομος, μικρὸς, — εὐτελής.

c. *Subst.* χρόνῳ βρ. γραφέντες. S. C. 1648. βρ. χρόνου. S. Mys. I. ἐν βρ. κόλίγῳ χρόνῳ. S. Tynd. 4. ἐν βρ. χρόνῳ. Ph. 924. εἰς βρ. χρόνου. H. f. 957. β. βίοτον ἐμπνέων ἔτι. H. 1246. αἰῶν. B. 395. βρ. σοι ἦν βιώσιμος χρόνος. Al. 652. βρ - εῖαν ἡμέραν. M. 1248. ἡμέρας μέρος βρ - ύ. S. Ph. 83. βρ. τέρψις ἡδονῆς κακῆς. E. Erechth. II. 23. χάριν βρ. δοῦς. S. Tr. 1217. ἐν β - εῖ σοι τἀμὰ δηλώσω κακά. Or. 732. E. S. 566. 901. I. A. 829. Hel. 1538. ἐν βρ. τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν. S. C. 586. βρ. δῶρόν με αἰτεῖς, τὸ ἐν Ἀθήναις θάψαι σε. ἃ δὲ μνᾶσις γ' εὐποτμότατος θνατοῖς μελέων ἀνέχουσα βίου βρ. ἰσόμοιρον. S. Συνδείπν. I. ἐν βρ. ξυνθεὶς λέγω p. συντόμως. S. E. 673. λόγῳ σε βρ. τοῦτ' ἐκδιδάξω. S. Ph. 435. ἐν βρ. φράσαι. S. C. 1581. μῦθος Ἀργοῖσι συντέμνειν βρ - ὺς. S. Odyss. I. β. λόγῳ κ. πολλὰ πρόσκειται σοφά. S. Ἀλητ. II. ὀῆσις β. Σοφ. Ἀκρίσ. V. ἀρχὴν βρ. εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος. S. T. 121. βρ. μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Prm. 505. συντόμῳ, συλληπτικῶς κ. ἠνωμένως. β. τιν' αἰτεῖ μῦθον, ὐκ ὄγκου πλέων. S. C. 1162. ἡ δὲ ἀμήχανος γυνὴ, γνώμῃ β. H. 644. αἱ γ. μεγαλόφρονες πολύτολμοι γενόμεναι εὐέμπτωτοι διὰ τὸ βραχὺ τῆς γνώμης κ. ἄδολόν εἰσιν εἰς τὸ ἁμαρτάνειν ἡ δὲ ἀποροῦσα κ. ἀνόητος τὴν πορνείαν ἀφῄρηται, τουτέστιν, οὐχ ἁμαρτάνει. σφριγῶντ' ἀμείψει μῦθον ἐκ β - ιόνων. E. S. 478. p. συντόμως. κ. σοί τε τοῦργον τἀμὸν ἔσσεται. S. C. 1118. οὕτως ὁδὸς βρ - α γίγνεται μακρά. S. A. 232. κέρδος σὺν μόχθῳ β. H. 96. βρ. ὁ μόχθος εἰσιδεῖν. B. 1278. βρ. προφάσεως ἔδει. I. A. 1184. βράχισα γ. κράτισα τὰν ποσὶν κακά. S. A. 1327. τὸ σθένος. Ph. 745. ἐν βρ. χαλκῷ. S. E. 758. σμικρῷ ἀγγείῳ ἐκ χαλκοῦ. ἐν βρ. τεύχει θανόντος. S. E. 1113. σμικροτάτῳ ἀγγείῳ. σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἀν βρ - εῖ διδάσκαλον. S. fr. XLIX. ὃν βρ. ξὺν ὄγκῳ κ. χρόνῳ διασκεδῶ. S. C. 1341.

Εὐτελής. λόγοισι γ. ὐκ ὠνόμασαι β - ίσι. S. C. 294. non levibus verbis. Herm. βρ. λόγος. Or. 446. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βρ. νικᾷ μέγαν. S. C. 880. σμικρὸς, ἀδύνατος.

c. *Adverb.* et *loco Adverb.* βλέπω βρ - ύ. I. 744. ἀναζένει. Or. 156. γυναιξὶ πιζεύω βρ. 1103. ἔτι ἐμπνέων βρ. Ph. 1428. τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βρ. Tr. 1248. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βυλοίμην βρ. S. E. 1304. ταῦτά σοι βρ - ία λέλεκται. I. A. 400. ὡς δὴ σὺ βρ., ταῦτα δ' ἐν καιρῷ. S. C. 809. σ' εἰπεῖν κακῶς, εὖ βρ. I. A. 378. πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἰσορύμενος β - ύ. S. Tr.

415. κ'. μοι τὰ πραχθέντ' εἴπαθ' ὡς βράχιστα. S. C. 1115. βρ-ιστον. S. Danaë. 4. ὥστε βρ'. μοι δεῖσθαι φράσαι. S. C. 570. λέχριός γ. ἐπ' ἄκρῳ λάβ βρ-ὺς ὀκλάσας. S. C. 197. p. βραχύ, βαιόν.

Βρέμειν. ἠχεῖν, τρίζειν, — ὁρμᾶν, μαίνεσθαι. πάταγον ἀσπίδων βρ. Her. 832. τριχυμίαις βρ-οντα. Tr. 83. ἵππον ἠράνια βρ. 520. πολλοῖς μὲν ἵπποις μυρίοις δ' ὅπλοις βρ-ων. Ph. 113. λωτὸς ὅταν ἱερὸς ἱερὰ παίγματα βρ-ῃ. B. 162. βοὰ βρ-ει δ' ἀμαχέτῳ δίκαν ὕδατος ὀροκτύπῳ. Spt. 84. ὀνῳ βρ-ουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί. S. A. 592. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαχιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρ-ονται. Spt. 335. κριτὸς ὀξυπρῴροισι βρ-ων ἐν αἰχμαῖς. Prm. 424.

νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ β-ει, θυμαλγής. Ag. 1028. πρὸς πύλαισι βρ. Spt. 363. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει κάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρ. Eu. 965. δεινὰ Εὐρ. βρ-ων. H. f. 962. p. ἀπειλῶν.

Βρέτας. εἴδωλον, ἄγαλμα. B. Anecd. ξόανον, εἴδωλον, ὁμοίωμά τι. παρὰ τὸ Βροτῷ ἐοικέναι. ὅπερ φασὶν οἱ νεώτεροι Λείκελον. i. q. ἀνδρείκελον vel hoc ipsum ἄγαλμα, ἀπεικόνισμα. H. τῷ Βροτῷ ὅμοιον. ἢ τοι χαλκῶν, ἢ ἐκ τῆς ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον. et τὸ βροτῷ ἐοικός. Apoll. Arg. I. 1119. Ζηνὸς ὀρθῶσαι βρ. Ph. 1256. τρόπαιον κῆσαι et ἀνορθῶσαι τὸ εἴδωλον νικητήριον· οἱ γ. νικῶντες εἴδωλον ἔξασαν τῷ Διός. θεᾶς. Al. 977. Διὸς τροπαίῳ. Her. 936. Παλλάδος σεμνὸν. E. E. 1254. θεῶν συλᾷν βρ-η. E. Dan. IV. ὁ θεῶν βρ. ἠδῶντο συλᾶν. Prs. 806. ἐπὶ δαμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρ. Spt. 196. παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρ. Eu. 80. αἴτε φρουροῦσι βρ. τεθμὸν δικαίως. 1010. παρὰ νόμον θεῶν β-εα τίων. 166. al. rectius βρότεα. v. paulo post. νέοις πίναξι β-εα κοσμῆσαι τάδε. Ae. S. 466. βροτίοσα θύσαται μαλδάσγει. Ae. S. 887. ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. Τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσοῦσαι αὐτοῖς ἐν τῷ φανερῷ κατεληφθησαν. cf. Eustath. ad Od. *A.* p. 1422. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀρῶ καὶ Ἄρος, τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκέτισι. Βρότεος ἄρος ἄτα. ἤτοι τὸ εὐ τῶν βροτῶν κ. τὸ ὄφελος ἄτη ἐξίν. Hinc aut βρότεος aut βρέτεος Ἄρος ἄτα. σώζου' θεᾶς β. I. T. 1489. σῶσαι τόδε. An. 311. κατάσχωμεν. I. T. 980. ληψόμεθα. 986. ἀπεγράφη πάλιν. 1179. 1165. φέρων. 1477. ἐν χεροῖν οἴσει. 1044. ἀγνιξέον. 1199. λαβόντες ἐν κόλποισιν. 1291. ἵδρυσαι. 1453. 1481.

Βρέφος. ἔμβρυον, νήπιον. βρ. ἔκβολον οἴκων. Ph. 811. ἁπαλὸν ἔβαλε. I. A. 1286. εἰς ὄλυμπον βρ. ἀνήγαγεν νέον. B. 289. νεογνὸν. I. 31. νεόγονον. 1339. νήπιον. 1399. β-η φίλια. Tr. 557. κλαιόμενα τάδε βρ. σφαγὰς, ὁπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Ag. 1094. βρ. ἦν τότε. Or. 377. ἀπήνεγκε β. εἰς ἄντρον. I. 16. τεκοῦσα β. Φοίβῳ. I. 503. σπείρας βρ. Ph. 22. ἔτεκον. E. E. 1129. ἐκθεῖναι. Ph. 25. δεῦρο πορθμεῦσαι. I. 1599. βρ. σῷ προσῴδισας πάλῳ. I. A. 1151. φονεύειν. An. 300. ὁ κτανὼν. Tr. 921. ἐμῶν βρ. ἀγκαλῶν. I. 1454. β. διδάσκεται λέγειν. E. S. 914. ἔλιπον. I. T. 834. βρ. τοσόνδ' ἐδείσατε; Tr. 1165.

Βρέχειν. τέγγειν. μέθῃ βρεχθεὶς. E. E. 326.

Βρι. παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον, ὃ δηλοῖ τὸ ἄγαν ἢ τὸ μεγάλως κ. ἰσχυρῶς γίνεται βρίμος κ. πλεονασμῷ τοῦ ο Ὄβριμος. E. M.

Βριάζειν. Βρίζειν. καθεύδειν, κοιμᾶσθαι. H. Vox Homer. βρ-οντες. νυχάζοντες, κοιμώμενοι. Z. Hinc ἀποβρίξαντες. ἀπὸ τοῦ βαρύνεσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ὕπνου. S. in Od. *M.* 7. ὄμμ[illegible] ἔτ' ἐκοίμισ'; ὅτ' ἔβριξεν. Rh. 825. βρ-ει αἷμα κ[illegible] μαραίνεται χερός. Eu. 276. κοιμᾶται. πρὸς [illegible] (μαχῷ) σὺ πολλὰ δὴ βρ-ων ἅμα. Ch. 889.

ὃ δόξαν ἂν λάβοιμι βρ-ύσης φρενὸς. Ag. 282.

Βρίαχχος. θηλυκῶς ἡ Βάκχη. ἡ βριαρῶς ἰα[illegible] χάζουσα. Σοφ. Ἔχω δὲ χερσὶν ἀγρίαν βρ. E. M.

Βρῖθειν. Β-ει. βαρεῖ. Z. τὸ βρ-ω κοινῶς βαρύομαι σημαίνει. — ὑπερέχω. S. ad Aj. 130. πίκ[illegible] βέβριθα. E. E. 305. τῷ ὁ βρ-εται; E. Cress. [illegible] ξίφεσι βρ-ων κ. πυρὶ κ. μάχαις. Ph. 1551. βρ[illegible] μένων ἀξόνων. Spt. 139. βαρυνομένων τοῖς ἐ[illegible] σῶσι.

Metaph. τάλαντα β-σας ἐκ ἰσορρόπῳ τ[illegible] Prs. 344. τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς Ἕλληνας et τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας. [illegible] κοῖς μύροισι κ. μελαγχίμοις κ. μιλτοτρέπτοις [illegible] εται. Ae. Cress. 100. πάντα δ' ἐριθῶν ἀραχ[illegible] βρ-ει. S. Inach. X. 6.

ὄλβῳ βρ. εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ. Tr. 216. ε[illegible] νος πλέον ἢ χειρὶ βρ-εις, ἢ μακρῷ πλύτῳ θ[illegible] θει. Aj. 130. ὑπερέχεις. al. βάρει.

Βρῖθος. βάρος. μεῖζον βρ. ἔχει; Tr. 1050.

Βριθύς. Β-ύ. ἰσχυρὸν, μέγα, βαρύ. H. χε[illegible] ματος ἄλλο μῆκαρ β-ύτερον μάντις ἔκλαγξεν. A[illegible] 203. ἐπαχθέστερον.

Βρομεῖν. v. in *Βρόμος.*

Βρόμιος. Διόνυσος, Βάκχος. Subst. et Adj. γενεσιουργὸς τῶν καρπῶν, παρὰ τὸ Βορᾶ, Βόρι[illegible] μος κ. ὑπερθέσει Βρόμιος. Su. Οἱ δὲ παρὰ τὸ Βρόμον λέγεσθαι νομίζουσιν ὃν δηλονότι οἱ μεθύοντες ποιοῦνται. In Arist. Θεσμοφ. 999. cf. Βρόμιε παῖδα θεὸν θεοῦ. B. 84. 88. 115. τὸν φιλοκισσοφόρον. Cy. 617. οἰνοδόταν. H. f. 682. ὦ ναξ. B[illegible] 1030. Β-ε παράμουσος ἑορταῖς. Ph. 792. θοάζ[illegible] Β-ῳ πόνον ἡδύν. B. 65. Β-ε πῶμα. Cy. 123 Βρ-ος ἔχει τὸν χῶρον. Eu. 24. Β-ε πόλιν ἐο[illegible] γμεν εἰςβαλεῖν. Cy. 99. οἳ Β-ον ἀνήρπασαν. 112 Β-ος ἐναίρει γᾶς τέκνον. I. 216.

σηκὸς. Ph. 1740. θύρσῳ. H. f. 890. κρόταλ[illegible] βρ. Hel. 1324. ἔθειρα βρ-ίων. Hel. 1380. p[illegible] βακχευόντων.

Βρόμος. ἰδίωμα ἤχου, ἦχος. Κυρίως ὁ τοῦ πυρ[illegible] ἦχος, κ. Βρομεῖν, τοιοῦτον ἦχον ποιεῖν. ἁπλ[illegible] δὲ πᾶς τις ψόφος. Arist. Θεσμοφ. 999. βαρὺ[illegible] βρ. μεθῆκε. H. 1202. βρ. ἐπὶ φόνιον. H. f. 121[illegible] νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρ. ἐν πύλαις. Sp[illegible] 197. ὃς ὅτι μάργων ἱππικῶν φραγμάτων βρ-[illegible] φοβηθεὶς. 460. Βερεκύντα βρ-ον. Φρύγι[illegible] αὐλόν. Σοφ. Ποιμέσιν. H. βρ-ον καταιγίζοντ[illegible] Prm. Sol. 181. τοῦ ἀνέμου.

Βροντή, ἡ. βρόντημα. νεφῶν ψόφος ἐκ παρ[illegible] τρίψεως, ἢ ῥήξεως. Su. ὥσθ' ὑπογείου βρ. A[illegible] Edon. 51. Διὸς πτερωτὸς μ' ἄξεται βρ. πρὸς Ἀιδ[illegible] S. C. 1461. νερτέρα Διὸς. E. E. 748. βρ-ᾷ ἀ[illegible] φιπόρῳ. H. 559. πταμένας Διὸς βρ-ᾶς. B. [illegible] 599. βρ. Διὸς. H. 1201. βαρύβρομοι. Ph. 1[illegible] Διὸς βρ-αῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν. Cy. 327. βρυ[illegible] δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βρ-ῆς. Prm. 1082. [illegible] ἂν Κεραυνία πέμφιξι β. κ. δυςοσμίας βάλοι. Σ[illegible] ἐν Σαλμωνεῖ Σατυρ. v. Πέμφιξ. βρ. δ' ἐξ[illegible] δι' ἀςραπῆς. S. Teuc. II. βρ. τιν'. S. C. 95.

θρ-αὶ διατελεῖς. S. C. 1514. βρ. μύκημ' ὀν. Prm. 1062. κτύπος σκληρός. βρ. ὑπερφ α καρτερὸν κτύπον. 923. αἰθὴρ ἐρεθιζέσθω 1045. δεινὰ κτυπήματα βρ. E. Sisyph. I. πνεῦμα. E. fr. CXXXVII. βρ-ᾷ ξεναγ- ὅμοιος. Ph. 1046. βρ-ᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι ν. S. Ph. 1199. ταῖς βρ-ῶν αὐγαῖς ταῖς ις. ἐξὶ μὲν λαβεῖν κ. βροντᾶς ἀντὶ τοῦ βρον- καθάπερ ἐν Ὑδροφόροις τὸν Διόνυσον κχᾶν ἀντὶ τοῦ Βακχευτάν.

τημα. βροντὴ, σεισμὸς, κίνησις. βρ. χθο- κάτω πάντα. Prm. 993. σεισμοῖς. ἐπειδὴ ταὶ ἄνωθεν γίνονται, ῥηγνυμένων νεφῶν, βρ. χθ. εἶπεν. ἀντὶ τοῦ τῷ τὴν γῆν κινοῦντι

ιος, ον et α et βρότεος. ἀνθρωπικὸς, βρο- ἀπροφάσις' εἴθ τά τε θεῶν ἔφυ βροτείων τ' υπος βίος. B. 1000. βρ. αἱμάσσοντες λαι- A. 1084. φῶτα. B. 542. β-ας ὁμιλίας. βρ-ον ἐσχάραν. Rh. 928. β-ῳ δυστυ- . E. 741. εὐγένειαν β-ον. Alex. XII. τημάτων ὅσαι τύχαι. E. Antiop. XXI. τῶν ἀνάμαλοι τύχαι. E. Scyr. II. αἷμα. Ph. νος. H. 618. S. Andromed. V. βρ. λεύσ- σθη. E. fr. CXLIV. τὰ βρ. κραίνει. E. fr. XVII. ψυχὴν. E. S. 777. τῆς β. φρενὸς. H. ἑορτὸν ἢ βρ.; Prm. 765. sc. γάμον. ὅτ' ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Eu. 406. σάλπιγξ πνεύματος πληρουμένη. 558. τίς ὀδμὰ προς- ἀφεγγὴς, θεόσυτος ἢ βρ-ος, ἢ κεκρα- rm. 116. παρὰ νόμον θεῶν βρ-εα μὲν u. 166. cf. Ae. S. 887 in Βρέτας. τὸ β. φήμερα φρονεῖ. Ae. fr. 288. ὕνεκ' ἐξί σοι θὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης. S. T. 709.

σιος, ία. vid. βρότειος, ἀνθρώπειος, ἀν- ς. χερὶ. Or. 271. μορφὴν. B. 4. θύμασι ῖσα. I. A. 1524. κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν 1256. Dictio Hesiod.

κτονεῖν. φονεύειν. βρ-ἄντας ἐκ δόμων ν. Eu. 415.

κτόνος, ον. ἀνθρωποκτόνος, φονεὺς, φο- ροτολοιγός. θυσίαις ἥδεται βρ. I. T. 384.

λοιγός. vid. βροτοκτόνος. μηδ' Ἀφρο- νάτωρ βρ. Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Ae. S. 668.

ς. φθαρτὸς, ἢ γηγενὴς, ἄνθρωπος. H. τὸ φόνου αἷμα. Eust. Il. VI, 480. — φθιτός. st. c. Epith. ὄμμα, φιλτάτου β-ῶν πάν- ρέξω τοῦδ' ὁρᾶν τεκμήριον. S. E. 903. πάν- ὐσεβέστατος βρ. S. Ph. 85. τῷ τε φιλτάτῳ E. 462. κοινός ἐστιν οὐρανὸς πᾶσι βρ. Hel. πέπονθ' ὅπερ ἅπαντες βρ-οὶ. E. Cresph. ἀρετὴ βρ-οῖς νόμισμα κεῖται πᾶσιν. E. . V. οἱ ἀμείνονες β-ῶν. H. f. 634. ὅστις ῆς ἔφυ βρ. E. Andromed. XX. σκαιὸν u βρ-ὸν. H. f. 283. πολυπονωτάτην βρ- ίοις. 722. ἀθλιωτάτη βρ. 811. πολυπόνων. 76. χρὴ εἰπεῖν ὀδέν' ὄλβιον βρ. An. 100. πολυσσεύχων. Eu. 871. opp. θεὸς παλαιά. ύσεις βρ. E. E. 368. βρ-ῶν σὺν κακοῖς μένων. S. E. 1485. πῦ δὴ τὸ σαφὲς θνη- βρ-οῖς. E. Beller. XX. ὦ κακοὶ τιμᾶς l. E. Inus fr. IV. ἀπαιδεύτων. S. fr. C. ρυλόζωοι. E. fr. LXXXI. 6. βρ. ἅπασι κατ- ν ὀφείλεται. Al. 785. οἰκτρὰ τὰ δυσυχῆ βρ. . E. Antiop. XXXIX. τὴν τύχην δυοῖν Aj. 1028. μηδ' ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς αἷμα τὸ διογενές ποτε φοῖβον β-ὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι. An. 1197. ὅθεν σ' ἐμφανῶς κλήζει βρ- ὸς. E. Phaëth. X. ἐχθιστος βρ. E. E. 832. ὦ ταλαίπωροι βρ. E. S. 949. ὦ ποντοναῦται τῶν ταλαιπώρων βρ. S. Σκυρ. IV. (οἱ).

S. Adj. in *Nom.* θεῦ δὲ πληγὴν οὐ ὑπερπηδᾷ βρ. S. fr. 1. ἡμεῖς δὲ βρ. κ. θνητογενεῖς. S. A. 835.

in *Genit. Sing.* τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βρ. ἢ σμικρὸν. S. Ἀλήτ. VI. τέρας ταύρου μέμικται κ. βρ. διπλῇ φύσει. E. Thes. VII.

in *Genit. Plur.* ὁ πλεῖστα πράσσων πλεῖσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν. E. Oenom. I. βρ. νοσοῦσιν οἱ βλέποντες. E. Phryx. XV. νοῦς βρ. Tr. 886. ἔργοις βρ. Cy. 375. χρυσὸς ἐστιν, ὃς βρ. ἔχει πράτος. E. fr. B. 36. μέγας γ. Ἅιδης ἐξὶν εὔθυ- νος βρ. Eu. 269. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βρ. 105. πορεύμασι βρ. 234. βρ. δὲ πιξὸν ὀδὲν. S. Tyro. XI. ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βρ. Tr. 1245. βρ. ὁ πᾶς ἀεράθμητος αἰὼν. Or. 979. ὁρῶσιν τὰ βρ. Οὐρανίδαι. B. 392. ἠδομένα βρ. ἐρημίαις. 873. βρ. αἱ συμφοραὶ sc. καμνοῦσι. H. f. 101. βρ. μαντικὴν χαίρειν ἐῶ. E. E. 400. Ζεῦ παν- δερκέτα βρ. 1177. τίνος θεῶν βρ. τε πρευμενοῦς τυχὼν. Dan. 9. ἐγγὺς ναίειν τῶν βρ. E. Andro- med. XXVI. φεύγω γένεσιν βρ. E. Cretens. II. 18. τὰς βρ. γνώμας σκοτίζων. E. Oenei V. ὅ τοι σοὶ μόνα ἄχος ἐφάνη βρ. S. E. 154. εἴτε βρ. ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 199. ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βρ. 407. ἤτοι μαντεῖαι βρ. οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνεί- ροις. 499. τίς σ' ἀπέστειλε βρ. 669. τίνος βρ. λόγον τόνδ'. 883. μὴ πῇ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγκρύμ- πτῃ βρ. 898. τοῦ τάδ' ἥκουσας βρ. 926. τοιαῦτα — πᾶς τις ἐξερεῖ βρ. 984. τίς γ'. σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βρ.; 1193. μόνος βρ. ἴσθ' ἐποικτείρας ποτὲ. 1200. ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοι βρ. S. Tr. 2. τόνδε γ. μεταίτιον μόνον βρ. 261. τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βρ. 310. μηθεὶς βρ. 604. ὅπου με μήτις ὄψεται βρ. 800. παρὰ τοῖσι βρ. κεῖμαι; 985. ἐξ' ἀληθὴς ἡ βρ. παροιμία. Aj. 664. τοῖς πολλοῖσι βρ. ἄπιστος ἐσθ' ἑταιρίας λιμήν. 683. μή τοι κηδομένου βρ. S. Ph. 170. πίπτουσι βρ. χ' οἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρὰ. S. A. 1045. ὦ δύσανα γένη βρ. 178. οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σωφροσι βρ. 304. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βρ. 387. κἀξεπεύξασθαι βρ. — μόνον. 668. ὦ βρ. ἄριστε. S. T. 46. σοῦ γ. οὐκ ἔστι βρ. κάκιον ὅστις ἐκτριβή- σεταί ποτε. 427. τίς δέ μ' ἐκφύει βρ.; 437. τὰ βρ. εἰδότες. 499. ἐκ βρ. βαίην ἄφαντος. 831. πολλοὶ γ. — βρ. 981. ἰὼ γενεαὶ βρ. 1186. βρ. ὀδένα μακαρίζω. 1195. (τὸν) ἔτι δὲ κ. θεοῖς ἐχ- θρότατον βρ. 1346. τἀμὰ κακὰ ὀδεὶς οἷός τε — φέρειν βρ. 1415. μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτά- τοις βρ. S. C. 105. τίς ἔφυς βρ.; 204. βλέπειν αὐτὸς (θεὸς) πρὸς τὸν εὐσεβῆ βρ. 279. φωτὸς ἀνοσίου βρ. 281. ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν, ἢ βρ.; 829. οὐκ ἄλλος βρ. 1123. 1129. τοῖς ἐμπείροις βρ. 1135. εἴ τις βρ. θαυμαστὸς. 1664. πρὸς αἰ- σχρὰ πράγμαθ' ἵζασθαι βρ. S. A. 299. βρ. εἰ- βος. 773. ὦ πόνοι βρ. δύσπονοι. 1277. τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βρ. ἁρμόσει. 1317. ἐχρῆν τὸν μὲν εὐσεβεῖς βρ. ἔχειν τι κέρδος. S. Ἀλήτ. VII. 6. Ζεὺς ὁμέσιος βρ. S. Nipt. 1. ὅστις ἐν κακοῖσι θυμωθεὶς βρ. μεῖζον προσάπτει τῆς νόσου τὸ φάρ- μακον. S. Ter. IV. τὸν δ' εὐτυχοῦντα πάντ' ἀριθ- μῆσαι βρ. S. Φαίδρ. VII. αἰσχη ὀδ' ἂν εἰς φύγοι

βρ. ποτὲ. VIII. ἐλπὶς γ. ἡ βόσκουσα τὸς πολλὸς βρ. S. fr. XXIX. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βρ. οἳ. LVIII. 8. τὰ πλεῖςα φωρῶν αἰσχρὰ φωράσεις βρ. LXVI. ἄλλος δ' ὅ τις ἐν πένθει βρ. S. E. 290. κράτιςον μὴ φῦναι β - ῷ. E. Beller. XVI.

Βροτοῖς. εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βρ. S. T. 902. νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τὸ κείνης πτερὸν, ἐν θηρσὶν, ἐν βρ. ἐν θεοῖς ἄνω. S. fr. XXIII. 12. τίς δ' οἶκος ἐν βρ. ὠλβίσθη ποτὲ. XXIV. ὀκ ἐξ' ἀποςροφὴ βρ. τῶν κακῶν. XXVII. ὅθεν κατεῖδον τὴν βεβακχιωμένην βρ. Νύσσαν. XCIV. τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βρ. S. E. 580. ὦ χθονία βρ. φάμα. 1066. μένει γ. ὅτ' αἰόλα νὺξ βρ. S. Tr. 133. πάντα τὰν βρ. πάθη. Aj. 836. ἔνθα βρ. τὸν τάφον καθέξει. 1166. τὸ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βρ. χάρις διαῤῥεῖ. 1268. τοιοίδε φῶτες ἔμπληκτοι βρ. 1358. ἡ πολλὰ βρ. ἐςὶν ἰδοῦσι γνῶναι. 1418. ἀκτὴ βρ. ἄςειπτος. S. Ph. 2. ὁρῶ βρ. τὴν γλῶσσαν, ὀχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγεμένην. 98. ὡς πάντα δεινὰ — βρ. κεῖται. 502. μὴ παρῇς σαυτὸ βρ. ὄνειδος. 968. ἡ γ. εὐσέβεια συνθνήσκει βρ. 1443. τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βρ. E. fr. LXXX. et βρ - ὸς. τὸν ὄλβον ὀδὲν ὀδαμῶ κρίνω βρ. E. Pel. IV. ὀδὲ νυμφίος βρ. ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο. S. T. 1359. ὅτ' ἐν βρ. ὅτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος. S. A. 851. μάντις ὀδὲις τῶν καθεςώτων βρ. S. A. 1160. εἴ τι πῆμα γίνεται βρ. S. Epigon. II. ὀδὲ Ζεὺς φίλυς βρ. ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγυς ὄφλοι. S. Polyx. III. 5. ὁ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βρ. E. Plisth. VI. βρ. τὰ μείζω τῶν μέσων τίκτει νόσυς. E. fr. XXIX. σὺν τοῖσι δεινοῖς αὔξεται κλέος βρ. XLVI. περίβλεπτος βρ. H. f. 508. ἐπίσημος ἐν βρ. Hec. 379. πάντα τὰν βρ. ἐπισκοπεῖν. 491. ὀ ῥᾴδιον βρ. εὐφημεῖν ςόμα. 664. τοῖς βρ. πολλὴ χάρις. 832. βρ. ἔρωτες εἰς κακὸν μέγα. M. 330. μοχθεῖν βρ. ἀνάγκη. H. 207. τὰ χείρονα πλείω βρ. ἔςι τῶν ἀμεινόνων. E. S. 197. ἀπροςδόκητα βρ. τὰ τῶν θεῶν. I. A. 1610. μαντείας βρ. ἀναφαίνων. I. T. 1255. τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γέρας ἐν βρ. B. 876. ὀργὰς πρέπει θεὸς ὀχ ὁμοιοῦσθαι βρ. 1346. ὀκ αἰσχρὸν ὀδὲν τῶν ἀναγκαίων βρ. E. Andromed. X. τὸ μαίνεσθαι ἀρ' ἦν ἔρως βρ. E. Antig. VII. βρ. εὔκρας ὀ γένοιτ' ἂν ἡδέως. E. Antiop. XLI. δεξίωμα κάλλιςον βρ. E. Beller. XV. ἐκ τῶν πόνων τἀγάθ' αὔξεται βρ. E. Erechth. X. βρ. δυςμενὴς. E. fr. LIII. ὅθ' ὅμοιον, ὅτ' ἴσον βρ. E. fr. CCXXVI. πολλὴ ἐν βρ. κὀκ ἀνώνυμος θεὰ κέκλημαι Κύπρις. H. 1. ὅτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθὲς πυθμὴν βρ. ἀρήξει. Ch. 257.

in *Accus. S.* et *Plur.* εἴ τι χρὴ βροτὸν λέγειν. S. Aax. II. ὀκ ἐᾶν βρ. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δυςτυχῆ καθεςάναι. Ph. 86. ὀκ ἂν πριαίμην ὀδενὸς λόγυ βρ. Aj. 477. ὀ γ. ἰδοὶς ἂν ἀθρῶν βρ. S. C. 252.

βροτύς. ἅ τ' εὐτυχία φρονεῖν βρ. ἐξάγεται. H. f. 775. ὃς τὸν ποταμὸν βρ. μισθῷ πόρευε χερσὶν. S. Tr. 559. ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίςοις ἀνδράσιν πονεῖν βρ. Aj. 1380. πλεῖςα σφάλλει βρ. E. Aeol. III. ἐλπίδες ψεύδουσι βρ. E. Protesil. VI. πόνος ὀκέτ' ἀλγύνει βρ. E. Sthenob. V. αἰδὼς ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βρ. E. Temen. IV. διὰ δ' ἔκρινεν γᾶ βρ. E. Alex. XII. 4. ποῖ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίυς βρ.; Aj. 1006. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη, κ. κατὸ[illegible] θωσαν βρ. S. E. 416.

Βροτοσκόπος. βρ. Μαινάδων. Eu. 494. τ[illegible] τὸς βροτὸς σκοπούντων.

Βροτόςονος. β - φ βρέμει πτηνὸς πορεύει. in Arist. Pac. 123. corrupt.

Βροτοςυγής. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες [illegible] Prm. 799. βρ. δνόφοι καλύπτουσι δόμυς. Ch. [illegible] p. ἀπεχθεῖς.

Βροτοφθόρος. βροτολοιγὸς, ἀνθρωποκτό[illegible] χθόνα τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βρ. Ae. S. [illegible] λιχὴν ἄφυλλος πέδον ἐπισύμενος βρ - υς κηλῖδα[illegible] χώρᾳ βαλεῖ. Eu. 779. σκῦλα βρ. χαίρεις ὁρῶσα[illegible] Ang. IX.

Βροχή. ὑγρότης, ὑγρασία. Παρεμφερὴς [illegible] βροχῇ (θεὸς) γίνεται. Ae. fr. 291.

Βρόχος. ἅμμα, δεσμὸς, σχοινίον, ἀγχόνη.

Epith. κρεμαςὸν ἅψεται ἀμφὶ βρ. H. 770. κρεμαςοῖς ἐν βρ. ἠρτημένη. 779. βρ - υς ἕπειν κρεμαςὸς. Or. 1035. σχοινία κ. ἀγχόνην κρεμᾷν μετέωρον. βρ - φ δέρην ὀρανίῳ πελάσαι. Al. 229. ἀγχόνειον βρ. κατεδήσατο. Hel. 692. ἐξ ἐπισπαςῶν. H. 783. ἀνικήτοισιν. An. 997. βρ - οισιν ἀρχύων γενήσεται ξιφηφόροισι. H. f. 729. βρ. κ. πέδαισιν. E. Sthenob. III, 5. δολίοις βρ - ων ἔρκεσιν. E. E. 154. δεσμὰ κ. βρ - υς λαβὼν χεροῖν. I. T. 1411. ςείχει γ. εἰςπεσοῦσα δικτύων βρ. Or. 1315. περιφραςικῶς. βρ. μιτώδει σινδόνος καθημμένην. S. A. 1222. ζώνη. cf. Μιτώδης. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμυ βρ. τυχεῖν ἐν σπαργάνοις. Ae. S. 790. ὡς ἂν — ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρ. Ch. 552.

S. Adj. περίβαλε βρ - ον. B. 1020. Τῷδε περὶ [illegible] β - υς ἔβαλλε γόνασι. 619. λαιμῶν ἐξάψειν βρ. [illegible] ἀμφὶ δέρην. I. 1065. δεσμὰ σειρεύων βρ - φ [illegible] H. f. 1009. βρ. ἅψασαν δέρην. Hel. 135. χέρ[illegible] βρ - οισι κεκλειμένα. An. 503. χέρας βρ. ἐκ[illegible] θήσαντες. 557. βῶν — ἐκτείνειν βρ. 721. ἐν βρ[illegible] δέσμιοι λελησμένοι. Rh. 74. ὃν ἐν βρ. ἑλὼν. H[illegible] f. 153. τί με β - ων εἴργεις; An. 846. β - [illegible] ἀρτωμένη. Tr. 1012. μὲ β - οισι συνάψει. B. 54[illegible] ἄνευ β - ων. 1172. θηρῶν β - υς κομίζετε. Hel. 118[illegible]

Βρυάζειν. cf. Βριάζ. γαυριᾶσθαι, ἥδεσθαι, τρυ[illegible] φᾶν. Βρ - ύσης λεαίνης. ἐν Ἀθάμαντι ἄκμ[illegible] ζύσης· ἢ ἐγκύμονος. H. περιχριμπτὰ βρ - υς. A[illegible] S. 880.

Βρύειν. Β - ει. ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει, πη[illegible] ἀνθεῖ, ἀνίησιν, αὔξεται. H. c. *Genit.* ἔκ τε τ[illegible] ἄνω βλαςεῖν βρύοντα θαλλὸν. S. E. 421. β - [illegible] χλοηρᾷ σμίλακι. B. 107. χῶρος βρύων δάφν[illegible] S. C. 17.

διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον παναρπε[illegible] νόσυ βρ. Ch. 66. v. *Διαφέρειν.* παγαῖς [illegible] κρύων ἀχέων τε β - ει. E. Licymn. fin. ἐλ[illegible] β - ων. E. fr. CCXI. τὰ δ' — μένει χρονίζο[illegible] β - ει. Ch. 62. Schol. v. in Ῥοπή. τά in [illegible] nere p. definito ῥοπὴ, καιρὸς, ἀκμὴ τῆς ποι[illegible] „cunctans saevit, aestuat, ingravescit, quod cunctatur remque differt, alitur et [illegible] do lescit.“ ςόμα μαντικὴ β - ον τέχνη. Ae. Ψ[illegible] χα σασ. fr. 264. παμμάχῳ θράσει β - ων. Ag. 173. ὁ Τυφώς.

Βρύκειν. βεβρύχει. ἦχον ἐποίει. In Od. [illegible] M. 242. v. *Βρύχειν* et -χᾶσθαι. Ἀττικῶς, βρύχειν Ἑλληνικῶς Μοσ. Α. τρώγειν, κατεσθίειν, τὸς ὀδόντας τρύζειν. Z. λαύρως ἐσθίειν. H. et

βρύκων. συνερείδων τὰς ὀδόντας μετὰ ψόφου. ταχέως κ. μετὰ ἦχο ποιῶ ἐσθίειν. Eust. — βοῶν. βρεκτεωκοπεῖν μέλη ξένων. Cy. 358. 371. ἡ δ' αὐ μιαρὰ βρ-ει sc. νόσος. S. Tr. 987. ἐσθίει, ἀναλίσκει. β-ομαι. S. Ph. 745. καταναλίσκομαι.

Βρύτος. βρύτον. Τὸν δὲ κρίθινον οἶνον κ. Βρύτον τινὲς καλοῦσιν, ὡς S. ἐν Τριπτολ. Βρ-ον δὲ τὸν χερσαῖον ὁ δυεῖν χαμαὶ. S. ibid. βρ-ον ἰσχναίνων χρόνῳ. Ae. Lycurg. 107. (S. Tript. VI.)

Βρυχᾶσθαι. ὑποβρ-ῶμαι. κυρίως ἐπὶ λέοντος, ἀπὸ τότε κ. ἐπὶ θαλάττης, ὅταν ἠχῶσι τὰ κύματα. B. Anecd. II. 381. ἀνοιμώζειν μεγάλως. ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν λεόντων. Ad S. T. 1265. Βρύχεται. μαίνεται. τοῦτο κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων. Z. idem βρυκάω· ἐσθίω. πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις β-ώμενον σπασμοῖσι. S. Tr. 805. β-ᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτοῦ. 904. δεινὰ β-ηθεὶς. S. T. 1265. β-ησάμενος, ἀνοιμώξας.

Βρύχειν. cf. Βρύκειν et Βρυχᾶσθαι. ὅστις ὤστε παρθένος βέβρυχα κλαίων. S. Tr. 1071. ἀναβοῶ, frendeo. v. βρύχομαι. S. Ph. 745.

Βρῦχημα. β-ασι βρέμουσι μήλων. Ae. Niob. 143.

Βρύχιος, α et ον. β-α ὕδατα. τὰ ὑπὸ γῆν ἐφεγμένως διακείμενα, κ. ἦχον ἄνωθεν ἀποτελοῦντα. Z. βρυχώδης in Apoll. Arg. IV, 1313. ἔπαισαν ἅλμην β-ον. Prs. 394. ποταπὴν, ἠχητικήν. β-ία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς. Prm. 1082. βρύχουσα.

Βρώσιμος. βρωτός. H. ὄκ ἦν ἀλέξημ' ὀδὲν, οὐδὲ βρ. ὁ χρεῖζον, οὐδὲ πιῖζον. Prm. 479. ὁ φαγὼν ῥαῖσει τῆς νόσου κ. παύσεται.

Βρῶσις. ἐδεσμα, ἐδωδὴ, βρῶμα. τὴν ἐμψύχων β-ιν ἐδεῖν πεφύλαγμαι. E. Cretens. II. 20. πέπων ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς β. S. Ἑλεν. Γάμ. V.

Βρωτήρ. i. q. ὁ ἐσθίων, ἀναλίσκων, βιβρώσκων. δαιμόνων σαλάγματα, βρ-ῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. Eu. 793. ἱππάκης β-ρες εὔνομοι Σκύθαι. Prm. Solut. 190.

Βρωτός. βρώσιμος. β-οῖσι κ. ποτοῖσι. E. S. 1110.

Βύβλινος. v. Βίβλινος.

Βύβλος. ἔχει δὲ ῥίζα αὐτῆς κ. τρόφιμον· διαμασώμενοι γῦν αὐτὴν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀποχυλίζουσιν ἐκπτύοντες τὸ διαμάσημα. Dioscorid. I. 116. et Theophrast. Hist. Plant. L. IV. c. 9. μάλιστα δὲ κ. πλείστη βοήθεια πρὸς τὴν τροφὴν ἀπὸ αὐτοῦ γίνεται. μασῶνται γ. ἅπαντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ πάπυρον, κ. ὠμὸν κ. ἑψηθὸν, κ. ὀπτὸν· κ. τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσημα ἐκβάλλουσι. β-ος δὲ καρπὸς ὁ κρατεῖ σάχυν. Ae. S. 765. ἐπεὶ παπυροφάγοι οἱ Αἰγύπτιοι. et Su. Βύβλον — κ. παροιμία Β-ος δὲ καρπὸς ὁ κρ. σάχυν μέγαν ἐπὶ τῶν ὁ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρόσον ἀσθενὴς ὅσα ἡ β-ος ὁ δύναται μέγαν φέρειν καρπόν. Idem fere Zenobius.

Βυθοί. οἱ μεσαιοί. ἢ κρῆμά τι. Σοφ. Κρίσει. H. cf. Βίθην.

Βύειν vel βύζ. βυθίζειν. Βύσωσι. φράττουσι, καλύπτουσι. Z. Βύσας. πλήσας, φράξας. Hes. et Phae. ἢ τῆς θανάσης εἰς θάλαμον βύσας τρέφω. Al. 1058. corr. εἰσβήσας v. Εἰσβαίνειν.

Βυθός. ἄβυσσος. Φοῖδος ἔξει κυμάτων ἄπας β. S. fr. 51. πελώριος β. θαλάσσης. Ae. fr. 291. σένει β. Prm. 432.

Metaph. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίᾳ θάκην κολυμβητῆρος ἐς β-ὸν μολεῖν θεδορκὸς δέμα. Ae. S. 411. τοῦτο δὲ τοῖς σπογγοτόμοις συμβαίνει τὸ κόρδωθεν σκοπεῖν κ. περιβλέπεσθαι. cf. Βυσσόφρων. ταύτην (πόλιν) ἐξ ἀρίων δραμοῦσαν ἐς β. πεσεῖν. Aj. 1084. cf. Οὔριος. σάζει μοι φοίνιον τόδ' ἐκ β-ῦ κηκῖον αἷμα. S. Ph. 783. πόλις — ἀνακυφίσαι κάρα β-ῶν ἔτ' ὀχ οἷα τε φοινίᾳ σάλῳ. S. T. 24. ξενωπὸς Ἅιδου κ. παλιβροία β-ῦ. S. fr. LVIII.

Βύρσα. δέρμα, σκύτος. χεῖρα β-ης κύπου παύσας. B. 513. β-αν ἐξέδειρεν. E. E. 824.

Βυρσοτενής. et -τονος. Z. -άτονος. i. e. τύμπανον σὺν βύρσᾳ ἐντεινομένῃ. τύμπανα λάβετε β. Hel. 1363.

Βυρσότονον κύκλωμα. B. 124.

Βύσσινος. κόκκινος. πέπλοις. B. 819. β. δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακὶς. Prs. 121. κόλπῳ φέρουσα β-ου πεπλώματος. Spt. 1017. βασιλικοῦ. φάρος. S. Laoc. III.

Βυσσόθεν. κυλίνδει β. κελαινὰν δῖνα κ. δυσάνεμον. S. A. 590. ἀπὸ βυθοῦ.

Βυσσόφρων. κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βυλευόμενος κ. ἐκ βυθοῦ φρονῶν. H. cf. Βυθός. χρόνῳ κλυτὴ β. Ἐρινύς. Ch. 646. ἐμηχανῶντο, κρυφίως συνεβουλεύοντο, εἰς βάθος ἐκρύπτον, ἤτοι ἐν τῷ μυχῷ τῆς αὐτῶν διανοίας διενοοῦντο. Ad Od. Δ, 676.

Βωλόναι. οἱ μὲν Κολῶνας· οἱ δὲ, τὸ Κίλλαιον ἀκούσι, διὰ τὸ Ἀναπεχῶσθαι, παρὰ Σοφοκλεῖ. Βῶλοι. γῆ. Βῶλαξ. βῶλος. γῆ. H.

Βῶλος θηλυκῶς Ἀττικῶς. Moer. A. βώλιον, bolus. β-ον ἐξ Ὀλύμπου. Or. 983. cf. Πέτρα. Φοῖβός γ' ἀνίσχων χρυσέᾳ β-ῳ φλέγει. E. Phaeth. I. Valck. p. βάλλει et φλογί. ὁ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς, ὑγρᾶς ἀρούρας β-ον. Aj. 1287. p. κλῆρον.

Βωμιαῖον ἐσχάραν λαβὼν. Σοφ. Αἰχμαλωτ. Stephan. in Βωμοὶ — τοπικὸν βώμιος κ. κατὰ παραγωγὴν Βωμιαῖος.

Βώμιος, ία et ον. ἐφ' ᾗ β-ος θακεῖς. Her. 239. ἱκέται καθεζόμεσθα β-οι. 33. 197. β. πιτνοῦντες. An. 357. τῷ βωμῷ καταφεύγοντες. μητέρα β-αν ἐφημένην. E. S. 93. ἀκτὰν παρὰ β-ον ἄλλοθεν ἄλλαι λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιζυγαχοῦσιν. S. T. 184. ἀμφὶ β-αν ἔπτηξε κρηπῖδα. H. f. 984. β-οι ἐσχάραι. Ph. 281. τὰ κοιλώματα τῶν βωμῶν, ἢ κατὰ περίφρασιν, οἱ βωμοί. ἀμφὶ β-ους λιτὰς. 1738. τῶν βωμῶν. προσεύξασθαι ἐν τοῖς βωμοῖς. ἀμφὶ β. τροφάς. I. 52. ἡ δ' ὀξύθηκτος ἥδε β-ία πέριξ λύει βλέφαρα. S. A. 1301. ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη προπετῆς. Ἰξέον, ὅτι ἡ τοῦ Κρέοντος γυνὴ περὶ βωμὸν, ὄντα τῶν βασιλείων ἐντὸς, μαχαίρᾳ ἑαυτὴν ἀπέσφαξεν.

Βωμολόχος. σκώπτης. παρὰ τὸ λοχεῖν εἰς τοὺς βωμοὺς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν· πανοῦργος, ἀσεβὴς, ἀπατεών. H. ὁ πρὸς τοῖς βωμοῖς λοχῶν ἐπαιτῶν μετὰ κολακείας. Moer. A. et κακοῦργος, ἀσεβής. παρὰ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιθέμενα θύματα, ἢ τοὺς θύσαντας, ἵνα αἰτήσαντες λάβωσί τι. β-οι τοίνυν οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχόμενοι κ. ἀντὶ τοῦ τὸ θεῖον εὐχαῖς ἐξιλεῶν, πολλοῖς τισι λόγοις χρώμενοι κ. ματαίοις. Ad. Arist. Nub. 911. κυρίως ἐλέγοντο β-οι οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ὑπὸ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες κ. μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες· ἔτι δὲ κ. οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐλητά τε κ. μάντεις. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτων ἐλέγοντο β-οι εὔκολοί τινες ἄνθρωποι κ. ταπεινοὶ κ. πᾶν ὅτιοῦν ὑπομένοντες ἐπὶ κέρδει διὰ τὸ παίζειν τε κ. σκώπτειν. Harp. β. ἀνθρώπων. E. Epist. IV. 14.

Βωμός. τὸ ἐν ὕψει πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα. Phav. ἐν ᾧ τὰ θύματα ἐσφαζον, ὧν τετραγωνοειδὴς τόπος τῷ ἱερῷ. S. ad Prs. 201. β. μὲν, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται· ναὸς δὲ ἔνθα τὰ εἴδωλά εἰσι. Ad Hec. 146. βωμὸς, ἐν ᾧ θύουσι τοῖς ἐπουρανίοις θεοῖς. ἐσχάρα δὲ κυρίως, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς βόθρος, ἔνθα σφαγιάζουσι τοῖς κάτω ἐρχομένοις. Ad Ph. 281. βωμὸς, ὁ εἰς ὕψος ᾠκοδομημένος κ. ἀνάβασιν ἔχων· ἐσχάρα δὲ, ἡ ἐν τετραγώνῳ περὶ γῆν βάσις βωμῷ τάξιν ἔχουσα ἄνευ ἀναβάσεως, ἢ τὸ πῦρ. Ad Ph. 291. β. τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἔθυον κ. ὁ περιέχων τοῦτον ναός. Ad S. T. et Ἐσχάρα, ἔνθα τὸ πῦρ ἧπτετο· βωμὸς δὲ τὸ περιέχον τὴν ἐσχάραν (οἰκοδόμημα). Ad Ph. 281. et Νεάνθης λέγει, βωμοὶ μὲν Δαιμόνων· ἐσχάραι δ' ἡρώων· Σοφοκλῆς δὲ κ. ἀντὶ βωμοῦ οἶδεν ἐσχάραν· λέγει δὲ κ. Εὐριπίδης. Μηλοσφαγεῖτε δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις. Eust. cf. Ἐσχάρα.

Epith. χρύσης Ἀθηνᾶς β-ὸν ἐπικεχωσμένον. S. Ph. in Valck. Diatr. p. 131. β. ἱερῶν. S. Tr. 993. πάντας β. προσῆλθε. Al. 168. β. πρὸς θεοδμήτῳ. Hec. 23. ἀγνὸν β. θεᾶς. An. 428. θυόεντα. Tr. 1061. θεῶν β-οὶ πατρῷοι. Ph. 607. μηλοθύτας ζητοῦσα. I. T. 1116. ἡγεῖσθε β. ἀζιτεῖς, θεῶν ἕδρας. Ae. S. 504. ἄϊζοι. Prs. 808. καθαροῖσι β. θεοὺς ἀρέσονται. Ae. S. 657. σαθεῖσαν κτησίῳ β. πέλας. Ag. 1036. β. προνάοις κ. πολισσοῦχων ἕδρας. Ae. S. 496. λακτίσαντι μέγαν δίκας β. Ag. 391. λάμπει δ' ἀγνιεὺς β. ἀτμίζων πυρὶ S. Laoc. I. ποιοῖσι β. χρώμενος τοῖς δημίοις. Eu. 645. β. παμφλέκτοισιν. S. A. 1006. vid. init. Μυκηναίων. E. E. 674. προσῆμεθα β-οῖσι τοῖς σοῖς. S. T. 16. β-οὶ γ. ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς πλήρεις ὑπ' οἰώνων — βορᾶς. S. A. 1016.

Alia s. Adj. in Nom. ὀδέν σ' ὀνήσει ὁ β. An. 162. β. θεᾶς μοι μνῆμα. I. A. 1445. β. ὃ καταφάζει φόνος. I. T. 72. ὅτε β. σώσει σε. I. 1275. β. Πειθοῦς. E. Antig. II. β-οί μ' ἔφερβον. I. 323. πάντων δὲ θεῶν β-οὶ δώροισι φλέγονται. Ag. 91. ἔχει δὲ κἀκ τειρομένοις β-ὸς Ἄρης γάσιν ᾧ ὕμα δαιμόνων σέβας. Ae. S. 82. Ἄρης mihi idem est quod ᾧ ὕμα, σύμμ propugnaculum, duaeque sententiae pronuntiant. Comma delevi. Pietas in vel locus Deorum hominibus honora v. S. in Τείρειν, σέβας et ᾧ ὕμα.

in *Gen.* β-ὸ Θέτιδος ἀποσπάσαντές με 566. Hec. 290. Her. 250. ἕξη 'πὶ β. An. πέλας. 1157. β. κενώσας ἐσχάραν. 1139. κλῳ β. H. f. 927. β. σπανίζουσα. Hel. 80 λιποῦσα ξόανα. I. 1403. β-ῶν ἀπείργει. I. 7

in *Dat.* β-οῖς παρίζατο. I. T. 1314. β. Tr 562. β. ἄφλεκτοι πέλανοι. Hel. ὃν τοῖσδε β. θεᾷ καθωσιώσατο. I. T. 1320 ἀρχικός σοι πᾶς ὃδ' αὐανθὲς πυθμὴν β. ἀ Ch. 257. προσπεσόντα πῶς β-ῷ — Ποσει S. C. 1158.

in *Accus.* Sing. αἱμάτῳ θεᾶς β. An. προλείπω. 412. δαίμονος θεᾶς. I. A. 1514. ψω. I. 1401. ἀμφὶ β. I. A. 676. S. C. 888. 1555. παρὰ β. ἦν δάκρυα. I. T. 859. 1255. ὀκ ἔχω β. καταφυγεῖν ἄλλον. I. A ἐνδεξιώσθω. 1473. β. καταξέψαντες. Her. κρατύνεις β. ἐξίαν χθονὸς. Ae. S. 375. μιαίνοι β. φόνῳ. I. A. 1595. ὁ β. ἔπτηξε I. 1280. β. ἔπτηξ' ὕπο. H. f. 974. ἀδίκως ἵζειν ἐχρῆν. I. 1314. β. καθίζω Διός. H. προσίζει. E. fr. XLII. β. πέριξ νήσαντες H. f. 243. εἰ παρήσω συλᾶσθαι β. Her. 24

in *Acc. Pl.* β-ὸς κνισσᾶν βεβύτοισι πρ παῖς. Al. 1159. ἔνθ' Ἄρτεμις β. ἔχει. I. (β-ὸς) οἰκτρὰν τ' ἀλαζόντων αὐδᾶν. 226. τέγγει. 404. ἄξω 'πὶ β. B. 1356. προχύ ἔβαλλε β. E. E. 804. sc. εἰς. θεῶν β. ῥυσ E. Erechth. I. 20. β. ὁρίζεται. S. Tr. 237. Διὸ β. ὁρίζει. 754. ἔθι πρὸς β. Hec. 146. πρὸς τόνδε β. S. C. 898.

Γ.

Γᾶ. cf. γῆ et γαῖα. — Tellus, Dea, — terra certi cujusdam populi.

Epith. ἐκ πατρῴας. Hec. 947. ὑπὲρ. Ph. 1063. πατρῴαν. 302. πατρίᾳ. Tr. 857. M. 653. I. 483. πατρίας. Hel. 529. φορβὰν ἱερᾶς γ. σπόρον — αἴρων, S. Ph. 707. πατριώτιδος. Her. 755. φίλα. Ph. 677. γ. φίλαν Ἰνάχου θεῖτ' ὀνήσας. E. S. 372. εἰς φίλαν γ. ἐμπεσεῖσθαι. Tr. 1319. γᾶς ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρηζες. S. C. 1713. 1705. προπονουμένας. S. T. 685. ὅς τ' ἐμὰν γ. φίλαν — ἀλύσσαν κατ' ὀρθὸν ὅρισας. 694. ἀμετέρᾳ γᾷ. S. A. 110. κλεινὰ. S. E. 161. γ. ἄλλαν κατέχει. E. E. 203. σκοτίᾳ. Ph. 1735. ἀπείρῳ. H. 763. δυοφερᾶς. I. T. 1265. τὸν γᾶς ἐνέρων τ' ἐς ὄρφναν μολόντα. H. f. 352. ἀγχιξεύουσαν. Tr. 224. εὔανδρον. 229. οὐρανία καταφθίνει γ. 1299. γ. πᾶσα χορεύσει. B. 114. ἰὼ γᾶ βυνῆτι. Ae. S. 779. ὀρεινὴ. μέσον γᾶς ἔχων μέλαθρον. I. T. 1258. παντοδαπᾶς ἐπὶ γ. Hel. 532. φθίνουσα. S. T. 666. φορβάδος ἔκ τε γ. ἐλεῖν. S. Ph. 700. ἀερίας ἀπὸ γ. Ae. S. 75. σκοτεινῆς ἢ ταπεινῆς. Aegyptus. ἤ τιν' ἀπίλαν γ. S. C. 1685. τὴν μακρὰν ἢ ἄπωθεν ὀσαν. φρῶδα γ. Or. 1373. ἐξανῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν. Ph. 674. ὅσα γᾶ τ H. 1278.

Dea. ἁ τεκοῦσα. E. Alex. XII. ἀπάντι τροφὸς. Ph. 693. θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν τον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται. S. A. 339. Γᾶ κ. Ταρτάρου. S. C. 1574. Γῆς κ. Σκότου S. C. 40. Θέμιν Γᾶς παῖδα. I. T. 1259. φέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτῷ Διός. S. Ph τὴν δὲ γῆν (ἐπικαλεῖται) ὡς μέλλουσαν εἰσδέ ταῖς μιαιφονίαις (τῆς μ-ας. Elmsl.) τὸ αἷμ

certi cujusdam populi. Λακαίνᾳ. Hel. Κυκλωπεία. Or. 963. Ἐρεχθιδᾶν. Ph. 859. βαίαν. 1052. Καδμείων. 224. Ἰνάχου. E. S Κρησίας. H. 759. Φθιάδος. An. 862. Ἑλ I. A. 771. Ἑλλανίδος. E. E. 1192. Ἀθη I. T. 1131. Φρυγῶν. Rh. 721. Ἀσίας. Τρωάδος. Hel. 534. Πριαμίδος. 1173. Φο I. 461. Ἰλιάδος. Hec. 941. Σιμοεντίδι. 6 κλεινὰ γ. Μυκηναίων. S. E. 161.

γ. τε κ. ὀδὲν ὤν. S. E. 245.

Alia in Genit. γᾶς σκότον. Hec. 208. ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος. S. C. 1701. ὀμφαλὸν. S. T. 898. μεσόμφαλοι μυχοὶ γ

...σοι. Ph. 806. λόχευμα. 1026. τὰ ἐπιπύργα κλῇθρα γ. 1065. τὸ κατὰ γ. θέλω, τὸ κατὰ γ. πνέφας μετοικεῖν. H. 836. πέδον. E. S. 829. ὕδας. Her. 771. γᾶς τᾶςδε δαμάχοις. S. C. 1087. ἄχλοα πεδία γ. Hel. 1343. 1501. οἱ γ. ἴσχατον τόπον ἔχουσι. Prm. 418. γ. πελώριον τέρας. I. T. 1247. πρὸ. Rh. 243. τᾶςδε γ. πόσιν. Tr. 854. ὄνομα γ. ἀφανὲς εἶσιν. 1322. ποῖ γ. ἥκω; S. Tr. 984. S. Ph. 1211. τὰ μεσόμφαλα γ. μαντεῖα. S. T. 480. τᾶςδ' ἐπώνυμον γ. S. T. 210. μέσον ὀμφαλὸν γ. Φοῖβος κατέχει δόμος. I. 223. πρόμοι. S. C. 884. ἄναξ. H. f. 746. γ. ἐξέβα θαλαμῶν. 807. ζῶσιν οἱ γ. ὑπαὶ κείμενοι. S. E. 1418.

in *Dat.* ἴχνος ἐν γ. κρύψαι. I. A. 1043. ἀμῦναι τᾷδε γ. Ph. 695.

in *Acc.* εἰς γ. ὑπερέπτα. S. A. 112. κατὰ γ. Or. 880. ἔμολε τάνδε γ. Ph. 641. βᾶθι τάνδε γ. 687. ἐπέσσυτο τάνδε γ. 1072. πιτνοῦντα πρὸς. An. 1228. γᾶν τέκνων τέκνοις μεταμείβει. H. f. 795. ἐπὶ. I. T. 1131.

Γάβιοι. cf. *Ἄβιοι.* *Αἰσχύλος δὲ Γαβίους διὰ τοῦ ι ἐν λυομένῳ Προμ.* Stephan. Byz. et Schol. Vet. ad Il. v. 6. *τούτους Αἰσχύλος Γαβίους φησίν.* Eust. p. 916. 24. *Αἰσχύλ. δὲ φασὶν αὐτοὺς Γαυίους λέγει.* Hemsterhuis. adnotavit *Γαβίους.*

Γάγγαμον. *δίκτυον.* cf. Poll. X, 30. *ἀφ' οὗ κ. Αἰσχύλ. τὸ δύσλυτον κακὸν ἢ δυσέλικτον ἔφη γ. ἀπὸ τοῦ παναλώτου. μήτ' ἂν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι γ. δαίας γ. ἄτης παναλώτου.* Ag. 367.

Γαθεῖν p. γηθ. *γαθέσῃ φρενὶ.* Ch. 768. *φαιδρᾷ.*

Γάθεν p. γήθεν. Tr. 1906.

Γαῖα. Vid. γᾶ et γῆ. — Nomin. propr. — Dea. *Epith.* ἐπτάπυργος. Ph. 252. πατρῴων σῶσαι. 907. 956. πατρίδος. 1728. ὦ γ. πατρὶς. Rh. 869. σεμνὴ. I. 1220. ὦ γ. μῆτερ. H. 601. πάντων γενέτειραν. E. fr. inc. CLXXIV. μεγίζη. E. Chrys. VII. κλεινὰν. I. A. 1070. ἀγχιτέρμων. Rh. 426. ἐλευθέρα. Her. 62. ἐκ ἐλευθέρου οἰκεῖν γ. 246. γ-ας Δίρκας χλοηφόρους. Ph. 649. πᾶσα Κάδμε γ. H. f. 754. ἄλλην γ. εὑρίσκειν. Her. 497. εἰς ἄλλην γ. εἶμι. M. 1024. 1384. ἐν ξένῃ. Hel. 75. S. E. 1132. ξένην ἐπὶ γ. ἐμποροεύσεται. S. T. 456. πλήσει πᾶσαν γ. αἰσχίζων λόγων. H. 692. προσβαλεῖν χθονὶ ἄλλην γ. 941. συγγενέτον' οἰκῶν γ. E. S. 386. ποίαν γ. ἐκλελοιπότα. E. Aeg. X. ἄνολβον. Hel. 254. πᾶσαν χρῆν γ. βοᾶσθαι. 1450. δι' ἀπείρονα γ. Phaëth. Herm. II. 30. τὰν ἐμοὶ συγγενὰν Τρῳάδα γ. S. Ph. 1175. σὴν γ. ἥκομεν. Cy. 278. ἴκωσαν εἰς σὴν γ. I. T. 1481. ἐφ' ἑξιππόχου. Prs. 509. παμφόρου γ. τέκνα ἄνθη. 617. ἐν δὲ γ-ᾳ ζωὰ φοροβόρῳ μέμικται. Spt. 917. ἐρᾷ ὄμβρου γ. E. Oed. XVII. γ. σὲ δέξεται. Tr. 1227. οὐρανός τε γαῖά τ' ἦν μορφὴ μία. E. Menal. XXII. ἥδε γ. τοῖς ἀμηχάνοις βάλεται προσωκελεῖν. Her. 331. ἄλλη πρὸς ἄλλο γ. χρησιμωτέρα. E. Temenid. XII. γ. μιχθήτω πυρὶ. E. fr. B. 27. ὃν οὐδὲ καταθανόντα γ. κεύθει. Prm. 571. ὄντινα τὸν Ἄργον οὐδὲ θανόντα Ἅιδης κατέχει, ἀλλ' ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος, ἐμὲ ὀπίσω καταδιώκει κ. ποιεῖ πελάσασθαι νῆσιν. Ὅσην. S. Tr. 1061.

α Nom. propr. γ. τὴν Ἐρεχθέως. H. 1095. Δάπαναν. Tr. 1109. Λακεδαίμονος γ. ξυνώνυμος. Hel. 502. Ἑλλάδα γ. κατοικεῖς. M. 537. Ἑλλάδος γ. ὕπερ. I. A. 1554. εἰς Φρυγῶν γ. 1526. Δίρκας. Ph. 649. Κάδμε. H. f. 754. γ. Ἀσιὰς ἐκπεπεμένα sc. ἀνδρῶν. Prs. 547. ἡ μὲν Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γ., ἡ δὲ βάρβαρον. 185. Ἀργείας ὄρους γ. E. E. 411. Ph. 1014. ἀντίπορον. Ae. S. 547. Ἀσίαν κ. Εὐρώπην. Ἀσιήτιδα. I. T. 397. Καλυδὼν ἥδε γ. E. Meleagr. I. γ. Δαναῶν. Or. 1621.

S. Epith. in Gen. ἐπὶ γ. ἁρμόσαι πόδας. Or. 233. γ. ὑπερβαλόντ' ὄρους. 1644. πένθεα. Ph. 814. τοὺς ὑπερτείλαντας ἐκ γ. Σπαρτοὺς. 1014. κρύψω τόδ' ἔγχος γ. ὀρύξας. Aj. 659. γ. τερμόνων ἔξω. M. 276. ἄγουσιν ἃ μεθῆς ἂν ἐκ γ. ἐμέ. 736. ἔξειμι. 795. γ. κοιράνοις. 875. ἄξω παῖδας ἐκ γ. 1045. τῶν ὑπὸ. H. 196. ἔξερῷδε γ. 973. εἰς τὰ μαλθακὰ γ. 1227. μολεῖν κατὰ γ. Al. 105. ἐπὶ γ. πόδα πεζεύων. 872. πέμπομαι κατὰ γ. An. 504. χώματα. E. S. 54. τὰ ἐκ γ. 206. ἐκ γ. μυχοῦ. 1205. ἐπὶ γ. Aj. 235. γ. ἐν νάοις. I. T. 162. γ. εἰς μελάγχιμον πέδον. Rh. 962. ἔρκος. Her. 442. ἀπείργει ἐκ γ. Hel. 1284. γ. ἵτ' ἄγαν πρόσω. 1593. παγὰν. I. 147. μεσσήρεις ἕδρας. 910. ὅτε γ. ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα. H. f. 82. ἐν κραταιλέῳ πέδῳ γ. E. E. 535. γ. τυραννεύουσιν. 877. χωρεῖ τὰ μὲν ἐκ γ. φύντ' εἰς γ. E. Chrys. VII. 8. 9. νῦν ὑπὸ γ. πάμψυχος ἀνάσσει. S. E. 839. Ποσειδάωνα τινάκτορα γ. S. Tr. 502.

in *Dat.* γόνυ τίθημι γαίᾳ. Tr. 1308. τὸ γηγενὲς δρ. ἔσπειρ' ἐν γ. θέρος. B. 1025. δίς τόσον πῶμ' αἵματος γενήσεται γ. Hec. 393.

in *Acc.* χερσὶ γ. γλυπτοῦσα. Tr. 1306. καθεῖσα πρὸς γ. γόνυ. Hec. 561. ἐσφάλλοντο πρὸς γ. δέμας. B. 743. πρὸς γ. ἐξήριξε φῶς. 1081. τούσδε εἰς γ. παρεῖς. Her. 154. εἰς γ. ἐξέβησε. Hel. 1632. ἐξημερῶσαι γ. H. f. 20. ὄμνυμι. M. 752. μαρτύρομαι. Ph. 629. αἵματος ἔδευσε. 679. ἐλευθερώσω. 1019. ξίφος δικὼν ἐς γ. 1426. γ. ὁδὰξ ἑλόντες. 1432. ἀποιμώξει γ. M. 32. εἰ ψεύξομαι γ. 512. τίνες ἔχουσι γ.; Cy. 117. προσβλέπεις γ. M. 1328. εἰσορᾷς γ. H. 984. πατεῖται ἐπὶ γ. 1272. ἐλθὼν γ. τήνδε. Al. 8. πρὸς γ. πιτνεῖ. An. 1153. σκῆπτρα ἐρρέτω ἐπὶ γ. 1224. ἐλαύνου' οἰκτρὸν εἰς γ. δάκρυ. E. S. 96. λαμπρὰ ἀκτὶς ἔβαλλε γ. 651. ἐπὶ τὴν γ. I. A. 600. φέγγος ὁλοὸν εἶδε γ. Tr. 851. ὅταν πορθῆτε γ. S. Ph. 1441.

Dea. τὴν πρωτόμαντιν Γ-αν. Eu. 2. v. Πρωτόμ. πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prm. 210. λέγεται δὲ κ. Ζείδωρος κ. Βωτιάνειρα· ὅτι τὴν μητέρα αὐτοῦ κ Γῆν κ. Θέμιν ὠνόμασε. Γαῖα δὲ μαντεῖον ἀφέλετο τιμάν. I. T. 1266. cf. Initium. γ. μῆτερ. Eur. ap. Macrob. Saturn. I. c. 23. σπονδὰς θεῷ δίδωσι γ-ᾳ. I. 1193.

Γαιάοχος. ὁ τὴν γῆν συνέχων ἢ ὁ ἱππικὸς, ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασιν. H. ἢ ὁ ὀχούμενος ἢ βαζαζόμενος ὑπὸ τῆς γῆς. Buttm. Sch. Γ-ε παγκρατὲς Ζεῦ. Ae. S. 819. Ποσειδῶν ὁ γ. Spt. 294. Ἄρτεμιν. S. T. 160. ἐπειδὴ ἡ αὐτή ἐςι τῇ Ἑκάτῃ, ἡ δὲ θεὸς αὕτη ἐν ταῖς ἀγοραῖς εἱλεῖται (versatur), περιςρέφεται, κεῖται, ἢ τὴν πολιοῦχον, ὥςε τὴν γῆν ἀντὶ τῆς πόλεως εἴληφεν. τὸν πόντιον γ. Ῥέας φίλον υἱόν. S. C. 1072.

Γάϊος. τὸν γ. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων ἱξόμεσθα. Ae. S. 153. p. vulg. τοὔγγαιον. Wol. τὸν καταχθόνιον ᾕδην. Νεκροδέγμων audit Prm. 153. et Ἀγεσίλαος qu. v. Δία γ. ἐν οὐρανῷ

βασιλεύειν, ἕτος μὲν λόγος κοινὸς πάντων ἐξὶν ἀνθρώπων· ὃν δὲ ἄρχειν φασὶν ὑπὸ γῆς ἕξιν ἔπος τῶν Ὁμήρου Δία ὀνομαζόντων κ. τὸν. Ζεὺς τε καταχθόνιος, κ. Περσεφόνεια. Αἰσχ. Pausan. ὅδε μάρπτις νᾶϊος, γᾶϊος. Ae. S. 828. ὁ πρώην μὲν ἐπὶ νηός, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγονώς.

Γάλα. Epith. λευκὸν γ. αὐτὴν ἐκ ἐπαίδευσεν γ. S. Pelias. B. 699. βοὸς ἀφ' ἁγνῆς λ-ὸν εὔποτον. Prs. 610. βοὸς γ. Cy. 136. θρόμβῳ δ' ἐμιξεν αἵματος φίλον γ. Ch. 541. ὕλοεσιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γ. 890. μελίκρατ' ἄφες γάλακτος. Or. 115. γ. ἐσμὸς εἶχον. B. 709. γ. πηκτῷ. Cy. 189. γ. κρατῆρες πλέῳ. 215. νεορρύτους γ. πηγὰς. S. E. 895. ἐπεκπιὼν γ. ἀμφορέα. Cy. 326. γ. κίσσινον φέρων σκύφος. Andromed. XXVII. γ. παρὰ μαζοῖσιν. Ph. 1525. γάλακτι ζῶσι. Cy. 122. γ. σ' ἐξέθρεψε. I. 318. γ. ἐκ ἐπέσχον τροφεῖα. 1492. ῥεῖ γ. πόδον. B. 140.

ἔτ' ἐν γ-ι ὄντι. H. f. 1266. p. τιτθεύοντι, θηλάζοντι.

Γαλακτοπότας ἀνὴρ. E. E. 169. ἀγροῖκος, ἢ δίκαιος κ. ἁπλῶς κατὰ τὸν μῦθον Ὁμήρου δηλονότι, Γαλακτοφάγων Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.

Γαλάνεια et γαλήν. v. γαλήνη. Hel. 1474. γ-εῖᾳ χρησάμενοι. I. A. 546. θνατοῖς γ-ας τιθεὶς ἐρετμοῖς. H. f. 402.

Γαλήνη et -άνα. ἐπὶ θαλάσσης ἠρεμία ἐπὶ τῶν θορυβουμένων· ἡσυχία ἐπὶ τῶν πολεμούντων. νηνεμία ἐπὶ τῶν ἀνέμων. Ad S. E. 899. ὅταν ἐν μεγάλῳ κλύδωνι παύσηται ὁ ἄνεμος. Eust. ἐν γ. πάντ' ἐδερκόμην τόπον. S. E. 899. ἐν ἡσυχίᾳ, ἤγον ἐρημίᾳ ἀνθρώπων. πιζὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ κρείσσων γ-ης ναυτίλοισιν. Or. 726. λαμπρὰ. Dan. I, 7. φρόνημα νηνέμον γ-άνας. Ag. 745.

Γαληνίζειν. γ-ει φρένα. E. fr. LXXV. 4. p. γαληνὸς γίνεται.

Γαληνός. ἥσυχος, ἵλαρὸς, εὔδιος. H. γ-ὴν ὁρῶ. Or. 279. κεκωμῴδηται ὁ ψίχος διὰ Ἡγέλοχον, τὸν ὑποκριτήν. ὁ γ. φθάσαντα διελεῖν τὴν συναλοιφὴν, ἐπιλείψαντος τοῦ πνεύματος, τοῖς ἀκροωμένοις τὴν γαλῆν (mustellam) δόξαι λέγειν τὸ ζῶον, ἀλλ ὀχὶ τὰ γαληνά. πολλοὶ μὲν ὂν αὐτὸ διέπαιξαν τῶν κωμικῶν, Ἀριςοφάνης κ. Στράτις κ. Σαννυρίων. et κακῶν κατάρχεις τήνδε Μῶσαν εἰςάγων irrisionis causa pronuntiarunt τήνδ' ἐμῶσαν. Plutarch. Symp. II. 634. F. εἰς ξένης γ. ἥσθα. I. T. 345. ἐκ γαληνῶν προςφθεγμάτων. Hec. 1160.

Γαμβρός. Γ-ὸς δὲ, τὸν νυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. E. M. in Γάμος. cf. Πενθερός. Hinc Poll. III. 31. συγκεχύκασιν οἱ ποιηταὶ ὀνόματα. Quilibet per nuptias affinitate junctus, socer, uxoris frater, sororis maritus. Eust. p. 572. Γαμβροὶ νῦν μὲν οἱ κοινῶς ὕτω καλούμενοι. ἡ δὲ τραγῳδία ἐν τῷ, Κηδεύσας καλοῖς γ-οῖς, τοὺς πενθερὸς δηλοῖ, ὡς κ. αὐτὸς κατὰ γαμικὸν κηδεύντας συνάλλαγμα. Καὶ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ Οἰδίπους γαμβρὸν ἑαυτοῦ τὸν τῆς Ἰοκάςης ἀδελφὸν Κρέοντα λέγει, ὡς ἐξ ἐπιγαμβρίας συγγενῆ, ἀλλαχοῦ μέντοι κηδεςὴν, κυριολεκτῶν, αὐτὸν λέγει ἐν τῷ Ἄναξ, ἐμὸν κηδευμα. ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός. H. πενθερὸς, συγγενής. πένητα γ. πεπᾶσθαι. An. 642. σὲ γ. οἰηθεῖσ' ἔχειν. I. A. 986. Πρ. γ-ὸς γενοῦ. Rh. 167. κοιράνοισι γ-ὸν πέλειν. 198. γ-ὸν νόμιζε. E. Alcmaeon. XI. ἀξίως γ. ἐμὸς κέκλησαι. E. Protes. VIII. δισσοῖς. Ph. 430. κηδεύσας καλοῖς γ. H. 635. πρὸς παρόντας γ. An. 740. ὑμέναιον ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γ-οῖσιν ἀείδειν. Ag. 714. ἐμαυτὴ γ-ὸν. S. T. 70. κηδεςήν. ὅρα, παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ Γαμβρὸς ἀδιάφορον. ἐνταῦθα γ. τὸν γυναικὸς ἀδελφόν φησιν.

Γαμεῖν. γῆμαι, ὡς Εὐςάθιός φησι, λέγεται ὁ ἀνὴρ· γήμασθαι δὲ ἡ γυνή. Εὐριπίδης δὲ κ. τὸ γ-ασθαι περὶ ἀνδρὸς λέγει. γαμῆσαι δὲ, τὸ γυναῖκα λαβεῖν. γαμίσαι δὲ, τὸ γυναῖκα δοῦναι. Biz. in Arist. Νεφ. 42. Sic νυμφεύειν et γ-εσθαι. γαμεῖ ὁ ἀνὴρ, γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. in M. 606. γῆμαι. καὶ θαλάμοις, ἐν ᾧ κεῖνος ἐκ ἐγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. Ammon. Ταύτην ἐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς. S. A. 750. τὴν τοῦδε Ζεὺς ἔγημε μητέρα. S. fr. L. Ἑλένης γ-εῖ με δυςυχέςερον γάμον ὁ Ἀγαμέμνων. Tr. 357. γάμον. M. 587. I. A. 464. 468. λέκτρα βασιλέως. M. 594. ἐκ γενναίων χρεὼν γ. An. 1280. ἔγημε τὴν Διός. Tr. 398. εὐγενὴς ἀπ' εὐγενοῦς γήμας. Or. 1677. ἀπ' ἐσθλῶν. Her. 300. ἔγημας. E. S. 835. ἔγημας ἄκουσάν με. I. A. 1149. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; S. T. 577. γ. τύραννον. M. 877. ἀνόσιον γ. γάμον. E. E. 926. ἐπίσημα γήμαντι κ. μεῖζον λέχη. 936. τὴν εὐδοκιμοῦσαν. E. Oed. II. εὖ γοῦν ὡς γ. ἔχεις. E. Philoct. XI. αἰσχρῶς μητέρα. E. E. 916. κακῶς γῆμαι. Ph. 384. τὴν τεκοῦσαν. 53. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν. I. T. 538. τὴν κασιγνήτην. I. T. 682. παῖδα γήμας Κύπριδος. Ph. 7. γ-ε βιαίως σκότιον λέχος. Tr. 44. βίᾳ. 962. τᾶμα λέχος. Hel. 790. σὸν γ-εῖ λέχος. I. 297. ὀχ ἕξεις κακῶς γήμας. E. E. 920. πονηρὰν. 1098. ἐκ τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ. E. Alex. XI. ἐκ ἐπίζαντεια. E. Melan. IX. ἐκεῖ' ὡραῖος γ-εῖ. E. Phoenic. τίς γ-εῖ; S. T. 1500. πλείςας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλ ἔγημε δή. S. Tr. 460. πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκων ἄκοντος πάρα, ἁγνὸς γένοιτ' ἂν. Ae. B. 229. ἐ δέ νιν ἄκων ἔγημα. S. C. 987. ἃς ἔγημ' ὁ Πάρις. Or. 1409. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γάμους. Troil. I. (ἀφθόνους).

Γαμεῖσθαι. ἢ γ-ῆμαι παιδὶ σῷ; Ph. 16 γάμους γαμ. Tr. 347. ὅπως νυμφῳ γημούμε 445. εἰς τύραν' ἐγημάμην. 474. σοὶ μὲν γ-σ μόρσιμον, γαμεῖν δέ μοι. Ae. Amym. 11. ἐγ-ατο. M. 262. ὁ καλὸν ἐχθροῖς γ. S. E. γ-ῆμαι βίᾳ. Hel. 839. ἐγημάμεσθα θανάσιμ γάμον. E. E. 247. πολλοῖς ἤδεται γ-ομένη. 180. τὰς γ-ένας. I. A. 1108. ἃ γ-μένα. Tr. 31 πέμπειν Ἀχ. θυγατέρ' ὡς γ-μένην. I. A. 100.

Γαμέτας. γ-ης. ὁ σὸς εὐναῖος γ. E. S. 1028 μακάριος. Tr. 312. ἀοιδὰς εὐδαιμονίας κ. γ-τα. E. S. 998.

Γαμετή. κοννῶ δ' ἅταν γ-ᾶς οὐρανόνικον. Ae. S. 162. Ἥρας.

Γαμήλευμα. γάμος. δυςφιλὲς ἀπεύχετον δόμοις. Ch. 620. τῷ Αἰγίσθῳ.

Γαμήλιος, ον. γαμικός. *Γαμήλια.* ἡ ἐν γάμ ἑορτή. ad Or. 89. ἀντὶ γ. λέχους. Or. 1050. γ. εὐν ἀγῆλαι. M. 1026. εὐνῆς ἄζυγες γ-ου. 673. μέλε γ. Tr. 352. πρὸ γ. τέλους. Eu. 825. p. γάμου. ἐλ θέτω μόρος πρὸ κοίτας γ. τυχὼν. Ae. S. 808. χο σοι οἶσω γ. Ch. 482. εἰ γ. Αἰγίσθου ἀπολεῖται κἀγὼ γαμηθήσομαι. ἀγναῖς παρθένοις γ-ων λέκ τρων ἀγεύςοις. Ae. Toxot. fr. 219. πεσεῖν ἐς εὐ νὴν κ. γ. λέχος. E. Andromed. fr. X. πόσις γ μολπὰς αὔτει. Phaëth. Herm. II. 5.

Γάμορος. Γ-οι, οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενο

ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες. II. vocantur terrae participes sex Danaides cum Danao ad incolendam Argolicam regionem decreto eorundem Argivorum admissae. ex Spanhem. Haupt. attulit. τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γ. ἄτιμον εἶναι. Ae. S. 616.

Γάμος. — *γυνή.* — de arboribus. *Γάμοι* (in S. T. 1403.) ὅτι ἔσθ' ὅπῃ προσπίπτει τὰ Πληθυντικὰ μεγαλοβρήμονέστερα κ. αὐτῷ δοξοκομπῶντα τῷ ὄχλῳ τὸ ἀριθμῷ et πάντα γ. ταῦτα, τὰ μὲν ἓν ὄνομά ἐστιν Οἰδιπὼς, ἐπὶ δὲ θατέρων Ἰοκάστη. ἀλλ' ὅμως χυθεὶς εἰς τὰ Πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυσε κ. τὰς ἀτυχίας. Longin. de Sublim. XXIII.

Epith. εὔωρος γ. Σοφ. Ἴριδι, quod v. ἐν τοῖς τέκνοις ἡ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν ἐνέλαβε. κρείσσων τ' ἐστὶ πλουσίου γ. E. Archel. XX. ἀπὸ θεοχόνων γ. Or. 346. γ-οι ὅσοις εὖ καθεστᾶσι. 601. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γ. ἢ δυστυχεῖς. Ph. 427. ἐξαιρέτους. I. A. 485. ἐπ' ἐσθλοῖσιν. 609. εὐδοκίμων. I. T. 1144. γένει κρείσσους. E. Menalip. IX. μετρίων. X. βασιλικοῖς εὐνάζεται. M. 18. γ. ἐπαξίων τεύξει. S. E. 971. κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γ. S. Tr. 546. τοὺς γ. δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν. E. Erechth. II. 15. p. εὐγενεῖς. γυναικεῖον γ. φρονοῦντας. E. fr. B. 15. γ. παρεμπολῶντί γ' ἀλλοίους πόσει. M. 910. ἔγημεν ὡς ἔγημεν ἀφθόγγους γ. S. Troil. I. νεοδμῆτες. M. 1366. εὐναίοις. An. 1246. ἐμοὶ δ' ὅτι ὁμαλὸς ὁ γ. ἄφοβος. Prm. 901. ἥσυχος, κακῶν ἄπειρος. S. rectius ἴσος. Ἄφοβος ibidem ἄνευ φόβου. ὁ μεμπτὸς ἡμῖν ὁ γ. Ph. 428. νέου γ. πόθος. Al. 1090. ὁ γ-ον, ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετο. An. 103. εἰς αἱματηρὸν. I. T. 371. γ. ὀκ ἐσθλὸς. 819. Ἑλένης δυστυχέστερον. Tr. 357. διὰ γ-ον μιᾶς ἕνα γυναικὸς. 498. τοὺς ἔνδον γ. S. Tr. 1139. τί δῆτα μοχθεῖν γυναικεῖον γ. E. Alop. fr. B. 15. ex Stob. ἐπεὶ δ' ἃς ἤβην ἦλθεν ὡραίων γ. Hel. 12. ἑτοίμους. 1402. μὴ γ-ους ποιούμενος σχολῇ τεκνοῦσθαι παῖδας. Dan. VI. ὠνητοῖς. Hel. 892. ἄμορφος. Inus XIII. ὁ πεπρωμένοισιν ὀργίζει γ. Hel. 1662. γ. σπεύδουσι μὴ πεπρωμένους. E. Menal. VIII. ἐγημάμεσθα θανάσιμον γ. E. E. 247. πικρῶν γ. ὕβριν. I. 506. λέκτρα μητρῴων γ. Ph. 59. πικροὺς κ. λυγρούς. M. 399. πικρὰς τελευτὰς γ-ων. M. 1388. πικροὺς. E. S. 833. ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. Ae. S. 141. γάμος ὁ γ-ος. Hec. 948. ἄγαμον. Hel. 696. δικάζει τ. ἄγαμον γ. S. T. 1214. δυσγάμους. Ph. 1054. ἀνόσιοι. S. C. 947. γ. Κύπριδος ἀθέμιτας ἀνοσίους. I. 1092. ἀθλίων. Hel. 674. Φοίβῳ συνῆψ' ἄκουσα δύσηνον γ. I. 941. ψευδῆ συνάψας γ. I. A. 105. δυστυχεῖς. E. E. 49. ἄοκνον μεγάλαν βλάβαν νέων αἴσσόντων γ-ων. S. Tr. 842. νεωστὶ προσβαλλόντων. τὸ δυστυχές μοι γ-ων αἰδῶ φέρει. I. A. 1342. βαρβάρων χάριν γ. 271. τοιούτους γ. χήμειας. 463. μνησεύω γ. ὀκ ὄντας. 847. τοὺς ὑβριζθέντας γ. μετελθεῖν. I. T. 13. ἐπ' αἰσχροῖς γ. Hel. 704. εἰς κρυπτὰς γ. I. 1524. κρυπτοὶ. 73. ut κοίτα. H. 154. Κύπριν. I. A. 570. et εὐναῖς. E. E. 922. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γ. ἔλθοι Κυθέρειος. Ae. S. 1033, Ζ. ἄναξ ἀποστεροῖη γ. δυσάνορα δάϊον. 1068. γ. δύσφρονος φυγᾷ. 396. γ. οἶσν κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίᾳ. S. Tr. 793. μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων, μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνῆταν ἐραστεῦσαι γ-ων. Prm. 893. ἐμοὶ γ. οὐδεὶς ἀξίως ἔστι γάμος μείζων φέρεσθαι. S. A. 637. ὅτε γ. γ-ον, ὅτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον εὐταίμαν ἔχειν. S. Creus. III. ὁ γ. ὅτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γ. S. C. 989. ἄλεκτρ' ἄνυμφα γ. ἐπέβα μιαιφόνων γ. ἀμιλλήμαθ'. S. E. 493. θηρεύσοντες γ. ὁ θηρασίμους. Prm. 858. αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα γ. Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' ὀνοταζόμενοι. Ae. S. 10. δυσπότμων γ. κυρήσας. S. A. 870. γ-οι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Ag. 1157. Ἅιδης ὁ παύσων τόνδε τοὺς γ. ἔφυ. S. A. 575.

S. Adj. ὅτε τῷ γ. μέρος λαχοῦσαν. 917. πλὴν γ-ου τυχεῖν. Eu. 727. ἴτω τελεία γ-ων ἀοιδὰ. Phaëth. Herm. I. 57. ζῆλον ὁ σμικρὸν γ-ου ἔχουσα. Hec. 352. γ-ου ἐσφάλης. Or. 1078. τὴν ὥραν γ-ου. Her. 579.

γάμων. γ-ων ἐπακτὰν ἄτιαν. Ph. 345. γ. φερνὰς διδοὺς Ἅιδονι. 1581. ἀπηλλάχθαι γ. 1672. ὁ ψαύει γ. H. 14. ἠράσθη γ. 453. ἄζυγες γ. πάρος. 1425. I. A. 805. ἄψασθαι. H. 1026. ἑρμήνευμα Ν. γ. An. 46. ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γ. ἥκητ' ἀκμὰς. S. T. 1492. οὐδὲν ἴδοις γ. S. C. 526. ὁ γ. ἔμπειρος. S. C. 751. σῶν φερηθεὶς γ. An. 982. εἰ γ. ἀπεζεύγην. E. S. 791. εἰ γ. ἱμείρομαι. I. A. 486. Hel. 61. ὁρίζεται τόδε φάος γ. τέλος. Phaëth. Herm. I, 51. ἀπέλαυσά τι τῶν κείνης γ. I. T. 526. ἄσυλος ἦν γ. Hel. 60. ἄρχε τῶν ἐμῶν γ. Hel. 1247. γ. ἀγάλματα. 1448. γ. ἀξίωμ' ἐδέξατο. I. 62. τῶν γ. ἥσσονα. I. A. 1354. τῶν Αἰ. ὀρεχθῆναι γ. I. 842. γ. ἀπείχετο. Dan. 18. γ. τοῦ' ὡς κλύω μεῖζον κακὸν. Tr. 715. λέχος σὸν ὑμεναίων ἰότητι γ. Prm. 558. τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γ. γένναν. Phaëth. Herm. II, 23. ἦλθέ μοι λόγος γ. I. A. 842.

γάμῳ et *γάμοις.* ἡ 'πὶ τῷ 'μῷ κάλλος ἐκτήσω γ. Hel. 1103. ἔζευξεν γ. βίᾳ Κρέουσαν. I. 10. 949. εἰ μὴ γ. ἐζύγης. I. A. 907. γ. ζυγέντα. Ph. 339. 1374. ἀνῆψα φῶς νόμιμον ἐν γ. 347. γ. εὑρεῖν βίοτον. 403. p. βίοτον. Διὸς γ. 653. τὴν μίαν μοι φερέτω πόσις γ. εὐνάν. An. 470. μάτην δ' ἐν γ. ὤλβισαν θεοὶ. 1219. δαδουχεῖς ἐν γ. βροτῶν. Tr. 343. ἐμποδὼν ἐμοῖς γ. Hel. 789. αἰτῶ δ' αἶσαν εὐτεκνίαν τε γ. Phaëth. Herm. I, 71. ἐν τοῖς ἡδίζοισι Φ. γάμοις. II, 51. ἐπὶ τάνδ' ἄκοιτιν ἀμφίζυοι κατέβαν πρὸ γ. τινὸς. S. Tr. 504. εἰ γ. με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι. S. T. 825.

γάμου. γαμεῖν γ. τόνδε. M. 587. διὰ μιᾶς νύμφης γ. ἀπωλόμεσθα. Ph. 584. ὅποτε φήσω γ. εὐφραίνειν πλέον ἢ λυπεῖν. Al. 238. παρθένοις κραίνων γ. E. S. 139. Πηλέως εἰς γ. ἦλθον. I. A. 1044. μέλπετ' ἐμὸν γ. Tr. 339. τοσόνδ' ὀδυμὸς γ. ὤνησεν Ἑλλάδα. 932. γ. θεῶν τινος πειρωμένη. 979. ὡς ἕλοι γ. ἐμὸν. Hel. 241. λαβὼν ἐσθλῆς γυναικὸς. E. fr. L. γ. τοῦτον ὀχ ἥσθη λαβὼν. E. E. 258. τίνα γ. εἶμι. 1199.

γάμους. κάπρῳ λέοντί θ' ἁρμόσαι παῖδων γ. Ph. 414. γ. ἐμοὺς προδόντε. 1445. ὁ σοὶ προθεὶς γ. M. 1356. μὴ σὸς διαφθείρῃ γ. Al. 317. γ. ἐκχόρευσαν. I. A. 1057. ἀναβοᾷ γ. Hel. 191. γ. ἑλομένη τῶν κακῶν ὑπαλλαγὰς. 301. ὁ θηρεύων γ. 321. τοὺς γ. συνδαίσας ἐμοὶ. Hel. 1455. ἐξιᾷ γ. H. f. 483. ἐξέκλεψας πῶς Ἀπ. γ. I. 946. ὁ γ. ἔκρυπτον. 1543. ὅστις — γάμ. τοῦ σοῦ διῆκας σόματος. S. C. 962. ὃς συνεκκλέπτει

γ. τὰς σὰς. E. E. 364. μισθῶ τὰς γ. ὠνημένη. 1090. τύχη γυναικῶν εἰς γ. 1100. τὰ δ' εἰς γ. ἡδὲν δοκοῦσιν ὑγιὲς ἀνδράσιν φρονεῖν. Melan. XXVI, 4. ὃν ἐπαισχύνει γ. μ' ἀναγκάζων λέγειν; S. C. 978. ὅστινας κομπεῖς γ. Prm. 947. σιγῶσα γ. I. 868.

de arboribus. δένδρων δὲ τίς ὥρ' ἐκνοτίζοντος γ-ου τέλειός ἐστι. Ae. fr. 36. al. ὅπωρ'. Latin. *maritare.*

Γαμφηλή. γ-αί. γαμφαί, maxillae, γνάθοι. ὀρνίθων γ-αῖς. I. 159. οἰωνῶν. 1495. σμερδναῖσι. γ-ῇσι συρίζων φόνον. Prm. 355.

Γαμψώνυξ. ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχων. γ-χων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισ'. Prm. 488. ἀγκύλας ἐχόντων ὄνυχας. κατὰ μὲν φθίσας τὰν γ. παρθένον χρησμῳδὸν. S. T. 1200. τὴν σφίγγα.

Γᾶν. γάειν. obsol. v. *Γίγνεσθαι.*

Γανάεντες. ἴτε μὰν ἀιγυάνακτας μάκαρας θεὸς γανάεντες πολιόχους τε. Ae. S. 1020. cf. *Διηγανές.* λαμπρόν. H. γανόωντες. λελαμπρυσμένοι, λάμποντες. Id.

Γανᾶν, γάνυσθαι. χαίρειν, εὐφραίνεσθαι, ἥδεσθαι et Γ-υσθαι φαιδρύνεσθαι. γαννυμένη. χαίρουσα. B. Anecd. ἢ Διὸς νότῳ γ-ᾷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν. Ag. 1393. ἐπὶ τόξων εὐοχίᾳ γάνυται. I. T. 1239. γ-υμαι δαιτὸς ἥβης. Cy. 502.

Γάνος. χάρμα, χάρις, ἡδονή, εὐφροσύνη. ἀνθεμόρρυτον γ. ἑθθῆς μελίσσης. I. T. 633. βότρυος γ. B. 261. 382. Διονύσου. 414. ἀμπέλων. E. Andrm. XXVII. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γ. τόδε. Prs. 614. Ἀσωπῶ με δέξεται γ. χαλκέοισιν ὅπλοις — φρατηλάταν. E. S. 1149. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γ. δίψει πονοῦντες. Prs. 481. εὐφροσύνη. Idem dixit Lycophr. 4. 247. τὸ ὕδωρ, ἀλλαχῶ τὸ γάλα κ. ἡ χαρά. S. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς — δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γ. Ag. 587.

Γανυμήδης, εος. ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος, παρὰ τὸ γάνος μήδεσθαι τῷ Διὶ, ὅπερ ἐστὶ, τὸ πόμα τὸ λαμπρόν. Εὐριπ. ὅπου βότρυος ἐν δαιτὶ γίνεται γάνος, qu. v. in B. Anecd. 381. Διὸς εὐνέτα. Or. 1392. ὁ Φρύγιος. I. A. 1053. Cy. 578. 581. Ὅμηρος οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρπάσθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν φησιν. οὐδὲ δι' ἔρωτα κ. πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἰνοχοεύειν. Callim. Hymn. in Jov. v. 47. τὸν κ. ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοείειν.

Γαπετής. ὁ εἰς γῆν πεσών. et γηπ. γ-εῖς δικῶν ὀδόντας. Ph. 672.

Γαπόνος. v. γηπ. Utrumque in Tragg. cf. γαπονεῖν. ἐργάτης, ἐπίπονος, φιλόπονος. γ. ἀνὴρ. E. S. 420. in Schol. legitur etiam γαπόμος.

Γάποτος, ον. p. ἀπὸ τῆς γῆς ποτός. γ-ους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. Prs. 620. γ. χύσιν. Ch. 94. ἔχει γ. χοὰς πατήρ. 161.

Γάρ. enim, nam Postponitur in *interrogando.* τί γ.; Or. 482. ἢ γ. 1515. τί δὴ γ. ἢ; 1602. ut nos: was denn, warum denn, warum denn nicht.

in *narrando affirmandoque*, nempe, utique. σὲ γ. προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην. Prm. 984. καλῶς λέγεις, μὴ φρονεῖν ἐμὲ, εἰ γ. ἐγὼ ἐφρόνουν, ὑπηρέτη σοὶ ὄντι οὐκ ἂν διελέχθην. ἢ ἷῃ γ. ἀνὴρ; S. E. 1221. κ. γ. ἐν. S. A. 489. σοῦ γ. ἐν προκήδομαι. 741. ἀλλ' ἓν γ. ἐν ἐξοιδα. S. C. 985. δέδοικα γ. S. Tr. 630.

in *explicando.* φιλεῖ γ. τοῦτο μὴ ταύτῃ ῥέπειν. S. A. 722. ὕστερος γ. ἀστὸς εἰς ἀστὸς τελεῖ. S. T. 222. ἃ γ. ἔχω πῶς ἂν ἐξέρξαιμι. S. Tr. 991.

Conjunctum c. ἀλλὰ, εἰ, ἢ, καὶ, τοὶ, δὴ, ἐν. *Pluribus vocibus praeeuntibus.* τὸς ἐκ Διὸς γ. S. E. 659. παρὰ φίλῳ γ. ὧν ἀνδρὸς. 671. ὃς ἦν γ'. μοι. 1198. πρὸς δίκης γ. ἐ ξένεις. 1211. τούτων ἔχω γ. πάντ' ἐπιστήμην. S. Tr. 338. ἃ μὲν γ. ἐξείρηκας. 350. χάρις χάριν γ'. ἔστιν ἢ τίπτοθ' ἀεὶ. Aj. 522. ἐν τῷ φρονεῖν γ. μηδὲν, ἥδιστος βίος. 554.

Γάρος, ὁ et τὸ γάρον. ὁ γάρος ἀρσενικῶς. τὸν ἰχθύων γ-ον κ. γ-ον τὸν ἰχθυηρόν. Σοφ. Liquamen sale conditorum, Brühe. ταριχηρὸ γ. S. Tript. IV. Poll. VI. 65. Male γάρρος. Athen. 67. Ae. fr. 406.

Γαστήρ. γ. τε σὸ κ. γνάθος πλήρης. S. fr. LXIII εὖ τέγγων γαστέρ' ὑπτίαν. Cy. 325. τῇ μεγάλῃ γ. δαμόνων. 334. γ. μὴ πληρουμένη. E. Belleroph. XVII. ἡ κακῶς ὀλουμένη γ. E. fr. CLIX. ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. Cy. 504. τὰ κοῖλα γ. εὐλαβούμενος. Ph. 1420. τὰ περὶ τὴν λαγόνα φυλάσσων τὰ πρόσω κοῖλα τῆς ἑαυτοῦ γαστρός. ἐν γ. βορᾷ. E. S. 865. ἐν μέσῃ τῇ γ-έρι πηδῶντες. Cy. 219. ἀκόλαστον ἦθος γ. E. Antiop. VII. οὐκ ἂν πίθοιμι γ-έρα. E. Belleroph. XVII. 12. γ-ὸς δ' ἀφαιρῶν σῶμα δύσηνος κακοῖ. E. Dan. IV. γ. ἀνάγκαις. Ag. 732. γ. κρατεῖν. E. Inus fr. XIV. γ-ηρ ἅπαντα. E. Alexandr. VIII. ὅτοι χρὴ κἀντίπαιδα κ. γένει μέγαν γ. καλεῖσθαι παῖδα. S. Ἀχαι. III. ἀνύσειε γ-ὶ φορβὰν. S. Ph. 712. γ-ὶ τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε. S. Ph. 287.

Γατόμος. τὴν γῆν τέμνων. ἓν' ἔτ' ἄροτρον, ἔτι γ-ος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν. Prm. Sol. 184.

Γαυριᾶν. χαίρειν, ἀγάλλεσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Eust.

Γαῦρος. αὐθάδης, σεμνὸς, μεγαλοπρεπὴς, ἢ μετέωρος. Εὐριπ. Φιλοκτήτη. H. μέγας. οὐδὲν ὅπω γ-ὼς ἀνὴρ ἔφυ. E. Philoct. ὄλβῳ γ-ος. E. S. 86. p. ἐπηρμένος τῷ σώματι κ. διὰ τοῦ σχήματος ἐμφανίζων τὸ αὐθάδες τῆς ψυχῆς. τὸ γ. ἐν χεροὶ κεκτημένοι. 217. Vict. ἐν φρεσίν. νόμῳ γ-ῳ αὐτὸ κραίνει χρόνος. E. Alexandr. XII. 8. σπέρμα ἔχων. E. Beller. XVI. 11.

Γαυροῦσθαι. ἐπαίρεσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, χαίρειν, ἀγάλλεσθαι. cf. *Γαῦρος.*

γ-ούμενος. ξανθοῖς βοστρύχοις γ. Or. 1532. τῷ κάλλει μόνον ἐπειεδόμενος. γ. τοῖς ἀγρεύμασι. B. 1239. θήρᾳ δυσπότμῳ γ-η. 1142. χρήμασιν γ-ος. E. Alcmen. IV. λαμπρῶς πλείῳ κ. γένει γ-ον. E. fr. XXVI. σκῆπτρα γ-ούμενα λαβὼν. E. E. 322. μὴ γαυροῦ. E. Aeol. XIII.

Γαύρωμα. αὐθάδεια. κενὸν. Tr. 1250.

Γέ enclíticum plerumque ad mente proximum relatum, Atticis frequentissimum, numeroque inserviens, distinguit, ita ut aut minimum describat, per *voces: quidem, saltem, certe,* aut maximum exhibeat voculis lat. *vel, etiam, adeo.* Definit ergo et affirmat vel in interrogando vel in respondendo et omnino in enuntiando, bisque interdum ponitur. Conff. sunt autores hujus disquisitionis *Herm.* et *Reis.* diligentissimi. Amat addi personis definiundis, aliisque particulis, vel monosyllabis, quae fluminis instar celerrime ferebantur et volvebantur in sermone quotidiano. Hinc in dialogo

frequentissimus hujus aliarumque particularum usus, minor in melicis. Aurium judicium non minus quam legis grammaticae rationisque praeceptum spectabatur. Latini minus gaudent his notis musicis.

Limitat. τὰς πάνθ' ἁρώσας Εὐμενίδας δ γ' ἐνθάδ' ἂν εἴποι λέως νιν. ἄλλα δ' ἀλλαχῇ καλά. S. C. 42. ἄποτε γ. φρενόθεν γ' ἐπ' ἀρίζεραὶ ἄβας. Aj. 183. ἀλλὰ νῦν γ. πᾶς εὖδει ζρατός. 291. ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων ἐγώ. S. C. 1125. σὺ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον ζόμα. 981. ὃς γ. ἀκῆπτρα κ. θρόνους ἔχων. 1354. κ. γὰρ ἐξεπίζασαι τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. S. Tr. 625. ὃς γ' ἐπειπάζειν ἐμέ. 1220. μὴ δόλῳ λαβόντα γ'. S. Ph. 107. εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει. 109. ἐγ. εἰκὸς ἔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τῆτό γ. 231. ἐγ. ἂν ποτε ζῶντός γ' ἐκείνου. 413. ἔτος γ. τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε. 423. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς. 528.

distinguit affirmatque in concludendo. ἀλλ' ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά. S. E. 309. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν. Aj. 952. δεινόν γ' εἶπας. 1128. θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς. S. C. 1191. κά γ' ἐ τελεῖ. 881. δυςμόρου γε δύςμορα. 1109. δεινόν γε τὐπίσαγμα τῇ νοσήματος. S. Ph. 755. θάρσει προνοίας γ' ἕνεκα. 774. ἐδδίποτέ γε. 999. ὅτι κ. ζῶν κακὸς γε κ. θανὼν ἐτισάμην. 1111. κ. ζῆθι γ' ἐδεὶς τύπος. S. Ph. 29. ζειπτή γε φυλλὰς. 33. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα. 35. κ. κεῖνά γ' ἄλλα θάλπεται φάκῃ. 38. πεμφθεὶς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης. 93. ἐπεὶ ἐδέπω κακὸν γ' ἀπώλετο. 446. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβαλίας πεσεῖν. S. E. 398. κ. μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι. S. T. 987. ἄραρεν ἤδε γ' ἀλλήνη δυςκλύτοις. Prm. 60. δυςχείμερόν γε πέλαγος ἀστρᾶς δύης. 746. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τῆτο, πάλλα γ' ἔργασαι. S. Tr. 1211. φορᾶς γέ τοι φθόνησις ἐ γενήσεται. 1212. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν. 1214. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς πότος. Ae. S. 348.

in responsis. μάλιςά γε. S. Tr. 669. ἄγαν γε. 896. σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν. 879. δεινῶς γε. 899. εὖ γ', ὦ τέκνον. S. Ph. 327. ὡς ἔψομαί γε. Hec. 346.

in interrogatt. ἐδ' ὄνομά γ' — ἤσθα ποτ' ἐδὲν; S. Ph. 251. δύςκριτ' ἔμοιγε; S. Tr. 949. κάνος γ' ὑπ' ἄλλῳ; Hec. 774. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; S. Tr. 630.

in Personis definiend. et *Pronominibus.* ἔτος ἄρχει κ. θεῶν ὅπως θέλει, κἀμῆ γε — θέας γ' ἐμῆ. S. Tr. 444. ἔτι μὴ σφαλῶ γ' ἐν θεοί ποτε. 621. ἀνδρὸς τῆδέ γ' εἰ σφαλήσεται. 1113. κρεῖσσον κἀμέ γε θανεῖν. 1236. σοί γε πιςεύσας. 1251. ὃν γ' εἶδον ἐδεπώποτε. S. Ph. 250. ὀμμα μὲν ἀρκεῖν σοί γε. 339. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς. 424. σὺ γ' ἐμ' ἐνδείξειον ἔδνῳ φανῆναι. 525. ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε βίαν. E. S. 158. ipsius. κ. μή γ' ἐπ' οἴκτόν μ' ἔλθῃς. I. 361. κ. μή γ' ἀμύνων πατρὶ δυςκρᾶς ἔσει. E. E. 976. θάρσει τὸ τῆδέ γ' ἀνδρός. S. C. 649. ἔτοι σ' ὑφ' ὅρκῳ γ', ὡς κακὸν, πιςώσομαι. 650. ἔτοι σ' ἀφήσω, τῆνδέ γ' ἐςερημένος. 857. μὴ δῆτα τῆτό γε. S. Ph. 762. ξυλλήψεταί γ' αὐτὸν. 1003. ἃ 'γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην. 330. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω. Ch. 913. σῇ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον ζόμα. S. C. 981. κἀκῶσας γ' ἐμᾶ τοιαῦθ'. 1352. μὴ δῆτα τὸν δύςηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ. Aj. 111. ἐμέ γε, τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων. 889. πολλῷ γ' ἀμείνων τῆς πέλας φρενῶν ἔφυς. Prm. 335. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιςροφαὶ κακῶν. S. C. 536. ὅρα γε μὴν. 587. εἰ σοί γ' ἅπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι. 648.

cum pluribus aliis conjungitur vel monosyllabis. καίτοι γε μὴν σὺ κἀγὼ ἐμᾶ σοφωτέρα. Eu. 838. ἦ τε σύ γε β. ἐτράφης. I. A. 573. ἐ γ. δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης. S. Ph. 246. ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴςε, κἂν τὸ μηδὲν ὦν. S. Tr. 1107. κ. μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίζαμαι φάτιν. Ag. 1255.

Bis positum. ἐκ ἄν γ' ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμὲ. S. A. 747. πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; S. C. 977. ποῖα γε τῆτο πλὴν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς; S. Ph. 441.

Γεγωνεῖν et *-εῖν.* μεγαλοφωνεῖν, — εἰπεῖν. γ-ε' εἰς δόμους. Or. 1220. σαφὲς ἐκ ἔχω γ., ὅπα. H. 586. οἷ χρὴν γ. σ' εὐτυχοῦντα ποιμνίων. Rh. 270. ἐς ὃς γεγωνήσομεν. I. 696. γ-έ μοι πᾶν τῶθ'. S. Ph. 238. τί γ-νω; S. C. 213. πάντ' ἐκκάλυψον κ. γέγων' ἡμῖν λόγον. Prm. 193. πατρὶ ἔτλην γ. νυκτίφοιτ' ὀνείρατα γ-εῖν. 657. τῇδε γ-ε τὴν λοιπὴν πλάνην. 784. τόνδε ἐδαμῶς καιρὸς γ-εῖν (λόγον). 523.

Γεγωνίσκειν. vid. γεγωνεῖν. ἐ γ-ων λόγους. E. E. 809.

Γεγωνός. κράξας. ἐς οὐρανὸν πέμπει γ-ὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη. Spt. 428.

Γείνεσθαι. γένειν. obsolet. ἐγεινάμην. cf. *Γεννᾶν* et *Γίγνεσθαι.* propie *gignere* de viro et patre, interdum etiam de foemina et matre, et de patria. *Γεννᾶν κ. τίκτειν* ἐ μόνον τὰ θήλεα, ἀλλὰ κ. τὰ Ἄρσενα. ὅθεν κ. τοκῆες κ. γεννήτορες λέγονται. Τὰ θήλεα μόνα Κύειν λέγονται. In Arist. Lysistr. 746. de plantis, auroque.

Ἐγεινάμην. Κ. βασιλῆας ἐγ-το. Ph. 836. σοῖς τέκνοισι δεσπότην ἐγ-το νόθον. H. 308. οἴκων δεσπότην ἐγ-άμην. Al. 684. ἐπτὰ κόρους ἐγ-μεθα. E. S. 964. ὃς (παῖδας) ἐγ-άμην. I. A. 399. ἀριςεύοντ' ἐγ. τέκνα. Tr. 475. E. E. 1019. τῶν γειναμένων. M. 1093. ἃ σε γ-μένα. Tr. 825.

ἐγείνατο. τὰ μητρὸς, ἤ μ' ἐγ. S. E. 261. πατρὸς, ὃς σ' ἐγ. Aj. 1172. μητρὸς ἥ σ' ἐγ. S. Alcm. II. ἀλλ' ἔ σ' ἐγ. ἔτ' ἐκεῖνος, ἔτ' ἐγώ. S. T. 1020. οἷς Ἄρης ἐγ. Al. 504. παῖδα γεῖν. 842. πολέμιόν μ' ἐγ. H. f. 1263. ἐγ. μόρον αὐτῷ, πατροκτόνον. Spt. 736. ἥ σφ' ἐγ. Or. 29. πατρίδος, ἥ μ' ἐγ. Ph. 1003. Τυνδαρὶς σ' ἐγ. I. T. 806.

Γεῖσσον. Γεῖσα. τὸ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχον κυμάτιον· οἱ δὲ πρὸ τῶν θυρῶν ςέγασμα κ. τὰς ῶας τῆ ἐνδύματος (pelles ovinas, vestis limbos) γείσας λέγουσιν. γείσας. ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν. al. γεῖσσα. et γεῖσα. ἐκθέματα. et γεῖσον. ςεφάνωμα οἴκου. H. ἅπαντα τὰ ἐξέχοντα τῶν τοίχων. Phryn. et τὰ ἄκρα τῶν ἐπάλξεων. ad Ph. 1187. et λέγονται νῦν αἱ ςεφάναι τῶν οἴκων. ad Or. 1570. cf. Θριγκός. et Γεῖσα. λίθοι εἰς θριγκία κ. τοίχων πρόσπασδας παρεσκευασμένοι. Tim. Γίσσα τῇ Καρῶν φωνῇ λίθος ἑρμηνεύεται. νῦν δὲ

τὰς πλακώδεις κ. μαλακώδεις λίθους Γίσσα λέγομεν. Stephan. Byz. a Ruhnken. laudatus. ἄκρα, ἐφανώματα. κυρίως τὰ θεμέλια. ὅτι ἂν ἄκρα κάκεῖνα εἰσὶ, καταχρηστικῶς ἐνταῦθα τὸ Γεῖσσα εἴληπται. ad Or. 1570. et Γεῖσσα τὸ αὐτὸ, ἤγουν τὸ προέχον τῶ ὑπερθύρω et Κυρίως τὸ κοινῶς ἐηθαῖον. Ibid. ῥήξας παλαιὰ γ. Or. 1570. κάταιθε γ. τείχεος. 1620. γ-σ' ἐπαλξέων ἄπο. Ph. 1165. γ. τειχέων. 1187.

Γειτονεῖν. ἐγγίζειν. πηγαῖς Νείλῳ γ-ῶν. Prs. 309. μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσσι γ-ῶν Διός. Ae. S. 783.

Γείτων. ὁ ἐγγὺς ὤν. γ-ονες μελάμβροτοι. E. Phaëth. I. 4. γ-ων δειράδος Καυ. I. T. 1451. γ-ος κακῶ πυρώσας ὄμμ'. Cy. 595. νεκροῖσι γ-ας θάκους ἔχω. H. f. 1097. Σκαμάνδρου γ-ον Ἴλιος πόλιν. Cy. 280. Ἀθήναις γ. πόλις. I. 294. γ-τοσιν εἴη κακόν. Hec. 1143. εἰς ἀντίπορον γ. χώραν. Prs. 66. Εὐρώπην. ῥοαὶ. Aj. 419. βοᾶτε νύμφας. S. Tr. 215. ὡς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτῶ γ-ὀνων ἀεὶ τιθῆ. S. C. 1525. Ἥλις, ἡ Διὸς γ. κάθηται. E. Cresph. XVIII.

γ-ες καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Spt. 273. αἱ δ' ἐν τῇ καρδίᾳ μέριμναι ἀνάπτουσι τὸν ἐν ἐμοὶ φόβον. νόσος γ. ὁμότοιχος ἐρείδει. Ag. 998.

Γελᾶν. ἐπεγγελᾶν. Γελῶ σε κ. γελῶ εἴς σε. τοῦτο δὲ Ἀττικὸν· ὡς τὸ ὑβρίζει σε κ. εἴς σε. ad Aj. 79. — ἀρέσκειν, arridere. γ-ᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα. Aj. 957. φίλος ἀδεὶς γ-ᾷ μοι. I. A. 912. εὐχαῖς. I. T. 276. κακοῖσιν οἰκείοις γ-ᾷς. Tr. 406. μετὰ αὐλῶ γ-άσαι. B. 379. φιλῶσι γ. Dan. XII. κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γ-ᾷς; S. E. 880. γ-ῶντι προσώπῳ. B. 1019. ὦ γ-σθαι τλητὸν ἐξ ἐχθρῶν. M. 707. γ-ᾷ μυ. S. Ph. 1125. καταγελᾶ. οἶδ' ἂν γ-ώντων. Aj. 962. γελάτωσαν. ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γ. θέλεις. Ch. 219. οἴμοι γ-ῶμαι. S. A. 839. ὅτι θεοῖς ἴσην με λέγετε. ἐλευθέρως. S. E. 1300. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς κ. γ-ᾷ κοὐδύρεται. Aj. 383. cf. Θεός. ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι ἥδιον γ. Aj. 1012. γέλως ἡδιστος εἰς ἐχθροὺς γ. 79. ἐπεγγελᾶν τοῖς ἐχθροῖς. γ-ᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ ὑπερμοιρῶ. Eu. 550. γ-ᾷ ἐπὶ τῷ ἀδίκως πάσχοντι· τὸν μηδέποτε προσδοκήσαντα τιμωρεῖσθαι, ἰδὼν ἐν μέσῃ τῇ δίκῃ ὑποζευγνύμενον κ. χαλινωθέντα. Τοῦτο γ. δηλοῖ τὸ λέπαδνον. γ-ῶσι δ' ἐχθροὶ. S. E. 1153. ἀκύματος πορθμὸς ἐν φρίκῃ γ-ᾷ. E. fr. CCVIII. ἀνώνυμοι θανόντες ἢ γ-ώμεθ' ἄν. I. T. 502. ὥστε μὴ γ. B. 840. τάχ' ἂν κακοῖς γ-ῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ. Aj. 1044. γ-ῶντας ἐχθροὺς παύσομεν. S. E. 1295. τούτοις ἐπαυχεῖν κ. δεδρακυῖαν γ-ᾷν. S. A. 483. εἰ γελῶτ' ἐν σοὶ γ-ῶ. S. A. 551. γ-ώμενος πρὸς σῶ. S. Ph. 1023. τὸν πρεσβεύοντ' ἐμὲ ὅτῳ γ-ᾶσθαι. S. C. 1423. πᾶσαν ὄψιν ἀγγέλῳ πυρὸς et ὀψίαν γελῶν (ὀψιαγέλων). S. Κολχ. V.

Γέλασμα. cachinnus, καγχασμός. ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γ. Prm. 89. τὸ χῦμα ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων κ. διαχεομένων. ἄπειρον χῦμα, διάχυμα, πλάτος.

Γελαστής. χλευαστής. ὀχ ὡς γ. ἐλήλυθα. S. T. 1422.

Γελέων μὲν ἕξαι πρῶτος. I. 1579. cf. Αἰγικορεῖς. et Poll. VIII. 109. Ἀπὸ δὲ τῶν Ἴωνος παίδων ἐπὶ Ἐρεχθέως, Τελέοντες, Ὅπλητες, Αἰγικορεῖς, Ἀργάδεις. cf. Ὅπλητες. Herm. tuetur Γελέοντες.

Γελοῖος. Γέλοιον Ἀττικῶς. γελοῖον δὲ κοινόν. In Arist. Βατρ. 6. χαρίεις, αἱμύλος, εὐτράπελος, φιλοσκώμμων. μισῶ γ-ους. E. Melanip. XX.

Γέλως. Aeol. -ος, ut ἔρως et -ος, λαός et λεώς, Μενέλαος et -ως. v. γέλασμα. γέλων. γέλωτα. Ἀττικῶς. In Od. Σ. 350. πολὺς. Or. 1560. γελᾷ πολὺν γ-ωτα. Aj. 958. συντιθεὶς γέλων πολὺν. 303. B. 250. I. 1172. πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις. Aj. 382. τοῦτο μάλιστα αὐτῷ ἅπτεται, τὸ τῷ ἐχθρῷ καταγέλαστον εἶναι. φῦσαι πολὺν τοῖσιν ἐχθροῖσιν γ-ων. S. A. 647. Σαρδάνιος γ. S. Daedal. II. τὸν πανύστατον γ-ων. M. 1041. ἅμα γ-τι παραπεπληγμένῳ. H. f. 935. θήσω τοῖς ἐχθροῖς γ-ων. M. 383. διπλᾶς ὀπαδοῖς ἦν γ. H. f. 950. ἔκειν γ. ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν. Aj. 79. ὡς μὴ — γ. δ' ἐγὼ ξένῳ γένωμαι. S. C. 903. γ-τα ὄφλειν. M. 404. 1049. B. 852. E. S. 846. γ-τα ἐξ αὐτῶν ὠφλίσκανον. E. Epist. V. 36. γ-τος ἄξια. Al. 807. τὸν ὑμᾶς γ-ων τιθέμενον. B. 1079. ταῦτ' ἢ γ. κλύειν ἐμοὶ; I. 528. ἐχθροῖσιν γ-τα διδόντας. H. f. 285. ἐν γ-τι εὐπρεπεῖς. E. Melan. XX. 5. τῷ γ-ος ἕνεκα. I. ὡς γ-τι φαιδρὸν τἠμὸν ὄψεται κάρα. S. E. 1340. οἴμοι γ-τος, οἷον ὑβρίζῃν. Aj. 367. γ. ἐχθροῖς γίνεται τὰ τοιάδε. E. Cress. VI. εἰ γ-ωτ' ἐν σοὶ γελῶ. S. A. 551. εἰ γελῶ ἐπὶ σοὶ, ἀλγοῦσα γελῶ. et Gl. εἰ, ὥσπερ οἴει, σὺν γέλωτι ταῦτα προφέρω σοι, λυπουμένη προφέρω.

Γελωτοποιός. scurra, βωμολόχος. βέλος γ-ὸν τὴν κάκοσμον ἀράνην, ἐβόμβευν. Ae. fr. 359.

Γέμειν. πληροῦσθαι. πόλις δ' ὁμῶ θυμιαμάτων γ-ει. S. T. 4. ὄμμα πυρὸς γ-εις. E. Syl. IV. 3. γ-ουσαν κύματος θεοσπόρου. E. Alop. VI. χρυσῶ γ-οντα γύαλα. An. 1094. γ-ω κακῶν. H. f. 1245. δόμος πημονᾶς γ-ων ἄγαν. Ag. 1010. βοῆς τε κ. δυσοσμίας γ. S. Ph. 876. γεραροῖσι πρεσβυτάδοκοι γ-όντων θυμέλαι. Ae. S. 671. πληρωθέσθωσαν κ. διαπρεπέτωσαν τοῖς γέροσιν αἱ θυμέλαι, ἢ οἱ γέροντες. πλῆρες ἐκπιὼν τι χρύσεον κέρας γ-οντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης. S. Pandor. I. γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου. Phaëth. Herm. II. 48.

Γεμίζειν. πληροῦν. γ-σθεὶς ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. Cy. 503. ἀντήνορος σποδῶ γ-ζων λέβητας εὐθέτους sc. Ἄρης. Ag. 452.

Γέμος. γέμισμα, πλήρωμα. ἐποίκτιζον γ. Ag. 1222. sc. ἐντέρων.

Γενεά. ἀείζως. S. fr. CV. 13. et B. Aneed. θήλυν. M. 1083. χρυσογόνῳ γ-ᾶς ἰσόθεος φῶς. Prs. 78. S. etiam χρυσονόμῳ. γ-ᾷ τίμιος. S. A. 948. ὦ γ. τάλαινα. S. E. 1413. ἐκ πατρῴας ἢ γ. (ἄριστος) πολυπόνων Ἀχ. 637. ἄτας ἀδὲν ἐλλείπει, γ-ᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον. S. A. 585. τᾶς ἀπὸ Σισυφιδᾶν γ. Aj. 190. ἐξώλυς. Τιτάνων. Hec. 472. ἀδίκων. Beller. VI. θνητῶν γ-ᾷ. E. Inus X. VII. ἄλλην γ. τρίβειν θανάτος αὐθέντασι. Ag. 1573. ἀδ' ἀπαλλάσσει γ-ὰν γένος. S. A. 596. λαῶν φθείρει γ-ὰν. Hel. 1345. γ-ᾶς χθονίων ἀπ' Ἔρ. Aj. 202.

Γενέθλα, -η. v. γενεά. ὦ γ. γενναίων. S. E 129. φίλα. 226. προσφιλής.

Γενέθλιος, ον. Γ-α. τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα κ. ἡ εὐωχία. H. ὁ τῆς γενεᾶς, γενέσεως ὤν. Γ-α. πᾶσα ἡ ἐν γεννήσει τινὸς τελεμένη ἑορτὴ, ὥσπερ γαμήλια, ἡ ἐν γάμῳ. Ἐγκαίνια. ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. Κρόνια. ἡ ἑορτὴ τοῦ Κρόνου. Τιτάνια. ἡ τῶν Τιτάνων· ἐνταῦθα δὲ γεν. αἷμα λέγει,

ᾧ μητρῷον, ἀπὸ τῆς γεννήσεως μετάγων τὸν ἐπὶ τὴν αἰτίαν τῆς γεννήσεως, ἤτοι τὴν μη- Ad Or. 89. αἷμα γ. Or. 89. μητρῷον. θεὸς εἶ πατρῴας γῆς. Spt. 624. πατρῷος. Δαί- ν - ος, ὁ θεὸς διοικῶν αὐτῷ τὸν βίον ἀπὸ ως. Ad Pind. Ol. XIII. Ποσειδάωνι. Apoll. διὰ τὸ δεσπόζειν τῷ ὑγρῷ κ. πάσης τροφῆς ρέσεως αὐτὸν εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων ικόν. ὃς ὅτε βλάξας πω γ - ᾳς πατρὸς, ἐ : εἶχον. S. C. 973. ἀδὲν σεβίζῃ γ. ἀρᾶς; Ch. δίδωσι δ' ἡ γ. δόσιν Φοίβῳ. Eu. 7. ὀπτή- θεασαμένη τὸν τῆς ἀδελφῆς ἑαυτῆς Λητοῦς , δέδωκε συγγενικὴν δόσιν. Τριτῶνος ἀμμὶ γ - ιᾳ πόρῳ. Eu. 289. παιδὸς προθύσων I. 805. θῦσαι γ - α. I. 653.

θλον. γενεά et H. τέκνον. Γ - α. γεννή- Sn. παῖ Διὸς γ. S. A. 1149. Ζηνὸς. H. 62. S. T. 180. γ - ον Οἰταίᾳ πατρὸς. S. Ph. 453. ς. An. 1275. Λήδας. I. A. 686. Αἰακῶ. 855. B. 1180. εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' α. S. T. 1425.

ιάς. v. γένειον. λαβέσθαι φιλτάτης γ - άδος. 5. διὰ τὸ δεδέσθαι ὁ δυνατὸν ἅψασθαι, ἢ ιος ἦν τοῖς βαρβάροις μὴ ἅπτεσθαι τῷ γενείῳ πότῳ. εὐτρίχῳ. H. f. 934. πυρὸν ζαπληθῆ ν γ. ἔτεγγ'. Prs. 314. cf. γένειε ἔτεγγον. S. 7. ἐκ δὲ δασκίᾳ γ. κρηνοὶ διεῤῥαίνοντο ᾳ ποτῷ. S. Tr. 13. μή σε προσθίγω γ - άδος. 44. ἄντομαί σε τῆσδε πρὸς γ. M. 709. E. ἐμὴν γ. προσήγετ' αἰεὶ ζόματι. E. S. 1099. θεὶς γ - δι. Tr. 1199. ἱκετεύω ἀμφὶ σὰν γ. ἀφρῷ διάβροχοι γ - άδος. Ph. 1390. πλη- ῆν γ - ων. I. T. 1366. γ - άσι παρὰ σέθεν I. 1460. γ - δος πυθμὴν. Ae. fr. 25.

ιον. cf. γενειάς. αἱ κατὰ τὰς σιαγόνας τρί- χνος δὲ ἡ σιαγών. v. fin. et ad Γόνυ. ὦ γ. Hec. 286. ut κεφαλή. πρὸς γ - ᾳ. S. E. M. 65. ἱκετεύω σὲ σῷ γ. Hec. 753. πρὸς γ. μεσθα. I. A. 1247. γ. ἐκτεῖναι λιτὰς. Or. δσας γ. χεῖρας ἐξηκόντισα. I. T. 362. γ. ων χερὶ. B. 1317. πρὸς γ - ον χεῖρα βαλὼν. 87. περὶ σὸν ἐξαρτωμένης γ. I. A. 1227. ἀφρῷ γ. I. T. 308. ᾗ τοι γ. ὧδε χρὴ διη- φορεῦντα — γαῖρὸς καλεῖσθαι παῖδα. S. III. φοίνιαι γλῆναι γ - εἰ ἔτεγγον. S. T. cf. γενειάδ' ἔτεγγ'. Prs. 314. ἅτ' ἐν γ - ᾳ ῇ θριχώματος. Spt. 651. κ'. μοι γ - ᾳ πέρθε ῃ τρίχα. Prs. 1048. ἤγαν τίλλε κ. τὴν πε- ένην κ. γεραιὸν τρίχα τῷ σῷ γ - ᾳ δὲ ἐμὴν οἱ δὲ γράφοντες Ὑπερθε ἀμαθεῖς τῷ μέτρῳ. ς γ - ᾳ. E. fr. Eust. ad Il. Λ. 97. 35. Κε- δὲ ᾗ τῆς ὅλης ἥπτοντο, ἀλλὰ τῷ ἀνθερεῶνος - ᾳ. ad Hec. 339.

νις. φεύγω γ - σιν βροτῶν. E. Cretens. II. πρὸς ὅσα γ - ιν Εὐρύτᾳ. S. T. 490.

τας. γενέτωρ et ὁ πατήρ. Z. — υἱὸς, ἔκγο- γενέται θεοί. εἰς γ. ἐμὸν ἦλυθε. Or. 1010. γ - α. Tr. 1288.

Διὸς γεν. S. T. 470. I. 916.

ὶ γ. Ae. S. 77. θύσας γ. θεοῖσιν. I. 1130.

νέται θεοί sunt Bacchus, Juno, Jupiter enius, proprie tamen Genii, γενέσεως ι, natalium praesides. Deae Γενετυλ- ς Atticis dicebantur, ut Ilithyiia. Pan- in Attic. De Geniis illud Menandri: ι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίζαται εὐθὺς γενο- μένῳ, μυξαγωγὸς τοῦ βίου. Barnes. et Plato in Republ.

Γενέτειρα. μήτηρ. Γαῖαν πάντων γ. E. fr. CLXXIV.

Γενέτωρ. v. γενέτας. γεννήτωρ, προπάτωρ. Φοῖβός μοι γ. πατὴρ. I. 136. ἀνθρώπων κ. θεῶν γ. E. Chrysipp. VII. γ - ορας ἐμεῦεν δόμων. Or. 986. προπάτορας, Ἀτρέα, Θυέστην, Ἀγαμέμνονα.

Γενητὴς, ῆς. πελεκὺς, ἀξίνη. H. γενῆδος πλῆγμα. S. A. 249.

Γέννα. v. γενεά. γένος. De hominib. et feris. δάμναται ὀρανίαν γ. Prm. 164. γένος θεῶν. Τιτα- νικὴν τὴν ἐξ ὀρανοῦ. Πηλείδα γ - ᾳ. Hec. 191. τὸ Γέννα, ἢ κλητικὴν διὰ τὴν Πολυξένην νοητέον, ἢ Δοτικὴν πρὸς τὸ Πηλείδα. κρεῖττον δέ ἐςι τὸ πρῶτον. ὀχὴ πρόσφορος ἀμερίῳ γ. Ph. 132. Σπαρ- τῶν γ - αν. 802. ἅ ποτε Καδμογενῆ — φέρεν αἰ- θέρος εἰς ἄβατον φῶς γ - αν. Ph. 817. ἐπεὶ ἄβατος κ. αὐτοῖς τοῖς ὀρνέοις ἐςίν. ὑπερβολικῶς, εἰς ὕψος πολὺ, ὥςτε προσεγγίζειν τῷ αἰθέρι, ἀνέφερε τὴν Καδμογενῆ γέννην. τοιοῦτον γ'. τι ἐςορεῖται, ὅτι εἰς ὕψος αὐτὸς ἀνῆγε, κ. ἠφίει ἐπὶ γῆς φέρεσθαι, πρῶτον ἄνω διασπαράξασα. ἀρσένων γ - ᾳ. M. 428. Ἀσιήτιδα. An. 119. ἄπαιδα γ - ας ἀριςοτόκοιο. Rh. 908. Κενταύρων. H. f. 365. συνῆψε γ - αν. E. Oenei. fr. I. 5. φρῶδος γ. I. T. 155. τριπά- χυιον δαίμονα γ - ας. Ag. 1478. πέμπτη δ' ἀπ' αὐτῷ γ. πεντηκοντάπαις. Prm. 853. μήτε τῶν γ - ᾳ μεγαλυνομένων. 892. γέννας ἄτερ. Spt. 733. τέκνα. τὸν ἐν αἰθέρι κρύπτεις σῶν γάμων γέννην. Phaëth. Herm. II. 23.

ἰδὼ γ - αν εὖ νιν αἰετὸ πατρὸς. Ch. 244. βο- σκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γ - αν. Ag. 119. τὸν λαγῶν. γέννην ὀδοντοφυῆ, Θήβαις κάλλιςον ὄνειδος. Ph. 828.

Γεννᾶιος, ον et α. ἀνδρεῖος, εὐγενής. H. ὁ εὖ γεγονώς. Tim. generosus. τὸ γ - ον. γενναιό- της. — opp. incestus.

c. *Subst.* g. m. ὡς ἀνὴρ γ. S. C. 1636. Aj. 1355. M. 762. ὡς γ - ος ἐκφαίνει πατρὶ. H. 1452. ὦ θεοῦ ποντίᾳ γ - ε παῖ. Cy. 285. τῷ γ - ῳ φύ- σιν. I. A. 448. v. ἅπας. πόσιν. Al. 164. ὦν γ. 860. γεγὼς. 863. ξένον. Al. 1123. πατρὸς. E. E. 369. τόκον. E. S. 925. ἐκ γ. δόμων. H. 409. γαμεῖν ἐκ γ - ων. An. 1280. χρῆσθαι δὲ γ - ον φίλοις. Or. 868. γ. ὑπάρχοντα εἰς τὸ χρῆσθαι αὐτὸς ἐμοὶ. λόγοις. Her. 538. δόλοισι. Hel. 735. πόνων. H. f. 357. χρὴ ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γ - οις ζόμα. Her. 891. πεδαίρουσ' ἴχνη γ - ον πόδα. H. f. 872. γ. περ ὤν. S. Ph. 1068. τὰς ἐκ γ - ων γεγῶτας. S. Ἀλήτ. VII. δεῖ γ - ον εἶναι. S. Ph. 51. ἄνδρα γ. φρένας τέρπειν. S. Φαίδρ. II. τοῖσι γ - οισί τοι τὸ τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν, κ. τὸ χρηςὸν εὐκλεὲς. S. Ph. 475. ὦ γενέθλα γ - ων. S. E. 129.

c. *Subst.* g. f. τόλμης γ - α. Al. 744. ἐμβα- λὼν πόρπακι γ. χέρα. Hel. 1392. φύσιν. E. An- tiop. XXXV. γ - ας ἀλόχῳ ψυχᾶς. E. S. 1030. ὁ σωφρονοῦσα γ', ἀλλὰ γ - ᾳ, πάτερ. Ph. 1686. τὸ ὁ συναπτέον πρὸς τὸ αἰσχρὰ, ἐκ αἰσχρὰ (ἡ ψυχὴ) τῇ σ - ούσῃ, ἀλλὰ κ. γενναία ἡ τοιαύτη ψυχὴ ἐςι et κ. ἀξία ἐπαίνου. πρὸς γεννικῆς ἐςι κ. κοσμίας τὸ παρεῖναι κ. θεραπεῦσαι τὸν τυφλὸν πατέρα et ἀλλ' ἐγὼ γ - α κ. σώφρων et ζηλωτέον δὲ ἑκατέρου τὸ ἦθος. ἡ μὲν γ. συναποθνήσκειν κ. συμφεύγειν τῷ πατρὶ θέλει κ. γάμον παρορῶσα

κ. τυραννίδα, ὁ δὲ τυφλὸς ὢν κ. γηροκόμει δεόμενος, τῇ θυγατρὶ παραινεῖ μένειν κ. ἀπολαύειν γάμε κ. πατρίδος. ἡ λόγοισι γ-α γυνὴ. S. E. 287. εἴπερ εἶ γ-ος. S. Ἀλήτ. IV. γ-οτάτην πασᾶν ἄοιτιν. Al. 996. γυνὴ. Tr. 1013. S. Tr. 309. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ γ. δύη. Aj. 938. ἰσχυρά. γ. ἐκ τοκάδων. Cy. 42.

gen. neutr. τἔνομα λαβὼν γ. Ph. 1324. λήματος. H. 206. ἔργον τλᾶσα γ. Al. 627. λέχος. E. Andromed. XIV. σπέρμα. E. Belleroph. XVI. τέκνων. Or. 813. τέκνον. S. Ph. 799. συγκοιμήματα. An. 1274. ἔπος εἰρηκὼς. S. Ph. 1402.

Neutr. S. et *Plur. sine Subst.* τὸ γ. S. C. 8. τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα. τὸ σὸν γ. 569. τὸ τἔ πατρὸς γ-ον. E. Temenid. XIII. τὸ γ. μένει. E. fr. LXI. γ-α δράσαντε. Or. 1061. παθόντες. E. S. 1177. τἔ γ. χάριν. S. C. 1042. τλάσας τὸ γ. φρενὶ. 1640. γενναῖ' ἔλεξας. I. A. 504. γ. φρονεῖς. 1423. γ-ότατα ὠθεῖτε. Cy. 652. γ. τάδ' εἶπας. Her. 465.

ὦ γονῇ γ-ε. S. T. 1469. non genitus parentibus incestis. 1510. ἐπείπερ εἶ γ-ος. S. C. 76.

Γενναιότης. εὐγένεια. ἐκθεῖξαι γυναικὸς γ-τα. H. 1301. ἐγκράτειαν κ. σωφροσύνην. λέγει δὲ τὸ σπυδάσαι κρύψαι τὸν ἔρωτα. γ-τι ἀρετὴν ἐκτήσατο. E. fr. LXXXVIII. χρημάτων ἐκ ἂν λάβοις γ-τα. E. Meleagr. XIV.

Γενναίως. εἰπὲ. I. A. 1129. τὸ σὸν γ. ἔχει. 1403. συγενάζειν γ. φίλοις. I. 935. γ. ἴσως ἔπραξας. E. Alcm. IX.

Γεννᾷν. φυτεύειν. cf. *Γείνεσθαι.* ibique S. in Arist. *Λυσιστρ.* 746. ὁ γ-ήσας πατὴρ. I. T. 360. S. E. 1412. i. q. ὁ φύσας. μάταν τέκεα γ-ᾶται. H. f. 903. ἐκ τῆσδε γ. Her. 209. κἂν σῶμα γ-ήσῃ μέγα. Aj. 1078. φύσῃ, ἔξῃ. τὸν πρόσθε γ-ηθέντα. Πολ. S. C. 375.

Γέννασις. -ησις. γένεσις. ὁ Μεσᾶν εἰδὼς γ-εις. I. A. 1065.

Γεννάτωρ et *Γεννήτ.* Ἴναχε γ-ατορ, παῖ κρηνῶν πατρὸς Ὠκεανῦ. S. Inach. II.

Γέννημα. υἱὸς, παῖς. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γ. τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Prm. 850. λέγει περὶ τῆς ἐπαφῆς, αὕτη γ. ἀνὰ σπέρματος ἤρκεσεν. θηλοῖ τὸ γ. ὠμὸν ἐξ ὠμῦ πατρὸς τῆς παιδός. S. A. 471. παίδων τῶν σῶν νέατον γ. 627. γ-α τῶν ἐκεῖθεν ἐκ ἐν ὑγάτοις. S. Tr. 315. εὐτελέσι. τις γ-ων. S. T. 1167. σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον p. τι. Vid. plura in *Βελτίων.*

Γεννητής. γεννήτωρ. cf. *Γεννᾷν.* εἰ τῶνδε γ. ἔφυν. S. T. 1015. τἔτων τῶν γεγεννηκότων, γεννητόρων. ὃν (Ἥλιον) οἱ σοφοὶ λέγουσι γ-ὴν θεῶν κ. πατέρα πάντων. S. fr. 91.

Γεννήτωρ. πατὴρ. cf. -άτωρ. Ζεὺς δὲ γ. ἴδοι. Ae. S. 209. ὁ ἔφορος τἔ γένους. ἐμὸς. H. 683. ἄξι' ἀξίων γ. ἤθη. I. 735. χθὼν ἐμῶν γ. E. Phoenic. III.

Γένος. natales, γένεσις, ἔθνος, τύχη, εὐγένεια. De Diis, hominibus, feris etc.

c. *alio Subst.* in *Gen.* Διός. S. A. 1117. θεῶν. M. 747. Aj. 398. ἐν θεῶν γ. H. 7. δαιμόνων. Hec. 480. παντὶ ἀνθρώπων γ. M. 468. βροτῶν. H. 1415. τὸ Λαρθακιδᾶν. S. C. 221. πρεσβυτῶν. An. 728. δεσποτῶν. E. Alex. IX. γυναικῶν. H. 1252. Τυρσηνικὸν γ. ληστῶν. Cy. 11. Γοργόνων. B. 989. Σπαρτῶν. Ph. 949. Κενταύρων. H. f. 181. ἰχθύων πᾶν. Cy. 264. ἰχθύων πλωτῷ γ. S. fr. XXIII. 9. πορφύρας φαιδρὸν γ. S. Pel. III. θηρῶν ἀνάπτα γ. E. fr. dub. XXXIV.

c. *Adj.* ἰσόθεον. I. A. 626. βασιλικὸν τέξει γ. Prm. 869. ταύτην δ' ἐᾶτε πλησίον χαίρειν γ. S. T. 1070. μελανοστέρφων γ. Ae. fr. 404. cf. Στέρφος. ἱππείῳ. S. A. 343. φίλιον. M. 1262. βρότειον σπεῖραι. H. 618. βροτείῳ. Hel. 1354. φιλόφρον. I. T. 1061. τὸ παλαιὸν. I. 470. παλαίφατον. Ae. S. 535. ἐκ ἐπείσακτον. I. 590. κοινὸν. 1589. ἄγονον. H. f. 886. φιλότεκνον πᾶς πᾶν γυναικεῖον. Ph. 359. H. f. 636. τὸ θῆλυ μέμφομαι γ. Hec. 885. θῆλυ πᾶν μισῶ γ. E. Menal. XI. θῆλυ ἐκ εἶναι χρῆν γ. M. 574. τὸ ἄρσεν. Dan. VII. θῆλυ φρουοῦντες γ. E. fr. LV. τὸ θῆλυ παιδὸς γ. Her. 41. ἐπώνυμον γ. Π. τήνδε καρπῶται χθόνα. Ae. S. 255. πατρωνύμιον. Prs. 144. τὸ μαντικὸν γ. πᾶν φιλάργυρον. S. A. 1055. φυσίζοον. Ae. S. 587. γένος παλαιόφρων μέγας τἔκτων. 596. ναῦας ἀραγὼν τῆνας. Aj. 356. τῆς ναυτικῆς. ἔργω γ. τὸ τὰ δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γ. Eu. 900. μελανθ ἢ διόκτυπον γ. τἔγγαιον. Ae. S. 152. al. ἡ. Wel ἠλιόκτυπον. cf. Διόκτυπος. λογχοφόρον Ἀρεῖ τοχον γ. Hec. 1090. τὸ βάρβαρον. 1200. ἐπίμον γ. θυγατέρων δυςκλεές τ' ἀν' Ἑλλάδα. O 250. παντὶ τῷ γ. προσῇ τιμὴ. B. 336. γ. πα I. A. 696. τὸ σύντροφον. Aj. 862. οἱ ὁμηλ τὸ θῆλυ. Or. 1115. τὸ γ. τοιῆτον. 893. ρον. M. 1087. δυςώνυμον. An. 1190. ἐκ ἀνάζατον γ. γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν. 1251. ἐκ νυς δεῖ θανεῖν τἔδε. Ph. 947. πολύμοχθον. I. 1330. ἀναφαίνει χθόνιον. B. 539. δρομὶ σύφῳ γ. Cy. 104. ἀσύλητον. Hel. 456. Νε ἐκ ὅμοιον Ἰνάχῳ γ-ος τρέφει. Ae. S. 509. τὸ Νείλῳ μεμπτὸν ἐςί σοι γ.; Hel. 469. εἰ γ ἐκ εὐτυχῆς. Beller. XVI. 6. τῇ γ. εὐτυχεῖ. 12. λαμπρὸς εἰς γ. E. E. 37. ὅλαλεν ἀνδρ σὺν θεοπτύςῳ γ. Spt. 589. σοὶ δ' αἰσχρὰ τ ταῦτα κ. τῷ σῷ γ. Aj. 505. τὸ τῆδε κατ' ἐπ φθονον. Ae. S. 204. cf. ἐπίφθονόν τι χρῆμα θ λειῶν ἔφυ. Ae. 181. τὸ φωτῶν ἀλεινὸν γ. Pr 550. τυφλόν. γ. εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν παλαιὸν. S. Ἀλή V. νόμος γ'. ἐςι τοῖσι βαρβάροις Κρόνῳ δυ πολεῖν βρότειον, ἀρχῆθεν (γένος) γένος. S. Andromed. in H. Κυρίον. θνητὸν ἀνδρῶν κ. παλαίπωρον γ. S. fr. XXVII. ὦ δύςαινα γ-η βροτῶν. S. Ph. 178. ἐξωλές ἐςι μάργον Ἀιγύπτου γ. μάχης τ' ἄπληςον. Ae. S. 744. ὡς γ. ἄπληστον ἀνθρώποισι δηλώσαιμ' ὁρᾶν. S. T. 791. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δύςποτμον γ. Spt. 798. πανδάκρυτον ἀμὸν. 639. πολυπενθὲς, πολλῶν δακρύων ἄξιε ἄθλιον. μοχθηρὸν. Spt. 242. δύςμορον. Aj. 785. τὸν πάλαι γ-ως φθορὰν. S. C. 369. ἆρ' ἄθλιον τἔ νειδος ὠνείδισ' εἰς σὲ — κ. τὸ πᾶν γ. 754. τὸ πᾶν. 773. τὸ σὸν. 868. τῷ 'μῷ. 952. δυςπάλαμον τὸ γ. Περσᾶν. Prs. 1008. κακωθὲν πολέμῳ κ. δυςτυχῆσαν. τὸ πᾶν — πάλαι πρόβλεπτον ἔφθαρται γ. S. E. 765. ὥςε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γ. βλαςεῖν ἔᾶσαι, 965. πρὶν παναλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κἀξερημῶσαι γ-ος. 1010. ἔκτος ἐμαυτὴν κ. γ. τὸ πᾶν πλαύσω. 1121. γ. ἅπαντος

ξημμένος. Aj. 1178. ὅπως ὁ φανῶ τὸ-
S. T. 1059. ὥστε μὴ ἁμαθεῖν τὸμὸν γ.
ὐδὲν κακίον ἐξιν ἀθλητῶν γ-ος. Autol.
ν ἐξαίρωσει γ. Prm. 668. ὐδὲν δίκαιόν
τῷ νῦν γ. E. Tenn. φιλάργυρον μὲν
βάρβαρον γένος. S. Ter. H.
s. Adj. γ. ὅτε πόντος, ὅτε γῆ τρέφει
Hec. 1181. τῷ γένει ἀρχηγέτη. Or. 554.
ίος αὐδᾶται γ. Ph. 126. τὸ γ. ὐκ ἔβοσκέ
συναρτήσας γ. M. 564. οἱ προσήκοντες
304. τοῖς ἐν γ. S. T. 1430. τοῖς προς-
— ἐμοί τις ἦν ἐν γ-ει. Al. 906. ὅδ'
ν σοι Πόλυβος ὐδὲν ἐν γ-ει. S. T. 1016.
κατ' ἀγχιστεῖα. S. A. 174. γ-ος ἥκεις ὧδε
Her. 214. p. συγγενὴς εἶ. ἕνεκ' ἥκέ μοι
S. C. 738. γ-ος κοινωνίαν ἔχοντι. Rh.
ὸν γ-ει ἄγχιστον. Tr. 48. ἀντίπαιδα κ.
ἔγαν. S. Synd. III. βάρβαροι ὄντες γ-ος.
6. ὅπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γ. Ag. 686.
θε δ' ἔχω γ-ος ἐπάρκεσιν. S. C. 447. ἢ
λαιὰν ξυμφορὰν γ-ος ἐρεῖς; 596. ὅθεν
σι γ. I. A. 953. γ-ει εὐτυχοῦμεν. I. T.
ν γ-ος ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον. H. f. 5.
αρπὶς μὴ καταβληθῇ γ-ος. H. f. 1261.
λαμπρὸν φῶς ἀποσβεννὺς γ-ος. S. Σκύρ.
ῖς — μηνίσιν εἰς γ. πάλαι. S. C. 965.
εφεύει γ. Her. 45. τῶνδ' ἄνειμί σοι γ.
ρῶθανον γ-ος. 590. ἡ ταχθεῖσα πρεσ-
γ. 480. τὸ γ. μ' ὐκ ὠφελεῖ. I. 268. ὦ
πρὸν φῶς καταισχύνων γ-ος. E. fr. B. 2.
κυνεν γένος. Or. 1154. γ-ει γαυρωμέ-
Schen. VII. ἔνθεν εὔχομαι γ. E. Teleph.
ος τῷ Λαΐῳ. S. T. 1383. ὦδ' ἀπαλλάσσει
γ-ος. S. A. 597. τῶν δ' ὑπαὶ γ-ος
ιμαι. 1035. ἡ φύσις ἑκάστῳ τῷ γ. ἐξιν
E. fr. LX. ἐγὼ γ-ος εἰμὶ τῆς Σκύρω.
239. εἰ κείνῳ γ-ος μὴ 'δυξύχησεν. S. T.
ίκειαν γ. S. E. 706. Κόρη τε κἀργεία γ.
IV. βέβαιον ὐδὲν ἔξιν ἐν θνητῶν γένει.
B. 4. ὐκέτι μοι γ. An. 1178. εἰ γ. τά γ'
φύσει ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τὰς ἔξω γ.
60. ξένος, λίαν ἀκόσμως θρέψω· ἀντὶ τῶ

ν. γενειὰς, γένειον. σῶμα, τὰ χεῖλη, πώ-
ιαγῶν, — πέλεκυς, μάχαιρα. οἰνωπὸν γ.
λιχμῶσαν. E. S. 697. ἀπαλόχροα. Hel. 378.
ἀκοντος ἐξερημώσας γ. H. f. 233. παγχρύ-
I. 1427. πρὸς γ-ν τιθεῖσα χέρας. E. E.
ἀ ξυθῶν γ-ων. Hel. 1118. πολιᾶν ἐκ γ.
διάδετοι γ. ἱππείων κινύρονται φόνον
Spt. 115. σωμάτων. πυρσαῖς γ-υσιν ἐξ-
ος. Ph. 32. φόνῳ σαλαγμοὶ σὴν κατέσα-
ν. Hec. 241. συσκιάζοντας γ. E. S. 1248.
γ. παρ' αὐτὴν κεχυμένος. E. S. 456.
παρὰ γ. τιθέντα. 1153. θήγοντες ἀγρίαν γ.
p. ὀδόντας. τέκνων γ-υς σκιάζεται. Ph.
ράκοντος γένυος ἐκπέφυκε. 948. γ-υσιν
I. T. 1152. ὦ φίλιον σῶμα κ. γένυ. An.
ίζον κάθαιμα σῖτα γένυσι. H. f. 384.
M. σπάσας. E. Meleag. XVIII. πυθρὸς
ιν. E. fr. B. 54. πρὶν ποθ' ἁμετέρων
γ-υσι πλησθῆναι. S. A. 121. p. χείλεσι.
ς πελέκεως. ὦδ' ἁ παλαιὰ χαλκόπλα-
ιφήκης γ. S. E. 485. ὁ χαλκῆ πληγείς, ὁ
, τὸ ξίφος. ξίφος ἢ γ-ν ἢ βελέων τι
ψατε. S. Ph. 1205. πέλεκυν, ἢ γενῆδα,
ἢ ἀξίνην. παγχάλκων ἀνταία γ-ων πλαγά. Si E.
196. πελέκεως δίσομον γ-υν· πέπλ' ἀλλακά-
ταιος. Meleag. VI. Valck. in D. p. 151. Γε-
νῆδ' ἔπαλλ' Ἀγκαῖος. ἢ (γυνὴ) θράσσει γ-υν,
ὡς τῶ μὲν αἰόλον γραφίοις ἐνημμένοις. S. Ἐλέν.
Ἀπαιτήσ. N.

Γερειός, ά. πρεσβύτης, γέρων, ἔντιμος. cf. γε-
ραιός. ὦ γ-ε σπέρμα Λαέρτου πατρός. Aj. 1393.
πατρὶ. S. C. 1690.
c. S. πατρός. Al. 470. E. E. 16. H. f. 447.
μήτηρ. Hec. 621. γ. φιλάτης ψαῦσον χερὶ. Ph.
1688. τροφὸς. H. 177. γυναι. 267. τις γ-ὰ
προσπόλων. M. 1171. κάρα. Tr. 277. ἴχνος. Ph.
1710. δέμας. M. 1212. σῶμα. S. C. 200. μέλη.
E. S. 172. μέλεα. Tr. 1305. σάρκας. M. 1217.
γ. λιπὼν δέμνια. H. f. 107. ἡλικές θ' ἡβῆς ἐμῆς
γ-οὶ. Prs. 679. τῶν ἐμῶν λέκτρων γ-ὰ ξύν-
νομ'. 701. Πριάμου γ-ὰ πόλις. Ag. 716. γ.
πόδα δεμνίοις ἰαύων. Ph. 1533. ἐγκομίζων, ἐγ-
κρύπτων. ὦ γ. πῆς. Tr. 1275. ὄρεγε γ-ὰν νέα
χεῖρα. Ph. 103. γ. χερὸς προσλαζύμεναι. Hec.
64. παρηΐδος. 274. κρίνετε χέρας γ. E. S. 276.
al. ἀείρετε. ὦ γ-ὲ Τειρεσία. S. A. 1045. oppon.
illi τέκνον. 1022. Bedenke, junger Prinz, Fürst.

Γεραίρειν. τιμᾶν, εὐφημεῖν, σέβειν, δοξάζειν.
τίμιος γ-εται. E. S. 553. χοροὶ Ἀ. ἐγ-ρον οἴκους.
E. E. 712.

Γεραίστιος. Γεραιστός. ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας,
τῇ μὲν Κρημνίτην ἔχων, τῇ δὲ Λέχαιον. ἱερὰ δέ
εἰσι τοῦ Ποσειδῶνος. Arist. Equit. 558. Γ-οι κα-
ταφυγαί. Cy. 294. λευκοκύμοσι πρὸς Γ-αις ῥόσιν.
Or. 993.

Γεραίτερος. πρεσβύτερος. γνῶμαι ἀμείνους εἰσὶ
τῶν γ. E. Belleroph. XXII. βουλαὶ τῶν γ. E. Me-
lan. XVII. ὁμιλίας τὰς γ. φίλει. E. Erechth. II.
21. γονῇ πεφυκὼς γ. S. C. 1294. χαίρειν προσ-
εἶπα τὸν γ. Cy. 101. ἃ ξυνεθέμην γ-ῳ. B. 175.

Γέρανος. γ-οι, κορῶναι, γλαῦκες. ἐν Ἀμύκῳ
Satyr. ex Athen.

Γεραός. πρεσβύτης. πατέρα. S. C. 238.

Γεραρός. πρεσβύτερος, ἐντιμότερος. cf. γεραιός.
γ. ἐκ σομάτων. E. S. 42. γ-οῖσι πρεσβυτοδόκοι
γεμόντων θυμέλαι. Ae. S. 671. cf. Τέμειν. al. se-
natum, al. sacerdotes intelligunt. γ-οῖς ἐπί-
χαρτον. Ag. 728. λέοντα.

Γέρας. τιμὴ, ἆθλον ἀρετῆς, δωρεὰ, δῶρον,
ἀμοιβὴ, ἐξουσία, δύναμις.
Adject. παλαιόν. Eu. 387. κόμπασον γ. κα-
λόν. 204. καλόν γε τὸ γ. τῷ ξένῳ δίδως. Cy.
548. τὸ νικᾶν τἄνδιχ' ὡς καλὸν γ. E. fr. XVII.
τί τὸ κάλλιον παρὰ θεῶν γ.; B. 876. 896. ὐκ ἔστι
τῶδε παισὶ κάλλιον γ. Her. 298. τὸ ζῆν γ. παν-
τὸς ἥδιστον γ. Σοφ. Ἀκρισ. VIII. πλεῖστον εὐ-
κλείας γ. S. Ph. 478. ὡς ἔχοιμι τίμιον γ. Ae.
S. 987. νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γ. S. E.
687. πόθεν ἔξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γ.; Ch.
254. καλὴν εὐωχίαν γέρας. ὁ μακρὸν γ. λαχεῖν.
Aj. 826. ὁ μέγα δῶρον. γ. λαβεῖν. Hec. 41.
σμικρὸν. E. E. 1003. ὅτε γ. πατρὶ διδόντες. Ph.
881. ἃς (ἀρὰς) ὤπασεν Θησεῖ γ. H. 45. ἃ γ.
δῶκεν. Tr. 253. ἤτει γ. Hec. 96. αἰτήσεις. Rh.
169. δορὸς γ. An. 14. I. 298. μόνῳ ἐξὶ τοῦ'
ἐμοὶ γ. βροτῶν. H. 84. ἄλλῳ ἄλλο πρόσκειται γ.
Rh. 107. πέμπειν. Tr. 1286. ἐμὸν τὸ γ. B. 1177.
γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς. S. E. 443.
δῶρα. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι πρῶδωκεν γ. Prm.

38. ἤτοι πῦρ. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γ. Ag. 917. ὅτι τὸ αἰνεῖσθαι δηλονότι μὴ παρὰ τῶν οἰκείων ἢ παρ' ἑαυτῷ πρέπει ἔρχεσθαι. τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὑτῷ γ. S. C. 1396. τάχ' ἂν τὸ σὸν γ. τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν. S. Ph. 1062. θνητοῖς γ. γ-α πορών. Prm. 108. παρασχών. δαίμοσιν νέμει γ. ἄλλοισιν ἄλλα. Prm. 229. τιμὰς, ἐξουσίας, δυνάμεις. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γ. τίς ἄλλος, ἢ 'γώ, παντελῶς διώρισεν; 439. ἀπονέμει τὰς τιμάς. θεῶν γέρα συλῶν. Prm. 83. κλέπτων. πατρὸς γ. συλῶντες. S. Ph. 1365.

Γεράσμιος. ον. τίμιος. τριχὸς. Ph. 930. ἐκ γ. ὄσσων. E. S. 95.

Γεραφρονεῖν. σὺ δὲ παρ' ὀψυγόνῳ μάθε γ-ων. Ae. S. 363. p. ἐν γέρα φρονῶν, σωφρονῶν.

Γερήνιος. ἐκ Πύλη Νέζορος Γ-ου. I. A. 274.

Γεροίταν. S. Αἰχμαλ. VIII. 15.

Γεροντα γωγεῖν. ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη γ-εῖ. S. C. 348. Πηλέα οἰκουρὸς μόνη γ-ῶ. S. Peleus. I.

Γεροντίαν. S. Αἰχμαλ. VIII. 15.

Γερουσία. πρεσβυτέριον, πλῆθος γερόντων, πρεσβεία. Φρυγῶν γ. Rh. 401. πρεσβεία, legatio. ἡ μυρία γ. 936.

Γέρων. Γ-ον. ἐπὶ μὲν τῷ ἐντίμῳ, κίκλησκον δὲ γ-ντας ἀρίζῆας. γέρας γ. ἡ τιμή. ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ὦ γέρον. II. Subst. et Adj. γεροντικός. et Παλαιός. λέγει δὲ, φασὶ, κ. Σοφ. πληθυντικῶς. Σύ γ. γ-τα βουλεύεις, ἡγῶν παλαιὰ, ἀρχαῖα. Eust. p. 1923. ἔντιμος, — νωθὴς, βραδύς. γ. τις ἀτυχεῖ. ap. Stobaeum. Valck. D. p. 204.

c. *Subst*. ἕλκωσαι γ-τα χρῶτα. Hec. 406. πόσιν. 422. πατρὸς. S. C. 1256. πατρὶ. Aj. 471. πατὴρ. Hec. 711. γ. δεῦρ' ἀμιλλᾶται ποδὶ. Or. 456. ὀυσσῷ γ. ποδὶ. E. E. 490. γ. ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τυφλόν. Or. 528. γεροντικόν. γ-τα τυφλόν. Ph. 1095. τύμβον. M. 1209. ὠμογέροντα τὸν πλησίον θανάτῳ ὄντα, τάφῳ. cf. τύμβος. νεκροπομπὸς. Al. 442. φωνὴ κ. σκιὰ γ. ἀνὴρ. E. Menal. XVIII. γ-ντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος κ. σχῆμα. E. Aeol. XVIII. ὡς λέγει γ. γράμμα. Ae. fr. 316. γέγονεν ἐκ ὀυσσῷ κ. ὠχρῷ κατ' Αἰσχύλον ἐξ ὀσφυαλγῆς κ. ὠδυνοσπάδος λυγρῷ γ-ντος εὐπρεπὴς, θεοειδὴς, καλλίμορφος. Ae. fr. 381. σ' ὁ πληθύνων χρόνος γέρον θ' ὁμῶ τίθησι κ. τῷ νῷ κενὸν. S. C. 931. μὴ φευρεθῇς ἄνευ τε κ. γ. S. A. 281. καίπερ γ. ὤν. S. Thyest. V. γέρων γ-τα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ. S. Φοι. B. 193. γ-τα πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα. Cy. 225. ἴδετε τὸν γ. ἁμαλὸν ἐπὶ πέδῳ κύμενον. Her. 75. ἀχρεῖον. II. f. 42. ἀοιδὸς. 678. παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γ. E. E. 287. ἄνδρῶν γ. ἐν ξυναλλαγῇ λόγῳ. Aj. 732. ἄπαις γ. φεύγει. E. Alcmaeon. IX. νυμφίῳ. Phoenic. IV. κλέψας τὸν ἱκέτην γ. ἐμὲ. S. C. 1008. μὴ τὸν γ. μ' ἀλκίσῃ. S. T. 1153. γ. φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Ch. 800. Ἀγαμέμνονος ὁ παλαιός. γ. δὲ δή τις Κ. λόγος. II. f. 26. γ-τα τὸν νῶν opp. σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. Spt. 607. δυσφιλὴς γ-ων γ-τι συγκατῴκηκεν πίνος. S. C. 1259. γ. βασάζων νεκρόν. Al. 727. ὥσπερ ἵππος εὐγενὴς, κἂν ᾖ γ. S. E. 25. Στρόφιος. 1110. Λυκομήδης. S. Ph. 243. Οἰνέως. S. Tr. 569. εἰ μὴ δόκεις γ. εἶναι. S. T. 402.

Subst. γ-ος ὀμμάτων φεύγων κόρας. Or. 469. ζῶντος. An. 23. γ. ἐκεῖνος. 80. νωθὴς, βραδύς, οἷον τὸ χῆρας αὐτῷ ἐμποδίζει, ὥστε τα[illegible] ἐλθεῖν κ. βοηθῆσαί σοι. εὔψυχος. 765. γ. κ. [illegible] τυχὴς. 1203. ταλαίπωρον ἐμὲ γ-τ' ἄπαιδα [illegible] σφίσας. 1207. νέος μεθέζηκ' ἐκγ-τος. Her. [illegible] τυφλῷ. S. C. 1. ὦ φίλτατοι γ. S. C. 724. πρὸς γ-τ' ἦλθεν φόβος; II. f. 544. τὸν γ. [illegible] μᾶσαι. 556. ἀμύνειν γ-τι. 575. γ-τι ὄχ[illegible] τε μηκύνειν χρόνον. E. Glauc. III. ὀδὲ γ. [illegible] λητος ἐμοί ποτε — κυρήσῃς. S. C. 1702. [illegible] γ-τος θήγει μὲν, τάχει δ' ἀμβλύνεται. S [illegible] LXXXIV. πῶς ἀφῆκας τῷ γ. τῷδε σύ; S [illegible] 1177. μακρὰν γ. ὡς γ-τι πρὸξάλης ὁδόν. S [illegible] 20. ἐπεὶ γ. μέν εἰμι. 733. τῷ καθυβρίζειν [illegible] κεῖς, πότερον ἐμῷ γ. ἢ. S. C. 961. ἐλεῆσαι γ [illegible] E. Epist. I. 19. ὄκ εἰς γ-τας ἤδε σοι τ [illegible] τύχη. II. 797. μάτην οἱ γ. εὔχοντα δανεῖν. [illegible] 672. τεκέων ὀρφανοὶ γ. An. 308. βοὴ κ. κε[illegible] τος ἦν γ. E. S. 721. γ-ουσι σημῆναι. Rh. [illegible] ἡ Ἀφροδίτη τοῖς γ. ἄχθεται. E. fr. Aeol. [illegible] καὶ γὰρ εἰγέρων κυρῶ. S. C. 726. praefero [illegible] tionem Sch. ἐγὼ, qui addit κυρῶ δηλο[illegible] opp. τῆςδε χώρας. ἄγγελον ὁ μέμψεται [illegible] γ-θ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενὶ. Ae. S. [illegible] γ-α δ' ὀρθῶν, φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ. S. C. [illegible] ἀεὶ γ. ἡβᾷ τοῖς γ-ουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 592. [illegible] λὸν δὲ κ. γ-τα μανθάνειν σοφά. Ae. fr. [illegible] τίς δ' ὅδ' οὖν νεκροῖς, γ-ον. H. f. 1189. [illegible] γνωσὰ γ-τι. Ph. 1002. σὺ γ. γ-τα βουλεύε[illegible] fr. CV, 73.

p. ἔντιμος, γεραίσιος. σύγκλητον τήνδε [illegible] των πρᾶθετο λέσχην. S. A. 159.

Γεύειν. gustandum praebere — γεύεσθαι [illegible] stare, — πειρᾶσθαι, ἅπτεσθαι. σέ γ-σω ἄκ[illegible] μέθυ. Cy. 149. γ-εσθαι. ἐμπίρων ἐγ-ὁμη[illegible] A. 1005. θυμάτων ἠπτόμην, ἀπεπειρώμην τῆ[illegible] πυρὸς μαντείας, ut Pindar. γ-εται δ' [illegible] ἀπειράντῳ. Pyth. IX. ἐφάπτεται ἀπείρῳ ἀνδ[illegible] γεύσωμαί τ' ἔτι. Cy. 556. ὡς βορᾶς γ-σαιμ[illegible] A. 423. πότῳ ἐγ-σατο. I. 1203.

Metaph. κακῶν. Hec. 375. πένθους γ· πικρῷ. Al. 1072. ἥτις (γυνὴ) ἀνδρὸς ἢ γεγευμ[illegible] Ae. Τοxot. 219. πόνων μυρίων. H. f. 1. τόλμης γεγευμένος. II. 663. πεπειραμένος [illegible] ἤδη κ. διὰ τῶν παρόντων. μόχθων μυρίων [illegible] σάμην. S. Tr. 1101. ἐπειράθην, πεῖραν ἴσ[illegible] γ-σθε, Ἐρινύες, μὴ φείδεσθε πανδήμῳ σφ[illegible] Aj. 845. τῆς τιμωρίας τῷ σφετῷ.

Γεῦμα. γεῦσις. ἢ γ. γ. τὴν ὠνὴν καλεῖ. Cy. 1[illegible]

Γέφυρα. πῶς γ-ας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται. Rh. 1[illegible]

Γεωργεῖν. cf. γηπονεῖν. κακαὶ γ. χεῖρες εὖ [illegible] θραμμέναι. Rh. 176. p. εἰς τὸ γ-εῖν.

Γεωργός. γηπόνος. ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γή[illegible] ὁ τῶν γ-ῶν βίος. E. fr. XLVII.

Γῆ et *Γᾶ*. cf. Γᾶ, Γαῖα. — Dea. — τὰ ὑπὸ [illegible] ol γῆς νέρθεν. cf. Χθών, μήτηρ τῶν ὀνείρων.

Epith. παμμῆτορ. Prm. 90. μελάμφυλλος. C. 482. ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον. Aj. 859. ὁποίας ἦλθον. S. C. 572. ἡ βόσκουσα. E. Pha[illegible] II. ἐξ ὠλένῳ γῆς φορβάδος κομίζομαι. S. [illegible] pon. II. ξυφλὸς. S. A. 250. προαστίας. S. Ph [illegible] σκληρᾶς μέτοικος γῆς. Prs. 317. πετρώδης. εὔορμον, ὅτ' οἰκουμένην. S. Ph. 221. πατρῴ[illegible] ἀπεξενωμένοις. Hec. 1221. ἀμφὶ γ. πατρίαν. 932. γ. πατρὶς ἐκ ἀνώνυμος. Hel. 16. γ. τρῴας δρον. E. E. 1315. S. Tr. 163. ὦ πατ[illegible] γ. ἀγυιαῖα πέδον. S. Hermion II. πατ[illegible]

ι. S. Tr. 466. πατρῴα. S. Ph. 1040. S. E. πατρίδος θεοί μ' ἀφαιρούσαντο γ. Hel. 280. ος ἀπῶσαι. S. T. 641. γ. ἄσυλον παρα- M. 387. βαθεῖαν. An. 638. πατρίδα. I. 58. ἄγνωστον. I. T. 94. ἐν βαρβάρῳ γ. E. V. 44. πῆ γῆς, πατρῴας, εἴτε βαρβάρου; 236. βαρβάρου. M. 256. ἐν ξένῃ γ. κεῖν- Tr. 378. γῆν σέβοντ' ἐλευθέραν. Her. 114. ν. Hel. 147. παραλίας. I. 1592. διαπον- ς. Ch. 340. μήτε γ. ἐμφυλίῳ δόρει κρα- S. C. 1385. ἡ γ. ξύμμαχος καίνοις πέλει. 89. τηλαυγὲς γῆν ἥξεις. Prm. 807. μακράν. μβρότοιο Αἰθιοπίδος. E. Archel. II. ρὶ πεσῶν. Tr. 868. γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε πτει φόνῳ. S. T. 113. ὀρεσκόα παμβῶτι . Ph. 391. γῇ ἠρινὸν θάλλουσα. Dan. X. Hec. 592. ὦδ' ἐφθαρμένης. S. T. 254. γ. ἄλλης φυγάς. S. E. 1136. ἐκ τῆσδε γ. 528. ἐκπλεῖ — ἐκ τῆσδε γ. 577. Ζεύς, 'ε γῆς κρατῶν. 989. S. T. 54. γῆς ὅτου νο- S. T. 635. ἡγεμὼν γ. τῆσδε. 104. τῷ ν τῆσδε γ. 1043. τὰς τῆσδε γ. ἄνακτας. 294. πατρῷον ἄξω γ. ἔχει. 297. τῆσδε γ. α. 462. γ. ἀνάκτορες. 831. ὁ κραίνων γ. 862. τῆσδε τῆς γ. κοίρανος. 1287. γ. ρ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται. 1303. εἰ γῆς πείρασας ξένης. S. Terens. VI. πέπηγε δ' πολεμίᾳ τῇ Τρωάδι. Aj. 819. καλῶς ἐρῆ- ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος. S. A. 739. ὄντι δ' μιάζοντι. S. T. 353. σ' ἑλᾷ ποτ' ἐκ γ. θανάσιμος ἀρά. 418. φυγὴν ἐκ τῆσδε γ. γ. ἄτιμον ἐκ τῆσδ' ἀπωσθῆναι. 670. n. pr. Ἀχαΐδος. E. E. 1285. Ἰσθμίας. Ἑλλανίδος. Hec. 1260. Ἑλλάδος. S. Ph. Dr. 573. Ἑλληνίδ'. Tr. 878. Φωκέων. Hel. Φωκὶς ἡ γ. S. T. 733. Ἰνάχου. E. S. 372. δ'. Or. 1094. Φοίνισσα. Ph. 287. Αἰτω- 988. Κορινθίαν. M. 10. τῆς Τρῳάδος. Aj. Hel. 588. Τροιζηνίας. M. 683. Σισύφου. Φαρσαλίας. An. 22. Φάρσαλον. I. A. Φθιώτιδος. An. 665. Μολοσσίαν. 1245. κτὴ. S. Tript. Φεραία χαῖρε. S. fr. LXXXII. ἄγχι ᾠήσωσι Καδμείας. S. C. 399. Ἄρ- Rh. 471. Κεφαλλήνων. Cy. 103. Ἀπίας. 1303. Εὐβοΐδα. I. 60. Ἀθηναίων. H. f. Αἰθιοπίδος. E. Archel. II. Αἰτωλίας. E. ig. I. Χερσονησίᾳ. Hec. 33. Ἰωλκίας. M. πάτιδος γ. σχῆμα. An. 1. Ἀσίαν. Ἀσωπίας. 571. Φρυγίαν. I. A. 1627. εἰς γῆν Κυα- I. T. 241. Παιόνων γῆν. Rh. 408. Λακε- νος γ. ἄπο. Hel. 481. Σπαρτιάτιδος. E. E. εἴ τις γῆ θεὸς ἐπίζεται τιμὰς σεβίζειν. S. 06. Γοργὸν ἔτεκε Γῆ. I. 989. τὸ (ἄγος) γῆ, μήτ' ὄμβρος, μήτε φῶς προσδέξεται. S. 27.

Genit. s. Adj. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροισιν. M. γ. ὄρους. Hec. 1260. γ. ὁρίσματα. 16. γ. ποσερῶκεκον. Tr. 375. ἔκπεμπε γ. τῆσδε. 106. πέτρα γ. ὑπερτέλλουσα ἄνω. Hec. 1010. ιεῖν βλαστήματα. 1204. H. f. 178. εἴπερ τῆσδε γ. S. T. 54. εἶσω. 1241. κρατεῖν. ρατηλάτει. Ph. 1231. πύργους. M. 7. ὶν γ. θεσπιῳδῶν. 668. πέδον. 746. προ- 1332. ποῖ πατὴρ ἄπεσι γ. H. f. 74. ἴν' An. 168. ὅπη γ. ἱδρυμένης. Her. 19. πό- . He' . γ. κοσμῆσαι τάφῳ. An. 1161. ὃ γ. εἰσέδυ. I. A. 1583. ἃ γ. ἀνάσσει. I. T. 31. ἐξανελθὼν. Tr. 748. ἐπὶ γ. ἔχων ἕδραν. 884. κράτος. B. 213. τὸν μυνῶπα παῖδα γ. 644. Λητόματα. Hel. 1609. γ. ἄρ' ἐκπέφυκα μητρὸς. I. 542. λόχευμα. H. f. 252. γ. ἥκοντ' ἄνω. 616. σεισμὸς. 862. μὴ θιγγάνειν γ. 1296. ἔρξουσι γ. E. Inus. XII. καρπίμους γ. φυτοῖς. XVII. ἐν μυχῷ γ. E. Ep. V. μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀπο- ρείλητε γ. S. E. 71. γ. ἰσόμοιρος ἀὴρ. 86. ὀκ οἶσθ' ὅποι γ. ὀδ' ὅποι γνώμης φέρει. 922. ἐκ δὲ γ. ἀναζέσει ἀφροὶ. S. Tr. 702. μ' ἐκ γε τῆσδε γ. πόρθμευσον. 801. ἕδρας γ. τῆσδε. S. C. 45. 85. ὅπως γ. μὴ ἐμβαίνῃς ὅρων. 400. γῆς ἄδειαν. 447. φθίνει ἰσχὺς γ. 610. ἀπωθὸς γ. ἀπορρι- φθήσομαι. Aj. 1019. ἕως ἂν ᾖ μοι γ. τόδ' ἀπειν- νὸν βάθρον. S. Ph. 1000. πῆ γ. S. T. 108. εἰ γ. φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα. 309. κἀπὶ γῆς ἄνω. 416. ἢ με γ. ἔξω βαλεῖν. 622. γ. ἴσον νέμων. 579. πεύθει κάτω δὴ γ. 968. θάψον με γ. ἐκ τῆσδ'. 1436. γ. μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. 1518 γ. δ' ἄπεισιν ἀβλαβῆς. 229. γῆς τῆσδ' — μήτ' εἰσδέχεσθαί τινα. 236. ὦ γ. μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι. 1223. βάρος περισσὸν γῆς. S. fr. XXVII.

in Dat. ἔδοξε τῇδε γ. Or. 1328. γ. καλυφθῆ- ναι. E. S. 531. αἷμα γ. δωρήσεται. Tr. 382. ὁ οὐρανὸς τῇ γ. συμμεμιγμένος. Cy. 574. εἰς χεῖρα γ. συνῆψαν. Her. 430. p. ἐγγύς. γ. ἐὰν κρύψῃς νεκρούς. H. f. 1364. εἰσκόμιζε τέκνα δυσκό- μισα γῇ. 1422. ἐν τῇδε γῇ. S. T. 110. γ. τῇδε τιμωροῦντα. 136.

in Acc. ἥκει εἰς γῆν Ἑ. Or. 53. ὃ γ. κ. πό- λεις ὄλλυσ' ἀεὶ. 524. σώζουσι. 918. πρόσωπον εἰς γ. βαλοῦσα. 956. πρὸς γ. ὄμμα βαλών. I. 582. εἰλίβει κατὰ γ. H. 194. τὸ σῶμα εἰς γ. E. S. 534. εἰς γ. ἐρείσασ' ὄμμα. I. A. 1123. εἰς γ. γόνυ καθεῖσαν. I. T. 332. εἰς γ. κλύδων ἤγε ναῦν. 1396. γ. προσκυ- νοῦντα. S. C. 1654. τὸν θεὸν εἰς γ. δέχω. B. 312. πίο- νος ποτὲ χυθέντος εἰς γῆν. S. Tr. 704. πρὸς γ. τήνδ' ἐκέλεσαμεν μόλις. 804. οἰκτείρειν σε γῆν. Tr. 403. γ. τῷδ' ἐπαμπίσχοντες. 1148. θύρσῳ κροτῶν. B. 188. πατρὸς γ. διδόντος. I. 1296. ἀρῶν γ. E. Antiop. XXXIII. εἰς γ. φέροντες γ. E. Hy- psip. IV. γ. ἐκείνων κ. νόμους διασκεδῶν. S. A. 287. πορθῶν τήνδε γ. 518. γ. πέριξ ἔχονδ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις. E. fr. inc. I. λέγοιμ' ἂν ἄν- δρα τόνδε — γ. φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 899. ὀδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία, ἐς γ. ἐνεγκεῖν. Ae. S. 769. appellere.

de inferis. ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν. H. f. 516. θανὼν εἶμι γῆς ὕπο. 1247. ὑπὸ γῆν. Prm. 152. κάτωθεν, ἐν τῷ ᾅδῃ. τὸ κατὰ γ. E. Andrmd. XXIII. τὸ ὑπὸ γ. ᾅδου σκότος. E. Meleag. XVII. cf. κάτω γῆς. E. E. 677. τὰς γῆς νέρθεν. Hec. 791. ὑπὸ γῆς τάρταρα. H. 1290. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδεῖν. I. A. 1219. ἐπεὶ γῆς σκότῳ κέκρυπται. Hel. 61. ὁ τοσόνδε γῆς ἐνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται. H. f. 261.

Γηγενέτας. cf. γηγενής. Subst. et Adj. γί- γαντι γ - α προσόμοιος. Ph. 130. ὁ γ. δόμος. I. 1465.

Γηγενής. ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν ἐσχηκώς. ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς. S. ad Prm. 677. βύβαλιν. Σοφ. ν. Βύβαλις. Γίγας. Ph. 1138. Αἰήτης. I. A. 25. Ἐριχθονίου. I. 20. ὁ γ. Σπαρτῶν σάχυς. H. f. 4. Ἐχίονος γόνον γ. B. 994. δράκων ὁ γ. Ph. 938. δράκοντι. 942. σάχυν. B. 264. ἀμφὶ γ. μά-

χην δορὸς. Cy. 5. τὸ γ-ὲς δράκοντος θέρος. B. 1024. βακόλος. Prm. 677. τῇ γ-ὄς παλαίχθονος. Ae. S. 253. τὸν γ-ῆ Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων. Prm. 351. ὁ γ-ὴς κρατὸς Γιγάντων. S. Tr. 1059. γ-εῖς ἐπι. I. 1529.

Γηθεῖν. γαθ., χαίρειν, ἥδεσθαι. γηθοσύνη et *γηθόσυνος. Perfect.* in usu.

γέγηθα. ταύτῃ γ. Hec. 279. γ-θ' ἕως γ-θα. I. A. 649. ὅς γε πίνων μὴ γ-ε, μαίνεται. Cy. 167. ἐν ἀσκῷ πῶς γ. οἴκοις ἔχων. 523. ἐκ προαιρέσεως χωρεῖ γ-ὼς. S. E. 1432. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γ-ὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. 1231. χαρᾶς δάκρυον χεῖται. ἄνωχθ' — γαθέσῃ φρενὶ. Ch. 768. σὺ μὲν γ-ας ζῶν. S. Ph. 1021. γ-ὼς λέξειν δοκεῖς. S. T. 368. ut χαίρων ἐρεῖς. 363.

Γῆθεν. ἦ κ. σφ' Ἀθάνα γ. ἐξανείλετο; I. 269. ρέπει πόλισμα γ. Spt. 232. σείεται ἡ ἡμετέρα γῆ. a solo. κ. ταῦτα γ., ἐκ τε ποντίας δρόσου. Eu. 892. γ. ἐρριζωμένον ὀδὸν. S. C. 1591. γ. εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν εἰς ἐχθρὸς μολεῖν. S. E. 453.

Γηπονεῖν et *γαπ. γεωργεῖν* et *Γηπόνος. γεωργὸς, γεωμόρος.* H. ἀρόρας. Rh. 75. *γηπόνος δ' ἀνὴρ πένης.* E. S. 420. v. *Γαπόνος.*

Γηραιός, ά. πρέσβυς. v. *γέραος, γεραρὸς, γεραιός. πατὴρ.* Ph. 1705. *ποδὶ.* Al. 614. *ποδὰ.* An. 547. ὡς ἂν ἡβήσαιμι γ-ᾷ φρενὶ. Ae. S. 609. γ-ὰς θανεῖν. Al. 60.

Γηραλέος. γέρων, γεροήθης. γ. πιεῖρώματα. Prs. 169.

Γηρᾷν, γ-ᾶναι. γηράσαι. B. Anecd. v. *γηράσκειν.* ἐδ' ἐγ-ασαν τροφῇ sc. ἐμέ. Ae. S. 895. εἰς γῆρας μ' ἤγαγον.

Γῆρας. senectus. — *τέλος, ἔκλειψις, ἀφανισμός. Epith. πολιὸν.* E. S. 170. παλαιᾷ ἔντροφος ἡμέρᾳ, λευκῷ γήρᾳ μάτηρ. Aj. 624. δειλαίῳ. Hec. 203. τὸ γ. τῶν νεωτέρων φρενῶν σοφώτερον πέφυκε. E. Pel. V. τὸ γ. ἐ σοφὸν. Or. 490. πενθίμῳ καταφθινεῖν. Al. 625. τὸ γ. βαρὺ. 675. τὸ γ. ὡς ἀναιδείας πλέον. 730. ὦ δυσπάλαιστον. E. S. 1108. ἄϋπνον. I. A. 4. πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γ. κακὰ. S. Scyr. V. δύσκολον. B. 1249. βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων. H. f. 638. γ. ἥβης ἐξὶν ἐνθικώτερον. Ae. fr. 289. τότε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον ἀκραιὲς ἀποσόμιλον γ. ἄφιλον. S. C. 1237. ἐν μακρῷ γ. ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ σύμμετρος. S. T. 1113. τὸ λυγρὸν φόνιόν τε γ. μισῶ. H. f. 649. Aj. 506. πικρὸν. E. Autol. III. 11. δυσώνυμον εἰς γ. ἐλθεῖν. E. Oenom. IV. γ-ως προσόντος σῶζε τὴν εὐφημίαν. S. Eriph. V.

Alia s. Adj. γ. ἀποφυγὼν τὸ σὸν. Or. 630. γήρᾳ τρομερὰν ποδὸς βάσιν. Ph. 310. λευκὰ γ. σώματα. H. f. 910. γ. τρομερὰ γυῖα. 231. τῷ γ. φιλεῖ χὠ νῦς ὁμαρτεῖν. S. Thyest. V. ὐκ ἔξι γ-ας τῶν σοφῶν. S. fr. XXX. ὐχ ἅπαντα τῷ γ. κακὰ πρόσεξιν. Ph. 531. λέχος πρὸς γ-ας ὐκ εὔδοξον. M. 592. ὅπως ἐς γ. μόλοι. Al. 53. γ-ως ἔβας τέλος. 415. γ-ως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν. An. 1082. τὸν Ἅιδαν ὐδὲ γ. οἶδε φιλεῖν. S. Jobat. I. ἀτιμάζοντα σὸν γ. Al. 662. σώζεσθαι πρὸς γ. E. S. 917. γ-ᾳ μηδὲν ὑπείκων. I. A. 139. ἃ δ' ἐξὶ γ-ᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα. Tr. 491. τὸ γ. ὐκ αἰσχύνομαι. B. 204. τῇ γ-ως μοι συνεκπονοῦσα κῶλον. 739. ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γ-ᾳ βαρὺς. Aj. 1017. τὸ γ. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ. E. Aeol. XIX. πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γ. E. Cresph. IV. γ. διδάσκει πάντα κ. χρόνῳ τριβῇ. S. Τυρεῖ. XIV. πρὸς τὸ γ. τὰς γάμους ποιεμένους. Dan. VI. ἔπειτα γ. λαμβάνεις Αἰγύπτιον. S. fr. XL. τὸ γ. ἔχει πολλὰς νόσους. E. Glauc. III. μόνοις ἐ γίγνεται θεοῖσι γ. ὐδὲ κατθανεῖν ποτε. S. C. 607. ἐνὶ γ-ᾳ σημαίνων ἁλιώσει χερὶ πέρσας. S. C. 702. opp. νεαρός. Intelligi senem imperatorem Archidamum, quem aetate provectiorem fuisse ex Thucyd. appareat, regem Lacedaemoniorum, qui a sacris abstineri oleis jusserit, ostendit Reis. ἐ γ'. σε γήρᾳ τε κ. χρόνῳ μακρῷ γνῶσι. S. E. 42. οἱ δὲ σὺν γ. βαρεῖς ἱερεῖς. S. T. 17. λῦμα τῷ γ. τρέφει; S. C. 805. μεγάλοι λόγοι γ. τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν. S. A. 1353.

p. *τέλος, ἀφανισμός, πέρας.* Sic Latini, senescit bellum, pugna, hiems, fama, laus. ὐκ ἔξι γ. τῶδε τῷ μιάσματος. Spt. 667. τέλος ἔκλειψις τῆς ἁμαρτίας. ὐδέποτε ἐξαλείφεται τὸ γένος κ. τῆς πόλεως ἡ τοιαύτη παρανομία. διὰ παντὸς γνωσθήσεται τοῦτο τὸ μίασμα, ἀλλ' ὐδὲ ψεῦδος εἰς γ. χρόνου. Σοφ. Ἀκρίσ. Br. II. διδάξ ἃ σοι γ-ως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει. S. C. 151 θυμῷ γ. ὐδὲν γ. ἔξιν ἄλλο πλὴν θανεῖν. 955. ἔξι θυμῷ κρατῆσαι ἄνθρωπον ὄντα. ἐ καταγράσκει τὸ ὠμὸν τῷ θυμῷ, εἰ μὴ ἐξέλθῃ τῷ βίῳ.

Γηράσκειν. γηρᾶναι. antique ἀπὸ τῷ γήρα ad Ch. 900. τῷ ζῆν γ. ὐδεὶς ὡς ὁ γ-ων ἐρᾷ. Σοφ. Ἀκρίσ. VII. ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γ-ων χρόν Prm. 982. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γ-ων ὁμῶ. 282. γ-ᾶναι θέλω. Ch. 900. ἐς τοσόνδε τῷ χρ ἄλεκτρα γ-ασαν ἀνυμέναιά τε. S. E. 962. ἐπιβ ματα. χωρὶς συναφείας ἀνδρὸς κ. χωρὶς τῶν ἐ θαλαμίων ὕμνων. τὸ τῆσδε χώρας ἐ γεγήρακε σ νος. S. C. 727. μέγας ἐν τούτοις θεός, ὐδὲ γ- S. T. 871. μεγάλη δύναμις θεῷ ἔξιν ἐν τοῖς νόμοις ἀτελεύτητος. πάλιν γ. αὖθις παῖς ὁ γ ἀνὴρ. S. Peleus. ὁ Ἥλιος δοίη βίον τοιοῦτον γ-ᾶναί ποτε. S. C. 870. ἄπαιδα γ-ασαν. I. χάριν γ-ασαν. H. f. 1223. Al. 739. ἄτεκνος γ E. S. 967. ἐ γεγήρακ' ἐκ τινος θεηλάτου. I. 1 ὅσοι γ-ασιν ὀρφανοὶ τέκνων. E. Dict. XIV.

Γηροβοσκεῖν. γηροτροφεῖν. M. 1033. Al.

Γηροβοσκός. γηροτρόφος. γ-ὸν ὐκ ἔχω. S. 923. ὡς σφιν γένηται γ. εἰσαεὶ. Aj. 571. γ ἐ μητρὸς. Ph. 1445.

Γηροτρόφος. v. *γηροβοσκός. φίλον γ.* Al.

Γηρύεσθαι. φθέγγεσθαι, λαλεῖν, ληρεῖν, λακεῖν, φωνεῖν, λέγειν. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σε γ-ει Prm. 78. βοᾷ. εἶδε φθέγμα γ-σαισθέ μοι. H. 1074. ἐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γ-σει. 213. Haec formula videtur orta Matth. ex ἐ δέδοικα μὴ εἴπ Nequaquam dices. δεινὸν τόδ' ἐγ-σω. E. 1327. τίν' αὐδὴν τήνδε γ-θεῖσ' ἔσῃ; Ae. S. Quid haec tua vox significaverit. *Well.*

Γήρυμα. i. q. *γῆρυς. ὑπέρτονον γ. φωνὴ* κρατῷ. Eu. 559.

Γῆρυς. φωνή. ὅθεν κ. κήρυξ. H. παιὰν λάμπ γονόεσσά τε γ. ὅμαυλος. S. T. 185. Ὀρφεῖ. A 972. ὐχ Ἑλληνικὴν. Rh. 294. γ-υν κλύων σοφὴν B. 178. πολυχορδοτάτᾳ γ-υῖ. Rh. 549. φθέγματος συνήθη γ. 609. πικρὰν. Tr. 441. μακρὰν ἕρπει γ. E. E. 754. γ. ἄφθογγον σχάσας. Ph. 967 ἄηχον· ἀποκόψας, ἀποκλείσας, μεταφορικῶς.

δέλτων ἀναπτύσσοιμι γ-υν. E. Erechth. VI. 6.

et *Γηρυονεύς* et *Γηρυόνης*. *Γ. ὁ δεύ-*
170. et *τρισώματος*.
υργὸς, *ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος, γηπόνος.*
ραν ἔκτοπον λαβὼν. S. Tr. 32.
ένος. *γιγαντολετὴρ, γ-ολέτης, γ-ο-*
δόρυ γ. H. f. 1192.
ιρὰ τὸ Γῆ γίνεται γᾶς κ. κατὰ ἀναδι-
Γίγας. *ἢ παρὰ τὸ Γῶ τὸ χωρῶ κ. λαμ-*
ρομαι. Z. *δυνάσης. ἰσχυρός*. H. et
μεγάλη, ἰσχυρῇ, ὑπερφυῆς. Id. *Γι-*
Λυκία, τὸ πρότερον. κ. οἱ κατοικοῦντες,
E. M. — *ἰσχυρὸς, ὑπερφυής. γίγαντι*
ισόμοιος. Ph. 129. *γηγενὴς*. 1138. *φό-*
. *κλόνον γ-ων*. I. 207. *ἦν (μάχην)*
ν θεοῖς. 988. *γίγασι ἐναρμόσας βέλη.*
ποίας γ-τας ἐκ ἐξήνυσα; 1272. *δδ'*
109. *Καπανέα ἐγκωμιάζων κ. τὸ μέ-*
φησι, γίγας δδ' ἄλλος. Ὅμηρος (Il. *Α.*
τοι μικρὸς μὲν ἐην δέμας, ἀλλὰ μαχη-
ὴς στρατὸς Γ-ων. S. Tr. 1059. *ὁ σκληρὸς*
αντας ἐκπρέψων. S. Aegeus. I. 6.
ρός. ἔπλευσε Ζεφύρῳ γ-ος αὔρα. Ag.
πέρας γ. πνέων ὄριος τούτῳ γέγονε.
ι et *γίνεσθαι*. — *γεννᾶσθαι*. cf. *Γεν-*
dverb.
πὸ, nasci. τὰς ὄντας ἐσθλὰς ἐκ τε γεν-
γεγῶτας. S. *Ἀλητ*. VII. *κακὸς γεγὼς.*
λῶν γ. Hec. 380. *ἐκ πατέρων ἀγαθῶν*
1254. *ὁ κείνῳ γενόμενος*. Or. 509.
ἐγένετ' ἐκ ματέρος. Ph. 159. *ὃν ἂν*
ησὸς ἐκ κακῆ πατρὸς. E. Dict. XI. 2.
ματος γεγόναμεν. Spt. 129. p. *γένης.*
ἀνδρῶν ἐσθλὰ γ. τέκνα. E. Alcmae.
γεγώς. τίς πρόνοια γίνεται σοφω-
43. *ἀντὶ τῆ γίνηται· σύνηθες γ. τρα-*
σθαι ὁριστικῷ ἀντὶ ὑποστατικῆ, ὡς ἐν
ἤ τις φαντάζεται. (Ph. 93.)
αι. ἔκδοτος γ. I. 1251. *ἱκεσία γ*. M. 710.
ἄντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος.
ἃ κατ' ἄνδρα γ. νεανίαν. I. A. 933.
εὖ μάλιστά γ' ἴτω γ. I. T. 580. *ἀὼς γ.*
ὑπὸ βότρυος ἐν δαιτὶ γ. γάνος. B. 261.
της γ. 271. *γ-μαι ἔννυς*. B. 1268.
ετ' ἀσφαλῆ. Her. 1004. *κακῆς ἀπ' ἀρ-*
ς κακὸν. E. Aeol. II. *αἰδὼς ἐν ὀφθαλ-*
Cresph. III. *σὺν μυρίοις τὰ καλὰ γ.*
fr. inc. XXXIV. *ἐξ ὧν πάντα γ. βρο-*
II. XVII. *ἀκόλαστα γ. δῆλον τέκνα*. E.
XX. *δράκων μὴ γ. τόγ' ἥμισυ*. E. fr.
αὐτὸ δ' ἀχὶ γ. S. Tr. 425. *ὅπως δὲ*
τῆτο γ. 455. *χώπόσα αἰσχιστ' ἔργα γ.*
τί δῆτα ὠφέλημα γ. S. C. 259. *μόνοις*
γῆρας. 607. *τοῖς μὲν γ. ἡδη, τοῖς δ'*
ὀνῳ τὰ τερπνὰ πικρὰ γ. καὐδὶς φίλα.
; *ὁδὸς βραχεῖα γ. μακρὰ*. S. A. 232.
— *βροχῇ θεὸς γίνεται*. Ae. fr. 291.
παραγκάλισμα τῆτο γ. 650. *εἴ τι πῆμα*
S. Epig. II. *ἥσυχοι γ-σθε*. Cy. 94.
ι τέκνα. E. Alcmae. VIII. *ἐν σοὶ τὰ*
γ. κράτη. S. C. 392.
ν. δὸ' ἂν ὧδ' ἐγ. κακὸς. S. C. 272.
ύμης ἐμῆς. I. 926. *πολλῶν σοφιστὴς*
γνόμην. Her. 993. *Φοίβῳ λάτρις ἐγ.*
ἄνδρωπος ἐγένυ. E. fr. inc. CL.
ἀρνὸς ἐγένετο. Or. 1000. *ἐχθρὸς*
5. *ὃς ὑπερθε μόχθων ἐγ*. B. 903.
ἐγ. τις ὄρος ἐκ κακῶν. I. 1509. *Διὸς Ἰδαίᾳ μύ-*
σης γενόμαν. E. Cret. II. *ὀδεὶς ἀρωγὸς ἐν κα-*
κοῖς ἐγίνετο. S. T. 127.
γενοίμαν et *γενοίμην*. *γ. ἄφοβος*. Ph. 243.
ἠλιβάτοις ὑπὸ κευθμῶσι γ. H. 732. *εἰ γ. ἀντὶ σῆ*
νεκρὸς. 1410. *γ. αἰετὸς ὑψιπέτας*. S. Oenom. IV.
γ. ἴν' ὑλᾶεν ἔπεσε πόντῳ πρόβλημα. Aj. 1217.
πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἐργῳ γ-ην. S. Ph. 532.
πῶς Διὸς γ. εὖ φρονεῖν σοφώτερος. S. Polyx. III.
7. *γ. πέτρος ἀμνήμων κακῶν*. H. f. 1397.
γένοιο. *πατρὸς εὐτυχέστερος*. Aj. 550. *γ. ἂν*
ὁ κακὸς. 551. *ἱκανὸς ἂν γ. συ*. H. f. 495. *ἀπό-*
τροπος γ. μοι τῶν πημάτων. 821. *εὐδαίμονες*
γ-σθε. S. C. 1554.
γενῆ et *γίγνῃ*. *Διὸς κρείσσων γ*. Tr. 948.
λυτήριος ἐκ θανάτῃ γ. Al. 224. *πρὸς ἐμῆ γ*. I.
A. 646. *νεανίας γ. ἔργοισι*. I. 1041. *γέρων δὲ*
γραμματεὺς γ. σαφὴς. Ae. fr. 376. cf. *Γραμμα-*
τεύς. γ. πρόφρων ἡμῖν ἀρωγὸς. S. E. 1380.
πατρὸς ἄλλῃ γ. τῃ. S. Tr. 1205. *ταὐτὸν ἴσος γ.*
S. T. 53. *αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γ*. 957. *γ.*
μοι παῖς ἐτήτυμος γεγὼς. S. Tr. 1064. *νῦν ἔτ'*
ἐν σαυτῷ γ. S. Ph. 950. cf. I. 926. *ἔνδον γ*. Ch.
230. ad te redi. opp. *ἔξω. οἰνοχόος γέ μῃ γ*.
Cy. 563. *γ. τοῖσδε συγγενὴς, γ. φίλος*. Her. 230
ἰατρὸς γ. I. 740.
γίγνῃ. μηδαμῶς γ. κακὸς. S. C. 291. *αὐθα-*
δεσέρα γ. θαλάσσης. H. 305. *γ. θρασὺ*. E. Syl.
VII.
γίγνοιτο, γένοιτο. cf. cum Adverb. *τί*
μοι κέρδος γ. ἂν; S. E. 353. E. S. 603. *τίς ἂν*
τῆτο λόγος γ. ἂν αἰσχίων ἔτι; 559. *πῶς γ. ἂν*
τῶνδ' ἔτι ἐχθίω βλέπειν; 1189. *ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν*
κακῶν μόνον γ. τῶν πάλαι λυτήριον. 1490. *ὄρος*
ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γ. S. Tr. 816. *ὅτι γ.*
ἐρήμη. 905. *εἶθ' ἀνεμόεσσά τις γ. ἔπυρσος ἐξιώ-*
τις αὔρα. 854. *γ. μέντ' ἂν πᾶν*. Aj. 86. *ἢ γ.*
γ. ἂν ταῦθ' ὅπως ἐχ ὧδ' ἔχειν. 378. *γ. δ' εὐ-*
φιλῆ χέρα ἄνακτος οἴκων τῆδε βασάσαι χερὶ. Ag.
35. *τίς δῆτ' ἐμοὶ γ. ἂν ἀντὶ σῆ πατρὶς;* Aj. 518.
ἐκ ἂν γ. ἔθ' ἅτος εὐγενὴς ἀνὴρ. 524. *ἢ τομώ-*
τατος γ. ἂν. 816. *σφαγεύς. τάχ' ἂν γ*. E. Alc-
men. XI. *ἐκ ἂν γ. ἂν ἀσφαλὴς πόλις*. S.
Phaedr. III. *γ. κἂν ἄπλυτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ*. S.
fr. LVIII. 5. *ὃ μὴ γ*. Her. 714. *ἐκ ἂν γ. χω-*
ρὶς ἐσθλὰ κ. κακὰ. E. Aeol. VI. *ἐκ ἂν ποτε*
κατάσασις γ. ἂν ἀδενὸς νόμῃ. Aj. 1247. *εἶθ'*
ὑμὶν νῦν γ. σωφρονεῖν. 1264. *θηρατὲ ἂν γ. ἂν*.
S. Ph. 116. *πολλὰ τάδε ἐν τῷ μακρῷ γ. ἂν*
χρόνῳ. 306. *θυμῷ γ. χεῖρα πληρῶσαι*. 324. *ἢ*
θέμις γ. 346. *παντὸς γ. ἂν κτήματος κρείσσων*
φίλος. 673. *γ. ταῦτα νῷν* et *γ. δὲ πλῆς ὄριος*.
779. *μήτ' ἐμοὶ παρέστιος γ*. S. A. 374. *οἴκοσιν*
εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γ. S. T. 250. *ἐκ ἂν γ.*
νῆς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600. *πρὸς παιδὸς θα-*
νεῖν, ὅστις γ. ἐμῆ τε κἀκείνῃ πάρα. 714. *τίς ἐχ-*
θροδαίμων μᾶλλον ἂν γ. ἀνὴρ; 816. *ἢ γ'. γ. ἂν*
εἷς γε πολλοῖς ἴσος. 845. *ἀλλ' ὄλβία τε κ. ξὺν*
ὀλβίοις ἀεὶ γ. 930. *ἐκ ἂν γ. τῆθ', ὅπως*. 1058.
ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γ. τῆσδε τῆς μάχης πέρι.
S. C. 423. *κ. πῶς γ. ἂν τἀμὰ κἀκείνων πικρά;*
606. *τί γ'. γ. ἂν ἕλκος μεῖζον ἢ φίλος κακὸς*. S.
A. 652. *ὄνομα ἐμῆ γ. ἂν*. I. T. 697. *μηδ'*
Μῆσά μοι γ. ἀοιδὸς. Tr. 385. *τί σοι πλέον λυ-*
πημένῃ γ. ἂν. Hel. 330. *κακὸν γ. ὄνειδος*. Her.
464. *πολλ' ἂν γ. διὰ ψευδῶν ἔπη*. Hel. 316.

ἄλλοσ' ἀποτροπὰ κακῶν γ. 364. εἰ τύχοι, γ. ἄν. Or. 778. πένης εἰ κ. γ. E. S. 421. al. πένοιτο. Erf. πένης, εἰ κ. γ. μὴ μαθὴς ἔργων ὕπο. Num εἰ κ. γ. ἂν εὐμαθὴς ἐ. ὕ. Etiamsi docilis esset, opere quotidiano distentus. πιᾷ γ. χώρᾳ. Ch. 392. ἐφυμνῆσαι γ. μοι. 375. γ. ἂν ἄχθος δειματοσαγὲς φόνῳ. 834. γ. μύθῳ μῦθος ἂν θελκτήριος. Ae. S. 449. δάκρυα γ. ἂν. Or. 786. γ. τ' ἂν πόλ', ὧν δόκησις ἐκ ἔνι. E. fr. LXXIV. μή μοι τὰ κομψὰ ποικίλοι γενοίατο. E. Aeol. VII. γενοίμεθ' ὧδε ματέρες et εὔτεκνοι. Ph. 1067.

γενήσομαι. ὡς θηλύνοις γ. Prm. 1003. κακὸς, ταπεινός. ταῖς θεαῖσι σύμμαχος γ. Tr. 969. κακὸν χἀτέρῳ γ. H. 728. σοῖς ἀραῖα δώμασιν γ. I. T. 778. ἐδέ σε φωνῆς ἔτι γ. προσφθεγκτὸς. S. Ph. 1067.

γενήσει. κλοπεὺς ὅπως γ. τῶν ὅπλων. S. Ph. 78. κἀκεῖ γ. διὰ μακρᾶς ἀπουσίας. I. A. 1172. κομψὸς γ. κ. λαλίστατος. Cy. 314.

γενήσεται. βρόχοισιν ἀγκύων γ. H. f. 729. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γ. Ae. S. 451. πάντα σοι γ. H. f. 603. φορᾶς γέ τοι φθόνησις ἐ γ. S. Tr. 1212. πῆ γ. τόδε; I. 981. ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ γ. Aj. 1065. σοί γε κ. τῆτο — ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρῃ, γ. S. Ph. 659. καλλίνικοι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν γενησόμεσθα. M. 766.

γέγονα. θεῶν ἑ κλέμμα γ-ας. I. A. 1615. ἄλλοθεν γ. I. 1471. ὁ πόσις ἡμῶν προδότης γ-ε I. 864.

γεγένημαι. παισὶ δὲ μᾶλλον γ-ηται. Ch. 389. τῆτο δὲ μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτῇ συμβέβηκεν, πρὸς ὃ ἐπάγει Ἤλεκτρα, ὅτι ὡς βέλος ὁ λόγος ὅτος ἡψατό μυ. χωλοί γ' ἀρτίως γ-ημεθα. Cy. 633.

γενέσθαι. τὸ μὴ γ. μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ. Eu. 215. πένεσθαι. Herm. μή γ' ἐνέσθαι vel μή γ' ἐνῆσθαι. Well. Adde meum νέχεσθαι. Petersen μηδ' ἔπεσθαι. τὸ μὴ γ. τῷ θανεῖν ἴσον λέγω. Tr. 631. τὸ μὴ γ. κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς. E. fr. LXXX. al. βροτοῖς. ἐμοὶ χρὴν πημονὰν γ. Hec. 630. παρ' ἡμῖν χρὴ συνεζῆν ἐμοὶ θοίνῃ γ. E. E. 785. ᾧ (θαλλῷ) κατάσκιον πᾶσαν γ. τὴν Μ. χθόνα. S. E. 423. ὅταν θέλῃς γ. χρηξὸς. S. Tr. 452. φονέα γ. σέθεν. 1207. S. T. 721. μή σοι γ. πολύπον' αὐτά. S. Ph. 777. ὡς δεῖ γ. ταῦτα. 1339. φυγὴν δέ τοι μήπω γ. φωτὸς ἀνοσίου. S. C. 281. δεῖ σ' αὖ γ. τῷδε τἀνδρὶ ξύμμαχον. S. Tr. 1175. δεῖ τῷ Π. χάριν γ. Hec. 384. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γ. κράτη. S. C. 392.

c. *Adverb. conjunction.* γένοιτο εὖ πως. Hec. 902. γ. σοι καλῶς. I. A. 1626. πῶς γ. ἂν καλῶς; B. 824. ὁ μὴ γ. Her. 714. τάχ' ἂν γ. E. Alcmen. XI. βροτοῖσιν εὔκρας ἐ γ. ἂν ἡδέως. E. Antiop. XLI. γ. δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμὴν. Ae. S. 457. γ. μέντ' ἂν χἀτέρῳ καλῶς ἔχον. S. A. 687. ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο. Hec. 1159. μὴ πρὸδὸς ἡμᾶς γένῃ. Aj. 589. κἄμοὶ τόδ' εὖ μάλιστά γ' ἔτω γ-ετω. I. T. 580. ἄλλοθεν γέγονας. I. 1471.

γιγνόμενος. γ. ἐλπίδος. E. Ep. III. 25. θὶς τόσα πυργῶν τῶν γ. Her. 294. καλλίνικος γ. Ph. 1259.

γεγώς. γενόμενος, φὺς, πεφυκώς. v. init. natus. Saepius omisi. θεὸς γ. ἐνδείξομαι. B. 47. 284. 1345. ὄλβιος. E. Archel. XXI. γεναῖος. Al. 863. σοφὸς. M. 548. ὁ σοφὸς γ. E. S. 219. σωφρονέστερος. H. 995. ἐνδέξιος σοι ποδὶ παρασπιστὴς γ Cy. 6. εὐσεβὴς. H. 1309. πολλῷ κυριώτερος. An. 581. ἐκ πατρὸς χρηστοῦ Hel. 948. Ἑκάβης παῖς γ. Hec. 3. ἀρίστου πατρὸς Ἑλλήνων. E. fr. B. 2. S. Scyr. II. πατρὸς ἐκ ταὐτοῦ. I. A. 406. πατρὸς κλεινοῦ. An. 64[illegible] ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γ. S. Ph. 1284. ὄψις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γ. S. E. 775. φύσεως. ἐξ ἐμοῦ. E. 943. ἐξ ἡμῶν γ. An. 710. ὀδὲν κακίων τυγχάνεις γ-ὡς πατρὸς. Her. 327. ἀμήτωρ ἀπάτωρ τε γ. I. 110. τοιοῦτος. Or. 483. ὁ κατάφ[illegible] E. E. 46. θνητὸς. B. 199. 1330. οἰκεῖος. 12[illegible] ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γ. 1304. συγγενὴς. H. 30. αὐτανέψιος. 987. ἄνθρωπος. E. Alcm. [illegible] φυγὰς. M. 554. ποίας πολίτης πατρίδος Ἑλλ[illegible]νος γ. I. T. 495. αὐθάδης. M. 223. πόσ[illegible] Ph. 124. ἔχθιστος. M. 467. ἐκδικος. Hel. 1[illegible] ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γ. S. E. 24. γενοῦ μοι παῖς ἐπιτύμιος γ. S. Tr. 1064. μὴ φανῇς κακὸς γ. 1129. ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γ. A. 472. κἀφ' ὅτου πατρὸς γ. S. C. 571. ἀλάστορος γ. I. A. 946. παῖδος ἐξ ἐμῆς γ. B. 1308. ἐνθεν ἦν γ. S. T. 1393. οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γ. Aj. 1289. ἐκ πατρὸς Τελαμ. γ. 1299. κείνου τις ἐγγενὴς γ. S. T. 1168. ἴσθι δύσποτμος γ. 1181. χρόνῳ μείων γ. S. C. 374. Ἀργεῖος γ. 1316. ἄθλιος. 1132. κἀδὲς ἂν ὅτως εὐτύχει κακὸς γ. S. Ἀλήτ. VII. 10. κακὸς. Or. 1617.

γεγῶτα. τὸν ἐκ δορὸς γ-α πολεμίου νόθον. Aj. 1013. ἀρίστης σωφρονεστάτης δ' ἅμα γ-τ' ἀδελφῆς. Hel. 1701. φίλον γ. I. T. 686. τὸν θεᾶς γ. παῖδα. I. A. 856. 901.

γεγῶσα. θεὰ. An. 1255. ἃ τῶν εὐπατριδῶν γ. οἴκων. I. 1073. δῆλη γ. An. 435. εἰ γ. τυγχάνοι. I. T. 473. Φοίβῳ γυνὴ γ. I. 339. τίνος γ-σαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον. H. f. 1175. γ. τηλίκη. Meleag. XVII. 3. γ-αν ἐσθλῶ πατρὸς. M. 406. συγγενὴς γ. τις. Al. 535.

Plur. γεγῶτες. σεμνοὺς γ-ας. M. 216. παίδων γ. 490. ἀδύνατοι γ. I. A. 369. πατρὸς ἐσθλοῦ γ-ες. Her. 236. ἅλις οἱ γ. M. 558. μυρίοισι ὀδὲν γ-ῶσι. An. 320. δῆλοι γ. τῆς τυραννίδος. H. f. 251. μὴ γ-ῶσιν αἵματος τοιοῦτο. E. E. 531. ἥσσους γ. E. Beller. XXI. [illegible] Oenom. II. 6. πολλοὶ γ. ἄνδρες. E. Temenid. XIV.

ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γ-ὼς. I. 1436. ἄπυρος χρυσὸς γε-ὼς. Dan. 30.

γενόμενος. ὁ κείνου γ-ος. Or. 509. ἐξ ἐμοῦ γ. παῖδες. Tr. 699. θνήσκει ὀδὲν τῶν γ. E. Chrys. VII. 12.

Γιγνώσκειν antiquior forma, et *γινώσκειν*. γνωρίζειν, εἰδέναι, ἐπίστασθαι, αἰσθάνεσθαι, sentire, — κρίνειν, ψηφίζεσθαι, decernere, statuere.

c. *Subst.* γ-ε ἀλκὴν. Hec. 227. τὰ χρὴ ἐπιστάμεσθα κ. γ-ομεν. H. 380. I. T. 491. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γ-εις τόδε, ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ. M. 85. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ὅτως ἀναγνωστέον κ. γιγνέον εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, Ἄρτι γ-εις τόδε. διὸ κ. μετὰ τοῦ σ γραπτέον, οἷον, τίς ὢν ἐξι κακὸς εἰς φίλους, εἶτα τὸ Ἄρτι γ-εις τόδε, οἷον, Ἄρτι ἔγνωκας, ὅτι ἑαυτὸς μᾶλλον φιλοῦσιν ἢ τοὺς πέλας· οἱ δὲ ὑποκριταὶ τοῦτο ἀγνοήσαντες, τὸ τῆς ἀντιδιαζολῆς μετατιθέασιν εἰς τὸ, Τίς δ' ὢ. θν. τοῦτο γ-ει σαφῶς,

λ. cf. Elmsl. Hermann. et Matthiae. v. . ἔγνω δέ σ' Ἑλένη κ. μόνη κατεῖπ' ἐμοὶ. 243. cf. judicium Eust. de hac re in ς. ἢ γ'. σε μὴ γήρᾳ — γνῶσι. S. E. 43. ἢ οὐξ Ἀιδ. ἡνιοχρόφος. 731. ὥςε μηδένα ι φίλων. 756. ὅπα. E. S. 204. θεὸς γ. καὶ ειν φίλης. Hel. 567. γ-ε τἀνθρώπεια. E. XXI. γ-ασ' ὅτι. S. E. 988. ἔγνως ἄτην . Hec. 686. συμφορὰν ἔγνω. 776. ὑπάρ-σε μὴ γνῶναί τινα. S. E. 1340. ξυνετὸν ἔγνως. Ph. 1511. τὰ κλεὶν' αἰνίγματ' 1747. τὴν νικῶσαν βαλὴν. M. 912. πολυ-πολεμίων προςκείμενον. I. T. 316. μίασμα 1178. διαλλαγὰς ἔγνωσαν ἃ τελεμένας. 320. ὅπω ποτ' ἔγνων μαςὸν. I. 319. ὁδ' ἔ-ω χρωμένη τεκμηρίῳ. 349. ἔ. πόν' εἰς δόμους πεπτωκότα. H. f. 597. τὰ-ἔ. E. Phoenic. IX. 3. σὲ τοιοῦτον ὄντα ἔ. ist. IV. γνῶθι τύχαν. An. 126. τἀνθρώ-κκὰ. E. S. 549. τίς γνοίη λόγον; Her. 180. νοίης ἂν ἐξύφασμα; E. E. 539. γνῷ τὸν οἷός ἐς' αὐτῷ χόλος. H. f. 840. ἃ γ. ἂν , ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ. S. Tr. 1118. κὸς γνῶναι. H. f. 666. γνῶναι ἔπος. E. ι. I. 13. γνὸς τἀμπλάκημα. Ph. 23. 33. τὴν ἐρημίαν γνόντες. An. 571. παιδὸς θανάσιμον μόρον. Hec. 1145. εὐνὴν κρυ-γνῶσα κ. μὴ γνῶσα. Dan. 14. ἔγνω γ. τέργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν. S. Tr. νώσεται ἔχθραν ἐμὴν. An. 1007. γνώσει τὴν προθυμίαν. Rh. 667. γνώσεται τὸν ιόνυσον. B. 857. Latinor. sentire, nos, et noscere ut Horat. Merionen quoque . Od. I, 15, 27. εὖ νύ τις αὐτὸν γνώσε-18, 270. γνώσει τάχα. Ag. 1649. eadem ste, senties. γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδά-ι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. 1620. ὕβριν ἀνέρων Ae. S. 428. τάδ' ὡς ἔτυμα. Prm. 293. μαθήσῃ. γνώσει ζημίας ἀποςροφὴν. M. γρ. καὶ Γλώσσῃ ἵν' ᾖ, τῇ ἑαυτῆς γλώσσῃ πρίᾳ ὄψει, ὅσον ἀδέπω τὴν καταληψομένην ορίαν, εἰ μὴ συντόμως φύγῃς. Reperies ipsa poenae effugium, voti vulgatam. γνοῦς τὴν παροῦσαν τέρψιν. S. T. 1477. κακῷ θυμῷ τελευτὴν. S. C. 1197. μηδὲ ιθέ μοι. Hec. 255. γ-κεται ἡ μπελος χερὶ. Cy. 564. εἴθε μήποτε γνοίης, ὃς εἶ. 68. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι. 1117. γ-κε Prm. 309. γνῶθι σαυτὸν, ὅτι ἥττων εἶ ς. γ-ω σε. S. Ph. 1388. γνῶθι δ' ὡς χει. S. C. 1025. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ σωφρονεῖν. Ag. 1426. ὃς δ' ἔχρῃζεν ἃ ίατο. S. T. 1274. ἔγνωκα τὸ προςφώ-θ. S. C. 891.

Adverb. et Praeposit. ἀλλὰ γνῶθ' εὖ ὅτι. S. Ph. 1165. καλῶς. M. 935. H. ἢ σε γ-ω γ' ὅλως. Rh. 737. λεύσσων, οίη. S. Ph. 716. ἃ καλῶς. I. A. 108. ὀρ-δρα. Hel. 571. γ-ω σαφῶς. S. T. 1325. γνῶναι τὸν ἐχθρὸν. E. Temen. IX. ἐγνω-ξ ἴσθ. I. 1115. πῶς ἃ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 7. ἔγνωκε συμφορᾶς ὕπο. M. 34. η βροτοῖς ἐςὶν ἰδοῦσι γνῶναι. Aj. 1419. γνὸς ν ἐκ εὐ. I. A. 388. γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς. 613. τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς. H. 346. ἄρτι γ-εις τόδε. M. 85. v. supra. ἵν' αἱ Μυκ. γνοῖεν, ὅτι. S. Ph. 325.

Alia. γί-ε, ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται. Al. 420. ἃ κρεῖσσον τῶν νόμων γ. χρή. B. 890. αὐτοὶ ὅταν σφαλῶμεν, ἃ γ-κομεν. E. fr. XXXIII. ὅθεν ἔγνω τὰς φρένας εἶναι. E. Sisyph. I. 29. γν. ἵν' εἰ γῆς. An. 168. κ. μοὶ προςά-δεθ', ὥςε γ-ειν, ὅτι. S. Ph. 405. κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾷ. S. T. 615. γ-κων, ὅτι πέκτα φεύγει πᾶς τις. M. 560. ἔγνωκα καὐτὸς κ. ταράσσομαι φρένας. S. A. 1095. potestate praesent. cf. βέβηκα. ἵνα γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν. 1089. ἢ γνώσεται ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι. S. A. 779. σπῶντας ἐν χη-λαῖσιν ἀλλήλους φονεῖς ἔγνων. 1004. μὴ γιγ-κονθ' ἀπολέσθαι. H. 249. γ-κων, ὅτι τρώσει νιν οἶνος. Cy. 420. γ-κων, ὅτι τοιοῦτός ἐςιν. E. Phoenic. IX. 8. ἡπάτα σε ἐκ ἔγνωκότα. E. E. 938. γνὸς σῇ ψυχῇ. Tr. 1171. γνόντες ζῶντα. Hec. 1140. ἐγνωσμένος σοι. Tr. 237. ὡς ἐγνωσμένοι. H. f. 1287. γνὸς, ὡς θνατοῖς ἡδὲν γλυκερώτερον αὐγᾶς, Ζῆθι. Valck. Diatr. p. 241.

cum Particip. ἃ σαφῶς γ-κομεν εἰς πῦρ βλέ-ποντες. E. S. 211. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων. S. A. 998. οἷα τῆδε γ-κω κλύων. Rh. 746. ἃ με γ-κεις ὁρῶν; Her. 639. ὕπο-πτος ὅσα γ-κει πόλει. E. E. 644. τὰ πρὶν δε-δραμένα ἔγνωκε πράξασ' ἃ καλῶς. An. 816. κἄγνων ἀγῶνα ἀγωνιόμενος. Her. 992. γνῶθι ὅσ' ἐπὶ ξένας δμωΐς. An. 136. γνώσει ἀμπλα-κών. H. 892. παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς. S. T. 403. γνώσει πάσχων. E. S. 580. ὅτ' ἃ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν — κακοῖς ὄντες ἃ γ-ετε. S. E. 1330. ἔγνωκα ἠπατημένη. Aj. 808.

c. περί i. q. κρίνειν, decernere, reputare. ὧν γ-ω περὶ. I. 588. γνοίη δ' ἂν ἀνθρώπῳ — τις. 239. ἔγνωκεν ἄμφω ποντίους ἀφιέναι. Dan. 43. εἰ σωφρονεῖν ἔγνωθ'. B. 1340. volnit, existimavit. ὅτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι. Ae. S. 7. ἐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πόλεως δημοσίᾳ ἡμᾶς ἀπε-λαυνέσθω. Simplex p. composito forensi καταγιν. Sic γνῶμα. cf. Lobeck. ad Aj. 801.

Γλαμυρός. Γ-ὸν κ. Γλαμῶδες, ὑγρὸν κ. καιό-μενον δακρύοις ὄμμα. κ. γλ., ἐνυγρόβλης. E. M. S. ἐν Μάντεσιν ἐπί τινων ὀρνέων. Τὰς γ. κατὰ φορ-βὰν. S. Polyid. VI.

Γλαρίς. ἐργαλεῖα τῶν λατόμων ὀνομάζει (Σοφ.) Λείας κ. Γλαρίδας. S. Priam. λιθοξοϊκὸν ἐργα-λεῖον. E. M.

Γλαῦκος. προφήτης. Or. 364. Τούτων δή ἐςι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα κ. ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ Γ-ῳ Πη-δημα. Εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα κ. ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι κ. ἀνθρώ-ποις τὰ ἐσόμενα εἰς τόδε προλέγειν, οἵ τε ἄλλοι πιςὰ ἤγηνται κ. οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖςα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γ-ῳ μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαςον λέγουσι. Pausan. Boeot. et Sch. in Or. ὅτος Ἀν-θηδόνιος ἦν ἁλιεὺς, ἑωρακὼς ἰχθὺν παρὰ τὴν ψάμ-μον βοτάνης γευσάμενον κ. ἀναζήσαντα, φαγὼν κ. αὐτὸς γέγονεν ἀθάνατος (ἀλλ' ἐκ ἀγήραος, ἐφ' ᾧ κατεπόντισεν ἑαυτόν). μαντεύεται δὲ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ Πρωτεὺς, κ. παρὰ Πινδάρῳ Τρίτων, τοῖς Ἀργοναυ-ταις. τὴν δὲ βοτάνην, ἧς ἐγεύσατο, φασίν τινες ἀεί-ζωον εἶναι. et in Apoll. Arg. I. 1310. Γλ-ος, Πο-λύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος. (ἡ δὲ Ἀνθηδὼν

Βοιωτικὴ πόλις, ὡς κ. Ὅμηρος. (Il. II. 508.)) ἁλιεὺς τὴν τέχνην· ὃς πολλῶν ποτε ἰχθύων εὐτυχήσας ἄγραν, μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμὼν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων· ὁ δὲ εἷς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. κ. τ. λ.

Γλαυκός. παρὰ τὸ Γλαύσσω. Γλ - ή. ἰσχυρὰ κ. λευκή. Γλ - ὸν γ. λαμπρὸν, θρασὺ, ἐτιμόν. E. M. Γλ - ός. ὁ τὸ γλυκὺ ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Idem, λευκός. γλ - ή. ἰσχυρὰ, φοβερὰ, λευκή. H. γλ. ἐπ' οἶδμα ἅλιον. Hel. 1517. χλόην. E. S. 258. ἅλα. Cy. 16. Hel. 407. ἐλαίας. I. T. 1101. ὀπώρα. S. Tr. 703. ὁ νέος οἶνος διὰ τὴν λαμπρότητα. Ἀθάνας. Tr. 799. Hec. 754. sc. οἴκῳ. γ - ὰ πόντου θυγάτηρ. Hel. 1473. Πόσειδον — ἢ γ - ᾶς μέδεις εὐσνέμου λίμνας. S. Lnoc. II. ἀτρυγέτου γ - ᾶς οἶδμα λίμνας. S. Oenom. IV. γ - ᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας. S. C. 701.

Γλαυκῶπις. λαμπρόφθαλμος, εὐόφθαλμος. Il. cf. Γλαυκός. μήνη. E. fr. CCIX. Ἀθάνα. S. C. 706.

Γλαύξ. Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί. Σοφ. Athen. v. Λαγός.

Γλήνη. κόρη. Φοίνικαι γλ. γένει' ἔτεγγον. S. T. 1276. αἱματηραὶ τῶν ὀμμάτων κόραι ἔβρεχον.

Γλίδου χοᾶναι. εἰς ὃς τύπους κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων· ἦσαν δὲ πήλινοι. Σοφ. Il. corr. λίγδοι. v. Not.

Γλοιάς. ἡ κακοήθης ἵππος. κ. Πολυδίκη παρὰ Σοφοκλεῖ. κ. Γλοίης, τὸ αὐτό. Γλοιός. νωθρὸς, ἀσθενὴς, ῥυπαρός. H.

Γλυτός. ἐκ βάθρων σ' ἐλῶ ῥυτῆρι κρόων γλ - ὸν ὑπτίου ποδὸς. Σοφ. Il. nates, clunes.

Γλυκερός. γλυκύς. τέκνων γλ - ὸν βλάστημα. M. 1099. γνοὺς ὡς θνατοῖς οὐδὲν γ - ρώτερον αὐγᾶς, Ζῆθι. Valck. D. p. 241.

Γλυκὺς, εῖα, ύ. ἡδύς. opp. πικρός. οἶνος. Cy. 557. γ - εῖαι μέλιτος ῥοαὶ. B. 710. γ - ύτατα κρέα. Cy. 126. οἰωνοῖς γλ. θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. S. A. 30. γ - είας ἡδονῆς ἥσσων. E. Antiop. XXIX. 6. ὕπνου γλ - τάτου φερομένῳ χαρὰν. Or. 159. εἰσάγων γλ - εῖαν ψυχᾷ χάριν. H. 526. γ. τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ. Ag. 1149. φροντὶς. M. 1036. προσβολὴ. 1074. γλ - εῖα ἧσσον εἰς θωπεύματα. E. S. 1103. μεταβολὴ πάντων γλ - ύ. Or. 234. συνυπακουέον τὸ Κακῶν. Κεκωμῴδηται δὲ ὁ στίχος τὸ γ. ἐξ ὑγιείας εἰς νόσον μεταβαλεῖν ἐκ ἕξιν ἡδύ, φήσει μὲν γ'. τις, ὡς ἐκ μὲν κόπου γλυκύτατον ἡ ἀνάπαυσις, ἐκ δὲ πλησίου πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μὲν, ἡδὺ δ' ὅ. ὥστε οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ γλυκύ. κ. τ. λ. et Eust. in Od. A. p. 38. 50. ὅτε ἡ ὑπερβολὴ ἀεὶ κακίζεται, ὅτε μ - ὴ πάντων ἡδὺ ἐξ ἀνάγκης κατ' Εὐριπίδην. et in Il. P. p. 1124. 43. cf. Valck. D. p. 237. τὸ ζῆν γλ. Al. 696. εἰς ὄμματ' εὖνυ φωτὸς εἰσβλέψαι γλ. I. 732. γ - ὺν αὐλῶν ὄιτοβον. Aj. 1203. τοῖς νοσοῦσί τοι γλ. τὸ λοιπὸν ἄλγος πρὀξεπίζεσθαι τορῶς. Prm. 698. τὴν (τροφὴν) πόνῳ γλ - εῖ παρέσχον. S. E. 1145. πόνου μεταλλαχθέντος οἱ πόνοι γλ. S. fr. XVII. τὸν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι χ - ὺ. S. C. 769. ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γ - ὺ. S. T. 1335. τὸ γ. τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γ - ὺ. 1390. ὦ γλ. Ἅιδας. S. Tr. 1040. ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν, ἢ κείνοις γλυκὺς. Aj. 967. cf. πικρός.

γ - εῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκύθου. S. C. 106. εὐφήμως τὰς Ἐρινύας γ - είας φησὶν, ἵνα μὴ πικραὶ αὐτῷ γένωνται. γλυκὺς Ἄγκων. v. Ἄγκων. Γλύπτειν. κνᾷν, ἀποξεῖν, κολάπτειν. χερσὶ γαῖαν γλ - ύσσα. Tr. 1306. κροτοῦσα vel κτυποῦσα. Musgr.

Γλυφίς. ξέσις. τόξων πτερωτὰς γλυφίδας. Or. 274.

Γλῶσσα, etiam in Plur. cf. Γλῶττα.

Epith. δικαία γλῶσσ' ἔχει κράτος μέγα. S. Aload. III. ἐπαινῶ γ - αν εὐφημον φέρειν. Ch. 576. Ἄρα φρονοῦσι γλ - ης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει. Eu. 974. Verto: Nonne illis qui sapiunt vobis, si sapitis, si vota illa recte intelligitis, viam facundiae, bonarum precum, linguae bene precantis aperuit. i. e. utique. τρέφει τὴν γ - αν ἡσυχωτέραν. S. A. 1089. ὀρθὴ μὲν γλ. ἀσφαλὴς δ' ὁ νοῦς. S. Creus. I. ἡ γλ. ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Spt. 424. ἀκόλαστον ἔσχε γλ. Or. 10. θειλίᾳ χαρίζει γλ. 1514. ἄγγελον γλ. λόγων δοῦς. E. S. 204. πωγωνὸν γλ. ἐπίφθονοσοφὴ I. A. 333. διπτύχῳ. Tr. 286. πολλὴν γλ. ἐκχέας μάτην. S. fr. XIV. γλ. ἰδίας ἀποφαίνει. I. 101. φλαύρα. E. fr. XVII. ἀτηρὰ. E. fr. CLVIII. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλ. Prm. 319. πο δ' ἐν μετοίκῳ γλ - αν εὔτυπον φέρει κακὴν. A. S. 995. εὔτροχον γλ. ἔχεις. B. 268. γλ. τοξε σασα μὴ τὰ καίρια. Ae. S. 448. Ζεὺς μεγάλ γλ. κόμπους ὑπερεχθαίρει. S. A. 127. ὃ μ' ἀ σκει γλ. σου τεθηγμένη. Aj. 585. λόγοι θρασ cf. Ἀρέσκειν. γλ. ματαίας μὴ κβάλῃς ἐπὶ χθ καρπὸν. Eu. 821. ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλ. κα S. Tr. 281. αἱ κακαὶ. E. Ep. V. γλ. ματ ζημία προστρίβεται. Prm. 329. εὔφημον ἡμα πρέπει κακαγγέλῳ γλ - ῃ μαίνειν. Ag. 645. πᾶσαν ἴης γλ. S. E. 596. ἀκρατῶς πάντα λέ - σις. ὀδ' αὖ τοιαύτην γλ. ἐν κακοῖς φιλεῖ. Aj. 1 18. τοῦδε μοι ματαίαν γλ. ὦδ' ἀπανθίσαι. Ag. 1 63. σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροῦμαι γλ. Ae. S. 46. Περσίδος γλ. ῥόθος ὑπηνίαζε. Prs. 465. ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλ. οὐχὶ τάρχα πάνθ' ἡγεμόνην. S. Ph. 99. γλ - ης μελίσσης τῷ κατεβρυηκότι. S. Ac. III. VI. κεῖνος ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κεντρομίοις γλ - αις. S. A. 962. γλ. ἄκραν ῥίπτει. Aj. 239. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος. Ag. 1400. τὴν βάρβαρον γλ. ἐκ ἐπαίω. Aj. 1263. Ὀρφεῖ δὲ γλ. τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Ag. 1630. γλ - αν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν. S. Ph. 97. ὃς ἐκ εἴσει γλ - αν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά. Spt. 541. διὰ λόγων πορθοῦντα τὴν πόλιν. terrorem injiciente

S. Adj. in Nom., c. Subst. et Verb. δμ μορφῇ γλ. σου γηρύεται. Prm. 78. ἡ γλ. σου θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει. Aj. 1125. ἡ γλ. ἐν σιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχει. S. Eriph. VIII. ὁμόμοχ'. II. 612. Ὀρφέως γλ. Al. 358. ἡ ταλαίπωρός τε φρὴν. E. E. 334. μή σε γ - ὑπερβάλῃ κακοῖς. H. 924. νεῖκος μέγα γλ. ἐπορίζει. An. 644. καλόν τι γλ. ὅτῳ πίστις παρῇ. T. 1064. ἐκ εἰς σὲ τείνεται γλ. Rh. 876. ο γλ. μισητῆς κυνὸς λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόν Ag. 1230. ὀδ' ἔτι γ - α βροτοῖσιν ἐν φυλακ Prs. 591.

in Gen. διὰ γλ. ἔχειν. An. 95. ἀθώπευτόν γλ. ἀφήσω. 461. πέρας γ. ὀδὲν, μὴ διὰ γλ. E. S. 112. σκάλιον τάνάλωμα γλ. 547. γλ. γὴν παρεῖχον. Tr. 649. γλ. ἄπο σώζοντες 1047. γλ. ψόφον. H. f. 229. γλ. κόμποι. 627. γλ. πικροῖς κέντροισι. H. f. 1288. ἄ γλ. ἐνοπαὶ. E. E. 1302. μείλιγμα κ. θελκτ Eu. 874. ἐκ ἔτι γλ. κρατεῖν σθένω. S. E.

ῷ δ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλ. λέγω. S. C. 936.
κρατῆς. Prm. 884. ὑπὸ τῆς μανίας δ' κατέ-
τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ παίσσα, ὅπως μὴ γλ.
κριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε. Ch. 263.
νάμενος ἐχεμυθεῖν γλ. ἕνεκα p. ἀδολεσχίας,
ρίας, ϛωμυλίας. δίκας ἐκ ἀπὸ γλ. κλύοντες.
313. non ex ore causidicorum, sed ipsi.
θονεραὶ γλ-ας ἐξῶσαι ὀδύναν. S. Ph. 1142.
ν ἄβυλον ϛάσιν γλ. ἐπήρατε; S. T. 635.
ρυφαῖον ἐδὲν ἐ διέρχεται. S. fr. XVIII.
Dat. γλ. σὺ δυνὸς. S. C. 806. τῶτό σ' εἶ-
ἔχω γλ. M. 466. γλ. αὐχῶν τάδικ' εὖ περι-
. 582. γλ. ἐδὲν πιϛὸν. H. 895. χαρακτὴρ
ἐν γλ. S. Ἑλέν. Ἀπαιτ. παντὸς ἂν λόγυ
γλ. θυγόντα κ. πανουργίας. S. Ph. 408. γλ.
κ. σοφῷ 440. ἄνδρα γλ. θρασύν. Aj.
θρασύγλωττον. δυϛειδὲς σῶμα κ. δυϛώνυ-
γλ. σοφὸν τίθησιν. S. Aload. XI, 10. οἱ
. θρασεῖς. S. Phryg. I. πάντων κιγχαζόν-
λ-αῖς βαρυάλγητα. Aj. 199. λέγοντες ἄλλα
λν. 453. γλ. κατασχὼν δῆμον. E. S. 425.
λ. σύντονα γράμμασιν αὐδῶ. I. A. 117.
ράκοντος. B. 767. γλ. πικρότης ἔνεϛί τις.
1014. γλ. διαψαίρυσα μυκτήρων πόρυς.
CCXIII. γλ-αις πονηρῶν προϛατῶν φη-
νι. E. S. 243. δειλίᾳ γλ. χαρίζει. Or. 1514.
ῆς δειλίας χαριτογλωττίζεις, ἕτερα κατὰ ψυ-
χων κ. φρονῶν.
κεφ. βῶς ἐπὶ γλ. μέγας βέβηκεν. Ag. 37.
. χρυσέα κλῆς ἐπὶ γλ-ᾳ βέβακεν πρ. Εὐ-
θῶν. S. A. 1052.
Acc. τὴν γλ. ἰσχύειν. Hec. 1188. μ' ἀφεῖ-
H. 991. ἄγαν γ' ἀφῆκας γλ. εἰς τὸ σύμφυ-
An. 955. ἦν ταράξῃ γλ. I. A. 1542. ἦν
λ. δάκῃς, κομιοῦς γενήσει κ. λαλίϛατος. Cy.
εἰ μὴ καθέξῃς γλ. E. Ag. III. γλ. ἂν τάδ'
. Ag. 1026. aut p. γλῶσσαν γ'. haec effu-
t animus praecurrens, aut κατὰ τάδε,
m in his effudisset loquacitatem suam.
τύχᾳ νέμων. 693. p. εὐθύνων κατὰ τύχην.
γκλείσας ἔχει. S. A. 180. εἰ μὴ γλ. ἐγ-
κ φόβος. S. A. 505. ὅτ' ἄρα — διοίσει γλ.
r. 322. προκομίσειεν αὐτῆς τὴν γλῶσσαν,
ξῆται. cf. Διαφέρειν. κὐ κατὰ γλ. κλύων.
τὰ δὲ ἀνοιμώζοντος ἤκουσα κατὰ τὴν γλῶσσαν.
σαλγία. ϛλυφία. H. ϛωμυλία, ἀδολεσχία.
ωαργον (ἦθος), ϛόμαργον, ταχύγλωσσον. H.
αργον γλ. M. 525. σοὶ μὲν ἡ γλ. μείζων.
).
σημα. Κάμακος γλ. διπλάσιον. Ae. ἐν Νη-
a Pind. N. VI, 85.
τα. γλῶσσα. ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλ-
η. Ae. fr. 416. ex Athen. V, 217. cf. ὅτι
ἐπὶ ϛόμα. v. Στόμα.
ίν. ἡ ἀκλς, ὃ λέγει ὁ Ὅμηρος Ὄγκον. Il. Δ.
ονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλ-ῖνι. S. Tr. 681.
μός. v. γνάθος, σιαγών. γν-ῶν ἀπέῤῥεον.
1.
ος, ἡ. v. γναθμός. — de rupe, igni,
gine. γν. πλήρης. S. fr. LXIII. χαλινὸν
ν γ-οις. Al. 495. λαιψηραῖς. 497. βορὰν
θέσθαι γ-οις. Cy. 288. τὴν γ. πλήσειέ
. πάρες τὸ μάργον σῆς γ. 309. γ-ᾳ δῶ-
θύος δ' ἠσημένος. E. Aut. III. 5. Κυκλω-
ἀνδροβρῶτα. Cy. 92. γ-ον παίσας καλῶς.
III, 17. δράκοντες ἔφερον τέκνα γ-οις.
Ph. 1145. ἐνδακῶσαι ϛόμα γ. H. 1223. ἐγκάψαν-
τες αἰθέρα γ. Cy. 625. ψευδόδειπνα πολλὰ μαρ-
γώσας γ-ᾳ. Ae. Phineus. 238. κρυμὸν φέρων
γ-οισιν ἐξ ἀμφημέρυ. S. Ποιμ. VI. ex Su.
Σαλμυδησσία γ. ἐχθρόξενος ναύτησι, μητρυιὰ
νεῶν. Prm. 727. ἐοικυῖα ὄνυ γ-ῳ. cf. Σαλμυ-
δησσία. ἀδαμαντίνυ σαγηνὸς αὐθάδυ γ-ον. 64.
ἐξοχὴν πετρίνην, ἢ τὸ ἄκρον τῦ σιδηρῦ ἥλυ κ.
ὀξύτητα ἢ τὴν ἀναιδῆ κ. ϛωμύλον αὐτῦ γ. κ. πα-
ρείαν, τραχεῖαν, maxillam, dentes. πελεκίων
γ-οις. Cy. 394.
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες γ. ἀγρίαις λευρὰς
γύας. Prm. 368. νόσυς, σαρκῶν ἐπαμβατῆρας
ἀγρίαις γ. λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Ch.
277. φρόνημα τῦ θανόντος ὃ δαμάζει πυρὸς
μαλερὰ γ. 361.
Γναθῶν. τὴν γνάθον παίειν. χοῖρον ἐν γ-ῶντι
κριβάνῳ θήσω. Ae. fr. 319.
Γνάμπτειν. κάμπτειν, κλῶν, πείθειν. Γν-ψει
γ. ἐδὲν τῶνδέ μ'. Prm. 995. ἐπικλάσει.
Γνάπτειν. v. κάμπτειν, γνάμπτ. ἱππικῶν ἐξ
ἀντύγων ἐγν-ετ'. Aj. 1031. ἐξαίνετο, συρόμενος
κατεκόπτετο. γν-όμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ. Prs. 574.
συντριβόμενοι, κατακοπτόμενοι.
Γναφεύς. ὁ λευκαίνων τὰ ἱμάτια· κναφεὺς δὲ,
ὁ τὰ δέρματα ξύων (βάπτων). Ch. 756. τῦτο οἱ
παλαιοὶ Ἀττικοὶ διὰ τῦ κ. ἔλεγον, κοινὸν δὲ τὸ διὰ
τῦ γ. κνάφος δέ ἐϛιν ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύυσι τὰ
ἱμάτια. τῦτο οἱ νεώτεροι διὰ τῦ γ λέγυσι παρὰ τὴν
γνάψιν. Κναφεὺς μὲν ὖν παρὰ τὸ Κνῶ, ὃ σημαί-
νει τὸ ξύω. Γναφεὺς δὲ, παρὰ τὴν τῦ φάρυς
γνάψιν, ἥτις ἐϛὶ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Natr.
Γνήσιος, α. ὁ μὴ νόθος, ὁ ἐκ τῦ αὐτῦ γεννη-
θείς. Z. opp. ἐκ σκοτίας γενήσεως, ἀπὸ τῶν παλ-
λακῶν. de animo. — παῖδας γν. An. 942. νυμ-
φευμάτων. 192. παιδῶν γν. τυχεῖν. H. 1455. τοῖς
γν. πολέμιον πεφυκέναι. 963. νόθοι γν-ων ἀμεί-
νονες. An. 639. τῶν γ. ὀδὲν ἐνδεεῖς. E. Andro-
med. XXIV. p. ἥσσυς. ὁ νόθος τοῖς γν. ἴσον σθέ-
νει. ἅπαν τὸ χρηϛὸν γν-αν ἔχει φύσιν. S. Aload. X.
γν. φρένα. E. fr. B. 28. 7. φρονῦντα γν-ια.
H. 963. γν-ίως ἐλεύθερον. Al. 681. φρονήμα-
τος. S. Iphig. II.
Γνόφος. δνόφος, σκότος, νέφος. γν. κ. θηρσὶν
αὐτὸς (θεὸς) γίνεται παρεμφερής. Ae. fr. 291.
Γνοφώδης. ζοφώδης. γν-η αἰθέρος φυσήματα.
Tr. 79.
Γνῶμα, τὸ. v. γνώμη, γνωμάτευμα, γνῶσις,
νῦς. — ψῆφος, ἀπόφασις. ἐν δὲ πάντων γν. ταὐ-
τὸν ἐμπρέπει. Her. 408. κἀγὼ τοιῦτυ γν. κοινω-
νὸς ὢν ψηφίζομαί τι δρᾷν. Ag. 1353.
ἔχοις ἂν γν. S. Tr. 593. γνῶσιν, ἕως ἔ πε-
πείρασαι, ἤτοι νῦν.
Γνώμη et a.ποιά τις διάθεσις. B. Anecd. προς-
δοκία, λογισμὸς, φρόνησις, σκέψις, σύνεσις, νῦς,
ἀπόφασις, ψῆφος, — θέλημα, βυλή.
Epith. γν. μιᾷ συνεχωρείτην. Hec. 127. διαθέ-
σει, σκοπῷ. εὐμενῆ γν. ἔχειν. Or. 120. ἀμεί-
νονα. Ph. 1207. ἀμείνυς. E. Beller. XXII. σύ
μοι γν. ἔχων χρησὰς ἀπορθοῖς. S. A. 637. τὰ
βέλτιϛα ἐμοὶ κ. λυσιτελῦντα διανοούμενος. γν. δι-
καίαν κἀγαθὴν. H. 427. 240. S. E. 551. γν.
ἀρίϛη μάντις. Hel. 763. ἀθάνατον. 1021. εὐγε-
νεϛάτης. 1703. σοφῆς. I. 1313. λίαν σοφὴν. E.
E. 296. μὴ γν. ὑποϛήσας σοφὰς. Aj. 1092. ἐχ

αἱ σοφαὶ γν. ἐμποδίζονται θαμά. S. Ph. 432. γν-ας λειπομένα σοφᾶς. S. E. 474. τῷ συνετῷ νῷ. μεγάλην. E. E. 372. βραχείᾳ. H. 644. μαλακῇ. I. A. 601. θυμῷ κρείσσονα γν. ἔχειν. E. Teleph. XVII. γν-ην ἐνεῖναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν. E. E. 296. κοινὰ γν-α. Hec. 190. ἐν ἀμετέρᾳ. M. 424. διδύμα πραπίδων γν-α. An. 481. ὑπὸ γν-ας πολιτῶν ἀσυνέτῳ. I. A. 368. γν-α ἄκαιρος ὄλβῳ. I. T. 419. γν-αν σώφρον' ἀθάνατον. B. 1000. δικαίας. I. T. 1469. ὑσέραισιν. E. S. 1083. πολλαὶ κ. δυςάρεςοι. I. A. 26. ἐλευθέρας γν. διώκειν. E. Antiop. XIV. γν. δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ. S. T. 608. τούτοις ἀντίαν γν. ἔχω. E. S. 198. σφαλεῖσα. I. A. 1542. γν. πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἐςάναι. S. A. 640. ἀλλοκότῳ γν-ᾳ τῶν πάρος. S. Ph. 1192. τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρω γν-ας. S. Tr. 845. ἀδίκῳ. B. 995. γν-ῶν δυοῖν θάτερον βυλήσεται. Prm. 867. σώφρονος γν. ἁμαρτεῖν. Ag. 1664. τὸς ἐλευθέρυς φρενῶν γν. δέλαις. S. Tr. 53. πρὸς κενὰς γν. λέγειν. S. A. 753. ἰδίᾳ γν-η σέβῃ θνητὸς ἄγαν. Prm. 544. θελήματι. εἰ κ. σῆς δίκα γν. λέγω. S. E. 547. εἰς δὲ τὴν χείρω τρέπει γν. E. fr. dub. XXVII. M. δυςφόρως ἐπ' ὄμμασι γν-ας βαλοῦσα. Aj. 51. τὸν νῶν αὐτῷ διαφθείρυσα. γν. ἀπόσης πῆμα γίνεται μέγα. Eu. 740. ψήφυ μιᾶς. ὁ δυνατὸν, τὸς ἀνοήτυς τούτων γν. προδιδάσκειν. 163. τὸς μωρὸς τὴν διάνοιαν κ. μηδὲν τούτων αἰσθανομένυς. ἀφθίτυς γ. ἀμετατρέπτυς. Σοφ. Μυσοῖς. H. κριτὴς γ. ἐμῆς. E. S. 1053. τῆς ὑμετέρας γν. φίλος. Tr. 784. ἔξω ἐγενόμην γν. ἐμῆς. I. 926. ὅτ' ἐραςὴς τῆςδε τῆς γν. ἔφυν. S. T. 601. ἐκτὸς γν. ἐμῆς σωθεὶς. S. A. 330. ταῖς ἐμαῖς γν. πεισθεὶς. S. T. 525. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γν. ἐμὴν. Ae. S. 457. θαρσεῖν κἄνευ τῆς ἐμῆς γν. ἐπαινῶ. S. C. 665. κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα κ. φρένες διάςροφοι γν. ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς. Aj. 448. εἰ ταύταν τούτῳ γν-αν ἴσχεις. S. Ph. 853.

s. *Adj. in Nom.* ἥνικ' ἂν γν. πέσῃ. E. E. 426. ὡς προμνᾶταί τί μοι γν-α. S. C. 1075. γ-αι πλέον κρατῆσιν, ἢ σθένος χερῶν. S. fr. XXI. κοινὸν Τύχη, γν. τῶν κεκτημένων. Ae. fr. 273. οἷς ἡ γν. κακῶν μήτηρ γένηται. S. Ph. 1360. γν-η φίλων. 1467. γν. εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρυ πρόςεςι. S. A. 719.

in Genit. ὐκ ἀπὸ γν. λέγεις. S. Tr. 389. ὐκ ἄνευ συνέσεως, ἀλλ' ἀρεςά. ἡγυν κἀμοὶ ἀρέσκει. γν. τις δαιμόνων ξυνήψατο. Prs. 721. συνήργησεν αὐτῷ, ἐβοήθησε. ἀπὸ γν. φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eu. 665. ex animi sententia. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν γν. ἀποσφαλεῖσιν. Prs. 390. προςδοκίας ἁμαρτάνυσιν. ὁ γ. πρὸς βίαν παρασπάσει γν. S. C. 1185. γν. ὁδὸν. H. 290. κατὰ γν. φύσιν. 377. v. Κατά. ἦλθε γν. ἔσω. 510. μετάςασις γν. An. 1005. γν. ὐκ ἄπειρος, ὥςθ'. S. A. 1250. γν. μέτα. I. A. 923. γν. ἄκυσον. I. T. 1012. γν. πονηροῖς κανόσιν. E. E. 52. θδὲν γν. μετέχυσα. E. fr. CLVIII. γν-ας ἐξέςαν. I. A. 136. ὑπὸ γν-ας ἐσορᾷν τὸ δέον. 565. γν. κρατῆσαι. Aj. 484. πῇ γν. ποτ' εἶ; S. A. 42. ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρύσης λέγει. πρὸς τὸ κέρδιςον γν. τραπεὶς. Aj. 745. τὴν ἀμείνονα βυλήν. γν. ὐκ ἄπειρος. S. A. 1250. ἄτερ γν. τὸ πᾶν ἔπρασσον. Prm. 456. χωρὶς φρονήσεως. εἰ μὴ ψευσθήσομαι γν. S. Tr. 714. διαμίρτοιμι. ὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς, θθ' ὅποι ρει; S. E. 922. ποῖ γ. πέσω. S. Tr. 70 γν. γ. ὅ με χρὴ λέγειν. S. C. 594.

in Dat. κἄνευ θεῦ τις τοῦτό γ' ἂν γν. S. C. 403. ἦλθε τοῦτο τῶνειδος τάχ' ἂν ὀ σθὲν μᾶλλον ἢ γν. φρενῶν. S. T. 524. ὁ γν. τίνι. 527. οἱ κακοὶ γν-αισι. Aj. 9 νικᾷν τὴν Κύπριν. H. 1304. λογισμῷ. γ. λελειμμένος. E. S. 904. γν. φρονοῦντες. tiop. IX. γ. ἀνδρὸς εὖ οἰκοῦνται πόλεις. γν. σοφὸς. E. Chrys. III. ταῖς ἐμαῖς γ-αισιν ὄντες. H. f. 248. κἀγὼ γν. ταύ μαι. S. Ph. 1448. συγκατατίθεμαι. ἢ γν. S. C. 316. τὸν οἰωνὸν γν. ςομίων ἄτερ ε Prm. 287. θελήσει οἰκείᾳ, θελήματι ἐμῷ. κ. πάλαι κατείχομεν γν. S. C. 1252. ὅτ τάδ' ἐςὶν ἐν γν. φίλα. Aj. 1038. γν. σο ναι. 1375. τέχνα τέχνας ἑτέρας πρᾶχει κ. S. Ph. 139. γ. κυρήσας, ὁθ' ἀπ' οἰωνῶν S. T. 398.

in Acc. τόδ' εἰπὸ μὴ παρὰ γν. ἐμοὶ. Α κατὰ γν. Hec. 867. εἰδέναι γν. ςρατῷ. 2 ψῆφον, τὴν ἀπόφασιν. ἀπεφηνάμην. E. γ. ὑφαιρεῖ τὴν ἐμὴν. Rh. 834. ἐς ἀνδρὸ γν. κατέσχον. Cy. 348. σοφὸς γν. ἀνηρ. syph. I. 12. ὐχ ὁμοίως ἀεὶ τὴν γν. ἔχο Epist. V. 24. τὸ γ. ὀρθοῦσθαι γν-αν. ὠρθωσας ςόματος γν. Ag. 1476. τὰς βρο σκοτίζων. E. Oen. V. ἀβούλυ κ. κακῷ γν. S. E. 546. κακοτρόπυ. ἐγὼ ὑμῖν τὴν ἐμ λέγω. Ag. 1349. Διὸς γν. φοβηθεὶς. Prm εἰ πάλιν γν. μετοίσεις. S. Ph. 962. τοι γν. S. E. 1021. χρῆσθαι μὴ κατὰ γν. Hec. 867. κατὰ θέλησιν. γν. μὲν ἴσθι μ φθερῶντ' ἐμὲ. Ag. 932. καιρὸς πάντω ἴσχων. S. Ph. 837. ἐκμαθεῖν γν. S. ἀγαθὸς ὢν γν. ἀνὴρ. S. T. 687. συμβαλ 1151. p. πρόςεχε νῶν. παρὰ γν. λέγω. κατὰ γν. ἴδρις. S. T. 1087. ὁ γ-αν ἴσ E. 214. εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γν. ἔφυν. S. ψεύδει ἡ 'πίνοια τὴν γν. S. A. 389.

Γνώμων. συνετός. Σοφοκλῆς. H. ὁ κομ ἂν θεσφάτων γν. ἄκρος εἶναι. Ag. 1129. σκειν θέσφατα γν. S. fr. CV. 75.

Γνωρίζειν. ἐπιγινώσκειν, ἀναγινώσκειν, δάσκειν, δεικνύναι. σημεῖ' ἰδὼν ἀσπίδων Ph. 144. ἐμῶν τι πημάτων ἐγ-σε. Al. 56 λευσμὸν. B. 1086. ἔμελλε γ-εῖν ταύτην 1567. ὅςτις γ-εῖ μ' ἰδών. E. E. 630. γν- φίλτατα. I. 525. ὐκ ἂν αὐτὸν γ-σαιμ' 379. τοῦργον ὡς ὁ γ-σοιμί σε τόδε. S. B. 1114.

κληδόνας τε δυςκρίτυς ἐγ-ισ' αὐτοῖς. Pr p. διώρισα, διέκρινον, ἔδειξα.

Γνωρίμως. γν. αἰνίζομαι. E. E. 946.

Γνωσιμαχεῖν. τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἀσθένειαν, τὴν δὲ τῶν ἐναντίων ἰσχὺν· ἄλ γνόντα, ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτῷ μάχην χιάσαι ἢ μετανοῆσαι. H. χρὴ γν. τὴν ἡλικί θ' ἁμήχαν' ἐξῶν. Her. 706.

Γνωςός. vid. γνωτός. ἀντὶ τοῦ γνώριμος Ἑρμιόνη. Lex. Sang. ὐχ ὥςτε γ' εἰπεῖν S. T. 361. ὐχὶ ξυνῆκα ὅτως, ὥςτε εἰπεῖν σμένον, ὃ ἐνόησα. Herm. monet, Γνωτό notum, γνωςόν vero, quod nosci

ἐύγνωστον et δύσγνωστον. ἐγὼ ξένοισιν — γν-ὸς γενέσθαι. Ch. 697. S. Hermion. III. Γνωτός. cf. γνωστός. γνωτὸν θείῃ. Hel. 41. ὅτ' ἐκ θεῶν τε γν-ὸν. S. T. 396. γνωστὴν, ἐγνωσμένην. ἐκ ἐφάνης γιγνώσκων ὅτε ἀπ' οἰωνῶν ὅτε ἀπό κτίνος ἐκ τῶν θεῶν. ἐπιμονὴν ὁ λόγος ἔχει τὴν κατ' ἀλήθειαν. ὅτι ὅμοιον παρὰ τῷ φιλομήρῳ Σοφοκλεῖ τὸ, Γνωτὰ κἀκ ἄγνωτά μοι, κ. τὸ, Ἡδὺς ὐδὲ μητρὶ δυσχερὴς, κ. τὸ, ὅτέ τι τῷ μὴ θανεῖν προμηθὴς τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα. Eust. 645, 16. ὥσπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα βαιῶν γν. γένοιτ' ἀνὴρ. S. Inach. I. γ-ὰ κἀκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες. S. T. 58.

Γοᾶσθαι. κωκύειν. γ-σθέ με. Tr. 289. ὁ γοώμενος. I. 639. τὴν Ἥρ. ἐξοδον γ-μένην. S. Tr. 51. 937. γ-ται δήποθεν κατάπτυστον. Ch. 627. γ-σθ' ἀβροβάται. Prs. 1064. γ-τὸ δ' εὐνὰς. S. T. 1249. Alia omissi augmenti v. in Γυμνῆν.

Γογγύλον. Ὡς τὸ δρυμὸν κ. ὁ δρυμὸς κ. τὰ ἄλλα, ὅτω διγενὲς κ. τὸ Μόρον κ. ἀρσενικὸν μὲν αὐτῷ ἐν τῷ· Φοινίσσαι γ-ον μόρον. S. fr. 40.

Γοεδνός. al. γόεδν. γοερός. απριγδ' ἄπριγδα μάλα γ-ὰ. Prs. 1049. λίαν λυπηρῶς κ. γοερῶς ἱλλω τὰς τριχὰς τῷ γενείῳ μῷ. ἤτοι ἔδνα κ. δῶρα τοῖς γνόοις κ. τοῖς θρήνοις διδόμενα. διαίνομαι γ. ὀν. 1033. γ-ὰ ἀνθεμίζομαι. Ae. S. 73. τὸ ἄνδος τῶν γόων ἀποδρέπομαι. αἰδοῖα κ. γ-ὰ κ. τὰ χρεῖ ἔπη ξένοις ἀμείβεσθ'. Ae. S. 197. Sch. κἀκ ἄχρεῖ'.

Γοερός. λυπρὸς, πενθικὸς, θρηνῶδης. νόμον ἱεῖσα γ. Hel. 189. ἥξει τι μέλος γ. γ-αῖς. Hec. 84. δάκρυα. Ph. 1560. γ. φρενὸς. E. E. 126. μελίζειν πάθη γ. θανατοφόρα. Ag. 1177.

Γόης. Ἀττικῶς. κόλαξ Ἑλληνικῶς. Moer. Α. μάγος. H. ἀπατεὼν κ. φαρμάκων ἔμπειρος. γόης. Ἀττικώτερον τὸ μάγος. γοητεύοντα. ταῖς γνώμαις πολλαῖς κ. συνεχέσι τὸν ἀκροωμένοις διαμαλάττοντα. Πλάτων. Phryn. Unde γοητεύειν. i. q. μαγγανεύειν. in Aristoph. Plut. ἐπῳδὸς κ. γ. H. 1038. B. 234. κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Ch. 814. τὸν τῶν γοήτων, οἳ ὡς ᾠδῇσι πειθόντες τὴν πόλιν.

Γόμος. τὸ φορτίον. μέγ' ἐμπλήσας γ-ον. Ae. S. 446. conjeci γόμος et ἄκη γε μείζω. remedia. v. χρῆμα.

Γόμφος. σφὴν, τῶν ξυλῶν ἁρμογή. H. ἧλος. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γ. διαμπὰξ. Ae. S. 941. σφέγγ' ὠμόσιτον προσεμεμηχανευμένην γ-οις ἐνώμα. Prs. 526. ἧλοις.

Γομφῶν. ἠλῶν, σφηνῶν. γεγόμφωται, σκάφος σφέβλασιν ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον. Ae. S. 443.

Γονεύς. cf. Γενέτας, γενέτωρ. ἃ τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔσται δηλήματα. S. T. 1495. γ. δ' ἔμφρονες. 436. γονέων ἐκτίμας ἴσχουσα πτέρυγας γόων. S. E. 241. ὃς τῶν γ. ἐπιλάθεται. S. E. 146. ἀρᾷ γ-σιν. Al. 717. γ-έας ὑβρίζειν. E. E. 257. τοὺς θρέψαντας γ-εῖς τιμᾷν. E. Antiop. IV.

Γονή. γόνος κ. γονὴ τὸ σπέρμα τῷ ἀνδρὸς, ὃ παραλαβοῦσα ἡ γυνὴ κ. θάλψασα κ. τὸν τεταγμένον χρόνον κατασχοῦσα, ἀποτίκτει. In Ph. 1591. Ζηνὸς ταμιεύεσκε γ-ὰς χρυσορύτους. S. A. 950. γ-αὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων. S. E. 1232. τέκνων δίπτυχος γ. M. 1136. ἀπὸ χρυσέας γ-ᾶς ἔβλαστεν. 1256 αἳ δι' ὠδίνων γ. Ph. 358. πικραὶ. H. 1082. ἐξευρεῖν γ-ὰς. I. 328. παίδων γ-ὰς σπεῖραι. M. 717. ἀνύμφευτον γ-ὰν. S. A. 980. Ἰλλυρὶς γονὴ ἀντὶ τοῦ γενεά. γράφεται δὲ κ. γυνὴ· ὁ δὲ Καλλίστρατος γύη ἀντὶ τοῦ γῆ. χρῶνται γ. ὅτως. Σοφ. Τριπτολέμῳ. H. Not. γ. κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν. 641. ὃς μηδὲν ὢν γ-αῖσιν. Aj. 1095. θῖνες νεκρῶν τριτοσπόρῳ γ-ῇ ἄψωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν. Prs. 815. ὦ γ-ῇ γενναῖε. S. T. 1469. non genitus parentibus incestis. γ-ῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ. S. C. 1294. πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γ-ῆς μολεῖν. Ph. 1591. οἷς ὁμόθεν εἶ κ. γονᾷ ξύναιμος. S. E. 156. οἷς ἀδελφὴ τυγχάνεις. εἰσὶ χἀτέροις γ-αὶ καὶ κ. θυμὸς ὀξὺς. S. C. 1192. χέρσῳ τεταρσκελεῖ γ-ῇ. S. fr. XXIII. μία γ-α. E. Alex. XII. 6. τῆς Δαρδανίᾳ γ-ᾶς. Tr. 1290.

τὰ ἀπ' αἰθερίᾳ βλάζοντα γονῆς. E. Chry. VII. 10.

Γονίας. εὐχερής. Αἰσχύλ. Ἀγαμέμν. H. v. Not. et Γόνιος.

Γόνιμος. γ. μέλεα. E. E. 1209. γεννητικός et εὔκαρπος. H.

Γόνιος. χειμὼν πνεύσας γ-ας ἐτελέσθη. Ch. 1060. p. γονίμης αὔρας. Herm. πνεύσας p. πνεύσης. Schol. γονίας. ἄνεμος ὅταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα.

Γόνος, ὁ, ἡ. υἱὸς, θυγάτηρ, τόκος, γέννημα. τὸν Διὸς ἄλκιμον γ. S. Tr. 956. πιεσὸς Ἀταλάντης γ. S. C. 1322. Ζηνὸς. S. Tr. 1106. Λοξίᾳ. I. 78. ὁ Λατοῦς. I. T. 1234. Διὸς. An. 275. Πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἐκθετον γ. An. 70. γ. πλουτόφθορον ἔρμαιαν δαιμόνων δόσιν τίοι. Eu. 935. τὰ σπέρματα. πατροξερῆ. Ch. 250. τῷ δυσμόρῳ πεπτῶτος Οἰδίπου γ. S. A. 1018. ἄρσενός δ' ὁμῶ γ-ον. Ch. 498. cf. παιδὸς βλαξὰς. S. T. 717. τὸν γεννηθέντα παῖδα. Adde λόχευμα χρυσόμαλλον ἀρνός. Or. 999. παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα p. υἱός. S. A. 626. Nos, der Sproß von Sohn et σπέρματος ἀποφθοραὶ παίδων. Eu. 182. cf. ad παῖς notata. αἰγές τ' ἐπιμαξίδιον γ. ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν. B. Lex. Ψάκαλα. γηγενῆ. B. 994. τεὸς. Her. 911. ὠκύπειν Μαιάδος γ. Hel. 248. ὁ καινὸς. I. 1202. ὁ μαντευτὸς. 1209. Λατοῦς εὔπαιδα. H. f. 689. Θέτιδος ἐνάλιον. E. E. 450. Αἰαντος δίκαιος γ. E. fr. CXC. τοὺς Ἡρακλείους θυλώσων γ. Her. 817. οἱ γ. βελτίονες. Meleag. IX. δύσηνον. Rh. 918. Ζεὺς ἐφάπτωρ χειρὶ γ-ον φυτεύει. Ae. S. 314. ἄλλον τίκτει γ. I. 356. τὸν σὸν οἰκτείρω. Rh. 905. σώζοντα τὸν αὐτῷ γ. I. 965. ἢ κ. ζερήσεις τῆσδε τὸν σαυτῷ γ. S. A. 574.

Nom. pr. ὁ Σεμέλης. B. 278. Ἕκτορος. Tr. 1135. Ἀτρέως. Hel. 1557. Πρωτέως. 793. ὁ Σισύφου. I. A. 1362. ὁ Δαέρτου. I. T. 533. S. Ph. 366. Πηλέως. Rh. 186. S. Ph. 333. Ἀλκμήνης. Aj. 1303. ὁ Τυδέως. S. Ph. 416. τὸν Ἀχιλλέως γ. 1221. Αἰγέως γ. Θησεὺς. S. C. 549. Πελίου. Tr. 1128. ἐπεὶ θανὼν Ἀντίλοχος αὐτῷ φῳδὸς, ὃς παρῆν, γ. S. Ph. 425.

τὰν κύκνου γ-ον. I. A. 794. γ. τε μήλων. S. Dan. 3.

Γόνυ. v. γοῦν. οἱ παλαιοὶ ἱκετεύοντες ἐδρίττοντο τῆς γενειάδος κ. τῆς χειρὸς κ. τοῦ γόνυος τῆς μὲν γενειάδος, ὡς κατανεῦσαι κ. εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἴ γε δέησει τοῦτο ποιεῖν· τῆς δὲ χειρὸς, ὡς ἐνεργῆσαι· τοῦ δὲ ποδὸς, ὡς βαδίσαι. In Or. 339. cf. Γένειον fin. et Ψαύειν.

Epith. τὸμὸν κάμνει γ. Ph. 850. διάδοχόν σοι γ. τίθημι γαῖα. Tr. 1307. παλίρροπον. E. E. 492.

De supplicib. πρὸς πατρῴων προσπεσόμενοι γ. H. f. 79. ἐκ ἄχρωστα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χερῶν.

Hel. 837. πατρὸς ἴδι πρόσπεσε γονὺ λιταῖς σφαγάς. Phaëth. Herm. II. 73. πρόσπιπτε Ὀ. γόνυ. Hec. 339. ἀμφὶ σὸν πίπτω. 787. περὶ γ. Ἑ. χεῖρας ἱκεσίως ἔβαλον. Or. 1414. ἑλίξας ἀμφὶ σὸν χεῖρας γ. Ph. 1616. προσπιτνῶσ' ἐμὸν γ. E. S. 10. 43. ἀμφὶ πιτνῶ. Hel. 900. προσπιτνῶν. H. f. 1207. Ἑ. γόνασι προσπεσών. Or. 1332. σοῖς προστίθημι γ. ὠλένας. An. 896. γ. προσπεσὼν πατρός. H. f. 986. προσπιτνῶ σε γ. S. Ph. 485. γ. σὸν ἀμπίσχειν χερὶ. E. S. 165. περιπτύξαι. I. A. 992. γ. ἐξάπτω σέθεν τὸ σῶμα τἐμὸν. 1216. τῷδε περὶ βρόχῳ ἔβαλε γ. B. 619. γ. σοῖσι σῶμα δῦσ' ἐμὸν. I. A. 1221. γονάτων σῷ τεκόντος ἐξαρτωμένη. I. T. 363. ἥψω γ. τῶν ἐμῶν. Hec. 245. ἰζ' Ἀ. ἱκέτις γ. Hec. 147. τῶν σῶν γ. πρωτόλεια θιγγάνω. Or. 382. γ. τῶν σῶν ἱκεσίᾳ γίγνομαι. M. 710. πρὸς γ. σε ἱκετεύομεν. 853. σῶν γ. ἐ μεθήσομαι. H. 326. γ. ἐπὶ χεῖρα βαλοῦσα. E. S. 272. τῶν σῶν πάρος πιτνοῦσα γ. An. 574. ἀπ' ἐμῶν γ. σπασθεῖσαν. Hec. 92. εἴ με γ. ἀπώσαιτο. 742. καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ. 561. κάμψας γ. 1150. εἰς γῆν γ. καθεῖσαν. I. T. 332. ἔσφηλεν γ. γέροντος. Her. 130. γόνατα μὴ χρώζειν. Ph. 1619. ἐξαναςῆσαι γ-υ. M. 1215. ἐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον ἢ τὸ σὸν γ. I. A. 911. ἐς δὲ γόνατα πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον. S. C. 1607. ἐλαφρίζον γ. E. Meleagr. VI. 8. παλαίσματα γ-τος κονίαισιν ἐρειδομένη. Ag. 64. ἄϋπνος, ἐ κάμπτων γ. Prm. 32. ἄσμενος ἂν κάμψειεν γ. 396. κλίνειεν.

Metaph. Ἀσία δὲ χθὼν — αἰνῶς ἐπὶ γ. κέκλιται. Prs. 926. πάντες ἐπέκυψαν κ. ἐφθάρησαν. Ἢ ἐπὶ γ. Ἀσίας γῆ πέπτωκεν, ὀλοφυρομένη, ὃς ἀπώλεσε. Τινὲς δέ φασιν ἐπὶ γόνυ αἴας, κατὰ πρόςωπον τῆς γῆς. Τεταπείνωται κ. καταβέβληται ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων ςῆναι διαπηρώσει σκέλους. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν. S. cf. σθένος ἐκολόσθη. 1029. cf. γονυπετής.

Γονυπετής. γονυκλινής, ταπεινός. Γονυκλινής. ἐπὶ γόνυ πεσών. τὴν δὲ γυναῖκα τῷ βαρβάρῳ γονυκλινὴς ὢν ἐθεράπευσεν. Su. ἔδρας. Ph. 300. ὡς τῶν Φοινίκων διὰ γονυκλισίας τιμώντων τὸς βασιλεῖς. et ἀντὶ τῷ γ-ῶς. et γ-ῇ προςκύνησιν προςκυνῶ σε.

Γόος. θρῆνος, ςεναγμός.

Epith. ὑμεναίων γ. ἀντίπαλος. Al. 925. κακόγαμβρον. Rh. 260. ποῖον ἀμιλλαθῶ γ. Hel. 164. εἰς τίνα γ. H. f. 1025. τὸν αὐτὸν ἔγειρε γ. E. E. 125. ἰήϊον κλύων γ. 1211. ἀφεῖσα τὸς γυναικείως γ. Or. 1022. πικρὸς γ. δώσουσι. Ph. 890. ἰαχὰν ἄϊον πολύςονον γόων. M. 204. ἰηλέμων γ. ἀοιδός. H. f. 110. νυχίως. E. E. 141. ἀνωφελεῖς φθέγξῃ. Prm. 33. δόμων ἀχὼ ἐπ' αὐτὸς προπέμπει δαΐκτὴρ γ. αὐτόςονος, αὐτοπήμων, δαϊόφρων, ἐ φιλογαθὴς, ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. Spt. 899. πενθοῦσι γ. ἀκορεςάτοις. Prs. 543. ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γ. 684. γονέων ἐκτίμως ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γ. S. E. 243. ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γ. 375. μηδ' ἐπισκήνως γ. δάκρυε. Aj. 580. οἰωνόθροον γ. ὀξυβόαν τῶνδε. Ag. 57. μὴ κ. τεκνωθῇ δυςφορώτερος γ. Spt. 642. χαίρουσα πολύδακρυν γ. κεκρυμμένα. Ch. 440. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γ. εὐκλεὴς προςθοδόμοις Ἀτρ. 317. κλάγξω δ' αὖ γ. ἀρίδακρυν. Prs. 944. πολύδακρυν. τεκόντων γ. ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθεὶς. Ch. 367. τὸν ὕςατον μέλψασα θανάσιμον γ. Ag. 1446. ὐδ' ἀνίεσαν — ὐδὲ παμμίκεις γ. S. C. 1609. πέμψω τοί σε δυςθρόου γ. Prs. 1067. προπέμψω. γ. δυςυχῆ. Phaëth. Herm. II. 78. ἐ μὴν δὴ λήξω θρήνων, ςυγρῶν τε γ. S. E. 104. ὃ (κακὸν) ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γ. 375. εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γ. 37 γόους τοιούσδε — ἔχειν. Aj. 319.

in Nom. sine Adj. γόος ἅμα χαρᾷ. I. T. 83 παρὰ βωμὸν ἦν δάκρυα κ. γόοι. 860. πάρεισι I. 769.

in Genit. S. γόου δὲ μηδὲν εἰςίτω δάκρυ. Tr. 1199. ἔασον Ἀχοῖ με σὺν φίλαις γ. πόθ λαβεῖν. E. Androm. ad Arist. Thesmoph. 101

in Genit. Pl. μήτε σ' ἐκ γ. τῶν νῦν ἀπα λάξειαν οἱ κάτω θεοὶ. S. E. 291. ὡς πρὸς τῶ γ. ἀφίκοντο. S. C. 1622. γ. ἐκ ἀσήμονες φθό γοι. 1668. γ. σῶν κλύουσα θρήνως. Hec. 29 ὅπω πάυεται γ. M. 59. 1211. ἀπαλλαχθεὶς H. 1181. κλύει τις γ. Al. 88. ἀγῶν ἔρχεται διάδοχος. E. S. 71. ἄπληςος χάρις γ. 79. ἄπα ςος γ. 82. τίνων γ. ἤκουσα; 87. γ. ἅλις. 114 φροντίζειν. E. Dict. XIV. πέρδος γένοιτ' τῶνδε ληξάσῃ γ. S. E. 353. κἀνακόσωμεν γ. γ. κατ' ὄρον ἐρέσσετ' ἀμφὶ πρατὶ πόμπιμον ροῖν πίςυλον. Spt. 840. θρῆνον, θόρυβον λόγον, καθ' ὁρμὴν, κατ' ἰσότητα. ἀντώσας ἔτι παρ' ἡμῶν. S. E. 870.

in Dat. Plur. τὴν ἔτ' ἐκτήκω γ. Hec. 434. χεται βίᾳ τὸ πλέον μέρος ἐν ςοναχαῖσί τ γ. Or. 204. γ. ὀρθρευομένα ἴκυν. Ph Herm. I, 25. θίασον ἐλάχετ' ἐν γ. Or. ἐξετηκόμην γ. 858. ἐ συμφορὰν κτήσει γ. 1666. ἐγκείμεσθ' ἀεὶ γ. An. 92. κατοιμώξ 1160. θανόντα γ. κατάρξομαι. 1199. ὀρθρ μένα. E. S. 977. ἀναςενάξω. I. T. 657. γ-σι τὸν θανόντα καταςένοσ' ἔχεις. Tr. 316 ματρὸς ἐκ χερῶν ὁρίζει. I. 1459. γ. πεπεισμέ Prs. 694. ἅλις τεθρύλληται γ. S. Ph. 1461. τεθρήνηται. γ-σιν ἐξῴμωξεν. S. A. 427. ἔπο θλίζε. Prs. 1043. ἐπεκταμένως θρήνει. μέ Ἅιδης ςεναγμοῖς κ. γ. πλυτίζεται. S. T. 30. τόν γ' ἐξ Ἅιδα — πατέρ' ἀνςάσεις, ὅτε γ., λιταῖς. S. E. 139.

γόον et γόους. πάρες γόον. E. S. 111. B. 1160. αἴλινον, ὐδ' — γόον ὄρνιθος ἥσει δύ μορος. Aj. 628. γόους θησόμεσθ' ἐ πάσχομε Or. 1121. ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας κ. γ. διοίχεται. 973. ταῦτ' εἰς γ. εἴρηκα. Or. 676. ἐς πόλιν ἐκ ἀξιώσειν — ςένειν. S. A. 1247. ἤχους Ἀχέροντος. S. Polyx. II. Κρ. λιπὼν γ. Ph. 106 ἐκλιποῦσα νεκρῶν γ. 1629. ἐπίπονον εἰς γ. πα φυκε πάθος. E. S. 85. ἥνικ' ἐξήντλεις ςραπ 839. πρὸς τὰς τύχας τὸς γ. ἔχε. Hel. 328. προλάμβανε γ. 346. συνενέγκαιμ' ἂν ἐκ πα των γ. H. f. 488. γ. ἀφίην αἰθὴρ' εἰς μέγαν. E. 59. ἐννέπω γ. 144. εἰς ςεναγμὸς κ. δραμεμένη. Or. 957. γ. πρὸ τῷ θανεῖν — ὐδ' ἂν εἰς παυσαίατ' ἂν S. A. 883.

Γοργάδων. ἀλιάδων. Δαιδάλῳ. Σοφ. H.

Γοργόνειος. τὸ Γ. προςώπιον. et Γόργειος Γοργεῖος. γ. πεδία Κισθήνης. Prm. 793. ὐδ' ἐ Γ-είοισιν εἰκάσω τύποις. Eu. 49. ἀλλ' ὐδ' πυίας αὐτὰς λέγω· εἶδον γ. αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερ τὰς, ἀλλ' ὐχ ἁρπακτικάς.

Γοργός. γοργωπὸς, καταπληκτικὸς, ἀπὸ μετα

ρᾶς τῆς Γοργοῦς. S. in Ph. 149. ὁπλίτης. An. 459. 1124. ὄμμασι γ-ὸς εἰςιδεῖν. Ph. 149. γοργῶδες ἀποβλέπων τοῖς ὄμμασι, κ. ἅμα κ. τῶν βοςρύχων παρεχόντων τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ γοργονῶδες. γ. δ' ὄμμ' ἔχων. Spt. 522. καταπληκτικόν. γ. ὄμμα δεσπότου. Ae. fr. 291. γ-ὸν ὡς ἀναβλέπει σὴ παρὰς. E. S. 321. Bremi construit: ὁρᾷς, ὡς γ-ὸν ἀ. σὴ π., κ. τ. κ. ὡς ἄβυλος.

Γοργοφόνα, ἡ. ἡ Γοργοῦς φονεὺς, γοργοφόνος. ἴςω γ. I. 1478. sc. Πάλλας.

Γοργοφόνος. E. fr. CXXXVIII. φονεὺς τῆς Γοργόνης.

Γοργώ. cf. Γοργών. Γοργόνες. ἡ Γοργώ, ἡ Γοργόνη, κ. ἡ Γοργώς. Phav. Γοργόνη. τεραστοπρόσωπος γυνή. Γοργὼ τὸ αὐτό. Herodian. πάνοπλος. Hel. 1332. χαλκῆ. Rh. 306. χθονίας Γοργοῦς. I. 1054. τὸ Γ. κάρα. Or. 1521. ςαλαγμὸς αἵματος Γ. ἄπο. I. 1003.

Γοργών. Γοργώ, Φορκίδας γραίας εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες. Αὗται δὲ ἕνα εἶχον ὀφθαλμὸν κ. τῆτον ἀλλήλαις ἐδίδοσαν κατὰ φυλακήν. Ae. fr. 242. Phorcides et εἶχον κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων. ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν κ. χεῖρας χαλκᾶς, κ. πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο, τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίων. Athen. V. 74. ridiculum sapienter omisit Aeschylus terribili tantum servato. et in B. Anecd. II. 321. Λέξεις ἐκ τοῦ Λυκίου. κάλλει κ. εὐμορφίᾳ ἐξεςῶσαι οἱονεὶ ἀπελίθων ἀνθρώπους. cf. in Apoll. Arg. IV. 1515. γοργόν' ὡς καρατόμῳ. Al. 1121. Nescio, an satius sit elisum aliquando Dativi ab Atticis poëtis existimare. Certe, ut Ae. versus in Prs. 832. et Eurip. in Aeoli fr. VI. corrigi possint, at, pertinacius reluctantur Soph. loci Tr. 675. S. C. 1436. Herm. cl Al. 1123. cf. ὅτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ. Ae. 7. γοργόν' ὡς. E. S. 321. ὥςτε Γ-ὸν' εἰςιδών. 1520. δρακοντόμαλλοι Γ-ες βροτοςυγεῖς. Prm. Γ. τεθρασίαι. E. Thes. II. ex Arist. Ran. γ-ὸν' ἔτεκε γῆ. I. 989. γ-ὼν ἐν μέσοισιν ἀφίων πέπλων. 1421. νυκτὸς γ-ὼν. H. f. 882. ὄμμα γ-όνος. 990. κάρα γ. Ph. 459. γ. ἴσχειν. E. E. 461. γ. τρίαιναν. E. Erechth. 51. γ-ων Λιβυσσᾶν. B. 988. δρακόντων ἰὸν ὧν γ. I. 1015. γ-ας λέγω. Eu. 48. πρὸς τὸ φοβερὸν τῆς ὄψεως. κ. γ-ας λέγουσι δείματα φέρειν τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ὅλον, εἶδόν φησιν ἐν ἀναφῇ πτερωτὰς, ἀλλ' οὐ ἁρπακτικάς. οὕδε γ-ων ἔκτην φαιοκχίτωνες. Ch. 1041.

Γοργωπός, ὁν. Γοργῶψ, πικρὸς τὴν βλέψιν, ἐκπληκτικός. γ-ὸς ὄφεις. H. f. 1266. κόρας. 988. βλεφάρων γ-ὸν ἔδραν. Rh. 8. γ. πάλλουσαν ὄψιν. I. 210. ἐξ ὀμμάτων δ' ἡςραπτε γ. σέλας. Prm. 356.

Γοργώψ et **Γ-ῶπις.** v. Γοργωπός. — n. pr. Acus. Ἡ Διὸς γ-ις ἀδάμαςος θεὰ. Aj. 450. γ-ῶπες ὀμμάτων αὐγαί. H. f. 131. αἱ κυνῶπιδες. Or. 261. γ-ῶφ' ὑπερτείνουσά σε κάρα κύκλον. E. 1257. γ-ῶπιν Ἐργάτιν. S. fr. 60. λίμνην δ' ὑπὲρ Γ-ῶπιν ἔσκηψεν φάος. Ag. 308. Ἐσχατιῶτις, λίμνη κειμένη μετὰ τὸν Ἰσθμὸν, ὕςερον δὲ Γ-ῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γόργης, τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου, ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παίδων φόνον, περιαλγὴς γενομένη ἔρριψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην. E. M. et H.

Γοῦν. γὲ οὖν rarius. quidem, certe, igitur, itaque. τὰ γ. σά. S. E. 1499. δόξει γ. ἐμοὶ. S. Tr. 718. τεύξεται πρὸς γ. ἐμοῦ. Aj. 527. ἐξισωτέον τὸ γ. ἴσ' ἀντιλέξαι. S. T. 408. τὸ γ. ἐμὸν. 626. τὴν γ. πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' Ἰλίου. 1425. τὰς γ. Ἀθήνας οἶδα. S. C. 24. φαιδρὰ γ. ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με προςείκουσα. 319. τὸν γ. ἐμὸν κ. τὸν σὸν — ἀδελφὸν. S. A. 45. ὁ γ. λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὅδε. 748. ἢ γνῶσεται γ. ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι. 779. δακρυῤῥοεῖ γ. καὶ τὰ καὶ τὰ τυγχάνων. S. fr. LXXXII.

Γουνεύς. Αἰνιάνων δὲ δώδεκα ςόλοι ναῶν ἦσαν, ὧν ἦναξ Γουνεὺς ἄρχε. I. A. 278.

Γοῦνυ. v. γόνυ. δέλοις γόνασι προςπέσω. An. 861. σῶν ἔχοιτο γ. Hec. 839. ἱκετεύω σε τῶνδε γ. 752. γ-σι δεσπότου χρίμπτων. An. 529. πρὸς σὲ τῶνδε γ. 893. ἀμφὶ γ-ασι πίπτοντα. Al. 950. Formas poëticas in senariis obvias collegit Elmsl. γόνατα, δέλυος, κεῖνος, μῦνος, ξεῖνος, ὄνομα, πλέων, φάος, χέρες, ἔσω et ἐς. Formas inquit poëticas satis multas in senariis usurpant Tragici, sed ea lege, ut communis in eadem sede collocata adversetur metro. Ad M. 88. Adde, μέσσος, ἔσσομαι, κόρη, κῶρος.

Γραῖα. γεραιά. Φάσγανον χερὶ λαβοῦσα γ-α. Hec. 877. ἀδελφὴν. Ph. 1328. ξύνες δὲ τήνδ', ὡς ἀήθης χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γ-α σημαίνουσά τι. S. Tr. 870. μητέρα. Ph. 1452. ὠλένην. I. 1213. γ-ας ὄσσων πηγάς. H. f. 450. λάβετε γ. ἀμενοῦς. E. S. 1116. ἄγησαι τῷ γ. Hec. 171. γ. γυναῖκες. 323.

Γραῖκες. S. Ποιμ. VI, 5.

Γραικός. v. Ρωικός. Ὀνοματοποιῖα κατ' ἐναλλαγὴν, ὡς τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ. οἱ γ. Γυνάνδροι κ. λέγειν ἠσκηκότες. ἀντὶ τοῦ Ἀνδρόγυνοι. Tryphon. περὶ Τρόπων.

Γραῖος, α. γεραιός. γ-ας ἐρείκης θυμὸν ἅψαντες πυρὶ. Ag. 302. Sch. vertit, grajas. γ-ας ἀκάνθης πάππος ὡς ψυσώμενος. S. fr. CV. 139.

Γράμμα. Γρ-τα, τὰ γεγραμμένα κ. τὰ ζωγραφήματα. H. γρ-ων πτύχας. S. Synd. V. παρεὶς γ-ων διαπτυχὰς. I. T. 793. κακίςων. I. A. 322. κύκλων ἕκατι γρ. I. T. 594. πολλῶν γρ. τιμῶν καπνοῦς. H. 954. ἐπιςάμενος. γ-ων συνθέσεις. Prm. 460. Προμηθεὺς γραμματικὴν, ὥς φασιν, ἐξεῦρεν. et Su. Προμηθεὺς εὗρε πρῶτος τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. ταῦτ' ἔχοντε γ. H. 387. τὴν ἐν Ἴδῃ γ-των πλήσειε πεύκην. 1253. γ-α συγχεῖς. I. A. 37. σύντονα γ-ασιν. 118. τοῖς σοῖς φίλοισι γρ-τ' ἀποδώσω. I. T. 745. ἦν γ-τ' ἀφανισθῇ. 764. γρ. κηρύκειον. S. fr. CV. 108. ἐξεῦρον ἀνθρώποισι γ-ατ' εἰδέναι. E. Palam. II. γ-άτων ἐκ ἴδρις. E. Thes. V. φοινικίοις γρ. Σοφ. Ποιμέσιν. H. ὡς λέγει γέρον γρ. Ae. fr. 316. p. μῦθος. cf. Γέρων.

ἐνῆν δ' ὑφανταὶ γ-ασιν ὑφαὶ. I. 1146. Καὶ Σοφ. δὲ τέτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῷ, τὰ γρ. παράγων ὀρχούμενον. III. Athen. X. i. e. τῶν γραμμάτων σχήματα, τύπους, μορφάς.

Γραμματεύς. γέρων δὲ γρ. γενοῦ σαφὴς. Ae. fr. 376. οἱ γ. πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύνανται. καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησίν. Οὐκ ἄποθεν εἶδες, αὐτὸν — γραμματεύς. cf. ad Hec. 807. in Γραφεύς.

Γραμμή. linea. ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον

οἱ δρομεῖς. H. ἀρχὴ, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βαλβὶς (ἄφεσις). Arist. Acharn. 482. et γρ. ἐφ' ἧς εἰςήκεσαν, ἕως ἂν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος τῶν ςαδιοδρομούντων. In Arist. Σφηκ. 546. cf. Βαλβίς. δύο. E. Thes. V. 5. 11.

Metaph. πρὶν ἂν πέλας ἵκηται κ. τέλος κάμψῃ βίου. E. E. 956. ἐπ' ἄκραν γρ. κακῶν. E. Antig. XIII. ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων, ἀφετηρίας κ. γραμμῆς, ἣν Ἄφεσιν κ. Βαλβίδα καλοῦσιν. Su.

Γραπτός. γεγραμμένος. τύπος. E. Hypsip. XI.

Γραῦς. Ἀττικῶς, γραῖα Ἑλληνικῶς. Moer. et Arist. Plut. 1207. πρέςβεια. θάλα γρ. Tr. 140. θάλη γυνὴ γρ. 490. παίδων ἄπαιδας γρ. An. 613. ἐκβαλεῖς χθονὸς γρ.; E. S. 266. πᾶ γαίας θαλεύσω γρ.; Tr. 191. ἄγετε τὴν γραῦν πρὸ δόμων. Hec. 59. κἂν γρ. ὄληται. Al. 57.

Γράφειν. -σθαι. γλύφειν, χαράσσειν, ξύειν, ἀμύσσειν, — scribere, — ἀτιμάζειν, — συντάττειν, — ἀντιγράφειν. Γραφὴ. κατηγορία. ἡ δημοσία δίκη, ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος, ἢ νόμου τις κατηγορῇ· κ. ἡ ἐπὶ δίκην κλῆσις κ. ἡ παράγραφος γραφή. κ. ἐπίκλημα, ἔγκλημα. H. ἢ κυρτὸς τροχὸς τόρνῳ γραφόμενος. B. 1065.

παισὶν χρημάτων μέτρον γ-οντα. E. Palam. II. 7. ἐν δέλτοις πτυχαῖς γ-ψας. I. A. 99. τοὺς νόμους βροτοῖς γ-ψαντας. I. 442. περὶ τούτων ἡμῖν γ-ων. E. Epist. V. 39. γεγραμμένων τῶν νόμων. E. S. 433. δέλτον φέρων πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα. I. A. 891. σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοαῖς. Ph. 577. ἐπίγραμμα dicit. ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε. H. 1311. δέλτον γ-εις. I. A. 35. τί ποτε γ-ψειεν ἄν σε — ἐν τάφῳ; Tr. 1189.

Metaphor. ἐν Διὸς δέλτοις πτυχαῖς γρ. αὐτά. sc. τὰ ἀδικήματα. E. Melan. III. 3. ὃν (ὄλβον) ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γ-ει θεός. E. Pelei. IV. Διὸς γ-οντος τὰς βροτῶν ἁμαρτίας. E. Melan. III. 5. τοιαῦτα ἐν φρεσὶ γ-ει. Ch. 441. γ-ει φρενῶν ἔσω. S. Ph. 1325. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν· Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν. ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γ-ω. S. fr. 36. cf. ὕδωρ.

p. ἀτιμάζειν. ἀπομόσας ἡσθα γεγραμμένος. Ag. 801. notabaris.

p. συντάττειν, censere, recensere, εἰς κατάλογον. ἐ Κρέοντος προςάτου γεγράψομαι. S. T. 411. ἄρχοντος ἐ κατηγορηθήσομαι δόλος. Non in tabulis publicis tanquam Creontis cliens recensebor. *Musgrav.* cf. Προςάτης. πρῶτος γέγραπται τῶν κακιόνων (ἀμεινόνων) κράτει. E. Eurysth. VI.

Γραφεύς. ζωγράφος. *Harp.* cf. Γραμματεύς. ὡς γρ. ἀποςαθεὶς. Hec. 807. ὡς ζωγράφος ἀπωτέρω ᾖς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς ἐγράφησαν, ὅτω κ. σύ με ἄθρησον, οἷοις κακοῖς περιέπεσον. et τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ζωγράφοι. ἡ αἴσθησις γ. ἀπρακτεῖ τῇ ἄκρᾳ ἐγγύτητι, ὡς τῷ λίαν πόρρω.

Γραφή. ζωγραφία. Ὅτι γρ-ὰς κ. τὰς ζωγραφίας ἐκάλουν. Λέξεις ἐκ τοῦ Δουκιανοῦ. B. Anecd. II. 321. ἣν ἐκσώσῃς γρ-ῆν. I. T. 762. νόμων γ-αὶ. Hec. 866. αἱ νομικαὶ διατάξεις οἷον. εἶδον ἐν γρ-αῖς μέλος. H. 879. μεταβαλὼν ἄλλας γρ. I. A. 363. πορθμεύσειν γρ-ᾶς. I. T. 735. ἐσωζόμην, χαλκῆς ὅπως δύςνιπτον ἐκ δέλτου γ-ῆν. S. Tr. 683. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν γραφῇ ὕδρας. Ph. 1142. ἐζωγράφετο γ. ὑπὸ τῆς ἀσπίδος Γίγας. Ἐχιδνοκέφαλος γ. ἡ ὕδρα. γρ. λεύσσων. H. 1005. γρ. ἰδοῦσαν κλύουσα ἐπίζαμαι. Tr. 682. ὥσπερ ἐν γρ. νομίζεται. I. 271. ἀςεροπὸς ἐν γρ-αῖσιν. Ph. 131. ἤγειν ἐν τῷ τύπῳ κ. χαρακτῆρι τοῦ προςώπου ἢ τῶν ὅπλων, ὃ κ. κρεῖττον. et τὴν ἐσθῆτα γραπτὸς, ἴσως ἂν κ. αὐτὸς κατάςικτον ἔχει τὴν πανοπλίαν· ἀςεροειδὴς κ. ποικίλος ἐν ταῖς γραφαῖς τῆς ἀσπίδος. πρέπουσα δ' ὡς ἐν γρ-αῖς. Ag. 248. διὰ τὸ κάλλος ἢ διὰ τὸ ἀφωνητεῖν. εἰς δὲ θηρίων γρ-ῆν. Ch. 229 Thierfiderei. subaudi, βλέψον vel λέγω.

Metaph. εἰ δὲ δυςιχῆ, βολαῖς ὑγρώσσω σπόγγος ὤλεσε γρ-ῆν. Ag. 1330.

Γραφεῖον. (γραφίον.) ἀπὸ τοῦ ἐπὶ γραφῇ ὄν γ-εῖον κ. γραφείδιον, ὥσπερ παρὰ τὸ ἄγω ἀγεῖον· ἀγγεῖον κ. ἀγγείδιον. E. M. ἡ (γυνὴ) θράσσει γ-γυν, ὡς τοῦ μὲν αἰόλου γ-ίοις ἐνημμένοις. S. Ἑλεν. ἀπαιτήσ. II. (al. ἐ-ένῳ).

Γρυπαιέτης χαλκηλάτης. Ae. fr. 446. in Ari Ran. 960. ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα. Εἰώθ γ. ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας αἰετός.

Γρύπες. εἶδος ζῴου πτερωτοῦ, ὃ καλοῦσι Γύ ἐμέσιν. H. Not. ὀξυζόμης Ζηνὸς ἀπραγεῖς κύ γρ. φύλαξαι. Prm. 803.

Γύα et γύη. αὔλαξ, cf. Γύαλον et Γύης. Γύ ἢ γύης ἀρσενικὸν, μέτρον γῆς· οἱ δὲ παλαιοὶ ᾳ κ. ὅτι γύης κ. μέτρον γῆς κ. μέρος ἀρότου. Κ κύναρος ἀκανθα πάντα πληθύει γύην. S. in Κύναρα. μέγα-πρεςβεύων Ἄργους γύαις. S. Inach. II. 3. ὅτε Πυθ. γύας τις ἂν πείσειεν. S. Nip. I. αὐτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βρο οῖς. Prm. Solut. 184. οἱ πλησίοι. S. C. 58. βαθυσπόρους. Ph. 651. 673. πολυπλέθρους. 690. ἀπιδανὸν γύας λιπαίνειν. Hec. 454. εὐκάρπους. An. 1046. τὰς πολυχρίσους. B. 13. τῆς Σικελίας λευρὰς γ. Prm. 369. ςεῖχ' ἀνηρότους. 708. Ἰλλυρὶς γ ον ἡ Σοφ. Τριπτολ. ὁ δὲ Καλλίςρατος, γύῃ ἀντὶ τοῦ γ χρῶνται γ. ὅτως. H. v. Ἰλλυρίς. Νείλου γύας. H 88. σπερῶ γ. E. E. 79. ὑγραίνει γ. Hel. Νείλου λιπὼν κάλλιςον ἐν γύαις ὕδωρ. Archel. II.

Metaph. ἀρώσιμοι γ. χάτερων εἰσὶν γύαι. A. 569. παιδοποιήσιμοι.

Γύαλον. κυρίως Γ-α τὰ κοῖλα λέγεται. κοίλω κεῦθος, — θησαυρὸς, ταμεῖον. H. μεσόμφαλα Φοίβου. Ph. 244. κοιλώματα τοῦ ὄρους. ὦ κοῖλας π τρας γ. θερμὸν κ. παγετῶδες. S. Ph. 1081. κεῦθ σπήλαιον, Λύδια γ. Ae. S. 553. γ. Πανὸς. He 190. θεοῦ γ. I. 233. 245. ὃς διαςείχει θεοῦ χρυ γέμοντα γ-α, θησαυροὺς βροτῶν. An. 1094. διαφωνοῦσι γ. 76. ἐν καρποφόροις γ. I. T. 12 θέμις γ-ων ὑπερβῆναι. I. 220. βᾶθι, εἶτ' ἄκ ἐπὶ γ-ον τυγχάνεις ἑςίαν ἁγίζων. S. C. 1493 Ἐπὶ πρὸς τὸ Ἄκραν, ἵν' ἢ ἐπ' ἄκραν πέτ Doederl. addit: Itaque ἐπι, non ἐπὶ legisse detur. χρυσέοισιν ἀφυσσε λοιβὰν ἐκ κρατ γ-οις. I. A. 1052.

Γύης, ου, ὁ. v. Γύα. τὸ λήϊον. seges. σπε θανάσιμον γύην. M. 479. τὸν Ἀ. γύην σπείρ Her. 839.

Γυιοβαρής. παλαίσματα. Ag. 63. βαρεῖ ἐῶντα ἀνανεῦσαι τοὺς πίπτοντας.

Γυῖον. μέλος, κῶλον, μέρος τι τοῦ σ γήρᾳ τρομερὰ γ. H. f. 231. τετραβάμοσι. I μελαγχίμοις. Ae. S. 723. περὶ γυῖα χεῖρας Hel. 640. λέλυται γ-ων ῥώμη. Prs. 909 γ-ων. Hel. 384.

πέδη. κρατεραῖς ἐν γ. αἰκιζομένυ. Prm. 167.
ς ἰσχυραῖς.
νάζειν. ἀσκεῖν, — πονεῖν, ἐνοχλεῖν. κρυ-
λευρὰ γ-ει. E. Scyr. I. ἔρως πατρῴας τῆσδε
ἐγ-ασεν; Ag. 548. ἄδδην με πολύπλανοι
γεγ-άκασι. Prm. 585. γ-σω τὰ πρός-
H. 112. ἢ τὰς ὑπερμήκυς δρόμυς πρὸς βίαν
ι. Prm. 590. τὴν μακρὰν πλάνην. S. legit
ται, διέρχεται.
νάς. γυμναζῆς, ἀσκητός. cf. Γυμνής. ἀν-
γ-δα ϛόλον. E. Alop. IV. κατέχων ποδὶ
ις ἵππυς. H. 1134. γυμναϛικὸς τόπυς κατέ-
ῷ ποδὶ κ. γυμνάζων.
νάσιον. τόπος, ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. H. γ.
ποκρότων. H. 229. γ-ίων δρόμοι. Tr. 834.
Εὐρώτα. Hel. 210. γ. οἴχοιτο. E. Phaëth. XI.
νής. i. q. γ-ός. γυμνῆτες οἱ σφενδονῆ-
οἱ τοξόται. S. in Ph. πολὺς ὄχλος γ. ὁμαρτῆ-
13. γ-ῆτες, ἱππεῖς, ἁρμάτων τ' ἐπιϛάται.
54.
νήτης. v. γυμνής. γ-ῶν μόναρχοι. Rh. 31.
νός. — ὁ ἄνευ ἱματίων, γυμνωθεὶς, — ἐρη-
ὄμον. Ph. 1405. μηροῖς. An. 599. ἐπωμί-
T. 1404. σῶμα θεὶς. H. f. 959. μέλη. I.
γ-όν μ' ἔθηκαν διπτύχυ ϛολίσματος. Hec.
πορεύυ γ. ἐν δὲ τάξεσιν κόσμῳ πυκάζυ τῷδε.
24. γ-ὰν ἐκβεβλημέναν. Tr. 448. ἃς ἥδε
χαλκέοις ἥμα δρεπάνοις. S. Colch. V.
-ός εἰμι προπομπῶν. Prs. 1030. γ-ὸν φα-
α τῶν ἀριϛείων ἄτερ. Aj. 464. τὸ γυμνὸν
ἄτερ ἐκ παραλλήλυ, ἀντὶ τῦ μεμονωμένον
κεχωρισμένον τῶν ἀριϛείων.
νῦν. nudare. λευκὰς ἐγ-υ σαρκὰς. E. E.
γ-ῦτε δὲ πλευρὰς σπαραγμοῖς. B. 1132.
p. vulg. γυμνῦντο πλ-αί. de omisso
nto v. quae monuerunt *Herm.*, *Reisig.*,
r., *Elmsl.* ad h. l. Alia sunt κυκλῦντο. Prs.
τροπῦτο. 374. γοᾶτο. S. T. 1249. βρυχᾶτο.
905. οἰνωμένον. Ae. S. 412. πέρθε. Prs.
σῶμα γ-ωθὲν. Hec. 679. γ-ωθεὶς ὅπλων.
382. μυδῶν τε σῶμα γ-ώσαντες εὖ. S. A. 410.
ἡ, Γυνή. de sexu et animo, mollis, effeminatus, etiam de viro molli.
Adj. θηλείαις γ. Or. 1205. ὁμόλεκτρος. 507.
ιπτος. I. A. 1158. γενναία. Tr. 1013. αὕτη
γοισι γενναία. S. E. 287. γ. νῦν ἔχυσαν. S.
553. καλῆς. E. Antiop. XIX. ἐσθλῆς. S. fr.
IV. τιμιωτάτη. Her. 598. σωφρονεϛέραν.
1132. σώφρων. H. 494. σώφρονος. S.
ndr. V. γ-ὸς ἔργα σώφρονος. M. 913.
αται. S. E. 1227. Or. 136. φίλας. Hel. 262.
r. 225. ἔνδον μένυσαν τὴν γ. εἶναι χρεὼν
ἠν. E. Meleagr. XII. εὐγενὴς. S. E. 257.
νὲς γύναι. Prs. 701. κλεινὰ. I. 1106. βασι-
H. 778. βασίλεια. E. E. 988. χρηϛὴν κἀγα-
I. A. 750. κεδνῆς. Al. 96. ἀρίϛαν. 444.
κνωτάτην πασῶν γ. Hec. 582. ἄτεκνον. I.
φορβὰς. S. Phoen. 2. ξένης. I. 1221. οἰκέ-
E. E. 104. νηπία. E. Sthenob. VII. νέαν.
I. XI. νέᾳ. E. Phoenic. V. γραίαν. E. fr.
VII. γραῖαι. Hec. 323. φιλοίκτιϛον. Aj. 580.
δῆ. Or. 32. ἐϛὶν ἡ πάλαι γ. 129. καϛὴ κ.
ψυχος. Hec. 348. γ. γ-κὶ σύμμαχος πέ-
ε. E. Alop. II. κακὴ ξύνευνος. S. A. 651.
ὖν γ-κῶν εἰϛοδοι. An. 931. ἀμήχανος. H.
θυραῖος. Al. 808. δορίκτητος. An. 155.
αἰχμαλωτίδος. 964. φλαύραν. I. A. 1163. δῦλη γ. γραῦς. Tr. 490. γ-ὴ ἐν κακοῖσι πόσει ἥδιϛόν ἐϛι. E. Phryx. XI. γ. Μαινάδυς Βάκχης. B. 913. ἐχθίϛην γ-κὸς εἰκώ. Hel. 71. γ. ὅθ' Ἑλληνὶς, ὅτε βάρβαρος. 264. M. 1339. τὴν φρονῦσαν μεῖζον ἢ γ-κα χρὴ. Her. 979. γ. μονωθεῖσ' ὐδὲν, ὐκ ἔνεϛ' Ἄρης. Ae. S. 753. πρόϛπολοι. I. 510. δύο γ-κ' εὐείμονε. Prs. 179. γένος φιλίας προγόνυ γ-ὸς. Ae. S. 536. ἀλλοτρίας διὰ γ. Ag. 456. κακῆς. S. Phaedr. V. παγκακίϛη. Beller. XIII. κακῆ. S. Tr. 438. πάντων δυϛμαχώτατον γ-ὴ. E. Oed. X. δέσποινα γέροντι νυμφίῳ γ. E. Phoenic. IV. γ. πάντων ἀγριώτατον κακὸν. VI. ἀμνήϛευτος. XI. ἡ παλλακή. Hes. ἀνόσιος γ. E. E. 645. ἀνοσίυς. Or. 517. γ. ὀξύθυμος ῥᾷον φυλάσσειν. M. 319. de constructione φ. ρ. p. φυλαχθῆναι v. Φυλάσσειν, quod illam vim involvit. ἀνδροκτόνυ. E. fr. B. 29. S. Alcm. II. ἡ γ. πάλιν φρύδη. S. A. 1244. ἐχθρᾶς. S. E. 433. ποίας. S. T. 989. γ. ὁμόσπορον. S. T. 260. ϛείχυσαν ἄσσον. S. C. 311. κρεμαϛὴν. S. T. 1263. δειναὶ γ. αἱ γ. εὑρίσκειν τέχνας. I. T. 1032. πασῶν γ-ῶν ἀναξιωτάτη. S. A 694. τὰ γ-κῶν δυϛχερῆ. I. 398. γ. τις ἥδε κυκλὰς Ἀρκάδος κυνῆς. S. Inach. VIII. θρασύϛομοι. E. Aeg. V. ἀνδρόφρων. S. fr. XXV. ὁλομέναν. M. 1253. εἷς ἀνὴρ κρείσσων γ. μυρίων. I. A. 1394. πρὸς γ. μάρνασθαι μίαν. Tr. 726. γ-χ' ὅτι ἔφυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας ἀ μαχυμένα. S. A. 61. πάσας ψέγει γ. E. Protes. III. τάλαινα. I. A. 1345. γ. τέθνηκε, τῦδε παμμήτωρ νεκρῦ, δύϛηνος. S. A. 1282. δύϛανε. M. 357. κακοτυχὴς. 1214. ταλαίφρων γύναι. Aj. 903. γ. ἀθλίυ τυχὰς. Al. 1041. ἀθλία. Hec. 417. ἀθλιωτάτη. M. 818. γ-κῶν φρεσὶν τλημόνων. Ch. 591. εἰ μὴ τλημονεϛάτη γ. πασῶν ἔβλαϛε. S. E. 439. δυϛυχὴς. Hec. 785. τλήμονες. I. 252. γ. θῆλυς ὐσα, κὐκ ἀνδρὸς φύσιν. S. Tr. 1062. λείπει, ἔχυσα. ἥδε γ. δῦλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον. S. Tr. 62. ὦ πᾶν σὺ τολμήσασα κ. πέρα γ-ὴ. S. Epig. II. παύεσκε γ. ἐνθέυς γ. S. A. 964. μεγάλη τυραννὶς ἀνδρὶ τέκνα κ. γ. E. Oed. IX. πολυάνορος ἀμφὶ γ. Ag. 62. δύϛθεος γ-ά. Ch. 44. Φοίβῳ γ. γεγῶσα. I. 339. ὁ γ-κες εἶλον Αἴγ. τέκνα. Hec. 856. p. ἀνεῖλον. ὅτε γ'. γ. πέφυκας, ὅτ' ἐν ἀνδράσιν σύ γ' εἶ. Or. 1528. δύναται μὲν ἐπὶ εὐνύχυ λαμβάνεσθαι, δύναται δὲ κ., ὅτι γυνίδες οἱ Φρύγες. et εὐνῦχος γ. ἦν. τίς ἡ γ. δῆτ' ἐϛὶν. S. Tr. 400. τίς ἂν γ. δύναιτο so. ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμῦ. S. Tr. 545.
δυοῖν γ. Ch. 301. Αἰγίσθυ κ. Κλυταιμνήϛρας. γύναι — εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνυσ' ἅμα ἀνδρὶ ϛρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον; Ag. 1625. Chorus dicit Aegisthum, cui non sine acerbitate quadam vir Agamemnon opponitur. Sic *Amos*, propheta, alloquitur idololatriae cultores populares mollesque: פָּרוֹת הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּהַר שֹׁמְרוֹן הָעֹשְׁקוֹת דַּלִּים הָרֹעֲצוֹת אֶבְיוֹנִים הָאֹמְרוֹת לַאֲדֹנֵיהֶם הָבִיאָה וְנִשְׁתֶּה IV. 1.
Nom. pr. Κορίνθιαι. M. 214. Φθιώτιδες. An. 1048. Ἀργεῖαι. E. S. 1164. ὦ λιπῦσαι Τιμῶλον

γ. B. 56. εἴ τις Αἰτωλὶς γ. S. Tr. 8. Λυδῇ γ. νιν λάτριν πονεῖν. S. Tr. 70. κἀμέμψει χρόνῳ γ. τῇδε. 471. Σπαρτιᾶτιν. Hel. 114. Ἰλιὰς. An. 141. Ἰδαίαισιν. Hec. 355. Τροιζήνιαι. H. 373. γ. Ἰοκάστης. S. T. 950.

in Nomin. S. sine Adj. γ. περ ὀσ' ὅμως. Or. 679. ὡς γ. κακὸν μέγα. H. 627. ἔχει δύναμιν εἰς οἶκτον γ. I. T. 1054. ὁ τῆς γ. ἀχὶ τἀνδρὸς ἡ γ. E. E. 931. πέφυκε παισὶ πολέμιον γ-ἡ τοῖς πρόσθεν. E. Aeg. VIII. ἐξελθοῦσα δόμων. Dan. VII. ἀδὲν ὅτω δεινὸν ὡς γ. κακόν. E. fr. LIII. πειθαρχία γ'. ἐστὶ τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γυνὴ. Spt. 210. Malim γονή. v. Μήτηρ. ἔως τις ἀντὶ παρθένου γ. κληθῇ. S. Tr. 148. τί ποτε βέβηκεν ὑπ' ἀγρίας ἀΐξασα λύπης ἡ γ. S. T. 1074. φρονεῖ γ. ὡς γ. μέγα. 1078. ἡ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γ. 1172. μήτηρ κ. γ. διπλῶν ἔπος. S. A. 53. ἐμοὶ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γ. 525. εἴπερ γ. σὺ. 741. ὅρκοισι γ'. τοι κ. γ. φεύγει πικρὰν ὠδῖνα παίδων. S. fr. XVI.

in Nomin. Plur. s. Adj. μωρὸν γ-ες. E. E. 1035. ὑμεῖς τε μὴ γ. ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε. Aj. 1182. ὅτε τόκοισιν ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι γ. S. T. 174. αἰδ' ἄνδρες, ὦ γ. εἰς τὸ συμπονεῖν. S. C. 1368. Alia v. in c. *Adject.* εἰ γ. ἐσμὲν ἀτηρὸν κακόν. An. 353.

in Genit. Sing. s. Adj. ἐθηλύνθην σόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός. Aj. 652. ὦ γ'. τι τῆς σῆς ὄνεκ' ἐστρατεύσατο γ. 1112. τῆς σῆς ὑπὲρ γ. 1312. κἄξ ἧς ἔφυ γ. υἱὸς κ. ποσις. S. T. 459. ὦ φίλτατον γ. Ἰοκάστης κάρα. 950. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γ. ὄνεκ' ἐκβάλῃς. S. A. 649. κἀ τοι γ. ἀδαμῶς ἠσσητέα. 678. γ. ἡσσημένος. Al. 700. ἀποζεύγνυμαι τέκνων γ. τε. H. f. 1376. ἡ κάρτα πρὸς γ. Ag. 600. γ-ός ἐστι. ὦ μιαρὸν ἦθος, κ. γ. ὕστερον. S. A. 746. γ. ὧν θέλεμα. 756. κάκιον οὐκ ἔστιν, ὀδ' ἔσται ποτὲ γ. S. Epigon. II. ὅρκους ἐγὼ γ. εἰς ὕδωρ γράφω. S. fr. XXXVI. γ. τῆσδε λυμαντήριος. Ag. 1439.

Gen. in Plur. ὄχλος γυναικῶν. Ph. 205. γ. πᾶν κρεμασθείη γένος. H. 1252. γ. δειλὸν λόγον. An. 758. τὰ γ. δυσχερῆ. I. 398. τὰ γ. ἀσθενῆ. I. T. 1006. τύχη γ. εἰς γάμους. E. E. 1100. ὀμήγυρις γ. φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. Ch. 11. ἐξ αἵματος γ. B. 987. οἶδα γ. Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι κρυφθέντα γ. S. E. 838. p. γυναικός. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γ. ὂν ἀεὶ. 1242. δῦ' ὕρει τῶνδ' ἀνάσσατον δορὶ χώραν γ. S. Tr. 241. πόλις φθίνουσα τόκοισι ἀγόνοις γ. S. T. 27. μήτ' ἀροτὸν αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινά, μήτ' ὂν γ. παῖδας. 271. κἀκ ἂν γ. ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν. S. A. 680. φανεῖ τριῇ ἀνδρῶν, γ. σοῖς δόμοις κωκύματα. 1079. νόμοι γ. ὦ καλῶς κεῖνται πέρι. E. Inus. VII.

Dat. Sing. et Plur. γυναικὶ σιγή τε κ. τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον. Her. 477. γύναι, γυναικὶ κοσμὸν ἡ σιγὴ φέρει. Aj. 293. ὡς γ-κὶ πρόσφορον γ-ἡ. Hel. 836. γ. θέναι χαλινοὺς. E. Cress. XI. γ. πείθω. Hipp. VIII. πιστεύειν χρὴ γ. μηδὲν. E. Sthenob. VI. γ. ὄλβος, ἂν πόσιν σέργοντ' ἔχῃ. E. fr. LVI. ξὺν γ. S. Tr. 257. ἀνδρὶ κ. γ. συμμιγῆ κακά. S. T. 1281. τῇ γ. ξυμμαχεῖ. S. A. 740. ὁ σὺν γ. τὰς μάχας ποιούμενος. S. E. 302. ἐν γ. ἄλκιμος. Or. 752. πῶς γ. ἀρσένων ἔξαι κράτος; Hec. 883. γ. θηλεύειν χρεὼν. 935. ὦ γ. εὐκλεεῖς ἀπαλλαγαὶ γ. M. 237. ἀνδρὰς γ. ἐξομοιοῦσθαι φύσιν. An. 354. πάντα δὲ ἀρσένων γ. πράσσειν εἰκὸς. E. S. 41. γ. τέχναι μέλουσι. Dan. VIII. τὸ γ'. γ. αἰσχρὸν ἐν γ-ὶ δεῖ σέγειν. S. Phaedr. VI. κἀν γ. ὡς Ἄρης ἔνεστιν. S. E. 1243.

in Accus. σέργε τὴν γ. S. Tr. 486. ὥστε μή τιν' εἰσιδὼν σέρξαι γ. κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον. 577. τὴν γ. δεμνίοις τοῖς Ἥρ. σρωτὰ βάλλουσαν φάρη. 915. γ-ά τ' ὀ γ. S. T. 1256. γ-κα συμπονεῖν γ-κὶ χρὴ. Hel. 336. τόδ' αἰσχρόν, προσατεῖν δωμάτων γ. E. E. 933.

γ-ας. ἔρως ἄνδρας ὀ μόνους ἐπέρχεται, ὀδ' αὖ γ. S. Phaedr. IV. ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γ. Hec. 289. νόμος, γ. ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον. 975. ὀ σθένει νικητέον γ. B. 952. ἀνανόμαι γ. E. E. 311. χρὴ γ. εἶναι τάσδε, μὴ ἀνειμένας. S. A. 579. μισῶ γ. E. fr. LI. ἐλευθερῶτε γ. Prs. 402.

Γυναικεῖος, ον et α. opp. ἀνδρεῖος. γ-ους φύσεις. An. 957. γ-αν φύσιν. S. T. VII. τί δῆτα μοχθεῖν δεῖ γ. γάμον φρουροῦντας. Alop. VII. Matth. γάμον. E. fr. B. 15. E. Protes. IX. γόους. Or. 1022. θιάσους γ. χορῶν. B. 679. τίς χεὶρ γ-εία. S. Tr. 898. γ. ἄτολμον αἰχμάν. Ch. 625. γ. ἐν δώμασιν. οἰονεὶ τοῖς ἐξερημένοις τοῦ κυριεύοντος ἀνδρός. 362. ὄψιν. I. A. 233. γ-οις κυραῖσι. Hel. 1 γένος. Ph. 359. τέχναισιν. Hel. 1637. φρένες Inus fr. IX. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γ. τ. εἰκὼς πέπληκται. Ae. S. 285. γ. τι δρᾶν. I. σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γ-ον ἀμφικεῖσθαι μόρον. A. 1292.

Γυναικόβυλος, ον. p. βυλῆς γυναικείας. γ. μητίδας φρενῶν. Ch. 621. λείπει, εἰργάσατο.

Γυναικοκήρυκτος. ταχύμορον γ. ὄλλυται κλέος. Ag. 496. τὸ φημιζόμενον ἀγαθὸν ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀνύπαρκτόν ἐστι κ. ταχέως φθειρόμενον.

Γυναικόμιμος, ον. γυναικεῖος. σολῇ. B. 9 μορφώματι. E. Antiop. XXXV. λιπαρήσω γ. ὑπτιάσμασιν χερῶν. Prm. 1005. γ. ἐμπρέπ ἐσθήμασιν. S. fr. 48.

Γυναικόμορφος. γυναικοειδής. ἀγόμενον. 853.

Γυναικοπληθής. i. e. γυναικῶν πλήρης. ξύλλογοι. Al. 955. ὅμιλος. Prs. 120.

Γυναικόποινος. γ. πολέμων ἀρωγάν. Ag. 230 Accus. ellipt. p. εἰς, πρός. i. e. γυναῖκα ἐκδικῆσαι τος πολέμου, τιμωροῦντος.

Γυναικόφρων θυμός. E. Erechth. II. 34. γυναικόθυμος.

Γύνανδρος. οἱ γ. γ-οι κ. λέγειν ἠσκηκότες. fr. CV. 77.

Γυπίας. λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσδεικτος οἰόφρων ἐρημὰς γ. πέτρα. Ae. S. 798. i. q. ἔνθα οἰκοῦσι γῦπες.

Γύψ. πετεινοῖς γυψὶ. Rh. 515. σώματα νεκρ γ. φέρειν τέταται. Tr. 595. δισσοὶ γῦπες. An. 7

Δ.

γᾶ, γῆ. φεῦ δᾶ. Ph. 1304. φεῦ, φεῦ. ἡ
λλαβὴ Ἀττικῶς πλεονάζει, ὡς ἐπὶ τῶ Ἥσθα
σθα. Οἱ μὲν ἓν μέρος λόγου ἀνέγνωσαν τὸ
ᾶ. οἱ δὲ, ὡς ἐν παροιμίᾳ τῶ Δᾶ. ἔνιοι δὲ,
ὃ φεῦ δή. τινὲς δὲ ἀντὶ τῶ φεῦ γῆ, κατὰ
μεταβληθέντος τῶ γ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ Δη-
, πηγὴ, πηδή. παρὰ τὸ Τὸ ὕδωρ πηδᾷν
ἄλευ ὦ δᾶ. Prm. 568. φεῦ ὦ γῆ, ἢ τῶ
δα, τῶ υἱῶ Ἀλεύα. ποποῖ δᾶ. Ag. 1070. γῆ
ῶς. ὅθεν κ. Δημήτηρ, οἷον γῆ μήτηρ.
άκης χιλίαρχος. Prs. 301. ὅν. κύρ.
υχεῖν. λάμπειν, φέγγειν, φωτίζειν. H. δ-
γάμοις βροτῶν. Tr. 343. p. λαμπαδηφορεῖς.
εσθαι. διακόπτειν, ὁρίζειν, νέμειν, τεμενί-
πάμὲ θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι. Tr. 450.
κνταχῶ μοι χθονὸς τεμένη δέδαγμαι. H. f. 1329.
ναι. μαθεῖν. H. cf. Δαίειν fin. ὅστις οὐχ
ερος φροντίσιν δαεὶς. Ch. 597. ὁ παιδευθεὶς
φρ. et ὁ μὴ κεφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέ-
ἐδάη λαγοδαίτας πομπεύς τ' ἀρχάς. Ag. 124.
exit, quid sibi vellent illi leporis epula-
et expeditionis duces. ἐδάην. Hec. 78.
ρον ὡς ἀκοὰν ἐδάην. Ph. 826. ὧν τ' ἔπαθ',
ἐδάη. S. E. 169.
cf. δή. τὸ τί δαὶ ποιηταὶ μέτρῳ ἕνεκεν δι-
ῳ γράφουσιν οὐχ ὅς τινες οἴονται, ἀντὶ τῶ καὶ
ἐχόμενοι, ἀλλὰ ταυτὸν ὂν τῷ Τί δὲ διὰ τῶ
ραφομένῳ. τούτῳ δὲ κ. οἱ πεζῇ γράφοντες
ν οἷς χρῶνται, ὅταν εἰπόντες τὸ τί δαὶ εὐ-
ίζωσιν. ζιγμῆς γ. μὴ πιπτούσης εὐθέως ὃ δεῖ
σθαι διὰ διφθόγγου. Planud. in B. Anecd.
Damnant Br. et Porson. in Tragg. re-
itque δή ut I. A. 1444. πῶς δαὶ. Cy. 449.
δ' αὖ. τί δαὶ τόδ'. I. 275. τί δαὶ σὺ δοκεῖς;
44. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
τίς δ' ἐμ' Ἀπόλλων; 1303. p. δαί. πῶς δαὶ;
ναι. Hel. 1262. τί δαὶ (δὲ) ῥυθμίζεις; S.
.
Δάλειος. ποικίλος, εὐεργής. H. ut δαιδαλῶν,
λειν, ποικίλλειν. Pind. Ol. I. τὰ δ-α πάντα
ναι δοκεῖ, βλέπειν τ' ἀγάλματα. E. Eurysth.
Πολυδαίδαλος. ὁ ποικίλος κ. μετὰ τέχ-
τεσκευασμένος. ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι κ.
λεσθαι. In Od. N. 11.
Δαλέος, ον et α. v. δαιδάλειος. ἐν δ-έ-
ήναις. Hec. 470.
Δαλος. nepos Erechthei, regis Athenien-
Paus. 7, 4. p. 531. ἀγαλματοποιός, ποιῶν
ατα ὅτω κάλλιστα, ὡς ἰσορροπῆναι περὶ τούτων
ποιηταῖς, ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν, κ. ἐκινοῦντο.
Δ-ος κ. πτερὰ, ὅτε ἐβούλετο, περιετίθει
κ. ἵπατο. ἐπεὶ κ. τὸν υἱὸν ἐκ κηροῦ πτερὰ
μενος κ. περιθεὶς αὐτῷ, ἐποίησεν ἐναέριον
ῆναι. κ. τ. λ. Δ-ου ποιήματα. ἐπὶ τῶν
ντων τὰς τέχνας. Harp. Substant. et Ad-
Δ-ου τέχναισιν. Hec. 838. Δ. ψευδῆ δόσιν.
471.
δ' ἀτέρμονι πεδήσασ' ἄνδρα δ-ῳ πέπλῳ.
625.
ειν. cf. Δαίνυσθαι, μερίζειν, εὐωχεῖσθαι,
ν, ἐξιᾶν, — καίειν. — v. Δαῆναι. μαν-
θάνειν, εἰδέναι, συνιέναι. ὡς πρὸς Θηβῶν, ὠμο-
βρῶς ἐδ-σατο τὸν Ἀς. παῖδα. S. Synd. VIII.
ἐδ-σε νιν Ἀ. Or. 15. παιδὸς δ-σομεν ὑμεναίους.
I. A. 123. i. q. ἐξιάσομεν, celebrabimus. ἐδ-
σαν Π. γάμους. 707. 720. ζῶν με δ-σεις. Eu. 301.
p. βοσκήσεις.
ἀνακαίειν. πυρὰ δ-εται. Rh. 136. ὅπως
δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ. S. Tr.
766. Τροία πυρὶ δ-εται. Tr. 826. ὅτε σοι
δ-ων φλόγα ὕλης ὀρείας. Ag. 505. πῦρ κ. φῶς
ἐπ' ἐλευθερίᾳ δ-ων. Ch. 856.
v. δαῆναι, συνιέναι.
Δαΐζειν, Δαΐζεσθαι. κατακόπτειν, μερίζειν,
δατεῖσθαι, σφάζειν, — ἀνακαίειν. εἰ τέκνον δαΐξω.
Ag. 211. κάρανα δαΐξας. Ch. 392. ἐξ ἐμᾶν δαΐ-
χθεὶς χειρῶν. I. T. 873. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοι-
γὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων. Ae. S. 681.
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαϊσθεὶς. Her. 914. in
monte Οἴτα. cf. S. Tr. 766.
Δαϊκτήρ. ὁ σφάζων. γόος. Spt. 897. διακόπτων
πάντα.
Δαϊκτώρ. v. δαϊκτήρ. σφαγεύς. πρὶν δ-ο-
ρος βίᾳ καρδίας γάμῳ κυρῆσαι. Ae. S. 802. τῷ
γάμῳ δ-ῆρος τῆς καρδίας μυ.
Δαιμονᾷν. ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι, μαίνε-
σθαι, ταράσσεσθαι. ὡς δ-νῶντας. Ph. 895. κα-
κοδαίμονας ὄντας, δυσυχίᾳ κατεχομένους. δ-ᾷ δο-
μὸς κακοῖς. Ch. 561. τετάρακται. ἰὼ δ-ῶντες ἐν
ἄτᾳ. Spt. 980. λυσσήσαντες, μαινόμενοι, ἀλόγως
ὁρμῶντες κατ' ἀλλήλων.
Δαιμονίζεσθαι. Σοφ. Δανάη. Lex. Sang. p.
δαιμονᾷν. δεδαιμονισμένον. S. Danaë. 5.
Δαιμόνιος. θεῖος, μακάριος — ἐκ δαίμονός τι-
νος πεμφθεὶς, μέγας, δεινὸς, — κακοδαίμων.
ἰσχὺν ἔχειν τὸ δ. B. 892. τὸ δ. οὐχ ὁρᾷς. E. An-
dromed. VIII. ἔδος. E. Cadm. fr. ἕξιν οὐχ ὁρώ-
μενον δ. E. fr. B. 12. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δ. Al.
1162. An. 1285. B. 1386. Hel. 1704.
τέρας. S. A. 376. φησὶ τὴν τάφην. δ. αὐτὸ
τίθημ' ἐγώ. S. E. 1270. δ. ἄχη. Prs. 580. cf.
θράνια. 571. μεγάλα κ. ἐκ δαίμονός τινος ἐπελ-
θόντα δυσκόλω. αἴ αἴ δ-οι, αἴ αἴ δ. ἀντιφόνων
θανάτων ἀραί. Spt. 873. δυστυχεῖς.
Δαίμων, ὁ, ἡ. θεὸς ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγοῦντο
τῶν δαιμόνων· ὃν γ. λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς
τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες
κ. ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον κ. οἱ θεοὶ πρὸς
τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τούτων
εἶναι. λέγονται δὲ καταχρηστικῶς θεοὶ κ. οἱ δαίμο-
νες. S. in Hec. 104. — εὐτυχία, τύχη, — de mor-
tuis, ut de rege — κακοδαίμων. δυσυχία, δυ-
λεία, — θάνατος.
Epith. in bonam partem δ. ὁ Διὸς παῖς. B.
417. μάντις ὁ δ. ὅδε. 298. γυναικὸς δ-ον
εὐτυχέστερον τῶ 'μῶ νομίζω. Al. 938. μάκαιρα δ.
1006. μέγαν. Tr. 49. βωμόν γε δαίμονος
θεᾶς. I. A. 1514. Non alibi legitur. v. *infra*.
δ. δὲ τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, ἡμῖν δ'
ἀπορρεῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται. S. E. 999. δῶρον
τῶ μεγάλω δ. S. C. 709. μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν
παρόντα δ. S. Tyro. XIII. τὸν νεωστὶ δ. Διό-

νισον. B. 219. ἐσθλῆ ἔκυρσα δ. I. 1269. δ. ἀφθίτῳ θάλλων βίῳ. E. Sisyph. I. 17. ὅτος ὁ δ. πάντων ἥδιςος. E. fr. CLXV. πάλιν σὲ δ. δίκαιος αὔξοι. S. C. 1567. ὦ φιλτάτη μοι δ-νων, Λητῆς κόρα. H. 1092. δικαίως δ. ἐννέπεις. E. S. 610. ὐδένα οἶμαι δ-νων εἶναι κακὸν. I. T. 391. προβακχήϊε. B. 412. τὸ πᾶν δ-νων ἁγνὸν σέβας. Cy. 576. τὸν δ. εἰςφέρων νέον. B. 256. 272. μὲ φανέντα θνητοῖς δ-α. B. 42. ἓν' εἴην ἐμφανὴς δ. βροτοῖς. 22. τῶν ἁπάντων δ. ὑπέρτατον. E. Aug. III. ἕξειν τὸν αὐτὸν δ. εἰςαεὶ. E. fr. LXVIII. σεμνὴν. H. 99. σύ τοι παλαιὰς δ. καταφθίσας οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεᾶς. Eu. 718. τῇ λῴονος δ. εἶλε τὸ κάκιον ἑλεῖν. S. Ph. 1100. πανδαμάτωρ. 1468. φίλοι δ. λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν. Spt. 159. ὀρθονόμοι. Eu. 950. ἐπεὶ δ. λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς. Spt. 691. μετηλλαγμένος ἐν ἀνατροπῇ κ. μεταλλοιώσει τῇ φρονήματος. ὁ μεθ' ἡμῶν. Rh. 996. μηδέ τις ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δ. Prs. 822. p. τύχην. χρυσοπήληξ δ. Spt. 102. Ἄρης. δ. ἀντήλιοι. Ag. 527. subdivales. πόμπιμος. Ph. 991. τῆς ἐναλίας. I. A. 976. πόντιος. Rh. 241. τοιόςδ' ὁ δ. ὐδένα βλάπτει. Cy. 522. ὁ οἶνος, Βάκχος. ἄγων τὸν δ. B. 481. τὸν δ. τόνδε δέχῃ πόλει. 768. πόλις γ. εὖ πράσσουσα δ-ας τίει. Spt. 77. δ-ων δέ πῃ χάρις, βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Ag. 187. ὅταν ὁ δ. εὖ διδῷ. Or. 666. εἴ τι μὴ δ. παλαιὸς νῦν μεθέςηκε ςρατῷ. Prs. 156. ἡ εὐτυχία. τέλος ἔχει δ. βροτοῖσι, τέλος ὅπᾳ θέλει. Or. 1545. Notandum illud ἀγαθῇ δαίμονος. ἔθος ἦν, ὁπότε μέλλοι ἡ τράπεζα αἱρεσθαι, ἀγαθῇ δαίμονος ἐπιῤῥοφεῖν, ὡς Θεόπομπός φησιν. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος, κ. ὅτι τὸ ποτήριον μεςὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος. In Arist. Σφηκ. 523. ὃς τῶν ἄλλων δ. ἔχει κράτος. Tr. 949.

in deterius. τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δ. ὑπερβαρὴς ἐμπιτνὼν. Ag. 1176. δ. αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοὶ. Prs. 938. τῇ παντὸς κακῇ φανεὶς ἀλάςωρ ἢ κακὸς δ. 352. ὠμῇ. S. T. 828. δ. τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἄνιερον. Ag. 772. ὅτος ἀνεῖται ςυγερῷ δ. Aj. 1215. τῇμῇ δ-ος πόνον. Al. 502. τὸν τριπάχυιον δ. γέννας τῆςδε κικλήσκων. Ag. 1478. ἢ μέγαν δ. κ. βαρύμηνιν αἰνεῖς. 1483. p. ἀναμιμνήσκεις. πῶς ἂν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δ. Al. 564. sc. τὸν θάνατον. ὦ δυςπόνητε δαῖμον ὡς ἄγαν βαρὺς πεδοῖν ἐνήλλῃ παντὶ Π. γένει. Prs. 513. δ. κακῇ δόσις. S. Tyndar. 5. ταῦθ' ὁ δυςυχὴς δ. ἐξαφείλετο. S. E. 1157. τὸν αὐτὸν δ. ἐξειληφότες. S. C. 1337. μεγάλας κ. δυςαρέςῃς δ. αὐτῇ κατανασσαμένη. Eu. 917. τίς ὁ πηδήσας μείζονα δ-ων τῶν κακίςων πρὸς σῇ δυςδαίμονι μοίρᾳ; S. T. 1301. ὁ δ. ἐς ἐμὲ πλήσιος κακῶν. Or. 394. μέγας τις δ. ἦλθε. Prs. 722. ἔφορος κακῶν ἐνσκήψας αὐτῷ βάσκανος δ. δεινὸς ἦν. δ. ςυγνὸν καταιδεσθεῖσα. H. 772. πολυςόνου. Hel. 212. ςερρὸν δ. ᾧ συνεζύγην. Au. 98. κακὰ δεννάζων δῆμαθ', ἃ δ-ων, κἀθεὶς ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. Aj. 243. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ δ. φῦναι. Ag. 1343. quis speret, se natum esse vitae incolumis. οἷαν σοι λώβαν ὤρσε τις δ. Hec. 201. μοῖρα κ. δ. γ' ἐμός. I. A. 1136. ὥς σὲ πολυπονωτάτην βροτῶν δ. ἔθηκεν, ὅςις ἐςί σοι βαρύς. Hec. 723. δεινὰ τἀπιτίμια δ. ἔδωκεν. 1087. ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτῃ τινάξας δ. Or. 342. τὰ τῇ δ. βαρέα. I. 1374. δ-ος τύχα βαρεῖα. Rh. 728. δ-ον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι. Ag. 1469. νῦν εἰς τὸν αὐτὸν δ. ἦλθε. Or. 503. p. δυςυχίαν. ὧδε δ. τις κατέφθειρε ςρατόν. Prs. 343. S. legit λεών, addit enim κατέφθειρε λαὸν ἤτοι τὸν ςρατὸν τῶν Περσῶν. θελεῦσαί μοι δ. ἔδωκε. Ph. 1601. δ. βίον ἔσφηλε. Aug. VI. ὃ γ. ἂν καλῶς ὑπηρετοίμην τῷ παρόντι δ. S. E. 1306. τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δ-ων. H. f. 884.

ὅτως ὁ δ. κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Spt. 797. τῇ θανάτῳ εἱμαρμένη. cf. Ph. 1647. *in Δοε.* δ. μεγαυχῆ. Prs. 641. τὸν Δαρεῖον. cf. Οἱ νεκροί.

Alia sine Adj. in Nomin. ἔοιχ' ὁ δ. πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι. M. 1231. τίς κλύει σε δ. 1391. ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναςροφὴν δ. δίδωσι. An. 1009. Τροίαν ἄγει εἰς πένθη δ. Rh. 88. ἐλπίδων ἐς τί με δ. γ' ἐλαύνει; S. C. 1750. σε δ. συλᾷ πάτρας; Hel. 675. ἐπεί γ' ὁ δ. βαλεται; I. 1353. καί σε δ-ες νόσῳ μεταςήσειεν. S. Ph. 462. μὴ γ. αἴδε δ-ες θεῖέν μ' ἀφων τῆςδε τῆς ἀρᾶς ἔτι. S. C. 864. ὅταν δ. ἀνδ. εὐτυχῆς τὸ πρὶν μάςιγ' ἐρείςῃ τῇ βίᾳ παλίντ. πον. Aj. Locr. IV. ὕβριν ὃ ςέργουσιν ὐδὲ δ. S. Tr. 280. εὖ περιςέλλουσιν αὐτὰ δ-ες. S. 447. ἃ με δ. ὁμοιοτάταν κατευνάζει. S. A. ἔῤῥει δ. Tr. 204. οἷς ὅτε δ. νείμειαν ἀξίαν. S. Scyr. IV. πολλοῖς ὁ δ. δίδωσιν εὐτυματα. E. fr. B. 13. ὅταν πολίταις εὖ σα δ-ες. Rh. 317. τοὺς εὐγενεῖς ὃ ςυγῇσι δ. 1694. σ' ὁ δ. ἄμεινον ἢ 'μὲ φροῤῥήσας τύχο. T. 1479. σ' ὁ δ. εἰςορᾷ μέν. S. C. 1370. κυρήσει δ. M. 1110. τὰς τύχας ἀσθενεῖς ἔδω ὁ δ. Andrmd. XV. οἴῳ μ' ὁ δ. θηρίῳ συν σεν. E. fr. B. 30. ὁ δ. μ' ἐκάλεσεν πρὸς τὴ τύχην. Ph. 416. τὸ εἱμαρμένον εἰςήγαγεν ἡμᾶ εἰς τοῦτο τῆς συντυχίας. εἴτε τύχα, εἴτε δ. CLXXXVII. ἔκριν' ὁ δ. Ph. 1656. ὅταν ὀρ σθῇ δ. M. 130. ὃς νῦν δ. ἀπέκειρεν. Prs. 9 ἡ τύχη ἠφάνισεν. τρυφᾷ ὁ δ. E. S. 552. κ δ. ἑλᾷ. Aj. 504. ἡ θελεία, ἡ δυςυχία ἐλέ ταχὺ τὸν εὐτυχῆ μετέβαλε δ. H. f. 884. ὅτεν ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ. E. fr. B. 25. δυοῖν κρατῆ ἔλῃξε δ. Spt. 938. δαίμονές τινες θάσσο οἶδε. I. T. 267. ἰὼ δαῖμον ἓν' ἐξήλθ; S. 1311. πόνους δ. παύσουσί μυ. Hel. 1081. φα νουσί τινες δ. E. E. 1234. p. φαίνονται.

in Gen. S. δ-ός τινος τύχη. M. 671. μετ πίπτοντος. Al. 917. μεταβαλλομένου. Tr. 10 εἴ γεννᾶιος πλὴν τῇ δ. S. C. 76. ἐν κύβοισι Rh. 183. δ. πειρωμένους. Ag. 1664. δ. χο βαρείᾳ πεπληγμένοι. 1660. νόμος παλαιὸς δα μόνων διεφθάρη. E. S. 563. δ. ἀπολείπειν ἐ Her. 104. δ. γένος. Hec. 490. μεγίςῳ Ζηνὶ I. 4. ἔςι κἀκ πτολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρ φυγάσιν, δῦμα δ. σέβας. Ae. S. 82. Ἄρης mi est quod δῦμα. cf. ἅπασι κοινὸν δῦμα δ. ἔδ Her. 261. quae sit sententia loci v. in Σέβ δ. θ' ἑδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέςραπ βάθρων. Prs. 808. τὸ πᾶν τε δ. ἁγνὸν σέβ Cy. 576. δ. βίᾳ. Ph. 18. δ. κατάςασις. 12 72. εἰδέναι τὰ δ. E. Phil. VI. τὰ δ. τῆς τύχης ἐλάσσονα. Cy. 604. δ. ἐπ' ἐσχάρας. E. Plisth. III. μὴ τὰ δ. ὁρῶμεν. I. 1551. τελευτῆσαι δ. κόπῳ.

τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δ. Cy. 334. εἰς δ. ἀφιγμένοι. Ph. 1007. ἐπέσσυτο γᾶν ι δ. τις ἄτα. 1073. κρείσσω δ. εἶναι I. 475. δ. ἀμπλακίαισι. 832. τρίπολον An. 276. δεινή τις ὀργὴ δ. ἐπέζεσεν. . πέτρα, δ. ἀναστροφή. Eu. 23. ὅστις ρονεῖ. B. 1324. ἱκέτας δ. Her. 509. ἑ τ' ἂν ἦν δ. τῷ 'μῷ τόδε. Aj. 534. τίς ίλεσε; M. 1208. τιμαῖσιν δ. χρῆσθαι. δοκοῦμεν εἶναι δ. σοφώτεροι. E. S. 218. νάτος. Tr. 949. τοῖς αὐτοῖσί τοι ὃν αὐ- δ. παραστατεῖ. S. E. 917. ἐγὼ γ. ἂν . νόμους; Aj. 1130. πότμος σε δ. τάδε. 16. ἐν δ. ξυναλλαγαῖς. S. T. 34. οὐδὲ ἔβων. 886. ναὸς ἱκέσθαι δ. 912. δ. τις. 1258. τίς σ' ἔπῃρε δ. 1328. οὐδὲ δ. . 1378. θῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δ. S. ἱκέτης δ. ἀφιγμένος. 634. μάτην οὐδὲν ἔχω φράσαι. 1451. ποίαν παρελθοῦσα δ. δί- . 921. ὡς ἀκεστὰ πάντα θῶρα δ. Hel. 669. . ταῦτα δ' ἐν τῷ δ. κ. τῇδε φῦναι χά- C. 1443. ἐγὼ τοιόνδε τῷ τε δ. — συμ- λω. S. T. 244. οὐδὲν σοφιζώμεσθα τοῖσι . καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δ. 1244. ειλῶν σῶν μέλειν τι δ. H. f. 1242. οἷα . θύειν. E. E. 1141. εἶθ' ἦν ἀραῖον δ. ένος. H. 1415.

θν ὃν ἔδωκε τῇ τύχῃ τὸν δ.; Ph. 1647. σει τὴν κόλασιν; δαίμονα δέ φησι ιαρμένης κ. δαίμονος θάνατον τύχην τὰ τὸν πόλεμον συντυχίαν. ὀκῶν, φησὶ, τῷ θανάτῳ, ὃν ἔτυχεν αὐτὸν ἐν τῷ ινατλῆσαι. εὐλόγως φέρει τὸν δ. E. An- τὴν τύχην δ. ἡγεῖσθαι χρεών. Cy. ῶς τε κατῴκισε τὸν δ. ὀγκῶν ἐν πρέ- ρίῳ. E. Sisyph. I, 39. τὰ δ' ἄλλα ταξιῶ σε δ. ὅντ' ἐξειδέναι. S. E. 658. αὐτῆς δ. ἀνακαλουμένη. S. Tr. 910. τὸν T. 1194. πρὸς δ' οἷον ἥξεις δ.; S. fr. ῶ δὲ τάσδε δ. S. C. 1391. δ-ας λέγων ἴσχειν τοῦ νεκροῦ πέρι. S. A. 282. ὀ ὅτω δ-ας θνητῶν πέρι πράσσειν. S. I. 5. ἐμοὶ τὸν ἐμὸν δ. αἰάζειν πάρα πλεῖ κατὰ δ. Tr. 102. τὸν αὐτὸν δ. ἐμοὶ. Cy. 110. ἀνέφερ' εἰς τὸν δ. I. ιτὸν δ. ὀρίειν τύχης. Prs. 601. τὸν ὅμοιον ιεῖν αὐτῷ. δ-ας μαρτύρομαι. M. 619. ροί. μάχην ξυνάψας δ-ων τῷ κυρίῳ. τῷ τῶν θεῶν, ἢ τῷ τῶν νεκρῶν κυ- τὶ γ. τοὺς νεκρούς, δαίμονας. ἢ τῷ ταύ- . Sic rescripsit Herm. δ-α μεγαυχῆ ήσας ἐκ δόμων. Prs. 641. (Δαρεῖον). ξυσιγενῆ θεὸν τόν τε δ. Δαρεῖον ἀνακα- 20. ὡς θεὸς γ. παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. , heilig sprechen.

αι. ἐσθίειν, εὐωχεῖσθαι, τρέφεσθαι. σάρκας. Tr. 770. μόσχον ὀπτὸν. Cy. ς ὠμοβρῶς ἐδαίσατο τὸν Ἅς. παῖδα. S. 5. ἐφθὰ δ. κρέα. Cy. 371. φονίας νης ἰὸς ὡς ἐδ-το. S. Tr. 772. δ-ται 088. ἐσθίει με, ἡ νόσος θηλονότι. ἢ Αἰδης τίν' ἵμερον τέκνων — ἔσχε δαί- ον. S. E. 543. ἐπιθυμίαν εὐωχηθῆναι. ς, et ον. δῆϊος, δᾷος. Δ-ον κοινῶς, . Ἀττικῶς δὲ, τὸ δύσηνον. Moer. A. , — κεκομμένος, — πολεμικὸς, ἐχθρὸς, — δύσηνος. λύχνα δ' ἀμμένει δαΐα σὸν χροά. Cy. 512.

τὸν δ. Μίμαντα. I. 214. δ-οις πυρὰ δαίεται; Rh. 135. φόνοι. H. f. 914. ἀνδρῶν. S. C. 1044. δ-οι τοκέων χεῖρες. H. f. 915. τόλμας. An. 838. Πέρσαις δᾴοις. Prs. 280. διακεκομμένοις, πολεμίοις. ὦ δ-ων. 981. διακοπτικῶν, πολεμίων, κακῶν. et ἕνεκα τῶν πολεμικῶν τούτων ἀνδρῶν. ἰώ, δαΐα πάντολμε μῆτερ, δ-αις ἐν ἐκφοραῖς — ἕτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Ch. 425. κήδει, πομπῇ. Πάρεστι μαστίκτορος, δ. δαμίᾳ — κρυος ἔχειν. Eu. 155. ἄρηξον δ-ων ἄλωσιν. Spt. 112. στάτευμ' ἀπόμενον πυρὶ δ. 207. στατὸς. Prm. 423. ἐν δ-οις ἄτρεστον μάχαις. Aj. 365. αἷμα. Ph. 248. τέρας. 1030. δ. τέρας ἑκατονταπάρηνον. Prm. 352. πολεμικὸν ἢ καυσικὸν (Τυφῶν). θῦμα. An. 507. κατακεκομμένον, σφάγιον. μέλος. H. f. 894. πέσεα δ. Ph. 1308. ὀνύχων δ. ἀμύγματα. An. 827. διακοπτικά, πολέμια, ἐχθρά. δόρατα. I. A. 1495. λόγχα. Tr. 1301. ἐγχέων φόβημα δαΐων. S. C. 699. ἄνια κακὰ νεόκοτα κ. δ. Prs. 255. πολεμικὰ, ἀφανιστικά. Ζεὺς ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα δ. Ae. S. 1070. δ-α Τέκμησσα. Aj. 785. δύσηνος· δηΐα πεπονθυῖα, ἢ κατακεκομμένη, καταπεπολημένη, κεκακωμένη, ἀθλία.

Δαῖρα, Δάειρα, ἡ Περσεφόνη παρ' Ἀθηναίοις, παρὰ τὴν δᾷδα, ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια ἢ ὅτι δᾷδα φορεῖ. et ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι τε κ. Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Phav. et Eust. Il. Z. et Δ.

Δαΐς. εὐωχία et H. ἡ δι' ἐράνων εὐωχία. Σοφ. Τριπτολέμῳ. Ἦλθεν δὲ Δ. θάλεια πρεσβίστη θεῶν. S. Tript. IX. 6. cf. Δαΐς. φονίαν δαΐτ' ἀνήμερον. Hec. 1078. θερμὴν ἔδοντος δ. Cy. 244. πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην. S. E. 284. ἔκπλεως δ-τὸς ὀρεσκόου. Cy. 246. δ. πρὸς καλῇ. 418. πρὸς πολλῇ. 570. δ. ἀναλώσεις πικρὰν. 307. ἀνοσίου. 689. δ. πρὸς κοινὴν. I. 652. χηνεία. E. Cress. IX. εὔδειπνοι. M. 201. τὰς ὠμοφάγους. E. Cretens. II. 13. ἔννομοι βροτῶν. Ch. 479. νόμιμοι θυσίαι. δ-τὸς πλήρωμα. M. 203. ὅπως δ. γενοίμην δίχα. I. T. 952. γάνυμαι δ. ἥβης. Cy. 502. πληρωθεὶς. E. Antiop. XXVII. χάριν. E. Autol. III. 15. ἐν δ-τι θεῶν. I. A. 1041. ὅπου βότρυος ἐν δ. γίγνεται γάνος. B. 261. λωτῷ χάρις ἐνὶ δ. Her. 893. δ. κοινωνὸν. E. E. 637. παροῦσι δ-ες ἔξωσαν φίλοις. I. 1131. ὅτε δ-ὸς θιγὼν. S. fr. L. 7. ὃ δαΐθ' ὁπλίζει. I. 852. ἐς δ. χωρεῖν. 1168. εἰς δ. ποραῦναί τινα. E. E. 414. εὕροι δ-ὶ προσφορήματα. 423. θανὼν παρέξω δαΐθ', ὑφ' ὧν ἐφερβόμην. S. Ph. 957. παρέσχε δ. παιδείων κρεῶν. Ag. 1593. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν δ-τ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. 737. κοινῇ ξυνάψων δ-α. I. 807.

Δαΐς. μάχη. παρὰ τὸ δεδηέναι, ἤγουν ἀνῆφθαι. κ. δαΐς, ἡ λαμπὰς, πρὸς διαστολὴν τοῦ Δαΐς, ὃ ἐστιν εὐωχία, διαλελυμένως λέγεται. Eust. cf. Δαΐς. οἱ κατ' οἶκον ἀμφὶ δ-τα κ. τράπεζαν. Αἰθίοπας σημαίνει. in Ἄγορος Bekkeri Anecd. I. 339. ἐν δαΐδι. Spt. 906.

Δαιταλεύς. ὁ ἐπὶ τὰ δεῖπνα πορευόμενος, δαιτυμών. H. ἄκλητος ἕρπων δ. πανήμερος. Prm. 1024. sc. αἰετός.

Δαιτυμών. v. δαιταλεύς. Δ-ες. οἱ τὴν τράπεζαν τοῦ γάμου παρασκευάζοντες, οἱ εἰς τὸν γάμον εὐωχούμενοι, οἱ μάγειροι. Ad Od. Δ. 621. τοῦ ξένων δ-όνος. Cy. 606.

Δαΐφρων et δαϊόφρων. et ὁ συνετὸς, ἀπὸ τοῦ Δαῶ δαήσω, ὡς παρὰ τὸ Οἶδα, Οἰδίπους, Ἁμαρτῶ,

ἁμαρτίνοος. In Od. O. 519. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόχονος, αὐτοπήμων, δαϊόφρων. Spt. 899. ἐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων· πολέμος ταῖς φρεσί. cf. πολεμόφρων. ad Od. I. 48. Δαΐς γ. ἡ μάχη.

Δακέθυμος, ον. λυπῶν τὴν ψυχήν. ἀνίκ' ἐξανείη δ. ἄτα. S. Ph. 705.

Δάκετον. δάκος, — τραῦμα, δῆγμα. Μυσομανεῖ δ' ἐλάφθην δ' ἂν καὶ τῷ. Corr. Br. ἐυάλφθην δακέτῳ. al. ἐλάμφθην δὰν, καὶ τῷ. Br. 75.

Δακνάζειν et *Δάκνειν*. — λυπεῖν, ὀργίζειν. ἣν τὴν γλῶσσαν δάκῃς κομψὸς γενήσει κ. λαλίζατος. Cy. 313. δηχθεῖσα κέντροις. H. 1303. Μυραίνα — σήπειν θίγυσ' ἂν ἄλλον, ὃ δεδηγμένον. Ch. 988. cf. σήπειν. δακὼν δὲ σμικρὸν. Prm. 1009. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δ. σόμα. Ae. fr. 285. Ἴσχε δακὼν σόμα σὸν. S. Tr. 977. φόνῳ τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι κ. δεδηγμένῳ. Ch. 835. ὡς ἐπὶ μαχαίρας, ὃ παρακαλυφθέντι, ἀλλ' ἀειμνήστῳ. ἐν γ. τοῖς θρήνοις ἀμύσσουσιν αὐτῶν τὰ σήθη. Well. δόμῳ. φόνος videtur esse ulcus antiquum adhuc hians et dolens. λόφοι δὲ κώδων τ' ὃ δ-ουσ' ἄνευ δορὸς. Spt. 384. λυπῶσι.

Metaph. παροξύνειν, λυπεῖν. ὡς δηχθῇ λεώς. Eu. 628. οἱ δικαιαί. δηχθεὶς πρὸς 'ἀξήκουσεν. S. Ph. 378. σένε κ. δακνάζω. Prs. 569. με τάλγος δ-ει. S. Ph. 1358. δ. σε μῦθος. H. 1313. τὰ σκληρὰ δ. Aj. 1120. ὁ ἐν μέσῳ με δ. χρόνος. H. f. 94. αἴσθησις κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δ. βροτοὺς. E. E. 291. ὅτως ἐδήχθη. S. Tr. 254. ἐλυπήθη. μή τι σὴν δάκω φρένα. Ph. 386. ἐκ ἂν σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι. M. 1345. δ. σ' ἀδελφός. E. E. 242. αἱ συμφοραὶ ἧττον δ-νουσιν. E. Oenom. III. συμφορὰ ἥδε δ. Prs. 843. τοῦτό σε δήξεται. M. 1370. τό δ-νον. H. 696. νιν δήξομαι δράσας τάδε. B. 351. ὅτω ἂν μάλιστα δηχθείη. M. 817. λύπη καρδίαν θηχθήσομαι. Al. 1103. et λύπη καρδίαν δεδηγμένοι. Rh. 596. πόθῳ δ-ένοις παίδων. Dan. X. 6. δηχθεῖσα κακοῖσιν. M. 110. δ-νει σε το φιλότιμον τοῦμὸν; I. A. 385. δ-ουσι τοὺς τεκόντας. 689. ἐν τοῖς ὠδῖν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δ-νει; S. A. 318. ἐπιπολαίως, ἢ εἰς βάθος. μὴ τοιοῦτον ὡς δ-η θυμῷ δύσοργος. S. Tr. 1117. σαίνουσα δ-εις κ. κύων λαθαργος εἶ. S. fr. CV. 115.

Δάκος. θηρίον, ἑρπετόν. Παντὸς θηρίου ὥσπερ ἐπώνυμόν ἐστι τὸ Δάκος, πάντα γ. δάκη λέγεται ὡς λύπης αἴτια. S. ad Spt. 543. cf. Κνώδαλον. — bellua. θήρειον. Cy. 324. δύστοκον. E. fr. CLXXII. ἄφθογγα δ-η θηρῶν. H. 646. περιφραστικῶς. ἢ ποντίοις δ-εσι δὸς βορὰν. Prm. 583. νεογενὲς. Ch. 525. Ἀργεῖον δ., ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηφόρος λεώς, πήδημ' ὀρούσας. Ag. 825. Non equus ille, sed exercitus Argivus ipse, qui postea audit λεώς. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δ. τύχοιμ' ἄν; 1233. θηρὸς ἐχθίστου δ-ος εἰκὼ φέρονται ἐπ' ἀσπίδος. Spt. 543. μήνη κ. δ-η. Ae. S. 269. cf. Μῆνος, ubi altera lectio.

πολεμίου, δίκας παρανόμῳ δάκει. Tr. 284.

Δάκρυ, *δάκρυον*, *δάκρυμα*, — σάγμα, σαγών, ὑγρότης, λίπος. —

Epith. κατ' ὄσσων χλωρὸν ὠρμήθη δ. M. 906. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δ-ον ὀμμάτων ἄπο. S. E. 1231. ὀδ' ἀνοίκτρον ἐκβαλλόντων δ-ον. I. T. 227. οἰκτρὰ ὄσσων δ-α. E. S. 49. οἰκτρόν. 96. θαλερὸν κατὰ δ. χέων. I. A. 40. χέουσα πολλὰ. Tr. 38. τί χλωροῖς δ-οις τέγγεις κόρας; M. 922. ἀθρόον ἀποδοίην f. 489. πολὺ δ-ον. Hel. 368. πολὺν f. 1209. διπλᾶ δ. κερδᾶναι. Hec. 518. βομένοισι δ. ἰαχήσω. Ph. 1522. λήξασα μων δ. Ph. 1078. ποθεινὰ. 1726. πολλ εἶχεν κόρον. Al. 183. δ. ἔπλησεν ἐμὲ πο Or. 368. πολλῶν δ. ἀγωγὸς. Tr. 1131. δ. ἕξαι πίτυλος. H. 1464. πολλὰ δ. μοι χροὸς. An. 111. πᾶ δ. φέρεις φίλα ματρὸ 1127. δ. γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα. I. A. σύνοχα. Hel. 171. ἐπ' ἐλαχίστοις δ-οις. 541. παλαιὰ καινοῖς δ. E. Alex. XX. ἐννυχίοις. Or. 205. φιλάδελφα κάτω δ-υ μένη. S. A. 527. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει ἄχναν. S. Tr. 848. διὰ μυδαλέοις δ-υσι πᾶς τέγγυσ'. Prs. 538. τὸ διὰ πρὸς τέγγουσι τακτέον. ἴετε δ-υ καναχὲς ὀλόμενον ὀλο δεσπότᾳ. Ch. 150. τὸ ἑῆς· ἐκκεχυμένων πρὸς ἔρυμα τόδε δάκρυ. fundite lacryma hunc tumulum ad mala nostra averrunca bonaque illorum deprecanda. δ. ἐμῶν I. 248. δοκεῖς τοῖς σοῖσι δ-οις κρατήσειν ἐχθ E. E. 193. γόου δὲ μηδὲν εἰείτω δ. S. Tr. 1

in Nom. S. adject. κατ' ὄσσων δ. μοι βε H. 245. δ-α γένοιτ' ἄν. Or. 786. δ. σοι νήσεται. Ph. 1268. πολλοῖς ἐπῄει δ. 1379. δ. τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον. I. T. 832. ἦν κ. γόοι. 860. δ. ἐκ δ-ων καταλείβεται. Tr. ὡς ἠδὺ δ-α τοῖς κακῶς πεπονθόσιν. 604. δ-α νιν σώσῃ τὰ σά. 693. ἐμὰ δ. χαρμ ἔχει. Hel. 660. ὡς ἀπαντᾷ δ-ά μοι τοῖς λόγοις. I. 940. δ-α δ-σιν ἔπεσε. Or. 1308.

in Genit. Pl. καί μοι γ. ἂν πατήρ γε δ- χάριν ἀνῆκ' ἂν ἐς φῶς. S. Σκύρ. VI. 6. θὲ δ-ύων κενὸς. Hec. 230. αὐγὰς. H. ταυτὸν δ. φέρων μέλος. 1178. πένθη μέγιστα καρπούμεναι. 1427. πολλαὶ δ. λιβάδες. I. T. 1 ἐπὶ τοὺς δ. ἐλέγχους. Tr. 119. ἐκ δ. ἄπελθε. 295. χαρᾷ πίμπλημ' ὄμμα δ. S. E. 906. δ. τέχειν πηγὰς. H. f. 449. ἐρρώγεν παγὰ δ. S. 851. ἴσχειν πηγὰς δ. S. A. 803. χαρμονα ἔδοσαν ἐκβολὰς. 742. ὄψιν ἔπλησα δ. M. μεταλλαγαὶ. H. f. 765. ἅλις. 1394. δ. μοι μ E. E. 182. μεταδοὺς. E. Andromed. X ἐπιῤῥοαὶ. E. Oenom. V. δ. ἀποσάζει πένθη αἰδῶ. Ae. S. 581. δ. ῥήξασα θερμὰ νάματα. Tr. 919.

in Dat. βάρος ἀντίπαλον δ. συναμιλλᾶται. f. 1205. δ. τιμῶν. 1361. συντήκουσα δ. χρόν M. 25. ἰαχὰν δ. θρηνήσω. Ph. 1313. ὄμμα τήξουσ' ἐμὸν δ-οις. Or. 135. μὴ δ-υσιν ἐκτη χρόα. Hel. 1435. δ-οις γέρονθ' ὀφθαλμὸν τήκω. Or. 528. κατασπένδω σε. 1239. δ. Ἑλλ ἅπασαν ἔπλησε. 1363. ὄμμα δ. πεφυρμένοι. 14 προσεῖπε. Ph. 1450. τὸν θανόντα δ-ύοις σ σάναι. S. Scyr. VI. 2. ἐπὶ δ. ἔφυ. M. 928. θεινὴ δ-ύοισι συμφορὰ. 1221. δ. κόρας σ An. 533. σάζουσι κόραι δ. I. 876. δ. μεθ' β φαρα τέγγεται. H. 853. E. S. 21. ὄμμα δ. γων. I. A. 496. ἐν δ. παῖς ἐμὴ. 1100. ἐπὶ μόνη κάθημαι. 1175. δ. καταξανθεῖσα. Tr. 5 ἄεισον ἐν δ. ᾠδὰν. 513. ἀπόντα δ. ἂν ἠγάπ Hel. 943. δ. εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος. 997. ὑγράνασα παρηΐδα. I. 242. βλέφαρον ὑγρ δ. Hel. 680. δ-σι χεύω. E. E. 181. ἐγὼ δ-υσι μυδαλέα. S. E. 167. σὲ δ. σένω. E.

Δαμ

ανταχῇ τῇ πέτρᾳ. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.
Trm. 602. φρόνημα τὸ θανόντος ἢ δ-ζει πυρὸς
ιαλερὰ γνάθος. Ch. 361. (320). συναλίσκεται τῷ
σώματι ἡ ψυχικὴ δύναμις. τὸν ἐν χαλύβοισι δ-
ζεις σὺ βίᾳ σίδαρον. Al. 984. ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγν. νόον, δ-νται θρανίαν γένναν. Prm.
164. ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τι-
τᾶνα λύμαις. 426. κολασθέντα. δαμασθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν. Prs. 904. δαμασθέντες ταῖς
ναυμαχίαις.

πορθεῖν. δ-σθὲν ἄξυ. Ph. 566. φθαρέν.
μὴ πόλις δ-σθῇ. Spt. 749. ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις δαμείη πᾶσα. S. Tr. 432. ᾧ λέγεται χρῆ-
ναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. S. Ph. 200. χρόνῳ
εἰ εἷμαρται αὐτὴν πορθηθῆναι ἢ τῶν βέλεων.
θανάτῳ πάρος
δαμάζεσθαι P. θανεῖν.
δαμείην. M. 650. δολίῳ μόρῳ δαμεὶς. Ag. 1496.
S. E. 844. P. ἀπώλετο. δαμέντος φύλα-
ξάμη. κος εὐμενέστατα sc. θανάτῳ. Ag. 1453. ὅτως δα-
μῆναι. Ch. 356. λείπει Ὤφελον πρὸ τῆ ἀποθα-
νεῖν πατέρα. θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων (τῶν
ἀνεψιῶν). Prm. 860. αἱ Δαναΐδες γ. αὐτὸς ὤλε-
σαν. τέθνηκεν — τοξευτὸς ἐκ Φοίβῳ δαμεὶς. S.
Ph. 335. Ὅμηρος (Il. Φ. 278.)
Particip. δμαθείς P. καμών, mortuus. cf.
supra. δ-έντας ἀνέξη. Al. 125. sc. Asclepius.
τῶν πρόσθεν δ-έντων. I. T. 199. ζῶντες κ.
δ-έντες. Tr. 175.

Δαμάλη. δάμαλις. δ-ας διεφόρων σπαράγμα-
σιν. B. 738.

Δαμαλίζω. πῶλος Ἐνέτας δ-μένα. H. 231. P.
δαμάζειν.

Δάμαλις. μόσχος, κ. κατὰ παντὸς νέα. Unde
nostrum: Er ist ein rechter Dammel et dammeln,
juveniliter agere, lascivire. λευκόστικτον ὡς δ-ιν.
Ae. S. 352.

Δάμαρ. γυνὴ ἔχουσα ἄνδρα, νομίμη, γνησία.
παρὰ τὸ Γάμον, γάμαρ, δάμαρ, ἢ παρὰ τὸ Δαμά-
ζεσθαι κ. ὑπεζεύχθαι ἀνδρί. E. M. Opp. ἀδάμαστος,
ἀδαμάντης.
Epith. Ἥρα τέλεια Ζηνὸς εὐναία δ. Ae. fr. 327.
ἐκείνη γ' οὖσα παντελὴς δ. S. T. 930. ἡ Διὸς
κλεινὴ. Prm. 834. M. 1285. Ζηνὸς ἡ κλεινὴ. H.
f. 1303. Οἰδίπη κλεινὴ. Ph. 1077. ὅτε τὰν ὁμο-
πάτριον ξένοις ἤγαγες Ἡσ. πιθὼν δ-τα κοινό-
λεκτρον. Prm. 560. παιδοποιὸς. An. 4. παιδο-
τρόφος. τὴν κακίστην. Or. 739. ἐμὴν αὐτὴν κρίνω
δ. 1093. τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δ. ἐμὴν λάβωμεν.
1564. σὴν δ-σ' ὁρῶ νεκρὸν. H. 905. τῇ ταλα-
πῶρῳ δ-αρ. I. T. 555. πόλις δ. Hel. 573. πο-
λεμίαν δ. ἔχειν. E. fr. B. 17. προγόνοις δ-ες
δυσμενεῖς ἀεὶ ποτε. I. 1329. μητρυιαί. εἶδεν ἕλ-
κος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δ. S. A. 973. ταύτην
πρόσθ' δ. S. Tr. 1224. γυναῖκα ποίησον. ἢν δ.
ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; S. Tr. 428. μὴ
ἢ κακὴν ἔχῃς δ. An. 627. ἃ δὲ οἱ φίλα δ., τά-
λαινα, δυστάλαινα καρδίαν, πάγκλαυτος αἰὲν ὤλ-
λυτο. S. Tr. 650.
s. Adj. in Nom. Πριάμου δ. Hec. 493. Οἰ-
δίπου. Ph. 1077. Φαίδρα. H. 26. Λιονύσου. H.
339. Θησέως. 777. Ἕκτορος. An 657.
in Genit. πρὸς δ-ος ὤλετο. Or. 361. δ. ἐν-
θάδ' ἐξορμωμένης. 370. ἀπόδοσις δ. νέκυν. 1585.
φερνὰς ἔχων δ. 1662. ὄσης. M. 672. ἐρεηθεὶς.
Al. 227. μονωθεὶς. 297. πολλὰς παρέλυσε θά-
νατος δ. 937. δ. ἐν χεροῖν. Tr. 377. σᾶς δ.
ἄλκαρ. 587. ἐλθὼν δ. ἐς χέρας. Hel. 572. φο——
νεὺς. H. f. 1138. οἴμοι δ. 1374. ——.
in Dat. σὺν δ-τι ναυσολεῖ χθόνα. H. 36
σὺν δ. κ. τέκνοις ᾤκεν. Tr. 392. ἀφανὴς σὺν δ ——.
κλήζεται. Hel. 125. ἀμύνειν. H. f. 574. ——.
in Acc. φιλεῖν δ. Or. 668. ἢ δ-σ' ἐλὼν ——.
1229. παρθένον τε κ. δ. δυὸ νεκρὼ κατόψεται ——.
1536. δ. τήνδ' ἐπεκάζων κυρῶ κείνῳ; S. E. 66 ——3.
Ἡρακλέης. S. Tr. 406. 428. infra. ἀμείψας. A ——.
47. ἣν ἔδωκά σοι δ. ἔχειν. I. T. 696. ἐβυλή ——η
με λαβεῖν δ. Tr. 655. κόρην ἔρημον, ἢ δ. ἔχε ——ν.
Her. 524. διὰ τὴν δ. κατθανεῖν. Hel. 856. διο ——ίς
δ. σὴν βλέπης. I. 614. κτανὼν. H. f. 40. δι ——ν
σας. E. E. 921. ἄγων ἥκω δ. Hel. 493. δ. ——ν
Κρέοντος. S. A. 1181.

Δαμάτηρ. cf. Δημήτηρ. et Δηώ. φίλα Δ. ——ά.
Ph. 691. Δ-τρος ἀκτᾶς δέμας ἄγνὸν ἰσχειν. H.
138. θύγατερ Δ. I. 1048.

Δάμιος, α. ν. Δήμιος. ἀπὸ γ'. με τιμᾶν δ —ῶν
θεῶν δυσπάλαμοι παρ' ὀδὲν ἤραν δόλοι. Eu. 835.
Schol. δαμίαν. τὴν δημοσίαν. πάρεσι μαζέπο-
ρος, δαΐδ δ-ω, βαρύ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
155. σέβας δι' ὤτων φρενός τε δ-ίας περαίνον.
Ch. 55. δημοσίας, τῇ δήμῳ.

Δάμνασθαι. ν. δαμάζειν. Ποικιλίᾳ πρὸ πίθων
φύλα πόντῳ δ-αται. E. Aeol. IX. 5. δ. ὀρα-
νίαν γένναν. Prm. 164. δ-αμαι. Ae. 8. 906.

Δαμογέρων. Δημογέροντες. οἱ τῇ δήμῳ ἐν-
τιμότατοι. Z. Δημηγέροντες. Il. Γ. 149. 372.
Ποῖον ὃν ἐλίσσων δα-ὀντων; An. 300.

Δαμόχος Δ-οι. οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. ἦσαν
δὲ κ. κατά τινας πόλεις ἀρχαὶ ἀποδεδειγμέναι Δ-ων.
Γᾶς τᾶσδε δ-οις. S. C. 1087. P.
H. cf. Δημόχος.

Δαμόχος. ἕτλα κ. Δαναΐς ὀρά-
ἄρχουσι. cf. Δημόχος. S. A. 945.

Δαναή. Dan. 20. 45. 53. ——ν σρατῷ. E. S. 713.
νιον φῶς ἀλλάξαι δέμας. S. A. 945. ——ῶν σρατιαῖων. E. S.
Δαναΐδαι et -ΐδες. Δ-ῶν σρατιαῖων. E. S.
al. Κραναιδῶν et Κεκροπιδῶν. σράτευμα. Ph. 469. σρα-
1150. πόλιν. Or. 874. σράτευμα. 867. ὑπηρέτ ης-
τὸς. Ph. 1404. ἄκροι. 1251. δορὸς. 1470. Δ-
Hec. 503. ἴτω Δ-αις ἐλθὼν. 1415. νῦν ἐκείνη Δ-
αισι διὰ μάχης ἐλθὼν. E. Bell. XXVII. ——
δων μ' ἕξει μίαν. Ph. 1669. Δ. νυμφῶν. Cy. ——
ἐδρασμάτων. χαλκεόπλων. Hel. 699. τὸν ἄρ-
Δαναοί. πάντων. Hec. 136. ἀρίσεῖς. Ph. 1232.
Δαναῶν πολλοὶ Δ. ἄκροι. 433. ἀχάρισοι Δ-οὶ Δ-οῖς. Hec.
140. γαῖα. Or. 1621. τέκνα. Ph. 1152. Δ. πρ-
ναῦς. I. A. 148. κλισίας. 190. δι' ὄχλ. 1030.
κήρυξ. Tr. 184. κοινὰ ἀγγέλματα. 706. λόγος
Δ. κακόφρης. Aj. 138. ἀνδρῶν ψυχὰς Δ-ῶν ἐλ-
σασ'. Ag. 1467. τῶν μεγάλων Δ. ὑπὸ κλιζομένη-
Aj. 225. ὀλέσαι Δ. βοτὰ κ. λείαν. 144. ἔγρ-
ἔβαν Δ-οῖς ἀρωγὸς. S. Ph. 1217. πολλὰ πα-
σματα θήσων Δ. Τρωσ' ὁμοίως. Ag. 66.
τινας ἀντιπνόους Δ. χρ. ἐχενήδας ἀπλοίας τ-
150. cf. Apoll. Arg. IV. 262.

Δαναός. Or. 870. τῇ Δ. παιδῶν. H. f. 1018.
Δ. πατὴρ κ. βάλαρχος κ. σασίαρχος, κύδιε' ἄγων
ἐπέκρανεν. Ae. S. 12. πεντηκοσόπαις. 322. πάρ-
εὐθαρσῆ Δ. πρόνοον κ. βάλαρχον. 969. διεκίν-
σεν Δ-ὸς θεραποντίδα φερνήν. 980.

Δανεισμός. πικρὸς. E. E. 858. P. τόκος, χρῆσις.

Δαπάνη. ἀνάλωμα. Δ. κενὰς. E. Polyid. VI.
κόφα. B. 891. δ-αῖσι. τὰ ἐν δόμοις δ. φρέ-

H. f. 592. τὴν δ. πόλιν ἤλπισας καταλύσειν δ. Tr. 996. σῶμα δ. σῶσαι. E. E. 429.

Δάπεδον. γήπεδον, ἔδαφος, γῆ. Τροίας Φοιβήϊον. I. A. 756. Θέτιδος. An. 117. ἐκλιπὼν Θεὸ δ-α. I. 576. ἱερῶν δ. ἄπο. E. S. 271. ἐν Ἥρας δ-οις χορεύσει. Rh. 376. εἶθε γενοίμαν ἐν σοῖς δ. H. 230. ἱππόκροτα λέλοιπε δ. Hel. 209. Μολοσσὰ. Prm. 830. φόνια. Tr. 540. δεξάμενος ἀνὰ δ. Or. 330. πεδίων δ-οις. Al. 594. Παῤῥάσιον οἰκεῖν δ. Or. 1645.

Δάπτειν. κατεσθίειν, τιτρώσκειν. λευκὴν ἔδ-ον σάρκα. M. 1189. ποταμοὶ πυρὸς δ-οντες ἀγρίαις γνάθοις Σικελίας λευρὰς γύας. Prm. 369. al. λευρύς. ταρβῶ γ. ἀσεργάνορα παρθενίαν εἰςορῶσ' Ἴδς γάμῳ δ-μέναν δυςπλάνοις Ἥρας ἀλατείας πόνων. Prm. 899. δ-ω τὰν ἀπαλὰν νειλοθρῆ παρειὰν, ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν. Ae. S. 71. συννοίᾳ δ-μαι κέαρ. Prm. 437. τιτρώσκομαι. δ-ει τὸ μὴ ἔνδικον. S. T. 683.

Δαρδανία. τλάμων Γανυμήδεος ἱπποσύνα. Or. 1391. πόλις πλησίον τῆς Τροίας, ἔνθα ἱπποςάσιόν φασιν εἶναι τῶν Γανυμήδης ἵππων. Δ-ας ἄταν. Tr. 535. τείχη περὶ Δ. 818. Πέργαμα Δ. Hel. 391.

Δαρδανίδας. Ganymedes. I. A. 1049. ξύλλαβε Δ-δαις. Rh. 230.

Δαρδάνιος, ον. τῆς Δ. γονᾶς. Tr. 1289. Δ. μίλαθρα. 841.

Δάρδανος. Δ-ε πρὸς δώματα. I. A. 881. Δ. πόλιν ἑλὼν. Hel. 1509. E. E. 5. ἐκ ἔςι πέρσαι σοι τὸ Δ-ε πέδον. S. Ph. 69.

Δαρειογενής. Prs. 5. Ξέρξης βασιλεύς.

Δαρεῖος. πατὴρ τοῦ Ξέρξου. Ἀίδωνεὺς ἀνείης Δ-ον, οἷον ἄνακτα Δαρεῖον. Prs. 649. βάσκε πάλαι ἄκακε Δ-ον. 661. 667. εὖθ' ὁ γηραιὸς, πανδοκεὺς, ἀκάκης, ἄμαχος, βασιλεὺς ἰσόθεος Δ-ος ἔλαχε χώρας. 851-4. ἔοικε δὲ ὁ Δ-ος καὶ Δαρείαν λέγεσθαι. ὃν (ὅλβον) Δ-ος ἦρεν ἐκ ἄνευ τινος. 162. Δ. οἰκτείρων σφε. 196. Δ. μὲν τότ' ἀβλαβὴς ἐπὴν τόξαρχος πολίταις. 552.

Δαροβιοί. θεοῖσι. Spt. 509. ἀϊδίοις.

Δαρός. δηρός. Δ-όν. μακρὸν χρόνον, ἐπιπολύ. Adj. et Adverb. δ. χρόνον. Or. 55. I. A. 680. T. 1339. δ-ὸν χρόνου πόδα. B. 887. χρόνου δ. H. f. 702. δ-ὸν κατεῖχε' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον. Aj. 414. ὅτι δ. χρόνον ἐρημώσει πατὴρ. S. 519.

Adverb. δ-ὸν ἐκ ἀπόνητοι. S. E. 1065. μὴ κρύψῃς δ. Hec. 184. ἃ Θ. δάπεδον θάσσεις δ. An. 118. δ. γ. ἐκ ἄρξει θεοῖς. Prm. 940. πατρὸς ὅτω δ. ἐξενωμένου. S. Tr. 65.

Δᾶς. δαΐς, λαμπὰς, φανὴ, φανός. μητρὶ ὀρείᾳ δᾶς ἀνασχὼν. E. Cretens. II. 14.

Δάσκιος, ον. μεγάλως σκιάζων διὰ τὸ σύνδενδρον κ. δασύ. σκιώδης, δασύτριχος, ex δασύς et σκιά. et δ-ον τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπήν. in Apoll. Arg. II. 1283. ἐν δ. ὄρεσι. B. 218. ἐκ δ. γενειάδος. S. Tr. 13. πυῤῥὰν ζαπληθῆ δ. γενειάδα τεγγ'. Prs. 314. μεγίςην ἀποτελοῦσαν διὰ τὸ πλῆθος σκίαν. δασύτριχον.

Metaphor. δαυλοὶ πραπίδων δ-οι τείνουσιν πόροι. Ae. S. 92. πυκνοὶ γ'. εἰσιν οἱ τῶν πραπίδων αὐτοῦ τοῦ Διὸς πόροι Σ. σκιώδεις. cf. Ἄψοφος.

Δασμός. (μερισμὸς) τέλος, φόρος. ἱκέτης δαιμόνων ἀφ. γῆ τῆδε κάμοὶ δ-ὸν ἐ σμικρὸν τίνει. S. C. 635. p. κέρδος φέρει. ὃς γ' ἐξέλυσας σκληρᾶς ἀοιδοῦ δ-ὸν. S. T. 36. τέλος. διότι κατ' ἔτος ἀπῄτει τοῖς πολίταις ἄνθρωπον. ἔτειον. Rh. 435.

Δασμοφορεῖν. δασμολογεῖν, τέλη φέρειν. (συμμερίζειν. Z.) ἐκέτι δ-οῦσιν δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Prs. 586. τέλη φέρουσι τοῖς δεσποταῖς αὐτῶν κ. τοῖς τέλεσι προςκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν. ἐφθάρησαν γάρ.

Δασύμαλλος, ον. δ. ἐν αἰγίδι. Cy. 359.

Δασύςερνος, ον. Νέσσος. S. Tr. 557. p. δασύτριχος ἐν ςήθει.

Δατήριος. πατρῴων χρημάτων δ-οι sc. ὄψεις. Spt. 696. μεριςῆραι.

Δατητής. μεριςής, divisor. Harpocr. *Δατεῖσθαι,* τὸ μερίζεσθαι. οἱ δὲ δ-αὶ, οἱονεὶ μεριςαί. Τὸ δὲ εἰς δ-ῶν αἵρεσιν εἶδός τι δίκης εἰσὶν· ὁπότε γ. κοινονοῖέν τινες ἀλλήλοις, κ. οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, οἱ δὲ μὴ, ἐδικάζοντο οἱ βούλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις προςκαλούμενοι εἰς δ-ῶν αἵρεσιν.

Δαυλία et *Δαυλίς.* Σχιςὴ δ' ὁδὸς ἐς ταυτὸ Δελφῶν κάπὸ Δ-ας ἄγει. S. T. 734. Δαυλὶς πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. Μῦθος δ' ἐκεῖ γέγονε κατὰ τὸν Τηρέα κ. τὰς ἀδελφὰς Πρόκνην κ. Φιλομήλαν. Εἴρηται δὲ διὰ τὸ πολὺ δάσος ἔχειν. E. M. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς. Ch. 669. Δαῦλον γ. δασὺ ἔλεγον προπερισπωμένως, ὡς δηλοῖ Παυσανίας, εἰπὼν δαῦλον τὸ δασύ. Eust.

Δαυλός. δασύς. E. M. cf. *Δαυλία* fin. δ-οι πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι κατιδεῖν ἄφραςοι. Ae. S. 92. δ. Δάσκιος. p. ὁδοὶ, βυθαὶ, μηχαναί. δ-ὸς ὑπήνη κ. γενειάδος πυθμὴν. Ae. fr. 25.

Δάφνη. Οὐ γ. ἂν κάρα πολυςεφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρπου δ. S. T. 83. δ-αν εὐερνέα. I. T. 1100. p. εὐθαλῆ. σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δ-ᾳ. An. 1247. ὦ καλλίςας προπόλευμα δ-ας. I. 113. παρὰ θεσπεσίῳ δ-ᾳ. An. 296. ἔθος. Lycophr. δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα. μαντικὴν· ληροῦσι δὲ, ὅτι οἱ μάντεις, δάφνας ἐσθίοντες, ἐμαντεύοντο, ἵνα κ. τῇ ὀπωπῇ κ. τῇ ὀσφρήσει γανύμενος ὁ θεὸς, ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς τὰς θεοπροπίας χαίρων, ἅ τινα ἡ ἰςορία ἡμῖν δηλώσει. Τὸ δὲ ἀληθὲς ὅτως ἔςιν. οἱ χρησμολόγοι κ. μάντεις ςεφάνας δάφνης φοροῦντες, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος κ. ἀλεξικάκου, κ. ὅτω τοῖς χρῄζουσι, τοὺς χρησμοὺς λέγοντες κ. λαμβάνοντές τι ἐξ αὐτῶν κ. ὅτω τρεφόμενοι, εἰς μῦθον ἐτέθησαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσὶν ἤτοι ἐκ τοῦ ςεφανοῦσθαι δάφνῃ, κ. λέγειν χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. et in Apoll. Arg. II. 159. ἐχρῶντο δὲ τῇ ςέψει τριχῶς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς ςεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. Ἄλλως. ςεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνῃ τὰς κεφαλὰς κ. τ. λ. ἔρνεσιν δ-ης. M. 1213. κλάδοισιν. I. 80. πτόρθοισι. 103. δ-ῃ σκιασθεὶς. An. 1116. δ-α ἱερὸς ἀνέσχε πτόρθους. Hec. 459. ςεφάνῳ δ-ας κοσμηθεῖσαν. I. A. 759. δ-ας ὁλκοῖς. I. 145. κατὰ σὸν ἐν δάφναις ἀνάκτορον θυηπολῶ. Tr. 329. δ-ὴν φαγὼν ὀδόντι πρῖε τὸ ςόμα. S. fr. 98. παρόσον ἡ δ. ἐνεργεῖ πρὸς τὰς ἐνθουσιασμούς. χῶρος δ' ὅδ' ἱερὸς, βρύων δ-ης. S. C. 17.

Δαφνηφόρος et *δαφνοφ. δαφνώδης.* δ. λαβοῦσα κλῶνας. I. 422. θεοὺς — τίοιεν δ-οισιν βυθοῦσι τιμαῖς. Ae. S. 709.

Δαφνώδης. εἰς δ. γύαλα βήσομαι. I. 76.

Δαφοινὸς, ὁν. πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, μέλας, — δει-

νὸς, φονικός. H. λεόντων ἁ δ. ἴλα. Al. 585. πυρ-
ῥὸς κατὰ νῶτα, ἢ ὁ ἄγαν φόνιος et E. M. ὁ πυρ-
ῥὸς, ἢ ἐρυθρὸς ἢ μέλας et ὁ ἄγαν φόνιος παρὰ τὸ
Ἀΐ et φόνος. Solam coloris notionem involvit.
Wüstem. Διὸς πτηνὸς κύων δ. αἰετὸς. Prm. 1022.
φονικός. καταίθουσα παιδὸς δ-ὸν θαλὸν ἥλιε. Ch. 604.

Δέ. respondet praemisso *μέν*, haud raro suppresso, — locum obtinet *τῷ καί, et - et, cum - tum.* — continet objectionem, *at* in interrogatione et responso, *verum*, *ἀλλὰ*, *δή*, — respicit ad aliud quoddam vel re vera, vel quod mente suppleri potest, contextumque significat et contrarium. v. *Reis.* S. C. Additur pronominibus. In apodosi post *ὅτε*, *ἐπεὶ*, *ἕως* et in comparatione. *ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο, ἐμὴ δὲ μήτηρ.* Ch. 187. commate deleto, ut arcte cohaereat, quacum matre *θάμως ἐπώνυμον φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. οἱ δ' αὐθόμαιμοι.* S. C. 335. *σφῶν δ' ἂν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι.* 1444. θεῦν. *σὺ δ' ἂν ἄκου τόργον.* S. Tr. 1157. *σὺ δ' ἂν ῥῦσαι σεαυτὸν κ. πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμὲ.* S. T. 310. *γένοιτο δ' ἂν — χέρα τῇδε βασάσαι χερὶ.* Ag. 34. *ἕξω δ' ἂν ὅπως ὑμῖν φίλον.* S. C. 1205. *εἰ θέμις ἐ, ἐπεύχομαι· θέμις δὲ.* S. Tr. 810. *ἄθαπτος δ' ὅτος ὁ γενήσεται.* Spt. 1024. tamen. *ἐγὼ δ' ἐλευθέρα μὲν ἐξέφυν πατρός.* Aj. 487. fere p. *δή. μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.* Ch. 514. certe, utique. — *σοὶ δὲ τάδε λέγω.* Or. 621. cf. Porson.

ὡσαύτως δὲ σὺ ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις. S. E. 27. in Comparatione.

Δέατος. δέας. Σοφ. Κηδαλίωνι. H.

Δεῖ. δεῖν. Δεῖ. πρέπει, χρὴ, χρεία ἐστιν. — (δεσμεύει). H. *προσήκει, ὠφελεῖ.* c. Acc. et Dat. Prs. et c. Genit. et Acc. rei. — c. Infinit. — *τὸ δέον.* — *δέω.*

Δεῖ c. Subst. τί τέκνων δ. παρουσίας; 1005. *ὁ ποικίλων δ. τὰ νδιχ' ἑρμηνευμάτων.* Ph. 473. *ὁ πόνος πολλῶ με δ.* H. 23. *Ἀρχαϊσμός ἐστι τοῦτο, ὁ σολοικισμός, ἀντὶ τοῦ — ἐκ ἔτι πολὺν ἔχω πόνον.* Nos: da brauche ich nicht, braucht es nicht. *δ. με καινῶν λόγων.* 688. *φροντίδος σωτηρίας.* Ae. S. 420. *αὐτὸν γ. σὲ δ. προμηθέως.* Prm. 86. *χρεία ἐστὶ προμηθείας. ὁ σῶν με δ. θεσπισμάτων.* Ph. 928. *τί με δ. παίδων.* E. S. 789. *νῶν ἔχων, ὅσον σε δ.* H. 105. *ὁ λόγων εὐσχημόνων δ. σ' ἀλλὰ τἀνδρὸς.* 491. *ὁ πίθοιμ' ἔν, ὃς με δ.* 1062. *τί με δ.;* H. 20. *ὀδὲν κέλευσμοῦ δ.* I. A. 1130. *εἰ δ' ἐλευθέραν με δ. ζῆν.* S. E. 339. *ἤκουσεν ὧν δ.* 793. *πῶς σπότου δ.;* 1494. *ἔστιν ὧν δ.* S. Ph. 647. *κρύπτων ἃ μὴ δ.* 909. *ὁ τοιούτων δ. τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ.* 1049. *τί δῆτα σοῦ δ.;* 1060. *μὴ πεῖθ' ἃ μὴ δ.* S. C. 1442. *εὐβουλίας δ.* S. A. 1088. *ἐρημίας δ.* I. T. 1197. *μακρῶ δ. σε κ. σοφῶ λόγου.* Rh. 837. *τί δ. συμποτῶν ἄλλων;* Cy. 538. *δ. μηχανῆς τινος.* Hel. 819. *πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δ.* I. 1018. *ὁ φίλων μάλιστα δ.* H. f. 267. *δέδοχ' ἅπερ με δ.* 1069. *εἴ τι δ. χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.* 1170. *ὀδὲν δ. φίλων.* 1338. *τί δ. καλῆς γυναικὸς;* E. Antiop. XIX. *δ. βίου.* E. Beller. XVII. *πολλῶ γε δ.* E. Tel. XIII.

c. Dat. Pers. *νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δ. φαίνειν ἔπη.* S. C. 721. cf. *ἄλλῳ γ. ἢ 'μοὶ* S. A. 736. *ποίας δέ μοι δ. πρὸς γε τήνδε* τίδος. S. E. 612. *τί δ. βροτοῖσι πλὴν.* XIV. *ὧν πόλει δ.* E. Aeol. VII. 3. *ἑνὸς δ.* sc. *ἐμοὶ.* I. T. 1052. *θεοῖσι προσβαλεῖν ἄλλην δέησει γαῖαν.* H. 941. *ἓν δ. μόνοι* E. S. 594. *σοι παίδων τί δ.;* M. 565. *ὁ* ἐρῶσι τῶν πέλας. H. 441. *ὁ λυσιτελεῖ, ὁ χ* συμφέρον.

c. Verb. in Infin. *τί τἀρόητ' ἀναμετρήσ* με δ.; Or. 14. *Φοίβῳ ἀδικίαν τί δ. κατηγ* 28. *δ. φέρειν τὰ τῶν θεῶν.* Ph. 385. *νι* 736. *ἁμαρτίας σφὲ δ. θεοῖς δοῦναι δίκην.* 9. *πρέπει, ἀπόκειται, ἐνδέχεται. τί δ. μακ* ρεῖν; Ph. 768. *τί μαρτύρων ἄλλων ἀκοῦειν* Or. 532. *ὀδὲν μάντεως ἔδει γράσαι.* Rh *δ. με δουλεύειν πάλιν.* S. E. 814. *ὀδὲν γ'. κρύπτειν μ' ἔτι.* 957. *σοφωτέρους δ. βροτῶν θεοὺς.* H. 120. *δ. δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν* 766. *ὅταν δέῃ.* Rh. 148. *ἤν τι κ. δέῃ.* 52 *δ. σ' εἶναι σοφὸν.* B. 654. *ἐκ οἰκεῖν δ.* 7 *φιλεῖν δ. τὴν ἐμὴν ψυχὴν.* Her. 456. *μόχ δ. λέγειν;* H. f. 1270. *τί με ζῆν δ.;* 130 *δ. φυγεῖν;* E. E. 1017. *δ. τοῖσι πολλοῖς τ* ραννον ἀνδάνειν. E. Antig. III. *σιγᾶν,* Inus fr. XIV. *ὀρᾶν, ἃ δ. με.* ibid. 3. *θεὸς σέβειν σε κατθανούμενον;* E. fr. B. 33 *σῷ δικαίῳ ἐπισπέσθαι με δ.;* S. E. 1037. *ξαι δ. με τοῦτό σοι πικρόν.* 1504. *ὅπως — θῃς γ' ἃ δ.* S. Tr. 337. *δ. γ'. κ. τὸ πρὸς λέγειν.* 479. *ὄγκον γ. ἄλλως ὀνόματος τί δ* φειν μητρῷον; 817. *δ. σ' αὖ γενέσθαι* τἀνδρὶ ξύμμαχον. 1175. *τί γ'. δ. ζῆν με* 393. *ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δ.* δαμνεῖν. 549. *ταῦτα τί δ. λέγειν;* S. P *δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι.* 50. *τοῦτο δ. σοφισθῆναι, ὅπως.* 77. *τί δ' ἐν δ* μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; 102. *τί δῆτα δ* πεῖν; 428. *δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν εἰς φῶς δ* 580. *δ. — λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μ* 587. *δ. γ'. ἐς Τροίαν σε πλεῖν.* 915. *σὲ δ* χειν. 982. *μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δ.* 998 *δ. γενέσθαι ταῦτα.* 1339. *ἅπερ παθεῖν* 1397. *δ. τόδε σκοπεῖν.* S. T. 406. *ταχ* κἀμὲ βουλεύειν πάλιν. 619. *ἐξ ἴσου δ. κἀμόν* sc. *φρονεῖν. γάμοις με δ. μητρὸς ζυγῆναι τί δ. με χορεύειν;* 896. *εἰ τοῦτο πρῶτον* ἀπαγγεῖλαι σαφῶς. 958. *πῶς τὸ μητρὸς λ* ἐκ οἰκεῖν με δ.; 976. *ὁ μαθεῖν με δ. τόδ* C. 22. *χῦτι δ. πρόστασσε δρᾶν.* 494. *δ.* μνήμην ἔχειν. 509. *ὀδὲν δ. πονεῖν.* 1022. *μ' ἀφρῆσαι.* 1032. *τί δ. μάτην κομπεῖν;* *τί δ. σε θυμοῦσθαι;* 1420. *ὁ δ. μ' ἀποκτ* 1776. *πλείων χρόνος, ὃν δ. μ' ἀρέσκει* κάτω. S. A. 75. *ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δ. τὸ* δαίνειν φιλεῖν. 313. *δεινὰ κ. παθεῖν σε δ* Λοκρ. I. *τὸ βουλεύειν ἃ δ.* S. Thyest. V. *λατα ξύλα τριγόμφα διατορεύσασθαί σε* Ichneut. *τὸ γ. γυναιξὶν αἰσχρὸν σὺν γυν* φέγειν. S. Phaedr. VI. *πολλὰ κ. μαθεῖν* S. Phthio. II. *προσλαμβάνειν δ. καθ' ἡ* ἀεὶ. S. fr. *ἔδει. μαντείας ἔδ.* S. T. 394. *ἔδ. τι κ. ποτὸν λαβεῖν.* S. Ph. 292. *ἅπησ* ὁ σ' ἔδ. 379. *βραχείας προφάσεως ἔδ.* I. A. *κἄδ. τι βαιῇ τῇδ' ὑπὸ φέγῃ μόνον διακονε* S. Ph. 286. *τοῦδε γ. μὴ ζῆν ἔδ.* 418. *ὃς*

ἔδ. κτανών. S. T. 1185. ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν ὃς μὲν ὐκ ἔδ. ὀψοίατο. 1273. τί γ. ἔδ. μ' ὁρᾷν. 1334.

Δεῖν ἀγχονῶν. E. fr. LXV. θῆλυν σπορὰν φῦσαι δεήσει. Dan. 13. δ. ὐδὲν. S. C. 29. sc. ut abeant. Erf.

δέον. ὑπὸ γνώμας εἰςορᾶν τὸ δ. I. A. 566. τάχ' ἂν εἰς δ. πέσοι χάρις. Al. 1104. εἰς δ. S. A. 386. εἰς δ. πάρεσθ' ὅδε. S. T. 1416. εἰς τὸ ἁρμόζον τῦ χρόνυ. εἰς καιρὸν, εὐκαίρως. πρὸ τῦ δέοντος. S. Ph. 891.

ἐν δέοντι. ὐκ ἦλθες ἐν δ. δέξασθαι δόμυς. Al. 820. ὐκ ἐν δ. καιρῷ. ἐν δ. Or. 212. M. 1277. ἐν προςήκοντι καιρῷ. τῦ παντὸς δέω. Prm. 1006. ἐλλείπει, ποιῆσαι τῦτο.

Δεῖγμα. δεῖξις, πίςις, τεκμήριον, ὄψις. δ-α τῶν ἐμῶν λόγων. E. S. 354. πίςιν. τρόπαια δ-τ' ἀθλίων προςφθεγμάτων. E. E. 1174. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δ. προςτατήριον καρδίας τερασκόπυ ποτᾶται; Ag. 976. p. ὄνειρος, ὄψις, visum.

Δείδειν. δειμαίνειν, δειματῦσθαι, φοβεῖσθαι, ἀποπλήσσεσθαι, ταρβεῖν. c. ἀμφὶ, περὶ τινί. *Δέδοικα* potestate Praesent. — Sequente μὴ ὐ, ὅπως, ὅπως μή et Infinit. emollitur res, ut nos, du wirst doch nicht, ich will nicht hoffen, daß cf. Γηρύεσθαι. ἔδ-σε, μὴ φθονηθείη. E. E. 30.

c. Subst. ὥςτε δ-σαι πάντας. Ph. 1189. βρέφος τοσόνδ' ἔδ-σατε. Tr. 1165. οἵ σ' ὐκ ἔδσαν. Her. 958. ἔδ-σα μή σοι Τροίαν ἀθροίσῃ. Hec. 1138. ἔδ-σας μὴ ὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς. An. 627. μὴ ἀμυνάθοιτό σε, ἔδ. 723. πείθεσθε, μὴ δείσητε. S. A. 1414.

δείσας. δ. μή τῳ παῖδας Ἀ. τέκοι. E. E. 22. θανεῖν σε δ. I. 1564. ὐ τὸ σὸν δ. ςόμα. Aj. 1110. εἴ τις ἢ φίλυ δ. ἀπώσῃ τῦπος. S. T. 234. ὐ τὸ σὸν δ. πρόςωπον. 448. εὐθὺς δὲ δ. S. A. 1005. ὅτε τὰς γῆς νέρθεν, ὅτε τὰς ἄνω δ. Hec. 792. δ. ὑπεξέπεμψε Τρ. χθονὸς. 6.

δείσασα. ὑπτία δὲ κλίνομαι δ. πρὸς δμωαῖσι. S. A. 1189. κἀγὼ δ. τῦξειργασμένον ἔλεξα πᾶν. Aj. 315. ἀνδρὸς ὐδενὸς φρόνημα δ. S. A. 459.

δείσαντες. ὐ μὴ τριαίνας τάςδε δ. Ae. S. 758. παῖδα δ. Tr. 1165. μή μ' ὄκνῳ δ. ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον. S. Ph. 226. δ. ἢ ςέρξαντες. S. T. 11. ὄνομα μόνον δ. S. C. 265. ποῖον πάθος δ-τας, ἐκ χρηςηρίων. 604. ὥςε πάντας ὀρθίας ςῆσαι φόβῳ δ. ἐξαίφνης τρίχας. 1625.

δέδια. δ. γ. ἀμφὶ σαῖς τύχαις. Prm. 182. δ. τόδε. S. C. 1469.

δέδοικα. δ. μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοὶ. Ph. 157. μή τι σὴν δάκω φρένα, δ-χ'. 387. τὴν θεὸν, ὅπως λάθω, δ. I. T. 996. δ-χ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφὴ. H. 518. δ. αὐτὴν, μή τι βιβλεύσῃ νέον. M. 37. δ. μή σε γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς. H. 924. δ. ἐκ χερῶν με μὴ φύγῃ. I. T. 843. δ. μὴ σύ γ' ὐκ ἔτ' εὖ φρονῆς. E. E. 568. ἓν σε δ. An. 362. φόβυς πονηρὺς κ. κενὺς δ-ένει E. S. 548. τὸ τάχος σε τῶν φρενῶν. B. 669. τὸ σὸν Ἄργος ὐ δ. Her. 285. ἄνδρα σκαιὸν ἧσσον δ. σοφῦ. E. Beller. XI. δ. νιν, ὡς δ-κ' ἐγὼ. E. E. 1122. δ. μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας. E. Cresph. IV. δ. σοι, μή τις. Hel. 1411. Ut metuo tibi, für dich, et te, differunt. δ-ε μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. E. Ant. VIII. τῶν ἀρίςων τἄκγονα δ-κας. H. f. 209. μὴ πέτρος γένῃ, δ. Or. 1520. δ-α δὴ, μή τοι νοήσῃς, Οἰδίπυ. Valck. in Diatr. censet haec esse ex E. Oedipode Iocastae verba. p. 200. δ-κα, μή τι γῆ πάθῃ κακὸν. Ph. 1588. δ-α τῆς τυραννίδος πέρι. E. S. 446. ὅςις δ-κὼς — αἰῶνα τείνει. I. 624. τὰ οἰκτρὰ δ-κέναι. E. S. 179. τὰ δὲ δ-κα λίαν ἡδονῆ νικωμένην. S. E. 1272. ὅτως ἐγὼ δ. S. Tr. 306. δ. μὴ πρῷ λέγοις ἄν. 630. ὡς δ. μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ᾖ μοι πάντα. 663. δ. μὴ 'κ θεῦ πλήγη τις ἥκῃ. Aj. 278. δ. ἀκώων τήνδε τὴν προθυμίαν. 583. ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότυ δ. ἐγὼ μή μοι βεβήκοι. S. Ph. 493. δ. μὴ (μ') ἀτελὴς ἔχῃ (εὐχὴ). 782. δ. ἐμαυτὸν, μή. S. T. 767. δ-χ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1074. δ. γ. μὴ ἄριςον ᾖ. S. A. 1113. ἤδη τὰ Τροίας εἰςορῶν ἐδῶλια δ-κας. S. Ἀχαι. VII.

Δεικνύναι. φαίνειν, ἀναδιδόναι, ostendere, monstrare, — δηλῦν, διδάσκειν. de rebus corpor. — de non corpor. — c. Particip. μαςὸς ἔδειξε ςέρνα τε. Hec. 560. δ-ξαι σῶμ'. Or. 98. ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δ-ξαι. 820. τὸ ξίφος ἠμαγμένον δεῖξαι ταῖς τῦ ἡλίυ αὐγαῖς. Εἰώθασι γ. οἱ ἀνελόντες τινὰ δικαίως, ὡς οἴονται, τῷ ἡλίῳ τὸ ξίφος δεικνύναι, σύμβολον τῦ δικαίως πεφονευκέναι. πρὶν κεῖνος αὐτὸν (τὸν πέπλον) — δ-ξῃ θεοῖσιν. S. Tr. 609. τὸ μὴ ὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δ-ξαι. 622. ὃν δέσμον ἄγων ἔδειξ' Ἀχαίοις ἐς μέσον. S. Ph. 609. ὐδ' ὄμμ' ἔδ-ξεν. 1058. ὐδὲ διάθεσιν κ. γνώμην ἔδειξεν, ὅπερ ἐςὶν ὀλίγον πρὸς τὸ διεγερθῆναι κ. ἀντιτάξασθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς σκήπτροις ἔχων τὴν ἐλπίδα, ἦγεν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ κ. τ. λ. φίλοισιν ὄμμα δ. H. f. 1215. ἃ (γαῖα) νιν δ-ξεν αἰθέρος πνοαῖς. Ph. 680. δ-ξον τὸ σὸν πρόςωπον. H. 946. ὄμμα ὐκ ἔδ-υμεν ξένῳ τέγγοντες. Al. 766. πρὶν ἂν δ-ξῳ τἀγγεγραμμένα. I. A. 324. δ-ξει τὐπιὸν σέλας θεῦ. Rh. 331. δ-ξω σοι χῶρον. 519. ἡ (νῆσος) ἐλαίας πρῶτον ἔδ-ξε κλάδον. Tr. 799. p. ἀνέδωκε. δ-ξον σὴν νικηφόρον ἀςοῖσιν ἄγραν. B. 1198. ἐς σ' ἔω σημάντρια ἔδ-ξε κἀνέφηνεν ὐ δεδειγμένα. S. Naupl. V. 7. δ-ξω κ. σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον. Aj. 66. σκῦλ' ἔδ-ξα Βακχίῳ. Cy. 9. ὅπως τὸν παῖδα Τελ. δ-ξει. Aj. 569. πατρί μ' ὡς δ-ξῃς φίλῳ. S. Ph. 492. δ-ξαι (ἐμὲ) ἐν Ἀργ. μέσοις. S. Ph. 630. ὅτε τὸν κτανόντ' ἔχω δ-ξαι. S. T. 278. δ. ἐμφανῆ πόλει πυρσὸν. E. E. 586. Ἀχελῴυ ῥόον. E. Hypsipyl. X. δέμας δ-ξασα. Hel. 555. δ-ξω ταδ' ἐκ καλυμμάτων. S. Tr. 1078. ὁ δ' ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίυ, νέων βραχιόνων ἔδειξεν ἠβήτην τύπον. Her. 858.

de non corp. φίλας εὐφρόνας. Hec. 828. σκῆψίν τιν' ἐχθροῖς. M. 744. δ-υσιν, ὥς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακὸν. 1120. μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν. H. 9. πρᾶγμα. 42. μηδὲν κακῶν ἐς φάος. 714. ἔδ-ξας ὃς εἶ. Al. 643. δ-ξειν ἔοικεν, ὅσον σθένει. An. 823. μυςηρίων φανὰς ἔ-ξεν. Rh. 944. Ὀρφεὺς, δ-ξας ἄςρων τὴν ἐναντίαν ὁδὸν. E. Cress. X. πόλιν δ-ξω τὴν μακαριωτέραν. Tr. 365. ἃ ὐ σαφῆ δ-ξεις. 407. τήνδε δ-ξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα. 970. ποίαν συμφορὰν δ-ξει; Her. 74. κέλευθον ἀσφαλεςάτην. 1048. σοὶ τὴν ἐμὴν δ-ξει χάριν. Hel. 1436. δ-ξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρυς sc. τὸ Τρωϊκὸν κλέος. 1620. ἀμνημοσύναν. I. 1099. τὴν ἀμαθίαν. H. f. 173. λαμπρὰν ἔδ-ξ' ὁ χρόνος τὰν Ἡ. ἀλκάν. 805. ὡς ὕβριν δ-ξωμεν Ἀ. θεοῖς. E. E. 58. φήμην ἔτυ-

μον. 818. χρόνος δ-ξει σε. E. Alex. II. ὀδ' ὄναρ φίλοις ἔδ-ξεν αὐτὸν. E. Alop. VII. ἡνίχ' Ἡλίῳ δ-υσι τἠναρ. S. E. 425. v. Ἥλιος. ἀνθρώπων κακότητας. E. Bell. VI. 6. ἔργῳ δ-ξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῦ. E. Oedip. XVII. 6. ὀδ' ἂν λόγος δ-ξειεν. E. fr. LIII. 6. φήμη τὸν ἐσθλὸν δ-υσι. E. fr. B. 42. δ-υσιν, ἡμῶν ὅστις ἐςὶν ἂν κακὸς. E. Antiop. III. δεῖ σε δ-ξαι, τῷ τρόπῳ διεφθάρη. H. 1008. δ-ξον, οἷον παῖδά σε γείνατο. Al. 841. δ-εις τάχα, εἶτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἶτ' ἐσθλῶν κακὴ. S. A. 37. δ-μένων ἐλέγχων τῶνδε. Her. 905. Αὐτὸ δ-ξει. μέμνηται δὲ τῆς παροιμίας κ. Σοφ. ἐν Λημνίαις ὅτως. Ταχὺ δ' αὐτὸ δ-ξει τἔργον, ὡς ἐγὼ, σαφῶς. Schol. Platon. φόβον αὐτοῖς δειχθεῖσα θήσει. E. S. 1208. ἔδ-ξεν, οἷος ἦν Τροίας φίλος. Rh. 324. χρόνος δίκαιον ἄνδρα δ-υσιν μόνος. S. T. 614. ὁ δ' αἰεὶ τῷ 'πιόντι δ-ύτω. S. C. 1532. τεκμήριον τὦδέ σοι δ-ξω λόγῳ. Eu. 652. ὃς ςυγερῶν ἔδ-ξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρη. Aj. 1196. ὁ πρῶτος εἰςενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιςήρια ὅπλα, ὡς ἅμα τῇ εὑρέσει ἠκόντων τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀδικεῖν. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δ-ξον. Prm. 622. αἱ (νύκτες ἡμέραι τε) ταῦτά σοι δ-ξουσιν σαφῆ. S. E. 1366.. δ-ξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷά δωρῦνται θεοὶ. 1382. δεῖ σ' ὅπως πατρὸς δ-ξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οὗ τράφης. Aj. 557. κὐ λόγῳ δ-ξω μόνον. 813. δ-ξεις δὲ μᾶλλον. S. T. 748. λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δ-υσί τις. 1258. δ-ξει δὲ κ. σοὶ (τὸ νόσημα.) 1294. ὡς ἔδ-ξα μήποτε ἐμαυτὸν ἀνθρώποισιν, ἔνθεν ἦν γεγὼς. 1392. τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον ὅτω δ-ύναι. 1427. ὅπως ὁ πρῶτος ἡμιν ἡμεροσκόπος δ-υσι. S. A. 254. δ-ξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβελίαν, ὅσῳ μέγιςον ἀνδρὶ πρόςκειται κακὸν. S. A. 1242. ταχὺ δ' αὐτὸ δ-ξει τἔργον σαφῶς. S. Lemn. V. τοῖς πᾶσι δ-ξαι κ. προςαρκέσαι χάριν. S. Polyx. III. μέ' ἔδ-ξε πατρὸς κ. ματρὸς ἡμέας ἀμέρα τὼς πάντας. S. Tereus. VIII. τὰ πίςι ἐδειξάτην φθείροντε τὸν ςρατόν. Ag. 659. τὴν φύσιν ἔδ-ξας, ἐξ ἧς ἔβλαςες. S. Ph. 1311. τί φάρμακον νόσῳ δ-ξον. Prm. 606. θεράπειαν μανίας. δ-ξαθ' ὡς φιλόπολις. Spt. 159. ἐξ ἔργων αὐτῶν δ. ὅτι φιλ. ἐςι. μόχθων ἐκτροπὴν ὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ δ. σαφῶς. Prm. 913. τὸ σὸν θεοῖσι δ-νὺς ἔργον. S. Tr. 1250. διαμαρτυράμενος τὼς θεὼς γαμήσω τὴν Ἰολήν. πανουργίας δ' ἔδ-ξεν ἀνθρώποις ἔχειν. S. A. 300. πότε ςομάτων δ-ξομεν ἰσχὺν. Ch. 715. ἐπευξόμεθα. δ-ξαι τὸ νέον βούλευμα. Prm. 170. περὶ τῦ ἔρωτος τῆς Θέτιδος, ᾗ τὸ νεωςὶ μηχανώμενον κατ' αὐτῦ. Novum opp. prioribus illis Titanum. δ-ξον σὸν αἰῶνα μέλεον. Ph. 1529. ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων. Prm. 482.

cum Particip. πῦ ὢν δ-ξω φίλος. Or. 800. πῦ ὑπάρχων δ-ξω σοι πιςὸν φίλον ἐμαυτόν. δ-ξω σοφὸς γεγὼς. M. 548. δ-ξεις πῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτῦ γεγὼς. I. A. 406. cf. Δηλῦν. δηλώσω μὴ — ἄσπλαγχνος ἐκ κείνυ γεγὼς. Aj. 472. et φαίνειν. πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδ-ξαιτό τις πόσιν προτιμῶσ', ᾗ θέλεσ' ὑπερθανεῖν. Al. 153.

Δείλαιος, α. ἄθλιος, μάταιος, δειλός. — τᾶς δ-αίας ἀπόρυ φανεῖσας ἀλγηδόνος. S. C. 513. τὸν δ. γήροντα. E. Ep. ist. III. μόσχον δ-α δ-αν ἐςόψει. Hec. 205. ματρὸς. Ph. 1294. χέρα. E. S. 279. δειλείας δ-ας παυσίπονος. I. T. 450. ἁ δ-α νεκρῦ μορφᾷ. Tr. 192. δ-υ γήρως. Hec. 157. 203. δ. συγκέκραμαι δύᾳ. S. A. 1311. κεῖται θανὼν δ. ὐ μάλ' εὐτυχῶς. Prs. 323. μέγιςον σῶμα δ-ας σποδῦ. S. E. 758. ἀντίπτωσις ἀντὶ τῦ σποδὸν δ-αν μεγίςυ σώματος. Δειλαία δ-ων κυρεῖς. S. E. 849. ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ Ματαιότης ματαιοτήτων κ. ἑορτὴ ἑορτῶν, τυτέςιν, ἀθλιωτάτη ὑπάρχεις. cf. πιςὰ πιςῶν. Prs. 678. et Schol. Huc refer μὴ — πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει. Aj. 363. ibiq. notata. Sic כְּגוּב גּוּבֵי Nahum III, 17. aut locustae praegrandes aut permultae sunt ut קֹדֶשׁ קְדָשִׁים sanctissimus Dan. IX, 15. et רָעַת רַעְדְּכֶם summa malitia vestra. Hos. X, 15.

δ. νόσος. S. Tr. 1030. δειλοποιός. δακρύων μοι μέλει δ-ᾳ. E. E. 183. ἁ δειλαιοτάτα. Al. 263. δείματι δ-αν παράκοπον ὧδε τείρεις. Prm. 580. δ. χάρις ἐπέμπετ' p. γέρας, δῶρον, honor sepulcri miser, tristis, vanus. Ch. 512. πατρὸς δ-α ξενάχυσα. S. E. 1076. ὄλωλα δὴ δ-υ δ-ος. 1482. δ. κατηύχετο. S. Tr. 763. οἷς ἐχρῆτο δ-αία πάρος. 906. δ-ος, ὡς ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω. 1243. ἀγὼ κλύων δ. ὑπεςέναζον. Aj. 1000. δ-ε τῦ νῦ τῆς δὲ συμφορᾶς ἴσον. S. T. 1347. τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δ-ος εἶν Ἅιδυ δόμοις. S. A. 1241. ἔχω μαθὼν δ. 1272.

Δείλη. sc. ὥρα, ἡ μετ' ἄριςον ὥρα, et ἡ περὶ δύσιν ἡλίυ. δείλη δὲ πᾶσα τέμνεται βλαςυμένη καλῶς ὀπώρα. S. Thyest VI. 7. cf. Ἄμπελος.

Δειλία. δειλότης, κάκη. δ-ᾳ γλώσσῃ χαρίζει. Or. 1514. ὑπὸ τῆς δ-ας. ὃς δ-ᾳ με δίδωσι. Ph. 1001. δ-αν εἰςφέρει τοῖς ἀλκίμοισιν. E. S. 540. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω δ. H. f. 175. τέθνηκε δ. τῇ τῶν πέλας. 192. φεύγειν δ-ᾳ δόρυ. 235. δ-ας θανεῖν ὕπο. 289. δ. κ. κάκην κεκτήσομαι. I. T. 676. δ-ᾳ μένειν. Her. 701. ἐ ταῦτα δ-αν ἔχει; S. E. 351. ζηλῶ σε τῦ νῦ, τῆς δε δ. ςυγῶ. 1027. δ. ὄφλειν τινὰ. Her. 985. H. f. 1348. δ. σῆς κατθανόμεθ' εἵνεκα. 210. μηδὲ δ-αν ἀρεῖς. Aj. 75. δ-αν ᾗ μῶρίαν ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ. S. T. 536. μὰ τὴν ἐκείνυ δ-αν, ᾗ βόσκεται. S. Atreus. I. τὸν δ-ᾳ προδόντα. Aj. 1014. τῆς δ. γ. αἰσχρὰ γίγνεται τέκνα. E. fr. dub. VII. Matth. τὸ δειλίας ἐξ Αἴαντος τῦ μαςιγοφόρυ Σοφοκλέης, τὸ δὲ σιωπῆς ἐκ Σιμωνίδυ. v. Σιγή. in Schol. Aristidis a Frommelio editis p. 191. laudat. ab Herm. de Prm. Sol. p. 29.

Δειλός. περίφοβος, κακὸς, ἀπρεπής. δ-οὶ πάντες εἰσὶν οἱ λόγοι. E. fr. B. 14. p. περιδεεῖς. δ. ὦς. Ph. 1011. δ. ὦν. E. S. 319. γυναικῶν δ-ον εἰςοίσεις λόγον. An. 758. τὶ δεῖ δ. ὄντ' εὐσωματεῖν; 766. ἀνέρος ὐκ ἄξιον δ-ὸν κεκλῆσθαι. E. Phryx. VIII. δ. γενόμενοι. Hel. 955. δεσποτῶν. E. Aeg. V. ἄνδρες. E. Meleagr. VII. ἦ δ-ός ἐςιν, ᾗ. S. fr. XXXI. ἡμᾶς σὺ δ-ὲς φανεῖς. Aj. 1363. ἐὰν γ. τετάφθαι συγχωρήσομεν Αἴαντα, πᾶς τις ὃς ὐκ οἶδεν, ὅτι σὴν χάριν τῦτο ποιῦμεν, οἰηθείη ἂν διὰ τὴν τῦ Τεύκρυ θρασύτητα ἡμᾶς βιασθέντας ἐνδῦναι. χὠ δ. κρατεῖ. S. Ph. 457. ὁ κακὸς νικᾷ τὸν ἀγαθόν. βυλήσει ποτὲ κ. δ. εἶναι μᾶλλον ᾗ 'ν ἐμοὶ θρασύς. Aj. 1316. μεταμεληθήσῃ, ὡς προπετὴς εἰς ἐμὲ εὑρεθεὶς κ. μὴ ἀποδειλιάσας παρὰ τὸ

ἄρχειν, ἀμυνῆμαι γ. σε· ἢ βαλήσῃ δ. εἶναι κ. μὴ ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι. φεύγω τὸ δ. Or. 781. ὃ παρέχω δειλίας ὑπόνοιαν, ὑποψίαν. δ-ὸν ὁ πλῆτος. Ph. 600. παρόσον οἱ πλήσιοι δειλοί εἰσι πρὸς θάνατον, ὡς μεγάλων ἀγαθῶν στερούμενοι, οἱ δὲ πένητες ὀλιγοκίνδυνοι. ἤτοι τὸ δ. θανεῖν ἐρύκει με. H. f. 316.

ὅτι τὰ δ. κέρδη πημονὰς ἐργάζεται. S. A. 326. κακὰ κ. ἀπρεπῆ.

Δεῖμα. φάντασμα, φόβος, φόβημα. εὔμναστον ἀνδρὸς δ. φέρουσαν. S. Tr. 108. τόδε δ. μοι ἤλυθε. Hec. 93. φόβημα, φάντασμα τῶ Ἀχιλλέως, τὸ φανὲν ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τῶ τύμβω. χλοερὸν. E. S. 599. πᾶν δ. S. Ph. 927. χλωρῷ δ. θυμὸν πάλλοντ'. Ae. S. 569. ἐκ δ. τῶ νυκτέρου. S. E. 410. πρὶν μὲν ὄν ἐννυχίω δ. ἦν μοι προβολὰ. Aj. 1212. τῶ ἐν νυκτὶ γενομένω ἐμοὶ φόβω παρὰ τῶν Τρῴων. ἀνάκτων ἐξὶ δ. ἐξαίσιον. Ae. S. 517. ὑπερβάλλον, τὸ ἄγαν. οἰζρηλάτῳ δ. — τείρεις. Prm. 580. δ-άτων ἄχη. Ch. 582. κατὰ περίφρασιν, δείματα. Πέρσας δ-τα θηρῶν. H. f. 700. εἰς ἄκραν δ. ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. S. C. 1465. τυράννων δ-τα. E. E. 711. Φρύγια. 457. Ἐρινύων δ. I. T. 931. μ' ἐσῄει δ. Or. 1668. ξυμβάλλεται πολλὰ τῶδε δ. M. 284. ὅτ' αὖ τὸ νῦν σῶ δ. (λίαν ἐπαινῶ) ὃ δειμαίνεις. An. 869. τὸ δ. τῶλέθρω. I. T. 485. φόβος εἰς τὸ δ. μ' ἄγει. Hel. 319. δ. προσβάλλοις πατρὶ. I. 584. ὅπως εἴη τι δ. τοῖς κακοῖσι. E. Sisyph. I. 14. τί ποτ' αἷρομ' ἐννυχος δ-σι; Hec. 70. ἀγγέλλεις δ-τ' ἀκούειν. Rh. 34. ἔξοιδα, μὴ ὀχὶ δ. ἐμοὶ φέρουσά τι. S. C. 360. ἐκ δ-ος. E. E. 767. δ-ων ἔξωθεν. H. f. 723. δ. ἐλευθέρα. E. E. 911. ὅπως λυτηρίως εὐχὰς ἀνάσχω δ-άτων. S. E. 636. δ-τι πάλλων. S. T. 158. εἴ τι δ-τός γ' ἔχει μέρος. 294. δ-α προσπνέοντ' ἀντίας θεῶ. S. Klytaim. 2.

Δειμαίνειν. φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι, v. δείδειν. δ-ων τὸ σὸν μὴ σέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις. S. Tr. 481. ἔσθ' ὅπῳ τὸ δεινὸν εὖ κ. φρενῶν ἐπίσκοπον δ-ανεῖ καθήμενον. En. 513. δ-ω τὰν σὰν ἀλκὰν. Ph. 264. δεῖμ', ὁ δ-εις ἄγαν. An. 869. συμφορὰν. I. 687. φυγάδος δ. δόλον. E. E. 834. πέτρον. Or. 6. φάντασμα δ-ῶσ' ἐμὸν. Hec. 54. ὃ τῶτο δ-εις πλέον; Prm. 41. φίλως τᾶσδε γᾶς. Ae. S. 74. πάντα δ. φιλεῖ. Prs. 599. εἴωθεν. Sic Hor. Aurum per medios satellites ire amat. et Plin. H. N. Palma toto anno bibere amat. δ-ω νιν, μὴ ὦση φάσγανον δι' ἧπατος. M. 39. ἐδ-ον θανεῖν. Rh. 933. πρὸς σὲ δ-ω λέγειν. Or. 543. ὀδὲ δ. ἄγαν. S. Tr. 91. ἄλλως δ-οιμ' ἂν ἀμφὶ σοὶ. S. C. 492.

Δειματοσαγής. τόδ' ἀμφέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος δ-ὲς φόνῳ. Ch. 835.

Δειματοῦσθαι. φοβεῖσθαι. An. 42. πρὸς γυναικῶν δ-μενοι λόγοι. Ch. 837. rumores ad terrorem a mulieribus confecti. ἐδ-ούμην δ' ὀ φίλης ὀσμῆς ὕπο. S. Synd. II.

Δεῖμος citatur ab Hesych. i. q. φόβος, persona. cf. Hom. Il. et Hes. Th. 934. Φιλαίματον Φόβον ὠρκομότησαν. Spt. 45. Φόβος κ. Δεῖμος, θεράποντες Ἄρεως. Δεῖμος κ. Φόβος κ. Κυδοιμὸς, ὑπηρέται τῶ Ἄρεος. Su.

Δεῖν. δεσμεύειν. δῆσαι χέρας. Hel. 818. ὠλένας. I. 1403. δεσμοῖς δήσας χεῖρας. Her. 861. πῶλοι λευκαὶ δέδεντται. Rh. 617. δεσμὸν δυσεξήντυτον ἕλκεται δεθεὶς. H. 1237. δεῖν κἀπάγειν ἐφίετο. B. 439. κἄδησας ἐν δεσμοῖσι. 444. αὐδῶ με μὴ δ. 504. δήσαντες σὲ κλωῷ τριπήχει. Cy. 233. πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίονι — θάνῃ. Aj. 108. τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας. 240. αὐτός τ' ἐδήσα. S. A. 1112. ἐδέσμευσα κ. εἰσήγαγον εἰς τὸ ὄρυγμα αὐτήν. ἢ δεσμὸν λέγει, ὅπερ εἴς τε αὐτὴν κ. τὸν Πολυνείκην ἐκύρωσεν.

λύπᾳ εὐναίᾳ δέδεται ψυχὰν. H. 160. τῇ εἰς εὐνὴν κατακλινούσῃ διὰ τῆς νόσου. γράφεται δε κ'. πρὸς εὐθεῖαν, ὑπὸ τῆς λύπης εὐναία δέδεται τὴν ψυχήν.

Δεινόπους. ἐλᾷ ἐκ γῆς τῆσδε δ. ἀρὰ. S. T. 418. ἡ διὰ τῶν ποδῶν δέος ποιοῦσα. φοβερὰ τὴν ἐπιδημίαν κατάρα.

Δεινός. φοβερὸς, καταπληκτικὸς, μέγας, μέλεος, — σπουδαῖος περὶ τὸ πρᾶγμα, δυνατὸς, πανοῦργος, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, σοφὸς, — καλὸς, θαυμαστός. — c. Subst. — c. Infinit. — et Adverbial.

c. Subst. g. m. θεός. S. A. XVII. φόβος. H. 1218. δ. ἀνταυγεῖ φόνον. Or. 1519. ὁ δ., ὁ μέγας ὠμοκρατὴς Δίας. Aj. 205. δ. φόβω φανέντος. S. C. 1651. δ. θανάτῳ διόλωλας. Tr. 1255. δ. οἶνος κ. παλαίεσθαι βαρύς. Cy. 674. δ. φόβω ἐλεύθερον ἦμαρ. Her. 867. δ-ότατον ἀπομαστῆρα μεγάλων ξυμφορῶν. S. Alχμαλ. Harpocr. I.. ὅτῳ δ' ὄλεθρον δ. ἢ 'λήθει' ἄγει. S. Creus. II. πόνον τὸν δ. ἐξηντληκότες. Cy. 281. ἀγῶνα. I. 939. πόνων. Or. 343. δ. ἀγῶνας δραμεῖν. I. A. 1456. κλύδωνι. S. in Arist. Pac. 123. κλύδων. I. T. 1379. ἐνταῦθ' ἀγῶνα δ. ἠγωνίσμεθα. I. 939. ταῦρος ἐς ἐμβολὴν δ. H. f. 870. δ-ὸν ναυσὶν πόντω σάλον. E. E. 1241. ἄνεμος. I. T. 1394. δράκουσιν. E. E. 1256. δ-ὸς ἕρπειν πῆτος ἐς τᾶβατα. S. Aload. XI. 6. ἡ γλῶσσά σω τὸν θυμὸν ὡς δ. τρέφει. Aj. 1124. προβοᾷ τι γ. δ-ὸν. S. Ph. 218. ἔρωτι. H. 28. ἔρως. I. A. 808. τοξεύεται δ. ἔρωσιν. E. falso cit. II. ὁ λάτρις. Tr. 424. ἐν ᾧ (πολέμῳ) τις ἔζαι δ-ὸς εὐκλείας ἔρως. En. 854. ταύτης ὁ δ. ἵμερος Ἡρακλῆ διῆλθε. S. Tr. 747. ἔρωτα δ. ἔχομεν. E. Andromed. XIII. ἀπὸ δ. λόγων. I. A. 500. λόγοι. Hel. 678. λόγω κατῆρξας. 1135. θαυμαστῶ. χαρακτὴρ. Hec. 379. ἐπιτήδειος. παλαιστὴς. E. S. 704. δ. σοφιστὴς. H. 921. E. S. 903. δ-ότατος θεὸς. B. 859. ναῶν ἐρέται δ. Prs. 41. ἀλίσκεται χῷ δ. ὅρκος. Aj. 650. ὁδίτης. S. Ph. 147. ἐμοὶ δ. οἶκτος ἐμπέπτωκέ τις τῶδ' ἀνδρὸς. 965. ἐμοὶ οἶκτος δ. εἰσέβη. S. Tr. 298. δ. οἴχεται σφαγεὶς. I. T. 552. p. μέλεος. δ. σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι. I. T. 1372. ὕπνον. H. f. 1034. ὑπ' αὖ με δ-ὸς ὀρθομαντείας πόνος σροβεῖ. Ag. 1216. δ. ἡνιοστρόφος. S. E. 731. ἔμπειρος. πρὸς εὔνοιαν δὲ τῶν ἀκροωμένων ἐπαινεῖ αὐτὸν ὡς Ἀθηναῖον. ἐν δ. ὀνείροις. S. E. 500. τοῖς ἐκφοβοῦσι τοὺς ὁρῶντας, ὅταν ὦσι δ-οί. δ. αἶνον αἰνέσας. S. Ph. 1380. ἃ δ-οῖς κρυπτομένα λόχοις Ἐρινὺς. S. E. 490. πίπτουσι δε χοὶ πολλὰ δ-οὶ πτώματ' αἰσχρ'. S. A. 1046. δυνατοὶ, σοφοί. δ-οὶ μάχην. Prs. 27. ἐπιτήδειοι κ. δεξιοὶ πρὸς τὸν πόλεμον. δ-ὸν χέρας. Aj. 366. φοβερὸν κατὰ τὴν ἰσχύν. γλώσσῃ σὺ δ-ὸς. S. C. 806.

c. Subst. g. f. δ. ἡ θεὸς. Or. 399. δ-ὰ Κύπρις. M. 642. δ-ᾷ Ἀφροδίτας νόσῳ. H. 765. δ-ά τις Ἔρις θεὸς. Ph. 805. Ζηνὸς ἡ δ. θεὸς Παλλὰς. Aj. 952. θεαὶ. Or. 261. Κῆρες. E. E. 1152. δ. ἕπονται Κῆρες. S. T. 471. δ. κυματοαγεῖς ἄται. S. C. 1243. ἀρὰς. Ph. 884. εἰς ἀρὰς.

δ. S. T. 745. δ-ὴ πέλει τῶ προςτροπαίῳ μῆνις. Eu. 229. μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι. ἀπειλαὶ. I. A. 53. ὀργὴ. M. 520. ὀργαὶ κυμάτων δ-αὶ δὲ ποταμῶν. E. fr. LIII. ξύςασις φρενῶν δ-ὴ. H. 984. ἀμίλλης. Ph. 1267. πρᾶξιν. S. C. 561. p. χαλεπὴν. κορύνης. E. S. 715. ἁπλοΐας. I. T. 15. δ. ἐκ πατροκτόνῳ χερὸς. 1083. Χάρυβδις. Tr. 436. δ. ἀγχόνης ἄξια. B. 246. ἀνάγκης. Hel. 521. γναπτόμενοι δ' ἀλλ' δ-ᾷ. Prs. 574. δ-ὰν δ-ῶς προφυτεύσαντες μορφὰν. S. E. 199. ὦ δεινοτάτας πεμφθεὶς κελεύθης. 1162. ἁλώσεται — δ-ὰ Θησειδᾶν ἀκμὰ. S. C. 1064. δ-ὰν προςάγουσα τόλμαν. M. 859. δ-ᾶς τόλμας. I. T. 868. ἁ μοιριδία τις δύνασις δ-ὰ. S. A. 951. ἐν δ. ὄντα συμφοραῖς. Or. 801. δ-ᾶς συμφορᾶς. S. T. 1527. E. Ep. II. 10. δεινότατος ἀπομάκτης μεγάλων ξυμφορᾶν. S. Αἰχμ. I. 2. τύχαι. M. 198. πυρὸς δ-ᾷ φλογὶ. Her. 914. πυρόβλιχας. An. 1136. p. ὄρχησιν, χορὸς. ἐχιδναις. I. T. 287. δ-ῆς ἐχιδνης θρέμμα. S. Tr. 1099. δ. ὀδυνῶν καρπὸν. E. E. 1346. φύσις. S. C. 212. δ-αῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς. Prs. 58. μεγάλαις. πανουργίας δ. τέχνημ' ἔχθιςον. S. Ph. 927. δ. γ. ἠπειρῶτις εἰς τὰ τριάδε ψυχὴ γυναικῶν. An. 159. κἀναςήσεις φοιτάδα δ. νόσον. S. Tr. 980.

c. *Subst. g. n. Singl.* τὸ συγγενές τοι δ. Prm. 39. ἰσχυρὸν κ. βίαιον ἡ συγγένεια, μέγα τι πρὸς ἐγεῖραι ἢ πρώην συναναςροφή. δ. τὸ κοινὸν σπλαγχνὸν. Spt. 1010. μέγιςόν ἐςιν ἡ συγγένεια κ. τῶν ἀδυνάτων πεῖσαι κατατολμᾶν. τὸ συγγενὲς δ. An. 986. εἰς δ. ἤλθομεν κακὸν. B. 1349. ὐκ ἔςιν ὐδὲν δ. ὧδ' εἰπεῖν ἔπος. Or. 1. δ. ἄῤῥητόν τ' ἔπος. Aj. 773. δ-ότατον παθέων. M. 658. δ-οτάτῳ ὕδρας φάσματι. S. Tr. 836. πάθος παθοῦσαι δ. E. S. 11. κακῷ. I. A. 527. 1357. S. T. 1457. ἄλγος δ. B. 1259. θεάματος δ. E. Phil. in Valck. Diatr. 125. τὸ πλῆθος. Hec. 884. νεῖκος. Her. 981. σχάσον δ. ὄμμα. Rh. 457. σὸν ὄμμα δ. ἀνδρὶ δημότῃ. S. A. 690. φοβερὸν, ὡςε μηδένα τῶν πολιτῶν ἀντικρύ σε λέγειν, οἷς σὺ μὴ τέρψῃ. δρόμημα. Ph. 1388. κρανθεὶς αἵματι δ. 1503. ἔργα. S. Tr. 723. ἔργον. M. 1121. S. Tr. 706. δ. ἦν θέαμ' ἰδεῖν. M. 1167. πάθος. S. T. 1297. πῆμα. Hec. 583. S. Tr. 46. βάςαγμα. E. S. 767. θηλατον μάντευμα δ. S. T. 992. παρακέλευσμα. I. T. 320. ὄρυγμα δ-ὸν τύμβου. Hel. 553. Γοργόνα δ. τέρας. I. 989. δ. χάσματι θηρὸς. H. f. 363. τόρευμα. 978. φρενῶν ταράγματι δ. 1092. δ. ἄρχομαι προβλήματος. E. E. 985. ἴχνος. 1344. δ. τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόςωπον. S. fr. LXXIII. δ-ὸν τέκνων φίλτρον. E. Alcmen. VI. ὅτως ἔχει τι δ-ὸν ἰσχύος θράσος. S. Ph. 104. δ-ῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε ξένοντα πόντον. Aj. 676. δ. γε τὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος. S. Ph. 755. ἐπείςοδος. μανίας δ-ὸν ἀνθηρόν τε μένος. S. A. 959. Aj. 1066. τὸ δ. μῖσος. S. C. 1392.

Neutr. Plur. c. Subst. ὡς πάντα δ. βροτοῖς κεῖται. S. Ph. 502. πολλῶν δ. ξυγνῶν τ' ἀχέων. S. E. 852. δ. πάσχομεν κακὰ. Hec. 693. δ. ἔπη πεπυσμένος. S. T. 513. πέπονθα δ. κακὰ. S. C. 595. 892. τὰ δ. ἔτλη κακὰ. Or. 376. τἄθλα δ. Ph. 1268. δ. ῥήματα. Aj. 1227. πολλὰ ἀπεθέμην ἀσπάσματα. I. T. 376. δ. τυράννων λήματα. M. 119. παλαίσματα. 1214. ἐμοὶ τὰ δ. ἐπηπείλησ' ἔπη. Aj. 312. τὰ δ. ἔργα πῶς ἔτλης; I. T. 924. δ. τραυμάτων ἀλγηδόνας. — πλήγματα γενειάδων. I. T. 1366. δ. φῦλα πον... E. Aeol. IX. δ. κτυπήματα βροντῆς. E. Sisyph. I, 32. δ. τἀπιτίμια δαίμων ἔδωκε. Hec. 1086. χαλεπά. ἐν δ. ὀνείροις. S. E. 500.

Neutr. Sing. s. Subst. φρονεῖν ὡς δ. S. T. 316. δ. γ. ἦν, ἡνίκ' ἄν τις ἐσθλὸς ὢν αὐτῷ ξυνείδῃ. S. fr. XV. p. καλόν. δ. γε, θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπιτνεῖ. Hec. 846. τὸ δ. κ. διαφθαρὲν φρενῶν. Or. 297. δ. οἱ πολλοὶ. 770. δ. εὐτυχῶν ἀνὴρ πρὸς κακῶς πράσσοντας. 1552. δ. γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναὶ. Ph. 358. τίμιον, θαυμαςὸν, ἢ μέγα κακόν. ὡς δ. ἐχθρὰ οἰκείων φίλων. 377. ἐνδυςυχῆσαι δ. εὐφρόνης κνέφας. 734. τὸ τῆς ἀνάγκης δ. Tr. 612. μεγάλων ἄθλων δ. ὑποςὰς. E. Temen. XVIII. ὅπῃ τὸ δ. ἐλπὶς ὐδὲν ὠφελεῖ. δ. γ. ὐδὲ ῥητὸν. S. Ph. 756. τὸ δ. πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eu. 688. p. τὸν φόβον. cf. 511. τὸ δ. ὀὐφοβεῖτο. S. T. 722. ἐς δ. ὐδ' ἀκουςὸν. 1312. δ. λέγεις. S. C. 861. ὅςις τόλμῃ πρὸς τὸ δ. ἔρχεται. S. Creus. I. δ. πενία. E. fr. inc. LIII. 3. δ. ἐχθροῖς βλαςάνοντες εὐγενεῖς. Her. 469. σφαγῆς πρὸς τὸ δ. εἶμι. 562. ἐν δ-ῳ πάρα. S. A. 1097. cf. Πατάσσειν. ἐν βλάβῃ. πρὸς αὐτῷ γ. εἶμι τῷ δ. λέγειν. S. T. 1169. δ. τόδ' ἐγηρύσω. E. E. 1327. δ. τόδ' ἡγεῖ. E. Aug. IX. ἔσθ' ὅπῃ τὸ δ. εὖ κ. φρενῶν ἐπίσκοπον θειμαλνει καθήμενον. Eu. 511. cf. 688. ὐ πανταχῇ τὸ δ. ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ. p. τὸ δέος. τὸ δ. προςπόλου. Hel. 507. δ. θνητοῖς τὺς νόμους ὡς ὐ καλῶς ἔθηκεν ὁ θεὸς. I. 1312. ὅ τι δράσεις δ. M. 356. ἔρπ' εἰς τὸ δ. 403. πρὸς τὸ δ. ἦλθεθ'. Hec. 516. τὸ ἀπηνὲς δ-ῶς κ. ἀπηνῶς ἐφονεύσατε. τόδ' ἤδη δ. An. 1067. ἐγὼ ἐρῶ σοι δ. ὐδὲν. S. Αἰχμ. VIII. παθεῖν τὸ δ. τοῦτο. S. A. 96. ὐδὲν δ. S. Ph. 733.

δεινός c. *Infin.* δ., κασιγνήτοισι γενέσθαι λόγους μάχας τε. I. A. 376. δ. μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν. S. C. 511. δ. τι τίκτειν. I. A. 917. S. E. 770. συμμάχους ταράσσειν, δ. Rh. 691. δ. γέ σ' ὄσαν πατρὸς λελῆσθαι. S. E. 341. δ. εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνει 1039. τὸ δ' εἰδέναι, τί δ. S. Tr. 459. ἢ ... ᾧ δοκεῖ γε, κ. ψευδῆ δοκεῖν. S. A. 323. φρονεῖν ὡς δ. S. T. 316. δ. πόλιν — μῆνιν ἐχθρὸν κεύθειν. Her. 759. τὸ κατθανεῖν δ. νομί... H. f. 282. τὸ λέγειν εὖ, δ. ἔςιν. E. Archel. V τὸ σφαγῆναι δ. E. fr. falso citt. 1. τὸ μὴ ... νεῖν ὐ δ. 2. δ. γε, ταὐτὸν τοῖς μὲν ἀνθρώβροτῶν, τοῖς δ' ἔχθος εἶναι. E. fr. CLXXI ὐ κατθανεῖν δ. E. fr. B. 22. δ. γε, τοὺς δυσσεβεῖς πράσσειν καλῶς. S. Ἀλήτ. VII. εἰκάθειν δ. S. A. 1096.

δ-ός. λέγειν δ. M. 585. S. T. 545. οἱ λέγειν. H. IX. δ. εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων τ... Prm. 59. εἰς τὸ νοῆσαι κ. παντοίας εὑρῆσο χανὰς, τέχνας ἐπιτήδειος. δ. ὁρᾷν, δ. δὲ ... S. C. 141. ἀσεβής. ὅτω ἀκριβῶς ἑωρακότε φασι. δ. γ. ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβε... Aload. XI. δ-οὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰη... Ae. fr. 309. δ-ὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκει E. fr. XXXVIII. δ. γυναῖκες εὑρίσκειν I. T. 1032.

ὅπῃ — χὠ δ-ὸς κρατεῖ. S. Ph. 457. δ-ῶ κ. σοφῷ. 440.

Neutr. Plur. s. Subst. — *Adverbia*

τὰ δ. κἀδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει. S. A. 332. σοφὰ κ. πανοῦργα et σοφώτερον. δὺ αὖτως (al. αὐτὸς) δ. ἔλεξας. S. Ph. 426. ἅπαντα τολμῶσι δ. φαίνεται. Ph. 277. δ. πέπονθα. Or. 1616. δ. παθοῦσα. Hec. 198. Eu. 100. δ. πεπόνθαμεν. Hec. 1097. δ. εἰργασμένος. Or. 396. ὃ δ. πάσχειν, δ. τὸς εἰργασμένους. 413. δράσας. 570. κλύων τὰ δ. 1554. δ. πείσομαι. Her. 732. πύργοις ἀπειλεῖ δ. Spt. 411. δ. ἐπηπείλει τελεῖν. S. E. 779. δ. ἐπεῤῥώσθη λέγειν. S. C. 661. ἀπειλεῖν. ἔπραξε. Ph. 1466. δ. τλὰς. 1716. τλῆναι. I. A. 98. λέξασα. H. 498. δ. βουλεύεται εἰς σὲ. An. 62. φεύγειν τὰ δ. E. S. 339. ἐν τοῖς δ-οῖσιν ἄλκιμος. 727. δ. γε τολμᾷς. I. A. 133. 303. τί δ. φυσᾷς; 381. δ. βοᾶται. 1346. δ. σοι σημῆναι θέλω. 1538. δ. δεδράκατον. I. T. 1169. δ. δρῶσι. B. 666. δ. ἰδὼν. Cy. 374. τὰ θεῶν δ. Hel. 1155. δ. βρέμων. H. f. 962. δ. ἀντέδωκέ σοι. E. E. 957. ἐπὶ τοῖς δ-οῖσιν. E. Alcmaeon. X. σὺν τοῖσι δ-οῖς αὔξεται κλέος βροτοῖς. E. fr. XLVI. μυρία. E. fr. LIII. 3. ὅσῳ ἂν εἴποις δ-ότερα. B. 673. τὰ πόλλα τῶν δ-ῶν ὄναρ πνεύσαντα νυκτὸς, ἡμέρας μαλάσσεται. Σοφ. Ἀκρίσ. VI. τὰ δ. κ. τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει. Aj. 669. ὄκνον τάδε δ. S. Ph. 628. δ. δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν. S. C. 336. ἄλλα δ' ἄθλια κ. δ. πρὐφάνη λέγων. S. Ph. 790. ἢ δ. λέξαι, δ. δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. Eu. 35. τὰ δ-ά φησιν, ἐξέπεμψέ με τῷ μαντείῳ, ἰδοῦσα γ. Ὀρέστην ἐπὶ τῷ βωμῷ κ. τὰς Ἐριννύας κοιμωμένας, ἔξειμι πεταραγμένη. τάχ' ἂν δώσειν τὴν δ. τλᾶσαν. S. C. 1076. δ. τοι λέγεις, ἰόντων τοῖς τοκεῦσι φροντίσαι. Prs. 243. φόβον ἐμβάλλεις πατρᾶσι τε κ. μητράσι τῶν ἀπελθόντων ἐκεῖσε παίδων φροντίσας, μή τι πάθωσιν. δ-οῖς ἠναγκάσθην. S. E. 221.

δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν. S. C. 336. τὰ δ. προστίθησ' ὄκνον πολὺν. S. A. 243. πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δ. μὲν, κέρδη δὲ. S. E. 767. δ. λέγεις ἡμῖν. Aj. 331. ὃς τὰ δ. ἐκαρτέρουν. 651. δ. με δρᾶσαι δικαιοῖ. 640. ὦ δ. δράσας. 1327. πρὸς σὲ τὰ δ. ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι. S. A. 408. δ. τολμᾷν. 915. δ. θεσπίσας. 1091. εἰ δεινὰ ἔδρασας, δ. καὶ παθεῖν σε δεῖ. Aj. Λοκρ. τὰ δ. ὁρᾷν. S. Ph. 504. δ. δ' ἦν τἀνθένδ' ὁρᾷν. S. T. 1267.

Adverb. δ-όν γε φωνεῖς. S. Ph. 1225. δ. αὔσας. S. T. 1260. δ-ὸν ἐναβοᾷ. Or. 103. λεύσσεις. 389. ᾠνάξασα. M. 1184. δ. τὰ πάντ' ἐπιπνεῖ. H. 563. δ-ῶς ἀθυμῶ, μὴ. S. T. 747. S. E. 198. δ. ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι. I. A. 1257. δ. τάνδ' αἰτίαν τὸς σὸς εἰς οἴκους ἔφερε. B. 1371. δ. δακρῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν. S. E. 805. S. Tr. 899. δ. γ. ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγεὶς. I. T. 552. δ-ὰ βρυχηθεὶς. S. T. 1267. δ. ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας. 483. δακρῦσαι δ-ὰ βοᾶται. I. A. 1346. τί δ. φυσᾷς. 381. δ. βρέμων. H. f. 962.

Δεινωψ. δεινωπὸς, δειματώδης, φοβερός. ὦ πότνιαι δ-ῶπες. S. C. 84. Κόραι, Εὐμενίδες.

Δειπνεῖν. Δειπνίζω, ἐνεργητικὸν, (δεῖπνον δίδωμι). Δειπνῶ δὲ παθητικόν. S. in Od. Δ. 411. τἀλλότρια. E. fr. CCXXII. p. κατεσθίειν, κατακπίνειν.

Δεῖπνον. τὸ πρωϊνὸν ἄριστον ὅπερ Ἀκρατισμὸς λέγεται. Z. δῆλον δὲ ὅτι κ. δεῖπν. καὶ τὸ πρὸς ἑσπέραν ἐλέγετο, ὡς κ. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ. (915.) Eust. ad Il. 242, 21. Sic nos, Dämmerung dicimus de utroque, et *de crepusculo*, a κνέφας, et de *diluculo*. Tempora praeterea coenae cum tempore mutari solent, atque alia esse belli, alia pacis, alia olim, alia hodie cf. Δόρπος et Δειλή. τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἄριστον. Ad Od. I. 124. εὐωχία, — βορά. δ. ἀνοσίων διάκονας. Cy. 31. λάκτισμα δ-ῳ τιθεὶς ἀρᾷ. Ag. 1601. νυκτίσεμνα δ. ἐπ' ἰσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Eu. 108. δ. ἐπορσύνοντο. Prs. 373. εὐωχίαν. δ. ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἄχθη. S. E. 203. τῶν ὑπὸ Αἰγίσθῳ τῷ Ἀγαμέμνονι παρασκευασθέντων ἐπ' ὀλέθρῳ. προθέντ' ἀδελφῷ δ-ον οἰκείων τέκνων. Aj. 1295. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ὄρνισι δ. ἐκ ἀναίνομαι πέλειν. Ae. S. 804. τὰ ἐπώνυμα δ.' Θυέστου. Or. 1008. οἷς δ-α πρὸθηκε. Al. 752. σὲ δ-οισι τέρψω. I. 655. δ-ων κυρεῖ. 711. δ-ων ὅταν λέγωσι. 1032. πρὸς δ-α. 1124. ἀμφὶ δ-ον ὄσι. Ph. 735. δ-οις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος. S. Tr. 268. παρὰ δ. M. 193. ἐκ δ-ων. Hec. 915. ἀνὴρ ἐν δ. ὑπερπλησθεὶς μέθης. S. T. 779.

Δειράς. αὐχὴν τραχηλοειδὴς τῶν ὀρῶν, κ. ἐξέχοντα μέρη. ἢ νάπαι, ἢ φάραγγες, κορυφὴ, λόφος κ. ἀνάντης τόπος. H. ἀκρωτήριον. Πὰν — πετραίας ἀπὸ δ-άδος φάνηθι. Aj. 698. ἀπὸ δ. ἐναλίας. I. T. 1240. τὰς πετρίνας πόντου δ-άδας. 1090. τέγγει δ' ὑπὸ ὀφρύσι παγκλαύστοις δ. S. A. 832. νιφοβόλοις δ. Παρνασοῦ. Ph. 214. ἐξοχαῖς. Τραχινίαν δ. S. Ph. 491. ποτὶ δ-άδα ἔρχομαι ἔκ τε λύρας, ἔκ τε νόμων. S. fr. LXXV. al. σειράν.

Δειρή. cf. δέρη. τράχηλος, αὐχήν. ἐκ χρυσοφόρου δ. Hec. 154. λευκᾷ καθαρμόζουσα δ-ᾷ. H. 771.

Δεισήνωρ. σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν' — νεικέων τέκτονα σύμφυτον, ὃ δ-ορα. Ag. 152. ὃ φοβούμενον, ὃ δείσασαν τὸν ἄνδρα. vel αἰδουμένην. sacrificium infaustum, jurgia efficiens, quae virum (Agamemnonem) non timent, non parcunt ei.

Δεῖσθαι. χρείαν ἔχειν, — εὔχεσθαι, παρακαλεῖν, ἐπιθυμεῖσθαι, — φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι, ὀκνεῖν. a δέος. φαρμάκων δ-ται σοφῶν. Ph. 475. σοφῆς δ. φρενὸς. M. 677. ἡ χάρις ὃ μακρῶν λόγων δ. Tr. 88. δ. ὁ θεὸς ὀδυνῶν. H. f. 1345. ὀδὲν αὐτῶν δεόμεθα. Rh. 321. τί ἐνυμᾶν ἐδ-το συμφορὰ; Her. 127. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορῶ δ. Ag. 1060. δεόμεθα σῶσαί τε αὐτὸς. E. Epist. I. 15. δεόμενος σωτηρίας. Her. 11. ἐπεὶ τὰ σὰ δ-ται κολαζῶ μᾶλλον, ἢ. S. T. 1148. ῥώμης γε κ. προηγητοῦ τινος δ. 1293. ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δ-σθαι φράσαι. S. C. 570. πολλῶν δ-ένη σοφισμάτων. Ph. 65. δ-ένην εὐεργετῶν. E. S. 1176. τοῖς δ-ένοισιν ὠφελεῖν. Or. 680. ἐπίκουρον μολεῖν τοῖς δ-νοισι. 1227.

ὀδὲν δ-νοι τεῖναι φόνον. E. S. 672. χαρίσασθαι τοῖς δ-νοις. E. Epist. I. 18. μάντευμα κρυπτὸν δ-ένη μαθεῖν. I. 334. ἐδεήθη ταῦτα ἐπιστεῖλαί σοι. E. Epist. I. 23. μή μ' ἐδεήθῃς. S. C. 1170.

δέομαι χαρίσασθαι. Prs. 697. δέδια μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλεις τὴν σὴν ψυχήν. δέδια δὲ κ. ἀληθεύσω· λυπηθήσῃ γάρ. Ὀκνῶ τὸ σὸν θέλημα τελέσαι.

Δέκα. ἐκπλήσας ἔτη. Or. 656. ἀντλήσας ἔ. Tr. 433. δ. διελθόντας ἔ. Hel. 113. 781. μῆνας. S. Tr. 44. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑνὸς δ. S. Naupl. V. 4.

Δεκάμφορος, ον. κρατῆρα δ. Cy. 387.

Δεκάς. δεκάδες. (λόχοι) οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν διεξῶτες. H. Not. cf. *Λόχος.* δ. ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος. Prs. 338. ἐκ τῶν τ. δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι, αἱ βελτίονες. ἧς κ. σὺ φαίνει δ-ος. E. S. 219.

Δεκάσπορος. v. δεκέτης. χρόνῳ. Tr. 20. p. δεκαετίᾳ.

Δέκατος. μηνὸς ἐν κύκλῳ. I. 1486. σελάνῃ. E. E. 1126. ὅτι τὴν δεκάτην εἰσίων ἐπὶ τοῖς γεννηθεῖσι κ. ἐν αὐτῇ τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο τοῖς παισὶ, καθάπερ Εὐριπίδης ἐν Αἰγεῖ. Τίς σε, μᾶτερ, ἐν δεκάτῃ τόκον ὠνόμασεν; ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἑβδόμαις φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματά, γράφων ὅτω. Τὰ πλεῖστα δὴ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἑβδόμην. διὸ κ. τὰ ὀνόματα τότε τίθενται, ὡς πιστεύοντες τότε τῇ σωτηρίᾳ. Arist. Aves. Su. in *Δεκάτην* ἐξιᾶσαι. Ἔθος ἦν παίδων συγγεννωμένων τοῖς Ἀθηναίων ἀστοῖς, τῇ δεκάτῃ τῶν νυκτῶν ἀπὸ τῆς γενέσεως συγκαλεῖσθαι τὰς πρὸς πατρὸς κ. μητρὸς οἰκείας κ. τὰς ἐγγύτατα φίλας. κ. παρόντων ἐκείνων τά τε ὀνόματα τοῖς παισὶ τίθεσθαι κ. καλλιερεῖσθαι τοῖς θεοῖς, ἔπειτα εὐωχεῖσθαι τὰς συνεληλυθότας. δ. ἐκπληρῶν ὄχον. S. E. 708. ἔτος δ. βόσκῶν τὴν ἀδηφάγον νόσον. S. Ph. 312.

Δεκέμβολον. τριέμβολον. πολλάκις ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήποτε δὲ κ. πλοῖά τις ἦν κατασκευή. Καὶ γ. *Δεκ-ον* Αἰσχύλ. εἶπε τὴν τῷ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδόσιν. Τριέμβολον δὲ ἐπίθημα τάχους. Ar. Ὀρνίθ. 1256. Melius, ait Panw., fuerit, de nave decem i. e. multas ἐμβολὰς faciente, quam de nave decem ἐμβόλοις s. rostris instructa, quia tria rostra navibus saepe fuisse, in comperto sit, decem vero modum excedere videatur. At bene valere potest vulg. modo ne nimium urgeas vocem. Sic porta decumana, unda τριεκυμία.

Δεκέτης. δεκαετής. *Δ.* νέοι. An. 306. δ-τεσιν ἐν σποραῖσιν. E. E. 1153. δ. χρόνῳ. S. Ph. 715.

Δέκτωρ. προστάτης, σύνδικος, συνήγορος. ὑπέστης, αἵματος δ. νέῳ. Eu. 199.

Δέλεαρ. ἔδεσμα, ἀπάτη, δόλος, ἐπαγωγαὶ, τρυφή. τοιόνδ' ἔχω σε δ. An. 263. ἄγρευμα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων. φίλον διδοῦσα δ. ἀνδρὶ σῶν τρόπων. Tr. 695. βίῳ. Hel. 761. τῆς γε δ. ἔχοντες. E. Erech. I. 18.

Δελήτιον. τὸ δέλεαρ. Σοφ. ἔχε τὸ δ-ον. ἢ Σώφρων. οἱ δὲ, τὸ ἄγγος, ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἐγκεῖται. E. M.

Δέλτος, ἡ. δ-ον μὲν (φαμὲν) διὰ τὸ κατὰ σχῆμα τοῦ δέλτα, γράμματος κ. τῶν λεγομένων δελτωτῶν ἐστιν, ὅτε τὰ τοιαῦτα σχηματίζεσθαι, πτυσσόμενα τριγωνικοειδῶς ὅπερ ἐν πολλοῖς ὁρῶμεν εἰς-έτι γινόμενον. Eust. Il. VI. 168. ἀπὸ τῶν δελτωτῶν βιβλίων, ἤγουν ἐκ τῶν κατὰ *Δ* πτυσσομένων γραφῶν. Idem. πινακίδιον, σχεδάριον. Z. χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δ-ου γραφῆν. S. Tr. 683. τί ἥδε δ. ἐκ χερὸς ἠρτημένη; θέλει τι σημᾶναι νέον. H. 856. τοιαύτην ἐμοὶ δ. λιπὼν. S. Tr. 47. λείπει παλαιὰν δ. ἐγγεγραμμένην ξυνθήμασ'. 157. τί λέξαι δ. ἥδε μοι θέλει. H. 865. κακὰ δ. διαιρεῖ. E. Palam. II. 9. βοᾷ δ. ἄλαστα. H. 877. ἡ δ. κατηγορεῖ σου. 1057. δ. γράφεις τήνδ'. I. A. 35. ἐν δ-ου πτυχαῖς. 98. διαπτυχαὶ. I. T. 727. δ-ων ἀναπτύσσοιμι γῆρυν. E. Erechth. VI. 6. δ-ον ἐνεγκεῖν. I. T. 760. ἐν δ-οισιν ἐγγεγραμμένα. 787. πρὸς ταῖς πρόσθεν δ. I. A. 116. ἐν δ. Πιερίσι. 798.

ἣν (πλάνην) ἐγγράψω σὺ μνήμοσιν δ. φρενῶν. Prm. 789. ἐγχάραττε μνημονευτικαῖς διανοίαις. θὲς δ' ἐν φρενὸς δ-οισι τὰς ἐμὰς λόγους. S. Tript. VIII.

Δελτόγραφος, ον. δ-ῳ πάντ' ἐπωπᾷ φρενὶ. Eu. 271. ἐφορᾷ πάντα ἀναγραφόμενος αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ δέλτῳ.

Δελτοῦσθαι. ἐγγράφεσθαι. Τὰμ' ἔπη δ-μένας. Ae. S. 182.

Δέλφαξ. ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. Κυρίως ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται. τινὲς δὲ τὰς μεγάλας χοίρους λέγουσιν. Z. ἐσθίειν ἐθέλω τὸν δ-κα. S. Ὕβρις. ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε.

Δελφικός. δ. ἄθλων χάριν. S. E. 682. τῶν εἰς τὰς Δελφὰς ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει τοῖς νενικηκόσι διδομένων βραβείων. θεωρῶν δ. ἀφ' ἑστίας. S. C. 413. θανεῖν δ. ξίφει. Or. 1656. de morte Neoptolemi v. *Νεοπτόλεμος.*

Δελφινοφόρος. δ-ον πόντου πεδίον διαμειψάμεναι. Ae. fr. 140. Nereus.

Δελφίς. n. pr. ἁ θεσπιέπεια *Δ.* εἶπε πέτρα. S. T. 464. πέτρα. An. 999. B. 306. γῆς. An. 1168. 1094. πόλιν. I. 665. Δελφὸς, τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν, ἔγημε Κασαλίαν, ἀφ' ἧς ἡ κρήνη ὄνομα ἔχει. κ. ἔσχε Κασάλιον κ. Φημονόην, ἣν φασι πρῶτον ἑξαμέτρῳ χρῆσαι. πόλιν δὲ κτίσας, *Δ*-ίδα ὠνόμασε. κόραις. B. 551. παρθένοις. E. Hypsip. I. 3. γυνὴ. I. 92.

Δελφίς. ὄνομα ἰχθύος. ὁ φίλαυλος. E. E. 435. τῶν καλλιχόρων δ. Hel. 1471.

Δελφοί. cf. *Δελφός.* τὸ περὶ αὐτὴν (Πυθὼ) ἔθνος, παρὰ τὸ ἐκεῖ πυθέσθαι, ἤγουν σαπῆναι τὸν ὑπ' Ἀπόλλωνος τοξευθέντα δράκοντα· ἢ διὰ τὸ πυνθάνεσθαι τοὺς ἐκεῖ χρησηριαζομένους. In Arist. Lysistr. 1133. *Δ*-οὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. Ae. vero Eu. 16. Μελαίνης δὲ κ. Ποσειδᾶνος Δελφὸς, ἀφ' ὃ οἱ *Δ*-οὶ, ὅς ἐστι τῆς χώρας ἄναξ κ. κυβερνήτης. cf. Pausan. Δελφὸν δὲ εἶναι, ἀφ' ὃ τὸ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐστιν et οἱ μὲν δὴ γενεαλογεῖν τὰ πάντα ἐθέλοντες, παῖδα εἶναι Δελφῦ Πύθιν κ. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἤγηνται. cf. Δελφός. *Δ*-ῶν γῆν. I. 5. σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταυτὸ *Δ.* κἀπὸ Δαυλίας ἄγει. S. T. 734. *Δ.* κατ' αἶαν. An. 51. Φοίβῳ *Δ*-οὶ θεράπες. I. 94. *Δ.* — ἀριστεῖς. 416. ἄνακτες. 1222. πάντα *Δ.* λαὸν. 1140. *Δ*-οῖς ὄνειδος. An. 1242. *Δ*-οί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ. I. 54. ἐξενωμένον τῷ *Δ*-ῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν. 821. ἐν *Δ*-οῖσι τυγχάνει μένων. An. 76. *Δ*-ὸς περάσας. Ph. 987. ᾧ *Δ*-ων μέλει. E. S. 1202.

Δελφός. χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Eu. 16. Ἐπαφρόδιτος ἐν Ὑπομνήμασι Καλλιμάχῳ Αἰτίων β' φησί. Μελανθὺς τῆς Δευκαλίωνος κ. Κηφισσῷ τοῦ ποταμοῦ γίνεται Μέλαινα θύγατρα. Μελαίνης δὲ κ. Ποσειδῶνος Δελφὸς, ἀφ' ὃ οἱ *Δ*-οὶ, ὅς ἐστι τῆς χώρας ἄναξ κ. κυβερνήτης. v. *Δελφοί.* i. q. Δελφικὸς. ἀνδρὸς. An. 1152. ὑπ' ἀνδρῶν. 1076. *Δ*-ῶν παῖδας. 1125.

Δέμας. σῶμα πᾶν τὸ τεθνηκὸς· τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. Phot. et S. ad Lycophr. δέμας. τὸ ζῶν σῶμα παρὰ τὸ δεδέσθαι κ. συνεζηκέναι. δέμας τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ δαμῶ, τὸ δαμάζω, τὸ δαμασθὲν· κ. τὸ σῶμα, τὸ ζῶν, παρὰ τὸ σῶον

εἶναι. σῶμα τὸ τεθνηκὸς παρὰ τὸ σημεῖον εἶναι τῷ ποτὲ ζῶντος. Οἱ δὲ λέγοντες διαφέρειν σῶμα κ. δέμας, ληρῶσιν. et Eust. ὅθεν ἐκεῖνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις, τὸ εἶναι τὸ σῶμα τρόπον τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμωτήριον. Καὶ τοῦτο δὲ Ὅμηρος πρῶτον ἐδήλωσε· τὸ μὲν γ. τῶν ζώντων ἀεὶ Δέμας προσαγορεύει, ὡς ἐν τούτοις· Οὐ δέμας οὐδὲ φύην — κ. Δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ κ. Ἤτοι ἐμὴν ἀρετὴν εἶδός τε δέμας τε. Τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, οὐδὲν ἄλλο ἢ σῶμα, καλεῖ· τὸ γ. αὐτὸ, ζῶντος μὲν ἀνθρώπου, δεσμὸς ἦν τῆς ψυχῆς. τελευτήσαντος δὲ, ὡσπερεὶ σῆμα, καταλείπεται. Anonym. Auct. de vita et script. Homer. et Eust. Tragicos autem hoc discrimen parum curare ex allatis patet exemplis. Hes. σῶμα, μορφὴ, ἰδέα, τρόπος. corpus cujusvis rei; — inservit circumscriptioni ut κεφαλὴ, ψυχὴ, σῶμα, μένος aliaque.

Epith. τὸ θεῖον. E. fr. CLVI. κάλλιστον. An. 1279. καλλίμορφον. 1156. λέχους ἁγνὸν δ. H. 1003. προσφερεστέραν δ. Hel. 566. εὔπτερον. I. 1203. ὑπόπτερον. Hel. 625. γεραιὸν ἐξαναστῆσαι. M. 1212. ὃ γ. ἂν σθένοι τοὐμὸν δ. ἔρημον ἕρπειν. S. C. 501. δ. ὃ σπουδαῖον εἰς ὄψιν. 576. πρὸς οἰωνῶν δέμας κ. πρὸς κυνῶν ἐδεσὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν. S. A. 205. ἀλλόχροον. H. 176. δ. γεραιὸν συντακεὶς. E. S. 1106. ὥστε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δ. S. E. 756. διέφθαρμαι δ. τὸ πᾶν. S. Tr. 1056. ἄθλιον. 1079. S. T. 1388. ἀεικέλιον καταλείβειν δεσποτῶν ἀνάγκαις. An. 131. τοὐμὸν εὐσθένει δ. Cy. 2. σιδήρῳ τρωτὸν ἐκ ἔχει δ. Hel. 816. ἀπόχρυσον. H. f. 1069. ξηρὸν. E. E. 239. τοὐμὸν ὡς ἐῤῥει δ. φλογιστὸν κ. κατηνθρακωμένον. S. E. 58. ἀχρεῖον κ. παρήορον. Prm. 363. πέτραις προσαυαινόμενον. 147. ξηραινόμενον, προσταλαιπωρῶν. νῦν δ' ἔσχατόν σε (φῶς) τοὐμὸν ἅπτεται δ. S. C. 1550. ἀρχαῖον. 110. p. τὸ πρὶν ὂν εὔρωστον, ἰσχυρόν. περιβάλλοντο γ. οἱ πτεροφόρον δ. θεοὶ. Ag. 1148. διώκεται πόλεως χαλκηλάτῳ πλάσιγγι λυμανθὲν δ. Ch. 287. τὸ σὸν δ. περιστέλλουσα. S. A. 903. ὦ δ. οἰκτρὸν. S. E. 1161. μητρῷον. Eu. 84. λαμπρὸν ἐκκρυστὸν δ. Spt. 527. σφίγγα. Ἡράκλειον. H. f. 1036. Διὸς δ. I. A. 797. Δάματρος ἀκτᾶς δ. ἁγνὸν ἴσχειν. H. 138. περιφραστικῶς, μὴ ἐσθίειν τροφῆς τῆς γῆς. κεραύνιον δ. E. S. 497. ταύρειον. Hel. 1578. ἔδρως γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δ. S. Ph. 823.

s. Adj. ἀείρετέ με δ. Hec. 63. αἴρετέ με δ. H. 198. ἄδη προστιθεῖσ' ἐμὸν δ. Hec. 368. κατίσχυσεν δ. S. C. 346. πύκαζε τεύχεσιν δ. σέθεν. Rh. 90. πέπλοι δ. περιπτύσσοντες. Hec. 735. πυρὶ καθήγνισαι δ. Or. 40. κινεῖ. 166. ἐξ ὕπνου κινεῖν δ. B. 689. ἀνακύκλει. Or. 231. κλῖνον ἐς εὐνὴν δ. 311. κατθανόντοιν εὖ περίστειλον δ. 1066. ὑπ' ἀσπίδ' εἱλίξας δ. Ph. 1185. πόνων ἀφύκτων ἐκσῶσαι δ. M. 531. μὴ χαλεπῶς μετάβαλλε δ. H. 204. κατέξανται. 274. εἰς τοὔπισθεν ἀρτήσας δ. 1222. πῶς ἐκ ὑπὸ γῆς τάρταρα κρύπτεις δ. 1291. χθονὶ κρύψας δ. Al. 470. συγκρύπτων δ. Her. 720. δ. τὸ σὸν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται. Al. 349. προσήϊξαι. 1066. τέκνων θνατῶν κόμισαι δ. E. S. 273. ἐμὸν μή ποτ' ἐζύγη δ. εἰς τιν' ἀνδρὸς εὐνὰν. 822. τοῦ χάριν κοσμεῖς δ.; 1054. εἶσω τριγλύφων δ. καθεῖναι. I. T. 114. πυρωθῆναι δ. 685. σκόλοψι πήξωμεν δ. 1430. δ. ἀσκήσασα. Tr. 1022. ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δ. 743. δείξασα σὸν. Hel. 555. κενοταφοῦντ' ἐμὸν δ. 1066. φυλάσσει. Dan. 59. ἦβη ἐκλείπει δ. E. Aeol. XI. ὡς δ' ἀπηνδρώθη δ. I. 53. κατόρθωσον δ. H. 1445. ὃς σὸν ὤρθευεν. Or. 405. ἀνεκυφίσθην δ. H. 1302. ἀνακυφίσω. Or. 218.

οἰνάνθης δ. ἦμαρ αὔξει μέσσον. S. Thyest. VI. πιεροί με κωχεύουσιν ἀμφορεῖ δ. S. Καμίκ.

Periphrast. εἰσορῶ δεσπότου δ. Hec. 724. ὦ φιλτάτης γυναικὸς δ. Al. 1136. Διὸς δ. I. A. 797. πτεροφόρον δ. (ἀηδόνος). Ag. 1148. τὸ ἐμὸν δ. ὤλεσεν Πέργαμα. Hel. 389. εἴ τῳ φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δ. S. Tr. 908. ἔτλα κ. Δανάας ἠράνιον φῶς ἀλλάξαι δ. S. A. 946. τί ἐκ θυγατρὸς πέμπεις δ.; Or. 107. παρθένου. 1197. σὸν δ. θηρώμενος. Ph. 706. τίς ῥύσεται τοὐμὸν δ. M. 388. δ. ἐντὸς ἔχειν οἴκων. H. 132. ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸ σὸν δ. 1418. Κλυταιμνήστρας δ. I. A. 417. Ἠλέκτρας. E. E. 1341. ἀδελφῆς. I. T. 1440. μητρὸς. Rh. 969. κλέψας δ. σὸν. Hel. 1688. πότε σὸν ὄψομαι δ. I. 563.

Δέμειν. οἰκοδομεῖν. Τροίας τείχη παλαιὰ δείμας. Rh. 232. οἷς ἐδείματο. Dan. 22.

Δέμνιον. στῶμα, στωμνὴ, κοίτη. γεραιὰ λιπὼν δ. H. f. 188. φίλον τῷ νοσοῦντι δ. Or. 229. πᾶν δ. δεύετο. Al. 182. παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δ. στορνύνθ'. S. Tr. 901. ὁρῶ τὴν γυναῖκα δ-οις τοῖς Ἥρ. στρωτὰ βάλλουσαν φάρη. 916. βασιλικῶν ἐκ δ. Tr. 495. νοσερᾶς δ-α κοίτας. H. 181. δ-ων ἄπο πηδᾷ δρομαῖος. Or. 44. 278. τὸ ἐκφοβοῦν σ' ἐκ δ. 312.

δ-οις. πόσον χρόνον δ. πέπτωχ' ὅδε; Or. 88. πόδα δ. ἰαύων. Ph. 1533. ἐν ἄλλῃς δ. πιτνεῖν νέας. Al. 1062. ὐκ ἐν δ. πυκνὴν ἄμυξιν δεξιώμενοι. Rh. 418. ἐν δ. ἐρημία νεανίδων. Tr. 563. ἐν δ. κεῖται. Or. 35. μέν' ἀτέμα σοῖς ἐν δ. 258.

Δεμνιοτήρης. Δ-η πόνον. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. 54. καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοι εἰσιν, ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν κ. κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι. Πόνον δὲ, τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. H. τίς — μηδὲ δ. μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον. Ag. 1450. δ. πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες. 54. τὸν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρθέμενον. Τὸ δὲ ὅλον. οἵτινες ἀπολέσαντες τὸν πόνον τῶν ὀρταλίχων τῶν ἐν τοῖς δεμνίοις τηρθεμένων.

Δενδίλλειν. S. fr. 79. Δ-ει. σκαρδαμύττει, διανεύει, σημαίνει, ἀτιμάζει, σκώπτει. Δ-ων. τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων. H. et S. in Apoll. Arg. III. 281. Δ-ων. παρεπιστρεφόμενος κ. εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος, Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν. Ionibus est subsannare et nutu oculorum irridere, deducto verbo ἀπὸ τῶν ἰλλῶν κ. τοῦ σιλλαίνειν unde et σίλλοι. ad Δ-ων in H.

Δενδρόκομος. p. δενδρώεις. Δ-κόμος. δένδρα κομέων, τρέφων. ἐναύλοις ὑπὸ δ. Hel. 1113.

Δένδρον, δ-δρεον, δ-δρος, τό. Ὀρφείαις μελῳδίαις εἵπετο δ-εα. E. fr. dub. XXXIV. ἀνέδωκαν εἰς φάος δ-η. E. Melan. XXII. 5. ψυκτήρια δ-εα. E. Phaëth. XII. σύναγε δ. Μέσσαις. B. 563. ὁρᾶς παρὰ ῥειθροῖσι χειμάῤῥοις ὅσα δ-ων ὑπείκει. S. A. 713.

Δενδροπήμων. δ. δὲ μὴ πνέοι βλάβα. Eu. 926.

Δενδρῶτις. ὦ Πυθὶς δ-τι πέτρα. H. f. 790.

Δεννάζειν. Δ-ων. ὑβρίζων. H. βλασφημῶν· Κακὰ δ-ων ῥήματα. (Aj. 243.) Z. λυπεῖν, διαβάλλειν, βλασφημεῖν παρὰ τὸ δεννὸς, ὄγειδος. et Eust. 668. δέννον δὲ λέγει ὕβριν, ἐξ ἧς τὸ δεννάζειν παρὰ Σοφοκλεῖ. — ἀράσσειν κακοῖς. κακὰ δ-ων ῥήμασ'. Aj. 243. μετὰ δεινοπαθείας λέγειν, ἀπὸ τῆ Δεινὸς, βλασφημεῖν. ἀπὸ τῆ Δεινὸν γέγονε, τροπῇ τῆ ῑ εἰς ν. δεννὸς γ. ἡ λοιδορία. ἀλλ' ὦ — ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δ-σεις ἐμὲ. S. A. 759. μάτην ἡμᾶς ἐδ-ασε. Rh. 951. ἡμῶν πόλλ' ἐδ-σεν τέχνην. 925.

Δέννος, ὁ. v. *Δεννάζειν.* ὕβρις, λοιδορία.

Δεξίμηλος. ἀπὸ τῆ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα. H. τὰ δεχόμενα τὰς θυσίας. ὁ τῶν θυσιῶν δεκτικός. ad An. 129. λείπε δ. δόμον θεῆ. 129. βωμῆ δ-ον ἐσχάραν. 1139. θεῶν δ-λ' ἀγάλματα. Ph. 635.

Δεξιός. — ἐπιδέξιος, ἀγαθὸς, καλός. Δ-ὰ τὰ συνετά. Ἀριστερὰ τὰ μωρὰ, ἄτοπα, ἀπρεπῆ. ad Aj. 183. παρὰ δ. πόδα. B. 935. ἅμα δ. ποδὶ. 941. προβὰς πόδον δ. Ph. 1421. κέρας. E. S. 657. 705. δ. δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον. S. E. 721. ἃ δ' ἤνεσάς μοι δ-ᾶς ἐμῆς θιγών. S. Ph. 1398. δότ' αὐτοῖς χεῖρα δ. Her. 309. ἔθος δ' ἐπὶ πίστει κ. συνθήκαις βεβαίαις τὰς δεξιὰς διδόναι ἀλλήλοις. Ad Aristoph. Nub. Δ-αῖς δὲ πεποιθέναι λέγει. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὅρκοις ἀδὲν ἔλαττον εἰς πίστιν ἐλογίζετο κ. τὸ τῶν δ-ῶν χειρῶν ἅπτεσθαι. ἦν γ. ἡ δεξίωσις σημεῖον φιλίας. Eust. et E. M. ἀναπαλεῖ δὲ δ-ὰς πίστιν μεγίστην. cf. Δεξιῶσθαι et Χείρ. δ. χεῖρα. Hec. 342. sine χείρ. 753. et χεῖρες. M. 21. ut dextra. ἀναπαλεῖ δὲ δ-ὰς. εἰς χεῖρα Τ. δ. φιλοφρόνως θεὶς. Aj. 751. προθεὶς χεῖρα δ. S. Ph. 942. χεῖρα δ. κώπης ἐπιψαύσασαν. 1254. δ. πρότεινε χεῖρα. 1291. καί μοι χέρ' δ. δρεξον. S. C. 1130. χειρὸς εἰς τὰ δ. S. Tript. II.

δ-ὸν Διὸς πέρας ἰδόντες. Ph. 1196. γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν διώριζ' οἵτινές τε δ-οὶ φύσιν; Prm. 489. opp. εὐωνύμως. δ-ὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα σρυθῶν. Ag. 145. δ-ὰ διὰ τὴν νίκην, κατάμομφα δὲ διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.

Δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δυνάμει. E. Epist. IV. 43. χρωμένῳ ταῖς ἑαυτῆ χάρισι δ. 30.

Δεξιόσειρος. ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα συφελίζων μέγας Ἄρης δ. S. A. 140. κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας. ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασειρόντων· Ἄλλως· ὁ γενναῖος κ. περιδέξιος· οἱ γ. ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τῆ ἅρματος. Herm. vertit impetuosum, equi more, confertque σειραφόρον κριθῶντα πῶλον. Ag. 1641. Dextram adjutorem. Seidl.

Δεξιῶσθαι. δ-ᾶται. προσάγεται, φιλοφρονεῖ. Su. τὰς δεξιὰς διδόναι ἀλλήλοις, ἀσπάζεσθαι, προσκυνεῖν et Z. ξενοδοχεῖσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. πυκνὴν ἄμυξιν δ-μενοι. Rh. 419. θεοῖσι πρῶτα δ-ώσομαι. Ag. 852. προσκυνῶ, ἀσπάσομαι. τίς ἡμᾶς — τοιοῖσδ' ἐπαίνοις ἀχὶ δ-ώσεται; S. E. 976. φιλοφρονεῖσθαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς δεξιὰς ἐμβαλλόντων ἀλλήλοις μετὰ φιλοφρονήσεως.

Δεξίπυρος, ον. δ-ους θεῶν θυμέλας. E. S. 64.

Δέξις. ὑποδοχή. H. commemorat alio sensu: τῶν ἐν τῷ ἤπατι μερῶν παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή. σὲ δεξόμεσθα δ-ιν, ἣν σε δέξασθαι χρεών. I. A. 1182.

Δεξίωμα. ὑποδοχή. κάλλιστον. E. Bell. XV. τὰ νῦν ξύμφωνα δ. δόρει διασκεδῶσιν. S. C. 619.

Δεξιώνυμος, ον. δεξιός. χερσὶ δ. ἔφριξεν αἰθὴρ. Ae. S. 610.

Δέον. v. *Δεῖν.*

Δέος, τό. φόβος, δεῖμα. ἐξάτω μοι κ. δ. τι καίριον. Aj. 1085. φόβος ἀναγκαῖος, ἀσφαλής. δ. παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίζεται. Prs. 700. ἔνθα μὴ καθεζήκῃ δ. Aj. 1074. κ. Ἐπίχαρμος Ἔνθα δέος, ἐνταῦθα κ. αἰδώς. δ. ἴσχετε μηδὲν. S. C. 223. ὅπω δ. εἰς Ἀλίβαντα καταπεσεῖν αὐτὸν. S. fr. LXXVIII. δ. φ πρόσεξιν αἰσχύνη δ' ὁμῆ. 1079.

Δέπας. ποτήριον παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα. H. Κισσύβιον. ἀγροικικὸν ἔκπωμα. In Od. Ξ. 78. εἴης μοι μέτριον δ., εἴης, μηδ' ἀπολείποις. ex Plut. II. p. 132. A. in Valck. D. πλῆρες λαβὼν δ. πάγχρυσον. Hec. 527. τὸ ἀστερωπὸν θρανῆ δ. E. Sisyph. I. 33. coeli cavum.

Δέραιον. περιτραχήλια. δ-α φέρειν. I. 1431.

Δέρας. δέρμα προβάτου. τὸ πάγχρυσον. M. 5. νεβρῆ σικτὸν δ. B. 833.

Δέργμα. ὀφθαλμὸς, ὅρασις, ὄμμα, βλέμμα, ὄψις. πύρ' ἔχουσα δ. Hec. 1265. κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων φονίῳ δ-μα δράκοντος. Prs. 80.

δ-των. δ. κόραισι. Ph. 664. κρεῖσσον θέαμα δ. ἐφαίνετο. H. 1217. monstrum forma adeo horrendum, ut ne adspectum ejus quidem oculi sustinere possent. Heath. quod vincit oculos. αἱματωποὶ δ. διαφθοραὶ. Ph. 877.

Δέρη et -α, θειρᾷ, qu. v. σῶμα. κατὰ μὲν φίλαν ὄνυχι τεμνομένα δ-αν. E. E. 147. σρέψασα πέλλευκον δ. M. 30. εὐφυῆ σώματος δ. σφαγεῖσαν. I. A. 1517. αἷμα καλλιπαρθένου δ. 1574. βρόχῳ ἄψασαν εὐγενῆ δ. Hel. 135. περὶ ὠλένας δ-α φιλτάτα βάλλοιμι. Ph. 169. φόνιον ὑπὸ δ-αν. E. E. 485. θεὲ' ἐξ ἐλευθέρου δ-ης ἀποιμώζουσι μόρον. Ag. 335. μονάμπυκον ψήχων δ-ην. Hel. 1583.

S. Adj. ἐπάειρε δέρην. Tr. 99. δ. εἰς αἰθέρα ῥίπτουσα. B. 863. πρὸς γένειον, χεῖρα κ. δ. βαλὼν. H. f. 987. παρέξω δέρην εὐκαρδίως. Hec. 549. σφάζε παρθένου δ. Or. 1198. φασγάνῳ φονεύων δ. I. A. 875. ὤμοις ἀνακλάσας δ. Or. 1471. πάρεσιν φασγάνῳ δ-η. H. f. 319. βρόχῳ δ. πελάσαι. Al. 229. ἀπαρτῆσαι δ. An. 413. 812. καθαμάξαι. Or. 1527. φάσγανον πρὸς δ-η βαλόντες. 1349. ξίφος θυγατρὸς ἐπίφορρον δ. 1575. ἐφ' ἧς ἔχεις φάσγανον δ. 1653. φάσγανον δ-α θῆκέ μοι. I. T. 853. ἐπισχέτο ξίφος δ-η πρὸς ἀνδρός. 1460. ἅμμα λύσομεν δ-ης. H. 781. πολλὰς ἀρτάνας ἐμῆς δ. ἔλυσαν. Ag. 876. φόνιον αἰώρημα διὰ δ. Hel. 359. σκιάζων δ-αν. Ph. 316. ἀμφιθεῖναι δέρῃ χέρας. Or. 1042. εὐτρέπιζε βροχὸν δ. 951. δίδου δ. σὴν χεῖρα. H. f. 1402. ἕως δ-ας. E. E. 1223. ὅτε σῖτα διὰ δ-ης ἐδέξατο. Or. 41.

Δέρειν. Tragg. usurpant δέρκεσθαι. cf. Herm. ad S. T. 1412. Plus est quam ὁρᾷν, hinc δράκων. βλέπειν, ὁρᾷν, — αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν, — ζῆν ut βλέπειν et ὁρᾷν cum et sine φῶς. τὰν ἅλιος αἰθομένην δ-εται. H. 1279. καινὰ δ-ομαι. Hec. 687. ἄλγος σε δ. Ph. 374. τὸν Ὠρίωνα. Cy. 212. δόμος ἀκέτι νύκτας δ-εται. I. 1466. τίν' ὄψιν τήνδε δ-μαι. H. f. 1132. τὸ μὲν εὖ, τὰ δ' ἀ καλῶς δ. βροτῶν. E. E. 1101. νυὲ, ἣν ἐδ-όμην πάρος. E. E. 867. ὧδε δ-ώμεθα. I. 208. πάντ' ἐδ-όμην τόπον. sc. ἐν γαλήνῃ. S. E. 899. δ-ω

θαρσῶν. S. Ph. 146. δ-μαι φάτιν ἄφραστον. S. Tr. 693. φαντασίαν. S. p. ὄψιν, χρῆμα. τεῖ' ἐκεῖνο σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δ-ομαι. S. E. 1116.

δέδορκα. τίνα δ. νεοτέρων. Or. 385. τόνδε σείχοντα. M. 1118. μόνω τε κ. δ. S. fr. LXXXI. δ. φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν ὁ πεπτωκὸς. S. E. 1466. σὲ μόνον δ. ποιμένων ἐπαρκέσοντα. Aj. 360. δ. σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον. 1. δ-ρχ', ἅπερ με δεῖ. H. f. 1089.

δέδορκας. οἷα πάσχομεν, δ. Tr. 1290. δ. ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων. H. f. 1229. σὺ κ. δ., κ' ὃ βλέπεις, ἵν' εἶ κακῆ. S. T. 413.

δέδορκε. τὰ οἰκτρὰ δ. E. S. 190. ὅσις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δ. S. T. 389. ἃς δ-εν ἥλιος. E. S. 1061. κακὸν οἷον δ. ἄτα. Prs. 1002. τὸ χρύσεον τῆς Δίκης δ. ὄμμα. Aj. Λοκρ. ὃ δ-ατε δέσποιναν. Tr. 462. ἄνδρα φίλον πανύστατον νῦν δ. H. f. 513.

δεδορκώς. σκότον. Ph. 380. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δ. S. Tr. 747. συγεῖ δ. M. 221. δεῖ — ἐς βυθὸν μολεῖν δ. ὄμμα. Ae. S. 412. καλὸν ὄμμασιν δ. Cy. 509. τυφλὸς ἐκ δ-ότος. S. T. 454. σκιτοῖς ὄμμασιν δ-ότα. Ph. 1122. λεόντων ὡς Ἄρην δ-ότων. Spt. 53. οἱ δ' ἀσθενῆ τάπ' ἐμὲ δ-ότες. Her. 23.

ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών. H. f. 951. οἷον ὅ πινα Τροία σρατὲ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ Ἑλλ. Aj. 425. δέρχθητ', ἐσίδεσθ' ἐμ'. Prm. 140. τί γ. γυναικὶ τάτε ἥδιον δρακεῖν. Ag. 610. ταῦτα δερχθέντες τέλη. S. fr. LVIII.

κτύπον δ-κα. Spt. 99. κατανοῶ. ὃ γ. κατανοῶ, τεῖτο δέδορκα τοῖς τὲ νὲ ὀφθαλμοῖς. μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέσερον. Notum illud: Νὲς ὁρᾷ et ὀρῇ.

ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα κ. δ-κότα. Aj. 85. cf. σὺ κ. δέδορκας κὲ βλέπεις. S. T. 413. δ-ε φῶς. H. 1163. φάος δ-κότας. 1193. δ-κότα. S. E. 66. δ-κώς. θεαθείς. Rust. 191. 42. (145. 17.) et δ-κότα λάμψειν ὡς ἄστρον ἐπὶ τὲ ὀραθῆναι παθητικῶς τὴν λέξιν τίθησιν, ὡς τὲ μέσε παρακειμένε ἐν πολλοῖς ἐπαμφοτερίζοντος. Male. Nam ἐχθροῖς cum λάμψειν conjungendum est. δ-ότα. recte Sch. ζῶντα. Herm. δυσοδοπαίπαλα δ-μένοισι κ. δυσομμάτοις ὁμῶς. Eu. 381. λάχη δυσπαράβατα κ. τραχέα τοῖς ζῶσι κ. τοῖς θνήσκουσι. τὲ κάτω σκότε φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δ-κότες; H. f. 564. φῶς ὄμμασιν δ-κὼς. Al. 121. πότερα δ-εται φάος; Hel. 348.

Δέρμα. δέρος. Παλαιὸν δ. κ. τριχοῤῥυὲς. Ae. Psychag. 257. σῶμ' ἔχειν ἐν δ-ασι. Cy. 525.

Δερμιστής. Δίδυμος μὲν ἀποδίδωσι τὴν σκώλιγκα ὅτω λέγεσθαι τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Νιόβῃ. Ἀριστάρχος δὲ τὸ Σοφοκλειον ἐξηγούμενος, τὸν ὄφιν ἀπέδωκε. μήποτε δὲ μᾶλλον ἂν ὅστις τὰ δέρματα ἔσθει δερμιστής. Harpoor.

Δέρος. δέρμα, διφθέρα. λέοντος δ. Ph. 1127. δ. ἐπὶ σέρνοις ἔχειν. I. 995. παρδαληφόρον. Aj. L. VI.

Δεσμεύειν. δεῖν, vincire. B. 616.

Δέσμιος, ον et α. πεδήτης. Τὰς δεσμίους ἠκίζεθ'. Aj. 300. ταύρους etc. κάθησ' ἂν δ. B. 259. δ. φυγών. 791. ἐν βρόχοισι δ-οι. Rh. 74. δ. ἐν βρόχοις. B. 615. ὅσας εἴληφα δ-ους χέρας. 226. δ-ον πορεύσατε δεῦρ' αὐτόν. 355. ὃν δ-ον ἄγων ἔδειξ' Ἀχ. 608. Ἥλονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δ. S. Ph. 680. κατὰ τροχὸν τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ δεδεμένον. φύλαξαι χοῖρον ὥσε δ-αν. Σοφ. ἐπὶ Ταιναρίοις. cf. Χοῖρος. (8. Her. 1.)

Metaph. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δ. σέθεν. Eu. 302. τὸν δεσμεύοντα αὐτῇ τὰς φρένας.

Δεσμός. πέδη, δέσμα, δέσμωμα. Plur. -οί et -ά.

cum Adject. δ. δυσεξήνυτον δεθεὶς. H. 1237. δ. ἄδεσμον ἔχουσα φυλλάδος. E. S. 32. p. ὃ δεδεμένον. Heath. intelligit coetum mulierum supplicum cum ramis Aethram circumstantium, Herm. de ramorum sertis earundem, Matth. de ramis supplicatoriis, quos in ara posuerant supplices, et qui, dum in ara positi erant, religionem injiciebant, ne quis supplicationem negligeret, et hoc modo eum manere cogebant. Hinc δεσμὸς φυλλ. — σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε δ-οῖς. Al. 988. δ-ῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν. Rh. 569. πικροτάτοις ἰδόντι δ. 634. χρυσοῖσι. I. 1007. οἴῳ δ. προσπορτατὸς. Prm. 141. κεκαρφομένος. πρὶν ἂν χαλασθῇ δ-ὰ λυμαντήρια. 991. τὲ προσόντος ἐμοὶ δεσμὲ ἐκλυθῶ. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δ. χαλάσῃ. 175. ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δ. ἀεικῆ. 97. ἀπρεπῆ. δ. ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. 154. δ-ὰ κ. βρόχους λαβὼν χεροῖν. I. T. 1411. χέρας δ. διδύμοις συνερεισθέντες. 457. ζεύχθη πετρώδει κατάφρακτος ἐν δ-φ. S. A. 958.

s. Adj. δεσμά. δ. ποδῶν. B. 447. δ. πωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει σιδήρου. Rh. 567. δ. ξένων ἔχοντας. I. T. 1329. ἐπείξῃ δ. τῷδε περιβαλεῖν. Prm. 52. δ. τοῖς ξένοισι πρόσθες. I. T. 1204. ἐπ' ἐπὶ δ. 1205. δ. σειρεύων βρόχῳ. H. f. 1009. δ. ἐξάπτειν χεροῖν. 1342. δ. διαφυγών. B. 647. δ. λύσω. H. f. 1123. χαλᾷν. An. 578. ξύλλυε δ. 724. κεῖνον ἐς δ-ὺς ἄγεις. B. 518. δ-ὸν ἐκφυγεῖν. E. fr. III.

δ-ῶν. ἐκ δ. λυθεὶς. H. 1244. ἐκ δ. ἐλευθέρους. I. T. 1348. ἀνεῖναι τῶν δ. E. Epist. I. 16. δ. ἄτερ. I. T. 637. ὕπο. B. 754.

δ-οις. ἐν δ. δραπέτης ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς. S. Ἀκρισ. III. ἐν δ. πανδήμῳ σέγης. B. 444. δ. κατηναγκασμένος. 643. τὺς ζῶντας δ. συνδήσας βοῶν. Aj. 62. δ. δήσας χεῖρας. Her. 861. δ. ναῦς ὅπως ὡρμισμένος. H. f. 1094. Ἥλιον ἐν δ. ἐκμιμήσομαι. 1298. δ. πατέρας ἐκηλίδωσαν. 1317. ὅσοι δ. ἐκμεμάχθηνται. E. Dict. XIV. τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δ. ἀπευθύνοντα. Aj. 72.

Δέσμωμα. v. δεσμός. Τετράπτεροι γ. νῶτον ἐν δ-ι σφηκοὶ. S. Αἰθ. II. δ-ασιν ἤλπισε σχήσειν δέοντα Βόσπορον ῥόον θεῦ. Prs. 743. p. κατασχήσειν.

Δεσμώτης. δέσμιος. δ-ην με δύσποτμον θεὸν. Prm. 119. ἥδιστος δ. ἔσω θακεῖ. Aj. 105.

Δεσμῶτις. δέσμιος, δετή. δ. ἄγων ἤλυθε πολίμναν. Aj. 243.

Δεσπόζειν. cf. δεσποτεῖν. εὐθύνειν, ἄρχειν, βασιλεύειν, ἐγκρατεῖν. c. Gen. rarius c. Acc. ἵππων. Al. 489. δόμων. I. 1036. θελεύσομεν νόθοισι λέκτροις, ὧν ἔδ-ον προτὲ. An. 929. θέλεις Ἀ. τεῦδε δ-σει. Tr. 710. δ-οντ' ἐμὲ. E. S. 518. τὴν ἐπτάπυργον δ-ων πόλιν. H. f. 28. θκ ἐμὲ σὺ δ-σεις χαίρων. 258. θρόνων. S. Tr. 363. δ. Ζηνός τινα. Prm. 930. πῶς γ. ἐλπίσω ἀςῶν τιν' ἄλλον τῆςδε δ. φόβης; Ch. 185. πῶς δὴ διδαχθεὶς τῆδε δ-σω λόγε; Ag. 551. p. κρατήσω, ὀρθῶς γνώσω.

Δέσποινα, hera, *κυρία*, *δεσποσύνη*, *βασίλισσα*, *θεά*. *Κύπρι*. H. 117. *φίλη*. 82. S. Tr. 472. 430. Aj. 38. *δ. δίας Ἄρτεμι λίμνας*. 228. *Ἄρτεμιν*. S. E. 626. *Ἀθάνα*. E. S. 1226. *δ. διογενὲς θεά*. Cy. 349. *ἡ δύςηνος*. Hec. 354. *τειρομέναν νοσερᾷ κοίτᾳ*. H. 130. *πετροβρίφῃ θανεῖν ἐμὴν δ*. I. 1223. *δ. γέροντι νυμφίῳ γυνή*. E. Phoenic. IV. *Δμώς ἐςιν, ὅςις ἐκεῖθ' ὡραῖος γαμεῖ, Δ – α γ'. γέροντι νυμφίῳ γυνή*. Valck. in Diatr. p. 283. *Δηάνειρα*. S. Tr. 49. *μελέα δ*. I. 1246. *δ. νύμφη δυςχιμῶν ὀρῶν ἄναξ*. Ae. fr. 450. *θηλυκῶς p. ἄνασσα*, quod cf. *σπεῦδαι δ – ας*. I. 1061. *ἐ κοινὰν τεκέων τύχαν δ – ᾳ*. 1103. *εἰς δ – ης χέρας*. Ph. 29. *κτῆμα δ. ἐμῆς*. M. 49. *ἐ καιρὸς εἰδέναι τάδε δ – αν*. 81. *τάκει βιοτὰν δ*. 142. *ὅπως δ. χόλον καταπαύσει*. 172. *εἰ πείσω δ – αν*. 185. *ἐν ἀγχόναις δ*. H. 777. *δ. εἰς τέκν' εὐτυχεῖν*. I. 567. *πότερ' ἐμᾷ δ – ᾳ τάδε ἐς ὃς γεγονήσομεν*; 695. *δ. ὅμως ὅσα*. I. 734. *πῆ δ – αν εὕρω*; 1107. *ἀπόπρο δ – ας*. Or. 1452. *δ – ας χερὶ θάνῃ*. I. T. 445.

Δεσπόσιος, ον. δεσπόσυνος. δ. ξὺν ὕβρει. Ae. S. 848.

Δεσπόσυνος, ον. δεσπόσιος. Τὰ διὰ τῆ συνος, εἰ παράγοιτο ἐπιθετικῶς ἀρσενικὰ ὑπάρχοντα, μηκέτι ποιεῖν κατὰ τὸ πλεῖον θηλικῆ γένης παρασχηματισμόν. Sch. Ven. ad Il. *N*. 29. *τὰς δ. σκηνὰς*. Hec. 101. *δόμων*. Ch. 934. *μόχθων*. Hec. 1294. *ἐκέτι δεσμοφορῆσιν δ – οισιν ἀνάγκαις*. Prs. 586. *ἀρχῇ. Δ – η. εὐχαῖσι δ – ας*. I. T. 439. p. *δεσποίνης. κῶμον ὑμεναίων δ. ἄνει κ. ἔρως ὑμνεῖν*. Phaeth. Herm. I, 45.

Δεσποτεῖν. v. *δεσπόζειν. δ – τεύειν, τυραννεῖν. δ – ούμενον. σῇ δ. χερὶ*. Her. 884. *τὸν πρὸς ἄλλης δ. χερὸς* sc. *μένει τὸ μόρσιμον*. Ch. 101. *μήτ' ἄναρχτον βίον, μήτε δ. αἰνέσης*. Eu. 521. *ἀλλὰ τὸν ἠρέμα τῶτων ἐφαπτόμενον. παρόσον οἱ μὲν παντάπασι τυραννούμενοι κακῶς βιῶσιν, οἱ δὲ ἄναρχοι πονηρῶς. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δ. ἀςοῖς περιςέλλουσα βουλεύω σέβειν*. Eu. 687. cf. *βουλεύειν*.

Δεσπότειρα. i. q. *δέσποινα*. S. fr. CV. 80.

Δεσπότης. κύριος, — ἄρχων, βασιλεὺς, ἄναξ. De Diis hominibusque.

Epith. Ἥλιε δ – α. S. Rizot. *θεὸς δ. καλεῖν χρεών*. H. 88. *τὸς νεωςὶ*. Hec. 617. *δυςυχεῖς λαβεῖν*. E. fr. dub. XIV. M. *θανόντα*. An. 1199. *τῷ νέῳ*. I. 1183. *ἐξιόντα δ. ὁρᾶν πάρα*. 516. *φιλόδαφνε*. E. Licymn. IV. *δ. ὠμῶν φρένας*. Hec. 359. *ὄντες*. S. *Ποιμ*. V. *τὸν ἀπόντα*. Cy. 34. *ὑμέναιον ἀεῖσαι φίλον φίλων δ – ᾶν*. Phaeth. Herm. I. 53. *ὦ δ – τ' ἄναξ*. E. fr. dub. XX. M. *δυςτυχοῦσι*. H. 287. *τευχεσφόροις*. Rh. 267. *δέσποτ'*. Aj. 368. *ὦ δ – α. χαίρεις κακῶς πράσσουσι δ*. B. 1032. *ἐρήμης*. Her. 678. *εἰς ἀπίςης*. I. 751. *τίμα τὸν παρόντα δ*. Tr. 694. *τὸν αὐτὸν δ. ἔχειν*. 709. *ἔχουσα νάοις δ. ἐφήμενον*. B. 1072. *ἐλάτῃ ἐφήμενον*. 1093. *παρ' αὐτὸν δ*. H. 1187. *ταῦτα πράσσων δ*. I. 772. *ὡς νικῶντα δ. ἐμὸν*. Ph. 1470. *τὸ πᾶν δ – αισι τοῖς πάλαι πρόβριζον ἔφθαρται γένος*. S. E. 764. *τάδ' ἐξ ἀθύμου δ. κελεύσμασιν ἠθρῶμεν*. S. A. 1219. *δειλῶν γυναῖκες δ – ῶν*. E. Aeg. V. *χρηςὸς λαβεῖν*. E. Meleagr. VIII. *ἀρχαιοπλήτων δ. πολλὴ χάρις*. Ag. 1041. *Ἡρακλείων ὄντα δ – ην ὅπλων*. S. Ph. 262. p. *ἐγκρατῆ. ὅτος τοιῶνδε δ. μαντευμάτων λέγει*. Ὀρτ. 27. *δ. ἐς' ἐμός*. M. 83.

Alia sine Adj. in Nomin. δ. ὑμῶν καθέζηχ'. H. f. 141. *γενῆ τοῖςδε δ*. Her. 231. *δ. τἀναντί' εὔχετο*. E. E. 808. *δ. ἀνιςορεῖ*. 830. *λέκτρων*. Hel. 578. *παίζει πρὸς ἡμᾶς δ*. H. f. 952. *ἀνδρόπαιδα δ. ἀπώλεσα*. S. Troil. III. 2. *μεθεῖσαν δ – αι με*. I. 233.

in Genit. Sing. et Plur. εἰςορῶ δ – ε δέμας. Hec. 724. *τὴν δ. προδοῦσαν λέχος*. H. 590. *πέρσαντος*. Rh. 239. *κρυνὸς δ. αἵματος πάρα*. 790. *φρουρήματα*. E. E. 798.

δεσποτῶν. τί θεσφάτοισι δ. νοσῶ. I. 755. *εἰςήκουσε δ – ῶν ἔπος*. Hec. 557. *δ. σκήναις πελάζειν*. 1288. *τὰ δ. κακῶς πιτνοῦντα*. M. 54. *ὃ φέριςε δ*. S. T. 1149. *ἡμῖν δ. μέλει κακά*. Al. 816. *λόχοι*. E. S. 636. *δ. θνήσκειν ὕπερ*. I. A. 312. *πάλιν μολοῦσα δ. χέρας*. I. T. 1421. *μονούμενος*. Rh. 871. *χρηςοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δ*. B. 1027. *ὀλίγον φροντίσας δ*. Cy. 162. *ὅςτις μὴ σέβει τὰ δ*. Hel. 732. *κρατήσεις*. 1646. *πρὸ δ. τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέςατον θανεῖν*. 1657. *πρόςφθεγμα δ*. Aj. 500. *μέτεςι τοῖς δούλοισι δ. νόσου*. E. Alcmae. IV. *δούλους κρείσσονας τῶν δ*. E. Alex. X. *τὰ δ*. E. Eurysth. IV. *δ. γένος*. E. Alex. IX.

in Dat. Sing. et Plur. εἰπόμεσθα δ – ῃ. H. 1196. *σημήνασ'*. I. T. 1305. *ἐχὶ δ. λέξεις*; S. T. 945. *εἰ χρὴ δ – αις εἰπεῖν τόδε*. M. 61. *Κρέοντι σημαίνει*. S. A. 1208. *πικρὸν τόδ' οἰκόρημα δ*. H. 787. *εἴ τι δ. τυγχάνει*. Al. 136. *παλαιὸς δ. φίλος*. 210. *δ. ἀμιλλᾶ*. An. 127. *λίαν δ. πιςὸς εἶ*. I. A. 304. *ἐμαυτῆς δ. μισήσομαι*. Tr. 659. *ὅτι ἑοῖς σοῖς δ. τάδ' ἀρέσκει*. Her. 100. *ὄχλον παρέξεις δ*. Hel. 446. *ἄγγειλον εἴσω δ*. 454. *τροφεῖα δ. ἀποδοὺς*. I. 852. *δ. θυμούμενοι*. H. f. 277. *ἐπὶ δ. θεοῖς ἄλλοισιν*. H. 460. *εἴπερ φρονεῖς εὖ δ*. M. 823. *δέσποιναν ἑαυτὴν λέγει, οὐχ ὡς θεραπαινῶν ὄντων τῶν ἀπὸ τῆ χορῆ, ὅπερ* (*ἐπεί* Elmsl.) *κατ' ἀρχὴν τῆ λόγῃ φίλας αὐτὰς ὀνομάζει. ἀλλὰ τὸ Δ – αις ἀντὶ τῆ τοῖς ἄρχουσι κ. τοῖς κρατοῦσι. τὸ δὲ Πληθυντικὸν ἀντὶ τῆ Ἑνικῆ. ἐμοὶ τῇ κρατούσῃ, κ. γ. βασιλέως θυγάτηρ ἦν κ. γυνὴ βασιλέως τῆ Ἰάσονος κ. σώζει τὸ εὐγενὲς φρόνημα. τοιούτων δ – αισιν ἄγγελος εἶην*. Rh. 264.

in Acc. S. et Pl. ἐκ ἴσασι δ. οἷός ἐςιν. Cy. 90. *δ. σώματος λαβεῖν*. M. 233. *τέκνοισι δ. ἐγείνατο*. H. 308. *οἴκων δ*. Al. 684. *κτανόντες*. Rh. 619. *δοίη δ. δόμων*. I. 1536. *ὁ γ'. ποτ' ἄν σε δ. ἐκτήσατο*. H. f. 274. *φοβουμένη*. Hel. 489. *αἳ δ. φυλάσσετε*. I. 511. *εἰς σὸν δῶμα δ. ἄγειν*. 838. *ὀδ' ἄλλον ἄλλῃ δ. πεφυκέναι*. H. f. 1344. *ὁ γ. οἶδα δ – ας κεκτημένος*. Hec. 397. *δ. ἐ λοιδορῶ*. 1237. *τούτους ἀνάσχω δ. δόμων*. Al. 305. *δ. κληρουμένων*. Tr. 29.

Δεσπότις. κυρία, δέσποινα, δεσποσύνη. πρὸς τὴν ἐμὴν. S. Tr. 407. M. 17. *δόμων*. 694. *δ – ιν ξένωσιν*. Al. 951. *σ' ἔγωγε δ – ιν, ἣ μητέρ' ἐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω*. S. E. 597.

Δεσποτίσκος. Cy. 266.

Δεύειν. βρέχειν, βάπτειν, διάβροχον ποιεῖν, μαλάσσειν. κόμας ἐμὰς δ – σαι. Ph. 232. *λείπει ἐναπολούσασθαί με τῷ τῆς Καςαλίας ὕδατι κ. διαβρέξαι τῆς ἐμαυτῆς κόμην ἵνα ἁγνὴ γενομένη, ὅτω τοῖς θεοῖς λατρεύοιμι. ὃς — ἔρεμνον αἷμ' ἐδ – σα*. Aj. 376. *αἵματος ἐδ – σε γαῖαν*. Ph. 678. *ὄνυχι γένυν ἐδ – σε φονίαισι πλαγαῖς*. Hel. 379. *ὡς σαγαγαῖσι πέτρας δ – σαις*. I. 1127. *ὑπτιος δ. λαίνους ὀρθοσά-*

τας ἔδ-σεν. H. f. 980. δέμνιον ὀφθαλμοτέκτητῳ δ-ετο πλημμυρίδι. Al. 182. πείκτῳ μελίσσης ἀφθόνως δεδεγμένα. E. Cresc. IX. 6.

Δεύεσθαι. v. δεῖσθαι, ἐπιδεῖσθαι, δεῖν. Χερὶ δ-ομένα βάκτρα. Tr. 276.

Δευκαλίων. v. *Δελφός. Δ-ων, ἐφ' ὃ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε, Προμηθέως μὲν υἱός, μητρὸς δὲ ὡς πλεῖστοι λέγουσι Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος Πρωνείης* (Sturz. *Πανδώρας*), *ὡς δὲ Ἀκεσίλαος Ἡσιόνης* (Sturz. *Ἀσίας* s. *Ἀσίης*), *τῆς Ὠκεανοῦ τοῦ Προμηθέως.* Pherec. 224. *ὅτι Προμηθέως κ. Πανδώρας υἱὸς Δ-ων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων φησί. ὅτι δὲ κ. ὁ Δ-ων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Κλίδικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησίν. κ. ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸς ὁ Δ-ων ἱδρύσατο.* in Apoll. Arg. III. 1086. *ἔστι δὲ κ. ἕτερος Δ-ων κ. ἄλλος, ὁ Μίνωος, κ. τέταρτος, ὁ Ἄβαντος.* 1087.

Δεῦρο. de loco; — de tempore *δεῦρ' ἀεί. Δεῦρο. ἀντὶ τοῦ ἔρχου. Πλάτων Πολιτείας τρίτῳ.* Bekker. Anecd. p. 88. v. infra *δεῦρ' ἀεί.* Pors. ad Or. 1679.

c. *Verbis ducendi, ferendique. ἔνεγκε.* Hec. 610. *τὸ βακχεῖον κάρα δ. φέρεις;* 677. *δ. μοι φώνει βλέπων.* S. T. 1121. *ἐκείνους δ. αὖθις πάλιν καλῶμεν.* S. Tr. 342. *δ. Θησέα καλῶν.* E. S. 37. *αἶρε δ.* Aj. 545. *ἐχ ὅσον τάχος αὐτὸν ἄξεις δ.* 986. *δ. ἄγ' αὐτόν.* 541. *ἄγειν τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δ. σύμμαχον λαβών.* 1098. *ἄλλον τίν' ἄξεις ἄνδρα δ. ἐλεύθερον;* 1260. *δ. αὖθις ἐκπέμψω πάλιν τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα.* S. Ph. 126. *τί μ' ἐξεπέμψω δ. τῶνδε δωμάτων.* S. T. 951. *ἄξει τις ἐλθὼν δ. τὸν βοτῆρά μοι.* 1069. *ὃς καμὲ δ. ἔπεμπεν.* S. C. 298. *φανήσεται μακρὸν τὸ δ. πέλαγος.* 663. *πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δ. μοι ζήσῃς ἄγων.* 910. *τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δ. ἄγειν τινά.* 933. *τὸν ἡμᾶς δ. προςπέμψαντά σοι.* 1101. *εἰ — μὴ τύχγαν αὐτὸν δ. προςπέμψας ἐμοί.* 1349. *δ. νῦν ἔχε.* Or. 1181. *προςῆγον ἄν σε δ.* H. 496. *τεύχη ὅμοι' ἐκεῖσε δ. τ' ἤγαγες.* An. 619. *δ. δὴ πατέρα πρόςειπε.* I. A. 630. *δ. δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν.* 1377. *δ. σε ζέψω κάρα.* B. 341. *ἐκφέρετέ μοι δ. ὅπλα.* 808. *δ. λαμβάνεσθ' ἐμῶν πέπλων.* Her. 48. *πῶς ἂν τὸν πάντ' ἄριςον δ. Θησέα πόροι;* S. C. 1458. *δ. ἐπίςρεψον κάρα.* Her. 942.

c. *Verbis eundi et accedendi. δ. ἐλθόντα με.* S. A. 329. *δ. πρόςελθε.* Aj. 1171. *ἐν ᾧ τὸ κεῖσε δ-ό τ' ἐξορμώμεθα.* S. Tr. 929. *τὸν ςρατηλάτην — ἡμῖν δ. τόνδ' ὁρμώμενον.* Aj. 1224. *δ. προςείχοντα κἀξορμώμενον.* S. C. 30. *ἐμοὶ ςείχοντι δ.* 1151. *ὁρμωμένας.* 1669. *ἔλθ'.* Al. 782. *δ. Θρ. ἄγων ἔλθω.* 1024. *ᾧ δ. ἐλήλυθας.* I. A. 1339. *εἰ μὴ — δ. ἰόντ' ἐλεύσσομεν.* S. Ph. 1221. *ἐ γ. ἂν δ. ἱκόμην.* S. T. 318. *πῶς δ. ἦλθες.* 532. *ἰὼν.* 1402. *ἔκε.* 1480. *ἀφίξεται ταχὺς.* S. C. 307. *τὸ σὸν δ' ἀφίκται δ. ὑπόβλητον ςόμα.* 794. *δ. ἥκε.* Aj. 1115. *ἐ χάριν δ. ἥξα.* S. C. 890. *ἀπελθεῖν ἀσφαλῶς τῆς δ. ὁδοῦ.* 1165. *νεῖσθαι.* S. A. 33. *τέλος — δ. ἐνίκησεν μολεῖν σοὶ.* 233. *σχολῇ ποθ' ἥξειν δ. ἂν ἐξηύχων.* 390. *ἔῃς κάθησο δ. μὴ ποδὸς.* I. A. 627. *ἐὰς ἴχνος πέδῳ δ.* Or. 1440. *ἀφίξεται.* S. C. 307. *δ. ὑπόσπονδον μολεῖν.* Ph. 280. *ὑποςρέψας.* Al. 1022. *ἀφικόμην.* An. 150. *τιθέντα δ. πόδα.* 547. *δ. κουφίως ἐζήτει μολεῖν.* Hec. 993. *μολὼν.* 583. *ἕρπε δ. ὑπ' ἀγκάλας.* 723. *δ. δ. πᾶς.* Rh. 680. *δ. ἐπείγονται ξιφήρεις.* I. 1258. *ἕπεσθε.* H. f. 724. *ἐκεῖσε, δ.* E. Andromed. IV. *ἐνθένδ' ἐκεῖσε, δ. τ' αὖ.* Ph. 98. *θοάζει δ. δρόμῳ.* Tr. 307. *δ. τοῖς κακοῖσι φευκτέον.* Her. 260. *δ. ἄναξ ςρατηλατεῖ.* 466. *ὑπαρχος ἄλλων δ. ἔπλευσας.* Aj. 1105. *κατέσχον δ. ναυβάτῃ ςόλῳ.* S. Ph. 270. *τῶνδε χάριν καὶ δ. ἔβημεν.* S. T. 148. *δ. ἀμιλλᾶται ποδὶ.* Or. 456. *τρυφᾷς ἥκει δ. ἔχουσα.* 1113. *πάρεςι δ. Π. ὅδε.* 1253.

δεῦρ' ἀεί. de tempore. *μέχρι τοῦ παρόντος, ἕως τούτου.* Su. *μέχρι τοῦ νῦν.* Schol. *Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφάντι Σαμοθρακικῷ. Πολλὴ δὲ χρῆσις αὐτοῦ, κ. Θουκυδίδης ἐν τῷ Προοιμίῳ ὅτως ἤρξατο. Οὕτω μὲν δή μοι δ. α. τείνει λόγος.* Stanlej. emendavit *ὅτος. Τὸ Ἀεὶ ἐπὶ τοῦ Ἕως τάττουσιν Ἀττικοὶ πολλάκις.* S. ad Eu. 586. et ad M. 670. *ἕως τοῦ νῦν. Τὸ Δεῦρο χρονικὸν εἶπε. τὸ δὲ Ἀεὶ Εὐριπίδης ἐπὶ χρόνου τάσσει ἀντὶ τοῦ Ἕως. τοῦ Δεῦρο νῦν δὲ ἐπὶ χρόνου. ἢ σὲ δ. ἀ. διήνυσε.* Or. 1663. *ὧδε διόλου ἔφερε. δ. ἀ. εὐτυχεῖς.* Ph. 1215. *μέχρι τοῦ νῦν, ἕως τούτου. ἅπαις δ. ἀεὶ τείνεις βίον.* M. 670. *ἄγαμόν μ' ἔτι δ. ἀ. Χρόνος παλαιὸς πατὴρ ὤφελ' ἀμερᾶν κτίσαι.* E. S. 786. *τὰ δ. ἀ. καλῶς ἔχει.* Hel. 767. *καταζῇ δ. ἀ. σεμνὸν βίον.* I. 56. *κ. δ. γ' ἀεὶ τὴν τύχην ἐ μέμφομαι.* Eu. 586.

Δεῦτε. *ἄγετε, φέρετε.* M. 894. *Elmsl. δεῦρο.* Illud non habet Atticum.

Δεύτερος. loco secundus, ὕςερος, διάδοχος, ἄλλος, ἕτερος. — *τὰ δ-α.* Adverb. *δ-ον, τὸ δ-ον* — p. ὕςερον, ἔπειτα. — honore minor, ἥττων, εὐτελής, *μείων. δ-αν κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω.* Ae. fr. 46. *ἔσπεισα βαιᾶς κύλικος ὥςτε δ-α.* S. *Αἰχμ.* VIII. 9. *ὁμιλίαν.* S. E. 418. *τὰ δ. ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμι.* S. T. 282. *ὕβρις δ' ἥδε δ.* S. A. 482. *κακόν.* 1295. *δ-αν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον.* S. C. 544. *πολὺ δ-ον.* 1228, opp. *τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον. ὁ δ. Αἰτωλός.* 1315. *λόγῳ.* S. Ph. 49. *λόγοι.* E. S. 389. *ἤμαρ ἤδη δ. πλέοντί μοι.* S. Ph. 908. *τὸ δ. γράμμα.* E. Thes. V. *ἡ δ-α τόδ' ἔζετο μαντεῖον.* Eu. 3. *ἅρματι πρῶτα δραμεῖν κ. δ-α κ. τρίτα.* E. Epigr. III. *νοσφιεῖς με δ-ω νεκρῷ.* Al. 44. *τῷ δ. χορῷ.* B. 680. *ἄλλος τις Ἅλας δ.* Tr. 614. *πόσει.* E. Aeg. VIII. *ὁ δ. ἀριθμὸς.* I. 1014. *ἡ χάρις.* H. 508. *ὠδίνα.* I. A. 1235. *τὸ δ. σχῆμα τοῦ πόσμου.* B. 830.

Adverb. δεύτερον. τὰ ἄλλα δ. σ' ἐρήσομαι. Hec. 988. *ἆρα δ. δολούμεθα;* S. Ph. 1288. *τὸ δ. τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν τόξοις ἁλῶναι;* 1439. *Τροίαν. κἀμὲ δ. θέλεις ἑλεῖν.* S. C. 763. *δ. μαθεῖν.* Hec. 991. 931. *σὲ δ. ἀπαιτῶ σκῆπτρα.* Ph. 604. *δ. κλύεις.* S. Tr. 877. *τὸ δ. πρωνησάμην.* H. 398. Her. 836. p. ἔπειτα. *τὸ δ. παρόντα.* An. 1095. *δ. σε προςκαλῶ.* Aj. 89. *εἶτα δ-ον δίας Ἀθάνας — τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀῤῥήτου τ' ἔπος.* 770. *δ. ἀπώλεσεν Τροίαν.* Tr. 920. *ἀπώλεσας γ. ἐ μόλις τὸ δ.* Ag. 1060. *ἐκείνην γ. ἀπώλειαν μόνως ὁρίζομαι τὴν τῆς θυλείας, ἐ τὴν νῦν. λύπη δ. μόλις βλέπω.* S. C. 326. *ἴσως τὸ δ. διὰ τὸ δυς μόλις εἰρηκέναι.*

p. *ἥσσων, μείων, εὐτελής. κἄςι πρὸς τὰ χρήματα θνητοῖσι τἄλλα δ-α.* S. *Κρεσ.* IV. 5. *ᾧ-ῥ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης.* S. C. 351. p. *ἥττον ἐπιμελεῖται. τἄλλα πάντα δ-ῥ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς.* S. Ph. 1442. *τὰ μὲν γ. ἄλλα δ-ῥ' ἐν πᾶσχῃ γυνὴ.* An. 372.

Δέχεσθαι. λαμβάνειν, προσδέχεσθαι, ἐκδέχεσθαι, ξενίζειν, προσδοκᾶν, — ἀκούειν, accipere, — αἰνεῖν, — ὑπομένειν.

de person. robusque corpor. δέξαι βοσρύχων ἀναθήματα. E. E. 882. χρυσέων ἀνασέσμων ἄταν. M. 978. ἀνάθημα δέξαι. H. 83. ὅτε σῖτα διὰ δέρης ἐδέξατο. Or. 41. μήθ' αἷμά μ' ἐδέξατο κάρπ. πέδον. 1086. ἐδέξατο ῥ. Θηβαία κόνις. S. Amphiar. IV. κόσμον. Al. 621. τρῶμα λόγχης ἐδέξατο. E. S. 848. πρύμνας δ. εἰς ὅρμους. I. A. 1321. δ – μαι τὴν δέλτον. I. T. 793. ὡς πνεῦμα καθαρὸν ὀρανῷ δεξώμεθα. Hel. 873. ut duxamus. ἐς χέρας αὐλὸν. 1366. ἀψῖδα δ – ονται. I. 88. πῶμα χειρὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα. 1212. σέφανον ἐξ ἐμῆς χειρὸς δέχου. E. E. 888. παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς. Al. 376. δέξαι θηλαῖσι σποράς. Cy. 56. Πελασγία δὲ δέξεται. Prm. 860. τὰ αὐτῶν σώματα. Ad interfectos etiam Reis. refert. ἀγκάλαις ἐπι δέξασθε sc. αὐτὴν. I. A. 616. κοὔτε σύμβολον δέχει. S. Ph. 1321. δῶρον. S. C. 539. τὸν γάμον τῆς μητρὸς ἀντὶ τῆς λύσεως τῷ αἰνίγματος. ὅτ' ἄν τι δεξαίμεσθα. M. 617. ὅτοι δῶρα μεμπτὰ δέξεται. 958. εἰς χεῖρε δῶρα δ. 973. 1004. γέρα τάδ' οὖν τάφοισι. S. E. 443. φίλον δῶρον. Al. 377. ὅτι σωφρόνως ἐδέξατο τὰ ξένια. 756. κάλλιστον δῶρον. Rh. 192. τὸν Οἰδίπουν σπανιστοῖς δ. δωρήμασι. S. C. 4. μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρ'. Aj. 69. μὴ οἰηθῆς παθεῖν τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ. ἰδού, δέχου. S. Ph. 776. sc. τὸ τόξον. ὃς (Ἅιδης) πόλλ' ἐδέξω σώματα. Hel. 976. ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο. 1585. κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο. 1691. γάμων Κρ. ἀξίωμ' ἐδέξατο. I. 62. ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο. Hel. 1585. δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. E. E. 393. τέλος δέχει τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων. Hec. 413. λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων κ. λαλιῶν. ἐδέξατ' ἐσπασέν τ' ἄμυστιν. Cy. 416. τὸ θῦμα. I. A. 1572. θυσίας. I. T. 464. πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ ἄντλον ἐκ ἐδέξατο. Spt. 781. κῦμα, ἀπόλειαν. φθέγμα. H. 648. μήθ' ἡμᾶς σέγαις, μὴ πυρὶ δ. Or. 47. πῶς μνῆμα δέξαιθ' ἕν; 1053. τάφος ποῖος δέξεταί με. I. T. 625. τίς με πόλις δέξεται; M. 386. παλῶς γ' ἂν δέξαιντό μ' οἴκοις. 505. δ. χώρα κ. δόμοις ἐφέξιον. 713. μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου σάρκας. H. 1030. δέξεται ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ. Al. 601. πρόφρων σε — Ἅιδης τε δέχοιτο. 747. τοῦδ' ὅπω ξένου κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην. 753. ὃ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον. 686. φίλημ' ἐδέξω. An. 631. κληδόνα μύθων. Rh. 3. γῆρυν ὐκ Ἑλληνικὴν. 295. ὅσον δὲ χρῄζει, δέξομαι. I. 428. ἂν (φάτιν) ὁ Φοῖβος ἔλαχεν, δεξάμενος ἀνὰ δάπεδον. Or. 330. ἦν τι δεξώμεσθ' ἔπος. E. E. 110. φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι. I. T. 1496. ὃν ἁ κλεινὰ γᾶ Μ. δέξεται εὐπατρίδαν. S. E. 162. ὦ ναὶ Ἅιδη, δέξαι με. S. Tr. 1085. ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου. Aj. 578. ἐξ ἃ χειρὶ τῶν' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα. 661. ἢ πω δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος Ἕλεώς τ' Ἴσως. 1009. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω. S. Ph. 819. δέχου βέλη τάδε. 1287. ὀπὸν ἀργινεφῆ σάζοντα τομῆς χαλκέοισι κάθοις δέχεται. S. Ῥιζοτ. I. Λιγυστική τε γῆ σε δέξεται. S. Tript. I. Ἕλεω τὸν ἱκέτην δεξαίατο. S. C. 44. δ. εὐπροσηγόρῳ φρενὶ (ξένους). Al. 778. ἑταῖρον συγγὸν προσώπῳ δέχει. 781. δέξασθαι δόμους. 820. εἰς δόμους. 858. δέχου εἴσω τήνδε γενναίαν δόμων. 1100. ἃ λέπτρα ὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην. An. 36. δέχει τὸν Ἀ. μνον ἐς οἴκους. 1170. δ. χερὶ δώμασιν 1175. πῶς δέξομαί νιν; I. A. 455. τὴν εἰλειαν δεξώμεθ' ὄχων ἄπο. 599. ἠχὴν ἐ φῶς δεδεγμένοι. B. 1084. ἄρισα τὸν εἰδοῖον πόσιν σπεύσω δ. Ag. 609. φαι τοῖσι δ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. θυρωρῶν ὅστις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαι'. Ch. ἐξ εὐμενῶν σέρνων τὸν ἱκέτην σωτήριον. 487. ἐπὶ σωτηρίᾳ. δέχου προθυμενῶς ἀλάσορα 231. δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδο E. 68. cf. S. βωμῶν τ' ἀπείργειν ὐχ ὅρω πατρὸς μῆνιν, δέχεσθαι ὅτε συλλύειν τινὰ 291. συγκλύειν, συνοικεῖν. Prius non intel Num i. q. συγκαταλύειν, an συνθύειν? Pa Corinth. Πρὶν γ. ἐπὶ τῷ αἵματι καθαρ (Orestem) τῆς μητρὸς, Τροιζηνίων ἠδεῖς πρό ἤθελεν αὐτὸν δέξασθαι. καθίσαντες δὲ ἐν ἐκάθαιρον κ. εἰσίων, ἐς ὃ ἀφήγνισαν. V Ab aris arcere (eum dixit) iram patris o ram, vel non admittere, ut quisquam hospitio excipiat, aut ut divertat ub Hinc malim ἢ τὸ σ. τ. ut hoc regatur a σθαι. Ceterum hiatus hic ut σὲ ἀποστρέ Ae. S. 881. et in quibusdam aliis locis neat, dum ille aut ex codd. coaluerit, ratione quadam probabili excusetur. talia antiquiorem referunt pronuntiatio τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη δ Eu. 623. S. δρύτῃ. πυέλῳ, τῇ ὡς σορῷ γενομένῃ παρὰ τὴν δρῦν. ξύλιναι γ. αὐτα Δροίτη. ἀεῶν τινὰ δόμοις. S. T. 817. μ' ἐς τὸ σὸν τόδε σέγος. S. E. 1165. ἀγ οἶσθα προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλ Tr. 628. v. Πρόσφθεγμα. ὧν ἄριθμον ἐν γ πλεῖστον δέδεκται Πρασέφασσα. S. A. 894. ἀ οἰκητῆρα δ. S. C. 627. πατροκτόνον κᾶν ὐ δεξαίατ'. 945. ἐμ' ὅποτε δέξασθ' ἐν πο εὐνήτριαν. S. Tr. 921. ἐκ ἀσμένη τόνδ' ἐ δέχει λόγον. M. 924. 1007. δεξόμεθα δέξε σε δέξασθαι χρεών. I. A. 1182. μ' ἐδεῖς ἑκὼν ἐδέξαθ'. I. T. 948. ἐκβολὰς νεῶς. δέχου τὸς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν. Rh. 32 μακρὰν δέξεσθέ με. Tr. 460. p. ἐν βραχεῖ π ὄδυρμα γαῖά σε δέξεται. 1228. εἰθ' ὁ Βα θεὸς εὕρημα δέξαιτ' ἐκ. S. T. 1107. κέρδη σαντα τοῖς δεδεγμένοις. S. C. 92. al. σαντα. ἐδεξάμην δέ τυ. S. T. 1163. τί μ' 1391. λοχίοις νιν δέξατο θαλάμοις Κρονίδ B. 95. τὸν θεὸν εἰς γῆν δ – ω. 312. δ – πῶμον εὐῖῦ θεῦ. 1166. σὲ δέξομαι σύγκ 1171. ἱκέτας. Cy. 299. ὡς εὖ ἐδέξω. Her. ὅπως στρατὸν πολλῇ δ – ωμαι χειρὶ. 338. π νῦν δ – ω. I. 556. ὃ μίτραις σὲ γυνὴ δέξατ E. 163. τί τόσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτῷ 405. τίς πόσις με δέξεται ἐς εὐνάς; 1199. ποισι τὸν θεὸν ἐδέξατο. Dan. 34. τίς ἂ νύμφη δέξαιτ' ἂν; E. Philoct. XI. ἐτ' ἐμ Ἅιδης μ' ἐδέξατο. E. fr. CLXXIX.

Metaph. ὡς σύμια δ – ηται τἀμά. S. E. χαλινὸν ἀστίως δεδεγμένον. E. fr. CLXVII.

accipere, probare, αἰνεῖν. δέξαι χοάς Hec. 535. de Dativ. v. Pors. χοὰς πρεσ ἐδεξάμην. Prs. 682. S. legit πρ – ής. σ θῆς, Ἕλεως. ὃ δ – ονται θυσιάδας λιτὰς ἐτι παρ' ἡμῶν. S. A. 1020. τὸ πιστὸν τόδε

ἐμῶν δ-υ. Or. 245. μύθων αὐθαδέντων δέξαιτ' ὀμφὰν. M. 175. φωνήν, ὁμιλίαν, ἐχὶ τὴν κληδόνα. ἆρ' ἄν τί μυ δέξαιο βιβλεύσαντος εὖ; H. 89. ἡδέως τῶτ' ἐδέξατο. I. A. 1596. ἥδις' ἄν τήνδ' ἀγγελίαν. I. T. 448. δ-ομένοις λέγεις θανεῖν σε. Ag. 1653. omen accipimus, nobis volentibus dicis te mori velle. cf. Ἄσμενος. δρκον ἐ δέξαιτ' ἄν, ἐ δῦναι θέλει. Eu. 423. conditionem, ut juret, non acceperit. ἐδεξάμην τὸ ῥηθὲν. S. E. 668. δέχε τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων. S. Ph. 131. τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δ-σθαι. S. T. 217. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Eu. 904. ὅτ' ἄν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται. Spt. 686. ἐδ' ἄν δ-οίμην ὅς' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eu. 223.

p. ὑποδέχ., ὑπομένειν. ἀσμένη ἐδέξατο πόνον. E. S. 393.

p. νοεῖν. εἰ μὴ δέχει λόγον. Ag. 1058.

p. προςδοκᾷν, προςδέχεσθαι, ἀναμένειν, exspectare. Παρθένυ δ-υ πόδα. Or. 1217. προςδέχυ τὴν ἔλευσιν κ. παρουσίαν. δ-υ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους. M. 773. κῶμον δ. ἀσπιδηφόρον. E. S. 390. νεῶν κατάσκοπον δέχθαι. Rh. 525. insidiis excipere, imminere. κλῆρον ἐ δεδεγμένη. H. 1057. p. κλήρωσιν. ὀδὲ μηνυτὴν χρόνον δέξει καθ' ἡμῶν. 1052.

Δή. v. δῆτα. est affirmantis, — interrogantis c. vi. εἰ δὴ κλεινὸς. Or. 17. εἶα δὴ γυνή. 82. πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δ. μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν. S. C. 659. ἐ γ. δ. τό γ' ἀρχαῖον δέμας. 110. ἐ γ. δ. τά γε σῶμ'. 265. ἐ γ. δῆπω τῶτο γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Prm. 1064. ἐ γ. δ. φρῶδός γ' ἐξ οἴκων. Al. 94. κ. δὴ. S. C. 31. immo, jam. Seidl. commodum. Herm. ξύμφημι δή σοι. Aj. 278. ἔγνωκα γ. δὴ φωτὸς ἠπατημένη. 808. ἦν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην. 996. 995. ἁπάντων δὴ θαυμάτων ἐμοὶ ἄλγιςον. 993. οἴχεται δ. πάντα ταῦτ' ἐξόμμενα. 1272. ἁμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίςα δή μοι. S. E. 202. ὦ πολλὰ δὴ κ. θερμὰ κἀ λόγῳ κακά. S. Tr. 1046. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν. S. Ph. 241. ἐ γ'. δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ἡμῖν. 246. γοᾶται δὲ δὴ ποθεν κατάπτυςον. Ch. 627. εἰς σὲ δ. βλέπω. S. E. 954. ὄλωλα δ. 1482. φράζε δ. τί φῃς. S. T. 655. ὡς δ. σὺ βραχέα λέγεις. S. C. 809. παλαὶ δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται. 1628. ὄλωλε γ. δὴ πάντα τἀμὰ. 1613. καὶ δὴ βεβᾶσι. S. Tr. 345. πάντα δ. φωνεῖν χρεών. 749. ὡς δ. πλησία παράςασις. 889.

in interrog. τί ἔν δ.; Aj. 874. τὴν αἰχμάλωτον κάτοισθα δή πυ; S. Tr. 418. c. εἰ. εἰ δὴ καλῶς. 27. ἐ δ. ποθ' ὡς θανοῦσα. 877.

Δηάλωτος. δηΐαλωτος, αἰχμάλωτος. Μή μοι πόλιν γε προεμνόθεν ἐκθαμνίσητε δ-ον. Spt. 72. θορὶ κ. πυρὶ δηΐαλωτον εἶλέ σ' ὁ Ἄρης. An. 105.

Δηάνειρα et Δηΐαν. θυγάτηρ τῦ Οἰνέως, τῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, ἀδελφὴ τυ Τυδέως, θάμαρ τῦ Ἡρακλῆς. δέσποινα. S. Tr. 49. ἀμφινεικῆ. 105. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δ. Οἰνέως κόρην, θάμαρτά θ' Ἡρακλέους. 403. Δηάν. βέβηκε τὴν πανυςάτην ὁδὸν ἅπασῶν. 875.

Δῆγμα. δ. δὲ λύπης ἐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται. Ag. 791. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δ. φοινίῳ. 1166. ὅτῳ δ' ἔρωτος δ. παιδικῶ προςῇ. S. fr. 59.

Δῆθε. i. q. δή, scilicet, δῆθεν. ὡς δ. παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας. E. E. 268. τί δ. Ὀρέςης; 274. Quid ergo faceret Or. ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δ. Prm. 202. δ. ἐχθρὸς ἂν ςρατηλάταις. Rh. 719. ἄξω θεατὴν δ. I. 656. πάντῃ δ. ὡς θέωμεν. H. f. 949. εἴειμεν ἐς οἴκους δ. Or. 1119. ὡς δ. ἐκ εἰδυῖα τἀξειργασμένα. 1320. ὡς χρόνος δ. παρῆν. E. Cresph. VIII. ἰόντι δ. ὅτι συνηνέτο. I. 831. δ. ὐδὲν ἐςορῶν. S. Tr. 382.

Δήϊος. v. δάϊος. πολέμιος. εὐναὶ γ. ἦσαν δ-ων πρὸς τείχεσιν. Ag. 567. ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ σέβας. Ch. 622. ἐπ' ἀνδρὶ φοβερῷ κ. σεβαςῷ κ. παρὰ τοῖς πολεμίοις. ob dignitatem inviso.

Δηΐφοβος. ὁ τῦ Πριάμυ. Ὁ κεινός μ' ὅτος ἁρπάσας πόσις Δ. ἄλεχον εἶχεν. Tr. 960.

Δηκτήριος. καρδίας δ-α. Hec. 235. τὴν καρδίαν δάκνοντα.

Δηλαδή. φανερόν ἐςιν, ἢ δηλονότι. Δ. σιγῶν ἄμεινον. Or. 787. δ. ξανθῆς ἐθείρης. I. A. 1366. δ. χρόσυς φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών. S. T. 1501.

Δηλεῖν. Δ-λήσαιτο. βλάψαι, ἀντὶ τῦ ἀφθίηται. In Od. N. 124. βλάπτειν, διαπόπτειν, φθείρειν, κακοποιεῖν. H. τί δεδήληται δέμας βασιλείας. H. 175.

Δήλημα. βλάβη. Ὁδοιπορῶν δ. χωρίςης δράκων. Ae. ἐν Λέοντι Σατυρ. Stephan. Byzant. Ae. 106. ἔ (ὀνείδη) τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν ἔςαι σφῷν θ' ὁμῶ δ-τα. S. T. 1495.

Δηλιάς. αἱ. Μοντὰς, δρομάς. s. l. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δ-άδος. I. 167. σὺν Δ. κόρασιν. Hec. 462. παιᾶνα Δ-άδες ὑμνῶσι. H. f. 687. Δ-άσιν καρποφόροις γυάλοισι. I. T. 1235.

Δήλιος. v. Δάλιος. Δ-οι χοιράδες. Tr. 89. Δ-αν χοιράδα. Eu. 9. τὴν Κύνθον. Aj. 705. S. T. 154.

Δηλονότι. E. Epist. V.

Δῆλος, η et ον. ὁρατὸς, φανερὸς, ἐμφανής. Cum persona et participio in genere sui substantivi addito verbo εἰμί, conjungitur, ut φανερός, ubi ex genio nostrae linguae poni solet adverbium, cf. Φαίνειν, Δεικνύναι, Δηλῶν. δῆλος. δ. εἰ λόγῳ. Or. 853. ἀπὸ τῦ λόγυ δῆλος εἰ κακάγγελος ὤν. θ. ἦν θάσσων ἄνω. B. 1074. ὅτ' ὀμμάτων δ-ος ἦν κατάςασις. M. 1197. δ-ον ἐξαιρόμενον νέφος οἰμωγῆς. 108. ςυγνὸς μὲν εἶκων δ-ος εἶ. S. T. 673. δ. ἐςιν ἀλγεινῶς φέρων. S. Ph. 1011. δ. δὲ μέςῳ σκεῦον ἐκλύσων ςόμα. Aj. 1226. κακὸς λόγους ἀφήσων. δ. ἐςιν ὡς τί δρασείων κακόν. 326. δ-ον ἐμοιγ' ὡς φορθῆς χρείᾳ ςέφον ὀγμεύει τόνδε. S. Ph. 162. καλῶς εἰ δ-ος ἐκ εἰδὼς τί δρᾷς. S. T. 1068. ἀλγεινὰ, Πρόκνη, δ-ον. S. Ter. XI. δ-ον γ. ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ κάλλον ποθισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει. S. Ἀκρ. III. τάτῳ δ-ον, ὡς γυνὴ κακὸν μέγα. H. 627. τὸ τέρθραν δ. εἰςπορεύομαι. E. Eurysth. III. δῆλα μὲν, δ-ά γ'. Al. 217. δ-α κ. ἀμφιφανῆ. An. 835. πολλῇ ἀβροσύνῃ δ-ος ὁρᾶσθαι. Or. 350. ὅτι μόνης τόδ' ἔςι δ. Ἑσμ. κάρα. S. C. 321. leibhaftig. Herm.

Δηλῶν. φράζειν, δεικνύναι, λέγειν, φανερῶν, ὁμολογεῖν, φαίνειν, — φαίνεσθαι, ὁμολογεῖσθαι, δεικνυσθαι, φανερῶσθαι. Hoc frequentat Soph. καί μοί τις ὀπτὴρ φράζει τε κἀδήλωσεν. Aj. 31. ποῖον ὄμμα πατρὶ δ-ώσω. 462. τοῖς κυρίοις γ. πάντα χρὴ δ. λόγον. 734. βοᾷ, δ-ὂν τινα τοῖς πᾶσι Κ. τὸν πατροκτόνον. S. T. 1287. δ-ωσον ἡμῖν. Aj. 283. μὴ δρῶν ἔν εἴην κἀνθ' ὅσ' ἐν δ-οῖ θεός. S. T. 77. σκευή τε γ'. σε κ. τὸ δύςφορον κάρα δ-ὂν ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ. 566. ἐν βροχοῖ σοι τἀμὰ δ-ώσω κακά. Or. 732. γένος δ' ἔτλη-

τον ἀνθρώποισι δ-ώσαιμ' ὁρᾶν. S. T. 792. δηλῶσαι τὸ πᾶν. S. Tr. 369. τὸ πρᾶγμα δ-υ. Or. 1118. τῆτον ἄξιον νόμιζε δ-ῦν αὐτῷ, ἅπερ οἶσθα. E. Epist. V. δ-ωσον. S. E. 1106. αὐτὸ δ-οῖ τὄργον. Or. 1129. τὸ πρᾶγμα δηλοῖ, φανεροῖ τὸ ἔργον, ὅπυ ἀφορᾷν πρέπει. ὅπυ χρεὼν κ. ἀναγκαῖον ἀφορᾷν κ. πορεύεσθαι εἰς τὸ φονεύειν τὴν Ἑλένην. ἦ γ' ἐκείνυ πᾶσ' ἐδ-ώθη φάτις. S. T. 1440. ποίῳ ἡ σὴ προςφορὰ δ-ώσεται; S. C. 581. ὥς σε δ-ώσω κακὸν. 783. πῶς εἶπας, δ-σθαι τάδε. 1513. ὥς' ἂν δ-σαιμ' ἂν οἳ αὐτοῖς φρονῶ. S. E. 334. πρὶν ἂν τήνδε δ-ώσηθ' ὕβριν. S. A. 309. τὰ δόξαντα δ-ώσω. S. E. 29. ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδ-σας κακά. Prs. 517. τὸν ἄνδρ' Ἀχ. τόνδε δ-ώσειν. S. Ph. 616. οἷαν ἐδ-ωσας ἀνδρὸς ἀγγελίαν ἄτλατον. Aj. 223. δ-ῶ. S. C. 146. τὸ δυςτυχὲς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν. ἢ κάτοισθα δ-ῶσαι λόγῳ. S. T. 1041.

manifestari, palam esse, patere, δῆλον εἶναι, φανερόν, cum persona sui verbi in participio, ut δῆλος, *Δεικνύναι*. δ-οῖς ὥς τι σημανῶν νέον. S. A. 242. δ-οῖς γ. τι καλχαίνυσ' ἔπος. 20. δ-οῖ δὲ τὄργον ὡς ἀφροντίζως ἔχει. Aj. 355. δ. τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὠμῆ πατρὸς τῆς παιδὸς. S. A. 471. τὸ σκληρὸν αὐτῆς τῆ φρονήματος ὁμολογεῖ πατέρα, τὸν Οἰδίποδα. ἀνὴρ ἐδαμῆ δ. φανεὶς. Aj. 878. δηλῆται, ἐν ἐδενὶ τόπῳ φαίνεται.

c. *Particip.* γέροντι δ-ώσω πατρὶ, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνυ γεγὼς Aj. 472. cf. *Δεικνύναι* c. Particip.

Δημεύειν. ἐνδημαγωγεῖν. H. δεδήμευται κράτος. Cy. 119.

Δημηγόρος, ον. ὁ εἰς τὸν δῆμον λέγων. *Δ-γορῆσαι.* ἐν δήμῳ λαλῆσαι. Z. δ-όρυς τιμὰς. Hec. 254. δ. ἧκυσεν εὐπειθεῖς ςροφὰς. Ae. S. 626.

Δημηλάσιος. ἔκβλητος ἐκ τῆς πατρίδος. et *Δ-σία*, ἡ ἐξώθησις, ἐκβολὴ ἐκ τῆς πατρίδος, φυγή. ἔτιν' ἐφ' αἵματι δ-λαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι. Ae. S. 7. ἐκ ἐφ' αἵματί τινι καταγνωσθεῖσαι ψήφῳ πολ. δημοσίᾳ ἡμᾶς ἀπελαυνύσῃ. p. φυγή. v. *Well.* cf. Al. 1121. Γοργόν' ὡς κ.

Δημήλατος, ον. ἔκβλητος ἐκ τῆ δήμυ, ἐκ τῆς πόλεως. τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δ. Ae. S. 617.

Δημήτηρ. v. *Δαμάτ.* et *Δηώ.* οἰονεὶ Γῆ μήτηρ κ. ὁ ἄρτος, μετωνυμικῶς. τὴν κόρην *Δ-ος.* Al. 359. ἐςιὸχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς. E. S. 1. τὴν πυρφόρον θεὰν. 261. τῆς καρποποιῆ παῖδα *Δ.* Rh. 964. σφάξαι παρθένον κόρην *Δ-τρι.* Her. 410. *Δή.* εἰς μυςήρια. E. S. 173. *Πάτριος* τῶν Ἀθηναίων ἡ *Δημήτηρ*, διὰ τὸ ξενισθῆναι παρὰ *Κελεῷ* κ. ςῆναι τῆς πλάνης εὑρῆσαν τὴν *Κόρην* ἐκ τῶν ὑποθηκῶν τῶν ἐκείνυ κ. τῆς φιλοφροσύνης κ. τῆς ξενίας ἀμοιβὴν ἀποδῶναι τὰς ἡμέρας αὐτῷ τροφὰς κ. ἅρμα δρακόντων. ἐφ' ᾧτε ἐπὶ πᾶσαν διασπεῖραι τὴν οἰκυμένην. In Arist. Ἱππ. 695. *Δήμ.* ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυςηρίων. Ae. fr. 410. παρόσον Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον ὁ *Αἰσχύλος* ἦν. ἢ ὅτε ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τῆ *Αἰσχύλυ*. Schol. in Arist. Ran. 913-4. *Δ.* ςάχυν. Cy. 121. εὐχλόυ *Δ.* εἰς ἐπόψιον πάγον μολῆσα. S. C. 1600. πυρὸς δέσποινα, *Δ-ος Κόρη.* Phaeth. Herm. II, 59. ἀζησία. B. CV, 16. ἡ *Δημήτηρ.* ἀπὸ τῆ Ἀζαίνειν τὲς καρπές. H. vel ἀζάνειν, arefacere, siccare.

Δ-τρος ἀκτῆς. E. fr. XIV. φερέςβιον *Δ-ος* ἀγγέλλει ςάχυν. Ae. fr. 299. *Αἴγυπτος.*

Δημήτριος. ἡ δὲ (γαῖα) τίκτεται βίον *Δ.* Ae. fr. 30.

Δημιοπλης ής. πάντα πύργων κτήνη πρόςθε τὰ δ. μοῖρ' ἀλαπάξει. Ag. 129. p. μυρίᾳ τῆ δήμυ, ἄφθονα.

Δήμιος. cf. δάμ., κοινὸς, δημόσιος, πολιτικός. H. — τὸ δ-ον. μέλεσθε ἱερῶν δ. Spt. 161. φροντίζετε τῶν ἀνακειμένων κ. ἀνατεθειμένων ἐν τοῖς ὑμῶν ναοῖς ἱερῶν τῶν ἀπὸ τῆ δήμυ. Κοινῇ γ. πάντες ἐκείνοις ἀνετίθυν χρήματα. φροντίζετε τῶν ναῶν ὑμῶν, μὴ κατασκαφθῶσιν κ. ἀναφαιρεθῇ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναθήματα, δημοσίᾳ γινομένων ὑμῶν παρὰ τῶν πολιτῶν θυμάτων. δώματ' ἐςὶ πολλὰ μὲν τὰ δ. Ae. S. 957. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δ. τυχεῖν. Ag. 648. ποιοῖσι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δ.; Eu. 645.

σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δ. Ae. S. 373. πόλις, τὸ κοινόν. φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τὸ δ. 702. v. Ἀτιμία.

Δημιουργεῖν. κατασκευάζειν, τεχνᾷν, τεχνᾶσθαι, χειροτεχνεῖν. οἱ παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρείᾳ κ. πληγαῖς ὑπακύουσαν ὕλην ἄψυχον δ-ῦντες. S. fr. LXXII.

Δημιουργός. χειροτέχνης, κατασκευαςής. κακῶν. E. fr. LIII. 7. Ἅιδης δ. ἄγριος. Aj. 1036.

Δημόθρους. εἴ τε δ. ἀναρχία βυλὴν καταῤῥίψειεν. Ag. 883. p. δημώδης. — φήμη δ. μέγα σθένει. 938. ὑπὸ τῆ δήμυ φημιζομένη. δ-υς ἔχειν ἀρὰς. 1414.

Δημόκοινος. δημόσιος βασανιςής. ἢ ὁ δήμιος, ἤγυν ὁ ἐκ τῆ δήμυ εἰς τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σοφ. οἷος γ. ἡμῶν δ. οἴχεται. E. M.

Δημόκραντος et *δ-κρατος.* δ-ντυ δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Ag. 465. τῆ δήμυ.

Δημόλευςος, ον. λιθόβλητος, λιθόβολος, λεύσιμος. φόνον προκεῖσθαι δ-ν ἐν πόλει. S. A. 36. cf. λευςῆρα δήμυ δ' ἔτι μὴ φύγῃ μόρον. Spt. 182.

Δημόπρακτος. cf. δημόκραντος. τοιάδε δ-ος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται. Ae. S. 940.

Δημοῤῥιφής. ἀλύξειν δ. — λευσίμυς ἀρὰς. Ag. 1616.

Δῆμος. λαὸς, ὄχλος, πλῆθος, πόλις. δ. αὐθέντης χθονὸς. E. S. 442. προςάτην τῆ βίυ τὸν δ. ἔχομεν I. A. 450. Matth. πρ. τε τ. β. τὸν ὄγκον ἔχομεν. ἄνδρα δήμῳ πιςὸν. E. Plisth. I. ἔχοιμ' ἂν δ. εὐμενέςερον. E. S. 351. ὑμῖν δ' εἴη δ. εὐμενέςερος. Ae. S. 491. B. δ' ἔῤῥει πανώλης δ. Prs. 729. ὅταν γ. ἠβᾷ δ. Or. 695. εἰς ὀργὴν πεσὼν ἀκμάζῃ. ἀνάσσει. E. S. 406. φρονῆσι δ-υ μεῖζον. An. 701. δ-ον κολύει. E. Alcmen. IV. δ-ῳ μήτε πᾶν ἀναρτήσῃς κράτος. E. Plisth. I. *Πελαςγῶν.* Ae. S. 627. ἥκει δ-ον τὸν *Λυρκίυ*, vulg. δημονίυ. Strab. Inachum flumen dicit.

Δημότης. ὁ ἐκ τῆ δήμυ. H. δ-αι. οἱ ἀπὸ τῆ δήμυ. Ad Aristoph. Plut. εὐτυχὴς. I. 625. ἄνδρα. Aj. 1072. ἀνδρὶ. S. A. 690. βαρὺς. E. S. 895. ψόγον τρέμυσα δημοτῶν. E. E. 643. αἰσχρὲς ἔρωτας δ. διωκάθειν. E. Erechth. II. 25. θύρας ἔχων ἀκλήςυς τῷ θέλοντι δ. I. A. 340. ἐκ δ. μή τίς μ' ἐλέγξῃ. Al. 1060. δ-αις λέξω. S. C. 78.

Δημοῖχος, ον. cf. *Δαμοῖχος.* τῆςδε δ-ος χθονὸς. S. C. 1348. σὺν προςάταις σεμναῖσι δ. θεαῖς. 458. Winsh. *popularibus.* Heller. conf. *Πολισσοῖχος.* Eu. 870. et γαιάοχος. γᾶς τᾶςδε δα-οις. 1087.

Δημοφῶν, rex Athenarum. Her. 116. 914. ὁ τῦ Θησέως.

*Δημοχαρίς*ής. τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἐν τῷ λέγειν. ὁ τῷ δήμῳ κεχαρισμένα λέγων. Ad Hec. 134.

Δήν. δηθά, et ἐπὶ πολὺν χρόνον. H. Prs. 583. μισομανεῖ δ' ἐλάμφθην δὰν. S. fr. 75. et ἐθάλφθην δακέτῳ. Br.

Δηναιός, ά. *Δήν*. χρόνιος. et H. πολυχρόνιος, ἀρχαῖος. ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι δ. κόραι. Prm. 794. ἀθάνατοι. θρόνων. 912. παλαιῶν, ἀρχαίων.

Δηξίθυμος, ον. δακέθυμος, θυμοδακής. δ-ον ἔρωτος ἄνθος. Ag. 749.

Δηῦν. διακόπτειν, καίειν, ἐλαττῦν, πολεμεῖν, ἀνελεῖν, πορθεῖν. H. ἐρημῦν, ἀπολλύναι, καταςρέφειν. θηώσας ἐχθρὸς. Her. 995. τὸ Θήβης ἄςυ δ. πυρὶ. S. C. 1319.

Δήποθεν. λέξις συναπτική, ὡς κ. τὸ *Δήπου*. γοᾶται δ. κατάπτυςον. Ch. 627. ἔργον μισητόν.

Δήπου. κάτοισθα; S. Tr. 418. δ. τις ὠνομάζετο. S. T. 1042. ἐ δ. S. A. 380.

Δήριος. aliis est Genit. ion. τῦ δῆρις, ἡ φιλονεικία, aliis Adject. φιλόνεικος, φιλόδικος in Ag. 942. ἢ κ. σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Tune adeo victoriam illam contentione et rixa, vel contentiosa honoras, celebras? i. e. At tu, quae me cedere jubes, rixaris ipsa nec cedis. cf. *Νίκη*.

Δῆρις. δικὴ, ἀγὼν, φιλονεικία. Μήτε δ. ῥυσίων ἐφάψεται. Ae. S. 415. cf. δήριος.

Δηρός. v. *Δαρός*.

Δῆτα. δή. saepius in interrog. nam suffixum in quidnam? ἐ δ. S. T. 758. S. C. 597. 810. Tr. 1208. φεῦ δ. S. E. 842. μὴ δ. τὸν δύςηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ. Aj. 111. ἔσωσα δ. σε. Hec. 247. τί δ. ἔλεξας; 249. τί δ. ἐρεῖ τις; 313. ἐ δ. 367. εἶτα δ. ὀγκώμεθα. 623. πῦ τὰς φίλας δ. εὐφρόνας θείξεις; 828. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐςὶν; S. T. 400. τί δῆτα; 410. S. T. 577. πῶς δ. σ' ἂν πεμψαιδ'; S. C. 602. τίς δ. ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιῦδ'; 631. τί δ. προςτάσσεις ποιεῖν; 1018. πῦ δ.; 1107. τί δ. νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1308. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς; 1741. πῦ δ. νῦν ζῶν — ἀγγέλλεται; S. Tr. 73. τί δ. ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Aj. 42. τί δ. τὸν δύςηνον ἐργάσει κακὸν; 109. τί δ. ἂν ἀλγοίης; 376. ἀλλὰ δ. ἰὼν πρὸς ἔρυμα — θάνω; 466.

Δηώ. v. *Δημήτηρ*. et Z. ἡ Γῆ, ἡ Δημήτηρ. ἀπὸ τῦ Δήω, ὃ σημαίνει τὸ εὑρίσκω. κ. γὰρ ἠνίκα περιήρχετο ἡ Δημήτηρ εἰς ζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες *Δήεις* ἀντὶ τῦ Εὑρήσεις. ἢ ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ ἐφεῦρε τὸν σῖτον κατὰ τὴν φλυαροκοπίαν τῶν Ἑλλήνων. Εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγομεν, ὅτι γέγονε παρὰ τὸ *Δαιῶ* τὸ Κόπτω — κ. γὰρ ἡ Δημῆτηρ γῆ ἐςιν. (ἡ δὲ γῆ διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριῦσθαι.) ἢ ὅτι πολλὴν ἐδήωσε γῆν, τετέξι, διέκοψεν, ζητῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς. ἢ παρὰ τὸ *Δαίω*, τὸ *Καίω*. καὶ γ. ἡ Δημήτηρ μετὰ λαμπάδων περιήρχετο κ. τ. λ. Z. σεμναῖσι Δηῦς ἐσχάραις. E. S. 290. Δηοῖ θυμωσαμένᾳ. Hel. 1359. ὃς μέθεις παγκοίνοις Ἐλευσινίας Δηῦς ἐν κόλποις. S. A. 1121.

Διά. cf. *Διαί*. cum *Genit. per* et instrumenti loco, auxilio, ope, — de rebus corporeis, de spatio et tempore. — c. Accus. δ. καλῶν ὀμμάτων. Hec. 442. ςρατῦ. 889. χερὸς. 673. χερῶν. I. T. 1352. ςέρνων. Rh. 684. δ. ςέρνων ἔχειν. S. A. 639. δ. χερὸς ἔχειν. 1258. p. ἐν. δ. χειρῶν λαβεῖν. 916. σαρκὸς. Hel. 361. ξυθᾶν γενύων. 1117. παρῆδος. E. S. 76. ὀμφάλῃ. Ph. 1421. μέσῃ αὐχένος. 1466. δέρης. Or. 41. κεφαλᾶς. M. 144. ἕπατος. 379. βοςρύχων. Or. 1267. νηδύος. H. 164. ἄςεος. B. 838. οἴκων. An. 711. μελάθρων. Tr. 155. προόιμων. Or. 1495. θυρῶν. Aj. 301. σκηνῶν. Rh. 61. ςέγης. Dan. 32. πυρὸς. An. 488. πυκνῆς δι' ὀφρύος. Rh. 774. ὄρφνας. 697. ὀρφναίας. E. S. 994. ὠτῶν. S. E. 737. S. A. 1188. ὠτὸς. 1437. πηγὴ δι' ὠτῶν φραγμὸς. S. T. 1387. δ. ψήκτρας σ' ὀρῶ. Oenom. VI. ὑγρῶν κυμάτων. I. A. 948. λωτῦ λίβυος. 1036. Συμπληγάδων. I. T. 260. λεπτῶν δ. καλυμμάτων. 372. δ. ὄμματος λείβων δάκρυον. S. C. 1250. ἀκηράτων κόλπων. Rh. 352. δ. αὔρας. S. C. 1251. δ. ἐλύμπου πολλῦ φέρει (τὸ πῦρ). S. Rizot. II. αἰθέρος. Hel. 1494. αἰθερίας πλακὸς. E. E. 1349. δι' ἀτράκτου βαίνων κελεύθῃ. Tr. 887. Metaph. πτυχῶν. S. Pei. III. χειμάῤῥῃ νάπης ἀγμῶν τε. B. 1091. δ. ἀμφιτρῆτος αὐλίῃ. S. Ph. 19. ἀςραπῆς. S. Teucr. II. δ. ἀρσένων πράσσειν. E. S. 40. ἀμφιτρῆτος. Cy. 703. δ. αἴας μηλοβότῃ Φρυγίας. Ae. S. 551. μέσης Θ. χθονὸς. B. 959. Κιθαιρῶνος μέσῃ. 1140. ἐμπύρων. I. A. 59. χευμάτων. 166. σιδήρῃ. Or. 862. ἀσπίδων, δι' αἱματων. Ph. 1300. μάχης. 762. δορὸς. E. S. 602. πολυῤῥάφῃ ςρέφων πόρπακος. Aj. 575. δ. ὤνπερ (χερῶν) ὤλετο. S. T. 822. δι' οἰωνῶν πτεροῖς. I. 377. μακρᾶς ἀλῃσίας. Or. 226. δ. τριῶν ἀπόλλυμαι. 434. Ἀχέροντος ἰέναι. Ph. 1322. ἀψύχῃ βορᾶς. H. 952. τάξεων κ. φυλάκων ἕδρας. Rh. 698. πτωκάδες ὀξυτόνῃ δ. πνεύματος ἕλωσί με. S. Ph. 1093. τῇ σεμνοτάτῃ δ. Ὀλύμπῃ. E. Andromed. XXVIII.

de rebus non corpor. animi facultatibus et virtutibus. σοὶ γ. ὄμμα ἔμπλεον ἢ δ. ἐμῇ σώζειν. S. Tr. 1020. λεπτοτέρων μύθων. M. 1081. λόγῃ. E. S. 748. δ. πόνων πάντων φανεὶς. S. Ph. 761. πόνων. I. T. 988. μόχθων. Her. 625. ὀλέθρῃ διὰ παντὸς. Tr. 793. ἄκρων φρενῶν. B. 203. δ. σπῃδῆς. 202. δι' αἰδῆς. 441. ἀριθμῶν. 209. ἀνὰ ςόμα κ. διὰ γλώσσης ἔχειν. An. 95. ἀληθείας. Hel. 317. ψευδῶν. 316. ἡ κακὴ σὴ δ. μυχῶν βλέπῃσ' ἀεὶ ψυχὴ. S. Ph. 1013. δ. φρενῶν φράσαι. S. A. 1060. εὐλογίας. H. f. 356. φρενὸς. 745. δι' ἐλπίδος ζῇ κ. δι' ἐλπίδος τρέφῃ. E. Phryx. III. δ. τέχνης δορὸς. E. S. 905. εὐπετείας. Ph. 269. ὀργῆς. S. T. 807. δ. ὀργῆς θυμῦ. 344. θεῶν. Spt. 218. δ. τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας τῶν θεῶν. ζαχρύσῃ δι' ἐμπολᾶς. I. T. 1111.

de tempore. διὰ μακρῦ ἡ χάρις. Hec. 320. ὁ χρόνος δ. χρόνῃ πρῦβαινέ μοι. S. Ph. 285. 758. μακρῦ. Ph. 1076. ὀλίγῃ. 1105. αἰῶνος. E. E. 1024. i. q. ἀεί. αἰῶνος μακρῦ. H. 1426. χρόνῃ. I. A. 636. τὰς σὰς πόνῃς χρῄζω διὰ παντὸς ἀκῦσαι. Prm. 283. δι' ὅλῃ μαθεῖν. εὔγνωςος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς. Aj. 705. μακρῶν. E. Ixus. fr. XVI. τέλῃς. Hec. 1193. Aj. 685. E. S. 270. δ. τάχῃς. S. Tr. 595. i. q. ταχέως. Aj. 822. δι' ὀρθῶν. E. E. 909. τέρας τοι δ. κακῶν ἐθέσπισας. S. Tr. 1131. ὀρθῆς τῆνδε ναυκληροῖς πόλιν. S. A. 994.

in Genit. c. verbis ἥκειν, ἀφικνεῖσθαι, βαίνειν, ἔρχεσθαι, ἰέναι, μολεῖν, χωρεῖν, ἔχειν. δ. τύχης τοιᾶσδ' ἰὼν. S. T. 773.

δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες. S. E. 1509. ἠλευθερώθης. δ. μάχης ἥξω τέλους. Ae. S. 478. διὰ φόβου ἔρχομαι. Or. 755. δίκας ἔβα θεῶν Νέμεσις εἰς Ἑλέναν. 1361. p. δικαίως. δ. φόνου χωρῶσι. An. 175. δι' ἐχθρας κ. φόνου μολὼν. Ph. 482. δι' ὁδύνας ἔβα. 1554. ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ δ. λύπων ἀφικόμην. M. 872. πατρὶ τῷ σῷ δ. φιλημάτων ἰὼν. An. 417. δι' αἰσχύνης ἔχω. I. T. 683. δ. πόθου ἐλήλυθας. Ph. 387. δι' ὀργῆς ἧκον. S. C. 905. δι' ὀδενὸς ποιεῖ. 584. p. ὀλιγωρεῖ. S. διὰ σέρνων ἔχειν. S. A. 639. p. φρεσί. διὰ δίκης ἰὼν πατρὶ. 742.

cum Accus. per, ἀ reb. corpor. in loco et tempore — propr. νόμοι, δ. αἰθέρα τεκνωθέντες. S. T. 668. δ. πύλας ἔμολεν. H. 587. δ. κάρα τεμὼν. S. Ἀχαί. VIII. 6. κῦμα τεμὼν. S. Ἰναχ. IX. 6. σάρκα ἐμὰν. Ph. 1292. ἅλα νύκτιον. M. 211. ἅλα πορφυροειδέα. Tr. 124. λίμνας χέρσον τε. H. 148. πόντιον κῦμα. 753. Κυανέας πέτρας. I. T. 889. Κυανέας ἀκτὰς. An. 865. πολύθυτον δ. ἄλσος. I. A. 185. δ. ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω. S. T. 768. δ. λαμπρὸν αἰθέρα. I. T. 29. ἔχω γ. ἄχω δ. σὲ. S. C. 1129. ἔρεβος. Hel. 526. Ταινάρου δ. σόμα. H. f. 23. δ. σόμα. Or. 103. δι' Ἀ. δόρυ. 1146. εὐθυντηρίας. I. T. 1356. δ. πολέας ἔρχεται βάξις. Hel. 225.

propter. δ. τὸ κείνης θράσος. Or. 585. δ. τὸ σῶμα ἄρχει. I. A. 1418. p. κάλλος. δ. τὸν ὀλόμενον Πάριν. Or. 1364. δ. (τὸ τᾶς) ὀρνιθόγονον ὄμμα. 1387. τὸ Μ. πέσημα. 1548. δ. μιᾶς νύμφης γάμον. Ph. 584. φίλων ὀρρωδίαν. 1398. ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου. H. 195. Μούσας. Al. 965. γυναικείαν ἔριν. An. 362. γυναῖκα βάρβαρον. 650. κυβερνήτην κακὸν. E. S. 880. ἔρωτα. I. A. 508. εἰ δὲ ἔμ' ὀλεῖται διά τε τὸς ἐμὸς γάμους. 941. μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ. 1420. ἐμὸν ὄνομα. 1495. Hel. 200. τὸ κάλλος. 311. ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι. 366. τὴν ἐμὴν δάμαρτα. 855. μίαν γυναῖκα. Tr. 368. γάμον μιᾶς ἕνα γυναικὸς. 498. δι' ἐμὲ τὰν πολυκτόνον. Hel. 199. τὸ σέργειν πόσιν. 1417. τυραννίδας. H. f. 1317. τὸ χρήσιμον φρενῶν. E. Alex. V. σωφροσύνην. H. XVIII. τὸ δυστυχὲς. E. Polyid. V.

Omissum, quod dicunt Grammatici, quamquam non ubique recte id dixeris. γυναῖκ' ἀρίσαν Λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας. Al. 445. ut legitur H. f. 838. δι' Ἀχερούσιον πόρον. ὃς τὸν βαθύῤῥοον ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθῷ πόρευε χερσὶν. S. Tr. 560. τί χρῆμα. Al. 515. Her. 633. 646. 709. H. f. 1179. E. E. 831. ut nos vulgo: Was seid ihr denn gekommen, warum. τί χρ. est absolute dictum, nec necesse, ut διά suppleatur.

Διαβαίνειν. διέβα πρὸς εὐκάρπους γύας σκηπτὸς. An. 1046. χθονίαν λίμναν. Al. 908. τὸν ὠκυρόαν δ-βὰς Ἀξιὸν. B. 570.

Διαβάλλειν. διαπερᾶν, trajicere, — ὑβρίζειν, λοιδορεῖν. ἐγκαλεῖν, κατηγορεῖν, ἐπαιτιᾶσθαι. φυγῇ πρὸς Ἀ. E. S. 931. πῶς γεφύρας διαβαλοῦσι. Rh. 117.

ἦν με δ-λῆς. E. H. XIII. μὴ δ-βληθῆς στρατῷ. I. A. 1372. μή με δ-βάλῃς στρατῷ. S. Ph. 582. εἰς σὸν ὄς με δ-βαλὼν. H. 932. Ἀχαιοὶ εἰ δ-βληθήσομαι. Hec. 863. πολίταις μὴ δ — βληθήσομαι. Her. 423. τοὺς ἐμβάλλοντας — διαβεβλήμεθα. E. Epist. V. 32.

Διαβιβάζεσθαι. p. πειρᾶσθαι, σὺν βίᾳ ἐγχειρεῖν. διεβ-ζόμεσθά νιν. I. T. 1365.

Διαβιῶναι. E. fr. LI. q. p. διάγειν, διαζῆν.

Διαβοᾷν. κράζεσθαι, κλαίειν, θρηνεῖν. παντάλαν' ἄχη δ-άσω. Prs. 638.

Διαβολή. λοιδορία, ὑπόπτευσις. δ. ἐμαῖς. An. 1006. νέαις. E. S. 415. δ-αὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν. E. Alex. III.

Διάβορος, ον. τοῦτ' ἠφάνισαι δ-ον πρὸς ὀδενὸς τῶν ἔνδον. S. Tr. 676. νόσῳ κατεσθίζοντα δ-ῳ πόδα. S. Ph. 7. τῇ τὸν πόδα ἐσθιούσῃ, σηπτικῇ, τῇ διαβιβρωσκομένῃ, τῇ καλουμένῃ Φαγεδαίνῃ. ἡ τάλαινα δ. νόσος. S. Tr. 1084. ἡ κατεσθίουσα κ. διαφθείρουσά με.

Διαβρέχειν. δ-ειν τἀρτύματα. παρ' Αἰσχύλῳ. Ae. fr. 317. p. ἀναδεύεις, διαίνεις.

Διάβροχος. βεβρεγμένος. ἴδιον δὲ σατυρικοῦ, τὸ μέσον εἶναι τραγικοῦ κ. κωμικοῦ, ἤγαν δέχεσθαι κ. τοὺς τρισυλλάβους μὴ κατακορῶς, οἷον Ἦν δ' ἄγκος ὑψίκρημνον ὄρεσι περίδρομον. Schol. Hephaestion. c. 6. 87. ubi hodie legitur: ἄγκος ὑ. ὕδασι δ-ον. B. 1049. ὄμμα. E. E. 503. ἀφρῷ δ-οι γενειάδας. Ph. 1390.

Διαγγέλλειν. ἀφιέναι ναῦς διήγγελον. I. A. 353. ὅσις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακά. Hel. 443.

Διάγειν. διατρίβειν, διαζῆν. Τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον. S. C. 1619. ὁ προσατῶν χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην. S. E. 782. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. Eu. 980. διαπρεπῶς, πρεπόντως διάγετε. εὐαίωνα βιοτὸν διήγαγες. Prs. 708. τερπνὸν δ. βίοτον. M. 1355. μονάδ' αἰῶνα διάξουσα. Ph. 1521. ὀρφανὸν, μονήρη, ἔρημον, κεμονωμένον. λυπρὸν δ. βίοτον. M. 1307. οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν. E. Antiop. XXXIX. περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιέν ἁμάρτια. Prs. 674. Br. διάνοι' ἂν vel διάνυσεν ἁμαρτία.

Διαγελᾷν. καταγελᾷν, ὑβρίζειν. ὃν σὺ δ-ᾷς. B. 272.

Διαγιγνώσκειν. διακρίνειν. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο τῶν εἰρημένων; S. E. 1186.

Διάγνωσις. διάκρισις. δ. φρενῶν. H. 926. σοῦ τὴν δ. κρατεῖ. 696.

Διαγράφειν. ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος εἴρηται, ἀποδοκιμάζειν, λοιδορεῖν. H. ἐξαλείφειν. Moer. A. διάγραφ' ὡς ὄσαν κακὴν. E. E. 1073.

Διαγωγή. ὁμιλία, βίος, τρόπος. ἄμεμπτος. E. Epist. V. κακᾶν βίων διαγωγὴν ἀντὶ τοῦ κακῶν. E. fr. inc. CCLIV. M. v. Βίος.

Διαδέκτωρ. πλοῦτον. I. 478. τὸν ἐκ διαδοχῆς προσγινόμενον. Barn. κληρονομαῖον.

Διάδες. Ἀθήνας Διάδας παρεκπεσὼν. Ae. fr. 22. Not. et Valck. Distr. p. 149. ταύτας τὰς Ἀθήνας κ. Διάδας λέγεσθαι Αἰσχύλος μαρτυρεῖ.

Διάδετος. δ-οι γενύων ἱππείων κινύρονται φόνον χαλινοὶ. Spt. 115. πανταχόθεν δεδεμένοι ἱππικῶν σομάτων.

Διαδέχεσθαι. ἐκδέχ., ἀμείβεσθαι, ἐναλλάττ. νὺξ εἰσάγει, νὺξ ἀπωθεῖ δ-δεδεγμένη πόνον. S. Tr. 30. ὥστε διαδοχήν μοι τῶν πόνων γίγνεσθαι.

Διαδιδόναι. — ἐκτεῖναι, ἀποχαλᾷν. κἄβλεψαν ἀλλήλοισι δ-δόντες κόρας. Ph. 1380. p. περιστρέφοντες.

δ-δοῦναι νῶτον ἄκανθάν τε. Tr. 117.

Διαδιφρεύειν. ὀχεῖσθαι. πελάγεσι διεδ-σε. Or. 991. ἅρμα ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἐξεδί-σεν ἐξέῤῥιψε τὸν Μυρτίλον ἐπὶ τὸ ἀπολέσθαι.

Διαδοχή. ἐξάμειψις, ἀμοιβή, παλλαγή. δ-αῖς alternis. δ. ἀμείβουσαι χεροῖν. Hec. 1159. δ. ἀνὰ πόλιν. Ph. 1045. δ. ἐν μέρει ἐκνυσίωσιν. E. S. 406. δ. Ἐρινύων ἠλαυνόμεσθα. Tr. 79. νόμοι, ἄλλος παρ' ἄλλῳ δ. πληρούμενοι. Ag. 320.

Διάδοχος. κληρονόμος, — ὁ ἐκδεχόμενος, — κεφαλής. δ. δόμων. Al. 658. ἀγὼν ἔρχεται γόων γόοις δ-ος. E. S. 72. p. ἐκδεχόμενος, ἄλλος. λύπη δ-ος κακῶν κακοῖς. Hec. 588. ἐφέλκεται ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους δ-ος ὃ παρασύρει, ἕλκει. i. q. ἐφεξῆς ὄσα, συνεχής. ὡς κακὸν κακῷ δ-ον πορσύνεται. An. 804. μεγίστων δ-οι μοχθημάτων. Prm. 464. κεφαλαὶ· ἀπὸ μέρους δεχόμενοι (sc. ἵπποι,) αἴροντες αὐτὸς, κ. οὐκ ἐῶντες κοπῶσθαι. δ-όν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ. Tr. 1307. p. κατὰ διαδοχήν. ἔργοισιν ἔργα δ-χ' ἀντιλήψεται. An. 744. φέγγος ὕπνῳ δ-ον. S. Ph. 867. Ἄβαντα φύει δ-ον τυραννίδος. E. fr. dub. XLIV. M.

Adverb. δ-α δακρύω. An. 1202.

Διαδρομή. διάδρομος. ἁρπαγαὶ δ-ᾶν ὁμαίμονες. Spt. 336. φυγὼν· ὁ γ. ἁρπάζων τι φεύγει, μήπως καταληφθῇ, ὅθεν ὁμαίμονα τὴν φυγὴν τῆς ἁρπαγῆς εἶπε.

Διάδρομος, ον. cf. διαδρομή. πολίταις τάδε δ-ους φυγὰς θεῖσαι. Spt. 174. διὰ πάσης τῆς πόλεως ὑφ' ὑμῶν γενομένας. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα δ. B. 592. δ. λέχεα. E. E. 1156.

Διαζευγνύναι. διαδεῖν, συνάπτειν, συμπλέκειν. ἥτις ἂν δ-ζυγῇ τῆς συντραφείσης. Tr. 664. διὰ γ. ζ-ῦσ' ἡμᾶς πατρῴων μελάθρων. E. E. 1323.

Διαζῆν. διάγειν τὸν βίον. ὀρθῶς δ. τὸν βίον. I. A. 923. εὐαίωνα δ. B. 426. ἀφ' ὧν διέζων. S. Ph. 535.

Διαθρύπτεσθαι. τρυφᾶν. τῶν πλούτῳ δ-μένων. Prm. 891. τρυφώντων, σοβάντων, ἐντρυφώντων.

Διαί. cf. Διά. δ. Διὸς παναιτίου πανεργέτα. Ag. 1486. κακῶν γ. διαὶ. 1132. διὰ τὰ προσόντα κακὰ τοῖς εἰςερχομένοις κ. τὰ λεγόμενα φανερά. γυναικὸς δ. 1454. 456. Δίκας. Ch. 635. βίᾳ. 607. εἴπερ φιλόξεν' ἐςὶν Αἰγίσθῳ δ. 650. sc. δώματα. propter. al. βίᾳ.

Δίαιμος, ον. δ. ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς. Hec. 656. ἡματωμένον ποιῆσα διὰ τῶν σπαραγμῶν.

Διαίνειν. βρέχειν, δακρύειν, ἀναδεύειν. δ-ε πῆμα. δ-ομαι γοεδνὸς ὤν. Prs. 1032. δ-εσθε τόδ' ἄχος κλύοντες. 256. δακρύετε τὴν λύπην. περὶ τῇ σᾷ δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια πάσᾳ γᾷ. Prs. 674. Br. διάνοι' ἂν ἁ-ία vel διάνυσεν.

Διαΐξις. Prs. 991. ὄν. κύρ. ἱππιάναικτος.

Διαιρεῖν. διαχωρίζειν, διορίζειν, διακρίνειν, ἐξακριβῶν. σπλάγχνα ἤθρει δ-ῶν. E. E. 839. φόνῳ δ. ὀξυμηνίτῳ δίκας. Eu. 466. S. legit ὁ-ως φόνους, ἐφ' οἷς ταχέως μηνίουσιν Ἐρινύες. ὁ δαίμων ὁ θεὸς. B. 206. p. οὐκ ἀκριβῶς ἔλεξε. συμφορὰς τὰς τῶν πέλας δ. E. Alcmen. XII. δίλτος δ-εῖ. E. Palam. II. 9. ψήφῳ δ. τῶδε πράγματος πέρι. Eu. 620. δ. πρᾶγμ' ἐτητίμως. 482.

Διαίρεσις. διάκρισις. τὸ μὴ δικεῖν σέβοντες ἐν δ-σει. Eu. 739. διακρίσει τῶν λευκῶν κ. μελανῶν sc. ψήφων.

Διαίρετος. εἶπε δ' ἣν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς δ-ον νέμοι. S. Tr. 163. p. διαιροῖ, διακληροῖ.

Διαΐσσειν. vid. διάσσειν.

Διαϊςῶν. αὐτὴν διηΐςωσε. S. Tr. 881. αὐτὴ ἑαυτὴν ἀφανῆ ἀπὸ τοῦ βίου ἐποίησεν.

Δίαιτα. διαγωγή, — βίος. ἐκπονημένων σκληρᾶς δ. E. Meleagr. IX. 5. πρὸς τὰς δ. ἰδόντας. E. fr. CLXI. δ-αν ἥντιν' ἐμπορεύεται. E. Phoenic. IX. σὲ κηδεύουσα πτωχῷ δ. S. C. 751. δ. ἥντινα ἔχω' ἕκαστοι. Prm. 490. διπλῇ φύλοπις ἐκ δ' ἐξεῖσῆται φιλοτασίᾳ δ. S. E. 1073. ὡς ἐν φιλίᾳ διαιτώμεναι. δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι δ-ης. S. C. 352.

Διαιτᾶσθαι. εὐωχεῖσθαι, — ἐκδέχεσθαι, ξενοδοχεῖν, ξενίζειν. ἡνίκ' — τῶν δόμοισιν ἦν δ. γλυκύ. S. C. 769. ἠπιςάμην ξεῖνον παρ' ἀςοῖς ὡς δ. χρεών. 928.

Διακανάζειν. Κανάξας. ταράξας et Ἐγκάναξον, ἔγχεε, ἔκπιε. Hes. Ἄκρατον ἐγκάναζόν μοι πολύν. Eust. qui locus est Aristophanis, ubi legitur, ἐγκάναξον, ἔγχεε, ἐγκένωσον, ἐπὶ τῶν ἀθρόως πινόντων. Hinc interpretantur per ἐκκενῶν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ, θορυβεῖν et Διεκάνασε· διέσεισε, διεσάλευσε. Hes. μῶν τὸν λάρυγγα διεκ-ξέσω καλῶς; Cy. 157.

Διακεῖσθαι. ἔχειν. ὡς δ-μαι. Tr. 113.

Διακενῆς. μάτην. δ. σε μαζὸς ἐξέθρεψ' ὅδε. Tr. 753.

Διακληροῦν. διαλαγχάνειν, λαγχάνειν μοῖράν τινα. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δ. θεραποντίδα φερορνῆν. Ae. S. 980.

Διακλύζειν. ἅ πόντος νοτίδι δ-ει. I. T. 107.

Διακναίειν. Δ-όμενον. διαπονούμενον, φθειρόμενον. H. διακόπτειν, διεργάζεσθαι, διαφθείρειν, παρὰ τὸ Κνῆσις· μάχαιρα. ad Al. 108. Κναίειν ἐςὶ κυρίως τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνίςῃ. Arist. Equ. 250.

δ-όμενος. μυρίοις μόχθοις δ-ον. Prm. 541. κατεργαζόμενον. οἴκοις αἰκίαισιν δ-ος. 93. διακοπτόμενος κ. προςταλαιπωρῶν. παλαίσματα δ-ης τ' ἐν προτελείοις κάμακος· Ag. 65. διακναιώσης. cf. Διακονεῖν. μία ἀμφοτέρους ἄτη πατέρων διέκναισεν. E. E. 1307. λαμπρὰν ὄψιν δ-σει. Cy. 484. τῶν ἀγαθῶν δ. Al. 108. φθειρομένων. μελάθροις δ-ος. M. 164. ψυχὴν δ-σαι. Her. 297. ἀνθρώπων γνῶμαι διεκ-σαν. I. A. 27. p. ἐφθειραν.

Διακονεῖν. ὑπηρετεῖν. διηκ-ον. Cy. 405. δ-οῦσα κρυπτά. I. 396. sc. μυςήρια. κἄδει τι μόνον δ-εῖσθαι. S. Ph. 286. ἐμαυτῷ ὑπηρετεῖσθαι. cf. διακναιομένης p. δ-οῦσης. ut προςφέρων p. φερόμενος et ςιβαδοποιούμενος p. Act. in προςφέρειν et in Indic.

Διάκονος. ὑπηρέτης. τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου δ-ον. Prm. 942. Ἑρμῆν. δείπνων ἀνοσίων δ. Cy. 31. πιςὸν εἶναι χρὴ τὸν δ. E. Eurysth. IV. τὰ τῶν δ-ων. S. Ph. 497. οἱ διάκονοι. ὄρνιθα, κ. κήρυκα, κ. δ-ον. S. Anten. II.

Διακρίνειν. cf. διαιρεῖν, διαχωρίζειν, μεσιτεύειν. διὰ δ' ἔκρινεν ἃ τεκοῦσα γᾶ βροτοῦς. E. Alex. XII. Ἅιδης δ-εῖ. E. Cress. I. δ-νόμενον ἄλλο πρὸς ἄλλο. E. Chrys. VII. 12.

Διακροτεῖν. κροτεῖν, διακρούειν. αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει; Cy. 179. batuere, depsere. Obscoene.

Διακωδωνίζειν. ἠχεῖν, tinnire, — ἐξετάζειν, δοκιμάζειν. Δ-ισθέντες. διαφημισθέντες, ἐπιπλεῖςον ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων λαμβάνεται. ἀπὸ τῶν ἵππων μετήνεκται. Κλώθασι γ. ὅτω δοκιμάζειν τὸς γανναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν

ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, τὰς κώδωνας ψοφῶντες. E. M. διεκ-σε. E. Palam. VI.

Διακωλύειν. ἐμποδίζειν, κωλύειν, ἀπείργειν, ἀρκεῖν. ἐάν πως δ-ύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις. S. C. 1772.

Διαλαγχάνειν. διαμερίζειν, διακληροῦν, — λαμβάνεσθαι. θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα δ. Ph. 68. διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπάσίαν. Spt. 802. διεμερίσαντο τὴν περιουσίαν. σιδαρονόμῳ διὰ χερὶ λαχεῖν κτήματα. 774. κ. τοῦτο ἐπηράσατο, διὰ σιδήρου αὐτὸς τὴν οὐσίαν κτήσασθαι, μερισμὸν ποιήσασθαι. Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες. B. 1290.

Διαλαλεῖν. δ-λήσομέν τί σοι. Cy. 174.

Διαλαμβάνειν. αὐτὰ δ-λαβὼν. E. E. 373. p. διακρίνας.

Διαλγής. ὀδυνηρός. δ. ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον. Ch. 66. φόνος διασπαράσσει.

Διαλλαγή. φιλίωσις. δυςλύτους ἔχουσα τὰς δ-ὰς. Ph. 378. δυςδιορθώτους φιλιώσεις. πολλῷ εὗρον ἐνδεεῖς δ. 708. ἀτελεῖς. δ. ἀ τελουμένας. Her. 820. ὅπλοισι τὰς δ. ποιεῖσθαι. 518. ὡς ἔχοιμεν δ. ἀλλήλοισιν. E. S. 209. εἰς δ. χωρεῖ. Ph. 446.

Διάλλαγμα. ἐναλλαγή. Ἥρας δ. Hel. 592.

Διαλλακτής. et δ-ήρ. διαλυτής, ἐλευθερωτής. cf. διαλλάττεσθαι. κακῶν. Ph. 471. δ-ῆρι δ' ἐκ ἀμεμφία φίλοις. Spt. 891. ὀθεὶς ἐπαινὸς κ. τιμὴ τῷ καταλλάξαντι αὐτὸς σιδήρῳ κ. διαλύσαντι τὸ νεῖκος, ἀλλὰ μέμψις κ. ὄνειδος. Οἰονεὶ, μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τῷ δ-ῆρι αὐτῶν σιδήρῳ, ὡς ὀδετέρῳ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀνελόντι κ. τὰς δύο.

Διαλλάσσειν. μεταβάλλειν, διαλύειν, permutare, φιλιοῦν. ἄλλον δ-άξαντα τοῖς κάτω νεκρὸν. Al. 14. ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Spt. 866. κακὴ διαλλαγὴ ἡ διὰ θανάτου. ἀπηλλάγητε τῆς μάχης, πέπαυσθε κ. εἰς ἓν συνέλθητε κατ' ἀλλήλων σφαγῇ, σιδήρῳ διαλλάκτῃ χρησάμενοι· φεῦ τοιούτου διαλλάκτου.

οἷς δ-ξεις τέκνα. Ph. 448. δ-άξασαν ὁμογενεῖς φίλους. 439.

Διαλλάττεσθαί ἐςι τὸ ὑπὸ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν ἐπανιέναι φιλίαν. Καταλλ-αι δὲ καὶ χωρὶς μέσου. ὅθεν κ. δ-ῆς μέν ἐςι, κατ-ῆς δὲ ὀκέτι. Planud. in B. Anecd. II. 82. δ-ἀχθεῖ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἐχθρας. M. 896. δ-χθητί μοι. Hel. 1251.

Διαλύειν. δεσμὰ διελύθη ποδῶν. B. 447. ςρατεία δ-θεῖσα. I. A. 495.

νείκους δ-εσθε. Or. 1679.

Διαλυμαίνεσθαι. φθείρειν, βλάπτειν. χρησμοῖς ἀδίκοις διελυμάνθην. H. 1350. σάρκας νεαρὰς δ-μανθεὶς. 1344. ἥτις Ἑλλάδα διελυμήνατο. Or. 1515. ἔβλαψεν, ἠφάνισεν, ἔφθειρε.

Διάλυσις. ἐλευθέρωσις. κακῶν. Ph. 438. αἱ δ. ὀ ῥᾴδιαι. E. Melan. IX. 6.

Διαμαθύνειν. ἀμαθύνειν, πορθεῖν, λυμαίνεσθαι, φθείρειν. πόλιν διη-εν Ἀ. δάκος. Ag. 824.

Διαμᾶν. Δ-ῶσαι. ζητῆσαι. H. Interpretatio pertinet ad *Διαμώμεναι.* Duo verba plane diversa confundit etiam Su. *Διαμώμενος.* θερίζων. v. *Διαμώμενοι.* διασκάπτοντες, ζητοῦντες. Θουκυδίδης. Δ-μώμενοι τὸν κάχληκα ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ. κ. αὖθις. Οἱ δὲ ἐσκήνων ἐπὶ τῆς χιόνος διαμώμενοι κ. μεταξὺ ἐκκαθαίροντες.

Διαμᾶν. ἀποθερίζειν, ἀπομᾶσθαι, ἐξαμᾶσθαι, — διαμερίζειν. διήμησ' Ἰφ. παρηΐδα. E. E. 1023. p. ἐκαρατόμησε.

ἄκροισι δακτύλοισι δ-ῶσαι χθόνα. B. 708. p. διαμερίζεσαι.

Διαμάχεσθαι. σιδήρῳ. E. S. 678. ἀναιδῶς διεμ-ε τὸ μὴ θανεῖν. Al. 697.

Διαμεθιέναι. ἀποχαλᾶν, ἀνιέναι, παραλείπειν. τῷ δαὶ πατρῴαν δ-θῆς τιμωρίαν. E. E. 978. et δ-θεὶς τόνδε μόχθον. B. 627. ξίφος. 635.

Διαμείβειν. et δ-εσθαι. διαλλάσσειν, διελθεῖν, διαπερᾶν. Ἀσιήτιδα γαῖαν Εὐρώπας δ-ψας. I. T. 398. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου δ-ψάμενος πρὸς σὲ. Prm. 285. δ-εἶψαι δωμάτων ςυγερὰν ὁδὸν. Spt. 318. ἀτίμως δημοσίᾳ ἕλκεσθαι. ὁδεῦσαι· ἐφθάρθαι πρὸ τοῦ νενομισμένου χρόνου. πολλὰ βροτῶν δ-βομένα φῦλα. Ae. S. 546. δελφινοφόρον πόντου πεδίον δ-ψάμεναι. Ae. fr. Ner. 140.

Διαμοιρᾶν. διασπᾶν, διασπαράσσειν, διαμερίζειν, εἰς μέρη διαιρεῖν. ὡς διεμ-άσω χρόα παιδὸς. Hec. 717. τέκνα λιπὼν Βάκχαις ᾧδε δ-ᾶσαι. 1076. διασπαράξαι μελῆδὸν, τεμεῖν. ἀμφιτόμου λόγχας ἔραμαι δ-ᾶσαι. H. 1376.

Διαμολεῖν. H. f. 1051. p. ἀποχωρεῖν, ἀπιέναι.

Διαμπάξ. διόλου, καθόλου, διηνεκῶς, διαπαντὸς, διαμπερές. ςέρνων δ. πασσάλευε. Prm. 65. ἰάπτει βάσιδος δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας δ. Ae. S. 551. Petersen Φάσιδος. δ. τὸν ἄθεον. B. 992.

Διαμπερής. Δ-ές. διόλου, διαμπὰξ, τελείως. εἴθε σου δ-ὲς ςέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. S. Ph. 791. τοῦτο δ-ὲς ὃς ἵκεθ' ἅπερ τε βέλος. Ch. 371. τι. Lachmann. ὡς βέλος ὁ λόγος ὅτος ἥψατό μου.

Διαμυδαλέος. v. μυδάλιος, διάβροχος, βεβρεγμένος. δ. δάκρυσι κόλπους τέγγουσ'. Prs. 537. al. διὰ μυδ. sejunctim.

Διαμυθολογεῖν. διαλέγεσθαι, ἐξηγεῖσθαι. γλώσσᾳ διεμ-ησεν. Prm. 889.

Διαμφίδιος. μέλος ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γ. χωρίς. H. τὸ δ. δέ μοι μέλος προςέπτα τόδ'. Prm. 556. τὸ δισσὸν μ. διὰ παντὸς κεχωρισμένον, ἐναντίον τοῖς νῦν. κ. τ. λ.

Διάνδιχα. διαφερόντως, χωρὶς, διχῶς. H. διηρημένως, τὸ ἕτερον τῶν δυοῖν, ἀχ ἑκάτερον. Il. IX. δ. κλῆθρα κλίνεται ὑψιπύλων δόμων. H. f. 1029.

Διάνοια. νοημάτων διακριτικὴ δύναμις κ. ἐνθύμησις, ἢ νοῦ οἰκεία κίνησις, δι' αὐτοῦ ἐνεργοῦσα κ. διακρίνουσα. Z. χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν κοινοφελεῖ δ. Eu. 971. πολυνεικεῖς ὤλοντ' ἀσεβεῖ δ. Spt. 817. εὔφρονος ἐκ δ. Ag. 797. εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ δ. πολίταις. Eu. 999. μετάδος ἐμοὶ σᾶς δ. E. S. 57. δ. μαινόλιν κέντρον ἔχων ἄφυκτον. Ae. S. 108. Lachmann. αἰνολίν. ab Haupt. receptum.

Διαντᾶιος, α. ὁ διαμπὰξ ὤν, διαμπερής, qu. v. ἐναντίος. ὀδύνα. I. 766. ἐπαίσθην δ' ὡς δ. βέλει. Ch. 181. ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι. τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος δ-αν ὀξυπευκὲς ὀτῇ διαὶ Δίκας. 635. vulg. σῶται. ἀντικρὺ διὰ πνευμόνων ὁρμᾷ. δ. λέγεις πλαγάν. Spt. 876. τὴν ἀλλήλων ἐξ ἐναντίας γινομένην, διαμπὰξ γενομένην. τοῦτο λάχος δ. μοῖρα ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν. Eu. 330. ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη.

Διαντλεῖν. ἐξαντλεῖν, ἀνέχειν, ὑπομένειν. δ-ήσομαι πόνους. An. 1218. μακρὰς δ-ῶσ' ἐν δόμοις οἰκουρίας. H. f. 1373.

Διανύειν. et -τειν. διαπράττειν, ἐπιτελεῖν, διαπεραίνειν, τελειοῦν. ἥ σε μυρίοις πόνοις διδοῦσα δεῦρ' ἀεὶ διήνυσε. Or. 1663. ὧδε διόλου ἔφερε. et

ἐκόμισε, κατέχησε. σύναπτε δὲ τὸ ἀεὶ πρὸς τὸ Διδῦσα παρήγαγε. quae te adhuc multis laboribus confecit; perseveravit in te vexando. ἢ δρομεὺς δισσὸς διαύλοις ἱππίοις διήνυσε. E. E. 825.

Διαπάλλειν. πάλλειν. ὃς (ἕποψ) ἠρι φαίνοντι δ-ει πτερὸν Κίρκῃ. Ae. fr. 300.

Διαπαλύνειν. διαλεπτύνειν, εἰς λεπτὰ διαχεῖν. κ. γὰρ παιπάλη λέγεται τὸ λεπτὸν τῇ ἀλεύρῳ. S. ξανθὸν κάρα δ. Ph. 1166. διελέπτυνε.

Διαπαντός. διόλου, τελείως, διηνεκῶς, καθ' ὅλ. δ. ἀκῦσαι. Prm. 283. εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης δ. Aj. 705. ἑξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι δ. Al. 891. ἅταν δ. δυσδαίμον'. I. T. 1117.

Διαπείρειν. διαπερονεῖν, διακεντεῖν. H. διακόπτειν, διελαύνειν. σφυρῶν σιδηρᾶ κέντρα δ-ρας μέσον. Ph. 26.

Διεπεραίνειν. τελεῖν, διανύειν. δ-άνωμεν λόγους. An. 333. 1057. μορφῆς δ-ἀνασθαι κρίσιν. Hel. 26.

Διαπεραιῶν. ὥστε χεροῖν κολεῶν ἐρυσὰ διεπ-ώθη ξίφη. Aj. 730. διόλου ἐξειλκύσθη, διῆλθεν, ἐγυμνώθη· εἰ μὴ γ. εἰς πέρας ἑλκυσθῇ, οὐκ ἐξέρχεται.

Διαπερᾶν. διελθεῖν, διαβαίνειν, διατελεῖν, διάγειν, — διαπείρειν. Μολοσσίαν. An. 1249. Ἑλλάδα. E. S. 117. Αἰγαῖον οἶδμα. I. A. 1601. εὔξενον ἐπ' οἶδμα διεπ-σεν. I. T. 396. διεπ-σ' Ἰ. νυμφᾶν σκοπιὰς. Hel. 1399. Σκ. δ-ῶν ῥοὰς. Tr. 1151. ναῦς, ῥόμια δ-ῶσα. I. T. 1392.

σὺ τοίνυν οἶσθα δ-ῶν. Spt. 968. σὺ νῦν γινώσκεις πρῶτος τὸ τῆς Ἐριννύος σθένος, διαπερῶν κ. διερχόμενος κ. οἱονεὶ ταύτης πειρώμενος. Λέγει δὲ Ἐριννὺν τὴν ἐξ ἀρᾶς τῆ πατρὸς τιμωρησαμένην αὐτὴς δύναμιν. ἐπεὶ μόχθοις διεπέρασε. H. f. 830. τῆτον (τὸν βίον) ὅπως ἥδιστα δ-σετε. 504. p. διαπείρειν. κνήμην διεπέρασεν Ἀρ. δόρυ. Ph. 1403.

Διαπέτεσθαι. v. δ-πτάσθαι. πᾷ μοι φθογγὰ δ-πέτεται φοράδην; S. T. 1310.

Διαπλεῖν. δ-πλεύσας μόνος sc. ἐξεσώθην. E. Phil. in Valck. D. p. 128.

Διάπλοος. δ-ον καθίζασαν ναῶν ἄνακτες ναυτικὸν λεών. Prs. 381. διαπλέοντες τὸν τεταγμένον τόπον.

Διαπονεῖσθαι. διοικεῖν, εὐθύνειν. οἶκο — οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα δ-νεμένα. Ag. 19.

Διαπόντιος, ον. τάφον δ-ον γᾶς δώμασιν εὐφρόνητον. Ch. 341. τῆς Τροίας.

Διαπορθεῖν. ἀναιρεῖν, ἀνάστατον ποιεῖν, — φθείρειν. πόσον χρόνον διαπεπόρθηται πόλις; Hel. 110. δ. τὰ Π. πράγματ'. Prs. 710. οἴχωκ', ὄλωλα, δ-ημαι. Aj. 898. ἐκπεπολιόρκημαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλωκότων φρουρίων. Conjunctiones transilit affectus in verbis et nominibus. Sic ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε. S. E. 116. v. Index.

Διαπράττειν. διατελεῖν, ἀνύειν. — Δ-ττεσθαι, διεργάζεσθαι, ἀφανίζειν, φθείρειν, ἀπολλύναι, φονεύειν. μέγα γ. δύναται π. Ἐριννὺς ἀθανάτοις, τοῖς δ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως δ-ασσουσιν. Eu. 941. τελ. ad διαπρ. est referendum, omni ex parte perficere res hominum, civium; φανερῶς manifeste, certissime.

Διαπεπραγμένος. πάντα δ-α εὕρηκα. Hel. 1193. ὡς πάντα γ' ἐς' ἐκεῖνα δ. Prs. 258. ἐφαρμένα. τῇ δὲ δ-νῃ. S. Tr. 784. ἀνυσθέντος, πεφονευμένῳ. δ-ἄγμεθα. Hel. 864. actum est de nobis. τῷ παιδὶ δ-ῳ. I. 353. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι δ-ῳ. Ch. 873. τῷ σφαγέντι. δ. στρατῇ. Prs. 515. ἠφανισμένῳ, ἀπολομένῳ ἕνεκεν. συγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. Ch. 1000.

Διαπρέπειν. διαφέρειν, ὑπερέχειν, προέχειν, ὑπερφέρειν. πάντων δ-εις ἀψυχίᾳ. Al. 645. γυναικομίμῳ δ. μορφώματι. E. Antiop. XXXV. ἔθετ' ἄπτον κακὸν δ-έπον. Prs. 1002.

Διαπρεπής. ἐπίσημος, ἔκδηλος, λαμπρὸς, φαινόμενος. δ. ἐγένοντο Φρύγες. Or. 1483. ἔκδηλοι τὴν θειλίαν, ἐξεληλεγμένοι, κατάδηλοι γεγόνασιν, ἀσθενεῖς ὄντες. δ-εῖς εὐψυχίᾳ. E. S. 841. πῶλοι δ. ἐν εὐφρόνῃ. Rh. 617. ἔλαφος δ. τὴν θέαν. I. A. 1588.

Διαπρύσιος. διαπορεύσιμος, μακρὸς, διαπαντῶν, διεξιὼν, μέγας, διάτονος. H. κέλαδον. Hel. 1324. ἀμφίζεται δ. ὄτοβος. S. C. 1479. μέγας.

Διαπτάσθαι. πτῆναι, πέτεσθαι, ποτᾶσθαι. εἰθ' ὤφελ' Ἀργῶς μὴ δ. σκάφος Κόλχων ἐς αἶαν. Med. 1. τὸ ὤφελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς δέχονται. ὡς τὸ ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες. Callim. Epigr. V.

Διαπτοεῖν. ἐκφοβεῖν. Διαπτοίησε. διεσκόρπισε. In Od. Σ. 340. κρατὸν φόβος διεπτόησε. B. 304.

Διαπτύσσειν. ἀναπτ., ἐξετάζειν, ἐρευνᾶν, ἀνακαλύπτειν. εἴ τις δ-ύξειεν. H. 985. sc. τὰς λόγους. ἔτοι δ-χθέντες. S. A. 709. ἀνακαλυφθέντες.

Διαπτυχή. ἀναπτυχὴ, ἀνάπτυξις. δέλτοι πολύθυροι δ. I. T. 727. v. Πολύθυρος. παρὲς γραμμάτων δ-ὰς. 793.

Διαπυθάνεσθαι. γνώσει δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος τόν τε etc. Ag. 809.

Διάπυρος. θερμός. καλῶς. Cy. 627.

Διαπυρῶσθαι. ἀνάπτειν, ἀνακαίειν, φλέγειν. κακῶς ἂν Τροίαν διεπυρωσάμην. Cy. 690.

Διαριθμεῖν. ἴσας ψήφους διηρίθμησε. I. T. 966.

Διαρκεῖν. διελθεῖν. βυλαὶ ἀπιστοὶ Λαΐῳ διήρκεσαν. Spt. 827. διῆλθον, διεπληρώθησαν, μέχρι τῆ νῦν ἐπάγεσαι συμφορὰς τοῖς ἐξ ἐκείνου. pertinuerunt.

Διαρμόζειν. διαχωρίζειν, προσαρμόζειν. δ-όσας ἀπόπρο δεσποίνας. Or. 1452. προσαρμόσας κ. συγκλείσας. ἀπὸ τῆ δ-όσας δὲ τὴν ἀδιάλειπτον παραμονὴν τῶν οἰκετῶν ἐσήμανεν, ἣν εἶχον μετὰ τῆς δεσποίνης· πόρρωθεν. et χωρίσας, κλείσας, ἀσφαλίσας, διαῤῥήσας ἢ διαχωρίσας.

Διαρπάζειν. διασπᾶν, διασπαράττειν, πορθεῖν, ἀνάστατον ποιεῖν. ἄλλοις δόμον λείψειν δ. Al. 660. λοξίου χρηστήριον. B. 1335.

Διαῤῥαίειν. ἀδυνατεῖν, φθείρειν. et H. Δ-σει. διαφθερεῖ. Δ-σαι. διαφθεῖραι. ἐξερυσάμην βροτὸς τὸς μὴ δ-σθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prm. 236. φθαρέντας.

Διαῤῥαίνειν. διαραίν. διαῤῥεῖν, διαχεῖσθαι. v. H. ἐκ δασκίου γενειάδος διεῤῥ-ουτο κρουνοὶ κρηναίου ποτοῦ. S. Tr. 14. κατέῤῥει πλῆθος ὑδάτων, ὡς ἀπὸ κρήνης.

Διαῤῥεῖν. διαχεῖσθαι, διοίχεσθαι, διαφθείρεσθαι. (σελήνη) πάλιν δ-εῖ κἀπὶ μηδὲν ἔρχεται. S. fr. LVI, 8. τῆ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις δ-εῖ. Aj. 1267. διαφθείρεται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Διαῤῥηγνύειν. καταῤῥ. Πλευρὰν φασγάνῳ. Aj. 834.

Διαῤῥοή. διάβασις, ὀχετὸς, σωλήν, canalis. δ-ὰς τέμνει πνεύματος δ. Hec. 567. τὰς ἀρτηρίας κ. φλέβας τὰς τῆς ἀναπνοῆς. δ-αὶ πνεύματος

αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ αἷμα διέρχεται, ἐκ τῶν ἀρτηρίων διαφέρει δὲ Ἀρτηρία φλεβός. v. Ἀρτηρία. οἶνος περάσας πνευμόνων δ. E. fr. CXXXV. περῶσα ποταμίους δ. Rh. 919. et S. Thamyr.

Διαῤῥοθεῖν. μετὰ ἦχυ ὁρμᾶσθαι, φέρεσθαι. cf. Διαῤῥοιζεῖν. διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην. Spt. 175. διὰ τῦ θορύβυ ἐμβεβλήκατε δειλίαν.

Διαῤῥοιζεῖν. cf. διαῤῥοθεῖν. ἐς πλεύμονας ῥέρνων διεῤῥ-ησεν. S. Tr. 568. μετὰ ἦχυ ὥρμησε.

Διαῤῥυδᾶν. τίτας φόνος πέπηγεν, ὐ δ-ᾶν. Ch. 65. ὐ διαῤῥέων. S. Hinc aut δ-ῶν legisse conjicias, aut δ-ᾶν est Infinit. quod monuit *Well.*

Διαῤῥώξ. δ. κυμάτων κοιλωπὸς ἁρμός. I. T. 262. p. ἀναχαίνων.

Διαρταμᾷν. διακόπτειν. cf. Διαρτᾷν. Διὸς πτηνὸς αἰετὸς λάβρως δ-ήσει σώματος μέγα ῥάκος. Prm. 1023.

Διαρτᾷν. Παρὰ τὸ Δ-άσαι ὅ ἐςι μερίσαι ἢ συναρμόσαι. Αἰσχύλος τοσαῦτα κήρυξ ἐξ ἐμῦ διάρτασον. Ἄρταμος, ὁ διαρτῶν τὰ κρέα κ. Ἀρταμῆσαι, κρεονομῆσαι. et Ἄρταμος, ὁ μάγειρος. E. M. Ae. fr. 332. cf. Ἄρταμος.

Διασαφεῖν. διασαφηνίζειν, ἀγγέλλειν, δεικνύναι. ἐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφησ' ὅσας κενάς. Ph. 401. ἡ πολλὴ παράτασις τῦ χρόνυ διασαφεῖ τὰς ἐλπίδας ματαίας.

Διάσημος. φανερός. δ-α γ. φροεῖ. S. Ph. 209.

Διασιωπᾷν. αὐτὰ δ-ήσας. I. 1566. Hel. 1567.

Διασκεδάζειν. - ανυναι. fut. - σκεδῶ. διασκορπίζειν, συγχεῖν, ἀφανίζειν. τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει δ-δῶσιν ἐκ σμικρῦ λόγυ. S. C. 620. κ. γῆν ἐκείνων κ. νόμυς δ-δῶν. S. A. 287. συγχύσων. δν (τύραννον) βραχεῖ ξὺν ὄγκῳ κ. χρόνῳ δ-δῶ. S. C. 1341. p. ἀνατρέψω τὴν αὐτῦ δύναμιν, ἀρχήν.

Διασκέπτεσθαι. ὁρᾷν, σκοπεῖν, λογίζεσθαι. φέρε δ-ψώμεθα. Cy. 554.

Διασπᾷν. διαιρεῖν, διασπαράττειν, διασχίζειν. δν σκύλακες διεσπάσαντο. B. 339. διὰ θύελλα σπάσαι με. E. S. 830. ἵνα δ-άσωμαι χρόα. Hec. 1126. τὼ νεφρὼ δέ συ αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω δ-άσονται Γοργόνες. E. Thes. fr. II. M. ex Arist. Ran. 478.

Διασπαρακτὸν σῶμα. B. 1218.

Διασπαράσσειν. διασπᾷν, διαιρεῖν, διαμερίζειν. χεροῖν ἕκτη δίφρυ δ-ει. Prs. 192. ῥήσσει. ἢ (ἔχιδνα) — τὰ σπλάγχνα συ δ-ξει. E. Thes. fr. II. M. ex Arist. Ran. 478.

Διασπείρειν. σκορπίζειν. πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον. S. E. 748. μέσυ κρατὸς διασπαρέντος, αἵματός θ' ὁμῦ. S. Tr. 782. κατὰ μέρος (κατὰ τὸ μέσον. Triclin.) τῆς κεφαλῆς διασχισθείσης, ὅτι διαιρεθείσης τῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς κόμης ἀνεπέμπετο ὁ ἐγκέφαλος σὺν τῷ αἵματι. μετάρσιοι χολαὶ διεσ-οντο. S. A. 1010. ἀτάκτως εἰς ἀέρα ἐφέροντο.

πατρῴαν κτῆσιν ἀντλεῖ, τὰ δὲ δ-ει μάτην. S. E. 1291. σκορπίζει ἀκαίρως.

Διάσσειν et *διαΐσσειν.* διέρχεσθαι. Λύκαι ὄρεα δ-ει. S. E. 209. κτύπε ἀχῶ χάλυβος διῆξεν ἄντρων μυχόν. Prm. 134. ὁ δ' αὖ (σπασμὸς) δ. πλευρῶν. S. Tr. 1083. ταχεῖα δ. φήμη. I. A. 428.

Διασαθμεῖσθαι. ζυγοσταθεῖν, μετρεῖν, διδάσκειν, δεικνύναι. ὃς ἡμῖν βιότυν ἐκ πεφυρμένυ κ. θηριώδυς θεῶν διεσ-ήσατο. E. S. 202.

Διασείχειν. διελθεῖν, διαπορεύεσθαι. θεῦ γύαλα. An. 1093. πόλιν. 1091.

Διασοιχίζεσθαι. διεσ-ετο ἀρχήν. Prm. 230. διεμέριζε κατὰ τάξιν, ἠσφαλίζετο, ἠδραίυ τὴν ἑαυτῦ βασιλείαν.

Διασόμιον. δ-ια. Spt. 190. διὰ σόμα. corr. Sch. ἔςι δὲ τὸ διὰ σόμα πρὸς τὸ πηδάλιον et πηδαλίων τῶν ἵππων. καθάπερ τὴν ναῦν τὰ πηδάλια.

Διαστρέφειν. κάμπτειν. τὸν ὐδεὶς ἂν δ-ψαι ποτὲ ῥήτωρ δύναιτο. E. Pirith. VII.

ἴχνος τὸ πρόσθεν ὐ δ-ψω φρενός. Ae. S. 1018. p. ἀπαλλάξομαι.

Διάστροφος, ον. perversus, ut διαστρέφειν, pervertere, διαφθείρειν. c. ὄμματα, μορφή, φρένες. δ-οι ὀφθαλμοί, οἱ τῦ μαινομένυ. κ. οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες, εἶτα κατ' ἄλλο δοκῦντες βλέπειν. Ἀπόστροφοι δὲ, οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. Ad Aj. 69. δ. κόρας ἐλίσσουσα. B. 1120. H. f. 868. ἐν δ. ὄσσοις. B. 1165. δ. ὀφθαλμὸν ἄρας. S. Tr. 795.

φρένες δ. Aj. 447. παράφοροι εὐθὺς φρενὲς δ. ἦσαν. Prm. 673. διεστραμμένοι.

Διασφαιρίζειν. διεσφ-ε σάρκας Π. B. 1134. p. διέβαλε σφαίρας δίκην.

Διασώζειν. δ-ῶσαι πόλιν. Ph. 790. ἵν' ἀνδρὶ τάμὰ δ-ώσῃ λέχη. Hel. 65.

Διατέγγειν. διαβρέχειν, ὑγραίνειν. δ-ει βωμὸς. I. T. 404.

Διατελεῖν. ἐπιτελεῖν, διαπράττεσθαι, διανύειν. χάριν. Her. 435.

Διατελής. αἱ πολλὰ βρονταὶ δ. S. C. 1514. p. συνεχεῖς.

Διατέμνειν. διακόπτειν, — περᾷν, διέρχεσθαι. δ-τεμὼν χρόα. Hec. 782. διακόψας τὸ σῶμα. διὰ κάρα τεμὼν. S. Synd. VIII.

διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν δ-ουσα. Ae. S. 549.

Διατηρεῖν. διαφυλάττειν. ὃς ταῦτα πάντα δ-εῖ. E. fr. B. 28.

Διατιθέναι. τὸ σῶμα ὐ μοχθηρῶς διατεθέντες. E. Epist. V.

ὅτω δ-ατεθεῖσαν τὴν πόλιν. H. 3. ἐλπίδας δ-θέσθαι καλῶς. I. 866.

Διατίλλειν. ἀτίμως δ-τετιλμένην φόβην. S. Τυροῖ. XV. τ-ειν. ξαίνειν. E. M. ἐκβάλλειν. Phot. Evellere.

Διατιμᾷν. ἤδη τὰ τῦδ' ὐ διατετίμηται θεοῖς; Spt. 1026. τά περὶ τῆς τιμῆς τύχυ ὑπὸ θεῶν, ὐ κέκριται κακῶς, ἀλλὰ τίμιος κ. ὄτος παρὰ θεοῖς. ἤδη κ. πάλαι ὐ διὰ τιμῆς ἤχθησαν τὰ τῦδε τοῖς θεοῖς, ἐκ πολλῦ ἠμέληται ὄτος παρὰ τῶν θεῶν, κ. ὀδεμίαν αὐτῦ ἐποιῦντο φροντίδα. Num jam a Diis hic dehonestatus est? *Well.*

Διατινάσσειν. σείειν, ταράσσειν. κάρα διετ-ξ' ἄνω κάτω. I. T. 282. Βαχχίᾳ δ-άξαντος δῶμα. B. 606. τὰ Π. μέλαθρα δ-άξεται πεσήμασιν. 587.

Διατομή. cf. Τέμνειν ut ὅρκια, foedus ferire, icere, φίλια, σφάγια, σπονδάς. ὁμόσποροι κ. πανώλεθροι δ-αῖς ὐ φίλαις. Spt. 914. ἀληθῶς ἀδελφοὶ κ. πανώλεθροι γεγόνασιν, ἀλλήλυς διατεμόντες ἐν μαινομένῃ ἔριδι πρὸς τῷ τέλει τῆς φιλονεικίας. Transactionibus non amicis. διαθήκαις.

Διατορεύειν. ἐνήλατα ξύλα τρίγωμφα δ-σαι Σοφ. Poll. X. 34. δ-ρεῖν. cf. Ἐνήλατα.

Διάτορος, ον. διακπεπερονημένος, — μέγας, — ὀξύς. δ-ος ποδοῖν ἀκμὰς. S. T. 1034. διειληλαμένας, διακπεπηρονημένας. θεῖνε δ. πέδας. Prm. 76.

τὰς διαπειρήσας κ. τιτρωσκήσας, ἤτοι τὸς δεσμὸς τοὺς σιδηροῦς. ἢ διατετορνευμένας. τοὺς μεγάλους δεσμούς.

ἐμὰς φρένας ἠρέθισε δ. φόβος. 181. ὁ διαπορεῖν δυνάμενος κ. τιτρώσκειν, μέγας.

δ. τυρσηνικὴ σάλπιγξ. Ea. 557. ἐξάκουστος.

Διατριβή. ὄνομα δ' ἑκάστῃ δ. πολλὴ λέγειν. Ph. 758. ἀργία S. σχολή. *Διατρίβειν.* τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, τριψημερεῖν. Ad Od. II, 204. et βραδύνειν. χρόνῳ τε δ. σοφωτάτας ἐφεῦρε (Παλαμήδης). S. Naupl. VI. sc. πεσσοὺς κύβους τε. p. παιδιὰς, παίγνια.

Διάτροπος. διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, δ-οι τρόποις. I. A. 559. p. ἀνόμοιοι, ἄλλοι.

Δίαυλος. ξενὸς τόπος. — δρόμος. et ap. Stob. LXXII. 437. ὁ διτὸν ἔχων τὸν δρόμον, ἐν τῇ πορείᾳ, τὸ πληρῶσαι τὸ ᾆσμα κ. ὑποστρέψαι. — Metaphor. ἢ ξενὸν δ. ᾤκισαι τέρας. Tr. 435. fretum Siculum. πολλοῖς δ. κυμάτων φορούμενος. Hec. 29. δισσοὺς ἂν ἔβαν δ. H. f. 662. Εὐρυσθέως δ-ον εἰς ᾅδου. 1102.

ὅσων γ. εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων δ-ων πέντασθ'. S. E. 691. δισσοὺς δ. ἱππίους διήνυσε. E. E. 825.

Metaph. δεῖ γ. πρὸς οἴκους νοσίμου σωτηρίας κάμψαι δ-ου θατέρου κῶλον πάλιν. Ag. 350. ἐπεὶ ὁ δ. δύο ἔχει σαθίας, ὧν τὸν ἕτερον διῆλθον ἤδη εἰς Τροίαν ἀνελθόντες, δεῖ λοιπὸν κ. τὸν ἄλλον διελθεῖν κ. ὑπονοῆσαι πρὸς τὸν οἶκον. θνατοὶ ἐς αὐγὰς πάλιν ἄλλῳ δισσοὺς ἂν ἔβαν δ. H. f. 662. p. βίον διπλῆν διῆγον.

Διαφανής. ἐπιφανὴς, λαμπρὸς, ἐπίσημος. τάδ' ἤδη δ. S. T. 754.

Διαφέρειν. διαφορὰν ἔχειν, διΐσάναι, interesse, — διαβάλλειν, περιφέρειν, — ἀναβάλλεσθαι, differre, — φέρειν, διάγειν, ὑπομένειν. ἆρ' οἱ τεκόντες δ-ουσιν ἢ τροφαί; Hec. 599. διαφορὰν ἔχουσιν, ἤτοι τὴν ἐναλλαγὴν ποιοῦσιν. ἢ αἱ ἀνατροφαί; ἄρα τὸ γενέσθαι τινὰ ἀγαθῶν γονέων συντελεῖ πρὸς τὸ εἶναι τοῦτον χρηστὸν, ἢ τὸ πεπαιδεῦσθαι κ. ἀγωγῆς ἐκ ἀγεννοῦς λαχεῖν; σὺ νῦν διάφερε τῶν κακῶν. Or. 251. διάφορος ἔσω, διαφορὰν λάμβανε κ. ἀποχὴν, ἔξω γενοῦ, ἀπέχου. μορφαὶ δὲ δ-ουσιν sc. συμφορῶν βροτῶν. I. 382. δ. αἱ φύσεις. E. Melan. VII. ἄκαιρος εὔνοι' ὀδὲν ἔχθρας δ-ει. E. Hipp. XVII. ἡ σκῆπτρά σοι μόνον δ. δεῖ; I. A. 1195.

p. interesse. τοῖς θανοῦσι δ. βραχύ. Tr. 1248. ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. E. Epist. V. p. 503. 14.

p. producere, differre. ὃς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον. Rh. 600.

p. disjicere, circumjactare, circumferre, διαβάλλειν, περιφέρειν, σπείρειν. ὅπλισμα δ-ων ἐσφενδόνα. E. S. 715. τὴν κορύνην. δ-ων κηρύγματα. 382. i. e. πολλαχῇ. δόχμια κόρας διάφερ' ὀμμάτων. Or. 1261. περιφερε κ. πλαγίαζε τὸ ὄμμα. κόρας διήνεγκαν. B. 1085. πάντ' ἄνω τε κ. κάτω διέφερον. 753. δ-ει τολμήματα. E. Aeol. VIII. differt, hinc illinc imponit. διαλγὴς ἄτη δ-ει τὸν αἴτιον. Ch. 66. διασπαράσσει. Vertunt lacerat. cf. Διαφορεῖν. σῶ διοίσεται μόνος. Aj. 511. κομισθήσεται κεχωρισμένος, χωρισθήσεται σῶ θανόντος, σῶ χωρὶς διάξει κ. βιώσεται. Prius teneo. οὔτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν ὀδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν. S. Tr. 323. ἐὰν αἰδυμένη σε φθέγξηται κατ' ὀδὲν, ἄρα ἐξ ἴσου τῷ πρόσθεν χρόνῳ προκομίσειεν αὐτῆς τὴν γλῶσσαν. τὸν γ. πρὸ τούτου χρόνον ἐσιώπα κ. ὀδὲν πρὸς ἐμὲ τῶν καθ' ἑαυτὴν ἐδημοσίευσεν ὅτε μικρὸν, ὅτε μέγα παντελῶς.

ἄπαις διοίσει. Rh. 982. p. τὸν βίον διάξει. ὅτι θεοὺς σέβων βίον διήνεγκε. Hel. 10.

γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον. I. 15. tulit onus ventris. i. q. ἐν γαστρὶ εἶχε. δάκρυσι διοίσω πότμον. H. 1143. p. ὑπομενῶ, καρτερήσω. ῥᾷστα γ. τὸ σόν τε σὺ, κἀγὼ διοίσω τἠμόν. S. T. 321.

διοίσει ψῆφον. Or. 49. sententiam feret. ψῆφον διοίσουσ'. 1652.

Διαφεύγειν. ὥστε δ. τἠμὸν δόρυ. I. T. 1326. μόρον. Hel. 1083. δ-φυγὼν φόνον. 1629. δεσμὰ. B. 647. πόνους. Hel. 882. δ-ῶσα πολεμίους. I. 1254. πολλοὶ οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον. E. Bell. XXI. λέκτρα δ. τάδε. Hel. 800. τὰ δ-φυγόνθ' ὑπ' ἀργίας. H. f. 592. διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος. B. 642.

Διαφθείρειν. μολύνειν, ἀπολλύναι. χεῖρα ἡ δ-φθερῶ. M. 1055. τῷ ἐξ ἐμοῦ παίδων αἵματι, φόνῳ. διέφθειρε φύσιν. Hec. 598. ψυχὴν διέφθαρκε. M. 226. φαρμάκῳ διαφθερεῖν. H. 389. μὴ σοὺς δ-ρῃ γάμους. Al. 317. νόσον. Hel. 890. ὅπως μὴ τὴν τύχην δ-ῃς. S. Ph. 1069. ἢ διέφθαρται βίος. H. 376. ἔχεις τὴν μοῖραν, ἢ διεφθάρης. 1436. p. οἶσθα. τὸ τοῦ θεοῦ γ' ἡ διέφθορέν σέ πω μάντευμα. I. T. 719. τοὺς ἐχθίστους γάμοισι τοῖς ἐμοῖς δ-θερῶ. Tr. 405. δοῦλον ἐσθλὸν τοῦνομ' ἡ δ-φθερεῖ. E. Melan. VI. λύπη μάλιστά γ' ἡ δ-ρυσά με. Or. 398. λύπη σὰς διέφθαρσαι φρένας. Hel. 1208. πειθὼ δ-ρυσα τῆσδε. Tr. 967. μοῦ δ-ρας λόγους. E. Philoct. XIII. νόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη. E. S. 563. τὸ δίκαιον τοῦ πατρὸς δ-φθερεῖς. Hel. 926. εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε θνητῶν μοναρχία. H. 1014. τὰ Θ. ὀκνῳ διεφθάρη. E. S. 697. πολλὰ διέφθορα. M. 349. τὸν τοιοῦτον ἄνδρα (Philoct.) ὁ κοινὸς τῶν Ἑλλήνων λυμεὼν διέφθειρε. E. Phil. in Valck. D. p. 127. ὁ Ὀδυσσεύς. τὸ δεινὸν κ. δ-φθαρὲν φρενῶν ἴσχαινε. Or. 297. τὴν διαφθορὰν φρενῶν ἔπεχε, κώλυε. τῷ τρόπῳ διεφθάρην. H. 1008. ἡ σώφρων ἡ δ-αρήσεται. B. 318. ἡ γ. μόνον ἐν βακχεύμασιν (ὡς ἔοικεν) ἀλλὰ κ. ἐν φιλοτιμίαις κ. ὀργαῖς τὸ πεφυκέναι καλῶς κ. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως, ἐφίζησι κ. κατακοσμεῖ τὴν διάνοιαν. Plut. Gracch. 829. ὁ δὲ Ἀρίστιππος ἐπὶ τῆς Λαΐδος ἔλεγεν· ἔχω καὶ ἐκ ἔχομαι. Athen. XII. 544. Elmsl. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ δ-φθερῶν' ἐμὲ. Ag. 932. p. ἀποτρέψοντα εἰς τὸ κάκιον. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς δ-φθερῶ. 1267. sc. σκῆπτρον. τὰς ὄσας κ. τὰς ἀπόσας ἐλπίδας διέφθορεν. S. E. 306. ἃς εἶχον κ. αὖ ἔμελλον ἀποκόψειν. ὑπερβολικῶς. cf. ὀπάονες, οἵ τ' ὄντες, οἵ τ' ἄποντες. S. A. 1109. διέφθαρμαι δέμας τὸ πᾶν. S. Tr. 1056. σημαντήριον ὀδὲν διαφθείρασαν. Ag. 618. σφραγῖδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς. μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ. S. Ph. 506. διέφθειρε· διῆγεν. Εὐριπίδ. Λύγῃ. H. Kuster. recte: explicationem habet praecedentis Διέφερε. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε κ. δ-ερεῖ. S. T. 438. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; S. A. 1229.

Διαφθορά. φθορὰ, φθάρμα, βλάβη, ὄλεθρος. τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων δ. S. C. 552. αἱματοποὶ δεργμάτων δ. Ph. 877. πολεμίοις ὑμᾶς ἐθρεψάμην δ-ὰν. H. f. 459.

ὅσας εὗρον ἀνδράσιν δ.; I. 617. δ-ὰν μορ-

φῆς. Prm. 643. τὰς ἐμὰς ὐκ ἄν ποτε εἶπε Λαΐου δ. S. T. 573. meae caedis auctorem. ἐφῆκεν ἰχθύσιν δ-ὰν. Aj. 1297. p. βοράν.

Διαφθορεύς. ὁ, ἡ. λιμεὼν, φονεύς. δ-εῦ φίλων. H. 682. p. λυμεών.

Διαφοιβάζειν. δεινὰ τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς. Aj. 331. ἐκμεμηνέναι. παρὰ τὸν φοῖτον, ἢ ἀπὸ τῶν φοιβωμένων κ. ἐνθουσιώντων· κ. γ. ἐκεῖνοι μανίᾳ τινὶ ὅμοιον πάσχουσί τι. et μεμαντεῦσθαι κ. ἐξοχάσθαι. φοιβάομαι, φοιβῶμαι, τὸ μαντεύομαι. ὅθεν κ. Φοῖβος ὁ μάντις.

Διαφορά. ἀνομοιότης, διαφερότης, — ἀπέχθεια, ἔχθρα. πεσσῶν ὁμοίως δ-αῖς. E. Erechth. I. 9. εἰ μὴ μητρὶ δ-ὰν ἔχει. M. 75.

Διαφορεῖν. διασπᾶν, διασπαράττειν, διασκεδάζειν. τοὺς δὲ πτεροῖς δ-ῶν τοξεύμασι. H. f. 571. δαμάλας δ. σπαράγμασιν. B. 738. θηρὸς ἄρθρα διεφ-ήσαμεν. 1208. διεφ-ῆντο σαρκὸς ἐνδυτά. 745.

Διάφορος, ον. ἀνόμοιος, ἀλλοῖος, ἄλλος. cum *Genit.* et *Dat.* ut verba discriminis apud Latinos. Quid distent aera *lupinis*. Horat. δ-οι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων. I. A. 402. οἱ νόμοι δ. B. 484. χρήμασιν δ-οι. H. f. 635. πολλὰ πολλοῖς εἰμι δ. βροτῶν. M. 579. p. διαφέρομαι, dissentio. δ-οι φύσεις βροτῶν. I. A. 558. δ. πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰςορῶ. E. S. 612. in rebus constituendis. τῶν ἄλλων δ-ρ' ἐςὶ θεσφάτων πολλά. Her. 407. τὰς φρενὰς δ. πολύ. Hel. 160.

Διαφρυρεῖν. Διαπεφρύρηται βίος. Αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορὰ συντετέλεςαι. ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. H. corr. φρυρά. Incidi in φορά.

Διαφυλάσσειν. τὸ Κ. ἱππικόν. E. S. 682. δ-ξασθαι πόλιν. I. A. 369.

Διαχαλᾶν. μεθιέναι, ἀνοίγειν. δ-ᾶτέ μοι μέλαθρα. I. A. 1340.

Διαχειρία. σιδαρονόμῳ. Spt. 774. corr. καὶ σφε σ-ῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν. Δ-ία. ἐν πράξει κ. οἰκονομίᾳ.

Διαψαίρειν. γλώσσῃ δ-ουσα μυκτήρων πόρους. E. fr. CCXIII. p. λείχουσα, μύζουσα.

Δίβαμος. δίπους. δ. εἶμι. Rh. 215.

Δίβολος. bicuspis, ἀμφήκης, ἀμφίζομος. δ. ἄκοντα πάλλων. Rh. 374.

Δίγονος. δισσὸς, διπλοῦς, geminus. σώματα. E. E. 1179. ἰδοὺ δὲ φοίνιον μάσθλητα δ. Σοφ. Ἀνδρομέδᾳ. E. M.

Δίδαγμα. διδασκαλία, διδάσκαλος. ὁ χρόνος δ. ποικιλώτατον. E. Bell. XXII. δ-ωνν ἡδίςον. E. Sisyph. I. 25.

Διδακτός. Δ-όν ἐςιν, τὸ μὴ ἐκ φύσεως πλεονέκτημα, ἀλλ' ἐκ συνεχοῦς μελέτης ἀνυόμενον. Ad H. 79. ἡ εὐανδρία δ-ὸν. E. S. 914. τὰ μὲν δ. μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ. S. fr. 60. ἅπαντα γ'. σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης δ-ά. S. E. 344. δίδαξον, εἰ δ-ά μοι. S. Tr. 64. δίδαξον, εἰ δ-ὸν. 671. ὅσοις δ. μηδὲν. H. 79. opp. ἀλλ' ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχον. κἄς' ὐ δ. sc. τὸ τῆς τύχης. Al. 789. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, δ-ά τε, ἄρρητά τ'. S. T. 300.

Διδαξις. διδασκαλία, παιδεία. ἐσθλοῦ. Hec. 601.

Διδασκαλεῖον. τὸ σχολεῖον. *διδασκάλιον* δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Su. χορῶμεν εἰς τὰ τῶν σοφῶν δ. μουσικῆς παιδεύματα. S. fr. 100. (LX.)

Διδάσκαλος, ὁ et ἡ. τὸν νῦν δ. ἔχουσα. Tr. 647. ἡ σὴ σύμφορα δ-ος. Prm. 391. μέγιςον Ἄργει τῶν κακῶν δ-ον. Spt. 558. τύχην εἴχομεν δ. M. 1203. τῆς ἀνοίας τὸν δ. B. 345. τόλμης κ. θράσους δ. H. 17. ἡ ὁμιλία πάντων γίγνεται δ. An. 685. αὗται δ-οι κακῶν. 947. αὐταί γ' εἰσὶν αἱ δ. E. S. 771. οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν, δ-ων λόγοισι γίγνονται κακοὶ. S. Ph. 387. βασιλέων, συμβούλων. ἐμοιγε χρώμενος δ-ῳ. Prm. 322. ὁ γ. διώκων — γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος δ-ος. Eu. 574. οὐδ' ἐμοὶ δ. χρήζεις. Prm. 373. σκαιοῖς δὲ φαῦλον κἂν βραχεῖ δ-ον. S. fr. XLIX. οὐδ' ἂν τὸν δ-ον λάβῃ. C, 8.

ἢ (πηγὴ πυρὸς) δ. τέχνης πάσης πέφηνε. Prm. 111. cf. φαίνειν.

Διδάσκειν, διδάσκεσθαι. μανθάνειν. γῆρας δ-ει πάντα κ. χρόνου τριβή. S. Τυροῖ. XIV. πολλὰ δ-ει μ' ὁ πολὺς βίος. H. 252. αὐτάς τις σωφρονεῖν δ-ξάτω. 667. τί τέχνας μυρίας δ-κετε; 917. μουσικὸν ἔρως δ-ει. E. Sthenob. VIII. χρεία δ. σοφὸν. E. Teleph. XIX. δ. ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακὸν. E. E. 376. εἴπερ κ. βρέφος δ-ειται λέγειν. E. S. 914. ὁ νῦν δ-αξόμεσθα τοὺς φίλους φιλεῖν. Hel. 1442. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prm. 634. μαθήτω. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον. Ae. S. 292. τίνα καιρόν με δ-εις; 1066. antea μέτριον ἔπος. ὡς δ-σθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Ag. 1620. δ-σκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. Ch. 115. γαμβροὺς δ-άξω κ. δ-άξομαι λόγους. An. 740. δ-εις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ. Tr. 680. δ-ξω σ', ὡς καλῶς ἔχει τόδε. B. 287. δ-κέ μοι τοιούσδε τοὺς δε παῖδας. Her. 574. ἐγὼ δ-άξω ῥᾳδίως. 1022. ἐδ-ξα τοῦμῷ λόγῳ. E. Alcmaeon. VI. μὴ δ-κε, τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλά. E. Andromed. VII. ταυτὶ δ-άξων ἦλθον. E. S. 154. Hoc Comicorum. corr. *Matth.* et *Herm.* ταῦτ' ἐκδικάζων et *Elmsl.* ταύτῃ. δ-κω. Hec. 299. μάνθανε. ὑπ' αὐτοῦ δ-εσθαι φιλεῖν. E. Andr. VII. 6. δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ. S. E. 352. δ. δή με, τοῦ χάριν τίνος. 534. δ. ἀνθ' ὅτου — αἰσχίςα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις. 585. δ. εἰ διδακτά μοι. S. Tr. 64. δ., εἰ ζῶνθ' Ἡρ. προςδέξομαι. 233. δ. 394. πρὸς θεῶν δ. κἄμ'. S. T. 698. ἐπεὶ δ. — πῶς ἂν τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοὶ. S. C. 969. ὦ δ-ω. S. E. 396. μήτε δ-έ με. 1289. 1450. S. T. 554. 1009. χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς δ-ει. S. C. 8. δ-ω μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς. S. Ph. 1387. πόλλ' ἀκοῦσαι κ. δ-σθαι μακρά. S. Φθ. II. 2. κοὐδεὶς ἀνθρώπων ἐδίδαξεν. Aj. 244. ἐγὼ δ-άξω σε. S. T. 839. ἔχεις δ-ξαι δή μ', ὅποι καθέςαμεν. S. C. 23. αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν. 654. μεγάλοι λόγοι — γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν. S. A. 1353. κοὐδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις. S. E. 330. πρὸς τοῦ διδαχθεὶς; S. T. 357. κ. φθέγμα, κ. ἀνεμόεν φρόνημα, κ. ἀξυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο. S. A. 356. ἐφεῦρεν. Moschopul. Dictr. Att. οἱ τηλικοῖδε κ. διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; S. A. 726. δ. τοὺς δικάζοντας τάδε. Eu. 591. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίςαμαι πολλοὺς καθαρμούς. Eu. 272. ὅ ἐςι, τηλικαῦτα ἀψυχήσας, ἃ πολλῶν ἐδεήθη καθαρμῶν et οἱ ἐναγεῖς ὅτε ἐν ἱερᾷ προςήεσαν, ὅτε προςέβλεπον, οὐδὲ διελέγοντό τινι παρ' Εὐριπίδῃ· τί σιγᾷς; μῶν φόνον τίν' εἰργάσω. E. fr. inc. CCI.

Διδόναι. dare, χωρεῖν, concedere, permittere, ἐᾶν, χαρίζεσθαι, — προδιδόναι, παραδιδόναι, — ἐκδιδόναι, elocare, — cum Infinit. alius verbi

p. quo usurpant Latini Gerundium, Particip. fut. in rus, ut, ad. — ventis dare.

c. Subst. de reb. corp. παῖδα δ. σφάγιον. Hec. 305. ἡδίζαν χέρα δὸς. 410. δίδω χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ. H. f. 1398. δίδω δέρῃ σὴν χεῖρα. 1402. p. περιπλέκω. δότε δεξίαν χέρα. M. 1070. κακὸν δίδωσι καρπὸν. Hec. 595. διδὺς τόνδε (πέπλον). S. Tr. 604. πῶλον ἂν δίδως ἔνα. E. Scir. V. τεύχη τἀμὰ. S. Ph. 370. δὸς τόξα μοι κερωλκὰ. Or. 268. ὀχήματα τροφεῖ δ. Ph. 45. αἰχμαλωτίδας. 195. γάμων φερνὰς. 1581. δίδωμι σῶμα τἠμὸν Ἑλλάδι. I. A. 1397. πλήγματα κρατὸς. Tr. 788. πρὸς φέρν' ἐρείσας μητρὶ, δὺς τ' ἐς ἀγκάλας κοινωνίαν δύσηνον. H. f. 1362. i. e. τέκνα κοινά. δόθ', ἥτις ἐστὶ, προσφέροντες. S. E. 1123. ἐκ οἶσθ' ὅτῳ μ' ἔδωκας εἰς χεῖράς ποτε. 1348. δός μοι — εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν. S. Tr. 1066. δώσων ἱκάνω τἠμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον. S. C. 576. ξένια. Cy. 300. φέρεα περίβολα δίδοτε. I. A. 1477. λευκὸν γάλα. B. 699. τὴν ἄμπελον δ. βροτοῖς. 771. Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε. Cy. 141. καλὸν τὸ πῶμα. 418. πλέων τὸν σκύμνον δίδω. 553. πλῆρες τεῦχος. I. 1184. μὴ 'πίτακτα φάρμακα. E. Bell. XVIII. τῷ πλησίῳ, τῷ τε μὴ, διδὺς μέρος. E. Erechth. II, 7. κράτος γῆς. B. 213. ὀδ' ἀναίρεσιν (τῶν ὅπλων) δοῦναι θέλουσιν. E. S. 19. δίφρους. Hel. 1046. πορθμίδα. 1067. μισθὸν. An. 610. θυρσὸν δ. εἰς χεῖρα. B. 25. διδοῦσα φάος. Tr. 323. p. δάφας γαμηλίους, λαμπάδας. τὸ σῶμα ὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις. H. f. 200. δότω πλύτου βάρος. E. E. 1287. νόμισμα δώσομεν. Cy. 159. τὸν χρυσὸν δ. πενομένοις. Hec. 1220. μυρίον δ. χρυσοῦ σαθμὸν. B. 810. τίς πετραῖον σκόπελον ὐτάζων δορὶ ὀδύναισι δώσει; E. Antig. XVI. γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦ' ἐμὸν. I. A. 1221. τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ διδοῦσα. Hel. 1650. πλὴν ὅριον δίδωσιν ἡμῖν. I. A. 1597. ὕπνῳ βλέφαρον δὸς. Or. 302. ὕπνον δίδωσιν. B. 283. τὸ ὄμμα φαιδρωπὸν δ. τοῖσιν Ἀ. φίλοις. Or. 892. κόραισι δίδοτε πάντα διὰ βοερύχων. 1267. πάντα τόπον τῇ θέᾳ δίδοτε κ. σκοπεῖτε. δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα. S. E. 451. ὅταν ὄμματ' ὄμμασιν διδῷ. Ph. 465. ὄμμα δὸς φίλημά τε. I. A. 1238. ὃν φιλήμασιν ἔδωκεν. Tr. 1176. p. ἐφίλησε. τρεῖς ἡλίου διεξόδους θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν. An. 1088. φάσματα δισσῶν ὀνείρων δὸς τελεσφόρα. S. E. 646. τᾶς Ἑλένας ἐν βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας. I. A. 585. φάρμακον δραστήριον. I. 1185. τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ. I. T. 1037. ἔδωκεν ἐκ ἄκων χέρας. B. 437. sc. εἰς τὸ δεῖσθαι. νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων δώσω. Her. 1024. ὃς ὐ δώσει βορὰν. Hel. 509. ποντίοις κυσὶν δοθήσεται. Ph. 1644. δάκεσι δὸς βορὰν. Prm. 582. χρὴ κυσὶν δοῦναι. Her. 1051. σέλας πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν ἔδωκεν. Tr. 550. p. ἐποίησεν. τάχ' ἂν δώσειν τὰν δεινὰ τλᾶσαν. S. C. 1076. ἐνδώσει ὁ Κρέων τὴν Ἀντιγόνην, restituet, liberam dimittet. cf. Interprett. λυτροῖς χρόα. Hel. 1400. ὐ λύτρ' ἔδωκε χρωτὶ. Or. 42. φόνιον αἷμα γῇ δ. χοὰς. Ph. 940. ἐντάφια δ. νεκρῷ. Hel. 1420. κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα. S. A. 902. τοῖς θανοῦσι — τιμὰς διδόντα. Ph. 1331. ὄργια. B. 470. θυσίας ὐχ ὁσίας Ἕλλησι διδοῦς. I. T. 466. δὸς τῷδε τυμβῳ. H. f. 1360. p. θάπτε. τὰς σπονδὰς θεῷ δίδωσι γαίᾳ. I. 1193. σῶμα σκότῳ δ. E. E. 960. δάκρυα κ. κόμας δότω τάφῳ. I. T. 703. E. E. 91. δάκρυά σοι δώσομεν. I. A. 1488. δ-α σοῖς δώσεις φίλοις. Hel. 465. πικρὰς γόους δώσουσι Θηβ. χθονὶ. Ph. 890. βίῳ δότε πέρασιν. S. C. 102. ἀπόφονον αἷμα δοῦς ματέρος. Or. 192. ἐνδοῦς ἡμῖν, κελεύσας τὸν τῆς μητρὸς φόνον ἐργάσασθαι, ἐγχειρίσας ἡμῖν. ὁσιωτέραν τήνδ' ἐγὼ δίδωμί σοι πληγήν. E. Cresph. XI. πόντῳ δόντες τὴν ξένην. I. T. 1353. p. παραδόντες. ὀδ' ἡ τάλαινα δοῦσα ταριχηρῷ γάρυ. S. fr. Tript. IV. κακὸν κακῷ διδοῦς ἄκος. Aj. 362. ἔκκριτον δέ νιν δώρημα κείνῳ δῶκεν. 1303. δορὸς γέρας δοθεῖσα. An. 15. γέρας. Tr. 254. B. 44. κέλευθον δὸς καθαρσίῳ φλογὶ. Hel. 875. p. ἅγνιζε, ἅγνευε. ἀρκέσει, ἃ 'ν διδῷς. 1273. θόρυβον. Hec. 1111. πιτύλους δ. χειρὸς. Tr. 1236. ὀρθίαν σάλπιγγος ἠχῶ. 1267. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν. Prs. 838. ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς. Ph. 21. ἑαυτόν.

c. χάριν. τήνδε σοι δοῦναι χάριν. Hec. 899. Ph. 449. εὐνομίᾳ χ. διδοὺς. H. f. 779. ἔδωκας ἡμῖν χαρὰν. S. Tr. 201. ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδε. I. T. 755. λυπρὰν χ. ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ διδόντες. Ph. 435. προσνείμαι δέ μοι χ. βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδοὺς. S. Tr. 1217. χ. ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα. Ph. 1745. κρείσσω τῆς τυραννίδος χ. H. 1020. χ. δὸς. Prm. 822. ἐκ ἂν εἰχόν σοι δ. χ-ιν. Hec. 899. Al. 61. M. 719. ὁποίῳ φωτὶ τὴν χ. δίδως. Aj. 1354. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Διός. Prm. 339. ὀργῇ χ. δὸς. S. C. 855. χ. μοι δὸς. Or. 104. πόσει δοῦναι χ. E. E. 1138. τελεσφόρον χ. δοῦναί σφιν. S. C. 1490. ἀντιδοῦναι, ἀμείβεσθαι. ψυχὴν ἐμὴν δὸς τῷ πατρὶ. Or. 661. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδωμ' ἐκοῦσα τοῖσδε. Her. 552. τὴν τέρψιν, ἣν τῷ 'μῷ δίδωσι πατρὶ. S. Tr. 820.

c. εὖ, καλῶς. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ. Or. 666. εὖ δοίης. Al. 1007. θεοί σοι δοῖεν εὖ. An. 751. κακοῖσιν ὅταν δαίμων διδῷ καλῶς. E. S. 463. ὐ γ. εἰς κάλλος τύχας δαίμων δίδωσιν. Tr. 1202. θεῶν διδόντων. H. 1434. ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων τῆς εὖ διδούσης. S. T. 1081. διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ. S. C. 642. θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ. I. A. 390.

ἐχθρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι. An. 1009. τὸ συνετὸν ὁ θεὸς δίδωσιν. E. Alex. XII. 10. τύχας ἀσθενεῖς ἔδωχ' ὁ δαίμων. E. Andrmd. XV. πολλὰς ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταξάσεις ἔδωκεν ἡμῖν. E. Oedip. XI. πολλοῖς ὁ δαίμων δίδωσιν εὐτυχήματα. E. fr. B. 13. νίκαν δοίη δαίμων. Rh. 996. νίκην δὸς ἡμῖν. E. E. 675. ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ δίδωσιν. I. 1585. θεοῦ κατασκευὴν βίῳ διδόντος. E. S. 215. κάλλιστον ἔρανον δοὺς. 363. σέ μυρίοις πόνοις διδοῦσα. Or. 1663. τελεσφόρον διδοῦσα χρησμὸν. Ph. 644. δός μοι σεαυτόν. S. Tr. 1117. εἰ διδοίης σαυτῷ λόγον. S. T. 583. si te audires. εἰ σκέψιν κ. διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ἐγὼ, δηλονότι ἐμαυτῷ δίδωμι. ἢν σκέψαι, ὡς ἐγὼ σκέπτομαι. ἐκεῖσε τὸν νοῦν δοὺς. I. 1370. εἰς ἀναιδὲς δός μοι σεαυτόν. S. Ph. 84. ἄλλοισι δοὺς οἷς εἰκὸς ἔκπλει. 972. τὰ κακά S. ἄλλοις σὲ δοὺς dedit Erf. Ἄλλοι sunt, quicunque meliores sunt Atridis et Ulysse, neutiquam vero Philoctetes ejusque voluntas. Vulgat. bene se habere videtur, si δοῦναι p. χαρίζεσθαι reddis. σὲ καὐτὸν κ. γένος τὸ σὸν Ἥλιος δοίη βίον τοιοῦτον — γηρᾶναί ποτε. S. C. 869. δός μοι

χερὸς σῆς πίζιν ἀρχαίαν τέκνοις. 1632. δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας. Ae. S. 1045. ἡ Ἁρ-α μετέχει τῆς Ἀφρ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. Ag. 1670. ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι δώσων. Or. 846. v. Porson. et Δίκην, δίκας et Πράσσειν.

c. Δίκην. δώσεις δίκην. S. A. 228. δοῦναι δ. 303. τούτων ἐγὼ ἂν ἔμελλον — ἐν θεοῖσι τὴν δ. δώσειν. 460. ὑπὲρ τούτων ἐγώ. δράσαντι δ' αἰσχρὰ δεινὰ τἀπιτίμια δαίμων ἔδωκεν ὁ θεός. Hec. 1087. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην. E. E. 676. ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δ. δίκην. Prm. 9. τιμωρεῖσθαι. εἰ μὴ δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας. S. E. 248. ποινὰς δοῦ' ἀντιπάλους. I. T. 446. ἂν ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην. S. E. 538. ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δ.; S. Tr. 410. ξένοισι δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. Ae. S. 704. μὴ δίκην δώσουσιν. Hec. 803.

εἴ μοι τὸ Νεχόρειον εὔγλωσσον μέλι δοίη θεός. E. fr. X. δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν. Or. 1276. ξύμβασιν τέκνοις. Ph. 85. δειλίᾳ (με) δίδωσι. 1001. φόβῳ. ἀμελίᾳ δὸς αὐτά. I. A. 850. p. ἀμέλει.

c. λόγος et *affinibus*. Ἄργει εὐκλεᾶ δ. λόγον. Ph. 1257. εὔκλειαν κ. φήμην καταλείψαι τῆς πατρίδος. ἔδωκε κῦδος μάχης. Prs. 450. δόξαν, κράτος. μείζω τῆς ἐμῆς σωτηρίας εἴληφας ἢ δέδωκας. M. 535. εἰς ὄχλον δ. λόγον. H. 986. δημηγορεῖν. δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους. Tr. 907. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λ. διδοῦς. S. E. 30. συντιθεὶς ὁ πᾶς λόγος. Tr. 909. ὃ γ. ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. E. S. 570. ὁσία δίδωμ' ἔπος τόδε. I. T. 1161. καθαρὰ ὖσα. τεκμήριον δοὺς μύθων ἐμῶν. Prm. 826. διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι. I. A. 341. φίλα δ. προσφθέγματα. Tr. 1184. διδοῦσα πρός σέ μοι παῤῥησίαν. E. E. 1056. ἄγγελον γλῶσσαν λόγων δοὺς. E. S. 204. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν. B. 714. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. Spt. 245. εἰ παράσχοις τέλος τῇ αἰτήσει, ἀβαρές σοί ἐστιν. ἤτοι, ἐμοὶ ζητοῦντί σοι τὸ σιωπᾷν παράσχοις τέλος κ. ποιήσῃς τὸ ἐμὸν θέλημα κ. τ. λ. τιμὰς μεγίστας δώσω. H. 1425. ἀοιδὰς δόντες ὑγέροις βροτῶν. Tr. 1245. ἐπίλυσιν φόβων δίδω. Spt. 124. πημάτων δοίης λύσιν. An. 901. μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους κρείσσω δίδωσι. E. S. 420. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδως κρεῖσσον. 409. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἔπαινον. 858. Αἰνόπαριν καταρᾷ διδοῦσ'. Hec. 946. ἀρὰς παισὶ δοὺς. Ph. 1605.

c. ὅρκος. ὅρκια δῶμεν τῷδ' ἀνδρὶ. E. S. 1231. ὅρκον δότω μοι. I. T. 735. ὁρκίοις δοὺς θεοὺς. Ph. 484. ὃ δ. θέλοι (ὅρκον). Eu. 423. jusjurandum praestare.

τοῦτο δὸς τῇ τύχῃ. I. T. 501. tribue. χρόνῳ αὐτὰ δώσομεν. E. E. 597. p. παραδώσομεν. τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον. E. fr. LXVII. ἔρον. H. 449. χρόνῳ δόντες ταῦτα. I. 575. p. ἐῶντες. πολλὴν ἐλπίδα. E. Inus XII. τοῖς θηρίοις ἔδωχ' ἑκάστῳ μίαν φύσιν. E. fr. B. 14. μετάστασιν δίδω. S. A. 718. ὀχλὶ τῷ πλήθει διδοὺς τὸ πλεῖστον. E. S. 407. σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς. 884. i. e. σκληρὸν βίον διάγων. ἄθλα κοττάβων διδοὺς. E. Oenei fr. VIII. ὃ διδόντες ἀμπροὰς. An. 1138. ὀρῶσιν οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα. E. Peliad. VII. λίαν διδοῦσα μεταβολὰς. I. T. 722. ἐκ οἶσθα παῖδά μοί τινα διδοὺς. S. Ph. 1143. πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης. Hel. 931. ἐκ εἴ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ. Hec. 579. θανάτου δῶρον ἐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων. Ph. 1021. Δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων. Tr. 535. σωτηρίαν. I. A. 1474. αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου. Prm. 779. τὰς ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἐξ' ἀναγκαῖον φέρειν. S. Ph. 1317.

γυναικὶ δ. χαλινοὺς. E. Cress. XI. χείλεσιν διδοὺς ὀδόντας. B. 621. p. δάκνων χείλη. δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ὥσπερ ἐξαιτούμεθα. S. C. 656.

Δός c. *Infinit.* et δότε. δ. νῦν τόδε τεῦχος εἰς χεῖρας λαβεῖν. S. E. 1119. δ. ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι. Aj. 483. δ. μοι προεξειπεῖν αὐτόν, ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν. 538. πατέρα μοι δ. εἰσιδεῖν. Ph. 618. εὖ δ. ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς. Ch. 802. ἀναβλέψαι. Herm. ἀνέδην. δ. μοι κτανεῖν ἀδελφὸν. Ph. 1376. δ. μοι χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων. M. 1402. λῦσαι πρύμνας — δ. ἡμῖν. Hec. 539. τοὺς νεκροὺς θάψαι δ. ἡμῖν. E. S. 559. δ. μοι δεξιᾶς τῆς σῆς θιγεῖν. I. A. 471. Ἀγαμέμνονά τε λόγχαις Ἑλλάδι κλεινότατον δ. ἀμφὶ κάρα δ' ἐὸν κλέος ἀμφιθεῖναι. I. A. 1530. δ. γενέσθαι πλὴν νεῶν ἀπήμονα. 1575. δ. με τίσασθαι μόρον πατρὸς. Ch. 16. αὐτῇ τέ μοι δ., σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. 138. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βασάσαι δότε. S. C. 1105. δότ' εὐτυχῆσαι τῷδε. Or. 1243.

Aliae formae c. *Infin.* αὐτῷ ταῦτά σοι δίδωμ' ἔχειν. Hec. 1276. δίδωσι βακόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος. Ph. 25. θὸ' ἂν τὸν αὐτὸ παῖδά τις δοίη κτανεῖν. 973. θυγατρὶ δώσω κτανεῖν. An. 443. Rh. 598. Tr. 874. 878. 902. δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα. I. A. 68. ὃς γ' ἡλίῳ τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας. S. Ph. 664. ἐμὲ θησὶ δώσουσιν δάσασθαι. Tr. 450. χέρνα δῶκ' ἔχειν οἴνου τέρψιν. B. 422. ὃν (οἶνον) πιεῖν ἔδωκά σοι. Cy. 518. ἢ σ' εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν. Hel. 630. ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν. I. 1285. κοινῇ δ. τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν. E. E. 232. ἴσον σεαυτὸν εὐσεβεῖν πᾶσι δίδου. Erechth. II. ὃν ἐμοὶ πατὴρ δίδωσι τρέφειν. Hec. 1134. τρέφειν σ' ὀ βροτείαν ἐσχάραν δίδωσιν. Rh. 929. Ὀρέσην Στροφίῳ ἔδωκε τρέφειν. E. E. 18. ὅτι πῃ δοῦναι νοεῖς; S. Ph. 1233. δίδωσ' ἑκὼν κτείνειν ἑαυτόν. 1341. πιεῖν διδοὺς. S. fr. XLIV. οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμῷ παθεῖν. S. Ph. 316. τὰς γάμους δίδωσι τὸς πρώτους ἔχειν. Erechth. II. 15. ᾧ θεοὶ διδοῦσι μὴ φῦναι τέκνα. E. Melan. XII. διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ. E. fr. CXXXIV. δοὺς τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδος. Ph. 480. ἐμοὶ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον. Tr. 80. εἰπεῖν τι δώσεις; S. A. 315. ἐπιτρέψεις κ. ἐμοὶ εἰπεῖν; ἢ ἀπέλθω; τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἀνδρὸ' ἰδεῖν δοίη. S. C. 1101. διδοὺς ἐμοὶ λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ. 1288. δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι. 641.

venetis dare. ὡς δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδε. Tr. 464.

p. προδιδόναι. πολεμίοις δώσω πόλιν. Ph. 741.

p. ἐκδοῦναι, elocare. ξένοις ἔδωκας κόρας. E. S. 135. sc. εἰς γάμον. τὴν παῖδα. S. Tr. 360.

Διδυμάνορος. δ. κἀκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα τέλεια τάδε πάθη. Spt. 834. δύο ἀνδρῶν ἔχει.

Διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος. Hel. 207. p. *δίδυμον.*

Δίδυμος, η et ον. διπλῆς, διπλάσιος, δισσός. *ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς ἐκ μιᾶς συλλήψεως.* Z. *δ - ας ἀλός.* S. A. 966. *ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν (ἐκτῶν) τὴν θάλασσαν, ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς κ. ἐνῶσθαι, ἢ διότι αἱ πέτραι δύο κ. ἡ θάλασσα διδύμη ἐξί. μάζοισιν.* Ph. 1524. *τέκεα.* 1295. Hel. 222. *δ. προςώπων φῶς.* I. 188. *λέοντες δύω δ.* Or. 1401. *θῆρες.* Ph. 1304. *δ - ας πόντου πέτρας.* M. 433. *ἅρπυιαι.* E. Pirith. III. *θανάτους δ - αιν χειροῖν.* S. E. 206. *ἓς αἱ διπλαῖ χεῖρες εἰργάσαντο.* *δ δ - ύμα τέκνων ἄρισα.* S. C. 1693. *ποταμῶν.* Ph. 832. cf. *διπόταμος.* et *πόλις ἱερῶν ποταμῶν. δεσμοῖς.* I. T. 456. *δ - ον ἂν ἤβαν ἔφερον.* H. f. 657. p. *εἶχον. πένθος.* H. 1346. *ἀμφὶ λέκτρων δ.* An. 124. 465. *δ. τόξα χαρίτων.* I. A. 548. *δ. μέμονα φρήν.* I. T. 658. *δ - α πραπίδων γνώμα.* An. 481. *δ. ἑλᾶσ' Ἐρινύν.* S. E. 1080. *Δίγισθον κ. Κλυταιμνήστραν. δ. κ. τριπλᾶ.* sc. *πήματα.* Prs. 1028. *δ. κἀκ' ἐτέλεσεν.* Spt. 767. *δ. κ. τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.* Ch. 793. *δυνήσῃ κ. τριπλασίονα ποινὴν εἰςπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιῆσαι.*

Διειδέναι. *ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν δ.* H. 518. *ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι δ.* S. C. 295.

Διειπεῖν. *διηγεῖσθαι.* H. vox rarior. *τό γ' αἴνιγμ' ἀχὶ τῷ πίοντος ἦν ἀνδρὸς δ.* S. T. 394. *τρόπον ἂν πόνων ἐκ ἂν δ - οιμι.* S. Tr. 22. *δν λοξίας δ - ε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.* S. T. 394.

Διείργειν. *ταύτας δ - ει ἄλλη μία.* E. Thes. V. 6.

Διεκπεραίνειν. *τελευτᾷν. πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος δ - ρανθῇ.* S. Tyndar.

Διεκπερᾷν. *διεξέρχεσθαι, διεξιέναι. τὸν βίον χρὴ ὡς ῥᾷστα δ.* E. S. 954. *ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν δ.* E. Hypsip. IV. 8.

Διελαύνειν. *πέραν διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους.* E. S. 676. *ἥδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλευθεροῦσθαι.* Her. 788.

Διεμπολᾶν. *Δ - εῖν.* *διαπιπράσκειν, ἀποδιδόναι, ἀπεμπολᾶν. τάσδε δ - ήσομεν.* B. 512. *δ - ώμεθα θεῶν πατρῴων τῶν τε φυσάντων ἄπο.* S. Ter. VII. *τί με κατὰ σκότον δ - ᾶ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;* S. Ph. 579.

Διεξέρχεσθαι. *διεκπερᾶν, προςέρχεσθαι, διεξιέναι. πάντας διεξέλθων φίλους.* Al. 15. *ὅπῃ μοίρας δ - εται.* E. Andromed. VIII. *μὴ διεξελθὼν λόγῳ.* Tr. 1168. *ὅσας πονήσας κ. διεξελθὼν πόνους.* S. Ph. 1419. p. *διεξιών, τελευτήσας.*

Διεξιέναι. cf. *Διεξέρχεσθαι. ἔργοις ἂν εἴδες τὰς κακὸς δ - ιών.* H. 1024. p. *ἐξετάζων.*

Διέξοδος. *τρεῖς φαεννὰς ἡλίου δ - ους.* An. 1087. *λήθουσι πάνεμον δ - ον θήλειαν ὄρνιν.* S. Oenom. V.

Διέπειν. *διοικεῖν, διακοσμεῖν, ἐφορᾶν, διαπράττεσθαι.* et Eust. in Od. M. *Δ - ειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν κ. Διόπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. ἔπέσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους πυργοδαΐκτους δ.* Prs. 105.

Διέπεσθαι. *ἕπεσθαι, καταχαρίζεσθαι. οἷς ἐεὶ θ - μα.* E. E. 146.

Διεργάζεσθαι. *διατελεῖν, — φθείρειν, φονεύειν, ἀπολλύναι. φόνον παιδὸν διεργ - ασθε.* Tr. 1160. *σὸς φίλους δ - άσει;* H. 613. p. *ἀπολεῖς. δ - σαί μ' ἄγων.* Hec. 369. *ἐν ᾧ δ - σθεῖτ' ἄν.* Her. 175. *μὴ σέ τ' αὐτὸν κ. πόλιν δ - άσῃ.* S. C. 1417.

Διερεύδεσθαι. *ἐκπνεῖσθαι. σκολιῷ σάπωνι χερὸς δ - ομένα.* Hec. 66. *σκήπτρῳ δ.* Tr. 150.

Διερέσσειν. *διασείειν, ἐλαύνειν, κινεῖν. φλογέας δαλοῖσι χέρας δ.* Tr. 1258.

Διερός. *ὑγρός. τὸ δ - όν. Δ - ῇ κελεύθῳ. δ - ῇ. κυρίως ἡ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ.* in Apoll. Arg. I. 184. *τὸ δ - ὸν πέδῳ κεχυμένον οἴχεται.* Eu. 258. *πᾶν δ - ὸν ἐκκεχυμένον εἰς τὴν γῆν δυςαγκόμιςον. Δ - όν. τὸ βρέξαν τὴν γῆν.* cf. *Δ - ῷ ποδί.*

Διέρπειν. *διέρχεσθαι, διαπορεύεσθαι. πῦρ δ.* S. A. 265. v. *Μύδρος. χρόνος δ - ων πάντ' ἐληθεύειν φιλεῖ.* E. Hippol. fr. XV. M.

Διέρχεσθαι. *διήκειν, διϊέναι, — διατελεῖν, — διηγεῖσθαι. διελθὼν — μονῆς.* H. f. 957. p. *θαλάμους. ἧς (αἶας) δ' Ἄλγος ἔρχεται.* Ae. S. 257. *κἄνπερ διέλθῃ λαιμόν.* I. 1037. *ςέγας.* M. 1163. *ἀπήρατον λειμῶνα.* H. 77. *πύλας.* E. S. 753. *ἠλίου μυρίους μόγις διελθὼν.* Hel. 659. *δέκα δ - θέσης ἔτη.* 113. *διῆλθον ἐπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.* 782. *δρόμων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε.* H. f. 426. *δ - εται* sc. *κακόν.* S. Ph. 743. *ἃ κλῃδὼν — μηδ' Ἑλλάδος γῆς διῆλθέ πω.* 256. *ὀξεῖα σε βάξις δ - ᾖ Ἀ. πάντας.* Aj. 999. *μυρίων πόνων δ - θον ἀγῶνας.* H. f. 1276. *ἴσως πονήσας κ. διεξελθὼν πόνους.* S. Ph. 1419. p. *ἐξαντλήσας. ἢ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.* E. fr. XL. 4. sc. *τὸν βίον. ταύτης ὁ δεινὸς ἵμερος Ἡρακλῆ διῆλθε.* S. Tr. 477. *κἀμὲ διῆλθέ τι.* E. S. 288. p. *κινεῖ, ταράσσει. ἐφ' ὅσον δ - εται* sc. *ἡ Ἀφροδίτη.* E. Oedip. XVII. *πολλάκις μοι πραπίδων διῆλθε φροντίς.* E. fr. CLXXXVII. *γλώσσης κρυφαῖον ὀδὲν ἐ δ - εται.* S. fr. XVIII.

διέλθοι τοῦτο. Ph. 1023. p. *διατελοῖ. ἐκ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας.* S. Tr. 717.

ἐπίφθονος λόγος δ - θεῖν. M. 530. *εἰπεῖν. διῆλθε χἄτερον λόγον τινά.* I. T. 672. *τοιόνδε χρησμὸν ἐμοὶ δ. Τιτανὶς Θέμις.* Prm. 874.

Δίεσθαι. *σεύεσθαι, διώκειν, τρέχειν, πορεύεσθαι. μετά με δρόμοισι διόμενοι.* Ae. S. 821. *δ - αι κρατερὸν ὄνθ'.* Eu. 351. *ἄτιμ' ἄτεια δ. λάχη.* 379. *μετερχόμεναι λάχη, ὑπὲρ ἃ τιμώμεθα ὑπὸ θεῶν.*

Διευνάζειν. et *- ᾶν.* *κατακοιμᾶν, κατευνάζειν. διά τ' εὐνᾶσαι τὸν ἐμὸν βίον.* H. 1377.

Διέχειν. *διῆσαι. ἃ διέσχον ἡμέραι τρεῖς.* S. T. 717.

Δίζημι. *ζητῶ, ἐπιθυμῶ. φυγάδε δίζηται λαβεῖν.* Ae. S. 823.

Διήκειν. *διέρχεσθαι. πολὺ τὸ σὸν ὄνομα δ - ει πάντας.* S. C. 306. *πόλιν δ. θοὰ βάξις.* Ag. 484. *δ. πόλιν ςόνος.* Spt. 882. *ταχεῖα διῆξε φήμη.* I. A. 426. corr. *διῆξε. Matth. ταχεῖα φήμη* rectius dicitur *διήσσειν*, nec aorist. *ἧξα* ab *ἥκω* exemplum apud veteres reperi. *λαμπρὸς ἡλίου κύκλος μέσον πόρον δ - ε.* Prs. 503. *ποταμόν.*

Διηλιφὲς γένειον. S. Synd. III. p. *χρισθέν.*

Διηνεκῶς. *Δ - έως. δι' ὅλου, διαπαντὸς, δι' ὅλου ἀπ' ἀρχῆς κ. ἕως τέλους.* Ad Od. *Η.* 241. *νῦν ταχέως, ἢ τὸ σύμπαν.* Id. *λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι δ. θέλοιμ' ἄν.* Ag. 326.

Διήνεμος, ον. *πάτραν.* S. Tr. 327. *ἔρημον, ὑψηλὴν, ἣν Ὅμηρος ἠνεμόεσσάν φησιν.* Il. B. 730.

Διήρης. *Διῆρες.* *Ἀττικῶς, ὑπερῷον ποιόν. Moer. Δ. μελάθρων ἐς δ - ες ἔσχατον.* Ph. 90. *ὑπερῷον, τὸ δίςεγον, ὡς μόνον Μονῆρες, δύο διῆρες. ἀπὸ τοῦ Δὶς κ. δύο, ὅσης τῆς ὀροφῆς. Καταχρηςικώτερον δὲ, κἂν ὄροφον ᾖ, κἂν πολύςεγον, ἔτως λέγεται· οἱ δὲ διῆρες κ. διηρὸν κ. ὑπαιθρον.* S. et Z. *ὁ ὑπερῷος οἶκος, ὁ δίςεγος.*

Δίθηκτος, ον. ἀμφήκης, ἀμφίξομος. δ-ον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Prm. 863. δίξομον.

Δίθρονος, ον. δ-ε κ. δισκήπτρε τιμῆς. Ag. 44. δ. κράτος. 109.

Διθύραμβος. ὁ Διόνυσος. ἐπίθετόν ἐςι τȣ̃ Διονύσȣ, ὅτι ἐν διθύρῳ ἄντρῳ τῆς Νύσσης ἐτράφη. κ. ὁμωνύμως τῷ θεῷ ὁ εἰς αὐτὸν ὕμνος. ἢ ἀπὸ τȣ̃ δύο θύρας βαίνειν τήν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς Σεμέλης, κ. τὸν μηρὸν τȣ̃ Διός, ἀπὸ τȣ̃ δεύτερον τετέχθαι· ἵν' ἢ ὁ δὶς θύραζε βεβηκώς. Πίνδαρος δέ φησι Λυθίραμβον, κ. γὰρ Ζεὺς, τικτομένȣ αὐτȣ̃, ἐπεβόα, Λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα — ἵν' ἢ Λυθίραμμος κ. διθύραμβος κατὰ τροπὴν κ. πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δέ φησι, τὰ Πατρωνύμικα μὴ συντίθεσθαι. E. M. B. 526. ὁ δ. χορὸς ἦν πρὸς τὸν Διόνυσον. ἐγένετο δὲ διθ. ἀπὸ τȣ̃ Διονύσȣ, τȣ̃ ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθόντος, ἔκ τε τῆς μητρῴας αὐτȣ̃ γαςρὸς κ. τȣ̃ μηρȣ̃ τȣ̃ Διός. Ad Pind. Ol. XIII. μιξοβόαν πρέπει δ-ον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ. Ae. fr. 409.

Διϊαύειν. καθεύδειν, ὑπνȣ̃ν, νυςάζειν, τὸν εὖ διϊαύοντα. H. f. 1049.

Διϊέναι a διΐημι. διωθεῖν. ξίφος λαιμῶν διῆκε. Ph. 1099. ςέρνα Π. βίᾳ διῆκε λόγχην. 1407. ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει. E. Phaëth. VII. 3.

ὅςτις ξυμφορὰς τȣ̃ σȣ̃ διῆκας ςόματος. S. C. 963. p. ὠνείδισας, ἐδέννασας.

Διϊπετής. v. Διοπετής. ἐξ ὀρανȣ̃ πεσών. Δ-έος. ὑπὸ τȣ̃ Διὸς πληρȣμένȣ. et ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τȣ̃ Διὸς πληρȣμένων χειμάῤῥων. ἐπὶ δὲ τȣ̃ Νείλȣ, διαυγȣ̃ς, διαφανȣ̃ς ἢ διαπεπεταςμένȣ. H. et Δ-ῆς (ὁ γόνος) ἀντὶ τȣ̃ διαυγὴς κ. καθαρός. ὡς κ. Εὐριπ. ἐν Φοίνικι λέγων. Δμῶσιν ὡς καυτήρια ἐς πῦρ ἔδει κ. (ταῦτα) δὴ δ-ῆ θεῖναι. vulgo κτεῖναι. Erotiani Lexic. Hippocrat. Valck. Diatr. p. 284. δ-ῆ νεῶν ςαθμὰ. Rh. 43. p. τὰ ἐν ὑπαιθρίῳ, sub dio. λαμπρότερος κ. διϊπετέςερος. B. 1266. αἰθήρ.

Διΐπτασθαι. πέτασθαι. ἓȣ βέλος διέπτατο. E. S. 860. τὸ αὐτȣ̃ σπȣδάσας δ. H. f. 507.

Διϊςάναι. διαχωρίζεσθαι, διέχειν. γραμμαὶ εἰσιν ἐκ διεςώτων δύο. E. Thes. V. 11. τὸ νερτέρων εὔνȣν διαςὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον. S. C. 1661. sc. ἐξέπραξεν αὐτόν· ὃ ἐςι χάσμα αὐτῷ εὔνȣν ἐγένετο.

Διϊςέον. a διϊδεῖν. εἰς τάχος δ. H. 491. διαγνωςέον, πειρατέον τῆς γνώμης τȣ̃ Ἱππολύτȣ.

Δικάζειν. διακρίνειν, καταδικάζειν. cf. Συνδικάζ. ἀπόφονον δτ' ἐδ-σε φόνον. Or. 164. φόνον δ-ζων. 579. ἕνεκα φόνȣ κρινόμενος. ἓȣ σὲ τἀμὰ χρὴ δ. Hel. 1653. Ζῆνα θνητοῖς δ. E. Melan. III. 4. κἀκεῖ δ-ζει τἀμπλακήμαθ' — Ζεὺς ἄλλος ὑςάτας δίκας. Ae. S. 233. δ-εις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ. Ag. 1413. δ. (ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος) τὸν ἄγαμον γάμον p. καταδικάζει. S. T. 1214. ἔτοι δ. ταῦτα μαρτυρῶν ὕπο Ἄρης. Ae. S. 935. (947.) δίδαξον τȣ̀ς δ-ζοντας τάδε. Eu. 591.

Δίκαιος. justus, εὐσεβής, c. εἰς. — ἀληθής. — δίκαιός εἰμι c. Infin. p. ἄξιος vel πρέπει, χρή. — loco Adverb. Θέμις, τὸ ἔννομον. ὅσιον, τὸ δίκαιον. ὅμως ἀμφότερα ἐπὶ θεȣ̃. δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπȣ. Ad S. E. 432. et Hec. 788. Aliquoties δ-ος cum foemin. conjunctum, ut c. εὐσέβεια, ὁδός, posterius in dubium vocatur Elmsl. ἀμοιβή. Alciphron. a Porson. laudatur. — c. Subst. g. m. ὅπȣ δ. κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις. S. Ph. 1050. ἄνδρα. S. T. 614. S. C. 807. ἀνδρῶν δ-ων παρȣσία. E. Thes. VIII. εἷς δ. μυρίων ἐκ ἐνδίκων κρατεῖ. E. Palam. IX. δ. ἐκ ἔφυς. H. f. 347. ὁ δ. ἄγγελος. S. Tr. 348. δ-ον εἶναί μ' ὁ νόμος παρεῖχε τῷ θεῷ. I. 643. ὁ δ-ον εὖ δράσεις ξένον. Hec. 1235. τοῖς δ. ἐνδικος. E. Syl. I. εἶναι δ. κἀ δοκεῖν εἶναι θέλει. E. fr. 28. 8. δαίμων. S. C. 1567. δαίμονας. E. S. 610. συννυμφοκόμον. I. A. 48. σὺ (ἔρως) κ. δ-ων ἀδίκȣς φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ. S. A. 791. δ. λόγον λέγειν. I. A. 1196. ἀπὸ παντὸς λόγȣ δ. S. C. 762. τῷ ὁ δ. συγγόνῳ δώσεις δίκην. Hel. 927. μιμȣ̃ τρόπȣς πατρὸς δ. 947. ὁ δ' ὁ δ. δυςγενὴς εἶναι δοκεῖ. E. Dict. X. δόλῳ τῷ μὴ δ. S. C. 1027. ὁ δ. εἰ εἰς τὴν ἀπȣ̃σαν. I. 384. εὐναὶ δ-ων ὑμεναίων. E. S. 1026. δ-οί ἐσμεν οἰκȣ̃ντες πόλιν. Her. 143. τοῖς δ. ἐχὶ θυμȣ̃σθαι χρεών. B. 672. τȣ̀ς μὴ δ. πεφυκότας. H. 942. φαίνει δ. S. C. 938. 662. ξρατηλάτην δ. ὄντα. E. Temen. X. δ. ἐπάγων κανόνας. E. Beller. VI. δ. τȣ̃δε τȣ̃ φόνȣ ῥαφεὺς. Ag. 1604. ὁ δ. ἐνέξεται λόγοις. Ae. S. 166. ἐκ εὐαπολόγητος ἔςαι. τοῖς γ. δ. ἀντέχειν ὁ ῥᾴδιον. S. Aload. I. Αἴαντος δ. γόνος. E. fr. CXC. p. ἀληθής. παραςάτην. S. A. 671. ἐς τήνδε μὴ δ. ὦν. S. Tr. 411. πῶς μὴ δ.; 412. δ-οι ἐκφανȣ́μεθα. S. Ph. 82.

gen. f. γνώμην. H. 427. et σχȣ̃σα. S. E. 551. φωνὴν. H. 929. ἀληθῆ. opp. τήνδ' ὅπως ἐτύγχανεν. φρένα. 1299. ψυχῆς. E. Dict. I, 4. δ-ος εὐσέβεια κ. προμηθία. I. T. 1202. ἔχεις ὁδόν τινα δ-ον. Her. 902. cff. κοινὸς κλαγγὰ. S. Tr. 208. δρόσοι τιθέντες. Ag. 570. Ἕλληνα φάτιν et πατρίδος Ἕλληνος. Ag. 1255. ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγὼς. I. T. 495. Ἕλληνα πόλιν. I. A. 65. ςολὴν Ἕλληνα. Her. 131. δ. χάριν παρασχεῖν. S. C. 1497. κλύοντες δ. λιτὰς. Spt. 612. ὁ γ. ἔσθ' ὅπως δ. σπȣδῆς μȣ̃μος ἄψεταί ποτε. S. Thyest. III. δ. γλȣ̃σσ' ἔχει κράτος μέγα. S. Aload. III. ἀπάτης δ. ἐκ ἀποςατεῖ θεός. Ae. fr. 278. ὀργὰς. H. f. 276. σὺν δίκῃ χρησθεὶς δ. κ. νόμῳ. S. A. 24.

g. n. Sing. Adj. pro Subst. et Adverb. ξὺν τῷ δ. τὸν σὸν ὁ ταρβῶ φόβον. S. Ph. 1251. τȣ̃ δ. τόνδ' ἀμιλλȣ̃μαι λόγον. Hec. 271. τȣ̃ δ. ἕνεκα. 853. ὅςτις τὸ δ. ἐκ ἐσκέψατο. Or. 494. τὸ δ. ὦδ' ἔχει. 795. Δίκα, δ-α φερομένα χεροῖν κράτη. S. E. 476. παρέχȣσα δύναμιν, ὡς χειρȣ́σασθαι τȣ̀ς ἐχθρȣ̀ς. τὸ δ. τȣ̃ πατρὸς διαφθερεῖς. Hel. 926. τῷ σῷ δ. ἐπισπέσθαι με δεῖ. S. E. 1037. τῷ νομιζομένῳ ὑπὸ σȣ̃. δ. εἰπεῖν. S. Ph. 1140. τὸ ἀληθές. παρ' ἑαυτῷ τὸ δ. ἔχων Ζεὺς. Prm. 186. πάντα δικαίως οἰόμενος ποιεῖν, αὐτὸς ἑαυτῷ ἀρέσκων, κ. δ-ον νομίζων εἶναι, ὅπερ ἂν βȣ́ληται πράττειν. τὸ αὐτῷ δόξαν δ-ον ἡγεῖται, κἂν ἀδικώτατον ᾖ. τȣ̃μὸν δ. ἐμὲ λέγειν χρεών. I. A. 810. ἐμὲ δ. ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι. 1188. ἔκȣν δ. ἐμὲ χάριν τίθεσθαι. I. T. 601. τὸ δ. δυςυχεῖς καλοίμεθ' ἂν. 500. πῶς δ. τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ. Her. 255. ὡς εὖ κακὸν δ. εἰςεπράξατο. I. T. 559. ὡς δ. ἢ ξένοις ἱκέταις ἀρήγειν. Her. 417. κάλλιςά τοι δ. 589. τἀντεταλμένʼ ὁ δ. ἐκπονεῖν. Ph. 1642. ὁ κρύπτειν δ. σὰς δυςπραξίας. H. 915. ἐν τῷ δ. ἐλπίδες σωτηρίας. Hel. 1037. πῶς δ. ἀνομίαν ὀφλισκάνειν. I. 442. τὸ μὴ δ. τῆς δίκης ἡσσȣ́μενον ἐξεȣ̃ρεν ὁ θεός. 1117. ὁ δ. ζῆν σε. Or. 1600. ἐκεῖ ἀνθρώπȣς κακῶς λέγειν δ. I. 450. εἰ τὸ δ. θεοῖς

εἴτ' ἀρέσκει. H. f. 813. τὸ δ., οὐχ' ἧ 'γὼ λέγω, ἀλλ' ἧ σὺ κρίνεις. S. E. 338. τὸ δ. οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. 466. εἰ δ. τὸς ἐλευθέρους φρενῶν γνώμαισι δάλαις. S. Tr. 52. ξὺν τῷ δ. γ. μεθ' ἕξεσι φρονεῖν. Aj. 1125. ἄνδρα δ' ὁ δ., βλάπτειν τὸν ἐσθλὸν. 1344. μηδὲν δ. εἰς τέλος μέλλει ποιεῖν. S. Ph. 409. κ. πῶς δ. πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; 1247. τούτοις ὅτε συγγνώμην ἔχειν, δ-ὸν ἐςιν. 1320. μηδὲν τὸ μὴ δ. S. A. 728. οἷσιν — τὸ δ. φίλον. E. E. 1351. τὸ δ. ἰσχύει μέγα. E. Dict. II. ςυγεῖν δ. E. E. 1017. ἐμὲ ἄρ' ὁ μοχθεῖν. E. Archel. XII. ἥτις τὸ δ. ὁ σιγήσεται. E. Inus. X. ὀδὲν φρονεῖ δ. E. Ixion. II. ὀδὲν δ. ἐςιν ἐν τῷ νῦν γένει. E. Tenn. 2. τὸ δ. σύμμαχον ἔςαι. E. fr. XCVI. ὁ γ. δ., ὅτε τὸς κακὸς μάτην χρηςὸς νομίζειν, ὅτε τὸς χρηςὸς κακὸς. S. T. 609.

g. n. Plur. ζῶμεν ἄδικα κ. δ-α ὡρισμένοι. Hec. 801. κακοσυνθέτως εἶπεν· ἔδει γ. ὅτως εἰπεῖν. κ. τὰ δ. ὁρισθέντες παρὰ τῷ θεῷ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως βιῶμεν. τὰ δ. κ. τὰ χρής' ἀποςέλλεσ' ἀεὶ. S. Ph. 450. p. τὸς δικαίως. δ. πράξας. Or. 1229. δ. ἡγούμενοι. Ph. 1245. I. T. 587. ὁ δ. δρᾷν. M. 578. μισῶν τὰ μὴ δ. An. 668. ὁ τῶν δ. κριτὴς. 1163. χρῆν γ. ἔτε σώματα ἄδικα δ-οις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι. E. S. 224. p. ἀδίκως. δ. ἔχων. 437. εἰπεῖν. 859. δ. ἔλεξας. E. E. 1051. S. T. 280. δρᾷν τε κ. λέγειν. Her. 139. δ. γὰρ. S. Tr. 409. ἀληθῆ. δ. δ' ὀμμάτων παρουσία. Ch. 666. δίκαιοι. δ-ων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν. Ag. 812. est ποινὴ δικαία. ὅςτις δ. ἀσκῶσαν εἰςελθὼν πόλιν. S. C. 913. ἦν δ. δρῶ, δ. πείσομαι. Her. 425. δ. ἦδ' ἔχει. E. E. 1244. εἰ δ. ἐκεῖνα. 1096. ἐννέπειν τάδε δ. (δίκα). S. E. 1255. κεῖνον γ. ὁ δ-ά σε χωρεῖν. S. Tr. 495. ὧν δ. τυγχάνειν. 1116. δ. προςχρήζουσιν. S. C. 1202. δ. γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν. Aj. 1126. εἰ δ., τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε. S. Ph. 1246. ἔτε γ. τὰ νῦν δ. πράσσεις, ἢθ' ἃ πρόσθεν εἰργάσαι. S. C. 825. ὁ δ. δρᾷς. 831. πῶς δ.; 832. κεἰ δ. ὅμως λέγω. 957. τῶδε χρὴ κλύειν κ. σμικρὰ, κ. δ. καὶ τἀναντία. S. A. 667. ὁ γ. δ. σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ. 743. σὺ δ' αὐτὸς τὰ μὲν δ. ἐπαίνει. S. Αἰθ. I. p. τὸς δ. ὁ γ. δ-ον, ἄνδρα γενναῖον φρένας τέρπειν, ὅπω μὴ κ. δ-α τέρψεται. S. Phaedr. II. ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν δ. κ. τὰ σώφρονα λάγδην πατεῖται. III. τὰ δ. μὴ εἰδέναι. Hel. 929. εἰ δ. αἰτώμεθα. E. E. 675. συμμικτὰ μὴ δ. καὶ δ. ὁμῶ. E. Inus. fr. IV. 3. δ. ἀντειπεῖν ἔχων. E. Teleph. XVI. τὰ μὴ δ. ὡς ἀπανταχῶ κακὸν. E. fr. XVII. σιωπᾷν τὰ δ. ὁ χρὴ. XXII.

Adverb. δίκαια. δ. μὲν, καλῶς δ' ὅ. Or. 194. corr. δίκα. δ. ὡς φήσεις σὺ. Al. 303. δ. γὰρ. I. A. 1355.

δίκαιός εἰμι p. ἄξιός εἰμι. cum *Infinit.* saepius, *interdum* c. *temp. finito.* δίκαιον et δίκαια. πρέπει, χρή, aequum, par est, decet. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δ-ός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. S. A. 400. δ. εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε. E. S. 186. ὁ γ. ἐμᾷ γ' ἀρετᾷ δ. εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων. Her. 776. δ. ἄρχειν τῆς γ. ἐμῆς ὅδε χθονὸς. I. 574. κόσμος ὅτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δ. Eu. 55. δ-οί ἐσμεν οἰκοῦντες πόλιν αὐτοὶ καθ' αὐτῶν κυρίως κραίνειν δίκας. Her. 143. δ-α, τὸς τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα. H. f. 583. ὀκῶν δ-ον τοῖς γ' ἐπωφελεῖν. An. 678. σὲ ὁ δ. κατθανεῖν ἄνευ πάλω. Her. 547. τὰς ὁσίας μᾶλλον, ἢ τὰς ἁρπαγὰς δ-ον. E. Erechth. IX. ὥσπερ δ. πρὸς φίλους οἴγειν ςόμα. Prm. 611. πρέπει λαλεῖν.

Adverb. δικαίως. εἴτ' ὢν δ-ως εἴτε μὴ. S. E. 560. εἴπερ δ. ἐς' ἐμὸς τὰ πατρόθεν. Aj. 547. τόνδε δ' — εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δ. 1110. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὐταῖς δ. εἰσὶν ἄλγιςαι φέρειν. S. T. 675. ὅτοι ποτ' — τόν γε Λαΐου φόνον φανεῖ δ. ὀρθὸν. 853. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δ. 889. ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν — ὄλβος δ. 1283. πᾶς σε Κ. λεὼς καλεῖ δ. S. C. 742. πῶς ἂν δ. τῶτ' ὀνειδίζοις ἐμοὶ. 971. τὰ λοιπά μου μέλω δ. 1138. ὀδ' ἂν δ. ἐς κακὸν πέσοιμί τι. S. A. 240. ὀδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δ. εἶχον. 292. ἔγωγε τῷδε τῷ Ῥαδαμ. πλείω πέποιθα κ. δικαιότερον λέγω. Cy. 273. δ. κρίνω. Hec. 1131. 1254. ἀπελαθεὶς. Ph. 372. ὁ δ. κυσὶν δοθήσεται. 1644. ςυγῶ δ. Al. 775. ὁ δ. τῆς θεῶ τὴν πρόςπολον κραίνεις. I. T. 798. ὁ δ. θανούμεθα. Tr. 904. ὁ δ. τᾷδ' ἐπάγοντα ςρατὸν. Her. 773. δ. δράσειεν ἄν τι πῆμα. I. 371. γαίας τυραννεύσουσιν δ. E. E. 878. πατρὸς ἔτισας φόνον δ. 1189. δ. τὸς κακὸς ἀπολλύναι. E. S. 505. πῶς ἂν δ. ὡς Μυκ. ἄγοι ἡμᾶς. Her. 188.

Δικαιῶν. δίκαιον κρίνειν, ἀξιῶν, δίκαιον νομίζειν. γένοιτο πλῶς ὅριος — ὅποι ποτὲ θεὸς δ-οῖ. S. Ph. 781. μήδ', ἃ μὴ θέμις, λεύσσειν δ. S. C. 1642. 'ἀγὼ δ-ῶν μὴ παρ' ἀγγέλων ἄλλων ἀκούειν. S. T. 6. ἐγὼ δέ σω μαθεῖν δ-ῶ ταῦθ'. 575. δεινά μ' Οἰ. δρᾶσαι δ-οῖ. 640. δ-ῶν ὥςτ' ἐμῶ κλύειν λόγους. S. C. 1350. ὁ γ. δ-οῖς τῷ φυτεύσαντος κλύειν. S. Tr. 1244. ἄνδρα δημότην μηδὲν δ. τῶν ἐφεςώτων κλύειν. Aj. 1073. τρίβῳ τε κ. προςβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει δ-ωθεὶς. Ag. 400. p. δοκιμασθεὶς. δεινά μ' — δρᾶσαι δ-οῖ. S. T. 640.

Δίκαν. v. Δίκη.

Δικαςής. κριτής. ὅτοι δ. σ' εἰλόμην ἐμῶν κακῶν. E. S. 252. δ. αἵματος. H. f. 1150. δ. τραχὺς εἶ. Ag. 1422. Κυαμόβολον δ. Σοφ. ἐν Ἰνάχῳ. H. ἐν τοῖς δ., κὠκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη. Aj. 1136.

Δικεῖν. βάλλειν, ῥίπτειν. ὅθεν κ. δίσκος, δίκελλον. H. Verbum, (solus Aorist. reperitur) Homero ignotum, ni fallor, apud Atticos poëtas haud raro legitur. Inter δικεῖν et βαλεῖν hoc interest, quod δικεῖν nunquam *ferire* significare videtur. Rectius igitur interpretantur ῥίψαι quam βαλεῖν. *Elmsl.* ad B. 600. Μυρτίλω φόνον δ-ὼν ἐς οἶδμα πόντου. Or. 992. ἀπωθήσατο, ἀπὸ τῷ δίφρῳ ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ξίφος δ. ἐς γαῖαν. Ph. 1426. κράδεμνα δ-ῶσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς. 1497. δ. τεῦχος. Ch. 96. ᾧ μόσχος ἀδάμασον πέσημα δίκε. Ph. 643. αὐτόματον ἐβάλλετο σῶμα ἐπὶ τὴν γῆν. δ-τε πεδόσε τρομερὰ σώματα. B. 600. δ-ὼν ὀδόντας εἰς γυίας. Ph. 672. p. σπείρας. ἐς κόμας δακτύλους δ. Or. 1470. κρᾶτα ὠλέναιν δ. βολαῖς. Ph. 669.

Δικελλα. μάκελλα, ligo. ὡς κατασκάψων πόλιν βοᾷ πῦρ κ. δ-αν. Ph. 1162. ἵν' ὅτ' ἄροτρον, ὅτε γατόμος τέμνει δ. ἄρουραν. Prm. Sol. 184. δ-ης εἰςβολὴ. S. A. 250. λάζυσθαι χρεὼν δ-ας. H. f. 944.

Δίκη et α. Justitia, τὸ δίκαιον, δικαιοσύνη, θέμις. — Dea Justit. — lis de jure, judicium, κρίσις, — ποινή. δίκην. καθάπερ. *Adverb.* διὰ

461. ὅ τ' ἀσθενὴς ὁ πλήσιός τε τὴν δ. ἴσην ἔχει. E. S. 434. τρισσοῖς φίλοις δ. μία. Or. 1244.

lis, causa, judicium, ἀγών, κρίσις. λοισθίαν κρῖναι δ. Eu. 724. πάκεῖ δικάζει τἀμπλακήματα Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑχάτας δ. Ae. S. 234. δ-ας ἐκ ἀπὸ γλώσσης ἀκούοντες. Ag. 813. causa non ab ore causidicorum accepta. ἐκ ἔν ποτε δ-ην κατ' ἄλλε φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν. Aj. 449. ἐψηφίσαντο. ὅφλων ἁρπαγῆς κ. κλοπῆς δ-ην. Ag. 542. crimen. πρώτας δ. κρίνοντες αἵματος χυτῆ. Eu. 672. ἐπιθεῖναι αἵματος δ. ὁσίαν. Or. 499. ἔ φημ' ἀλύξειν ἐν δ. τὸ σὸν πάρα δημορρίψεῖς λευσίμῳ ἀρᾶς. Ag. 1616. δικὴν ὑπόσχες αἵματος μητροκτόνῳ Εὐμενίσι. Or. 1649. et θεοὶ δέ σοι δίκης βραβεῖς ψῆφον διοίσουσ'. 1650. λαθραῖον ὡς ὀρθῶσι πρὸς δ-ας ἀγῶνα. S. E. 1441. πατροκτόνος δ. κέκλησ' ἂν αὐτῷ. S. Φθ. III. κρῖνε δ' εὐθεῖαν δ. Eu. 427. εἰσάγω τὴν δ. 572. aperio. κυρώσων τὴν δ. 571. μὴ τάχυν' ἄνευ δ. An. 551. ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἧκον, ἐς δ. τ' ἔσην. I. T. 961. ὅσαι ἔζοντο πεισθεῖσαι δ-η. 968. p. κρίσει. τίς ἂν κρίνειεν δ-ην; Her. 180. φόνῳ διαιρεῖν ὀξυμηνίτῳ δ-ας. Eu. 466. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δ. Ch. 978. διὰ δ-ης ἰὼν πατρὶ. S. A. 742. δικολογήσας. δ-ας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eu. 219. ἰσόψηφος δ. ἐξῆλθ'. 785. p. ἴσος ψήφων ἀριθμός. μὴ νικᾶν δοκείτω τὴν δ. E. E. 955. ἔτ' ἐν δ-ης βυλαῖσιν ὀρθὸν ἄν ποτε λόγον προθεῖ'. E. Antiop. XLII. αὐτοὶ καθ' αὑτῶν κυρίως κραίνειν δ. Her. 144. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δ-ην. Eu. 742. φόνῳ. ἐσ' ὁ Ζεὺς — βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγῳ ὄφλοι. S. Polyx. III. ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δ. Eu. 563. μὴ θανεῖν δ-η. E. E. 1265. ἐκ ἔχουσα τῆς δ. τέλος. Eu. 719. δρωγὰ τῆς δ. θ' ὁρκώματα. 480.

ποινή. τήνδε σοι δοῦναι δ. Hec. 853. τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον. τύχδε τὴν ἐναντίαν δ. κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν. S. Ἀλήτ. VII. δὸς πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δ-ην. E. E. 676. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναί σε, πάτερ, τιμάορον δίκην. Ch. 141. ἀποινόδικοι δ. H. f. 888. ἃ σε λεύσιμος μένει δ. Her. 60. λεύσιμον δοῦναι δ. Or. 613. S. A. 303. λευσίμῳ δ. τυχὼν. B. 356. ἴσθι τίσουσά γ' ἀξίαν δ. S. E. 298 θεῷ διδόντα δ-ας. An. 1005. Αἰγύπτῳ δ-ας διδόντα. Or. 870. δ. δώσειε. Al. 734. S. A. 228. μὴ δ-ην δώσουσιν. Hec. 803. 1023. ἐν θεοῖσι τὴν δ. δώσειν. S. A. 459. οἱ μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνῳ δ. S. E. 248. δώσειν δ. 538. ὑφέξω τοῖς κακίοσιν δ-ην. Hec. 1253. ὑφέξειν τὴν δ. S. T. 552. An. 358. E. E. 968. δ-ας ὑφέξειν. τῆς ἀδικίας — ὑφέξεις δ-ην. E. Phil. in Valck. D. p. 126. Cy. 695. ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δ. S. Tr. 410. τίσειν δίκην. M. 767. 802. An. 53. Rh. 812. τῶνδε τισάντων δ. E. S. 733. τίσει τήνδε, κἀκ ἄλλην δ. Aj. 113. ἀξίαν τίσει δ. Rh. 894. ἀποτίσασθαι δ. ἐχθρὸς. Her. 852. 882. Ὀρέσῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δ. E. E. 260. αἵματος τινύμεναι δ-αν. Or. 323. τίνεις πατρὸς δ-ας. 530. τίνει ταύτην δ. 7. ἐκ αὐτῆ δ. ἐπέθηκεν. Or. 575. ὀχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο. ἐκ ἔννομον τὴν δ. πράσσεσθέ νιν. Ph. 1645. μὴ μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δ-ην. H. f. 43. τῷ τάφῳ τὴν δ. παρασχέτω. Ph. 1648. An. 1108. H. 50. I. T. 944. δ. Ζηνὸς. M. 764. νέμεσις. ἐσ' ἔχειν ἡγεῖ δ-ην. An. 440. sc. τοὺς θεούς. πικρὸς πατρὸς φόνιον αἰτήσει δ-ην. 1003. ἐξέδυ δ-ης. E. S. 416. p. ἐξέφυγε. δ-ας μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις. Eu. 226. μετέρχομαι, διώκω. Duplex est Accus. ut E. B. 516. μέτειμι et ἐκπράττομαι. τόνδε τὸν διδάσκαλον δ-η μέτειμι. B. 346. τῇ δ. προθήσομεν. 675. ἦ σοι πάλιν ἀναχρέψω δίκην. 792. infligam. δ. ἀξίαν ἐλάμβανεν. 1311. τῶν δεδραμένων δ. H. f. 169. τίνων τῶν δεδραμένων δ-ην. 732. δ. ἂν ἔλθῃ Αἰγίσθῳ. E. E. 42. ἀντάποινα δ' ἐκτίνων τόλμα, διδοὺς γε τῶν δεδραμένων δίκην. H. f. 755. πρὸς τὴν δ. ἄγοιμ' ἄν. E. fr. XLII. 3. δ-α δ-αν ἐξεκάλεσσε. E. S. 614. ὅταν ἔλθοι μοι δ. πατρῷος. 1145. θνατᾶς ἕνεκεν δ-ας. E. E. 742. Φοῖβ' ἀνύμνησας δ-ην. 1190. p. ἐκέλευσας. δ-ας πατρὸς ἐξαιτοῦντί με. Or. 1657. ἐτύχομεν δ-ας. H. 672. δ-α δ-ας ἔπεσθαι. Ae. S. 1077. ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δ-ας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα. S. E. 34. λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δ-αις. Ch. 799. δ-αν ἐξ ἀδίκων ἐπαιτῶ. 394. ἔμολε δ-α Πρ. χρόνῳ βαρύδικος ποινὰ. Ch. 928. καρανησῆρες ὀφθαλμώρυχοι δ-αι. Eu. 181.

Δίκην et *-αν.* καθάπερ, ὥσπερ, ὁμοίως, τρόπον, ἕνεκα, οἱονεί, ut *causa, gratia* saepius postponitur. δ-αν δυσχρίτων ὀνειράτων. Ag. 980. κυνὸς δ. 1091. 3. ἔτυψεν δ. διφρηλάτου. Eu. 151. δ. φαιδρᾶς σελήνης. Ag. 305. νεοτρόφου τέκνου δ. 730. δ. κόρακος. 1474. νεογάμου νύμφης δ. 1180. κύματος. 1182. ἀμαχέτου δ. ὕδατος ὀροτύπου. Spt. 84. τοῦ δ. πάσχεις τάδε; Prm. 613. τίνος ἕνεκα τιμωρῇ, χάριν τίνος κ. ὑπὲρ ποίας ἁμαρτήματος ἀνταποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν et τίνος ἁμαρτήματος ποινὴν ἀνταποδίδως κατὰ τάδε p. τήνδε et τί ἁμαρτὼν πάσχεις ταῦτα δυσχρήματα, κόλασιν τοῦ πταίσματος. δ. ἄτης. Ag. 1231. θεηλάτου βοὸς. 1299. κύκνου δ. 1445. ἀγγέλου δ. Ch. 192. ναυτίλων δ. 199. παιδὸς. 524. φιτυποιμένος δ. Eu. 899. κόμης δὲ πένθος λαχανοπώλου δ. S. Tyro. XV. Σειρίου κυνὸς δ. S. fr. CV. 156. πολεμίων. Hec. 1162.

Δικηφόρος, ον. τιμωρός. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δ. Ag. 1578. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δ. Διὸς μακέλλῃ. 532.

Δικόρυφος, ον. δικέφαλος. πλάκα. B. 307. σέλας. Ph. 235. ἐπείπερ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τοῦ Παρνάσσου εἰσὶν ἱερὰ, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος κ. Ἀπόλλωνος, τὸ δὲ Διονύσου· ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ πῦρ ἀνάπτεται πρὸς τὰς θυσίας, τοῦτο χάριν τὸ πῦρ δ-ον εἶπεν, ἅτε δὴ ἐν ἑκατέρᾳ ἀπτόμενον. ἐκ ἀπὸ τῶν δύο δὲ κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτόματον πῦρ, ἀλλ' ἀπὸ ἑνὸς ἄκρου· δοκεῖ δὲ τοῖς κάτω ἐκ δύω ἀναδίδοσθαι διὰ τὸν ἐπίπροσθεν σκόπελον, κ. ὥσπερ ἐξ αὐτοῦ ἐπιμερίζεσθαι τὸ πῦρ.

Δίκρα ὄψις. ἡ διπλῆ. Αἰσχύλ. Τροφοῖς. H. Toup. corr. *Δικόρα* vel *Δικραίρα.* cf. Apoll. Arg. IV. 1613.

Δικρατής. Ἀτρεῖδαι. Aj. 252. δισσοί. ὦ δ. λόγχας ζήσαντ'. S. A. 147. ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας· ἢ ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν κ. ἡ ἑκατέρου λόγχη ἐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη, ἀλλ' ἐκράτησε τοῦ ἑτέρου.

Δίκροτος, ον. δ. εἰς ἁμαξιτὸν. E. E. 775. i. q. ἀμφοτέρωθεν κροτοῦσαν ὁδόν. κώπαις. I. T. 408. p. δικώποις, ἀμφοτέρωθεν τὴν ναῦν ἐλαυνούσαις.

Δίκτυννα. Ἄρτεμις. σεμνὰν. H. 1130. τὰν

πολύθηρον. 146. τὴν Δ-αν νῦν διέκρινε τῆς Ἑκάτης, ἐνίων τὴν αὐτὴν εἶναι φασκόντων. τινὲς δὲ τὴν Ἄρτεμιν ἀπὸ τῆς κυνηγῦ νύμφης, ἐμπεσούσης εἰς δίκτυα, Βριτομάρτιδος φευγούσης τὸν Μίνωα. τινὲς δὲ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ Ἑκάτῃ κ. τ. λ. ὀρεία. I. T. 127.

Δικτυόκλωςος, ον. σπείραισι. S. A. 347. τοῖς σχοινίοις, τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις, οἷ (οἷς. Br.) συγκλείουσι τὰ δίκτυα.

Δίκτυον. ἄρκυς, ἀλιευτικὸν λίνον. εἰςπεσοῦσα δ-υων βρόχυς. Or. 1315. δ-ων ἔσω με λαβόντες. Ph. 270. φέλλοι δ' ὡς ἄγουσι δ. Ch. 502. μόλιβος ὥςε δ. κατῆγε. S. fr. μολιβδὶς ὥςε δ. κατέσπασεν. CV. 126. τέτρωται δ-ύῃ πλέω λέγειν. Ag. 868.

Metaph. ὀδὲ εἰς ἀπέραντον δ. ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ'. Prm. 1078. ἦτ' ἐπὶ Τρ. πύργοις ἔβαλες ςέγανον δ. Ag. 365. ἢ δ. τί γ' Ἅιδυ; 1113. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δ. ἁλίσκεται. S. fr. XVI.

Δίκωπος, ον. ὁ δύο κώπας ἔχων. ὁρῶ δ. ὀρῶ σκάφος. Al. 253. γυναῖκ' ἀρίςαν πορεύσας ἐλάτᾳ δ. 446.

Δίλογχος, ον. ὁ δύο λόγχας ἔχων. δ. ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα. Ag. 651.

Δίλοφος, ον. δικέφαλος, δικόρυφος. πέτρας. S. A. 1126. τῇ Παρνασσῷ.

Δίμοιρος, ον. διπλᾶς. δ. τέλεια τάδε πάθη. Spt. 835. τὸ δ. αἰνῶ. Ae. S. 1076. ἡδέως ἔχω τὸ δ-ον τῶν κακῶν σὺν ἑνὶ ἀγαθῷ. Ὅ ἐςι τῇ ἀπαλλαγῇ τῇ γάμυ. vel τὸ μέσον, τὸ ἀμφοτέρωθεν ὂν καλὸν τε κ. κακόν.

Δῖνεῖν, δινεύειν. ςρέφειν, ἀναςρέφειν, κινεῖν. cf. In Od. T. 67. ἄλλος ἄλλοσε δ-ασεν ὄμμα. Or. 1459. δι' ἀκηράτων δ-ηθεὶς κόλπων. Rh. 353. ἅλω πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἔφριξα δινήσαντος. Spt. 475. κινήσαντος. ἰςοῖς κερκίδα δ-εύουσα. Tr. 200. δ-ύσαις ἵπποισιν πτανοῖς. I. T. 192. δ-εύων βλεφάροις. Or. 835. περιδινούμενος τὰς ὀφθαλμοὺς, περιςρέφων, τεταραγμένους ἔχων αὐτοὺς, περισκοπούμενος. ὀδ' ὑπὸ θυρσομανεῖ δ-εύεις. Ph. 978.

Δῖνη. ςροφὴ ὑδάτων, συςροφή. In Aristoph. Aves. 697. *Δίναις.* ταῖς τῶ ἀνέμυ ὠκείαις συςροφαῖς. Σκαμάνδρυ δ-ας. Or. 1310. ἐν δ-ᾳ Εὐρώτα. Tr. 210. πέτραν φερομέναν δ-αισι. Or. 983. δ. νοτίαις ἅλμας. H. 150. ἐν δ. ταῖς Ἀλφειῷ. I. 174. ἀργυροειδεῖς. I. A. 752. ἐς εὐῦδρυ πατρὸς δ-ας. Rh. 928. δ-αις ἁλὸς. Tr. 83. Καςαλίας δ-αι. I. 149. κατὰ ποταμῶν δ-ας. 1084. ὀράνιαι δῖναι νεφέλας δρομαίυ. Al. 244.

Metaph. ἐν μέσᾳ δυςπαλεῖ τε δ-ᾳ. Eu. 548. ἀνάγκης ςέῤῥαις δ. Prm. 1052. πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεςφόροις δ. κυκλούμενον κέαρ. Ag. 993. Nominat. absol. p. Genit.

Δινώεις. p. ςροφώδης, δινήεις. δ-ῶεν ὕδωρ ποταμῶν. Cy. 46.

Διόβολος, ον. διόβλητος, διόπεμπτος. δ. πλᾶκτρον πυρὸς κεραυνίυ. Al. 126. μέγας κτύπος ἄφατος ὅδε δ. S. C. 1463. et Eustath. Il. *H.* 479. ἐκ τῇ Ζεῦς σμερδαλέα κτυπέων, λαβὼν ὁ Σοφοκλῆς τὸ Μέγας κτύπος ἄφατος Διόβολος. ἐν οἷς δηλοῖ ἐκεῖνος, κ. ὅτι βέλη τῇ Διὸς, ἃ μόνον κεραυνοὶ κ. τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ κ. Βρονταί. ὁμοίως κ. τὰς ὀαγδαίυς ὑετῶ κ. μάλιςα τὰς χειμερίυς, τοιούτῳ λόγῳ δύςομβρα βέλη λέγει. (Antig. 358.)

Διογενέτωρ. διογενὴς, διογένητος. δ-ορες ἐναυλοι. B. 122.

Διογενής. ὁ ἐκ Διὸς ἔχων τὸ γένος. Θεοὶ. Spt. 286. οἱ ἐκ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ἅτε πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Δ-ῆς Ἀμφίονος. 513. τέκνον. Aj. 91. παρθένος. Hel. 25. κόρῳ. H. f. 1021. κόρᾳ. Tr. 526. δέσποινα δ-ὲς θεά. Cy. 349. φάος. M. 1258. αἷμα. An. 1196.

Διόγονος, ον. διογενής. δ-οιο Βάκχυ. H. 560.

Διοδος, ἡ. διάβασις, κέλευθος. δ. ἀνόδυς ςείχων. I. T. 888. τῶν τ' ὑρανίων ἄςρων δ-υς. Prm. 1050.

Διόθεν. ἀπὸ τῇ Διὸς, ἐκ τ. Δ. ὅτε πνεῦμα δ. ἦλθε. I. T. 354. φίλος δ. εἶ. Rh. 455. ἀνέμων πέμποντες δ. πνοὰς. Hel. 1521. ὄμβρων δ. ςερεῖσαι. E. E. 736. κρυερὰ δ. θανάτῳ πεμφθεῖσα τελευτὴ. E. fr. CLX, 6. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ὀιπὴ δ. — ςείχει. Prm. 1090.

Διοίγειν. ἀνοίγ., ἀνακαλύπτειν, διατέμνειν. ὅλβυ δ-ων θάλαμον. Bell. XVI, 8. κλῆθρα. S. T. 1187. δ-εται. 1294. Aj. 344. ᾗ δ' ἂν δ-ξῇς σφάγια κ. τρώσῃς φόνον. E. S. 1204.

Διοιςέον. ὄμμα πανταχῇ δ. Ph. 272. p. περιοιςέον, περιβλεπτέον.

Διοίχεσθαι. διέρχεσθαι, διαπράττεσθαι, ὄλλυσθαι. — χὠ λόγος δ-εται. S. C. 574. cf. λέλεκται μῦθος. M. 354. dixi.

αἰσχρῶς ἐκείνοις ἡ δίκη δ. E. S. 530. δ-όμεθα. Or. 182. 853. ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας κ. γόους δ. Aj. 974. ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, δ. I. A. 958. Sin erraverit, res sic abit, non curatur. p. διόλλυται, διαφθείρεται, in oblivionem abit. cf. Br. ad S. T. 317. ἀνὴρ τ' ἀχρεῖος χὴ γυνὴ δ-εται. E. fr. dub. XXIII. M. τἀμὰ γ. δ. Ae. fr. 120.

Διοιχνεῖν. διέρχεσθαι, διάγειν, διανύειν. ἀσινὴς δ' αἰῶνα δ-εῖ. Eu. 311.

Διόκτυπος. μελανθὲς ἢ δ. γένος τὴγγαιον. Ae. 8. 152. *Heath.* ἢ. *Woll.* ἡλιόκτυπον et τὸν γαῖον. Equidem, quum μελ. et ἡλιόκτ. fere idem sonent, teneo vulg. ἢ δ. ita ut alterum ἢ animus vehementer commotus et perturbatus aut reticeat, aut ne sit quidem, nec cogitari possit. Talia enim absona effutire solet animi perturbatio, ut ira. cf. ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον. Spt. 179.

Διολλύναι. διαφθείρειν, φονεύειν, — ἐπιλανθάνεσθαι. τροφῇ διώλετο μηχαναῖς. H. 1305. διώλεσε δόλοισι σὸν παῖδα. 1311. τόδ' εὐγενές σε τῶν φρενῶν δ. 1390. ἄκων με δ. I. A. 1457. τύραννον. I. T. 1020. δορὶ πλείςῃς. Tr. 607. μὴ σύ γε τὰ Νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα. B. 949. δόμυς. 1303. ὕδραν ἔλειον εἰ δ. H. f. 152. πόλιν. 590. ἄνδρ' ἄριςον. E. E. 1066. κόρας. E. Oedip. III. εἰ σε μὴ δ. Παλλὰς. Tr. 46. τὸν συγγενοῦντα E. S. 227. τὸν πότμον. H. f. 269. παῖδ' ἐμὴν. E. E. 1029. νηδὺς ἀκύμων μοι δ-υται. An. 158. ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ ξενάγουσα δ-υσαι. S. E. 141. τῷ τρόπῳ δ-ται; 679. ἀμφίβληςρον, ᾧ δ-υμαι. S. Tr. 1052. ἢ σῶσαν, ἢ κέρδαναν, ἢ διώλεσαν. S. Σκύρ. IV. 6. αὕτη γε μ. σ' ἡ τύχη διώλεσεν. S. T. 442. ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις δ. S. A. 222. σκαιοῖσι πολλοῖς εἰς σοφὸς δ-υται. S. fr. VIII. τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον δ. S. Tr. 465. τοὺς διολέσαντας τὴν ἐμὴν ξυνάορον. Or. 1566. εἰ κρυπτὸν λόχον εἰς-

πεσὼν διόλωλε. Rh. 561. ἄλλος ὀλεῖ πρόσθεν, ἃ με διολέσαντ' ἔχει. I. A. 659. p. διώλεσε. γῆν τήνδ' διολέσας ἔχεις. H. f. 264. ὅταν τις διολέσας δάμαρτά τε κρυπταῖσιν εὐναῖς. E. E. 921. ἐνδίκως διώλετο. Or. 1512. φόβῳ δ-υσαι. E. S. 613. ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο. S. T. 225. πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, δ-μαι. 1159. θρώσκει δειλαία διολῶσ' ἡμᾶς ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. S. Tr. 1029. πρὸς τῶν Δ. ὡς δ-μαι τάλας. Aj. 839. δ. σφαγαῖσιν πατρός. I. A. 1317. ὡς κακῶς δ-σαι. Tr. 625. ἐκ θεῶν δ-μεσθα. 771. διωλλύμεσθα. 1163. δεινῷ θανάτῳ διόλωλας. 1255. χάρις αὐτῷ Πρ. διώλετο. Rh. 338. τροφῇ δ. μηχαναῖς. H. 1305. τῶν κακῶν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην. S. Ph. 252.

p. ἐπιλανθάνεσθαι. ταῦτα γ. καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα. S. T. 318. ἐπελαθόμην. Contrar. σώζειν. qu. cf.

Διομήδης. ἄναξ. Or. 896. ἅρμα Δ-ους. Al. 486. ἐδάμασε πώλους Δ-εος. H. f. 382. ὃν ὠνόμαζε Δ-ην πατήρ. E. S. 1217. Δ-εα. I. T. 199. Διόμηδες. Rh. 565.

Διόμνυσθαι. δ-υσθ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων. E. Phil. VI. ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν. S. Tr. 255. διωμόσω. Aj. 1234. ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο. S. Tr. 378.

Διονυσιάς. τᾶς Δ-άδος λοιβᾶς. H. f. 891.

Διονύσιος. Διόνυσος. cf. Βάκχος. ὁ μάντις. Hec. 1267. ἢ ἐν τῇ Θράκῃ Δ-υ μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνήρ τις ἐν Θράκῃ Δ-ος καλούμενος. Βακχιώτας. S. C. 679. μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. B. 298. ὅτι δὲ ὁ Δ. μάντις, κ. ἐν Βάκχαις φησί. τὸ γ. βακχεύσιμον κ. μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει. Ad Hec. 1267. Sch. in Πολυώνυμος. S. A. 1115. οἱ μὲν γ. Βάκχον, οἱ δὲ Ἰακχὸν, οἱ δὲ Λύαιον, οἱ δὲ Εὔιον, οἱ δὲ Διθύραμβον, οἱ δὲ Εὐραφιώτην, οἱ δὲ Δημήτριον αὐτὸν καλοῦσιν. κερτομίοις ὀργαῖς ἐκ Δ-υ. S. A. 957. πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε. Ae. fr. 350. v. Harpocr. χοιροψάλας. Ae. fr. 418. Βρόμιον, παῖδα θεὸν θεοῦ. B. 85. ταυροφάγον, τὸν Δ. Σοφ. ἐν Τυροῖ. Δ-υ οἶνα. Ph. 236. γάνος Δ. Cy. 414. πῶμα. 139. θησαύρισμα. E. E. 497. τὸν ἀρχαῖον φίλον, Δ. ἀνάλαβε. Cy. 435. Δ-υ πέτρας δισσὰς. I. 1126. τὰν βακχεύουσαν Δ-ῳ Παρν. κορυφὰν. I. T. 1243. Δ-ον ἐκ ἔφασκον ἐκφῦναι Διός. B. 27. δάμαρ Δ. H. 339. παῖδες Δ. Cy. 586. σὺν Δ. E. Pal. V. Δ-ον θεραπεύει. B. 82. οἰστρηθεὶς Δ-ῳ. 119. αἷς χαίρει Δ. 134. μέλπετε τὸν Δ. 155. Δ-ον τιμώσας χοροῖς. 220. τόνδ' δμηρον ἐκδιδοὺς Δ. 294. μανία κ. τοῦ' ἔχει Δ-υ πάρα. 305. Δ. ἡμᾶς εἰσέβησ'. 466. μέτεισι Δ. σε. 517.

Διοπετής. cf. Διϊπετής. Δ-ές. ἐξ θρανοῦ ἐρχόμενον. H. ἐξ ἀέρος ἄνωθεν θρανόθεν πεσόν, ut τὸ Παλλάδιον ἐν Τροίᾳ. Il. VI. δ. ὅπως ἀσὴρ ἀπέσβη. E. fr. CXXVII. ἄγαλμα. I. T. 977.

Δίοπος. λέξις παρ' Αἰσχύλῳ ἡγεμονική. Eust. in Il. A. et B. ὁ μόνον Δ-οι οἱ ἄρχοντες, ὡς κ. Αἰσχύλος δηλοῖ, ἀλλὰ κ. Ἀδίοποι, οἱ μὴ ἀρχόμενοι. Διέπειν, τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν κ. δ-ος, ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Eust. in Od. M. et Erotian. Διόπῳ, τῷ τῆς νηὸς ἐπιμελήτῃ, παρὰ τὸ Διοπτεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, κειμένη κ. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, κ. παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ. (fr. 209.) Δ-ος λέγεται νεὼς ὁ διέπων κ. ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους. Harpocr. — ἐπίσκοπος, ἄρχων, ἐπιστάτης, ναύαρχος et ἐπιμελητής. H. διόπτης. τίνι σημήνω δ-ων στρατιᾶς. Rh. 741. βασιλῆς. Prs. 44. δ-ῳ. E. H. XV.

Διόπτας et -ης. κατόπτης. στρατιᾶς. Rh. 234. p. σκοπὸς, κατάσκοπος.

Διοπτεύειν. ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν. πλῆρες ἄτης ὡς δ-ει στέγος. Aj. 307.

Διορθεύειν. συντιθέναι, συντάττειν, κατακοσμεῖν, λέγειν. μὴ δ-ων λόγους. E. S. 417.

Διορθῶν. δ-ῶσαι λόγοις ἔριν. Hel. 1174. p. διαλλάττειν, καταπραΰνειν, παύειν, καθιστάναι, κατακοιμᾷν.

Διορίζειν. ἀφορίζειν, διατυπῶν, διατάσσειν, διανέμειν, — διαπερᾶν, ὠθεῖν, ἐξορίζειν, φυγαδεύειν. τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν. Hec. 847. διεύπωσαν, ἀφορίζουσιν, διέξησαν κ. τ. λ. cf. Ἀνάγκη. ἀριθμὸν διώρισε. Ph. 545.

κἀ διώρισαν κράτος. Ph. 1433. ἃ ἐχώρισαν τὴν ἀρχὴν ἢ ἃ ἐσαφήνισαν τὴν νίκην. Θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα τίς ἄλλος, ἢ 'γὼ παντελῶς δ-σεν. Prm. 439. διεμέρισεν κατ' ἀξίαν, παρέσχεν, ἀπένειμεν. οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν κ. μέγαν δ-σαν. S. T. 1083. ὁ χρόνος δυστυχῆ τε κ. εὐτυχῆ πεποίηκεν ἢ διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει. πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς δ-σ'. Prm. 489. διωρισμένως κ. κεχωρισμένως ἔταξα πρὸς μαντείαν. τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ δ-σαν. S. T. 723.

ἐκ γῆς δ-σαιμεν ἂν πόδα. Hel. 834. p. πορεύσαιμεν. στράτευμα κώπῃ δ-ίσας Τροίαν ἐπι. 401. p. διαπεράσας. ὑπὲρ θυμέλας δ-ίσαι. I. 46. p. ἐξορίσαι, φυγαδεῦσαι.

Δῖος. ὁ τοῦ Διός, — θεῖος, δαιμόνιος· σημαίνει δὲ τρίχα· τὸν ἔνδοξον, ὡς τὸ Δῖος Ἀχιλλεὺς κ. τὸν μέγαν, ὡς τὸ εἰς ἅλα δῖαν θείαν ἢ θαυμαστήν. σημαίνει δὲ κ. τὸν ἀγαθὸν, ὡς δῖος συβώτης. E. M. Δ. παιδ. I. 200. τοῦ Διός. δ. παιδὸς. 1144. Dialis. ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοὸς. Ae. S. 315. Ὀδυσσεὺς. S. Ph. 344. δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ' ἵνιν. Ae. S. 43. δ, ὅτι γάμους ἐψεύσατο. B. 245. λαβοῦσα δ' ἕρμα δ. Ae. S. 583. βάρος δ. σπέρμα. ἐλοχεύσατο Λατοῦ δίοισί σε καρποῖς. I. 922. ὡς ἂν τὸ δ. ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Prm. 654. λέκτροις. Hel. 1099. ὠδῖνος ἄγαλμα δίας. 461. δ. ἀμάτορος Παλλάδος. Ph. 670. δίας Ἀθάνας. Cy. 293. Aj. 757. 771. δ, παρθένου Παλληνίδος. Her. 1031. λίμνας. H. 228. corr. ἀλίας. δ. λιποῦσα χθόνα. Ae. S. 5. αἶαν Ἑλλάδα χώραν. Prs. 268. a Persis ipsis Graecia laudatur. δ. πάμβοτον ἄλσος. Ae. S. 561. ψακάδος. Hel. 2. cf. Νεῖλος. αἰθὴρ. Prm. 88. τὰ τέσσαρα ἐπιβοᾶται πρὸς οἶκτον στοιχεῖα. κεφαλὰ. Rh. 226. σόμα. Prm. 1032. βέλεμα τὸ δ. 619. τέκτονας δ-υ πυρός. Al. 5.

Διόσδοτος. ὑπὸ Διὸς δεδομένος. Δ. σκήπτροισι τιμαλφούμενον. Eu. 616. ἀχέων. Spt. 927. τῶν ἐκ Διὸς δοθέντων.

Διοσκόρω et -ορω. Δ-ροι. ὀρθότερον Δ-οροι. γελάσεις ἂν τοὺς σὺν τῷ υ λέγοντας. Phryn. et οἱ δ-ροι σὺν τῷ υ, ὅταν πληθυντικῶς λέγονται· τὸ Δ-ορω δὲ ἐν τῷ δυικῷ ἀριθμῷ ἄνευ τοῦ υ Herodian. Pierson. p. 445. οἱ Ἕλληνες ἀδελφοὶ, Ζῆθος κ. Ἀμφίων, Λευκόπωλοι καλούμενοι κ. ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι. Σιώ. ὅτω τοὺς Δ-ορους οἱ Λακεδαιμόνιοι Σιοὺς ἔλεγον, ὡς Ἀθηναῖοι Δήμητρα κ. Περσεφόνην. ἔθος δὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τοῦ Νὴ τὸ θεὸ τρέπειν

τὸ ϑ εἰς σ, καὶ ε εἰς τὸ ι. in Arist. Εἰρ. 213. τὴν Δακ. σύγγονον Δ-οιν. Hec. 441. τιμῶν μ' ὀδὲν ἧσσον ἢ Δ-ω. Or. 465. I. T. 272. τῷ τᾷ Διὸς λεγομένῳ Δ. Hel. 291. Δ. ἤσχυνας. 726. δισσοὶ. 1660. δίπτυχοι. E. E. 1239. Δ-ων μέτα. Hel. 1663. τὰν τοῖν Δ-ὄροιν κάσιν. Hec. 943. τῶν δισσῶν Δ-ὄρων. I. A. 769.

Δίπαις. δυοῖν παιδοῖν. Βῆλον δίπαιδα. Ae. S. 320. δ. σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναχενάζει. Ch. 322.

Δίπαλτος. ἀπὸ τᾷ πάλλω. ξίφη. I. T. 323. δ. κεραυνοφαὲς πῦρ. Tr. 1102. i. e. ὁ κεραυνός. πᾶς δὲ χρατὸς δ. ἄν με χειρὶ φονεύοι. Aj. 408. ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν, οἷον περιδεξίοις, παντὶ σθένει.

Διπλάζειν. διπλασιάζειν, διπλῶν, διπλοΐζειν. τό τοι δ-ζον μεῖζον κακὸν. Aj. 268. δορὸς δ-εται τιμὴ. E. S. 781.

Δίπλαξ. διπλῆς, δισσὸς, δύο. σώματα — κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι πλαγκτοῖς ἐν δ-κεσσιν. Prs. 275. ταῖς δύο πλαξὶ, τῆς θαλάσσης τε κ. γῆς. ἢ ἐν Σαλαμῖνι κ. Πλαταιαῖς. διπλαῖς ἄκταις Σαλαμῖνος κ. τῆς γῆς, ἢ ταῖς διπλαῖς ἔνθα φερομέναις χροφαῖς κυμάτων. Blomf. in undis huc illuc agitatis. cf. πλάξ.

Διπλάσιος. διπλόος, -ῆς. Κάμακος γλώσσημα δ. Ae. ἐν Νηρεΐσι. in Pind. N. VI. 85. E. Polyid. IX.

Διπλοΐζειν. cf. διπλάζειν. δύχφρων ἰὸς — ἄχθος δ-ει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Ag. 835.

Διπλόος, -ῆς, ὁῆ, ῆ, ὁόν, ῆν. duplex, opp. ἁπλῆς, δισσὸς, δίζομος. — ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, anceps, ambiguus. opp. εὐθὺς, ὀρθὸς, ἀληθής.

De hominibus, de rebus animatis, inanimatisque. βασιλῆες. Aj. 959. χρατηλάται. S. Ph. 793. δ-ῶ χρατηλάτα. Ph. 1371. δ. μέτωπον χρατευμάτοιν. Prs. 717. κασιγνήτω. Hel. 1680. παῖδες. S. E. 539. ἐμβρύοις. Eu. 932. πομπὸς. S. Ph. 288. λύκοι. Ae. fr. 313. ταύρῳ κ. βροτῷ δ-ῇ φύσει. E. Thes. VII. δ. τέκνων μ' ἐξέρησε. An. 1213. δ. λέων, δ. Ἄρης. Ch. 930. δ. δ. μαράγνης δῆπος ἱκνεῖται. 385. δ-ᾶς ὄψεις ἀράξας et μήτηρ κ. γυνὴ, δ. ἔπος. S. A. 53. ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῇ, μήτηρ κ. γυνὴ ἦν et δ. πάθος, ἦγεν φόνος πατρὸς, ἓν πάθος, τὴν δὲ μητέρα πεπνίχθαι, ἕτερον. ἔνθα δ-ῆς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας κ. τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. S. T. 1249. μητρῴαν δ' ὅπῃ κίχει δ-ῆν ἄρθραν. 1257. χαλινοῖν. Cy. 460. πύλαις. S. T. 1261. ἄκανθαν. E. E. 163. ὄψεις ἀράξας. S. A. 51. κώπαις. Cy. 466. ναοῖς. S. T. 21. δύο ἱερὰ ἐν ταῖς Θήβαις ἵδρυται τῇ Ἀθηνᾷ· τὸ μὲν Ὀγκαίας, τὸ δὲ Ἰσμηνίας· οἱ δὲ ὅτω· τὸ μὲν Ἀλαλκομενίας, τὸ δὲ Καδμείας· τινὲς δὲ, τὸν τῆς Ἀλαλκομενίας ἐκ ἐν Θήβαις εἶναι, ἀλλ' ἐν Κώμῃ. οἴκησις δ. πάρα. Ae. S. 1010. σῆμα. Spt. 627. μηδέ μοι δ. ὁδὸς προσβάλῃς. Prm. 950. προξενήσῃς κ. δώσῃς. μὴ ποιήσῃς ἀπελθεῖν κενὸν κ. πάλιν πεμφθῆναι πρός σε. μὴ κάματον δ-ὂν προξενήσῃς, δεύτερόν με ποιῶν ὑποσρέψαι. χερὶ. S. A. 14. ἡλίῳ δ-ῇ ἐνθήκασις. S. Ph. 17. ὁ μὲν δ. ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ. S. T. 1135. παῖσον δ-ῆν. S. E. 1416. sc. πληγήν. ξίφεσι ἕλκει δ. κνώδοντας. S. A. 1232. τὸ δίζομον ξίφος, διπλᾶς ἄκμας. ἀμφηκες γ. τὸ ξίφος. κέντροισι. S. T. 809. παίει μάσχιγι δ. Aj. 242.

de non corporeis. δ. μῦθος ἔχει μοι λέγειν. Al 522. δ-ᾶς ἀρωγὰς. S. C. 1094. χάρμα. E. S' 333. τὴν χάριν τίκτει δ. Rh. 163. ὅπως χάρις ἐξ ἁπλῆς δ-ῆ φανῇ. S. Tr. 619. δ-ῆν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν. S. Ph. 1370. Her. 1043. φύλοπις. S. E. 1071. μερίμνη 632. Prs. 163. δ. λύπας. I. T. 688. δ πενθεῖν κ. δ-ᾶ φέρειν κακὰ. S. T. 1320. M. 1185. κακὸν. 1315. ἄχθος. An. 396. θος. 1035. δάκρυα. Hec. 518. δ. δ' ἔτισ μάρτια. Ag. 545. μιάσμα. Ae. S. 622. ξένους ὄντας παροῤῥῶμεν κ. συγγενεῖς δειλ ἐκ ἐλεῶμεν. συμφορᾶς. Ag. 332. μοίρας 170. πολλὰς πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων μάσχιγι. Ag. 650. Metaph. πόνους δ. ἔχω 937. πόνον ἀπαλλάσσων δ. Hec. 1197. βῶμαι μέμψιν. Al. 1060. μή μ' ἁπλῇ ψήφῳ, δ-ῇ δὲ, τῇ δ' ἐμῇ κ. σῇ. S. ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει δ. 938. δ. βίᾳ λα E. S. 1086.

Adverb. ἐ διπλᾶ χρήζω χένειν. He δ. λέγειν κ. δ. ὁρᾶν. Spt. 948. εὖ γ. εἴρ S. A. 725. εἰ θανεῖν μέλλω διπλῆ. I. 760.

p. *ambiguus.* κὲ δ. πέφυκ' ἀνὴρ. Rl opp. φιλῶ λέγειν ἀληθὲς αἰεί.

Δίπολοι. διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς. agro iterato. δισπολούμενοι.

Δίπορος, ον. κορυφὰν. E. Tr. 1097. λάσσιον.

Διπόταμος, ον. πόλις. E. S. 621. T ad Ismenum et Asopum, fluvios, sitae.

Δίπους. λέαινα dicitur Clytaemnestra. Ag μαιμᾷ πέλας δ. ὄφις. Ae. S. 896.

Δίπτυχος, ον. frequentatum Euripidi σὸς, ἀμφήκης. — διπλῆς, δίζομος.

c. *Subst.* δ. νεκρὸς θάπτε. Hec. 1287. Ph. 1363. νεανίαι. I. T. 242. 474. Δι E. E. 1238. χεῖρας. An. 579. μῆνας δ-ους. E. fr. CXLIII. τέκνων δ-ος γο 1136. παρείαν. Tr. 280. τυραννίδες. A παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν· ἐκ ἀγαθὸν πολυκο ἡ διπλῆ τυραννίς. χολίσματος. Hec. 1156. ἢ τὴν σπάθην κ. τὸν πέπλον, ἢ τὴν σπάθ νην, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίζομον. διπλῆς μνης δ-ους ἰὼν ὁδὸς. Or. 632. δ. δῶρο I. 1010. φάσγανα. Or. 1303. ὀδύναι. S Erast. III.

i. q. διπλῆς. δ. γλώσσα. Tr. 286.

Δίπυλος, ον. δίζομος. ὦ σχῆμα πέτρας S. Ph. 952. 16.

Διρκαῖος πόρος. Ph. 737. τόπων. 1033. E. S. 637. Δ. ὑπὲρ ῥεέθρων. S. A. 105. κρῆναι. 844.

Δίρκη. ἁ καλλιρέεθρος. H. f. 784. εὐπ Δ-α. B. 520. Δ-ης νᾶμα. Ph. 102. ὕδωρ 133. Δ-ης ναμάτων ἐπίσκοπος. 939. ῥ σεμνὰ Δ-ας. I. T. 401. ὁ Δ-ης εὐνήτωρ. 27. Δ-αν προλιπῶσα. Ph. 245. γαίας Δ χλοηφόρους. 650. πόρον Δ. 833. χόμα Δ. I ὦ μάκαιρα Δ. B. 530.

Διῤῥυμία. Ἐν δ-ᾳ πῶλοι. Ae. fr. 3

Δίῤῥυμος.

Δίῤῥυμος. δύο ῥυμὸς ἔχων, temones. τρίῤῥυμα τέλη. Prs. 48. ἅρματα τέθριππα κ. ἑ τάγματα, χίφη, ἵππικα, πληρώματα.

Δίρφη et -φυς. ὄρος Εὐβοίας, ὡς Εὐφ τὸ ἐθνικὸν Δίρφυς κ. Δ-ύα ἡ Ἥρα τιμᾶται. φην, ἢ σ' ἔθρεψ', Ἀβαντίδα. H. f. 185.

Δίς. ἆρ' ἔςι ταῦτα δ. τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Aj. 277. ἀλλ' ὅ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς. S. T. 363. δ. γ. οὐχὶ βούλομαι πονοῦσά τ' ἀλγεῖν, κ. λέγουσ' αὖθις πάλιν. S. C. 363. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δ. χρήζω κλύειν. 1208. εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δ. S. Ἀκρισ. XI. δίς τόσον πῶμ' αἵματος. Hec. 392. Cy. 147. δ. τόσα κτᾶσθαι κακά. M. 1047. Rh. 757. κόρυς δ. ἑπτά. H. f. 1327. δ. ςεφθέντ' ἐλαίᾳ. E. Epigr. III. 4. δ. τόσον ἂν τέρψειας ἡμᾶς. M. 1134. δ. τοσόνδ' ἐλάμπετο. 1194. νεὼς δ. εἶναι. E. S. 1081. ὄνομα δ. κλύων. I. T. 779. δόμον δ. τοσοῦτ' ἔθηκας εὐκλεέςερον. Rh. 160. λόγου δ. τόσον μ' ἐκύφισας. 281. δ. δυοῖν πιτύλοιν τείχη κατέλυσεν. Tr. 817. δ. τόσα πυργῶν τῶν γιγνομένων. Her. 294. δ. λυπηθεῖμεν ἄν. Hel. 777. δ. σοι ταῦθ', ἃ βούλει, λέγω. E. E. 770. δ. τόσως ἐμὲ κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. 1092. δ. θανεῖν, ὃ χάζομαι. Or. 1116. θανεῖν γ. οὐκ ἔξεςι τοῖς αὐτοῖσι δίς. Σοφ. Ἀκρισ. VIII. δ. ταὐτὰ βούλει κ. τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη. S. Ph. 1238. δὶς αἰάζειν κ. τρὶς. Aj. 432. δ. οἰμῶξαι. 940.

Δίςαβος, ὁ δὶς ἠβήσας, τὸ μὲν τῇ φύσει, τὸ δὲ τῆς Μηδείας ἐψήσει, κ. τῇ ἐντεῦθεν ἀνανεώσει. ex Ὁλοβώλῳ Schol. in Valck. D. p. 135. sc. Jason.

Δισκεύειν. δίσκον βάλλειν, δικεῖν, πάλλειν, καταβάλλειν, κατακρημνίζειν. ὅθεν πετραῖον ἅλμα δ-θήσεται. I. 1268.

Δίσκημα. πάλμα. πύργων δ. πικρὸν. Tr. 1121. p. κρήμνισις. κάμοὶ ἀγχοῦ προςῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δ-τι. S. Δαρισσ. XII.

Δίσκηπτρος, ον. δίθρονος. διθρόνου κ. δ. τιμῆς. Ag. 44.

Δίσκος. παρὰ τὸ Δίκω τὸ Ῥίπτω. δίκος ὁ διπτύμενος κ. πλεονασμῷ τοῦ σ. δίσκος. E. M. ἀπὸ τοῦ δίκειν, (in usu δικεῖν) τὸ βάλλειν. Ad Od. Δ, 626. τροχὸς ἦν ὁ δίσκος λίθινος ἢ σιδήρεος, ἔχων ἱμάντα ἐν τῷ μέσῳ, ὃν ςρέφοντες ἐδίσκευον. ὃν κ. ἐν ἄλλοις φησὶ Σόλων αὐτοχόωνον. (Il. Ψ. 826.) ἡδονᾶις δ-υ κεχαρημένον. I. A. 200. ὃν ἐξαμιλλησάμενος τρόχῳ τέρμονα δ-υ ἔκανε. Hel. 1488. δ. ᾤρας. E. Autol. III. 17. ἐν χεροῖν δ-υς ἔχοντες. 20.

Δισσάρχης. δ-ας ὀλέσσας βασιλεῖς. Aj. 390. p. δισσούς.

Δισσός. διπλοῦς, δίπτυχος, δύο, — ἀμφίβολος διαφέρων. Schol.

c. *Subst.* de hominibus rebusque animat. — de non animat. Διοςκούρων. I. 768. ςρατηγοὶ. Ph. 1371. ςρατηγοὶ. S. Ph. ςρατηγῶν. 1024. Ἀτρεῖδαι. Hec. 510. Aj. 57. παίδων. Hec. 1051. τέκνοιν. Ph. 1269. νεανίαι. 1249. κόρας. 57. γαμβροῖς. 430. συναίμους. E. Epigr. I. Φινεΐδαις. S. A. 971. ἀςυγείτονας πόλεις. H. 1161. Θήβας. B. 917. ἓν' ἄνδρα δ-σ' ἔχειν λέχη. An. 910. δύο λήμασι δ-ὺς Ἀτρεΐδας μαχίμους. Ag. 122. διαφέροντας ταῖς δόξαις, διαφερομένους πρὸς ἀλλήλους. κνωδάλοιν. E. S. 146. λέοντοιν. Or. 1555. δράκοντε. I. 23. ἀςέρε. Hec. 854. τὸ δ' ὑπὲρ δ-ῶν μίαν ὠδίνειν ψυχὰν. H. 258. γῦπες. An. 75. δ. ἐκ πελειάδων. S. E. 172. ςαλάγμους αἵματος. I. 1003. διαύλους. H. f. 662. φωνὰς. H. 928. δικαίαν τε κ. δίκαιον, ἵνα, ἐὰν ἡ ἄδικος φωνὴ ἠθέλησε ψεύσασθαι, ἠλέγχετο ὑπὸ τῆς δικαίας, ἵνα μηδεὶς ἠπατηθῇ. πέτρας. I. T. 124. I. 1127. χερσὶ. Tr. 1306. ἔχει μοι δ. φυλάξεις. Hel. 513. ἐπὶ δ. ςρατηγίσιν πύλαις. Aj. 49. δ. μύθων ῥήτορες. Hec. 126. διπλῶν, ὡς ὅτε ἀνιλεῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθεῖσθαι· ἀρκεῖ γ. τὸ αἰχμάλωτον εἶναι κ. τ. λ. ἦγον οἱ μὲν λόγοι διττοὶ ἦσαν, ἐπεὶ κ. δύο οἱ λέγοντες Θησεῖδαι. ἦγον τῷ ἑνὶ ἐδόκει τὸ ναὶ, κ. τῷ ἑτέρῳ τὸ ὄ. δ. λόγων ἀγῶνα. E. Antiop. XXVIII. ὦ δ-ὰ ἐμοὶ ἥδιςα προςφωνήματα. S. C. 324. δ-ὰ φυλάσσεται. S. Oenom. δ. ἀπείροις κλιθεὶς. S. Tr. 101. πρὸς τὰ ἑῶα κ. δυτικὰ μέρη νεύων ἢ ἀνατέλλων ἢ δύνων. φάσματα δ-ῶν ὀνείρων. S. E. 645. ἢ δ-ῆν ἐχόντων φύσιν, δύναται δὲ κ. ἀριθμὸν ἐμφαίνειν· τῶν ἀμφιβόλων κ. δυσσοποίων. μέριμνα. Hec. 897. ἐκ δ. ἀνάγκαιν. An. 518.

Adverb. δισσῶς αὐτῷ. Ph. 1347.

Δίςολος, ον. δισσὸς, δίπτυχος, διπλοῦς. τὰς δ. ἀδμῆτας ἀδελφεὰς. S. C. 1055. opp. μονόςολος.

Δίςομος, ον. δύο ςόματα ἔχων, — ἀμφήκης, διχόςομος. πέτρα. S. Ph. 16. ὁδοὶ. S. C. 900. ὡς σχισῆς ὅσης ὁδοῦ ἐκεῖσε.

ξίφος. Hel. 989. 1050. φάσγανα. Or. 1303. πελέκεως δ-ον γένον. E. Meleagr. VI. 5.

Δίυγρος. δ-α διπάλτων πημάτων. Spt. 966. πήματα χεόμενα κ. πολλὰ. αἱματοςαγῆ.

Διφρεύειν. διφρηλατεῖν. τὸν περὶ τείχη εἵλκυσε δ-ων. An. 108. πρὸς τῷ δίφρῳ δεσμήσας, παρ' ἐςορίαν. περὶ τὸ τεῖχος ἐδιώχθη ὑπὸ Ἀχιλλέως ὁ Ἕκτωρ. νεκρὸς γ. παρὰ τὸ Πατρόκλου σῆμα τρίτον ἐσύρη. κυανέαις ἵπποις δ-ων πέλαγος. 1012. ἀςεροειδέα νῶτα δ. αἰθέρος. E. Andromed. XXVIII. δ. βαλιαῖσι πώλοις. Rh. 356. τίν' αἴγλαν ἐδι-ετό γ' ἅλιος. E. S. 991. legitur et τάλας, et τάλως ex Hes. ubi Τάλως. ὁ ἥλιος. Herm. ἐδίφρευσεν ὁ γ' Ἅιδας. v. ad Τάλως quae diximus.

Διφρευτής. Ἥλιος. Aj. 857. p. διφρηλάτης.

Διφρηλάτας et *ης.* ἡνίοχος, ἁρματηλάτης. I. A. 216. ἔτυψεν δίκαν δ-υ. Eu. 151. ἔςτε νιν δ-αι ἔλυσαν αἱματηρὸν. S. E. 753.

Διφρηλατεῖν. ἵππους ἐλαύνειν, — εὐθύνειν. ἵππους. Rh. 781. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν δ-ῶν, Ἥλιε. Aj. 846.

Διφρήλατος. Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται. ὁ γὰρ δικαίαν ἐπιτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν ὅτως· Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ δ-ος. Valck. Diatr. 92.

Δίφροντις. ὅπως δ. ὅσα μὴ κινυσσόμην. Ch. 193. διχογνώμων ἐφανταζόμην.

Δίφρος. ὁ τοῦ ἅρματος κορυφαῖος τόπος, ἐφ' οὗ ἵςαντο ὅ τε παραβάτης κ. ὁ ἡνίοχος. ἀπὸ δὲ μέρους κ. τὸ ὅλον ἅρμα. ἐπὶ δ. κ. εἶδος θρόνου εὐτελοῦς ὁμωνύμως τῷ τοῦ ἅρματος δίφρῳ. Eust. ὁ θρόνος, ἀλλὰ εὐτελὲς ὑποπόδιον. In Od. T. 97. χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὼς δ-οις. Ph. 2. τετρωρίςῳ δ. S. Amphiar. IV. ἱππείοισιν ἐν δ. I. T. 214. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δ. Her. 845. δ-υ εἰςέβαινεν ἄντυγα. H. f. 948. μηδ' ἀναβῆς τὸν δ. E. Phaëth. VI. παγχρύσων δ. ἐκριφθεὶς. S. E. 510. ὀρθοὶ ἕςασαν δ. 723. δ-υς κατέςησαν. 710. κατὰ τάξιν ἔςησαν. ὠρθοῦ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δ. 742. θραυσθέντων. E. S. 691. διὰ τὸ πέσημ' ἐκ δ-υ. Or. 1548. ἐκπεπτωκότα δ-ων. S. E. 749. ἐκ τροχηλάτων δ. κυλισθεὶς. 50.

Διφυής et *διφύϊος.* δύο φύσεις, διπλῆν φύσιν ἔχων. δ. τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα ςρατὸν θηρῶν. S. Tr. 1095. τῶν Κενταύρων. δαῖμον, ὃς ἐμπιπνεῖς δ-ΐοισι Ταντα λίδαισιν. Ag. 1470. Ἀτρεῖ κ. Θυέςῃ, ἢ Ἀγαμέμνονι κ. Μενελάῳ.

Δίχα. διχόθεν, διχῆ, χωρὶς, ἄνευ, ἐκτὸς, κεχωρισμένως, πλήν. c. Genit. et nude ponitur, plerumque post Substant. ut ὡς, ἕνεκα, χάριν aliaque. πόλεως δ. S. C. 48. δόξα ἐχώρει δ. ἀν' Ἑλλήνων στρατόν. Hec. 119. στρατῇ δ. Ph. 1474. διχῇ. ὅπλων δ. B. 803. ἐξίστανται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δ. H. f. 104. ἐχωρίσθησαν ἀλλήλων δ. E. Melan. XXII. ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δ. I. T. 952. p. χωρισθεῖσα. τῇ τεταγμένῃ δ. Rh. 520. ἰδίᾳ εὐτυχεῖ ταύτης δ. I. 775. λελείμμεθα γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δ. Dan. IX. τὸ μὲν γυναῖκα ἄρσενος δ. ἧσθαι δόμοις ἔρημον. Ag. 861. ὅσον τό τ' ἄρχειν κ. τὸ θελεύειν δ. Prm. 927. ὅσον καλὸν ὑπάρχει. Ὅσον ad δίχα est referendum, κεχωρισμένως. πυρὸς δ. Spt. 25. ὄκ ἐμπύρνις χρώμενος. δ. δ' ἄλλων μονόφρων εἰμὶ. Ag. 762. τὸ γ. τοπάζειν τῇ σαφ' εἰδέναι δ. 1370. κρατησάντων δ. 331. ἀνθρώπων δ. S. Ph. 31. δ. γε Διὸς. Prm. 162. πλήν. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δ. Ch. 774. παρὰ τὰ εἰρημένα μοι περὶ τῆ Ὀρέστη. τὴν πόριν ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα. B. 737. οἷος Ἀτρειδῶν δ. Aj. 750. εἴ κ. σῆς δ. γνώμης λέγω. S. E. 547. δ. Παιάνων. I. T. 185. κακῶς ἀπώλω, σῆς κασιγνήτης δ. S. E. 1137. φασγάνῳ δ. S. Tr. 1063. τὰ δὲ πλευροκοπῶν δ. ἀνεῤῥήγνυ. Aj. 236. δ. κείνων. 768. ἃ πονεῖ δ. κηδεμόνων. S. Ph. 195. δ. τῆδε πλέοντες. 840. ὡς' οἰκεῖν δ. S. C. 602. ἄταφος ἔπεινε, δ. δὲ παντὸς. 1732. ὑμᾶς δ' ἐγὼ ἐκ πάντων δ. ἕξειλ' ἱκέσθαι. S. A. 164.

Δίχηλος, ον. διάφορος, παρὰ τὸ δίχα. ἔμβασιν. B. 739.

Διχήρης. κύκλος πανσέληνος μηνὸς δ. I. 1156. Mensis apud Graecos trifariam erat divisus. ἰσάμενος μὴν ἐκαλεῖτο ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως δεκάτης. μέσος δὲ, ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος. φθίνων δὲ, ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος. *Barnes.*

Διχόθεν. Prs. 75. ἐκ γῆς κ. θαλάσσης. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Διχόμυθος. διχόγνωμος, διχογνώμων, ἀμφιῤῥεπής. S. ἔλεξε δ-α. Or. 888. τὸ δ-α ἐξηγεῖται διὰ τῆ καλοῖς κακὸς λόγοις ἐλίσσων. διχόγνωμα, τοῖς κρατοῦσιν ἄλλοτε ἄλλα προςχαριζόμενος. δίγνωμα, ἀμφιῤῥεπῆ, διπλῆς λόγους.

Διχορρόαγής. disruptus. κίων. H. f. 1008.

Διχορρόπως. διπλῆ, διχῆ, δίγνωμον. cf. ἰσόῤῥοπος. μὴ δ. ἰδεῖν. Ag. 356. ne duplicem rerum eventum videamus. εἰς αἱματηρὸν τεῦχος ὠ δ. ψῆφοις ἔθεντο. 815. non divisa sententia. ἔδοξεν ὠ δ. Ae. S. 608. ἐπεὶ σωτῆρες ὠ δ. 983. ἐχθρῶν ὠδ. Ag. 1272.

Διχοςατεῖν. διχοφρονεῖν, διχογνωμεῖν, φιλονεικεῖν, μάχεσθαι, πολεμεῖν. ὅταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ δ-ῇ. M. 15. ἂν δ-ῇ πόλις. E. Antig. IV. δ-τῆντ' ἂν ὠ φίλως προςεννέποις. sc. ὄχος τ' ἄλειφά τ'. Ag. 330. λάχη θεῶν δ. ἀνηλίῳ λάμπει. Eu. 380. ἀφωρισμένα τῶν θεῶν δ. ἀνηλίῳ λάμπει. σκότει. εὐ γ. δ-ῶν, λόγος σύγκολλα τάμφοῖν ἐς μέσον τεκταίνεται. S. fr. 74.

Διχόςομον πλάκτρον (δορὸς). S. Achill. Erast. III. i. q. δίςομον.

Διχόφρων. διπλῆς, διχογνώμων. Πότμῳ. Spt. 881. διπλῷ.

Διχῶς ἐπράθην. Ch. 907. p. διχῇ, δίς.

Δίψα et *δίψη.* δίψος. δίψης ἄκος. [illegible] 97. ἢ δίψη τις. Ch. 752. cf. ἤ.

Διψῆν. τὸ πρὸς βίαν πιεῖν ἴσον κ[illegible]ὸν πέφυκε τῷ δ. βίᾳ. S. fr. XLIII. διψῶντι πάντα προςφέρων σοφά. XLIV. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε — ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. Ag. 901.

Δίψιος. παρὰ τὸ Ἴψαι Σοφ. ἐν Ἰξίονι. δ-όν φησι τὸ βεβλαμμένον. καὶ Ὅμηρος· πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην. πολλάκις βεβλαμμένον. S. Ixion. δ-αν χθόνα. Al. 563. ἄνυδρον ἢ πολυπαθῆ ἢ γ. δίψα εἶδος ἐπιθυμίας. πῦρ θεῦ. Rh. 417. ἰ. e. τὸ καῦμα τῆ θέρους. ἐξ ὀμμάτων δὲ δ-οι πίπτουσί μοι ςαγόνες ἄφραςοι. Ch. 182. δίψιοι. πρῶην ἄγευςοι. ὡς δ. Ἄργος, τό ποτε ἄνυδρον. κάσις πηλῆ ξύνυδρος δ-α κόνις. Ag. 503. ξηρά. H. κάπὶ χρωτὶ δ-αν κόνιν παλύνας. S. A. 246. χερσὶν δ-αν φέρει κόνιν. 429.

Δίψος. cf. *Δίψα.* δ-ει πονοῦντες. Prs. 482. φθειρόμενοι κ. ἀποθνήσκοντες, τἀλαιπωροῦντες ὤλλυντο. θάνον δίψει τε λιμῷ τε. 489.

Δίωγμα. διωγμὸς, δίωξις. τὸ πτανὸν δ. πώλων. Or. 989. ξιφοπόνον δ. σφαγᾶς. Hel. 360. πωλικοῖς. An. 993. δ. φεύγων. Hel. 21. εἰ ἦν ἀλώσιμος ναῦς δ-ασιν. 1639. μάραινε δευτέροις δ. Eu. 134.

Διωγμός. cf. *δίωγμα.* δ. ὅςτις τὰς ξένας θηράσεται. I. T. 1324. ποῖ δ. τόνδε πορδμεύεις; 1435. κυναγετεῖ τέκνων δ-ὸν. H. f. 896. πάσης δ-οῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. I. T. 1175. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι δ.; Ae. S. 1050. παντὶ δὲ σθένουσι, δ-οῖσι δ' ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω. 145. Ego, πάντα vel κάρτα δὲ σθένουσι διωγμοῖς (divisim) ἀ-τασφαλίας ἀδμ. „His in potentissimis persecutionibus impietatis i. e. nefariis, mihi adhuc invictae, Tu, invicta, indomita Minerva! esto liberatrix, virgo virgini. *Haupt.* παντὶ δὲ σθένει δ-οῖς τ' ἀσφαλὴς ἀδμάτας ἀδμάτα ῥ. γ. O Minerva, quae omni vi persecutionibusque tentata, integra mansisti. Quod non displicet.

Διώδυνος. ὀδυνηρὸς, δεινὸς, λυπρὸς, περιώδυνος, σπαραγμὸς. S. Tr. 777.

Διωθεῖσθαι. ἀπωθ., ἀπελαύνειν, ἀποτρέπεσθαι. ὄχ ὧδε κῆδος σὸν δ-σεται. An. 870. ὅπως δ-σῃ τὰς τύχας. H. f. 315. ὅταν δὲ πράξωσ' εὖ, δ-ῶνται χάριν. E. Peliad. XI. M.

Διωκάθειν, cf. *διώκειν, ἀπελαύνειν.* Alia hujus formae sunt ἀλκάθω, εἰργάθω, ἀμυνάθω, εἰκάθω, ὑπεικάθω, κιάθω, ὁρμάθω, φθινύθω, βαρύθω, μινύθω. ὡς τελέω διὰ ἐπένθεσιν τῆ θ τελέθω, κατεργάθω. αἰσχρὸς ἔρωτας δημοτῶν δ. E. Erecht. II, 25.

Διώκειν et *δ-εσθαι.* ἐλαύνειν, κινεῖν. cf. διωκάθειν. — ἐπικεῖσθαι, πιέζειν, σπεύδειν. ἐπείγεσθαι, sectari, persequi, τιμωρεῖσθαι, — κατηγορεῖν, ἕλκειν, κυρίως ἐπὶ τὸ Κατηγορεῖν. ad Or. 1534. δ-ω τὸν ἐμὸν εἰς δόμους πόδα. Or. 1344. ἐλαύνω τὴν πορείαν (ἐμβάλλω, εἰςάγω, κινῶ). δ-ωσ' ἠλθον ἄτρυτον πόδα. Eu. 397. παντᾷ τοι βλέφαρον δ-ω. I. 205. σπεύδῃ δ-ων πομπίμως χνόας πονῶν. Spt. 356. φέρων τὰς πόδας. ἅρμα δ. Prs. 82. ἐλῶν. δ. ἔριν αἱματηρὰν. Ch. 470. rec. *Well.* p. vulg. αἰῶν' ἀναιρεῖν. cf. meum, ἀγῶν' αἴρειν in Ἀναιρεῖν et Αἰών.

δ-εις με. E. S. 156. H. f. 707. ταχεῖα νοτὶς δ-ει μ' ὀμμάτων. I. A. 684. πικρὰν δ-ων ἤλυσιν. H. f. 1041. ἥ τε φ. ἕως δ-ωσ' ἄςρα. I. 1157. δ-ων. Aj. 998. φθάσαι ζητῶν.

p. ἐπείγεσθαι. ἀπόπρο δωμάτων δ-τε. H. f. 1083. ὡς μακρὸν ἵππευμα δ-εις. E. Andrmd.

XXVIII. ἐπὶ πόλιν δ-ων. Spt. 89. σπεύδων. ὑφ' ἡδονῆς δ-ομαι σὺν τάχει μολεῖν. S. E. 871. δ-ει. 738.

p. θηρᾷν, persequi, τιμωρεῖσθαι. νεβρὸν δ-ων. E. E. 574. δ-οντές σε. S. Ph. 561. δ-ει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Ag. 401. δ-ω τὰς μιαιφόνους κύνας. Hec. 1173. I. T. 1296. Hel. 1200. ληξάς. Cy. 112. ὃ δ-μεσθ' ὑπο. Her. 50. δ. θανασίμοις ἐπὶ σφαγάς. I. 1250. ὄναρ δ-εις θῆρα. Eu. 126. κατά. παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα μοῖρα δ-ει. Her. 612. λύσσα κ. φόβος δ-εται πόλεως χαλκηλάτῳ πλάξιγγι λυμανθὲν δέμας. Ch. 287. παῦσαι δ-ων. I. T. 1437. τὸν Ἑλένης φόνον δ-ων. Or. 1534. τιμωρούμενος. Ἕλκειν κ. ἄλλους Δ-ειν κυρίως ἐπὶ τὸ Κατηγορεῖν. Κεῖται δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ Ἐξιέναι. ἐπεξιὼν διὰ τὸν Ἑλένης φόνον.

Metaph. θηρᾷν, ἐπιθυμεῖσθαι, μαγεύειν. τὰς ὁμιλίας ἐσθλὰς δ. E. Peliad. X. M. μαγὸν δ-οντα. I. 962. ἀρετὰς δ-ε. 440. ὃ χρὴ ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας γνώμας δ. E. Antiop. XIV. πτηνὰς δ-εις τὰς ἐλπίδας. E. fr. LXXIII. ὃχ ὅπως ἐδιώξαμεν sc. τὸν πλοῦτον. E. Epist. V. p. 503. 38. μεγάλα δ. B. 396.

p. κατηγορεῖν. vox forens. δ-οντ' ἐκβαλεῖν δωμάτων μητέρα. Or. 500. κατηγοροῦντα. cf. supra S. ad Or. 1534. ὁ δ-ων. Eu. 573. opp. ὁ φεύγων.

Διωκτός. παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ ἀνὴρ φυγὰς, τραγικῶς. Poll. IX. 158.

Διώμοτος. ὀμωμοσμένος, ἐνόρκιος. δ-οι πλεῦσιν. S. Ph. 593.

Διώνη. mater Veneris. Κύπρη Δ-ης, Κύπρι. Hel. 1104. παῖ Δ-ης. E. Antig. XVII.

Διώνυμος, ον. θεαί. Ph. 689. παρόσον ἡ μὲν κόρη κ. Περσεφόνη, ἡ δὲ Δημήτηρ κ. Γῆ καλεῖται· ἡ μὲν πρεσβυτέρα, ἡ δὲ νεωτέρα. τὴν ὃν Περσεφόνην πάντων Ἄνασσαν καλεῖ, τὴν δὲ Δήμητραν πάντων τροφόν.

Δμᾷν. v. Δαμάζειν, δαμᾷν.

Δμωή. θεράπαινα, δούλη, ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι, ὃ ἐστιν ὑποτετάχθαι. Ad Od. Δ. cf. Θῆσσα. δ-αὶ τένων κλῄζεσθε δόμων. I. 234. δμ. γυναῖκες. Ch. 81. Ἀσιηνίδες. E. E. 316. I. T. 143. πρὸς δ-αῖσι. S. A. 1189. ὑπὸ ζέγης ἔσω δ-αῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον ζένειν. 1249.

Δμωΐς. cf. δμωή. ὅσ' ἐπὶ ξένας δ. An. 137. εἰς ταὐτὸν ἥδε συμπιτνεῖ δ. Hec. 966. ἐφ' ἰσοῖς δ-ᾶδας κεκτήσομαι, B. 514. ὡς μὴ γένωμαι δ. Αἰγύπτου γένει. Ae. S. 336. δ-δες δὲ καινοπήμονες νέαι τλήμονες. Spt. 348. ἐν γ. τῇ ἁλώσει ἡ μόνον γραῖαι γυναῖκες δουλείας ἀνάγκῃ φέρονται, ἀλλ' ἴδοις ἂν κ. νέας δούλας γενομένας, ἄρτι πρῶτον δυζυχησάσας τλήμονας κ. ἀθλίας εἰς τὴν αὐτῶν εὐνὴν αἰχμάλωτον, ζώντων τῶν οἰκείων ἀνδρῶν κ. ὁρώντων αὐτὰς ὑφ' ἑτέρων εἰς μίξιν βιαζομένας, ἅτε δυνατωτέρων. κ. τ. λ. cf. Ὑπέρτερος et Εὐνή. Sensus videtur esse: Ancillae autem recens captae vel κοινοπήμ. communi omnium sorte in connubium beati illius, quippe qui potentior sit infestus ille, qui eas subegit, auferuntur, rapiuntur, φοροῦνται, vel φέρονται, ἄγονται. Timendum enim est, ne illae nuptiae hacipsa nocte vi conficiantur.

Δμώς. θεράπων, δοῦλος. δμ. ἐστιν, ὅστις ὀκέσ' ὡραῖος γαμεῖ. E. Phoenic. IV. Valck. Diatr. 283. πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. E. E. 851. δ. ἦξαν εἰς δόρυ. 844. ἥσθημεν. M. 1139. λόγχας θέντες δ. 799. ὡς ἦραν χεροῖν δμ. 814. φύλακες. An. 813. δ-ας ἀπωθεῖ. E. E. 822. αὐτὸς δ-σὶν ἂν μέλοι πόνος. E. S. 939. δμ. Ἀχελῷον φέρειν. B. 625. ἀποταυρῶται δμ. M. 188. δμ. δ' ἐμοῖσιν εἶπον. E. Phoenic. X. δμῶες. S. A. 578.

Δνοφερός, ά. σκοτεινός, μέλας, ζοφώδης, ζοφερός, ἀχλυώδης, σκοτώδης. κατὰ δν. γᾶς. Tr. 1265. νὺξ. S. E. 91.

Δνοφός. ζόφος, ἀχλύς, σκότος. Ἀνήλιοι βροτοζυγεῖς δν. καλύπτουσι δόμους. Ch. 50.

Δοκεῖν. ἡγεῖσθαι, ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν, λογίζεσθαι, ἐοικέναι, videri, ἐλπίζειν. — Δοκεῖ, decretum est, placuit, placet, videtur. — praetexere, προσφασίζεσθαι, προσποιεῖσθαι, προὔχειν, — οἱ δοκοῦντες. — Subaudiri potest in ὡς ἐμοί. S. A. 1161. Aj. 395. ὡς ἐδόκει. S. C. 76. δ-εῖν ἐμοί. S. E. 410. ἐμοὶ δοκεῖν. Prs. 244. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. δοκῶ μέν σ' εἰδέναι γνώμην ζρατῶ. Hec. 218. αὐτὸ τοῦτ' ἔχειν δ. σωτηρίαν. Or. 1177. δ. νιν χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον. 1200. δ. μέν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Spt. 600. λογίζομαι. πῶς δοκεῖς; H. 446. τίνα δ. πείσειν τάδε; Hec. 1205. ὧν δ. σάφ' εἰδέναι. Or. 259. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δ.; H. 470. ὡς δ.; An. 762. ἢ πᾶν ζρατόπεδον πέρσειν δ.; Rh. 593. δ. γὰρ; 706. δ. παρεικάθειν; S. A. 1102. ἧσθ' ἄρ' ἥσσων, ἢ 'δ. εἶναι, φίλος. H. f. 341. ὃ δ' εὐτυχοῦντας εὖ δ-εῖν (χρὴ) πράσσειν ἀεὶ. Hec. 283. v. Πράσσειν. εὖδειν νιν ἔδοξα. Or. 169. τὸν θανόντ' ἀκοῦειν τάδε δόκει. 674. μήδ' εὐτυχοῦσα δυζυχὴς εἶναι δ. M. 602. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δ. Al. 54. φιλεῖν κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δ. E. S. 1402. μὴ δ. λεληθέναι. Rh. 940. μήτε ἰσχύειν δ. Tr. 723. τὸ δ-εῖν εὔχου μόνον. Or. 780. μὴ δ-εῖτε. M. 365. ἐν ἀγκάλαις δόξω γυναῖκα ἔχειν. Al. 353. δ-οῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι. E. S. 218. ἦν δ-ῆς μέν. B. 311. 312. ὅτῳ δ-εῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ; Hel. 120. μή μοι νικᾶν δ-εἶτω τὴν δίκην. E. E. 955. δ-ῶν τι σεμνὸν πράττειν. Tr. 447. δ-ῶ μὲν ὀδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. S. E. 61. ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποζευγύσης αἰσθέσθαι. 78. δ-ῶ δυζφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 254. ποίας ἡμέρας δ-εῖς μ' ἄγειν, ὅταν; 266. μὴ δ-ει μ' ἂν θυραῖον οἰκεῖν. 312. εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δ-εῖ γέρα τάδ' — δέξασθαι νεκύς. 442. ἆρα μὴ δ-εῖς λυτήριον αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν; 446. πικρὰν δ-ῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι. 471. δ-ῶ μέν, εἰ κ. 547. κ. μὴ δ-εῖν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή. 335. πρὸς τίν' ἐννεπεῖν δ-εῖς; S. Tr. 402. ὅσ' εἰ δ-εῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη. 592. ζέργημα δ-οῦσα προσβαλεῖν σέθεν. 1138. κἀδόκουν πράξειν καλῶς. 1171. δ-ῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ. Aj. 43. κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε Ἀτρείδας κτείνειν ἔχων. 56. κἀστ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ. 263. τοσοῦτόν γ' ἐξεπίζασθαι δ. 441. ἄνδρα χρὴ δ-εῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ. 1078. μὴ δ-ῶμεν — ὐκ ἀντιτίσειν. 1085. τῷ (σοφίσματι) νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δ. S. Ph. 14. ποίαν μ' ἀνάζασιν δ-εῖς ἐξ ὕπνου ζῆναι τότε. 276. δ-οῦντα ταῦτ' ἦν. S. T. 128. κ. πῶ τοῦτο φεύζεσθαι δ-εῖς. 355. ἢ κ. γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; 368. δ-ῶν θρόνοις παραζατήσειν τοῖς; 399. κλαίων δ-εῖς μοι κ. σὺ — τάδε ἀγηλατήσειν. 401. εἰ μὴ 'δ-εῖς γέρων εἶναι. 402. εἰ τιν' ἂν δ-εῖς ἄρχειν ἐλέσθαι. 584. ὡς ἄλλην χθόνα δ-ῶν ἀποίσειν. 1179. χερσί

τ' ἂν θειγὼν δ-οῖμ' ἔχειν σφᾶς. 1470. ἢ κ. δ-εῖτε τῷ τυφλῷ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἔξειν; S. C. 299. τὴν ἐγὼ τάλας ἐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν ἔδοξα. 749. εἰ τάδε δ-εῖς τελεῖν. 878. δ-ῶ. 879. κ'. μοι πόλιν κένανδρον ἢ δῄλην τινὰ ἔδοξας εἶναι. 918. τῷ καθυβρίζειν δ-εῖς. 960. ἢ μάτην σοι δ-εῖ λελέχθαι. 1035. ὅςις αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δ-εῖ. S. A. 707. τοῦτο μὴ δόξῃς ποτε. 762. ὅτω γ. ἤδη κ. δοκῶ τὸ σὸν μέρος. 1062. δ. μὲν, ἀδελς. S. Aload. VIII. εἴ σοι δ. φρονεῖν κακῶς. S. E. 550. ἆρ' ἔ σοι δ-εῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 614. καὶ μὴ δ-ῶ σοι. 617. ἆρ' ὑμῖν — δεινῶς δακρῦσαι δοκεῖ τὸν υἱόν; 805. ἀ δ. σοι ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν; 1041. εἰ σεαυτῇ τυχχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν. 1055. τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν. S. Tr. 57. εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ. 59. ἀδὲ νῦν δ. 341. εἴ τι μὴ δ. πράσσειν μάταιον. 586. δ-εῖς παρ' ἡμῖν ἀ βεβιλεῦσθαι κακῶς. 589. ὡς τὸ μὲν δ-εῖν ἔνεςι, πείρᾳ δ' ἀ προςωμίλησά πω. 590. μωρά μοι δ-εῖς φρονεῖν. Aj. 594. σοὶ μὲν δ-εῖν ταῦτ' ἔς', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν. 942. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι. 1095. οἱ δ. εἰδέναι. I. 317. δ-ῶ γ. ἄντρον εἰσορᾶν. S. Ph. 27. ἐάν μοι δοκῆτέ τι κατασχολάζειν. 126. ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι. 551. κωφίζειν δ-ῶ. 735. τοῦδε τῷ κακῷ δ-εῖ λήθη τις εἶναι. 877. πρὸς τῷ δοκοῦντος ἀδὲν εἰδέναι κακόν. 960. δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι. 1044. δ-ῶ προλύσσειν. 1360. δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι. 1372. ἴσθι γ. δ-ῶν ἐμοὶ κ. ξυμφυτεῦσαι τἔργον. 346. ἡμῖν μὲν τὰ τοῦδ' ἔπη ὀργῇ λελέχθαι — δ-εῖ. 405. τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δ-ῶ. 1111. ὡς ἐμοὶ δ-εῖ. Aj. 1157. ἃ μοι δ. S. T. 282. τοσοῦτον ὅσον δ. κ. δόξαντ' ἀποκλῖναι. 1191. εἰ μὴ δ-ῶ τι μειόνως ἔχειν. S. C. 104. εἰ δὲ μὴ δ-ῶ φρονῶν λέγειν — οἷσι μὴ δ. φρονεῖν. 1665. ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ. S. A. 71. (ὁποίᾳ). εἰ δ. νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν. 469. καλῶς σοὶ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν. 558. τὸ κακὸν δ-εῖν ποτ' ἐσθλὸν τῷδ' ἔμμεν', ὅτῳ. 622. ἡμῖν μὲν λέγειν φρονοῦντως ὧν λέγεις δ-εῖς πέρι. 682. Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν. 914. ἐμοὶ ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δ-εῖ προςεῖναι. 1252. ἐμοὶ δ' ἀδὲις δ-εῖ εἶναι πένης ὧν ἄνοσος. S. Creus. IV. 6. κ. ταῦτ' — χρεὼν ἐπαινεῖν κ. δ-εῖν καλῶς ἔχειν. S. Ter. VII. 12. ὅταν θεοῖς δοκῇ τάδε. S. Tyndar. 6. ἐδοξάτην μοι τὰ δύ' ἠπείρω μολεῖν. S. fr. LXXXII. cf. Valck. ὡς ἂν μήτ' ἀπαιδεύτων βροτῶν δ-ῶμεν εἶναι. S. fr. C. 12. εὖ πράσσειν δ-ῶν. Tr. 1209. τὸν εὐτυχεῖν δ-οῦντα. Her. 865. δ-οῦντας δαιμόνων εἶναι γένος. Hec. 490. δ-οῦσα μή τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς. M. 500. cf. Sch. ἀ δ-οῦσ' ἔξειν ποτὲ. I. T. 802. κλῶπας δ-ήσας πλάθειν τινάς. Rh. 777. δόξασά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς — μολεῖν. M. 1171. ψευδῆ δ. S. A. 323. ὑπονοεῖν. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Ag. 423. δσιά σοι παθεῖν δ-ῶ. Hec. 788. στρατῷ μὴ δόξαιμι ἄνακτι τόνδε βιβεῦσαι φόνον. 855. κρεῖσσον τὸ δ. Or. 236. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς κόρας. 408. μὴ δόξαιμι σὴν κλύειν ὄπα. 1669. δόξεις ἀχρεῖος, κἀ σοφὸς πεφυκέναι. M. 299. σωφρονεῖν ἐμοὶ δοκεῖς. 884. δ-οῦντων εἰδέναι τι ποικίλον. 300. κατθανεῖν ἔδοξέ μοι κράτιςον. H. 401. εἴ τοι δ-εῖ σοι. 507. ὃς ἀδ' ἀγνεύειν δ-ῶ. 653. ὡς δ-οῦσί μοι δόμοι γ' ἐλαύνειν με. An. 924. τοὺς σοφοὺς δ-οῦντας εἶναι. M. 1226. ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ οἰκεῖν ἐν Ἀ. I. T. 44. ἔδοξεν εὖ λέγειν. 279. εὖ δ-ῶν λέγειν. Or. 941. δόξω σώζεσθ' αὐτὸς μόνος. I. T. 678. δ-ῶ χρονίζειν. 1219. ἐκ ἐλεύθερον οἰκεῖν δ-ήσω γαῖαν. Her. 246. ταῦτ' ἀ δ-ήσει τοῖς. 262. σὺ παῖδα δόξεις διολέσαι. I. 1024. εἶναι δ. sc. ἄριςον. H. f. 184. ἢν τί σοι δ-ῶ λέγειν. 279. ἀ γ. δ. ἄριςος, ἀλλ' εἶναι θέλει. Spt. 577. δόξας ἀνὴρ ἄριςος. Tr. 395. ἀρίςη δόξασα γυνὴ γεγενῆσθαι. M. 763. εἶναι δίκαιος κἀ δοκεῖν εἶναι θέλει. E. fr. B. 28. ἀ δ-ῶν πλεῦν. M. 67. ὁρῶ δ-οῦντα μᾶλλον ἢ σπεύδοντά σε. Her. 735. δ-ῶν κοιράνους ςυγεῖν. E. Oen. XI. οἱ δ-οῦντες εὐφρονεῖν. An. 330. 647. ὀλβίως τῷ λόγῳ δοκοῦντας εἶναι. H. f. 589. καίπερ ἀ δ-οῦσ', ὅμως. Al. 939. τὰ δ-οῦντ' ἀπώλεσαν. Tr. 609. δόξαν λέγω. B. 629. γενναῖος ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι. M. 763. ἐπεὶ μοῦσαν ςυγεράν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Eu. 305.

p. *placere*. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ. I. T. 1485. τάδε δ-εῖ. Rh. 131. p. ἀρέσκει. ὅτε δ-οῦντ', ὅτ' ἀποφάσκοντ'. S. T. 485. ὅτε πιςὰ, ὅτε ἄπιςα, ὅτε ἀρέσκοντα, ὅτε ἀπόφασιν κ. ἀπιςίαν δεχόμενα. δοκοῦντα κ. δόξαντα. Spt. 983. τὰ ἀρέσκοντα. ἔδοξεν ἔν μοι πρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν. S. Tr. 369. πείσομαι δ' ἃ σοι δ-εῖ. 1180. θεοῖς γ. ὦδ' ἔδοξέ πω. Aj. 489.

δοκεῖ. εἰ δοκεῖ, πλέωμεν. S. Ph. 526. εἰ δ., χωρῶμεν. 645. εἰ τοῦτῳ δ. 1075. εἰ δ. ςείχωμεν. 1402. ὡς μὲν σοὶ δ. S. T. 435. σοὶ δ' εἰ δ. S. A. 76. εἰ δ. σοι, ςείχε. 98. οὐχ ὅσον δ. σοι. S. Laoc. III. 5.

δόξαι, δόξαν, δέδοκται, δεδογμένον, δοκηθέν, decretum est, placuit et τὸ δοκοῦν. οἱ δοκοῦντες. οἱ ἔνδοξοι. H. λέγεται δόξαι, σὴν παῖδ' Ἀχιλλεῖ σφάγιον θέσθαι. Hec. 110. 220. θανεῖν κ. σ' ἔδοξε. Or. 856. 1328. κτανεῖν δέδοκται τήνδ' ἐμοὶ. Hel. 988. κατθανεῖν μοι δ. I. A. 1375. δ. συνθανεῖν. S. Tr. 720. βυλήσομαι. δόξαι ψήφῳ. Hec. 196. Her. 187 ἔδοξε δ' Ἀργει. Or. 46. κἀδ-ει τοῖς μενοῦ. 1421. ἀρῆξαι φόνον δ-εῖ μοι τέκνοις. M. 1276. κατάσκοπον πολεμίων πέμπειν δ-εῖ μοι. Rh. 126. τοῖς δ' ὀχὶ δ-ῶν. Hec. 121. 506. ἰδίᾳ δ-ήσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει. E. S. 129. θεοῖσι τοῦτο δόξαν. E. Dict. VIII. ταῦτα δόξαν θ' Ὑλ. ἐξηνέσχετ'. Her. 967. δ-οῦντ' ἐμοὶ. Aj. 1052. διὰ τὴν ἐξουσίαν, ἀ διὰ δικαιολογίαν. τὰ δόξαντα δηλώσω. S. E. 29.

δέδοκται. τἔργον. M. 1236. δ. τλήμονες φυγαί. B. 1348. Not. Plur. ὡς σοὶ δ. An. 465. νενόμισται, δεδοκίμασται δ. παντελῆ ψηφίσμασα. Ae. S. 604. ἐςὶ τοῦτ' ἐμοὶ δεδογμένον. Her. 1. λέξῃς μηδὲν τῶν ἐμοὶ δ. M. 822. Ζεὺς ἴσθ', ᾧ δ-ται ταῦτα. S. Ph. 990. πότερα δ-αί σοι μένοντι κερτερεῖν, ἢ πλεῖν. 1274. ὅτου δ-αι. 1277. ὅτως ἄρ' — ταῦτά σοι δεδογμένα; S. C. 1431. δ-μέν', — τήνδε κατθανεῖν. S. A. 576. ὅριςαι. τὰ δοκηθέντ' ἐκ ἐτελέσθη. M. 1417. Al. 1164. An. 1287. B. 1388. Hel. 1706.

praestaxere. μὴ δ-ῶν ἐμὴν χάριν. Hec. 874. ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις δ-οῦσ' ἀρωγὸς παρεςατεῖν. Rh. 638. p. προςποιημένη. κρεωργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν δ-ῶν. Ag. 1593. προςφασιζόμενος. μὴ δ-ει τούτῳ κλύειν. H. 119.

οἱ δοκοῦντες. οἱ ἔνδοξοι. H. nobiles, optimates, celebres, opibus, auctoritate, loco,

conditione insignes, ut οἱ ἔχοντες, opulenti, οἱ καμόντες, mortui, οἱ δυνάμενοι et οἱ κρατοῦντες p. et δυνατοί, principes. λόγος ἐκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν κἀκ τῶν δ-τῶν αὐτὸς ἐ ταὐτὸν σθένει. Hec. 295. ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω, τὰ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δ-τ' ἀπώλεσαν. Tr. 609.

p. ἐλπίζειν. δ. τἀδόκητ' ἐ χρὴ. H. f. 92. δ-ῶν χερσὶ περιβαλεῖν. Or. 371.

Δοκεύειν. τηρεῖν, φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾶν, ἐπιβουλεύειν, καθίζειν ἐπί τινι, ἐνέδρας καθίζειν. ὄψεταί νιν δ-οντα. B. 982.

Δόκημα. ὄψις, — δόκησις, ἐλπίς. δ. νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων. H. f. 111.

δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπὶς. H. f. 771. ἀδοκήτως. κρείσσω τῶν δ. E. Brechth. VII. τὰ σεμνὰ κ. δ-σιν σοφὰ. Tr. 411.

Δόκησις. τὸ μὴ ὂν ὀνομαζόμενον, οἷον φαντασία. H. δοκῶ. τὸ δοκῶν. ἐπίνοια, — δόξα, gloria. ποίαν. S. Tr. 427. κενὴν. Hel. 36. ὕτω δοκεῖτε τὴν δ. ἀσφαλῆ. 120. δ. ἀγνὼς λόγων ἦλθε. S. T. 681. ἡ δ. φαύλη. E. Antig. X. ἡ δ. ἀνθρώποις κακόν. E. fr. XXVIII. μὴ δ-ιν εἶχεν' ἐκ θεῶν. Hel. 118. ἵν' ἡ δ. ἥδιον ἡδέως ἔχῃ. I. 1602. ὅτ' αὖ δ-ει δωμάτων ὠγκωμένος. E. E. 381. μὴ νῦν πέραινε τὴν δ. Or. 635. μὴ τὸ δοκῶν σοι εἰς πέρας ἄγε. γένοιτ' ἂν πόλλ', ὧν δ. ἐκ ἔνι. E. fr. LXXIV. δ-ιν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι. Her. 396. ταὐτὸ δ' ἐχὶ γίνεται, δ-ιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον. S. Tr. 426.

p. δόξα. ὁ στρατηγὸς τὴν δ. ἄρνυται. An. 697. λαμβάνει, κομίζεται, τῆς νίκης τὴν δόξαν. δ. εὐκλεὴς δορός. H. f. 288. εὐψυχίας δ. Her. 746. τῷ δικαίῳ τὴν δ. ἄρνυσο. E. Ixion. I.

Δόκιμος, ον. χρήσιμος, τέλειος. H. ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, πιστός. δ. ὅτις ὑποσὰς μεγάλῳ δούματι φωτῶν. Prs. 83. ἀνδρεῖος δόκησιν περὶ ἑαυτῷ ἔχων μεγάλην ἀντισὰς, ἀντιμαχεσάμενος. ἱκανὸς ἔσαι ὑπομείνας τοῦτο. κεμὰς ἔνθα δ-ίμα κεῖμαι. I. T. 176. p. ἀληθής.

δ-ώτατος Ἑλλάδι. E. S. 277. p. πιστότατος. κἀγὼ δὲ μόρον αἶρω δ-ως πολυπενθῆ. Prs. 545. λαμπρῶς. τετέγιν ἐ περὶ τῶν ἀποθανόντων ἀμελῶν διάκειμαι, ἀλλὰ τούτων μόρον βασάζω λαμπρῶς θρηνῶ πολλῷ ἄξιον.

Δοκός, ἡ. trabs, (ὁ δ-ός.) σκοπή. προσδοκία. κ. τὸ ἐν οἰκοδομῇ ξύλον. H. Gallim. p. δόκησις. δοκοὺς ἐπιγανὰς παρέχει. E. Cretens. II. 6.

Δοκὼ κενὴ. E. E. 747. Vox Euripidi propria. δόκησις, δόκημα.

Δολερός. δόλιος, πανοῦργος, ὕπουλος. μοὶ ἄσκοπα κερυπτάτ' ἔπη δ-ᾶς ὑπέδυ φρενὸς. S. Ph. 1112. ἀπροσδόκητα, δόλια, ἃ ἔκ ἐστι προσκέψασθαι. γρ. καὶ Ἄψοφα· λαθραῖα. τὸν πάλαι ἐκ δ-ᾶς ἀθεώτατα ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα. S. E. 124.

Δολιόμητις. cf. δολόμητις et δολόφρων. Δ-ῆτα. δόλια βουλευόμενε. Z. δυλόφρονες δὲ κ. δ-δες δυσάγνοις φρεσὶν. Ae. S. 754. ita Buttl.

Δολιόπους. παράγεται ἐνέρων δ. ἀρωγὸς εἴσω σέγας. S. E. 1392. δόλιος, δολίᾳ πορείᾳ ἡ Ἐρινὺς ἀφόβως χωρῶσα, ἢ δαίμων τις ἁπλῶς βοηθὸς νεκρῶν· ἢ ἐπὶ τῷ Ὀρέσῃ, ἤτοι ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἢ τῶν χθονίων θεῶν βοηθὸς, ὅ ἐστιν ὑπηρέτης.

Δόλιος, ον. Attic. et -ία, ον. δολόεις, δολιόφρων, ἀπατεόφρων, δολερὸς, πανοῦργος.

e. Subst. Ἑρμῆς ὁ πέμπων δ. ἠγήσαιτο νῷν. S. Ph. 133. ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον δ. ἀγύρτην. S. T. 387. Ὀδυσσεὺς. Rh. 894. ὃν — δ-ος Ὀδυσσεὺς εἶλε. S. Ph. 608. δ-ῳ λόγχα φωτὶ δυσλεύειν. Tr. 281. δ-ον Μαινάδων κατασκοπον. B. 954. τεχνήματα. I. T. 1355. ἐξευρήματα. Hel. 1109. δ-ῳ τέχνῃ. Al. 34. πέπτωκεν δ-ῳ πληγῇ. Rh. 748. δ-ον ἔσχον ἄταν. Tr. 536. ἁ δ-ος Κύπρις. Hel. 242. δ-αι βυσλαὶ. M. 413. ἁρπαγὰς δ-ας. Rel. 1338. βουλευτήρια. An. 447. δ-οις βρόχων ἔρκεσιν. E. E. 154. νῦν γ. ἀκμάζει πεισθὼ δ-ία. Ch. 721. δ-ίαν κ. μεγάλαν ἄταν. S. Tr. 850. δ. ἀστέρα λάμψας. Hel. 1142. οἶκτον. 1558. γάμοις. Or. 1009. δ-ον εὐνὴν. Hel. 20. λέκτρα. I. T. 539. δ. ἔσχον ἀποίταν. E. E. 166. εἰς κλισίαν λύπων δ-αν. I. T. 858. δ-ος ἡ ἐπιθυμία. Cy. 448. δ. ἡ ναυκληρία. Hel. 1605. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δ-ὸν ἔστι. E. 487. τόδ' ἤδη δ-ον εἴς με μηχανᾷ. 804. καθάρματα. I. T. 1316. ἔχω δ. κ. δρασήρια. I. 985. λέγεις μοι δ-α. 1481. φοβερὰ παλίνορτος οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Ag. 156. δ. μόρῳ δαμεὶς. 1496. δ. ὄμμ' ἔχων. Prm. 570. κακὸν εἰς οἶστρον γ. με φανεὶς ἐπαίρει. ἐπ' ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται. Ch. 949. τὴν Κλυταιμνήστραν, τὴν δολίως βλάπτισαν κ. ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ Δίκη. Ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλῶ Ὀρέστης. corr. Herm. ἐπ' ἐχθροξένοις δόλοισιν δ-α βλ-μέναν χρ-αν ἐποίχεται. ἐφ' ἡμᾶς δ-ος ὁρμᾶται. Aj. 47. δολίως κ. τὸ ἥσυχος ἀντὶ ἡσύχως, κ. τὸ ἔκηλος παρ' Ὁμήρῳ. Il. I. 376.

Δολιόφρων. ἀπατεόφρων, cf. δόλιος, δολόεις, δολοποιός. Κύπρις. I. A. 1301. ποινὰ. Ch. 939.

Δολιχαύχην. Δολιχός. μακρός. H. κύκνοι δ-ενος. I. A. 794. ποταναὶ. Hel. 1503.

Δολιχός. δ-ῆς κελεύθου. Prm. 284. μακρᾶς. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες. cf. S. in Plat. Protag. p. 321. cf. δολιχόσκιον ἔγχος. Il. VI. 44. τὸ εἰς δολιχὸν διάστημα κ. μακρὰν κίειν δυνάμενον. Eust.

Δολόεις. δολερὸς, δόλιος. δολόεντα Τροίας ἔθη. I. A. 1527.

Δολόμητις. δολιόβουλος, κακότεχνος, μῆτις γ. ἡ βουλή. H. δ-τιν ἀπάταν θεῶ τις θνατὸς ἀλύξαι; Prs. 91. εἰ δὲ ἡ θεὸ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεόν;

Δολόμυθος. v. δολόμητις. Νέσσου ὑπὸ φόνια δ. κέντρ' ἐπιζέσαντα. S. Tr. 840. δόλια φάρμακα κ. γ. ἕτερά τινα ἐκέλευσεν αὐτῇ συμμίξαι τῷ αἵματι, ὡς ὀπίσω εἶπεν· ὅτι τοῖς δολίοις τοῦ Νέσσου λόγοις ἀπατηθεῖσα τετόλμηκεν.

Δολοποιὸς, ὁν. cf. δολόεις et δολόμητις. ἀνάγκα. S. Tr. 832. ἡ μετὰ δόλου τεχνησαμένη. ἠνάγκασαι γ. ὑπὸ ζήλου τεχνήσασθαι.

Δόλος, δόλωμα, δολοφροσύνη, ἀπάτη, τέχνημα, τέχνη, πανουργία. δ. ὀδελς. Spt. 856. πανουργία. μῶν τις δ. ἐκ νυκτῶν. Rh. 17. ὡς ἂν δ-ῳ λη-φθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ. Ch. 553. ὅτι μὴ ληφθῶ δ. Spt. 38. δ. τινὶ κατακτεῖναι. I. 844. δ-οισι. M. 783. ἀπόλλυμαι δ. H. f. 754. θνήσκει δ-ῳ. E. E. 9. τί δ' ἐν δ-ῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν. S. Ph. 102. κρυφαῖος. Rh. 92. τὸν κεκρυμμένον. Dan. 33. ὀρρωδῶ τινα δ. θυραῖον. E. E. 832. θεῶν δυςπάλαμοι δ. Eu. 836. δ. με τοιῷδ' ἤγαγε. Hec. 1146. εἰς δ. τιν' ἄγει. Rh. 128. μή τις εἴη δ. Or. 1420. ἔ ποτ' ἂν σύ μ' εἶλες ὧδε

σὺν δόλῳ. Hec. 1269. μή τις δ. με κτάνῃ. Ph. 365. δ – ῳ μέτειμι τόνδε φόνον. M. 391. δ. μ' ὑπῆλθες. An. 436. εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δ. I. T. 371. τῇδε σύγκειται δ – ος. Rh. 215. δ – ον ἐξεπίσασθε. Cy. 474. μή τιν' ἔχῃ δ. I. 686. ξὺν δ – ῳ δύσμαχον. Hec. 884. φυγάδος δειμαίνεις δ. E. E. 834. τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποζήσω δ. 983. δ. ἦν ὁ φράσας. S. E. 197. πατέρα τὸν ἀμὸν ἐκ δ – ε κατέκτανε. 279. μὲ πλέτε τὲ παρόντος εἴ τινες δ – σι βελεύσειν ἐκβαλεῖν. 649. δ – ον σκότῳ κρύψας. 1396. δι' ἕνεκ' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δ – ῳ ἔκτεινεν. S. Tr. 277. ἢ σὺν δ – ῳ κεντήσεθ'. Aj. 1245. ὅστις γ' ἐμὲ δ – οισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεξέρηκας. S. Ph. 1282. τὸν δειλίᾳ προδόντα — ἢ δ. Aj. 1015. πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν κ. μὴ δ. S. Ph. 91. δόλῳ λαβεῖν. 101. μὴ δ – ῳ λαβόντα. 107. ἐ γ. ἂν σθένοντά γε εἷλέν μ', εἰ μὴ δ – ῳ. 948. ὁδὲ σέ γε δ – ος ἐσχ' ὑπαὶ χειρὸς ἐμᾶς. 1117. ἄνδρα δ – οις ἑλὼν. 1228. τέργον δ – ῳ προσέρπον. S. T. 539. πότερα δ – οισιν, ἢ. 960. τὰ γ. δ – ῳ τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' ἐχὶ σώζεται. S. C. 1026. τοιάδε σκῆψις ἐ δ – ον φέρει. Ag. 886. ἐκ ἔχει ψεῦδος, ἀληθής ἐςι. δ. τιν' ἀμφί μοι πλέκεις. Ch. 217. ἐ ξυνεὶς δ. ἐδὲ τὸν θεῶν φθόνον. Prs. 359. δ – οις ὀλόμεθ', ὥσπερ ἐν ἐκτείναμεν. Ch. 880. εἰ δ. ἦν τὸ νικητήριον. E. Dan. VIII. νείκη ἀνδρῶν δ. κλέπτει. E. Beller. XII. διώλεσε δ. σὸν παῖδα. H. 1312. θνήσκετε δ. E. Cress. IV. δ. κλέψαι χειρὸς ἐνδίκως σφαγάς. S. E. 37. μετὰ ἀπάτης ἐργάσασθαι, ἐ δυνάμει, κ. βίᾳ κ. φανερῶς.

Δολῆν. ἀπατῆν.

Δολώσας. Μοίρας δ. Al. 12. σοῖς δ – αντες γάμοις. I. A. 898. μὴ δ – αντος θεῦ. Ag. 280. εἰ μήπω θεός με ἀπατᾷ. ναυκλήρῳ τρόποις μορφὴν δ – ας. S. Ph. 129. δολώμεθα. 1288. τὸ γ. δ – σαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς. Ag. 1636.

Δολόφρονος. δ. λέβητος τύχαν σοὶ λέγω. Ag. 1128. p. τῇ δόλῳ φόνον ἐμβάλλοντος.

Δολόφρων. δόλια φρονῶν, ἀπατῶν. H. v. *Δολιόμητος.*

Δόλωμα. δόλος. τῷδέ τ' ἂν δ. πολλὰς ἀναίρων. Ch. 995.

Δόλων. n. pr. speculatoris Trojan. Rh. 159. 221. 525. 573. 575. 592. 864.

Δολῶπις. Οἰνέως Κόρη. S. Tr. 1050. p. δολόφρων.

Δόμος. οἰκία, ἀπὸ τῆ δεδομῆσθαι. H. νεώς, — ἀρανὸς, ᾅδης, — ναῦς, κίςη, — γένος, gens, familia.

Epith. εὐτυχεῖς ναίειν δ. Ae. S. 960. Hec. 619. ὄλβιον. Or. 1674. εἰς εὐτυχοῦντας ἤγεν. E. E. 398. εὐτυχησάντων. E. Erechth. II, 31. τυραννικὸς. Or. 1356. Hel. 1186. τυραννικῶν. Hec. 55. τυράννοις. Hel. 524. βασιλικῶν. Ph. 1336. βασιλείων. Or. 1360. χρυσεοστόλμης. Prs. 157. ἀρχαίων. E. Phryx. VII. ἀςεροποῖσιν δόμοις χρυσέοις ἀρχὸν, φίλον Ἀφροδίτα. Phaëth. Herm. II. 25. ἀνολολύξατε δ. ἐφεςίοις ἀλαλαῖς. S. Tr. 205. ἐφεςίης. Spt. 73. αὐτοκτίςης. S. Κηδαλ. IV. περιςύλοις. An. 1100. ἐλεφαντοδέτων. I. A. 583. ὑψιπύλων. H. f. 1030. ἀκροτάτων. E. E. 1233. πλουσίων. Hel. 439. πολυχρύσους. 934. πλουσίους. M. 969. vulg. πλησίους. πολυκτήτων. An. 770. ἀφνεοῖσι. Ae. fr. 328. μηδὲ πατρῷον δ. αἰσχύνε. I. A. 1030. ὅστις δ. ἥδεται πληρωμένοις. Dan. IV. ἔρημον πατρῷον ἔλιπες δ. Ph. 322. πατρῴους. M. 801. S. C. 757. παγκλήρους. I. 1542. νυμφικοὺς. M. 1137. κοῦτε πλινθυρεῖς δ. πρ ἦσαν. Prm. 451. lateritias. ἀνηλίους. A τὸν ἐμὸν οἰκήσω δ. Ph. 605. γηγενέτας. I. Erechthonii. κατηρεφεῖς. H. 468. νησι An. 1262. πάρεςιν οἰκεῖν κ. μονοδούμους S. 962. ἐν δ. πανδόκοις ξένων. Ch. 657. χεῖ' — πρὸς δ. πεπρωμένους. Ag. 1657. pro uni seorsim habitandas. ἐχθροξένους. A ξένοισιν ἐν δ. Ph. 341. σ' ἀπέδοιμ' εἰς δ. ξένους. Ch. 906. εὐφήμοισι. An. 1145. ὀρ I. 791. ἄλλοις δ – ον λείψειν ἐμελλες ὀρ διαρπάσαι. Al. 659. ἐχεγγύους. M. 387. I. T. 697. δ. πάντα συγχέασ'. M. 794. πρόπας δ. Ph. 627. πᾶς δ. ἐδρόει. M. 114. ὠλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δ 544. unicum est in trimetr. ἐκ ἔδυ πρό πημονᾶς γέμων ἄγαν. 1009. ἄναγε μὰν, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἔκεισθ'. Ch δυςυχῶν. Or. 70. τὸν σὸν ἄθλιον δ. S. C δυςυχεῖς οἰκῶ δ. E. E. 1005. ἐν χέρνησι δ πενήτας. 1039. κενοῖσιν. B. Antiop. XXX κεδρίνων. Al. 158. cistarum.

p. γένος. δ – ων εὐδοξία. Rh. 760. μ' ὁ σὸς δ. Or. 867. ἐ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι εὐτυχίᾳ. Her. 610. ἐ γ'. τί μ' ἀξιοῖ δ – φρόνως προςεννέπειν. H. 792. ἐκ γενναίων p. γένους. εἰς εὐγενῆ δ. καθίζει. I. 1541. δὲ χ. πρὶν εὐκλεᾶ δ. νῦν δὴς τοσοῦτ' ἔθηκα κλεέςερον. Rh. 160.

de templis. ἀγνοῖς. Spt. 262. σκύλοισι κεκόσμηνται δ – οι. E. E. 1000. δ. ἐν χρης Ag. 964. locus, ubi oracula edi sol μαντεῖον. θυοδόκων. I. 510. λεῖπε δεξι δ. τᾶς ποντίας θεῦ. An. 130. Πυθίων. I. T. Φοίβῳ δ. I. 224. Ἀπόλλωνος. 1275. Δο δ – οις. 1197. καθαρὸν οἰκήσεις δ. I. T. λαθραίον ὠδῖν' εἰς θεῦ ῥίψαι δ – ον. I. 45.

Alia s. Adj. φάσμα δόξει δ – ων ἀνάσσειν 423. σὸν οἰκήσειν δ. H. 1010. εἰς τόνδ' ἐ δ. Al. 844. νόςιμος ἔλθοις δ – ον. 1156. νόςιμον δ' ἔλθοις ὁδόν. τίνα δ. ἐξευρήσει 360. δ – ον ἀμπετάσας. Al. 600. δ – ον βᾶσα. E. S. 1049. οἵ' (ξένια) ἐμὸς κεύθει E. 359. δόξας εὖ προχωρῆσαι δ. Her. 487. τέρπεσθαι δ – ῳ. S. Ph. 460. τέκνον, δ ἄγαλμα. Ag. 212. ἐς φροῦν δ. Or. 125 χρῆμ' ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐκ δ. πόδα. Hec τῶνδ' ἀποζῆναι δ. 980. σχῆμα δ. Al. 91 ἐρείπια. B. 7. ςέγας δ. Cy. 118. εἴσω δ' ἢ μένειν δ. Her. 478. δ. ἄγακτα. Hel. 51 μὴ πάριτ' εἰς μύχον. I. 229. ἐκβληθεὶς δ. 289. εἰς ἀνάςασιν δ. Dict. VI. 4. ἐ γ. βέβηλον ἅπτεσθαι δ. E. Protes. I. διπλ πένθιμον δ. ἔχων. E. S. 1035. δ. ἐμὸν Ph. 486. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Ch. 561. νεῖ δ. δίκας. Eu. 510. οἷς ἂν σεισθῇ θεόθ S. A. 584. δ – ῶν κατασκαφαὶ. Ch. 48. σκάψω δ – ους καινῶν τυράννων. H. f. 566. ἥξει. Hel. 1510. ἀναλυτὴρ δ – ων. Ch. 157. ἐν τοῖς δόμοις κακῶν. πρόμαχ' ἐμῶν δ. 467. δ. ἐπὶ λύμῃ. 863. ἔχει τι κλέμμα τῶ τῆς δ. Hec. 618. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμ δ – οις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Ag. 1034. φημεῖ δ – ος. Or. 1335. εἰς ἀγῶνα δ – ος ρὸν πιτνεῖ. 1538. φόνος Οἰδιπόδα δ – ον Ph. 1502. ὅσον κακὸν ἔχει δ – ος. H. 852.

πειμήλια φοιβῶσι. Phaëth. Herm. I, 12. κυκλώσασθαι δ-ας σεμνοῖσιν ὑμεναίοισιν. II. 34. ξένος τε π. δορύξενος δ-ων. Ch. 557. ἀναλώσαντες αἰσχύναις δ-ον. H. f. 1423. ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ δ. An. 550. ἢ ταράσσεται δ-ος. Hel. 485. κτυπεῖ. 865. δωλεύσω ἐν αὐθεντῶν δ-οις. Tr. 655. δ-ω τύχας. H. f. 249. γεγῶσα τηλίκη δ-ω. E. Meleagr. XVII. θυραῖος ἐλθὼν δ-ας. I. 702. τῶν ἀτέκνων ἀναρπάσεις δ. 1303. δ. πέρσασ'. Tr. 461. εἴτ' εὐμενεῖς δ-οις ἐμοῖς. Phaëth. Herm. II. 60.

coelum. τῶν κατ' οὐρανὸν δ. Hel. 1687. θεῶν δ-ω. E. E. 1000.

Orcus. εἰς ᾅδου δ-ας. M. 1234. H. 895. Al. 25. ἀλλά τις θεῶν ἀμπλάκητον Ἅιδα σφε δ-ων ἐρύκει. S. Tr. 121. ὡς τὸν Ἅιδα δ-ον κατέβα. Her. 913. S. A. 1241. ζύγιον. S. C. 1564.

δόμος certi cujusdam hominis. δ-ας Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ'. S. E. 651. Ταντάλειος. Or. 1544. Κρησίου. H. 719. Ἀλθαίας. Cy. 39. Ἀγαμέμνονος. S. E. 1354. Οἰνέως. S. Tr. 6. Οἰδίπου. S. A. 800. Ἀμφίονος. 1155.

p. ναῦς. πλάτα λινοδρόφαφής τε δ. ἅλα ζέγων. Ae. S. 132.

Δομοσφαλής. δόμον ἐρείπων. δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δ. Ag. 1535.

Δονακόεις. καλαμώδης, καλάμινος, δονακοτρόφος. δ-όεντος Εὐρώτα. Hel. 210.

Δονακοτρόφος. v. δονακόεις. δονακώδης. Εὐρώτα δ-ου. I. A. 179.

Δονακόχλοος, -οος. δονακώδης, δονακοτρόφος, ὑλώδης. δ-οα Εὐρώταν. I. T. 400. p. δόναχι θάλλοντα, χλωρόν.

Δόναξ. καλαμὸς λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος. Or. 146. et H. Κάλαμος. δόναξ ὑπολύριος. πάλαι γ. ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. cf. Poll. IV. 62. et Κάλαμος. σύριγξ, αὐλός. λεπτοῦ δ. Or. 146. Βόλβης ἕλειον δ. Prs. 492. cf. Βόλβη. ἐν δ-κος ἔρνεσιν. Hel. 183. τὸν ὑδρόεντα δ-κι χλωρὸν Εὐρώταν. 355. ὑπὸ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δ. ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. Prm. 574. σύριγξ.

Δονεῖν. δονεύειν, ταράσσειν, τυρβάζειν. Δ-ουσα κ. τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω. Ae. fr. 321.

Δόξα. cf. Δόκημα, δόκησις et δοκῶ, — ὑπόνοια, ὑπόληψις, οἴησις, ἐλπίς, — φήμη, τιμή.

Epith. τί δῆτα δ-ης, ἢ τί πληδόνος καλῆς μάτην ῥεύσης ὠφέλημα γίνεται; S. C. 258. δ-ης ἐσφάλην εὐαγγέλου. M. 1010. p. εὐαγγελίου. δ. ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται. H. 432. δ. μήτ' ἀτρεκὴς μήτε παράσημος. 1115. δ. ἀσήμου. Rh. 629. δ. ἔσχεν ἄφθιτον. I. A. 1606. ὃς ἔσχε δ-αν εὐψυχίας. H. f. 157. δ. εὐκλείας ἔχειν. E. Rhad. II. 10. φέρουσα δ. πολλὴν. E. Epist. III. σὺν μαινομένᾳ δ-ᾳ. B. 885. σώζεις πατρῴαν δ. Her. 326. οὐδ' ἀκλεής γιν δ. ὑποδέξεται. 624. δ. κακὴν λαβόντας. H. f. 292. E. E. 1013. ἡ δ. οὐκ οἶδ' ὅτῳ βέβαιος ἔρι. H. f. 511. δ. κενὴν θηρώμενοι. E. Epist. I. ὀνειροφάντοι πενθήμονες πάρειεν δ. φέρουσαι χάριν ματαίαν. Ag. 429. δ-αι τ' ἀνδρῶν κ. μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ, τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἔτιμοι. Eu. 365. opiniones ad coelum usque sublatae. ψυχῆς εὐτλήμονι δ. Prs. 28. ἐν τλήμονι κ. καρτερικῇ κ. γενναίᾳ γνώμῃ ψυχῆς. ἢ φιλοτιμίᾳ, ἢ ἐναποζοτάτῳ δοκήσει κ. πείσματι ψυχῆς. δ. ἄλλως τήνδε κεκτῆσθαι μάτην ψευδῆ. Hec. 489. δ. ἐμὴ. I. A. 1399.

sine Adject. δόξης θάρσος. Hec. 370. δ-αν φέρονται. E. fr. falso cit. V. 4. δ-αν ἡμπολήκοτα. E. fr. inc. B. 1. 3. ἃ δὲ δόξῃ τοπάζω. S. Erigon. σοὶ ἐς τί δ-ης ἦλθεν. Hel. 984. ἀ δ-αν ἂν λάβοιμι βριζόσης φρενὸς. Ag. 282. amplectar, περιπλεκοίμην, αἰνοῖμι. κόμψευε νῦν τὴν δ. S. A. 324. ἐπεὶ δ-α τῆδ' ἐπεζράφη. 1111. εἴτ' ἂν κομίζειν δ-α νικήσει φίλων. Ch. 678. δ. ὅποτε τῆσδ' ἐπιβάντες. S. Ph. 1463. τῆς οἰήσεως. οὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες, ὅτε ἐλπίσαντες τελεῖσθαι, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν. δ. ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων ζρατὸν. Hec. 119. δ-αν τόδ' ὑγιείας ἔχει. Or. 235. πολλάκις ἔβλαψε δ. M. 293. δ-αν ἔσχες. 540. δ-ης ἥμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι. H. 1414. ἔνθα δ. φέρει κλέος. I. A. 566. δ-ης μετάδοσ. I. T. 1030. καθ' ὕπνον μοι δ. τις παρίζαται. Rh. 780. δ. Ἀργ. κεῖται. Tr. 179. ἦν δ. σε νοσῇ. B. 311. εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δ. χωρεῖ. Hel. 764. p. συνάδει. ὥστε κ. δ-αν λαβεῖν. 847. πολύ με δ-ης ἐξέπαισαν ἐλπίδες. H. f. 460. τί χρῆμα δ. τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον; 714. τὴν δ. ἕλκει. E. Oenei fr. V. 3. δορὸς δ. An. 726. δ. μοι παρεζάθη ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων. S. T. 911.

Δοξάζειν. νομίζειν, ὑπονοεῖν, — φαντάζεσθαι, apparere, videri. δοξάσαι ἐζι, τὸ δ' ἐτήτυμον οὐκ ἔχω εἰπεῖν. E. Aeol. fr. XXVI. M. ὧν σὺ δ-εις. Hec. 759. κἂν μὴ νοσῇς γ. ἀλλὰ δ-άζῃς νοσεῖν. Or. 314. Καλλίζρατος τὴν ἐκτὸς τοῦ σ γραφὴν διδάσκει. κἂν μὴ νοσῇ γ. ἀλλὰ δοξάζῃ ν. κ. τ. λ. ἢ σὺ δ-εις. 710. πείσειν γε δ-ζω σφ' ἐγώ. M. 944. γάμους γαμεῖσθαι τοῦδ' ἐδ-όν ποτε. Tr. 347. τὸν ἐλθόντ' μὴ πάντ' ἀληθῆ δ-άσης εἰρηκέναι. Hel. 314. ὡς δ-ζεται. I. T. 831. δ-σει τις ἀκοῦων ὄπα. Ae. S. 59. πλεονάζει τὸ Τις. εὐξύμβολον τόδ' ἐζὶ παντὶ δ-άσαι. Ch. 167. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ κ. βλέποντα δ-σω; 836. δ-ων μὲν ὄ. S. Ph. 545.

Δόξασμα. v. δόξα. κενῶν δ. πλήρεις. E. E. 383. Melan. XIV.

Δορά. δέρος, δέρμα. λεόντειος δορά. τὸ δέρμα αὐτοῦ. H. λύκειον. Rh. 208. νεβρῶν δ-ᾶς ἔχειν. B. 176. καταζίκτου. 696. δ-αῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλών. Cy. 329. νεβρῶν δ-αῖς καθαπτός. E. Hypsipyl. I.

Δορία. Ag. 1120. corrupt.

Δοριάλωτος. Tr. 518. p. δορίληπτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς, δορίκτητος.

Δορίγαμβρος. τὰν δ. ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν. Ag. 695. p. τὰν νείκη, μάχην, πόλεμον τῷ γάμῳ ἐγείρουσαν.

Δοριθήρατος. δουριάλωτος. δ-ος πρὸς Ἀχ. Hec. 105. σκύλοις. Tr. 574.

Δορικμής. δόρατι κάμνων, πολεμικός. λαῷ. Ch. 353.

Δορίκρανος et δορύκρ. Δ. λόγχης ἰσχύς. Prs. 146. τῆς ἐκ κρανίου ξύλου ὄσης· ἢ ἐδήλωσεν ἐν ταυτῷ δύο, δόρυ κ. κράνος. Τὸ γ. δ. λογχ. ἰσχὺς τοιοῦτόν ἐζιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἄνδρες κράνει κ. δορὶ ἰσχύοντες.

Δορίκτητος, ον. αἰχμάλωτος, πολέμῳ κτηθείς. H. cf. δοριάλωτος. χθὼν. Hec. 478. al. δορίληπτος. — γυνὴ. An. 155.

πελον ἐτάζων δ. E. Antig. XVI. πόλις πᾶσ' ἀνέζηκεν δ. Hec. 494. πέρσαν. 909. πύργους πεσόντας δ. 1112. ὀλλυμένους. Or. 1307. αἰχμαλωτίδας δ. Θηβ. δώσειν Τρ. Ph. 194. ἐλεῖν δ. 762. παλλόμενα. 1306. μάρνανται. M. 249. δ. π. πυρὶ δηϊάλωτον. An. 105. ὃς σε πολλάκις δ. ναύτην ἔδηκε. 457. τοὺς ὁλωλότας δ. E. S. 16. ἀΐξαντες δ. I. A. 80. πρῦκαμες ψυχὴν δ. Aj. 1271. προηγωνίσω ἐν πολέμοις, ὡς ἵλεω δορὶ. 1057. εἰ μὴ θεῶν τις ἐμπεσὼν ἕξῃ δ. Spt. 995. ἐξολισμένον δ. E. S. 659. τρυφῶσα Παλλὰς δ. I. A. 1304. Τρ. πέργαμ' ἐξελεῖν. 1576. οἴχεσθαι. I. T. 519. Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δ. I. A. 931. δῆ' ἥρει τῶνδ' ἀνάφατον δ. χώραν γυναικῶν. S. Tr. 240. φρατὸν ἀναλῶσαι. Rh. 58. ὑποζαθεὶς. 315. συγκαμὼν. 326. σῷ δ. πράξας τάδε. 368. πεσεῖν. 398. Tr. 479. Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δ. Rh. 472. πορθεῖν. 478. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δ. Tr. 873. πεσοῦσα δ. γᾶ. 1299. δ. ἔκτεινα. Cy. 7. οὐδὲ γὰρ δορὶ μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενὲς μένει. E. E. 388. p. ἐν μάχῃ. μή μοι συναράξῃς δ. πόλιν. Her. 879. δ. τε γᾶ πατρίᾳ φέρει σωτήριον ἀλκάν. I. 483.

in Aeeus. ἀκουσίως ἠράμην δ. Ph. 437. ἀμφὶ δεῖπνον ὅσι προσβάλλω δ. 735. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴέναι δ. 1235. μὴ κινεῖν. An. 608. πάλλων. 698. ὥςε διαφυγεῖν τόμὸν δ. I. T. 1328. πρόθυμος ἴέναι δ. Rh. 63. σὸν βλέποντες εἰς δ. 114. ἴσχε πᾶς δ. 688. εἰς δ. ἑωθέντες. Tr. 934. ἱερῶμεν. 1148. εἰς δ. διωλλύμεθα. 1162. p. ὅπλοις. μένειν. Her. 744. πόσον ἀπείργει μῆκος ἐκ γαίας δ. Hel. 1284. δ. δεξιᾷ λαβὼν. 1393. λαβεῖν. H. f. 268. θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς δ. I. 997. p. μάχην. φεύγειν δειλίᾳ δ. H. f. 235. δ. ἔπαλλον. 437. ἦξαν εἰς δ. E. E. 844. εἴργειν μητρὶ δ. Spt. 401. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δ. 608. cf. Ἁρπάζειν. κἀπαναιρῶντες δ. S. C. 424.

Δορυκανής. δόρατι πτείνων. δ. μόρῳ θανὼν. Ae. S. 988. al. δορὶ ἀνημέρῳ.

Δορύκλυτος et *δερύκλ.* δυρ. ἀνδράσι. Prs. 84. τοῖς Ἀθηναίοις et πολεμικωτάτοις.

Δορύκρανος, ον et *δορίκρ.* Δ. λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν. Prs. 146. cuspidata.

Δορυλύμαντος et *δορίλ.* δορὶ φονευθεὶς, ὀλλύμενος, φθειρόμενος, ἐφθαρμένος. μόχθοις. Ae. Myrmid. 115.

Δορύξενος, ον et *δορίξ.* ὃν ἐμπεδῶντες τὰς ὁμολογίας φίλον ἐποιοῦντο διὰ τὴν οἰκειότητα πράξεως. H. δ - οι, οἱ κατὰ τὸν πόλεμον πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πεποιηκότες. Ad M. 687. et κυρίως οἱ ἐν πολέμῳ γιγνόμενοι φίλοι et Poll. ὁ ἐκ τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἐπιμιξίας τὴν γνῶσιν πεποιημένος et περὶ δὲ Δ - ου Παυσανίας φησὶν, ὅτι Δ - ος ὁ ἐκ πολεμίων φίλος, κ. ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεὶς τινες. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τῷ Ὀ γ. δ - ων. (E. 46.) ἢ παραχρᾶται τῇ λέξει ποιητικώτερον, ἢ δριμέως δ - ους λέγει τοὺς τοῖς φονεῦσι τοῦ Ἀγαμέμνονος φιλιωθέντας, ἵνα πολεμικῶς ἐχθραίνωσι τοῖς ἐκείνου παισίν. ὡς εἶναι ὅτω δ - ον εἰπεῖν, κ. τὸν χάριν δορὸς, ἤτοι πολέμου, συμμαχικῶς ξενισθέντα ὑπόλοιπον. Eust. p. 405. ξένος, hospes, — σύμμαχος, φίλος. Waffenfreund. πάντων φίλτατος δ - ων. M. 687. δ. ἐμῶν ὅρκοι. An. 1000. τρέφει αὐτὸν τύμενὴς δ. Ag. 880. ἡ δ. κοινὴ ἑστία. S. C. 633. ξένος τε κ. δ - ος δόμων. Ch. 557. μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δ - ων. S. E. 46.

Δορυπετής. δόριπ. et δουριπ. δορὶ πεσών. ποιοῦσα δ. φόνον. Cy. 304.

Δορυσθενής. ἀνὴρ. Ch. 156. p. δόρατι δυνατὸς, δυνάμενος, ἰσχυρὸς, μάχιμος.

Δορύσσειν. δορὶ μάχεσθαι. δ - οντα κρατὸν. Her. 774. δ - όντων μόχθων. Aj. 1188. καμάτων πολεμικῶν. μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος.

Δορυσσόος, - ὄς, δ - ὸν. δορυόρμαν, ἀνδρεῖον ἢ δόρατι φοβοῦντα, κ. σοβοῦντα. H. δ. σάγαις. Spt. 117. πολεμικαῖς πανοπλίαις, ταῖς διὰ τῶν δοράτων σωζούσαις. δ - ος πανοπλία ἢ ἐν τῷ δορὶ κ. ἐν τῷ πολέμῳ σώους διατηροῦσα τοὺς ἔχοντας. Alli a σόω, σόομαι, σείω. Sio E. M. δ - όον ἀνδρεῖον, ἢ δόρατι φοβοῦντα κ. σοβοῦντα κ. ὁρμῶντα. ὀπάδους τούσδε κ. δ. ἔταξαν. Ae. S. 986. ὄχλον ὑπασπιστῆρα κ. δ. λεύσσω. 185. οἷος δ - ὄς Ἀμφιάρεως. S. C. 1312. v. Reis.

Δορυτίναχτος. δ. αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. Spt. 141. διὰ τῶν δοράτων κινούμενος ὁ ἀὴρ ταράσσεται.

Δορυφόρος. ὁπλοφόρος, ὑπασπιστής. δεξιαῖς δ - ων. E. E. 616. ὀπάονας. Ch. 765.

Δόσις. ἡ δωρεά. γᾶς. Spt. 346. ὁ σῖτος. ἑρμαίαν δαιμόνων δ. τίοι. Eu. 935. τὴν δ. ἐγγύνων ποιῶ. Ph. 766. τῷ θεῷ μ' αἰτεῖς δ - ιν. S. T. 1518. πολλά τοι δ. ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε κ. ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν νῆσιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1012. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Eu. 7. δ. τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν. Ch. 92. σὺν θεῶν δ - ει. 778. p. θελόντων, διδόντων. χρὴ καρτερεῖν θεῦ δ. Al. 1074. Παλλάδος ἦν Ἀλεξάνδρῳ δ - ις. Tr. 925. ἐν βραχεῖ καθεῖλε παλίγκρ χρόνῳ πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος πακῆ δόσις. S. Tyndar. Δαιδάλῳ ψευδῆ δ. H. f. 471. δ. κακὰν κακῶν κακοῖς. Prs. 1035. δίδω δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν.

Δοτάμας. Prs. 956. ὄν. κύρ.

Δοτήρ. πυρὸς. Prm. 612. p. ὁ παρασχὼν τὸ πῦρ.

Δουλεία. δουλείας τᾶς ὀ τλατᾶς. Hec. 158. δ. δουλείας πουσίπονος. I. T. 450. πρὸς οἷα δ. ζυγὰ χωρῶμεν. Aj. 945. τὸν δεσμὸν λέγει τῆς δουλείας. μέγα δ. γάγγαμον. Ag. 368. δίκτυον. δ - αν περιβαλὼν. Ph. 197. αἳ δ - αν αἰάζουσιν. Tr. 159. δ. φυγὴν. Cy. 441. μὴ 'πὶ δ. ἔλθῃς. E. Archel. IV. δουλεύοντα δ - αις ἐμαῖς. B. 802. μή με δ. τυχεῖν. Spt. 238. θελήσητε. τὸν δ. ζυγὸν ἔσχεν ἀνάγκας. S. Ter. VIII, 7.

Δούλειος, α et *ον, - ιος, α.* ὅτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἤλυθε δ - ειον. An. 301. φέρειν χρὴ τὸ δ - ιον ζυγόν. Ag. 1227. ζυγὰ δ - ια. Tr. 595. πόλεως ἀπείργειν δ - ειον ζυγόν. Spt. 456. ἑκὼν γ. ὀδεὶς δ - ίῳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 953. δ - ειον ἀμέραν βίου. Tr. 1331. ἡμαρ. Hec. 56. δ - ιον ἐξάγον αἶσαν. Ch. 74. δ - ιον ἕξειν τροφὴν. Aj. 499. δ - ίῳ ἀφ' αἵματος. Al. 641. δ - ειον μέλαθρον. Tr. 1311. πόλιν — δ - εῖαν ψαφαρᾷ σποδῷ περδομένην. Spt. 308. μένει τὸ θεῖον δ - ίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1082. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δ - ιον Ἑλλάδι. Prs. 50.

σπεῦσαί τι τῶν δ - ιος φέρει φρὴν. Ae. S. 602. εἰς τὸ συντελέσαι. Videtur esse hominum animus, qui cum sit in potestate Deorum, vel invitus conferre debet ad divina consilia proferenda, exequendaque, ut rex Argivorum mox futurus est exsulum praesidium.

Δουλεύειν. ὑπηρετεῖν, — σέβειν. δ - ομεν θεοῖς. Or. 416. Βακχίῳ. Cy. 705. Φοίβῳ δ - ω. I. 182. ἐν φάει δ. Hec. 415. αἰῶνα τὸν σύμπαντα. 757.

γυναιξὶ δ. χρεών. Or. 935. δ-σαί μοι δαίμων ἔδωκε. 1600. νόθοισι λέκτροις. An. 928. τῷ ὄχλῳ. I. A. 450. φωτὶ δ. πολεμίῳ. Tr. 282. τέτοις (ποιμνίοις) γ. ὄντες δεσπόται δ-ομεν. S. Ποιμέν. V. Ἕλληνες ὄντες βαρβάροις δ-σομεν; E. Teleph. XXIII. cf. Valck. Diatr. p. 219. δ-σω ἐν αὐθεντῶν δόμοις. 655. δήλοις. Hel. 1444. τοῖς κρείσσοσιν. E. Archel. XVI. δ-οντα δηλείαις ἐμαῖς. B. 802. τῇ τύχῃ δηλευτέον. H. f. 1357. πικρῶς. Tr. 964. εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δ-τέον. Ph. 398. κνώδαλα ζεύγλαισι δ-οντα. Prm. 463. ὑπηρετοῦντα πρὸς τῆς γῆς ἐργασίαν, κ. τὸ ἐπισάττεσθαι κ. φόρτους ἐπάνω σωμάτων αἴρειν σκευοφοροῦντα. ἢ πρὸς τὸ δηλεύοντα σικτέον, ἵν' ᾖ τὸ σώμασι διὰ τῆς ἵππης ὅτω κ. ὑφ' ἅρματα ἤγαγον φιλονείκως ἵππους, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι γένωνται διάδοχοι μεγίστων μοχθημάτων τοῖς θνητοῖς. Κρεῖττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου, ὥστε τὸ δηλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπείκοντα. κνώδαλα. βόας. σώμασι. διὰ σωμάτων. ἥλιος νύξ τε δ-ει βροτοῖς. Ph. 549. ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δ. δίχα. Prm. 927. δεῖ με δ. πάλιν ἐκ τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοί. S. E. 814. τοῖσδε δ-ω βίᾳ. 1192.

Δούλευμα. δουλεία, ὑπηρεσία. τὸ δ. ἡδύ. Or. 221. πικρόν. I. 748. γυναικὸς ὢν δ. S. A. 756. ἀνδράποδον.

Δουλευτέον. v. in *Δουλεύειν.*

Δούλη et *δούλα.* Subst. et Adject. πολὺς δὲ δ. S. Tr. 283. νῦν εἰμι δ. Hec. 357. ὄσα. An. 155. γεγῶσα. 435. καθέζηκα. Hel. 282. δ. εἰσαφικόμην. An. 12. δ. ναῦς ἐπ' Ἀ. ἔβην. 402. φανήσομαι δ-ης ποδῶν πάροιθεν. Hec. 48. ἐκληρώθην δ. 103. ἔλαχ' ἄθλ' δ-ην σ' ἔχειν. Tr. 278. δ. ἀνδρὸς. E. Oedip. I. ἥδε γ. γυνὴ δ. μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον. S. Tr. 63. ὥσ' ὥστε δ-ην. 367. νῦν δ' εἰμὶ δ. Aj. 489. καί μοι πόλιν κέκανδρον ἢ δ. τινὰ ἔδοξας εἶναι. S. C. 917. δ. κεκλῆσθαι αἰσχύνομαι. Hec. 552. κέκλημαι δούλα. 481. δ. ἄγομαι γραῦς. Tr. 140. τῷ Λακ. νύμφᾳ δ-αν. 250. δ. δ-οις γόνασι προσπέσω. 861. ὁσίας κλῃδοῦχε δ. I. T. 132. τῷ πρόσκειμαι δ. 185. δ. μελάθρων. Ph. 213. ἀντάσω Μενέλᾳ δ. Tr. 212. ἡμᾶς ἐξάγεσ' ἤδη χθονὸς δ-ας. 1280. δ-η φανεῖσθαι. Hec. 420. δ-ην με ἡγούμενος. 741. ἠσσώμενος δ-ης. 1253. σὺ τὴν κακίστην δ. ἀνέξει; An. 934. εἴ με δ-η τυγχάνει τεκοῦσά τις. I. 1382. δ. ἐκβεβλημένη δόμων. E. E. 1004. ἔσωσα δ. ὄσαν. E. Archel. XVI. τὴν ὕβριν δ-ην ἔχῃ. E. Sisyph. I, 7.

Adject. ἐλευθέρους φρενῶν γνώμαισι δ-αις. S. Tr. 53.

Δοῦλος. ἀνδράποδον, opp. δεσπότης, herus, dominus, ἐλεύθερος, πολίτης, — ὑπηρέτης, ὑπήκοος. *Adj.* p. δούλιος, δουλικός. δούλος ὢν παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν ταλαιπωρίαν. in M. 599. ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος, ὁ ἑωνημένος, ἐπὶ δὲ ψυχῆς, ὁ κόλαξ. Ἀπελεύθερος δὲ, ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον, εἶτα ἐλευθερωθείς. ad Hec. 420. τοῦ θεοῦ καλοῦμαι δ-ος. I. 309.

c. *Adject.* γενναίοισι. Hel. 736. δ. ἐσθλὸν τοὔνομ' ἐ διαφθερεῖ. E. Melan. VI. δ. εὐμενῆ δόμοις. E. Meleagr. VIII. δ. κρείσσονας τῶν δεσποτῶν. E. Alex. X. Archel. XV. ἦν δ. ἐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφείς. S. T. 1123. ἢ δ. ἢ κείνῳ τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168. δ. φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεών. E. Alex. VI. χρησοῖσι δ. ξυμφορὰ τῶν δεσποτῶν. M. 54. τῶν ἐλευ[θέρων] ἀδεὶς κακίων δ. I. 856. ἅπας ἐν ἔργῳ δ-ο[ς]. B. 626. δ-ων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένο[ς]. Alex. IX. τίς ἐστι δ., τῷ θανεῖν ἄφρονεῖς ἀ[ν]; fr. CXVI. πολλοῖσι δ. τοὔνομ' αἰσχρόν. E. Pl[oc.] X. δ. ἀλαίνων. Cy. 79. ὠνητὸς. Hec. 365. [ἐ]οισι σοῖσι νικᾷς. E. Alex. IV. νόμος τ[ῶν] ἐλευθέροις ἴσος κ. τοῖσι δ. κεῖται. Hec. 292. ὧν ἐμὸς. 249. δ. ὢν φοβεῖ τὸν ᾅδην. Or. κἂν δ. ᾖ τις. 1523. δ. σῶν δόμων. H. 124[1]. γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος. H. f. 251. [τ]οῖς δ. δεσποτῶν νόσοι. E. Alcmaeon. IV. δ-οις ἄρισα. E. Alcmen. V. δ-οισι ζῶμε[ν] fr. CCIII. δ-οις ἐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγω[ν] fr. B. 23. ὅ τινος δ-οι κέκληνται φωτὸς; ὑπήκοοι. Prs. 240. ἐδεῖς ἐπέζη δ. πόνῳ. 763. μακρὰς δ. ὧν λέγεις λόγους. I. A. 313. δ. ἐκ ἔφυν. 330. κείνης δ. ἔφυν. Tr. 950. τε. κἀσθενεῖς ἴσως. Hec. 798. p. δῆλαι. ἡ[δ]ο[ν]ὰς δεσπότας χρησὸς λαβεῖν. E. Meleagr. δ-ος. ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου ῥαίοιτο. S. Tr. ταῦτ' ἐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δ-ων κακὰ. 1235. ἐγὼ, ὁ δ., οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸ[ς] γὼ. 1289. ἡμᾶς ὡς δ-ους σαφῶς πατὴ[ρ] ἐξέφυσεν, οὐδ' ἐλευθέρους. S. Ph. 995. ὅστις ἐστὶ τῶν πέλας. S. A. 479. δ. αὐτὸν ὄντα πέλας κλύειν. S. Aload. VIII. ἄλλων ἀκού[ω] ὄντα. Hel. 739. δεσποτῶν κρατήσεις δ. ὧν. σός ἐστι νῦν δ. E. E. 899. δ-ῳ οὐχ οἷόν τ' [ἐ]λεῖν λέγειν. E. Busir. I. ὡς πρέπει δ-ο[ι]ς γεν. H. 115. δ-οι βωμὸς θεῶν sc. κατα[φεύ]γουσι. E. S. 268. τούτων ἑνός ἐσμεν δ-ο[ι]. 24. ἐν τι τοῖς δ. αἰσχύνην φέρει, τοὔνομα. [E.] δ-ος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανεὶς. Aj. παῖς τοῦ πατρὸς λοιδορίαις, δ-ε τόδ' εἴπας. 395. ἀκόλαστα γίνεται δ-ων τέκνα. E. fr. C[CXI.] ὁ γ. τι δ-ος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο. S. A. 5[...]

Metaph. ἢ χρημάτων δ-ός ἐστιν, ἢ [...] Hec. 865. ἀνὴρ ὁπλίτης δ. τῶν ὅπλων. H. [...] γνάθῳ δ. E. Autol. III, 5. τοῦ λέχους. E. Pl[...] XV. ἀναγκαίως ἔχει δ-οισιν εἶναι τοῖς σ[...] τῆς τύχης. Or. 715. inservire, sese accom[modare] fortunae. ὅστις δὲ πρὸς τύραννον [...] ρεύεται, κείνῳ 'στι δ-ος, κἂν ἐλεύθερος μόλ[ῃ]. fr. 54. ὁ γ. τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξί[ου]. T. 410.

Adjectiv. c. *Subst.* οὐδὲν τὸ δ. πρὸς τὸ γένος. Or. 1115. τοὺς τρόπους δ. παρασχεῖν. 877. δ. παρασχὼν θάνατον. Or. 1170. [...] ἀνὴρ δ. S. T. 764. ἄνδρα. E. Antiop. ζυγὸν. 673. φωτὶ. E. Alcmaeon. V. παῖδα. 199. γυναικὸς. 90. λέκτρα. I. 819. λέχος. 30. τὸ σῶμα δ. πέπαται. I. 675. κακὸν δ. E. Alex. VIII. δ. σφαγίων ὄνεκα. Hec. 13[...] γόνασι. An. 861. πόδα. Tr. 507. θεοῖσι χέρ' ἔχειν. I. 132. p. ὑπηρετεῖν. δ. ἰσχυσιν. S. Tr. 302. εἰ σῶμα δ. ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερ[ος]. fr. XXXI. δ-ον ἐν δεσμοῖσι δραπέτης κῶλον ποδισθεὶς. Σοφ. Ἀκρίσ. Br. III. τὸ [...] ὡς κακὸν πεφυκέναι. Hec. 332.

Neutr. p. Subst. πᾶν τοὐξ ἀνάγκης δ. [...] τοῖς σοφοῖς. Or. 488. πᾶν τὸ ἐξ ἀνάγκης [...] μενον δηλοῖ, ταπεινοῖ κατὰ τὴν τῶν σοφῶν [...] σιν· ἢ πᾶν τὸ ἀναγκαῖον δοῦλόν ἐστιν· ὁ κατὰ [...] κην ποιοῦμεν. τὸ μὲν δ., οἱ δ' ἐλεύθεροι. I. A. τὸ εὐγενὲς εἰς δ. ἥκει. Tr. 611. ἐκπεφεύ[γ]

767. τὸ γηγενὲς δρ. ὄφεος θέρος. 1025. i. e. οἱ Σπαρτοί. δάμαρτ' ἐμὴν δρ-ων ἄξω 'πὶ βωμὸς. 1356. πυρὸς δράκοντ' ἀναβλέποντα φονίαν φλόγα. I. 1263. λάβρον δρ. γένυν. H. f. 253. δρ-ων μὲ γίγνεται τό γ' ἡμισυ. E. fr. CLXVI. δρ-ες ἔφερον τέκνα Καδμ. γνάθοις. Ph. 1145. ςεφάνωσεν δρ-των ςεφάνοις. B. 101. δρ. ἰὸς. I. 1015. τίς γ'. με μόχθος ἐκ ἐπεςάτει; λέων, δρ. κ. ὕδωρ. S. Achill. II.

Δρᾶμα. Δ-τα. ποιήματα· πρᾶξις, ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσίν τινα. H. ἡ περὶ τὰ δρ-τα συμφορὰ. E. Epist. II. 8. fabulae. τὸ δρ. τῷ πάθει πλέον. Ag. 541. τῶτο δηλοῖ, ὡς ἐ πλέον δέδρακεν ἢ πέπονθεν.

Δράμημα. δρόμημα, δρόμος. τῶδε δρ. φωτὸς Π. πρέπει μαθεῖν. Prs. 245. δρόμημα, δρόμος. S. haec: ἐκ Περσῶν ἔςι τῶν ἐν Ἑλλάδα διεςρατευκότων ὁ ἔτος ἄγγελος πρὸς ἡμᾶς ἰὼν κ. τ. λ. παλίσσυτον δρ. νωτίσαι πάτρας ἄπυρον. S. T. 193.

Δρᾷν. ἐξεργάζεσθαι, ποιεῖν. ἐπιπολὺ ἐπὶ χαλεπῇ τάσσεσι. Ad Or. 1554. — c. duplici Accus. — c. Dativ. — Euphemistice de malo, ut nos: wie geht's, wie steht's, was machen sie? etiam aegrotum alloquimur. — c. Adverb. — p. πάσχειν, παθεῖν. — in Participio cum alio verbo sensuum etc. — in Infinit. — τὸ δρώμενον, — τὸ δρᾷν. Notanda formula, οἶσθ' ὃ δρᾶσον.

c. *Accus.* οἶσθ' ἂν ὃ δρᾶσον. Hec. 225. I. A. 725. Hel. 322. 1249. I. 1029. οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς προςατικοῖς ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν κ. αὐτοῖς τοῖς προςατικοῖς ἀντὶ ὁριςικῶν. τῷ μὲν ἓν πρώτῳ τὸ Ἀριςοφάνης ἐν Θεσμοφορ. Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἡμέρας· τῷ δευτέρῳ δὲ Μένανδρος· Οἶδ' ὅτι ποίησον, ἀντὶ τῷ ὅτι ποιήσεις· τὸν αὐτὸν τρόπον κ. Εὐριπίδης· Οἶσθ' ἂν ὃ δρᾶσον, ἐξήνεγκεν. γίνωσκε ἂν, ὃ ποιήσης, ὅρα, ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βίᾳ, μήτε τῷ πρέποντος εἰς ἀγῶνα κ. ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθῃς. cf. Herm. ad Viger. ἀλλ' οἶσθ', ὅ μοι σύμπραξον. Her. 452. οἶσθ' ὃ δράσω. I. T. 759. δέδραχ' ὅπερ λέγω. Cy. 697. δέδρακας, οἷά περ λέγεις. Hec. 1048. αὐτὸς σαυτὸν ὅτε νῦν καλὰ δρᾷς. S. C. 831. ἄξια ἔργα. An. 343. πολλὰ δ-σας καλὰ. E. S. 339. ἐσθλόν τι. H. f. 187. ὡς δή τι δ-σων χρηςὸν. Hel. 1044. χρής' — δρᾷ. S. A. 1137. Hec. 1189. E. Bell. XIX. Aj. 468. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηςά γ'. S. Ph. 584. δράσασα μηδὲν. E. Inus. II. οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν. S. Ph. 940. δρ. τι κεδνὸν βαρβάρῳ. I. A. 371. δίκαια. Her. 139. 425. ὅσιόν τι δ-σας. E. S. 40. ὅσια. Hel. 1654. ἔργματ' ἀχὶ θνητά. B. 1067. τὰ καίρια. Aj. 120. ὡς ἔδρασας ἔνδικα. Or. 773. Aj. 1283. τὰ προςφορὰ δρῴης ἂν. Hel. 1316. τἐναντίον δράσετ' ἢ δρᾶσαι χρεών. Or. 936. δῆλα — δεδράκαμεν πόσιν. An. 836. οἷά τις ἡμᾶς δράσας ἀφανῆ. Rh. 743. ἀνάξια δ-σας, ἄξια πάσχων. Ag. 1528. εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν, ἔκ εἰσιν θεοί. E. Bell. XIX. αἰσχρὰ δρώσῃ. H. 404. Hec. 1086. εἰ δεινὰ ἔδρασας, δεινὰ κ. παθεῖν σε δεῖ. S. Aj. Locr. I. ἔτι δράσεις δεινόν. M. 356. δεινὰ δεδράκατον. I. T. 1169. B. 666. 715. S. T. 640. μηδὲν νέον. B. 363. πῶς ἐ δρῴη τάδ' ἄλλῳ; S. E. 258. δρ. μηδὲν πολεμίῳ νεώτερον. Rh. 590. περισσά. S. Tr. 617. v. Περισσός. μηδέν' ἔδ-σεν ἀγαθὸν μηδέν. E. Epist. IV. 23. ὁ[illegible]ποῖ ἔδρα κακά. S. T. 1272. ὦ δεινὰ δράσας. 1327. [illegible] τι δρᾶσαι. Ph. 483. πολλὰ δράσαντας κακὰ. 104. ἀθέμιςα κ. ἀνόσια δρ. S. fr. CV. 18. σια. Or. 562. ἄνομα. I. A. 399. δρ. τι [illegible] τὰς πέλας. I. 1248. κακὰ βιβλεύματα. H. 649. ἔν τι δ-σω φλαῦρον ὅτε πείσομαι. An. ὑγιὲς ἐδὲν. 954. μὴ σε δ-η τι μάταιον. Cy. ἦν τι πλημμελὲς σε δρᾷ. Hel. 1091. γυναι[illegible] τι δρ. I. 843. βίαν δράσης μηδὲν. H. f. 21[illegible] δίκαια δρᾷς. S. C. 831. δέδρακεν ἔργον ἀν[illegible] τατον. Hec. 792. ἐ δίκαια δρ. M. 578. [illegible] προςεικότα. S. Ph. 903. φόνον. E. M[illegible] XXIII. μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾷν τέρας δρῶσι κ. συνδρῶσιν. S. E. 497. v. Πελᾷν. ἔςι τοῖς μὴ δρῶσι σύμμαχος τύχη. S. Carni[illegible] τί δράσας. H. f. 539. τί δράσω; Hec. 41[illegible] δράσεις; 876. τί πάθω, τί δρῶ; Spt. 103[illegible] χρῆμ' ἔδρασε. Or. 847. τί χρῆμα δρᾷς. Aj. πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾷν. S. C. 48. [illegible] Ἀτρ. με — δεδράκασι. S. Ph. 315. 803. [illegible] δρῶσαν ἐκτρέπεις. S. E. 350. σὺ δὲ δ[illegible] τάδε. 465. εἰ — ταῦτ' ἔδρα. 578. κ. τό[illegible] ἔδρων ἂν. 605. οἷ' ἔργα δράσας. 751. [illegible] σε δρῶσαν, ἔ'ν. 943. ὥς τι δράσων εἴρπε. [illegible] 160. εἰ τι δράσεις. 306. εἰδέναι χρὴ δρ 592. τοιαῦτ' ἔδρων. 684. 688. ἥτις μηδὲν α κῆσα δρᾷ. 818. οἷ' ἔδρασε. 897. κἀ[illegible] λόγχη πεδιὰς ἔδρασέ πω. 1061. τόνδ' ἄνδ[illegible] δεδρακότα. 1073. τήν γε δράσασαν τάδε χ σομαι. 1108. πρὶν ἄν τι δράσῃς. Aj. 107. τι δρᾷς ἐς κέρδος. S. Ph. III. κατεύχομα[illegible] δεδρακότ'. S. T. 246. ταῦτα τοῖς μὴ δ εὔχομαι θεὸς. 269. ἃ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες ὁρῶ. 530. δέδρακε ποῖον ἔργον; 559. ὦ [illegible] δρῶντι τάρβος. 296. πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας. S. A. 319. εἰ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας. 325. δ κυῖαν γελᾷν. 482. δέδρακα τἔργον. 536. μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι. 634. δρ[illegible] παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Ch ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾷν. S. T. 646.

c. *Adverb.* εὖ, καλῶς, δικαίως, ἠδ[illegible] κακῶς, καταξίως, ἀρτίως, δικαίως, δίκως. βούλομαι καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν [illegible] λον ἢ νικᾶν κακῶς. S. Ph. 95. ὅςτις εὖ εὖ παθὼν ἐπίςαται. 672. ἐπεὶ δέδρακας ἔτ[illegible] καταξίως. S. C. 911. ὥςε μήτε δρῶντά σ[illegible] μις, σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾷν κακῶς. δρῶντες καλῶς πράξαιμεν. S. A. 271. ἢ κ. σιν ἐκδίκως ἐμὲ. 928. δρῶν γ. εὖ, κακῶς [illegible] S. fr. LXVIII. ταῦτα δρ. ἀμηχάνως ἔχ[illegible] Oenom. III. ὅσ' ἀρτίως ἔδρων. S. Tr. δρᾷς ἐδὲν ἡμᾶς εὖ. Hec. 253. εὖ δράσεις [illegible] 1235. M. 613. τὴν ἐμὴν ψυχὴν εὖ δρῶν. Cy An. 587. τὰς ζῶντας εὖ δ. E. Meleagr. φίλους. H. f. 267. τῶτον καλῶς δρ. Hec. δικαίως τὸν θ. δράσειεν ἄν τι πῆμα. I. ἐμοὶ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα. S. A. 70. δεκτῶς ἐμοί. κακῶς. M. 508. Tr. 73. I. H. f. 239. πολεμίους. 202. H. 321. Rh. δράτω πόλις τὰς κλαίοντας. Spt. 1046. λείπε κῶς ὀδυρομένους. δρῶντα γ'. νιν κ. εἴληφα τ σῶμα. S. T. 643. ἐχθρὸν κ. δρᾷν. E. fr. [illegible] κ. δρῶν. S. T. 551. μὴ δρᾷ τὰς τεθνηκότας κ. Aj.

c. *Dat.* ἃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ [illegible] Or. 746. τί πατήρ μοι δρᾷ. Ph. 379. μοί

plane otiosus est ille Dat., sed significat, rem quandam ad loquentem ipsum spectare, ut nos: was will mir der? μή μοί τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεστον κακόν. M. 283. ἆρ' ὑμὶν ἄτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; Aj. 1283. cf. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα ἀμηχάνοισι πράξομεν δυςπραξίαις. Eu. 759.

ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν ἐκ εὐδαιμόνως sc. εἴργασται τάδε. Or. 600. ἔργα δράσας ὑμῖν. S. T. 1402.

in Particip. cum verb. sensuum etc. τὴν ἐμὴν ψυχὴν δίδαξον, ἀνθ' ὅτου τανῦν αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις. S. E. 586. ὅτε δρῶσ' ἐλάνθανεν. 914. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς. S. Tr. 413. τοιαῦτα — δρῶσ' ἐλήφθης. 808. δρῶντες ἃ 'ν ἡδώμεθα. Aj. 1085. οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε. 1280. δρῶν γ. ἦν τοιαῦτά με. 1324. ὅτι δρῶν ἢ τι φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν. S. T. 72. ταῦτ' ἐγὼ κακὸς μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ'. 77. καλῶς εἰ δῆλος ἐκ εἰδὼς τί δρᾷς. 1008. δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά. S. C. 938. ὅτ' εἶδον, ὅσις ἦν ὁ δρῶν. S. A. 239. εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν. 469. ἐ παύσομαι εὖ δρῶν. Cy. 340. δρῶν ἔχαιρες. E. fr. CII. ὅτε πάσχων ὅτε δρῶν σιγήσεται. B. 800. μηδὲν λέγουσα, μηδὲ δρῶσα sc. ἐμποδὼν γένῃ. Hec. 373.

Particip. τὸ δρώμενον. Ph. 1344. πραχθέν. πρὶν μαθεῖν τὸ δρ. Rh. 76. ἐς δρ. πᾶν ἰδεῖν. E. Sisyph. I. 21. ἐ ταῦτ' ἐπίζω δρ-ν' ἐ μέλλοντ' ἔτι. S. Ph. 567. εἰδέναι τὰ δρ. Ph. 1367. I. T. 1295. τὰ πρὶν δεδραμένα. An. 815. ταρβεῖς τοῖς δ. πόσιν. 920. τῶν δ. δίκην. H. f. 169. 733. 756. 1012. αἰσχύνομαι τοῖς δ. 1160. οὐχ ὅτως ἔγαν χαίρω τι τοῖς δ. ἐμοὶ. E. E. 1106. ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν. S. C. 1604. p. δρωμένῳ. Brunck. πράγματος. status. Reis. contulit τῷ θέλοντος. 1220. ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον. S. E. 40. ταῦτα φέρει νίκην — κ. κράτος τῶν δρ-ων. 85. ἦν ἂν ὑμὶν ἐν δόμοις τὰ δρ-ν' πρόσθεν ἢ τὰ σώματα. 1333. εἴ τις ἔςι πίςις ἐν τοῖς δρ-νοις. S. Tr. 588. κἀ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δρ-ν'. S. Ph. 556. ἐ γ. λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον, — ἢ τοῖς δρ-ένοις. S. C. 1144. ὁ κύριος Θ. παρέςω μανθάνων τὰ δρ-ενα. 1644.

in Infin. δρᾶν, δρᾶσαι. ἢ βία ταῦτ' ἀναγκάζει με δρ. S. E. 256. μέλλων αἰεὶ δρ. τι. 305. μὴ δοκεῖν δρ. τι πημαίνειν δὲ μή. 336. εἴ τι τῶνδε δρ. νοεῖ. 389. ἢ ἐκ σῶ δυςμένεια ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρ. βίᾳ. 620. ὥςε ταῦτα δρ. S. Tr. 490. τὸ μὴ 'πιθυμεῖν περισσὰ δρ. 617. ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρ. Aj. 114. τίς ἂν σοι — ἢ δρ. ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια. 120. τί χρὴ δρ. 457. δρ. θ' ἃ βούλεται πάρα. 1081. σοὶ δὲ δρ. ἔξεσθ' ἃ χρὴ. 1373. μαθὼν γ. ἐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾷν. S. Ph. 118. ὅςις εὖ δρ. εὖ παθὼν ἐπίςαται. 672. ἐπείπερ ὅτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρ. 888. κ. ταῦτ' ἀληθῆ δρ. νοεῖς. 921. ὃ σε κωλύσει τὸ δρ. 1241. ὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρ. 1252. τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρ. S. T. 588. τί μὴ δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738. ἃ μηδὲ δρ. καλόν. 1409. τὸ δρ. ἐκ ἠθέλησαν. S. C. 442. χὤτι δεῖ πρόςτασσε δρ. 494. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρ. 654. ἥκω γ. ἐχ ὡς δρ. τι βουληθεὶς. 732. μὴ δρ. ἃ μὴ χρῄζεις; 1175. τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρ., ἔφυν ἀμήχανος. S. A. 79. τὸ μήτε δρᾶσαι. 266. 271. ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε. 442. φημὶ δρᾶσαι. 443. κἄξεςιν αὐτῇ δρ. λέγειν θ' ἃ βούλεται. 507. καρδίας δ' ἐξίςαμαι τὸ δρ. 1106. ὅτω τὰς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρ. κ. τὸ μὴ δρ. πολλάκις προΐεται. S. Achill. I. 9. παῖς δ' ὤν, κακὸν μὲν δρ. τι προῖκ' ἐπίςαται. S. fr. C. 6. ἀθέμιςα κ. ἀνόσια δρ. CV. 18. ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν. S. E. 467. δρᾶσαι χερὶ. Rh. 105. δρᾶσαι δὲ μὴ. 483. τί χρὴ δρᾶν. S. E. 16. νέων τι δρ. ἐντονοι χέρες. E. Beller. XXII. εἴθ' ἥσθα δυνατὸς δρ. Her. 731. δρ. χερὶ δυνατός. E. Thes. IX. ταῦτ' ἀνάγκη. Prm. 72. βαλεῖν μασχαλιςῆρας. τί με νοεῖς δ-αί ποτε. S. Ph. 918. δρ. τι πλέον. I. T. 1336. ὐδὲν πλέον δρῶν ἑνός. An. 699.

Δραπέτης. φυγὰς, δρασιμὸς, δραπετεύς. Subst. et Adj. ἐν ὄρφνῃ δρ. μέγα σθένει. Rh. 69. μὴ δρ-αι οἰχοίατο. I. T. 1341. δρ-ην ἐξέκλεπτον ἐκ δόμων πόδα. Or. 1498. ὐ δρ-ην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς. Aj. 1286. ἐκ ἐντὸς τῷ κράνους ἔνθεν κἀκεῖσε ςρεφόμενον κ. μὴ ἰόντα πρὸς ἔξοδον, ἐντὸς μένοντα κ. τὴν ἔξοδον φεύγοντα. ἐςορεῖται περὶ Κρεςφόντῃ κ. τῶν Ἀριςοδήμῳ παίδων, ὅτι πανούργως ὁ Κρεςφόντης βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὕδριαν τῷ ὕδατος ἔβαλε, κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. cf. Κλῆρος. δρ. ἀνὴρ κῶλον ποδισθεὶς. Σοφ. Ἀκρισ. Br. III.

Δραπέτις. v. δρ-ης. εὐναῖος εἴη δρ. ςέγην ἔχων. S. Dolop.

Δρασείειν. ἐνεργητικῶς ἔχειν, δραςικῶς ἔχ. H. δῆλός ἐςιν ὥς τι δ-ων κακόν. Aj. 326. θέλων κ. μέλλων ποιῆσαι. τὸ γ. δρασείω, τυψείω, πολεμησείω, χρείω, κιχείω ἀπὸ ἐνεςώτων κ. μελλόντων τινῶν ἄλλων ῥημάτων παράγονται, ἐκ μὲν τῷ δράσω τὸ δρασείω, ἐκ τῷ τύψω τὸ τυψείω, ἐκ τῷ πολεμήσω τὸ πολεμησείω, ἐκ δὲ τῷ χρῶ ἐνεςῶτος τὸ χρείω, ἐκ τῷ κίχω, τὸ κιχείω. Adde Ἀκουσείω. Καλοῦνται δὲ Ἐφεκτικὰ κ. σημασίαν ἔχουσιν ἀεὶ μέλλοντος. τί παῖδ' ἐμὸν δρ-ετον; Ph. 1214. τοῖσδ', ὥς τι δρ-ουσαν. M. 93. ἀντὶ τῷ δράσουσαν ἔςι δὲ Ἀττικόν. κ. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι· Αἴας, τί ποτε δρ-εις φρενί. 585. σὺ — ὅτε δρ-εις σοφά. 1245.

Δράσιμος. cf. Δραςήριος. χεὶρ ὁρᾷ τὸ δρ. Spt. 539. πολεμικώτατός ἐςιν.

Δρασμός. cf. Δραπέτης. δραπετεὺς, — φυγὴ. βαρβάροισι. Or. 1374. ναῦοις. I. T. 892.

κρυφαίῳ. Prs. 358. φυγῇ. δρ. εὑρόντες τινά. 368. φυγὴν. ἐλευθερῶντες ἐκ δ-ῶν πόδα. H. f. 1010. τί ἡμῖν τῷ ξένων δ-ῷ μέτα. I. T. 1300.

Δράσσειν, -σθαι. -ττειν. κρατεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἅπτεσθαι. τί μὴ δέδραξαι χερσὶ; Tr. 745. τῆς ἐλπίδος δεδραγμένος. S. A. 235. ὑπὸ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα. ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος.

Δραςέος. ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δρ. S. T. 1443. ὁποῖα δρ-έ' ἐςὶν. S. Tr. 1204. μόνῃ τε δρ. τόδε. S. E. 1019. δρ. ἃ σοι δοκεῖ. I. A. 1024. H. f. 711. ἄνδρα εὖ δρ. E. E. 262. εἰδέναι τὸ δρ. E. Eurysth. VII

Δραςήριος, ον. πρακτικὸς, ἐνεργὸς, — τολμηρός. φάρμακον. I. 1185. τέκνα. E. Alex. XV. 4. ἔχω δόλια κ. δρ-α. I. 985. τὰ δεινὰ κ. δρ. Or. 1554. χαλεπὰ, τολμηρὰ, αὐθαδῶς εἰργασμένα. δράματος ἄξια, ὡς ἐπιπολὺ ἐπὶ χαλεπῷ τάσσουσι. ἐλεεινὸς εἶην μᾶλλον ἢ δρ-ος. Hel. 998. θάρσει

παρέξαι μηχανὴ δρ. Spt. 1020. ἐνεργὸς ἐφεύρηται, ἢ ὅθεν κ. τοὺς τοιούτους ἄνδρας δρ. καλοῦμεν.

Δρέπανον. a δρέπειν. ἄμη. Cy. 393. χαλκέοις ἥμα δρ. S. Ῥιζοτόμ.

Δρέπειν. ἀφελεῖν, τρυγᾶν, ἀποκόπτειν, ὅθεν κ. Δρέπανον. — καρποῦσθαι, θερίζειν. ῥοδόεντ' ἄνθεα. I. A. 1299. κρόκεια πέταλα φάρεσιν. I. 889. ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ. E. Hypsip. V. δρ-ων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους. E. E. 778. δρ-μέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα. Hel. 250.

εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ τούτοις δρ-εσθαι sc. θέμις. H. 81. p. θερίζειν, καρποῦσθαι, ὄνησιν ἔχειν. αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; Spt. 703. λαβεῖν.

Δρίλων. Βοιωτία Δ-ωνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάσθη. Βοιωτία. πόλις τῆς Ἰλλυρίδος. Σοφ. Ὀνομακλεῖ. E. M. in Iphicl. II.

Δριμύς. ὀξύς, δεινός, ἔχθιστος. δρ-ὺ Σισύφου γένος. Cy. 104. πάροιθεν δὲ πρώρας δρ. ἥται θυμός. Ch. 380. ὀξύς. ὁ παλαιὸς δρ. ἀλάστωρ Ἀτρ. τόνδ' ἀπέτισεν. Ag. 1502.

Δρίος. τὰ Δρία. ὄρη σύνδενδρα. Z. σύνδενδρον χωρίον, δρυώδης κ. σύσκιος τόπος. In Od. E. 353. κατά τε δ-α πάντα καθαίρων. S. Tr. 1013. ἐν γῇ. opp. ἐν πόντῳ.

Δροίτη et δρύτη. ἡ πύελος. σκάφη. Ὁ δὲ Αἰτωλὸς φησι τὴν σκάφην, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. Παρθένιος δὲ τὴν σορὸν κ. Αἰσχύλος. E. M. et Eust. ad Od. M. Καὶ δρύτη δέ φασι κυρίως ἡ ξυλίνη, ὡς ἀπὸ δρυὸς, ἧς χρῆσις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι, εἰ δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται ἡ δροίτη ἐκεῖ (l. l.) διὰ τὸν οἶτον, ὃ κωλύει τοῦτο τὴν ῥηθεῖσαν ἑρμηνείαν αὐτῆς. συγκέκοπται γ. ἐκ τοῦ δροίτη. ἵνα ᾖ κυρίως Δροίτη, πύελος, ἢ λάρναξ τοῖς τεθνεῶσιν. ἀργυρότοιχος. Ag. 1541. alveus balnearius. νεκρὸ ποδένδυτον δ-ης κατασκήνωμα. Ch. 991. δεδεγμένη δ-η. Eu. 623.

Δρομαῖος, α et ον δρομικὸς, δρομὰς, ταχὺς, εὐκίνητος, περιφερόμενος. ἐκ θιάσων δ. B. 136. Hel. 1335. νεφέλας δ-ω. Al. 245. δ-α πῶλος. Hel. 550. δέμνιον ἄπο πηδᾷ δρ-ος. Or. 45. δρ-α βᾶσα. S. Tr. 927. laufend, im Lauf.

Δρομάς. v. δρομαῖος. οἴκων ζεύξασ' ἀπ' εἰρεσίᾳ δρομάδα. H. 549. προσέβαν δρ. ἐξ ἐμῶν οἴκων. E. S. 1000. δρ-ι κώλῳ ἐσύθη. Hel. 1317. πῶλοι δρ. ἐσκίρτων. Ph. 1132. ὦ δρ. ἐμαὶ κύνες. B. 730. δρ. ἔθορον ἀμφίπολοι. 1416. δρ. πτεροφόροι θεαὶ. 317. παντᾳδὲ περιτρέχουσαι, ἢ περιτρέχειν ποιοῦσαι τὰς μεμηνότας. κατ' ἄμπυκα δρ. δέσμιον. S. Ph. 678. κατὰ τρόχον, τὸν περιφερόμενον ἐν τῷ δρόμῳ δεδεμένον. Εὐμενίσι θήραμα δρ-άσι. Or. 835.

Δρομεύς. E. E. 824.

Δρόμημα. δρόμος. ἦξαν δρ. δεινὸν. Ph. 1388. συντόνοις. B. 1089. δρ. κυνῶν. 870. ἑπταπόρου δρ-τα πλειάδος. Or. 1005. πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρ. M. 1180. κυμάτων δρ-σιν. Tr. 688.

Δρόμος. δρόμημα, — ᾠδίον.

c. *Adj.* ὄριος. H. f. 95. θρίῳ μὴ πελάσαι δρ. Aj. 890. δ. πολλὸς ἐξέπλησα καμπίμους. I. T. 81. καλλιῳδίους. 437. δ-ω διαύλων πέντασθ'. S. E. 691. ἀνιδρύτοισιν. I. T. 971. παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρ. Prm. 837. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφῳ δρ. ἐξωτέρω. Ch. 1016. deest verbum ex contextu, ut τρέχω. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Ag. 1246. διφρηλάται, μόλις κατασχεθόντες ἵππιππὸν δρόμον. S. E. 754. πάντως ἀσφαλεῖς δρ. ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς. 741. ἐν δὲ πᾶς ἐμεμώθη δρ. κτύπῳ ἁρμάτων. 714. ᾠδίον. βλαβέντα λοισθίων δρ. Ag. 120. νεὼς δρ. Hel. 1080. γυμνασίων δρ-οι. Tr. 834. πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρ. S. E. 748.

in Genit. s. *Adj.* ἁμίλλων κῶλον ἔκπλεθρον δρ. M. 1181. περιφορὰν ἕλκει δρ. B. 1065. σύννομοι νεφέων δρ. Hel. 1504. καμπαῖσι δρ-ων. I. A. 224. δρ. τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ διῆλθε. H. f. 425. γέρα, δόξαν, κλέος, emensus est, confecit, sibi peperit honores aliorum cursuum, qui victorem beatum reddere solent, vel p. εὐτυχῶς.

in Dat. δρ-ῳ ζείχοντα. Or. 724. δρ. ξυνῆψεν ἄξυ. Ph. 1108. εἰς θέαν ἔρχεται δρ. I. A. 427. θοάζει δεῦρο δρ. Tr. 307. δρ. κ. χροῖς ἐρεθίζων πλανάτας. B. 148. ὀδὲν ἦν ἀκίνητον δρ. 726. ἀρθεῖσαι δρ. 747. δρ. σπεύσασ' Ἀπ. πάρα. I. 1556. ἔσπευδε δρ. E. E. 474.

in Accus. δθ' ἥσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος, ὃ πρώτη κρίσις. S. E. 684. εἶθε δρ-ον νεφέλας ἐξανύσαιμι. Ph. 166. ἰθύνοι. H. 1227. παρὰ κρεκάλαις δρ. ἴχοντα. I. A. 212. δρ. ἴχων. E. Phaëth. VIII. δ-ους παλαίσματα τε κοινὰς ἔχουσι. An. 600. δρ. ἕκτον — τελοῦντες. S. E. 725. *Duodecim* cursus apud Graecos peragebantur adultis quidem equis, nondum adultis autem, πώλοις, *octo*, ut ait Sch. recentior Pind. Ol. III, 55. At horum quadrigae demum Olymp. XCIX. et posterius etiam bigae introductae. v. Pausan. V. 8. circa finem. Hinc sextus et septimus cursus non ita commemorantur, ut septimus, quemadmodum apud Romanos, ultimus esse putandus sit. *Herm.* δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα. S. E. 686. cf. ἰσοῦν. πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρ. 748. ὃ γ'. τι βαλῆς ταὐτὸ κ. δ-ου τέλος. S. fr. LXVIII.

Metaph. v. supra. Ag. 1246. ἁλῶμαι. ἔξω δρ. φέρομαι. Prm. 882. τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ τοῦ καθεστηκότος. πυθέσθαι δ' ἐθέν ἐς' ἔξω δρ. Ch. 509. τοῦ προκειμένου.

Δροπά. δρεπτὰ. Σοφ. Παλαμήδει. H.

Δροσερὸς, ά. δροσώδης, δροσοῦς. δρ. ἀπὸ κρηνίδος. H. 208. κλιτὺς. 226. Cy. 50. κρηγὰς ἀμπαύει δ. Hel. 1351. δ. ἔσωθεν ἄντρων. Cy. 514. εἰς αἰθέρα δρ-όν. B. 863.

Δροσόεις. v. δροσερός. δρ-όεντα λουτρά. Tr. 833.

Δρόσος, ἡ. ros. ἐέρση, — ψεκάς, etiam de sanguine et caede — tenelli. Hom.

c. *Adj.* ἱεραὶ. I. 117. φάρεα ποταμίᾳ δρ. τέγγουσα. H. 127. ἐκ δ' ἐπίμπλαμεν δ-ου κρατῆρας. I. 1194. ποταμίαισι κηπεύει δρ. H. 78. νίπτρα ποταμίας δρ-ου. Hel. 1400. Ἀχελῴου δρ-ον. An. 167. ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρ. 226.

Metaph. βοῦς νίψοντες ἐναλίᾳ δρ. I. T. 255. θαλασσίᾳ δ. 1192. ποντίας δρ. Eu. 892. ἐπὶ κρηναίαισι δρ. I. A. 182. καθαραῖς δρ. ἀφυδρανάμενοι. I. 96. ὑπαιθρίων πάγων δρ. τ' ἀπαλλαγέντες. Ag. 343. Ἀμμωνίδος ὕδρα ἄπειροι δρ-ου. E. E. 735. λειμώνια δρ. κατεψέκαζον. Ag. 569. πυκνιναῖς δρ. τεγγόμενος κόμας. Aj. 1209. προχόοισιν δ-ον καθήσω. I. 436. ψακάδι δρ-ου φοινίας. Ag. 1391. δρ. αἱματηράν. I. T. 443.

δρόσοισιν ἀέπτοισι λεόντων. Ag. 141. τοῖς νεο-

γνοῖς. Well. λεπτοῖς. v. Λεπτός. Odyss. IX. 222. χωρὶς δ' αὖδ' ἔρσαι.

Δρῦας. Λυκῦργος, ὁ Δρύαντος παῖς, βασιλεὺς Μακεδόνων, τιμῶν πάντας τὸν θεὸν, ἀθέως διέκειτο πρὸς Διόνυσον, κ. ἐπειρᾶτο τάς τε Βάκχας αὐτῷ κ. τὸν χόρον καθαιρεῖν. ἐξενεχθεὶς ὅν ποτε εἰς πόλεμον κ. τροπῆς γενομένης, ἐπεὶ φεύγειν ἤρξατο, συνεποδίσθη ἐν κλήματι ὑπὸ Διονύσου, κ. ἀποῤῥιφεὶς εἰς κρημνὸν, τὸ ζῆν ἀπολώλεκεν. ἕτεροι δέ φασιν, ὡς λαβόντες αὐτὸν οἱ πολέμιοι συμποδισθέντα, κ. εἰς ἄντρον ἐμβαλόντες κ. τὴν εἴσοδον κλείσαντες, ἐλιμαγχόνησαν, ὃ κ. κρεῖττον, συνῴδει γ. τῷ Πετρῴδει. παῖς ὁ Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεὺς. S. A. 955.

Δρύϊνος. ξύλινος. κλάδος. B. 1101.

Δρυμός. δασὺς κ. σύμφυτος τόπος, αὐτοφυὴς κ. σύνδενδρος. ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. ad S. T. 1399. ὄρειος. H. 1127. ἀμφὶ δρ-οῖς. 1227. δρ-ὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολὼν. Rh. 289. S. T. 1399. δρ-οῖσί νιν σφάξαι μενοινᾶς. Cy. 446. vulg. ῥυθμοῖσι. Steph. ῥυτῆσι. Casaub. ῥυσμοῖσι. δρ. ἐρήμοις ἀποκίσαι. Ae. fr. 300.

Δρυοπαγῆ ῥόλον. τὸν πάσσαλον. Σοφ. Φιλοκτήτῃ. H.

Δρύοχος. v. δρίος, et δρυμός. Plur. δ-α. δρ. νεμομένα. E. E. 1164.

Δρύπτειν. καταξύειν, ῥαίνειν. πάρα. E. E. 150. δρ-εται παρειὰν. Hec. 655.

Δρῦς. οἱ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον Δρῦν ἐκάλουν, ὥσπερ κ. Ἀκρόδρυα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. In Arist. Equ. Sic Ἀχελῴος pro quovis fluvio. cf. Τέμπη. πᾶν ξύλον κ. δένδρον, — quercus fatidica, μαντική. Genit. δρυός. ὑψηλῆς δρ. κορμὸς. Cy. 38. πέτραν δρῦν. E. Antiop. XXXI. τῆς βαθυῤῥίζου δρ. S. Tr. 1195. πιείρας δρ. 766. ὁποῖα κισσὸς δρ. sc. ἔχεται. Hec. 398. δ. κλάδοισι. B. 109. φύλλοισι. 684. στεφάνης δρ. 702. δρ. ἄσπετον ἔρνος. Cy. 611. μίασμα δρ. E. Erechth. XVIII. ἐξοφόρης δρύας. Σοφ. Μελεάγρῳ. H. στεφανωσαμένη δρυσὶ. S. Ῥιζοτ. II. 5. ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, σχίζουσι πάρα φ. πελέκει. S. E. 98.

αἱ προσήγοροι δρύες. Prm. 832. τῆς πατρῴας κ. πολυγλώσσου δρ. S. Tr. 1168. Notand. Homer. ἐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. In Od. T. 163. ἐξ ὧν ἐφάτιζον, τετέχειν ἐνόμιζον οἱ παλαιοὶ σφᾶς αὐτοὺς γεγονέναι.

Δρώπτειν. διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς. H.

Δύειν. v. Δῦναι.

Δύη. δυστυχία, ἔνδεια, πόνος, ταλαιπωρία, δυηπαθία. H. κακοπάθεια. Ad Prm. 180. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δ. Ag. 1152. νέαι. Prs. 1005. δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ. S. A. 1311. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ γενναία δ. Aj. 938. p. ὀδύνη. πικραῖς δύαισιν ὀδὲν ἐπιχαλᾷς. Prm. 179. αἵ τε νήσιδες δ. διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν ἰατρομάντεις. Ag. 1621. κἀκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὀμμάτων κρημναμέναν νεφελᾶν ὀρθοῖ. Spt. 213. τὸν ὅποτ' αὐχένι ἰδὼν ἀμηχάνοις δ. λέπαδνον. Eu. 552. μυρίαις πημοναῖς δ. τε καμφθεὶς. Prm. 513. κλύειν πατρῴοις δ. ἀτίμως; Ch. 434. τοὺς τῷ πατρός σε — ἀντιπόλους τίνεις μητροφόνας δ. Eu. 263. δυςχείμερον πέλαγος ἀτηρᾶς δ. Prm. 746.

Δῦναι, δύνειν, δύειν, subire, occidere, κατελθεῖν, ὑπελθεῖν, ὑπιέναι, — ἐνδύειν, induere, — perire. πρὸς δύνοντος ἡλίου. Ae. S. 258. τῷ πρὸς δυσμὰς μέρει Στρύμονος. πρὶν θεῷ δ. σέλας. E. S. 469. τὰ κρύπτοντα δυνόντων μέτα. Ph. 1124. ἄστρων. δύεται σημεῖα. Rh. 529. ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν. S. Ph. 1331. δύντες πρὸς αὐτὸ ῥόμιον. S. A. 1217. χάσμα δύσονται χθονός. E. E. 1271. νερτέρα δύσων χθονὶ. H. f. 335. subiturus, immersurus se. εἰς δόμους δυσόμεσθ' Ἥρ. H. f. 873. ὄφελον πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν. Aj. 1193. ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον. Ag. 222. ἐμὲ ἔδυ φόβος. Rh. 569. subit, invadit. βίᾳ δύντος αὐγαῖς. Ag. 1121.

πολύπηνα φάρεα δῦναι. E. E. 191. πατὴρ χρύσε' εἰς δὺς ἀμφίλινα κρέπαλα. S. Αἴχμ. VIII.

perire. ἐκ ἔδυ πᾶς δόμος. Ag. 1009. p. καταδύει, οἴχεται.

Δύναμις, ἰσχὺς, δύνασις, ἐξουσία, — ὄρος. quaelibet vis, facultas; potestas et corporis et animi et aliarum rerum, ut opes, — potestas verbi, sensus. θεῶν ἁ δ. μεγίστη. Al. 219. ὅποτε θνητοῖς ἀρετῆς ἄλλη δ. μείζων. H. XVIII. 4. μεγάλα τις ἁ δ. Or. 1546. δ. πλείστην ἔχει. Ph. 443. εἰ τοσαύτην δ. εἶχον. Al. 1075. ὅσῃ σοι δ. Tr. 1144. τὴν σὴν ἀχρείαν δ. Her. 58. δ. ἐ μικρὰν φέρει. E. Polyid. IV. 3. εἴ τι μείζω δ. ἔχεις. Hec. 336. δ. ἦν διδῷ θεός. Or. 684. ὧν ἐν δ-ις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Prs. 172. ἃ ἂν ὑπ' ἐξουσίαν ἡμῖν ἔχῃ. ἤσθοντο τῆς σῆς δ-εως. E. Epist. IV, 32. δεξιῶς χρῆσθαι τῇ παρούσῃ δ. 43. ἑνὸς ἁ δ. An. 484. σφάλλειν δ-ει δίκαν. 782. δ. εἰς χεῖρας λαβὼν. E. S. 235. ὁπότε τὸ ἄσεπτον ἔχει δ. I. A. 1093. ἔχει δ. εἰς οἶκτον γυνὴ. I. T. 1054. πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δ. Tr. 58. δ. ἀνθρώποις ἔχειν. B. 310. ἑτέρᾳ δ' ἕτερος ἕτερον δ-ει παρῆλθεν. 904. p. παρίδραμεν, ἐνίκησεν. γενομένῳ ἐν δ. E. Epist. IV. 22. ἡ δ. ἡμῖν — πάλαι ἦν. V.

ποίαν δ. ὦδ' ἔχει διπλῆν; S. T. 939.

Δύνασθαι. σθένειν, posse, valere de corpore, animo aliisque rebus, ut de verbis, moneta, — vigere, ἀκμάζειν, διαμένειν, καρτερεῖν. οἱ δυνάμενοι p. οἱ δυνατοί. cf. οἱ ἔχοντες, οἱ κρατοῦντες, οἱ δοκοῦντες, οἱ ἀδοξοῦντες, οἱ κρατοῦντες, οἱ δμαθέντες. ταῦτα γ. δυναίμεθ' ἄν. I. A. 1215. εἰς ὅσον δύνῃ. An. 238. ὅσον δύνῃ. Hec. 253.

c. et in Infinit. ἐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψασθαι φρενὸς. Hec. 590. τὸ δ. πρὸς θεῶν χρῄζω τυχεῖν. Or. 686. p. τὴν δύναμιν. θεὸ' ὀνομάσαι δύναμ' ἄν. Ph. 410. φόνον ἐ δυνήσει τέγξαι χέρα. M. 862. ἐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν. Al. 64. εἶθε δ-αίμαν σε πέμψαι φάος. 458. ὅτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι πόλει ὑπηρετεῖν. Rh. 152. δύναιτ' ἂν θεὸ' ἂν ἰσχύειν φυγεῖν. S. E. 697. λείπομαι ἐν τῷ μὴ δ. S. C. 496. τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμῷ, τίς ἂν γυνὴ δ-αιτο; S. Tr. 546. τὸ γ. φανθὲν τίς ἂν δ-αιτ' ἀγένητον ποιεῖν; 743. κἀ δυνήσομαι κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν. S. Ph. 742. ἐ δύνῃ μολεῖν ποτε; 798. ὅτι δύναιο μάκιστον. 849. εἴ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω. 1394. ἀναγκάσαι θεὸς ὀδέ γ' εἰς δύναιτ' ἀνὴρ. S. T. 281. ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι τε κ. δύναιτο. 315. εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις. 979. πῶς ποθ' αἱ πατρῷαί σ' ἄλοχες φέρειν σῖγ' ἐδυνάσθησαν ἐς τοσόνδε; 1212. θεὸ' ἐφιδεῖν δ-μαί σε. 1304. ὅπω δ-μαι τέμενος γνῶναι. S. C. 136. ὅστις

ἂν ἐκφυγεῖν δύναιτο. 253. οἱ δ' ἐπωφελεῖν, οἱ τῷ πατρὸς, τῷ πατρὶ δυνάμενοι. 442. εἰ κ. δυνήσει. S. A. 90. ὡς' ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα δ-σθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455. ἢτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπιςαίμην λέγειν. 686. ἴσχειν δ' ἀκ ἔτι πηγὰς δ-μαι δακρύων. 803. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' ἐντυχὼν δ-αιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν. S. Aload. XI. 8. εἴ τινα δυναίμεθ' εὑρεῖν. Σ. Καμικ. ἢ γ'. τις ἂν δ-αιτο προφρατὴς ςρατῷ τοῖς πᾶσι δεῖξαι κ. προςαρκέσαι χάριν. S. Polyx. III. ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις εὐφρόνας δύο ςῆναι δύναιτ' ἂν ἤ ποτ' ἐν μορφῇ μίᾳ. S. fr. LVI. 4. ἀκ ἠδυνήθην (πείθειν Τιτᾶνας). Prm. 206. πῶς μοι τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο ὑπομεῖναι; Rh. 462. πῶς δυνήσει τάδ' ἀκινδύνως κτανεῖν; 588. ἐκπλεῦσαι χθονὸς; Hel. 747. ζῆν. 1303. κτανεῖν. E. E. 337. χαίρειν ὅςτις δύναται. 1357. ἀχ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν δυνάμεσθα. Archel. XXIV. ἀκ ἂν δύναιο εὐδαιμονεῖν. Cress. III. ἐς δρώμενον πᾶν ἰδεῖν δυνήσεται. E. Sisyph. I. 21. τηρεῖν ἑτέρους δ. E. fr. LXXVI. δ. εὖ ποιεῖν. E. Epist. IV. 17. ἀδικεῖν δυνάμενος. E. fr. B. 28. δ-μενοι εἶναι σοφοὶ. I. 598. ἃς διαθέσθαι ἀκ ἐδυνάσθην. 867. λέγειν τι κατὰ παιδείαν δ-μένους. E. Epist. IV. p. 502.

ὑπὸ τοῖς δ-μένοισιν ὤν. Or. 887. p. τοῖς δυνατοῖς, τοῖς κρατοῦσιν.

p. *valere, vigere, perdurare.* σθένειν, ἀκμάζειν, μένειν. τὰ ὑπερβάλλοντ' ἀδένα καιρὸν δ-ται θνατοῖς. M. 128. αἱ ὑπερβολαὶ ἀσθενεῖς κ. ἢ βέβαιοι. μηδὲν δίκας ἔξω κράτος δ. An. 790. ἀκ ἂν δ-αιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον. Rh. 634. μέγα δ-ανται νεβρῶν ςολίδες. Hel. 1374. χρὴ τίχας τὰς μάτην πλανωμένας μηδὲν δ. E. fr. XXXIX. δ δεῖ σε μείζον. CCXVII. ἐλπίσας δ. τι παρὰ σοὶ. E. Epist. I. 22. δ-ται γ. Διὸς ἄγχιςα σὺν Ἥρᾳ sc. Κύπρις. Ae. S. 1036. μέγα γ. δ-ται Ἐρινῦς. Eu. 939. εἰ δ-σθέ τι. Aj. 329. εἰ βλέποντες μὴ δυνήθημεν κρατεῖν. 1067. ὡς δ-σαι, ταχύνας. 1164.

Δύνασις. δύναμις. Vox Euripidea. ὁ χρυσὸς — δ-ιν [ἄδικον] ἐφέλκων. H. f. 776. τεὰν, Ζεῦ, δ. τίς ἀνδρῶν κατάσχοι; S. A. 605. ἀ μοιριδία τις δ. δεινὰ. 951. ἡ εἱμαρμένη. ἑνὸς δ. An. 483. δ-ιν ἔχει. I. A. 1090. δ. ἐκφέρει τίνα; I. 1012.

Δυναςεία. τυραννὶς, ἀρχή. Πῶς δῆτ' ἐμοὶ τύραννις ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπῳ κ. δ. S. T. 593.

Δυνάςης et ας. δυνάτης. δεσπότης. Πῷ Λυδίας μέγας δ. Κροῖσος; E. fr. dub. XIV. M. δυνάτα. Prs. 672. ὦ δυνάςα. δ-ςας κατέχεις Ὀλύμπῳ αἴγλαν. S. A. 609. ὁ Ζεὺς, δεσπότης.

τὺς φέροντας χεῖμα κ. θέρος βροτοῖς λαμπρὺς δ. Ag. 6. τὺς δυναμένους παρὰ τὰ ἄλλα σημᾶναι τὺς καιρὺς. sc. ἀςέρας.

Δυνάςις. ὦ δ-ις θνατοῖς (ἀ δὲ μνᾶσις γ' εὐποτμότατος). S. fr. Ἀχαί. I. 2.

Δυνάςωρ. Ἴλιδος δ-ορες. I. A. 280. p. δυνάςαι.

Δυνάτας. v. *Δυνάςης.*

Δυνατός. δ-ὸν εἶναι p. δύνασθαι. — δ-ὸν p. οἷόν τε — ὁ κρατῶν. ὅσον περ δ. εἰμι. Or. 522. δ. κακὸς πολίτης γίγνεται. B. 270. ὅσον γε δ-ὸν. I. A. 997. ὧν γε δ. δὸ ἐγὼ λείψω χάριν. I. T. 631. ὅσον καθ' ἡμᾶς δ. B. 183. εἰ εἴη δ. I. 979. τὰ δ. τόλμησον. 976.

cum Infinit. ἢ δ-ὸν τὺς ἀνοήτους τούτων μας προδιδάσκειν. Aj. 162. δ-ὸς ὢν δ τάδε. Ph. 508. ὠφελεῖν δ. I. A. 348. εὖ νεῖν τὺς μὴ φρονοῦντας δ. ἐς' ἀναγκάσαι. H δ. δρᾷν. Her. 731. δρᾶσαι χειρὶ δ. E. The ἔκειν ἀπαυδᾷν δ-ὸν ἐςί μοι πόνος. E. S τὰ δὲ τοῖς δ. ἀκ ἐριςὰ πλάθειν. S. E. 219. κρατοῦσιν. cf. πλάθειν. ποῖ γ. μολεῖν μοι Aj. 1006.

Δύο. τὸ δύο οἱ μὲν πληθυντικῶς κλίνοντες τῷ ο μικρῷ προφέρουσι, τὰ δύο, τῶν δύο, τοῖ σὶν· οἱ δὲ δυϊκῶς, τὼ δύω, τοῖν δυοῖν, ὅθεν δώδεκα, δυώδεκα πρότερον ὄν. δύο Λίβυ γωτῶν ἁρμάτων ἐπιςᾶται. S. E. 701. δ. φέρ ἑνὶ λόγῳ. 1088. δ. ὄσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ νης ὑπαγκάλισμα. S. Tr. 539. εἴ τις δ. ἢ κ. τις ἡμέρας λογίζεται. 943. δ. ἀργίποδας ἀνελὼν. Aj. 237. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δ. φέρη ματα. S. Ph. 117. δύ' αὔτως δεῖν' ἔλεξας ἄνδρε δύω (δύο). 539. ὀλώλαμεν δ. ὄντε. 1505. αὗται δὲ δύ' ἐξ ἐμοῦ — παῖδε δὲ, ἄτα. S. C. 530. ἀδελφὼ δ. μίαν καθ' ἡμέρο τοκτονοῦντε. S. A. 55. ἥκομεν κοινὴν ὁδὸν ἑνὸς βλέποντε. 989. ὥσπερ σελήνης γ' ὄψις ε νας δ. ςῆναι δύναιτ' ἂν ἤ ποτ' ἐν μορφῇ μ fr. LVI. δ. λέοντες. Or. 1401. ἄρσενας. F νεανίδας. 426. φίλω. 1653. γέροντε. B. 365. 916. φῶτε. 396. κύβω. E. Teleph. IV. κα ται. Ph. 380. ψυχὰς. Al. 903. μορφὰς. Tr. θεαὶ, παρθένοι. I. 466. λέκτρων δ. συγγενε ναὶ. H. f. 798. νύμφα. 1033. συγγόνω. ὁμοσπόρους. E. Erechth. I. 41. γραμμαὶ. E. V. κακῶ. Ph. 585. δ. τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρ B. 274. ὅταν συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δ. E. XVII. 11. δ. Λίαντε. I. A. 192. λόγους. Pl δ. ἐκ δισσαῖν θνήσκετ' ἀνάγκαιν. An. 518. σφαλῆθ' ἅμα. 693. δ. μίαν (τύχην) θαυμ I. 539. μάχεσθαι πρὸς δ. E. E. 845. σοφ τις, ἢ δ. E. Palam. ὁδ' ἐμάνθανον τρέφων S. A. 533. ἄτας. Aldus. βλέπω δ. ροπὰς 1096. νόσω. I. 591.

δυοῖν. τὸ δίκαιον ἀκ ἔχει λόγον δ. ἐρί E. 467. ἀκ ἂν δ. ἥμαρτον. 1320. τὴν τι βροτοῖν. 1028. ὦδ' ἄριςος ἐξ ἀριςέοιν δ. β 1304. ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δ. ἄλλοιν φύλ Ph. 543. ἀκεῖν ἰσᾶμαι σφῷν ἐγὼ δ. τρίτος 581. δ. ἀποκρίνας κακοῖν. 640. δ. κακοῖν 496. τάδ' ἐκ δυοῖν (δυεῖν) ἐρρώγεν, ἐ κακὰ. S. T. 1280. οἷον ἐμοὶ δ. ἔργ' ἐςὶ κρείσσ χόνης εἰργασμένα. 1373. θιγγάνω δ. ἅμα. S. παίδοιν δ. 818. ἐξ ὅτου δ. ἀδελφοῖν ἐςερ δύο. S. A. 13. ἐργάταιν. An. 477. γυν Hel. 577. παιδοῖν. Ph. 1358. γυναικοῖ ἔχειν. An. 178. δ. ὄρους ἔχει. Ph. 1263. ψαι ἐκ δ. μίαν χάριν. H. 515. τρίτον θῦ σφάξων δ. H. f. 995. πραγμάτοιν. E. E II. 9. μοίραιν. H. 894. ἀμαθίαι δ. P. ποτμοῖν. 958. πιτύλοιν. Tr. 817. ἠπεί πεδία. I. 1585. Ἀτρείδαιν. I. T. 898. γε Her. 39. λεγόντοιν. E. Protes. II. πλὴν νοιν. E. fr. XIV.

Δύο. Aldus *Δύω.* δυοῖν et aliquotie etiam cum Plurali conjunctum. Τὸ δὲ σπάνιον παρὰ τοῖς παλαιοῖς et λέγει δὲ νεωτέρων τὸ γράφειν Δυεῖν. Eust. ad Il.

δυεῖν. τάδ' ἐκ δυεῖν ἐρρώγεν, ἢ μόνε

Δυςείςβολος πολεμίοις. E. Cresph. XII. 3. i. e. τῇ εἰςβολῇ, τῇ προςόδῳ δυςχερής. cf. *Δυςπρόςιτος, ἀπροςπέλαςος.*

Δυςεκλύτως. ἄραρεν ἥδε γ' ἐλένη δ. Prm. 60. ἀσφαλῶς.

Δυςεκπέρατος. δ - έραντος, ον. τί παρ' ἡμῖν πάθος παρὸν δ. ἔρχεται βίᾳ. H. 678. δυςεκφευκτότατον, ὃ δυςκόλως φύγοιμι. δ - ατον κακόν. 883. δυςεπάλλακτον, δυςεπλήπτον.

Δυςελένα. cf. *Δύςπαρις.* πικρὰν ἰδοῦσα δ - αν. I. A. 1316. Or. 1389. cf. δυςώνυμος Ἑλένη. 1389. et Hom. *Πάρις δύςπαρις.*

Δύςελπις. ἀελπής. Ch. 409. ὅτε σε οἰκτιζόμενον ἴδω, Ὀρέςα.

Δυςεξήνυςος. et δ - τος, ον. δύςλυτος, δεσμὸν δ. δεθείς. H. 1237.

Δύςεριςος. φιλόνεικος, ἄμαχος, δυςπολέμητος. τὸ δ. αἷμα φυσῶν Ἄρης. S. E. 1385. ἄμαχον, τὸ δι' ἔριν γινόμενον.

Δύςερως. δ - ωτες φαινόμεθ' ὄντες τοῦδε. H. 193. σφόδρα φιλοῦντες τοῦτον τὸν βίον, σφοδρῶς ἐρῶντες τούτου. et δυςάρεςοι ὄντες κ. μανικοὶ περὶ τὸν ἔρωτα φαινόμεθα.

Δυςευνάτωρ. -νήτειρα. δυςεύνητος. ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχέων δ - α πάντροφος πελειὰς. Spt. 277. ὁ - ορας legit S. δυςευνήτους, διὰ τὸν φόβον τοῦ δράκοντος. et Δ - ρα. ἄγρυπνος διὰ τὸν φόβον.

Δυςεύρετος, ον. δύςγνωςος. κίλευθον πολεμίοις δ - ον. Rh. 212. ἐν ὕλῃ κείμενον δ - ῳ. B. 1219. δ - ως. Herm. εἴ τί σοι ψέλλον τε κ. δ. Prm. 816. δύςγνωςον.

Δυςήλιος. κνέφας. Eu. 390. p. σκοτεινὸν, ἀνήλιον.

Δυςημερία. v. *Δυςαμερία.*

Δυςήνεμος. v. δυςάν.

Δυςθάνατος, ον. θανατηφόρος, θανατοποιὸς, θανάσιμος. δ. κρατῆρων πληρώματα. I. 1051.

Δυςθέατος, ον. κακοθέατος, δυςκόλως θεαθῆναι δυνάμενος. ὀδ' ὧδε δ. πήματα. Prm. 689. ὅτως δυςθεώρητα. et Spt. 959. βλάβας ἀφορῆτες, ὀκ ἀνεκτὰ ὁρᾶσθαι. ὄμμα. Aj. 1004. κακοθέατον ὄμμα, ἤτοι θεωρία. ὁρᾷς θέαμα δ. ὄμμασιν. Prm. 69. ὀδυνηρὸν κ. ὀφθαλμοῖς ὀκ ἀνεκτὸν μεθεῖναι.

Δύςθεος, ον. ἄθεος, δυςσεβὴς, ἀσεβής. S. μίσημα. S. E. 289. δυςσεβὲς βδέλυγμα. πατὴρ. Ag. 1591. γυνὰ. Ch. 44. ἐμὴ δὲ μήτηρ, ὀδαμῶς ἐπώκνιον φρόνημα παισὶ δ - ον πεπαμένη. 188. δεῖ νοεῖν, ὅτι τὸ Δύςθ. γυνὰ, ἠρέμα πως ἐφθέγξατο. διό φησι, φοβοῦμαι γ. ἔπος τόδε ἐκβάλλειν. δ. ἐκβολαῖς ὁρμέναν. Ae. S. 425. διωγμοῖς ἀθέοις.

Δυςθεράπευτος. δυςίατος. Δίας. Aj. 609.

Δυςθνήσκειν. δυςχερῶς, μελέως ἀποθνήσκ. Verb. Euripid. Barnes. κρυνὸς δ - οντος αἵματος νέω. Rh. 791. σῶμα δ - ον φόνῳ. E. E. 843.

Δυςθρήνητος, ον. θρηνώδης. δ. θρήνοις ἐγκείμαι. I. T. 143. ἔπος ἵησι δ. S. A. 1211.

Δύςθροος. δύςφημος, γοερός. ἴετ' αἰανὴν πάνδυρτον δ. αὐδὰν. Prs. 937. πέμψω σε δ. γόοις. 1067. προπέμψω. ἴέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δ. βάγματα. 636.

Δυςθυμεῖσθαι, ἀθυμεῖσθαι, ἀπογιγνώσκειν. τί χρῆμα ἀνερεύνητα δ - ει; I. 255. πέλαζε μητρὶ δ - θυμένῃ. M. 91.

Δυςθυμία. ἀθυμία, βαρυθυμία. πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δ - αν. E. S. 696. δ - ας ψυχὴν μεθιεῖσα. E. Phryx. XI. σαφῶς μοι σὰς φράσον δ. M. 691. τίκτουσι γ. καὶ νόσους δ - αι. S. Τυροῖ. XII.

Δύςθυμος, ον. βαρύθυμος, ἄθυμος et Z. κακόβουλος. σῷ δ. τίκτουσ' ἀεὶ ψυχᾷ πολέμους. S. E. 218. σκληρῷ, βαρυθύμῳ. Τῷ δ - ῳ ἐναντίον ὁ εὔθυμος. ἐγὼ ὄκ εἰμι τοῖς πεπραγμένοις δ. 550. κακόβουλος, μετάμελος.

Δυςίατος, ον. δυςθεράπευτος. ὀργὴ. M. 520. μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μήδεται κακὸν ἄφερτον φίλοισιν, δ - ον. Ag. 1100.

Δύσις. cf. *Δύειν.* δυςκρίτους (ἄςρων). Prm. 458. ἀμφὶ Πλειάδων δ - ιν. Ag. 828. Κυνὸς ψυχρὰν δ. S. Naupl. V.

Δυςκάθαρτος. ἰὼ δ. ἅδε λιμὴν. S. A. 1285. ὁ γόων κ. συμφορῶν ἀδυνάτως ἔχων καθαίρεσθαι Ἅιδης, εἰς ὃν πάντες μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν συνάγονται, ὥςπερ εἰς λιμένα.

Δύςκαπνος, ον. δίκα λάμπει μὲν ἐν δ. δώμασιν. Ag. 775. πενιχροῖς κ. εὐτελέσι.

Δυςκατάπαυςος, ον. ὀργίλος, ἀκατάλλακτος, — ἄπληςος, δυςπαράθελκτος. ψυχὴ θηγθεῖσα κακοῖσιν. M. 109. ἄλγος. Ch. 467.

Δυςκέλαδος, ον. δύςφωνος, κακὸν ἦχον ἀποτελῶν. H. δ. ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Spt. 851. κακόφημον θρῆνον. Μῶν εἰς ἄνδρας ἴτω δ - ος περὶ λέκτρων. I. 1098. ἐκεῖ δ. φάμα γυναῖκας ἕξει. M. 419. ὁρᾶσθ' ὅσοι δ' - οισι κατὰ Μῦσαν ἰόντες δείδεθ' ὕμνοις ἀμέτερα ἰέχη. I. 1090.

Δύςκηλος, ον. μηδ' ὑ. ἄγαν θεαὶ βροτῶν ςήσητε δ. χθόνα. Eu. 815. δυςθεράπευτον.

Δυςκλεής. ἄδοξος, κακόδοξος. Ζηνὶ δ. θέα. Prm. 241. φόνος. Or. 1133. γένος θυγατέρων. 250. ὄνομα φέρω. Hel. 66. νόσον δ - εᾶ. H. 405. θανεῖ. Al. 728. εἰμι. Hel. 277. ἐξ ἧς δ - ῆς φανήσομαι. 1007. τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δ - εις ἀτῳ μόρῳ. Prs. 442. ὡς ἀπεχθὴς δ. τ' ἀπώλετο. S. A. 50. δ - εῶς θανεῖν. S. E. 1006. βάξιν καλὴν λαβόντε δυςκλεῶς θανεῖν, alterum alteri repugnare videtur. Vertunt *turpiter.* et Erf. intelligit *sempiternae custodiae atrocitatem.* Equidem hic quoque duplicem τοῦ καλοῦ video speciem, et laudis virtuti Electrae, constantiae, pietati debitae atque praemii, quod probi quique et sapientes ei deferent, et *opinionis vulgaris*, quae in Electrae morte, supplicium et mercedem faciuoris sua natura quidem recti et nobilis, at ejusdem legibus civitatis repugnantis et criminis in principem, magistratusque commissi. v. quae disputavi ad *Καθοπλίζειν.* δ. γ. ἐ πτανεῖς. Hel. 999.

Δύςκλεια. κακοδοξία, κακὴ φήμη. ὡς μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δ - ᾳ. Aj. 143. μὴ ἐξανάψῃ δ - αν. Or. 828. οἱ δ' δ. ἐκτήσαντο κ. ῥαθυμίαν. M. 218. ὑπόνοιαν ἔσχον δυςκολίας κ. ἀργίας. δυςκλεεῖς μὲν ἐνομίσθησαν, πρᾷοι δὲ τὴν ψυχήν. δ. βαρβάρων λεχέων. Hel. 1522. δ. ἀπώσομαι βίᾳ; H. I. 1152. φιλεῖ ἡ δ. τοῖς φθονουμένοις νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ 'πὶ τοῖς καλοῖς πλέον. S. Epigon. I.

Δύςκολος, ον. ἄγριος, δυςχερής. H. ὁ δυςάρεςος, παρὰ τὸ Κολλῶ, ὁ δυςχερῶς τινι ἐνούμενος, (ἀπὸ τῆς συνδεύσης κ. ἑνώσης κόλλης.) Z. ὁ δυςχερῶς τινι κολλώμενος κ. συναπτόμενος. ὥςπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου Κόλαξ, ὁ συνάπτεσθαι σπουδάζων κ.

κολλᾶσθαι. Orion. Theban. E. et Etymol. Ms. Biblioth. Reg. *Δ-ος, οἷονεὶ δύςκολλός τις, ὁ δυςκόλως κ. δυςχερῶς τινι κολλώμενος κ. συναπτόμενος κ. τ. λ.* ὡς δ. τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ. B. 1249.

Δυςκόμιςος, ον. δυςφόρητος, ἄφερτος. ἐπὶ κρατί μοι πότμος δ. εἰςήλατο. S. A. 1347. εἰςκόμιζε τέκνα δ-α γῇ. H. f. 1422. p. *μέλεα, κακῶς ἔχοντα, κακῶς κομισθέντα.*

Δύςκριτος, ον. δυςκατάληπτος, δύςγνωςος, δυςνοητός. κληδόνας τε δ. ἐγνώρισ' αὐτοῖς. Prm. 486. φήμας, omina. ἔδειξα, τάς τε δ. δύσεις. 458. τῷ ἡλίῳ. χρησμὸς ἀσήμως δ-ως τ' εἰρημένος. 662. ἀποπτύσας δίκαν δ. ὀνειράτων. Ag. 980. πότερ' ἄρα πρότερ' ἐπιςένω δ-τ' ἐμοιγε. S. Tr. 949. δυςκατάληπτα, ἰσομεγέθη ὄντα. αἰδοῦς δ-ως ἔχω πέρι. E. Erechth. XII.

Δυςκύμαντος. κυματίας, κυμαίνων, κυματηρός. δ. ὠρώρει κακά. Ag. 661. sc. ἐν τῇ θαλάσσῃ. μεγάλα.

Δύςλεκτος. λέξας δ-α φίλοισιν. Prs. 699. κακόφημα κ. δυςυχῆ.

Δυςλόγιςος. πρός τι δ-ον ὦδ' ἤξειν χέρα. Aj. 40. ὅμοιον τῷ Πρᾶγος ἄσκοπον (21). ἀγνοεῖ γ. ἔτι τὴν μανίαν, ἤγων δυςκόλως δυνάμενον νοηθῆναι. ἀφορῶν πρός τι δηλονότι ὁ Αἴας ἐκίνησεν ὅτως φονικὴν χεῖρα. ἢ φορὰν ἰσχυρὰν κ. μεγάλην ὧδε.

Δύςλοφος, ον. δυςχερής. Δ-ον. δύςκολον, οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ· οἱ δὲ, τὸ χαλεπῶς φερόμενον. ἀπὸ τῶ λόφων, οἵ εἰσι, τράχηλος. H. τῶνδε γ. ἕξει δ-ωτέρους πόνους. Prm. 931. ὧν λέγω ἀφορητοτέρους κ. δυςβαστοτέρους. *δυςλόφως φέρει κακά.* Tr. 303.

Δύςλυτος, ον. ἄλυτος, ἄφυκτος, — δυςδιόρθωτος, δύςκολος. ἄκοντά σ' ἄκων δ. χαλκεύμασι προςπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ. Prm. 19. ἄκος δ-ων πόνων τεμεῖν. An. 121. δυςκόλων. δ. ἔχουσα διαλλαγάς. Ph. 378. δυςδιορθώτους φιλιώσεις. et Poll. X. 132. Αἰσχύλος τὸ δ. κακὸν, ἢ δυςδίκτον ἔφη, γάγγαμον ἄτης παναλώτου.

Δυςμαθεῖν. δυςνοεῖν. αὐτὸν ὁρῶσα δ-εῖς ἐμὲ. Ch. 222. ἀπιςεῖς.

Δυςμαθής. δυςεπίγνωςος. κάρτα δ. ἰδεῖν. M. 1196. διὰ τὸ πᾶσιν ἄλλοις σφόδρα δυςεπίγνωςος ἦν πλὴν τῷ τεκόντι· μόνος γ. ὅτος ἐπεγίνωσκε τὴν Γλαύκην, ἐπείπερ ὀξύτερον κατέγνω τὴν κόρην. ἡ τύχη παρήγαγ' ἐς τὸ δ. I. T. 478. κ. γὰρ τὰ πυθόκραντα, δυςμαθῆ δ' ὅμως. Ag. 1256. sc. τὰ πυθόκραντα.

Δυςμαχεῖν. παντὶ σθένει μάχεσθαι, ἐναντιοῦσθαι, ἀντιπράττεσθαι, φιλονεικεῖν. θεοῖσι δ-χοῦντες. S. Tr. 492. τὸ γ. Ἔρωτι φιλονεικεῖν, θεομαχεῖν ἔςιν ἄντικρυς.

Δυςμαχητέος. ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δ-τέον. S. A. 1106.

Δύςμαχος. δυςκαταγώνιςος. τὸ πλῆθος. Hec. 884. δ-α δ' ἐςὶ κρῖναι. Ag. 1562. πάντων δ-χώτατον θεόν. H. VI. πάντων δ-τον γυνὴ. E. Oedip. X. τέρας. Prm. 921. πῦρ πολὺ δ-χώτερον. E. H. VII.

Δυςμεναίνειν. διεχθρεύειν, πολεμεῖν, μισεῖν, ςυγεῖν. δ-ω τοῖσι βουλεύσασιν εὖ. M. 874.

Δυςμένεια. ἔχθρα, μῖσος. εἰ δ. σῇ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν. H. 965. ἐπεὶ ἐκείνῳ δ-αν ἠράμην. Her. 691. ἡ ἐκ σοῦ δ. S. E. 619. ὡς ἐν δ. γ' ὄσα. 1124.

Δυςμενής. ἐχθρὸς, ἀντίπαλος, πολέμιος. H. ὁ κακὰ νοῶν τινι, ᾧ ἐναντίον ὁ Εὐμενής. βαρύς.

c. *Subst.* φθόνον ἀλφάνουσι δ. M. 297. δ. φόνος ἀμείβεται; 1267. ἐς ὄς. ἑκάςῳ δ. ηὔδα λόγους. An. 1092. δ. φοινία ψῆφος. Or. 972. λύπας. An. 469. προγόνοις δάμαρτες δ. I. 1329. ἐπεὶ τὸ θεῖον δ-ὲς κεκτήμεθα; Or. 267. λέοντος δ-η βλαςήματα. Her. 1006. χρηςήρια δ. πάροιθεν ὄντα. I. 1612. φονεῦσαι δ-νεςέρα χερὶ. M. 1239. ὁ μὴ δ. ἔσει φίλοις. 1151. αἱ δύο ἀρνήσεις ἀντὶ μιᾶς κεῖνται. μὴ — ἔσο, ἀλλὰ παῦσαι θυμοῦ, κ. ἐπίςρεψον πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις. μηνεῖται δ' ἄκη δρακονθόμιλον δ. ξυνοικίαν. Ae. S. 270. malim τέμνει δῆτ'. cf. An. 121. nisi tuenda altera lectio, μήνη κ. δάκη, quod minoris est mutationis. ἀνδρὶ. Aj. 18. ἢ ὅτι ἀνηλέςατο ὁ Αἴας τῷ Ὀδυσσεῖ κ. ἐφιλονείκει λαβεῖν τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα, ἢ ὅτι ἀποτυχὼν ἐκείνων, κ. μανεὶς, ἐζήτει αὐτόν τε κ. τοὺς Ἀτρείδας ἀποκτεῖναι. δ-ίων ὄχλον πύργος ἀποςέγει. Spt. 219. ἐχθρῶν. S. legit etiam ὄχλων. ἀπέπτυσαν δ' εὐνὰς ἀδελφῷ τῷ πατρῴῳ δ-εῖς. Ag. 1194. δ-ῇ γ. κ. βαρὺν σ' εὕρηκ' ἐμοὶ. S. T. 546. τάςδε δ. χοὰς ἐκ ἂν τῷδ' ἐπέςεψε. S. E. 441. μηδὲ τὸν εὖ λέγοντα δυςμενῆ ποιοῦ. Hec. 300. ὅτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δ-ῇ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ. S. A. 187. πτύσας ὠσεί τε δ. 653. δ-ῶν θήραν ἔχων. Aj. 565. Ἕκτορος δώρημα δ-νεςάτου. 663. δ-εςάτῳ βροτῶν. S. E. 407. ἐχθροτάτῳ. ἐποικτείρω δέ νιν δύςτηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δ. Aj. 122. τοῦδ' ὄντος οὐχὶ δ-ους. Hec. 746. οὐχὶ δ-ης ἥκω πόλει. E. E. 847. βροτοῖσι δ. E. fr. LIII. 8. δ. τ' ἔφυς. I. 1272. δ. εἶναι δόμοις. M. 937. ὥςτε δ-ης ἐμασχαλίσθη. S. E. 444. μήτις — δ-ῶν ἀναρπάσῃ. Aj. 987. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρείδαις δ-ης. S. Ph. 585. δ-ῇ δ' ἡγούμενος. 1323.

τὸ δυςμενές. τὸ δ. μή μοι λάβῃς. I. T. 636. τὸ δ. γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος. Tr. 661. ξυγγάμοισι δ. An. 182. ἐπὶ τὸ δ-έςερον. Or. 616. οὐδὲν τυράννου δ-έςερον πόλει. E. S. 429.

Δυσμή. ἀελίου δ-ᾶν. S. C. 1245. πρὸς δ-αῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Prs. 230.

Δυςμήτωρ et *-ά̓τωρ.* cf. *Δυςελένα, Δύςπαρις.* et *Ἀμήτωρ. δ-μάτορος κότῳ τυχὼν.* Ae. S. 67. i. e. τοῦ τῆς ἐχθίςης μητρός.

Δυςμηχανεῖν et *-ᾶν.* p. *δυςχερῶς πονεῖν, ἄγαν, μάτην. δ-ῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιςάναι πάλιν.* Ag. 1362.

Δύςμοιρος, ον. δύςποτμος. ὦ πάτερ δ-ρ' ὁρᾷν. S. C. 327.

Δύςμορος, ον. κακοθάνατος, ἄθλιος, δυςδαίμων, δυςυχής. Αἱματοςαγεῖς νεκροὺς κλύουσα δ-ους θανόντας. Spt. 822. ἀλλά μοι δι- ῳ γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχὰν. S. T. 665. παίδοιν. S. C. 365. γένος. Aj. 785. φεῦ τῆς ἀνύμφου δ. τε σῆς τροφῆς. S. E. 1183. ἐᾶτέ με δ. εὐνάσαι. 1005. τὴν δυςίλπτον δ. νύμφην ὁρῶ. Aj. 894. Αἴας. 923. πατρὸς. S. A. 865. οἷα φωτὶ δ. S. Ph. 273. δ. δ' ἐμοῦ τρίτης. S. C. 331. δ. πλανωμένη γεροντοαγωγεῖ. 347. δ-ορ' Οἰδίπου. 557. ἡ σὴ δ. παραςάτις. 559. ἔςι νῶν δὴ δ-οιν ξενόζειν. 1672. βορᾶς τοῦ δ. πεπτωτος Οἰδίπου γόνου. S. A. 1018. ὁ δύςμορος αὐτῷ κολωθεὶς. 1234. ἐγὼ ἡ δ. S. E. 282. γῆν πατρῴαν οὐχ ἑκοῦσα δ. ἔπερσε. S. Tr. 466. ὁ θεὸν εἰδὼς δ. 775. αἴλινον ἥσει δ-ος. S. A. 629. τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χειρὶ δ-ος;

905. 1203. πῶς δ. ἀντέχει; S. Ph. 176. ἡπάτημαι δ. 949. ὀδὲν εἰμ' ὁ δ. 951. τί δράσω δ.; 1063. πῶς ὁ δ. εἰς φῶς εἶμι; 1352. S. C. 224. ἥδε δ. 749. ὦδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δ-ος. S. A. 919. δ-υ τε δ-α. S. C. 1109. μεθῆχ' ὁ δ. ψυχήν. M. 1218.

Δύσμορφος, ον. ἄμορφος, ἀσχήμων. ὡς ἐσθῆτι δ. πρέπει. Hel. 1220. εἶην. E. Chrys. III. δ-α — τάνδον εἰσιδεῖν. E. Phil. fr. III. M.

Δύσνιπτος, ον. δυσεξάλειπτος, δυσεξίτηλος. ἐσωζόμην χαλκῆς ὅπως δ-ον ἐκ δέλτου γραφὴν. S. Tr. 683. δυσαπόνιπτον, δυσαπάλειπτον.

Δύσνοια. ἔχθρα. αὐτὸ μὴ δ-αν ἡγήσῃ σέθεν. Hec. 973. τέκνων ὅσων ἐμοὶ δ. μὴ πρόσεξιν. S. E. 654.

Δύσνοος, ον. δ. νόσον ἐμβαλεῖν. Tr. 75. δυσδαίμονα, δυστυχῆ.

Δύσνους. ἐχθρός. H. δυσμενής. opp. εὐμενής. δ-υν με λήψεσθε. I. T. 350. τὸν τῇδε δ-υν. S. A. 212.

Δύσνυμφος, ον. κακόνυμφος. ἐπέβασαν νύμφαν δ. I. T. 216. ἄλοχοι μέλεαι κ. κῦραι κ. δ-οι. Tr. 145.

Δυσξύμβλητος. δυσξύμβολος. δυσεπίγνωστος. H. cf. Ἀξύμβλητος. δ. ἐξήνεγκ' ὄπα. Dan. 10.

Δυσξύνετος, ον. ἀσύνετος. H. ὅτε δ-ον ξυνετὸς μέλος ἔγνω. Ph. 1510. S. leg. δ-υ. δυσερμηνεύτου σφιγγός. ἐπεὶ πᾶσι δυσξυνετὸν ἦν τὸ αἴνιγμα πλὴν τοῦ Οἰδίποδος μόνου. διὰ γ. τοῦτο συνετὸν ἐπὶ τοῦτο εἴρηκε τὸ μέλος, πᾶσι μὲν ἄλλοις ἀσαφὲς, αὐτῷ δὲ μόνῳ σαφὲς κ. κατάληπτον.

Δυσοδοπαίπαλος, ον. δ. λάχη δερκομένοισι κ. δυσομμάτοις ὁμῶς. Eu. 380. δυσπαράβατα κ. τραχέα ζῶσι κ. τοῖς θνήσκουσι.

Δυσοίζειν. Δ-ει. ὑπονοεῖ, δυσχεραίνει, ὑπονοεῖ. Λάκωνες δ-ειν. φοβεῖσθαι, ὑποπτεύειν et δυσοίζου. οἰωνιζομένου. H. ab οἴζω, οἴ λέγω. δ-ων. Rh. 724. μηδὲν δ-ζ' ὁ πολεμίους δρᾶσαι τάδε. 805. ὅτοι δ-ω θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ ἄλλως. Ag. 1316. ὁ δυσχεραίνω, ὡς ὄρνις, θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν κ. θηρά τινα φοβουμένη.

Δύσοιμος, ον. ἐπὶ κακῷ ἥκουσα, ἡ δύσοδος. H. δ-υ τύχας. Ch. 937. δυσπορεύτου τύχης. τὸ δὲ ἑξῆς. τὰς ἀναφυγὰς τῶν κακῶν τὰς ἀπὸ δυσοίμου τύχης.

Δύσοιστος. ἀφόρητος, δυσυπομόνητος, δυσπόριστος. βίῳ δ-ον ἕξομεν τροφὰν. S. C. 1686. πῦ γῆς πλανηθεῖσαι τροφῆς τύχωμεν τὴν δυσπόριστον. τροφῆς ἀπορήσομεν. πολλῶν ἔλεξεν δ. πόνων ἀθλ. S. Ph. 508. πήματα. Prm. 690. ἀφόρητα, ἄλγη δ. τοῖσδε. Ch. 740. δ-α πολίταις πάθον. Eu. 780. ὑπὸ τῶν πολιτῶν πάθον ἔμιξε τῷ θρήνῳ τὴν τιμωρίαν τεχνικῶς. Εἰπὼν γ. δύσοιστα ἔπαθον, ἐπήγαγε, πολίταις, ἵνα ᾖ, πολίταις δύσοιστα ὄντα.

Δύσομβρος, ον. δυσχείμερος. δυσαύλων πάγων αἴθρια κ. δ. φεύγειν βέλη. S. A. 358. v. *Eust.* in *Διόβολος*.

Δυσόμιλος, ον. i. e. δυσχερὴς κ. χαλεπὸς εἰς τὴν ὁμιλίαν. δυσομίλητος. δύσεδρος κ. δ. Ag. 752.

Δυσόμματος, ον. δερκομένοισι κ. δ-οις ὁμῶς. Eu. 381. τοῖς ζῶσι κ. τοῖς θνήσκουσι.

Δύσοργος, ον. ὀργίλος, ὀξύχολος, σκυθρωπός. μὴ τοιοῦτον ὡς δάκνῃ θυμῷ δ-ος. S. Tr. 1118. καίπερ ὁ δ. ὤν. S. Ph. 377. μάχιμος, ὀργίλος. Gl. ἀνὴρ δ., ἐν γήρᾳ βαρὺς. Aj. 1018. κακῶς ὀργιζόμενος· πάνυ ὀργίλος ἀφ' ἑαυτοῦ. κ. τὸ εἶναι δὲ ἐν γήρᾳ βαρὺν αὐτὸν ποιεῖ.

Δύσορμος, ον. νῆσος, βαιὰ, δ. ναυσὶν. Prs. 446. δυσλίμενος. πνοαὶ — δ-οι βροτῶν ἄλαι. Ag. 197.

Δύσορνις. δυσοιώνιστος, δύσφημος, ἀπόφημος, κακόμαντις. δ. ἔπτατο Ἀθάνας. H. 759. ἡ δ. ἅδε ξυναυλία δορὸς. Spt. 824. δυσοιώνιστος κ. ὁ κατὰ σκοπὸν γέγονεν αὐτοῖς ἡ συμφορὰ κ. συνέλευσις τῆς μάχης· ἐπὶ κακῷ συνῆλθον εἰς μάχην. κακόμαντις ὑπῆρχε.

Δυσόρφναιος, α, ον. μέλας, μελανοφόρος, σκοτεινὸς, σκοτώδης, ἀφανὴς, ἐρρυπωμένος. δ-α ἀμφὶ τρύχη τάδε σκότῳ ἀμείβομαι. Ph. 329.

Δυσοσμία. κακοσμία. τάχ' ἂν Κεραυνία πέμψειε βροντῆς κ. δ-ας βάλοι (λάβοι). S. Salmon. S. Colch. V. 4. βοῆς τε κ. δ-ίας γέμων. S. Ph. 876. τῆς ἐμῆς.

Δυσοῦριστον σκότου νέφος. S. T. 1315. ὄρον μὴ ἔχον, ἀλλ' ἀεὶ παραμένον, δυσπεριόδευτον, δυσπερίληπτον.

Δυσπάλαιστος, ον. ἀκαταγώνιστος, δυσκαταγώνιστος, δύσμαχος. τύχα δ. ἥκει. Al. 892. γῆρας. E. S. 1108. ὦ δ-ε τῶνδε δωμάτων ἀρά. Ch. 687. πράγματα. Ae. S. 471. δυσμεταχείριστα.

Δυσπάλαμος, ον. v. δυσπάλαιστος et δυσπαλὴς, ἀνίκητος, ἄμαχος. θεῶν δ-οι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Eu. 836. 867. δ-ως ὅλοιο. Ae. S. 869. δυσχερῶς, κακοτέχνως. S. additi τοῦτο ἰδίᾳ, εὐκτικῶς. Ὅλοιο ὧν σὺν ταῖς μηχαναῖς.

Δυσπαλής. δυσχερὴς, δυστυχὴς, σκληρὸς, δυσαντής. H. ἐν μέσῳ δ. τε δίνᾳ. Eu. 549.

Δυσπαράβυλος, ον. κακόβυλος. οἷα νεάζει πυθμὴν — τὸ θαλλὸς δ-οισι φρεσὶν. Ae. S. 107. ὁ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτοῦ. effervescit germinis pertinacibus animis. *Haupt.*

Δυσπαραίτητος, ον. Διὸς γ. δ-οι φρενὲς. Prm. 34. χαλεπαί εἰσι κ. ἀκατάφρονητοι αἱ προσταγαὶ, ἀμετακίνητοι λογισμοὶ. ἀμετάτρεπτοι κ. δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν κ. πρὸς συμπλοκὰς ἔχουσαι. δυσπαράτρεπτοι, δυσπαράκλητοι, ἀσυγγνωμόνητοι, εἰς συγγνώμην δύσκολοι.

Δυσπάρευνος, ον. δύσγαμος, κακόγαμος, δύσλεκτρος. τὸ δ. λέκτρον ἐνδοτέμενος. S. Tr. 791.

Δυσπαρήγορος, ον. δ-οι βροτοῖς sc. Εὐμενίδες. Eu. 376. ὁ ταχέως παρηγορούμενος ὑπὸ βροτῶν.

Δύσπαρις. Πάρις δ. Hom. cf. *Δυσελένα*.

Δυσπέλασος, ον. cf. *Δυσπρόσιτος*. ὡς δ-όν ἐξιν ἀμαθία κακόν. S. fr. X. p. δύσπεμπτον, ἀμεταχείριστον.

Δύσπεμπτος, ον. κῶμος δ. ἔξω. Ag. 1191. p. δυσχερῶς ἀπόπεμπτος.

Δυσπέρατος, ον. τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα δ. αἰῶνα. M. 648. p. δυσχερῶς περάσιμον.

Δυσπειθής. ὁ δυσκόλως ὑπείκων, δύσκολος, δυσχερής. ᾧ ἐναντίον εὐπειθὴς, ὁ εὐκόλως ὑπείκων, προπετὴς, ὁ ἐμπροσθεν κείμενος. μαθεῖν γ. ἐγγὺς ὤν, ὁ δ-ης. Aj. 1047. ἡ δ-ῶς ἂν τὸν ἐμὸν ἄθλον φέροις. Prm. 752. δυσχερῶς, δυσκόλως.

Δυσπήμαντος, ον. et -ματος. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα, μένειν, πέμπειν δὲ, δυσπήματ' ἀμηχάνως ἐμοὶ. Eu. 475. Herm. δυσπήμαντ'. Ita distinxi. „Haec ita se habent. Utrumque (autem,) et eas manere hic, et eas ablegare, dolorem creat, ita ut, quomodo efficiam, non

habeam." S. ita: πέμπειν αὐτὰς ἀμηνίτως, δυςχερές ἐςιν ἐμοί. Petersen. suum: ἀ - ω μέν vel ἄμφω μὲν μεν. πέμπειν τε vertit: Sive utrique maneant, sive de ea abigantur, res est ardua, de qua pronunciare difficillimum est. cf. simile ἀλγεινὰ μέν μοι κ. λέγειν ἐςὶν τάδε, ἥλγος δὲ σιγᾷν, πανταχῇ δὲ δύςποτμα. Mihi δέ fortius est, quam τε vulg.

Δυςπενής. Δ - ῆ. τὰ ἐρρυπωμένα. Z. τὰ ῥυπηρά. πένος γὰρ ὁ ῥύπος. Arist. Acharn. 425. ἔλυσε δ. ςολάς. S. C. 1597.

Δύςπλανος, ον. φράζε τῇ δ. παρθένῳ. Prm. 608. κακῶς κ. μανικῶς πεπλανημένῃ. δ - οις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. 900. κακοσπλάγχνοις ἤτοι ὀργίλαις πλάναις, ἃς Ἰοῖ περιέβαλλε.

Δύςπνους. ἀσθμαίνων. δ. ἱκάνω κῦφον ἐξάρας πόδα. S. A. 224. οἶδμα δ - όοις ὅταν Θρήσσησιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδραμῇ πνοαῖς. 587. κακῶς κ. ἀγρίως πνεύσαις.

Δυςπολέμητος. δυςμάχητος. δῖον ἐπισδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν δ. Ae. S. 650.

Δυςπόλεμος, ον. δ - λέμητος. γένος τὸ Π. Prs. 1008. κακοτυχὲς, ἄθλιον, κακωθὲν πολέμῳ κ. δυςτυχῆσαν.

Δυςπόνητος, ον. δ - ε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς — ἐνήλυ — γένει. Prs. 513. χαλεπὸς πόνος ἡμῖν ἐμποιήσας, χαλεπὴ τύχη. δυςυχίας αἰτιε, ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις, ει ὡς λίαν βαρὺς ἐπῆδησας πᾶσι τοῖς. κὐκ ἔτι τὴν δ - ον ἕξει ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν. S. C. 1614. γηροκομίαν.

Δύςπονος, ον. πολύπονος, μοχθηρὸς, πολύμοχθος. πόνοι βροτῶν δ - οι. S. A. 1277.

Δύςποτμος, ον. δυςτυχὴς, δυςθάνατος. γάμων τῆς δ. τῆςδ' ἐσφάλης. Or. 1078. δ - ων κασίγνητε γάμων κυρήσας. S. A. 870. διὰ τὴν πρὸς Ἄδρασον ἐπιγαμίαν, ἥτις αἰτία τῶ πολέμῳ κατέςη. θῆρα δ. γαυρυμένη. B. 1142. τί ὦν ἔτευξεν ἄλλο δ - ῳ βοῦ; Ae. S. 308. πανταχῇ δὲ δ - α. Prm. 198. ἐν τῷ λέγειν κ. ἐν τῷ μὴ λέγειν δυςχερῆ κ. βαρύτατα. δ. χάριν χλιδᾶς. S. T. 887. ἀνοσίῳ τροφῆς, ὑπερηφανίας ἕνεκα. πατρὸς κατ' εὐχὰς δ. Spt. 804. ἀρᾶς ςυγερὸν ἔχε δ. ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. S. Ph. 1119. ὁρᾶτε δεσμώτην με δ. θεὸν. Prm. 119. προςάγετε τῶν δ - ων σώματα. E. S. 811. βέβακα δ - ος. Tr. 290. χρεὼν δέ τι δ - ον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν. I. A. 1333. πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδε δ - ώτερα. Ph. 1357. ἴσθι δ - ος γεγὼς. S. T. 1181. ἐμοὶ ἦδ' ὁδὸς ἔςαι μέλλουσα δ - ός τε κ. κακὴ. S. C. 1433. ταύτας ὁρώσῃ δ - ους. S. Tr. 299. S. E. 1199.

Δύςποτος, ον. opp. εὔποτος. ἀπὸ δὲ σῶ βοσκὰν φεροίμαν πώματος δ. Eu. 261. p. ἀῤῥήτου.

Δυςπραγεῖν. δυςτυχεῖν. τῷ δ - γοῦντι ἐπιςεναχεῖν πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 790.

Δυςπραγία. v. δ - ξία. ὅτε κακῶς ἐξάγῃ τις τὸν ἑαυτοῦ βίον. H. ἐν δ - ίαις ἡδονὰς παρέχων. E. Epist. IV. 38.

Δυςπραξία. δυςτυχία. ἡ λίαν δ. I. T. 721. τοῖς τάμὰ παρβαίνουσι ὀρκώματα ἀμηχάνοισι πράξομεν δ. Eu. 759. τιμωρησόμεθα. Ad hunc l. cf. verb. δρᾷν cum Dat. Or. 746. S. Aj. 1283. ὑμὶν ἔδρασεν ει ἃ τοῖς φίλοισι δρῶσιν οἱ κακοὶ φίλοι. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δ. Aj. 760. ἄμυνον τῇ ἐμῇ δ. I. A. 903. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δ. I. T. 514. S. C. 1399. μετέσχον Πρ. δ - ας. Hel. 1237. ὃ κρύπτειν δίκαιον σὰς δ. H. 915. ὤμωξα πατρὸς δ - ας. 1405. ἅπτει κάτωθεν ὀρανοῦ δ - α. H. f. 1240. τῆς σῆς λατρείαν τὴν ἐμὴν δ. σαφῶς ἐπίςασ'. Prm. 966. τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δ. H. f. 57.

Δυςπρεπής. ἀπρεπής. κἂν τοῖσι δύλοις δ - ὲς νομίζεται. Hel. 307.

Δυςπρόςιτος, ον. ᾧ δυσκόλως τις προςέρχεται. H. τοῖς φίλοισιν ὃν ἔτ' ἦσθα φίλος δ. I. A. 345.

Δυςπρόςοιςος, ον. δύςφορος, ἀπρόςοιςος. opp. εὐπρόςοιςος. cf. Δύςτλητος. et Δυςφόρητος. κινῆσαι πατρὸς τὸ δ. κἀπροςηγορον ςόμα. S. C. 1277. δυςπροςπέλαςον, ἀπρόςιτον.

Δυςπρόςοπτος, ον. δυςθέατος. πέμψαι αὐτῇ δ - πτ' ὀνείρατα. S. E. 460. p. δεινά.

Δυςπρόςωπος, ον. μηδέ μοι κάρα τὸ δ. εἰςορῶν ἀτιμάσῃς. S. C. 286. p. τὸ τὴν ὄψιν δεινόν.

Δυσσέβεια et δ - ία. ἀσέβεια. δ - ίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως. Eu. 526. τὸ εὐσεβὲς τῆς δ. ἀνθελοῦ. Cy. 310. ἐκ δ. δσιον εἰ τίθημί νιν. Hel. 1027. ἔδειξεν παντὸς ἔργου δ - ειαν εἰδέναι. S. A. 301. τὴν δ. εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην. 924. εὐσεβῆ πράξασα ἔργα, ἀσεβὴς ἔδοξα. impietatis crimen pie agendo contraxi. Wunderl. τἀπιτίμια τῆς δ. S. E. 1382. πρὸς δ - ας δ' ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν. Ch. 699. impium habui, putavi, religioni mihi duxi. ὃ δ., τὸμὸν εἰ τέρψεις κέαρ. S. Tr. 1246.

Δυσσεβεῖν. ἀσεβεῖν. ἃ τοῖσι δ - βοῦσι γίγνεται βροτῶν. M. 755. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δ.; S. Tr. 1245. ὅρα, μὴ κρεῖσσον ἢ κ. δ - ὄντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν. S. Aload. VIII.

Δυσσεβής. ἀσεβής.

c. Substant. φόνῳ τέκνων δ - εῖ. M. 1287. φόνῳ. 1383. ἄνδρας δ. θηράσεται. I. T. 1426. ἀνδρὶ. H. 1050. Κύκλωπι. Cy. 30. ὅποτε κεκλήσει δ. ἀντ' εὐσεβοῦς. Hel. 1035. μὴ — δ. ἔλῃ φίλους. Or. 626. μέλαθρα. I. T. 694. ἔργον τλᾶσα δ - βέςατον. M. 1328. τὸ δ. γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 762. βοῶν δ. θέσθαι γνάθοις. Cy. 288. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δ - ῆ τιμᾶς χάριν; S. A. 514. δι' ὧν Πολυνείκην θάπτεις. εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δ. 516. sc. χάριν νέμεις ἴσην. πολλοὶ γ. ὠδύσσαντο δ - εῖς ἐμοὶ. S. Nipt. IV. φρενὸς πνέων δ. τροπαίαν, ἄναγνον, ἀνίερον. Ag. 223. δ - εῖς κακῶν ἄπο βλαςόντας — πράσσειν καλῶς. S. Ἀλήτ. VII. μειζόνων δ - εςέρων. E. Bell. XXV. δ - ῶς. E. Phryx. XIV. τοῖσι δ - τάτοις εἰς ταὐτ' ἔπραττον. VI. δρῶντά σε τὰ τῶν κάκιςα δ - άτων. S. C. 1190. Ἀτρέα, ὃς σ' ἔσπειρε δ - ατον. Aj. 1294. βλέπειν αὐτὸς (θεὸς) πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν, βλέπειν δὲ πρὸς τὸς δυσσεβεῖς. S. C. 280.

Δυςτάλας, - αινα. δ. σὺ. H. 1407. δ. ἐγὼ γέρων. E. S. 1034. δ - λαινα. M. 1028. μῆτερ. H. 1082. μοῖρα. H. f. 456. τὴν δ. δαῖτ' ἐπωνομασμένην. S. E. 284. δ - λαινα καρδίαν. S. Tr. 651. παρθένε. Or. 955. S. T. 1236. S. C. 1442.

Δύςανος, ον et δύςηνον. Ad S. C. 745. δυςυχής. Δ - ος. ἄθλιος. Τάττεται δὲ ἐπὶ οἴκτου, ᾗ παρὰ τὸ Στῆναι, οἱονεὶ μὴ δυνάμενος ςῆναι, ἢ ἀπὸ τοῦ Στένω, ὁ πάνυ ςένων κ. τοῦ Δυς, ἐπιῤῥήματος, ὁ ἀεὶ κακός. — μοχθηρὸς, ταλαίπωρος, ἄθλιος, τλήμων, miser, perditus.

c. Subst. πατρὸς δυςάνου. H. f. 1033. τὸν δ. ἐμὸν πατέρα. S. E. 94. ὦ παῖ δ - ανοτάτας μα-

τρὸς. S. E. 122. perditae, κακοδαίμονος et Hec. 173. ἀ δ-ανος νύμφα. M. 149. ἡ δ-ηνος γυνὴ. H. 788. δ-ανε sc. γύναι. M. 443. δυςήνε κόρης. Hec. 46. δ-ανε γύναι. An. 498. ὁ παῖς δ. S. Tr. 936. δ-ηνον γόνον. Rh. 918. δέσποινα ἡ δ. Hec. 354. Κρέων δ. Ph. 1211. σπέρμα δ-ηνον βροτῶν. E. fr. CXL. δ-άνων τεκέων ἄλοχοι. An. 1039. τρίτη ἐγὼ δ-ηνος. H. 341. τᾶς δ-άνε Κολχίδος. M. 132. δ-ηνον γάμον. I. 941. λέχος. S. A. 1225. δ-ηνε κρατός. Tr. 1173. δ. κάρα. Hec. 496. δ-νος ὤν οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν. Tr. 431. ὅςτις σῶμα δ. κακοῖ. Dan. IV. δ. ἄρα κἀσοφὸς κεκλήσεται. E. Aeol. XII. αὐτοσφαγῆ δ. ἐκόμισ' ἐν χεροῖν. Ph. 1326. πόδα δεμνίοις δ-ανος ἰαύων. 1533. μοῖραν θανάτε προςλήψεται δ-ανος. M. 988. *Elmsl.* in Medeae verbis doricas formas servavit, in nutricis communes. Idem observavit *Matthiae* in Hec. 95. Τροία δ-αν'. E. Tr. 173. τέρμα δ-ανον. H. 140. οὐκ θεῶν δ-ηνος κλύδων. Tr. 691. ςόχον. B. 1098. vulg. ὄχον. τὸν δ. Ἀ. ςρατὸν. Ἀg. 660. τύχας. H. 268. ἀρὰ. 1378. κοινωνίαν. H. f. 1363. λόγοι. 1346. ἕδρας. 1214. αἰώρημα. E. S. 1047. πτῶμα. Her. 78. πενία δ-ον. E. Alex. XV. θέρος. Ag. 1655. E. Inus IV, 4. σφαγῆς. Hec. 1037. αἰκίαις. S. E. 511. δ-ην' ἀλήθεια. B. 1286. δ-ος φρενῶν. H. f. 482. γηράσκω δ-ηνότατος. E. S. 967. κ. δεινὰ κ. δ-ηνα προθφάνη λέγων. S. T. 790. ἔνθα δ-ος διπλῆς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας κ. τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1249. σφῷ δ' ἀντ' ἐκείνων τἀμὰ δ-ε κακὰ ὑπερπονεῖτον. S. C. 344. ἡ δ. Ἠλέκτρα. S. E. 80. ὄλωλε γ. δ-ηνος. 1583. τροφῷ. Aj. 849. τοιόνδ' ἐγὼ μνηςῆρα προςδεδεγμένη δ-ηνος. S. Tr. 16. δ-άνε βιοτᾶς. Hec. 199. δ-ανος ἀμηχανία. H. 162. Φρυξὶ. Hel. 39. κακὰν δ-ον ἐλπίζουσαν αἶσαν. S. Tr. 111. δ-ανα γένη βροτῶν. S. Ph. 178. δ-ήνῳ ποδὶ. 1377. δ-ήνε πλάνε. S. C. 1114.

s. Subst. S. E. 77. ἀπωλόμην. 677. 806. 862. 1407. S. Tr. 377. 713. 909. 936. 949. 1006. 1080. 1143. Aj. 109. 111. 122.

Δυςτέκμαρτος. δυςκατάληπτος, δυςζήτητος, δυςεύρετος. *Su.* δυςκατανόητος. πῆ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δ-ον αἰτίας; S. T. 109. δυςεύρετον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν, ἴχνος σκοπούντων. ἀπὸ τῆ τεκμαίρομαι, τὸ ςοχάζομαι. δ. εἰς τέχνην ὤθωσα θνητοὺς. Prm. 497. δυςκατανόητον κ. θυτικὴν μαντείαν. ὁ θεὸς ὡς ἔφυ ποικίλον τι κ. δ. Hel. 718.

Δύςτεκνος. p. δυςτυχὴς τοῖς τέκνοις. τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἴσιν αὐτῆ δ. παιδουργίαν. S. T. 1248.

Δυςτερπής. ἀηδὴς, ἄχαρις. Αὐτὸν δ' ἔφασκε τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δ. κακὰ. Ch. 274.

Δύςηνος. v. *Δύςανος.*

Δύςτλητος. ἄφατος, ἀφόρητος, δύςοιςος, δυςφόρητος. φύσημ' ἀνεὶς δ. Ph. 1447. ἀναπέμψας δυςέκπνευςον. τάδε μὲν ςέργειν, δ-ά περ ὄνθ'. Ag. 1571.

Δυςτοκεῖν. δυςκόλως τίκτειν. ἡ πόλις γ. δ-εῖ. Ae. fr. 306. v. *Δύςτοκος.*

Δύςτοκος. ἡ δυςκόλως τίκτουσα. Z. δάκος. E. fr. CLXXII.

Δυςομεῖν. δυςφημεῖν, ὀνειδίζειν. σὲ μὲν ἑκόντ' ἐμὲ κείνην τε ταῦτα δ. S. C. 986.

Δύςονος, ον. cf. *Δυςχερής, μοχθηρός.* δ. ἄφερτα κήδη. Ch. 405. 965. κακῶν. 977. δυςπότμων. αὐτὴ ἡ ... τὸ Ἀρχηγέτα. al. δυςάνων.

Δυςτόπαςος, ον. κακοῦπονόητος. Z. ὅςτις ποτ' εἶ σὺ δ. εἰδέναι Ζεὺς. Tr. 885. Φοῖβε δ. αἰνίγματα. E. S. 138.

Δυςτράπελος, ον. δυςμετάθετος. H. ἀμετακίνητος et v. δύςτροπος. κεῖται ὁ δ. δυςώνυμος Ἅιδας; Aj. 913. δύςκολος, δυςκίνητος, ἀμετάτρεπτος, ὃς οὐχ εὕρεν ἐκφυγὴν τῷ πάθει. σκληρὸς, ᾧ ἐναντίον ὁ Εὐτράπελος. Δ-ὸν φασιν Ἀττικῶς τὸν ἀμετακίνητον ἐν ὀργῇ, ἢ διαθέσει, ἢ φιλαργυρίᾳ. τὸν αὐτὸν δὲ κ. Ἀτράπελον.

Δυςτράπεζος, ον. αἱ (πῶλοι) ἐθάζον χαρμονᾶσιν ἀνδροβρῶσι δ-οι. H. f. 385. p. δειναῖς τραπέζαις.

Δύςτροπος, ον. δυςκάθικτος, σκολιὸς, — δυςάρεςος, ἄγριος, ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. Z. τῷ δ-ῳ γυναικῶν ἁρμονίᾳ. H. 161. δυςκόλῳ. θέλει δὲ λέγειν τὴν κατὰ τὰς ἀλγηδόνας γινομένην ἔκπληξιν ἐκ τῶν ὠδίνων. λείπει δὲ τὸ Ἕνεκεν. φιλεῖ γ. ὁ τῆ ἐγκυμονεῖν καιρὸς δυςτροπίαν ταῖς γυναιξὶν ἐργάζεσθαι κ. ἀποτροπὴν τῶν σιτίων.

Δυςτυχεῖν. κακοδαιμονεῖν, δυςποτμεῖν. c. εἰς, περί. ἅλις ἔχω τῆ δ. Or. 240. εἰ δ-εῖ, τιμητέος. 484. τὰ φίλων ὀδὲν, ἤν τις δ-ῇ. Ph. 406. ἆρ' εὐτυχεῖς τοῖς γάμοις, ἢ δ-εῖς; 427. ὧδε πάντα δ-ῶ. Hec. 429. εἰ δ-εῖ παίδων πέρι. An. 714. εἴ τι δ-οῖ. E. S. 898. δ-ῶσ' ἀναξίως. Her. 236. ἀνάγκη δ. τὰς ἐκγόνους. H. f. 1262. ἢ θάτερον δεῖ δ., ἢ θάτερον. I. 849. ἀπορία τὸ δ. 971. ὅθεν νικᾶν χρὴ σὲ, δ-εῖς. E. Alex. IV. ὀδ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν, ὅτε δ-εῖ. E. Antiop. XXV. θνητὸν ὄντα δ. E. Protes. IV. δ. φύς. E. fr. CL. μετὰ τῶν φίλων δ. ἅπαντ' ἀεὶ χρὴ. CLII. 13. δ-ῶν δόμος. Or. 70. δ-ῶν εὐδαιμονεῖ. An. 421. ἐκ γ. εὐτυχοῦς ἥδιςον ἐχθρὸν ἄνδρα δ-ῶνθ' ὁρᾶν. Her. 940. διὰ τέλους δ-ῶν. E. Bell. XVI. τῷ δ-ῶντι τερπνὸν τὸ κλαῦσαι. E. Oenei. fr. VII. δ-ῶντα ἀσθενῆ τίθησι. E. Philoct. XII. τοῖσι δ-ῶσιν εὐκταία θεός. Or. 214. δ-ῶσι δεσπόταις. H. 287. ἐν οἴκοις δ-ῶσι. Al. 1019. ἀνὴρ ὁ χρηςὸς δ-ῶντας ὠφελῶν. I. A. 984. 1008. συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δ-ῶσιν ᾖ. H. f. 1225. κ. δ-ῶντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή. Ae. S. 340. Sic facile te ab infelicibus liberaveris, eos ablegaveris. δ. ἐμ' εἰς τὰ σὰ, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτῆ μᾶλλον. S. C. 801. Num putas, me miserum esse ob tuas res, quam tete ob tuas ipsius potius. *Reis.* κείνοις ὁ τύμβος δ-ῶν ὁ σὸς βαρύς. S. C. 403. ἐπὶ ξένης σε θαπτομένῃ δυςυχήσουσιν ἐκεῖνοι. *Reis.* δυςμαχῶν. εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δ-ησεν. S. T. 262. ἀπέθανεν. ἀνάξιαι γ. πᾶσίν ἐςε δ. S. C. 1446. τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τόν τε δ-οῦντ' ἀεὶ. S. A. 1159. κεἰ νῦν δ-ῶ. Aj. 692. αἰνεῖσθαι δ-ῶν ἐγὼ μισῶ. E. Alcm. IX.

Δυςτυχής. κακοδαίμων, δύςποτμος, μέλεος.

c. *Subst.* Ζεῦ, χρὴ ὀκ ἐᾶν βροτὸν τὸν αὐτὸν αἰεὶ δ. καθεςάναι. Ph. 87. ἄνδρα ἐξηγρίωσαν. 882. φίλοι εἰσὶν ἀνδρὶ δ-εῖ τίνες; H. f. 559. ἔγνως ἄνδρα δ-έςατον. Hel. 571. ταχὺς ἕῳθης ῥᾶςος ἀνδρὶ δ-εῖ. H. 1047. θάνατος ἦλθε δ. Tr. 1167. ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) ἐξοιδ' ἔχουσα δ-ῆ. S. Tr. 5. δ-ςάτην κέλευθον ἕρπω. S. A. 1212. δ. θεωρὸς ὤν. H. 807. δ. ἐφυ βίος. I. T. 851. δ. τρίβει βίον. S. E. 602. ὁ δ. δαίμων ὁ

σός τε κάμὸς ἐξαφείλετο. S. E. 1157. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δ-ῶς πεπληγμένοι. Ag. 1660. ὅταν τις ἡμῶν δ. λάβῃ τύχην. Tr. 471. ἃ δ-εσάτῳ προσέπεσον πλήρῳ. 291. μέλαθρα. I. T. 694. δ-εῖς οἴκῳ δόμους. E. E. 1005. γάμους δ. ἐσόψεται. 49. δ-ίζερον γάμον. Tr. 357. λέκτρα. 740. τίς ὅτῳ δ. ἔφυ γυνή; Hec. 785. An. 327. 634. δ-εσάτη γύναι. Tr. 1269. ὅσῳ τὸ θῆλυ δ-ερον γένος. Inus. VIII. ἰχεῖ τις — δ. κωκυτὸν εἴσω. S. Tr. 866. ἀκτῖνα. Ph. 4. λόγους. Or. 852. ῥόον Phaeth. Hertm. II. 78. δ-ὲς ἀγγελίας ἔπος. Ph. 1540. πηδᾶν δ. πηδ[illegible] θεὸς χέρ' ἐπὶ πρόσωπα δ. Ph. 1693. ἀγῶνες δ-ίζατοι. 1488. τὴν δ-ίζατην ζέων ζρατείαν. E. S. 22. δεσπότας δ. λαβεῖν. E. fr. dub. XV. μεγάλατοι κόραι δ. Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. Eu. 783. ἐπὶ τὸ δ. κάλλος. Hel. 240. δ-άτας φυγᾶς. Ph. 1714. δ-εῖς πεφυκέναι. S. Ἀλητ. VII.

Sine Subst. εἰς ἅπαντα δ-ὴς ἔφυς. Ph. 1636. εἴτε δ. εἴτ' εὐτυχὴς ἔφυς. Al. 688. οἱ δ-εῖς τοῖσιν εὐτυχεξέροις ὁ φρονεῖσιν εὖ. I. T. 352. μηδ' εὐτυχοῦσα δ. εἶναι δόκει. M. 602. ἕτερος δ. H. f. 1403. τὸν δ. πάντα ῥύῃ. E. S. 380. δ-ῇ δ' ἔτρεφον. 918. δ-εῖς καλοίμεθ' ἄν. I. T. 500. δ-ὴς παθίζαμαι. An. 386. ὅτῳ δ-εῖς πεφύκαμεν. I. 400. τὰ θύραζε δ-εῖς. Or. 603.

τὸ δυζυχές. πιέζει τἀγαθῷ τὸ δ. H. 637. τὸ δ. ἐς ἄλλον ἐκτρέπει. E. S. 483. τὸ δ. τῶν γάμων. I. A. 1342. εἰς τὸ δ. πεσών. Tr. 634. τὸ δ. ἠὐγένειαν ἀμύνεται τῆς δυζγενείας μᾶλλον. Her. 303. εἰ καλὸν τὸ δ. Hel. 27. πάντα δ. τὰ σά. H. f. 1143. ἄφιλον τὸ δ. 561. ὀδεὶς οἶδεν δ-ῦς ἀριθμόν. E. Chrys. IV. ψέγειν ἅπασι κεῖσθαι δ. E. Polyid. III. πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δ. ejusd. fr. V. τὸ δ. βίου. E. fr. CL. οἰκτρὰ τὰ δ. βροτοῖς ἅπασι. An. 422. τάμὰ δ. I. T. 958. πάντ' ἔχουσα δ. Hel. 292. τὰ πρόσθε δ. I. 1457. πρὸς τὸ δ-έζερον. Or. 605. δυζυχῶς θανούμεθα. An. 577. ἀπέρχεται. Rh. 961. δ. ἀφιγμένοι. Cy. 93.

Δυζυχία. κακοδαιμονία, δυζποτμία. βροτείᾳ. E. E. 741. δώματος. Ph. 1489. δ-αν καθελεῖν. E. S. 67. ἀχαλίνων ζομάτων τὸ τέλος δ. B. 387. ἐλεισόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δ-ίαις. I. 1505. κατάσκοπος τῆς ἡμετέρας δ-ας. E. Phil. in Valck. D. p. 126.

Δύζφατος. δύζλεκτος, δεινός. τὰ δ' ἐπίφοβα δ. κλαγγᾷ μελοτυπεῖς. Ag. 1153. ἀσαφεῖ, αἰνιγματώδει, ἢ διὰ τὸ δυζυχῆ μαντεύεσθαι, ἢ διὰ τὸ προειδέναι τὰ δεινὰ ἀνωφελῶς.

Δυζφημεῖν. (opp. εὐφημεῖν), ἐλεεινολογεῖν. τί με δυζφημεῖς; Hec. 182. ἐλεεινολογεῖς με. δ. ἄζομαι θεάν. Her. 600. δ-ῶ μὲν ὅ. S. E. 905. οὐκέτι ἐλεεινολογοῦμαι. ἡ δ-οῦσα τὸν θεὸν καλεῖ, ὀδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραζατεῖν. ὅτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'με δ-εῖς. S. E. 1182.

Δυζφημία. κακοφημία. ἀγρίαις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν ζρατόπεδον δ-ίαις. S. Ph. 10. μή γε πλείω τῶνδ' ἔχειν δ-ίας. S. Aeg. II.

Δύζφημος, ον. κακόφημος. κραυγή. An. 1145. φάμας. Hec. 195. πράγματα κακὴν φήμην κ. ἀγγελίαν ἔχοντα.

Δυζφιλής, ές. ἀπεχθής, μεμισημένος, χαλεπός, ἐχθρός, ἀνεπιείκης, ἀπηνής. ὁ δ-ὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται. Ag. 1642. δάκος. 1233. κἀξ ὀμμάτων ζάζουσιν αἷμα δ. Ch. 1051. γαμήλευμα. 619. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δ. βίαν. Eu. 54. οἷον αἱματηρὰν, δ. γέρων γέροντι συγκατφίκηκεν πίνος. S. C. 1259.

Δυζφορεῖν. βαρύνεσθαι, πικραίνεσθαι, ὀγανακτεῖν, βαρέως πενθεῖν, ἀπαραμυθήτως ἔχειν. Τὸ δ-εῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέγεται ᾧ ἐναντίον τὸ Εὐφορεῖν. λύπῃ — δ-ῶν ἐτειρόμην. Rh. 425. εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δ. ὑμῖν ἄγαν. S. E. 255. ἐπ' ἄλγει δ-ῶν μαινομένα κραδίᾳ. Spt. 765. μηδέν τι λίαν δ. παρήνεσα. An. 1235. al. δυζφρονεῖν.

Δυζφόρητος, ον. δυζβάζακτος. cf. Δύζοιζος et [illegible] Cy. 343. [illegible] αἱμάσσουσ' ἄταν. I. T. 224.

Δύζφορος, ον. δυζβάζακτος, ἀφόρητος, χαλεπός, δυζχερής. οἷαν — παιδὸς δ-ον ἄταν. Aj. 643. Eu. 364. ἐμαυτῆς δ. λέξω βίον. Ag. 859. δ-υς ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Aj. 52. τὰς κακῶς φερομένας κ. μὴ εὐοδουμένας, ἤγουν παραφόρους. κακά. Hec. 1085. ὀνείδη. Cy. 295. δ-α καὶ κἀν γᾷ. Ae. S. 835. γένος Αἰγύπτ. ὕβριν δ. 820. ταῦτα φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα δ. Al. 620. τά γ' ἐν σοὶ δ-ρως ἔχοντα. S. T. 770. οἱ δὲ δ-ως τἀνειδος ἤγον. 784. p. εἶχον. μὴ τεκνωθῇ δ-ρώτερος γόος. Spt. 642. δυζχερέζατος. τί μοι τῶν δ-ων ἔφλει; S. E. 143. λέγω γ. κ. τὰ δ. πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. S. T. 87.

Δύζφρων. κακόφρων, ἐχθρός, κακόνους, δυζμενής.

c. Subst. δ. ἔριδος ὕπερ. An. 491. λύπαι. 1043. δ-ος ἄτας. S. C. 202. ὑπερβολαῖς λόγων δ. An. 287. δ. γ. ἰὸς καρδίαν προσήμενος. Ag. 834. ὕπαζρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμῳ δ-ος φυγῆ. Ae. S. 397. πόθεν τὸ δ. τοῦτ' ἐπῆν ζύγος ζρατῷ; Ag. 555. p. λαῷ. δρακόντων δ-ονων ἐχθίοσιν; Ae. S. 514. φρενῶν δ. ἁμαρτήματα ζερεά. S. A. 1261. τὰ μὲν γ. δ. μειλίγματα βροτοῖς εἶπε. Ch. 275. τῶν ἐχθρῶν. Deorum mihi infestorum. cf. Μείλιγμα. Ἄρξ. πάντ' ἐπέσπε δ-όνως βαρίδεσσι ποντίαις Prs. 550.

Δυζφύλακτος, ον. Δ-οι. ὃς ὀδεὶς ἂν δυνηθείη φυλάξασθαι κ. τ. λ. S. in Od. M. 89. Ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος κ. δ-ον ὀξυθυμίας ὕπο. An. 728. ὅτ' ἄλλο δ. ὀδὲν, ὡς γυνή. Dan. XIII. δ-τ' αἰτεῖ κακά. Ph. 931.

Δυζχάριζος. i. q. ἀχάριζος. — ὦ δ-ε τῶν πυκνῶν φιλημάτων. Ae. fr. 121.

Δυζχείμερος, ον. δύζχειμος, σκληρός.

c. Subst. ἐκ τόπων δ. Al. 68. ἐν πνοαῖσι χείματος δ-σν. E. Cresph. XIII. 4. πέτρον. E. Teleph. I. δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δ. Prm. 15. κακὴν ἔχουσα χειμῶνα, διὰ τὸ χειμῶνι ἀεὶ καλύπτεσθαι, δύζχειμος. δ. πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. 747. ἄγριον σκληρᾶς κ. ἀφορήτου δυζτυχίας. δ. ἄτας ἐξαυδώμενος. Ch. 269. δ. πέμφιγι συζτρέψας ἄφνω. Prm. Sol. 181.

Δύζχειμος, ον. horridus, de tempestate. et δύζχιμος. *Illud* in usu fuisse negant Elmsl. Blomf.

c. Subst. πνευμάτων ὑπὸ δυζχίμ. E. S. 962. τὴν δ-χειμ. χθόνα Μήδων. B. 15. ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα. qu. v. et Μῆδοι. εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δ-ιμ. Spt. 488. δυζχείμερον ἂν ἔχοντα τὸν χειμῶνα. ζαγόνες ἄφραζοι δ-ίμου πλημμυρίδος. Ch. 183. κελεύθους. Prs. 565. ὀρῶν. Ae. fr. 450. Orion. E. in Ἄγασσα.

Δυσχείρωμα.

c. *Adj.* ἀντιπάλῳ δ-α δράκοντι. S. A. 125. δυσκατέργαστος τῷ ἐκ τῶν δράκοντος ὀδόντων πεφυκότι Καδμείῳ λαῷ. cf. *Δράκων.* *Δ-ωμα* per appositionem ad πάταγος est referendum p. δυσχερὴς μάχη, φόβος, ταραχή.

Δυσχεραίνειν. μισεῖν, δυσάρεστον εἶναι. ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι, ἢ δ-ράναντ'. S. C. 1281.

Δυσχέρεια. μόχθημα, μόχθος, πόνος, μοχθηρία, ἀπήνεια. opp. εὐχέρεια. δ. πολλὴ τῶδε τῷ φορήματος. S. Ph. 474. τῷ βάρει. ὃ δή σε δ. τῷ νοσήματος ἔπεισε. 900. ἅπαντα δ. 903. [illegible] ὑπνῆν σ' ἄκουσον δ. θεωρίαν. Prm. 802. πᾶσι θαῦμα δ. παρῆν. S. A. 254. βοτὸν δ. μιξόμβροτον. Ae. S. 571. μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δ. ποιῶ. Aj. 1395. ἡδύς, οὐδὲ μητρὶ δ-ής. S. E. 929. δ-ές, ψαύειν νοσοῦντος ἀνδρός. Or. 790. τὰ γυναικῶν δ-ῆ πρὸς ἄρσενας. I. 398. ὁ αἶνος δ-ρέστερος λόγων. H. 484. τί φυγάσιν τὸ δ. Ph. 393. τί σοι τὸ δ. M. 733. δ. θεάματα τἀνδρὸς. E. Phil. in Valck. D. p. 129. εἰ δ' ἄρα συμβαίνοι τι δ-έστερον. Stobaeus p. versu Ion. 731.

Δυσχλαινία. δ-α ἀμορφος. Hec. 240. δυσειμονίᾳ κ. περιβολῇ φαύλων, εὐτελεστάτων ἐνδυμάτων κακὴν ὄψιν ἔχων τὴν τῶν ἱματίων. et εὐτελεστάτῃ στολῇ κ. ἐνδύσει, ἵνα μὴ λαμπρὰ φορῶν νοηθείης. Pors. δ-αις elegantius habet, ut legitur Plur. in proximo. τὰς ἐμὰς δ. Hel. 423.

Δύσχορτος, ον. κακῆς νομῆς ὤν, γειτονίας, οἰκήσεως, ζωῆς. ἀξείνου πόντου δ-ους οἴκους ναίω. I. T. 219.

Δυσώδης. κάκοσμος, ἀκάθαρτος. εἰμί σοι δ. S. Ph. 1032.

Δυσώνυμος, ον. κακώνυμος, χαλεπός. *Λέγεται δ-ος κ. ὃ τὸ ὄνομα ἐπαχθῶς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μῖσος, ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτόν, καθ' ὃ λέγεται δ-ος ὁ Ἰούδας.* ad Aj. 914. *Αἴας ὁ δύσφημον ὄνομα ἔχων. γένος.* An. 1190. δ. εἰς γῆρας ἐλθεῖν. E. Oenom. IV. φθόνον. E. Inus. V. *Λέγει Εὐριπίδ. δ-ον ὄντα φθόνον.* Aelian. de N. A. III. c. 17. 9. ἢ δ. λέκτρα ἐπλήσω; S. C. 528. δυσειδὲς ὄμμα καὶ δ. γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν. S. Aload. XI, 9.

Δύω. v. δύο.

Δώδεκα. ἐντελεῖς ἔχων βῆς. S. Tr. 760.

Δωδεκαμήχανον ἄστρον. E. Hypsip. IX. Su. legit ἄεθλον. i. e. solem, Zodiacum permeans. Ad Aristoph. Ran. 1363. S. haec habet. *Κυρήνη, ἑταίρα τις ἐπίσημος δ-νος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν.*

Δωδωναῖος. τὸ θῆλυ, *Δωδωνίς. Σοφ. Ὀδυσσεῖ Ἀκανθοπλῆγι.* τὰς θεσπιῳδοὺς ἱερείας *Δ-νίδας. Stephan.* B. μαντεῖα. An. 887. ὄρη. Ae. S. 261.

Δωδώνη. λέγεται κ. *Δωδών, ἡς τὴν γενικὴν, Δωδῶνος Σοφ. Ὀδυσσεῖ Ἀκανθ. Πόλις, ἔνθα Διὸς ἱερὸν ἦν, ἔχον δρῦν λαλοῦσαν κ. μαντευομένην.* S. ad Prm. cf. quae disputavit de Oraculo Dodon. Er. Cordes. *κἀπὶ Δ-ης πυκνὸς θεοπρόπους ἴαλλεν.* Prm. 659. *σεμνὰ Δ-ης βάθρα.* Ph. 989. *Αἰπύνωτον Δ.* Prm. 830. ὑψηλήν. τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι *Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων.* S. Tr. 171. cf. *Πέλεια.* ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς ἡ *Δωδών. Ὅμηρος δὲ Δ-ώνην εἶπεν.* (Il. B. 750). εἰς *Δ-ῶνος — γύας.* S. Nipt. I. *Δ-ῶνι ναίων Ζεὺς ὁμόζιος βροτῶν.* 3. *ἱερίας Δωδωνίδας.* 4.

Δῶμα. οἰκοδόμημα, ἱερὸν, νεώς, — φωλεὸς, — γένος — πατρῴα θοίνα. — *Ἅιδης.* cf. *Δόμος.*

Epith. ὀλβίοις ἐν. E. S. 5. ἐν ζαχρύσοις. Rh. 439. χρυσῷ δ. πλήρη. H. f. 645. φλεόντων. Ag. 384. θερμὸν Ἥλιον. Phaëth. Herm. I, 5. δ. πλέκω ὠγκωμένον. E. Phryx. XIV. πλουσίοις. Hec. 624. ἐλευθέροισι. H. 623. βασίλεια. B. 60. τυραννικοῖς. E. Peliad. I. λαμπρὸν. E. S. 222. τυραννὸν. H. 843. βασιλικῶν ἐκ. E. E. 306. εἴπερ φιλόξενοι ἐσμεν. Ch. 650. πατρῴοις. H. f. 600. δ. πατρῴων ψυγᾶς. E. E. 209. πάτρια παλαιὰ. S. T. 1395. λαβεῖν πατρῷα δ. E. E. 810. δ. ἀνακτήσει πατρὸς. Ch. 2[illegible] [illegible] κοσμικὸν. M. 378. γυναικείοισιν. Ch. 34. οἱονεὶ τοῖς ἐξερημένοις τῷ κυριδίῳ ἀνδρός. καθαρὰ ἡμῖν. Hel. 1446. δ. περιφερὲς θριγκοῖς. 437. ἐκ ἔρημα. Ph. 282. εἰς ἐήθη δώμασ' αἱ δ. ἐπιῤῥοθα. S. Ter. VII. 10. al. ἀληθῆ. δίκα λάμπει ἐν δυσκάπνοις. Ag. 776. δ. ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια. Ae. S. 958. ἄκλης' ἄθεμα. An. 594. ἐρυμνῶν. Hel. 68. ὀλολύξεται πᾶν δ. E. E. 691. δ. γαίας κλειστὸν. E. Pel. III. p. ἄντρον, φωλεός. *Πελοπιδῶν πολύφθορον.* S. E. 10. ποῖον ἔπρησα; An. 390. δ. ἐμὸν πέρασας. Hel. 697. ἐπὶ νοσοῦσι. I. T. 680. ἐμὸν. M. 645. νεοτερὸν. H. f. 808. *Καδμεῖον.* S. T. 29. περιφραγικῶς ἡ πόλις, ἤ, τὰ δώματα πάντα τὰ τῆς πόλεως. *Ἑλληνικοῖσι.* Ph. 286. σοῖς ἀραῖα δ-σιν γενήσομαι. I. T. 778. *Λαβδακείων.* S. T. 1226. ἡμέτερον. Or. 60.

s. *Adj.* in Nom. et Accus. Sing. et Plur. ὄπω δ. ὑπερβαίνει. I. 514. δ. εἰσελθεῖν πάρα. Al. 1117. ἀφίξομαι. Hec. 353. ἀνοιγέτω τις δ. Or. 1561. εἴσβα δ. Ph. 201. προσελθὼν. M. 1205. ἑτοίμαζε. Al. 365. δ. ὅταν τεμὼν μόλῃ. I. 1021. ἄμειψον δώματα. E. E. 750. ἐκλιπόντα δ. Or. 925. δ. ἐκλελοιπέναι. B. 217. ἕως ὑψῆψε δ. ἀνηφαίστῳ πυρὶ. Or. 620. ὕψαπτε δ-τα. 1618. δ. ἐρρήξεν χαμᾶζε. B. 633. ἀντείναξ' ἔλθων δ. 623. δ. συγχέας ἔχης. I. 615. θύελλα σείει δ. H. f. 905. ἦν δ-τ' οἰκήσητε πατρός. Her. 312. τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ κ. δ-θ' E. E. 387. v. οἰκεῖν. δ-τ' ἦν οἰκῇ καλῶς. E. Phryx. XI. τάδ' οἰκεῖ δ. Hel. 467. δνήσων. E. E. 1025. συνέχει δ. B. 391. δ-τα ναίειν. Al. 870. ᾧ δ. ἀνέβλεπεν. B. 1307. ἐσιόντα. I. 1464. ὅταν κακῶσαι δ. παμπήδην θέλῃ. Ae. fr. 294. δ-τ' ἀναπληρουμένους. Hel. 913. λαφύροις δ. κοσμήσει πατρὸς. Spt. 464. ἐνθουσιᾷ δ. βακχεύει ζέγη. Ae. fr. 111. εἰς δὲ σὰς χέρας βλέπει δ-τ' θ παρόντος. H. f. 435. *Herm.* vulg. δ-τα τῷ παρόντος. δ. πάκτω. Aj. 579. δ. θριγκῶσαι κακοῖς. 1280. σαίρειν δ. Hec. 363. ἐκ ἔστι δ. θ' ἥτις εἴσεισιν γυνὴ. H. 861.

δώματος. ἐντὸς δ. B. 548. δυσυχία. Ph. 1489. εἴσω. M. 100.

δωμάτων. ξυμφορὰς δ. Or. 61. πύλαισι. Ph. 1074. ἡ πυλωρὸς. I. T. 1153. ἔφεσις. Cy. 369. ἀγλάϊσμα. Hel. 289. τὴν κακὴν ἐξέβαλλε δ. Inus. IX. δ. ὑπόσεγοι. S. E. 1386. ἄλλη κἄλλη δ. σροφωμένη. S. Tr. 907. σεῖχε δ. πάρος. Aj. 73. δ. ἔξω περᾷ. S. T. 531. φίλτρα αἱματηρὰ δ. Hel. 1110. εὐθήμονες. Ch. 81. γυναῖκες. ἐρειψίτοιχοι. Spt. 865. φύλαξ. Ag. 914. τηλεροῦς ὄσα δ. Or. 1325. ἐξέπεμψε. M. 1285. ἐξώπιος. 624. Al. 549. χρόνιος ὅσ' ἐκ δ. An. 84. ἔκθημος ὤν. I. A. 419. ἀπόντ' ἐκ. Or. 572. τόνδ' ἐκβαίνοντας δ. I. T. 1222. εἴπερ τῶν ἐντρέ-

πεσθε δ. S. T. 1225. πόδ' ἕξω δ. αἴροντι. Hec. 965. πέλας δ. εἶναι. Or. 1214. πατρὸς πρὸσκεψάμην δ. Ph. 476. πομπίμα φάτις δ. H. 579. δ. ἐμῶν λάτριν. I. A. 868. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δ. B. 36. Βάκχας ἄγων δ. 637. ἐξιθι πάροιθε. 912. ἐκπερᾷ. Hel. 1401. κἀπέκλεισε δ. Prm. 670. ἐκβαλεῖν δ. μητέρα. Or. 500. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε. I. 344. κόμιζ' ἐκ. H. f. 720. ἠρημένων δ. ἠρήμεθα. E. E. 1009. προςατεῖν δ. γυναῖκα. 932. λῦε πακτὰ δ. E. fr. CCVII. δ. κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ. Ag. 616. δ. ἀνατρόπας ἐλλόμαν. Eu. 348. παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δ. Ch. 958. ξενοτίμους ἐπιςροφὰς δ. αἰδόμενός τις ἔςω. Eu. 537. ὄλβον δ. ἐκτίνομεν. H. 626. 633. εἰδὼς δ. χρείαν. E. E. 404. κοιναὶ δ. εὐπραξίαι. I. 566. πρὸ. Or. 479. πλεονεξίαν. I. A. 509. ἀποπρὸ. H. f. 1082.

Δώμασι. ἐπὶ δ. ςαθεὶς. Or. 1255. ἔρυμα δ. M. 597. οὐκ ἔςι δ. κτῆσις κακίων. E. Alex. VI. παῖδες χρηςοὶ δ. καλὸν τὸ θησαύρισμα. E. Meleagr. XIII. τὰ τῆς γυναικὸς κρατοῦντ' ἐν δ. E. Melan. IX. πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων ἐν δ. Ph. 555. τί καινὸν ἦλθε δ. χρέος. H. f. 530. ὀφείλομεν πολλὰ δ. καλά. 287.

p. *νεώς, ἱερόν,* locus sacer. πυθικὰ Φοίβου δ. S. T. 71. πρὸς δῶμα Φοίβου. Ph. 35. δ. Νηρῆδος. An. 161. ἅπαν θεοῦ μοι δ. I. 315. δ. θεᾶς. I. T. 1307. θεῶν λευκοπώλων δ-τα. Ph. 609. ἱερὸς Κολωνὸς, δ-ά θ' ἱππείου θεοῦ. 1701. μεσῶν δ-τα. H. f. 791.

γένος, συγγένεια, familia, gens. λαμπρὸν δὲ θαλερῷ δ-τα συμμίξας τὸ σὸν, ἥλκωσας οἴκους. E. S. 222. βελτίον' ἂν τέκοιμι δ-τι τέκνα. E. Meleag. IX. ἐσθλῶν. An. 773.

πατρῴα οὐσία, ἀρχή. σὺ δ' οὐκ ἀνέξει δ-ων ἔχειν ὅσον. Ph. 550. p. ἀρχῆς, τυραννίδος. θηκτῷ σιδήρῳ δ-τα διαλαχεῖν, 68.

Ἅιδης. δ-τ' εἰς Ἅιδου. H. f. 610. Πλούτωνος δ. νέρτερον. 808. δ. ναίων νυκτὸς ὀρφναίας. Or. 1225. νερτέρων ἐκ δ. Al. 1076. σφῶν μὲν ἔςι δὴ πόλις, κ. δ. ἐν ᾧ οἰκήσετ' αἰεὶ. M. 1022. Ἅιδου κ. Περσεφόνης. S. E. 110.

Δωματῖτις. ἡ πρὸς τὴν ἑςίαν, τὸν δόμον ὤν, προςήκων τῷ δόμῳ. — Σοῦ μολόντος δ-ιν ἑςίαν. Ag. 968.

Δωματοῦν. οἰκοδομεῖν. δεδωμάτωμαι δ' ὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερὶ. Ae. S. 959. aedificavi haud parva manu.

Δωματοφθορεῖν. οἰκοφθορεῖν, τὴν ὁσίαν φθείρειν. πολλὴ γ. αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν φθείροντα πλοῦτον. Ag. 948. Sch. δωμ. — *Casaub.* ςρωματ.

Δωρεά. δώρημα, χάρις. ὅτος ἐκείνου τήνδε δ. ἔχων. Aj. 1033. αὐχῶ τήνδε δ. ἐμοὶ δώσειν Διός. Prm. 338. p. χαρίσεσθαι. cf. ὅκνον πόροις ἂν τήνδε δ. ἐμοὶ; 616. αἱ παρὰ σοῦ δ-αὶ. E. Epist. IV.

Δωρεῖν et *-εῖσθαι, δοῦναι,* — δεξιοῦσθαι, φιλοφρονεῖν. μέγ' ὠφέλημα ἐδωρήσω βροτοῖς. Prm. 251. ὅπως αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶν ςέψωμεν, ἢ ταυτὸν δ-ούμεθα. S E. 458. αἷμα γῆ δ-ήσεται. Tr. 382. τήνδε πόλιν χρησμῷ Λοξίου δ-ήσομαι. Her. 1028. δ-εῖται σε αὐτῷ γεγῶτα. I. 1534. ὃ βούλομαι πλουτοῦντι δ. E. fr. CXXXIV. φίλων χρυσὸν δωρουμένων. E. S. 875. ταῖςδέ σε δ-εῖται χοαῖς. Or. 117. τὸ Παρίχει ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ Δωροῦμαί σοι χρήματα· Δωροῦμαι δὲ τὸ Δεξιοῦμαι κ. Φιλοφρονῶ, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν, ὡς τὸ Δωροῦμαι τὸν φίλον χάρισι λογικοῖς. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δ-ήσομαι. Prm. 778. δεξιώσομαι. Eodem modo donare. τότε δ-οῖδ', ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέρει. S. C. 779. οἷα (ἐπιτίμια) δ-ῦνται θεοὶ. S. E. 1383. ᾧ τοῦδ' ἐδ-ήθη πάρα. Aj. 1029.

Δώρημα. δῶρον, δωρεὰ, χάρις, τίμημα. κάλλιςον θεῶν. M. 637. Κύπριδος. Hel. 889. Ἀθάνας. I. 1428. νερτέρων δ-τα. Or. 123. ἔκκριτόν δέ νιν δ. ἐκείνῳ δῶκεν. Aj. 1303. ἔνειμαν ἐξαίρετον δ. Θησέως τόκοις. Eu. 396. μέγα δ. τῆς συνουσίας. S. C. 647. δύο φέρει δ. S. Ph. 117. τιμήματα. τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπην σπανιςοῖς δέξεται δ.; S. C. 4. ὃ μεγαίρω τοῦδέ σοι δ. Prm. 626. ὃ φθονῶ. ςρατοῦ δ. Ag. 955. p. γέρας. χρίσω φαρμάκοις δωρήματα. M. 789. σῶν τέκνων δ. 1188. ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δ. ἔχων. I. A. 1074. θεᾶς δ-σιν; H. f. 612. πέπλον, δ. τῆς ἐμῆς χερὸς. S. Tr. 603. τὸ σὸν φέρων δ. θανάσιμον πέπλον. 758. ὃ δή τι τῶν σῶν Ἥρ. δ-των. 668. τὸ σὸν μόνης δ. ἔλεξεν. 776. τοῦτ' ἐδεξάμην δ. Aj. 662.

Δωρητός. δώροις πειθόμενος. H. cf. Ch. 613. ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις δ-τὸν, οὐκ αἰτητὸν εἰςεχείρισεν. S. T. 384. κατὰ ἑκάςοιον δωρεὰν αὐτῆς.

Δωρικός. Δ-ή. ὅπλισίς τις ὅτως ἐκαλεῖτο κ. κατασκευὴ, κ. Δώριος. H. δ-ὰς τριγλύφους. Or. 1372. ἀντὶ δ-ῆς. sc. κοπίδος. E. E. 836. ἡ δ' αὐτε δ. πέπλοισιν (ἠσκημένη). Prs. 181. Ἑλληνικοῖς. Ἄργος. S. C. 1301.

Δωρίς. Δῶρος μὲν, ἔνθεν Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις κατ' αἶαν Πελοπίαν. I. 1590. Εὐριπίδης δὲ ἐν τῷ ἀπορεῖν περί πω τὰ τῆς Ἑκάβης, εἰ Δωρίδα γῆν ἀφίξεται, ἢ Φθίαν — τὴν αὐτὴν δηλοῖ ἔννοιαν τῷ καθ' Ἑλλάδα κ. μέσον Ἄργος ἐν διαφόροις λέξεσι. Δωριεῖς τε γ. οἱ περὶ τὸ Ἄργος, ἤτοι τὴν Πελοπόννησον κ. ἡ Φθία δὲ Θετταλικὴ, καθὰ κ. ἡ Ἑλλάς. Eust. ad Od. Λ. p. 1695. 39. Δ-ίδος ὁρμον αἶας. Hec. 450. κόρα. 934. Λακεδαιμονία. εὐκρότητον Δ-ίδ' ἁρπάσας χεροῖν. E. E. 819. cultri genus excoriandis victimis aptum. αἶαν. Prs. 484. Δ-δος λόγχης ὑπο. 814. Μερόπη Δ. S. T. 775. Πελοποννησιακή. ἡ ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Δ-ιέων. ἐν τῷ μεγάλῳ Δ-ι νάσῳ Πέλοπος. S. C. 696.

Δῶρον. δωρεὰ, δώρημα.

Ἐπίθ. θανάτῳ δ-ον οὐκ αἰσχρὸν πόλει δώσων. Ph. 1020. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν, θεοῦ μέγιςον δ. Ag. 928. δέχομαι φίλον δ. Al. 377. νικηφόρου δ. τύχοιτε. I. A. 1558. κάλλιςον δ. δέχεσθαι. Rh. 192. δίπτυχον δ. θεᾶς. I. 1010. ὅ τοι δ. μεμπτὰ δέξεται. M. 958. πικρὰ. H. 1411. χάριν μυρίων δ. ἔχω. H. f. 1352. δ. Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον. S. Tr. 873. τὸ πεμφθέν. δ. τοῦ μεγάλου δαίμονος, αὔχημα μέγιςον, εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον. S. C. 709. ποδαπὸν τὸ δ. — ἔχων; Nipt. S. V. 4. θεοῦ τὸ δ. τοῦτο. S. fr. LXXVI. ἡ μοι παλαιὸν δ. ἀρχαίου ποτὲ θηρὸς. 8. Tr. 555. Centauri. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. Aj. 666. κακόδωρα. Κακοῦ γ. ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει. M. 618. Vid. δῶρα ἄδωρα. Παροιμία. συμπτύξασ' ἁλαμπὲς ἡλίου — δ-ον. S. Tr. 692.

s. *Adj.* δ. μοι ὃ δίδως, ὃ χρῆν. H. 334. δ. τᾶς Ἀφροδίτας. I. A. 181. δ-ον ἀψύχῳ νεκρῷ. Tr. 619. δ., ὄντα σ' ἐξ ἐμοῦ. I. 537. δ-ῳ

ἔχοντας ἐν χεροῖν. M. 784. ὡς — ἃ ἀντὶ δ-ων δ-α χρὴ προσαρμόσαι. S. Tr. 494. σχολῆς τὸ δ. Tr. 911. δ. ἄλλως. I. 537. δῶρα Λοξίᾳ. Or. 268. πέμψω αὐτῇ δ. M. 947. πείθειν δ. κ. θεὸς λόγος. 964. εἰς χεῖρα δ. δέξασθαι. 973. δ. ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατο. 1003. δέξει δ. 1154. δ. δαιμόνων. Hel. 669. ἃ ἐκ πολιτῶν δ. ἔχω. H. f. 1326. ἥβης ἔχουσα δ. Al. 290. δ. μοι ξυναίνεσον. Rh. 172. δ-οις ὑπερχαίρουσα. M. 1165. ἐδεξάμην δ-ον. S. C. 540. δ-ον λαβὼν. S. T. 1022. ποίων δ. κόσμον ἐκ ἐπέμψαμεν; Rh. 403. δώσων ἱκάνω τὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δ-ον, ἐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν. S. C. 577. θεῶν — βωμοὶ δ-οισι φλέγονται. Ag. 91. χρυσεοδμήτοισιν ὁρμοις πιθήσασα δώροισι Μίνω. Ch. 613. ἐδ' εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷς νῦν χλιδᾷς. S. E. 360. κλυτῶν ἐνάρων ψ... δ-οις. Aj. 178. δ. ἀνδρὸς Ἕκτορος ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. 817. ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε πόλις τὸ δ. εἰκότως κατήνυσεν. S. C. 432.

Δῶρος. filius Xuthi. I. 1590. ὧν Δῶρος μὲν τοὺς περὶ Παρνασσὸν Δωριέας συνοικίσας, κατέλιπεν ἐπωνύμους αὐτοῦ. Strab. L. VIII.

Δωτιάς. βασιλεὺς χώρας τῆς Δ-άδος. S. Peleus. ex Stephano dedit Schneider. in *Sophocl. Wörterverz.*

Δωτιεύς. Κάμοὶ τρίτον ῥίπτοντι Δ. ἀνὴρ ἀγχοῦ προσῆψεν ἐλαφρὸς ἐν δισκήμασι. *Stephan.* in *Δωτιον Σοφ. Λαρισσαίοις.* et ὁ Δ. Λαπίθης Κορωνὸς. Σ. ἐν Λημνίαις. Δ-ον, πόλις Θεσσαλίας. — ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Δ-ίας τῆς Ἑλάτου. Φερεκύδης δὲ, ἀπὸ Δ-ιος τοῦ Ἀζερίου, κ. Ἀμφικτυόνης τῆς Φθίου. *Pherec.*

E.

Ἔ, ἔ et Ἔ, ἔ. particula exclamandi cum dolore, bis poni solet. E. Ph. 128. H. 208. 1355. ἔ ἔ, ὀτοτοτοῖ. Ch. 861. 784. ter. Spt. 324. 312. τλάμονες. Prs. 972. S. El. 827. 840. Tr. 1005. 1015. 1061. S. C. 149.

Ἔα. ἐπὶ ἐπιπλήξεως, interdum bis ponitur, indignationis et admirationis exclamatio. ἆ, ἆ, ἔα, ἔα. Prm. 566. ἄπεχε, φεῦ. 687. ἔα, τί χρῆμα; 298. ἔα, ἔα μάλα. Ch. 862. S. C. 1477. Hec. 501. 733. 1116. Or. 277. 478. 1573. M. 1005. H. 905. 1391. An. 897. E. S. 92. 395.

Ἐάν. ἤν, κἄν, εἰ. Τὸ ἐὰν κ. τὸ βαρύτονον ἂν, τὸ ἀεὶ προτασσόμενον τοῦ ῥήματος, ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ ἄν, τὸ ὀξυτονούμενον κ. δυνάμενον κ. προηγεῖσθαι τοῦ ῥήματος κ. ἕπεσθαι αὐτῷ, ἀεὶ μετὰ εὐκτικοῦ. κ. τὸ ἵνα μετά τε ὑποτακτικοῦ κ. εὐκτικοῦ. κ. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐὰν, μετά τε εὐκτικοῦ κ. ὁριστικοῦ. ἀλλ' ἔνθα μὲν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, τότε Ἐὰν κ. τὸ Ἵνα μετὰ ὑποτακτικοῦ. τὸ δὲ Εἰ μετὰ ὁριστικοῦ. ἔνθα δὲ ἀμφίβολον κ. ἐν διστάγμῳ, πάντα μετὰ εὐκτικοῦ. Planud, in B. Aned. T. II. p. 81. Περὶ συνδεσμῶν.

c. *Conj.*, raro c. *Optat.* Saepius initio omisi. ἐάν περ κ. λέγῃς. S. E. 593. ἐάν περ ἔλθῃς. M. 727. ἐὰν δέ μοι πίθῃ. S. E. 938. τἄμ' ἐ. θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι. S. T. 216. ἐ. με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα. 605. ἐνέγκῃ. S. Tr. 572. ἐ. πως ὑπερβαλώμεθα. 584. τολμᾷ. Aj. 528. μισῶν κυρῇς. 1345. ἐ. μοι δοκῇτέ τι κατασχολάζειν. S. Ph. 126. μόλω. 479. μὴ θέλῃ. 1298. νοθετῇ τις. 1322. πορθῶσι. 1405. θέλητε. S. C. 457. κἀμέ τις σώζῃ θεῶν. 1210. ἐ. πως διακωλύσωμεν. 1770. μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε. S. A. 87. ληφθῇ τε κ. μὴ. 327. ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν. 1169. ἐ. τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prm. 379. μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. 1014. προστιθῇ τὸ κάρτερον. Ae. S. 615. τοῦμπαλιν κραίνῃ θεός. Ag. 1425.

Ἐᾷν. ἀφιέναι, παραχωρεῖν, — missum aliquid facere, χαίρειν κελεύειν.

ἔα c. *Infinit.* alius verbi. Initio omisi. ἔα δ' ὑπ' ἀεῶν καταφονευθῆναι. Or. 535. με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Prm. 384. Ἄργους Ὀρέστην ἔα κρατεῖν. Or. 1660. νεκρῷ λυτρὰ περιβαλεῖν μ' ἔα. Ph. 1661. μ' ἁμαρτεῖν. H. 323. καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν. Al. 732. ἔα σῶσαί μ' Ἑλλάδα. I. A. 1421. ἔα με ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ. Hel. 1419. ἐμαυτῷ ζῆν. I. 646. μὴ πέρα λέγειν ἔα. S. E. 1483. τήνδε — βοᾷν ἔα. 803. κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοὺς. S. Ph. 1369. ἔα με πάσχειν ταῦτα. 1397. ἔα με παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. S. A. 95. ἔα με ναίειν ὄρεσιν. S. T. 1451. ἔα τὸ χρυσίον. Cy. 160. ταυῦν δ' ἔα. S. C. 593. ἔα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην. 625. ἡμᾶς ἔα ζῆν ἐνθάδε. 798. τὰ δ' ἄλλ' ἔα. H. f. 1125. ἔα με κεκλῆσθαι κακόν. E. fr. B. 1.

ἐᾷ c. *Infinit.* ἐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα. An. 1009. σκῆπτρ' ἐ. σ' ἔχειν πόλις. Or. 437. ὁ ξυνήθης πότμος ἐκ ἐ. πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν. S. Tr. 88. τὸ κακὸν τόδ' ἐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐ. S. Ph. 820. ὃς ἐκ ἐ. τοιούσδ' ἀλήτας τῇδ' δμῶ ναίειν πόλει. S. C. 948. πόρον δ' Ἰσμηνὸν ἐκ ἐ. περᾷν ὁ μάντις. Spt. 362. ἐκ ἐ. θεὸς ξένοις ἀρήγειν τήνδε πόλιν. Her. 426. ἐνθ' ὅτε μίμνειν ἄνεμος ὅτ' ἐκπλεῖν ἐ. Ae. Philoct. fr. 229. Παροιμιῶδες. cf. Ἄνεμος. Πηλέα ἀνάσσειν γῆς ἐ. An. 22. ἐκ ἐ. ψευδῆ λέγειν. E. Palam. II. 9. ἡ τύχη μ' ἐκ ἐ. sc. ἀβρύνεσθαι. I. A. 858. ἐμὲ ἐκ ἐᾷ νόμος sc. πράττειν. H. f. 1361.

ἐᾷν in Infinit. c. *Infinit.* ἐκ ἐ. δυςυχῆ καθεζέσθαι. Ph. 86. ἣν χρὴν σ' — ἐ. αὐτοῦ μένειν. An. 609. ἐςφοιτᾷν ἐ. γυναῖκας. 946. σὲ τάφῳ μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐ. Aj. 1394. γυναῖκας μηκέτ' ἁρπάζειν ἐ. I. A. 1381. τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐ. Aj. 1364. ἐ. χρεὼν ἔκηλον εὕδειν. S. Ph. 768. βαρβάρους ἐ. λέγειν. E. Phil. IX. ἐ. κρατεῖν. E. Cress. XI.

ἐᾶσαι c. *Infinit.* ὡς' ἄνδρα θανεῖν ἐ. H. 1334. σ' ἐ. πατρίδα νοσῆσαι. Hel. 1031. ὥςε σὸν ἢ κἀμὸν γένος βλαςεῖν ἐ. S. E. 966.

Alia c. Inf. τί μ' ἐκ εἴασας ἀπελθεῖν. Ph. 1223. ἔκειν σ' ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν. 1583. μίαν με μεῖναι τήνδ' ἔασον ἡμέραν. M. 340. κἀμ' ἐάτω ταῖςδ' ἐπεμβαίνειν. H. 668. ἐδ' εἴασέ με γήρα καταφθίνειν. Al. 624. τίκτειν παῖδας ἐχθίςους ἐᾷς; An. 660. τίς ἄτος σῶμα τὐμὸν ἐκ ἐᾷς κεῖσθαι; Hec. 501. — ἐῶ τοῦτ' ἀσαφὲς ἐν κοινῷ σκοπεῖν. Or. 27. ἕως ἐῶσί σ' εὖ φρονεῖν. 238. ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι λύσσας. 325. ζῆν ἐκ ἐῶσ' ἡμᾶς. 438. εἰς ὀμμάτων ὄψιν ἐκ εἴων περᾷν. 512. κτανεῖν ὅτε σ', ὅτε σύγγονον, εἴα. 898. ἐχ ὧδ' — ἐάσει σε δωμά-

των ἐκπεσεῖν. 876. ἐάσατ' γῆ καλυφθῆναι νεκρὸς. E. S. 531. ὀκ ἐῶ ςάζειν ὀάκρυ. I. A. 1467. ὃς σ' ὀκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα. Rh. 120. ςρατὸν εὔθειν ἐῶμεν. 124. ἐᾶτέ με κεῖσθαι. Tr. 466. ὅτι τά σ' ὀκ εἴων φέρειν. Cy. 229. ὀδὲ πνεῖν ἐῶ. 621. σωφρόνως εἴασας οἴκεῖν Ἄ. Her. 1008. μήθ' αἷμ' ἐάσης ςάξαι. 1041. ὀκ ἐῶ σε κερτομεῖν ἡμᾶς. Hel. 625. ὀδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον. I. 1600. ἔασον ἡμᾶς ἐξελθεῖν χθονὸς. H. f. 214. ὀδ' — ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν ὅτως ἐᾷν. S. T. 256. ταύτην ἐᾶτε πλησίον χαίρειν γένει. 1070. χεροῖν ψαῦσαί μ' ἔασον. S. C. 1467. ὀδὲ δανὶδ' ὑπαιθρίας δρόσου τῷ σῷ προςίζειν ἀνδρὶ ἐᾷς. An. 227. ἐᾶτέ μ' ὠδ' ἀλύειν. S. E. 135. ὅκων ἐάσεις θῦσαί με; 630.

ἐᾶτ' ἀφέρπειν. S. Tr. 815. ἐ. με δύςμορον εὐνάσαι. 1005. ἐ. μίμνειν. S. Ph. 1055. ἐ. με αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν. S. C. 1544. ὅδ' ὅπως ἐῷ λέγειν ἔχω. Aj. 428. εἰ τὸς θανόντας ὀκ ἐᾷς θάπτειν. 1131. τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε — χάριν παρασχεῖν. S. C. 1162. μήθ' ὑπ' ὀμηςῶν κυνῶν εἴασ' ὀλέσθαι. S. A. 698. ὀδ' εἴα Ζεύς νιν κακῶς δρᾷν. H. f. 828. ἐάσατ' ἐκλαθέσθαι κακῶν. 1044. ὅ ποτ' εἴων Στ. τῆς δίκης σ' ἀποςερεῖν. E. Alcmen. I. παῖδας ὀκ ἐῶ νόθους λαβεῖν. E. Andromed. XXIV. ὀκ ἐῶν παῖδ' ἄγειν. I. A. 892. τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμὲ. Her. 176. τὸν ἐμὸν οἴκεῖν οἶκον ὀκ ἐάσομαι. I. A. 331. καίπερ ὀκ ἐωμένοις. I. T. 1344. θρόνους ἐᾶσθαι. S. C. 368. τῷ Κρέοντι παραχωρῆσαι τὴν σὴν βασίλειαν. ἦδ' ὀν ἐάσθω. S. Tr. 329. τὰ παθήματα — παρεῖσ' ἐάσω. S. C. 363.

c. Nomin. et nude. ἐᾷν δ' ἄκλαυςον, ἄταφον. S. A. 29. Ph. 1628. ἐ. δ' ἄθαπτον. 205. ὀκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σε. 538. ὀδ' ἀγύμναςόν μ' ἐᾷν ἔοικεν ἡ νόσος. S. Tr. 1083. τὰ μικρὰ εἰς τύχην ἀνεὶς ἐᾷ. E. fr. CXXIX. ἐῶ, κελεύω, θῦε. S. E. 632. ὅ φημ' ἐάσειν. 1209. ὅ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον. Aj. 1326. ὅπῃ μηδεὶς ἐῴη. S. Ph. 444. ἐάσωμεν ἔκηλον αὐτὸν. 825. κἂν μηδεὶς ἐᾷ. Aj. 1184. ἔασον. Or. 633. ἔα τὰ λοιπὰ. Ph. 1215. τὰ παρόντ' ἔα κακὰ. Or. 1028. ἔασον αὐτὸς. M. 1057. τὰς Ἑ. τύχας ἐ. Tr. 693. τὰς Ἑ. εὐνὰς ἐ. Rh. 606. ὀκ ἐᾷ σὰ μὲν. Her. 805. al. εἴα et ὀχὶ τὰ σά. Herm. ἐπεὶ τήνδ' αἴαν ὀκ εἰάσαμεν. Quoniam hanc civitatem prohibemus i. e. nolumus affligi. Matth. in his non acquiescens cum Heath. et Elmsl. putat unum vel duo versus excidisse. ἄφθογγός εἰμι κ. παρεῖσ' ἐῶ ςόμα. Tr. 690. τὸν μόρον Ἑ. ἐᾶσαι. 877. τὰ ἀμήχαν' ἐᾷν. Her. 707. τὸν μηκέτ' ὄντ' ἐ. Hel. 1305. ἐ. χρὴ τἄδικα. I. 390. σιγῶντ' ἐ. 1383. ἐμὲ ὀκ ἐᾷ νόμος. H. f. 1361. κράτιςον εἰκῆ ταῦτ' ἐ. ἀφειμένα. E. E. 379.

ἐατέος ὁ πλοῦτός ἐς' ἄδικός τις ὤν. Hel. 911. ὀκ ἐ - ον. Ph. 1216. κακῶς σ' ὀκ ἐ. κλύειν. H. f. 173.

Missum facere, *valere jubere*, einen gehen, laufen lassen. βροτῶν μαντικὴν χαίρειν ἐῶν. E. E. 400. p. κελεύω. τὸν νόμον χαίρειν ἐῶν. E. fr. XLII. ἐάσας μάντεων θεσπίσματα. Ph. 978. τὴν θεὸν ἐάσας. H. f. 1129. μαντείας ἐᾷν. Hel. 760. τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ. E. Aeol. XIX. ὁ χρὴ 'γκαλεῖσθαι πρὸς τὸ θεῖον, ἀλλ' ἐᾷν. E. Melan. XII. p. φέρειν, pati.

Ἑαυτοῦ. τὸ μὲν γ. ἑαυτοῦς, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τῶν καθ' αὑτὰ λεγομένων τέθειται· οἷον Αἴας κ. Μενοικεὺς, φασὶν, ὁ Κρέοντος ἑ - ὸς ἀνεῖλον. ἤγων ἑκάτερος ἑαυτόν. cf. Ἀλλήλους. χθονὶ ὁίπτων ἑ - ὸν. S. T. 790. ἐπεὶ τό γ' εἰς ἑ. πᾶν ἐλευθεροῖ ςόμα. S. T. 706. ἐκ χθονὸς ὁίψων ἑ. 1290. ὁίδωσ' ἐκὼν κτείνειν ἑ. S. Ph. 1342. κρύψασ' ἑ - ὴν. S. Tr. 903.

Ἑβδομαγέτας. ὁ σεμνὸς ἑ. ἄναξ Ἀπόλλων. Spt. 785. ὁ ἐν ταῖς ἑβδόμαις πύλαις ἡγεμονεύων· ἢ ὁ ἐν ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς γεννηθείς.

Ἕβδομος. S. E. 705. δρόμον. 726. πύλας. Spt. 785. Ph. 1141. τινὲς δέ φασι τὰς εὐδόμους (ἑβδόμας. Pors.) πύλας τὰς Βοιωτίας καλεῖσθαι ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ποσειδῶνος κ. τῆς θυγατρὸς Μελανίππης, ἀφ' οὗ πᾶσα ἡ Βοιωτία ἐκλήθη. S. ad Spt. 785. Βύς in Παροιμία ex Suid.

Ἕβρος. ποταμὸς Θρᾴκης. H. fluvius Thraciae gelidissimus. Servius in Virgil. Georg. IV. 462. ἀργυροῤῥύτας. H. f. 387.

Ἔγγαιος. ἐγχώριος. γᾶ δ' ἀλάζει τὰν ἐ. ἥβαν Ξέρξᾳ κταμένᾳν. Prs. 919. εἰ κυρεῖ τις πέλας οἰκονόμων ἐ - ος. Ae. S. 59. μελανθὲς ἢ διόκτυπον γένος τοὔγγαιον. 153. Well. ἡλιόκτυπον γένος (qu. v.), τὸν γαῖον ἰξόμεσθα.

Ἐγγαςρίμυθον ἢ Ἐγγαςρίμαντιν Σοφ. Στερνόμαντιν φησιν. Sch. Ms. Platon. Poll. II. 162. Su. Ἐγγαςρίμυθος.

Ἐγγελᾷν. καταγελᾷν, ἐπεγγελᾷν, ἐπιχαίρειν. ἢν σὺ μὴ 'γ - ᾷς. M. 1362. ὀκ ἐ. γέροντα βαςάζων νεκρόν; Al. 727. εἴ τις ἐ - ᾷ λόγῳ. E. fr. CXLIV. ἐ - ῶν ἐμοὶ. M. 1355. τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ πόλλ' ἐ - ῶντες τῷ ςρατηλάτῃ τ' ἐμοὶ. Rh. 815. καθ' ἡμῶν ἐ - ῶν ἀβρύνεται. S. C. 1340. ὥσπερ ἐ - λῶσα τοῖς ποιουμένοις. S. E. 277. ἐπιχαίρουσα. ἀλλ' ἐ. φρῦδος. 807.

Ἐγγελαςὴς τῶν ὁμιλούντων. H. 1000. p. ὁ καταγελῶν.

Ἐγγενής. ἐμφυτὸς, γνήσιος, ἄξιος τοῦ γένους, — ἐγχώριος. ἢ κείνου τις ἐ. γεγὼς. S. T. 1168. εἴ τις ὑμῖν ἐ - ὴς ἔσθ'. S. C. 1168. ὦν. Rh. 404. I. 63. ὀδὲν ἡμῖν ἐ - εῖς πεφυκότες. Rh. 413. ἐ. ξυνῆψα κηδείαν. E. S. 134. ὀσαν ἐ. I. 293. E. E. 313. πόνος. Ch. 463. συγγενὴς, ὃν ὑπὸ συγγενῶν ἐπάθομεν. κῆδος ἐ. τὸ πρὶν. Ae. S. 332. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐ. S. E. 428. S. A. 199. θεοὺς τοὺς ἐ. Spt. 567. τοῖς ἐν γένει γ. τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾷν. S. T. 1430. εἰ τά γ' ἐ - ῇ φύσει ἄκοσμα θρέψω. S. A. 660. ἀλωμένας. S. C. 1506. ἐ. Θηβαῖος. S. T. 452. ἐγχώριος. εἴπερ ἐ - ῶς ἔτι τῶν Λ. ἐντρέπεσθε θωμάτων. 1225. γνησίως. More indigenarum, popularitatis causa. Male vulgo p. γνησίως. Herm. ἢν νῦς ἔνεςιν ὅ τις ὑμῖν ἐ - ὴς. S. E. 1328. ἐγγεγενημένος, ἢ ἄξιος τοῦ γένους.

Ἐγγίγνεσθαι. ἐμφῦναι. αἴσθημά τι νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐ - εται. I. A. 1244. ἐ. νοσήματ' ἐς κρυπτὸς γάμους. I. 1524.

Ἔγγονος. υἱὸς υἱοῦ et Ἑ - α. τὰ τέκνα τῶν τέκνων. H. p. ἔκγονα. utrumque confunditur saepissime. πέφανται δ' ἐ - ὸς — τὸ βέλτιςον. Ag. 381. al. ἔκγονος. v. Φαίνειν.

Ἐγγράφειν. - σθαι. ἐγχαράττειν, ἐντυποῦν. Σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ 'μαθέσατ' ἐνεγέγραπτο Αἰσχύλ. cf. Ἱππαλεκτρυών. ἐγ - ψον δρκους. E. S. 1201. λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα. I. A. 113. νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς

ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐ-ει. Ch. 693. τάξον· αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρᾷ. ὡς πρὸς τὸ Ἐλπὶς δ' ἀπέδωκεν et Βακχ. καλ. ἡ εὐφροσύνη τῶν βασιλείων οἴχεται. Interpretes trepidant. Firmat. cf. paulo post ἐγγράφω. Prm. 789. Ch. 441. Ambigue dictum et dissimulatum dicit Well. τότ' ἐν δόμοις λείπει παλαιὰν δέλτον ἐ-μένην ξυνθήμαθ'. S. Tr. 158. ταῦτ' ἐ πίναξίν ἐστιν ἐγγε-μένα, ὃθ' ἐν πτυχαῖς βιβλῶν κατεσφραγισμένα. Ae. S. 943. ἐκ ἐγγράφως ταῦτα εἶπον, ἀλλὰ ζώσῃ φωνῇ. ἦν (πλάνην) ἐγ-φε σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Prm. 789. ἐγχάραττε μνημονευτικαῖς διανοίαις τὴν σὴν πολυεροφῆ πλάνην. τοιαῦτ' ἀκοῦσον ἐν φρεσὶν γράφε. Ch. 441.

Ἐγγυᾶν. ἐκδιδόναι, ἀσφαλίζειν, μνηστεύειν. Z. ἐ-ᾷ ὁ διδοὺς, ἐγ-ᾶται δὲ ὁ λαμβάνων. Ammon. Z. ἡ-ησε. I. A. 703. ἐκ ἐ-ῶμαι, ζημία. E. fr. CCXXVII. M.

Ἐγγύη. ἀναδοχὴ, ἐνίοτε ἐκδοσις γάμου et ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησις κ. ταθηρά· ἢ ἡ περί τινος ἀναδοχή. Z. εἴρηται τὸ εἰς ἑαυτὸν περιάγειν κ. λαμβάνειν ἢ σῶμα ἢ πρᾶγμα τὸ ἀπιστούμενον. E. G. ἡ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ πίστις, ἢ κ. δόσις χρημάτων ἢ γάμου. E. M. καί μοι προπαντὸς ἐ-ην θήσῃ χρόνου. Eu. 886. p. ἐγγυήσεις. τὸ δὲ ἐγγύα παρὰ δ' ἄτα τινὲς ὑπέλαβον γάμον ἀναγορεύειν· τὴν γ. τοῦ γάμου σύνθεσιν παρὰ τοῖς πλείοσι τῶν Ἑλλήνων ἐγγύην ὀνομάζεσθαι. κ. βεβαιωτὴς ὁ κοινὸς βίος, ἐν ᾧ πλεῖστα κ. μέγιστα γίνονται συμφοραὶ διὰ τὰς γυναῖκας. Ἔνιοι δέ φασιν ἀνάξιον εἶναι Χίλωνα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀναιρουμένου τοῦ γάμου διαμένειν τὸν βίον. τὴν δὲ ἄτην ἀποφαίνονται ἐγγύαις ταῖς ἐπὶ τῶν συμβολαίων κ. τοῖς ὑπὲρ τῶν ἄλλων διομολογήσει περὶ χρημάτων. Jam Οὐκ ἐγγυῶμαι. q. v. E. fr. inc. CCXXXVII. M. E. Diodor. Sic. I. VII. — 8. c. XX. p. 18.

Ἐγγύθεν et ἐγγύς. τὸ ἐπίρρημα τοπικὸν παρὰ τὸ Γῆ κ. τὴν Ἐν πρόθεσιν, ὃ σημαίνει τὸ πλησίον. E. G. s. casu, — c. Genit., Dat., semel c. Accus. ut prope. De reb. corp. et animi. Ἐγγὺς ὤν. Or. 1626. ὄμματος. M. 101. ἐ. ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους. 1278. ἀλκίμου δορός. Her. 815. λόγχης. H. f. 160. χθονός. Hel. 545. γαίας ὅτ' ἄγαν πρόσω ὅτ' ἐ. 1594. σέγης. M. 1293. πάτρας. Hel. 412. Πλειάδος. I. A. 7. οἴκων. B. 7. ἐ. ἀγών. Her. 722. ἐ. ἔσηκα φόνου. I. T. 720. ἐ. ἧσαι. Rh. 613. παρὼν ἐ. I. A. 465. ἀλκή. Ph. 281. ἦν ἐ. ἔλθῃ θάνατος. Al. 674. ἄδην ἐ. ὄντα. I. T. 486. ἐ. πᾶ κεῖσαι κλήρου. Tr. 186. κακῶ ἐ. ὤν. B. 1111. ἐ. μανιῶν. Her. 904. ἐ. τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν. I. T. 815. δακρύων ἐ. τόδε. H. 1070. τόδ' ἐ. ἅπτεται ὕβρισμα. B. 777. ἐ. ναίειν τῶν βροτῶν τιμωρίας. E. Andromed. XXVI. ἡ δίκη ἐνταῦθά πώ 'στιν ἐ. E. Melan. III, 8.

c. Dat. μή τις ἡμῖν ἐγχρίμπτῃ. S. E. 898. αὐτὸς ἐ παρῶσι κἀγγὺς ὢν φίλοις. H. 1001. σοῖς κακοῖσιν ἐ. παρεσῶς. Al. 1014. ἐ. θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς. Ph. 887. σαυτὴν ἐ. τῷδε συνθάψεις νεκρῷ. 1652.

e. Accus. ἐ. θρώσκει δόμους. S. Tr. 58. cf. Πλησιάζειν c. Acc.

πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω. S. C. 1217. Multa jam longior vita propius dolori admovit. Herm. ἐ-τατα χίνυς εἶναι. Ae. S. 391. θανάτου τοῦ' ἐ-άτου τύπος ἀφῖκται. S. A. 934.

Sine casu. προσέρχεται τόδ' ἐ. S. Ph. 788. ἀνήρ; S. C. 1486. ἐστὶν. S. Ἀχαί. VII. τῶν ἐ. ὄντων. S. Nipt. V.

ἐγγύθεν. τὰ πράγματα ἐ. σκοπῶν. I. A. 489. τάγ. μεθεὶς. Rh. 482. ἐ. ὁρωμένων. I. 586. ἐ. ποδὸς. 612. τάγ. εὔκραν' ἔχει. E. Phaëth. XIV. σκοπεῖν. S. Ph. 467. θέαν λαβεῖν. 656. παρῆμεν. S. T. 1259. ἐ. πᾶς τυφλὸς. S. fr. LXX. Aj. 544.

Ἐγγύς. v. Ἐγγύθεν supra.

Ἐγείρειν. παρορμᾶν, παροξύνειν, — ἀνιστάναι. cf. Ἔγρεσθαι. δμῳ ἐ-ει. E. Inus. fr. I. κτύπον ἐ-ετε. Or. 1353. λαμπὰς ἦγ-εν ἄλλην ἐκδοχὴν πομπῆ πυρός. Ag. 306. Κίλικας Π. κρατὸς ἦγ-εν. Rh. 541. Λυκίους ἐγ. καιρὸς. 544. ἦν ἐγ-ῃς sc. τῶν πολεμίων τινάς. 572. μὴ τὸν εὖ δίαυοντα — εὐνᾶς ἐγ-ετε. H. f. 1050. τὸν αὐτὸν ἐγ-ε γοόν. E. E. 125. μήτ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε. S. C. 1778.

p. ἐγείρεσθαι, ἀνίστασθαι, ἀγρυπνεῖν. ἐκ ἐ-εσθαί σε χρῆν; Rh. 643. ἔ-ρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον. I. A. 624. sc. σὲ, ἐγείρω. cf. Παῦε p. παύω. εὐδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρόνημα γῆς καθίζαμαι. Eu. 696. Ἀρειος πάγος. ἐγρήγορον τὸ πῆμα γένοιτ' ἄν. Ag. 353.

ἐγερτέον βοήν. Rh. 690. ἐγερτὶ. 524. ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιβούλοις κακοῖσιν. S. A. 413.

Ἐγκαθηβᾶν. H. 1096. ἐνταῦθα, ἡβητὰς τρέφειν, διὰ τὸ ἔχειν τόπους πρὸς τὸ ἀσκεῖν ἐπιτηδείους, ὅθεν κ. ἡβητήρια, τὰ γυμνάσια.

Ἐγκαθιδρύειν. ἐγκαθίζειν, ἐγκαθιστάναι. Ἀθηναῖν ἐγ-δρύσαι χθονὶ sc. ἄγαλμα. I. T. 978.

Ἐγκαθιέναι. ταῦτα γ. πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθεῖε Λοξίᾳ θεσπίσματα. Ae. Ἱερ. 74. p. κοινοῖ, εἰςπέμπει.

Ἐγκαθίζεσθαι, ἐγκαθέζεσθαι. ναὸν κ. ἐγκαθεῖσατο. p. vulg. ἐγκαθίσατο. H. 31. ἔκτισεν, ἐνιδρύσατο.

Ἐγκαθιστάναι. cf. Ἐγκαθιδρύειν. Μυκήναις ἐγκαταστήσω σε πάλιν. I. T. 982.

Ἐγκαθυβρίζειν. τρυφαῖς. Tr. 997. p. ἀσωτεύεσθαι, τρυφᾶν.

Ἐγκαίειν. καυστηριάζειν. ὀβελὸς ἐγκεκαυμένους πυρὶ. Cy. 392.

Ἐγκαλεῖν. αἰτιᾶσθαι, προκαλεῖσθαι. Ἐ-ῶν. τὸ νεῖκος ἐ. S. T. 702. ἐ. δέ μοι φόνους. S. E. 779. ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐ. ἐλήλυθας; S. Ph. 328. ὅπως ἂν μὴ 'γ-ῃ. Rh. 878. εἴ τι τοῖσί γ' ἐ-εῖ ξένοις. Her. 252. ἐ χρὴ 'γ-σθαι πρὸς τὸ θεῖον. E. Melan. XII.

Ἐγκαλύπτειν. ὀδ' ἐ-ει νὺξ κακῶς εἰργασμένα. Ae. fr. 271.

Ἐγκάπτειν. Κάπτοντες. ἀποδεχόμενοι, ἐσθίοντες. H. ἐ-ψαντες αἰθέρα γνάθοις. Cy. 625.

Ἔγκαρπος, ον. Ἔ-ον. τὸ ἔγκυον. Z. φθίνουσα (πόλις) κάλυξιν ἐ-οις χθονὸς. S. T. 25. φθειρομένη μὲν κατὰ τὰς καρποφόρους κάλυκας τῆς γῆς. — τέλη τ' ἐ-α Διί. S. Tr. 238. θυσίας, θυμιάματα τὰ ἀπὸ ἀνθῶν ἢ καρπῶν.

Ἐγκαρτερεῖν. ὑπομένειν. ἐ-εῖς θάνατον; An. 261. H. f. 1351.

Ἐγκαταζευγνύναι. Ἐ-ξας. συνθεὶς, συναρμόσας. Σοφ. Δα. νέας βυβλὰς νέοισιν ἐ-ξας τρόποις. Aj. 738. συνθεὶς.

Ἐγκατάκλειστος. ἐγκεκλεισμένος. ἐ-ον δόμοις. Dem. 39.

Ἐγκατασκήπτειν. ἐνιέναι, ἐμβάλλειν, ἐπιτιθέναι. Ἐγ-ψον βέλος κεραυνῷ. S. Tr. 1087. τόξευ-

σον κατ' ἐμῆ τὸν κεραυνόν. ἃ (καὶ) Πέρσαις ἐ-τέσκηψεν θεὸς. Prs. 512. ἐπέθηκεν, ἐπελθεῖν ἐποίησεν ἡ τύχη.

Ἐγκατιλλώπειν. ἐγκ - ῶψαι. ἐγκαταμυκτηρίσαι. H. cf. Γλοιάζειν. τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον κ. ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι κ. κατειλλωπεῖν οἱ δὲ, διεγγελᾷν et Γλοιάς. ἡ κακοήθης ἵππος κ. Πολυδίκη, παρὰ Σοφοκλεῖ. κ. Γλοίης. τὸ αὐτό. H. Κατιλλώπτω. καθορῶ ex Ἄλλω, seu Ἄλος et ὄπτομαι et Ἰλλώπτειν φραβίζειν, ἐμβλέπειν, τὸ καταμύειν. H. auf Jemanden schielen. sugillare, irridere, χλευάζειν, φενακίζειν. ὑμῖν ἐγ - ώψας μέγα. Eu. 112. χλευάσας. Διὰ δὲ τούτων ἐρεθίζει αὐτάς.

Ἐγκατοικεῖν. κενοῖσιν ἐγ - ήσεις δόμοις. E. Antiop. XXXIII. 6.

Ἐγκείρειν. attendere. πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένῳ κάρᾳ φέρουσαν. E. E. 108.

Ἐγκεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι, παρεῖναι, ἐνέχεσθαι. ὅσοι δ' ἐκυσίοισιν ἔ - νται βλάβαις. S. Ph. 1318. οἷσπερ ἔ - μεσθ' ἀεὶ θρήνοισι. An. 91. ὀνείδεσιν ἔ - ται δόμων. 785. πολλαῖς συμφοραῖς ἐγ - μεθα. Hel. 276. οἴσιν ἔ - μαι κακοῖς. 930. οἷς ἔ - μαι μόχθοις. I. 181. ἔρως βροτοῖσιν ἔ - ται βίου. E. fr. LXXXI. 9. ἔ - μενον τὸν αὐτὸν τοῦτον πλοῦτον. E. Epist. V. 503. 39. p. ἑτοιμον, παρόντα.

Ἐγκέλαδος. u. gigantis. Cy. 7. I. 209. H. f. 908.

Ἐγκελεύειν. προστάσσειν. μηδὲν ἐγ - εὐ' ἄγαν. Prm. 72. συνεχῶς κ. λίαν.

Ἐγκερτομεῖν. χλευάζειν, φενακίζειν. cf. Ἐγκατιλλώπειν. μάτην σ' ἔ - ῶν. I. A. 1006.

Ἐγκέφαλος. κατὰ δ' ἔ - ον πηδᾷ σφάκελος. H. 1353. ἐ. ἐξέῤῥανε. Cy. 401. ῥανεῖ ἐ. E. Thes. I.

Ἐγκλείειν. δόμοις ἐγκεκλεισμένον. S. Tr. 579. τηρούμενον. ἐρκέων ὑμᾶς ἔ - ους. Aj. 1274. λείπει Ἐντὸς, ἢ ἡ Ἐν ἀντὶ τοῦ Ἐντός. Sic γῆς μὴ ἐμβαίνης ὅρων. S. C. 400. ἐκ φόβου τοῦ γλῶσσαν ἔ - σας ἔχει. S. A. 180. δέον γ. παῤῥησιάζεσθαι. εἰ μὴ γλῶσσαν ἔ - σοι φόβος. 505. Hec. 1284.

Ἔγκλημα. ἐπίκλημα, μέμψις. ἔ. μικρὸν αἰτίαν δ' ἑτοιμάσας. S. Tr. 361. ἦ γ. τι κ. σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις ἐγ.; S. Ph. 323. ἴδιον, ἢ κοινὸν πολίταις ἐπιφέρων ἔ. τι. Or. 764. ἁμάρτημα, κατηγορῶν σου, ἢ κρίσιν, ἐγκαλῶν.

Ἔγκληρος, ον. ἐπίκληρος, μέτοχος. τὰ ἔ - α. ἔ - ον ὑμεναίων. S. A. 814. p. μέτοχον. τοῖς ἰσοθέοις ἔ - α λαχεῖν. 837. κ. γ. φθιμένῳ παντὶ μακάριζον ἂν εἴη, τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις. Οἷον μακάριος ἂν εἴη, ὅστις τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν. Κοινὰ, ὅμοια τοῦ αὐτοῦ κλήρου κ. τύχης. ἔ. εὐνὴν προσλαβὼν. H. 1011. πρὸς τοῖς οἴκοις λαβὼν κ. τὴν εὔπορόν σου κοίτην. et μονοκληρονόμον εἰ προσεδόκησα, πατρὸς γυναῖκα λαμβάνειν. ἔ. σὴν κασιγνήτην γαμῶν. I. T. 682. ἔ. πεδία τἀμὰ γῆς κεκτημένος. H. f. 468.

Ἐγκλίνειν. τρέπειν, στρέφειν, ὑποκύπτειν, — ὑποχωρεῖν, ὑπείκειν. 8. τί μοι προσώπῳ νῶτον ἔ - ασα σὸν δύρει; Hec. 739. ὑποκύψασα κ. τρέψασα. τί τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν νῶτον δοῦσα. et κρύβεις κ. στρέφεις ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχιν.

Ζεὺς, ἀλλ' ὑπείκει κ. θέλων ἐγ - εται. E. Phaedr. fr. 5.

Ἐγκονεῖν. ἐγείρειν κόνιν, ἀπέρχεσθαι μετὰ σπουδῆς, οἱ γ. σπουδάζοντες κόνιν εἰώθασιν ἀνιεῖν τοῖς ποσίν. Ἐγκονέοντες. ἐνεργοῦντες. Ὅθεν κ. Γόνυ, οἷον κόνου τι ὄν. παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ. in Apoll. Arg. II. 812. ἐγ - ῶμεν. Hec. 507. ἐγ - τε. H. f. 521. ἄγ' ἐγ - τ', αἴρεσθε. S. Tr. 1255. ἐνεργεῖτε κ. ἀνακινήσατε. ἐγ - ῶμεν, οὐχ ἕδρας ἀκμῆ. Aj. 811. ἴθ' ἐγ - ει. 988. ἄπιθι, σπεῦδε. ἔ - ει πάλιν. Prm. 962. σπεύδων ἀπέρχου.

Ἐγκοτεῖν. Ἐνεκότουν μοι, ἐμηνίαζον, ἐμνησικάκουν. H. Not. ὀργίζεσθαί τινι, χαλεπαίνειν, ἀγανακτεῖν. τοῖς κτανοῦσι. Ch. 39. v. voc. seq.

Ἐγκότημα. ὀργὴ, μανία. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κότῳ κ. Ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ. H.

Ἔγκοτος. ἐχθρός. Tim. ὀργίλος. ἔ. σύγος. Ch. 382. ὀργίλον μῖσος. φύλαξαι μητρὸς ἔ - ους κύνας. 916. et 1047. τὰς Ἐριννύας.

Ἐγκυράδες. τὰ ἐν τῷ προσώπῳ σίγματα· κ. οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες. ἔχει γ. Κυρὰς, ἡ κορυφὴ, κ. ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκυρᾶς δὲ (ὁ) γεγραμμένος (πίναξ) Αἰσχύλος Μυρμίδοσιν. H. cf. Κυρᾶς.

Ἐγκρατής. κρατῶν τινος, ἰσχυρὸς, κύριος, δυνατός. ἔ. sc. χθονὸς Ἰσθμίας. S. T. 941. ἔ - εῖς sc. παιδῶν. S. C. 1021. ministri Creontis. ναὸς ἔ. S. A. 715. τόξων. S. Ph. 75. ἔ - εῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε. Prm. 55. ἰσχυροτάτῃ δυνάμει. ἔ - ἑστατον sc. σίδηρον. S. A. 475.

Ἐγκρίνειν. Aor. ἔκρινα. κρίνειν, ἡγεῖσθαι, ὑπολαμβάνειν. τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγ - αιεν ἂν; H. f. 183. ἐν τοῖσι μωροῖς τοῦτον ἔ - ω. E. Phaëth. III.

Ἐγκρύπτειν. σπονδὴ ἡ κατ' οἶκον ἐγκεκρυμμένη. S. fr. CV. 30.

Ἐγκροτεῖσθαι. θορυβεῖν, ἠχεῖν. πυγμαὶ ἦσαν ἐγ - τύμεναι. I. T. 1368.

Ἐγκύκλιος, ον. ἐν κύκλῳ ὤν, κυκλόεις, κυκλοειδής. Not. τὰ ἔ - α sc. μαθήματα. χοροὶ μέλπουσιν ἔ - οι. I. T. 429.

Ἐγκυκλοῦν. περιφέρειν, περιστρέφειν, ἐν κύκλῳ κινεῖν. ἔ - ουν' ὀφθαλμόν. I. T. 76. τοῦ χθόνὸ' ἐγ - μένου αἰθέρος. B. 292. p. περιβάλλοντος, περιέχοντος.

Ἐγκύμων. ἔγκυος. Z. ἔ - ον' ἵππον τευχέων. Tr. 11. p. πλήρη. ὡς ἔ. εἴληπται. Dan. 57. ἑαυτὴν ὡς κατεῖδ' ἔ - ονα. 35.

Ἐγκυρεῖν. Aor. ἐνέκυρον. ἐντυγχάνειν, ἐνέχεσθαι. τιμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. S. E. 863. λώροις, ἐμᾶσιν.

Ἐγξύειν. κνᾶν, κνίζειν, ἀποξέειν. εἴ τις ἔ - σῃ θάμνοις ἐλείοις. E. Bell. XIV.

Ἐγρεμάχας, -ης. Θησεύς. S. C. 1054. p. πολεμιστής. et H. ἐγερσιμάχας.

Ἔγρεσθαι. i. q. ἐγείρεσθαι. Rh. 532. 533. ἐγρονται δ' εἰς βοτάνην ξανθᾶν πώλων συζυγίαι. Phaëth. Herm. I, 30.

Ἐγχεῖν. ἐγκεράσαι, σπεῖσαι, ἐμβάλλειν. Z. ἔ - ει. Cy. 553. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταυτῷ κύται διχοστᾶσνι' ἄν. Ag. 330. ἔ - εἰτω βαθὺν κρητῆρ'. S. Synd. IV.

Ἐγχειρεῖν. ἐπιχειρεῖν, ἅπτεσθαί τινος. ἐκ οἷδ', ὁποίᾳ πρῶτον ἔ - ῶ. M. 377. εἰκὸς γ. ἔ - ῶντα κ. πράσσειν κακῶς. S. E. 1026.

Ἐγχείρημα. ἐχθρὸν ἔχει τόγχ - ά σου; S. T. 540.

Ἐγχειρίδιος. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχ. ἐριοστέπτοισι πλάδοισιν. Ae. S. 23. ἱκετηρίοις θαλλοῖς.

Ἐγχλίειν. ἐντρυφᾶν. H. χλευάζειν, ἐγκερτομεῖν. Κάρβανος ὧν δ' Ἑλλησιν ἔ - ειε ἄγαν. Ae. S. 915.

Ἔγχος. τὸ δόρυ. Ἴσχεον, ὅτι ἔ. κ. ξίφος κ. δόρυ

τὸ αὐτὸ οἶδεν Ὅμηρος· ὁ δὲ Σοφ. τὴν Σφαῖραν ἔ-ος κέκληκεν. Τὸ δ' ἔ-ος ἐν ποσὶν κυλίνδεται. Καὶ τὸ πῦρ, οἷον ἔ-ος ἑέμενον. τὸ τὴν ὁρμὴν ἔχον. E. M. et cf. ad Προπετής. παρὰ τὸ Ἔχεσθαι ξίφος. ad S. T. 169. τὸ ἔ-ος οἱ Τραγικοὶ κ. ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσι. ad S. A. 1236. Σοφοκλ. Ἔγχος περιπετὲς εἰπεῖν ἐτόλμησεν, ᾧ περιπέπτωκεν Αἴας, ξίφος ὃν ἐκεῖνο πάντως· τὸ δ' αὐτὸ κ. βέλος τολμηρῶς ἔφη ἐν τῷ Ἔγχος ἔχθιστον βελῶν, ὡς δοκεῖν ὑπὸ ἐχθρῶ τῶ Ἕκτορος. δῆλον δὲ, ὡς ὅτε Ἕκτωρ δόρυ ἔδωκεν Αἴαντι, ὃ ταυτίζεται πρὸς τὸ ἔγχος κ. ὅτι ὃ βάλλεται ἔγχος, τὸ κατὰ τὸ ξίφος. Ἐκβολίαν γ. ἢ τῶ βέλους λέξις δηλοῖ. ἴσως ἂν κ. ἐπ' ἀμφοῖν τετόλμηκεν ὁ Σοφ. καινότερον. Eust. 644. — λόγχη — ἀπὸ τῶ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι. H. μάχαιρα — μηχανὴ ἑκάστη, ὅπλον, βέλος, σφαῖρα — πῦρ — βοήθεια. Sic Livius: Necessitate, quae ultimum ac novissimum telum est, superiores estis. IV. 28.

Epith. καλλίνικον. Ph. 1383. ἐπίλογχον. H. f. 1003. corr. ἐπὶ λόφῳ κέαρ. πρόχειρον ἔ. βαρύζουσα. E. E. 696. πτερωτὰ ἔ-η ἔσπαρται πέδῳ. H. f. 1098. Ἀργεῖά τ' ἔ. ἕλη. Ph. 565. σαδαῖα. Prs. 238. σάσιμα ξίφη. ὀκ ἔ. τις ὀνήσιμον ὀκ ἀποτρέψει; S. Tr. 1014. ξίφος σωτήριον προσαγαγὼν ἀπαλλάξει με τῶ ζῆν. ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔ. S. A. 1236. ξίφος. ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔ. S. Tr. 1033. ἄμφηκες λαβὼν. Aj. 287. ἐγχέων φόβημα δαΐων. S. C. 699. Ἥλιε δέσποτα, κ. πῦρ ἱερὸν, τῆς Εἰνοδίας Ἑκάτης ἔ-ος. S. Ῥιζοτόμ. dicit πῦρ. κρύψω τόδ' ἔ. τεμὸν. Aj. 658. ἄψαυστος ἔ-ος. S. T. 969. ἐν γ. οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔ. περιπετὲς κατηγορεῖ. Aj. 907.

s. Adj. ὅτε γ. φέρειν ὅπλα, ὅτ' ἔ. οἷός τ' ἦν. Hec. 15. δι' ὀμφαλῶ καθῆκεν ἔ. Ph. 1422. ἡμᾶς ἔ., ἐξαιτῶν πορεῖν. S. T. 1255. ἀείρειν. Rh. 25. ὑπομεῖναι. 462. λαβὼν. H. f. 233. ξυνῆψαν ἔ-η. Ph. 1199. ἐφ' ᾧπερ ἔ. εἵλκυσαι τόδε. Rh. 576. μ' ἔ-ος αὐγάζοντα κ. θηρώμενον. 793. ὁ σοὶ μόνῳ ἔ. ἔξιν. Her. 376. ἃ δ' ἐν ἔ-ει πάνοπλος. Hel. 1332. ὅσ' ἀσπὶς, ἴγ. θ'. I. 1305. ὅτῳ τόδ' ἔ. κρατὸς ἀγνίσει τρίχα. Al. 77. ἔβαψας ἔ. εὖ πρὸς Ἀργ. σρατῷ. Aj. 95. ἕλκος — ἀλαὸν ἀλαζόροισιν ὀμμάτων κύκλοις ἀραχθὲν ἐγχέων, ὑφ' αἷ. χείρεσσι, κ. κερκίδων ἀκμαῖσιν. S. A. 974. πληγὲν, ὀκ ἐν ἀκμαῖσιν κ. ὀξύτησιν ἐγχέων κ. ξιφῶν, ἀλλ' ὑπὸ αἷμ. τε χερσὶ κ. ἐν ἀκμαῖς κερκίδων. Hyperbat. cf. ξυμμετίσχω κ. φέρω τῆς αἰτίας. 537. Herm. mutat ἀρ. cum ἄτερθ' et Both. cum ἀῤῥαγές.

p. μηχανή. ὀδ' ἔνι φροντίδος ἔ. S. T. 170. βοήθεια. Ἀλληγορικῶς· προμηθείας· ἀλέξημα κ. ἀμυντήριον.

Ἐγχρίμπτειν, -σθαι, -ίπτειν. ἐγγίζειν, ἐμπίπτειν, πελάζειν, ἕρπειν. μή πώ τις ἡμῖν ἐγγὺς ἔγ-η. S. E. 898. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγ-μφθῆναι χεροῖν. Ae. S. 793. ἐλάφοις ἐγ-μεναι. H. 218.

Ἐγχώριος et -ρος. — γνήσιος. Poll. ἔντοπος, ἔνοικος, ἔ-ρος, ἔ-ριος et Eust. ἔ-ος, ὃ χρῆσις παρὰ Λυκόφρονι, ἔ-ιος. et ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ὤν, ὁ ἐπιδημῶν, εἴτε ξένος εἴη, εἴτε ἐγχώς. E. M. Συλλέγων ἔ-ιος. I. T. 303. τῆσδε γῆς ἔ-ιοι. S. C. 871. ἄγονι' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἔ. S. Tr. 183. θεὸς. Ag. 810. θεοὶ. S. E. 67. λαὸς συγκαλῶν ἔ. Ae. S. 520. μηδ' ἐπιχωρ. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. 665. νόμοις ἕπεσθαι ἔ-ροις καλὸν. S. fr. XIX. ὀδ' ἔ. S. C. 125. ὁ γ. ἂν ἐπέβαινεν, εἰ ἥδει. πάντων, φησὶ, ξένος ἐστὶν ἀγνοῶν. ὀδέ τιν' ἔ-ρων, κακογείτονα. S. Ph. 692.

κάρτα δ' ἐξ' ἔ-ιος. Spt. 398. γνήσιος πολίτης ἐκ τῶν Σπαρτῶν, ὁ τῶν μετὰ Κάδμῳ ἐπηλύδων. Ἐγών. ὅδ' ἐγὼν οἱ οἱ. Prs. 927. in melic. τεμῶ πατρὸς. S. T. 264. τεμῶ πόθῳ. S. C. 419. πρὸ τεμῶ πρῶλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη. 1141. τεμῶ πρὸς κασιγνήτῳ. 1329. κ. σύ μ' ἐξ ὁδῶ πόδα κρύψον. 113. cf. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα. Hec. 812. ἤμιν. Aj. 216. δήλωσον ἤμιν. 283. ἀλλ' ἡμὶν Αἴ. πῶ 'σιν; 734. Ubi syllaba corripitur, al. scribunt ἡμίν al. ἤμιν. Solus Sophocl. e tragicis ultimam corripuit. Sic ἡμὶν. S. E. 1318. S. A. 253. S. E. 272. S. T. 1484. S. C. 25. 34. 81. et ὕμιν. 1167. 1408. S. Ph. 531. S. E. 1382. S. A. 308. S. T. 1482. ὑμὶν. 1402. Ἔγωγε saepius, ego vero, equidem. ἐγῴδα. M. 39. I. T. 544. Ph. 723. v. ἴδεῖν, εἶδον.

Ἐδανόν. βρώσιμον, ἐδώδιμον. Ἐ-οῖς. βρωσίμοις. H. τί κακὸν χθονοτρεφὲς ἐδ. ἢ ποτὸν πασαμένα. Ag. 1408.

Ἔδειν. ἐσθίειν. θερμὴν ἔδοντος δαῖτα. Cy. 244. Ἐδεσός. βρωτός. ad S. A. 206. τὴν ἐμψύχων βρῶσιν ἐ-ῶν πεφύλαγμαι. E. Cretens. II. 20. ἄλλων ἐ. μηχανὰς θηρεύομεν. E. fr. XIV. ἐ-ὸν ἐξ αὐτῶ φθίνει. S. Tr. 677. πρὸς κυνῶν ἐ-ὸν. S. A. 206.

Ἐδνάζεσθαι. v. Ἔδνον. ἐ-σομαι θυγατέρα. Hel. 939.

Ἔδνον. φερνὴ· τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μνηστευομέναις διδόμενα. Μείλια δὲ, τὰ ὑπὸ τῶν γονέων ταῖς γαμουμέναις. H. Ἔεδνα· δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ· εἴρηται δὲ τὰ ἔεδνα τὰ τὴν ἕδραν κ. παραμονὴν προξενίζοντα τῇ νύμφῃ. τὰ δὲ ὑπὸ πατρῴων Κειμήλια. Φερναὶ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, παρὰ τὸ Φέρειν εἰς εὐνήν. Ad Od. I. 276 et 277. et in H. 626. ἔ-ων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ. An. 2. πολλοῖς σὺν ἔ. 153. 874. ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἔ-οις ἤγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα. Prm. 560.

Ἕδος. cf. Ἕδρα. ἕδαφος, θρόνος, — ἄγαλμα. Tim. haec: τὸ ἄγαλμα, κ. ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἵδρυται. et Thom. M. ὁ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ κ. ἡ εἰκών. Σοφ. ἐν Ἠλέκτρᾳ. ὀδὲ δαιμόνων ἕδη σέβων. S. T. 886. πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν. S. E. 1374. ἐλευθεροῦτε θεῶν πατρῴων ἕδη. Prs. 402. τὰ ἀγάλματα. τὸ Διὸς πολύαστρον ἕ. I. 870. ἕδ. δαιμόνιον. E. Cadm. I. δολόεντα Τροίας ἕδη. I. A. 1527. δαιμόνων κατὰ Πελασγὸν ἕ. Ἀργ. Or. 1247. ἑπτάπυλον ἕ. ἐπιῤῥύου. Spt. 150. τὰς Θήβας. ἀπολιπεῖν σ' ἕδη. Her. 104. Ἀκρόπολιν, τίμιον ἕ. Spt. 226. ἑστίας ἕδος. Phaeth. Herm. II. 35. Ἰκάρου θ' ἕδος. Prs. 886. S. legit ἕλος. τὸν κλύδωνα.

Ἕδρα. cf. Ἕδος. κάθεδρα, βάσις, κατοχὴ, — διατριβὴ, μέλλησις, ἀναβολή.

Epith. θεᾶς Ν. ἀγλαὸν ἕ. An. 135. οὐράνιον. I. 715. ἕ. θρανίας προσλιπὼν. S. Ph. 1414. θρανῶ ὑπὸ μέσσαν ἕ. H. f. 404. μ' ἐξ ἑ-ᾶς πολυθέων θυσιασθεῖσαν. Ae. S. 426. Πιερίς Μούσειος ἕ. B. 408. καθῆσθαι τήνδ' ἕ. καλῆ δοκεῖς. Her. 55. τιμῶν μαντεῖον ἕ. I. 130. παγκρατεῖς ἕ. Prm. 389. τὰ χρήματα τῆς ὑπερτάτης τυραννίδος ἐκάγουσιν ἡδίζην ἕ. S. Aload. XI. 3. θερμὰν ἀελίου χρυσωπὸν ἕ. E. E. 740.

μεσομφάλους ἕ. ναίων. Or. 590. ἐς κοινὰς. 871. γονυπετεῖς ἕ. προςπιτνῶ σε. Ph. 300. ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἕ. Al. 114. ξηραὶ Ἀμμωνίδ. E. E. 734. κατασκίους. Ae. S. 347. σκοτίους. Al. 123. κλωπικὰς. Rh. 512. εὔθριγκοι. Hel. 70. τύμβῳ κενὰς λιποῦσ' ἕ. 1194. γαίας μεσσήρεις ἕ. I. 910. ἔκλειπε θεηλάτους ἕ. 1306. ἀκ ἐν αἰσίοις. H. f. 596. δυςτήνους. 1214. ἐγώ σ' ἕ. ἐκ τῆςδ' ἀναςήσω. An. 261. τῆςδ' ἕ. ἀποςατεῖ. Her. 631. ναυλόχους λιπὼν ἕ. Aj. 460. τὸν ναύςαθμον. παμπρέπτοις ἐν ἕ. Ag. 118. τίνας ποθ' ἕ. τάςδ' ἐμοὶ θοάζετε; S. T. 2. v. Θοάζ. περιδρόμῳ κύκλῳ ἕ. E. E. 458. ἕ-αν γ. εἶχε παντὸς εὐαγῆ ςρατῷ. Prs. 464. λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕ. Rh. 8.

Alia s. Adj. ἡγεῖσθε βωμὸς ἁςικοὺς θεῶν ἕ-ας. Ae. S. 504. ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνου. Prm. 201. τῷ τῆς ἀρχῆς θρόνῳ. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕ. 389. δαιμόνων ἕ-α. Her. 261. Πανὸς. B. 950. νεῶν ἕ. Cy. 289. σῆς ἕ. ἐπίσκοποι. S. C. 112. ἕδρας τε κ. κευθμῶνας ἐκδίκῳ χθονὸς λιπαλοθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις ἕξειν. Eu. 796. πατρῴων οἴκων ἕ. I. T. 136. Περγάμων ἕ. Tr. 557. ὁ δ' ἐξ ἕ. πέμπει με. Aj. 781. τίς τόπος, ἢ τίς ἕ. S. Ph. 157. ἤδη γ. ἕ-α Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν. S. fr. LXXXII. 5. πρώτῳ. διά τε τάξεων κ. φυλάκων ἕ-ας. Rh. 698. τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕ-ας. An. 303. ἕ-ας ἀπεςράφη. I. T. 1165. ὄμματος ἕδραν. Rh. 554. νάσῳ οἰκήσας ἕ. Tr. 796. ἐπὶ γῆς ἔχων ἕ. 884. ἐξ ἕ. σοι πλόκαμος ἐξέςηχ' ὅδε. B. 926. ἐξ ἕ. μεθώρμισα sc. τὸν πλόκαμον. 929. εἰς ἕ-αν μ' ἐρείσατε. Her. 603. ὅπῃ θεῶν ἕ. λάβοιμι κ. ξενόςασιν. S. C. 90. ἀςέρων οἰκῶν ἕδρας. Cy. 352. πρὸς ἕ. ςατίζουσι. E. E. 315. ἐκ τῆςδ' ἕ. ἐξελθε. S. C. 36. ὥς' ἀχ ἕδρας γῆς τῆςδ' ἐξέλθοιμι. 45. ὦ γ. ἥδ' ἕ. σμικρῷ λόγῳ. 1163. τήνδ' ὁ προςθακῶν ἕ. 1166. εὖτε νῦν ἕ-ας πρώτων ἐφ' ὑμῶν ἔκαμψ' ἐγώ. 84. τί μ' αὖ — ἐξ ἕ. ἀνίςατε; Aj. 788. τάφῳ εἰς ἕ-ας ςείχω. Hel. 535. μνήματος λιποῦσ' ἕ-αν. 322. τοιάνδε μὴ ὁ κατοικτίρων ἕ. S. T. 13.

p. ἀναβολή, μέλλησις, διατριβή, καιρός, ἀκμή. Πέλοπος ἐπὶ ἕ-αν. Or. 1441. ἔνθα ἐλῴδει διατρίβειν ὁ Π. ὀχ ἕδρας ἀγών. 1292. ὀχ ἕ. ἀκμὴ. Aj. 812. καθέδρας, ἀναπαύσεως καιρός. Idem B. Anecd. II. 356. ὥς' ἔχειν ἕ-αν. S. Tr. 1152. διατριβήν.

Ἕδραῖος, α. βάσιμος, ςερεός. κάθησ' ἕ-α. An. 265. ἰσχυρῶς καθιδρυμένη τοῖς γ. ἀνδριάσι μόλυβδος παραχέεται πρὸς ἀσφάλειαν. ἕ-αν ῥάχιν. Rh. 783.

Ἕδρανον. ἕδρα, ἕδρασμα, κατοίκησις. Οὐράνιον. Tr. 1078. εἰς ἕ. λάϊνα. 539. ἕ. ἐφ' ἁγνῶν. Ae. S. 102. ἑδρασμάτων. τῶν ἀφνεῶν κ. πολυχρύσων. Prs. 4. κατοικήσεων. λείφ' ἕ-α. Ae. S. 854. γῆ ἕ-ων ἔρημος. S. fr. Ll. ὅ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἕ. ἄκοντά τις ἄξει. S. C. 176. σὺ δὲ τῶνδ' ἕ. πάλιν ἔκτοπος — ἔκθορε. 233. ἄνα ἐξ ἕ-ων, Aj. 194.

Ἕδρασμα. ἕδρανον, ἕδρα. E. Bell. XXVII.

Ἑδώλιον. ἕδρασμα, οἴκημα, τῆς οἰκίας ἕδρα. et H. Ἑ-α. τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθίζονται. μεταφορικῶς κ. τὰ τῆς οἰκίας ἕδρια. et S. ὑποςρώματα, σανιδώματα. et Z. Ἑ-α. αἱ καθέδραι· κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ, ἐν οἷς κάθηνται οἱ κωπηλάται. Ἐδωλιάσαι. συγκαθίσαι. transtra, fori. παράγεται — ἀρχαιόπλοια πατρὸς εἰς ἕ. S. E. 1393. ἐδράσματα. Su. πολικῶν ἕ. Spt. 439. καθεδρῶν. οἴγοντι δ' ὅτι νυμφικῶν ἕ-ων ἄκος. Ch. 68. το γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει. τὰ Τροίας εἰςορῶν ἕ. S. Synd. VII.

fori, transtra. ἄκροισιν ναυτικοῖς ἕ. Aj. 1277. ὑποςρώμασι, σανιδώμασι. ἐς δ' ἀδ-α τῆς νηὸς. Cy. 237. καθέζετ' ἐν μέσοις ἕ. Hel. 1587.

Ἔεδνα v. Ἔδνον.

Ἕζειν. ἕζεσθαι, καθέζεσθαι, καθιζάναι, τιθέναι. σὺ γ. νιν εἰς τόδ' εἶσας αὔχημ'. S. C. 713. σαμνολόγημα. B. Anecd. δρυὸς ἀμφὶ κλάδοις ἑζομένα. Ph. 1518. ἕζιν γ. ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ Ζεὺς εἶσατ' ἐκ τῶ χερῶν μιάσματος. I. T. 946. p. τὸν Ἄρειον πάγον καθέζηκε. ἡ δὴ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕ-το μαντεῖον. Eu. 4. ἑ-μεσθ' ἐφέζοιο. S. T. 32. ταπεινοὶ ἕζονθ'. Or. 1412. ἑ-σθα δὴ ἱκέται. Her. 345. ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζονθ'. Hel. 1590. ἕ. ἐπὶ ψήφοισιν. E. E. 1259. Διὸς παρὰ θρόνον ἑζόμεναι. E. Pelei. II. θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον. Aj. 248. ἐν ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρν. φόνῳ. 309. ἐσθῶ. S. C. 195. ἀντὶ τῷ Καθεσθῶ, ἀπὸ τῷ Ἔω. al. ἢ 'σθῶ. γράφεται ἢ ςῶ, ὃ κ. βέλτιον. al. ἢ ςῶ. cf. Variae lectt.

Ἔθειν. τὸ ἐξ ἔθους τι ποιεῖν. v. Εἰωθα, ἐθίζειν. τὄνομα ἀκ εἰωθὸς ὄν. Hec. 358. σύνηθες ὄν.

Ἔθειρα. κόμη τημελημένη. H. θρὶξ, ἢ ἐξ ἔθους τημελημένη. Su. ἢ ἐξ ἔθους κεκοσμημένη. ad Il. T. 382. ψάλλ' ἕ-αν. Prs. 1054. κείραντες. Hel. 1134. ὀρθίους. 638. βακχεύουσα ἕ. βρομίῳ. 1380. ποίαις. Ch. 172.

Ἐθέλειν et θέλ. βούλεσθαι, φιλεῖν, ἐπιθυμεῖν, δύνασθαι, etiam de rebus non animat. cf. ad θέλειν. ut φιλεῖν p. εἰωθέναι qu. cf. ὁ δ' ἑ-ω προλιπεῖν τόδε. S. E. 132. ἤθ-ον δ' ἂν ἐκτὸς ὧν τυχεῖν. Aj. 88. θάνατον, ὅνπερ ἤθ-εν. 968. ὁ — λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθ-ησ' ἐμῶν. 1070. ὡς — ἡ-ησάτην αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ. 1387. ὥσπερ ἠθ-ον τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως. 1391. τόπον ἐσχατιαῖς προςιδεῖν ἐθ-εις. S. Ph. 145. οἷν ἐγὼ ἥκις' ἂν ἠθ-ησ' ὁλωλότοιν κλύειν. 427. ἤθ-ον ἄν σε πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν. 1278. ὡς ἠθ-ησα μηδ' ἂν γνῶναί ποτε. S. T. 1348. τὸ δρᾷν ἀκ ἠθ-ησαν. S. C. 443. τί δ' ἐθ-εις μαθεῖν; 543. ἀκ ἤθ-εις θέλοντι προςθέσθαι χάριν. 767. ἐξέπραξεν οἷον ἤθελεν. 1704. ἐσθέειν ἑ-ω τὸν δέλφακα. S. Hybr. II. ὃς ἠθ-ησε τιμωρεῖν πατρὶ. Or. 922. εἰ βρότειον ἤ-εις σπεῖραι γένος. H. 618. Κύπρις ἤ-λ', ὦςε. 1327. ἀκ ἠ-ησα ζῆν. Al. 288. ἀκ ἂν ἠ-ησεν εἰςελθεῖν δόμους. 566. ἀκ ἠ-σας θανεῖν. 647. ὀδ' ἂν σε Φ. ἤ-ον κατακτανεῖν. An. 688. προςκυνεῖσθαι βαρβάρων ὑπ' ἤ-εις. Tr. 1021. ἔχεις πᾶν ὅσονπερ ἤ-εις. Al. 1135. τῇ 'ρετῇ ἀκ ἤ-εις sc. ἕπεσθαι. Tr. 1009. ἤ-λ' ἐκβαλεῖν νιν ἀπ' ὀρανοῦ. B. 290. τοῖς ἑ-ουσι μαντεύεσθε. I. 99. ποινάς τε τίνειν ἑ-ήσῃ. Prm. 177. ἡ-ησε πυρὶ πρῆσαι κατάκρας. S. A. 201. ἑ-ω τάδε ςέργειν. Ag. 1570. p. ἀγαπᾷν. ὅπῃ μὴ ἑ-οιμι. E. Ep. V. 10. μὴ ἑ-ε λυπεῖν σαυτόν. E. Antiop. XIV. ἀκ ἠ-ετε sc. σωφρονεῖν. B. 1340. ἃ γ' εἰπεῖν ἤ-ον κατ' ὄμμα σόν. E. E. 910. φθονεῖσθαι ἑ-οιμ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς. E. Phoenic. II. ἐπεὶ ὅτ' ἠθ-ησας. S. A. 539. ὀδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθ-ον, παρίεσαν. S. C. 591. εἰ μόνον

φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς ἔ-οι — εἴργειν. Rh. 457. ἔ-λων πόλλ' ἀνερέσθαι. S. T. 1304.

Ἐθελόντης. θέλων, ἑκούσιος, ἑκών. κἀγὼ 'θέλ. τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ. Aj. 24.

Ἔθεν, ὅ. ὡς αὐτοφόνως ὤλετο πρὸς ἔ. δυςμάτορος κότῳ τυχών. Ae. S. 66. vulg. ἔο ἔν.

Ἐθίζειν, v. ἔθειν. ἐξ ἔθους ποιεῖν, διαπράττειν. v. Εἴωθα. τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν. M. 122. πείθεσθαι εἴθισμαι σέθεν. I. A. 726. ἔθη ἐκ ἐθισθέντες καλά. E. Autol. III. 8. ἐκ ἐθισθεὶς ταῦτα. E. Beller. XVII. 9. ἄνδρ' εἰθισμένον. E. Antiop. VII.

Ἔθνος. φῦλον, πλῆθος, ἀγέλη. Σύρων ἔ. S. Tympan. II. πανδάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη. Or. 974. πόλεις κ. ἔ. E. Epist. IV. 31. τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔ. ἕπεται. Prs. 56. ἔ-η θηρίων ἀγρίων. S. A. 345. p. φῦλα ὀρνίθων. Χαροπῶν τ' ἔ-η θηρῶν. S. Ph. 1147.

Ἔθος. Νόμος τὸ γεγραμμένον διάταγμα· ἔθος δὲ, τὸ μὴ γεγραμμένον. ad H. 90. Ἀπέδειξεν ἔ. τὸ πρόσθε τοκήων. Ag. 734. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔ. S. Ph. 894.

Εἰ μετὰ ὁριςικῆ κ. εὐκτικῆ ἀεὶ — ὁ μετὰ ὑποτακτικῆ δὲ, πλὴν ἐπὶ τῶν Αὐθυποτάκτων, οἷον, εἰ λάβωμαι, εἰ τράπωμαι. Thom. M. cf. Herm. ad Viger. et Reis. Αἰ. γέγονε δὲ ἐκ τῆ Εἰ, σημαίνοντος τὸ Εἴθε, τῆ ε τραπέντος εἰς α· ὡς τὸ Εἴ μοι γένοιτο φθ. ad Hec. 836. Eust. ad Il. p. 261, 36.

c. Indic. si, cum. εἰ τἠμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. Aj. 597. εἰ δοκῶ δυςφορεῖν ἄγαν. S. E. 255. εἰ τὰ μὲν φθίνει. Aj. 405. κεἰ μὴ φρένες γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς. 448. κεἰ τανῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ. 565. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γε. S. E. 944. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ'. 1044. εἰ σωφρονήσεις, δράσεις τάδε. 465. εἰ ὁ μὲν θανὼν γᾶ τε κ. ἠδὲν ὧν κείσεται τάλας. 245. εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις. Aj. 130. εἴ τιν' Ἐνυάλιος μορφὰν ἔχων — ἐτίσατο λωβὰν. 179. εἰ φρονῶσ' ἐτύγχανες. S. E. 529. εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω. 547. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. 1416. εἴ τῳ πρόσκειμαι χρησῷ. 240. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν. S. A. 467. εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν. 469. εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485. εἴ τι καίριον λέγει. 724. εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται. S. E. 470. εἴ τοι νομίζεις. S. T. 551. εἴ πῃ κατ' οἶκόν μοι Κλ. S. E. 1473. εἰ δ' ἔν. S. A. 722. verecundiae causa. εἰ δέ τις ἀνόητος εὑρεθῇ. Sch. et Br. εἰ δ', ὦ γ. ἔςαι. I. 444. εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς. S. E. 550. εἴ ποτε — ἠνύσας' ἔκτοπίαν φλόγα πήματος. S. T. 164. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδ'. 125. κεἰ μὴ δοκῶ σοι. S. E. 617. εἰ μὴ 'κύρσν ἐγὼ φυλάσσων. 1331. εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει. Aj. 1318. εἰ μή τι καιρὸ τυγχάνω. S. E. 31. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν. 473. εἰ μὴ τόδε φάσμα εὖ κατασχήσει. 502. εἰ καὶ μὴ βλέπεις. S. T. 302. εἴ τις ἄλλη δυςτυχεςάτη γυνὴ. An. 6. vulgo ὅ τις. ὡς ὀδεμία ἄ. δυςυχής. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε κ. μονοςιβῆ. Ch. 764. Num.

In votis et orat. obliqua c. Optat. et Conjunct. εἰ γὰρ εἶχον est, Utinam haberem. εἰ γ. ἔχοιμι, Utinam habeam. Sic εἰ γ. φανείης. Al. 91. Αι, εἰ γ. κατέσχον. Or. 1580. εἰ γ. τόδ' ἦν. 1614. εἰ ποτανοὶ γενοίμεσθα Λίβυες οἰωνοὶ. Hel. 1480. εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ πάθος. Aj. 313. εἰ δέ τις θεῶν βλάπτοι, φύγοι γ' ἄν. 456. εἰ θάνοι. 1345. τερπνὸν εἴ τί πῃ πάθοι. 521. εἰ ζῶντ' ἔκπνοον εἰςιδεῖν θέλοι ποτὲ. 756. εἰ βαίη 921. ἀσπίδ' εἰ λάβοις. 1123. εἰ πύθοιτό τις. 1160. εἰ δέ τις ςρατῆ βιᾷ σ' ἀποσπάσειε τῆδε τῆ νεκρῆ κακὸς κακῶς, ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς. 1177. εἰ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν λόγων ἔργων τε. S. T. 863. εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι. S. C. 352. εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς. Ae. S. 85. v. interprett. εἰ γ. θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Spt. 388. εἰ τὸ πᾶν μάθοις. S. Tr. 1134. εἰ τις ἔμπέσοι. S. Ph. 699. εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῆςδε χρῆσθαι. S. E. 370. εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο. 1316. εἰ γ. ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη. S. T. 80. εἰ δ' ἔν τι κάκτρέποιτο τῆ πρόσθεν λόγῳ. 851. εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι. Hec. 836. εἰ φωνὴν λάβοι. S. E. 548.

Formulae. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'. Ag. 1047. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'. 1395. Plura v. in Εἶναι, ἔςιν ἵνα, ὅ et in Ὅπῃ.

εἰ c. ἄν. εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν. Ag. 930. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι ςρατός. 352. εἴ τι γ. ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον. An. 771.

c. Conjunct. τέλει γ. εἴ τι νὺξ ἀφῇ. S. T. 198. p. ἐάν. εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν. 874. κεἴ τις ἢ σοφὸς. S. A. 710. vulg. κἤν.

Εἰ post verba φόβος, φοβεῖσθαι. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω. M. 184. Vereor, ut persuadeam. φόβος, εἴ μοι ζῶσιν. Her. 791. φόβῳ μὲν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται. An. 61.

Εἶα. cf. Εἶεν in Εἶναι. Partic. exhortandi. Κατὰ τὴν τέχνην τῆ Γεωργίᾳ προπερισπᾶται τὸ ῥηθὲν Εἶα, εἰπόντος, ὅτι τε παρακελευσματικὸν ἐπίῤῥημά ἐςι, κ. ὅτι ὡς δέω, ῥέα, κ. πλεονασμῷ τῆ ῥεῖα, ἕως ἕω, τὸ ἐκπέμπω, ἔα, κ. πλεονασμῷ εἶα. φέρει δὲ κ. χρῆσιν τῆς λέξεως κειμένην, φησὶ, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Συλεῖ, ταύτην· Εἶα δὴ φίλον ξύλον. Eust. Il. Α. p. 107, 28. εἶα δὴ φίλοι λογῖται. Ag. 1650. et 1651. heus! Or. 1060. Hel. 1429. Ph. 970. 990. 1702. M. 401. 820. 1242. I. A. 111. 435. I. T. 1423. Tr. 880. H. f. 622. 704. 833. Εἶεν solemnis exclamatio, ubi, missis iis, quae jam dicta sunt, ad alia se convertit oratio. H. 297. Missa haec faciamus. Exempla congessit Censor edit. Monk. Or. 762. Ph. 1615. Al. 311. I. A. 1172. I. T. 453. Tr. 938. et alia.

Εἰάζων. εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδ. Χρυσίππῳ. H.

Εἴβεσθαι. i. q. λείβεσθαι. φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη. S. A. 527.

Εἰδοθέα. Εἴ-αν, τὴν Κάδμου ἀδελφὴν, ἧς κ. αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανιςαῖς, ἥτις ἐξ ἐπιβολῆς τυφλώσασα τὸς τῆς Κλεοπάτρας παῖδας, ἐν τάφῳ καθεῖρξεν κ. τ. λ. S. ad S. E. 977. Εἰδοθέα (sic) κύριον (i. e. Nom. pr.) Z. et Εἴ-α παρὰ τὸ εἶδός ἐςιν. E. M. 295. 49. et Κερδῶ, ἡ ἀλώπηξ. ὡς παρὰ τὸ, Εἰδοθέα Εἰδῶ, ὅτω κ. παρὰ τὸ Κερδαλέα, ἡ ἀπατητικὴ γίνεται Κερδὼ ὑποκοριςικῶς. 505. 37. et in Τιτῶ, ὅτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γ. τὸ Τιτὰν τιτᾶνος γίνεται Τιτανὶς κ. ἐκεῖθεν ὑποκοριςικὸν Τιτῶ, ὡς Ὑψιπύλη, Ὑψώ. Εἰδοθέα, Εἰδώ. et in Δηώ. τινὲς δέ φασιν, ὡς λέγει, ὅτι ὑποκοριςικόν ἐςιν ἀπὸ τῆ Δημήτηρ Δηώ, ἀγνοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριςικῶν, τὰ γ. τοιαῦτα ὑποκοριςικὰ θέλει φυ-

λάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτυπῶν. οἷον Ὑψιπύλη, Ὑψώ. Εἰδοθέα, Εἰδώ. 264. 6. Hinc plures errores in E. G. corrigendi p. 316. 30. Κερδώ. ἡ ἀλώπηξ, ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ, ὡς εἰδῶ κ. ὑψῶ ἀντὶ τῆ Εἰδοθεὴ κ. ὑψιπυλή (sic) et ὡς παρὰ τὸ εἰδῶ κ. ὑψῶ ὅτω κ. παρὰ τὸ Κέρδος Κερδὼ, ἡ κερδαλέα κ. πανοῦργος.

Εἶδον, ἰδεῖν, εἰδέναι. ὁρᾷν, γιγνώσκειν, μαθεῖν. — Εἴδεσθαι, ἐοικέναι, φαίνεσθαι. ἴσμεν, ἀντὶ τῆ ἴδειμεν κ. ἴστε ἀντὶ τῆ ἴδειτε. Σοφ. Κόλχοις. Ἡμεῖς μὲν ἐκ ἄρ' ἴστε τὸν Προμηθέα. E. M. cf. infra ἴδειν. et ἴδη. ἐκ τῆ ἴδειν οἱ Ἴωνες ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ ἴδεα· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἴδεε, εἶτα οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ε εἰς η συναιρέσιν· οἷον ἴδη ἐγὼ ἀντὶ τῆ ἠπιστάμην· καὶ τὰ δύο εε εἰς η. οἷον ἴδη ἐκεῖνος, ἀντὶ τῆ ἐγίνωσκε. et H. ἴδεα. ἴδειν· ἴδημεν, ἴδειμεν. ἴδεισθα ἀνόσιον γήμας γάμον. E. E. 926. E. M. p. 438, 53.

εἶδον. τὰ χρήματα περνάντα σ' εἶ. Cy. 270. ἀλημονεστάτην σε εἶ. Her. 571. ἤδη γ. εἶ. πολλάκις κ. τὴς σοφὴς λόγῳ μάτην θνήσκοντας. S. E. 62. τάλαιν' ὡς εἶ. 902. πῶς δ' ἐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἔ γ' εἶ. ἐμφανῶς; 923. ἤδη ποτ εἶ. ἀνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν. Aj. 1142. πῶς γ. κάτοιδ', ὃν γ' εἶ. ἐδεπώποτε; S. Ph. 250. ἄσμενοί μ' ὡς εἶ. ἐκ πολλῆ σάλε εὔδοντ'. 271. ἐκ εἶ. αὐτόν. 445. ἔτ' εἶ. ὅστις ἦν ὁ δρῶν. S. A. 289. p. ὁ δράσας. ἔσω γ. εἶ. ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτήν. 491. εἶ. σφατὸν σείχοντα παρ' ἀλίαν ἄκραν. S. Poim. III, 3. εἶ. ἄνδρα γενναίε πατρὸς. E. E. 369. εἶ. βαλιὰν ἔλαφον. Hec. 90. ἐπώποτ' ἄλλην εἶ. ἐσίαν. Or. 359. εἶ. ἄσεως ἀγυιὰς τεύχεσιν πεφραγμένας. 759. εἶ. ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον. B. 1093. ἐ πώποτ' εἶ. προσφερεσέραν δέμας. Hel. 566. τοῖσδε εἶ. ὄμμασιν κατασφαγέντα. Tr. 482. εἶ. τολμήματα. E. S. 844. οἷον εἶ. ἄλγος δόμων. H. 845. οἷον εἶ. μέλος. 879. κἀκεῖνα εἶ. δορὶ πεσόντα. Tr. 479. τίν' εἶ. ὄψιν; Hel. 71. εἶ. ὄμμα νιν ταυρωμένην. M. 91. ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶ. τέκνων. 1043.

εἶδες. εἶ. ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ — ἀποφθίσειν; Aj. 1026. τότ' εἶ. ὅτε. S. E. 1264. ἐς ὄδασι εἶ. ἐκπέπνευκότας. Ph. 1157. δεινὰς ἂν εἶ. πυρδίχας φορουμένας βέλεμνα παιδὸς. An. 1136. ἐμπύρων εἶ. φλόγα; E. S. 155. τὸ κειμένως νεκρὸς ἂν εἶ. Hel. 1622. εἶ. ἂν πλεῦρ' — ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω. B. 739. ἔργοις ἂν εἶ. τὰς κακὰς διεξιὼν. H. 1024. εἶ. τὸ τόλμημα; Ph. 1670. θέλειον ἡμαρ εἶ. Hec. 56. εἶ. σὺ τὴν δύσηνον; Hel. 116. ἆρ' εἶ. τοιόνδε πάθος; E. Epigr. I.

εἶδε et εἶδεν. τὰς ἐμὸς εἶδε πατὴρ θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν. S. E. 205. καί μ' — ἐκ ἔτ' εἶ. 778. ἄφ' ὃ — κράτη σέ τ' εἶ. ἔχοντα. S. T. 759. τίς ὧδε τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶ.; S. Tr. 140. εἶ. μ' ἐν πολλῷ σρατῷ δακρυρροοῦντα. 795. ἐπεὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶ. κοῖλα δέμνια σορνύντα. 901. ἵν' — δισσοῖσι Φινείδαις εἶ. ἀρατὸν ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ. S. A. 973. δισσὸς εἶ. τις νεανίας. I. T. 264. εἴ με πᾶσ' εἶ. πόλις. H. f. 595. εἶ. Περγάμων ὄλεθρον. Tr. 851. θανοῦσαν εἶ. κ. βλέπουσαν. I. A. 1612. ὃς — ὧν εἶ. πλὴν ἕν, ὀδὲν εἰχ' εἰδὼς φράσαι. S. T. 119.

εἴδομεν. ἀσέρ' Ἀθήνας εἶ. ἰέμενον. H. 1124. τὸν Ἱππόλυτον. ἱερὸν εἶ. κῦμ' ἀρανῷ σηρίζον. 1206. ὡς εἶ. δίπαλτα ξίφη. I. T. 323. τοὺς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶ. μέγιστα κακῶν. S. E. 762. εἶ. ἃ σροεῖς. 853. εἰδεσ' ὃς ἐχρήζετε. 1235. ὥσπερ εἰδέτε. S. Tr. 692. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα. Ae.

ἴδοιμι. ὅπως ἴ. ἄθαπτον. S. Ph. 351. μητέρος μήτ' ἴ. μνῆμ'. Or. 796. σρατιὰν ὡς κ. ἴ. ἄν. I. A. 171. ἴ. δ' αὐτῶν ἔκγονα. E. Aeol. XX. ἴ. ὑμᾶς ἥβης τέλος μολόντας. M. 920. εἴ ποτ' αὐτὸν ἴ. σωθέντ'. S. Tr. 611. ἴ. νιν. Aj. 384. εἴ δ' ἴ. ὀλωλότας. S. Ph. 1043. πρὶν ἴ. ὀρθὸν ἔπος. S. T. 505. μὴ ἴ. ταύτην ἡμέραν. 831.

ἴδοις. τὰς πλείονας ἀτωμένους ἴ. ἂν ἤ. S. A. 314. ἐ γ. ἴ. ἂν ἡδέως. B. 813. ἂν ἀθρῶν βροτὸν, ὄψις ἂν. S. C. 252. ὡς νιν ὀφθαλμοῖς ἴ. κρατοῦντα. Her. 883. ἐξ ἀρισερᾶς τάχ' ἂν ἴ. ποτὸν κρηναῖον. S. Ph. 21. τοιοῦσ' ἴ. ἄν. Aj. L. IV. τὰ τέρποντα δ' ἐκ ἂν ἴ. ποτὲ. S. C. 1218. τοιαῦτ' ἂν ἴ. σκηνῆς ἔνδον χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ. Aj. 218.

ἴδοι. πολλὰ γ. ὥς' — τις κύματ' — βάντ' ἐπιόντα τ' ἴ. S. Tr. 115. πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴ.; 835. εἰ γ. τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν. Cy. 436. εὐ τάν δόμοις ἔχοντ' ἴ. Hec. 1292.

ἴδω. ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακῆντ' ἴ. τοῖσιν πατρῴοις. S. E. 267. ὅταν ἴ. τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν. 271. ὡς ἴ. τὸ πᾶν κακόν. Aj. 1003. ὡς ἴ. τὸ πᾶν, ἐ χάριν. S. C. 889. ὀδ' ἔχω ὅπᾳ, πρὸς πότερον ἴ. S. A. 1343. ὡς ἴ. νεκρὸν πίπτοντα. H. f. 731. ἐρημίαν ἴ. μελάθρων. E. S. 1095. πρὶν ἂν σέ γε σέφανον ἴ. λαβόντα. Cy. 556. ὅταν κεκαυμένον ἴ. νιν. 457. ὡς ἴ. διπλῆν κακόν. M. 1315. πρὶν ἂν ἴ. τὸν Ἑλένας φόνον. Or. 1357. B. 1242. ὡς ἴ. πικρὰν θέαν γυναικὸς. H. 825. 809. πῆ θυγατρὸς ἴ. πόσιν; Or. 470.

ἴδῃς. ὅπως ἴ. εἴτ' ἔνδον, εὖτ' ἐκ ἔνδον. Aj. 6. πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴ. An. 101. ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴ. I. A. 1430. ὅταν σώφρονας Βάκχας ἴ. B. 938. πατρῴαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα ἴ. Aj. 847. πρὶν τελευτήσαντ' ἴ. S. Teteus. X.

ἴδῃ. μή τίς σ' ἴ. σείχουσαν ἐπτοημένην. I. A. 1029. ὡς ἴ. με τὴν εὐδαίμονα. B. 1257. ὅταν τἄμ' ἀθυμήσαντ' ἴ. Or. 296. ἀλλ' ὀδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴ. πέλας. Aj. 83. ἐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε. 422. ἴ. σκιᾶς εἴδωλον. S. Tyro. XV, 6.

ἰδεῖν. οἷς ἔασιν ἐκ ἔνες' ἰδ. S. E. 876. ἢ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν σέγην ἰδ. τά τ' ὄντα κ. μέλλοντα Π. καὶ; 1497. καὶ τόδ' ἐδ' ἂν εἰς ποτε τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδ. δεδραπότα. S. Tr. 1073. μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδ.; Aj. 81. δός μοι προσειπεῖν αὐτόν, ἐμφανῆ τ' ἰδ. 538. σπεῦσον κάπετόν τιν' ἰδ. τῶδε 1166. πρὶν ἰδ. δ'. 1419. χθόν' Ὀτ. ἰδ. S. Ph. 664. ὀδάποδ' ἑκόντα γ' ὥσε τὴν Τροίαν ἰδ. 1392. τὰς ἐμὰς ἰδ. S. T. 824. ἢ τοιάνδ' ἰδ. κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην. 832. ὥς' ἰδ. ἐμὲ. 1045. τέρπον δ' ἐγὼ σπέρμ' ἰδ. θελήσομαι. 1077. ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδ. ἡμέραν ἐπισκοπῶντα. 1528. τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδ. δοίη; S. C. 1100. τὰν χθονίαν ἑσίαν ἰδ. 1727. ἐᾷν δ' ἄθαπτον κ. πρὸς οἰωνῶν δέμας κ. πρὸς κυνῶν ἴδεσον αἰκισθέντ' ἰδ. S. A. 206. ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδ. 1270. ταῦτ' ἰδ. σαφῶς θέλω. S. Epig. πρὶν

κακῶν βάθος ἰδ. Prs. 709. τὰ ὑπὸ γῆς ἰδ. I. A. 1219. τὴν ἐπιςείχουσαν ἡμέραν ἰδ. ποθεῖτ'. E. fr. LXXXI, 7. οὐδ' οἷόν τ' ἰδ. B. 1242. τοσούτους ἐςὶ τρόπους ἰδ. E. fr. B. 14. ὡς μή ποτ' ὤφελόν σφ' ἰδ. I. 286. βέλει σφ' ἐν δρεσι — ἰδ.; B. 809. μή μ' ἰδ. θανόνθ' ὑπ' ἀςῶν. Or. 744. παίδων νεογνῶν ἰδ. φάος. Dan. X, 7. lumen. ἐπ' ἀκμῆς εἰμὶ κατθανόντ' ἰδ. Hel. 903. ὥςε μὴ λέγειν ἐν' ἄνδρ' ἰδ. ἄριςον Ἀργ. Aj. 1340. ἰδοὺ ἰδ. τρεῖς κόρας. Or. 408. Eumenides. ςρατεῦμ' ἰδ. Ἀργεῖον. Ph. 91.

ἰδών. ἰ. νεοσσοὺς τοὺς δ' ἐφημένους τάφῳ. Ch. 497. ἄθροισμ' ἰ. Or. 872. ἰ. μέλαθρα κ. βωμοὺς θεῶν. Ph. 370. τοῦτ' ἰ. ὄναρ. Cy. 8. μηδ' ἰ. ὄναρ. I. T. 518. σημεῖ' ἰ. Ph. 144. ὁρνιν ἰ. τιν' ἐκ ἐν αἰσίοις ἕδραις. H. f. 596. τὰ μυςῶν ὄργι' ἰ. 613. κέρδος ἰ. Eu. 533. p. προςβλέπων. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰ. γάμων. M. 1388. εἰ γ. τοῦτο κατθάνοιμ' ἰ. Or. 1100. ὥςτε τερφθείης ἰ. I. A. 418. ἄσμενός μ' ἰδ. 644. ἰ. ἁρμάτων ὄχον. E. S. 681. ἅρμ' ἰ. Her. 850. ἰ. δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς. Hel. 437. Ὕλλον ἐξορμώμενον. Her. 844. τῇ δ' ἰ. (δῶμα) καταςένω. Or. 357. τὸ σχῆμ' ἰ. I. 240. πρὸς κασιγνήτην ἰ. Ph. 1451. ἰ. νιν παρόντας. Hel. 1541. Ἑλένης πτῶμ' ἰ. ἐν αἵματι. Or. 1196. ὄμμ' ἰ. δακρυδροῦν. Al. 829. ὦ κακὰ παθὼν ἰ. τε. Ap. 1215. ἐκ ἰ. τἀκεῖ κακά. Or. 527. σ' ἀπ' ὄσσων ἐκβαλόντ' ἰ. δάκρυ. I. A. 477. πικρὰν βάκχευσιν ἰ. B. 357. δεινὰ ἰ. Cy. 379. ἰ. ἐν ὄμμασι. H. 1265. πολύςονον ὦδ' ἰ. S. E. 1275. η κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰ. 1278. ἰ. δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν. S. Tr. 932. ἰ. ἔσπευσα τὸν ςρατηλάτην — ὁρμώμενον. Aj. 1223. ἐκ ἄχθομαί σ' ἰ. τε καὶ λαβὼν φίλον. S. Ph. 671. δειλίαν ἢ μωρίαν ἰ. τιν' ἐν ἐμοὶ. S. T. 537. τάχ' ἄν πε τὸν βοτῆρ' ἰ. πάρος. 1116. μηδ' ἄλαςον ἄνδρ' ἰ. S. C. 1483. ταύτην γ' ἰ. θάπτουσαν. S. A. 404. πέμφυγα χρυσέαν ἰ. S. Colch. V, 4. πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς. B. 634. ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰ. S. C. 76. ὥςε μηδένα γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας. S. E. 756. τὸν δ' ἰδ. οὐδεὶς ὁρᾷ. S. T. 293. ἀλόγιςα παροίσομεν ἰ – τε κ. παθοῦσαι. S. C. 1676. ὠτὰ πάντ' ἰ – τες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι ταῦτα. S. Ph. 1354. χἠμεῖς ἰ. ἐλέμεσθα. S. A. 432. πρὸς τὰς διαίτας — ἰ – τας. E. fr. LXI. ἢ πολλὰ βροτοῖς ἐςὶν ἰδοῦσιν γνῶναι. Aj. 1419.

ἰδοῦσα. σ' ἰδ. ἐν ὄμμασι. Or. 1020. τετρωμένους ἰ. Ph. 1440. ἐλθόντα νιν ἰ. H. 27. τηνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰ. ἐγώ. E. S. 731. γραφῇ ἰ. Tr. 682. ἐκ ἰ. φῶς. 636. τοὺς θυλάκους ἰ. Cy. 182. ἰ. πάντων μέγιςον ἄλγος. E. S. 785. πικρὰν δυςελέναν. I. A. 1316. σαφῆ σημεῖ' ἰ. S. E. 886. τίν' ἰ. πίςιν; 887. ἰ. δ' ἔσχον θαῦμα. 897. μεγάλους ἰ. νέους θανάτους. S. Tr. 1276. ἐέραχ' ἰ – σαι. Ap. 1142. ἰ. τοὺς δ' ἠλλοιωμένους. E. S. 944.

ἴδε et ἰδὲ, ἴδετε. ἰ. μόλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος ὅδε Διόβολος. S. C. 1462. ἴδε, ἴδ', ὦ φίλα γύναι. S. Tr. 222. ἴδ' οἷον προςέμιξεν τοῦπος τὸ θεόπροπον ἡμῖν. 821. ἴδετε τὴν ὀμευνέτιν Ἄτ. Aj. 501. ἰδεδ' ὅπη προνέμεται τὸ δυςέριςον αἷμα φυσῶν Ἄρης. S. E. 1384. ἰδὲ, μάλ' αὖ θροεῖ τις. 1410. ἰ. μ', ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κίσσος. S. Tr. 218. ἰ. θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας. 1079. ἰ. προτείνω. 1184. ἰ. διοίγω. Aj. 346. ἰ. δεῖπνον αὖ κλύω τινὰ. 870. ἰ. δέχου. S. Ph. 776. ἰ. μάλ' αὖθις ἀμφίςαται διαπρύσιος ὄτοβος. S. C. 1478. ἰ. φοίνιον μάσθηπα δίγονον. S. Andromed. VII, 4. ἰ. τὸν αἰσχρῶς ζῶντα. Aj. 958. ἰ. δ' ὕφασμα τοῦτο. Ch. 228. ἰ. γένναν εὖ νιν ἀλετοῦ πατρὸς. 244. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. Eu. 137.

ἰδεῖν et εἰδέναι potestate Supini. δυςμαθὴς ἰ. M. 1196. ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰ. γλυκὺ. S. T. 1335. γοργὸς ὁπλίτης ἰ. An. 1124. ἔλαφος ἰ. μεγίςη. I. A. 1588. πλῆθος, ὡς ἄπλαςον ἰ. Rh. 310. σκύμνον πολίαρχον ἰ. 381. καλὸν πόντου χεῦμ' ἰ. εὐήνεμον. E. Dan. X. θαῦμ' ἰ. εὐκοσμίας. B. 692. τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰ. 759. M. 1167. ὦ δεινὸν ἰ. πάθος. S. T. 1297. πολύκρανος ἰ. δράκων. B. 1015. θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰ. Prs. 396. ὄμμα — τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰ. S. Aload. XI, 10. δὸς πατρῴοις δώμασιν σὸν ὄμμ' ἰ. H. f. 600. (βόςρυχος) αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προςφερὴς ἰ. Ch. 172. οἱ. δυςτόπαςος εἰδέναι Ζεὺς. Tr. 885. ἔςι δ' ἄξι' εἰδ. B. 474.

ἰδέσθαι. Medium. αἰθέρ' ἰ. σπεύδω. E. Beller. I, θέλω δ' ἵππων ὄχλον ἰ. I. A. 191. φίλων εὐτυχίαν ἰ. Her. 896. ἴδεσθε τὰν Ἰλίου ἐλέπτολιν. I. A. 1510. ἰ. μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης — κυκλεῖται. Aj. 351. ἰ. τὴν πανοῦργον. I. 1279. ἰ. τῷδε τῷ κασιγνήτῳ. S. E. 977. ἰ. τάδε τέκνα. H. f. 1029. εἰδέτωσαν ἡμᾶς χαίροντας. E. Ep. II. θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην. S. Tr. 1004. ὅσσοις εἰδόμην. Hel. 121. ἐ γ. εἰδ. S. Ph. 351. νῆας εἰδόμαν. I. A. 254. εἴθε μήποτ' εἰδ. S. T. 1217. ᾧ καλλίςως εἰδ. πόλεως. I. A. 218. ναυβάταν εἰδ. λεών. 295. νάϊον πόρευμα εἰδ. 299. οἷαν ἰδόμαν ὄψιν (ὀνείρων). I. T. 151. ἰδοίμαν δέ νιν. S. Ph. 1113.

οἶδα. ἐκ οἶ. Hec. 999. ἃς ἔλεξας. Or. 409. τὸ συνετόν γ' οἶ. σῇ ψυχῇ παρὸν. 1180. ἦν ἔθρεψεν Ἔρ. 1184. ἐδέν οἶ. μᾶλλον. 1333. τὰς μὲν οἶ. συμφορὰς. 1360. τὰ ὕςερ' ἐκεῖ οἶ. 1498. τοὺς ὠπλισμένους. Ph. 146. ἐδὲν οἶ. ἐθέλω κακὸν. I. T. 477. πολλοὺς βροτῶν. M. 215. ἐκ οἶ. ἂν, εἰ πείσαιμι. 941. ἐκ οἶ. πρᾶξιν τήνδε. H. 1004. ὡς οἶ. μὲν ταῦτ', οἶ. δ' ἐχ, ὅπως φράσω. 1091. ἐκ οἶ. ὅπως φῶ τοῦτο. I. A. 643. ἐκ οἶ. ὃ φῆς. 652. ἐκ οἶ. πῶ, τί φησι. S. Ph. 580. πάντ'. I. A. 1141. ἓν τοῦτ' οἶ. I. T. 247. ἐκ οἶ. τοὺς σοὺς Ὀδυσσέας. Rh. 866. ἐκ οἶ. τοῦπος τοῦτο. B. 1268. ἐκ οἶ. ὅπως ὑμῖν ἀπιςῆσαί με χρὴ. Prm. 640. ἀπιθῆσαι πρέπει. ἐδέν τι μᾶλλον οἶ. H. 344. ἐκ οἶ. ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ. E. S. 518. ἄνδρα κρόταλον. Cy. 104. νῦν οἶ. ἄμεινον. 646. οἶ. δ' ἐ λόγῳ μαθὼν. Her. 5. ἐκ οἶ. Ἀθήνας τάδ' ἐλευθέρας ἔτι. 199. οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα κ. φύσιν. 200. συςενάζειν γ. οἶ. γενναίως φίλοις. I. 935. σαφῶς ἐδὲν οἶ. τῶν εἰωθότων. H. f. 1108. σάφ' οἶ. M. 94. τὰ 'ν πόλει κακὰ ἐκ οἶ. E. E. 299. τοιάδ' οἶ. φάρμακα. M. 718. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶ. τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας. S. A. 477. οἶ. κ. ξυνίημι τάδε. S. E. 131. χὤπως ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω ἐκ οἶ. τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα κ. κράτη. 689. ἐκ οἶ. τὴν σὴν κληδόνα. 1110. τὸν βαλόντ' ἄτρακτον οἶ. S. Tr. 714. ὅσ' οἶ. ἐγὼ. 1150. S. C. 53. ὡς εἰδ' ἀληθεῖς, οἶ. S. Ph. 320. ἐκ οἶ. ἐγὼ ταῦτα. 626. ὅθ' ἥνεχ' ἵζεται. 634. ἐκ οἶ. ὅπου

χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος. 897. ὁ γ. ἄλλον οἶ. ὅτῳ λέγω. 938. ὡς οἶ. ταῦτα τῇδ' ἔχοντα. 1336. ἐκβαλόντας οἶ. με. 1390. εὖ γ. οἶ. ὅτι νοσεῖτε πάντες. S. T. 59. ὁ γνώμῃ τίνι. 527. εἰ γ. οἶδά γ', ἐκ ἀρνήσομαι. 571. εὖ γ. οἶ. ὅτι κάτοιδεν. 1133. χὤπως ἐκ τῶνδ' ἐκ ἔτ' οἶ. ἀπόλλυται. 1251. ἐκ οἶ. ὅπως σε φῶ βεβιαῖσθαι καλῶς. 1367. τοσοῦτόν γ' οἶ. 1455. ἐγὼ γ. ἐκ οἶ. ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προςεῖδον. 1371. τὰς Ἀθήνας. S. C. 24. ἄνδρα δ' ἐδέν' οἶ. ἐγὼ δίκαιον, ὅςις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει. 806. ἐκ οἶ. πλὴν ἓν. 1161. εὖ γ. οἶ. ὅτι θεὸς μαίνειν ἔ τις ἀνθρώπων σθένει. S. A. 1043. 1048. κἀκ οἶ. ὅ τι χρὴ πρὸς ταῦτα λέγειν. S. Aload. VII. ἐκ οἶ. τὴν σὴν πεῖραν. S. Dan. I. λόγῳ ἐδὲν ἕλκος οἶ. πω χανόν. S. Poimen. VI, 6.

Οἶδα inseritur, ut ἴσθι. κακῶς μέν, οἶ. S. E. 354. Aj. 560. 938. σκληρὰν μέν, οἶ., παῖδες. S. C. 1615.

in respondendo. οἶδα S. Tr. 1192. S. T. 655. S. A. 1058. οἶδ', οἶδα. S. E. 846. ἐκ οἶδα. S. Tr. 317. 666. S. Ph. 564. 754. S. T. 530. 569. 1038. S. A. 249. 1251. S. C. 656.

ἐγῷδα. S. C. 452. ἐγ. κείνης τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς. Ph. 723. ὃν γ' ἐγ. I. T. 544. ἐγ. τήνδε. M. 39. S. Achae. VII. 3.

οἶςθε ἐπὶ δευτέρῳ προςώπῳ γράφει ὁ Σοφοκλῆς, καὶ Πέποσθε παρ' Ὁμήρῳ ἀπὸ τοῦ Πεπόνθατε. ὅτως τὸ Οἶσθε ἀπὸ Οἴδατε κατὰ συγκοπὴν κ. τὰ δύο. B. Anecd. II. 358. ex margine.

οἶσθα. οἶσθ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Rh. 689. ἐκ οἶ. ὅποι γῆς ἐδ' ὅποι γνώμης φέρει. S. E. 922. παρῃσίαν μὲν οἶ. φίλων, ὡς ἔ τις ἡμίν ἐςιν. 948. οἶ. μὲν τἀνθένδε. 1307. τὸ σὸν οἶ. Tr. 292. ἐκ οἶ. ὅτῳ μ' ἔδωκας ἐς χεῖράς ποτε; S. E. 1348. ἆρ' οἶ. ὡς ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιςὰ τῆςδε τῆς χώρας πέρι; S. Tr. 76. οἶ. ἐν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιςον πάγον; 1191. τὴν Εὐρ. παρθένον. 1219. τὸ πᾶν. S. Ph. 241. τᾶιτον οἶ. εἰ ζῶν κυρεῖ. 444. πῶς ἐκ οἶ.; 754. ὃν αὐδῶμαι. 852. εἴτε τῳ θεῶν φήμην ἀκήσας — οἶ. S. T. 43. ἆρ' οἶ. ἀφ' ὧν εἶ; 415. τόσον δέ γ' οἶ. 570. αὐτὸς. 574. ἃ χρῄζεις. 655. ἐφ' οἷς ἐν εἰμι; 1517. ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; S. C. 75. ἐκ οἶ. ἀπειλὰς; 656. πῶς; 1474. ἆρ' οἶ. ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπῳ κακῶν ὁποῖον ἐχὶ — τελεῖ; S. A. 2. ἐκ οἶ. καὶ νῦν, ὡς ἀνιαρῶς λέγεις; 356. ἆρ' οἶ. ταγὲς ὄντας — λέγων; 1057. πάντ' οἶ. S. Odyss. I. οἶ. ἔν, Ἀθάνας Ἤ. ἵνα ςέγω; Hec. 1008. οἶ. Κεκροπίας πέτρας ἄντρον; I. 936.

οἶδας, quod legitur Al. 783. τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας, damnat Reis. quippe parum Atticum. οἶσθα σημῆναι τορῶς. Prs. 477. ἐκ οἶ. ἀκριβῶς; Prm. 328. γινώσκεις. οἶ. ἐν ἃ λέξαι θέλω. Hec. 998. πῶς οἶ. μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάςασιν; 1266. ὥσπερ οἶ. σύ. Ph. 866. εὕρημα ἐκ οἶ. M. 716. ἢ γ. οἶ. ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι; I. A. 325. οἶ. ἐν ὃ δράσον. 725. et Hel. 322. 1249. ὃ δράσω. I. T. 759. νῦν, ἃ μοι γενέσθω. 1203. οἶ. ὡς ποίησον. S. T. 543. ὅπως μέλλεις ποιήσειν, legit enim ποιήσων. οἶ. ὅ μοι σύμπραξον; Her. 452. οἶ. ἐν ὃ δράσεις; Cy. 131. ἐκ οἶ. πῦ ποτ' εἶ λόγων. B. 358. γηγενῆ μάχην; I. 987. ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἶ. πῦ κεκρυμμένον. S. E. 55.

οἶδε et οἴδεν. τίς οἶ. ὑμῶν, πῦ ποθ' οἱ ξένοι; S. E. 1442. ὅσῳπερ κ. φρονεῖν οἶ. μόνη. 313. κἀθεὶς οἶ. ἐξ ὅτῳ φάνη. S. A. 457. S. Tr. 41. τίς οἶ. εἰ κάτω ἐςιν εὐαγῆ τάδε; 521. ἦθ' ἐδὲν οἶ. Hec. 674. ἢ πάντ' ἀληθῶς οἶ. Hel. 573. ὡς ἐδὲν οἶ. τῶν νεωτέρων κακῶν. M. 62. κἀ οἶ γάμους. I. A. 129. τὴν παρθένον ἐκ οἶ. ἔ γῆς εἰςέθυ. 1583. πιςὸν Ἕλλας οἶ. ἐδὲν. I. T. 1205. ἴσθι δοκῶν. S. T. 346. ἐδὲν οἶ. τῶν αὐτῆς κακῶν. Tr. 637. ἐδεὶς οἶ. ὅτ' εὐτυχεῖς ἀριθμὸν, ἔτε δυςυχεῖς. E. Chrys. IV. τὸν Ἅιδαν ἐδὲ γῆρας οἶ. φιλεῖν. S. Jobat. I. p. εἴωθε.

c. Particip. ἤδησθα ἀνόσιον γήμας γάμον. E. E. 926. ἐκ οἶδ' ἐλέγχυσα. H. 271. ἐρωτῶσα. ἆρ' οἶσθα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων; 1315. ἄϋπνος οἶδα τλάς. Rh. 442. ξυμφορὰν οἶδ' ὁρῶν. 800. οἶ. σοι ςυγκμένη. Tr. 898. καὐτὸς βαρυνθεὶς οἶ. Her. 205. οἶ. κατακτανὼν Κρ. H. f. 166. τῆς σῆς τόλμης εἴσομαι γεγευμένος. H. 663. τὸ ἀναιδές σε κ. τολμηρὸν διαγνώσομαι πεπειραμένος αὐτῆς διὰ τῶν παρόντων. ἐκ εἴσεται παῖδας ἐναίρων. H. f. 865. ὅπως δ' ἂν εἴδῃ μὴ μάκην κλύουσά με. Prm. 824. γνώσῃ. ἐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον, ὅτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, ὅτ' ἀτωμένη. S. A. 17. ἐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνῦ σκιάν, εἴδωλον ἄλλως. S. Ph. 946. οἶδ' ἀρέσκουσ', οἷς μάλισθ' ἁδεῖν με χρὴ. S. A. 89. ἄλλον ἔ τιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων. S. Ph. 681. ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης ἐδὲν τρέμων; S. T. 1014. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἐν οἶ. τῇδέ πῦ μαθὼν; 1128. τότ' οἶ. παῖδά μοί τινα δοῦς; 1142. οἶδα γ. σε ταῦτα μὴ πείθων. S. C. 797. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἴσθι κατακτείνασα. S. Tr. 739. ἴ. πημανούμενος. Aj. 1156. καιρὸν. ἴ. ἐλπιδῶς. 1316. ἴ. δύςποτμος γεγὼς. S. T. 1181. σὺ δὲ σῶς ἴσθ'. S. C. 1210. Alia v. in Ἴσθι. ἴ. τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην. S. E. 298.

εἰδέναι. cf. p. μαθεῖν. πρὶν δ' ἐδὲν ὀρθῶς εἰδέναι. Hel. 329. δοκῶ σ' εἰδ. γνώμην ςρατῦ. Hec. 218. τῶνδε μηδὲν εἰδ. 747. δεῖ κ. τέκν' εἰδ. λόγους. 893. 1006. 1001. ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδ. Or. 259. τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδ. 478. ἐχ ἅπαντά σ' εἰδ. τὰ δρώμενα. Ph. 1367. ἐ καιρὸς εἰδ. τάδε. M. 80. εἰδ. τι ποικίλον. 300. χρησμὸν εἰδ. θεῦ. 676. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδ. ἐκλύει κάκης. H. 1335. εἰδ. βυλοίμεθ' ἄν. Al. 138. ἐ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδ. E. S. 1052. ἐ χρή τοι τάδ' εἰδ. κόρας. I. A. 671. τάδε πόθεν φῆς εἰδ. 890. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδ. τἀκεῖ. I. T. 542. ἐδόκουν ἐκ εἰδ. 956. ἐ χρή σ' εἰδ. Rh. 683. ἄρρητ' ἀβακχεύτοισιν εἰδ. βροτῶν. B. 472. τόσον εἰδ. σ' ἐχρῆν. Her. 649. πρὶν ἐδὲν ὀρθῶς εἰδ. Hel. 329. τρανῶς εἰδ. κυρῦνθ' ὅπως. Ag. 1372. ἃ μή σε καιρὸς εἰδ. I. A. 325. τὰ δίκαια μὴ εἰδ. Hel. 929. εἰδ. πρόθυμος. 1539. τὸ μὴ εἰδ. ἡδονὴν ἔχει τινὰ νοσοῦντα. E. Antiop. XXIV. τὸ μὴ εἰδ. σε μηδὲν, ὧν ἁμαρτάνεις. E. fr. VI. εἰδ. θέλω. S. E. 318. Or. 745. ξυμφορά τοι μὴ εἰδ. σέ γ', ἥτις εἶ. S. Tr. 321. τὸ δ' εἰδ., τί δεινὸν; 459. εἰδ. χρὴ δρῶσαν. 592. πρὶν εἰδ. τἀκεῖθεν, εἰ. 632. πρὸς τοῦ δοκοῦντος ἐδὲν εἰδ. κακὸν. S. Ph. 960. ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς προβάλλων ἀρτίως ἐκ εἰδ. S. T. 745. ἢ ἐ θεμιςὸν ἄλλον εἰδ.; 993. ἔφευγε τὸ μὴ εἰδ. . A. 263. v. Φεύγειν. παντὸς ἔργου δυςσέβειαν εἰδ. 301. p. παναργεῖν. ἢ ἔςομῇ τὸ μὴ εἰδ.; 535. εἰδ. δέ σε

χρήζω. S. E. 668. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον. Ae. S. 292. vide Potest. Supini. Tr. 885. B. 474.

εἰδώς. εἰδὼς αὖτ' ἐτειρόμην. Al. 423. εἰδ. τι. 1110. εἰδ. τῶνδε σύγχυσιν δόμων. An. 960. ὁ Μισσᾶν εἰδ., γεννάσεις. I. A. 1065. τελετὰς θεῶν εἰδ. B. 74. εἰ. ἐκ ἀριθμὸν. Her. 997. ἐδὲν. Hel. 624. ἵν' εἰ. σῷ κασιγνήτῳ φέρω λόγους. E. E. 292. εἰ. δωμάτων χρείαν σέθεν. 404. εἰδ. ἂν αἶσαν τήνδε. Ae. S. 218. φυγὴν, ἐκ ἄπειρος ὢν τῆςδε τύχης. ποθεινὸν εἰ. τῆτο κτῆμα. Dan. 31. εἰ μὲν ὡσεὶ θάσσον (εἰδῶσ') εἰδὼς εἰ τέκοι παῖδα. S. Oenom. VII. Elmsl. in Schneid. Sophocl. Wörterb. εἰ. λέγοιμ' ἂν. Ag. 838. ὅπως ἂν εἰ. ἡμὶν ἀγγείλης σαφῆ. S. E. 41. ὁ ἐδὲν εἰ. δύσμορος. S. Tr. 775. τί δ' εἰ. τῆδε πράγματος πέρι; Aj. 747. ἐδὲν εἰχ' εἰ. φράσαι. S. T. 119. ταῦτα καλῶς ἐγὼ εἰ. διώλεσα. 318. perdidi memoria. ὁ μηδὲν εἰ. 397. ἐδὲν. 1151. S. C. 273. καλῶς εἰ δῆλος ἐκ εἰ. τί δρᾷς. S. T. 1008. εἰ. ἀμύνω τοῖςδε τοῖς λόγοις τάδε. S. C. 1128. τὰ Λ. σέβοντας εἰ. εὖ φρόνων ἀεὶ κράτη. S. A. 166. ἀμφινοῶ, πῶς εἰ. ἀντιλογήσω. 377. εἰ. ὅτι ψυχρὸν παραγκάλισμα τῆτο γίγνεται. 649. εἰ. τὸ μέλλον ἐδὲν εἰ. κέρδος φέρει. S. fr. LXI. εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων. S. Tr. 1267. εἰ. τὸ κέρδος ἔνθεν οἴξεον. S. A. 310. τὸ θεῖον εἰδ. Rh. 65. τὰ βροτῶν εἰ. S. T. 500. ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότων ἀπωλλύμην. S. C. 274. ἔτικτε γ. μ' ἐκ εἰδότ' ἐκ εἰδυῖα. 983. ὡς μηδὲν εἰδ. ἴσθι μ' ὧν ἀνισορεῖς. S. Ph. 253. ὡς μὴ εἰδ. αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει. S. C. 1155. τὰ τοιαῦτ' εἰδ. ἐκδιδάσκομεν. 1539. δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα. S. A. 33. εἰδότι δ' ἐδὲν ἕρπει, πρὶν. 618.

εἰδυῖα. ἐκ εἰ. τἀξειργασμένα. Or. 1320. εἰ. τὸν σὸν πότμον. Rh. 935. ἐκ εἰ. ἄρα, ἵν' ἦμεν ἄτης. S. E. 935. ὡς παρ' εἰ-ας μάθης. Aj. 13. ὡς μὴ εἰδύθ' I. 313. εἰδότος ἄνακτος. I. T. 1048.

in Conj. ὡς ἴν ἂν εἰδῇς. Or. 533. ἵν' εἰδ. λόγους ἐμοὺς. 1443. ὡς ἂν εἰδ. τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν. An. 1254. ὡς ἂν εἰδ. τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα. I. A. 1426. Rh. 420. ἵν' εἰδ. μὴ κατασχύνειν ἐμὲ. Tr. 1041. ὡς εἰδ. I. 35. ἵν' εἰδ. πάντα τἀπ' ἐμοῦ. 804. ὡς ἐκ ἂν εἰδῆτε. Ph. 1004. μὴ σοί μ' εὖ φρονοῦσαν εἰδῇ. An. 146. ὡς εἰδῇς ἅπαν. S. Tr. 678. ὡς εἰδῶ σάφα. 1067. ὅπως εἰδῶ τίς εἶ. S. Ph. 238. ἵν' εἰδῇς. 989. Hec. 1243. An. 590.

Optat. ὑμεῖς γ' ἄρις' εἰδεῖτ' ἄν. S. T. 1046. p. εἰδείητε. ἵν' ἄλλος, μή τις εἰδείη τάδε. Hec. 1149. ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος. H. f. 617. πῶς ἂν εἰδ. σαφῶς, εἰ. S. E. 660. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη. S. C. 882. An. 37. πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδ. χάριν. Rh. 476, ἐκ ἂν γ' εἰ -ης ἕτερον πολυμοχθότερον. H. f. 1196. εἰ κ. τὰ πρὸς τούτοισιν εἰδ. κακά. Ph. 1356. εἰδ. ἂν τύχας. E. S. 622.

ἴσθι. πᾶν τὸ δρώμενον. S. E. 40. 298. ἓν δ' ἴ. 690. τῆτ' ἴ. 605. τόδ' ἄγγος ἴ. σῶμα τἐκείνου ςέγον. 1118. μόνος βροτῶν ἴ. ἐποικτείρας. 1200. ἴ. δ' ὡς μάλιςά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ ἤχθηρα. 1362. εὖ νῦν τόδ' ἴ. Aj. 1308. S. T. 1438. τῆτο. S. Ph. 232. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴ. μ'. 253. ἴ. τόδ' ἐμπεδον. 1197. πέρα γ' ἴ. ἃ λέγω. 1277. τοσοῦτόν γ' ἴ. 1305. ἴ. δοκῶν ἐμοὶ ξυμφυτεῦσαι τἔργον. S. T. 346. ἴ. παραφρόνιμον πεφάνθαι μ' ἂν. 690. εὖ ἴ. ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα. 959. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴ. σοι ἥξοντα. S. C. 396. τῆτο δ' ἴ. ὅτι ἄνας μὲν ἔρχει. S. A. 98. ἴ. τοι, τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιςα. 473. ἴ. ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι θεννάσεις ἐμὲ. 758. ὡς μὴ μπολήσων ἴ. τὴν ἐμὴν φρένα. 1063. ἴ. δ' ὥσπερ ἡ παροιμία, ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνὴρ. S. Inach. I. supra S. Tr. 739. Aj. 1155. 1316. S. T. 1181. παῦλαν ἴ. τῆςδε μήποτ' εντυχεῖν νόσου. S. Ph. 1329. ἴςω μέγας Ζεύς. S. Tr. 399. S. A. 184. τῆτό τις φρονῶν ἴ. Aj. 418. θεὸς ἴ. S. C. 522. εὖ γέ τοι τόδ' ἴςε. ἴςε πολλὰ μέν με δακρύσαντα. S. T. 66.

Formulae. πρὸς εἰδότας λέγω. Ag. 1403. εἰδότ' ἠρόμην. Or. 1183. εἰδότι τοί μοι τάςδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώυξεν. Prm. 1040. εἰδυίαισιν ἃν ὑμῖν λέγοιμι. 441. γινωσκούσαις. εἰδόσιν ὠνείδισας. Hec. 670. εἰδὼς λέγοιμ' ἂν. Ag. 838. ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδ. I. T. 575. τοῖς τὰ πλείον' εἰδ. θεοῖς. 1233. σεμνὸς τοῖσιν εἰ. θεὸς. Rh. 973. σάφ' εἰδότας. Ag. 1369.

ᾔδειν et ᾔδη τάδε. Rh. 952. κἐδεὶς τάδ' ᾔδειν. I. 1187. τὸ δ' ἔργον ᾔδη. H. 405. ᾔδειν δ' ἃ 'μ' ἐχρῆν νικᾶν πόσιν. Tr. 650. πάλαι ᾔδη σ' ὄντα τοιῆτον φύσει. Cy. 645. πορθμὸν ἐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονὸς. 108. ᾔδησθα ἀνόσιον γήμας γάμον. E. E. 926. κῆτε πλινθυφεῖς δόμους προςείλους ᾖσαν. Prm. 451. p. ᾔδεισαν. καλῶς ᾔδη. S. A. 18. ἀντὶ τῆ ᾔδεα κ. ᾔδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν. ἃ πρόσθεν ᾔδειμεν. S. T. 1232. καλῶς δ' ᾔδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην. S. E. 1018. ὡς ἐκ ἄρ' ᾔδ. τῶν ἐμῶν ἐδὲν κακῶν. 1185. ὃς ἐδὲν ᾔδ. πλὴν. S. Ph. 1010. ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ᾔδ'. S. T. 1525. ᾔδ. S. C. 944. ἐ γ'. τι σ' ᾔδ. μῶρα φωνήσοντα. S. T. 433. σὺ δ' ᾔδης τὰ κηρυχθέντα. S. A. 447. ὑμεῖς μὲν ἐκ ἄρ' ᾔςε τὸν Πρ. S. Colch. V. ὃς ἔτε τέπιεικὲς, ἔτε τὴν χάριν ᾔδη. S. fr. LII. 3. ὅτε δ' ἔχρῆν, ἐκ ᾔδετε. B. 1343.

εἴσομαι. sciam. τῆτο γ' αὐτίκ' εἴσ. Her. 270. τότ' εἴσ. κλύων. S. T. 1517. τάχ' εἴσ. Spt. 246. εἰ -μεθα μαντέων ὑπέρτερον. S. A. 631. τάχ' εἴσ. S. T. 84. αὐτίκ' εἴσ. S. Tr. 594. ἀλλ' εἴσ. S. A. 1253. An. 441. S. C. 1037. ἃ γ' εἴσει. 1149. εἴσει τάδε. Hel. 311. θεοὶ εἴσονται τάδε. An. 257. Δελφὶς εἴσεται πέτρα. 999. τάχ' εἴσ. σίδηρος. I. A. 970. τάδ' εἴσ. S. A. 229. ἂν (μάχην) Ἄρης τάχ' εἴσ. Ph. 260. οἴσεται. οἴσει et ἢν ὁ Ἄρης γνώσεται. ἢν μάχην φέρων τοῖς παισὶν Οἰδίπους ταχέως πορευθήσεται. Ἀμείνον δὲ τὸ Εἴσεται, ἀντὶ τῆ Ὁρμήσει. Valck. οἴσεται. τὸ δ' ἐμὸν εἴσ. τυραννίδος. I. 709. εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσ. Ch. 302. scietur. παρὼν εἴσ. λόγον. Rh. 142. ὅθενπερ εἴσ. πάντα. Hel. 332. τὸν ὄντα εἴσ. μῦθον. E. E. 346. εἰσόμεσθα θεοῖς εἴκειν. Aj. 667. εἴσει μοι χάριν. E. Andromed. V. nos: Dank wissen. cf. supra. Rh. 476.

p. μαθεῖν, γνῶναι, γινώσκειν, intelligere, exercere. cf. Εἰδέναι. εἰδομεν, ἃ θροεῖς — S. E. 844. ὑμεῖς γ' ἄρις' εἰδεῖτ' ἄν. S. T. 1053 — σάφ' εἰδότας. Ag. 1369. πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς — S. E. 660. ὡς ἂν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν εἰδῶσ'. Tr. 86. ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. S. A. 1270. perspexisse. τὸ δίκαιον. Λέγει δὲ, τὸ μὴ χρῆναι πρὸς Ἀντιγόνην τοιαῦτα ποιεῖν.

εἰδόμενος. ὅμοιος. δαίμονα, τὸν ἄμαχον, ἀπ. ἀνίερον θράσος μελαίνας ἅτας εἰ-ένων τοκεῦσιν. Ag. 775.

Εἶδος. ὄψις, κάλλος, — σχῆμα, πρόσωπον, ἰδέα, γένος, εἴδωλον, εἰκών. εἶδος εὐπρεπεςάτη. Hec. 269. εἶ. ἐκπρεπεςάτη γυνή. Al. 334. εἶ. ἐξοχώτατος. E. S. 889. τὸ κλεινὸν. S. E. 1177. τὸ εἶδ. αἰνον ἄξιον φέρει. E. E. 1062. εἶ. ἀξίως τυραννίδος. E. Aeol. XX. σύμμικτον. E. Thes. VII. θνητὸν. B. 53. ὅτ' εἶ., ὅτε θυμὸν ὅδ' ὅπλων σχέσιν μωμητὸς. Spt. 492. λωβητὸν εἶδ. ἐν δίκῃ κακύμενον. S. Tr. 1069. τὸμὸν εἶδ. ἐκπαγλωμένη. Tr. 929. αἰσχιον εἶδ. ἀντὶ τῦ καλῦ. Hel. 270. ὁ ταὐτὸν εἶδ. φαίνεται τῶν πραγμάτων. I. 585. species. κάτοπτρον εἴδως χαλκὸς ἐς', οἶνος δὲ νῦ. Ae. fr. 279.

ὕφηνα τόδ' εἶ. I. T. 817. εἴδωλον, σημεῖον.

Εἰδυῖα. n. pr. τὴν δ' Εἰ-α πρίν ποτ' Ὠκεανῦ τίκτεν κόρη. S. Scyth.

Εἰδώ. cf. Εἰδοθέα. εὐγενῆ δὲ παρθένον Εἰδώ. Hel. 11.

Εἴδωλον. εἰκών, ἄγαλμα, εἶδος, ὁμοίωμα, φάντασμα, σημεῖον χαρακτηριςικὸν, ἀνάπλασμα. et S. in Od. A. 476. εἰ-α· αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. εἴδ. ἔμπνευν. Hel. 34. ἱερὸν Ἥρας. 1150. Ἑλένης. E. E. 1283. πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδ. Ph. 1538. τυφλὴ σκιὰ. σκιᾶς ὄνειρον. Ἄργυ γηγενῆς. Prm. 567. εἰκών. ὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ κἀπνῦ σκιὰν, εἴδ. ἄλλως. S. Ph. 947. εἴδ. σκιᾶς δοκῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοὶ. Ag. 840. καλῶς οἶδα διακρίνειν τὰς ὁμιλίας συνόντων μοι, ὡς τὰς ἐμφάσεις τῶν προςώπων τὸ κάτοπτρον. S. Bene enim novi, tanquam speculum consuetudinis, i. e. qui vidi, quinam sint mores amicorum, quaenam eorum natura, eos, qui mihi videbantur esse benevolentissimi, nil fuisse nisi umbrae quandam speciem. vid. Κάτοπτρον. ὁρῶ γ. ἡμᾶς ὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν εἴδωλ', ὅσοιπερ ζῶμεν, ἢ κύφην σκιὰν. Aj. 126. τὰ ὁμοιώματα, τὰ φαινόμενα ἐν τῷ ἀέρι φαντάσματα, ἅπερ ἅμα τῷ φανῆναι ἀφανίζονται, ἄςατα ὄντα κ. ἀβέβαια· εἴς τι σχῆμα ὡμοιωμένα κ. τυπωθέντα. ἀπεικασμένα. Οἰδίπυ τόδ' ἄθλιον εἶδ. S. C. 109. σῶμα, σκιά. σκιᾶς εἶδ. S. Tyr. XV. 6.

Εἶεν. v. Εἶα et Εἶεν in Εἶναι sub Εἶειν. Εἶεν, εἰκύω. Ch. 651. 714. Eu. 239.

Εἴθε. cf. εἰ. ἐπίρρημα εὐκτικὸν, cum ὤφελον et Infinit. Indicat. et Opt. Incipit votum. Utinam. Initio omisi. εἴθ' ἐμ' ἐδέξω. Ag. 1539. ὤφελ' Ἀ. μὴ διαπτάσθαι σκάφος. M. 1. ἦν ἐμαυτὸν προςβλέπειν. H. 1078. ἦν ἀραῖον δαίμοσιν βροτῶν γένος. 1415. εὕρομέν σε. Al. 539. εἴ. δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν. An. 293. ἦν καλόν μοι. I. A. 666. ἦσθ' ἀνὴρ εὔβυλος. Rh. 105. μοι ὀμμάτων βλέφαρον ἀκέσαιο. Hec. 1066. εἴ. δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐξανύσαιμι. Ph. 166. ἦσθα δυνατὸς δρᾷν. Her. 731. ἦν πλησίον. E. E. 282. εἴχες βελτίως φρένας. 1061. ἔλθοις. Al. 722. εἴ. τήνδε μὴ λάβοις. 1105. σὰν χεῖρα κ. δόρυ σύμμαχον κτησαίμαν. An. 524. ὄρνις εἴθ' εἴην. 863. σ' ἤναρε δαίμων. 1183. με Κ. ἔναρον ςίχες. E. S. 821. τινὲς εὐναὶ δικαίων ὑμεναίων φανῶσι τέκνοισιν. 1026. ἐλθῦσα τύχοι. I. T. 439. εἴ. μοι ἐς οἶκον ἔλθοις. Rh. 367. ἔλθοιμεν. Tr. 207. πέσοι πῦρ. 1100. παῖς ἐμὸς εὔθηρος εἴη. B. 1250. ὄλοιο. Her. 52. σύμμαχος γενοιό μοι. 742. Φοίβῳ λατρεύων μὴ παυσαίμαν. I. 151. ἐπ' ἐμοὶ εἴη. Al. 457. εἴ. ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην εἶναι. S. E. 1021. ἀνεμοεσσά τις γένοιτ' — αὔρα. S. Tr. 953. ὑμὶν ἀμφοῖν νῶς γένοιτο σωφρονεῖν. Aj. 1264. εἴ. πῦ διαμπερὲς ςέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. S. Ph. 791. εἴ. — πτωκάδες διὰ πνεύματος ἕλωσί με. 1092. μήποτε γνοίης ὃς εἴ. S. T. 1068. εἴθε| σ' μήποτ' εἰδόμαν. 1217. ἀελλαία ταχύρρωςος πελειὰς αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι. S. C. 1081. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰςιδοιμί πως φρενῶν ἐπήβολον καλῶν σε. S. Alcm. I.

Εἰκάζειν. ὁμοιῦν, εἰκονίζειν, — ex comparatione facta conjicere, aestimare, suspicari, ὑπονοεῖν, ςοχάζεσθαι, οἴεσθαι, τεκμαίρεσθαι. κάρτ' ἂν ἤκασα ὑμᾶς. Ae. S. 291. τί θηρσὶν ὑμᾶς ᾖ-σεν; Ph. 423. ὠμοίωσε. Βάκχῃ μᾶλλον εἰ-σθήσομαι. B. 940. μητρὸς εἰ-σθεὶς τρόποις. 1251. δέμας τὸ σὸν εἰ-σθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται. Al. 350. εἴ-σεν δέ τις τὸ δεινὸν Λ. πήμασιν. Ch. 629. εἰκονίσειέ τις τὸ κατὰ Κλυταιμνήςρας.

conjicere. πάντα γ. θεῦ τοιαῦτα χειμάζοντος εἰ-σαι πάρα. S. C. 1504. Rh. 284. κοινόν ἐςιν εἰκ. τάδε I. A. 845. εἰ-ζω ἅπαν. Tr. 165. ἠ-ζομεν ταῦτα. Her. 677. ὅςις εἰ-ζει καλῶς. E. fr. CXXVIII. ὡς σάφ' εἰκάσαι. S. C. 16. τεκμήρασθαι. εἴ. μοι πάρεςι. Rh. 802. ὡς εἴ. B. 1076. εἴ. μὲν, ἡδὺς. S. T. 82. κρέων. ὡς θύραθεν εἴ. H. f. 713. ὐκ ἔχοιμ' ἂν εἴ. τάδε τὰ δῶρα. Ch. 513. ὐ διςάζω, ὅτι ὐκ ἐπέμφθη. ἀντὶ τῦ ὑπερβαίνει τὰ ἁμαρτήματα τὴν ἀπὸ τῶν δώρων πειθῶ κ. παρηγορίαν. Ἄρα κ. ἦσθα φυτάλμιος — ἐπεικάσαι. S. C. 152. ςοχάσασθαι ἐκ τῦ εἴδυς. (ἐκ) ἔςιν μὲν εἰ-σαι. 1677. ὐδὲ εἰκόνα ἔχω λαβεῖν τῦ πάθυς. ἡμῖν μὲν εἰ-ζυσι κ. τὰ τῦδ' ἔπη ὀργῇ λελέχθαι κ. τα σὰ δοκεῖ. S. T. 1404. τί τῦτ' ἂν εἰ-εις. S. A. 1244. αὐτὸς ἤκασας καλῶς. S. E. 662. ἀπὸ σαυτῦ κ. ἀπὸ οἰκείυ ςοχασμῦ ἔγνως.

Εἰκάθειν. εἴκειν κατὰ παραγωγὴν. Sn. ὑποχωρεῖν, παραχωρ., cedere, remittere, χαλᾶν, ὑποτάττεσθαι. Alia hujus formae v. in Διωκάθειν. ἔ-θω δῆτ'. S. Ph. 1352. τί σοι θέλεις δῆτ' εἴ.; S. T. 651. τὸ τ' εἴκ. γ. δεινὸν. S. A. 1096. ὑποτάσσεσθαι τῷ μάντει κ. θάπτειν ἐᾶν Πολυνείκην κ. Ἀντιγόνην ἐξελαύνειν τῦ τάφυ, δεινὸν. πολλῆς γ. εἰςαῦθις ὁμοίως εἶναι προτρέψεται, εἰδότας, ὡς ὅτοι κακοὶ ὄντες ὐκ ἐκολάσθησαν. ἀλλ' αὐτὸν εἰ- οντα συμπράσσειν — πειθαρχεῖν πατρὶ. S. Tr. 1177. τοῖς κρατῦσι δ' εἴκ. S. E. 396. ὑποτάττεσθαι. et 1014. μή μ' ἀνάγκη προςβάλῃς τάδ' εἴκ. S. C. 1178.

p. χαλᾶν, ἀφιέναι. μῆνιν βαρεῖαν εἴκ. τῷδ' ἀνδρὶ. S. C. 1328. p. ἐμοὶ ἀφιέναι.

Εἰκαῖος. ματαιος, κακός. τίκτει γ. ὐδὲν ἐσθλὸν εἰ-α σχολὴ. S. Iphig. I. p. ἀργία, κακία, ῥᾳθυμία.

Εἰκάς. Εἰκάδες proprie Vicesimae Lunae, vicesimi dies cujusque mensis. λαμπάδα θεωρὸν Εἰκάδων. I. 1076. Εἰκάδι γ. ἡ φρυρὰ βοηδρομιῶνος εἰςήχθη, Μυςηρίων ὄντων, ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξ ἄςεος Ἐλευσίναδε πέμπυσιν. Plut. in Phocion. et μία τῶν Μυςηρίων Εἰκάς ἐςιν, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγυσι. Sch. in Aristoph. Ran.

Εἴκασμα. τῦ χθονίυ δέμας δαίμονος ἐχθρὸν εἴκ. βροτοῖς. Spt. 508. ἐχθρὸν εἰκονισμένον. S. σημεῖον, εἴδωλον, σῆμα, εἰκώ.

Εἰκαςός. μορφῇ μάλις' εἰ-ὸν. S. Tr. 699. ὅμοιον.

Εἴκειν. v. εἰκάθειν. ἐπιχαλᾶν, — συγχωρεῖν, ὑπ-

ναι — ὑποτάσσεσθαι. c. *Dat.* et *Acc.* συμφοραῖς. E. S. 167. ὀργῇ εἶξα. Hel. 79. εἴκ. ὀδὼ χαλῶντα τοῖς κακίοσιν. I. 637. σοφοῖσι δ' εἴ. H. f. 300. σὺ δ' εἶκ' ἀνάγκῃ. E. fr. XXX. εἴκωσ' ἀνάγκῃ. Ag. 1069. εἰσόμεσθα θεοῖς εἴ. Aj. 667. ξυγνὸς εἴκων δῆλος εἶ. S. T. 673. εἴκοντας ἃ δεῖ. S. C. 172. ἡμιν εἴκε. 1201. τὸν εἴκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται. H. 444. ὃ βασιλεῦσιν εἶξας. Her. 368. κὐκ ἀρέσκει ποθ' ὑμῖν, ὀδ' ἡσσομένοις εἴκ. ἃ. Aj. 1243. εἴκε τῷ θανόντι. S. A. 1029. εἴκ. δ' ἐκ ἐπίζαται κακοῖς. 472. ὀδ' εἴκεις κακοῖς. Prm. 320. ὑποτάσσῃ κ. ἐπιχαλᾷς. εἴξαντε καιρῷ. Ag. 1658. Schütz. vulg. ἔρξαντα καιρόν. Herm. πρὶν π. ἔρξαντ' ἄκαιρα. χρῆν.

ὀπήνικ' ἂν θεὸς πλεῖν ἡμῖν εἴκῃ. S. Ph. 465. δεδῷ, συγχωρήσῃ. εἴκε θυμῷ. S. A. 718. Br. θυμῷ. *Herm.* ὑποχάλα. εἴκε θυμῷ tuetur novissime Doederlin. in Allgem. Schulz. 1829. Abth. II. N. 126. vertitque: *remitte nobis iram ejusque remotionem gratificare.* Ego: Cede, dum in ira es, χάριν, ἕνεκα, *propter iram*, irae enim est, desipere recte itaque addit. κ. μετάγασιν δίδω. (Εἴκειν obs.) ἐοικέναι, ὁμοιοῦσθαι, similem esse — videri, verisimile esse, πρέπειν. ἔοικας. Hel. 585. similis es. ἔοιγμεν ναυτίλοισιν. Her. 428. πατράσι παῖδας ἐοικέναι. similes esse. E. A. X.

c. pers. et nude in numero sui Substant., ut δηλοῦν, φαίνειν, δῆλος, φανερός. p. δοκεῖν. Ἔοικα. ἔ. πράξειν ὀδὲν. Hec. 813. ἔ. κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε. S. Ph. 317. πικρὰς ἔοιγμεν ἀγῶνας κηρύξαι. Aj. 1241. Βρομίῳ πόλιν ἔ. εἰσβαλεῖν. Cy. 99. ὡς ἔ. ὠφελεῖν. Her. 681. Barn. ὡς πρέπει.

ἔοικας. ὄχλον παρέξεις, ὡς ἔ. M. 337. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔ. Hel. 1655. ὡς ἔ. ὡς νοσεῖς φράσεις. S. Tr. 1241. ὡς φανερὸς εἶ νοσῶν χαλεπῶς, ὕτω κ. χαλεπῶς διαλεγόμενος. φρονεῖν ἔ. ὀδὲν. S. E. 1048. ὡς ἔ. ὀρθὰ μάρτυρεῖν ἄγαν. Aj. 354. πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔ. ἥκειν αἰσχρά. S. Ph. 972. ὡς ἔ. ὀψὲ τὴν δίκην ἴδεῖν. S. A. 1270. τὰ δ' ἐν δόμοις ἔ. ἥκειν (κακά). 1280. ἥκειν ἔ. ἀγγελῶν. Rh. 268.

ἔοικε. ὡς ἔ-ἔμοι. An. 552. Hec. 229. ἔ. καὶ σὲ τἀμὰ λυπήσειν κακά. Or. 766. ἔ. ὅδ' ἄγγελος λέξειν. 848. ἀρκεῖν ἔ. σοι παθεῖν. Rh. 483. κακὸν κυρεῖν τι Ὀρ. ξρατεύματι ἔ. 746. ἔ. τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων ἀπολαῦσαι. Ph. 1210. τὰς σὰς ἀρὰς ἔ. ἐκπλῆσαι θεός. 1435. ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ κακὰ ξυνάψειν Ἰάσονι. M. 1231. ἀδυνάτων ἔ. ἐρᾷν. H. f. 318. ὀδ' ἀγύμναστόν μ' ἐᾷν ἔ. ἡ νόσος. S. Tr. 1084. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔ. ὁ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν. 1238. ἀνὴρ ἔ. νοσεῖν. Aj. 337. ἀνὴρ φρονεῖν ἔ. 344. ὁ τοξότης ἔ. ὁ σμικρὰ φρονεῖν. 1120. τὸν ἄνδρ' ἔ. ὕπνος ὁ μακρὸ χρόνῳ ἕξειν. S. Ph. 821. προδὺς μ' ἔ. κάκλιπὼν τὸν πλεῖν σελεῖν. 911. ἔ. ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως ἐκ εἰδέναι. S. T. 744. ἡ ἐκτὸς κ. παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔ. ἄλλῃ μηκος ὀδὲν ἡδονῇ. S. A. 393. δείξειν ἔ. ὅσον σθένει. An. 823. ὀδὲν ἀδικεῖν ἐοίκασιν. E. Epist. I, 17. γάμυς ἐκ ὄντας ὡς εἴξασιν. I. A. 848. πολλοὶ γ. ὡς εἴξ. Ἀττικῶς. *Moer. A.*

εἰκός. ἀκόλουθον, εὔλογον, πρέπον. Z. οἰκεῖον, ὅμοιον. ὡς. S. E. 1140. ὃς τῆσδε μᾶλλον εἰ. ἦν θνήσκειν. 540. τὸς ἐκ Διὸς γ. εἰ. ἐξι πάνθ' ὁρᾶν. 659. εἰ. γὰρ ἐγχειρῶντα κ. πράσσειν κακῶς. 1026. ὧν τόνδ' εἰ. ἐξι τυγχάνειν. 1488. ὅνπερ εἰ. S. Tr. 56. τῷ γ. με μᾶλλον εἰ. ἢ 'μαυτῷ πονεῖν. Aj. 1367. ὃ γ. εἰ. S. Ph. 230. ὀδ' ἀπάθαρτον ὑμᾶς εἰ. ἦν ὅτως ἐᾷν. S. T. 256. σέ τ' εἰ. μαθεῖν. S. A. 724. ὀδὲν ἐσμὲν πλὴν σκιαῖσιν εἰκότες. Br. fr. XXVIII. τὰς τελευτὰς εἰκός ἐσθ' ὅτως ἔχειν. LVIII. ἀχὶ πρὸς τόδ' εἰ. ἦν αὐτὴν θανεῖν. Or. 538. ἐκεῖν σὲ φράζειν εἰκ. Ph. 986. εἰ. ἔχιν, εὔνοιάν σ' ἔχειν. M. 345. τὰς ἐμὰς ὀργὰς φέρειν εἰ. 871. ὥσπερ εἰκ. 1386. ἁμαρτεῖν εἰκ. ἀνθρώπους. H. 615. πάντα δι' ἀρσένων γυναιξὶ πράσσειν εἰ. E. S. 4. ὃς μὲν εἰ. ἦν πονεῖν τάδε. S. C. 342. εἰ. πέπονθα. I. A. 501. Βαρβάρων Ἕλληνας εἰ. ἄρχειν. 1400. χειρῶν περιβολὰς λαβεῖν εἰ. I. T. 903. εἰκ. θεῶν ἐπῆρας αἰδεῖσθαι. Her. 102. τῷ θεῷ ἐκ ἀπιχεῖν εἰ. I. 557. ὅτ' εἰ. ἄρχειν. E. Antig. V. εἰ. δὲ παντὶ ἐκπονεῖν σωτηρίαν. E. Temen. V. εἰ. σφαδάζειν ἦν ἂν. E. fr. CLXVII. σέ τ' εἰ. μαθεῖν. S. A. 724. ὡς εἰ. ἦν. E. Ep. V. ἦν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις. I. A. 1135. p. ἔγκαιρα. τὸ δυσσεβὲς γ. ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρα δ' εἰκ. γέννα. Ag. 764. κὐ πιξὰ, μύθοις εἰ. ὀδ' ἔργοις βροτῶν. Cy. 375. τῇ γ. εἰ-τος πέρα ἄπεξι. S. T. 74.

Εἰκῇ. μάτην, ὡς ἔτυχεν, ἀκαίρως, temere. εἰ. κράτιξον ζῆν. S. T. 979. ἁπλῶς, ἀφροντίξως κ. μὴ πρὸς μαντείας ὁρᾷν. κράτιξον εἰ. ταῦτ' ἐᾷν ἀφειμένα. E. E. 379. ἔφυρον εἰ. πάντα. Prm. 450. θολεροὶ λόγοι παίεσ' εἰ. ξυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. 885. πρὸς πέδῳ κάρα εἰ. βαλεῖσαι. B. 685.

Εἰκοβολεῖν. εἰκάζειν· ἢ εἰκῇ κ. μάτην βάλλειν. Z. ὧν ἀτηρὰ γλῶσσ' εἰ-εῖ. E. fr. CLVIII. 4.

Εἰκός. v. in Εἴκειν, ἐοικέναι.

Εἰκότως. πρεπόντως, εὐλόγως. ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ πόλις τὸ δῶρον εἰ. κατήνυσεν. S. C. 432. εἰκ. ἔχει. I. T. 911. μισήσομαι. I. 611. εἰκ. σε πᾶσα θαυμάζει πόλις. I. T. 1214. πῶς γ' ἂν τὸ γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκ. ψέγοις; S. C. 977. θυμωμένοις. Hec. 403. εἰκ. κακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίγνεσθαι κακόν. Or. 735. εἰκ. ἅμ' ἕσπετο θυγατρὶ. I. A. 457. εἰς τὸ τῆς θεὸ γ' ἐξένευσας εἰκ. 1186. ἐμὲ ταράσσων εἰκ. φρένα. I. 1538. τἀφανῆ τεκμηρίοισιν εἰκ. ἁλίσκεται. E. Phoenic. I. εἰκ. ἄν τις νομίσειεν. E. Epist. p. 503. 41.

Εἰκών. Nomin. non εἰκώ. ὄψις. εἰκὼν ἐπ' ἀνθρώπους. προτομὴ δὲ λέοντος κ. ἵππου κ. τῶν ἄλλων. *Amm.* εἴδωλον. ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος. M. 1162. τὴν ἐν τῷ κατόπτρῳ φαινομένην μορφὴν. χαίρουσα ἐπὶ τῇ ὑποπιπτούσῃ ἐν τῷ κατόπτρῳ εὐμορφίᾳ. χρυσέαις εἰκόσιν. I. A. 239. εἰ. Τιτάνων ποικίλλουσα. I. T. 222. ἐχθίξειν ὁρῶ γυναικὸς εἰ. φόνιον. Hel. 72. ἐχθίξω δάκους εἰ. φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. i. e. σφιγγός. Spt. 544. ἀπώλλυσ', ἵν' εἰκῶς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης. Hel. 76. ἀπόλουσιν εἰ. Reisk. ἀπώλεσ'. Herm. ὡς εἰ. μὲν ἡδείας πατρὸς κέκτησθε. Tr. 1178. ἦλθεν εἰκών. H. f. 1002. παρθένου εἰκόνα τινά. E. Andromed. XXIX.

Εἰλαπίνη. ἀπὸ τοῦ εἴλαρ, τὸ βρῶμα, κ. τοῦ Πίνω γίνεται. In Od. *A.* 415. εὐωχία, θυσία, ἑορτή. ἀπὸ τοῦ συνειλεῖσθαι εἰς αὐτὴν πίνοντες, ὅτι κατὰ ἴλας πίνουσιν. H. ἡ πολλῶν εὐωχία, ἐν ᾗ κατὰ ἴλας κ. συζροφὰς εὐωχοῦνται. Ad Od. I. 226. ἐπεὶ ἔπαυσ' εἰ-ας. Hel. 1353. τὰς δὲ εἰ. ἀπὸ τῆς ἐν

αὐταῖς παρασκευῆς γενομένης κ. δαπάνης προσηγόρευον. Λαφύττειν γ. κ. Λαπάζειν τὸ Ἐκκενῶν κ. ἀναλίσκειν. Ὅθεν δὲ ἐπὶ τῶ Πορθεῖν τὸ Ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, κ. τὰ διαρπαζόμενα κατὰ τὴν Λάφυξιν λάφυρα. Τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλ. κ. Εὐριπίδ. Εἰ – ας ἀπὸ τῶ Δελαπάχθαι. Athen. VIII. p. 362.

Εἰλάτινος, η. et ἐλάτ. abiegnus. ὕλαν εἰ – αν. Hec. 632. ῥοθίοις. I. T. 407. λάβετε εἰλ. πλάτας. Hel. 1477.

Εἰλείθυια. ἡ ἀφωρισμένη ταῖς τικτούσαις θεά. In Od. T. 188. Ἀν' Εἰ – αν ἀνὰ τόκον. Εὐριπ. Ἴων. H. σὲ Εἰ – αν ἱκετεύω. I. 453. Teleph. I. 7. Λύσις ἐςὶν ἡ κύησις. Λύσει γ. τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι. Ὅθεν κ. Λυσιζώνη Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις. in Apoll. Arg. I. 288.

Εἰλεῖν, εἴλειν, εἰλύειν. συςρέφειν. et Tim. Εἰλομένων, συνεςαλμένων, συγκεκλεισμένων. Ἴλλειν ταὐτὸ ὅπερ Εἰλεῖν. ὅθεν Ἰλλὰς, ὁ συνεςραμμένος δεσμός. Eust. Εἰ – μενον εἰργόμενον. Αἰσχύλ. Βασσάραις. II.

Εἰλικτός. v. Εἰλίσσειν. ςρεπτὸς, εἰλιγμένος. ἀναπτύξας κύτος εἰ – ὸν ἀντίπηγος. I. 40.

Εἰλίσσειν. ἑλίσσειν, ςρέφειν, συςρέφειν, περιχορεύειν. ἐκ ἀπ' οἴκων πάλιν ἀνὰ πόδα σὸν εἰ – ξεις; Or. 171. ὥς μοι πόδος, εἰ – ξαι νῶτον. Tr. 116. εἰ – ξας δέμας. Ph. 1185. δελφὶς πρώραις εἰ – όμενος. E. E. 437. παρὰ ψάμαθον εἰ – μεναι. I. A. 1055. βόςρυχος εἰ – γμένος. E. Thes. V. 7. εἰ – μένας Μαινάδας ἄξει. B. 571. θοαῖς ἵπποισιν εἰ – σων φλόγα. Ph. 3. τὸ λαμπρὸν εἰ – ωσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος. I. A. 1571. λίμναν εἰ – ωσαν ὕδωρ κύκνειον. I. T. 1103. αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰ – ων. Prm. 1093. τῶ περὶ πᾶσαν θ' εἰ – μένω χθόν' ὠκεανῶ. 138. ςρόμβοι κόνιν εἰ – ωσι. 1085. ἐν κύκλῳ κανῶν εἵλικτο βωμῶ. H. f. 927. εἰ – ων ἀθανάτας θεῶ χόρος γενοίμαν ἄφοβος. Ph. 242. εἰ – ωσα ἡλίκων θιάσως. I. T. 1145. εἰ – ωσαι καλλίχορον. H. f. 690. κύκλῳ εἰ – όμεθα παγχάλκοις ὅπλοις. Or. 444. εἰ – όμενός τις αἰὼν. H. f. 671. κύκλῳ εἰλιχθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς — ἑςίαν. Or. 358.

Εἰλύεσθαι. συςρέφεσθαι, κυλίεσθαι, πορεύεσθαι. αὐτὸς ἂν εἰ – όμην δύςηνος. S. Ph. 291. ἐπορευόμην. εἴλυσμαι. ἡ πορεία. Ἔρπει γ. ἄλλοτ' ἄλλῳ τότ' ἂν εἰ – όμενος. 702. κυλιόμενος, χερσὶν ἐπερειδόμενος κ. ἕλκων τὰ σκέλη, ὡς νήπιος παῖς ἄνευ τιθήνης τετραποδηδὸν βαδίζων.

Εἷμα. ἔνδυμα, ἱμάτιον. πάλλευκα ἔχων εἷ. E. Cretens. II. 17. εἰ – των βαφὰς. Ag. 960. ἀνθηρὸς εἰ – ων ςολῇ. I. A. 73. ὑφ' εἷ – σι ἑίφη λαθραῖ' ἔχοντες. Hel. 1590. μήθ' εἷ. ςρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθει. Ag. 921. δεξιὰν ὑφ' εἷ – ος κρύπτοντα χεῖρα. Hec. 342. ὑφ' εἷ. κρυφεὶς. Aj. 1145. ξηραλοιφῶν εἷ. διὰ πτυχῶν. S. Pel. III. 5. ἀποσπάσας εἷ – ων χρυσηλάτους περόνας ἀπ' αὐτῆς. S. T. 1268.

Εἵμαρμαι. μείρομαι, μερίζω. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱ – μένα. S. Tr. 169. ἡ θέλτος τοιαῦτα ἔλεγε παρὰ θεῶν εἱμάρθαι, ὥςτε τάτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. τὰ δ' ἄλλα φρονεῖς — θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱ – μένα. Ag. 913. πεπρωμένα.

Εἶμι. v. ἰέναι.

Εἴν. ἐν. Sic Εἰνοδία, Εἵνεκα, εἰνάλιος, ἐξεκείνωσεν, ξεῖνος. εὐρείαις ἐ. αὔραις. Ae. S. 872. εἰν Ἅιδα. Al. 438. εἰν Ἅιδου δόμοις. S. A. 1241. in trimetr.

Εἶναι. πεφυκέναι, ὑπάρχειν. H. ἦ et ἦν. de hac forma disputavit *Herm.* doctiss. in Praefat. in S. T. cf. fin. vocis. Τὸ δὲ μονοσύλλαβον ἢ ὀχ εὑρίσκομεν κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης, ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑτέρας μόνον. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἔςι παρὰ Κρατίνῳ κ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ. Ἡ γ. φίλη 'γὼ τῶνδε τῶ προςερτέρω. καὶ ἐν Οἰδίπ. T. (1123). ἡ δῆλος ἐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἰκοτραφὴς. *Porphyr.* Sch. in Il. E. 533. v. fin. cf. παρῇ γὰρ. Ch. 518. Not. ἐμέν, infra. εἴς, ἔσεται, ἧς non leguntur, ἔσσομαι semel, si recte. esse, — ζῆν, — σῶος, ἀκέραιος, ἀσφαλὴς εἶναι, — τυχεῖν. — c. Genit. et Dat. p. ἔχεσθαί τινος, φιλεῖν, σέβειν, — c. Dat. ἔςι p. ἔξεςι. — Periphrast. — ἔκ τινος p. γεννᾶσθαι, γίγνεσθαι.

c. Nom. πολύκλαυτος ἔσεῖται. I. A. 781. ἐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον. S. E. 941. παρ' ὀδὲν αὐταῖς ἦν ἐν. Or. 568. τῶθ' ὅτῳ παρ' ὀδέν ἐςι. S. T. 983. p. ὀδὲν μέλει. ὃ τ' ὀδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον. S. A. 268. p. προκοπὴ ὀδεμία. συμφορᾶς γ. ἂν ἔξωθεν εἴην ἐμῶν γε φιλτάτων. S. E. 1449. ἐκτὸς τῆς συμφορᾶς, μὴ πεῖραν λαβοῦσα αὐτῆς, ἣν ἐπήγαγέ μοι ἡ ἀγγελία τῶ Ὀρέςῃ. ὅτι ξύνοικος ἔσσοιμ'. S. E. 818. conjeci: ξυνοικετεύσω γ'. cf. Ξύνοικος. ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενὴ θεὸν δῆσαι. Prm. 13. ἐκ ἀδώρητος φίλων ἔςαι πρὸς ἀνδρῶν. Hec. 43. χρόνιός εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς. Cy. 248. p. ἐνδεῶς ἔχω. πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ. S. E. 155. cf. Περισσός. τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν τῷδ' ἔμμεν. S. A. 623. ad S. E. 21. infra. ὡς ἂν ἧς οἷόςπερ εἶ. et ὤν. Aj. 1118. *Herm.* ἀνῆς sc. αὐτῶ. Isto tuo strepitu nihil moveor, ut te eum omittere velim, quum talis homo sis. cf. Ἀνιέναι. Mihi videtur: Tu ut sis, vel maneas, qualis es, talis quum sis, i. e. κελεύω σε χαίρειν, jubeo te valere, tuamque, qua es, jactantiam tibi teneas. ἔςαι τι νέον. Hec. 83. εἰ δ' ἦν πρεπόντων. Ag. 1396. cf. πρέπ. εὖχε τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεοὺς. Spt. 251. p. βοηθεῖν ἡμῖν. ὃ γ. δοκεῖν ἄριςος, ἀλλ' εἶ. θέλει. 577. ὀδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι. Prm. 294. ὀδέν ἐσθ' ὁ κατθανὼν. Al. 382. ὀδέν εἰμ' ἔτι. 391. θεομήςωρ ἔσκεν. Prs. 655. πολέα δ' ἔσκ' ἐν ἀγκάλαις. Ag. 729. τὐμὸν ἔςαι. Hec. 52. καγὼ γ. ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν ὀκ εἰμ' ἔτι. 284. εὐδαίμων. ὁ δ' Ἀτρείδας ςυγῶν ἐμοί θ' ὁμοίως κ. θεοῖς εἴη φίλος. S. Ph. 390. σῖγα πᾶς ἔςω λεώς. Hec. 532. ἐκ ἔςιν ὀδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον. 805. πρόθυμος ἠσθα. 1202. ἐκ ἔςι. Or. 307. ἐκ ἀποδέχομαι σὲ μόνον ἔᾶσαι ἐνταῦθα κεῖσθαι, αὐτὴ δὲ τροφαῖς κ. ὑπνῳ προσέχειν. ἄφιλος θέσθ' ἄρα. 719. ὃς ἂν πόλεος ἐν ἀρχαῖσιν ἦ. 895. τὸ γ. ἕτοιμόν ἐςιν, εἴ γ' ἔςαι καλῶς. 1106. ἐκ ἔςιν ὀδὲν κρεῖσσον, ἢ φίλος σαφὴς. 1155. εὔφημος ἴσθι. 1327. ὅ τι ποτ' εἰσὶν θεοὶ. 418. ἄνευ πατρὸς τέκνον ἐκ ἂν εἴη ποτ' ἄν. 553. μνηςεύω γάμους ἐκ ὄντας. I. A. 848. καθαρῶς ἔςαι βασιλεῦσιν. Her. 1055. sine culpa erunt, puri. δῆλος εἶ λόγῳ. Or. 853. p. δηλοῖς. εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας κἐκ ἄλλοθι. I. A. 647. sc. φροντίδι. ἐκ ἔςιν ἄλλως. M. 814. ὑπὸ τοῖς δυναμένοισιν ὤν. Or. 887. ὡς εὐπατρίδαι — σύζυγες εἰμὲν. Al. 924. vera Optativi forma v. *Monk.* ὡς ἐνταῦθ' ἐμὲν. S. E. 21. p. ἐσμέν. Num ferendum in trimetris? Eust. in Od.

Γ. 1457. τῇ δὲ Ἐςὲ πρωτότυπος κίνησις ἐκ τῆ Εἰμὶ, ἐτέ. καὶ ἄλλως μὲν προθέσει τῆ Ἰ, Εἰμὲν, εἰτέ. Δωρικῶς μέντοι Ἐσμὲν, ἐςέ. ἡμάρτηται δὲ καθ' Ἡρακλείδην τὸ Ἐςέ. ὡς γ. ἃ λέγομεν Δείκνυςε ἢ Φαςὲ, ὅτως ἀδὲ ἐτὲ, ἐςέ. εἶτα ἐπιφέρων κ. χρῆσιν τῆ Ἐμὲν, ὅθεν γίνεται τὸ Ἐσμὲν, λέγει, ὅτι Ὅμηρος μὲν σὺν τῷ Ἰ ἔφη, ἀπήμονες εἰμὲν· τὸ δὲ ἀνάλογον παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ Γρῆες ἐμέν.

ἔςιν ἔνα, ὅ, ὅπως, ᾗ, ὅπη, ὅτε, ἅπερ, est ubi, quod, cur. ἔςιν, ᾗ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι. Hec. 857. ἔςιν, ἃ σιγὴ λόγῳ κρείσσων γένοιτ' ἄν· ἔςι δ', ἃ σιγῆς λόγος. Or. 637. ἔ. ὅπως Ἀλκ. ἐς γῆρας μόλοι; ἐκ ἔςι. Al. 53. 54. ἔσθ', ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις. 1112. ἐκ ἔςιν, ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ'. Prm. 291. ἃ γ. ἔσθ' ὅπῃ. Aj. 1070. ἐκ ἔσθ' ὅπως ἃ. S. C. 97. S. Thes. II. ἔςι δ' ὅπη νῦν ἔςι. Ag. 67. πράγματα, utcunque se res habet. Ejusmodi formulis utuntur Graeci, quoties aliquidpiam non admodum probant, palam tamen reprehendere non audent. Ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρα ὅπηπερ εἶσ' ἴτω. S. T. 1458. εἶσ' ὅπέρ εἰσι. S. C. 336. ἱκόμην ἵν' ἱκόμην. 273. εἶδον Ἴλιὸν πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξε. Ag. 1288. πράσσονθ', ἃ πράσσω πρὸς θεῶν. I. T. 692. πείθοι' ἄν, εἰ πείθοιο. Ag. 1047. et χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Quae congessit *Blomf.* ad Ag. 67. cf. ὅπη. ἔσμὲν, οἷον ἐσμὲν, ἐκ ἐρῶ κακὸν, γυναῖκες. M. 889.

p. ζῆν, σῶον εἶναι. saepius ἐκέτι addito. ἐκ ἔτ' ὄντα opp. ἀλλ' ὀλωλότα. S. T. 956. ἃ γ. ἔς' ἔτι. S. A. 567. ἢ τ' ἂν ἐκ ἂν ἦν. S. C. 1366. *Both.* ὦ τὰν. *Herm.* et *Wund.* ἢτ' ἂν. ὅτ' ἦν. Aj. 1418. ἔςι. 779. 784. θανὼν ἔτ' ἦσαν κατήναρές με. S. A. 871. ἀνδρὸς ἐκέτ' ὄντος. Aj. 1258. ἐκ ἔς' ἔθ' ὑμῖν πατὴρ. S. C. 1612. ὅτ' ἐκ ἔτ' εἰμὶ, τηνικαῦτ' ἄρ' εἰμ' ἀνὴρ. 393. ἡνίχ' ἡμεῖς ἐκέτ' ἦμεν ἐν φάει. Hec. 1214. in luce fortunae, σῶοι. ἐκέτ' εἰσὶ παῖδες ἐν φάει. Ph. 1349. ἐν σωτηρίᾳ, ἐν τῷ φωτί. Ἅλας αὐτοῖς ἐκέτ' ἔςιν. Aj. 973. ἐθ' ἔτ' ἔςι Τροία. Tr. 1293. 1323. ἐκέτ' ὄντας δόμους. H. 869. ἐκ εἰσὶ δόμοι. M. 139. ἐν τοῖς ἐκέτ' ὖσι λέξομαι. Al. 323. τῆς ἐκέτ' ὔσης. H. 63. Al. 388. I. T. 519. ἐκέτ' ὄντων τῶν σῶν τέκνων. M. 1311. ἐκέτ' εἰμὶ δὴ. Hec. 683. ὅτ' ἐκέτ' εἶ. Or. 1030. οἷσ' ἐκέτ' εἰσὶ. M. 1370. ἐκέτ' εἰμ' ἐγώ. H. 357. βασιλὶς ἐκ ἔτ' ἔςι δὴ γυνὴ. 778. 1162. μηκέτ' εἶην. 1191. Al. 272. 278. ἐκέτ' ἔςιν Ἀ. γυνὴ. 393. ἔςιν τε, κἐκ ἔτ' ἔςιν. 528. E. S. 1099. ἔςι δ'. I. T. 534.

μηδὲν εἶναι. I. T. 1058. σὺ ἐδὲν εἶ. An. 642. ἐδὲν ὢν τοπρὶν (δῆμος). E. S. 425. ἐδὲν ἔσα. An. 134. ἀνατέτραπται ὁ οἶκος. ὀρφανὸν εἶναι παιδὸς. Hec. 150. βλέπειν τὸν ἐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ'. S. Ph. 358. μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει. 415. ἠσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445. ὡς ἐκ ἔτ' ὄντος. S. Ph. 884.

c. Dat. esse alicui, τυχεῖν, habere. εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην. S. E. 1505. ἃ τοῖσιν Ἀργ. βουλεύματ' ἐςὶ. S. Ph. 555. ᾧ μή 'ςι δρῶντι τάρβος. S. T. 296. εἰσὶ χάτέροις γοναὶ κακαί. S. C. 1192. τοῖσδ' εἶναι κράτος. 1332. τῷ κακῶς πράσσοντι μυρία μία νύξ ἔςιν. S. Naupl. III. 2. τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι ἀλόχου. Al. 475. εὖ εἴη τυχεῖν. Rh. 594. θέλοντι κἀμοὶ τοῦτ' ἔν ἦν. S. T. 1356. θανεῖν μοὶ εἴη. Hec. 498. μὴ 'πὶ τῷδ' ἔςω τόδε. S. Ph. 1003. μὴ ἔςω ἐπὶ τῷ Φ. ἡ ἐξουσία τῆ καταχρημνίζεσθαι. ἔςι τέκνα κ. τῷδε. Hec. 340. μητρὶ ἐκ ἔ. τόδε. 427. σοί μέν ἔςι πόλις. Or. 1076. ἔςι σοι σωτηρία. Ph. 982. τὸ νικᾶν ἔςι πᾶν εὐβουλίᾳ. 728. ἀκολουθεῖ. ἡ εὐβουλία ἔχει τὸ κράτος ἐν ταῖς νίκαις. ὅκῃν ἔτ' ἔςιν ἐν καλῷ. Her. 971. p. καλόν. μόνος αὐτοῖς ἦσθα. Al. 294.

c. Gen. esse alicujus, pendere ab aliquo, facere c. aliquo, — versari in. πόλις γ. ἐκ ἔσθ', ἥτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός. S. A. 737. πόλις γ. ἔςι πᾶσα τῶν ἡγουμένων. S. Ph. 386. τῆ δρῶντός ἔςι κ. τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1360. ἐπεὶ ςρατηλάτου χρησῷ so. ἔςί. S. C. 1430. ὅτοι γυναικός ἔςιν, ἱμείρειν μάχης. Ag. 940. κάρτα δ' εἰμὶ τῆ πατρὸς. Eu. 728. p. ἔχομαι. οἱ μέν εἰσιν ἀρσένων, οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός. E. E. 1103. ἔςι τοῦ λέγοντος. S. T. 917. μόνοις προσέχει τοῖς τὰ δεινὰ κ. φοβερὰ ἀπαγγέλλουσι, τῶν δὲ παραμυθουμένων ἐκ ἀνέχεται. πρὸς τῶν κρατούντων ἐσμὲν. Spt. 501. τῆ κρατοῦντος Διὸς ἐσμὲν, ὃ κ. τὸ σημεῖον· ἡμέτερος γ. ἔςιν ὁ Ζεύς. τὸ δὲ ζήτημα τῆ πέμψαντος ἦν Φοίβῳ τόδ' εἰπεῖν. S. T. 278. καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τῆ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν. 393. p. τυχόντος. ἐν σοί ἐσμεν. S. T. 314. ἐν σοί ἐσμεν κ. ζῆν κ. μὴ. Al. 279. penes te est, a te pendet. ἐν σοὶ κ. τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἤδη 'ςὶ. S. Ph. 964.

p. ἀσκεῖν. αὐτοί τ' εἰσὶν ἐν μόχθοις ἀεὶ. H. 452. p. ἀσκοῦσι τὰ τῶν μ. μάντις ὅτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ. S. T. 562.

ἔςι et ἦν. p. ἕξεςι, οἷόν τε, δυνατόν. ἴν' ᾗ ποτε πείθειν. Hec. 818. ὐκ οἶδ', εἴ μοι προςειπεῖν αὖθις ἔσθ' ὑμᾶς ποτε. Ph. 636. ἔ. κἀκ τῶνδ' ὥςτε σωθῆναι. H. 705. κ. ζῶσαν εἰπεῖν κ. θανοῦσαν ἔςι σοι. Al. 139. ἐκ ἔ. ἵππων δεσπόσαι. 489. ἐκ ἔ. τὸς θανόντας ἐς φάος μολεῖν. 1079. τόδ' ἐκέτ' ἔ. σοι. E. S. 432. ἐκ ἔ. εὑρεθῆναι. Sch. ὑφ' ἃ ἐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν. S. T. 1253. ἃ γ. ἔ. τἀμφανῆ κρύπτειν. S. C. 755. ἐκ ἔ. ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. S. A. 665. ἄρ' ἔ. ὥςε φυγόθεν θέαν λαβεῖν; S. Ph. 656. κἐκ ἔ. λῆξαι. 768. ἐμοὶ δ' ἀκοῦειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε. S. A. 692. πάρεςιν ἀκοῦειν τῶν λάθρα κατὰ σῦ λεγομένων. ἐκ ἔσθ' ὁποῖον ςάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον ὅτ' αἰνέσαιμ' ἄν, ὅτε μεμψαίμην ποτέ. S. A. 1156. κ. τοῖς τοιούτοις ὅτε κρατῆρος μέρος εἶναι μεταςχεῖν. Ch. 288. ἐκ ἔ. πέρσαι σοι τὸ Ἀ. πέδον. S. Ph. 69. εἰ δ' ἔ. τοῖς δούλοισι τὰς ἐλευθέρους μὴ λυπρὰ — ἐξιςορῆσαι. Hec. 236. ἔςιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μήποθ'. S. C. 601. ἐκ ἔ. ὑπὲρ θνατῶν ἀλύξοντα φυγεῖν. Prs. 99. τὸ γ. φιλεῖν ἐκ ἔ., ἐξ ὅτου πλέον ἢ — ἔσχεθ'. S. C. 1618. ἐδεὶς πλέον μου ὑμᾶς ἐφίλησε.

Periphrast. c. *Particip.* ἔ τις ἔσθ' ἀνὴρ σθένων τοσοῦτον. Aj. 1062. ἃ κλύοντές ἐσμεν. 1321. δρῶν γ. ἦν. 1325. εἴην ἐκ ἂν εὖ φρονῶν. 1331. ἐκ ἦν ἔτι ζῶν. S. Ph. 412. μέγα θάλλοντές εἰσε νῦν. 420. ἐξαρκοῦσά μοι ἔςαι. 460. ἐκ ἔςι λῃςαῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον. 643. ἐγὼ ςείχων ἂν ἦν σοι. 1219. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν. S. T. 126. ὅσοις τάδ' ἐς' ἀρέσκοντα. 274. ἃ 'ν ᾗ θέλουσα. 580. ἔςιν ἔχον. 708. μὴ βλέπων ᾗ. 747. ὅτ' ἦν ὁδοι-

πορῶν. 801. τῶτ' ἐςὶν τὔργον εἰς ἐμὲ ᾧέπον. 847. τί δ' ἐς' ἐκείνης ὑμὶν ἐς φόβον φέρον; 991. ἢ κἄς' ἔτι ζῶν; 1045. ὠδέν ἐς' ἀπὸν. 1285. ἢ — πλύων μηδὲν. 1389. τοῖςδ' ἔςαι μέλον. S. C. 653. ἐμοὶ ὁδὸς ἔςαι μέλεσα. 1433. βεβὼς ἦν. S. Tr. 247. ἐκ πατρὸς εἰμι γεγὼς. Aj. 1300. τεθνηκὼς ἦν. S. Ph. 435. ἦν ἂν ἐκπεφυκότα. S. T. 262. πεπονθότ' ἐςὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα. S. C. 267. ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. S. A. 320. προδείσας εἰμὶ. S. T. 90. ὠ σιωπήσας ἔσει; 1146. νῶῦ δ' ἐςὶ τηλικῦτος ἀλγήσας. S. A. 767. ὠκ εἶ ξυνέρξων; S. Tr. 83.

c. Particip. et articul. loco Substant. δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας. S. E. 197. εἴτε βροτῶν ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200. Aj. 1288. χάρις χάριν γ'. ἐςιν ἡ τίκτῦσ' ἀεὶ. 522. ὠχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε; 1281. S. A. 239. ὠκ ἄρ' ὁ πέρσων γ' εἰμ' ἐγὼ; S. Ph. 114. ὅδ' ἦν ὁ ξυλλαβών με, κἀπονοσφίσας ὅπλων. 978. τίς ἔςαι μ' ὀὐπικωλύσων τάδε; 1242. ὅςτις ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν. S. T. 139. ὀὐξελέγξων αὐτόν ἐςιν. 297. τίς χρόνος τοῖςδ' ἐςὶν ὀὐξεληλυθὼς; 735. τίς ἦν ὁ τῦςδε λέξας τὺς λόγυς ὑμῖν; 754. ἦν ὁ προςτιθεὶς. 819. εἶμ' ὁ πορσύνας τάδε. 1476. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας. S. C. 1117. ἥδ' ἐςὶν ἡ σώζυσα. S. A. 189. τίς θῆτ' ἂν εἴη τῆνδ' ὁ προςθακὼν ἔδραν; S. C. 1166. τίς ἦν ὁ τολμήσας τάδε; S. A. 248. εἴς τις ἦν ἔκαςος ὀὐξειργασμένος. 262. 384. ὠ γ'. τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε. 450. πλησίον γ. ἦν κυρῶν. S. Ph. 371. ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος. S. Tr. 268. ἦν ἐγκεκλεισμένον. 578. μὴ περαιτέρω πεπραγμέν' ἢ μοι πάντα. 664. κλαίων — ἔσοισ' ἅμα — τ' ὠρφανισμένος βίῦ. 941. τί δ' ἐςὶ — ὑπεσπανισμένον; Aj. 740. τὰ τῶδε μὲν πεπραγμέν' ἔςαι. S. T. 621. μὴ εἰρημέν' ἦ. 768. ἐςὶ εἰργασμένα. 1374. ἦν ἠρμοσμένα. S. A. 570. γυναῖκας εἶναι τάςδε, μηδ' ἀνειμένας. 579. ἀνὴρ ἡμῖν ἐςιν ἐκ Τρ. ἀλὺς. S. Ph. 1337. ὅτω δ' ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐμῦ. S. T. 970. λυπηθεὶς ἔσει. S. C. 816. τοῖςδε σὺ εἶ. ξυμμαχήσων; S. Ph. 1366. Alia in ὤν, ὔσα. ἦν τὸ μὲν σὸν σπεύδων ἀγαθὸν. Hec. 122. ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδὺς ἔσει. S. A. 1067. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν. S. Tr. 414. ὅςτις ἦν θακῶν. S. Tr. 23. ὠκ εἶ τι δώσων. Hec. 579. οἱ μὲν πορεύσῃ· οἱ δὲ ὑπάρχεις. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. ὠ βαδίζεις δώσων, ὠ πορεύσεις, ὠδὲ βαδίσεις ἀπὸ τῦ Ἴω. τῶτ' ἐςὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον. S. C. 1586. ἐςὶ — πρέπων. S. Tyro. XIII. εἰμὶ ἀπεςερημένη. S. E. 813. ἥμην ἐκπεπληγμένη. S. Tr. 24. Al. ἥμην.

ἐκ τινος p. γίγνεσθαι. ὅνεκ' ἐςὶν ἐξ ἐμῦ. H. 1259. p. γεννηθεὶς, φῦς, γεγὼς. πατέρων ἀγαθῶν εἶην. An. 769. ὅς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελ. γεγὼς. Aj. 1299.

ἦν p. ἐςίν. Τίς ἄρ' ἦν; S. C. 118. τίς ἄρα ἐςίν. πόθος κ. κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697. Contulit Reis. Carm. Horat. I. 374. Nunc Saliaribus ornare pulvinar Deorum tempus erat. ἴν' ἦν μοι παντὸς οἰωνῦ λιμὴν. S. A. 1000.

εἶεν. p. ἔςω, agedum, φέρε, φέρετε, ἄγετε. cf. Plato, ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς γραυσὶ ταῖς τὺς μύθυς λεγούσαις, Εἶεν, ἐρῶ, κ. κατανεύσομαι κ. ἀνανεύσομαι. de Rpbl. I. 196. ἔςω. Utuntur hac voce, quum credunt et ad alia transeunt. Συγκάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. Ἐπίρρημα ἀφορισικόν. ἐπὶ γ. τοῖς ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον ἀφορίζει αὐτά. Bekkeri Lexic. Seguerian. 243. ἢ ἀναφώνημα ὅμοιον τῦ Ἀλλά. S. in Platon. Politic. 372. cf. Εἶα et Εἶεν.

ἢ p. ἦν. ἢ, δῦλος, ὠκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἶκοι τραφεὶς. S. T. 1123. S. Ambros. ad Od. Θ. 186. Τῶν δὲ γραμματικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μονογράμματοι αὐτὸ προςεφέροντο, οἱ δὲ νεώτεροι σὺν τῷ ν, καθάπερ τῶν πρεςβυτέρων τινές. et Aelius Dionys. ap. Eust. p. 1761. 51. (Od. p. 546. 30.) Ἴωνες μὲν ἔα φασὶν Ἀττικοὶ δὲ, ἤ, μονοσυλλάβως· οἱ δὲ μέσοι, σὺν τῷ νῦ. cf. Initium. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενὴς. Ag. 1637. ἠσθα. S. E. 3. 557. 1146. 1167. S. T. 1122.

ὤν, ὔσα. p. qui est, γεγὼς, φῦς, γενόμενος. μάρτις ὢν ἄριςος. S. E. 1481. πιςὸς ὢν κείνῳ. S. Tr. 286. μὴ δίκαιος. 411. πομπὸς. 617. οἶος. 1045. ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ. 1158. νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰς ἀεὶ βαρὺς. S. Tr. 1202. ὡς κοινωνὸς ὤν. Aj. 284. οἷος ὢν οἵως ἔχεις. 924. ὡς μηδὲν ὢν γονεῦσιν. 1094. ὅτ' ὠδὲν ὤν. 1231. ὢν ἔχθιςος. 1383. αὐτὸς ὢν νέος. S. Ph. 96. ὠ δύςοργος. 377. ὢν ἀκράτωρ. 485. γενναῖός περ ὤν. 1068. εὔνυς. 1351. φίλος. 1385. τίς εἶς ὢν λέληθεν. S. T. 247. λέληθας ἐχθρὸς ὤν. 415. φονεὺς. 534. ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ. 687. ξύναυλος. 1126. κακὸς. 1397. ἔξοισ' ἀνὴρ ὤν. S. C. 567. τύραννος. 851. τηλικόσδ'. 959. πιςὸς. 1031. ἐνθάδ'. 1036. ὢν φύσει νεώτερος. 1295. ἀπώμοτος. S. A. 394. ὢν φρενῶν αὐτὸς κενὸς. 754. δίκαιος. 662. γυναικὸς ὢν δόλευμα. 756. ὡς ὢν ἅπαις κἀγύναιξ κἀνέςιος. S. Atham. I. μικρὸς. S. Αἰχμ. VIII. 18. λέληθεν αὐτὸν — ὢν βαρὺς. S. Ἀλητ. III. 2. ξείνος Ἀχαι. VIII. 4. ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν. S. Hel. V. θνητὸς. S. Eriph. IV. γέρων ὤν. V. I. πένης. S. Creus. IV. 7. τοιῦτος. S. Chrys. Aj. 1299. ἐσθλὸς. S. fr. XV. Aj. 1399. παῖς. S fr. C. 6.

ὔσα. σώφρων. S. E. 365. ὡς ἐν δυςμενείᾳ γ' ὔ. 1124. παῖς ἔτ'. S. Tr. 557. θῆλυς. 1062. ἐκείνῃ γ' ὔ. παντελὴς δάμαρ. S. T. 930. σὴ πάλαι τροφὸς. S. C. 760. κακῶν ὠκ ἄπειρος ὔ. S. A. 1191.

ὄντος. Αἰγ. πέλας. S. E. 310. ἀνδρὸς ὠκ ἔτ' ὄ. Aj. 1258. ὡς μιάσματος. S. T. 242. παιδὸς. S. Dan.

ὄντι. ὡς ὄ. γῆς τῆσδ' μιάςορι. S. T. 353.

ὄντα. δαίμον' ὄ. S. E. 658. ὠδὲν ὄ. 1129. τά τ' ὄ. καὶ μέλλοντα κακὰ. 1498. ξένον παλαιὸν ὄ. S. Tr. 263. καθ' ὕπνον ὄ. 970. δυςμενῆ. Aj. 122. χωρὶς ὔ. ἐμῦ. 561. ἀρχαῖον ὄ. Πέλοπα. 1294. τοιόνδ' ἐμοὶ. 1338. τοιῦτον. 1375. δεσπότην ὅπλων. S. Ph. 262. ἐκτὸς ὄ. πημάτων. 504. μ' ἐνερθεν ὄ. 666. ὄ. σαυτῦ πρόςτροπον. 773. ἀφυῆ τ' ὄ. κὠ θέλοντα. 1014. θνητὸν. S. T. 1528. S. A. 455. δύςηνον — ἀλήτην. S. C. 745. πάγον — χθόνιον ὄ. 948. ἐμπολὶν ὠκ ὄ. συγγενῆ δὲ. 1157. ἄναυδον. 1404. ὠκ ὄ. μᾶλλον ἢ μηδένα. S. A. 1325. δῦλον αὐτὸν ὄ. τῶν πέλας κλύειν. S. Aload. VIII. 3. ἀσπιδίτην ὄ. κ. πεφραγμένον. S. Naupl. II.

ὄντες δεσπόται. S. Poim. V. οἵ τ' ὄν. οἵ τ'

A. 1109. ἐν κακοῖς ὄν. ἢ γιγνώσκετε;
μητρὸς. S. E. 541. ὐδὲν ὄ. ἄλλο πλὴν.
τὸ μηδὲν ὄ. 1275. κακὸς ὄ. πρὸς αἰ-
Ph. 1307. ταγὸς. S. A. 1037. ἐσθλὸς.
VII. 3. ἀδίκως. 8.
ερασσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν ἀεὶ. S.
πρὸς κακοῖς τοῖς ὄσι. S. Tr. 331.
ν. τῶν ἔνδον. S. E. 821. τῶν ὄ. κακῶν.
yest. IV.
ν, ὄσαι, ὅσας. θυραίαν ἔ. S. E. 518.
ν ἐκ ἔ. 584. ἡμέραν. S. T. 781. σὺ δ'
ἐκ ἔ. αἰσχύνεις πόλιν τὴν αὐτὸς αὐτῆ. S.
9. δύ' ὄσαι. S. Tr. 539. ὅσης ὁμαίμω σῆς.
. 979. τὰς ἔ. τέ μ' κ. τὰς ἀπούσας ἐλπίδας
θορεν. S. E. 305. ἐκποδὼν. 1000.
. ἐγγύς. Aj. 1046. S. E. 156. πάλαι
Adverb. οἷς ὁμόσον εἶ. S. E. 541. ἔξιν
α. S. C. 760. ἦς — χάριν. S. E. 541. S.
ως. S. Tr. 475. ὡδ' ἦν τὰ κείνης θύματα. S.
ός γ' ἔτ' ἦν. 848. κἀκεῖ κανθάδ' ὧν.
Aj. 1372. ἄνω. 1167. πόθεν ἔξε; S. Tr. 1010. S. T.
κᾶς ἐκ ἑκάς πω. S. Ph. 41. κἀκτὸς εἶ; S. T.
676. ὅπω τὰ δώματ' ἔξιν; 925. ἐνθάδ'. S. C.
42. ὅπω ποτ' ἐσμὲν. 12. εἰσ' ὅπερ εἰσι. 336.
εἶην δηι. 1044. σχὲς ὅπερ εἶ. 1169.
ἦν ἐκεῖ. 1582.
c. Praepositt. ἀπὸ Σπάρτης. S. E. 701. ἀφ'
ὧν εἶ. S. T. 415. κἂν ἀ. ψευδῶν εἴη. S. fr.
LVIII. 3. ἐξ ἐλευθέρων. S. Tr. 301. ἐν δει-
νοῖς ὀνείροις. S. E. 500. ἦν ἂν ἐ. δόμοις. 1332.
ἐν οἷς νῦν ἐξῖν. S. Tr. 1123. ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ
νόσῳ. Aj. 271. ἦν σοι Πόλ. ὐδὲν ἐν γένει. S.
T. 1016. ἐφ' — ἐν τίνι σχολῇ κακῷ; 1286.
ἐπί. ἐ. Ἀργείοις. Aj. 44. δισσαῖς ἦν πύλαις. 49.
μὴ 'πὶ τῷδ' ἔξω τάδε. S. Ph. 1003. κατὰ. ὡς
κἀφ' ἡμᾶς ἐφ' ὁ πληθύων λόγος. S. C. 377. κατ'
Ἄργος εἴ τις ὑμιν ἐγγενὴς ἔξι. 1168. μετὰ
ζώντων δ' ἦν. S. Ph. 1312. σιγῇ παρ' ὑμῶν πρὸς
ἔξω. S. E. 469. παρ' ὐδέν ἔξι. S. T. 983. S. T. 1169.
αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν. S. T. 1169.
Εἰνάλιος, ία. cf. Ἐνιαλ. πλάταις. E. Tr. 1095.
πόντῳ εἶ. φύσιν. S. A. 346.
Εἵνεκα v. ἕνεκα, ἕνεκα, χάριν, διά. Alii
auctore Dawesio reposuerunt ἕνεκα, alii reti-
nent εἵνεκα. Τὸν εἶν. Prm. 345. ἄμεινόν ἔξι
παντὸς εἶν. Ae. S. 191. εἰ δεῖται τὰμὲ γ' ἕν. ἀθλίε βίε. An.
ἕν. H. f. 210. ἐ δῆτα τὰμὲ γ' ἕν. E. Beller. 1.
409. cf. τόδ' ἄχυ Σ. ἐξεκείνωσεν πεσόν. Prs. 758.
cf. Valck. ad Ph. 277. v. Ξεῖνος et Εἶν P. ἐν.
Εἰνόδιος, α. τῆς Εἰ – ίας Ἑκάτης ἔγχος (πῦρ
ἱερόν.) S. Ῥιζοτόμ. Εἰ. θυγάτερ Δάματρος. I. 1048.
Trivia, Hecate, quae venefiis praeficiebatur
et ad cujus lucem veneficas herbas, Hecatei-
das inde dictas colligere solebant sagae. τίν'
ἔχει ῥάσιν Εἰ – α. E. Beller. 1.
Εἰπεῖν. λέγειν, — κελεύειν, — ὑπισχνεῖσθαι, —
ὡς εἰπεῖν.
εἴπω. τἄμ' ὡς ὂν εἶ. S. T. 329. πῶς εὖ-
φρον εἶ.; Ch. 85. εἰ. τι δῆτα κἄλλ', ἵν' ὀργίζῃ
πλέον. S. T. 364. τί ἄλλο γ' εἶ. Or. 188. τίνα
τύχαν εἶ.; 154. τίν' εἶ. μῦθον. Ph. 1345. εἶ. τι-
σοί τε κ. πόλει καλὸν; E. S. 293. πῶς εἶ. λόγον;
Tr. 708. ὅπως σοι ῥᾳδίως εἶ. κακά. 712. τί σοι
εἶ. Hec. 422. ἄπαντας. Hec. 303. εἶ. ἐν
μέσοις τάδε. 531. σὲ εἶ. τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν.
M. 272. v. p. κέλευσ. δὶ' αἰδοῦς εἶ. B. 441.
ἐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶ. S. E. 941. ὥσπερ εἶ. S. Tr. 552.
οἱ δ' εἶ. τλημονέστατον λόγον. S. Ph. 363. ἃ τῆ-
τον εἶ. 442. εἶ. ὄχ' ἅπαξ μόνον. S. T. 690. εἶ.
ὡς δοίην, πάλαι. 1161. εἶ. καὶ πρόσθεν. S. C. 932.
εἶπας. saepius omisi, ubi una tantum vox
addita est. καλῶς. Hec. 382. ἃ καινὸν. 670.
τὰς αἰχμαλώτους. πῶς; Or. 243. S. E. 407.
1220. εὖ γ' εἶ. Or. 386. ὡς τἄλλά γ' εἶ. 1212.
δῶλε τόδ' εἶ. Ph. 395. τίν' εἶ. τόνδε μῦθον; 922.
τοῦ' εἰς ὕποπτον εἶ. 1216. κάλλιστον εἶ. μῦθον.
M. 1127. θαυμαστὸν. H. 278. δεινὸν σοφιστὴν εἶ.
921. ἀρχῶσαν εἶ. 1045. ὡς σώφρον εἶ. I. A. 1036. ὡς
ἄξιον τόδ' εἶ. λόγον. 1347. τί δῆτα τόδ' εἶ. 1440.
πονηρὸν εἶ. λόγον. I. T. 740. δεινὸν τόδ'. 1021. Aj. 1127.
δίκαιον. Cy. 195. ἄπιστον εἶ. μῦθον. I. T. 1293. χαλε-
πὸν τόδ'. Cy. 566. γενναῖα τάδ'. Her. 465.
πρὸς ἃ γ' εἶ. ἀντήκουσας. 1014. κακὸν τόδ'. Hel.
124. τίν' εἶ. μῦθον; 478. ἄνανδρ' ἄρ' εἶ. 814.
ἀδύνατον. 1049. τί πόλεμον εἶ.; H. f. 1134.
αἰσχρόν γ'. E. E. 275. E. Archel. XXXI. τίν'
εἶ. τόνδε μοι λόγον; S. Tr. 184. λόγοις, ὃς εἶ.
ἐς τήνδε. 487. οἷον ἄντεον εἶ.; 78. ἥτ' ἔνοιμ' εἶ. 322.
καλὸν σύ τ' εἶ. S. T. 148. μάλιστα δ' αὐτὸν
καλήν γε κρήνην εἶ. Cy. 148. τὰ πρα-
εἶπατ', εἶ κάτισθ' ὅπω. S. T. 926. αὐσις εἶ.
χθὲς ἐπαθ' ὡς βράχισα. S. C. 1115.
S. A. 1190.
εἶπε μὲν λέγεις ὅτι χρείη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν,
εἶ. δ' ἦν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον
νέμοι. S. Tr. 161. ἐν ᾗ εἶ. δεσπόζειν θρόνων.
363. κ. ταῦτα — ἥτ' εἶ. κρύπτειν. 480. ὅσα ζῶν
κεῖνος εἶ. 581. τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. Aj. 780.
εἶ. τοιοῦτον λόγον. 1153. βαρεῖαν φάτιν τηνδ' εἶ.
κἀχ' ὑπείκουσαν κακοῖς. S. Ph. 1046. ὅσ' ἔνεκ' —
τὰς ἐμὰς ἐκ ἂν ποτ' εἶ. Λ. διαφθορὰς. S. T. 573.
εἶ. γ' με Δοξίας ποτὲ χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῇ
μαυτῇ. 994. τίς δ', ὄντιν' εἶ.; 1056. ὃς ἐκὼν
εἶ. κακῶς. S. fr. XIV. 4. τί πρὸς τάδ' εἶ. Or.
745. ἐθ' εἶφ' ὑπὲρ σθ'; 1056. εἶ. εἰς πάντας
τάδε. E. S. 668. ὁ δ' εἶ. πρός με βαί', ἀεὶ δ'
ὑμνούμενα. Aj. 292.
εἶπέ μοι. S. T. 158. παῖδ' εἶ ζῇ. Hec. 986.
πῶ 'σθ'. 1125. εἶφ' ὅ τι παθεῖν δεῖ. B. 492.
φέρ' εἶ. δὴ τὸ δεινόν. S. E. 376. 671. ἐμοὶ δὲ
σὺ τἀληθὲς εἶ. 679. S. Tr. 453. εἶπ' ἀλλ' ἡμῖν
ἐκ σαυτῆς. 320. ἀπὸ σαυτῆς κ. μὴ ὡς ἀφ' ἡμῶν
ἀναγκαζομένη. συμφορὰ γ'. ἔστι τὸ μὴ γιγνώ-
σκεσθαί σε, ἥτις τυγχάνεις. εἶ. τῷ μόρῳ, ξυντρέ-
χει. 880. ἢ νοεῖς. 1135. ἀπ' ἀρχῆς αὐδᾶς σοι
1097. φέρ' εἶ. πρὸς θεῶν, πῶ γ. ἦν ἐνταῦθά σοι
Πατρ.; S. Ph. 433. φέρ' εἶ. πρὸς θεῶν, δειλίαν
ἢ μωρίαν ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ, τῶτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν.
S. T. 536. εἶ. μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα. S.
A. 446. φέρ', εἶ. δὴ μοι. 534. εἴφ', ἢν ἐρω-
τήσω σε, γεννάωσ. I. A. 1129. τἔνομα. Cy. 545.
φέρ', εἶ. S. E. 310. Tr. 890.
Infin. εἰπεῖν. σὺν θεῷ εἶ. S. Palamed. I.
μή τιν' εἶ. Hec. 138. ἰδίου τι βούλομαι εἶ.
979. ἃ γ. εἶ. ἐθ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλὲς. Ph. 898.
τῶτό σ' εἶ. ἔχω. M. 465. ὦδ' εἶ. ἔπος. Or. 1.
v. ὧδε. κ. ζῶσαν εἶ. κ. θανοῦσαν ἔξι σοι. Al.
139. ἀληθῆ κ. δίκαι' εἶ. E. S. 859. βούλο-
μαί σ' εἶ. κακῶς εὖ. I. A. 378. ἄνολβα. 448.

σοὶ πάρεξιν. Rh. 359. ῥᾴδιον εἰ. τόδε. B. 461. παρβῶ εἰ. τὰς λόγους ἐλευθέρους. 774. ὑπάρχει τόδ' εἰ. Her. 183. πρὸς σῷ μῶρον ἦν εἰ. ἔπος. 682. ἐς ὃς τὰς λόγους εἰ. θέλω. I. 1521. τοῦτο εἰ. ῥᾷον. E. Alex. XIX. ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰ. S. E. 1483. τόλμησον εἰ. ὃ σ' ἰξορῶ. S. Tr. 404. δόκησιν. 426. ὃς ἐκ ἂν εἶλεν' εἰςάπαξ εἰ. ὅπῃ μηθεὶς ἐώῃ. S. Ph. 443. ἀνδρός τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰ. 1140. ἕτοιμος. S. T. 92. τὸ δὲ ζήτημα, τῷ πέμψαντος ἦν Φοίβῳ τόδ' εἰ. 279. οὐχ ὥςε γ' εἰ. γνωςὸν. 361. οὐχ ὥςε γ' εἰ. ἐν τάχει μνήμης ὕπο. 1131. τὸ δ' ὀρθὸν εἰ. 1220. ὁ μὲν τάχιςος τῶν λόγων εἶπ. τε κ. μαθεῖν. 1234. πλὴν εἰ. ἃ χρῄζω. S. C. 574. ἄλλον δ' αἶνον ἔχω μητροπόλει τῷδε κράτιςον εἰ. 709. χωρὶς τό τ' εἰ. πολλὰ κ. τὰ καίρια. 808. ἐπεὶ σμικρὸς μὲν εἰ. ἄξιος δὲ θαυμάσαι. 1152. ὁ λόγος. εἰ. τί δώσεις; S. A. 315. εἰ θέμις εἰ. 1259. συγγνωςὸν εἰ. ἐςι κ. τὸ μὴ καλὸν. S. Κρεύσ. II.

εἴπης. μὴ νῦν ἔτ' εἴπης μηδὲν. S. E. 324. πρὶν γ' ἂν εἰ. ἰξορθμένος βραχὺ. S. Tr. 415. ὑπέρκοπον μηδέν ποτ εἰ. αὐτὸς εἰς θεὸς ἔπος. Aj. 128. μηδὲν μέγ' εἰ. 386. μήπω μέγ' εἰ. S. Ter. X. ἃ 'ν εἰ. γε. S. Ph. 1276. μὴ θάνατον εἰ. Or. 415. ὡς ἂν μή ποτέ τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἰ. Rh. 51. μὴ πλεῖον εἰ. E. Aeol. XIV.

εἴποιμι. εἴπ. ἂν. S. E. 1344. πῶς εἰ. ἂν. Ph. 1179. εἰ. ἂν τότε. S. E. 413. ἐκεῖν' ἂν εἴποις, ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς. Aj. 1052. τί δῆτ' ἂν εἰ. τοὺς γέροντας. An. 646. εἰ. ἂν, ὡς. S. C. 431. τάχ' ἂν εἰ. E. S. 184. τί τοῦδ' ἂν εἰ. ἀσφαλὲς τεκμήριον. Rh. 94.

εἴποι. κάλλις' ἂν εἰ. σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει. S. T. 1172. τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας ὅ γ' ἐνθάδ' ὢν εἰ. λεώς νιν. S. C. 43. τί δ' ἂν τις εἰ.; Ph. 969.

εἴπωμεν ἢ σιγῶμεν; I. 758. ἵν' — τὸ μὲν εἰ., τὸ δ' ἀκούσωμεν. S. C. 189.

εἰπών. εἰ. ἀκούσας θ' αἱματος μητρὸς πέρι. I. T. 964. πολλὰ. Rh. 39. οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰ. Her. 369. πρὸς ἄνδρ' εἰ. ἔνα. E. Inus VI. εἰ. ἄπειμι. S. T. 447. εἰ. ὃ χρῄζεις. S. Tr. 1120. ποίας πάτρας — τύχοιμ' ἂν εἰ. S. Ph. 223. ὦ φίλτατ' εἰ. 1290. Cy. 140. τήνδε τὴν πόλιν φίλως εἰ. S. C. 759. πρὸς τί τοῦτ' εἰ. κυρεῖς; S. E. 1176. εἰπόντος δὲ, μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν. S. Ph. 1141. τὸν μάντιν εἰπόντα. 615. εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς. H. 596. εἰπήσαισι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν. I. 667.

p. κελεύω. ἄναξ εἶπεν μεθεῖναι παρθένον νεανίαις. Hec. 554. σὲ εἶπον τῆςδε γῆς ἔξω περᾶν. M. 272. εἰ. πάντ' ἀφιέναι ςρατόν. I. A. 95. ἢ πολλὰ χαίρειν εἶπας. S. E. 1456. εἶπε κἀπέσκηψε — εἴρξαι Αἴαντα. Aj. 752. τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν. S. Ph. 841. οἷς μ' εἶπ' Ἀπόλλων ἐξαμύνασθαι θεάς. Or. 269. σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν μ' ὅρος χθονὸς. I. T. 85. τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'. Aj. 780.

p. ὑπισχνεῖσθαι. χρυσὸν εἶπεν, ὃς ἂν κτάνῃ. E. E. 33.

ὡς εἰπεῖν. ὧδ' εἰπ. ἔπος. Or. 1. ὡς ἐπέρχεται δηλονότι εἰπεῖν ἔπος ὅτως. ἤτοι ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν. Hoc est ὡς εἰπεῖν. ὡς εἰπεῖν ἔπος. H. 1162. ἐν συντόμῳ εἰπεῖν et Prs. 711. ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν κ. εἰπεῖν συλλήβδην πάντα.

Εἴπερ. Initio omisi, siquidem. εἴπ. τί γ' ἐςὶ τῆς ἀληθείας σθένος. S. T. 369. ἔςι τῇδέ θ' ἡμέρᾳ. Aj. 778. δικαίως ἐξ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν. 547. εἴπ. τι κ. εὖ φρονῶν μαντεύεται. 746. θυραῖος εἴπ. ἐςὶν. 793. ἐςὶ σῶν. S. Ph. 21. κἀγώ τι φρονῶ. 192. ὡς φίλοι προςήκετε. 229. ὄρθ' ἀκούεις. S. T. 903. εἴ. τι τῷ σαυτῷ βίῳ κήδει. 1060. ἐγὼ μάντις εἰμὶ. 1086. εἴ. τις ἄλλος πιςὸς. 1118. ἐγγενῶς ἔτι ἐντρέπεσθε. 1225. ἐςί γ' ἐξοικήσιμος. S. C. 27. μὴ θεοὶ ψεύσωσί με. 628. ζῆν φιλεῖς. 995. κεῖνος ὧδ' ἐλεύσεται. 1206. οἵδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄςυ. 1371. ἐςὶν ξύνεδρος. 1381. ἔσχει Ζεὺς ἐν' ἐξ ἐμοῦ σέβας. S. A. 304. ἥδ' ὁμορθόθεῖ. 534. δεῖ. 679. γυνὴ σὺ. 741. εἰ γεννᾶιος. S. Λλήτ. IV. πέφυκά γε. S. Aload. IX, 2. εἴπ. γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν. Ph. 1646. ἡσθα μὴ κακὸς. M. 586. ἐςὶν κακὸς. 699. φρονεῖς εὖ δεσπόταις. 823. ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν, εἴπ. τινὸς. Aj. 487. Schaef. ad S. C. 734. εἴ τιν' Ἑλλάδος et εἴ τις βροτῶν θαυμαςὸς. 1664. et Blomf. εἴπ. ποτὲ. An. 554. ὧδ' ἔχει. S. Ph. 116. ὧδε ταῦτ' ἔχει. S. E. 315. ἔσθεγον. 604. ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ. Aj. 84. ἦν πέλας. S. E. 312. ἄρξεις τῆςδε γῆς. S. T. 54. τι κλαίεις. S. E. 1117. τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῖχος. 1119. βεβάζω. 1216. ἐμψυχός γ' ἐγὼ. 1221. εὐτυχεῖ. S. Tr. 192. ἐντεθέρμανται πόθῳ. 368. Ἑρμῆ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον. 620. εἴπ. εἰ τοῦδ' ἀνδρὸς. 1200. εὐσεβεῖν βούλει. 1222. εἴργαςαι τάδε. Aj. 22.

Εἴπως. cf. Πῶς. M. 176. H. 871. 1054.

Εἰργάθειν, εἴργειν et ἔργ. κωλύειν, ἀποσοβεῖν, ἀπέχειν. εἴ-σθαι. φυλάττεσθαι, χωρίζεσθαι. Formae in άθω v. plura in S. ad An. 860. in Διωκάθειν. Construitur cum μή et sine eo, c. Dat. pers. et Acc. rei. μήθ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰ-θεῖν Διὸς τὸ μὴ οὐ ἑλεῖν πόλιν. Ph. 1182. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰ-θεῖν. S. E. 1271. εἴργειν et ἔργειν. εἴρξαι. κωλῦσαι, κατακλεῖσαι, συγκλεῖσαι. H. in Εἱρμός. ὀχυροῖς ἔρκεσιν εἴ. ἅμαχον κῦμα θαλάσσης. Prs. 87. τὴν προςβολὴν τῶν Περσῶν. εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα. Spt. 488. ἐ-γων γ. ἐχθρὸς. 987. κωλύων. Ritschl. in Schol. Critic. e Varietate lect. ςυγῶν, eruit ςέγων. τίς νιν εἴ-ει συμφορὰ; Her. 662. εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας. S. Ph. 1408. εἴργε τὸν προςκείμενον (ἵππον). S. E. 722. ἃ σ' εἴρξει μὴ δόμων ἔσω περᾶν. Or. 1572. κλήθροις ἂν εἰργοίμεσθα. Hel. 295. εἰ-ὁμεσθα τάφῳ. 557. εἴργ. ὄχλον τῆς παιδὸς. Hec. 605. ἢ πλῆθος αὐτὸν — εἴ-ουσι. 867. μόλις νιν εἴ-ουσι φύλακες. An. 813. τί με βρόχων εἴ-εις; 846. δέσποιναν εἴ-ου' ἀγχόνης. 817. εἴ-ουσιν οἱ κρατοῦντες. E. S. 18. εἴ-ον ἡμᾶς τοξόται. I. T. 1377. ἃς σὺ Βάκχας εἴρξας. B. 443. εἴ-ει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος. Her. 340. ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων. I. 173. εἴρξει νιν ἐπτοημένας δεινοῖς δράκουσιν. E. E. 1255. τοὺς πονηροὺς κλῆθρον εἴ-ἑτω ςέγης. E. Erechth. II. 20. πολεμίων εἴ-ων βέλη. Ph. 1081. ἄντλον εἴ-ων ναός. Tr. 686. εἴρξαι Αἴαντ' ὑπὸ σκηναῖσι. Aj. 753. ἐκεῖνον εἴρ. σκηνῆς ὕπαυλον. 796. ἀπὸ τέκνων σῶν πημονὴν εἴ-οι θεός. Al. 517. τὸν ἠθῶνθ' — οὐ ῥᾴδιον εἴρ. 1057. εἴ-οις ςομάτων φθόνον. Rh. 343. 458. εἴ-ει δή τις τόνδε μὴ θανεῖν νόμος. Her. 963. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν εἴ-ε τοῦτ' ἐξειδέναι; S. T. 129. θθὲν εἴ-ει σοὶ τελεῖσθαι τάδε. S. Tr. 1258. ςάσιν εἴργ' ἀπ' οἴκων. E. Cresph. IV. 00. ἢ φόβος τις εἴ-ε νιν; S. Ph. 569. θθὲν αὐτῷ

τῶν ἐμῶν μ' εἴ-ειν μέτα. S. A. 48. ὁ μετὴν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴ-ειν. σοὶ ταῖσδέ τ' ὀδὲν εἴ-εται sc. εἰπεῖν. S. Tr. 343. ἀπόῤῥητον ὅτε πρὸς ταύτας. εἴργ. μητρὶ πολέμιον δόρυ. Spt. 401. τῶν ἀσέπτων ἕρξεται. S. T. 890. Suid. in Ὑπέροπτα. μὴ ἀφέξεται τ. ἀσέπτων. τίς ἔτι ποτ' — ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν. S. T. 894. εἴ-ου. S. C. 836. φυλάττου, χωρίζου.

Εἰρεσία. κωπηλασία, — κίνησις. θοὸν εἴ-ίας ζυγὸν ἑζόμενον ποντοπόρῳ ναῦ μεθεῖναι. Aj. 249. ὅταν εἴ-α πελάζῃ. I. A. 766. ταχεῖα κώπα εἴ-ία φίλα. Hel. 1469. ἄκατοι ἀνάγονται ὑπὸ εἴ-ας. Phaëth. Herm. I, 36. οἴκων ζεύξασ' ἀπ' εἴ-α δρομάδα τὰν Ἅιδος ὥςε βάκχαν. H. 549. v. Νάϊς. παρὰ δ' εἴ-α μαςῶν ἕπεται. Tr. 569. p. κινήσει. Das Wogen der Brüste. Matth.

Εἰρεσιώνη. v. Ἐκχέρειν et Ἐλαία.

Εἴρη. i. q. ἀγορά. Νῦν δ' εἴρη ὕποφρος ἐξ αὐτῶν. S. Erig. II. cf. Ὕποφρος.

Εἰρήνα, -νη. ἡ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γνησία διάθεσις κ. ἡ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθρὸς ἡσυχία, παρὰ τὸ Εἴρω, τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ Εἴρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτὴν, ὅ ἐςι συμπλέκειν. Z. — Dea. τὴν καλλίςην θεῶν Εἰ-ην τιμῶντες. Or. 1683. βαθύπλουτε. E. Cresph. IV. φιλεῖ ὀλβοδότειραν εἰρ. B. 419. ὅσῳ πολέμῳ κρεῖσσον εἰ-η. E. S. 488. εἰ-α ἐμοί γ' ἀρέσκει. Her. 372. Κῦρος ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰ-ην φίλοις. Prs. 766. ὡς μηδένα ἔχειν τὸν ἀνθιςάμενον.

Εἰρκτέον, τάδ' ἐςὶν. Aj. 1250.

Εἱρκτή. φυλακή. εἰ-αῖσι σῶμα σὸν φυλάξομεν. B. 497. σκοτίαις ἐν εἱ. 549.

Εἰρύειν, ἐρύειν, ἑλκύειν. Ἀνεπίφθονον εἴσον ἔγχος. S. Tr. 1033.

Εἴρων τῇ φύσει. E. fr. B. 14. 6. Εἴρων. ὁ ἄλλα μὲν φρονεῖ, ἄλλα δὲ λέγων et προςποιητὸς, μὴ ἀληθεύων, ἀργὸς, ἀλάζων. H. Not.

Εἷς, μία, ἕν. opp. πολλοὶ, πᾶς, — unicus, μόνος. εἷς τις, unus quis. S. A. 263. εἷς τις ἐςὶ κοινὸς ἀνθρώποις νόμος. E. Dict. VIII. λέγει τις εἷς, quis unus. 269. πλὴν εἷς τις. S. T. 118. εἴ τέ τις εἷς ὢν λέληθεν. 247. εἷς τῶν ἐν Ἅιδῃ μάνθαν' ἐνθάδ' ὢν ἀνὴρ. S. E. 1342. ὃδ' ἂν εἷς ποτε φαίη. S. Tr. 1072. αἴσχη ὃδ' ἂν εἷς φύγοι. S. Phaedr. VIII. σκαιοῖσι πολλοῖς εἷς σοφὸς διόλλυται. S. fr. VIII. εἷς ἀνὴρ ὁ πάνθ' ὁρᾷ. Ph. 752. ὁ καλὸν, δυοῖν γυναικῶν ἄνδρ' ἓν' ἡνίας ἔχειν. An. 178. εἷς μετ' ἄλλων μυρίων. 698. εἷς τριῶν δυςδαιμόνων. I. A. 1137. μάχῃ πολλοῖσιν εἷς; 1358. εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων. 1394. πόνων πλείςων μετέσχον εἷς ἀνὴρ. Her. 8. ὃδ' ἂν εἷς δύναιτ' ἀνὴρ. S. T. 281. p. ὀδεὶς. κρατεῖ. E. S. 431. ὁ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος. S. T. 845. ὃδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε. S. C. 1656. ὡς ὃδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἂν. S. A. 884. νεὼς πίτυλος εἷς. Tr. 1123. εἷς μυ λόγος. Her. 799. ἦν Ἀχαιὸς. S. E. 701. νεοσσὸς. H. f. 982. Μ. πᾶσι διὰ μάχης μολὼν. 220. ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπουργήσῃ διπλᾷ. 328. κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς. S. Ph. 1144. τῆς τύχης ὀχ εἷς τρόπον. E. fr. LXXIII. πλείςας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε; S. Tr. 460.

ἑνός. ἑ. δύναμις. An. 484. ἐξ ἑ. κακῶ. S. E. 728. ὀδὲν πλέον δρῶν ἑ. An. 699. μόχθω. Tr. 1150. ἑ. ἔρωτος ὄντος ὅ μ' ἡδονὴ. E. Oedip. XV. ἑ. μοι μῦθος ἐνδεὴς. Hec. 835. ἑ. ὁ σφαλέντες. Or. 1151. ἑ. εἰ λαβοίμεθα. 1172. ἑ. ἀθικτος. H. 1002. δύ' ἐξ ἑ. κακῶ συνάπτει. I. T. 487. ἑ. μόνῳ δεῖ. 1052. ὅλα πάντα πλὴν ἑ. Hel. 283. ἐξ ἑ. ποδὸς. S. Ph. 91. ἑ. κρατῶ λόγῳ. 1048. ὀκ ἐξ ἑ. ςείλαντος κελευσθεὶς. S. C. 737. μηδὲ τήνδε τ. πόλιν ἑ. ποιήσαι φωτὸς ἀσθενεςέραν. 1033. πατρὸς ἑ. μητρός τε μιᾶς φύντε. S. A. 144. 513. πόλις γ. ὀκ ἔσθ', ἥ τις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑ. 737. δύ' ἐξ ἑ. βλέποντε. 989. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐξ ἑ. δέκα. S. Naupl. V. 4.

ἑνί. τρισσῶν βιότων ἑ. κρίνω νίκην μίαν. E. Beller. XVI. 3. βέλει. H. f. 1000. δύο φέρειν ἐν ἑ. λόγῳ. S. E. 1088. ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἑ. S. T. 1135.

ἕνα. ἕ. ἐν πολλοῖς ἴσως εὕροις ἄν. Her. 328. δυθμὸν ἕ. κακῶν. E. S. 94. ὥςε μὴ λέγειν ἓν' ἄνδρα ἰδεῖν ἄριςον. Aj. 1340. Ἑλλήνων ἕ. κριθέντ' ἄριςον. S. Ph. 1344. τὸ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται μόνον καθ' αὐτόν. S. T. 62. εἰ δ' ἄνδρ' ἓν' οἰόζωνον αὐδήσει. 846. ἕ. νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδὲς ἔσει. S. A. 1066. ὅν τιν' εὑρήσεις ἕ. S. Phaedr. VII. μνησήρων ἕ. I. A. 68. ἐπὶ πλεῖςον ἄνδρ' ἕ. ἐλθόντα. Rh. 946. διὰ γάμον μιᾶς ἕ. γυναικὸς. Tr. 498. εἰ φευξόμεσθ' ἕ. ἄνδρα. Cy. 198. δυοῖν κακοῖν ἕ. ὄντα χρῆσθαι. Hel. 738. ἄνδρ' ἕ. εἰς ὤν, ὁ δυνήσεται κτανεῖν. E. E. 337. πῶλον ἂν δίδως ἕ. E. Seir. V.

μία. μί' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἐρινύων. Or. 264. πλείςας ὤλεσεν γυνὴ μ. 741. δίκη. 1244. μ. ἐςὶν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας. Ph. 897. ἡ ἐμὴ ψυχὴ, μ. ὅσα πάντα κωλύσει τάδε. I. A. 1390. ψυχὴ. Al. 886. τρεῖς μ. τύχη ἔχει. 1065. συγγόνων μ. Rh. 891. εὐφρόνη. Tr. 660. ςαφάνων ὁ μ. χροία. Cy. 515. μ. ἐςὶν ἐλπὶς. Hel. 821. ἄτη. E. E. 1306. γονά. E. Alex. XII. ἐπειδὰν εὐφρόνη ζεύξῃ μ. S. Ter. VII, 11. ἀμέρα. VIII, 2. μ. ἀνδρῶν ἴλη. Aj. 1407. ἀπήνη δ' ἦγε Λ. μ. S. T. 753. κακῶς πράσσοντι μυρία μ. νύξ ἐςιν. S. Naupl. III.

μιᾶς. δύο ἀντὶ μ. ψυχὰς. Al. 903. κληδόνος. An. 562. μ. χειρὸς ἀσθενὴς μάχη. Her. 275. ῥίζης. I. 1576. χειρὸς. H. f. 938. δύ' ὄσαι μίμνομεν μ. ὑπὸ χλαίνης. S. Tr. 539. ἡμέρας τοι μόχθος ὀχ ὅλης μ. S. Ph. 480. μ. τρέφει πρὸς νυκτὸς. S. T. 374. μητρός τε μ. φύντε. S. A. 144. ὅμαιμοὶ ἐκ μ. τε κ. ταὐτὸ πατρὸς. 513. ὀκ ἀπὸ μ. κοίτης ἔβλαςον. S. Scyth. κἀπὶ προςπόλῳ μ. βιοςερῆ χωρῶντα. S. C. 746.

μιᾷ. ἐν ἡμέρᾳ μ. S. E. 1149. ψυχῇ μ. ζῆν. Al. 715. 886. ἐν μ. πυρᾷ. E. S. 936. ὁδῷ. S. E. 1314. Hel. 771. ὁ ψήφῳ μ. I. 1223. μ. πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ. H. f. 1393. ὁ μ. ῥώμῃ κτανεῖν νιν. S. T. 122. ἕςη κελεύθων ἐν πολυσχίζῳ μ. S. C. 1592. ἐν μορφῇ μ. S. fr. LVI. 4. μ. θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερὶ. S. A. 14.

μίαν. κἀντὶ μυρίων μ. ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν S. C. 498. μ. καθ' ἡμέραν. S. A. 55. ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μ. καθ' ἡμέραν ὤλοντο. 170. τῶν τριῶν μ. λαβεῖν εὔσοιαν ἀρκεῖ. S. Amphitr. ἐγὼ μ. μὲν ἐξιονθίζω τρίχα. S. Chrys. IV. μ. πονήσας ἡμέραν. Or. 655. M. 340. αἰχμὴν εἰς μ. Ph. 1279. πρὸς μ. ψυχὴν βλέπειν. M. 247. H. 258. παρθένον. I. T. 562. μ. τριῶν Ἐρινύων. Tr. 457. πρὸς γυναῖκα μάρναςθαι μ. 726. εἰς μ. βλάβην. 1302. ἐκπιεῖν κύλικα. Cy. 163. παρθένων μ. γαμεῖ. Hel. 6. εἰς μ. ἀποβλέπων τύχην. 274. δύο μ. θαυμάζο-

μεν (τύχην.) I. 539. μ. νῦν δὸς χάριν. H. f. 321. εἰς μ. βάσιν. E. Thes. V. 12. μίαν, μίαν, ἀντὶ τοῦ κατὰ μ. Σοφ. Ἔριδ. Lex. Sang. S. Eris. II. 2. διὰ μ. γυναῖκα. Tr. 368. χέρα. Hel. 1540. ἔκτεινε πολλῶν μ. ὕπερ. E. E. 1026.

ἓν. Interdum initio omisi. ἓν αὐτίκ' ἐξερῶ. S. Tr. 154. ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἰλόμην. 734. ἓν σοι φράσω. Aj. 1141. ἓν γέ μοι εὔχος ὀρέξατε. S. Ph. 1203. ἓν γ. πόλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν. S. T. 120. ἓν γ. ὃν ἐξοιδα. S. C. 985. ἓν γ. μ' ἄμειψαι μῦνον. 991. ὃν οἶδα πλὴν ἓν. 1161. ἓν γ. μόνον τὰ πάντα λύει χαὐτ' ἔπος μοχθήματα. 1615. εἰ κ. τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι. S. fr. LXXXII. 1. πλὴν ἓν ὀδὲν εἰχ' εἰδὼς φράσαι. S. T. 118. μὴ νῦν ἓν ἦθος μῦνον ἐν σαυτῷ φόρει. S. A. 705. ἓν δ' ἐπίσαμαι. S. Dan. ἓν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοῤῥοθεῖ. Or. 529. ἓν ἀνδ' ἑνὸς δῦναι. 650. εἰς ἓν συνήγαγον. 1640. μ' ὠφελεῖ. Ph. 367. μέγισον. 394. ἓν ἐστιν ἡμῖν ἀργόν. 773. εἰπὲ. 1090. ἓν τῶν ἀποῤῥήτων. 1662. ἓν ἡμάρ μ' ὤλβισ', ἓν δ' ἀπώλεσεν. 1683. Hec. 285. H. f. 306. ἓν τί μοι πρόσαντες. M. 381. ἓν ἐκτενεῖ σ' ἔπος. 585. εὐδαιμονήσει ὀχ ἓν ἀλλὰ μυρία. 952. ἓν τὸ πάντων λοίσθιον. 1105. εὕρημα. H. 715. ὀκ ἐπίσασθε. 919. ἓν ὀ λέλεκται τῶν ἐμῶν. 1021. πάρεσι ὀχ ἓν, ἀλλὰ πολλά μοι σένειν. An. 96. σε δέδοικα. 362. εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας. 1173. ἓν τόδ' ἡμῖν δίδφς κρεῖσσον. E. S. 409. δεῖ μόνον μοι. 594. ὀκ ἐρήσομαί σε. 846. μοι φύλαξον. I. A. 538. εἰς ἓν συνελθὼν. Ph. 465. Archel. XIV. εἰς ἓν ἐλθόντες τύχης. Hel. 748. ἀκούσασα. I. A. 1005. πάντες εἰς ἓν ἥκετε. 1127. συντεμοῦσα. 1249. εἰ ἓν τι τοῦδ' ὀμοῦ γενήσεται. I. T. 999. συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν. 1016. φῶς ἓν ἡλίῳ. Rh. 447. ἓν πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐμπρέπει. Her. 408. θέλων μαθεῖν ἔπος. I. 302. τοῦτ' οἶδα. I. T. 247. ἓν σοι μομφὴν ἔχω. Or. 1069. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα Κῆρυκες ἓν; Tr. 425. μνῆμα δέξαιδ' ἓν. Or. 1053. λευκά δ' ἰσ' εἰς ἓν ἦν. Hel. 1551. ἓν δ' ἴσθι. S. E. 690. τόδ' ἓν τι ποιεῖν, τὸς δὲ μήτι δρᾶν. Ch. 548. deficiente μέν. Illud ἓν describit rem, p. τι in genere. εἰς ἓν ζέγος. I. 848. τὸ λῷστον. H. f. 19. σοφὸν ἓν βούλευμα. E. Antiop. XII. ἓν μοι τεκμήριον. E. Dan. V. 3. ἓν πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει. E. fr. B. 6. ἓν τῆς τύχης ἄπεστί μοι. I. 668. εἰς ἓν κραθέντα. 1016. ἓν τί σ' ἡγοῦμαι σοφὸν. H. f. 207. εἰς ἓν ἐνεγκοῦσα. 489. ἓν μοί τι σύγκαμε. 1386. ἓν γ' ἔχει τι χρηστὸν. E. Antig. VIII. ἓν σοι μόνον προφωνῶ. E. Archel. IV. πόλεως ἀπάσης τοὔνομ' ἓν. E. Erechth. I. 21. ἓν τόδ' ἦδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eu. 579.

p. *unicus*. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν. Spt. 6. τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ καλλίζ' ἀνὴρ εἷς ἓν γ. Θήβαις τραφεὶς. S. T. 1380. εἰς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς. An. 407. θῆλα πάντα πλὴν ἑνὸς. Hel. 283.

Εἰς. cf. ἐς, quod antiquius — de motu ad, in — c. Substant. et Adject. saepius habet vim Adverb. — adhibetur ad numerum definiendum ut Latinorum *ad, fere*, nos gegen, — *in, ad, quod attinet, quod spectat* ad — cum ἐν mutatur, si utraque potestas et motus et quietis in unum confluit. — p. ἐντὸς, ἔσω, — μέχρι, usque ad, de tempore, — εἰς ταὐτὸν, τοσοῦτον, τόδε, τόσον, τοῦτο. — omissum c. verbis motus, ἥκειν, ἔρχεσθαι, μολεῖν, ἀφικνεῖσθαι, φέρεσθαι, ὁρμᾶσθαι, ἱέναι, βαίνειν, στείχειν, πελάζειν.

De rebus spatii, locis, regionibus. Initio saepius omisi. χθονὸς ε. τηλυρὸν ἥκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον ἄβατον, εἰς ἐρημίαν. Prm. 1. ubi ter se excipit idque initio fabulae. μολόντες ε. Θήβ. πέδον. S. C. 415. ὥς με — ἐξήγαγ' ε. τόδ' ἄλσος. 98. ὁρμίσας ε. γῆν Ἀσίαν. Or. 353. παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων. S. A. 999. ἀπελθεῖν ε. ἀκτὴν. S. Aeg. I. ὅτε ε. Δωδῶνος — γύας τις ἂν πείσειεν. S. Niptr. I. ῥεῖ — ε. Ἀμφιλόχης. S. Inach. XI, 3. διεμπολοῦμεθα — αἱ δ' ε. ἀήθη δώμασ'. S. Ter. VII. 10. Αἶαν πλέων. S. fr. XCV. Ἀλίβαντα καταπεσεῖν. LXXVIII. ἐπόψιον πάγον μολοῦσα. S. C. 1600. ὁδὸν βεβήκαμεν. M. 766. ἐρημίαν ὁδῷ πτήξαντες. An. 753. ἦλθεν ε. πεδίον. H. f. 1194. ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' ε. ἐχθρὸς ἐμὲς. E. E. 604. ἱέμενος ε. ὄρεα. B. 140. εἰς ὄρος. 116. πέμπετέ μ' ε. ὄρος. H. 215. μάντις ε. φρόνεις καθιζάνω. Eu. 29. ἔρριψεν ε. ἄβατον ὄρος. S. T. 719. τὸν κλῆρον ε. μέσον καθεὶς. Aj. 1286. ε. οἶνον βαλὼν φάρμακον. I. 1184. ζῶσ' ε. θανόντων ἔρχομαι κατασκαφὰς. S. A. 920.

c. δόμος, οἶκος. οἴκους μολεῖν. S. T. 1010. βᾶτε ε. δόμους. Hel. 338. ε. οἴκους (σώζεσθαι). I. T. 679. δόμους ἔπεμπε. S. Tr. 34. παράγεται ε. ἐδώλια. S. E. 1393. βῶς ε. ἀρούρας ἐβαλεν. E. E. 79. ἵππους ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα Ἥλιος. I. 1148. τὰμά τ' ε. ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον. S. T. 1138. τὸν αὐτὸν ε. τόπον ἐπελθὼν. Aj. 437. δυοῖν γ. ἐχθροῖν ε. ἓν ἐλθόντοιν ζέγος. I. 848. ὁ γ. ἣν λύσις ἄλλη ζρατῷ — ε. Ἴλιον. S. E. 574. μὴ πάριτ' ε. μυχὸν. I. 229. ἐς βυθὸν πεσεῖν. Aj. 1083. λιμένας ἦλθες ε. εὐηνέμους. An. 750. ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος. Aj. 1278. λευσσῶν ζατὸν ε. ὕδωρ. S. Ph. 716. παιωνίας ε. χεῖρας ἐλθεῖν. 1346. μολὼν ε. ἔκκλητον ὄχλον. Or. 611. ἐλθὼν λαὸν ε. αὐτόχθονα. I. 29. πῶς ε. φῶς εἶμι; S. Ph. 1353. ποίας ἀστῶν ἥξει ε. ὁμιλίας. S. T. 1489.

c. ὄψις. ὀ σπουδαῖον ε. ὄψ. S. C. 577. κοὐδὲν ε. ὄψ. πλέον. Aj. 876. τί ποτ' ε. φανεὰν ὄψ. βαίνουσι βροτοῖσιν; E. E. 1237. ὡς — ἔλθῃ μὴ πρὸς ε. ὄψ. ποτὲ. I. 389. ἐνόπτρων λεύσσουσ' ἀτέρμονας ε. αὐγάς. Hec. 926. σὸν βλέφαρον πελάσω. E. E. 1332. ε. σὲ βλέπω. S. E. 954. ἄλλος ε. ἄλλον δρακὼν. H. f. 951. ε. τίνα φίλον αὐγὰς βάλλων; An. 1181. ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσὼν. Hel. 1022. φέρεν αἰθέρος ε. ἄβατον φῶς γένναν. Ph. 816. ἄκρον ζόμα πύργων ἀκοντίζοντας. 1173. διαδῦναι νῶτον ε. ἀμφοτέρους τοίχους μελέων. Tr. 118. ἐχίδναις ε. ἐμ' ἐζομωμένη. I. T. 287.

c. χείρ. χέρας πεσεῖν. Hec. 50. ἐχθρῷ χέρας πεσόντας. Her. 451. χεῖρας ἦλθον πατρὶ. S. C. 975. χεῖρας ἦλθεν ε. ἐμὰς. Al. 1028. τάχ' ε. βάσανον εἰ χερῶν. S. C. 834. χειρὸς ε. τὰ δεξιά. S. Tript. θῆκάν τε Ῥέας ε. χέρα. B. 129. ἐς χεῖρας λαβεῖν. S. E. 1120. δέξαι μ' — τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδὲν. 1166. μόλε ἡμέτερον ε. θίασον. B. 583. ὅστις ἄγει θ-ους ε. ὄρος. 115. θὲς ε. χορὸν ἴχνος. E. E. 859. πᾶς τις ε. σὲ βάλοι' ἀνθρώπων μολεῖν. E. fr. LXXVIII. γραῖαν αἴρει' ε. ὀρθὸν πάλιν. Tr. 465. μορφὴν ἐμὴν

μετέβαλον ε. ἀνδρὸς φύσιν. B. 54. ε. χορεύματα συνῆψαν Τριετηρίδων. 132.

c. ἀγών, μάχη, ὅπλα, ἔρις, ξίφος. ἐλθὼν ε. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος. S. E. 681. ε. ἀ-α τῷδε συμπεσὼν μάχης. S. Tr. 20. ὀδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες ε. ἀλκὴν δορὸς. E. Beller. XIV. ἧς (τυραννίδος) μακραὶ λόγχαι πέρι πηδῶσ' ἔρωτι σώματ' ε. εὐδαίμονα. H. f. 66. κεῖς μέσ' Ἀργ. ὅπλα ξυνῆψαν ἔγχη. Ph. 1198. ε. ὅπλ' ἔλθω; E. E. 377. ὦ γ. ἄδικον ε. ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος ὁρμᾷ. Ph. 266. εἰς ἀ. δορὸς. 787. 1372. ἐχθρὰς μολεῖν. S. E. 454. ἄγω τόνδ' ε. ἀγῶνα μέγαν. B. 973. δῆλη κατέξης ε. ἀγ. An. 328. καταξᾶς ε. ἀγ. ἐναντίον. E. fr. XVI. p. κίνδυνον. ἃ ε. ἔριν πίπτουσιν ἀνθρώποις κακά. E. Pal. II, 8. πρὸς ὀδὲν ε. ἔρ. θυμούμενος. Aj. 1019. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν ε. ἔ. I. A. 377. ὀργὴν πεσών. Or. 695. ἐξέτεινε ε. ἤπαρ ξίφος. Ph. 1430. ἡμᾶς ξίφος ἐμβαλὼν. 597.

c. ἔρχεσθαι, ἀφικνεῖσθαι, μολεῖν, χωρεῖν de non corpor. et de animo. χωρεῖν ε. πᾶν ἔργον. S. E. 615. ἔλεγχον ἐξιὼν. S. Ph. 98. ὅτ' ε. ἔλ. χειρὸς, ὅτ' ἔργ' μολὼν. S. C. 1297. ἔλ. μὴ πέσῃ. H. 1310. ε. ἔλ. ἄλλος ἄλλοθεν πιτνῶν. H. f. 73. ὃν ε. ἀκριβὲς ἦλθες. Tr. 901. p. εἰς ἄκραν δίκην. μὴ ε. ἀνανδρίαν πέσῃς. E. E. 982. ἀθυμίαν ἀφίκεσθ'. B. 610. ε. φροντίδας νῶν ἐβαλλόμην. E. Thes. IV, 2. ναῶν ε. ἀριθμὸν ἤλυθον. I. A. 231. ὅτ' ε. ἄκρους τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο. Cy. 158. ε. ὑποπτα μὴ μόλῃς ἐμοὶ. E. E. 345. ε. ἄπις' ἀφίξομαι. I. T. 782. ε. βόλον τις ἔρχεται. Rh. 730. τί πηδᾷς ε. ἄλλῃ τρόπῃ; E. Tr. 67. μήτ' ε. ἀδίκοις πράξεις ὁρμῶν. E. fr. CLIII. ε. ἀνδροβρῶτας ἡδονὰς ἀφίξεται. E. Meleagr. XVIII.

c. τύχη, βλάβη, δυστυχία, συμφορὰ, δαίμων, ἀνάγκη, πένθος, ἀνία, πῆμα, ἄτη, κακόν. ε. βλάβην φέρον. S. T. 517. τοῦ' ε. ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταί τινι. Aj. 1138. ὃν ε. ἀκοὰς δυστυχία ἥκει. Ph. 1489. ἥκομεν ε. ἀναγκαίας τύχας. I. A. 511. ε. τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη. S. T. 263. ταὐτὸ μέλος ε. ἄμφω πέπτωκε τυχῆς. I. A. 1280. ε. πατρός γε συμφορὰς εὐκλεᾶ με θήσει. Ph. 1731. κακὸν μέγιστον ε. αὐτὴν ἰὸν. S. E. 374. κἀκ' ε. μέγιστ' ἔσωσεν. S. T. 1180. ε. ἀηθλαν πίπτει κακῶν τῷ πάλαι δυσδαίμονος. Hel. 426. ἐχθρῶν μοῖραν ε. ἀναστροφὴν δαίμων δίδωσι. An. 1009. ἀνάγει ε. πένθη δαίμων ἄλλος. Rh. 884. ε. ἀνάγκην δαιμόνων ἀριγμένοι. Ph. 1007. ὥρουσαν ε. ἀνάγκαν. S. T. 877. κακῷ κακὸν ε. ἅμιλλαν ἔρχεται. Tr. 617. κ-όν, ε. ὅπερ ἥκεις. An. 126. ἀριθμὸν τῶν κ-ῶν πεφύκαμεν. Hec. 1186. ἄπορόν σε κλύδωνα θεὸς κακῶν ἐπόρευσε. M. 362. ὃν οἶδ', ε. ὅτι βλέψω κ-ῶν. Hec. 585. ε. ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν. S. T. 1527. τάδ' ε. κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηκ' Ἥρα κακῶν; Hel. 685. τὰ πανύστατα ε. ἐμὲ ἦλυθε. Or. 1011. τὸν σὸν ἀλάστορ' ε. ἐμ' ἔσκηψαν θεοί. M. 1333. ὡς Ζεὺς ὑμᾶς ε. ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Prm. 1075. οἰκείας ε. ἄτας ἐμπίπτεις; S. E. 215. πίπτω ε. ἄταν. I. A. 137. ε. γόους πέφυκε πάθος. E. S. 85. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο ε. γόον. B. 1160. δόμος πάλιν μεθέσηκ' αὖθις ε. ἀμήχανον. Her. 488. ἔθη — σκληρῶς μεταλλάσσουσιν ε. ἀμήχανα. E. Ant. III. 9. σὺ δ' ε. ἐκεῖνά μοι ταῦτ' ἀποσκόπει πατρῷα κ. ματρῷα πήματα. S. C. 1195. ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεῖς τις ε. τὸ μαίνεσθαι τραπῇ. 1537. μήτ' ε. ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν. I. A. 999.

c. γάμος, λέκτρον, εὐνή, λέχος. κεῖς τύραννν' ἐγημάμην. Tr. 474. λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους. Al. 928. τὸν — ε. εὐνὰν βάλλω. I. 899. νυμφείας ε. ἀγκώνων εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις. I. A. 132. ε. ἄντρῳ κοίτας. I. 892. ὡς μ' εὐφρόνη χαλᾷ τὸ δυσμενὲς γυναικὸς ε. ἀνδρὸς λέχος. Tr. 661. Ἁρμονίας ε. ὑμεναίους ἤλυθον Οὐρανίδαι. Ph. 829. μὴ ποτ' ε. εὐνὴν πατρὸς τοῦτων πρόσεισι μηδὲν. S. E. 436. τίν' ε. ἔρωτα τῆσδε πηδείας μολὼν; E. S. 137. ὅσοι ε. ἔρωτα πίπτουσιν. E. Andromed. XII. ὀδ' ε. ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων. M. 557. τί δ' ε. ἔρωτα τῶδε πέπτωκας μέγαν; B. 811. εἴς τε τὸν ὄλβιον — θῶκ' ἔχειν οἶνου τέρψιν. 421. ε. ἔρον τῷ μαθεῖν πεπτώκαμεν. I. T. 1172.

c. λόγος et μῦθος. ἐμβάλωμεν ε. ἄλλον λ. E. E. 962. κεῖς ἀγῶν' ἔρχει λ-ων. Ph. 937. An. 233. τοιούσδε λ. ψιθύρους πλάσσων ε. ὦτα φέρει. Aj. 149. ε. ἐμοὺς ἥκεις λ. M. 932. ἀνῆξε λαὸς ε. ἔριν λ-ων. Ph. 1469. ε. λόγου φάσιν τοιάνδ' ἐπελθὼν. S. Tr. 1179. ὀδ' ε. ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λ. E. E. 1054. ε. ὄχλον δοῦναι λ-ον. H. 986. λόγων ἅμιλλαν ἐξιὼν. E. Dict. XIII. κήρυσσέ μ' ε. ἅπαντας. S. 606. ἔχοις ἂν ε. ἐμ' εὐπρεπῆ λ. Tr. 951. ὦ γ. ε. ἀπλῶν ἡ ζημία μοι τοῦ λ. τάτου φέρει. S. T. 519. ε. ὄκνον μοι μῦθος φέρει. E. S. 295. τρίβων λόγων ἔλεξεν ε. ἅπαντας. H. 717. ὃς (ἀρὰς) ἐφθέγξατ' ε. ἡμᾶς. Ph. 478. ἣν (βάξιν) μήποτ' ὤφελ' ἐ. ὦτα φέρειν. E. Dan. 55. ἅπαντα συνθεὶς τάδ' ε. ἔν. I. T. 1016. ὥς μοι πάντες ε. ἓν ἥκετε. I. A. 1127. ἄλλας βιότου μορφὰς κάτεισιν. I. 1067. τὸ μηδὲν ε. ὀδὲν ῥέπει. E. Meleagr. XV. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Hel. 832. ἐ. τίν' ἐλπίδων βλέψασ' ἔτ' ὀρθὴν; S. E. 958. ὅθ' — ἄξιος βλέπειν τίν' ε. ὄνησιν. Aj. 399. μόχθους εὐσεβίας ἐ. ἀνθρώπους ἐπόνησα. H. 1369. ὃν ε. ἀπίζοις δεσπότας βαλεῖς χαράν. I. 751. τροφαὶ μέγα φέρουσιν ε. ἀρετάν. I. A. 562.

c. ὑβρίζειν. ὅδε ε. ἡμᾶς ὑ-ει. Ph. 623. ἵν' ε. ἐλευθέρους δέλη γεγῶσα μήποθ' ὑ. μάθῃς. An. 435. χαίρεις ὑ-ῶσ' ε. ἐμ'. Hec. 1257. ὅσ' ε. ἐμ' ὕ-σεν. An. 995. ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' ε. ἐμὴν ὕβριν. B. 9.

c. βλέπειν. ε. ἐμ' Ἑλλὰς πᾶσα ἀποβλέπει. I. A. 1378. βλέψον ε. ἡμᾶς. 320. ε. δὲ σὰς χέρας βλέπει δώματ' ὀ παρόντος. H. f. 435. βλέπω πᾶσαν ε. ὁδὸν. Or. 67. νῦν δ' ε. μίαν βλ-ωσι. E. Inus VII, 6.

ε. ὕπνον βαλεῖς. Cy. 571. ὃς γιν — κεῖ ὕπνον καθῆκε. H. f. 1005. τοῖον ε. ἔρκος πεσεῖ— ται. M. 986. τὸ καλλιεῖον ε. ἐμ' ἀναφέρων. I T. 23. εἰ τὸς ὄπισθεν ε. τὸ πρόσθεν ἄξομεν. A 1249. ὕστερος γ. ἀεὶ ε. ἀεὶ τελῶ. S. T. 22 ἐστὶν τόγον ε. ἐμὲ ῥέπον. 847. ὀδὲν ε. χάρι πράσσων. 1353. νῦν ε. τόδ' εἶσας αὔχημα. S. 712. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν ε. ἀναστροφὴν. S. 226. πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος ἐ. φῶς ἄγ S. fr. V. ἥξεις ε. τὸ μόρσιμον. XXXII. ὄρκ- ἐγὼ γυναικὸς ε. ὕδωρ γράφω. XXXVI. (ε. τὸ —

εὐτυχῆ χωροῦντα τοῖχον. E. Alcm. παροιμία in τοῖχος. νικᾷν γε πανταχῇ χρῄζων ἔφυν πλὴν ε. σὲ. S. Ph. 1053.

De coelo et inferis. χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' ε. γαῖαν, τὰ δ' ἀπ' αἰθερίου βλαστόντα γονῆς, ε. οὐράνιον πόλον ἦλθε πάλιν. E. Chrys. VII. 11.

c. ᾅδης. ὁρμώμενον ἐς προὔπτον ᾅδην ἐκβάλλῃ. S. C. 1440. θοίναμά τ' ε. ᾅδαν ἐκβάλλῃ. I. 1496. πάλιν ὑποζρέφει βιότον ε. ᾅ. H. f. 737. πρὶν ε. Ἅιδου μολεῖν. S. Tr. 4. ε. ᾅ. μολὼν. Rh. 915. τὴν Ἑλλάδος μιάζορ' ε. ᾅ. βαλεῖν. Or. 1584. κοίμισαί μ' ἐς ᾅ. Tr. 589. ὄνπερ ε. ᾅ. λαβὼν ἄπεισι. B. 855. ἄγειν τὰ θύματ' ε. ᾅ. H. f. 458. ἦλθες δώματ' ε. ᾅ. 610. κατῆλθον αὖθις ε. ᾅ. μολὼν — ε. ᾅ. πάλιν. 1102. εὖτ' ἂν ε. ᾅ. μόλῃς. 1331. τραπέσθαι σμικρὸν ε. ᾅ. τόδε; E. E. 662. ἥτις ε. ᾅ. πύλας οἴχει. M. 1234. τῶν οἰχομένων ε. Ἅιδαν. S. E. 833. κεῖς νεκροὺς ἀφικόμην. H. f. 1276. Ταρτάρου ὄφελον ἐλθεῖν Κιθαιρῶν ε. ἄβυσσα χάσματα. Ph. 1599. ἔλθετ' ἐς τάφον παίδων. H. f. 1390. μὴ ε. ταφὰς πέσῃς. Aj. 1090. τόνδ' ε. ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως. 1109. διαντλήσω πόνους ἐς Ἅιδαν. An. 1218.

εἰς e. *Subst. et Adj. Neutr. Particulisque loco Adverbii.* ε. ὀρθὸν φρονεῖν καλῶς φρονεῖν Σοφ. Τριπτολέμῳ. Lex. Sangerm. ε. ὕποπτον εἶπας. Ph. 1216. ε. τέλος, in perpetuum, perpetuo. E. Antiop. XVIII. cf. Hec. 817. ἐς τέλος p. τελέως. et in *de tempore* ad τέλος, καιρὸν et ἀκμήν. ἥξετ' ε. ἴσον. I. A. 1002. ε. ὑπερβολὴν πανοῦργος. H. 939. Autol. III, 6. ἐσθλῆς ὀδὲν ε. ὑπερβ. πέφυκ' ἄμεινον. E. Melan. VII. ε. ὅσον σθένω. S. Ph. 1403. ε. ὅσον δύνῃ. An. 238. ε. καλὸν εἶπας. S. T. 78. H. f. 728. p. ἐν καιρῷ. Plura v. in Ἐς. ἄψορρος ε. θέον περᾶ. S. A. 386. τάχ' ἂν ε. δ. πέσοι χάρις. Al. 1104. ε. βίαν ἄγον. S. fr. XXIII, 6. ὁ γ. ἐς καιρὸν τυπεὶς. An. 1121. letaliter. γνώμα τοῖς μὲν ἄκαιρος ὄλβῳ, τοῖς δ' ἐ. μέσον ἥκει. I. T. 421. ὁ γ. ε. ἁπλῶν, ἀλλ' ε. μέγιζον. S. T. 519. ε. πλεῖζον. S. C. 739. cf. ἐς πλέον σέβω. S. T. 700. Sic Horat. *ad plenum.* Od. I, 17. *in superfluum*, Catull. *ad summum* et *ad liquidum*, Livius.

εἰς p. ἐν cf. ἐς. Sic Livius: Quae ne in *potestatem* populi R. esset. II, 14. et nonum se annum jam velut in *aciem* stare. XXIV, 1. portus in *potestatem* Locrensium esset. cf. Drackenborch. ε. ἀνάγκην κείμεθα. I. T. 620. ἀνάγκης δ' ἐς ζυγὸν καθέζαμεν. Or. 1330. ἐς δόρυ ζαθέντες. Tr. 934. cf. ε. ἀκμὴν, ε. καιρόν. ε. ἔριν κτυπῶν. Cy. 327. certatim. ε. ἀκμὴν. H. f. 532. p. ἐν καιρῷ.

εἰς *de tempore*, ἕως, μέχρι. Τὸ εἰς ἀντὶ τοῦ Ἕως κ. παρὰ Δημοσθένει. Φιλανθρώπως ἐχρώμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, ἀντὶ μέχρι τῆς ἡμ. ad Hec. 559. ἔτος ε. ἔτος. S. A. 341. ζρέφεις δ' ἄλλῃ ἄλλως ε. ἀμέραν. E. Andromed. VIII. p. ὁσημέραι, καθ' ἡμέραν. ε. ἀκμὴν. H. f. 532. βίοτον ἃ ε. τὸν αἰὲν ἔλκω χρόνον. Or. 201. ἐξ ἤρος ε. ἀρκτοῦρον. S. T. 1137. θεσμὸν τὸν ε. ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eu. 478. ε. τὰς ἄλλας ὥρας δαίσομεν ὑμεναίους. I. A. 122. πολὺς παρῆλθεν ε. γοῦν παίδων χρόνος. E. Dan. 21. ε. ὅσον (χρόνον). S. Ph. 1076. ἦμαρ ε. νύκτα τε. B. 1006. εἰζόπιν χρόνου. Ae. S. 621. χοὐ πάντες εὐ ξυνεῖεν εἰζαεὶ θεοί. S. T. 275. τοῦτό μ' ε. φοβεῖ. 1013. νέρθεν ὢν ἀραῖος ε. βαρύς. S. Tr. 1202. ὡς σφιν γένηται γηροβοσκὸς ε. Aj. 571. ἔζαι δὲ θνατοῖς ε. λόγος μέγας. Prm. 732. E. fr. LXVIII. ἢ τὸν ε. λεηλατήσει χρόνον; Aj. 342. εἰζάπαξ εἰπεῖν. S. Ph. 443. εἰζά. συνήνεσα. 122. ὁ γ. ε. ἐρῶ. An. 944. ε. τρέσας. S. C. 1419. πάντα γ. τά τ' ὄν παρόντα, τά τ' εἰζέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερὶ. Aj. 35. εἰζοπίσω. S. Ph. 1105.

εἰς in numerando *ad, fere, in*; nos, gegen. πλέθρου ζαθμήσας μῆκος ε. εὐγώνιον. I. 1157. ε. ἀριθμὸν ἑξήκοντα δὶς. S. Ἀκρισ. XI. ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. Prs. 337. οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμ. ὀδ' ε. ἄκραν χεῖρ'. I. A. 951.

εἰς, *in, ad, quoad, ad aliquid efficiendum.* ε. γένος ἐκ εὐτυχῆς. E. Beller. XVI, 6. ὅσοι σαρκὸς ε. εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον. E. Antiop. VII. προφέρειν ε. εὐτυχίαν. M. 1092. ἔχει τοι δύναμιν ε. οἶκτον γυνή. I. T. 1054. μᾶλλον ε. οἰκτόν μ' ἄγεις. I. A. 653. ε. ἀφάνειαν. Ag. 391. ε. ἀναιδὲς δός μοι σεαυτόν. S. Ph. 83. ε. εὐπραξίαν κ. τοῦδ' ὑπάρχειν. Her. 351. p. συμφέρειν. τίν' ἡμᾶς ε. ἐπάρκεσιν καλεῖς; Hec. 758. πρέπει χαρακτὴρ χρηζὸς ε. εὐψυχίαν. E. Dan. II. ε. τὸ φέρτερον τίθει τὸ μέλλον. Hel. 352. πέμψον ε. κατασκοπὴν. S. Ph. 45. αἴδ' ἄνδρες, ὦ γυναῖκες, ε. τὸ συμπονεῖν. S. C. 1368.

εἰς c. *Adject. in, ad, adversus, contra.* ὅσιος ε. ἐμὲ. Her. 719. ἐσθλὸς ε. ἡμᾶς γεγώς. S. E. 24. ἐς τ' ἐμ' εὐσεβὴς. E. E. 253. εὐσεβεῖν ε. τοὺς κακοὺς. S. A. 731. χρὴ δὲ τά γ' ε. θεοὺς μηδὲν ἀσεπτεῖν. 1349. τάδ' ε. ἐμαυτὸν — ἡμάρτανον. S. C. 968. κεῖς θεοὺς ἁμαρτάνειν. S. Oenom. ἦν ε. ἐμ' ἐς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις. An. 318. sc. ἁμαρτίαν. ἀρίζη πόσιν ε. αὐτῆς γεγενῆσθαι. Al. 86. ὀδ' ἀμείνων ε. ἐμ'. 435. ἅπας ὁ γένοιτ' ἂν ε. ἡμᾶς φίλος. I. 427. οἷος ε. ὑμᾶς πατὴρ. M. 82. κ. σ' ἐγωγε δεσπότην, ἢ μητέρ' ἐκ ἔλασσον ἐ. ἡμᾶς νέμω. S. E. 598. ε. ἐμ' ἐκ εὔορκος ὤν. M. 496. ὦ μῖσος ε. Ἕλληνας. I. T. 525. πλὴν γ' ε. ἐμὲ ac. πόνους πονήσας. Or. 1615. θρασὺς ε. ἀλκάν. 1405. ὀξὺς θεῶν ὀφθαλμὸς ε. τὰ πάντ' ἰδεῖν. E. fr. B. 12. μὴ ε. ἐμ' εὐσχήμων γένῃ. M. 584. ε. ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος. E. Antig. VI. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος ε. ἅπανθ' ἥσσων ἔφυ. S. Tr. 489. ἔκων γέλως ἡδίζος ε. ἐχθροὺς γελῶν; Aj. 79. τάχ' ἄν τι μηνίσειν ε. γένος πάλαι. S. C. 965. μοῦσ' ε. ἄνδρας ἴτω. I. 1097.

εἰς c. ταυτὸν, τοσοῦτον, τόδε, ἕν. ε. ταυτὸν ἐθ' ἥκεις σῷ πατρὶ. I. A. 665. ε. ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς ζίβοις. Ch. 207. δοιδοὺς πάντας ε. ἓν ἁλίσας. Her. 404. ε. ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν, ἢ χωρὶς φορεῖς; I. 1015. ε. ἓν δ' ἐνεγκοῦσ'. H. f. 489. ταὐτ' ε. ἓν ἐλθόντα. Archel. XIV. ε. ἓν ἐλθόντες τύχης. Hel. 748. ἐκ ἄν ποτ' ἦλθες ε. τόδε θράσος. Dan. 65. εἰ ἐς τόδ' ἥξουσιν θράσος. Or. 565. ὡς ε. τόδ' ἦλθε. Dan. 37. ε. τόδ' ἂν ἥκοις. B. 1378. ε. τοῦτο ἥκοντα τῆς φιλανθρωπίας. E. Ep. IV. ε. τόδ' ἥξεις. S. T. 1158. ἀϊδρις ε. τόδ' ἦλθον. S. C. 548. σοῦ γ' ε. τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον ζόμα. 981. κἀκ

ον ἕξεις ε. τόδε. 1028. cf. Ἄλλος. ε. τὰ μη-
ς μὴ φοβῦ νυμφεύματα. S. T. 980. τὸ ε. ἔμ'.
T. 691. πότερα νομίζεις δυςιχεῖν ἔμ' ε. τὰ
; S. C. 800. τό γ. ε. ἑαυτὸν. S. T. 706. κατὰ
ἑαυτοῦ ἦκον μέρος, ἦγον κατὰ τὴν ἑαυτῦ δύναμιν.
εἰς omissum c. verbis eundi in, ad locum.
ἐὲ πέμψαι φάος. Al. 459. Βιςόνων ἦλθον χθόνα.
188. γῆν Δ. ἐλθὼν. Ph. 5. 988. ἐλθὼν παλαιᾶς
χοιράδος κοῖλον μυχὸν. An. 1266. πρὶν φάος
μολεῖν χθόνα. Rh. 223. ὡς ἀφίκετο χθόνα. M. 12.
κἀγὼ πόλιν σὴν — ἀφίξομαι. 757. παῖς ὢν
ἀφίκε ναὸν ἢ νεανίας; I. 316. πρῖον δὲ γαίας
ἕρκος ἐκ ἀφίγμεθα; Her. 442. ἢ γ'. ἔςιν —
τήνδ' ἀφιγμένος χθόνα; Or. 737. ἐλθὼν τὴν
Ἀθηναίων πόλιν. 1648. ὑλόκομον νάπος ἦλυθον.
An. 283. ἡ δὲ σύναιμον λέχος ἦλθεν. Ph. 824.
λάϊνον τάφον. E. S. 62. μ' εἰςάγει δόμυς.
Hec. 1148.

Εἰςαγγέλλειν. B. 173.

Εἰςάγειν. cf. εἰςηγεῖσθαι. — διδάσκειν, ἐπιτη-
δεύειν.

de lite. μ' εἰ-ει δόμυς. Hec. 1148. σὺ δ'
αὐτὸς αὐτὴν εἰ-ε δόμοις. Al. 1115. ἢ μ' εἰς-
ήγαγε τείχη πατρῷα. Ph. 368. τὸ Θεσσ. εἰςήγ.
σόφισμα. 1417. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν, οἷς σ' εἰςάξο-
μεν. Al. 546. εἰ-ων γλυκεῖαν ψυχᾷ χάριν. H.
526. εἰ-γ' εἴσω τήνδε. Al. 1150. ὅταν σε και-
ρὸς εἰ-ῃ. S. E. 39. νὺξ εἰ-ει κ. νὺξ ἀπωθεῖ
πόνον. S. Tr. 29. καί σέ γ' εἰ-άξω. S. Ph. 674.
τελετὰς πονηρὰς εἰ-ων. B. 260. Εἰςαγωγή.
ἡ ἐπὶ τὰ τέλη ὁδήγησις τῶν λόγων. H. corr.
τέλεια.

de lite et causa. εἰ-ω τὴν δίκην. Eu. 572.
ὅρα τὸ δικαςήριον, causam aperio. σὺ δ' εἰ-ε
— τήνδε κυρώσων δίκην. 571.

Εἰςαγώγιμος, ον. ἄλλην (σωτηρίαν) θέλουσιν
εἰ-ον λαβεῖν. E. fr. CXXXVI. p. ἐπακτὴν, ἔξ-
ωθεν. ἄλλαι (πόλεις) παρ' ἄλλων εἰσὶν εἰ-οι. E.
Erechth. I, 10.

Εἰςαεί. v. Εἰς de tempore et ἐς.

Εἰςακούειν. c. Acc. et Gen. θεῦ τόδ' εἰ-ήκουσ'
ἔπος. Hel. 56. τοιόνδε χρησμὸν εἰςηκούσαμεν. S.
E. 38. δεσποτῶν ἔπος. Hec. 557. ἄῤῥητον εἰ-ή-
κουσ' ὄπα. H. 602. ἃς (οἰμωγὰς) ἄποτ' αὐτῦ
πρόσθεν εἰςῆκ. Aj. 318. εἴ τις φθόγγον εἰ-σεται
θνητῶν. H. f. 490. τίνος λόγον τόνδ' εἰ-σασα. S.
E. 884. ὃν τ' ἐδὲν εἰ-ήκουσας. S. Tr. 337. πο-
λύς σε ταῦτά γ' εἰςήκουσ' ὀχλὸς. 424. τότ' εἰ-ων
πάντ' ἐπιςήσει. S. C. 290. ἃ εἰςήκουσα Ἀργ. πάρα. Ph.
96. εἰ-σατ' Οἰδίπου τάδε. 1351. ἃ 'νθάδ' εἰςηκούσατε.
H. 712. ὃν γῆς νέρθεν εἰςηκούομεν. H. f. 516. ζῶντ'
εἰ-σας παῖδα. E. E. 416. ἕως τὸν κασίγνητον
βίῳ, θάλλοντά τ' εἰςήκουον. S. E. 952. τῶδ' εἰ-ε
τἀνδρὸς. Aj. 789. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰςηκούσα-
μεν ξύμπαντες. S. C. 1645. εἰςα-σατε τῶν ἐμῶν
λόγων. I. A. 1368. τάδ' εἰςη-σατε πατρὸς. Al.
372. ἆρ' ὀρθά τ' εἰςη-σαμεν; S. E. 1097. p. ὀρ-
θῶς, σαφῶς. εἰςα-ύσας κ. πρὶν. Her. 92. τούτου
λέγοντος τἀνδρὸς εἰςήκουσ' ἐγὼ, ὡς. S. Tr. 351.
ἔχεις τι, κεἰςήκουσας; S. A. 9.

Εἰςάλλεσθαι. εἰςπηδᾶν. ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρα-
κλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχὲν' εἰςαλοίμην. S.
fr. XXXVII. ἐπὶ κρατί μοι πότμος εἰςήλατο. S. A.
1346. cf. ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη. S. T.
263. et τίς ὁ πεδήσας μέζονα δαίμων τῶν μακίζων
— δυςδαίμονι μοίρᾳ; 1300.

Εἰςαμειρ...
φέροντα. Spt. 543. εἰςε...

Εἰςαναβαίνειν. ἀκρότατον ε...
ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. S. T. 876.

Εἰςάπαξ. v. Εἰς de tempore.

Εἰςαῦθις. v. Ἐςαῦθις.

Εἰςαφάσματα. εἰςπτήματα ἀπὸ τοῦ Εἰςαφιέναι.
ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλ. Προμήθ. λυομένῳ. H.

Εἰςαφικνεῖσθαι. Ἑλλάδ'. An. 13. Σειρῆνας
εἰ-ικόμην. S. fr. LXX.

Εἰςβαίνειν. εἰςέρχεσθαι, — εἰςπέμπειν, εἰςβι-
βάζειν. δόμυς ἐςβᾶσ'. M. 41. 380. I. T. 1079.
εἰςβα δῶμα. Ph. 201. ἀλὸς μυχὸς εἰςέβαινε. H.
f. 401. χθονὸς μέλαιναν ὀρφνην εἰ. 46. εἰ-έβης
Ἀργοῦς σκάφος. M. 1335. ναῦν ὐκ ἐςβήσεται. Tr.
1053. ὅταν εἰ-βωμεν κωπῆρες σκάφος. Hel. 1397.
ἐςβῆναι δόρυ. 1584. ναῦν. εἰ-βάντες ὕμεν δίκρο-
τον εἰς ἁμαξιτὸν. E. E. 775. δίφρυ εἰ-έβαινεν
ἄντυγα. H. f. 948. ἅρματ' εἰ. E. Alcm. XVI.
εἰ-βαίνουσα μαντεῖον θεῦ. I. 42. νυμφεῖον Ἅιδου
κοῖλον εἰςεβ-ομεν. S. A. 1204.

τοιαῦτα καὐτὸς εἰςέβην κακά. S. C. 997. ἐμοὶ
γ. οἶκτος δεινὸς εἰςέβη. S. Tr. 298.

Active. πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰ-βήσω
σκάφος. I. T. 742. ἢ τῆς θανούσης θάλαμον εἰ-
βήσας τρέφω; Al. 1058. vulg. βυσας. Διόνυσος
ἡμᾶς εἰςέβησ'. B. 466. vulg. εὐσέβησ'.

Εἰςβάλλειν. εἰςπέμπειν, εἰςελαύνειν, — εἰςιέναι.
c. Accus. ἐπεὶ βᾶς πόντον εἰςεβ-ομεν. I. T.
261. βᾶς εἰς ἀρόρας ἐς-λῶν. E. E. 79. ἐγὼ
φοιτῶντ' ἄνδρα εἰςέβ-ον εἰς ἔρκη κακά. Aj. 60.

εἰςέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί. S. E. 719. ἐπεὶ ἔρη-
μον χῶρον εἰςεβ-ομεν. H. 1198. λέπας Κι-
θαιρώνειον εἰ. B. 1043. πρὶν τὰ Τροίας ἐς-εἶν
ὁρίσματα. An. 969. Βρομίῳ πόλιν ἐοικμεν εἰ-
εἶν. Cy. 99.

Εἴςβασις. εἴςοδος. ἐς-εις μηχανώμενοι. I. T. 101.

Εἰςβλέπειν et ἐςβλ. cf. Εἰςδέρκεσθαι. μητρὸς
ἐς-έψαι τάφον. Or. 105. ἐς ὄμματ' εὖνυ φω-
τὸς εἰ. I. 732.

Εἰςβολή et ἐςβ. ὁρμή. πετρᾶν ἀξενωτάταν
ἐς-ὰν. M. 1264. ξενικὸν εἰςβ. I. 722. καινὰς
ἐςβ. ὁρῶ λόγων. E. S. 92. ἄλλας ςεναγμάτων εἰ-
ὰς. I. 677.

Εἰςγράφειν. κεἰς σκῦλα γράψεις πῶς ἐπ' Ἰνάχου
ὁοαῖς. Ph. 577. cf. ὅρκους γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω.
S. fr. 36. ἃ (μαντεῖα) — εἰςεγραψάμην. S. Tr. 1167.

Εἰςγραφή. εἰς δὲ θηρίων γραφὴν. Ch. 229.
intextas animalium imagines sc. βλέψον.

Εἰςδέρκεσθαι, - ειν. et ἐςδ. αὐθέντην σὲ —
ἐςδέδορκ' Ἀχ. An. 616. τί μ' εἰςδέδορκεν; E. E.
558. ἢ φῶς τόδε ὄπω χρόνον παλαιὸν εἰςεδ-ετο.
H. 908.

Εἰςδέχεσθαι et ἐςδ. ὑποδέχ. c. Accus., de
loco, quo; etiam c. Genit. et Dat. χρυσὸν —
ὐκ εἰςεδέξατ' οἶκον. E. S. 876. ὡς τόν τ' ἀπόντα —
δεσπότην — ἄντροις μῆλά τ' εἰ-ώμεθα. Cy. 35.
τὰ πυλωρῶν κλῇθρά μ' εἰςεδέξατο. Ph. 268. τίν'
εἰ-δέδεγμαι πημονὴν ὑπόςεγον, λαθραῖον; S. Tr.
376. ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων — εἰςεδεξάμην. S. E. 1128.

τόνδ' εἰςεδέξω τειχέων. Ph. 454. γῆς τῆσδ'
μήτ' εἰςδ. S. T. 239. ἆρ' εἰς-ξομαι (σὲ) ὑποδο-
χαῖς δόμων; I. A. 1228.

Εἰςδοχή. ἐκδοχή. αἰνῶ τοῦδ' ἀνδρὸς ἐς-ὸς δό-
μων. E. E. 396.

Εἰςορᾷν. εἰςβλέπειν, λεύσσειν, δέρκειν, δέρκεσθαι. in Iphi. εἰςορᾷν φέγγος ἡλίου. Hec. 248. Hel. 538. I. 853. ἃ γ' εἰ. πάρα. Or. 532. πιςὸς ἐν κακοῖς ἀνὴρ κρείσσων γαλήνης ναυτίλοισιν εἰ. 726. φέγγος εἰ. θεῦ. 1025. ὡς ὕςερον εἰ. παρῆν. Ph. 1125. μηκέτ' εἰ. φάος. Al. 18. 284. I. 345. ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰ. ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας. S. Ph. 663. χρόνον ἔτλα τοπάλιν εἰ. H. f. 778. κακὴ ἐς ἀλκὴν κ. σίδηρον εἰ. M. 264. Σκείρωνος ἀκτὰς εἰ. H. 1208. ἔτ' εἰ. σε ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ. 1152. φόβῳ, ἃ μὴ χρῆν, εἰ. I. T. 1342. τὴν ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰ. θέλει. Tr. 36. αὐτὰς ἐκείνας εἰ. δοκῶ. B. 925. τὸν ξένον ὀκέτ' εἰ. παρῆν. 1075. τί μοι τόνδ' ἐξυπεῖπας εἰ. 1264. πρέπει ὡς τύραννος εἰ. S. E. 664. πατέρα εἰ. δοκῶ. 1361. δοκῶ ἄντρον εἰ. S. Ph. 27. νεκρὸς τάριχος εἰ. Αἰγύπτιος. S. Phin. III. σοφὸν δὲ, πενίαν τ' εἰ. τὸν ὄλβιον. E. S. 176.

εἰςορῶ. τῶδε φροντίδ' ὀκ ἔτ' εἰ. S. E. 611. πένθος οἷον εἰ. ἔξεσαν. S. Tr. 1112. τὰς κόρας εἰ. τάςδ' ἄσσον ὧδε προςπολεμένας. S. C. 1097. εἰ. δεσπότου δέμας. Hec. 724. εἰ. τόνδε φίλτατον βροτῶν. Or. 723. τίνας τάςδ' εἰ.; 1347. ξιφηφόρον εἰ. Ὀρέςην. 1504. τὸ σημεῖον εἰ. τόδε. Ph. 1342. εἰ. παῖδα Θησ. ςείχοντα. H. 51. ἐχθρὸν εἰ. φάος. 355. κακῶν πέλαγος εἰ. τοσοῦτον. 822. πρὸς γ'. τινος οἰωνὸν εἰ. κακῶ. 873. ὀπαδὸν Ἱπ. τόνδ' εἰ. 1151. Θάνατον εἰ. πέλας. Al. 24. Persona. αὐγὰς εἰ. 670. Hel. 1389. εἰ, δάμαρτ' ἐμὴν; 1132. ἐςορῶ τόδε σύγκροτον ζεῦγος. An. 495. διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰ. E. S. 612. ὀκ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰ. I. A. 851. ἀνδρῶν ὄχλον εἰ. 1338. μάτην σ' εἰ. θυμωμένην. 1369. εἰ. ἐς δόμους ὀρμωμένην. B. 1164. παῖδας προςνέμοντας εἰ. Cy. 36. Σατύρων τόνδ' ὅμιλον εἰ. 100. εἰ. παρόντας. Hel. 1200. εὐγενῆ πόσιν. I. 392. εἰ. τῆςδε κοίρανον χθονὸς. H. f. 138. ὅτε Σισύφειον εἰ. πέτρον. 1103. εἰ. τήνδε προςπόλων τινά. E. E. 107. εἰ. τύραννον χθονὸς. Dan. 61. σοφωτέρους πένητας ἄνδρας εἰ. XII, 5.

εἰςορᾷς. πάρες' Ὀρέςης ἡμὶν ἐναργῶς, ὥςπερ εἰ. ἐμὲ. S. E. 878. ὡς ἔρροντος εἰ. ἐμοῦ. S. Tr. 394. οὐ. γ. οἶσθά μ', ὄντιν' εἰ.; S. Ph. 249. τάςδε, ἅςπερ εἰ. S. Tr. 283. ὥςπερ καὐτὸς εἰ. S. T. 22. ἡνίκ' εἰ. πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν τήνδε. S. C. 772. ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰ. θεοὺς; S. A. 288. εἰ. ἃ πάσχομεν; Hec. 1115. ἐμοῦ γ' ὄν εἰ. S. Ph. 977. ὁ γ. εἰ. κάρα Γοργόνος. Ph. 458. ἀδελφὸν εἰ. 459. εἰ. φάος τόδε κ. γαῖαν; H. 993. ὁ φίλων τιν' εἰ.; An. 138. εἰ. νεύχη φέροντας τάςδε; I. A. 1359.

εἰςορᾷ et εἰςόρα. ὡς ἂν σκότιον εἰ. κνέφας. B. 510. τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰ. S. C. 1370. τὰ σὰ φίλ' εἰ. πικρῶς. I. 613. εἰςόρα, μὴ σκῆψιν ὀκ ὄσαν τίθῃς. S. E. 584. εἰ. τὸν πρῶτον. Ph. 119. εἰςορᾶτέ πω τὸν ἄνδρ' ἐφ' ἡμῖν; S. E. 1430. τίν' ἐλπίδ' ἀλκὴν ἐ εἰ; H. f. 144.

εἰςορῶμεν Ἀργ. ςρατὸν. Ph. 1106. ὥςπερ εἰςορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τῶς. Aj. 840. ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰ. τοῦ βίου. S. A. 581. ὀδ' ὁρῶντες εἰ. τάμφανῆ. S. fr. X. θεοὶ γ. εὖ μὲν, ὀψὲ δ' εἰ. S. C. 1536. εἰ. πρὸς χάριν βορᾶς. S. A. 30. κ. αὐτοῖς ὀ τοῖς ἁπλῶς, οἷον κ. τοῖς σπερμοφάγοις, ἀλλὰ τοῖς πρὸς χάριν ὁρῶσι τῆς ἀπὸ τῶν σαρκῶν. Eust. p. 607. 38. ed. Basil. Conspicatis. ad vescendum ut volupe est. Herm. εἰ. κρεῖσσον θέαμα δραγμάτων ἐφαίνετο. H. 1216.

Particip. εἰςορῶν. τοιαῦτα εἰ. Aj. 127. τὸ λοιπὸν — τό τ' Ἴλιον κ. τὰς Ἀτρείδας εἰ. φυλάξομαι. S. Ph. 455. εἰ. ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται. 501. μηδέ μοι κάρα τὸ δυςπρόςωπον εἰ. ἀτιμάσῃς. S. C. 286. ὁ γ. αἰὲν ὁρῶν (al. εἰ - ὤν) κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Δ.ὸς. 704. δακρύω σ' εἰ. Hec. 954. ὕςατόν σ' εἰ. προςφθέγγομαι. H. 1097. ἄλλους εἰ. τεκνωμένους. E. S. 1087. τὸ γῆρας ὑμῶν εἰ. B. 252. εἰ. τὸ σὸν κάρα. 1310. δυςυχοῦντας εἰ. I. 968. σὲ εἰ. πᾶς τις δέδοικεν. E. Syl. IV. πτωχοὺς ἀλήτας εἰ - ὤντες. Her. 319. ἀδελφοῦ μ' εἰ - ὦσα πρόςπολον. E. E. 766. εἰ. κακοῦς. E. fr. CXLVIII. 4. τὰ Τροίας εἰ - ὢν ἐδώλια δέδοικας. S. Achae. VII. θνήσκοντας εἰ. φίλους. Hel. 756.

Εἰςορμᾷν. ἐξαίφνης σφ' ὁρῶ τὸν Ἡράκλ. θάλαμον εἰ - μωμένην. S. Tr. 913.

Εἴςοψις. τὰ γ. κακὰ παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν εἰ - ὶν τ' ἔχει. E. E. 1085.

Εἰςπαίειν. εἰςφέρεσθαι. βοῶν εἰςέπαισεν. S. T. 252. ἢ κρυπτὸν λόχον εἰ - σας διόλωλεν; Rh. 560.

Εἰςπέμπειν. μάντιν κακοῦργον εἰ - ψας. S. T. 705. ὅ γέ μ' εἰ - εις δόμους. H. f. 850. ἀδελφῆς Ἀ. εἰ - ψων δέμας. I. T. 1440. ἡνίκ' εἰςεπεμπόμην. B. 610.

Εἰςπίπτειν. προςέρχεσθαι, εἰςφέρεσθαι, εἰςορμᾷν. πτηνὸς ἐς - ει δόμοις κῶμος πελειῶν. I. 1196. ὄχλον ἐςπεσεῖν ἠσχυνόμην. Hel. 422. εἰ - πεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον. Aj. 55. κτύπῳ τινὸς κέλευθον ἐςπεσόντος. Or. 1312. θάλαμον ἐςπεσοῦσα κ. λέχος. Al. 173. ξυμφορὰν τήνδ' εἰ. ἀμηχανεῖς. An. 984. πολιὸν εἰςπ. γῆρας. I. 700. εἰ. δικτύων βρόχους. Or. 1315. θέλειον ἦμαρ ἐςπ. ἀναξίως. An. 99. ἄλλων πόνον εἰ - πεσεῖν. I. 1088. μέσον ἐς ἀνδρῶν' ἐςπεσὼν. H. f. 954. ἐςπεσόντες ἐξαίφνης. Ph. 1478. εἰςπ - ων πέπλους. Tr. 1181. ἐςπεσοῦμαι. I. 591.

Εἰςπιτνεῖν. νεοσσὸς ὠςεὶ πτέρυγας εἰ - ὢν ἐμὲς. Tr. 746.

Εἰςπλεῖν. ὃν (ὑμέναιον) δόμοις ἄνορμον εἰςέπλευσας. S. T. 423. εὔξενον πόρον εἰςεπλεύσαμεν. I. T. 1389.

Εἰςπορεύειν. εἰςάγειν, προςάγειν, ἡγεῖσθαι. Εἰ - εσθαι. εἰςέρχεσθαι. κόρην ἔχων — οἴκαδ' εἰ - έτω. E. E. 1258. καί μοι τὸ τέρθρον δῆλον εἰ - ομαι. E. Eurysth. III, 2. Not.

Εἰςπράσσεσθαι. πράττεσθαι, exigere, ut poenas. ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰςεπράξατο. I. T. 559. cf. Herod. VII. 158. τὸν Δ. πρὸς Ἐγ. φόνον ἐκπρήξασθαι et τὸν Δ. φόνον ἐκπρηξόμενοι. Matth. poenas sumere, vertit Elmsl.

Εἰςρεῖν. τὸν ἐςρέοντα διὰ Συμπληγάδων πόν— τον. I. T. 260. κόλποισι τὸν θεὸν εἰςρέοντ' ἐδέξατο— Dan. 34. τὸν Δία.

Εἰςτιθέναι. εἰςέθεντο (τὸν ταῦρον) σέλμασι — Hel. 1582.

Εἰςφέρειν. προςάγειν, εἰςάγειν, ἐμβάλλειν, παρ— έχειν. ἐς - ετε πεύκας. Tr. 351. μεγάλα σκεύη ἐς- I. 1179. εἰ - ηνέγκατο θνητοῖς (βότρυος) πόμα. B. 279. πόλεμον εἰ - ήνεγκεν χθονὶ. Hel. 38.

ὃς εἰ - ει νόσον κακὴν γυναιξὶν. B. 353. τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰ - ων νέον. 256. ὅπως μὴ πένθος εἰ - οίσει δόμοις. 367. εἰ - εις ἐλπίδας. Hel. 1043. δειλίαν γ. ἐς - ει τοῖς ἀλήθοισιν. E.

S. 540. ὁ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰ-οίσεις λόγον. An. 758. τὰς λόγους εἰ-εις καινοὺς. B. 649. ὁ μῦθος εἰ-ενήνεκται νέος. I. 1340. ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς εἰςφέρ'. An. 177.

Εἰςφοιτᾶν. εἰςιέναι. πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐς. ἐὰν γυναῖκας. An. 946.

Εἰςφρεῖν. Εἰ-ήσειν. εἰςάξειν, εἰςδέξασθαι. Πολὺ δὲ τὄνομα ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Harp. κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἐκ εἰςεφρήμην. Tr. 647.

Εἰςχεῖν. λευκὸν ἐςχέας γάλα. Cy. 388.

Εἰςχειρίζειν. εἰς χεῖρας δοῦναι. ἣν (ἀρχὴν) ἐμοὶ πόλις — εἰςεχείρισε. S. T. 384.

Εἴσω, ἔσω.

de corp. εἴ. τῆςδε παπταίνειν πύλης. Aj. 11. κρᾶτα θεῖσ' εἴσ. πέπλων. Or. 280. εἴ. χθονὸς. 1231. εἴ. γῆς. 1241. παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσ. μέλαν ξίφος. 1472. πρὶν εἴσ. τόξα πνευμόνων λαβεῖν. I. 524. Μ. ἀναλαβεῖν εἴσ. ξίφος. Or. 1531. φάσγανον εἴσ. σαρκὸς ἐβαψεν. Ph. 1571. φονίῳ τραύματος εἴσ.; Rh. 750. τειχέων. Ph. 1484. δωμάτων. S. Tr. 900. M. 89. δώματος. 100. εἴ. ςέγας. B. 593. S. E. 1392. ςέγης. B. 239. S. Tr. 202. 492. οἴκων. Tr. 158. τριγλύφων. I. T. 113. μελάθρων. Tr. 646. σκοπέλων. Cy. 62. νεὼς. Hel. 1570. πόντῳ τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν εἴσ. H. 4. προξένων μέθες πόδα. I. 1039. κυλίνδετ' εἴσ. τόνδε τὸν δυςδαίμονα. Bell. II. κομίζετ' εἴσ. τῆνδε. E. Sthenob. VI. S. A. 578. χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσ. M. 105. χωροῖς ἂν εἴ. σὺν τάχει. S. E. 1491. ἀποςειχθῶμεν. S. Tr. 693. παρέλθετε. S. E. 1337. ἡχεῖ τις ἐκ ἄσημον κωκυτὸν εἴ. S. Tr. 867. εἴ. εὐςομοῦσ' ἀηδόνες. S. C. 18. κομίζειν τῶνδε σῶμ' εἴ. χρεὼν. E. E. 959. χωροῖς ἂν εἴ. S. Ph. 674. πρίν τι κακῶσαι τὰς εἴ. M. 182. εἴςαγ' εἴ. τήνδε. Al. 1150. εἴσιθ' εἴ. An. 877. ςείχωμεν εἴ. I. A. 16. ἕρπετ' εἴ. Cy. 344. ὅςτις διαγγείλειε τἄμ' εἴ. κακὰ. Hel. 443. ἄγγελλον εἴ. δεσπότασι. 454. ἰὼν εἴ. λογίζου. S T. 460. τοῦτο διπλῶς νοητέον ἢ ἐλθὼν εἴσω τοῦ οἴκου κ. καθ' ἡσυχίαν γενόμενος ἤ, εἰς αὐτὸν γεγονὼς κ. συνάξας τὸν νοῦν. Illud praebat.

de animo. εἴσω φρενῶν ὀρθοῦσθέ μοι. M. 316. ὁ γ. ἐλπίδων εἴσ. βέβηκα. Hel. 1540. εἴσ. καθαρμοὺς. Ch. 1052. Num: εἴσω καθαρμοῦ, intra lustrationis tempus, καθάρσεως. Solatii nomine additum. De tempore.

Εἶτα, κᾶτα. postea, tum, postponitur pro tamen et cum vi, tum, ideo, ergo, atqui. c. indignatione: itane, anne? ἄληθες; Praecedit πρῶτα. πρῶτα — εἶτα τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι; S. E. 261. εἴ. τοῖςδε σὺ εἴ ξυμμαχήσων. S. Ph. 1365. ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες εἴ. ἐλαύνετε. S. C. 264. κ. μὴ θεὸς τιμῶντες, εἴ. τῶν θεῶν ὥραν ποιεῖσθε μηδαμῶς. 277. cf. ἔπειτα μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Aj. 762. ὃς μηδὲν ὢν γονεῦσιν, εἶθ' ἁμαρτάνει. 1095. δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ἄπο βλαςόντας, εἶ. τοῦςδε μὲν πράσσειν καλῶς. S. Ἀλήτ. VII. εἴ. τοῖςδε δουλεύω βίᾳ. S. E. 1192. εἴ. ἀφεὶς τὰ τῆςδε τῆς γῆς κυρεῖ. S. C. 914. εἴ. κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν. S. Ph. 1346. εἴ. πῶς εἰς φῶς εἶμι; 1352. κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέςατος. 85. κᾶ. σὺν πολλοῖσιν ἦλθες. Ph. 601. εἴ. ἐγὼ μὲν ὁ φρονῶ; An. 667. κᾶτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην. 911. κᾶ. πῶς φέρων γε δέλτον ἐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν. I. A. 894. κᾶτ' ἐκ γαληνῶν, πῶς δοκεῖς, προςφθεγμάτων — κεντοῦσι παῖδας; Hec. 1160. εἴ. μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν (θάνατον). S. E. 1008. 63. 419. S. Tr. 770. Aj. 724. 770. 1152. S. T. 452. 544. 1500. 1023. S. C. 418. 1005. 1597. S. A. 244. 601. 1019. 1234. S. Aload. XI. Oenom. III.

Εἴτε. λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν. S. T. 517. εἴτ' ἐκ Πανὸς, εἴθ' Ἑκάτας. H. 142. εἴτ' ἀπήμων, εἴτε κ. τεθυμένος. Ae. S. 188. εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ. Ag. 268. εἴ. ἔσκηψεν, εἴ. ἀφίκετο αἶπος. 315. εἴ. ἐν ἀληθεῖς, εἴ. 499. εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγὺς θεν παρὼν, εἴτ'. Ch. 844. εἴτ' ἐν — εἴτ' ἐν μέτοικον. 677. εἴ δικαίως, εἴτε μὴ. Eu. 461. εἴ. ἐν θεὸς. εἴ. βροτῶν. S. E. 200.

semel. εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ. Ch. 986. Herm. Viger. 834. εἴτ. Κ. νόμοισι. 418. εἴ. ἐλαφηβολίας. Aj. 175.

εἴ. χρὴ κακὴν, εἴ. ςόμαργον, εἴ. ἀναιδείας πλέαν. S. E. 607. εἴ. ἐς μέγαν θάλαμοι Ἀμφιτρίτας, εἴ. ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρ. S. T. 194. S. Ph. 345. S. E. 199. S. T. 1049. S. E. 562. 606. Aj. 7. 1108. Ph. 22. S. T. 42. 194. 246. 1104. S. A. 33. 486. 887.

Εἰωθα ab inusitato Ἔθω. ἔθος ἔχω, φιλῶ. cl. Ἔθειν, ἐθίζειν. ὅςτις ἐκ εἶ-ε γενέσθαι κακῶν. Hec. 375. πράσσειν σὺ πόλλ' εἶ-ας. E. S. 578. φέρειν θ' εἶ-μεν. I. T. 104. ἐκ εἶ-ὸς ὄν. Hec. 358. σαφῶς οὐδὲν οἶδα τῶν εἶ-ότων. H. f. 1104. ὑμῖν τάδ' ἀνακλαίομαι παρὼν τ. εἰωθότων. S. Ph. 939. εἰωθότως. S. E. 1456.

Ἐκ, ἐξ, sequente vocali, ex, de, a, initium, originem et causam significat, — inde a, post, — πόρδω, μακράν. — c. Nomin. loco Adverb. — in verbis compositis aliquot et auget ἐμφατικώτερον, ad Ἀναγκάζ. S. E. 620. et detrahit. v. ἐξομματοῦν, ἐξοπλίζειν, ἐξομιλεῖν, ἐξορίζεσθαι. Initio omisi.

De rebus spatii et corpor., de terra, mari, locis propr. — inferis. Ὀλύμπου. Or. 983. θρανίων. Hel. 1333. Δελφίδος ἐ. γῆς. An. 1168. Αὐλίδος. I. A. 495. ὀλβίας ἐ. Ἑλλάδος. 1381. τόδ' Ἐ-ὰς νόμισον ἐκ τίνος σέβει; Hel. 1286. μελαμβρότοιο Αἰθιοπίδος γῆς. E. Archel. V. Ἰλίου. Cy. 107. οὐδὲ Ἀθηνῶν. S. E. 731. E. Sciron. V. Αἰτωλίας. S. E. 704. Ἄργους. I. T. 512. Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων. Rh. 616. Ἀπολλωνίου δόμων. I. 424. Ὠλένης γῆς. S. Hippon. II. Θρᾴκ. B. 228. Φρυγίων ἐξ ὀρέων. 86. Ἀτλαντικῆς ἁλὸς. E. fr. CXIV. Τροίας. Hec. 34. Γραικῶν ἐ. τάξεων. Rh. 595. Τροφωνίου. I. 405. τῆς Ποντίας Χρύσης κατέσχον. S. Ph. 269. Τροίας ἁλὸς. 1337. τῆς Κορίνθου (ἀφιγμένος). S. T. 936. 955. Οἰάτιδος ἐ. νομῆ. S. C. 1061. ὃν ἀρτάω — ἐκ τοῦ Γαργάρου. Cy. 582. κρηνῶν ἐ. ὀρακοντείων. Ph. 1325. προαγίου. Al. 839. S. E. 1451. χρυσηλάτων τευχέων. An. 166. πεσὼν ἐ. τειχέων. Tr. 1134. τά τ' ἐκ γαίας. E. S. 201. σπεῦδ' ἐ. Φρυγῶν. I. A. 672. Ζηνὸς ἐ. προγονείων. Her. 80. τὰ ἐ. γαίας φύντα. E. Chrys. VII, 8. ὁρῶ Κολώνης ἐ. ἄκρας — πηγὰς γάλακτος. S. E. 894. τὰ ἐ. γῆς δυςφρόνων μείλιγματα. Ch. 275. ἀκηράτου λειμῶνος. H. 73. ἁλιβάτου πέτρας. E. S. 80. ἄκρων ςαθμῶν. I. T. 49. ἐκ γ. οἴκων πατρῴων δόλιον ἐξᾶγον αἶσαν. Ch. 74. Πρωτέως ἐκ δόμων. E. E. 1280. ἐπέμψω τὸν ἐμὸν ἐ. δόμων πόδα. Hec. 977. ἀνηλίων μυχῶν. H. f. 607. ἐ. οἴκου λαβών. S. Tr. 1066. ἄγομαι ἐ. οἴκων. Tr. 140. Al. 94. αὐτομόρφων λαΐνων τειχισμάτων. E. Androm. XXIX. ᾠυτᾶς ἐ. ἁλὸς ὀρόμενον.

Alop. IV. ϛαθῶμεν ἐ. ποδῶν. Ch. 18. ϛαρμάκοισιν ἐ. γυναικός. E. Cress. IV. μικρὸ ἐ. λαμπτῆρος Ἰδαῖον λέπας πρήσειεν ἄν τις. E. Ins. VI. ὅταν ἐ. θιάσων δρομαίων πέδη πέδοσε. B. 136. τάξεων ὤρυσε. Ph. 1243. ποῖ ἐ. τάξ. χωρεῖτε. Rh. 595. πνεύμ' ἀνεὶς ἐ. πνευμόνων; Or. 277. ἁγνῶν ἐ. ϛομάτων φερέσθω φήμα φιλοφόρμιγξ. Ae. S. 700. κρατός τ' ἰσόψυχον ἐ. γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις. Ag. 1471. ἐ. τῷ γ. ἔρως αἱματολοιχὸς νείρει τρέφεται. 1480. ἐκ τῆς ὕπερθε περιφορᾶς. E. Sisyph. I, 31. κάκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχάς. S. Tr. 182. ὅθεν σε πατρὸς ἐ. φόνων ἐγὼ — ἤνεγκα. S. E. 11. ἐ. ἀδήλῳ πρῶτον ἔρχεται νέα. S. fr. LVI, 5. ἡ τῆς σελήνης ὄψις.

De non corpor. maximam partem. κ. ταῦτα σῆς ἐ. φρενὸς νοσεῖ πόλις. S. A. 1015. τὸ δ' ἐ. τυράννων (γένος) αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ. 1056. λόγους τοὺς ἐ. ἐκείνης. Hec. 894. κοινὸν ἐ. ἰδίας ἀνοίας κακόν. 640. τὰν ἐ. πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων. S. A. 1137. τάδ' ἐ. ἀθύμῳ δεσπότῃ κελεύσμασιν ἠθρῴμεν. 1219. ἐμᾶς ἐξ αἰτίας. 1318. I. T. 64. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. S. Inach. ἐξ ἀναγκαίας τύχης. S. E. 48. ἀνάγκης. S. Ph. 73. πᾶν τοὐξ ἀνάγκης θῦλον ἐς'. Or. 488. δολερᾶς ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις. S. E. 124. ὀδέποτ' ἐ. κακμάτων ἀποπαύσομαι. 231. παῦσον ἐ. κακῶν ἐμέ. 987. δείματός τοι νυκτέρου. 410. μηδέ σ' ἐ. γόνων — ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί. 291. ἑνὸς κακοῦ. 728. ὃν ἐ. πολλῶν μόνον προσεῦρον πιϛὸν. 1351. ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐ. πολλῶν πόνων. 1356. ὅς τόσ' ἐ. ἁπλῶν κακά. Aj. 277. ὕμνος ἐ. Ἐρινύων. Eu. 326. μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκοι. Aj. 278. ἐκ τῶνδε τῶν τρόπων. 1246. κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἔῃ. S. Ph. 25. ἐκ τοῦ κατ' ἄϛυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται. S. C. 67. εἴ τι πιϛὸν ἔϛιν ἐ. χρησϛηρίων. 1331. ποίαν μ' ἀνάϛασιν δοκεῖς ἐξ ὑπνου ϛῆναι τότε; S. Ph. 277. τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών. 518. τί ἐξ ὀδενὸς λόγου σιωπᾷς; 730. τὰ πρὶν γ. ἐ. λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα. 1268. τὰς ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας. 1316. σὺ γ. νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐ. θείας τύχης. 1326. ἐ. τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον. 1422. ὀὐξ ἀρχῆς φίλος. S. T. 385. τυφλὸς ἐ. δεδορκότος. 454. ὀμμάτων ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο. 528. δέδοιχ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρθήξει κακά. 1075. τὰ ἐκ θεῶν τρέμοντες. S. C. 256. ἐξ εὐμενῶν ϛέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην. 486. ὅϛις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει. 807. ἐπείγει με τοὐκ θεοῦ παρόν. 1540. τὸ φέρον ἐ. θεοῦ. 1694. ἢ τις ἐ. θεῶν πομπός. 1661. μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν. S. E. 398. ὑποϛροφῆς. 725. ὀδὲν ἐ. τέχνης πράσσειν κακῆς. S. Ph. 88. τοῖς τρόποις ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐ. μέσου. I. A. 342. p. τοῦ πλήθους, δήμου. τίς δ' ἐ. τῶν εὐόλβων Ἀ. βασιλέων ἀρχά; I. T. 189. φυλάκων ἐ. τινος πεπυσμένον. Rh. 628. παιδὸς ἐ. βουλευμάτων, I. T. 1290. I. 1564. κελεύσματος. I. T. 1405. Prs. 395. κελευσμῶν. I. 1346. ϛρατὸν — εὖδειν ἐῶμεν ἐ. κόπων. Rh. 124. τῶν πόνων τοι τἀγάθ' αὔξεται βροτοῖς. E. Erechth. X. μικρᾶς ἐ. τυραννίδος μέγαν ἄνακτα τῆδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερὶ. Rh. 406. θανεῖν γ. κ. τὸν ἐ. κείνης χρεών. 975. ὅ ποτ' ἐ. φρενῶν εὔνοι' ἀπέϛη τῶν ἐμῶν Φρ. πόλει. Tr. 6. λόγου ἄλλος ἐκβαίνει λόγος. 701. λόγον τίν' ἦλθες ἐ. κείνου φέρων; E. E. 237. κἀκ τῶν θυραίων πημάτων θάκνει βροτοὺς (ἡ αἴσθησις). 291. ὃ κρατεῖσθ' ἐ. βαρβάρων. Tr. 933. οἷα πάσχομεν ἐ. τῆς μυσαρᾶς — λεαίνης; M. 1406. σέθεν κλύειν. 904. ὥϛπερ ἐ. σπονδῆς θεοῦ. Cy. 467. θέλετε θηρασώμεθα μητέρ' ἐ. βακχευμάτων. B. 719. μορφὴν δ' ἀμείψας ἐ. θεοῦ βροτησίαν. 4. τά τ' ἐκποδῶν σιγηλὰ σώζοντες. 1047. πατρὸς ἐ. ἀδίκου χρησμοῖς διελυμάνθην. H. 1349. ἐ. γ. εὐτυχοῦς ἡδιϛον ἐχθρὸν ἄνδρα δυϛυχοῦνθ' ὁρᾷν. Her. 939. θεοῦ συθεὶς. I. 787. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐ. θεῶν κυρεῖ. Spt. 23. ἐκ τῆς αὐτῶν βοηθείας. ὦ γ. τὸ μέλλον ἐ. θεῶν ἠπίζατο. Prs. 371. Διός γ. λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν. Eu. 787. ἐκ Διός. Dan. 46. τὰ δ' ἐ. θεῶν τυ. An. 904. sc. κακά. ὀδεὶς δρος ἐ. θεῶν χρηϛοῖς, ὀδὲ κακοῖς, σαφὴς. H. f. 670. ἐκ τῶν θεῶν ἄρχεσθε. Hel. 1030. δυσσεβείας ὅσιον εἰ τίθημί νιν. 1027. τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐ. τίνος σέβει; 1286. σέβει Ζεὺς τόδ' ἐ. νόμων σέβας. Eu. 92. ἐκνέμων. Herm. θεσμὸν ἐ. θεῶν δοθέντα τέλεον; 386. πόνους, ὃς ἐ. παιδὸς μοχθοῦμεν. I. 102. a puero. πρίν σοι θάνατον ἐ. κείνων μολεῖν. 846. ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ' ἐκ τ' ἀνθρώπων, ἐκ τ' ἀθανάτων. 878. ἐ. τέχνης τέχνην οἵαν ἔπλεξε. 1279. λόγος ἐκ τ' ἀδοξούντων ἰὼν κἀκ τῶν δοκούντων αὐτός, ὦ ταυτὸν σθένει. Hec. 294. κἀξ ἀγεννήτων μῦθοι καλῶς πίπτουσιν. S. Tr. 61. ὅϛτις — ἐκ λόγων τοσόνδ' ἔπνευσας. An. 326. πατρὸς ὑμῶν ἐκ λ – ων. H. f. 461. τῶν λ. ἐλῶ τὰ βέλτιϛα. E. Andromed. XIII. ἐ. κείνων τῶν τότε λαμπρῶν νεύει βίοτος. XIX. καλλιόνων. E. Antiop. XXVII. γραμμαὶ γ. εἰσὶν ἐκ διεϛώτων δύο. E. Thes. V, 11. φρενὸς ἐ. φιλίας τί ποτ' εἶπω; Ag. 1492. τοῦ σκότου, τῶν τε νυκτέρων φίλτρων γίγνεται μεγίϛη χάρις. Hec. 831. τέκνων τέκνοις μνήμην παραγγέλλοντας. E. S. 1171. τοῦδ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε κακόν; Ph. 936. παλαιῶν Ἄρεος ἐ. μηνιμάτων. 941. ἐκ τ' ἐκείνου — κακῶς ὀλεῖται. An. 1006. ἐγένετό τις ὄρος ἐκ κακῶν. I. 1509. γένοιτ' ἂν ἐ' ὄριος δρόμος ἐ. κακῶν. H. f. 95. τῆσδ' ἀναψυχῆς πόνων. I. 1604. πῶς ἂν συνενέγκαιμ' ἂν ἐ. πάντων γόους. H. f. 488. φιλεῖ ἐ. κακῶν εἶναι κακός. E. Antig. XI. πλοῦτος ἐπακτὸς ἐ. γυναικείων γάμων ἀνόνητος. E. Melan. IX, 5. δακρύων ἄπελθε. Or. 295. σὺ γ. ἔνθεος, εἶτ' ἐκ Πανὸς. H. 142. τῶν γ. αἰσχρῶν ἐσθλὰ μηχανώμεθα. 331. πρόδοτος ἐ. φίλων. 595. τίνος τύχης sc. ὄλωλεν; 801. μὴ 'κ. τύχης ὠρμισμένους. H. f. 203. παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ κορεύματ' ἐ. τοῦδ' ἀνδρός. Al. 176. δύο δ' ἐκ δισσαῖν θνήσκει' ἀνάγκαιν. An. 518. ἄελπτον εἰςιδόντες ἐ. θεῶν τινος φάσμ'. I. A. 1585. τῶν ἀπειλῶν. B. 854. ἐ. τῆς ἐπιϛήμης ἐκπεπτωκότες. E. Meleagr. XI. ἐκ τινος θεηλάτου. I. 1392. ἃ δ' ἐ. πολιτῶν δῶρ' ἔχω. H. f. 1326. ὅϛις μὴ 'ξ ἀλαϛόρων νοσοῖ. S. Tr. 1235. ὀδεὶς ἀλάϛωρ τοῖς φίλοις ἐ. τῶν φίλων. H. f. 1234. ἐξ ἀλάϛορος ἀρτιμαθὴς κακῶν. Hec. 685. ἐ. τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. Ag. 1639. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὄρεϛ. ἐϛὶ. Ch. 133. p. τῆς ἀρχῆς, τοῦ ὄλβου. ταῦτ' ἐπωνομοϛμένα σέθεν τὸ λοιπὸν ἐ. βροτῶν κεκλήσεται ζῶντος. H. f. 1330. τόκων πεπαυμένη; E. E. 1108. 1128. τῶν καλῶν. 815. τῶν ὁμοίων οἱ κακοὶ γαμοῦσ' ἀεὶ. E. Alex. XI. τὸ θεῖον — ἕλκει δ' ὅποτ' ἐ. ταυτοῦ τύχας. XVIII.

ποίᾳ φρονήματος τίνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; Ae. S. 907. *κ. δόλος ἀδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.* Spt. 857. *δακρυχέων ἐ. φρενός.* 900. *μηδὲν ὑγιὲς ἐκ φρενῶν λέγοντι.* E. Rhad. II. *ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει νεῖκος γένηται.* Ae. S. 359. *ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.* E. In. XVI, 5. *ὑγιείας φρενῶν ὁ — ὄλβος.* Eu. 527. *πατρὸς κ. μητρὸς ἐκπονουμένων (τέκνων) σκληρὰς διαίτας.* E. Meleag. IX. 4. *γενναίων δόμων τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.* H. 409. *ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑρεῖν βίον.* S. Tr. 284. *τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πάθῃ.* S. C. 1266. al. *πάθῃ.* Herm. *πάθῃ. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ.* S. Tr. 619. *ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ.* S. T. 131. *οὐκ ἐ. ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.* S. A. 312. *βέβηκεν ἐ. ὀργῆς ταχύς.* 766. *εὐαγγέλου φήμης.* Ph. 1223. *οἷας ἀμοιβὴς ἐ. Ἰάσονος κυρεῖ.* M. 23. *ἐ. τοῖνδε — τροφὰς ἔχω βίου.* S. C. 446. *θεῶν δ' ἱερεύς τις ἅτας δόμοις προσεδρεύθη.* Ag. 742. p. *θεόθεν.* *ἱκετεύω σε γεραιῶν ἐ. σωμάτων.* E. S. 42. *γεραιμίων ὀσσων ἐλεύνασ' — δάκρυ.* 95. *ὃς ἡμῖν βίοτον ἐ. πεφυρμένα κ. θηριώδης θεῶν διεξαθμήσατο.* 201. *ἐπόχθησ' ὀχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐ. θεῶν.* An. 681. *ὀ μὴν ἄτιμοί γ' ἐ. θεῶν τεθνήξομεν.* Ag. 1280. *ὀμώμοται γ. ὅρκος ἐ. θεῶν μέγας.* 1284, a Diis. *ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρώτον ἀρξομαι λέγειν.* M. 475. *ἐ. τῶνδε μὴ θαυμάσῃς τῶν εἰρημένων.* E. S. 909. *ὀ γ. γελᾶσθαι τῶνδ' ἐ. ἐχθρῶν.* M. 797. *ξυνῆκα τοῦτο ἐ. αἰνιγμάτων.* Cl. 879. *ἐ. αἰνιγμάτων ἐπ[illegible] ἀρχαιῶ.* Ag. 1110. *ἐλευθερ[illegible] πλάνας.* Ae. S. 946. *οἱ κοῦφα δ' ὡς τάχιστ' ἐ. ὀρμάσιν.* Ibid. *γαλήνων πρὸς ὀρεγμάτων.* Hec. 1163. *κτίματων γ' [illegible] αὐ γαλήν' ὁρῶ.* Cr. 279. *ἐ. ἄλγος [illegible] αὐ.* Ph. 374. *τερπνὸν ἐ. κ[illegible] ἀλήρου.* H. 109. *ὅταν πρὸς τὸ [illegible] ἐ. φ[illegible].* 750. *τί ποτ' εὐτυχίας ἐ. [illegible] πάλιν εἰς πένθη δαίμων [illegible].* [illegible] *ἐ. δακρύων λείβεται.* Tr. [illegible] *κ[illegible] γ' ἐ. τῶν ἡδέων ἡδίον' ἐστίν.* Cy. [illegible] *ἐ. τῶν πάροιθεν τὰς παρε[illegible].* Hel. 491. *ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει [illegible] ἀκόρεστον οἰζύν.* Ag. 760.

c. Pronomin. Person. *ἐγώ, σύ. μάθ' ἐξ ἐμοῦ.* S. E. 352. *ἐμὲ κληθεὶς.* Al. 632. *ὧν ἐκύρσαι' ἐ. ἐ.* E. S. 1169. *χερῶν εἴλεσθέ μ'.* Eu. 770. *σοὶ τόδ' ἐστὶν ἐ. ἐ.* I. A. 853. *ἄκουε καινῶν ἐ. ἐ. κηρυγμάτων.* I. T. 239. *ἐ. ἐ. πάντα σιγηθήσεται.* 1076. *χρῆν θανεῖν νιν ἐ. ἐ.* Ph. 1596. *ἐ. ἐ. ὀχ' ὅσ' ἔθνησκες.* I. 1501. *ὡς ἐ. ἐ. τέθνηκεν.* S. E. 526. *ὕτω ἂν θανὼν εἴη 'ξ ἐ.* S. T. 970. *ὀδὲν ἐ. ἐ. παθών.* M. 692. *ὅτ' ἐ. ἐ. παῖδας ὄψεται ζῶντας.* 803. *τί χρῆμα βάλει καινὸν ἐ. ἐ.;* 868. *οἵ' ἐ. ἐ. πέπονθας.* 1353. *πρὶν ἐ. ἐ. σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον.* E. Syl. fr. II, 5. *ἐ. ἡμῶν ἔχεις ἅπαντα.* I. 1367. *ἵν' ἐ. ἐκείνων θάνω;* S. T. 1454. *ἀθῶος ἐ. ἐ. πάντως εἶσει.* B. 671. *ἐ. ἐ. οὐκ ἀκούσεται κακῶς.* Her. 718. *διπλῶν κέρδος ἕξετ' ἐ. ἐ.* 1043. *καὶν' ἀκούσει πήματ' ἐ. ἐ.* Hel. 1529. *ὄντα δ' ἐ. ἐ.* I. 537. *ἄδικ' ἔπασχεν ἐ. ἐ.* 963. *εὖ παθόντας ἐ. ἐ.* H. f. 569. *ἐ. ἐ. ἐσώζετο.* 1100. *κἀξ ἐ. γ' ἔχει.* E. E. 579. *ἐ. ἐ. τἀμὰ μαθήσει κλύων.* E. Philoct. XIII. *ἐ. ἐ. κοὐκ ἄλλῳ τῷδε πιστεύω λόγῳ.* 885. *τὸν πόθον τὸν ἐ. ἐ.* S. Tr. 631. *διπλῆν ἐ. ἐ. κτήσει χάριν.* S. Ph. 1370. *τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφατα.* S. C. 453. *ἐχθαρεῖ μὲν ἐ. ἐ.* S. A. 93. *τὴν ἐ. ἐ. δυςβουλίαν.* 95. *ἐ. ἐ. τιμήσεται.* 210. *ἴσχει Ζεὺς ἐι' ἐ. ἐ. σέβας.* 304. *ἐπαινῶ τοῦτον ἐ. ἐ. τυχεῖν.* 665. *ἐ. ἐ. τήνδ' ἔχει; σώσας πόλιν.* 1058. *κοὔπω τις αὐτῶν ἐ. γ' ἐ. λόγον κακὸν ἠνέγκατο.* S. Tr. 461. *κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐ. φανεῖ.* S. C. 51. *κοὔποτ' ἐκ γ' ἐ. τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.* S. A. 207. Herm. *προέξουσ'.*

ἐκ σοῦ, σέθεν. ἐ. σ. κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα. S. E. 599. *ἐ. σ. πάντ' ἄνευ φόβου φέρω.* S. T. 590. *ἐ. σ. φυγὰς ἔχων.* H. 1177. *ἐ. σ. βιάζοντα τάδε.* S. A. 1073. *θανεῖν ἐ. σέθεν.* S. E. 579. *ἀνέπνευσα ἐ. σ.* S. T. 1221. *οὐκ ἐ. σ. ὠκτείρεθ' ὅτος.* S. E. 1411. *ἐδεξὸν ἐ. αὐτοῦ φθίνει.* S. Tr. 677. *εἶπ' ἡμῖν ἐ. σαυτῆς.* 321. *εἴ μ' ὅτος ἐ. τῶν σῶν ἀπάξεται βίᾳ.* S. Ph. 988. *ὡς ταῦτά γ' ἐ. σοῦ σώματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.* E. E. 667. *τυφλὴν ὄψιν ἐ. σ. σχήσειν μ' ἔφη.* Cy. 693. *οὐδ' ἂν ἐκπυθοίμαν σέθεν.* I. 222. *πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐ. σ. ἄντομαι.* S. C. 250. *ἐ. σ. ἀλώμενος.* 1363.

τὰ ἐ. ἡμῶν. Her. 1054.

ἐξ ὑμῶν. ἆρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐ. ὑ. μόλοι; S. C. 70. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀ πιστὸν ἐ. ὑ. πτερὸν ἐξήγαγ'.* 97. *ἐ. ὑ. ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν τέρμα τῆς σωτηρίας.* 724.

De tempore c. Pron. demonstr. ἐκ τοῦ, ἐκ τοῦδε, ἐκ τῶνδε, hinc, unde, igitur, — postea, μετὰ ταῦτα, post. ἐκ δὲ τοῦ. Ch. 776. *ἐ. τοῦ νεῖκος ἐνθάδε;* E. E. 246. sc. χρόνου. *κοὐκ τῶδε μηνίσασα κατεῖχ' Ἀχ.* S. E. 570. *κοὐκ τ. ἐχώρει δόθιον ἐν πόλει κακόν.* An. 1097. 1248. *ἐ. τ. χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε.* S. A. 578. *ἐ. τ. βαίνων.* H. f. 947. *ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θεὴ κελάδοις εὐφθογγοτέρους.* Ch. 328. *τί δῆτ' ἂν ὡς ἐ. τ. ἂν ὠφέλοιμί σε;* Aj. 537. *κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα. τὴν δράσασαν τάδε χειρώσομαι κοὐκ τ.* S. Tr. 1109. *ἥξω ἐ. τοιῶνδε.* M. 1336. *ἐκ δὲ τῶνδέ μοι σὺ πρῶτος ἄρκεσον.* Aj. 823. *οὐκ τ. δράσω.* S. T. 235. *τὰ δεύτερ' ἐ. τ. ἂν λέγοιμι.* 282. *χὤπως ἐ. τ. οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται.* 1251. *ἐ. τ. τούτους ἐξεπίζαμαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.* S. A. 293. *κοὐκ τ. καὐθις εἶρε πεντηκοντάδας.* S. Nauplf. V, 5. *ἐ. δὲ τ.* Al. 265. *μετὰ τοῦτο. πῶς ἂν ἐ. τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα.* Prs. 785. *ἐ. τ. ἐτιμᾶτ' ἄν.* An. 1185. ideo. *ἐ. τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ — οὐκ ἄνοιβος ἔξει.* Eu. 540. *ἐ. τ. δεῖ σε γυναικεῖόν τι δρᾶν.* I. 843. *ἐ. τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' ὀ παραζατεῖ.* Ag. 877. *ἐ. τ. ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ λέοντ'.* 1224. *ἐ. τ – δέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.* 1603. *ἐ. τ. δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο.* E. E. 31. *τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρεῖ;* B. 639.

De tempore, c. Pronom. relativo. ex quo. ἐξ ὅ γ. ἔκτα κεῖνος Ἰφίτου βίαν. S. Tr. 38. sc. χρόνου. *ἐ. ὅ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην δώρημα.* Aj. 662. *ἐ. ὅ 'κράτησα τῶν Ἀχ. ὅπλων.* 1337. *ἐ. ὅ 'τεκνώθη Λάϊος.* Ph. 875. *ἐ. ὅ κ. βασιλεὺς καλεῖ ἐμός.* S. T. 1200. *ἐξ ὅπερ αἷμα γενέθλιον κατήνυσεν.* Or. 89. *ἐ. ὅ Φοῖβός τε κἀγὼ πύργους ἔθεμεν.* Tr. 4. *ἐ. ὅ Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα.* E. E. 1279. *ἐ. ὅ Διὸς μύσης γενόμαν.* E. Cret. fr. II, 10.

ἐξ ὅτου πάτραν λέλοιπεν. S. Tr. 326. *δίδαξον, ἐ. ὅ. φοβεῖ.* 671. *ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐ. ὅ. δέδοικ' ἐγώ.* S. Ph. 493. *ἐ. ὅ. νέας τροφῆς ἐλῆξε.* S. C.

345. τὸ φιλεῖν ἐκ ἔςιν ἐ. δ. πλέον ἢ — ἔσχεθ'. 1617. ἐ. δ. τις εὐκλεὴς γενήσεται. H. 489. ἐ. δ. δυοῖν ἀδελφοῖν ἐξερρήθημεν δύο. S. A. 12. κοὐδεὶς οἶδεν ἐ. δ. φανῆ. 457. ἐ. δ. λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐ. μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα. 1092. ἐ. δ. πέπλοις κοσμεῖσθε σῶμα. H. f. 702. ἐ. δ. συνέβη. E. Epist. V. Or. 39. ἐκ οἷδ', ἐ. δ. Cy. 635. ἐ. ἀρχᾶς. I. T. 203. ἐ. ἤρος εἰς ἀρκτῶρον. S. T. 1137. ἡμέρας ἐς νύκτα. H. f. 505. νυκτῶν. Rh. 13. ἡμέραν ἐ. ἡμέρας ῥίπτεις κυβεύων τὸν Ἄρην. 445. ὥς' ὅτε νυκτὸς ὕπνον, ὅτ' ἐ. ἡμέρας ἐμὲ ςεγάζειν ἡδὺν. S. E. 780. ἐ. ἀμφημέρου. S. Ποιμ. VI. ἐ. νέου. E. Ep. V. p. ἐ. παιδὸς. I. 102. πόνῳ πόνον ἐ. νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. S. Niob. VI, 3. πατρὸς ἐ. φόνων. S. E. 11. ἀφ' ὑ χρόνῳ ἐγένοντο οἱ φόνοι πατρός. κάλλιςον ἦμαρ ἐ. χείματος. Ag. 900. p. μετὰ τὸ χεῖμα. ἐ. δείπνων. Heo. 915. ἥτις ἐ. τυραννικῶν δόμων δέλεον ἦμαρ εἶδες. 55.

c. Pron. indefinit. εὕρημα δέξαι' ἐ. τι Νυμφᾶν. S. T. 1107. ἐ. θεῶν τι — εἰςῆλθεν ἔρις κακή. S. C. 371. σοφίᾳ γ. ἐκ τι κλεινὸν ἔπος πέφανται. S. A. 620.

c. οἷος, ὅτος, κεῖνος. οἷος ἐ. οἷα τράφης. Aj. 558. ἐξ οἵων — οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις. S. E. 214. ἐ. οἵων ἔχω. 1379. (οἷας οἷος ὢν ἁμαρτάνεις. Al. 142.) βάρος ἡμᾶς ὀδὲν ἐ. τούτων ἔχει. S. C. 1142. εἰ μὲν ἐ. κείνου μαθὼν ψεύδει. S. Tr. 449. εὐδαίμων ἀνύσει κ. μέγας ἐ. κείνων. S. Ph. 721. ὅτ' ἐ. ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι. Tr. 487. μήτ' ἐ. ἐκείνων φθέγμα δέξασθαι. H. 648.

c. εἷς, δύο, τρεῖς, τρία. ὡς δύ' ἐ. ἑνὸς κακὼ συνάπτει. I. T. 487. ἐκ ἑξ ἐ. ςείλαντος. S. C. 737. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος ἐ. ἐ. δέκα. S. Naupl. V, 4. ξυνάψαι ἐ. δ. μίαν χάριν. H. 515. τάδ' ἐ. δυοῖν (al. δυεῖν) ἐρρώγεν, ὦ μόνου, κακά. S. T. 1280. δῆ' ἕνεκ' ἐ. δυεῖν ἔσοιθ' ἅμα πατρός τ' ἐκείνης τ' ὠρφανισμένος βίου. S. Tr. 941. ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἓν εἰλόμην. 734. ἐ. τρίτων. Or. 1178.

de natalibus et gente. τοὺς ἐ. Διός. S. E. 659. ὁ Διὸς ἐ. παίδων. I. 1099. βασιλικῶν ἐ. δωμάτων. E. E. 306. ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐ. μητρὸς λαβεῖν. An. 624. sc. εἰς γάμον.

c. γεγώς. παιδὸς ἐ. ἐμῆς γ. B. 1308. δηλώσω, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐ. κείνου γ. Aj. 472. οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γ. 1289. ὃς ἐ. πατρὸς μέν εἰμι Τελαμ. γ. 1299. ἐκ τε γενναίων ἅμα γεγῶτας. S. Alet. VII, 4. πατρὸς ἐ. νικηφόρου γ - ὡς. E. E. 880. ἡμῶν γ. An. 710. πατρὸς χρηςοῦ γ. Hel. 948. ἐ. ἐμοῦ γ. H. 943. τῶν Ἐρεχθέως γ. I. 1573. πατρὸς ἐ. ταυτοῦ γ. I. A. 406. θεᾶς γεγῶτα. 901. τὸν ἐ. δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον. Aj. 1013. σὲ τὸν ἐ. τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. 1228. ὁ γ. ἐξ αἵματος γυναικῶν ἔφυ. B. 986. Κρέων ἀδελφὸς γαςρὸς ἐ. μιᾶς ἐ. Ph. 11. ἀκέραιος, ἐκ τε μητρὸς. 948. ἀφθίτων ἄφθιτοι πεφυκότες. Rh. 185. θνητὴς φύς. S. Polyx. III, 6. ἐ. ὅτου ἔφυν. I. 313. αἃ πρὶν μὲν ἦσαν ἐ. ἐλευθέρων ἴσως ἀνδρῶν. S. Tr. 301. ἐσθλῶν φύς. Her. 326. δηλοῖ τὸ γίννημ' ὠμὸν ἐ. ὠμοῦ πατρός. S. A. 471. αὗται δὴ, δύ' ἐξ ἐμοῦ — ἀπέβλαςον. S. C. 530. ἕνεκ' ἐςὶν ἐ. ἐμοῦ. H. 1259. ἐκ μεγάλων ἐβλαςήκασ'. I. A. 594. κἀξ εὐσεβῶν βλαςόντας. S. E. 590. ὡς ἐ. πατέρων ἀγαθῶν ἐγένου. Tr. 1253. γενναίων ἐ. τοκάδων. Cy. 42. γένους Πανδίονος. Her. 36. Πιτθέως Αἴθρα. 208. τῆςδε γεννᾶται. 209. τεκοῦσ' ἐκ ἐ. θεοῦ. I. 1527. ἀπώλεσ' ἐ. σοῦ παῖδα τεκοῦσα. An. 1237. τέκνων τῶν ἐκ σέθεν. 1276. παῖδας ἐ. ἐμῆς ὁμοσπόρου κτησάμενος. I. T. 695. τῶν ἐ. ἐμοῦ παίδων. S. E. 544. χρησά' ἐ. κακῶν τέκνα. E. E. 370. πρὶν ἐς φῶς μητρὸς ἐ. γονῆς μολεῖν. Ph. 1591. εὐγενοῦς πατρὸς — πέφυκα. H. f. 843. ὁ γαμεῖν ἐ. γενναίων χρεών. An. 1280. τίς δ' ἐ. δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης; E. S. 579. ὁθ' ἂν ἐ. μητρὸς κακῆς ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός. E. Bell. XIV. ἐκ ἂν γένοιτο χρηςὸς ἐ. κακοῦ πατρός. E. Dict. XI. δούλης τινὸς γυναικός. I. 837. παῖδες ἐ. παίδων. Ph. 288. ὦ παῖ πατρὸς ἐ. Ἀχιλλέως. S. Ph. 260. ἐμὸν ἐ. τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν. Ag. 1528. Iphigenia. ἄσαντος ἐ. ματρός ἐςι θυμός. Ch. 417. Ταντα λίδῶν ἐ. αἵματος ὤν. Or. 351. τὴν σὴν δμαιμον, ἐ. πατρὸς ταυτοῦ φύσιν ἐ. τε μητρός. S. E. 325. κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυ. S. T. 1498. ὃς ἐ. πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριςος. Aj. 636. εὐγενὴς ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν. S. Ph. 874. οὐξ Ἀχιλλέως. 940. 1312. κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς κ. πόσις. S. T. 458. ὁθ' ἂν ἐ. τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδυλος. 1062. ἔνθα — διπλοῦς ἐ. ἀνδρὸς ἄνδρας κ. τέκν' ἐ. τέκνων τέκοι. S. T. 1250. κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι. 1397. τῶν σῶν αὐτὸς ἐ. σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει. S. A. 1066. ἐ. μὲν Ἐριχθονίου ἔσχεθε κοῦρον. S. Tham. V. ἐ. ἧς (φύσεως) ἔβλαςες. S. Ph. 1311. ἐ. προςτροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων. Ch. 284. τοῖσιν ἐ. ἐμῶν. Her. 1046. p. ἀπογόνοις. νέος πεφυκὼς κἀξ ἀμείνονος πατρός. E. E. 338. ἐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω. Rh. 168.

p. πόρρω, ἐκτός, μακράν, ἔξω. ἀπόντ' ἐ. δωμάτων. Or. 572. χρόνιος ὢν' ἐκ δ. An. 84. ἐ. Βάκχας ἄγων δωμ. B. 637. κόμιζ' ἐ. δ. H. f. 720. τύμβον ἐ. προαςίου. Al. 839. ἡπερ νιν θέραπες ἤγον ἐ. φόνου. E. S. 762. βασιλικῶν ἐ. δεμνίων. Tr. 495. ἐ. βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν. S. T. 831. ταυρείου φόνου ςαθεὶς παῖς. Hel. 1607.

c. Subst. et Adj. loco Adverb. ἐ. τῶν ὁμοίων. Ag. 1424. fere pro ὁμοίως. μὴ 'ξ ἐκουσίας. S. Tr. 727. ἐξ ὑπαρχῆς. S. T. 132. ἐ. βίας μ' ἄξοντες. S. Ph. 563. 945. p. βιαίως, βίᾳ, κατὰ βίαν. ἐ. δόλου κατέκτανε. S. E. 279. βάθρων πᾶς ἀνήρησαι φίλοις. E. E. 608. p. πρόρριζον. λεύσσω ἐ. προδήλου. S. E. 1429. ἐ. ταχείας ἄσσεις. S. Tr. 395. πόλιν ἐξ ὀρίων δραμοῦσαν. Aj. 1083. πλὴν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν. S. Ph. 467. ὡς σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐ. βραχιόνων. E. S. 478. p. ἐν βραχεῖ, συντόμως. ὅςις ἐξ ἴσου νοσεῖ. S. T. 61. κἀξ ἴ. τιμώμενος. 563. ἐ. ἴ. δεῖ κάμὸν. 627. πῶς ὁ φύσας ἐ. ἴ. τῷ μηδενὶ; 1019. σέ τ' ἐ. ἴ. οἰκτείρομεν. S. C. 254. ἐ. ἴ. τῷ δυσσεβεῖ. S. A. 516. ἐ. ἴ. πατρὶ. 644. ἐ. ἴ. Ἄρης ἦν. Ph. 1411. ἐγνώσμεθ' ἐ. ἴ. κἀν ὑςάτοις κακοῖς. I. 1115. ἐκ ἐ. ἴ. γ. μένομεν Εὐ. πᾶλας. I. A. 804. ὅτ' ἄρα τῷ γε πρόσθεν ὀδὴν ἐ. ἴ. χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν. S. Tr. 322. χὠ ξύναιμος ἐ. ἴ. S. C. 1374. Sic Latini: Ex foedere, ex composito, ex aequo, de, ex industria, ex animo, ex facili, ex inopinato.

Ἑκάβη. φίλης. Hec. 31. φιλτάτη. 954. Ἑ-ης παῖς γεγὼς. 3. δύςην'. 737. ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑ-η. 53.

Ἑκαβόλος, ον. Φοῖβον. S. T. 162. τὸν μακρόθεν πέμποντα τὰ βέλη. σφενδόναις ἑκηβ-οις. Ph. 1147.

Ἕκαθεν. τὰν ἕ. ὁρμέναν. Ae. S. 425. ὀρίσας. Ch. 314. Herm. ἄγκαθεν, Well. ἀνέκαθεν. μακρόθεν ὀριοδραμήσας εἰς τὸν σὸν τάφον ὃ ἔςιν ἀπὸ Φωκίδος ἐλθὼν πόρρωθέν σε ἀφοριζόμενος· σὺ μὲν γ. ἐν σκότῳ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί. cf. Οὐρίζειν et Σκότος. Quid aut dicens aut agens rem meam secundo vento vel recte perficiam?

Ἑκάς. κᾆτ' ὀχ ἕ. πυ. S. Ph. 41. αἶδ' ὀχ ἕ. 8. C. 1668. ἀπελθέτω θεσφάτων ἐμῶν ἕ. Ph. 914. παρῆκται σφάγια τάξεων ἕ. Her. 673. ἕ. ἀφεςὼς. H. f. 198. ἄςεως. E. E. 246. ἕ. ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας. E. fr. CLVIII.

οἱ ἕ. alieni, non consanguinei. δώμασιν ἔμμοτον τῶν δ' ἕ. ὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Ch. 468. i. e. ὁ τῶν δ' ἕ. ὐδ' ἀπ' ἄλλων. *Well.*

Ἑκαςέρω πρόβατε. H. f. 1047.

Ἕκαςος. εἷς γ'. τις ἦν ἕ. ὀὐξειργασμένος. S. A. 262. παθὼν δ' ἕ. ὧν τύχῃ λέγει. S. Phaedr. V, 3. ὁ νῶϊ γ. ἡμῖν ἔςιν ἐν ἑ-ῳ θεὸς. Valck. in D. p. 246. ἡ φύσις ἑ-ῳ τῷ γένει ἐςὶν πατρὶς. E. fr. LX. ἔδωχ' ἑ-ῳ μίαν φύσιν. E. fr. B. 14. ἕ-α πυνθάνει. Tr. 246. ὥραν τ' ἔχονθ' ἕ-ον. Spt. 13. μειράκιον, γέροντα, νεανίσκον. τὸ ποθὲν ἕ-ος ἐκμαθεῖν θέλων. S. Tr. 196. Ἑκάςοτε. E. Ep. V.

Ἑκάταιος. τᾶς Ἑ-ας μαγίδος δόρπον. S. Ρρίσ. III.

Ἑκάτη. cf. Ἐνοδία et Ἐνόδιος. δέσποιν' Ἑ. τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων. Ae. fr. 400. μὰ τὴν δέσποιναν. M. 397. ὦ φωςφόρ' Ἑ. Hel. 575. Ἑ-ης ἄγαλμα φωςφόρου. E. fr. CXXVI. ἐνθεος ἐξ Ἑκάτας. H. 142. πῦρ ἱερὸν, τῆς εἰνοδίας Ἑ. ἔγχος. S. Ῥιζοτομ.

Ἕκατι. ἕκητι. Maximam partem postponitur. ἕνεκα, χάριν. Tragg. nunquam ἕκητι. v. Pors. ad Or. 26. et Lobeck. Phryn. 428. τῷ θεῷ ἕ. I. 1357. ὁσίας ἕ. θεᾶς. I. T. 1461. τῶν ἐμῶν ἕ. κακῶν. Or. 283. πολλῶν. M. 719. γάμων. 1235. εὐνῆς ἕ. κ. λέχους. 1338. τίνος μ' ἕ. κτείνετε; An. 1126. χρέως. I. A. 373. δεξιᾶς. 866. κύφων ἕ. γραμμάτων. I. T. 594. τίνος ἕ.; E. E. 342. κελευσμάτων. Cy 651. πόνου. 1198. ἔργου. S. Tr. 274. κέρδους. E. Oenei. fr. VI. ῥημάτων. E. fr. CLXXXI. ἀρετῆς. S. Ph. 669. ὧν. Or. 26. ὅτου. Hel. 155. δαιμόνων, ἕ. δ' ἀμᾶν χερῶν. Ch. 450. κακῶν δ' ἕ. κἀγένοντ'. Eu. 71. ἕνεκα τῷ κακοποιεῖν. κόρης. S. Tr. 353. τίνος μ' ἕ. γῆς ἀποςέλλεις; M. 283. ἢ τῶνδ' ἕ. δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις; I. T. 1176. ἡμῶν ἕ. H. f. 277. τῶνδ' ἕ. σύλλογον ποιούμενοι. E. Autol. III, 14.

Ἑκατογκάρανος et ἑκατονταπάρανος. Δάϊον τέρας ἑκατονταπάρηνον Τυφῶνα θοῦρον. Prm. 353. ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα. Quod Reis. hic loci reprobat. Legitur in Pind. Pyth. I, 15. Τυφὼς ἑκατονταπάρ.

Ἑκατογκέφαλος, ον. ὕδρα. H. f. 1188. ἔχιδνα. E. Thes. fr. II. Matth. ex Arist. Ran. 478.

Ἑκατόμπους. ἑ-όδων Νηρῇδων ἀπόλουθος. S. C. 719. ὅτι αἱ Νηρηΐδες πεντήκοντά εἰσι. Plato autem in Critia III. 116. scribit: Νηρηΐδας δὲ ἐπὶ δελφίνων ἑκατὸν κύκλῳ. τοσαύτας γ. ἐνόμιζον αὐτὰς οἱ τότε. *Herm.*

Ἑκατομπτολίεθρος. Κρήτη. E. Cretens. II.

Ἑκατόν. p. quoyis numero magno, ut Latinis sexcenti, mille. ἕ. ἐχίδναις ἀσπίδ' ἐκπληρῶν. Ph. 1142. ναῶν. I. A. 267. ἁμαξῶν ἕ. βάρος. Cy. 471. κεφαλαῖς. H. f. 882. ἕ. προςῆγε συμμιγῆ βοσκήματα. S. Tr. 762.

Ἑκατοντάρχης, et -ας. Ae. Palam. fr. 168. Poll. I. 128. Ἑ-οι.

Ἑκατόςομος, ον. ἑ-οι βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαί. B. 404.

Ἐκβαβάξαι. ἐκσαλεῦσαι. Σοφ. Ἀντηνορίδας. H.

Ἐκβάζειν. λέγειν. ἢ τὸ χαίρειν ἐ-ξει λέγων. Ag. 506. τὴν χαράν.

Ἐκβαίνειν. ἐξέρχεσθαι, ἐξιέναι, καταλιπεῖν. c. Genit. et Acc. — ποιεῖν ἐκβαίνειν, ἐξάγειν, — exire memoria, abire, — προβαίνειν, aberrare quo, — ἀποβαίνειν, evenire, contingere.

De corporeis. ἐ-νοντας δωμάτων ὁρῶ ξένους. I. T. 1222. ἐξέβην πρὸ δ. I. A. 820. ἔξω τις ἐ-ει. Or. 1367. ἐ-ει δόμων. Hel. 864. λόχου ἐξέβ-εν Ἄρης. Tr. 560. ὃς γᾶς ἐξέβα θαλαμῶν. H. f. 807. ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς. I. T. 1086. ἔκβητ' ἀπήνης. E. E. 998. κ'. με ςρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ'. S. Ph. 357. ἐκ τῆς νεώς. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους; Aj. 892. ἐξέβην θρηνημάτων. E. E. 215.

c. *Accus.* cf. Latinorum *Excedere* e. Ablat. et Accus. si potestas verbi major est illa Praepositionis. πότερα δωμάτων προςαμβάσεις ἐκβησόμεσθα. I. T. 98. cf. Κλίμακ' ἐκπέρα ποδὶ. Ph. 100. ὅτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν. H. f. 82. ἐξέβημεν Ἀσωπὸ ῥοὰς. B. 1042. δοχμίαν κέλευθον ἐ-ων. Al. 1004. ἐ-ει Ποινὰ ἐς οἴκους. I. T. 200. i. e. ἐξ Ἅιδου ἐκφέρεται ἡ Ἐριννύς. ἐξέβην ἄλλοσε. 781. ἀπεπλανώμην τῆς ὁδοῦ, ἔξω ἐφερόμην. πῶς ὁδοῦρον οἶος ἐξέβης λαθών; S. Aeg. V.

μὴ κράντας τύχης. I. T. 907. πρὸς γῆρας ὐκ εὔδοξον ἐξέ-νε. M. 592. ἐκ λόγου ἄλλος ἐ-ει λόγος. Tr. 701. ἐ. τοῦτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος. M. 56. ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ; S. Ph. 896. πόθεν ὁ παῖς ὅδε — τρόφιμος ἐξέβα, γυναικῶν τίνος; I. 684. p. ἐς ἄνδρας εἰςῆλθε, adolevit.

κάκιςος ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' ὀὐμὸς πόσις. M. 229. p. ἐγένετο. μάτην οἴκῳ σῷ τόδ' ἐκβαίη τέλος. E. Pol. VIII. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν — ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιςον μαθεῖν. S. Tr. 672. πόλει ἀγῶνες εὐτυχέςατοι ἐξέβησαν. Ph. 1488. ἐπεὶ ἐνίκησαν.

Activé. ἐς γαῖαν ἐξέβησέ σοι τάδ' ἀγγελοῦντα. Hel. 1632. ἐκβὰς τεθρίππων ἁρμάτων πόδα. Her. 802. aut κατὰ πόδα, ποδί.

perire. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς. Tr. 1052. ut mente exeant, in oblivionem abeant.

Ἐκβακχεύειν. ἐκμαίνειν. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβ-σε φρένας. Tr. 408. πᾶσα ἐξεβ-θη πόλις. B. 1294. ἐ-σαμένα. E. S. 1001.

Ἐκβάλλειν. ἐκρίπτειν, ἐξορίζειν, ἐκριζοῦν, ἐκσπᾶν, ἐκδύειν, ἐκπέμπειν, ἐκτιθέναι, — καταφρονεῖν, ejicere, ἀποκρύπτεσθαι, ἀρνεῖσθαι. τίν' ὁ παλαιὸς ἐς τρὶς ἐ-ει θεῶν (Κύπρις). S. fr. XXIII, 13. Vox athletica, *loco, statu, statione* dejicere, p. νικᾶν.

De reb. spatii. ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς. H. 1056. κἀκβαλεῖς χθόνος γραῦς. E. S. 265. Her.

1052. γῆς. M. 749. γῆς ἐκβαλόντι. 373. πόλεως ἐκβεβλημένος. E. E. 412. κτανών νιν ἐ-ει. Hec. 781. ἄταφον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονὸς. Ph. 1624. ὅπως τὰς τάδ' ἐκπράξαντας ἐ-ωμι γῆς. S. C. 1307. ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον. 1257. Ἐρινύων δείμά μ' ἐ-ει χθονὸς. I. T. 931. μὴ δόμων νιν ἐ-άλῃ. An. 1058. λωβητὸν αὐτὸν ἐ. ταφῆς ἄτερ. S. E. 1388. λώβαις ἐ. ἀναξίως. 1392. ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι. B. 1312. θέλῃ ἐκβεβλημένη δόμων πατρῴων. E. E. 1004. ἐκβληθεὶς δόμων. 289. ὡς τὴν κακὴν ἐξέ-ε δωμάτων. E. Inus VII. ἐ-ομαι δ. Or. 430. ἐ-εῖν δωμάτων ματέρα. 500. ἐξέβαλέ μ' οἴκων. E. E. 61. τίς δέ σ' ἐ-ει πάτρας; Hel. 90. πατρίδος ἐκβεβλημένη. B. 1364. κακὸς δ' ὑφ' ἕρμα ςερεὸν ἐ-ῃσι γῆς. Hel. 860. opp. εὔψυχον κύφῃ καταμπίσχῃσιν ἐν τύμβῳ χθονί. ἐ-ων πύλας. Hec. 1044. ἐκριζῶν. κἀκβ-ὼν ςαθμὰ. H. f. 999. θύρετρα κ. ςαθμὸς μοχλοῖσιν ἐ-λόντες. Or. 1475. ἐκσπάσαντες. ἐ-ὼν ξίφος. An. 630. φυσιῶν ἐ-ει πνοὴν. S. A. 1238. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων. S. C. 646. ἐ-όντες ἀνοσίως ἐμὲ. S. Ph. 257. φίλον ἐσθλὸν ἐ. S. T. 611. κεῖνον ἐ-ὼν βίᾳ. S. C. 1343. ἐκβεβλημένος ὄρνισι φορβὴ γενήσεται. Aj. 1064. ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες. S. Ph. 600. ἐγὼ Ἀτρείδας ἐ-όντας οἶδά με. 1390. ὃν σὺ πειρᾷς ἐ. S. T. 399. ἐ-εθ' τευχέων πάλυς. Eu. 733. ψήφους ex urna. ὀίζας ἐν ὄσσοῖς αἱματωπὸς ἐ-ὼν. H. f. 933. ἐ. αὖθαν ἐ-η. I. 1496. γυμνὰν ἐκβεβλημένην. Tr. 448. S. C. 1257. ὥς νιν χθονὸς ἐκβέβληκεν. Tr. 1128. ἵν' ἐκβάλω ποδὶ ἄλλην ἐπ' αἶαν. E. E. 96. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα. E. fr. CCX. ὡς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ἐ-η κλύδων. Hel. 1287. λείψαν' ἐ. κυσὶν. E. Cress. VII. νεκρόν νιν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων. An. 1158. Ἥρα νιν ἤθελ' ἐ-εῖν ἀπ' θρανοῦ. B. 290. ἐξέ-εν ἡμᾶς ἐς πέτραν. Cy. 20. τὰς ὀδόντας. 640. νήσων αὐτὸν ἐ-εῖτέ ποι. Hec. 1285. μηδ' ἄνδρα δήμῳ πιςὸν ἐ-άλῃς. E. Plisth. λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐ-εῖν ἱμείρεται. S. T. 386. τὰς πρόςθεν εὐσεβεῖς ἐ-ῶσ' ἔχεις. S. E. 590. ἐ-ῶσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ. An. 35. ὅτ' ἐ-λλε μαςὸν ἱκετεύουσά σε. Or. 526. p. ἐξέτεινε. πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς λευκῶν ἐ-εῖν ὑδάτων. Hel. 1352. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρονῶν τ' ἄιςον ἐ-εῖ. Prm. 910. οἱ μὲν θέλοντες ἐ-εῖν ἔδρης Κρόνον. 201. ὡς ὀδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Spt. 454. με πλάτῃ εἴ τινες βιλεύουσιν ἐ. S. E. 649.

c. δάκρυ. ἥτις ἀκ ἂν ἐ-άλοι δάκρυ. Hec. 298. I. A. 451. I. 924. Aeol. XXI. οἰκτρὸν ἐ-λόντων δάκρυον. I. T. 227. σ' ἀπ' ὄσσων ἐ-αλόντ' ἰδὼν δάκρυ. I. A. 477. δάκρυα. Hel. 957. 1563.

c. λόγος, ἔπος. οἰκτρὰ πολλὰ ςόματος ἐ-αλῶσ' ἔπη. I. 959. p. ἐεῖσα. γλώσσης ματαίας μὴ 'κ-άλῃς ἐπὶ χθόνα καρπὸν. Eu. 820. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐ-εῖν. Ch. 45. ὦ πολλὰ κόμπους ἐ-λὸν φίλον ςόμα. Tr. 1180. τόςδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὦδ' ἀπανθίσαι κἀκ-εῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους. Ag. 1663. ἐ-ὼν κόμπους κενοὺς. H. f. 148. ἐ-λόντ' αὐθαδίαν. Dict. VII.

pro exponere infantem. ἐ. τέκνον. I. 964.

p. φέρειν. εὔκαρπον ἐ-ῃσι θηβ. ςάχυν. B. 749. proferunt, edunt.

de animo, moribusque. subvertere, tollere, pellere, exuere, repudiare. παλαιὰ θέσμιά τις ἐ-εῖ. Erechth. I. 50. ἐ-λὼν καρδίας τὸ βάρβαρον. Hec. 1129. ἄπος ἐ-ὼν ὀδοῦ. Ph. 858. μὴ τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς ἐ-άλῃς. S. A. 649. νόμιμα ἐκ-λόντα τιμᾷν θεοὺς. B. 1008. ἔχθραν τὴν πρὶν ἐ-ῶσα. Tr. 59. πρίν τις ἐ-άλῃ sc. τἀγαθόν. Aj. 965. perdiderit, amiserit. κακῶ δ' ἐ-λ' ἔρωτος ἀρχάν. Spt. 672. τίς ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐ-λοι τοιοῦδε. S. C. 631. ὅ ποτ' ἐ-ῶ χάριν τὴν τοῦδε. 636. ἔγνωκα — τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη. Aj. 809.

κἀκ ἔςιν αὐτῷ τοῦτό γ' (ἔπος) ἐ-εῖν πάλιν. S. T. 849. ἀποκρύπτεσθαι, ἀποςρέφαι, τυτέςιν, ὁ δύναται ἀρνεῖσθαι ὁ βυκόλος. verbum retractare, recinere, ἀνατιθέναι.

Ἔκβασις. ἔξοδος. Οὕτω γένοιτ' ἂν ὀδ' ἂν ἐ. ςρατοῦ καλή. Ae. S. 774. ἐ. ἄτης εὐπρόςοιςος. M. 279. ἐκφυγή.

Ἐκβάταν α. ad B. 15. χθόνα Μήδων· ἧς μητρόπολις τὰ Ἐ-α, μεγάλη πόλις κ. τὸ βασίλειον ἔχουσα τῆς Μήδων ἀρχῆς. Strabo. Σοῦσα κ. Ἐ-α τῆς Περσίδος χώρας πόλεις, ὧν ἐν μὲν ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν. Arist. Ἱππ. 1087. ἄςυ τὸ Σουσῶν ἠδ' Ἐ-ων πένθει δυοφερῷ κατέκρυψας. Prs. 533. 16.

Ἐκβιάζειν et ἐ-ίσθαι. τόξον χειρῶν ἐκβεβιασμένον. S. Ph. 1129. ἐξηρπασμένον.

Ἐκβλαςεῖν, ἐ-ςάνειν, ἐκφύειν. ἀντὶ πυρὸς — ἄλλο πῦρ μεῖζον ἐ-ῶμεν. H. VII. κείνῳ ἐξέβλαςον. E. fr. LVIII, 6.

Ἔκβλητος, ον. ἐκθετος. ἐ-ον ἢ πέσημα φοινίου δορὸς. Hec. 699. ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. et Eusth. ἐκβάλλει δὲ ποταμὸς εἰς θάλασσαν, ἤγυν ἐξάγει κ. ἀπερείκεται, ὃν κατασύρει συρφετὸν ἐξ αὐτοῦ δὲ κ. ὁ ἔκβλητος παρ' Εὐριπίδῃ. Od. I. 1405. 48.

Ἐκβολή. ejectio — de navi. ἔκπτωσις τοῦ φορτίου — ναυαγία — βόλος τῶν ψήφων. θρείαν ἐ-ών. Hec. 1078. δεικνὺς τὸν διαμερισμὸν ὀδὲν ἄλλο ἐσόμενον, ἢ τοῖς κυσὶ ῥίψαι κ. θαῖτα, διὰ τὸ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία ὅτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζώων θηράσωσιν. δακρύων ἐ-ὰς. H. f. 743. ὁ δικέλλης ἐ-ή. S. A. 250.

κἀκ-ὰς νεὼς Ἑλλ. δέξεσθε. I. T. 1424. p. ἐξόρμησιν. τὰν φυγάδα μὴ προδῷς, τὰν ἔκαθεν ἐ-αῖς δυςθέοις ὁρμέναν. Ae. S. 425. διωγμοῖς ἀθέοις vel ὁρμῇ, ἐξορμήσει.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐ-ὰς ψήφων. Eu. 738. jactus, βόλος, Wurf.

jactura. πρόπρυμνα δ' ἐκ-ὰν φέρει ὄλβος ἄγαν παχυνθεὶς. Spt. 754. ἡ εὐτυχία, εὐδαιμονία ἄγαν αὐξηθεῖσα ἐκφορεῖται κ. ἐκβολὴν πάσχει κ. ὑπομένει, ἔκπτωσιν ὑπομένει. ὅταν παχυνθῶσιν οἱ ἄνδρες τῷ ὄλβῳ, τότε ὅλῳ τῷ φόρτῳ ἐκβολὴν ποιοῦνται.

Ἔκβολος. Adject. et Subst. ἐκβεβλημένος, ἐκτρωματαῖος, ἐκτρωμα, ἄμβλωμα, κλάσμα, ἐρείπιον, ἐκβολή. βρέφος ἐ-ον οἴκων. Ph. 811. ἐ-ον κόρης. I. 555. ὃν νηθύς ἔκβολον ἔτεκε. B. 91. p. ἄμβλωμα, abortivus. πόντῳ, νοτερὸν εἶπας ἐ-ον; I. T. 1042. sc. βρέτας.

ναὸς ἐ-οις ἀμπίσχομαι. Hel. 429. p. θραύμασι, κλάσμασι νεῶν, ἐρειπίοις. λιπὼν ναὸς ἔκβολα; 1230.

Ἐκβροντᾶν. ἐφειψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.

Prm. 362. παρετράπη, ἐξησθένησε, ὥςπερ οἱ βροντῶν ἦχῳ παταχθέντες.

Ἐκβρυχᾶσθαι. βρύχειν, φρυάττεσθαι. ςενάγμὸν ἡδὺν ἐ-χώμενοι. I. T. 1390. Hel. 1573.

Ἔκβρωμα. ὥςτε πρίονος ἐ-τ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλῳ. S. Tr. 700. ἐοικὸς πρίσματι ξύλῳ.

Ἐκγαυρᾶσθαι. τὸ ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐ-ᾱμένος. I. A. 101. p. αὐξάνων, ὑψῶν. Tragicos ἐκ verbis gloriandi solere praeponere, Bremi monet. cf. Ἐκκαυχᾶσθαι, Ἐκκομψεύειν. Quicquid praeterea modum excedit et miri quid continet, hac compositione describitur.

Ἐκγελᾷν. ἔνθεν ἐ-ᾷ φόνος. Tr. 1176. p. αἷμα ἐκρεῖ.

Ἐκγενέτης et -ας· τῷ δράκοντος ἐ-έτα. B. 1153. An. 128.

Ἐκγίγνεσθαι. ἀχὶ θνητῷ πατρὸς ἐκγεγὼς. B. 1338. p. ἔκγονος.

Ἔκγονος, ον. Ἔ-α. τέκνα τέκνων. H. Not. foetus quivis. ἐ-ω Διός. H. f. 30. 876. φίλῳ πατρὸς ἐ. Or. 482. ὁ τῆς κυναγῶ. 1113. ἐσθλοῖν ἀμφοῖν ἐσθλὸν ἔ. E. Meleagr. X, 3. τὰ φίλτατ' ἔ. ἐμοῖν. S. T. 1474. τῶν ἐμῶν παίδων. πρὸς τῶν φιλίςων ἔ. ὀλοίατο. Aj. 842. σοί νιν ἔ-οι κτίσαν. Ph. 688. sc. γᾶν. ὁ σὸς ἔκγονος, Κάδμος, τὰς Θήβας ἔκτισε. γράφεται, 'σῷ νιν ἔκγόνῳ κτίσαν, ἵν' ᾖ τῷ ἐκγόνῳ σῷ, τῷ Κάδμῳ, αἱ θεαὶ κατέκτισαν τὰς Θήβας. ὃν δίδωσιν ἐ-οισιν οἷς. M. 955. ὅ πάντες ἐσμὲν ἔ. H. 450. τοῖς τῶνδε ἐ-οισι πολεμιώτατος. Her. 1034. τὸς σὸς παλαιὸς ἔ. αὐτόχθονας. I. 737. ἀνάγκη δυςτυχεῖν τὸς ἔ. H. f. 1262. οἴκτειρέ σε φύντας ἔ. E. E. 673. Νυκτὸς ἔ-ον Λύσσαν. H. f. 822. τὰ τῶν τεκόντων σφάλματ' εἰς τὸς ἔ. οἱ θεοὶ τρέψουσιν. E. fr. CXXXIII. ἔ-οι Πηλέως. An. 45. τῶν Ταντάλειων ἔ. E. E. 1176. τὴν ἀρτίως θανοῦσαν ἔ. σέθεν. Hec. 955.

Neutr. ἔ-α Τηθύος. Prm. 137. ἔ-' ἄρρεν' ἀρρένων. E. Aeol. XX. Χαλκίδος ἔ. θρέμματα. I. A. 598. τῶν ἀρίςων τἄκ. H. f. 208. ὅτε ἔ. χθονὸς αὔξεται. S. T. 171. ἢ τὰ δένδρα, ἢ οἱ παῖδες, et σῖτοι κ. τὰ ἄλλα γεννήματα, οἱ καρποί. πότερα τὰ τῶν σῶν ἔ. S. C. 588.

Ἐκδακρύειν. περιπαθῶς δακρύειν, ὥςτε εἰς οἶκτον κινεῖν. ὥςτ' ἔ-ῦσαι. Or. 1122. Ph. 1353. ποῖ' ἔ.; ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; S. Ph. 278.

Ἐκδεικνύναι. ὡς τὸ τούτων μῖσος ἐκ-ξειας ἂν. S. E. 348. φρένα ἐ-ξαι δικαίαν. H. 1295. ἵν' αὐτὸς ἐ-ξῃς ἐμοὶ. S. C. 1021. sc. τὰς παῖδας.

Ἐκδεῖν. ἀναδεῖν. ἀκταῖσιν ἐκδήσαντο πλεκτὰς πείσμάτων ἀρχάς. H. 761. παρέβαλον τὰς ἀρχὰς τῶν σχοινίων κ. ἔδησαν ἐν αὐτῷ (τῷ λιμένι). χέρας βρόχοισιν ἐκδήσαντες. An. 557.

Ἐκδέκτωρ. p. ἐκδεχόμενος. Διὸς ἀντίθυλα κ. πόνων ἐκ-ορα. Ae. Prm. Sol. 180. i. q. ἐκδεκτικά. al. Ἀνδέκτορα. Quod nescio an praestet. Herm. in programm. de Prm. Sol. p. 20.

Ἐκδέρειν. ἐκδερματῶν. βύρσαν. E. E. 824.

Ἐκδέχεσθαι. δέχεσθαι, ἐκλαμβάνειν, — τρέφειν, ξενίζειν, — προςδοκᾶν. μέγαν δὲ πανὸν Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο. Ag. 292. τῶδε ἐ-ξει λόγῳ. Ph. 462. ἀπὸ κοινῷ τὸ Ἀμείνον. ἐγὼ Ὀρέςην ἐξεδεξάμην πατρὶ. Ch. 768. ἔθρεψα, ἀπέσωσα. σὺ μένων κεῖνον ἐνθάδ' ἐ-ε. S. Ph. 123. p. προςδόκα.

Ἐκδημεῖν. ἀποδημεῖν. θεωρὸς ἐ-ῶν. S. T. 114.

Ἐκδημία. E. Hypsip. p. 450. i. q. ἀποδημία. Sic Lexic. Sangerm. in Bekker. Anecd. Ἐκ-α, ἡ μόνον Ἀποδημία. Εὐριπ. Ὑψίπ.

Ἔκδημος, ον. Ἀττικῶς. ἀπόδημος, Ἑλληνικῶς. Moer. ἀπὼν, πόρρω ὤν. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔ. H. 32. ξένος. An. 880. τῶν ἔ. φίλων ἐκπονεῖν τύχας. 1052. ἔ. αἰνέσας φυγὴν. H. 37. Ἑλένῳ ἔ. λαβὼν. I. A. 76. ἔ. ὢν τῆςδε τυγχάνει χθονὸς. H. 281. δωμάτων ἔ-ος ὤν. I. A. 419.

Ἐκδίδαγμα. ἐ τέλεον, οἷον δ' ἐκδ. κερκίδος. I. 1419. p. προπαίδευμα, ςοιχείωσις, ςοιχεῖα.

Ἐκδιδάσκειν. ἐ-σθαί τινα instituendum aliquem curare. Ἐ-ει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. Prm. 982. ὥςτε κἀκεῖνος τοῦτο τῷ χρόνῳ μαθήσεται, τὸ ςενάζειν. τὰ μὲν τοιαῦτ' ἐν εἰδότ' ἐ-ομεν. S. C. 1539. λόγῳ δέ σε βραχεῖ τοῦτ' ἐ-ξω. S. Ph. 436. ἵν' ἐ-χθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν. S. Tr. 1110. ὅποτε χρὴ παῖδας περρισσῶς ἐκ-ἀσκεσθαι σοφῶς. M. 295. cf. ὧν ὁ θὴρ με Κ. προδιδάξατο. S. Tr. 681. τόδ' ἐ-ει κ. παραλλάσσει φρένας χρηςὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵςασθαι βροτῶν sc. νόμισμα. S. A. 298. ἐγώ σε τοῦτο πᾶν ἐ-άξω. S. Ph. 604. τί τὸν-ξαν τοῦτό σε; I. T. 1164. ἐ-χθῶ δυσσεβεῖν; S. Tr. 1245. αἰσχροῖς γ. αἰσχρὰ πράγμαθ' ἐ-ειται. S. E. 621. ὀψ' ἐ-αχθεὶς τῶν κατ' οἶκον. S. Tr. 934. θθ' ἐ-χθεὶς opp. προςθήκῃ θεῶ. S. T. 38. μή μ' ἐ-κε. 1370. μή μ' ἐ-κε τοῖς φίλοις εἶναι κακήν. S. E. 395.

Ἐκδιδόναι. παραδιδόναι, προδιδόναι. — εἰς γάμον διδόναι τὴν θυγατέρα, elocare, etiam in medio. ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. S. T. 1040. ἐκ ἐξέδωκαν. Her. 320. ἐμ' ἔκδος Ἀργείοισιν. 454. θθ' ἐγὼ ἐκδώσω μέ σοι. An. 255. τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδὺς Ἥρας νεικέων. B. 293. μήτ' ἐκδοθῆναι. Her. 98. 222. ἐκδοθησόμεσθα. 443. ἐκδ. τέκνα ἄλλῃ φονεῦσαι χερὶ. M. 1238. I. A. 736. μὴ 'κδῷς παισὶν Διὸς πάλιν. Ae. S. 342. ἡμᾶς. τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι θέλεις; S. Ph. 1366.

τὰν Οἰχ. πᾶλον — Ἀλκμήνας τόκῳ ἐξέδωκεν. H. 553. θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει. I. A. 964. 687. 729. E. E. 249. ἐξέδω κόρην. M. 309. ἐκδιδὺς ἄλλῳ. An. 344. σὴν παῖδα. νυμφείως εἰς ἀγκώνων εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις. I. A. 132.

Ἐκδιδράσκειν. ἐκφεύγειν, ἀλύσκειν. ἀλλάξα δ' ἐξέδρασ' ἱερὸν ὄμμ' αὐγᾶς ἅλιος. I. T. 194. ἐξέδραμεν. Her. 14.

Ἐκδικάζειν. judicia exercere, ἐκδικεῖν, τιμωρεῖσθαι. πατέρων ἐ. φόνον. E. S. 1214. et ταῦτ' ἐ-ων ἦλθον. Ae. S.

Ἐκδικαςής, -κατάς, -ητής. τιμωρός. τῷ φθιμένῳ πατρὸς ἐ-ςάν. E. S. 1151.

Ἔκδικος, ον. ἄδικος, ὁ ἔξω δικαίου ὤν. ὅσια δρᾷν, τὰ δ' ἐ-κ' ἔ. Hel. 1654. Οὐ γ. φιλοῦσιν ἄνδρας ἐ-ους τρέφειν. S. C. 920. αἱ Θῆβαι. οὐδείς ποτ' εὐτύχησεν, ἔ. γεγὼς. Hel. 1036. θθὲν ἔ. παθὼν. Al. 717. ὦς ἔ-α πάσχω. Prm. 1092. ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως. 976. κακὸς ἔ. τιμωμένους. E. Bell. XXIII. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν ἢ κ. δρῶσιν ἐ. ἐμέ. S. A. 927. ἔξω δικαίου. τοῖςδέ γ' οἴκοις ἔ. προςωφελεῖν. Al. 42.

Ἔκδοτος, ον. προδεδομένος. Z. et ἀποδεδομένος. H. γίγνομαι. I. 1251. p. ἐκδίδομαι εἰς ποινήν.

Ἐκδοχή. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐ-αῖς ἐπιφέρει θεὸς κακόν. H. 866. p. δι' ἐκδοχῆς, ἐναλλὰξ, ἀμοιβαίως, ἑξῆς.

Ἐκδῦναι. cf. Ἐκδύειν. ἐξελθεῖν, ἐκνεῖν, ἐκνήχεσθαι, ἐκφεύγειν. ἐξέδυ δίκης. E. S. 416. καυτὸν

ἐ. κακῶν. I. T. 602. ὅπλοισι μητρὸς ἐξέδυ. S. Κολχ. IV, 3.

Ἐκδύειν. ἀποδ., ϛερεῖν, exuere. Ἀπόλλων αὐτὸς ἐ-ων ἐμὲ χρησηρίαν ἐσθῆτ'. Ag. 1271.

Ἐκεῖ. ponitur inter articul., pronomen, et substantiv. de inferis saepissime. opp. ἐνθάδε. τί τῶν ἐκεῖ. Hec. 1011. τάκεῖ κακά. Or. 527. τῶτ' ἐ. λαβὼν. 654. λέγει τί τῶν ἐ. νεώτερον; Ph. 716. κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνην φέρει. An. 243. τῇ ἐκεῖ ϛρατηγίᾳ. 705. ὅταν τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμήν. 738. τοῖς ἐ. λέξει φίλοις. 1069. ἐ. γ. ἦν. E. S. 684. τἀκ. παρόντα πολλὰ πήματ'. 686. τοὺς ἐ. ἐκλιπῶν μύθους. 839. ἐκτραφεὶς ἐ. 891. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐ. νόμος τίς ἐϛιν. I. 24. πᾶσι τοῖς ἐ. σέβας. S. E. 685. τὰς ἐ. πάθας. Aj. 295. κἀκ. κἀνθάδ' ὤν. 1372. ἀνὴρ ἀϛῶν μέγιϛος τῶν ἐ. S. T. 776. ὡς ηὐδᾶτ' ἐ. 940. ἐ. γ. οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ ϛέγας θακοῦσιν ἐϛυγοῦντες. S. C. 339. τοῖς ἐ. ἀνθρώποις. 389. ὁδῷ — τῆς ἐ. 1019. ὅτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐ. 1582. ἐ. γ. ὅτε τὸ γενῆδος ἦν πλῆγμα. S. A. 249. ἐκεῖ χώρας ἀλάϛωρ ὀύμὸς ἐνναίων ἀεὶ. S. C. 787. σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδώμαν. S. Ph. 396. τάκ. κατ' οἴκους πάντ' ἐπίϛασθαι καλῶς. E. Palam. III. 5. ἐκ. χέρας σὰς ἀγνίσας. H. f. 1324. κἀκ. εὐτύχησεν. E. E. 8. χῶρός ἐϛ' ἐκ. I. 283. κἀκ. κἀνθάδ' ὦ δίκαιος εἶ. 384. θέμενος εὖ τἀκ. I. A. 672. κἀκ. γενήσει διὰ μακρᾶς ἀπουσίας. 1172. καραδοκήσω σὴν ἐ. παρουσίαν. 1433. τὴν ἐνθάδ' Αὐλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐ. I. T. 358. ὀρθῶς ποθεῖς εἰδέναι τἀκ. 542. τοῖς ἐμοῖς ἐ. φίλοις. 583. τοῖς ἐ. ὦ ζῶσ' ἔτι. 771. ὦκ ἐϛ' ἐ. σὸς σύγγονος. 805. δοκῶ ὦ παρὼν σ' ὁρᾷν ἐ. 855. χερνίβων ἐ. 861. ἐ. δῶναι κτανεῖν. Tr. 878. κἀκ. χορεύσας. B. 21. ἐ. χάριτες. 413. Ζεὺς ἐϛ' ἐ. τις. 467. ἦν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐ. 821. ἡνίκ' ἂν λεύσσῃς μ' ἐ. Her. 736. τῆς ἐ. χάριν πάτρας. Hel. 149. τὸ σωφρονεῖν ἐ. μὲν ὀκ ἔχειν. E. E. 924. ἐ. πω σεμνὸς ἦσθα. Hel. 461. ἐ. νοσοῦμεν. 587. τἀκεῖ με μέγεθος τῶν πόνων πείθει. 599. ἐϛίν τι κἀκ. κἀνθάδ' ὢν ἐγὼ λέγω. 1438. ὡς ἐ. H. f. 956. ἐ. μ' ἔφυσας; I. 547. τῶτ' ἐ. νυν ἐσπάρημεν. 554.

c. Ἅιδης. ἐ. ἐν ᾅδου κείσομαι. Hec. 418. ἐ. μεθ' ἡμῶν ζῶντες. M. 1058. εἴ τι κἀκ. πλέον ἐϛ' ἀγαθοῖς. Al. 747. εἰ γ. ἔξομεν κἀκ. μερίμνας. Her. 594. κρείσσω νομίζω τἀνθάδ' ἢ τἀκ. I. 645. εἴ τις ἐϛ' ἐκεῖ χάρις. S. E. 356. σὲ κἀκ. προσαυδήσω ξυνὼν. Aj. 855. ἐ. αἰεὶ κείσομαι. S. A. 76. κἀκ. τὸν Ἅιδην αἰτιωμένη. 777. τοῖσδε γ. μόνοις ἐ. ζῆν ἐϛι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐ. κακά. S. fr. LVIII, 8.

Ἐκεῖθεν. opp. ἐνθάδε. παρακαλεῖ ἐ. αὖ λύπη τις ἄλλη. Hec. 587. τἀκ. εὖ πεπραγμέν' ἐϛιν. 731. λέξειν τἀκ. Or. 849. ἐκ. ἐνθάδε. 1263. καραδοκῶ τἀκ. M. 1117. τὸν. ἢ τὸνθένδε; E. S. 758. τὰς ἐκ. τύχας. I. T. 1410. πότερα φράσω τἀκ.; B. 668. νόμοισι τοῖς ἐ. Her. 142. κἀκ. S. Ph. 490. σωθεὶς ἐ. Hel. 784. τὸ δυϛυχὲς βίᾳ ἐ. ἔλαβες. E. fr. CL. 3. εἰρήνη τἀκ. τέκνοις. M. 1004. ἐ. ἡμεῖς δυϛυχεῖς. H. 343. ἐλισσόμεσθ' ἐ. ἐνθάδε δυϛυχίαις. I. 1504. γέννημα τῶν ἐ. S. Tr. 315. τἀκ. 632. τὸν. ἄλσους. S. C. 505.

Ἐκεῖθι. ἐκ. κ' ἦλθον. Spt. 795. ἐνταῦθα, τοσοῦτον ἦλθον, ὥϛτε κ. φονευθῆναι τὸν βασιλέα, εἰς τὸ θανεῖν.

Ἐκεῖνος. ille. ion. κεῖνος. Saepius significantius adhibetur ut in interrogando, demonstrandoque. ἐκ. εἶ σὺ; Her. 945. E. E. 581. τόδ' ἐκεῖνο. M. 98. κἀκ. νῦν ἄθρησον. An. 669. τὸ ἐλεύθερον ἐ. E. S. 438. ἐ. ὀ λήσομεν. I. A. 516. κἀπ' ἐ. ἔλθωμεν. 1392. τῶτ' ἐϛ' ἐ. Hel. 628. τόδ' ἐϛ' ἐ. αἴνιγμα. 794. πένης ὀκ ἐ. ἀπώλεσεν τὸ τῶ πατρὸς γενναῖον. E. Archel. XIX. ἐ. δὴ πέπονθ', ὅπερ ἅπαντες βροτοὶ. E. Cresph. VI. ἐ. μοι φράσον. Aj. 94. ἐ. δ' ὀδὲϛ θέλει. S. Ph. 310. νῦν ἐ. ἐξεϛί σοι παρόντι λεύσσειν. S. E. 2. κἀκεῖν' ἔτευξε πρῶτος. S. Naupl. V. 4. ἐ. σαφὲς ἄχθος. S. E. 1115.

Ἐκεῖνος. ὡς ἄπεϛ' ἐ. S. E. 519. 703. ὅτως ἐ. ὀχ ἑκὼν. S. Tr. 198. ταύτας ἐ. ἐξείλεθ' αὑτῷ κτῆμα. 244. τἆλλ' ἐ. πάντ' ἀριϛεύων χεροῖν. 488. κἀκ. — νιν ῥιπτεῖ. 777. ἐ. αὐτὸς μὲν ἥδετο. Aj. 271. πάρεϛ' ἐ. ἄρτι. 798. μέγας ἦν ἐ. ἄρχων χρόνος πημάτων. 934. ἀρχὰς, ἃς ἐ. εἶχε πρὶν. S. T. 259. ἀλλ' ἢ σ' ἐγείναϛ', ὅτ' ἐ. 1020. ὅδ' ἐ. ἐγὼ. S. C. 138. ἄνους ἐ. S. Ter. IV.

Ἐκεῖνον. ἔωσ' ἐ. S. E. 321. ὤλεσεν. 270. ὅϛις ἦν ἐ. ὁ κτανὼν. S. T. 139. ἐ. θανάσιμον βεβηκότα. 959. νοεῖς ἐ. 1054. τάφῳ δ' ἐ. ὀχὶ κρύψετε. S. A. 1039. κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία. S. Ph. 642.

Ἐκείνῃ. S. E. 784. 924. 1118. πῇ δ' ἐϛ' ἐκ. τῇ ταλαιπώρῳ τάφος; 1218. ἐ. ὀχ' ἑκὼν μεθήσομαι. Ph. 522. ἐκ. τήνδε δωρεὰν ἔχων. Aj. 1032.

Ἐκεῖσε. illuc, — illic, ibi. — ᾗδης. ἀπὸ πρόβατ' ἐ. Or. 142. τοὺς ἐ. κεῖθεν. 1451. ἐνθένδ' ἐ. Ph. 98. κἀκ. κ. τὸ δεῦρο. 273. ἐ. δεῦρό τε. An. 619. τὸν νῶν ἐ. ἔχει. 363. 1427. ἐκ. κἀκ. ἀσπίδ' ἐκτείνων χερὶ. An. 1132. Hel. 540. ἐκ. ἀπάξει παρθένον; I. A. 714. ἐκ. δὴ 'πάνελθε. I. T. 256. ἐλθὼν δ' ἐκ. 947. σ' ἐκ. κ. πάλιν πέμψειεν. Rh. 216. ἐκ. πρῶτ' ἄνελθε. Tr. 61. ὃς πάντα τἀκ. ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐκ. 285. ἔλισσε τᾷδ' ἐκ. 333. ἐκ. τίνι τρόπῳ κατήραμεν; B. 1293. αὖθις ἐκ. Hel. 1155. ἐκ. ἀνοιϛέον. H. f. 1221. ἐκ. ἔλα. E. Phaëth. VIII, 6. ἐ. τὸν νῶν δὲς. I. 1370. ἐκ. ἄγε με. B. 410.

Ἅιδης. ἐκ. προσδόκα με. Al. 364. cf. ἐκεῖ. 747. ἐγὼ γ. εἰμ' ἐ. ὅποι πορευτέον. Aj. 690. ἐκ. νῦν μ', ἐκ. — ἄνω — μέθες. S. Ph. 814.

Ἐκζεῖν. ἐξέζεσεν Οἰδ. κατεύγματα. Spt. 694. ἐξένηψεν αὐτὸν. αἱ κατάραι.

Ἐκηβόλος, ον. et ἑκαβ. μακροβόλος, εὔϛοχος, τοξότης, μακρόθεν βάλλων. Λητοῦς παῖς ἐκ. θεὰ. S. Meleagr. Φοῖβον ἑκαβ. S. T. 162. Διὸς ἐ-ησι χερσὶν. I. 213. τόξων. Or. 273. τόξοισιν. Ph. 1115. H. f. 472. ἐ. τόξ. ἐξηρτημένοι. Prm. 711. σφενδόναις ἐ. Ph. 1149.

Ἔκηλος. ἥσυχος, πρᾷος. Ἔ-οι. ἡσυχάζοντες κ. μὴ περὶ ἔργον ἀσχολούμενοι. Od. Ξ. 91. et loco Adverb. ἐάσωμεν ἔ-ον αὐτὸν. S. Ph. 826. ὅτε θυμάτων παρῆν ἐ-οις προσθιγεῖν. 9. ἔ-ον εὕδειν. 769. ἔ. ἴσθι. Spt. 222. νῦν δ' ἔ-α — ἡμερεύσομεν. S. E. 787. εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔ-οι. 826. ἡσύχως φέρουσιν. ἅρασα μύξας κ. κεραϛφόρους ϛόρθυγγας εἶρπεν ἔκηλος (ἔλαφος). S. Aload. XII. ἔ. αὐτοῦ μίμνε. S. C. 1039.

Ἔκητι. ἕκατι. E. Erechth. I. 19. Non est Atticor. v. Ἕκατι.

Ἐκθαμνίζειν. ἐκριζοῦν, ἀνατρέπειν. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκ-σητε θηάλωτον. Spt. 71. ἐκσπάσητε.

Ἐκθεᾶσθαι. τὸ κακόν. S. T. 1253.

Ἐκθερίζειν. ἐξαμᾶν, ἀποτέμνειν, φονεύειν. cf.

θερίζειν. πάντας. E. Eurysth. II. τῶν δὲ (βίος) φθίνει τε κἀκθ-εται. E. Inns. XVII. 5.

Ἔκθεσις. cf. Ἐκτιθέναι. et Ἔκβολος. ἐ-ιν τέκνε. I. 956. ἐκβολήν.

Ἔκθετος, ον. ἐκριπτόμενος, ἐκτεθεὶς, κρυπτός. cf. Ἔκβολος et ἔκβλητος. πέπυσαι τὸν ἐμὸν ἐ. γόνον. An. 70.

Ἐκθηριῶσθαι. ἀπαγριῶσθαι, ἀγρ. δάμαρ τε σὴ ἐκ-ωθεῖσα. B. 1329.

Ἐκθνήσκειν. ἐ-ων δ' ὁ θὴρ εἶπε. S. Tr. 568. ὁ Κένταυρος. moribundus.

Ἐκθοινᾶσθαι. κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐ-νήσεται. Prm. 1025. καταφάγοι.

Ἐκθορεῖν. ἐκπηδᾷν, ἐξαλεσθαι, ἐκθρώσκειν. ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔ-ε. S. C. 235.

Ἐκθρώσκειν. τὸ αὐτό. ναῶν ἐξέθρ-ον. Prs. 455.

Ἐκθύειν. θύειν, σφάττειν, ἀπολλύναι. ὡς πατὴρ ἐ-σειε τὴν αὐτᾷ κόρην. S. E. 571. ξενικὰς ἑκτῆρας ἐ-ει δόμων. Cy. 370. τίνα μακάρων ἐ-σαμένης. E. fr. CLV. ἐξέθυσ' ὁ Φοῖβος ἡμᾶς. Or. 191. ἀπώλεσεν.

Ἐκθυμιᾷν. adolere. κἀξεθ-ία σμύρνης ἱδρῶτα. I. 1174. Ἡ γε τὴν πολλὴν δαπάνην τοῖς δείπνοις παρέχουσα δευτέρα τράπεζα προσεγένετο. κ. σέφανοι κ. μύρα κ. θυμιάματα. Athen. Deipnos. L. XIV. et, Sudant autem sponte, priusquam incidantur, stacten dictam, cui nulla praefertur. Plin. L. XII. c. 15. *Brodaeus*.

Ἔκθυμος. πρόθυμος, — ἄνυς, μαινόμενος, θερμὸς, θυμούμενος. Τοιαῦτ' ἔλεξε κἀρδ' ὑπ' ἐ. φρενὸς. Prs. 370. ὑπ' ἀλάζονος κ. τερπομένης διάνοιας λίαν.

Ἐκθώπτειν. ἐ-πεύειν. ἔπεισας, ἐξέθωψας. S. fr. 69. p. ἔσηνάς, τῇ κολακείᾳ ἐξέπραξας.

Ἐκκαθαίρειν. καθαίρειν, ἐκνίπτειν, ἐλευθερῶν. χθόνα τήνδ' ἐ-ει κνωδάλων βροτοφθόρων. Ae. S. 267.

Ἐκκάειν. Attic. p. ἐ-αίειν. τὸ φῶς. Cy. 629. τὸν ὀφθαλμόν. ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς. 653. ἐκκέαντες πύρα' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν. Rh. 97.

Ἐκκαλεῖν. -σθαι. παρακαλεῖν, παραινεῖν, παρακελεύεσθαι, προτρέπειν. δίκα δίκαν ἐξεκάλεσε. E. S. 614. τίς Κάδμον ἐ-εῖ δόμων; B. 170. χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκ-ρμένη. Ag. 277. δάκρυον ἐ-νον. S. fr. CIII. οἷά μ' ἐ-εῖ φονέα γενέσθαι σέθεν; S. Tr. 1207. ἐ-ῶσί με. S. T. 597. τί μ' ἐ-εῖσθε; S. Ph. 1264.

Ἐκκαλύπτειν. ἀπογυμνᾷν, ἀποσεγάζειν, — διασαφηνίζειν, φανεροποιεῖν, δηλοῦν, ἀναπτύσσειν. ἐ-ψον κάρα. H. f. 1226. κρᾶτα. E. S. 111. ἐ-ένιν. H. f. 1202. ἐ-ψον. Aj. 1003. τῷ καλύμματος γύμνωσον.

ἐ-ε ἡμῖν, ὅστινας λέγεις λόγους. I. A. 872. πάντ' ἐ-υψον κ. γέγων' ἡμῖν λόγον. Prm. 193. φανέρωσον, κ. εἰπὲ πᾶσαν αἰτίαν κ. τὸν τρόπον. πάντ' ἐ-ων ὁ χρόνος εἰς τὸ φῶς ἄγει. S. fr. inc. V.

Ἐκκανάξαι. ἐκπίνεσθαι. φέρ' ἐ-ξον. Cy. 152. vulg. ἐκπάταξον. joocosum est Ἐκπατάσσειν p. vinum ex utre effundere. Alludit autem ad sonum liquoris inclusi et in utre bullientis. *Pierson. Veris.* 143.

Ἐκκαρπίζειν. θερίζειν. Ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐ-εται. Spt. 586. apurium habet V. D. in Quart. Rev. p. 222. v. Καρπίζειν, verbum non tragicum.

Ἐκκαρπῶσθαι. ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐ-ύμενος. I. 815. p. γεννῶν, ποιούμενος παῖδας, παιδοποιούμενος.

Ἐκκατανύειν, -ύτειν. Ἴδιον αὐτῷ (Σοφοκλῆς) τὸ πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι. S. v. Ἐξαπεῖδον. μηδ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐ-ύσαι μόρῳ ἰὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα. vulg. ἐξανύσαι. S. C. 1563. εὐχονται αὐτῷ, μὴ δυσθανατῆσαι.

Ἔκκαυμα. Συνέλεγον τὰ ξύλ' εἰς ἐ-τα. Poll. X. 110. ἐν Ἡρακλεῖ Σατύρ. Σοφ. ἔκκ. quicquid inservit igni faciendo. ἐ. τόλμης κ. θράσους. E. fr. VI. p. ὁρμητήριον, θαλπτήριον, ὑπέκκαυμα, ζώπυρον.

Ἐκκαυχᾶσθαι. μεγαλαυχεῖν, κομπάζειν. ὧν νιν ἕνεκα κτανεῖν Ζῆν' ἐξεκ-ῶνθ' ὅτι. B. 31.

Ἐκκείρειν. Σκυθικῷ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος. S. Oenom. II. Vide *Morem in* Σκυθικί.

Ἐκκεῖσθαι. p. ἐκθετος εἶναι, ἐκβλητος, ἐκβληθείς. καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς. S. A. 1011. ἐγυμνοῦντο.

Ἐκκενοῦν. βοᾷ ἐ-μένα πόλις. Spt. 315. σέ νέει γαῖ' Ἀσιὰς ἐκ. Prs. 547. οἷον (ἔργον) ὀδέπω τόδ' ἄχθ ἐξεκείνωσεν πεσόν. 758. δίκην κύβου. τὰ πράγματα γ. κατὰ κύβον πίπτουσιν. δυστυχῆσαν πτῶσις γ'. ἔχιν ἢ δυστυχία.

Ἐκκηραίνειν. διαφθείρειν, λυμαίνεσθαι, ἀσθενοῦν, καταλλᾶν. ὕπνος πόνος τε δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος. Eu. 124.

Ἐκκηρύσσειν. ἐπαγγέλλειν, ἀνακηρύσσειν. κἀκετο αὐτὸς πρὸς αὐτὸ καλλίνικος. H. f. 960. κἀξεκηρύχθην φυγᾶς. S. C. 430. ἀχοῖσί φασιν ἐκκεκηρύχθαι. S. A. 27. τοῦτον πόλει τῇδ' ἐ. 203.

Ἐκκινεῖν. movere, ἀναταράττειν, ἐγείρειν. Ἐξεκίνησεν ποδοῖν — ἔλαφον. S. E. 567. σὺ γ. μ' ἀπεύνασθέντος ἐ-εῖς κακῷ. S. Tr. 1243. σύ με ἀναταράττεις ἀπὸ τῷ καταπραϋνθέντος κακῷ, μὴ πειθόμενος. κἀκ-ήσεις, κἀνα-ήσεις φοιτάδα νόσον. 979. ὅτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε τὸ ῥῆμα. S. T. 355. ἔξω τῷ πρέποντος παρεκινήθης.

Ἐκκλάζειν. ἠχεῖν, ἐκφωνεῖν. ἐκ δ' ἔκλαγξ' ὄπα ἀξύνετον. I. 1204.

Ἐκκλείειν. ἐ-ήσομεν σφᾶς ἄλλον ἄλλοσε φέγαις. Or. 1127. ἀσφαλίσομεν αὐτούς. ἐ-ομαι δωμάτων. 430. vulg. ἐκβάλλομαι. S. ἐκβάλλεται, ὁ ἔνδον ὤν, Ἐκκλείεται, ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγχωρούμενος. ὀδαμῶς ἤγνισμαι, ἔξω γ. κλείομαι. ἐκκεκλείσμεθα. H. f. 330.

Ἐκκλέπτειν. δόλῳ ὑπάγειν, ὑφαιρεῖν, λάθρα ἀφαιρεῖσθαι, κρύπτειν, ἀπατᾷν. ἐξέκλ-ον ἐκ δόμων πόδα. Or. 1498. ἀπέδρων. ἐξέ-ψεν ac. ἐμέ. I. T. 28. ἐξεκ-ψαμεν πέτροισι χειρῶν φάσγανα. 331. τὸν πατρὸς ἐ-ει τροφεύς. E. E. 16. ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκ-ψαι φόνῳ. 286. ναῦν τ' ἀκήρατον ἀκάφος ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ ἐξηπάατο θεός τις. Ag. 670. τὸν μητραλοίαν ἐξέκ-ας ὧν θεός. Eu. 148. ἐξέκ. πῶς Ἀπόλλωνος γάμους; I. 946. ὅτε μὴ χρῄζων θεὸς ἐ-ει. 1245. μὴ ἐ-ψῃς λόγον. S. Tr. 437. ἐκ-ψας ἐμὲ. S. Ph. 968. ἀπατήσας. τὴν Φ. σε δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισι ἐ-ψεις λέγων. S. Ph. 55.

Ἐκκλησία. σύνοδος, συναγωγή, πανήγυρις. Ἐκκλησίαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Κατάκλησιν δὲ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων. Amm. ἀκμὰς κυκτέρους ἐ-ας. Rh. 139.

Ἐκκλητος. ἐκκαλούμενος, ἐκκληθείς. εἰς ἐ. Ἀ. ὅχλον. Or. 611. ἐ-ωκ ἄπο. 947. ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

Ἐκκολυμβᾶν. ἐκνήχεσθαι. ναός. Hel. 1625.

τείαν πικρὰν. Hel. 940. ἐ-ιπόντι τοῦτ' ὄνειδος. S. Ph. 477. θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα. H. 52.

p. ἀπολείπειν, ὀλλυσθαι, ἀφανίζεσθαι, οἴχεσθαι, deficere. ῥώμη ἐκλέλοιπεν. H. f. 230. p. διοίχεται. αἱ μὲν θύρσον ἐ-ότα κισσῷ κομήτην ἐξανέσχεφον. B. 1052. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλ. εὐφρόνη. S. E. 19. ἠφάνισαι. ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος. 985. ὄνειδος ἐκ ἐ-εται. Eu. 97. νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. S. E. 1149. p. ὄλωλε.

Ἐκλήγειν. cum Particip. ὅποτ' ἐ-ξω χαρᾶς δακρυρροοῦσα. S. E. 1312. ὅποτε παύσομαι ἀπὸ χαρᾶς, τοῦ χαίρειν, κἂν εἰς δάκρυα ἔλθω· ἢ ὁ κ. κρεῖττον, ἐπειδὴ σὺ κελεύεις φαίνειν με σημεῖα χαρᾶς τῇ μητρὶ, ὃ παύσομαι τοῦ χαίρειν δακρύουσα, ὡς διὰ σὲ δῆθεν ὀφθήσομαι μύτη καθ' ἑαυτὴν χαίρουσα. Posterius plane ineptum, vulg. p. συνεχῶς χαιρήσω δακρύουσα. Aliter, sed non recte Sch. cod. Lips. ἤγουν παύσομαι δακρυρροοῦσα ἐκ τῆς χαρᾶς, ἤγουν ἐξ αἰτίας τῆς χαρᾶς. Herm.

Ἐκλιμπάνειν. ἐκλείπειν, — παύεσθαι. ἡνίκ' ἐξελ-νον δόμους πατρῴους. M. 800. ὅποτ' ἐξελ. θρυλλοῦσα. E. E. 909.

Ἐκλογίζεσθαι. τιμᾶν, ὑπολαμβάν., ἑρμηνεύειν. ἆρ' ἐ-μαί γε πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον φρένας τοῦδ'. Hec. 745. cf. S. οὐδεὶς αὐτοῦ θάνατον ἐ-εται. E. S. 482. ἐξελ-ίσω τὰ χρησὰ, τά τ' ἀναγκαῖα. I. A. 1410.

Ἔκλογον. διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. H.

Ἐκλοχεύειν. τίκτειν. -σθαι. τίκτεσθαι. γυνὴ γ. ὤθ' Ἕλληνὶς, ὅτε βάρβαρος τεῦχος νεοσσῶν ἐ-εται. Hel. 265. ἐκ ἀδάκρυτος ἐ-ει. I. 1458. p. ἔφυς.

Ἐκλύειν. -σθαι. λύειν, ἀπαλλάττειν, παύειν, ἐλευθεροῦν. — Ἐ-σθαι. λυτροῦσθαι. αὐτός τ' ἔδησα κ. παρὼν ἐκλύσομαι. S. A. 1112. p. αὐτός. ποδῶν σῶν μόχθον ἐ-ει. Ph. 702. ἐ-εθ' ἁρμὸς. M. 1315. ὅς γ' ἐξέλυσας σκληρᾶς ἀοίδυ δασμόν. S. T. 35. ἔπαυσας τὸν δασμὸν sc. τῆς σφιγγός. τοῦ φόβου σ' ἐξελυσάμην. 1003. ὃς ἐκ-ταί με. S. Tr. 21. ἀπαλλάττει κ. ἐλευθεροῖ τοῦ φόβου, τοῦ Ἀχελῴου περιγενόμενος. τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prm. 326. τούτους χαλεπῶν ἐ-οντες μόχθων. E. E. 1353. φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην. Aj. 531. διὰ τοὺς φόβους ἐξήγαγον αὐτὸν, ῥύσασθαι θέλουσα. τοῦ φόβου χάριν. τὴν σὴν ἁμαρτίαν τὸ μὴ εἰδέναι ἐ-ει κάκης. H. 1335. πόσιν ἐ-σασ' αὐτὴ προθανεῖν. Al. 37. p. τοῦ θανάτου. θανάτου νιν ἐ-σασθε. An. 819. Ἄρης οἰζυηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἡμέραν. S. Tr. 653. μανεὶς. ὁ περὶ τὴν Οἰχαλίαν πόλεμος ἐξέλυσεν ἡμᾶς τῆς ἀνίας ἣν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας εἴχομεν. ἐ-ασθαι τὰ νείκη. E. Epist. V.

νεκρὸς ἐ-σομαι. E. S. 346. λυτρώσομαι.

δῆλος ἐμοί 'σι σκαιὸν ἐ-σων σόμα. Aj. 1226. ἀνοίξων, κακὸς, ἀπαιδεύτους λόγους ἀφήσων.

Ἔκλυσις. ἐλευθέρωσις. μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος. S. T. 306. φανεῖ κακῶν ἐ-ιν. I. T. 899. ἄθλων ἐ-ιν ζήτει τινά. Prm. 262.

Ἐκλυτήριος. τὸ ἐ-ον. ἀφοσίωμα, κάθαρμα, ἐλευθέρωσις. πατρίδος. Ph. 976. ἀπολυόμενος τὴν πατρίδα τῶν περιεσώτων κακῶν. πῶς ἐκ — ηὔδας τι τοῖσδ' ἀσοῖσιν ἐκλ.; S. T. 392.

Ἔκλυτος. solutus. ἀμφίβολοι. An. 1134. ἐ-οι πρόκειθέ μοι. Tr. 1179. sc. χεῖρες.

Ἐκλωβᾶσθαι. φθείρεσθαι. ἃ 'γωγ' ἐπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην. S. Ph. 330.

Ἐκλωπίζειν. v. Λωπίζειν.

Ἐκμαίνειν. εἰς ἐνθουσιασμὸν ἄγειν, εἰς μανίαν, ἐκμαργοῦν. τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σον ε-. S. Tr. 1142. φόβῳ τέτρωρον ἐ-ων ὄχον. H. 1229. τὸ θῆλυ σπέρμα ἐξέμηνα δωμάτων. B. 36. μανιῶδες ἐξέβαλον δ.

Ἔκμακτρον ποδῶν. E. E. 535. p. ἴχνος.

Ἐκμανθάνειν. et ἐ-σθαι. ἐρευνᾶν, ζητεῖν, γινώσκειν.

Praes. ἁ 'γὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐ-νω. S. C. 1264. τάδ' ἐξεμ-νεν. I. T. 667. ἐ-νε. S. T. 576. μάθησιν ὃ καλὴν ἐ-νεις. S. Tr. 450. ἀφ' ὃ πολλὰς ἐ-αθήσονται τέχνας. Prm. 254.

Aor. 2. Ἐκμαθεῖν. ὥστε μὴ 'κμ. τεμὸν γένος. S. T. 1085. μηδὲ σαυτῆς ἐ. ζήτει πόνους. Prm. 776. ἐ. θέλω. I. 266. τοὺς φύσαντας ἐ. θέλων. Ph. 34. ἐ. σέθεν πάρα. 870. ἀνδρὸς σπλάγχνον ἐ. σαφῶς. M. 220. ἐ. σπουδὴν ἔχων. An. 1051. δεῖ πόλιν τήνδ' ἐ. B. 39. τὸ ποθοῦν ἕκαστος ἐ. θέλων ἐκ ἂν μεθεῖτο. S. Tr. 196. τὸ ποθούμενον. εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρηζον ἐ. τί πρακτέον. S. T. 1439. ἄμεινον ἐ. τί δρασέον. 1443. ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐ. ψυχήν τε κ. φρόνημα κ. γνώμην. S. A. 175. ἐκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω. S. E. 1223. ὡς δ' ἐς' — ὁμιλία βέβαιος, ἐ. S. Ph. 71. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω. H. 567. ὡς ἂν ἐ., εἴ τις. An. 716. τὸ κρανθὲν ὡς ἂν ἐ. παιδὸς πέρι. I. 77. τῶνδ' ἕως ἂν ἐ. τίνας λόγους ἐροῦσιν. S. C. 114. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐ. 575. πρὶν ἂν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῶς. Her. 181. ἐκμάθοιμι. κακὰς τόλμας μήτ' — μήτ' ἐ. S. Tr. 583. ὡς ἐκ ἂν αἰῶν' ἐ-οι. 2. μήτ' ἐ-οις παροῦσα. 143. παρ' ὃ τις ἂν σκοπῶν τάδ' ἐ-οι σαφέστατα. S. T. 286. ἐκμάθῃς. ἵν' ὀρθῶς ἐ. Cy. 672. ὅπως ἐ. γ' ἃ δεῖ. S. Tr. 337. ἕως ἂν πρὸς τοῦ παρόντος ἐ., ἔχ' ἐλπίδα. S. T. 835. ἵν' ἐ. οἷων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις. S. C. 1012. ἀρόρας ἐ-θωσι γηπονεῖν. Rh. 75. ἐκμαθών. ὅτου τις ἐ. ἐχρησατ' ἄν. S. T. 117. πάντ' Ἀχαιῶν ἐ. βουλεύματα. Rh. 156. ἐ-θῶσα εὖ. Hel. 327.

Ἐκμαργοῦν. cf. ἐκμαίνειν. ἐξεμ-ώθης φρένας. Tr. 992. furore correpta es, amore insano.

Ἐκμαρτυρεῖν. τὰς αὑτοῦ τύχας εἰς πάντας. E. Oedip. XIII. ἐκ-ησον πρὸμόσας τὸ μὴ εἰδέναι. Ag. 1197. juratus. λυτρῶν ἐξεμ-ύρει φόνον. Eu. 455. ἐκήρυττε τὸν διὰ τῆς ἐπιχύσεως τῶν λυτρῶν γενόμενον αὐτῷ φόνον. Λέγεται γ. μετὰ τὸ φονεῦσαι γυμνὸν ἐξαγαγεῖν κ. δεῖξαι τοῖς πολίταις.

Ἐκμάσσειν. ἀπομ. ἀποσμᾶν, ἀποῤῥύπτειν. κἀπὶ λυτροῖσιν κάρα κηλῖδας ἐξέμαξεν. S. E. 446. τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλῖδας ἢ τῇ τοῦ φονευομένου, ὥςπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλῖδας ἀποτρεπόμενοι. cf. Μασχαλίζεσθαι. ἐ-ε. H. f. 1400. sc. τὸ αἷμα.

Ἐκμαστεύειν. ἐξιχνεύειν, ζητεῖν, θηρᾶσθαι. ὡς κύων νεβρὸν πρὸς αἷμα κ. σαλαγμὸν ἐ-ομεν. Eu. 242.

Ἐκμετρεῖν. ἐξαριθμεῖν, σημειοῦσθαι, τεκμαίρεσθαι. τὴν Κορ. ἄστροις ἐ-ούμενος χθόνα. S. T. 795. δι' ἄστρων, μάκροθεν βλέπων, συμβάλλων· πρὸς τοὺς ἀστέρας ἠρίθμουν τὸν χρόνον. ἀπὸ τῶν τὰ πελάγη μετρούντων, ὡς ἂν δι' ἄστρων τεκμαιρομένων τὸν πλοῦν. Παροιμία ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν κ. ἔρημον πορευομένων· οἱ γ. φεύγοντες ἀειφυγίαν, τοῖς ἄστροις ἐσημειοῦντο τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. et Su. in Ἀστρονομία· Ἐπὶ τῶν μακρὰν κ. ἔρημον ὁδὸν πορευομένων κ. ἄστροις σημειουμένων τὰς θέσεις τῶν

πατρίδων, cf. ὑπαρχον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμῳ δ. φυγῆ. Ae. S. 397. ποῖον χρόνον ἔτ' ἐ-ῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον ἑλόν; I. A. 816. κύκλος τόρνοισιν ἐ-ύμενος. E. Thes. V.

Ἔκμετρος. ἄμετρος, ἔξω τοῦ μέτρου, ὁ ἄγαν. ὅτε γ. γάμον, ὅτ' ὄλβον ἂν ἐ. ἔνδον γ' εὔξαιμ' ἂν ἔχειν. S. Creus. III.

Ἔκμηνος. Sic *Schaef.* A veris initio, quo tempore greges in illis terris τὰ ῥαθμά relinquebant, ad ortum Arcturi sex menses erant. Ad S. T. 1137. χρόνους ἑκμ. S. ἐμμήνους τοὺς ἐν μηνὶν ὁριζομένους, ἐκ ἐνιαυτοῦς.

Ἐκμαίνεσθαι. Μαίνεσθαι κ. Ἐ-ῶσθαι. τὸ ὀνειρώττειν. Σοφ. Phot.

Ἐκμιμεῖσθαι. μιμεῖσθαι, ὁμοιοῦσθαι, ἀπεικάζειν, ἐκτυπῶν. Ἰξίον ἐν δεσμοῖσιν ἐ-ήσομαι. H. f. 1298. p. ὅμοιος ἔσομαι. φωτὸς κακούργου σχήματ' ἐ-ύμενον. E. Antiop. XXX.

Ἐκμυσῶν. παιδεύειν, ἐκδιδάσκειν. Διόνυσος ἡμᾶς ἔξε-ωσεν ὧδε. B. 823.

Ἐκμόχθεῖν. ἐξαντλῶν, ἐκπονεῖν, ἐξασκεῖν, κοσμεῖν, ἐξακριβάζεσθαι. ἐ-ῶν βίᾳ εὐκλειαν ὑμῖν. H. f. 1369. πόνων, ὃς ἐξεμ-ῶν. I. T. 84. ὃς (πόνους) ἐξεμ-εις. 1455. H. f. 22. οἵπερ αὐτὴν ἐξεμ-ῆσαν δορί. Tr. 873. p. ἐχειροῦντο τὴν Λάκαιναν. τὰς τῶν θεῶν γ. ὁστις ἐ-εῖ τύχας, πρόθυμός ἐξιν. H. f. 309. p. ἐξαντλῶ, ὑπομένει. ὅσοι δεσμοῖς ἐκμεμόχθηνται. E. Dict. XIV. 5. al. ἐκμεμόχληνται.

ἐ-ῶσα κεροῖσιν πέπλους. E. E. 307. ταῦτ' ἐξεμ-ῶν. Tr. 641. ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐ-ῶῃ βίον. E. S. 451. p. χρήματα.

Ἐκνέμειν. Νέμω τὸ Βόσκω κ. τὸ Δίδωμι μερίζων τι, κ. τὸ Διοικῶ ποιητικῶς. Ad Aj. ἐκ ἄψορρον ἐ-εῖ πόδα; Aj. 369. ὀπισθόρμητον ἐξάξεις, ἔξω ἄξεις.

Ἐκνεῖν. ν ἐκνεύειν, enatare. ἐκκολυμβᾶν ὡς ἐπὶ πελάγους κ. χειμῶνος. Ad H. 470. ἐκφέρεσθαι, ἰέναι. πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκεῖς; H. 470. ἐκφυγεῖν κακῶν πέλαγος εἰςορῶ τοσοῦτον, ὥςε μή ποτ' ἐ. πάλιν. 823. ὡς ἐξέν-σα μόγις. Cy. 573.

Ἐκνεύειν. capite inclinato evitare, inclinare, nutu significare κελεύειν, εἴς τι p. φέρεσθαι, ἔναι. c. πάλιν est retractare sententiam. ἐξένευσ' ἀποῖσθαι πρόσω. I. T. 1330. ἐς θάνατον ἐ-ουτε. Ph. 1274. p. φερομένω. ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας. I. T. 1186. ἐ-ει πάλιν. Ph. 927. ὑποσρέφει εἰς τὐπίσω, ἀναχωρεῖ, ἐξαρνος γίνεται.

Ἐκνικᾶν. Κρατεῖν τινος. ὁ χρυσὸς ἐ-ᾷ τάδε. I. 629.

Ἐκνίπτειν. ἐκπλύνειν, ἐκκλύζειν, ἐκκαθαίρειν. ὡς φόνῳ φόνον μυσαρὸν ἐ-ψω. I. T. 1224. eluam.

Ἐκνόμως. ἐκνομίως, παρὰ τὸν νόμον, τὸ δίκαιον, ἐκδίκως, ἐκμέτρως. ἐκν. ὕμνον ὑμνεῖν ἐπόχεται. Ag. 1475.

Ἑκούσιος, ον et ία. ἑκὼν, θέλων, ἐθελοντής. τρόπῳ. M. 751. ὅσοι δ' ἐ-οισιν ἐγκείνται βλάβαις. S. Ph. 1318. ἐ-ία νόσος. E. Dict. VII. 4. τὴν ἐ-ον φυγὴν. E. S. 151. τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐ-ίας. S. Tr. 727. p. ἀκουσίως. ἐκ-ίως ἐλθεῖν. Tr. 1037. τὸν ἄνδρ' ἐ-ον λαβὼν. S. Ph. 617. οἷς δ' ἥμαρτεν οὐχ ἐ-ία. S. Tr. 1123.

Ἔκπαγλος. ὁ κατεπληκτικός. Ἔ-α. θαύμαστα, ἔξοχα, περιττά. δεινῶν ἀῤῥήτων ἐ-γλ' ἄχθη. S. E. 204. μίσει ἐμπληκτικά. κακὸν. Ag. 862. τέρας. Ch. 544. p. δάκος. ἃ δ' εὑρέτμους ἐκ-λ' ἀλίας — πλάτα θρώσκει. S. C. 716.

Ἐκπαγλοῦσθαι. ἐκπλήττεσθαι, ταράττεσθαι, — θαυμάζειν, σέβειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐ-μέγην. Ch. 214. ἐκπάγλως θαυμάζουσαν. ἐ-εναι. Hec. 1157. πατέρα σὸν ἐ-ος. Or. 888. σέβων. τοῦμὸν εἶδος ἐ-ένη. Tr. 929.

Ἐκπαιδεύειν. ἐκπονεῖν, ἐκδιδάσκειν, ἐξασκεῖν. Τίς ὑμᾶς ἔξεπ-σεν πόλις; Cy. 275. καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὧν ἐλευθέροισιν ἐκπεπ-μαι τρόποις. E. Inus. fr. XIV. corr. ὃ δ' et κἂν γ. ἐν π. ὤ. — ὁμοίαν χθὼν ἅπασιν ἔξεπ-σεν ὄψιν. E. Alex. XII. κοὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὑπεῖχεν, ἀλλ' ἔτ' ἐκ-εται. Prs. 812. αὔξεται τὰ δεινά. εἰς παιδείαν ἐκείνων αὐξάνεται τὰ κακά. S. *Well.* recepit Shützii ἐκπιδύεται. τοιόνδε τὸς ξυνόντας ἐ-εται. E. Peliad. fr. X. M. al. ἐκπορίζεται.

Ἐκπαίδευμα. υἱὸς, παῖς. νυκτὸς ἐ., ὕπνε. Cy. 597.

Ἐκπαίζειν. ἐγγελᾶν, ἐξαπατᾶν, φενακίζ., παράγειν. πολύ με δόξης ἐξέπ-σαν ἐλπίδες. H. f. 460.

Ἐκπατάσσειν. τὸ σὸν γένος ἄγονον — δίκαι κακοῖσιν ἐ-ουσιν. H. f. 888. ἐκπ-ξον. Cy. 152. cf. Ἐκκανάξαι.

Ἐκπάτιος. ἔξω τοῦ πάτου, τῆς ὁδοῦ. ἐ. ἄλγεσι παίδων. Ag. 49. τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ. πάτος γ. ἡ ὁδὸς, ἢ ἐκπατίοις λεχέων, ἀντὶ τοῦ τοῖς ἔξω τῆς οἰκίας αὐτῶν. Δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων ἐκπατίοις εἶπε πρὸς τὸ Ἄλγεσι.

Ἐκπαύειν. τελευτὴν ὑποτιθέναι. ἐ-σω μόχθους. I. 144.

Ἐκπείθειν. πῶς ἐξέπ-σας δεῦρό σοι σπέσθαι στρατόν; Ph. 429. ἐξέπ-σεν (τὸν ταῦρον) ἐρρῆναι δόρυ. Hel. 1584. ὡς ἐξέπ-ες τὸν πατασπείραντά σε. H. f. 469. ἡ γ. πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία. S. T. 1024. ἐξέπ-σέ νιν τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον. S. Tr. 1141.

Ἐκπειρᾷν, -σθαι. ἢ 'κπειρᾷ λέγειν; S. T. 360. κἀξεπειράθην τεκὼν. E. S. 1089.

Ἐκπέλει. ἔξεσιν. H. ὁ γ. ἐ. φρονεῖν μέγ', ὅστις δοῦλος ἐσι τῶν πέλας. S. A. 478.

Ἐκπέμπειν. μεταπέμπεσθαι, ἐξάγειν, ἄγειν ἐνθάδε. Ἐ-ψασθαι. μεταπέμψασθαι. ὡς ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὧνπερ ἐξέπεμπον εἰςεδεξάμην. S. E. 1128. δόμων σ' — λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1130. πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐ-ψαι. 1132. πολὺν χρυσὸν ἐ-ει λάθρα. Hec. 10. ἐ. χθονὸς γυναῖκας. I. T. 1467. χθονὸς. Hec. 247. ἡ Διὸς θάμαρ νιν ἐξέπ-ψε δωμάτων. M. 1285. δόμων. An. 990. ᾧ σε δάλην κλῆρος ἐ-ει χθονὸς. Tr. 1271. ἔκπ-ε γῆς τῆσδε. Her. 106. ἐ-ψω σόλον. Hel. 1443. εἰς ᾅδου δόμους. I. 1274. εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπ-ψ' εἰς Ἴλιον. E. E. 1283. εἰς μάχην δορὸς. E. Erechth. I. 29. πολὺν πέλανον ἐ-ει δόμων XVI. βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐ-ομαι. Tr. 897. καθάρμαθ' ὥς τις ἐ-ψας. Ch. 95. ἢ γῆς φυγάδας ἐ-ψαίμεθα. S. T. 309. καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπ-ψεν. 789. ἔ-ψαι πάλιν. S. C. 1347. ὀδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο. 1666. πρατὸν νιν ἐξέ-ψεν. S. Tr. 276. ὃν ἐξε-ψω πρὶν θυρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει. Aj. 612.

μ' ἐξεπέμψω δεῦρο. S. T. 951. μετεπέμψω, μετεκαλέσω ἐκ δωμάτων. δεῦρ' αὖθις ἐ-ψω πάλιν τοῦτον τὸν ἄνδρα. S. Ph. 127. σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν ἐξέπ-ον. S. A. 19.

Ἐκπεραίνειν. τελευτᾷν. ἵν' ἐ-ει τάλας βίοτον.

H. f. 428. παλαιὸς χρησμὸς ἐ-εται. Cy. 692. I. 785. Ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον ἐκφάτνωμά τ' ἢ κῦμα τριγώνοις ἐ-ἑτω ῥυθμοῖς. Ae. Thalamop. 64.

Ἔκπέρᾱμα. ἔξοδος. τρίτον τόδ' ἐκπ. δωμάτων καλῶ. Ch. 649. ἐκπερᾶσαί τινα καλῶ. Τὸ Ἐκ-α λέγει τὸν διάκονον, τὸν εἰσιόντα κ. ἐξιόντα πρὸς τὰς ἀποκρίσεις. Sic ἀκρόαμα ἀκροατήριον de persona. πίζωμα, ἄλημα, λάλημα, μῖσος, βλάβη, θρέμμα, σύγημα, μίσημα, πρέσβευμα, τὰ νυμφεῖα, βόσκημα, οἴκτρημα, δύλευμα.

Ἐκπερᾷν. ἐξιέναι. cum Genit. et Accus. unde, quo. κλίμαχ' ἐ-α ποδί. Ph. 100. δωμάτων ἐ-ᾷ. An. 824. ἐ. μελάθρων. Cy. 510. πέραν Ἕβρον ἐκπ-σεν ὄχθαν. H. f. 387. ἐ-ῶν πάγον δίας Ἀθάνας. Her. 849. ἄξεινον — ἐ-ᾶσαι ποντίαν Ξυμπληγάδα. An. 795.

Metaph. μὴ ἐ. κῦμα τῆσδε συμφορᾶς. H. 824. ἐκκολυμβῆσαι. ἐπεὶ κ. πέλαγος προείρηται. ὃς ἀκίνδυνον βίον ἐξεπ-σε ἀγνῶς. I. A. 18.

Ἐκπέρθειν. πορθεῖν, ἀΐσσειν, ἀφανίζειν, ἀναιρεῖσθαι, ἀπολλύναι. φοίβε ναὸν ἐ-σαι. An. 1096. πᾶσαν Ἑλλάδα ἐ. δορί. Rh. 472. Τροίαν ἐξέπερσα. Hel. 812. Ἴλιον ἐ-σων. Tr. 804. Διὸς τυραννίδα ἐ. βίᾳ. Prm. 357. μέλλων καταβαλεῖν. ἐ-σειν πόλιν. Spt. 412.

Ἐκπεταννύναι. ἐκτείν. cf. Ἐ-ᾶσθαι. ἐ-ᾶσθαι πόδα ναός. I. T. 1136. ἐπὶ κῶμον ἐ-ασθεὶς. Cy. 495.

Ἐκπέτασθαι. ἐκποτᾶσθαι. θυμὸν ἐκπεπόταμαι. E. E. 177. ἐκπέπληγμαι. Phao. et Theocrit. Id. II. v. 19. πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι. ubi S. ποῖ ἔχεις τὸν νοῦν ἐκτετοπισμένον.

Ἐκπεύθεσθαι, ἐκπυνθάνεσθαι. ἐρωτᾷν. βόα κ. πάντ' ἐ-θυ. Prs. 950.

Ἐκπηδᾷν. ἐκθορεῖν, ἐξάλλεσθαι. ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐ-ᾷ νότις; B. 704. ὡς θ' ἡδέως εὕδουσαν ἐ. ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν. S. Tr. 175. ἐκ δὲ π-ήσας ἐγώ. Hec. 1172.

Ἐκπήδημα. ἔξαλμα. ὕψος κρεῖσσον ἐ-τος. Ag. 1377.

Ἐκπιμπλάναι. cf. Ἐκπλήθειν. ἐμπλήθειν, πληροῦν, γεμίζειν, κορεῖν. φυγῇ ἐξεπ-μεν νάπας. I. T. 324. ἐκ δ' ἐπ-μεν δρόσῳ κρατῆρας. I. 1194. ἱερὰ ἐξεπ-σαν φόβῳ. E. S. 722. πεδία ἐξεπ-σαν φεύγοντες. Ph. 1479. δόθιά τ' ἐξεπ-το βοῆς. Hel. 1591. τρεῖς φαεννὰς ἡλίου διεξόδους θεᾷ διδόντες ὄμματ' ἐξεπ-μεν. An. 1088. saturavimus oculos. cf. πανταχῇ ἄχεος ζητῶν νιν ἐξέπλησα. I. 1108.

Ἐκπίνειν. ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρου ἐκπιεῖν. S. Hel. VI. πλῆρες ἐ-ιόντι χρύσεον κέρας τρίψει. S. Pandora. τὸν οἶνον ἐ-εις λάθρα. Cy. 549. ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βαλοίμην μίαν. 163. ἐ. ὅλον πίθον. 216. ἐκπιθι. 567. ἐκπιε. 560.

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονός. Ch. 64. τὸμὸν ἐ-θσ' ἀεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα. S. E. 786. σὺ δ' ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη ληθοῦσά μ' ἐξέπινες. S. A. 532. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐ-ει. Ag. 1399.

Ἐκπίπτειν. ἐκπεπτωκότα δίφρων. S. E. 749. μὴ ἐκπεσεῖν δόμων. I. 48. δωμάτων ἐ. An. 876. ἐ. μελάθρων. Her. 776. χώρας ἐκπεσών. H. 697. βίᾳ ἐκπεσὼν φρωτῶ λέχους. H. f. 555. ἐκπεσοῦσα δεμνίων. Al. 184. ἐ-σεῖν χθονός. Her. 223. κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθ. Aj. 1178. ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐ-σεῖν χθ. S. C. 679. M. 450. 458. ἐ-ει χθ. E. E. 541. ναυαγὸν ἐκπεσόντα. Hel. 546. μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰς ἴδῃς. M. 712. ἐκπεσοῦσα τῆσδ' ἱκετεύω χθονός. Her. 516. πρὸς αὐτὸν ναῦν ἐ-ει κλύδων. I. T. 1196. p. κλύζει, ῥάσσεται. ὡς μήτ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς. M. 461. sc. τῆς πόλεως. ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε. Hel. 416. πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν. S. A. 679.

ἐκπέσῃ φίλας καρδίας ἀμέρσας βίοτον. Hec. 1026. ἀπολέσας τὸν βίον. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. Prm. 756. ἐκπεσεῖν ἀρχῆς. 757. πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐ-ει κράτους. 948. ἐκ τῆς ἐπυζήμης ἐκπεπτωκότες. E. Meleagr. XI, 3.

Ἐκπιτνεῖν. ἐκπίπτ. ἐ-ῶν δηναιῶν θρόνων. Prm. 912. παλαιῶν.

Ἔκπλεθρος, ον. παρὰ τὸ Πλέθρον, τὸ μέτρον γῆς. cf. Πλέθρον. κῶλον ἐ-θρε δρόμου. M. 1181. stadii sexplethrorum i. e. sexcentorum pedum. ὑπέρμετρον ἑαυτῷ κῶλον ἀνέλκων, μέγα πήδημα κ. ὑπερβαῖνον πλέθρου μέτρον. S. legit Ἐκ-ον. et ὁ δὲ νοῦς. ἤδη ἡ ταχεῖα νόσος ὀξὺ κ. ὑπέρμετρον ὑπερβαίνουσα τῶν μυελῶν αὐτῆς ἀνθήπτετο, ὡς ταχὺς βαδιεῖς ἵππος ταχέως ἀφίκηται εἰς τὸν καμπτῆρα· τέλος δὲ σώματος τὰ ὀξᾶ, ὡς τῷ δρόμῳ ὁ καμπτήρ. ἐ. δραμὼν ἀγῶνα. E. E. 883.

Ἐκπλεῖν. ἐξορμεῖν. ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρ. Cy. 283. ἐ-εῦσαι χθονὸς. Hel. 747. ἐ μή ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐ-σης ἔχων. S. Ph. 381. λείπει Ὅπλα. ἐκ αὐτὸς ἐξέπλ-σεν. Aj. 1099. ἐκπλεῖ σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς. S. Ph. 577. τῆσδ' ἐ. χθονὸς. 1375. ἐκπλεῖ. 973.

Ἔκπλεως. πλήρης, μεστὸς, πλέος. ἐ. δαιτὸς ὀρεσκόου. Cy. 246. ἐ. ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς. 415.

Ἐκπλήθειν. cf. ἐκπιμπλάναι. ἐκπληροῦν, γεμίζειν, κορεῖν, c. βίον, τελευτᾷν, ὑπομένειν, ἐξαντλεῖν, περαίνειν. κρατῆρα ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον. Cy. 387. κακῶν δὲ πλῆθος ὃν ἂν ἐ-σαιμ' σοι. Prs. 427. ῥοιχομυθοίην. τὰς σὰς ἀρὰς ἔοικεν ἐ-ήσειν. Ph. 1435. πεπρωμένην μοῖραν ἐ-ήσας φόνῳ. E. E. 1290. πολλὰ φιλήματ' ἐξέ-σε. Or. 463. πολλῶν φιλημάτων ἐπλήρωσεν. πανταχῇ ἄχεος ζητῶν νιν ἐξέ-σα. I. 1108. δρόμους πολλοὺς ἐξέ-σα. I. T. 81. δέκ' ἐ-ήσας ἔτη. Or. 656. ἐνιαυτὸν ἐξέ-ησεν. S. Tr. 253. ἥκει γ. αὕτη (νόσος) διὰ χρόνου, πλάνοις ἴσως ὡς ἐξε-σθη. S. Ph. 759. ἴσως ὅτε ἐκορέσθη πλανωμένη. ὡς ἐπὶ θηρὸς δὲ ποιεῖται τὸν λόγον· ὁδοιπορείαις. τερπνὸν ἐκ-ήσαι βίον. Al. 167. ἐνθάδ' ἐ-ήσω βίον. Hec. 1270. τὸν ἐνθάδε βίον, ἤτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνός et θανοῦσα γενήσομαι κύων ἢ ζῶσα μεταβληθήσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν. Id probat *Herm.* Ἔφη δὲ Πυθαγόρας κ. μετ' ἐκεῖνον Πλάτων, ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχαὶ ἀποθανόντων εἰς ἄλογα ζῶα εἰσέρχονται κ. λίθος κ. ξύλα κ. φυτὰ ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκην ὑποσχοῦσαι πρέπουσαν, ὧν ἥμαρτον, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθοιεν τάξιν. ὅθεν κ. Πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνον ὀγκώμενον ἔφη, ὡς φίλε μοῦ ψυχή ἐστιν αὕτη ἡ ἐν τῷ ὄνῳ, κ. διὰ τοῦτο ἐπέγνω με. ἐ-ήσειν κακά. Or. 293. ἐκπληρώσειν, ὑπομενεῖν. πολλὰ μοχθήματ' ἐξέ-σας. Hel. 741. κίνδυνον ἐ-σαντα. I. T. 90.

Ἔκπληξις. ἐκφόβησις, ταραχή, ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα. S. τοῖα κακῶν ἔ. ἐκφοβεῖ φρένας. Prs. 605. ἐκ. ἂν γένοιτο. Ph. 736. κἀμοὶ ἔ. πάρα. 968. τίν' ἐ-σιν νέαν φίλοις αὔτεις; 1276. μήθ' ἔ. ξείναις παρέχωμεν. I. A. 604. ἔ. ἡμῖν ἀγασίαν τε προστίθης. Hel. 556. εἰς ἔ. ἀνθρώπων. E. fr. XVI, 3.

Ἐκπληρῶν. vid. ἐκπλήθ. δέκατον ἐ-ῶν ὄχον. S. E. 708. λιμένα ἐ. πλάτῃ. Or. 54. διανύσας κώπῃ (ἐκτελῶν, διαπερῶν) τὴν ὁδὸν διαπεπεραικὼς, ταῖς κώπαις προςορμίζεται ταῖς ἀκταῖς. ἑκατὸν ἐχίδναις ἀσπίδα ἐ. Ph. 1142. σελήνας δώδεκ' ἐ-μένας. Al. 433.

Ἐκπλήσσειν. ἐκφοβεῖν, ἐκπτήσσειν, ἀποσείειν, ταράσσειν, θάμβει, φρίκᾳ, φόβῳ, ὀκνῳ, ἔρωτι, χάρισιν, ἡδονῇ, — ἀπορρίπτειν, ἐκβάλλειν. Ἐ-σθαι. ἐξίςασθαι, θαυμάζειν, φοβεῖσθαι. ὅ μ' ἐ-ει λέγειν. Or. 548. σοὶ ἐ-υσί με λόγοι. H. 934. μὴ λόγοις ἐ-έ με. I. T. 773. λόγοις ἐκπεπληγμένη κυρῶ. S. Tr. 386. τί ἐςι τῷ παρόντος ἐ-νν λόγῳ; I. T. 240. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων. Prm. 360. μετ' ἐκπλήξεως ἐπαινεῖ. νεῶν ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπ-έ με. E. S. 160. ἐξέπληξάς με. I. 241. 403. θυμὸν ἐ-ξασα. M. 640. ἐξεπ-υ τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν. I. A. 351. ἐκ δ' ἐ-ξέ μυ τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ. Prm. 134. ἀπεσείσατό μυ τὴν παρθένοις πρέπουσαν αἰδῶ, ἀποῤῥίψαι πεποίηκε. v. Θεμερῶπις. οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὀδὼ πονηρὸς οὐδεὶς. I. 635. ἵνα μάλιςά γ' ἐκπλήξειεν ἀνθρώπους. E. Sis. I, 28.

Ἐκπεπληγμένος. κακοῖς ἐ-ένη. Prs. 288. λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐ-ένους. E. Antiop XXVII. ἐγὼ ἤμην ἐ-ένη φόβῳ. S. Tr. 24. I. A. 1535. B. 604. I. T. 795. ἀνδρὸς χάρισιν ἐ-ένην. Hel. 1413. σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐ-ένην. S. A. 433. ὁ περίφοβον γενομένην. ἐ-ένον κεῖνον βλέποντες. S. T. 922. λόγοις ἐ-ένη. S. Tr. 386. supra.

Aorist. οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. S. E. 1045. μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐ-γνῃ' ἀπηγοριώμενον. S. Ph. 226. ἔρωτι θυμὸν ἐ-γεῖσα. M. 8. θάμβει ἐ-γέντες. Rh. 291. ψυχὰν ἐ-ηχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ. Tr. 183. ὥς' ἐ-ῆναι τοῦδ' ἡδονῇ κέαρ. S. Tr. 629. ὅτι ἀσμένως αὐτὴν ὑπεδέξω, ὡς θαυμάσαι με κ. ἐπὶ τούτῳ χαρῆναι. τὰ δ' ἐκπέπληγμαι. Aj. 33. ἐξίςαμαι θαυμάζω, εἰς ἐκπληξιν πίπτω κ. ἀπορίαν. et H. 342. ἡ κέρτομός με θεῶ τις ἐ-ει χαρᾶ; Al. 1128. ἆρα μὴ χλευάζοιμι ὑπὸ χαρᾶς.

Ἔκπλοος, -ους. ἐκπλευσις, ἐξέλευσις. ἐ-ους φυλάσσειν. Prs. 365. ἐξελεύσεις. κρυφαῖον ἐ. οὐδαμῇ καθίςατο. 383. ἐκπλευσιν ἐποίει.

Ἔκπλυτος. μητροκτόνον μίασμα δ' ἐ. πέλει. Eu. 276. ἐκκεκαθαρμένον.

Ἐκπνεῖν. efflare, spirare, ψυσᾶν, ἐκψυσᾶν, ἀφιέναι. c. βίον et nude positum p. θανεῖν. καταιβάτης κεραυνὸς, ἐ-έων φλόγα. Prm. 359. τὸ σὸν λαβρὸν σῶμα σμικρὸν νέφους τάχ' ἂν τις ἐ-εύσας μέγας χειμὼν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βίαν. Aj. 1148. ἴσως ἂν ἐ-εύσει. Or. 699. καταπαύσειε, τῆς ὀργῆς δηλονότι. ἐκ δ' ἐ-ευσ' αὐτοῖς ἀρὰς δεινὰς. Ph. 883. ἐξεφώνησε. θυμὸν ἐ-έων. B. 620. p. φυσῶν.

p. θανεῖν. ἐξέ-ευσαν ἄθλιον βίον. Ph. 1463. Her. 566. Hel. 141. H. f. 980. Ag. 1494. I. 1600. ἐ-εύσετε. H. f. 885. ἐ-ων ψυχὴν. Or. 1163. ματρὸς ἐ-εύσας. E. E. 1220. κυβιςητῆρας ἐκπεπνευκότας. Ph. 1158. πετρίναις ῥιπαῖσιν ἐ-εύσαντες. Hel. 1133. ὑφ' ὃ φονίως ἐξέ-ευσας. Aj. 1026. ἐ-εύσει πνευμάτων ἄπο. S. Colch. VI.

Ἐκπνοή. θανασίμοισιν ἐ. H. 1438.

Ἐκποδὼν. et ἐκ ποδῶν. μακρὰν, πόῤῥω. opp. ἐμποδὼν. ἐ. χωρήσομαι Ἑκάβῃ. Hec. 52. τὴν ὁρμὴν τῆς ἀποςασίας ποιῶ. ἄπειμι. 1054. ἀπελθέτω τοῖς λόγοισιν ἐ. Or. 547. κ'. μοι τὸ σὸν ἐ. ἔςω λόγῳ. M. 1222. οὐκ ἐ. εἶ; 1161. οὐκ ἐ. ἴτε. 1447. τυράννοις ἐ. μεθίςασο. Ph. 40. ὅπῃ χθονὸς τῆσδ' ἐ. μάλις' ἔσει. 985. ἐ. ἄπελθε. H. 708. ἐ. τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι. B. 1146. ἄπειθ' ἐ. E. fr. B. 23. ἐ. ἔλα. H. f. 819. ἀφίςασθ'. Hel. 1644. ἀποςᾶσ'. 1029. ςᾶς. Al. 637. κἀκπ. εἶναι νέοις. E. S. 1113. ςαθῶμεν. Ch. 18. φόνῳ. H. f. 1034. remotus a caede. θάνατον ἐ. ἔχων. E. fr. LXXXI. 4. p. φεύγων, ἀπέχων. πένητα φεύγει πᾶς τις ἐ. φίλος. M. 561. ὁ φεύγουσιν ἐ. θεὸς. H. 457. παρεῖσά γ' ἐ. τὸ συγενές. I. A. 1376. ἐ. ἔχειν μιάσματος. I. T. 1226. ὡς πόλλ' ἐπωπᾶς κἀκπ. εὖ κείμενα. Ch. 688. τὰ πόῤῥωθεν καλῶς κείμενα τῶν φίλων. ταύτην φροντίδ' ἐ. λέγω. Eu. 447. τὴν τοῦ μύσους ἄγετέ μ' ἐ. S. A. 1324. 1339. ἐ. ὧν. Aj. 1000. σαυτὸν ἐ. ἔχων. Prm. 344. μακρὰν ἐκείνου. sc. κινδύνου, πόνου. οὐδὲ τὴν Διὸς ἔριν — ἐ. σχέθειν. Spt. 414. κωλύσειν αὐτὸν τῆς πορθήσεως, ἐμποδὼν γενήσεσθαι αὐτῷ. φίλου κακῶς πράξαντος ἐκπ. φίλοι. S. fr. 92.

Ἐκπονεῖν. καταπονεῖν, κοσμεῖν, ἀσκεῖν, ἐξασκεῖν, ἐκτελεῖν, ἐπιμελεῖσθαι, μηχανᾶσθαι, ἐξακριβάζειν, παιδεύειν, διδάσκειν, ἐκτρέφειν. Πολλὴν μὲν ἄροτον, ἐ. δ' ὀῤῥίδιον. E. Cresph. XII. πέπλοισιν ἐ-εῖ. H. 632. so. τὴν γυναῖκα κοσμεῖ. ἃ εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐ. ἐμὲ. Or. 122. ἃ δὲ νενόμιςαι τοῖς νεκροῖς ποιεῖν et ἃ δὲ δωρήματα τῶν κάτω καιρός ἐςι δηλονότι ἁρμόδιος, εὐεργεῖν ἐμὲ εἰς τὴν ἐμὴν ἀδελφήν. σὲ φράζειν εἰκὸς, ἐ. δ' ἐμὲ. Ph. 986. ἐκπληρῶν. τἀντεταλμένα' ἐ. 1642. S. legit ἐκτελεῖν. ἀντὶ τοῦ τελεῖν et πληρῶν et εἰς πέρας ἀγαγεῖν. τὰ χρής' οὐκ ἐ-ῶμεν δ'. H. 381. ἐ-ῶσ' ἔχοντες. I. A. 367. p. ἐνεργοῦσι. ἡμεῖς, ἐφ' ᾧ τεταγμεθ', ἐ-ήσομεν. I. 1040. λόγχης ἀκμὴν χρῆν ἐ-ῆσαι. E. S. 319. παρ' ἀσπίδ' ἐ-ῶν. Or. 652. τάδ' ἡμῖν ἐ-ωμέναισιν εὖ. M. 241. ἐ-ωμένων σκληρᾶς διαίτας. Meleagr. IX, 4. τῶν ἐκδήμων φίλων δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐ. τύχας. An. 1053. p. κηδεύειν. οὐδ' ἐ. τοι χρὴν βίον λίαν βροτοὺς. H. 467. οὐδ' ἐξακριβάζεσθαι, ὁ καταπονεῖσθαι πάνυ. ἄλλης ἐ-ει μνηςεύματα γυναικὸς. Hel. 1531. p. ζήτει. τὴν τεκοῦσαν ἐ-ει. I. 1355. operam da, ut. εἰ τοὺς θεοὺς ἄκοντας ἐ-ήσομεν φράζειν, ἃ μὴ θέλουσιν. I. 375. p. ποιήσαμεν. τῶν ἐμῶν τέκνων οὐκ ἐ-ήσω θάνατον; H. f. 581. p. ἀπωθήσω, ἀρκέσω. πατρίδος ἐ. σωτηρίαν. E. Temen. V. κἀκπ. ἃ πρὸς χάριν μέλλῃ λέγειν. E. fr. CLII. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐ. ἄκη. Ae. S. 370. p. φάρμακα, σωτηρίαν.

p. ἐκπαιδεύειν. τὸν χείρων ἐξεπόνασεν. I. A. 209. Contulit *Jacobs* Theocr. XIII, 14. ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπονημένος εἴη.

Ἐκπορεύειν. ἐξάγειν, ἐκκομίζ. — ἐ-εσθαι. ἐξιέναι, βεβηκέναι ἔξω. Ἰοκάςην δόμων. Ph. 1075. ἐ-σομεν παῖδας. H. f. 723.

ποῖ δ' ἐ-ει; S. E. 405.

Ἐκπορθεῖν. ἀνατρέπειν, διαφθείρ., ἀπολλύν. ἐ-τε Τροίαν. I. A. 1398. ὅςις ἐ-εῖ πόλεις. Tr. 95. κρᾶτ' ἐ-θηθεῖσ' οἰκτρῶς. 142. ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι. S. Tr. 1104.

Ἐκπορθήτωρ. ἀναςατήρ. πόλεος. E. S. 1222.

Ἐκπορθμεύειν. ἡ Τ. ἐκπεπ-ευται χθονὸς. Hel. 1195. βέβηκ' ἔξω χθονός. Μενέλαος αὐ-

πὴν ἐκπεπ. χθονὸς. 1533. p. ἐξεκόμισε, ἀπῆγε, ἐξεπόρευσε.

Ἐκπορίζειν. παρέχειν, μηχανᾶσθαι, ἐξευρίσκειν. εἰς γῆν ὄμβρος ἐκ-εται. E. Sisyph. I. 36. νεῖκος ἀνθρώποις μέγα γλῶσσ' ἐ-ει. An. 644. ἄδικα ἐ-ων. B. 1040. κρυφαῖον ἐς παῖδ' ἐ-ζεσαι φόνον. I. 1114. ϛέγη πάντ' ἐ-ζει. S. Ph. 299.

Ἐκπράσσειν. ἐπιτελεῖν, διαπράττεσθαι, διεργάζεσθαι, conficere. c. φόνον et nude ἀναιρεῖν, ἀφανίζειν. — τιμωρεῖσθαι, κολάζειν. ὅπως τὼς τάδ' ἐ-ξαντας ἐκβάλοιμι γῆς. S. C. 1307. ἐξέπραξεν, οἷον ἤθελε. 1704. corr. ἔπραξεν et hat vollbracht p. ἀπέθανε. δόλιον εὐνὴν ἐξέ. Hel. 20. κἂν ἐξέ. εἰ. Aj. 45. ταῦτα θεῶν τις ἐξέ. Al. 299. J. A. 393. τὰ κάλλιστ' ἐξέ. H. f. 1383. τὄργον τόδ' ἐξέ-ξα. S. C. 941. ἐξέ-ας ἄχεα. E. E. 1191. κακὸν μέγ' ἐ-ξασ'. S. Tr. 667. ὦ τάδ' ἐ-ξαι μέλει. S. T. 377. χάρις τιμήσεται Διὸς τόδ' ἐ-ξασα. Ag. 590. ὁμολογήσουσι κ. τῷ Διὶ χάριν τῷ τάδε διαπραξαμένῳ. ἥμενον ἄνω φρόνημα πως αὐτόθεν ἐξέ-ξεν ἐδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Ae. S. 100. p. ἐξέβλεψεν, ἐξέβαλεν. τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπ-ξατο εἰς γόον. B. 1160. χρόνῳ ποτ' ἐξέ-ξαν. S. A. 303.

p. διαπράττεσθαι, φονεύειν. ὁ γ. τις αὐτὸν ὅτε πορφύρος θεῦ πέραυνος ἐξέ-ξεν. S. C. 1659. ἀνείλεν, διεπράξατο. Φοῖβος, κελεύσας μητρὸς ἐ-ᾶξαι φόνον. Or. 416. I. A. 512. πῶς νιν ἐξε-ξατε; Hec. 515. ἐφονεύσατε.

p. τιμωρεῖσθαι. ἐ-οντες ἀνόσιον φόνον. M. 1305. δάμαρτι φόνον ἔμελλες ἐ-ξειν. H. f. 1079. καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐ-ξας ἐμὲ ἀπήγαγ' ἐς τοιάνδε θανασίμους τύχας. Ag. 1277. μήτρωσιν ἐ-ξωσιν αἵματος δίκην. H. f. 43.

Ἐκπρέπειν. ὑπερέχειν, προέχ., πρωτεύειν. ὦ μέγιστον ἐ-σθ' εὐψυχίᾳ. Her. 597.

Ἐκπρεπής. λίαν ὡραῖος. Z. ἐπίσημος. κεὐγένειαν ἐ-εἷς. Prs. 440. καὶ ὡραῖοι. spectat ad ἀκμαῖοι φύσιν. υἱὸς κάλλει ἐ-έστατος. Tr. 987. ὅτ' εἶδος ἄλλος ἐ-εστὼς γυνὴ. Al. 334.

Ἐκπροθυμεῖσθαι. ἐπιθυμ. τί ἐ-μει τῶνδ' ἀπαλλάχθαι γάμων; Ph. 1672.

Ἐκπροΐέναι. (ἵημι) ἐκπέμπειν. τὰν ἀένναον παγὰν ἐ-ϊεῖσαι. I. 119.

Ἐκπροκρίνειν. ἐκλέγειν. πόλεος ἐ-θεῖσ' ἐμᾶς. Ph. 222. p. ἔκκριτος, ἐκλεκτή.

Ἐκπροτιμᾷν. ἐκτιμᾷν, σέβειν. τοιῶδε μέντοι σ' ἐκ-μήσασ' ἐγὼ νόμῳ. S. A. 913.

Ἐκπτήσσειν. οἴκων με θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας. Hec. 180. τῷ θαύματι κ. τῇ ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου πεπασθῆναι ἐποίησας. ἐφοβήσω, ἐδειλίασας, καταπτῆξαι κ. δειλιάσαι πεποίηκας.

Ἐκπτοεῖν. ἐκπλήσσειν, ταράττειν. ἐξεπτοήθη. Cy. 184.

Ἐκπυνθάνεσθαι. ἐκπυθέσθαι. τῶδ' ἐ. ταῦτα. Ph. 775. εἰ μὴ τύραννός σ' ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον. Hel. 823. κἀκπυθώμεθα δάλης γυναικὸς. E. E. 109. θανάτῳ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. Aj. 215. ἐ-θωμαι. H. f. 529. τίν' ἄν σε πατρὸ' ἐ-θοίμαν; S. C. 206. ὀδ' ἂν ἐκπ. σέθεν. I. 222.

Ἐκπυροῦν. κατακαίειν, καταπίμπρασθαι, πορθεῖν. αὐτῶν ἐ-ῶσι σώματα; Tr. 301. Ἥφαιστος ὕδραν ἐξεπύρωσε. H. f. 421. γαῖαν ἐ-ώσων. I. A. 1070. ὃς ἐ-ῶται λαμπάσιν κεραυνίαις. B. 244.

Ἔκπωμα. αὐτόξυλον. S. Ph. 35. ποτήριον μονόξυλον. χρυσέων. I. 1175. κοῖλα χρυσόκολλα, κ. πανάργυρα ἐ. S. Ἀκρίσ. XI, 4.

Ἐκραίνειν. ἐκχεῖν, σπείρειν. ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε. Cy. 401. κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐ-αι. S. Tr. 782. cf. Μυελός.

Ἐκρηγνύναι. ἐκραγήσονται ποταμοὶ πυρὸς. Prm. 367. ἐκσπασθήσονται, ἐκχυθήσονται. καθ' ἡμᾶς ὅποτ' ἐ-ξει μάχη. Aj. 775. σχίσμα ποιήσει.

Ἐκρίπτειν. ἐκβάλλειν. δίφρων πρόῤῥιζος ἐ-ῥιφθεὶς. S. E. 512. ἢ ἔξω με θαλάσσιον ἐ-ψατε. S. T. 1412.

τοιάδ' ἐ-ων ἔπη. Prm. 933.

Ἐκρύεσθαι. εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερῤύετο. B. 258. ἐξερυσάμην βροτοὺς τοῦ μὴ εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prm. 235. S. legit ἐξελυσάμην cum ἐλευθέρωσα.

Ἐκσημαίνειν. δεικνύναι. πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; S. E. 1191.

Ἐκσπᾷν. ἐξελκύειν. ἢν ἐκ-σωμαί γε βόλον. E. E. 582.

Ἐκσπένδειν. ἐκχεῖν. I. 1193. sc. σπονδάς.

Ἐκσέλλειν. κοσμεῖν. Hinc ϛολή, αἶσαν ἐξεσ-ετο sc. περόναις. S. T. 1269.

Ἐκσέφειν. κοσμεῖν. τέκνα ϛολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεσεμμένα. H. f. 526. βωμοὺς κἀξέσεψε. Al. 169. ἐκτηρίοις κλάδοισιν ἐξε-νοι. S. T. 3. et ἄλλο φῦλον ἐ-ον. 19. εἰώθασι γ. τῷ ϛέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ Κοσμεῖν, ὅτι ὁ μόνον ἐξεφανώμενοι ἦσαν, ἀλλὰ κ. ἐν χερσὶν ἔφερον. (v. 143.) ἔθος γ. ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐϛεφανωμένους πρὸς ἱκετείαν χωρεῖν, ἵν' αἰδέσιμοι δοκοῖεν τοῖς, οὓς ἱκέτευον. Non coronis erant redimiti, sed manibus ferebant ramos oleae lana obvolutos, qui Graecis ϛέμματα vocantur, Latinis *Velamina*. Br. Εἰρεσιώνη. *Erf.*

Ἐκσφραγίζεσθαι. (ἐκτυπῶν) ἐκκλείειν. Ἐκ γὰρ ἐσφρ-σμένοι δόμων. H. f. 53.

Ἐκσώζειν. et -σθαι. σώζειν, ἐλευθεροῦν, Ὅθεν σε πατρὸς φόνων ἐγὼ — κἀξέσωσα. S. E. 13. ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην. 918. μήτηρ νιν ἐξέσωσεν Αἰγ. χερὸς. E. E. 28. ἐ-σαι παῖδας. H. f. 291. πατρῴαν γαῖαν ἐ-σειεν ἄν. Ph. 955. ἴσαι σ' ἐ-ουσι ψῆφοι. E. E. 1265. Αἰθ. νιν ἐξέσωσας ἐπὶ χθόνα. E. Erechth. XIV. τὸ χρεὼν νιν ἐξέσωζεν. H. f. 828. εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσα. S. T. 443. ὅτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος, νεκρῶν πάρα. H. f. 1222. p. ἐξ ᾅδου. κλῶνας ὡς ἐ-εται. S. A. 713. p. σώζει. θεὸς γ. ἐ-ει με et θεοῖς σεσωσμένος. Aj. 1130. πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐ-σόν μ' ἄγων. S. Ph. 488. ἄλλος ἄλλοσε δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐ-σοίατο. Prs. 358. αὐτόϛολον πέμψαντά μ' ἐ-σαι. S. Ph. 496. παίδων ἐ. βίον. M. 1303. H. 314. H. f. 716. πάλαι ἀδελφὴν ἐξεσώσαμεν. Hel. 1674. πόνων ἀφύκτων ἐ-ῶσαι δέμας. M. 531. σὸν ἐ. δέμας. Hel. 1098. σῶμα ἐ-σω μόνον. I. T. 757. ἣν ἐ-σης γραμφὴν. 762. νῦν αἶδε μ' ἐ-ῶσιν. S. C. 1367. πῶς ἐξεσώθης; E. S. 751. ἐξεσώθην διαπλεύσας μόνος. E. Phil. in Valck. D. p. 128. ὅσπερ ἐ-θεὶς μόνος. S. T. 756.

Ἐκσωρεύειν. νεῖν, ἀθροίζειν. νεκροὶ νεκροῖς ἐξεσ-ονθ' ὁμῶ. Ph. 1202. σωρηδὸν ἀλλήλοις ἐπέκειντο.

Ἐκτάδην. ἐκταδὸν, ἐπιτεταμένως κ. ἐκ-νως. Z. τώδ' ἐ. σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας. Ph. 1692.

Ἐκτείνειν. τανύειν, extendere, porrigere, μηκύνειν. — c. λόγον, λιτὰς, θρήνους.

de reb. corpor. ἐ-ε χεῖρας. B. 971. ὀδ' ἐξέ-

τεινα χεῖρα. Al. 771. χεῖρας ἐ-νοντα. I. 961. ἔ-ον χέρα. Hec. 439. ἔ-ἑ μοι σεαυτὸ κ. γένυ θρασύ. E. Syl. VII. sc. ξύλον vel τόξον, κόμην ἐπὶ σῷ κρατὶ τανᾶον ἐ-ενῶ. B. 829. ὡς νεκρὸν νιν ἐ-ῃσι. H. 789. componunt. ὀρθώσατ' ἐ-οντες ἄθλιον νέκυν. 786. ἀπορθώσατε αὐτῆς τὰ μέλη κ. κατ' ὀρθὸν σχηματίσατε τὸν νεκρόν. δέμας τὸ σὸν εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται. Al. 350. i. e. τὸ εἴδωλον τῇ σῇ σώματος. πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς. I. T. 973. ἀνὴρ ἐκτέταται νύχιος. S. Ph. 858. κοιμώμενος, οὐδὲν τῶν μελῶν δυνάμενος κινεῖν. ἐξέτεινε εἰς ἦπαρ ξίφος. Ph. 1430. ἀσπίδ' ἐ-ων χερὶ. An. 1132. στρατὸν κατὰ σόμ' ἐ-νοντες. Her. 801. ὁρῶ φῦλα τρία στρατευμάτων, λαὸν ἐ-νοντα. E. S. 654. ὄμμα ἔ-ον φίλον. I. A. 648. ὕπνῳ τ' ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός. Or. 302. ἐκτ. βίον. E. S. 1109. ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα. S. T. 153. ἐκπέπληγμαι. πολὺς ἐκτέταται χρόνος. Aj. 1403. ἓν ἐ-ενεῖσ' ἔπος. M. 585. prosternet te, nos: niederstreden.

de non corpor. μάκρ' ἂν ἐξέτεινα τοῖσδ' ἐναντία λόγοισιν. M. 1351. θεοῖς ἐξ. φροίμιον τόδε. Ag. 829. μακρὰν ἐξέ-ας sc. τὸν λόγον. 916. τοσοῦτο μῆκος ἐ-ον λόγῳ. Eu. 196. Herm. λόγον. μείζον' ἐ-ενῶ λόγον. S. Tr. 679. εἰς μῆκος ἀπλώσω τὸν λόγον, ταύτην ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀξοῖσιν. Eu. 697. cf. τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδὰν. Prs. 572. Alia v. in Τείνειν. πρὸς αἰθέρ' ἐ-ενῶμεν sc. θρήνους. An. 93. p. ἐκπέμπομεν, διαλεγόμεθα. πολλὰς γενείῳ ἐ-εῖναι λιτὰς. Or. 290. πολλὰς λ. διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ποιῆσαι αὐτὸν τοῦδε τοῦ γενείου ἀψάμενον. Restituit *Doederl.* vulgat. μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτείνουσαν. S. C. 499. v. Ἐκτίνειν. οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους. Ag. 1230. Tyrwhit. λείξασα.

Παροιμία. πρὸς κέντρα κῶλον ἐ-ενεῖς. Prm. 323. πρὸς ἀκάνθας πόδα ἐξάξεις.

Ἐκτεκνοῦσθαι. ποιεῖσθαι παῖδας, παιδοποιεῖσθαι, γεννᾶν. παῖδας ἐ-ούμενος. I. 438.

Ἐκτελεῖν. ἐκτελευτᾶν. ἔργον. S. Tr. 1187. ἐ-οῖτο τὰ χρησά. Prs. 226. S. legit ἐξιλεοῖτο. εἴθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίνοι.

Ἐκτελευτᾶν. ἐκτελεῖν. τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα τῶν Ἥρ. ἐ-ᾶσθαι πόνων. S. Tr. 170. ἔλεγε γ. θέλιος, ὥστε τούτων θάτερον αὐτῷ τέλος ἔσεσθαι τῶν πόνων. πρὶν ἄθλους ἐ-τῆσαι πικροὺς. H. f. 827. μακρὸν μῆκος ἐ-τήσας χρόνῳ. Prm. 1020.

Ἐκτελής. ἀκμαῖος, τέλειος, — ἄριζος. νεανίαν. I. 780. ἀνδρῶν ἐ-έων. Ag. 105. p. ἀρίζων, al. ἐντ-έων. τάδ' ἀγαθ' ἐ. γενέσθαι σοί τε. Prs. 216. p. ἐπιτελεῖσθαι.

Ἐκτέμνειν. ἀποκείρειν, ἐκκόπτειν. μήτ' ὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμῃς τριχὸς. I. A. 1438. ἐκτεμόνθ' ὁμῶ ἄγριον ἔλαιον. S. Tr. 1197. σκαλμῇ γ. ὄρχεις βασιλὶς ἐ-ῃσ' ἐμοὺς. S. Troil. II.

Ἐκτενής. ἐ-ές. ἐπιμελές. Z. — φυθάδης, σφοδρὸς, θερμός. καί μοι τὰ πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐ. φίλους αὐτανεψίους. Ae. S. 985.

Ἐκτήκειν. ἐπὶ τοῦ κηροῦ κ. τῆς χιόνος κυρίως λέγεται. S. ad Prm. 526. κ. ἐπὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλισκομένων κ. ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν καταπιπτόντων ὑπὸ λύπης κ. διαῤῥεομένων. Ad Hec. 433. — ἐκτήκειν ποιεῖν. Ὄμματ' ἐ-ξω πυρὶ. Cy. 458. ἐκτέτηκα καρδίαν μητρὸς, τήνδε τ' ἐ-κω γόοις. Hec. 433. ὄμμα ἐ-ξυσ' ἐμὸν δακρύοις. Or. 134. 528. μὴ δάκρυσιν ἐ-ξῃς χρόα. Hel. 1435. ἐξετ-όμην γόοις. Or. 858. ἐφθειρόμην, διεῤῥεόμην ὑπὸ τῶν γόων.

ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι κ. μή ποτ' ἐ-ακείη. Prm. 535. εἴη διὰ παντὸς, μηδέποτε πληρωθείη. al. πληρωθείη, παραλυθείη. *Abresch.* pro vulg. addit: Recte videtur se habere. Vestigia enim in cera impressa delentur, cum implentur.

Ἐκτίειν et ἐκτίν. in utramque partem persolvere, par pari referre, ἀμείβεσθαι, ἀντιδιδόναι, ἀντευεργετεῖν, — τιμωρεῖσθαι. Ἄρχει δ' ἐ-ίνων καλὰς τροφὰς. Spt. 533. τὰ τροφεῖα ἀποδιδοὺς, mercedem educationis. μένει Ἄρει 'κτίν. ὁμοίαν θέμιν. Ae. S. 439. δίκαιόν ἐςιν, ἀποδιδόναι ὁμοίαν δίκην (τῷ Ἄρει αὐτός). ἀρκεῖν γ. οἶμαι μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν. S. C. 498. S. legit ἐκτείνουσαν, τεταμένως κ. συντόμως δρῶσαν κ. διακονοῦσαν. Quod tuetur *Doederl.* Non male, intellige ἱερὰ, χοὰς μετὰ λιτῶν vel λιτάς. ὄλβιν δωμάτων ἐκτίνομεν. H. 626. ἕδνα παρέχοντες, δαπάνην ἀγοράζομεν. ἕδνα ὑπὲρ τῆς μνηςείας κ. πρὸ τῆς πείρας τοῦ κακοῦ κατατιθέμεθα, ὥςπερ αὐθαίρετον τὸ κακὸν ἐπισπώμενοι· δύναται δὲ τὸ πρῶτον κ. ὡς ἐν τάξει διηγήσεως λαμβάνεσθαι· πρῶτον μὲν τὴν θυσίαν (θσίαν) ὑπὲρ κακοῦ δίδομεν κ. τὰ ἑξῆς. Al. ἐκτείνομεν. *Matth.* ἐκτρίβομεν. χάριτας πατρῴας ἐ-ων. Or. 453. p. ἀποδιδοὺς. χερὸς πατρῴας ἐ-ίνοντα μηχανὰς. Ag. 1583. φόνον. πατρῷον ἐ-ίνεις τιν' ἄθλον. S. A. 856. ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ Οἰδίποδι· ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις. ἐ-ίνει ὁ καίνων. Ag. 1563. μήποτε Κρέοντι θάνατον ἐ-σαίατο. H. f. 547. ἐκδίκως γ. ἐ-ίσει πόσιν. M. 267. Ὀρέςῃ μήποτ' ἐ-ίσῃ δίκην. E. E. 260. ἀντίποινα ἐ-νων τόλμα. H. f. 755. ἐχθρὰν πατρῴαν ἐ-νων. 983. ὃ 'κτίνει δίκην. An. 53. ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐ-σαιτ'. Aj. 304.

Ἐκτιθέναι. exponere, ut infantem, — ἐκβάλλειν. χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν sc. ἐν τῷ ἀγῶνι. S. Ἀκρίσ. XI. p. τιθεὶς ἄθλον, γέρας. βρέφος. Ph. 25. υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ. S. Ph. 5. ὡς θανούμενον. I. 18. τὸν παῖδ' ἐξέθηκε δωμάτων. 344. 350. 954. 1366. 1398. 1413. ἐκτεθεὶς παῖς. 345. τὸν ἐκτεθέντα παῖδα. Ph. 36. θηρσὶν ἐκτ. I. 951. ἐκθεῖναι κῆτει φορβὰν. E. Andromed. κυμ' ἐξέθηκε ταῦρον. H. 1214.

Ἐκτιμᾶν. ἐκτετίμηνται πλέον. S. E. 64. περισσοτέρως θαυμαζόμενοι.

Ἔκτιμος. cf. de contraria hujus nominis potestate Ἐξομματῶν. Ἔ-ον, τὸ ἔξω τιμῆς, ἑτεροῖον παρὰ τὸ ἔντιμον. Eust. 1514, 22. (Od. 193, 44.) Su. et Z. ἔξω κ. ἐκτὸς τιμῆς c. loco prox. sequ. γονέων ἐ-ους ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων. S. E. 242. ἐκτὸς τιμῆς. ἀφιςαμένους τῆς τιμῆς τῶν γονέων. ἀτίμους τῶν γονέων. ἐντίμους. Cohibens alas lamentorum, ut cohibitae non honorent parentem. *Herm.*

Ἐκτίγειν. v. Ἐκτίειν.

Ἔκτοθεν. ἔξωθεν, ἔξω. ἔ. sc. γαμεῖν. An. 976. πύργων ἔ. βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. Spt. 614. ἔξω τῶν τειχῶν ἀποβαλὼν αὐτούς. λίμνας τ' ἔ. Prs. 870. ἔξω τῆς θαλάσσης, ὅσαι εἰσὶ μεσήπειροι.

Ἐκτολυπεύειν. ἐργάζεσθαι, ἀπὸ τῆς τολύπης

τῷ κατεργασαμένῳ ἐρίῳ. Z. ὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐ-σειν. Ag. 1031.

Ἐκτοξεύειν. ἐξετόξευσεν. ἐξέπεσε. H. cf. Τοξεύειν. ἔξω τῷ σκόπῳ βάλλειν. σῷ τὸ σῶφρον ἐξετ-σεν φρενὸς. An. 365. τῆς φρενός σοι τὸ τόξον ἐξέπεσε τῷ προσήκοντος, τουτέστι, παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν κ. λογισμὸν ἐφθέγξω, λοιδορησαμένη ἄγαν θρασέως τῷ Μενελάῳ, ἔξω τῷ σκόπῳ ἔβαλες κ. προέδραμες, πλέον ἢ κατὰ γυναῖκα ἐπαρρησιάσω, ἡ φρόνησις ἐξετοξεύθη.

Ἐκτόπιος, ον. et ία. ἔξω τῷ τόπῳ. cf. Ἔκτοπος. ἐ-οι δόμων ἀπαείρετε. Phaëth. Herm. I. 67. ἠνύσατ' ἐ-ίαν φλόγα πήματος. S. T. 166. ἐποιήσατε ἐκτετοπισμένην, ἐξετοπίσατε, ὑπερόριον ἐποιήσατε, ἠνύσατε αὐτὴν ἐκτοπίαν γενέσθαι, ὅ ἐστιν, ἐκτός. ἀπάγετ' ἐ-όν με. 1340. πῷ κυρεῖ ἐ-ος συθεὶς; S. C. 119. ἀπὸ ξένῳ τόπῳ ὁρμήσας. et Reis. extra fines sacrorum, collato περᾷς γὰρ. 155.

Ἔκτοπος, ον. Διαφορεῖται Ἔ-ος, Ἐκτόπιος καὶ ὁ ἄφορμος παρὰ Σοφοκλεῖ. (S. C. 234). Philomon Grammaticus MS. ξένος, ἔξω κ. πόρρω ὤν. et Eusth. p. 488. ἔξω ἔ. B. 69. In sacris solebant alta voce denunciare, ne quis profanus adesset: ἐξίτωσαν οἱ βέβηλοι, ἐκὰς, ἐκὰς, ὅστις ἀλιτρός. Callim. Barnes. τῶν ἑδράνων πάλιν ἐ-ος. S. C. 234. ὅπως ἄρρητον ἔ. λαβὼν. S. Tr. 32. ἔξω κ. πόρρω ὄσαν ὐδενὸς πρὸς ἔ. opp. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς sc. τέθνηκεν. 1132.

Ἔκτος, η. ἔ. τόδ' ἦμαρ. Or. 39. 422.

Ἐκτός, semel ἔκτοσθεν. extra, foris, ἔξω, χωρὶς, ἄτερ. Initio omisi. c. Genit. Subst. et c. Verb. sine casu.

de reb. corpor. τάφρων. Ph. 721. ἀσπίδος. 1400. πατρῴας ἐ. γῆς. H. 1065. θυαδόκων ἀνακτόρων. An. 1158. μελάθρων ἐ. E. S. 982. σκηνῆς ἐ. I. A. 12. τάξεων. Rh. 614. ἐ., ἢ 'ν δόμοις; Hel. 474. ἃ ἐ., ὄμμα τέρψει. I. 231. ὐσ' ἀγαλμάτων. Spt. 250. ἐκσὰς ἀπὸ τῶν ἀγαλμάτων κ. μὴ ἐχόμενος αὐτῶν, ὡς περὶ τῷ θανεῖν δεδοικώς. χώρει ἐ. I. A. 1117. χθονὸς ἐ. S. E. 382. ὡς ἐ. εἶης. I. T. 1310. τηνδε δ' ἔ-θεν βοᾷν ἔα. S. E. 802. αὐλῆς. S. Tr. 203. ἤθελον δ' ἂν ἐ. ὧν τυχεῖν. Aj. 88. ὐκ ἐ.; ὐκ ἄνορθρον ἐκνεμεῖ πόδα; Aj. 369. κάκτ. εἶ.; S. T. 676. αὐλείων πυλῶν. S. A. 18. ἐ. οἴκων κακῶς ἀπώλω. S. E. 1136. σὺ δ' ἐ. ἦξας πρὸς τί; S. E. 1402. ἔρριψες ἐ. αὐτὸν. S. Tr. 269.

de non corpor. κλαυμάτων ἔχοις πόδα. S. Ph. 1260. τάκτ. τῶν κακῶν. Ph. 43. τὰ ἔξω τῶν κακῶν, τὰς παρακολουθησάσας ὕβρεις. ἐ. εἰσι τῶν κακῶν. S. Phryg. ὐδὲν ἕρπει θνατῶν βιότῳ ἐ. ἄτας. S. A. 614. χωρὶς, ἄτερ. πράσσει δ' ὀλιγοσὸν χρόνον ἐ. ἄτας. 625. ἐ. ὄντα πημάτων. S. Ph. 504. ὧν συμφορᾶς. H. f. 1249. πόνων. E. Aeg. IX. τῷ προσήκοντος. Her. 215. θεῦ γ. ἐ. ὐδεὶς εὐτυχῶν εὐτυχεῖ. E. fr. XLII. Matth. ἡ γ. ἐ. καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ. S. A. 392. ἡ ἀπροσδόκητος. τὸ ἐκτὸς κ. τὸ παρὰ ἐκ παραλλήλου. δοκημάτων ἐ. ἦλθεν ἐλπὶς. H. f. 771. p. ἀσδοκήτως. ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς. S. A. 330. παρ' ἐλπίδα σωθεὶς. αἰτίας κυρεῖς. Prm. 330. εἰ δ' ἐ. ἐλθοις. S. Tr. 1189. παραβαίης τὰς ὅρκως. ἐ. ὁμιλεῖ. Aj. 641. τάτῳ μὲν τῷ ἐκ φύσεως προσόντος αὐτῷ ἀπέχῃ et τῷ προσήκοντος.

Ἐκτρέπειν. ἀποτρέπειν, ἀποστρέφειν. Ἐκτρέπεσθαι. κυρίως ἐπὶ ὁδῷ λέγεται, ὅταν τὴν, ἣν βαδίζει τις, ὁδὸν καταλιπὼν, ἑτέραν βαδίζῃ, κ. ἀπὸ τάτου ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπό τινος εἴς τι μεταπιπτόντων. Ad. S. T. 851. c. πρός est converti, abire. τὴν δρῶσαν ἐ-εις. S. E. 350. ἀποτρέπεις. Ἐκτρέπω τὸ Μεταβάλλω ἐκ τάτου εἰς τοῦτο κ. τὸ Κωλύω, ὡς ἐνταῦθα. ἀποστρέφεις, dehortaris. εἴ τι κάκ-οιτο τῷ πρόσθεν λόγῳ. S. T. 851. μήθ' εἰς Ἑλένην κότον ἐ-ψῃς. Ag. 1465. κἀγὼ τὸν ἐ-οντα — παίω. S. T. 806. τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον. ἀσπίδας θύρσοισι Βακχῶν ἐ. B. 798. p. παραχωρεῖν, λιπεῖν τὰς ἀσπίδας ἡμῶν, φεύγειν. δορίπονα κάκ' ἐ-οντες γᾶς πρὸς ἐπιμόλως. Spt. 613. ἐκτοπίζοντες, ἀποφέροντες. τὸ δυστυχὲς τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐ-ει. E. S. 483. πρός τε πόλμνας ἐ-ω. Aj. 53. ἄπειμι.

Ἐκτρέφειν, et -σθαι. ἐκπαιδεύειν. ὁ σκληρὸς ὄτος κ. γίγαντας ἐ-ων Πάλλας. S. Aeg. I, 6. τέκν' ἐκθρέψαντες. Tr. 381. παῖδες δ' ὅπως ἂν ἐκτραφῶσι σῇ χερὶ. M. 939. Ὀρέσην ἐ-φ' ἄνδρα τόνδε. I. A. 1451. ἐν ξηροῖσεν ἐ-φει βροτὸς. B. 277. εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐ. 357. τίκτουσιν ἡμῖν πάντα, κάκ-θσ' ἅμα. E. Oedip. XVII, 13. παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἄν. Tr. 697. ὃν ἐξέθρεψα παῖδα. Cy. 142. ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με. S. T. 827. διακενῆς σε μαζὸς ἐξέ. ὅδε. Tr. 754. τίς γάλακτί σ' ἐξέ.; I. 318. ὅσπερ ἐ. 1531. ἦν ποτ' ἐ. ἐγώ. E. E. 488. ὅθεν σε κἀξέσωσα, κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης. S. E. 13. ἄπλαστον, ἀξύμβλητον ἐξε-ην (S. Lemn. V.) Eusth. p. 1405. ἄλλως ὑμᾶς ἐ. M. 1029. ὃς ἔφυσα κἀξέθρ. 1349. ἐξενωμένον δέ τῳ Δελφῶν δίδωσιν ἐ-ειν. I. 821. οἷον ἄρ' ἐμὲ κάλλος κακῶν ὑπθλον ἐξεθρέψατε; S. T. 1396. ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο. Rh. 930. E. S. 891. ἐκτεθραμμένοι σκύμνοι λεόντων. E. S. 1221. νεανίαν ὡς ἤσθετ' ἐ-μένον. I. 823. ἄφρων ἂν εἴην ἐ-φων τὰ τῷ πέλας vel τὰ τῶν πέλας, aliorum si enutrirem liberos. E. fr. CCXIV. Valck. D. p. 159. σύνομαίμονα τόνδε ἐξεθρέψω μοι. I. T. 849. κακόβυλος φρονεῖς ἐ-φει τὸν εὐαίωνα πλοῦτον. S. fr. LVIII.

Ἐκτρέχειν. κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων. S. C. 438. ὅτε ἐκεῖνοι ἔγνωσαν πέψαντά με τὸν θυμόν. S. refert ad filios.

Ἐκτρίβειν. τρίβειν, ἐξαναλίσκειν, ἀφανίζειν, φθείρειν, ἀπολλύναι et S. ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργύρων ἢ χαλκῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων, ἅπερ ἐν τῷ πλύνεσθαι σφόδρα τριβόμενα ἐλαττοῦται. Ad S. T. 428. ἐν πέτροισι πέτρον ἐκ-ων. Ph. 296. εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν Πρ. βίᾳ πρόρριζον ἐκτετριμμένην. Rh. in Valck. Diatr. p. 94. εἰ τῷ Κύκλωπος ὀφθαλμὸν ἐ-ψομεν. Cy. 473. Ἄτλας, ὁ χαλκέοισι νώτοις Οὐρανὸν ἐ-ων. I. 2. fere p. ὑπομένων, βαστάζων.

κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐ-ίψαι βίον. S. T. 248. κακῇ μοίρᾳ καταστρέψαι τὴν ζωήν. Legit vulg. ἄμοιρον. σῷ γ. ὐκ ἔστι βροτῶν, κακίον ὅστις ἐ-βήσεται. S. T. 428. διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς ἢ ἀπολεῖται. Ζεὺς πρόρριζον ἐ-ψειέ σε. H. 684. παντελῶς ἀπολέσειεν.

Ἐκτροπή. τρίβος, τριβὴ, ἐκφυγή, — ἀτραπὸς. κατάλυμα, ἔξοδος. τοιῶνδε μόχθων ἐ-ὴν ὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ δεῖξαι. Prm. 913. ἐκφυγήν.

νεκρὸς θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἐ-ὰς. Rh. 881. Propter vias publicas sepeliebant

mortuos. cf. ἐπ' ἐξόδοισι ἔθαψα. Hel. 1181. δία viator!

Ἑκτροφή. τροφή, παιδοτροφία, παίδευσις. καλαὶ. E. Dan. VI. 5.

Ἐκτυφλῶν. ἐξομματῶν, σβεννύειν λαμπτῆρας. κἀκπ-ωσαμεν Θάμυριν. Rh. 924. πολλοὶ δ' ἀνήλθον ἐ-ωθέντες σκότῳ λαμπτῆρες. Ch. 532. οἱ σβεσθέντες ἤδη νὺξ γ. ἦν.

Ἕκτωρ. et Ἑκτωρεῖος. et Ἑ-εος. Ἕκτορος ψυχή. Hec. 21. ὁ Φρύγιος. Or. 1480. τὰ Ἕκ-ος λυπρά. Tr. 394. φίλ' Ἕ. 668. ὦ φίλταθ' Ἕ. An. 221. Ἕ-ος ὅπλοις. Tr. 573. δόρυ. Hec. 1210. ὦ γ. ἔσθ' Ἕ. τάδε. An. 168. δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἕ. ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος. Aj. 818. πηδῶντος Ἕ. τάφρων ὕπερ. 1280. ἑκτορεία χεὶρ. Rh. 762. εὐνὰς τὰς Ἑ-ρέως. 1. σφαγὰς Ἕ-ος. An. 399. τὴν αἰχμάλωτον Ἕ-ος ξυνευνέτιν. 909. γυναικὸς Ἕ-ος. 961. Ἕ-ορ' ὄντ' ἐλεύθερον. Rh. 420. Ἕ-ος ἴνις. Tr. 570. δάμαρ δοθεῖσα Ἕ-ι. An. 4. τὴν Ἕ-ος κάσιν. Hec. 361. Ἕ-ος δμμασι τροπαῖοι. E. E. 469. Ἕ-ος δώρημα δυσμενεξάτου. Aj. 662. ἐγγὺς Ἕ. ἐστὶν. S. Achae. VII. 4. Aj. 1029. 1283. 1027. Ἕκτορος ἀδελφὸς. An. 657. ὃν ναῶν Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπταν. Rh. 558.

Ἐκφαιδρύνειν. ἀπομάττειν, ἀποσμᾶν, ἀπομοργνύναι. ἐαγόνα ἐκ παρηΐδων γλώσσῃ δράκοντες ἔξεφ-ον χροός. B. 767.

Ἐκφαίνειν. φανερῶν, δηλῶν, φανεροποιεῖν, — δηλοῦσθαι. ὑφ' ἧς (ἀνάγκης) τὸ κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον. S. fr. XXXVIII. 4. τίς — ἀνθήλιον πρόσωπον ἐ-ει; I. 1550. κακῶν ἀρχηγὸν ἐ-εις λόγον. H. 881. ἐξέφηνας εἰς φάος κακά. 368. κακὸς θνητῶν ἐξέφηνε χρόνος. 428. ὡς γενναῖος ἐ-ει πατρὶ. 1452. κἀκφανήσεται. 42. εἰ μὴ αὐτόχειρα τῶδε τῷ τάφῳ εὑρόντες ἐ-ανεῖτ' ἐς ὀφθαλμὸς ἐμοὺς. S. A. 307. μὴ τὰ σὰ 'κφήνω κακά. S. T. 329.. c. Conjunct. Erf. ita explicat: ἐγὼ δ' ὁ μήποτε τἀμὰ ἐκφήνω κακά, ὡς ἂν εἴπω μὴ τὰ σά. ὡς τὸ Πυθικὸν θεῦ μαντεῖον ἐξέφηνεν ἐμοὶ. 243. σημεῖα δ' ὅτε θηρὸς — ἐξεφαίνετο. 258. δίκαιοι δ' αὖθις ἐ-ανύμεθα. S. Ph. 82.

τὸ δ' (κακὸν) ἐκπέφηνεν αὐτίκ' ἐξ ἀρχῆς νέον. E. Aeol. XVI. σύ γ. ὁδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδυλος, ἐ-ανεῖ κακῆ. S. T. 1063. v. *Wunderlich.* Observ. crit. p. 99. et Φαίνειν, ubi excempla.

Ἐκφανής. δῆλος, ἐκδηλος, φανερὸς, ἐμφανής. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς τέκμαρ. Eu. 239. θεοῖς πάντες ἦσαν ἐ. ἰδεῖν. Prs. 396.

Ἐκφάτνωμα Λέσβιον. Ae. Θαλαμοπ. 64. v. Φάτνωμα. v. Pollux. VII. 122.

Ἐκφάτως. ὑπερφυῶς, θαυμαστὸν ὅσον, θαυμασίως, ὑπερμέτρως. τὸ νυμφότιμον μέλος ἐ. τίοντας ὑμέναιον. Ag. 713.

Ἐκφέρειν. Ἑ-σθαι κυρίως ἐπὶ νεκρῷ λέγεται· κ. ὅταν φέρῃ τινὰ ἵππος βίᾳ ἔξω τῆς εὐθείας ὁδῷ, — efferre, ἐξάγειν, secum ducere, habere, — referre, aliquem ejusque mores, ἐκτυπῶν, ὁμοιοῦσθαι, — c. λόγον eloqui, — sepelire, efferre cf. Ἐκφορά. ἐκφερ' αὐτὸ sc. φύλλον. S. Ph. 651. ἐκ-ετε τεύχη. Ph. 786. ὅπλα. B. 808. cf. ἐξοισέον. ἐ. τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον. Cy. 161. κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι. E. E. 871. πόντῳ νιν ἐξήνεγκε πελάγιος κλύδων. Hec. 701.

σ' ἐ-ει κυνὸς ὥς τις εὔρινος βάσις. Aj. 8. ἄγει, ἐξάγει. δύναιν ἐ-ει τίνα; I. 1012. τὸ εὐγενὲς ἐ-εται πρὸς αἰδῶ. Al. 604. πρὸς ὀργὴν ἐ-ει. 8. E. 628. ad iram ferris. κατὰ μεταφορὰν· λέγεται γ. ὅταν φέρῃ τινὰ ὁ ἵππος βίᾳ ἔξω τῆς εὐθείας ὁδῷ. ὁρᾷς τὰ τῶδ' ὡς ἐς ὀρθὸν ἐ-ει μαντεύμασθ'. S. C. 1424. ut ad eventum ruunt. *Herm.*

μέγα τι σθένος ἀ Κύπρις ἐ-εται νίκας. S. Tr. 497. κἀξενέγκωμαι κλέος. S. E. 60.

c. λόγον. τίν' ἐξήνεγκας λόγον; S. Tr. 741. protulisti. ἔξω ἐ-ουσι τὰ (κακὰ βυλεύματα) πρόσπολοι. H. 650. p. σπείρουσι, efferunt. μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐ-εις ζητήματα. I. 1352. δυςξύμβλητον ἐξήνεγκ' ὄπα. E. Dan. 10. δυςνόητον ἔλεξε φωνήν. ὅποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται. E. S. 561. sc. λόγος, φήμη.

p. *referre.* ἐ-ουσι μητρῷ' ὀνείδη. An. 622. μιμοῦνται· τὰ γ. ἐκ μητρῶν τέκνα ἀπομάττονταί τι τῶν μητρικῶν ὕβρεων κ. κομίζουσι τὰ μητρῷα βυλεύματα εἰς τὰς γάμους.

ὁπότε τελέσμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος. S. Tr. 825. ἐπειδὰν ἐνιαυτὸς παρέλθῃ.

p. θάπτειν, *efferre.* ὦ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐ-εις; Al. 719. cf. Βασάζειν. 727. et ἐκφορος. Eu. 898. me quidem judice, eadem potestate.

Ἐκφεύγειν. ἀποτρέχειν, ἀλύσκειν, ἀλύειν, ἐκφυγγάνειν. τερπνὸν δὲ, τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν. Ag. 902. ἐκφυγεν ᾅδαν. Tr. 592. ἐ-ει μόρον. An. 381. ὅκυν ἂν ἐκφύγοι τὴν πεπρωμένην. Prm. 518. τὴν μοῖραν. ᾅδην τὸν παραυτίκα ἐκφυγεῖν. Al. 13. θάνατον ἐ. E. fr. III. ἐκφυγὼν. Al. 195. ἐ. λίμνης ὕδωρ. Tr. 442. i. e. ᾅδυ. ἐγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. S. T. 840. τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐ-ών. S. Ph. 618. ἐ-γεῖν χρῄζων ἀρᾶς. Ph. 477. ὥστε μ' ἐ. B. 452. Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα. Cy. 437. χειμῶνος ἐ. ἄγριον μένος. Her. 429. ἐκπεφεύγασιν γάμοι με. Hel. 1638. ἀνὴρ δὸ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. Eu. 742. φόνῳ. ἐκπ-γαμεν τὸ δῦλον. I. 556. p. τὴν θυλείαν. ποῖ γ. ἐκφεύξει λέχος; Ph. 1668. ἐκ ἐ-ξεται. M. 1064. ὡς προςῴτατα ἐκφύγω. S. E. 391. ἔτι μὴ φύγητε λαιψηρῷ ποδὶ. Hec. 1039. ὀχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν. S. A. 954. ἐκφεύγει τἀμελέμενον. S. T. 111. ἀπὸ τῶν θηρίων τῶν ἁλισκομένων ἢ ἐκφευγόντων. τραχύς γε δῆμος ἐκφυγὼν κακὰ. Spt. 1022. ἐλεύθερος τῶν κακῶν γενόμενος, ὡς ἐκποδὼν τῶν πολεμίων γενομένων, ἀπενὴς ἔςαι κατὰ σῦ. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς εὐνὰς ἀνδρῶν ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. Ae. S. 140. λείπει τὸ Δοίη. S. vel εἰς vel ὥς τε. Μέγα ref. ad σεμνᾶς, multum venerandae matris. ἢν μή γε φεύγων ἐ-ύγης πρὸς αἰθέρα. Ph. 1222. κἀκπέφευγε γῆ. 1209. p. ἠλευθερώθη. ὅςτις ἂν, εἰ θεὸς ἄγοι, ἐκφυγεῖν δύναιτο; S. C. 253. κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες. Aj. 454. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω. I. A. 533. ποῖ σ' ἐκφύγοιεν ἄν; I. T. 1204. ὃν ὅτε φ-ων ἐκφυγεῖν δυνήσεται. Rh. 316. Achillem.

Ἐκφθείρειν. ἀπολλύναι. ἐξεφθαρμένη. Hec. 669. perdita.

Ἐκφθίνειν. φθείρειν. πάνυ φύσις μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται. Prs. 923. ἐφθάρησαν. ἐξέ-νθ αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες. 676.

Ἐκφλῆναι. φλύειν, φλέειν, φλεῖν. πρὶν ἂν ἐκφλῆναί με κ. μαθεῖν λόγον. priusquam resipiscas. E. Cress. II. φλήναφος. ὥσπερ φληνάφου

τῆ πράγματος λήρη, ληροδώρη λέγεται. et φληναφεῖν, τὸ φλυαρεῖν et φλήναφος ὁ φλυαρὸς ἀπὸ τῆ φλέω, ὅπερ κ. φλύω εἴρηται. ὁ φλυαρίας λέγων. E. M.

Ἐκφοβεῖν. φοβεῖν, ταρβεῖν, ἐκπλήσσειν, ταράττειν. — ἐκφοβεῖσθαι. καταπτήσσειν, φοβεῖσθαι. τὸ ταρβῶν κἀκ-ῶν σ' ἐκ δεμνίων. Or. 312. τὸ μέλλον ἐ-εῖ. E. Andromed. XVIII. τοῖα κακῶν ἐκπληξις ἐ-εῖ φρένας. Prs. 605. ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα. εἴ μ' ἐ-βοῖεν μανιάσιν λυσσήμασιν. Or. 270.

ὧν ὕνεκ' ἐ-εῖ με. S. C. 269. p. βδελύπτει. Ἐρινὺν ὅτιν' ἐ-ημένη. S. E. 276. μηκέτ' ἐ-βῶ. 1426. ἐ-ηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ γυναικὸς. An. 963. ποίας δὲ κ. γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ; S. T. 989.

Ἐκφοινίσσειν. αἱμάσσειν, αἱματῶν, ἐξαιμάσσ. πῶλοί νιν χηλαῖς τένοντας ἐξεφ-ον ποδῶν. Ph. 42. ὀδέπω βωμὸς θεᾶς Ἑλλ. ἐξεφ-ίχθη ὁραῖς. I. T. 259.

Ἐκφοιτᾷν. ἐκφέρεσθαι, τρέπεσθαι. εἰς ταὐτὰ βαίνων ἅρματ' ἐ-ᾷ πατρὶ. E. E. 320.

Ἐκφορά. ἐκκομιδή. ἡ ταφὴ, ἀπὸ τῆ φέρεσθαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Z. Su. Σημείωσαι, ὅτι τὸ Συγκομίζειν κ. Ἀνακομίζειν ἐπὶ νεκρῶν λέγεται· κ. Συγκομιδὴ μὲν λέγεται ἡ πρὸ τῆ τάφη πᾶσα ἐπιμέλεια. Ἐκκομιδὴ, ἡ πρὸς τὸν τάφον ἀπαγωγή. Ἀνακομιδὴ, ἡ ἐκ τάφη εἰς τάφον μετάθεσις. S. ad Spt. 1002. cf. βασάζειν. Ἐκφέρειν, efferre, sepelire. Al. 727. et ἐκφέρεις. 719. ἐκφορὰν τῆδε θήσομαι νεκρῆ. 424. ποιήσομαι. δαΐταις ἐν ἑ. ἔτλης θάψαι. Ch. 427. ἄτιμον εἶναι ἐ-ᾶς φίλων ὕπο. Spt. 1003. cf. Ἔκφορος. in Eum. 898.

Ἐκφορεῖν. ἐκβάλλειν. τὰς ἄρνας ἐξεφορῆντο. Cy. 233.

Ἔκφορος, ον. ἐκκομιστέος. de sepeliendo cadavere solemne. ὁ ἐκφέρων. cf. ἐκφορά et ἐκφέρειν. εἰ δ' ἔ. σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας. H. 295. ἐξελεγχθῆναι κ. ῥηθῆναι δυναμένη, τετέχειν, εἰ δύνανται κ. ἄρσενες ἀκοῦσαι τὰς συμφοράς.

τῶν δυσσεβούντων δ' ἐ-ωτέρα πέλοις. Eu. 898. impios vero e medio tollas, sepelias, deleas, condas. *Wellaueri* conjecturam ἐκφθορωτέρα plane inutilem reddit potestas vulgatae. cf. Ἐκφέρειν et Ἐκφορά. Al. 727. 719. 424. 97. in Ἔρημον τάφον ἔπραξε γυναικός. v. Πράσσειν.

Ἐκφορτίζειν. ἐξημπόλημαι κἀκπεφ-ισμαι. S. A. 1036. *Sch.* κάμπε-αι. προδέδομαι, φόρτος γεγένημαι. ἐποιήσαντό με φόρτον.

Ἐκφράζειν. ἐκδηλῶν. ἐ-σαιμεν ἄν. H. f. 1119. ἔκας' ἐ-ε. Prm. 950.

Ἐκφρεῖν. ἐκ ἐκφρῶσιν. ἐκ ἐξαφῶσιν. Σοφ.

Ἐκφροντίζ. ἐκλογίζεσθαι, ἐπισκοπεῖν, ὁρᾷν. ἐ-σον. I. T. 1323.

Ἐκφυγγάνειν. ἐκφεύγειν. δεσμὸς ἀεικεῖς κ. δύας ἐ-ω. Prm. 525. ἐκφεύξομαι.

Ἐκφύειν, ἐκφῦναι. γεννᾷν. c. Acc. — γεννᾶσθαι, ἐκφύεσθαι c. Genit. ὃς Πολύδωρον ἐξέφυσε. Ph. 8. Hel. 398. ὃς ἐξέθρεψε κἀξέφ-ε με. S. T. 827. 1017. εἰ δ' ἐ-α τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφὰς τὰς παῖδας. S. C. 1365. ἡμᾶς ὡς θέλοις σαφῶς πατὴρ ἐξέφ. S. Ph. 996. τίς δέ μ' ἐ-ύει βροτῶν; S. T. 437. αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέ-σέ μοι. S. C. 984. ὀὐκφύσας ἐμὲ. S. Ph. 89. αὐχῶ, Ζῆνά γ' ἐ-σαί σ' ἐγώ. Tr. 765. οἵπερ ἐξεφύσαμεν. M. 1063. 1241.

ὥσπερ ἐξέφυς. S. E. 970. αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέ. Aj. 1296. ὃν φασιν ἐ-ναι πατρὸς. Ph. 422. τῆ κλεινῆ πατρὸς ἐκφῦς. E. E. 206. τοιόσδε ἐ. S. T. 1084. ἐλευθέρη ἐξέφυν πατρὸς. Aj. 487. Διὸς ἐκφῦναι. B. 27. ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς. I. 574. ὥνπερ αὐτὸς ἐξέφυν. S. T. 1499. μητρὸς (ἀρίζης) ἐκπεφυκέναι. Al. 326. πολλῶν πατέρων σ' ἐ. Tr. 762. Ἐνθα φησὶ παῖδά μ' ἐ. I. 1533. ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε. Ph. 948. B. 539. θυγατρὸς ἐκπε-ότι. 44. ὡς λέλημα δῆλον ἐ-κὸς εἶ. S. A. 320. κοινῶν δὲ παίδων κοίν' ἂν ἦν ἂν ἐκπ-ότα. S. T. 262. ὁ ἐδενὸς ἐκφὺς χρόνος. Bell. VI. 5.

Ἐκφυλάσσειν. φυλάσσ., τηρεῖν, ἰχνοσκοπεῖν. τρίβον τόνδ' ἐ-ξω. Or. 1259. ῥύου με κἀκφ-ε. S. C. 285. ἴχνος ἐ. I. 741.

Ἐκφυσᾷν. -ιᾷν et -ῶν. ἐκπνεῖν. κἀκ-ιῶν ὀξείαν αἵματος σφαγὴν. Ag. 1390. ἔνθα ποταμὸς ἐ-σᾷ μένος. Prm. 720. ἐξάγει τὴν ὁρμὴν τῆ ῥεύματος.

Ἔκφυσις. δεινὴν ῥύματος ἐ-ιν. Ae. Philoct. fr. 235. v. Not. et Valck. D. p. 132.

Ἐκχαυνῶν. μεταίρων. H. μετεωρίζων, ἐξογκῶν, ἐξαπατῶν. αὐτὴν ὄχις ἐ-ῶν λόγοις. E. S. 412.

Ἐκχεῖν. effundere, largiter dare, — διασπείρειν μάτην, frustra impendere, profundere, perdere, προχεῖν. ἐ-τε πηγὰς. H. f. 941. χερσὶν ἐκχέοντι σπονδὰς. I. 1187. corr. ἐν χεροῖν ἔχοντι. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐ-έῃ. Cy. 322. ὄξος τ' ἀλειφά τ' ἐ-έας ταυτῷ κύτει. Ag. 329. ἄδε μολπὰς ἐ-έω δακρυρρόους. E. S. 773. p. δίδωμι, ὑμνῶ, ᾄδω, libationis instar edo.

μὴ — κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα. S. Ph. 13. ταράξω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀμελγόντων. μόχθων τῶν πρὶν ἐ-έαι χάριν. E. Philoct. II. τί τὰ 'κχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα; E. Melan. XIX. p. τὰ πρὶν, τὰ παρελθόντα. μηδέ τις — ὄλβον ἐ-έῃ μέγαν. Prs. 823. τὰ δ' ἐ-εῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην. S. E. 1291. ἔνθα ἐ δεῖ, ἀναλίσκει. τὰ πάντα γ'. τις ἐ-έας ἀνθ' αἵματος ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος. Ch. 515. πολλὴν γλῶσσαν ἐ-έας μάτην. S. fr. XIV. cf. ad Ἐκών.

Ἐκχορεύεσθαι. ἄν ποτ' Ἄρτεμις ἐξεχ-σατο. Hel. 387. p. ἐκ τῆ χόρη ἐξέβαλε, ἐξέκλησε.

Ἐκχρῆν. ἐξέχρη, ἐκχράω. τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ sc. ὁ Φοῖβος. S. C. 88. p. ἀνεῖλε. ut *Gl.* ἐμαντεύετο. *Herm.*

Ἐκχωρεῖν. ἀπιέναι, παρά, vel ὑποχωρεῖν. ἐξεχώρησαν κακῶς. I. A. 367. νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχ-ῶσιν εὐκάρπῳ θέρει. Aj. 673. cedunt, succedunt, ὑπὸ, ἐκδέχονται, ἀκολουθοῦσιν.

Ἑκών, sequitur saepius ἐκ ἄκων, vel hoc excipit illud. θέλων, βουλόμενος, ἑκούσιος, ἐθελοντής. ἄκων ἀκούειν ἅπερ ἑ. εἶπεν κακῶς. S. fr. XIV. 4. ἔκοντες, ἐκ ἄκοντες. An. 357. ἑ. ἐκοῦσαν ἢ θέλουσαν ἐχ ἑκών. E. fr. inc. XC. ἑκόνθ' ἑ-τι Ζηνὶ συμπαρασατεῖν. Prm. 218. ἥμαρτον. 266. ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑ. αὐτὸς χθονὸς. Ph. 479. ἑ. ἐγὼ σοι τἀμὰ μηνίσω κακά. Or. 381. φεύγειν ἑ-τα τήνδε χθόνα. Ph. 72. ἐκείνῳ ἐχ ἑ. μεθήσομαι. 522. vulg. ἐκεῖνο. ἐχ ἑ. ἦλθον. 633. πέμπεις ἑ., ἐ βία, σῇ θάμαρτι. I. A. 360. ἐκ ἐμῆ γ' ἑ-τος. 1361. Aj. 455. αἱρεθεὶς ἑ. I. A. 1364. φεύγω τρόπον τιν' ἐχ ἑ. ἑ. I. T. 512. μ' ἐθέλς ξένων ἐδέξατο. 948. ἐχ ἑ. ἀγγελῶ ἀγγέλματα. Tr. 705. ἐχ ἑ. ἄγω σε. E. 441. ἄρνας

ἡμῖν ἀπημπόλα τε κἀδίδα ἑ. ἑκοῦσι. Cy. 257. ἑ. τις κακῶς ὅτῳ φρονεῖ; Her. 414. νεῖκος οὐχ ἑ. τόδ' ἡράμην. 986. μὴ 'πὶ δωλείας ποτὲ ζῶν ἑ. ἑλῃς. E. Archel. IV.. φιλεῖ — γλῶσσαν ἐκχέας μάτην ἄκων ἀκοῦειν, ἅπερ ἑκὼν εἶπῃ κακῶς contulit Valck. in D. p. 258. Terentianum (Andr. V, IV. 17.) Si mihi perget quae volt dicere, ea quae non volt audiet. οὐχ ἑ-τες κακῶν ἐρῶσι. H. 358. ἐκπονοῦσ' ἑ-τες. I. A. 367. ἐκοῦσιν ἄρξας Ἑλ. νεανίαις. Hel. 403. ἡμῶν ἑ-των. 1656. ἃ ἂν διδῶσ' ἑ-τες. I. 380. ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑ. S. Ph. 301. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρει πονηρόν. 436. ἢν μὴ ῥῆς ἑ. 985. σοί γ' ἑ. ἐκῆσομαι. 1053. πρὶν ἂν τὰ Τρ. πεδί' ἑ. αὐτὸς μόλῃς. 1332. δίδωσ' ἑ. κτείνειν ἑαυτόν. 1341. κὐχ ἑκ. S. C. 935. μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑ. 1634. ὃς σέ τ' οὐχ ἑ. κατέκανον. 1340. φίλος μ' ἀπόλλυσ' οὐχ ἑκοῦσαν οὐχ ἑκών. H. 319. φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑ-τι πράσσειν. S. Ph. 1179. ἑκόντα, μηδ' ἄκοντα. 771. ἑ. πλεύσαντ' — ναυβάτην. 1027. 1392. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ ἑ. κὐκ ἄκοντα. S. T. 1230. σέ μὲν ἑ. ἐμὲ — ταῦτα δυςομεῖν. S. C. 985. πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκοῦσιν. S. A. 276. ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑ. δὲ ξύνεςι. S. Tr. 198.

ἑκοῦσα. γῆν πατρῴαν οὐχ ἑ. δύςμορος ἔπερσε. S. Tr. 466. ὁ δῆθ' ἑ. γ. H. 324. τῆςδ' ἑ-α παιδὸς ὁ μεθήσομαι. Hec. 400. ἑ. θνήσκω. 548. ἑ-αν ἐπισείσω πόλιν. Or. 612. διώλετ' οὐχ ἑκ. μηχαναῖς. H. 1305. ἃ 'γὼ οὐχ ἑ. ἐδεξάμην. An. 36. οὐχ ἑ. τῷδ' ἐκοινώθην λέχει. 38. ἐγώσ' ἔδρας ἐκ τῆςδ' ἑ-αν ἐξαναςήσω. 262. ἐμόχθησ' οὐχ ἑ. 681. ἑ. ἐδέξατο πόλις πόνον τόνδε. E. S. 393. ἄξει οὐχ ἑ-αν ἁρπάσας; I. A. 1365. τὐμὸν σῶμα θῦσαι δίδωμ' ἑ. 1555. ἑ-σης, κὐ βίᾳ λελησμένης. Tr. 373. ἥδε ψυχὴ πάρα ἑ. Her. 532. 552. ἡ μὲν ἁρπασθεῖσ' ἑ. ἀπῴχετο. E. E. 1065. ἑ. τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἄτερ. E. Erechth. I. 49.

Ἐλαία. Σημείωσαι δὲ, ὅτι μὴ μόνον Ἐλαία, ἀλλὰ κ. Ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε κ. λογογράφοις εὕρηται. Cant. in Ranas. 1026. ἐδέοντο ὧν οἱ Ἐπιδαύριοι Ἀθηναίων, ἐλάτην σφι δοῦναι ταμέσθαι ἱρωτάτας δὴ κείνας νομίζοντες εἶναι. Λέγεται δὲ κ. ὡς Ἐλαῖαι ἔσαν ἄλλοθι γῆς ὀδαμοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἢ Ἀθήνησι. Herod. V. 82. κ. φυτόν ἐςιν ἐλαίας δεύτερον τοῦτο λεγόμενον φανῆναι. Pausan. I. 30. ἑ. ἐξ ἀκηράτου. I. 1436. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας. S. C. 701. cf. Mos Atheniensium in Παιδοτρόφος. Ὁ Ἴςρος κ. τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν δεδήλωκε γράψων. Εἶναι δὲ κλάδων τῆς ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐλαίας, ἣν ἀπὸ τῆς ἐν ἀκροπόλει φυτευθῆναί φασιν ἐπάρατον δὲ ἐποιήσαντο, εἴ τις τῶν ἐμβαλόντων αὐτὰς ἐκκόψειε, φίλος ἢ πολέμιος. διὸ Λακεδαιμόνιοι τὴν λοιπὴν γῆν δῃοῦντες, τῆς μὲν τετραπόλεως ἀπέσχοντο διὰ τοὺς Ἡρακλείδας, τῶν δὲ μορίων, διὰ τὰς ἀράς. Ὁ δὲ Ἀριςοτέλης κ. τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίᾳ τοῦ ἐκ μορίων γιγνομένου δίδοσθαί φησι. ξανθῆς ἑ. καρπὸς εὐώδης. Prs. 616. γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἑ. I. T. 1101. pulla. Horat. κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς ὁρῶ κατάσκιον κλάδοις ἑ. Ag. 502. ἑ. πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα. Tr. 798. Hinc Ἐλρεσιώνη κλάδος ἐλαίας ἐρίοις περιπεπλεγμένοις ἀναδεδεμένος. In Arist. Ἱππ. 725. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας — τιθεὶς ἑ-ας. S. C. 484. ἑ. λίπος. S. Polyid. IV. χῶρος βρύων δάφνης, ἑ. S. C. 17. ἀκρέμων ἑ. Cy. 454. ςέφανον ἑ. ἀμφέθηκά σοι. I. 1433. δὶς ςεφθέντ' ἑ-φ. E. Epigr. III. 7.

Ἐλαιάεσσα νηδύς. Σοφ. Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. ἤτοι Ἀλιάεσσα, ἀντὶ τοῦ, σκαιὰ, ἀγρία. ἢ ἀπὸ τοῦ Ληΐζεσθαι, πάντα ληϊζομένη κ. κατεσθίουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά. H. Ἐλαιήεις, ήεσσα.

Ἔλαιος, ὁ. πολλὸν ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ ἄγριον ἑ. S. Tr. 1197.

Ἐλαιῶται. θρίξ. Σοφ. Τροΐλῳ. Ἀρίςαρχος, ὑπαίνεται. βέλτιον δε, λαμπρύνεται. ἐλ-όω. glänzt wie Oel.

Ἐλαιοφόρος, ον. ἐλαιοφυής. ὄχθον ἔχων. H. f. 1178.

Ἐλαιοφυής. ἐλαιόφυτος, ἐ-οφόρος. πάγον. I. 1480.

Ἐλαιόφυτος. ν. ἐλαιοφυής. Σάμος. Prs. 880.

Ἐλᾷν et ἐλαύνειν. ἀπορρίπτειν, ἐκβάλλειν, διώκειν, ἄγειν, τροχηλατεῖν, — διατρίβειν, ἐκτρίβειν, — κακῶς ἔχειν, αἰκίζειν, — πλήσσειν, pulsare, — φέρεσθαι, ἰέναι. Ἐλῶ Ἀττικῶς, ἐλάσω, Ἑλληνικῶς. Μοσχ. παῖδας γῆς. M. 70. ἔξωθέν με γάμοι γ' ἐλῶσι. Al. 954. ὅταν ἀφ' ἑςίας μῦσος πᾶν ἐλάσῃ. Ch. 959. μίασμα καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. Eu. 279. μίασμα χώρας ἑ-ειν. S. T. 98. τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον. S. T. 1139. πολμνία. πόλις βίᾳ ἤ-νέμ' ἐκγῆς. S. C. 441. ἢν δδ' ἐλᾷ δι' οἴκων. An. 711. ἐκποδὼν ἔλα. H. f. 819. ἑ-ειν τὸν γέροντά μ' ἐκ πάτρας. Ph. 1715. μ' ἑ-ει φυγάδα τῆςδ' ἔξω χθονὸς. M. 706. ἀλλ' ἄδην ἑ-νομεν. Rh. 480. ἢν χρὴν σ' ἑ-ειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοᾶς. An. 651. S. legit τῆςδ'. ἀπορρίψαι ταύτης τῆς γῆς. ἐκ βάθρων σ' ἐλῶ· ῥυτῆρι κρώων γλυκὺν ὑπεῖλε ποδὸς. Σοφ. H. ἤ-νε δ' ἔσχατος — ἔχων πώλους. S. E. 734. ὄχον δὲ μόσχων ἐλᾷς. B. 1332. ἑ-εις ὄχους. E. S. 131. ἵππους ἤ-νε εἰς τελευταίαν φλόγα Ἥλιος. I. 1148. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλ-έτην. S. E. 739. κέςρᾳ σιδηρᾷ πλευρὰ κ. κατὰ ῥάχιν ἤλ-ε παίων (al. ἀλοῆσαι πλεῖον. Aeg. III. ex Poll. X. 160.) ἐλ. (τὸν δίφρον) μὴ μαθών. E. Phaëth. VI. ἤλνον. Rh. 785. ἄρχων ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἑ-ει διχόθεν. Prs. 74. ἤλασέν μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα. Or. 763. φυγὰς χώρας ἄτιμος ἑ-ει. M. 438. πάσης δωμγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. I. T. 1175. χερσόθεν πνοαῖσιν ἠλάθησαν ἐς πόντον. Her. 431. τὰς μητραλοίας ἐκ δόμων ἑ-ομεν. Eu. 205. ἤ-ες ἱκέτας βωμίους. Her. 197. σ' ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆςδε δεινόπους ἀρά. S. T. 418. ἐλᾷ γ. αὐτὸν Ἀθάνας μῆνις. Aj. 757. μάςιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἑ-ομαι. Prm. 682. διώκομαι. διαδοχαῖς Ἐριννύων ἠ-όμεσθα. I. T. 80. 942. κἀξ ὁδοῦ μ' ἠ-έτην. S. T. 805. οἵτινες βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες ἑ-ετε. S. C. 264. ἑ-ε, κίνει. H. f. 837. δοκοῦσί μοι δόμοι γ' ἑ. οἶδε με. An. 925. οὐρανοῦ ὑπὸ μέσσαν ἑ-ει χέρας ἔδραν. H. f. 404. ad coelum sua manu, virtute tendit, coelum occupat. ἐκ τε ὄσσων ἑ-ει σ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ. E. S. 96. p. ἐκπέμπουσι. ἤλασ' εἰς ὀργὴν πόσιν. E. E. 1110. p. παρῴρμησα. συμφορὰς, οἷας οἷος ὢν ἑ-νεται. S. Tr. 1045. αἰκίζεται, οἷα πάσχει κακά. ὅτῳ ἑ. συμφοραῖς οἶκος. I. 1619. τὶν' αὐχεῖς κακοῖς ἑ-ειν. Al. 679. κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἑ-ομαι. An. 31. λέοντος βλαςήματα ἤ-νες ἂν κακοῖσιν. Her. 1007. ὁ πυρφόρος θεὸς ἑ-ει πόλιν. S. T. 28. ὁ λοιμός. exagitat, τροχηλατεῖ, φθείρει. κἀμὲ δαίμων ἐλᾷ. Aj. 504. ἡ δυςεία, δυςυχία ἐλάσει εἰς ταῦτα. πρὸς ἄλλαν ἑ-ει θεὸς συμφορὰν τᾶςδε

κρείσσω. Hel. 648. Λοξίας τὴν τύχην ἐς τοῦτ' ἐ-ει. I. 68. ἐς τριβὰς ἐλᾷ. S. T. 1160. ἐλπίδων γ. ἐς τί με δαίμων τανῦν γ' ἐλ-ει; S. C. 1750. κεῖνός τε λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ. Aj. 275. ὅλος τῆς λύπης γέγονε. διόλυ ἐλαύνεται ὑπὸ μεγίστης λύπης. Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον μῆνις ἤλασε. Ag. 708. affinitatem vere ita dictam (calamitatem) ira Graecorum intulit Ilio.

p. πλήσσειν. κιθαρὰν ἐ-ων πλήκτρῳ. H. f. 351.

p. φέρεσθαι, ἰέναι. ἔξω ἐ-ων τοῦ φρονεῖν. B. 851. ἐγγὺς μανιῶν ἐ-νει. Her. 904. ἔλασε εἰς τὸ πᾶν ὁ φυγάς. Ch. 931. ita Pauw. p. vulg. ἔλαχε. ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου, ὃ ἔχει, ἤνυσε τὸν ἀγῶνα. ἀφίκετο εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος. Sch. ἔλαχε δὴ τὸ π.

αἱ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πυργόν. Prs. 870. τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι. Quidni πόλεις dici possint ἐληλ. equidem non video, quum habeant τείχη, τάφρον, quae ducuntur, et πολεῖν, unde πόλις formatum, idem fere sonet. περί potest esse p. ἀμφὶ, κύκλῳ, circa, vel legi περίπυργοι, vel πύργ. p. τεῖχος.

τὰ δ' ἕσπερα νῶτ' ἐ-ει θερμὰ φλογὶ θεοπύρῳ. E. E. 731. Omnia ἄνω κάτω miscet, rerumque ordinem vertit naturamque.

Ἔλανδρος. Ag. 697. ὁ ἑλὼν κ. καθελὼν τὸν τῆς Ἑλένης ἄνδρα, Ἀλέξανδρον.

Ἐλάσσων. ἧσσων. τῶν ἐ-όνων ὕπο. An. 189. τῷ πλέονι αἰεὶ πολέμιον καθίζαται τοῦλ-ον. Ph. 543. τὰ ἔργ' ἐ-ω χρημάτων νομίζομεν. E. Eurysth. VI. 3. πενίᾳ ἐ-ων. E. Bell. XVI. 13. ἐκ ἐ-ονα βλάβην ὀφείλω. An. 359. πόλιν ἐδὲν ἐ-ον Ἄργος. Her. 364. πρὸς τὴν ἐ-ω μοῖραν. E. Antiop. XVI. 2. κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἐ-όνων πειρώμεναι. Ph. 1024. ἐκ ἐ-ω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν. Tr. 674. ἅπαντ' ἐ. κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά. H. f. 1411. τοῦλ-ον ἔλαβε. Ph. 513. δοκῶ, τὰς συμφορὰς ἔχειν ἐ. E. S. 733. ἐμοὶ δ. ἐ. Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Prm. 938. μικρὸν κ. ὀλίγον, ἢ ὀδ' ὅλως φρονεῖς ἐχι τοῦ Διός. σθένεις ἐ. τῶν ἐναντίων χερὶ. S. E. 998. ἐκ ἐ. Ἄρεος εἰς μάχην φρονῶν. Ph. 1135. φρονεῖν ἐ. E. fr. CCXVII. σὸν ἐκ ἐ. ἢ κείνης χρέος. Hec. 892. θαῦμα, ἐ. τέκνομ', ἢ τὸ πρᾶγμ, ἔχον. Hel. 607. σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' ἐκ ἐ. εἰς ἡμᾶς νέμω. S. E. 598. ἥτις ὀδαμᾷ πρόφηνεν ὅτε μεῖζον' ὅτε ἐ-ονα. S. Tr. 324. ἐκ ἐ. ἔτ' ἄλλον οἶσει. S. C. 1412. ἔπαινον. ἐκ ἐ-νι σθένει. Aj. 438.

Ἐλαυρεῖν. ἐλαύνειν, διώκειν. μητρός σ' ἕνεκ' ἠλ-ον θεαὶ. I. T. 934. δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠ-ον μ' ἀεὶ. 971.

Ἐλάτη et -α. — ἡ ναῦς, σκάφος. εἰς ἐ. ὑψαύχενα. B. 1059. λαβὼν ἐ-ης ἐρᾶνιον ἄκρον κλάδον. 1062. ἐριβάται ἐ. Phaëth. Herm. I, 28. ὑψικόμων πέραν βαίνοσ' ἐ-ᾶν. Al. 589. χλωραῖς ὑπ' ἐ. B. 38. 741. 814. πρὸς ἐ-ης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην. 683. ἐ-ῃ ἐφήμενον. 1093. μυρίαν χέρα προσέθεσαν ἐ-ῃ. 1108. ἐ-ας ἀκρονόμοις ἀμφὶ κλάδοις. 1517. ἐ-ας κλάδοισι. B. 110. ἐ-αισιν ἐμὸν κρύψω δέμας. 952.

p. ναῦς. πορεῦσας ἐ-ᾳ δικώπῳ. Al. 446. ἐ-αν πομπαίαν I. A. 1323. χιλιόναυσιν. 174. ἐ-ᾳ πλεύσασα. Ph. 217.

Ἐλατήρ. ἡνίοχος. ἵππων. Prs. 32.

Ἐλατήριος. Ἐ-ον. τὸ καθαρτικὸν φάρμακον. Ὅταν ἀφ' ἑξίας μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐ-ίοις. Ch. 959. τὸ ἐλαῦνον τοὺς ἀσεβεῖς. ἢ τὸ ἀπελαθῆναι ὀφεῖλον.

Ἐλάτινος. φύλλων ἐ. εὐνὴν. Cy. 385. ἐ. ὄζων ἔπι. B. 1068. 1096.

Ἐλαύνειν. v. ἐλᾷν.

Ἐλαφηβολία. ἡ τὰς ἐλάφους βάλλουσα. κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, εἴτ' ἐ-ίαις. Aj. 178.

Ἐλαφηβόλος, ον. et ἐλαφο. ὁ τὰς ἐλάφους βάλλων. Ἄρτεμιν ἐλ. ἀμφίπυρον. S. Tr. 214.

Ἐλαφοκτόνος, ον. θεᾶς. I. T. 1113.

Ἔλαφος, ὁ, ἡ. νεβρός. cf. Notata ad Κερόεις. νομάς τις κερᾶσσ' ἀπ' ὀρθίων πάγων καθεῖρπεν ἔ. S. Aload. XII. εἶδον βαλιὰν. Hec. 90. βαλιαῖς. H. 218. ὀρειδρόμον. I. A. 1593. χρυσοκέρωτα. Hel. 388. χρυσόκερων. E. Temen. XVIII. ἐξεκίνησεν ποδοῖν ςικτὸν κεράςην ἔ. S. E. 568. πυκνοςίκτων ὀπαδὸν ὠκυπόδων ἐ. S. C. 1093. ἔ. ἀσπαίρουσ' ἐπὶ χθονὶ. I. A. 1587. ἐ-ον ἀντιδοῦσά μυ. I. T. 28. ἅλις ἐ-ων ἐςί μοι θοινωμένῳ. Cy. 248. ἐ. θηράματα. I. 1162.

Ἐλαφρίζειν. παρασκευάζεσθαι ῥαδίως. ὡς ἐ-ίζον γόνυ ἔχοιεν. E. Meleagr. VI. 8.

Ἐλαφρὸς, ά. κῦφος, ῥᾴδιος, ταχύς. ἐνεὶς ἐ. λύσσαν. B. 849. αἰθὴρ ἐ-αῖς πτερύγων ὀπαῖς ὑποσυρίζει. Prm. 125. ἐ. ποδὶ κραιπνόσυτον θῶκον προλιποῦσ'. 279. ἐν ταχύτητι ποδὸς, ἀερίᾳ πτήσει, πτεροῖς. κἀμοὶ — ἀγχοῦ προσῆψεν ἐ-ὸς ἐν δισκήματι. S. Λαρίσσ. XII.

Ἐλάχιςος. ἐπ' ἐ. δακρύοις. I. A. 541. τῶν τᾶλ-α λυπουμένων. E. fr. B. 38. p. ἥκιςα.

Ἔλεγος. θρῆνος. ἀπὸ τοῦ ἐ. ἔ. λέγειν. Z. ἐ. οἶτον ἀείδεις. I. T. 1091. ἀλύροις ἐ. 146. ὅμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔ. Hel. 185. ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐ-ους. Tr. 119.

Ἐλέγχειν. βασανίζειν, ἀνακρίνειν, ἐρωτᾷν, ἐρευνᾷν, — φανεροποιεῖν, ἐπιδεικνύειν, — καταμέμφεσθαι, ἐπιτιμᾷν. ἰδεῖν ἐ-ξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Ch. 843. μή μ' ἐ-ε πλείοσιν λόγοις. S. E. 1353. τί ταῦτ' ἄλλως ἐ-εις; S. T. 332. θάτερα δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ' ἤλ-ον. S. T. 783. ἤλεγξα κ. βέβηλα κ. κεκρυμμένα λόγια παλαιά. Her. 405. θυσίαν ἐ-ων. I. T. 1081. τάς τε νῦν ἢ -ομεν πρόξεις. S. A. 434. ἐκ οἷσ' ἐ-ουσα. H. 271. ἐρωτῶσα, ἀνακρίνουσα, ὅπερ ἐςὶν ὑπερβολὴ τὴν γ. ἐπίμονον ἐρώτησιν ἐ-ον ὠνόμασεν. ὀδ' ὅρκον ὀδὲ μαντέων φήμας ἐ-ξας. 1056. πάντας ἐ. φίλους. Al. 15. πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐ-ω πρῶτον, ἢ. S. Ph. 338.

p. φανεροποιεῖν, σαφῶς ἀποδείκνυσθαι, arguere, convincere, reprehendere. ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐ-σθαι χρόνῳ. Ae. S. 994. πρᾶγμ' ἐ. ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. Ag. 1352. λόγοις ἐ-ξω. H. 1276. ἐκ ἐχρῆν σιγᾷν, ἀλλ' ἢ μ' ἐλ. H. 298. μή τίς μ' ἐ-ξῃ. Al. 1061. φύλαξ ἐ-ον φύλακα. S. A. 260. ὡς μήτ' ἐ-χθῇ. Hel. 891.

Ἔλεγχος. ἀπόδειξις, δοκιμασία. Ὁ Ἡρωδιανὸς λέγει, ὅτι, καθάπερ ὁ σκότος κ. τὸ σκότος, ἐν ὁμοίᾳ καταλέξει ὁ Ἔλ. κ. τὸ Ἔ-ος. ad H. f. 59. ex Eusth.

ἔλεγχον. εἰς ἐ. ἄλλος ἄλλοσε πιτνῶν. H. f. 72. εἰς ἐ. ἐξιὼν. S. Ph. 98. εἰς πεῖραν τῶν πραγμάτων. ὅτ' εἰς ἐ. χειρὸς, ὅτ' ἔργῳ μολῶν. S. C. 1297. γένος εἰς ἐ. ἐξιὸν καλὸν. S. Ἀλήτ. V. τῶνδ' ἐ-ον. S. T. 603. v. Matth. Gramm. p. 585. §. 426. εἰς ἐ. ἐξελθὼν. Al. 643. φίλων ἐ-

ἀψευδέστατον. H. f. 59. p. τεκμήριον. ἔ. ἔλαβον τὴν τύχην. E. fr. LXIX, 7. εἰς ἔ. μὴ πέσῃ. H. 1310. ne convinceretur. ἡ θανοῦσ' ἀνάλωσιν γυνὴ λόγων ἔ-ως. 1337. δεικνυμένων ἔ. τῶνδε. Her. 905. ἀνδρὸς ἔ-ος οὐχὶ τόξ' εὐψυχίας. H. f. 162.

Ἐλεδεμνάς. ἔ. πεδιοπλόκτυπος ὡσὶ χρίμπτεται βοᾶ. Spt. 84. ὁ ἐλκύων κ. διεγείρων τῶν δεμνίων κ. ἐκ ἐῶν καθεύδειν, φοβὸν ἐμβαλών. Herm. Ἐλέδεμας.

Ἐλεεῖν. οἰκτείρειν. ὅτοί μ' λόγοις ἐλεῦσι. S. Ph. 308. opp. ἔργοις. τὸ ἐλεῆσαι τὸν πατέρα αὐτῶν. E. Epist. I. 18. σύ μ' ἐλέησον. S. Ph. 501. 967.

Ἐλεεινός. v. ἐλεινός. εἶην μᾶλλον ἔ. Hel. 998. φίλοις ἔ-ὸς εἰςορᾷν ἐγώ. Prm. 246.

Ἐλεινός. ἐλεεινός, οἰκτρός. ὄμμα νύμφας ἔ-ὸν ἀμμένει. S. Tr. 528. ἐποικτείρω ςόμα ἔ. S. T. 672. ἔ-ὸν ὁρᾷς. S. Ph. 1130. τλῆναί σ' ἔ-ῶς ὧδε ἰᾶμὰ πήματα μεῖναι. 871. ὑπομεῖναι.

Ἐλειοβάτης. Ἐ-ται ναῶν ἐρέται δεινοὶ. Prs. 38. τὸ Αἰγύπτιον ἔθνος οἰκοῦντες ἢ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται. ἐλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. Παρά τισι δὲ, οἱ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς.

Ἕλειος, ον. ἑλώδης, τελματώδης, κάθυγρος. θάμνοις. E. Bell. XIV. 2. ὕδραν ἔ. πτανῶν. H. f. 152. δόναξ. Prs. 492.

Ἐλελελελεῦ. θρηνῶδες ἐπίφθεγμα. S. ad Prm. 877. Φεῦ, φεῦ. H. haec: Ἐλελεῦ. ἐπιφώνημα πολεμικὸν· οἱ δὲ, προαναφώνησις παιανισμοῦ· τίθησι δὲ αὐτὸ Αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμηθ. Δεσμ.

Ἐλελίζειν. ἀλαλάζειν, — σείειν, ὀλολύζειν. cf. Hebr. הֵילִיל. διὰ ἑξθῶν γενύων ἔ-μένα. Hel. 1118. ἔ-ω. Ph. 1516. ταραττομένη ἀγωνιῶ. ἥτις ἀλλινον ἀνακλαίω κ. ἀναθρηνῶ.

Ἐλελίχθων. cf. Ἐλέλιξεν. διέσεισεν, ἐκίνησεν, ἐκράδανεν, συςραφῆναι ἐποίησεν. H. ὁ Θήβας δ' ἔ. Βακχεῖος ἄρχοι. S. A. 154. κινησίχθων, διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις. al. ἐλελίζων.

Ἐλένα et -η. cf. Ἕλανδρος. Λήδας Ἐ-α φίλα παῖς. I. T. 440. ἀ Ζηνὸς. I. A. 781. ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς Ἐλ. Tr. 35. ἕλανδρος, ἑλέπτολις et δορίγαμβρον, ἀμφινεικῆ Ἐ-αν. Ag. 695. τὰν τοῖν Διοσκόροιν Ἐ. κάσιν. Hec. 943. I. A. 769. εὐναίαν. An. 104. τὴν θεοῖς ςυγγενῆν. Or. 20. τῆς πολυκτόνου φονεὺς. 1142. ἡ θεοςυγὴς. Tr. 1214. παράνους. Ag. 1456. Ἐ. ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσα. An. 681. Ἐ-ην ἔλωμαι. I. A. 488. Ἐ-ας μελέας πόνους. Hel. 1120. alludit. ἐρῶν ἐρῶσαν. I. A. 76. ἐλάβετε τὴν Ἐ. χειρίαν. Cy. 176. τῆς κακίςης ἁρπαγὰς Ἐ. Cy. 280. Ἐ. ἐκλήθην. Hel. 22. ὦς Ἐ. ἴδοιμι. Hec. 442. Ἐ-ην ἐρέσθαι χρῆν τάδε. An. 603. τὸν Ἐ-ης γάμον γήμας. I. A. 467. τί Ἐ-ης παρθένῳ τῇ σῇ μέτα; 494. πέμποντες Περσείων οἴκων Ἐ-αν ἐπ' ἀκτάς. Hel. 1480. Ἀγαμεμνόνειον κρᾶτ' ἐνέγκοιθ' Ἐ-α. Rh. 259. Ἐ-ης αἰσχρὸν κλέος. Hel. 134. ὅνεκ' Ἐ. μάργος ἦν. E. E. 1027. εἴδωλον Ἐ. 1283. ὦ τλῆμον. Or. 1613. περὶ γόνυ χέρα ἔβαλον Ἐλ. 1415. παρὰ βόςρυχον Ἐ. 1428. Ἐ. ἐπὶ λέκτρα. Hec. 635. τὰς Ἐ. ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν. I. A. 583. τὰν ἐχθίςαν Θεράπναν Ἐ. Tr. 211. τὸν Ἐ. φόνον. Or. 1357. ἀνόνητον ἔλαβε τὸν Ἐ. γάμον. 1502. σωτῆρες τᾶς Ἐ. Hel. 1516. Ἐ-ης πρόςπολε. Or. 1380. σέλλων ςρατιὰν Ἐ. ἕνεκα. Ag. 800. μηδ' εἰς Ἐ-ην κότον ἐκτρέψῃς. 1465. Ἐ. νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προςφάγματα. Hec. 265. ὀπ ἀπολοῦμαι Ἐ. ἕνεκα. E. Teleph. III. Ἐ-η νιν ὤλεσε. An. 247.

n. pr. insulae ex Helena dictae. Hel. 1690.

Ἐλένας. Ag. 696. v. Ἐλένα initio. Blomf. Ἐλένους, alludens ad nomen, ut ἑλένας ex ἑλεῖν et ναῦς compositum non minus alludit.

Ἕλενος. μάντις ἦν τις εὐγενὴς, Πριάμου υἱὸς. S. Ph. 604. θείαν Ἐ-ου ψυχὰν. Hec. 87. Ἐ-ου κ. Κασσάνδρας ἐν ναῷ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις, κ. τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, ὅτως ὀξυηκόους εἰργάσαντο, ὡς μονοῦς τὰς τῶν θεῶν ἀκούειν βουλὰς κ. μάντεις ἄκρους εἶναι. Ἐ-ῳ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις. An. 1246. ὁ γ. μαντικώτατος Φρυγῶν Ἕ-ος, ὁ Πριάμου θυρίληπτος (ἐμήνυσεν). E. Phil. in Valck. Distr. p. 125. ἀνὴρ ἡμῖν ἔςιν ἐκ Τροίας ἁλοὺς, Ἕ-ος ἀριςόμαντις. S. Ph. 1338.

Ἕλεος. οἶκτος. τίς ἔ. μείζων; Or. 830. μαςοῖς τὸν ἔ. θηρώμεναι. 567. ἔ. ἔ. ὅδ' ἔρχεται. 966. διὰ σάρκα ἐμὰν ἔ. ἔ. ἔμολε ματέρος. Ph. 1293. μ' ἔ. τῆς ταλαιπώρου κόρης ἐςῆλθε. I. A. 491.

Ἑλέπτολις. cf. Ἑλένας. Ag. 697. ὁ ἑλὼν κ. καθελὼν τὴν πόλιν Ἀλεξάνδρου. τὰν Ἴλιν — ἔ. I. A. 1476. 1511.

Ἐλευθερία. ὦ σπέρμ' Ἀτρ. ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἔ-ας μόλις ἐξῆλθες. S. E. 1509. ἠλευθερώθης.

Ἐλευθέριος. cf. ἔ-ρος. σωτήρ. τοὐναντίον δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν Ἐ-ον κ. Λύσιον ἐκάλουν· κ. μαντικῆς πολλὴν ἔχειν ἠγοῦντο μοῖραν, ὃ διὰ τὸ βακχευσιμον κ. μανιῶδες, ὥςπερ Εὐριπίδης εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ θυλοπρεπές. κ. τ. λ. Plut. T. II. 716 et 428. Dionysum dicit. τὸν ἔ. Ζῆνα. Rh. 358. ἐκλήθη Ἐλ. διὰ τὸ τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους. Δίδυμος. Harp.

Ἐλευθερίς. σκιώδης ἔνθ' ἐλ. πέτρα. E. S. 759. ad Cithaeronem, montem urbemque Eleutheras, cum ara Jovi Ἐλευθερίῳ dicata. cf. Pausan. in Boeot.

Ἐλεύθερος, α et ον. Ἐλ. ὁ ἀπολελυμένος κ. μὴ ὑπό τινος κατεχόμενος. κ. ὁ μὴ ὑπὸ δουλείαν. Ἀνελεύθερος δὲ ἐπὶ φειδωλίας. Ad Hec. 550. et ἐλ. κατὰ ψυχὴν κ. κατὰ σῶμα — ὁ καλῶς ἐκτραφεὶς ἤτοι εὐτυχῶς κ. ἐλευθερίως, ὁμοίως κ. δοῦλος. κ. ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁ ἐωνημένος, ἐπὶ δὲ ψυχῆς, ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ, ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον, εἶτα ἐλευθερωθείς. ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν πάτρων, κ. κλίνεται πάτρωνος. Ad Hec. 420. Liber, non servus, — liber, liberatus, immunis, sui juris, ἀνετὸς, ἀπολελυμένος, — liberalis, ingenuus, εὐγενὴς, — ἔ-ως, licenter. εἰ δ' ἔ-αν με δεῖ ζῆν. S. E. 339. ἔ-α καλεῖ τὸ λοιπὸν. 970. δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἔ-ου φανεὶς. Aj. 1020. ὑκέτ' ἐξ ἔ-ου δέρης ἀποιμώζουσι μόρον. Ag. 335. τοὺς ἔ-ους φρενῶν γνώμαις δούλους. S. Tr. 53. πατρὸς ὄσ' ἔ-ου. Hec. 420. ἔ. αἰῶνα θέσθαι; 754. οὐκ οἶσθά με γνησίως ἔ-ον; Al. 681. ἔ., χρειὸς ὤν, οὐδὲν σθένει. E. Andromed. XVI. 3. κρείσσονα ὅτε δοῦλον, ὅτ' ἔ. τρέφειν ἀσφαλές. E. Archel. XV. εἰ δ' ἔςι τοῖς δούλοισι, τοὺς ἔ. μὴ λυπρὰ — ἐξιςορῆσαι. Hec. 234. νόμος τοῖς τ' ἔ. ἴσος κ. τοῖσι δούλοις. 291. εἰς ἔ-ους ὑβρίζειν. An. 434. τὸ μὲν δοῦλον, οἱ δ' ἔ-οι. I. A. 1402. δούλη καθέςηκ', ὑσ' ἔ-ων ἄπο. Hel. 282. τῶν ἔ. οὐδεὶς κακίων δοῦλος. I. 855. δούλοισι τοῖς σοῖσι νικᾷς, τοῖς δ' ἔ. ὄ. E. Alex. IV. p. προέχεις, κρείσσων εἶ. πολλοὶ (δοῦλοι) ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἔ. E. Melan. VI. δούλοισι ζῶμεν.

οἷ τ' ἐ. E. fr. CCIII. ἐλ. ὧν δῆλός ἐςι τῷ λέχυς. E. Phaëth. XV. ὡς ἐ-ῳ, ψευδεῖ καλεῖσθαι, κὴρ πρόςεςιν ὐ καλὴ. S. Tr. 454. cf. Εἶναι, ἕξεςι. ἐ. ἡμαρ. Her. 868. ὐ χρή ποτ' ἄνδρα δῆλον ὄντ' ἐ-ας γνώμας διώκειν. E. Antiop. XIV. μ' ἐλ-αν ὁρᾷς. An. 194. πόλις. E. S. 405. πόλισμα. Her. 957. γαῖα. 62. γῆν σέβοντ' ἐ. 114. ἐ-ον οἰκεῖν γαῖαν. 245. ἐκ οἷδ' Ἀθήνας τάςδ' ἐ. ἔτι. Her. 199. τῆλ. ὄνομα παντὸς ἄξιον. E. Ang. VII. ἐν δώμασι ναίειν ἐ-οισι. H. 624. τῶν ἐλ-ωτάτων οἴκων. An. 12. ἐλ. γ. ὅτις ἐςὶ πλὴν Διός. Prm. 50. ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐ. Aj. 1261. νόμος ἦν Ἀθήνησι, τὰς ἐξ ἑταίρας ἢ δῆλης τεχθέντας μὴ δημηγορεῖν. ἡμᾶς ὡς δῆλυς σαφῶς πατὴρ ἐξέφυσεν, ὐδ' ἐ-ας. S. Ph. 996. δῆλος ἀνδρὸς ὡς ἐ. ῥαίοιτο. S. Tr. 267. ὐκ ἐ-ος, ἀλλ' ἐμποληθεὶς. 249. οὐ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐ. ἴσως ἀνδρῶν. 301. ἐ. ἐξέφυν πατρός. Aj. 487.

ingenuus, liberalis, εὐγενής. ἥδε γ. γυνὴ, δῆλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐ. λόγον. S. Tr. 63. σπυδαῖον, ἐ-ῳ πρέποντα. ὡς μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐ-ον φρονῶν. S. Ph. 1006. ἐ. λόγυς. B. 774. ἐ. ἐκπεπαίδευμαι τρόποις. E. Inus fr. XIV. 5. ἐ. φύσιν παρέχων. I. A. 930. ἐ-οις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω. Ae. S. 224. liberi ut simus, praestemur. ἔσχον ἐ. ςόμα. S. E. 1256. ἐλευθερίαν, ὥςτε λέγειν, ἃ βούλομαι, μήτινα φοβυμένη. ὄμμ' ἔχυσ' ἐ. I. A. 994. Θήβαις ἔθηκεν ὄμμ' ἐ. βλέπειν. H. f. 221. eleganter p. τῆς ἐλευθερίας ἀπολαύειν, βόσκειν ὄμμα ἐλευθερίᾳ. ὦ πολύξενος καὶ ἐ. οἶκος. Al. 571. κάρτα τῆλ-ον δυςλόφως φέρει κακὰ. Tr. 302. ἀλλ' ἐ-οι, παῤῥησίᾳ θάλλοντες. H. 421. ἡ φρὴν τῶν ὐχὶ δῆλων ἐς' ἐ-ωτέρα. E. Phryx. X. ζευχθεὶς γάμοισιν ὐκέτ' ἐς' ἐ-ος. E. Antig. VIII. τὸ σῶμα δῆλον, ἀλλ' ὁ νῦς ἐλ. S. fr. XXII. κείνυ 'ςι δῆλος, κἂν ἐ-ος μόλῃ. LIV. 2.

liber, liberatus, sui juris, ἄνετος. ἐ-ως c. λέγειν, libere, licenter. ἐγὼ δ' ἐ. δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. S. A. 400. ἔξω βαρείας αἰτίας ἐ-ον. 445. ἐ-αν μ', ὡς ἐ-α θάνω, μεθέντες, κτείνατ'. Hec. 550. ἄνετον, ἀδέσμευτον, ἐ-οι πόνων. Her. 873. Τρωσὶ δ' ἡμέραν ἐ-αν ἀκτῖνα τὴν ςείχυσαν ἡλίυ φέρειν. Rh. 991. sc. ἐκ τῆς πολιορκίας. σὲ θήσω ἐ-ον φόβυ. Hec. 869. ἀφίης αἵματός μ' ἐ-ον. H. 1450. φόνυ, αἰτίας. ἡ δ' ἐ-α φόνυ. Eu. 593. ὐκ ἔςι θνητῶν, ὅςις ἐς' ἐλ. Hec. 864. δειμάτων ἐ-α. E. E. 911. Ἕκτορα. Rh. 420. εἰ μὲν θεσφάτων ἐ-οι, κὐκ εἰς ἀνάγκην δαιμόνων ἀφιγμένοι. Ph. 1007. ἐχθρῶν ἐ-αν πόλιν. Rh. 469. ἀμπτυχαὶ ἐ-οι. E. E. 868. p. ὄμμα ἐλ. ὐκ ἐ-αν θύσσω μεθήσεις χεῖρα. B. 253. ἐ-όν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. Ch. 1053. p. θήσει, ἐλευθερώσει. ἐκ δεσμῶν δὲ τὰς νεανίας ἐ. πρύμνηθεν ἐξῶτας νεὼς. I. T. 1349. ἐ-οι δὲ Εὐρυσθέως ἔσεσθε. Her. 874. ἐ-αν γ. δεῖ νιν γενέσθαι. I. A. 1273.

φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐ-ως. Al. 1011. Cy. 286. γελᾷν ἐ. S. E. 1300. τὰ ῥᾷς' ἐ. λέγειν. S. Eriph. λέλυται λαὸς ἐ-α βάζειν. Prs. 592. ἠλευθέρωται γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν τὸν βασιλέα. ἐ. θάνω. Her. 559. κατθανεῖν. E. Archel. IV. ἐ. ψυχὴν ἀφήσω. Or. 1170.

Ἐλευθεροςομεῖν. παῤῥησιάζεσθαι. An. 153. ἄγαν ἐ-εῖς. Prm. 180. παῤῥησιάζῃ, σοβαρῶς κ. ὑπεροπτικῶς φθέγγεις.

Ἐλευθερόςομος, ον. παῤῥησιαςὴς, παῤῥησιαςικός. σαφῆ δ' ἀκύεις ἐξ ἐ. γλώσσης. Ae. S. 945.

Ἐλευθεροῦν. ἐλεύθερον τιθέναι, σώζειν, ἀπολύειν τινὸς, ῥύεσθαι, ἀφιέναι, ἐλευθεροςομεῖν. ἐ-ῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα. H. f. 1010. ἐ-ώσω γαῖαν. Ph. 1019. ἐ-ώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν. E. S. 353. ἐ-σω τὐμὸν sc. σῶμα. Or. 1088. ἐ. πᾶσαν Ἀ. πόλιν. Ch. 1039. ἐ-ῶτε παῖδας, γυναῖκας θεῶν τε πατρῴων ἕδη, θήκας δὲ προγόνων. Prs. 400. τὸ θανεῖν ἐ-ῶται φιλαιακτῶν κακῶν. Ae. S. 805. μιᾶς μ' ὄπω συμφορᾶς ἐ-οῖς. Her. 790. Ἑλλάδ' ὡς ἠλ-ωσα. I. A. 1384. ἤδε σ' ἡμέρα διήλασεν ἠλ-ρῶσθαι. Her. 789. πῶς ἢ-ώθης; B. 613. ἐπεί σε τῶδ' ἐ-ῷ φόνυ. H. 1449. p. αἵματός σε ἐλεύθερον ἀμήσω.

πᾶν ἐ-οῖ ςόμα. S. T. 706. πᾶσαν κακουργίαν λόγων ἀκραιφνῆ κινεῖ. vel ἐλευθεροςομεῖ.

Ἐλευθέρως. v. Ἐλεύθερος. fin.

Ἐλευσίς. ἐςιοῦχ' Ἐ-ῖνος χθονὸς. E. S. 1. παγκοίνοις Ἐ-σινίας Δηοῦς ἐν κόλποις. S. A. 1120.

Ἐλεφαντίνυς τύπυς. S. fr. 51. 7.

Ἐλεφαντόδετος. ἐ. πάροιθεν δόμων. I. A. 582. cf. Δώματα ἠχήεντα. χρυσοῦ τ' ἠλέκτρυ τε κ. ἀργύρυ, ἠδ' ἐλέφαντος. Odyss. IV. 72.

Ἑλίγδην. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλ. Prm. 882. περιφέρεται περιςραμμένως.

Ἑλικτός. ςρεβλὸς, σκαμβὸς, — πανοῦργος, οὐ ἁπλοῦς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παρὰ γεωμέτραις γραμμάτων. κισσὸς. Ph. 655. ἐ. κρύσω πόδ' ἐμὸν. E. E. 180. p. χορεύσω. αἰόλος δράκων ἐ. S. Tr. 12. διὰ τὸ σκολιὸν τῶν ῥευμάτων. (tractuum.)

ἐ-ὰ κὐδὲν ὑγιὲς. An. 449.

Ἑλικών. n. montis. H. f. 240.

Ἑλικωνιάδες. Μυσῶν Ἐ. δώματα. H. f. 791.

Ἑλικωνίς. νυμφᾶν Ἐ-ίδων. S. T. 1108. al. Ἐ-ιάδων.

Ἑλινύειν, ἐλιννύ. ἐμβραδύνειν, μέλλειν, ἐγχρονίζειν, ἀργεῖν, σχολάζειν, ὀκνεῖν, ἀμελεῖν, ληγειν. ad Prm. 529. ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω κ. τοῦ Ἀνύω. εἰώθασι γ. οἱ μέλλοντες ἀνύσαι τι, ἀνασκοπεῖν πρῶτον κ. οἷον ἐμβραδύνειν. ad Prm. 53. ὡς μή σ' ἐ-ύοντα προσδερχθῇ πάτηρ. 53. βραδύνοντα. μηδ' ἐ-ννύσαιμι θεοῦς ὁσίως θοίναις ποτινισσομένα βυφόνοις. 530. ἀργήσαιμι κ. ἀμελήσαιμι, ὀκνοῖμι, ληγοιμι, σχολάζοιμι, βραδύνοιμι, ἐγχρονίζοιμι ἐντίμοις, μεγάλαις θυσίαις προσερχομένη.

Ἕλιξ. ἕλικας βοῦς. ἤτοι ἀπὸ τῶν κεράτων, ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἑλικοειδεῖς. H. ἕλικας βόας. ὡς ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας. Buttm. Sch. ad Od. Δ. 92. ἕλικας τὰ περὶ τὸς καρπὸς ψέλλια ἢ ἐνώτια λέγυσι κ. ἑλικώτατον ὕδωρ, fräufelndes Wasser. Callimach. fr. CCXC. τὸ ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν δεῦσιν ἢ διαυγές. Ἑλικῶπις κ. Ἑλίκωψ, εὐοφθαλμός. Ad Aj. 374. — ἑλισσόμενος. Ἐ-εσσι βυσὶ. Aj. 374. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἕ-α νεότομον ἐπὶ μέλαθρα. B. 1168. Herm. intelligit racemos hederae. Thyrso enim, qui hedera circumdari solebat, infixum gestans Agave caput filii nova se hedera thyrsum ornasse dicit, caput hoc hederae instar ornamentum thyrsi sui esse jactans. al. βῦν. ἑλικὸν γ. τὸ συνεςραμμένον et ἕλικας, ἑλικοκεράτυς, ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας. H. ἕ— ἀνὰ χλόαν. Hel. 180. βοσκὰς εὐφύλλων ἑ. 1347 - ἕ-ες δ' ἐκλάμπουσι ςεροπῆς ζάπυροι. Prm. 1083. αἱ ἑλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀςραπῶν κινήσεις. συςροφαί. ὃς (δρακὼν) ἅπλατον ἀμφελικτὸς ἕλικ'

367. ὃ πεσήματα πλεῖσθ' Ἑ. πέπτωκε. 654. πρῶτον Ἑ. 1238. νόμιμα πάσης συγχέοντας Ἑ. E. S. 311. τῷ τὸ κλεινὸν Ἑ. Ἀγαμέμνονος στρατεῦμ' ἀγείραντος. S. E. 695. νεανίαι. I. A. 52. πρὸς πόλιν — σθένουσαν ἥκων, εἴ τιν' Ἑ. μέγα. S. C. 734. τὸς εὐεργέτας Ἑ. ἀπώλεσε. H. f. 1310. νόμους κοινοὺς Ἑ. E. Antiop. IV. ὑπὲρ Ἑ. θανεῖν. I. A. 1389. πάσης Ἑ. κοινὸν τόδε. E. S. 538. Ἑ. φθόγγον χέουσαν. Spt. 72. ὁ γ. Ἀ. ἔσθης γυναικῶν ὀδ' ἀφ' Ἑ. τόπων. Ae. S. 240. ἐν Ἑ. τόποις. Prs. 793. κεῖνος γ. ἐλθὼν εἰς τὸ κλεινὸν Ἑ. πρόσχημ'. S. E. 681. τῆς ταλαιπώρου στένω. I. A. 370.

Dat. ἐπίδειξις Ἑ-δι. Ph. 878. ὦ δοκιμώτατος Ἑ. E. S. 277. μαρτύρημα Ἑ. 1203. στέφανον ἔστερεν Ἑ. κηροτρόφῳ. Tr. 565. τᾷ μεγάλᾳ. 1115. πῆμα Ἑ. θέλων γενέσθαι. E. fr. C. ἄξιον Ἑ. E. Teleph. VII.

Accus. τοίγαρ με πολλαῖς μακαρίαν ἀν' Ἑλ. ἔθηκας. M. 509. Ἑ. εἰς εὐδαίμονα. I. T. 1482. ἐς ἀντίπορον. M. 210. τίς Ἑ. οἰκῶν; Al. 862. εἰσαφικόμην. An. 13. ἀδίκως ἀθροίσας. Or. 647. ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑ. I. A. 1421. ὃς ἄγαγ' Ἑ. εἰς Ἴλιον. Or. 1365. ζηλῶ σε μὲν Ἑ. Ἑ-δος δὲ σὲ. I. A. 1407. πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑ. An. 682. ὡς ἅπασαν Ἑ. ὠφελῶ. Or. 564. ὁ σιγῇ διεπέρασας Ἑ. E. S. 117. δακρύοισιν Ἑ. ἅπασαν ἔπλησε. Or. 1363. ἥτις Ἑ. αὐτοῖς Φρυξὶ διελυμήνατο. 1515. ἀπώλεσας πᾶσαν Ἑ. Or. 131. ἀν' Ἑ. 250. καθ' Ἑ. ὡς κακῶς νομίζεται. An. 694.

Adject. Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς γαῖαν κατοικεῖς. M. 536. γῆς Ἑ. λωτίσματα. Hel. 1609. θανὼν ὑπὲρ γῆς. Hec. 310. βότανον φόνον Ἑ-ὰς αἷ' ἀέξει. H. 537. ἐκ γᾶς. I. T. 448. Ph. 1231. S. Ph. 256. I. A. 1457. 1554. Or. 573. γῆς Ἑ. μυχὸς οἰκεῖς. Cy. 296. 290. πάσης χώρας Ἑ. τητώμενοι. Her. 31. Ἑ. πρῶτοι χθονὸς. E. E. 21. γῆν Ἑ. Prs. 806. μόνον τόδ' Ἑ. χθὼν συνοίσεται στόχῳ. Ae. S. 246. εἰς γᾶν Ἑ. I. A. 771. αἰχμᾶς. Or. 1485. Tr. 839. εἴ τις Ἑ-ὰς (γυνὴ) ἢ βάρβαρος. Ph. 1513. I. 1367. πόλις. An. 169. ἀνάσσων Ἑ. στρατηγίας. I. T. 17. ἐν κόλποισιν Ἑ. νεὼς. 1292. γῆς Ἑ. ναῦται. 1386. στρατιᾶς Ἑ. διόπτας. Rh. 234. ἥβας. Ag. 110. σχῆμα Ἑ. σολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί. S. Ph. 224.

Ἐλλείπειν. παραλείπειν, praetermittere, — deficere, deesse, ἀπολείπειν, ἀπειπεῖν, ἀπειρηκέναι.

c. Acc. ὀδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδα. E. E. 609. μηδὲν ἐ., ὅσον. Aj. 1379. προθυμίας ὀδὲν ἐ-εις. Prm. 340. πᾶσαν προθυμίαν κ. σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ. ὁ δ' ὡς ὁρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον. S. E. 736. ἀπολελειμμένον et ἐνκαπολελειμμένον. ὀδὲν ἐ-ψω τὸ μὴ ὁ πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι. S. Tr. 88.

deficere, deesse, ἀπολείπειν, δεῖν. ἅτας ὀδὲν ἐ-ει. S. A. 585.

c. Genit. πολλῶ γε κ. τῷ παντὸς ἐ-ω. Prm. 961. δεῖ et δέω. τὸν ἐ-οντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Spt. 10. ἡλικίας ἀκμαζούσης κ. πρὸς μάχην ἐπιτηδείας, ἀλλ' ἔτι μειράκιον ὄντα, νεάζοντα. τί ἐ-ει μὴ παραπαίειν; Prm. 1056. λείπει, δεῖ.

Ἑλλη. Ἀθαμαντίς. Prs. 70. cf. Ἀθαμαντίς et Sch. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἑ-ης πορθμόν. 719. περᾷ τὸν Ἑ-ης πορθμόν. 796.

Ἕλλην. *Subst.* et *Adj.* Ἑλληνικός. N. pr. Ἑ-ες ὄντες βαρβάροις δουλεύσομεν; E. Teleph. XXIII. ἕνεκα Ἑ-ές ἐσμεν. S. Ph. 233. ὡς εἰ μόρον φευξοίσθ' Ἑ-ες κακόν. Prs. 367. παιᾶν' ἐφύμνων σεμνὸν Ἑ-ες. 391.

Genit. τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ἑλλήνων. Hec. 141. μέμνησ' Ἀφροδίτη τις Ἑ. στρατῷ. I. A. 1264. ἐπὶ τὸν κοινὸν Ἑ. νόμον. Or. 495. καθ' Ἑ. χθόνα. Ph. 500. μᾶνος Ἑ. S. E. 531. ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑ. τραφεὶς Ἀχ. παῖ. S. Ph. 3. ἄνακτες. I. A. 1260. στρατηγῶν λογάσιν Ἑ. An. 324. Ἑ. ὄχλον ἀθροίσας. 606. ἄνδρες Ἑ. ἄκροι. E. Teleph. XI. Ἑ. ἕνα κριθέντ' ἄριστον. S. Ph. 1344. ἀρίστου πατρὸς Ἑ. γεγώς. S. Scyr. II. 2. δορὶ. Hec. 1112. κέλαδος Ἑ. ηὐφήμησε. Prs. 386. ἅπας μοι πύργος Ἑ. πατρίς. E. inc. 44. στρατὸς. Aj. 458. Prs. 450. τόπον. 787. ἀν' Ἑ. στρατὸν. Hec. 119. παῖδες Ἑ. ἴτε. Prs. 400. ἄγραν. Hec. 881. πᾶς τοῦτο Ἑ. θροεῖ. S. C. 597.

Ἑλλάνων. τοιόνδ' Ἑ. νέφος. Hec. 907. ἄναξ. S. E. 483. πολλαὶ Ἑ. ἄλοχοι. An. 1037. δύσγανον ὄνειδος. Aj. 1192. ἄγυρις Ἑ. στρατιᾶς. I. A. 753. στρατὸν. 1526. λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑ. Tr. 203. ἔνθ' Ἑ. ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλέονται. S. Tr. 638. πάντων Ἑ. ἀδικώτατοι ἀνέρες. 1012. ἀ μνασευθεῖσ' ἐξ Ἑ. I. T. 208. ποθοῦσ' Ἑ. ἀγόρους. 1096. τί θέσμιον Ἑ. Tr. 267. μηδεὶς ἄλλος Ἑ. E. Epigr. III. 3.

Dat. μέγιστον Ἕλλησιν φάος. Hec. 841. ὅ ποτ' ἂν φίλον τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕ. γένος. 1200. ἔδειξεν Ἕ-ασι κοινὸν Ἄρη. Aj. 1196. ἄνδρας Ἕ-ησι πᾶσιν ἐνδίκους. 1364. βάρβαροι Ἕ. ἄρξουσι. An. 667. Ἕ. ἡμᾶς πρῶπιες. Rh. 405. ὡς γ. θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕ. μάχης. Prs. 453. Ἕ. ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. 336. τὰ ἐν Ἕ. ξόαν ἡδυμελῆ. S. Tham. II. ἡμῖν δέ γ' αἰσχρὸν τοῖσιν Ἕ. τόδε. Hec. 1248.

Accus. ἐπίσημον εἰς Ἕ-νας. Or. 21. βαρβάρων Ἕ. εἰκὸς ἄρχειν. I. A. 1400. μηδὲ βαρβάροις ὕπο Ἕ. ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1275.

Adject. *Elmsl.* in dubium vocat foemin. πατρίδος. I. T. 495. p. Ἑλληνίδος. φάτιν. Ag. 1255. Ἕ-ος ἐκ γῆς. I. T. 341. ἀνὴρ. Prs. 353. 360. I. T. 39. ἀνδρὸς Ἕ. λόγοις πεισθεῖσα. M. 801. σολὴν. Her. 131. Ἕ-ν' ἐς οἶκον. M. 1331. πόλιν. I. A. 65. ἄνδρες. Hel. 1554. I. T. 347. φόνος. 72. ξένον. Hel. 154. Ἕ-ανες λέοντες. Or. 1401.

Ἕλλην. n. pr. E. Aeol. XXIII. Melan. II. 2.

Ἑλλήνια. — Ἑλλανία. χθονὸς. Hel. 233. γαίας. I. 797. τὸν Ἑ-ίας φανερώτατον ἄστρ' Ἀθήνας. H. 1122. καθ' Ἑ. Hel. 1161. ἀφ' Ἑ. H. f. 411.

Ἑλληνικός, ή. νόμον. Al. 687. νόμισμα. Spt. 254. ὡς εἰώθασι ποιεῖν Ἕλληνες. δώμασιν. Ph. 286. ἐπὶ βωμοὺς κ. τάφους Ἑ. B. 1356. ἀγῶνας κρατεῖν. H. 1016. ἑ-όν τι. Or 486. γῆρυν ἐχ ἑ-ήν. Rh. 294. λέκτρων ἁρπαγὰς ἑ. I. A. 1266. ναῶν στόλον ἑ. I. T. 11. ναῦς. Prs. 407. δοαῖς. I. T. 259. δορὶ πεσεῖν ἑ. Hec. 5. Tr. 479. 868. Ἑ-ῶς. I. T. 660.

Ἑλληνίς et -ανίς. *Adj.* et *Subst.* γυνή. M. 1339. Hel. 264. γυναῖκας. I. T. 64. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς Ἑ. γυναῖκας ἐξεφίεμαι. 1468. Ἑ. ἐς γῆν. Tr. 878. γῆς Ἑ-ίδος. Hec. 1260. B. 23. Her. 307. πασῶν. E. E. 1076. ναῦς ἀντίας Ἑ-ίσιν. I. 1160. ἐκβολὰς νεὼς Ἑ-δος δέξεσθε. I. T. 1425. νεῶν. Prs. 333. Ἑλλανίδος γᾶς. E. E. 1193. κόραι. Hel. 193. χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑ. Aj. 426.

ὑντιος. Ξέρξης βαρὺν ζεύξας θαλάσσης - ίας. E. fr. dub. XIV. M.
οντος. ἱερὸν. Prs. 742. Ἐ - τὶς πάρ- ιάζεται). S. Ποιμέν. IV. cf. Ἀθαμαντίς
el ἕλλοψ. ἀφώνιος παρὰ τὸ μὴ ἔχειν . Lycophr. 1374. ἄφωνος. ἐφῆκεν ἐ. ιφθορὰν. Aj. 1297. εἰς διαφθορὰν. τὸ κλεῖ Χρυσώπιδες ἐ - οὶ νήχοντο, ὡς οἱ ς ἐκλίθη. Eusth. 1389. Ἡ ἰσορία ἐν αις Εὐριπίδυ, ὅτι διαφθαρεῖσαν αὐτὴν θεράποντος ὁ πατὴρ Ναυπλίῳ παρέδοι- ἀμενος ἀποποντῶσαι· ὁ δὲ ὐκ ἐποίησεν, ήσε Πλεισθένει.
ειν. ἑλλοχᾶν, ἐνεδρεύειν. θάμνων ἐ - ς. B. 721.
ν. νομίζειν, δοξάζειν, ὑπονοεῖν, — spe- δοκᾶν, θαρσεῖν, — φοβεῖσθαι, ὀκνεῖν. . Ἐλπίς. τῶνδε μέν τοι μηκέτ' ἐ - σης . S. E. 963. ἢ κἂν θεοῖσι ταὐτὸν ἐ - εις 7. πῶς γ. ἐ - σω ἀξῶν τιν' ἄλλον τῆςδε ρόβης; Ch. 184. θῆράς σφε τὸν δύςηνον ἴν. I. 348. βᾶν ἢ - ες ἐντείνειν βρόχοις;

e. εἰ σὺ τὰν Τρῳάδα γαῖάν μ' ἢ - σας Ph. 1175. ὦ γ. σ' ἐ - υσί πυ ξυμφορὰς ἴν. Her. 151. νόςον ἐ - ω λαβεῖν. I. T. ; ἐ - ομεν. Hel. 746. ἀγῶνας. ἵν' ἐ - ει ιν. I. 1087. πάντα ἐ. χρεὼν. E. Hypsip. ς ἢ - ον αἱρήσειν πόλιν. E. S. 845. ὡς ἢ - ζεν ἐκδώσειν. E. E. 249. πῶς ἂν τις ράξειν καλῶς; Hec. 820. εἰ ζῆν με χρή- ας. Or. 1070. τὴν Φρυγῶν πόλιν ἢ - σας ειν δαπάναισιν; Tr. 995. τίς ἂν τάδ' οτῶν ποτε; Hel. 662. μὴ ἐ - σης, ὅπως ιτρῴας ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονὸς; Her. 1051. ὴν ποτ' ἢ - σα. H. f. 461. ὅδ' ἐγὼ γ. 580. ἐ - σας δύνασθαί τι παρὰ σοὶ. E. 22. ἔκλυον ἂν ἐγὼ ὅδ' ἂν ἢ - σ' αὐδὰν. 32. αὐτὸν ἐ - σαντες οἴκοθεν ἄξειν Ἀχ. ν. Aj. 1052. τὸν Λ. ἐμ' ἐ - σαι ποτ' ἂν καλθακοῖς δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργ. . Ph. 629. τὸ μηδαμᾷ ἐ - σθὲν ἥξειν C. 1105.
θεῖσθαι. τὸ μὲν ὐκ ἢ - ον ἂν πεπον- ίθος. E. S. 790. ἃ πάρος ὅποτε ἢ - ε H. f. 745. κακὰν δύςανον ἐ - υσαν αἶσαν. 11. τήνδ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴ. ἐ - ει φέ- 799. νομίζει, μέλλει δέχεσθαι.
ελπωρή. Hom. προςδοκία, δόξα, δόκη- α, — spes, θάρσος, — ὄκνος, μέλλησις, ια. — Dea. cf. Ἐλπίζειν. ἡ δέ γ' ἐ. θεὸς αὐτὸ μᾶλλον ἢ σύ. I. A. 392. ὦ χρυ- Ἐ - ος, ἄμβροτε φάμα. S. T. 158.
ta in bonam partem. ὐκ ἀποτρύειν γαθὰν χρῆναί σε. S. Tr. 125. φίλα ο. I. T. 414. θαρσαλέαις τὸν μακρὸν ίον ἐ - ίσι. Prm. 537. εἰς τίν' ἐ - ων ἔτ' ὀρθὴν; S. E. 957. κακὸν μέγ' ἀπ' ἐ. καλῆς. S. Tr. 667. εὐαγγέ- - ιν θυηπολεῖς. Ag. 269. τυφλὰς ἐν κατῴκισα. Prm. 250. ἐ - α γᾷ πατρίᾳ Tr. 857. ἔξω μεγάλων ἐ. 345. 1252. κ πέφευγεν ἐ. Her. 453. πολλὴν δίδω- Inus. XII. εἶχον ἐ. πολλὰς ἐν ὑμῖν. ἐ. κεδνῆς ἔχω. E. Inus. XIX. εὑρέ- φθην ἐ. καλῶν ὕπο. Hec. 351. φεύγοντας ἄνδρας ἐ - ας σιτθμένους. Ag. 1668. ἐ. ἡ βόσκουσα τὰς πολλὰς βροτῶν. S. fr. XXIX. cf. Σαίνομαι et Βόσκω. μυρίαι μυρίοισιν ἔτ' εἰσὶν ἐ - ες. B. 906. σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐ - ος; S. Ph. 1091. πάρεισιν ἐ - ων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοὶ. S. E. 857. μί' ἔςιν ἐ. Hel. 821. ἐ. ποίων ὕπο; Tr. 505. ὅτις ἐ. ἦν ἄλλα φυτεύσειν τέκνα. Al. 294. ποίαν περαίνων ἐ.; An. 1063. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων π. βροτοὺς. Ae. S. 95. Herm. τίν' ἐ. ἢ πόρον σωτηρίας ἐξευμα- ρίζει; H. f. 80. οἵαν ἐ. ἡδονῆς ἔχεις; E. fr. LXXVIII.
in deterius. κεναῖσιν ἐ. θερμαίνεται. Aj. 478. κεναῖσιν ἐ. πεπεισμένος. Prs. 801. εἴ τις ἐ. κε- ναῖς ἐξῆρετο. S. E. 1460. κενὴν κατέσχον ἐ. I. A. 987. πτηνὰς διώκεις ἐ. E. fr. LXXIII. φρᾶ- δαι. I. 866. ψυχρὰ. I. A. 1014. ἐν πάνυ λιτῇ τινι ἐ. E. Epist. III. 11. σμικραῖς ἐπιτρέπουσιν αὐτοὺς ἐ. E. fr. CLXXVI. κακὰν ἐ. ἔχων. Aj. 607. δακρυτὸς ἐ. σπέρματος σωτηρίᾳ. Ch. 232. πόλλ' ἐ - ες ψεύδουσι κἄλογοι βροτοὺς. E. Protes. VI. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐ. Ag. 573. τὰς ὕσας τέ μυ κ. τὰς ἀπούσας ἐ. διέφθορεν. S. E. 306. τά- λαινα. Her. 435. πολύπλαγκτος ἐ. πολλοῖς μὲν ὄνησις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κυφονόων ἐρώ- των. S. A. 615.
Nomin. Sing. sine Adj. ψεύσει σ' ὁδῇ τῆςδ' ἐ. Hec. 1032. εἷς σ' ἐ. ἡ 'μὴ καταφυγὰς ἔχει κακῶν. Or. 448. ἐ. ἔςι, σωθῆναι κακῶν. 777. νῦν ἐ. ἐχθρὸς τίσειν δίκην. M. 767. ἐ. ὐκ ἔτ' ἔςι σώσασθαι βίον. Al. 144. Ὀρέςης ἐ. οἴχεται δόμων. Ch. 772. ἐ. μ' ἀεὶ προςῆγε. An. 27. ἐν τῷδε ἐ., εἰ σωθήσεται. 410. αὐτὸν ἐ. ἀναμενεῖ. 445. ἐ. βροτοῖς κάκιςον, ἣ πολλὰς πόλεις συνῆψε. E. S. 479. μήτ' ἐμοὶ ἐ. ἅδε ποτ' ἔλθοι. 786. ὐκ ἔςιν ἐ. τοῖς ξένοις σωτηρίας. I. T. 1413. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐ. προςῄει χειρὸς ἀ πληρουμένῳ. Ag. 817. v. Πληρῶν. ἐ. ἀμύνει φροντίδ' ἄπληςον, τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην. 102. ἐ. ἐκ πλουσίων δόμων λαβεῖν τι. Hel. 439. ἐμοὶ ὐδὲ ξύνεςιν ἐ. Tr. 677. ὐκ ἔςιν ἐν τοῖς μὴ κακοῖς βουλεύμασιν ὐδ' ἐ. S. Tr. 726. ὕπου τὸ δεινὸν ἐ. ὐδὲν ὠφελεῖ. S. Eriph. IV. ὅτ' ἐξ ἐκείνων ἐ. ὡς ὀφθήσομαι. Tr. 487. ἃ νῦν φέρει' ἐ. I. 1063. δοκημάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐ. H. f. 771.
Nomin. Plur. s. Adj. ὐκέτ' εἰσὶν ἐ. Or. 720. αἱ ἐ. βόσκουσι φυγάδας. Ph. 399. ἐ - σιν βόσκο- μαι. S. A. 1246. πολύ με δόξης ἐξέπαισαν ἐ. H. f. 460. ἐ. ὅπω κεκεύδουσιν. Ph. 637. ἐ. ὐκ ἔτι μοι παίδων ζωᾶς. M. 976. τῷ δ' ἐνεισιν ἐ. Tr. 629. ἐ. σωτηρίας. Hel. 1037. H. f. 84.
Genit. S. ὅτ' ἐ - ίδος ὁρῶ θάρσος. Hec. 370. ἐνταῦθ' ἐ. προςήκομεν. Or. 692. ἀπεσφάλην. I. A. 742. δι' ἐ. ζῇ κ. δι' ἐ. τρέφω. E. Phryx. III. ὅτε τὸν δείλαιον ἐψεύσω ἐ. E. Epist. III. 25. νεὼς ἐκπεσὼν βάτης λυθείσης ἐλ. ὀχεῖται τινος. Plutarch. in Valck. D. p. 249. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐ. Ch. 191. τῆς ἐ. ἔρχομαι δεδραγμένος. S. A. 235. κ. μὴ τοσοῦτόν γ' ἔςί μοι τῆς ἐ. S. T. 836. ἐ. μ' ἀπέσπασας. S. T. 1432. μ' ἔψευσας ἐ. πολύ. Aj. 1383. τῆς προςδοκίας τῆς πρὸς σέ. χάρμα μεῖζον ἐ. κλύειν. Ag. 273. ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐ. S. T. 121. ἐκτὸς ἐ. σωθεὶς. S. A. 330.
Gen. Pl. ἐλπίδων. ἐ. ἔς τί με δαίμων ἐλαύ- νει. S. C. 1749. ὑπ' ἐ. ἄνδρας τὸ κέρδος πολλά-

κις διώλεσεν. S. A. 221. E. fr. CVI. ὃ γ. ἐ. εἴσω βέβηκα. Hel. 1539. ἐς τοσοῦτον ἐ. ἐμοῦ βεβῶτος. S. T. 771. τό τ' ἐ. οἰκόρημα. S. Ph. 867. ἐ. μέτοχος ἦν. I. 697. ἐξ ἐ. πίπτοντας. E. Inus. XVI. 5. ἐ. ἡμάρτομεν. M. 498. Rh. 581. αἵ μοι μόναι παρῆσαν ἐ. ἔτι. S. E. 810. ὡς ἀπ' ἐ. ἀχ ὥνπερ ἐξέπεμπον, εἰσεδεξάμην. 1127.

Dat. S. ξύνεσίν τιν' ἐ-σι κεύθων. H. 1105. ἐπ' ἐ. H. f. 804.

Dat. Pl. ἐλπίσι. ἐν ἐ. ταῦτα. E. E. 352. ἐν ἐ. χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον. E. Inus. XVIII. ταῖς ἐ. τἀλγεινὰ παραμυθούμενος. E. fr. XLVII. ἃ κ. σὲ ἐ. λέγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν. S. Tr. 137. ἐν ἐ. τρέφω. S. A. 897. p. ἐ-ας ἔχω. ἐ. βόσκομαι. 1246. ἐ. ἐβόσκετο. B. 617. ὅστις ἐ. πέποιθεν ἀεὶ. H. f. 106. τάδε μέλλομεν ἐπ' ἐ. S. Tr. 951. πέτομαι δ' ἐ. S. T. 487.

Accus. S. τὴν δ' ἐ. ὃ χρὴ τῆς τύχης κρίνειν πάρος. S. Tr. 724. ἀποβάλλειν. ἐ. τιν' ἔχομεν. Or. 52. ἔσχες. S. C. 385. ἔχ' ἐ. S. T. 835. ἐπὶ σκήπτροις ἔχων τὴν ἐ. Or. 1059. ὑποτίθης τιν' ἐ. 1186. τίνα βίον ἐ. προσδέχομαι; Al. 129. παρ' ἐ. Or. 975. σ' εἰσιδὼν παρ' ἐ. ἀνώδυνον. S. Ph. 882. τὸ λῷστον, ἐ. εὑρήσειν. Her. 170. τίν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐ.; Hel. 832. εἰς ἐ. ἄγει. E. fr. CLXV. 6. τίν' ἐ. εἰσορᾶτε; H. f. 144. σκέψαι τὴν σὴν ἐ. 295. ὁρῶ ἐ. ἐξ ἀμηχάνων. E. E. 624. ὀδ' ἐλλέλοιπας ἐ. 609. ὑπὲρ ἐ. S. A. 366. ἐ. εὖ πράξειν ἔχω. Her. 522. προτείνων ἐ. E. fr. LXXIV. ἐ. ὑποίσεις. S. E. 834. παρὰ δ' ἐ. λεύσσω. H. 1121. p. ἐ. ἐλλείπει, ut παρορᾶν ἐ. minus videre, minus advertere. cf. π. ἐλπίδας. 680.

Acc. Pl. ἐλπίδας. ἐ. δίδως. E. Archel. XVIII. εἰσφέρεις ἐ. Hel. 1043. τὰς ἐ. ἀπέβαλον πρόσω. I. 1453. φιλῶ τὰς ἐ. H. f. 91. ἐ. ὁ χρόνος ἐκ ἐπίσταται σώζειν. 506. παρ' ἐ. Hec. 680. ἡ ἐκτὸς κ. παρ' ἐ. χαρά. S. A. 392. εἶχον ἐ. — αὐτὸν ἕξεσθαι. S. E. 952.

p. φόβος. ὦ μοι φόβῳ μέλαθρον ἐ. ἐμπατεῖν. Ag. 1435. προσῆλθεν ἐ. ἣν φοβουμένη πάλαι, τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις. Or. 857. εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι ἐ-ος ψυθῆ πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τέλεσφόρον. Ag. 998. ἐ. ἐξι νύκτερον τέλος μολεῖν παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον. Spt. 352. ἤτοι δυσυχίαν, ἥτις ἀμαυροῖ τοὺς ἔχοντας. Verto: Metuo, ne praeterea hac nuptiae hac nocte tristissime celebrentur. Al.: Spes sit, mortem adventuram, calamitatum liberatricem.

Ἐλύμνιον. Καλλίστρατός φησι, τόπον εἶναι Εὐβοίας. Ἀπολλώνιος δὲ ναόν φησιν πλησίον Εὐβοίας. Νυμφικὸν δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο. μέμνηται κ. Σοφ. Πρὸς πέτραις Ἐλυμνίαις· κ. ἐν Ναυπλίῳ Νυμφικόν τ' Ἔ-ον. In Arist. Pac. 1126. H.

Ἐλύμους. τοὺς Ἔ. αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει Σοφ. ἐν Νιόβῃ τε κἂν Τυμπανισταῖς· ἐκ ἄλλης τινὰς εἶναι ἀκούομεν, ἢ τοὺς Φρυγίους. Athen. p. 176.

Ἔλυτρον. κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνείλημα. ὁμοίως κ. ἡ θήκη τοῦ τόξου. κ. πληθυντικῶς Σοφ. Ἔλυτρα. E. M.

Ἕλωρ. Ἕλκυσμα, ἄγρα, θοίνη. μὴ ὀφθῶ κυσὶ πρόβλητος οἰωνοῖς δ' ἑ. Aj. 831. κἄλωρα κωλύσαν ὡς μένειν ἐρῶ. Ae. S. 1003. Ausus sum, meum alienis addere: Κἄλωρα κωτίλλουσαν ὡς μένειν ἐρῶ. Dico Venerem. blanditiis suis praedae illi suae manere, illi insidiari. vel κἄωρα, intempestive, praeter modum, in perniciem blandiendo, vel blanditiis illam premendo, insectando.

Ἐμαυτοῦ. πατρὶ τιμωρῶν ἐ. Or. 774. τἀμ. λαβὼν. Ph. 487. πόλιν ἐ. προδοὺς. 1011. γαμβρὸν. S. T. 70. ταῦτα πάντ' — τελεῖν ὑπὲρ ἐ. 253. μιγῆναι μητρὶ τῇ 'μ-ου. 995. οἰκέτας ἔγνωκ' ἐ. 1115. πρὸς τῶν ἐ. σπερμάτων. S. C. 600. τἀμ. κακά. 1254. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τἀμ. S. A. 238. αὐτός γ' ἐ. S. C. 1310.

ἐμαυτῆς. δώμασιν. S. E. 263. κακοῖς. 768. πρὸς τοὺς ἐ. S. A. 893. ἴδιον ἐ. τι βούλομαι εἰπεῖν. Hec. 978.

ἐμαυτῷ. ἐν ἐ. τι συννοούμενος. Or. 633. ἔα ἐ. ζῆν. I. 646. τὰ πίς' ἐ. τοῦ θράσους παρέξομαι. Ph. 275. ἢ 'μ. πονεῖν; Aj. 1368. ὅ τις ἄλλος ἦν ἢ 'γὼ 'π' ἐ. τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς. S. T. 820. τοιάνδ' ἰδεῖν κηλῖδ' ἐ. συμφορᾶς ἀφιγμένην. 833. ὡς ἐ. θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ. 1143. ξυνωμότας ἔχησ' ἐ. 1303. ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μ. τροφοὺς τὰς παῖδας. 1365. ὅτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐ. S. A. 188.

ἐμαυτόν. σφάξας. Ph. 1017. φιλῶν μάλις' ἐ. E. Cresph. VI. 2. ἐξερῶ. Or. 558. ὠφελῶ. S. T. 141. ἐγώ τ' ἐ. ὅτε σ' ἀλγυνῶ. 332. ἐ. εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων. 744. δέδοικ' ἐ. μὴ. 767. ὡς ἔδειξα μήποτε ἐ. ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἦν γεγώς. 1393. ἐ. παῖδα τῆς Τύχης νέμων. 1080. τῶν ἀπεξέρησ' ἐ. 1381. τάδ' εἰς ἐ. ἡμάρτανον. S. C. 968. ῥήσω δ' ἐ. 1343. ὁδοῖς κυκλῶν ἐ. εἰς ἀναστροφήν. S. A. 226. ψευδῆ γ' ἐ. ὃ καταῤῥήσω πόλει. 657.

ἐμαυτήν. ἐ. λέγω. Hec. 736. τοσοῦτόν γ' οἶδα κἀμ. S. E. 332. παρεῖσ' ἐ. 819. ὅπως ἐ. — κλαύσω. 1121. καλῶς ἔπωσ' ἐ. 1321. ξύμπλεν ἐ. τοῦ πάθους ποιουμένη. S. A. 541.

Ἐμβαίνειν. τὸ Ἔ-ω, εἰ μὲν πρὸς ὀστικὴν συντάσσεται, τὸ Ἐν ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ πρὸς αἰτιατικὴν, τὸ Βαίνω, ὥσπερ ἐνταῦθα. Ad Hec. 921. εἰσιέναι, — ἐναντιοῦσθαι, ἐνσκήπτειν, — ἐμβεβηκέναι. p. ἵζασθαι, — ἀναβιβάζειν.

c. Gen. γῆς μὴ ἐ-ῃς ὅρων. S. C 400. cf. Ἐπεμβαίνειν, ἐμβατεύειν πατρίδος et ἑρκέων ἐγκεκλεισμένους. Aj. 1274. κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς. S. T. 803.

c. Dat. σὺν ταῖσδέ μ' ἐ-ονδ' ἀλαργέσιν. Ag. 946. ὄχοις Ἀκ. ἐμβεβὼς πόδα. S. Hydroph. 3. χρυσοκολλήτοισιν ἐ. δίφροις. Ph. 2.

c. Accus. ὅταν ἔρημον χῶρον ἐ-ω ποδὶ. Rh. 214. ποῖ ποτ' ἐ. με χρὴ; Tr. 455. σὺ δ' Ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐ-ων ποδὶ. 1288. cf. Ἰσθμός. τήνδ' ἐ-ουσα κέλευθον. E. S. 989. ἐμβατε Τροίαν. E. E. 432. ἔμβα. 114. τάξιν ἐμβεβὼς. H. f. 164. p. ῥαθεὶς. Τροίαν ἐμβ-ῶτα. Hec. 922. ἄξενον ῥέγην τήνδ' ἐμβ-τες. Cy. 92. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Ag. 1568. προβᾶθ' ὧδε, ἐμβᾶτε, βᾶτ' ἐντόπιοι. S. C. 841.

ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Π. γενεᾷ. Prs. 907. ἐνέσκηψε, ἐνήλλετο.

ἀναβιβάζειν. act. cf. Βαίνειν, Εἰσβαίνειν, eadem potestate. ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον. Her. 845. σὲ νεὼς ἐμβήσας σκάφος. Cy. 465. εἰ εἰς ἄντλον ἐ-ήσεις πόδα. Her. 169. p. ἔργῳ δυςχερεῖ, ἐπικινδύνῳ ἐπιχειρήσεις. De nautis, qui tempestate exorta sentinam difficulter exhauriunt. cf. Ἄντλον.

Ἐμβάλλειν. εἰςπέμπειν, ῥίπτειν, εἰςάγειν, ἐνσκήπτειν, — εἰςιέναι, εἰςέρχεσθαι.

de reb. corp. τέκνοισιν ἐ. ξίφος. M. 1325. πέλεκυν εἰς τράχηλον. E. Teleph. XVI. εἰς ἡμᾶς ξίφος ἐ-λών. Ph. 598. χαλινὸν ἐ. γνάθοις. Al. 495. ναυσὶν ἐ. φλόγα. Rh. 120. ναυσὶν αἶθον ἐ. 990. λᾶαν ἐ. κάρᾳ. Ph. 1164. λευκὸν ἐ-λῶσα πῆχυν ςέρνοις. Or. 1466. + ςέρνοισιν ἐ-λὼν φλόγα. Al. 4. ἐ. πόρπακι γενναίαν χέρα. Hel. 1392. πώλοις ἐ-λόντες ἡνίας. I. T. 1423. πέτραις Κ. ἐ-λών. Hel. 1140. εἰς τὰ ᾽δώλια τῆς νηὸς ἐ-λόντες. Cy. 238. σίδηρον (sc. ταῖς κόμαις) ἐ-λῶσα. Hel. 1204. παρῇδι ὄνυχα φόνιον ἐ-λῶ. 1095. ταύρειον δέμας εἰς πρώραν ἐ-λεῖτε; 1579. σῶμα τὐμὸν ἐ. S. Tr. 1197. sc. εἰς πυράν. ςράτευμ᾽ ἔπακτὸν ἐμβεβληκότα. Spt. 568. νυκτὸς ὅτι φαῦλον ἐ. ςρατὸν. Rh. 285. ςράτευμ᾽ ἔπακτὸν ἐ-λὼν ἤρει πόλιν. Spt. 997. ἐ-λῶ μ᾽ ὅπῃ θέλεις ἄγων. S. Ph. 481. εἰς ὄμμαθ᾽ αὐτῆ δεινὸν ἐ-ει φόνον. Ph. 61. p. ἐξομματοῖ, τυφλοῖ. πολὺν δάκρυον ἐ-λών. H. f. 1209.

de reb. non corp. ἐ-λλε χεῖρα δεξιάν μοι. S. Tr. 1181. sc. εἰς πίςιν. ἐ-λλε χειρὸς πίςιν. S. Ph. 813. ἐ-λῶσα λυσσώδη νόσον. Aj. 452. τὰν ῥίψοπλον ἄταν ἐ-λόντες. Spt. 300. τὰς ὑπονοίας. E. Epist. V. ὅπως μὴ δεινὸν Ἀ. ἐ-λῃ φόβον. Or. 1355. πλείον᾽ οἶκτον ἐ-ῶ. Tr. 473. τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐ. Al. 51. ςρατῷ νόςον ἐ. πικρὸν. Tr. 66. δύςνοςον νόςον. 75. ὥς σοι τέρψιν ἐ-ῶ ςρενὶ. 630. λόγους ἐ-οντες εἰς τὰς ὄχλους. E. Epist. V. p. διασπείρονιες. τὸν ἐναγῆ φίλον μή ποτ᾽ ἐν αἰτίᾳ — βαλεῖν. S. T. 657. v. in Ἐναγής. τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα. S. C. 1392.

p. Εἰςιέναι. Λιβυκὸν αἰθέρ᾽ ἐ-ών. E. Phaëth. VII. ἐ-ωμεν εἰς ἄλλον λόγον. E. E. 962.

Ἔμβασις. βάσις, πάς. δίχηλον. B. 739. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος πρόθυλον ἐ-ιν ποδὸς. Ag. 945.

Ἐμβατεύειν. ἐπιβαίνειν, βαδίζειν, περιπατεῖν. c. *Acc.* et *Gen.* πόλιν. E. E. 1251. 595. ὃς πέτρον Ἄρκ. ἐ-εις. E. Teleph. I, 3. Λυκίας ναὸν ἐ-ων. Rh. 225. ἣν (νῆσον) ὁ φιλόχορος Πὰν ἐ-ει. Prs. 447. περιπατεῖ, ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς ὕσης, ἢ ὡς ἐρήμης. Ἐρήμοις γ. τόποις ἐνδιατρίβειν εἰώθει. Ναὸς δὲ ἦν αὐτῆ ἐνταῦθα παρ᾽ αἰγιαλῷ. cf. Φιλόχορος. ἵν᾽ ὁ βακχειώτας Διόνυσος ἐ-ει. S. C. 679. κλήρους ἐ-σεσθε χθονὸς. Her. 876. p. κτήσεσθε. μήτ᾽ ἐ. πατρίδος. S. T. 825. cf. Ἐμβαίνειν. c. Gen.

Ἐμβιβάζειν. ἐς τὸ λῷςον ἐ-ω σ᾽ ἴχνος ἀντὶ τῆ κακῆ. H. f. 856. p. εἰςάγω.

Ἐμβλέπειν. ποῖ γ᾽. ποτ᾽ ἐ-έψασα; S. E. 995.

Ἐμβολή. εἴςοδος, εἰςβολή, ὁρμή, προςβολή, πρόςκρουσις, σύγκρουσις, — videtur τὸ ἔμβολον significare. ταῦρος ὡς ἐς ἐ-ὴν δεινός. H. f. 869. λέοντος βλέπων πρὸς ἐ. E. Syl. IV. φυλάσσετ᾽ ἐ-άς. sc. τῶν πέτρων. An. 1131. ἦρξε δ᾽ ἐ-ῆς Ἑλ. ναῦς. Prs. 408. τῆ πρώτῃ πολέμου. θινὸς ἐ-ὰς ἁλὸς. Ae. fr. 334. ςρατὸς δαμασθεὶς ναῦοισιν ἐ. Prs. 277. προςβολαῖς, προςκρούσεσιν.

p. τὸ ἔμβολον. αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὐτῶν ἐ. χαλκοςόμοις παίοντ᾽. Prs. 413. συγκρούσεσι κ. προςαράξεσι. S. νᾶες ἀπώλεσαν πανωλέθροισιν ἐ. 560. συμβολαῖς. S.

Ἔμβολον. Ἔ-α Εὐριπίδης Παλαμήδη κ. Σκίρωνι. τὸ δὲ πολὺ ἀρσενικῶς λέγουσι τοὺς Ἐμβολοὺς. μόχλοι. ἀσφάλεια. H. τὰ τῶν πλοίων ὀξέα, ἃ δὴ κ. πρῶραι καλοῦνται. Ad Pind. Ol. VI. et τὸ ξύλον, ᾧ ἀναδεσμοῦσι τὴν ἄγκυραν. ad Pyth. IV. οἱ μὲν Καθέτους ἢ τὰ νῦν καλούμενα πτερὰ. οἱ δὲ τοὺς ςροφεῖς παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι τῇ ὀπῇ τοῦ ὀδοῦ. χαλκόδετα. Ph. 115. λάϊνα. B. 591.

Ἐμβριθής. ςερεός. Z. βαρύς, ςιβαρὸς, πλατύς. H. ἐ. κακὸν. Prs. 690. μέγα. ἡ τῆς ἀνάγκης ὀδὲν ἐ-έςερον. S. fr. 38.

Ἐμβρεμᾶσθαι. βρέμειν. Ἐ-έμεται. ἐμπίπτει, ἐμφυσᾷ. H. ex Il. O. 627. ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης Ἰςίῳ ἐ-ται. Sch. ἐνηχεῖ. πνεῖ. ἵππος δ᾽ ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐ-ωμένας δινεῖ. Spt. 446. ἤδη βουλομένας εἶναι πρὸς πύλαις. θυμὸν πνεύσας κ. φρουαιτήσας.

Ἔμβρυον. νεογνὸν βρέφος. τὸ ἐν γαςρὶ γυναικὸς ὄν. ξὺν διπλοῖσιν ἐ. Eu. 932.

Ἔμεθεν. p. ἐμοῦ. Or. 987. I. T. 450. Tr. 260. 333. 340.

Ἐμεῖν. ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν. Ag. 1599. ἐμοῦσα θρόμβους φόνου. Eu. 179. ἐμῇ τὸν ἰὸν ὀδὲν ἐχθροῖσιν βαρὺν. 720. ἐκβάλλεις τὴν ὀργὴν, ὀδὲν δυναμένη βλάψαι τοὺς ἐχθρούς.

Ἐμμανής. ὀργίλος, ἔκθυμος. ἐ-ὴς Ἥρας ὕπο. Cy. 3. θεοῦ πνοαῖσιν ἐ-εῖς. B. 1092. τροχηλατοῦσ᾽ ἐ-ῆ πλανώμενον. E. E. 1253. ἐ-εῖ σκιρτήματι ἧσσον πρὸς. Prm. 675. μανικῶς. ἐ. βοᾷ παραςᾶσα. S. E. 294. οἰνοις ἐ-εῖς θυμώμασι. Eu. 849. ὀργαῖς. Ὅτι κ. οἰνωθέντες τρόπον τινὰ γίνονται ἐ-εῖς.

Ἐμμέλεια. εἶδος ὀρχήσεως· κ. Πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν κ. φησὶ, ἢ ἀπὸ τοῦ Μέλους ὠνομάσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ Μέλη γίνεσθαι. Τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. Ἀργυρίοις (al. Ἀργείοις et Καβείροις) δὲ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ Σατυρικὴ, ἢ ἔςι Σίκιννις.

Ἔμμεν. τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ᾽ ἔσθλὸν τῷδ᾽ ἐμ. S. A. 623. cf. Εἶναι.

Ἐμμένειν. μένειν, — stare in. — Ἐμμέμονε. ἐνθουσιᾷ, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔχει. S. Tr. 983. μελάθροις ἐ. E. Erechth. II. 12. βαιὸν ἀμμείναθ᾽. S. Tr. 335. al. ἐμμείναθ᾽. ἀλλά μοι τόθ᾽ ἐ-οι. Prm. 534. τὸ τιμῶ τοὺς θεούς. εἴ σοί γ᾽ ἅπερ φῆς, ἐ-ει τελοῦντί μοι. S. C. 648. εἰ ἐ-ει δοι τὰ ἐπαγγελθέντα, ἢ εἰ δύναιο κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν ἐνθάδε μένων. p. τελεῖν.

ἐ-οντες ὀρθῷ νόμῳ. Aj. 350. ὀρθότητι, εὐθύτητι, τῷ τῆς φιλίας. ἐννέπω σε τῷ πηρύγματι ἐ-ειν. S. T. 351. ὄμνυμι, ἐ. ἃ σε κλύω. M. 753. ὅρκῳ τῷδε μὴ ᾽μ-ων. 754. ὅρκος τ᾽ ἐ-ει πιςώμασιν. Ch. 969.

ἐμμέμονα p. ἐπιθυμῶ. ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐ-ε φρήν. S. Tr. 983. ἐνθουσιᾷ μοι ἡ φρὴν διὰ τὸ ἄπλ. βάρος. ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔχω τὸ βάρος κ. σιωπᾷν ὐ δύναμαι.

Ἐμμεςῶν. πληρῶν. cf. μεςῶν. ἐν δὲ πᾶς ἐμώθη δρόμος κτύπῳ κροτητῶν ἁρμάτων. S. E. 713. Herm. ἐκ. ἐν δ᾽ ἐμ-ώθη μέγας αἰθὴρ. S. A. 420. πᾶς ὁ ἀὴρ, ἤγων σὺν τῷ πεδίῳ, κ. ὕτος τοῦ ἐκ γῆς συρφετοῦ πεπλήρωται. simul, una. v. Μεςῶν.

Ἔμμηνος, ον. ὁ κατὰ μῆνα γενόμενος. ἐ. χρόνους. S. T. 1137. corr. ἐκμήνους. μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἐ-ν᾽ ἱερά. S. E. 281. αἱ κατὰ μῆνα γενόμεναι θυσίαι. H. ποιοῦσι θυσίας τοῖς θεοῖς καθ᾽ ἕκαςον μῆνα ἢ κατ᾽ ἔτος. S. Hoc videtur innuere, quoto mensis die maritum interfecerat, eum illam diem quovis mense celebravisse. Herm.

Ἐμμιγνύειν. ἀναμιγ., ἐμπλέκειν. ἔνθ' οἶμαι τὸν Θησέα — αὐταρκεῖ τάχ' ἐ-ίξειν βοᾷ. p. βίᾳ, μάχῃ. S. C. 1057.

Ἔμμοτος. τραυματίας, νοσώδης. Η. τὸ ἔ-ον, φάρμακον. δώμασιν ἔ-ον τῶνδ' ἑκὰς. Ch. 468. p. φάρμακον, σωτηρία, σωτήρ.

Ἐμμοχθος. ἐπίπονος, μοχθηρός. βίοτον. E. S. 1004.

Ἐμός, ή, όν. in Nomin. g. m. ὁ δυξυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμ. S. E. 1157. πατὴρ. 205. ὀὐμ. 566. μὴ πόσις Ἥρ. ἐ. καλεῖται. S. Tr. 551. ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐ. καλεῖ. 1158. παῖς ὀὐμ. S. C. 1173. φίλος. S. Ph. 421. βασιλεὺς. S. T. 1201. ἐ. ἐπίπολος ἔτι μόνιμος. 1321. ὀὐμ. Κιθαιρών. 1452. ὀὐμ. εὔδων κ. κεκρυμμένος νέκυς ψυχρὸς. S. C. 621. ἀλάσωρ ὀὐμ. 788. λυμεὼν. Aj. 574. ὀὐμ. ἀλέκτωρ. S. fr. LXV. 2. ὀὐμ. πότμος. LVI. ὀὐμ. θρῆνος. Prm. 388. τὸ ὑπὲρ ἐμῶ θρηνεῖν. S.

ἐμή. μητὴρ. Hec. 34. ἡ ἐ. ψυχὴ. S. T. 63. ἐμὰ φρὴν. Hec. 85. τράπεζα. S. T. 1463.

ἐμῶ. πατρὸς. S. E. 418. δαίμονος. Aj. 534. ποδὸς. S. Ph. 1201. πάρος τὀμ. πόθ. S. C. 419. mei. παιδὸς ἐξ ἐ. θανεῖν. S. T. 854. κασιγνήτω. S. C. 1329.

ἐμῆς et ἐμᾶς. τῆς ἐ. ψυχῆς γεγὼς. S. E. 775. φρενὸς. 809. ἐ. πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτω. 1143. 776. τὸν ἐξ ἐ. μητρὸς. S. A. 466. γνώμης. Aj. 448. κἄνευ τῆς ἐ. γνώμης. S. C. 664. σωτηρίας. S. A. 440. τέχνης. 998. ὑπουργίας. S. C. 1413. ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐ. S. A. 330. ὀμμῆς. S. C. 1351. χερὸς. S. Tr. 603. χρείας. E. S. 20. p. ἐμῶ. τύχης. Aj. 980. ξυμφορᾶς. S. C. 46. δυςπραξίας. 1399. γῆς. 599 χθονὸς. 789. νεὼς. S. Ph. 648. 1219. χώρας. S. T. 14. τυραννίδος. 535. σπουδῆς. 778. χερὸς. S. Tr. 603. δεξιᾶς. S. Ph. 1398. ἐπειςόδω. S. C. 730.

Gen. ἐμᾶς. φρενὸς. S. Tr. 217. αἰσχύνας. Aj. 174. ἄτας. 908. σαρκὸς αἰόλας. S. Ph. 1157. ἐ. ἐξ αἰτίας. S. A. 1318. κλῆδος. S. Tr. 1024 ματέρος. Or. 165. ἀπ' ἐμ. τόδε παιδὸς πέμψατε. Hec. 98.

ἐμῷ. g. m. τῷ 'μῷ τ' ἀνδρὶ. S. Tr. 445. πόθῳ. S. T. 969. desiderio mei. ὀλέθρῳ τῷμῷ. I. A. 1237.

ἐμῷ. g. n. γένει. S. C. 952. κάρᾳ. S. A. 1272. φάρει τῷδ' ὡς ἐ. καλύπτομαι. S. Κρισ. II. 2.

ἐμῇ et ᾗ. ψήφῳ διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐ. καὶ σῇ. S. T. 607. φρενὶ. S. C. 1340. ἐμᾷ φρονεῖδι. S. Ph. 863. χώρᾳ. S. T. 1200. πόλει. S. C. 235.

ἐμόν. *Acc.* g. m. πατέρα. Or. 288. ἐ. ὠδίνων πόνον. Ph. 30. παῖδ'. Hec. 79. ἀδελφὸν. S. E. 117. αἰῶνα. S. Tr. 4. βίον. μόρον. Aj. 848. πότμον ἀδάκρυτον. S. A. 881. κατὰ νῶν. S. Iola. 2. σοφιςὴν. S. fr. CV, 161. πλώτων'. S. Inach. VI. 2.

Neutr. c. Subst. τὀμὸν ςόμα. S. E. 633. κάρα. 1310. κρᾶτα. S. A. 764. ἔργον. S. Tr. 319. κέαρ. 629. σῶμα. 1193. 1197. τὀμ. μέρος. 1215. S. Ph. 498. ὄνομα. Aj. 431. ἦθος. 595. σπλάγχνον. 995. γένος. S. T. 1059. 1085. σπέρμα. 1076. ὄμμα. 1222. δέμας. 1388. αἷμα πατρὸς. 1400. ξίφος. Ph. 628. ζῶμα. S. E. 452. πάθημα. S. Tr. 142. κακὸν. 797. ἔγχος. Aj. 658.

ἐμόν. *Neutr. s. Subst.* τὰ ἐμά p. ἐγώ et τὸ ἐμόν ut τὸ σόν et τὰ σά, tu, tua res. τὀ-ὸν αὐτῆς. S. E. 252. εἰ τὀμ. ἀλγεῖς μᾶλλον. S. Tr. 1068. ἐδὲν τὸ τὀτο μᾶλλον ἢ τὀμ. σκοπῶν. Aj. 124. ὅρα μὴ τὀμ. ἀλλὰ κ. τὸ σὸν. 1313. κἀγὼ διοίσω τὀμὸ S. T. 321. ὅσον ἥκει εἰς ἐμὲ, καλῶς βουλεύομαι. ἢ τὸ ἐμαὐτῷ σύμφορον ποιῶ (εὖ φρονῶ. Br.) τὸ ἐμ. 626. ἐξ ἴσα δεῖ κἀμ. 627. τὀμ. ἀχὶ συγγνώμην ἔχει. Ph. 1002. τὀμ., ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔςαι. Hec. 51.

Acc. S. g. f. ἐμήν et ἐ-άν. τὴν ἐ. αἰθῶ μεθεὶς. Prs. 696. p. ἐμῶ, mei. δεσπότιν. S. Tr. 407. ἐ. ἴσχει ξύνευνον μητέρα. Aj. 1300. παῖδα. S. C. 322. ἀδελφὴν. Hec. 40. φρένα. S. Ph. 1281. χθόνα. Aj. 846. ἐπὶ τὴν ἐ. ςρατεύομαι πόλιν. Ph. 435. χώραν. S. Ph. 1405. ἐντολὴν. Aj. 567. ὀργὴν. S. T. 337. πυρὰν. S. Ph. 1432. δυςγένειαν. S. T. 1079. λύπην. S. A. 318. χεῖρ'. Aj. 451. γένος τῶ Λαΐου ποιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐ. S. T. 1384. ἐμάν. κατ' ἐ. ὁδόμαν. S. Tr. 1019. ἐ. γᾶν φίλαν. S. T. 694. πρὸς ἐ. λέσχαν. S. C. 167. ἐς χέρα φιλίαν ἐ. 201.

ἐμαῖν. *Dual.* χεροῖν. S. T. 821. παρθένοιν. 1462. τὰ φίλτατ' ἐγγόνοιν ἐ. 1474.

Nom. Pl. ἐμοὶ, ἐμαί. ἐμοὶ τροφῆς. Aj. 863. ἐμαὶ ὁμαίμονες. S. C. 1275. αὖθ' ἐ. τροφοὶ. 1367.

ἐμῶν. τέκνων. S. E. 542. παίδων. S. C. 416. οἴκων ἄγκυρα ἐ. Hec. 80. τυράννων. Ph. 299. μόνοι ἐ. φίλων. S. Ph. 509. ἐχθρῶν. 665. ξυναίμων. S. C. 942. ξυμμάχων. 1310. μόρων. S. A. 1330. τὸ πιςὸν λόγων ἐ. Or. 245. Aj. 1070. μύθων. 1417. ἐκ ἐ. ὑπ' ἀγγέλων. S. Tr. 391. χρησμῶν. S. T. 797. βουλευμάτων. S. A. 1265. ὀφθαλμῶν. S. Tr. 815. χειρῶν. S. T. 1022. 1400. ἐμᾶν χερῶν. S. E. 866. γονάτων. Hec. 92. τόξων. S. Ph. 1432. πτανῶν ἀπ' ἐ. ὅπλων. 1109. πημάτων. S. E. 875. κακῶν. 1185. 1188. σφαγῶν. S. Tr. 572. νόςον. S. Ph. 900.

s. Subst. συμφορᾶς ἂν ἔξωθεν εἴην τῶν ἐ. τῆς φιλτάτης. S. E. 1449. τῶν ἐ. τητώμενος. S. Ph. 383. κ. τὀτο κἄλλο τῶν ἐ. 658. τῶν ἐ. εἴργειν. S. A. 48.

Dat. Pl. ἐμοῖς et ἐμαῖς. ὤμοις. S. Tr. 1051. πλευροῖς. 1225. χερσὶ. S. T. 996. τόξοις. S. Ph. 1303. ὅπλοισι. 1063. ὀφθαλμοῖς. S. T. 1377. γονεῦσιν. 1494. παισὶ. S. C. 789. τέκνοισι. 1529. λόγοις. S. Tr. 60. 1240. βουλαῖς ἐμαῖς. 1247. γνώμαις. S. T. 525. δυςβουλίαις. S. C. 1269. βουλεύμασι. S. E. 967. κακοῖς. Aj. 431. S. T. 1507. τυράννοις. 1095. ἐχθροῖς. S. C. 460. θρηνήμασι. Or. 132.

Acc. Pl. g. m. τρόπους. S. E. 397. οἴκους. S. T. 434. δόμους. S. C. 643. ὀφθαλμοὺς. S. A. 307. λόγους. S. Tript. VIII. ὄρχεις. S. Troil. II. τὰς ἐ. ἄγω. S. C. 832. 968.

Acc. Pl. g. f. ἐμάς. τὰς ἡδονὰς ἐκ ἐ. ἐκτησάμην. S. E. 1303. τύχας. S. Ph. 1418. ἀρχὰς. S. A. 744. ὡς τὰς ἀδελφὰς τάςδε τὰς ἐ. χέρας. S. T. 1481. διαφθορὰς. 572. ἄτας. Aj. 848. ἀνίας. S. Ph. 1115. ςέγας. S. T. 533. κόμας. Aj. 1174. Ph. 231. χοὰς φέρουσ' ἐ. Or. 96.

Acc. Pl. g. n. ἐμά. ἐμ' ἔπη. S. E. 1050. ἅπαντα γ'. σοι τἀμὰ νουθετήματα. S. E. 343. ἃ εἶπες ἐμὲ νουθετοῦσα. τάργα. S. C. 266. ὅπλα. Aj. 100. τεύχη. 572. τἀμὰ ὅπλα. S. Ph. 376. τἀμά τ' εἰς ἔπαυλα. S. T. 1138. λέχη. Ph. 47. νυμφεῖα. S. Tr. 920. τἀμ. λέκτρα. Ph. 59.

ὐδείς ποτ' αὐτὸς τ. ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων, ὥςτ'. S. C. 942. οἰκείας εἰς ἄτας ἐ-εις ὅτως αἰκῶς. S. E. 215. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν. I. A. 377. ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσών. Hec. 1025. πόλεος ἐ-σόντες εἰς ἀρχήν τινα. E. Erechth. II. 30. ςέργειν τἀμπεσόντα. S. fr. XXVIII. εἰ γυναιξὶν ὅπλων ἐ-έσοιεν ἡδοναὶ. E. Meleagr. XI. ὡς πρὶν ἐ-σεῖν σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶςρον. S. Tr. 1254. ἐξ ἑνὸς κακῶ — κἀνέπιπτε. S. E. 729.

Ἐμπιτνεῖν. ἐν ποίμναις π-ῶν. Aj. 300. 185. 58. δαῖμον, ὃς ἐ-εῖς δώμασι. Ag. 1469.

Ἐμπλέκειν. ἐγκλώθειν, δεῖν, δεσμεύειν, δεσμῶν. ἐ. πλοκὰς. I. A. 936. ἡνίαισιν ἐ-ακεὶς. H. 1236. ἐς ἀρκυςάταν μηχανὰν ἐ. παῖδα. Or. 1423. ἐν ἀσφαλεςάτῃ δικτύων μηχ., περιβλήματι λίνῳ ἐ. κ. ἐμβάλλειν. ἀρκὺς γ. τὸ δίκτυον. πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην. S. T. 1264. δεδεμένην, ἐγκεκλωσμένην κρεμάθραις. χεῖρα ἐ-ξασ' ἐμὴν. Or. 262. σὲ τὸν ἐν αἰθερίῳ ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐ-ξανθ'. E. Pirith. II. 2.

ὐδὲ λαθραίως εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐ-εχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας. Prm. 1078. ὐκ ἐ-ων αἰνίγματα. 610. λόγῳ ψευδεῖς τῷ πιθανῷ, ὥςτε τῶτῳ δοκεῖν ἀληθεύειν.

Ἔμπλεος. Att. ἐ-εως. πλήρης. opp. κενός. σοί τε γ. ὄμμ' ἐ. ἢ δι' ἐμῶ σώζειν. S. Tr. 1020. σὺ γ. νέος εἶ κ. ὀξύτερόν σοι τὸ ὄμμα πρὸς τὸ σώζειν τὸν πατέρα μᾶλλον ἢ δι' ἐμῶ. Herm. ἐμπεδον. Positiv. opinor, p. Compar. ex contextu. Sic ἢ post Comparat. omissum est. ἥδιον δρᾶκεῖν (ἢ) πύλας ἀνοῖξαι. Ag. 611. et τί γ. ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν πιςῆς ἀλόχῳ. Al. 882. Sensus altera particula mente addita est plenus.

Ἐμπλεύρω. ἐνάλλω εἰς τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. H.

Ἐμπλήθειν. γεμίζειν. cf. Ἐμπίπλημι.

Ἔμπληκτος, ον. Ἔ-ος. ἀπόπληκτος κ. παραπλήξ ταυτὸ. Λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐκτεταμμένων τὴν ψυχήν. Ad Aj. 1359. μαινόμενος, μεμηνώς, καταπληκτικός, ἐμβρόντητος, ἐκςατικός. ἄνθρωπος. Tr. 1204. τοιοῖδε ῥῶτες ἐ-οι βροτοῖς. Aj. 1359. οἱ μὴ ἐμμένοντες τῇ ἀρχαίᾳ ἀρετῇ κ. φιλίᾳ, ἄφρονες παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἢ κεῖφοι, εὐμετάβολοι. Ὀνειδίζει δὲ Ὀδυσσεῖ ὡς εὐμεταβλήτῳ et παραπλῆγες, οἷος ἦν ὁ Αἴας εἰς μάχην ῥᾳδίως μεταβαλλόμενος. Πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ὀδυσσεὺς· Ὄντως πλεῖςοι κ. ἄλλοι νῦν εἰσι φίλοι, κ. κατὰ τὸ ἐπιὸν ἄλγος πρόξενοι.

Ἐμπλήσσειν. v. Ἐκπλήσσ. Al. 1128.

Ἐμπνεῖν. ἐμφυσᾶν, ad-, inspirare, — spirare, ζῆν, ἔμψυχος εἶναι, ἔμπνυς. ἄνεμος ἐ-εύσας δορὶ. Cy. 19. ναῦ. κατ' ὄρον ὥςπερ ἰςίοις ἐ-εύσομαι τῇδε. An. 556. κἀγὼ ὁμοίως ὀρίῳ πνεύματι πρῶτον μὲν κατ' ὄρον φανήσομαι, τωτέςι τῷ περιέχοντος αὐτὴν χειμῶνος ἀπαλλάξω· ὁ γ. ὄριος ἄνεμος ὄπισθεν πνέων εὐκταῖός ἐςι κ. σωτήριος τοῖς ναυτιλλομένοις.

ἔτι ἐ-έει. Or. 155. ἔτι ἐ-ων βραχὺ. Ph. 1428. βραχὺν δὴ βίοτον ἐ. ἔτι. H. 1246. σμικρὸν ἐ-εύσ' ἔτι. Al. 203.

Ἔμπνυς. ἔμψυχος, ἔμπνοος. εἴδωλον. Hel. 34. ἦν ἔτ' ἔ. Ph. 1451. εἰμὶ. H. f. 1089. ἔτ' ἐ-ὢν πῶδης μ' ἐδέξατο. E. fr. CLXXIX. corr. Erf. ὐκ, ἀλλ' ἐξ' Ἅιδης ἐ-όν μ' ἐδέξατο. Sintenis, qui negat ἔτι sejungi posse ab ἔμπν. ἀλλ' ἔτ' ἔμ-όν μ' Ἅιδης ἐδ.

Ἐμποδίζειν. κωλύειν, καταβάλλειν, κατέχειν. ὐχ αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐ-ζονται θαμὰ. S. Ph. 432. καταβάλλονται. φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον. Prm. 550. κεκρατημένον ἐςί.

Ἐμπόδιος. ἐμποδιςικός. impedimento qui est, ἐμποδῶν. opp. ἐκποδῶν. τί ἐ. κώλυμ' ἔτι μοι; I. 862.

Ἐμποδῶν. v. ἐμπόδιος, — ἐναντίος. ἐ. γενήσομαι 'γώ, θνητὸς ὢσα, τῇ θεῷ; I. A. 1396. p. ἐναντιώσομαι. ἐ. θήσειν δόρυ. E. S. 1192. p. ἀντιμαχήσεσθαι. σὺ ἡμῖν μηδὲν ἐ. γένῃ. Hec. 372. ἐμπόδιον. ἀεὶ γυναῖκες ἐ. ταῖς ξυμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν. Or. 604. ἐμποδίζουσι ταῖς ἀγαθαῖς συντυχίαις κ. πρὸς τὸ δυςτυχεῖν ἄγουσι τοὺς ἄνδρας. ἃ ἐ. μάλιςα. Ph. 713. μήτ' ἐ. σοι ναίειν. M. 936. λόγων τίς ἐ. δῶ' ἔρχεται; E. S. 395. ἥκεις ἐ. ἐμοῖς γάμοις. Hel. 789. κακὸν δὲ ποῖον ἐ. — εἴργει τῶτ' ἐξειδέναι; S. T. 128. ὡς παρὼν σύ γ' ἐ. ὀχλεῖς. 445. εἰς ὄχλον κ. ταραχὴν εἰςάγεις ἡμᾶς κ. ἐμποδίζεις τὸ προκείμενον ζητημα. εἰ μὴ θεῶν τις ἐ. ἔςη δορὶ τῷ τοῦδ'. Spt. 995. κοὐδὲν ἐ. ἔτι. Prm. 13. ὐδεὶς ἐ. κεῖται νόμος. I. 1047. ἐ. μοι θανασίμων βουλευμάτων ἕρπει. H. f. 1153.

Ἐμπολᾶν. ἐ-λεῖν. ion. Ἐ-ᾶ. περιέρχεται, πραγματεύεται. H. ἀγορᾶν, πρίασθαι, ὠνεῖσθαι, ἀπὸ πραγμάτειας κερδαίνειν, πραγματεύεσθαι, εὑρίσκειν, κτᾶσθαι, — ἀναςρέφεσθαι, διαπράττεσθαι, — ἀπατᾶν. v. Sch. ad Aj. 978. infra. ἢ-ηκα. ἐνεπορευσάμην. σὺ δ' ἐ-λήσας. S. T. 1025. ἀγορήσας. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις κ. τὸ Εὐρών. ὐκ ἐλεύθερος, ἀλλ' ἐ-ηθεὶς. S. Tr. 250. ἐ-ᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον. S. A. 1037. εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα νεῦον, δέχεσθε. κέρδος ἐ-ᾷ. S. Tr. 93. cf. Ὕςερος. ἆρ' ἡμ-ηκας; Aj. 978. ἐνεπόλησας, ἐκέρδανας. Κ. ἐπὶ φαύλῳ λέγεται· τροπικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ περιεποίησας. ἀπημπόληκας, πέπρακας, ἤγον προδέδωκας ἡμᾶς et Πολῷ τὸ Ἀναςρέφομαι. ἐκ τούτου τοῦ σημαινομένου κατὰ περίφρασιν λέγει ἐρωτῶν· ἆρα ἀνεςράφης ἐπὶ τούτοις; ἐποίησας ταῦτα ὅτως, ὥςπερ ἔχει, ἐπικρατεῖ ἡ ψήφη. Idque tenendum. et δοκεῖ ὁ Αἴας κερδᾶναι, τὸ οἰκεῖον θέλημα πληρώσας. Ἐμπολὴ ἡ λεγομένη πρᾶσις. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἐμπολῆς κ. τὸ ἡμπόληκας ἀντὶ τοῦ ἐκέρδανας. Herm. perfecisti, quum ἐμπολᾶν significet Negotiari, negotium transigere. δόξαν ἢ-οληκότα. E. fr. B. 1. 3. p. εὑρόντα. ἀπὸ ςρατείας γ'. μιν ἢ-ηκότα τὰ πλεῖς' ἀμείνονα εὔφροσιν δεδεγμένη δροίτη. Eu. 621. Num: post expeditionem, ex bello eum, qui plurima magnifice perpetrasset, illis judicibus qui ei bene vellent, excepit lavacro etc. vel: qui opima reportasset spolia? ὡς μὴ 'μ-ήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα. S A. 1062. ἐξαπατήσων, κερδήσων κ. πρὸς τὸ σὸν θέλημα ἄξων.

Ἐμπολή. κέρδος· οἱ δὲ, τὰ φορτία· ἢ τὴν ἀργυρέην ἀλλαγήν. H. Αἰγυπτία ἐ-ή, ὁ ῥῶπος κ. τὰ ἐκεῖθεν φορτία, ὡς Εὐριπίδης. et φορτίον ἢ τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. In Aristoph. Eir. 366. ἡ λεγομένη πρᾶσις. ad Aj. 978. ἀργυρεὴ ἀλλαγὴ — κέρδος. ἐ. μακρὰς — οἱ πολύφθοροι ἴσως ἂν ἢ 'κέρδαναν. ex Stobaeo Valck. D. p. 248. S. Scyr. IV. 4. ζαχρύσῳ δι' ἐ-ᾶς. I. T. 1111. ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐ-ὴν λαβεῖν. Cy. 253.

Ἐμπόλημα. v. ἐμπολή. τὸ τῆς πραγματείας κέρδος, ἐμπόριον. Z. φῶς ἐ-ασιν πρέπει. Cy. 137. παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος, λωβητὸν ἐ. τῆς ἐμῆς φρενός. S. Tr. 538.

Ἐμπολητὸς, ἡ. ὁύμπ. Σισύφῳ Λαερτίᾳ (al. Λ-ίῳ). S. Ph. 417. ἐκ Σισύφῳ γ. κύσα ἡ Ἀντίκλεια ἐγαμήθη Λαέρτῃ· κ. διὰ τοῦτό φησιν αὐτὸν ὥςπερ πεπρᾶσθαι, ἐπειδὴ Λαέρτης πολλὰ δὺς χρήματα, ἠγάγετο τὴν Ἀντίκλειαν. Τὸ Χ δὲ, ὅτι πάλιν Λαερτίᾳ Κτητικὸν ἀντὶ πρωτοτύπῳ Λαέρτῃ.

Ἔμπολις. σοὶ μὲν ἐ-ιν ὄκ ὄντα. S. C. 1156. ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκοῦντα.

Ἐμπολίτης. Πολίτης. ὅτε συμπολίτην, ὅτε συνδημόπολιν λέγουσιν· ὁ μέντοι Εὐριπίδης πῃ λέγει· Ὦ ἐμπολῖται τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ Κ. τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών. In Arist. Εἰρ. 909.

Ἐμπορεύεσθαι. βαδίζειν, ἐμπεριπατεῖν, διέρχεσθαι, — διάγειν. ξένην ἐπὶ γαῖαν ἐ-σεται. S. T. 456. ποῖ δ' ἐ-ει; S. E. 405. ὅςις δὲ πρὸς τύραννον ἐ-εται, κείνῳ 'ςὶ δῶλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ. S. fr. 54. δίαιταν ἥντιν' ἐ-εται. E. Phoenic. IX. 6. p. βίοτον ὄντινα διάγει. Hebr. חלך, wandeln.

Ἔμπορος. κυρίως ὁ πλέων θάλασσαν, παρὰ τὸ Πόρος, Πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται, κ. Εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. Ad Arist. Plut. 521. ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μισθοῦ. ὁ ἐπιβάτης. πραγματευτής. H. ὁδοιπόρος, — πραγματευτὴς, — ὁ ἐπιβάτης. πᾶς γ'. τις ἠὖδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐ-ων. S. C. 25. πολλὰ δ' ἐ-'ων ἔπη φιλεῖ πλανᾶσθαι. 303. ἔνθα δίζομαι μάλιςα συμβάλλουσιν ἐ-ων ὁδοὶ. 901. θεοῖσι δ' ὁμοίως τιμάσθω, σέβας ἐ-ων. Al. 1002.

κακὴν ἄρ' αὐτὴν ἐ-ον βίᾳ λέγεις. H. 964. οἱ ἐ-οι τὰ μὲν παρέχουσι, τὰ δὲ λαμβάνουσι, κ. τοῦτο ἐπ' ὠφελείᾳ ποιοῦσιν. εἰ ἂν αὕτη τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἔδωκεν, ἵνα σε μισητὸν τῷ πατρὶ καταςήσῃ, ἄφρων ἄρα καθέςηκε, τοιαύτην ὁδὸν ἐμπορευομένη· οἱ γ. ἐ-οι ἐπὶ κέρδει πραγματεύονται. θέλεις, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι ἐπραγματεύσατο, θέλουσα σε φονεῦσαι, διὰ τὸ τὰ τέκνα αὐτῆς κρατῆσαι τῆς πόλεως ταύτης. ἐ-ος δὲ διοικήτρια, προνοητικὴ, πραγματικὴ. κακῶν μ. ὅςτις ἐ. κυρεῖ. Prs. 597. Sch. βίᾳ. al. ἔμπειρος. Schol. utrumque explicat, et ἐμπλέων τοῖς κακοῖς et συνήθης, μέτοχος. Ad posterius cf. potest οἷσι κακῶν ἄγευςος αἰὼν. S. A. 582. ad prius δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. E. Phoenix. IX. 6.

Ἔμπουσα. πάλιν οὐχ ὁ Ἀχιλλεὺς, ὁ Ἴνις κ. ὁ υἱὸς τῆς Ἑ-ας. ἤτοι τῆς Θέτιδος. Φάσμα γ'. τι ἡ Ἕ-α νυκτερινὸν εἰς μυρίας μορφὰς ἀλλοιούμενον, ὡς φησὶ κ. Φιλόςρατος. μετεβάλλετο δὲ κ. ἡ Θέτις εἰς μυρίας μορφὰς, ὅτε μιγῆναι αὐτῇ ὁ Πηλεὺς ἐσπευδεν. ἡ κ. ἐμίγη σηπίας εἶδει. Sch. Dosiadae in Valck. Diatr. p. 137.

Ἐμπρέπειν. διαπρέπ., — ἁρμόζειν, καθήκειν τινὶ, ἐοικέναι. — εἶναι, gravius tamen, ut οἰκεῖν et ναίειν. Aj. 856. S. Ph. 181. πρέπειν, ἥκειν. S. C. 137. ἐξάναι et alia, usurpatur. λαμπρὸς δυνάςας ἐ-οντας αἰθέρι. Ag. 6. ἀςέρας. κατὰ χθονὸς ἐ-ων σεμνότιμος ἀνάκτωρ. Ch. 343. ἐν δὲ πάντων γνῶμα ταὐτὸν ἐ-ει. Her. 408. p. πρέπει, ἐςὶν. opp. τῶν μ. ἄλλων διάφορ' ἐςὶ θεσφάτων πόλλ'. ὡς ἐν δὲ πᾶσι γνώμα ταὐτὸν ἐ. E. fr. B. 6. ὁρῶ σε πολλοῖς ἐ-έπουσαν ἄλγεσι. S. E. 1187. γυναικομίμοις ἐ-εις ἐσθήμασιν. S. fr. 48.

Ἐμπρήθειν. κατακαίειν, Att. κάειν. τῷ Δημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἐ-σον. S. Ph. 801.

Ἔμπροσθεν. opp. ὄπισθεν, ὀπίσω. πρὀφαίνει' εἰς τοὔμ. H. 1228.

Ἔμπυος, ον. ἐμπυϊκός. πρὸς τύς σε τήνδε τ' ἐ-ον βάσιν παύσοντας ἄλγους. S. Ph. 1378. δίϋγρον διὰ τὸ ἕλκος, πύῳ πεπληρωμένην, ὃ ἔςι σήψεως.

Ἔμπυρος, ον. κεκαυμένος. Πυρὰ ὁ τάφος παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ἔμπυρα ὖν τὰ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ἤτοι τῷ τάφῳ, συνήθως τελούμενα τοῖς ἀποθανοῦσιν. Ἔμπυρα κυρίως τὰ διὰ πυρὸς γινόμενα. Ad S. E. 405. — sacrificia, ἱερεῖον, θυσία, et πυρομαντία. ἐς γῆν ἐ-ος πίπτει νεκρὸς. Ph. 1193. ἐ-υ φλογὸς. Hel. 752. ὀρθοςάτας. 554. ἀκμὰς. Ph. 1261. τὰς τοῦ πυρὸς ἀναδόσεις κ. τὰ φῶτα τὰ ἐκ τῶν ἐμπύρων ἀναφερόμενα, ἀφ' ὧν σημειοῦνται οἱ μάντεις et τὰς ὀξύτητας τοῦ πυρὸς, τὰς ἐκ τῶν ὁλοκαυμάτων ἀναφερομένας. ὅςτις ἐ-ῳ χρῆται τέχνῃ. Ph. 961. μαντικῇ. τῷ φέρεις τάδ' ἐ. S. E. 405. ταύτας τὰς σπονδάς. κἀμπ-ων μισθὸς φέρειν. B. 257. ἐ. ἐγευόμην. S. A. 1005. θυμάτων ἠπτόμην. δι' ἐ. σπονδὰς καθεῖναι. I. A. 60. per ardentes victimas. τυγχάνει ἐν ἐ-οις. An. 1114. ἐς ἐ-ρ' ἦλθε. I. T. 16. p. εἰς πυρομαντίαν. κοὐδεὶς ἐπλοῦτησ' ἐ-οισιν ἀργὸς ὤν. Hel. 763. idem. opp. γνώμη ἀρίςη μάντις, ἥ τ' εὐβουλία.

Ἐμφαίνειν. ἐλλαμπρύνεσθαι. cf. Φαίνειν. ὃν' ὕνεχ' οἱ εὐγενεῖς βροτῶν, πένητες ὄντες, ὀδὲν ἐ-νοσ' ἔτι. E. fr. falso cit. V. 2. τέκν' ἐμφανέντ' (εἰ φ.) ἄελπτα. S. C. 1120.

Ἐμφανής. φανερὸς, δῆλος, — ἔνδοξος, ἔντιμος. in Masc. et Foem. ἐ. δαίμων βροτοῖς. B. 22. ἥκει πόσις σοι ἐ. Hel. 880. ἐδείξας ἐ-ῆ πόλει πυρσὸν. E. E. 586. ἀνίησ' ἄτμον ἐ. Phaëth. Herm. II. 2. κτύπος. S. C. 1501. πῶς ἂν ὑμιν ἐ-ὴς ἔργῳ γενοίμην; S. Ph. 532. τῷ ἔργῳ εὖ πράξαιμι κ. τῷ λόγῳ ὑμῖν, ἀποδοίην τὰς εὐεργεσίας ὑμῖν, ὡς ἐφιλήσατέ με. ὄψει γ. αὐτὸν αὐτίκ' ἐ-ῆ. S. Tr. 199. ὄψις ἐ-ὴς ἐνυπνίων. Prs. 516. p. φανερά. γῆρυς. E. E. 754. εἰ λέγοι τις ἐ-ῆ λόγον. Eu. 414. νῦν σοι τέρψις ἐ. κυρεῖ. S. Tr. 291. πρὶν κεῖνος αὐτὸν ἐ-ὴς φανερῶς ςαθεὶς δείξῃ θεοῖσιν. 608. πρὶν αὐτὸς ἐνδυσάμενος ἐπὶ τῆς οἰκίας φανερὸς κ. ὑπ' ὄψεσι πάντων προελθὼν, καθ' ἣν μέλλοι ταύρους θύειν τοῖς θεοῖς εὐχαριςήρια. Illud ἐ-ὴς φανερῶς minus placet. Num ἐμφανὴς θυτὴρ ςαθεὶς? cf. ὡς θυτὴρ ςαθεὶς. 1192. δός μοι — αὐτὸν, ἐ-ῆ τ' ἰδεῖν. Aj. 538.

in Neutro. τἀμ. ἔργα. E. Sisyph. I. 9. ἐ-ῆ γ. ἦν. S. A. 448. φήμης φέροντες ἐ. τεκμήρια. S. E. 1109. κατ' ἦμαρ τἀμφ. τὸ νῦν τόδε. Aj. 754. κἀσήμηνεν ἐ. τέκμαρ. Ch. 662. ὥςε κἀμ-ῆ μαθεῖν. S. E. 1454. τἀμ-ῆ κρύπτειν. S. C. 755. τι κέρδος ἐ. S. Ἀλήτ. VII. 7. et τὴν ἐναντίαν δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐ-ῆ τίνειν. et οὐδ' ὁρῶντες εἰςορῶσι τἀμ-ῆ. S. fr. X.

καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐ-έςερος. Ch. 810. Herm. Sch. ἐ-έςερον. τὰς συμφορὰς ἐ-έρας. E. fr. B. 13. p. ἔνδοξος, ἔντιμος. κοὐδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐ. S. T. 908. ἐν οὐδενὶ φαίνεται τιμώμενος. τἀμ-ῆ ὑψηλ' ἄγειν. E. fr. XXXIX. p. μεγάλας ἀρετὰς μεγαλίζειν.

Ἐμφανίζειν. φανεροποιεῖν, δηλοῦν. αὐτὸς αὐτὸν ἐ-νιεῖ σοι. E. Philoct. XIII. 4.

Ἐμφανῶς. πότερον ἀναχθεὶς ἐ. ἐξ Ἰλίου; Ag. 634. τάδ' εἶπεν ἐ. παρασχεθεὶς. Or. 365. ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐ. ἄναξ. S. T. 96. φονεὺς ὢν ἐ. 534. ἐπεὶ γ. αὐτὴν εἶλον ἐ. ἐγὼ ἀπιςήσασαν. S. A. 655. deprehendi. εἰ ἐ. ἠμύνατο. S. Tr. 278. ὅςτις ἐ. θεοῖς ἐχθαίρομαι. Aj. 458. ἃ γ' εἶδον ἐ. S. E. 923. ἐξελέγχεται ἐ. κάκιςος ὤν. H. 945. Ol. τόκον εὐλογοῦσιν ἐ. E. S. 927. ὥςτ' ἐξορᾶσθαι τὸν ςρατηγὸν ἐ. Her. 675. ὅθεν σ' Ἀπόλλων ἐ. κλήζει. E. Phaëth. X. παρὼν πρὸς παρόντας ἐ. γαμβροὺς διδάξω. An. 739. τὰ δ' ἐ. πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν. Eu. 218. κλέπτων ὅταν τις ἐ. ἐφευρεθῇ. S. fr. XV.

Ἐμφέρειν. φέρειν, — ἐπιφέρειν, ingerere, ἐπαιτιᾶσθαι, κατηγορεῖν. ὃς αἰὲν ἐ-εις σύ μοι φόνους ἐξονειδίζων πατρῴους. S. C. 989.

Ἐμφερής. ὅμοιος, παρεμφερής. cf. Προςφερὴς c. Exempl. αὐτὸν εἰςιδών τις ἐ. ἐμοὶ. Aj. 1152. ςίβοι γε ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐ-εῖς. Ch. 203. Λιβυςικαῖς χ. μᾶλλον ἐ-ρέξεται γυναιξὶν ἔςε. Ae. S. 282. ἔτ' ἂν βροτείοις ἐ-εῖς μορφώμασιν. Eu. 406.

Ἔμφοβος, ον. δεινὸς, φοβερός. Et de eo, qui timet, et de eo, qui timetur. Confert *formidolosus Seidl.* αἱ ἔ-οι Γῆς τε κ. Σκότου κόραι. S. C. 40. αἱ φοβεραί. Gl.

Ἔμφρων. συνετὸς, φρόνιμος, ἔννους, ἐν καταςάσει φρονήσεως, — ἀνθρωπόμορφος. γονεῦσι δ' ἔ-ονες. S. T. 436. opp. μωροί. ἔ. ἀνάξας ὁ ξένος πεσήματος. I. T. 315. ἔ-ον' ἢ κάτοινον ὄντα; I. 553. ἕως δ' ἔτ' ἔ. εἰμὶ. Ch. 1019. ἔ. μόλις καθίςαται. Aj. 306. ἐν καταςήσει φρονήσεως ἐγένετο, ἔννους γίνεται σὺν βίᾳ. ἔ. δακρύει. Or. 44. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔ-ονα. Prm. 848. ἀνθρωπόμορφον.

Ἐμφύειν, aor. 2. -φῦναι. προςαρμόζειν τί τινι, — ἐνεῖναι, προςκεῖσθαι. Ἐμπεφυκέναι. ἐμφυτον εἶναι, ἐνέχεσθαι. etiam potestate Praesent. πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἐ-ίντε τῷ φύσαντι. S. C. 1113. al. ἐ-ῦτε. λευκοῖς ἐ-σας καρποῖς χειρῶν. I. 891. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιςὸν ἐ-ῦναι φρενί; S. C. 1488. τί βάλει πιθανὸν ἀνακοινώσασθαι τῷ Θησεῖ;

ἐμπέφυκε. ᾧ τἀληθὲς ἐ. ἀνθρώπων μόνῳ. S. T. 299. ἀνδρῶν οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐ. σώματι. M. 519. τοιόνδ' ἐ. σοι. θράσος. 1345. τὸ μῶρον γυναιξὶν ἐ. H. 967. ἐ. γυναιξὶ τέρψις κακῶν. An. 93. ἔμφυτον ἐπὶ σόματος ἔχειν τὰς τέρψεις τῶν παρεςώτων κακῶν. πᾶσιν τόδ' ἐ. I. A. 839. πάντ' ἐ. τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά. S. Scyr. V.

Ἐμφύλιος, ον. v. Ἔμφυλος. τοῦ αὐτοῦ φύλου, συγγενικὸς, συγγενής. κτανόντας τε κ. θανόντας ἐ-ους. S. A. 1264. μήτε γῆς ἐ-ίου δόρι κρατῆσαι. S. C. 1386. μηδ' ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀςοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη ἐ-όν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Eu. 852. αἷμ' ἐ. S. T. 1406. γένος ἀναπεφυρμένον γένει.

Ἔμφυλος, ον. v. Ἐμφύλιος. ὁ τοῦ αὐτοῦ φύλου ὤν. ὃν ἐξ τοῦμφ. αἷμά σ', ὦ πάτερ. S. C. 407. ὁ πατρῷος φόνος. ἔ-ον ἕξουσι. I. 1581.

Ἐμφύρειν. ἐμμιγνύναι, τυρβάζειν. Ἐφ' ἅρματος γ. ἅρμα, κ. νεκρῷ νεκρὸς, ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι. Ae. fr. 26. p. ἐνέπιπτον, ἐξεσωρεύοντο.

Ἔμφυτος, ον. ἐν τῇ φύσει, ἐμπεφυκὼς, ἐγγενής. ἔ-ος πᾶσιν ἀνθρώποις κάκη. E. Bell. IX. τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο ἐ. E. Phaëth. V. πατρὸς ἔ-ον ἅλαςον αἷμα. S. C. 1672. μίασμα. ὃν ἐξ' ἀποςροφὴ βροτοῖς τῶν ἐ. τε κ. θεηλάτων κακῶν. S. fr. XXVII.

Ἔμψυχος, ον. ἔμπνους. γυνὴ. Al. 137. τὴν ἐ-ων βρῶσιν ἐδεςῶν. E. Cretens. II. 19. ἐ-ω κιχήσεταί μω κ. κατορθοῦντος φρένα. S. C. 1486. ἔ. ἠγοῦμαι νεκρὸν. S. A. 1167. ἐκείνους ἀπάδος ἐ. πάλιν. Hel. 978. ὅσ' ἐξ' ἔ. M. 230. εἴπερ ἐ. γ' ἐγώ. S. E. 1221.

Ἐν, ἐνὶ, εἰν. in, inter. εἰν rarius in dialogo ut S. A. 1241. — ἐν δὲ sub fin. — c. Genit. in *Nominn.* et *Verbis* motus. de spatio et tempore. — p. ἀντί. — c. Subst. et Adj. loco Adverbii. — de rebus animi et fortunae. — εἶναι ἐν, pendere a, versari, esse in.

De rebus corpor. ut de domo, lecto, sepulcro, orco, terra, mari, vestitu, armis, curru, vinculis aliisque. Initio omisi. δόμοις. S. E. 1332. S. Tr. 156. 689. ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δ. S. A. 600. δώμασιν ἐν. S. E. 263. θαλάμοις. Hec. 919. An. 789. ςέγῃ. S. E. 381. S. A. 888. οἴκοις. Al. 1019. κοίταις. S. E. 194. 272. λέχει. M. 206. λέκτροισι. Tr. 114. E. Antiop. XXVII. δεμνίοις. Rh. 418. εὐναςηρίοις. S. Tr. 918. τοῖς γάμοισιν. S. C. 988. ἐδωλίοις. Hel. 1587. παρθενῶσι. Dan. 22. χέσσα πέλανον ἐν τύμβῳ. Ch. 88. κατώρυχι. S. A. 774. τάφῳ πετραίῳ. S. E. 151. ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν. S. C. 1410. οὖν τάφοισι νέκυς. S. E. 443. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει. S. T. 942. ἐρειπίοις νεκρῶν. Aj. 308. ἀνὶκ' ἔλειπον — πόσιν ἐν κονίαις. An. 112. μὴ — ἐν θανοῦσιν ὑβριςὴς ἔσῃ. Aj. 1092. τύμβῳ. Hel. 859. ταὐτῷ τάφῳ κείσῃ. Ch. 886. τάφ. τιθεῖσα. S. A. 503. ψυχὴν ἀτίμως ἐν τ. κατῴκισας. S. A. 1069. ἐν τῷ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; S. C. 1510. ἀφανεῖ μόρῳ. 1681. τυμβήρει θαλάμῳ. S. A. 946. τυμβεύματι. 1220. εἰν ἀΐδα δόμοισι. Al. 438. ᾤδου κείσομαι. Hec. 418. εἰν ᾤδου δόμοις. S. A. 1241.

de luce et vita. ὃν ἂν ἥμεν ἐν φάει. E. S. 200. Hel. 537. I. 726. E. E. 1145. Hec. 415. 707. 1214. Ph. 1287. 1349. ἐν χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Eu. 748. ἐν τοῖς ὀκέτ' ὄσι. Al. 323. p. θανοῦσι. ἀνθρώποισιν. S. T. 1408. ἐν τοιοῖςδε βόσκεται χώροισιν αὐτοῦ. S. Tr. 144. ὃ γ'. ἐξ' ἐν φάει γ' ἔτι. S. Ph. 1212. μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει. 415. τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τῷ μετόπιν; 1188.

terrae et urbes, nomin. propr. Ἰλίῳ. I. T. 661. Τρῴαδι. Aj. 819. ἐν Διὸς κήποις. S. Ion. Ἰλιάσιν ἐν κορυφαῖς. Tr. 1256. Τροίᾳ. S. E. 1. Aj. 1021. κοιράνοισι Πυθικοῖς. I. 1219. Αὐλίδι. S. E. 564. Πανέλληνιν. Tr. 716. Ἄργει. S. Lac. III. Ἀργείοις. S. Ph. 630. Πηλίῳ. S. fr. CV, 124. Κιθαιρῶνος πτυχαῖς. S. T. 1026. Θήβαισιν ἀνάσσων. 1203. κάλλις' ἀνὴρ εἷς ἐν ταῖς Θ. τραφεὶς. 1380. Σκύρῳ. S. Ph. 1368. Φωκέων ἐν χθονὶ. I. T. 677. Πλευρῶνι. S. Tr. 6. Τραχῖνι. 39. μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ. 423. Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις. S. A. 1121. Σκύθαις. S. Phin. IV. μέσοις Θρήκης δροις. Hec. 963. μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ. S. C. 696. Χαλύβοισι. Al. 983. Αἰγύπτῳ. S. C. 337. Φρυγίαισι βραῖς. B. 159. Λυδοῖς κατείχετο. S. Tr. 248.

de terra in genere et p. partes. λειμῶνι ποταμίων ποτῶν. S. Tyro. XV, 5. βυθερεῖ λ. S. Tr. 188. κομήτῃ λ. H. 210. κἀν πόλει. S. A.

ματος σπάσαι. Ch. 527. ποικίλαισι νεβρίσι.
49. ἐχνοσκοπῶσά τ' ἐν ςίβοισι. Ch. 225.
τι ξάζωσαν χέρα. B. 1161. φοναῖσιν. E. E.
. ὄψει. Her. 684. αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέ-
Hel. 182. ὀμμάτων ἐν φαεναῖς αὐγαῖς. I.
1. τὰν δόμοισι καλῶς. S. E. 1424. ὄμως ἐν
ανῷ ναίωσι. H. 457. δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς. Ch.
7. θυραίοις. M. 217. τόκοις. 1031. μηρῷ
ιός. B. 243. ὧν ὀρᾷς ἐν ὄμμασιν. S. Tr. 241.
τρ. 783. Prs. 603. S. Tr. 746. διαςρόφοις ὀσ-
οις. B. 1165. λειβομένοισιν δακρύοισιν. Ph. 1522.
βωτὶ θεῶν. I. A. 1041. ἱεροῖς. 358. ἐν τε μι-
κροῖς, ἐν τε μή. 407. opp. εὐγενεῖς. θιάσοις ἐν
μέσοισιν. B. 221. βακχεύμασιν. 317. κισσοφό-
ροις ἐν θαλίαις. 383. παννυχίοις χοροῖς. 860.
χορείαις. Ph. 1271. κυνηγίαις. B. 339.

de tempore. ἡμέρᾳ μιᾷ. S. E. 1149. σ'
ἤχθηρα κἀφλησ' ἐν ἡμ. 1363. ἐν ἦ (ἡμ.) 278.
τῇδ' ἐν ἡμ. Or. 856. μυρίαις ἐν ἁμ. Ph. 312.
ἐν ἡμ. Eu. 105. interdiu. τῇδ' ἐν ἡμ. S. Tr.
740. νυκτὶ. Prs. 492. εὐφρόνῃ. Rh. 617. 824.
νυκτὶ τῇ νῦν. S. A. 16. νυκτὶ. S. Tr. 149. ὄρ-
φνῃ. Rh. 69. σκότῳ. S. T. 1273. βαθύτοις ἐν
ἡμασιν. Ch. 258. νυκτὸς ἐν καταςάσει. Rh. 111.
μακρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ. Hel. 635. χρόνῳ
μακρῷ. S. Ph. 306. S. C. 88. Or. 978. Il. 375.
S. Ph. 235. χρ. ἐν ὑςέρῳ. S. Tr. 18. ἐν χρ.
An. 784. S. T. 613. cum tempore. χὠν μέσῳ
πολὺς χρόνος. Her. 174. ἐν τῷ πάρος χρ. S. C.
551. S. E. 1445. ἐν τῷ πρὶν χρ. S. τῷ τότ'
ἐν χρ. S. T. 564. βραχεῖ κώλίγῳ χρ. S. Tynd. 4.
ἐν μήκει χρ-ι. S. Tr. 69. ἐν βίῳ κεῖται. S. Ph.
182. ὠράῳ ἕξαμεν βίῳ. Ph. 975. βραχεῖ
ξυνδεῖς λέγω. S. E. 673. βρ. χρόνῳ. Ph. 924.
βρ. τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν. S. C. 586. 1581. βρ.
E. S. 566. i. q. ἐν μικρῷ. Tr. 1040. καιρῷ. Rh.
443. ἐν δ' καιρῷ. B. 1286. καιρῷ λέγεις. S. C.
809. πυμάτῳ. 1675. cf. c. Subst. p. Adverb.
ὁπῆ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν, ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταχμίῳ σκότῳ μένει χρονίζοντα βρύει.
Ch. 58. δεκέτεσιν σποραῖσιν. E. E. 1153. τῷ
νέῳ. An. 183. p. τῇ νεότητι. ἥβης ἐν ἀκμῇ. Al.
317. ἥβᾳ. S. E. 159. ἥ. νέᾳ. Al. 474. ἥβη.
Cy. 2. ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ. E. S. 283. γήρᾳ βαρύς. Aj.
1017. λυγρῷ γήρᾳ. 506. μακρῷ γήρ. S. T. 1112.
ἐν ἀρχῇ πῆμα. M. 60. αἰσθημά τι κἀν νηπίοις
γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται. I. A. 1244. ἐν τε τοῖς
νέοισι κ. παλαιτέροις θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. Eu. 711.

ἐν c. Subst. et Adj. p. Adverb. κοινῷ. Or.
27. οἷς πένθος ἐν κ. τόδε. Al. 266. Sic Liv.
III. 65. in primis p. primo et in difficili. μέ-
ρει. Ch. 320. Ag. 1193. p. ἐναλλὰξ, ἀμοιβαίως,
alternis. An. 215. E. S. 406. Rh. 473. Cy. 179.
ἐν δ' καλῷ. Or. 578. καλῷ φρονεῖν. S. E. 384.
ἐγκαιρον, εὐκαιρόν ἐςι. I. A. 1106. ἐν τάχει.
Pran. 747. συντόμως, ταχέως. Ag. 1241. S. E.
16. 387. Aj. 804. τέλει. B. 858. 1101. ut τέλος.
S. A. 233. I. T. 1343. δέοντι. Or. 212. M. 1277.
Al. 820. H. 923. ἐν κύκλῳ. E. S. 103. undique,
circum. Aj. 724. S. Ph. 356. I. A. 1568. B. 652.
H. f. 926. et saepius sine hac praepositione,
ut Or. 358. 444. Al. 850. I. T. 331. 463. An.
1138. B. 1104. Hel. 1573. ἐν ἴσῳ γ. ἦν τόδε. I.
A. 1199. ex aequo. ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς
δυςπραξίας. I. T. 514. ὡς ἐν παρόδῳ, obiter.

εὐσεβεῖ [illegible] χιβδήλῳ τῦτο. E. [illegible]
Hel. 1243. ἐκ ἐν εὐμ. φρασω[illegible] ἐκ [illegible]
ἀσφαλεῖ γ. ἦδ' ἐρημία. Hec. 981. ἐκ [illegible]
βίᾳ. H. 785. ἐκ ἐν ἀργοῖς ὀδὲ τῶν' ἐπραξάμην.
S. T. 287. ἐκ ἀργῶς. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.
χὤπως ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω. S. E. 688.
εἴ τι δή σοι ἐν ἡδονῇ μαθεῖν. I. T. 494. ἡσυ-
χαίᾳ βάσει βάσιν ἅρμοσαι. S. C. 197. εὐχερεῖ ἔφθ
(πάντα ταῦτα). S. Ph. 875. ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
Aj. 972. ἐν ἡσύχῳ. S. C. 82.

de rebus fortunae et animi. ἐν αὐτοῖσιν κα-
κοῖς τοῖσιν μεγίςοις ὄντες. S. E. 1322. ὅτ' αὖ
τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακ. φιλῶ. Aj. 1118. εἰ γ.
ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη. S. T. 80. ὃς ἐν κακ.
ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας. Aj. 1151. ὀρθαῖς ἐν τύ-
χαις βεβηκότα — δαίμονα. E. fr. XLVIII. ὅταν
ἐν κακ. βεβήκῃς. S. E. 1056. σθένοντος ἐν πλέτῳ.
Aj. 488. ὑςάτοις κακοῖς. I. 1115. S. Ph. 1014.
ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν. H. f. 93. ὀδεὶς ἀφω-
γὸς ἐν κακοῖς. S. T. 127. δαιμονῶντες ἐν ἄτα-
Spt. 980. δεινῷ. S. A. 1097. δ-οῖς. S. E. 223.
πότμῳ. Hec. 971. κακοῖσί τις ἀλὺς. S. A. 495.
ἐν οἷς (δυςφόροις) ἀνάλυσίς ἐςιν ὀδεμία κακῶν.
S. E. 143. ξυμφοραῖσι. Or. 82. ἐν ξ. ταῖς
νῦν. S. T. 515. δυςπραγίαις. E. Ep. IV. 38.
δειναῖσιν συμφοραῖς. Or. 801. τύχαις θνατῶν.
H. 1106. ἄλλῃ ἐν τύχῃ. 315. τῷ δὲ κείσαι συμ-
φορᾶς; Hel. 1211. ςοναχαῖσι. Or. 204. ἐν γόοις
παραςατεῖν. Ag. 1077. δάκρυσι κ. γόοις. Or.
319. θρήνοις. I. T. 182. ᾧ ζῆν ἢ θανεῖν ὑμᾶς
χρεὼν. Or. 846. πένθει. S. E. 290. 847. αἰκίαις.
486. τοῖς πόνοισιν. E. S. 323. S. T. 1205. Aj.
1007. ἀνάγκαις. I. T. 1118. ἃ καλλίςα ἐν πε-
νίᾳ. H. f. 648. πένητι σώματι. E. E. 372. τοῖς
ἀμηχάνοισιν. E. H. VI. ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαισι.
B. 89. πόνῳ ἐνεγκῶδ' ἐν ὠδῖσι. E. S. 920. θα-
νάτῳ. Al. 993. ζυγέντ' ἐν ἅρματι πημάτων, ἐν
δρόμῳ. Ch. 786. λυγρῷ πεσήματι. Ph. 1429.
τοῖς κακοῖς πολλὴ γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά.
S. E. 303. τοσοῖςδε πήμασιν. S. T. 1319. οἷοισιν ἐν
ζειν ἐν κακοῖσιν ἀ σέβω. Ag. 1612. Ch. 199. P.
χειμῶσι ναυτίλων δίκην ςροβούμεθ'. S.
κακοῖς. ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ.
E. 335. 1287. ἡνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἴχετο.
Aj. 1144. ὡς ἐν δυςμενείᾳ γ' ὄσα. S. E. 1124
τῷ παθεῖν. E. fr. LXVIII. 7. τὰν ποσὶν οἰςέο
κακόν. Al. 742. p. τὸ παρόν. φοναῖς θηροπό
νοις. Hel. 153. οἴκτῳ. E. Arch. XXVII, 4.
δείοις οἴκτοις. I. T. 147. ὑπερ νῦν ἐκάμνομ
Hec. 1144. τῷδ' ἐκαμνε νόσος. I. A. 966.
πνοῖς πόνοις. B. 1051. πόνων ἐν τῷ μέρει.
452. πάντα τὰν βροτοῖς πάθη. Aj. 836.
πόνῳ ταυτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
1358. μοίρᾳ ὦκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν. S. E.
δυςαπαλλάκτοις ὀδύναις. S. Tr. 959. S. Ph.
ἐν λιμῷ. ὁπῇ τοιῷδε κειμένῳ. S. Tr. 82.
ἐν δίκῃ κακώμενον. 1069. κοινὸς ἐν κοινοῖς
πείσθαι ξυνῶν. Aj. 267. τοιῷδε κείμενος
τύχῃ ἄσιτος ἀνὴρ — ἐν μέσοις βροτοῖς θαν
σῶν. 323. τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι
νυς. 1307. λιμῷ — βόσκων τὴν ἀδ. νό
Ph. 313. τὸ μέλλειν, κακὸν ἐν τοῖς τοιο
S. E. 1338.

c. λόγος, μῦθος, λέγειν, γλῶσσ
ἐν φίλοις ὁ μῦθος. S. E. 638. λόγοις

761. δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λ. 1088. τὰς ἐν μέσῳ λ. 1364. οἱ ἐν μέσῳ λ. M. 819. ξυναλλαγῇ λ - ω. Aj. 732. τοιαῦθ' ἁμαρτάνησιν ἐν λ - οις ἐπη. 1097. ἐγὼ κἀυτὸς τοῖςδε μάρτυς ἐν λ. S. Ph. 319. τοῖς λ. θρασεῖς. 1307. εἴ σε ἐ. λ - οις πείσειν δυνησόμεσθα. 1393. τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λ. παρῆκεν. S. C. 569. τῷ νῦν λ. 801. ἐν ταὐτῷ λ. 1655. θὲς ἐν φρενὸς δέλτοισι τὰς ἐμὰς λ. S. Tript. VIII. βραδεῖα ἐν λ - οισι προςβολή. S. fr. LXX. λόγοι ἐν ἀλλήλοισιν ἐῤῥόθων κακοὶ. S. A. 259. τὰς μὴ χαλῶντας ἐν λ - οις. E. Erech. II. 18. πεύθομαι ἐν λ - φ. Ch. 674. ἐν τῷ λέγειν κἀκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια. S. C. 795. μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν ποιεῖσθαι. S. T. 239. ὅθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεςιν. S. C. 1581. τοῖσιν ὠσὶν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; S. A. 317. ὡσὶ κέλαδος. Prs. 604. πῶς ἂν ἂν ἐν δίκῃ θάνοιμ' ἄν. S. fr. LXXXIV, 42. τοῖσιν αὐτοῖς τοισίδ' ἔςαμεν λόγοις. Her. 146. τῷδε κεισόμεσθα σωθῆναι λ.; 499. λ - οις συμβὰς. M. 741. μέσῳ Κύπρις ῥαβδονομεῖ. S. Tr. 515. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι. Ch. 142. ἂν ἐν λ - οις ἦν λαμπρὸς. E. S. 902. λ - οις ςυγεῖν. Ch. 608. ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν. E. Teleph. XI. αὐτὰ τὰν ποσὶν λέγειν. Tr. 938. An. 397. I. T. 1312. πολιαῖσι μένει φήμαις. E. E. 701. ῥοιβδήσει βακόλων. I. A. 1086. Φρυγίαισι βοαῖς. B. 159. κερτομίοις γλώσσαις. S. A. 962. χαρακτὴρ αὐτὸς ἐν γλώσσῃ. S. Hel. τοίαν ἐν ὄψει ἴυγγα θηρατηρίαν ἔρωτος ἔχει. S. Oenom. III. p. θέλγητρον. μολπαῖς. I. T. 184. ἀλύροις ὕμνοις. Al. 449. ἀκέτι ςόματος ἐν πύλαις καθέξω κακόν. H. 882. ἰςοῖς ἐν καλλιφθόγγοις. I. T. 221. κέρασιν ἐν ἀψύχοις. I. 883. εὐαρμόςοις ἐν καλάμοις. E. E. 702. θεσφάτοις. S. E. 500. ὑψίφω φορᾷ. E. S. 484. ἂν ἐν σιωπῇ τἀμὰ. I. 1397. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέψων sc. ξένος. Eu. 516. ἀμετέρᾳ γνώμᾳ. M. 424. αἰσχρῷ θέμενος. Hec. 806. τρόποις. Eu. 435. λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίᾳ φρονήματι. E. E. 371. τλάμονι θυμῷ. M. 865. τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεςί τις. E. Pol. V. ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν ςέρνοις φρένα. Ch. 741. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλάτᾳ. Eu. 981. μήτε — ἐν τιμῇ σέβειν. Prs. 164. ἤβησας ἐν τυραννίδι. Al. 657. ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι. An. 700. τὰς ἐν τιμαῖς ἥσσον ζηλῶ. I. A. 19. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; Eu. 596. p. ὅμαιμος. ἔνεςι κἀν θεῶν γένει τόδε. H. 7. ἐν φύλῳ ἀνθρώπων. S. Ter. VIII. ὀδὲν ἦν σοι Πόλ. ἐν γένει. S. T. 1016. τοῖς ἐν γ. 1430. ζῶσιν νεκρὸν. S. Ph. 1018. κἀν ὀνείρασιν. S. T. 981. ἐν ὀν. φοιτῶσα. Al. 355. τὠνείρατι. Ch. 526. τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν. H. 79. ὕπνῳ. I. T. 44. πνεῦμα ταὐτὸν ὅποτ' ὅτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν. S. C. 612. ταῖς ἑαυτῶν τέχναις. E. Ep. IV. πολυπληθίᾳ. S. Tyro. XI. λάμπει ἐν χρείαισιν. S. fr. LXXII. φρεσὶν γράφω. Ch. 441. τῇ φύσει τᾶτο κἀν εὐψυχίᾳ. E. E. 390. τοῖς οἰκείοισιν ὅςις ἓς' ἀνὴρ χρηςὸς. S. A. 661. ἐσθλοῖς καθήσεσθ' ἄνολβοι. E. fr CXVII. εὐπροςηγόροισιν ἔςι τις χάρις. H. 95. εὐεργέταις κ. φίλοις. M. 1127. πολλὴ μὲν ἐν βροτοῖσι κέκλημαι Κύπρις. H. 1. φθιμένοις. E. S. 968. φθιτοῖσιν. Eu. 98. νεκροῖσιν. Eu. 96. S. A. 851. 893. σοφοῖσι. H. 465. 643. ἱππικοῖς ἐν ἤθεσι πολὺς ξυνοικῶν. 1219. ὀδ' ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς. Al. 1040. τοῖσιν ἔργοις. E. S. 908. opp. λόγοις. γυναιξὶ δ' ἄλκιμος. Or. 752. κἀν τρυφαῖς πεπωκότα; Cy. 584. ἐν ἀῤῥήτοισι τὴν σὴν νομίζω θειλίαν. H. f. 174. ἀσθενείᾳ τὸν πόθον διώλεσας. 269. εὐχαῖς. B. 46. ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεὸς. Eu. 20. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις δίκας γέγραπται. Ae. S. 711. μένει τὸ θεῖον θυλίᾳ περ ἐν φρενὶ. Ag. 1082. ὅσοιπερ ἦσαν — ἄνακτι πίςιν ἐν πρώτοις ἀεὶ. (ἐκπρεπεῖς). Prs. 441. γέννημα — ἐκ ἐν ὑςάτοις. S. Tr. 315. ἀνδρῶν πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίᾳ κρίνοντες. S. T. 33. καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει. S. E. 28. γένοιτο κἂν ἄπλουτος ἐν τιμαῖς ἀνὴρ. S. fr. LVIII, 5. κλύειν τῶν ἐν τέλει. S. Ph. 925. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλ. Aj. 1352. τὰς ἐν τέλ. S. Ph. 385. τοῖς ἐν τέλ. πείσομαι. S. A. 67. p. τοῖς ἄρχουσι. ἤδη γ. ἔδρα Ζεὺς ἐν ἐσχάτῳ θεῶν. S. fr. LXXXII, 5. τὸμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιοῦμενοι. S. Ph. 498. ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεὸν. S. T. 215. τὸν ἐναγῆ φίλον. (cf. Ἐναγής.) μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ — ἄτιμον βαλεῖν. S. T. 657. ἴσος ἐν γ' ἴσοις ἀνὴρ. S. Ph. 685. δεῖ με θυλεύειν ἐν τοῖσιν ἐχθίςοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ. S. E. 815. ἐν γαλήνῃ. 899. τώδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν — χρεών. 982. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; S. Tr. 421. εἴ τις ἔςι πίςις ἐν τοῖς δρωμένοις. 588. ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς πωλοδαμνεῖν. Aj. 548. θυρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει. 614. ξυρεῖ γ. ἐν χρῷ τῆτο. 786. ὅτῳ μὴ τάδ' ἐςὶν ἐν γνώμῃ φίλα. 1038. ἐν τοῖς δικάςαις — τόδ' ἐσφάλη. 1136. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν; S. Ph. 102. ὅπως δείξεις ἐν ἐχθροῖς. Aj. 557. τὰ δ' ἐν μέσῳ — ἢ λῆςιν ἴσχεις ἢ δι' ὀδενὸς ποιεῖ. S. C. 583. ὅςις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε (Augen hat.) S. T. 388. νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταλύεσαι. 653. ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ μῷ κάρᾳ. S. C. 564. τῷ μαθεῖν ἔνεςιν ἠὐλάβεια τῶν ποιουμένων. 115. τῷ μὴ δύνασθαι μηθ' ὁρᾷν. 495. κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ὁρμωμένῳ. 1375. ἐν τῷ φρονεῖν μηδὲν ἡδίςος βίος. Aj. 554. ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν. S. A. 459. τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων. 494. κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω φίλη μὲν ἥξειν πατρὶ. 897. εἰ τάδ' ἐςὶν ἐν θεοῖς καλὰ. 925. δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβαλίαν. 1242. σκότῳ λαθοῦσα Ἐρινυὺς. S. Teucr. III. 3. ἔν τινι σχολῇ κακῇ. S. T. 1286. ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες. S. A. 383. τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν. 798. ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει. S. Ph. 1134. τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις. An. 1114. αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν. E. S. 330. ὥςπερ ἐν πεσσοῖς. 409. ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι. 817. ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος. Rh. 183.

c. εἶναι, σώζεσθαι, κεῖσθαι, βεβηκέναι aliisque verb. esse in, pendere a, servari in, per. ἐν οἷς νῦν ἐςιν. S. Tr. 1122. ἦν ἐν τῇ τέχνῃ. S. T. 562. ἐκ ἐςιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια. E. Alex. XIII. κἀν κακοῖσι κειμένων. XXII. κήδει ὧν ἐσθλῷ. E. Antig. VIII. p. συγγενὴς ὤν. ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες. E. Antiop. XXV. θεός τις ἐν ἡμῖν. E. fr. CLXXXVIII. πάντα τὰ κεδν' ἐν ὑμῖν ἐςί μοι βουλεύματα. Prs. 170. ἐκ ἐν αἰσχύνῃ τὰ σά. Ph. 1282. ἐν αἰσχύναις ἔχω. E. S. 164. σοὶ κ. τὸ πλεῖν ἡμᾶς ἤδη ἐςὶ, κ. τοῖς τῶδε προςχωρεῖν λόγοις. S. Ph. 963. εἰσὶν ἐν μύσαις ἀεὶ. H. 452. ἐν τοιούτοις ὅτε σωφρονεῖν πάρεςιν. S. E. 307. ἐν τοῖς τοιούτ. ἐςὶν ἡ προ-

εἰ ὀκ ἐν ὑμῖν ἔξιν. An. 451. sc. τῆς κακίας. ὀκ ἐν ἀβρότητι κεῖσαι. I. A. 1344. ὀκ ἔξιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλεύμασιν ἀδ' ἐλπὶς. S. Tr. 725. ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν. S. Ph. 741. ὀκ ἔχουσιν ἐν μάχῃ ἀριθμὸν. E. Meleagr. VII. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα. S. C. 248. σοὶ τὰ κείνων γίγνεσθαι κράτη. 392. πράξας γ' ἐν σοὶ. Eu. 462. tibi causa commissa. ἐν δ' ἐμοὶ τέλος αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι. S. C. 423. ἐν ταὐτῷ μένεις. Tr. 350. Hel. 1032. I. 969. ἐν σοὶ λελείψομαι. H. 324. ἐν σοὶ ἂν ἀρχοίμεσθα. Rh. 859. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν. Cy. 650. v. Κάρ. σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι. Aj. 519. ὄκνον ἐν οἷς γε δρᾷς ἐν οἷς δ' αὐδᾷς, ὀκνῶ. S. Ph. 907. ἓα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην. S. C. 625. ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ. Aj. 271. Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοιρὸν. I. T. 1237. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις. E. fr. LXXXVI.

penes aliquem esse, in potestate alicujus. ταῦτα ἐν τῷ δαίμονι. S. C. 1443. ἐν σοὶ βραβεύειν τὰς λόγους. Hel. 1002. ἐν σοὶ γ'. ἐσμεν. S. T. 314. ἡ σωτηρία ἡμῖν ἐν σοὶ φαίνεται. ἐν σοὶ ἐσμὲν κ. ζῆν κ. μὴ. Al. 279. ἐν σοὶ τόδε. Hel. 1441. χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις. E. E. 610.

ἐν p. ἀντί. τὴν γ. Ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς Ἀντὶ εὑρίσκομεν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι, οἷον τὸν Ἐνσάτην λέγω, ἢ Ἀντισάτην. v. Ἐνσάτης. E. M. Sic ἐντάσσειν p. Ἀντιτάσσειν. qu. v.

ἐν δέ. πρὸς τούτοις δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ. H. insuper, nisi ubi ad verbum ipsum est referendum.

Adverbialiter. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει. S. T. 27. Reis. p. ἐνσκήψας. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὸν Προμηθεὺς. S. C. 55. ἐν δ' ἄλοχοι. S. T. 182. inter. ἐν δ' ἐμεξώθη μέγας αἰθὴρ. S. A. 420. ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγὰ. S. Tr. 207. κοινός Attice. ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας. Aj. 676. ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς. S. A. 1274.

c. Pronomin. Person. ὅτι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε. S. Tr. 621. μωρίαν ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ. S. T. 537. αὐτοῖσιν ἦν κήρυξ. 752. τὰ ἐν σοὶ δυσφόρω; ἔχοντα. 770. ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔνι. 1239. ὃ μὰν ἐν γ' ἐ. προσθήσεις τάσδ' ἀρὰς. S. C. 153. σκιαδούναν φυλάσσων ἐν ἐ. κατόδηλος ἔσαι. 1214. εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ. S. A. 551. ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἐνδηλος ἐν σοὶ πανταχῇ μητρὸς πατηρ. S. Achae. IX. 7.

c. Demonstrativ. κἀκεῖνος ἐν τούτοισι. S. E. 703. ὡς ἂν ἐν ταὐτῷ θάνῃς. 1496. χἠτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν. S. Ph. 1078. ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγὼ. 1243. ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος. S. T. 677. μέγας ἐν τούτοις θεὸς. 871. τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν; 892. δεινὰ δ' ἐν κείνοις τανῦν. S. C. 336. εἰ τάδ' ἐν τούτοις. S. A. 39. αὐτῶν ὀδὲν ἐν ταὐτῷ μένει. S. Ἀλήτ. VI. 3. ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν σπουδαῖον. S. fr. XXIII. 3.

c. Interrogat. ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλας' ἀνθρώπων; S. E. 238. ἐν τῷ διέγνως τοῦτο; 1186. ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτὲ; Aj. 314. ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης; S. A. 1229. Hel. 1211.

c. Relativ. ἐν ᾧ (γήρᾳ). S. C. 1239. ἐν ᾗ (ἡμέρᾳ). S. E. 278. ἐν ᾗ (πατρίδι). S. Tr. 362. (χωρᾷ). S. Ph. 1017. ἐν ᾗ (πόλει) τὰ μὲν

III. [illegible]
διασκεδῶσιν. [illegible]
τ' ἐξορμώμεθα. S. Tr. [illegible]
καμεν. S. C. 52. 645. ἐν ᾧ κρατη[illegible]
ἐν οἷς (χώροις). S. T. 798. ἐν οἷς χαίρειν πα[illegible]
θυμεῖ. S. Tr. 1118. ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἀλὼς. S. C. 764. ἐν οἷς χάρις ἡ χθονία ξυναποκεῖται. 1751. ἐν οἷσι (τρόχοις ἡλίου) — ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει. S. A. 1066. ἐ. οἷς (σοφοῖς) ὁ νοῦς θεᾷ ξύνεσιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος. S. fr. XXX. κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην. S. Tr. 1119. ἐν οἷς (τοῖς δυσφόροις) ἀνάλυσίς ἐστιν ὀδεμία κακῶν. S. E. 142. S. Tr. 1122. supra S. T. 798. ἐν οἷσιν ἀνδράσιν τιμὴν ἔχεις. S. Eriphyl. VIII. ἐν αἷς σὺ χαίρεις. H. f. 272.

In verbis c. Genit. ἐρκέων ἐγκεκλεισμένος. Aj. 1275. ἀντὶ τοῦ ἐντός. cf. Ἐγκλείειν. ἐμβατεύειν πατρίδος. S. T. 825. σῆς ἐπεμβαίνων χθονὸς. S. C. 924. πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε. S. Tr. 17.

c. Accus. Τροίαν Ἰλιάδ' ἐμβεβῶτα. Hec. 922. et ὄχθον ἐπεμβάς. B. 1059. Herm. ὄχθῳ.

c. Genit. in Subst. et Pronom. ἐν Ἅιδου subintell. δόμῳ, quod et additur. S. E. 463. 1342. τὰν Ἅιδου. 780. ἐν σαυτοῦ γενοῦ (alii correx. σαυτῷ). S. Ph. 950. φρόνησον. cf. ἐνδον γενοῦ. Ch. 230. αἴ, νέαι μὲν ἐν πατρὸς ἥδιστον, οἶμαι, ζῶμεν ἀνθρώπων βίον. S. Ter. VII, 3.

ἐν abundat. ἐν λιταῖς. S. Ph. 60. δόλῳ. 102. αὔραις τρέφεται. 1160. ξέναισι χεροὶ κηδευθεὶς. S. E. 1138.

Ἐναγής. ἀναγεῖς. τοὺς ἀνάγνους. ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Harp. et B. Anecd. ὁ ἐνεχόμενος τῷ μύσει. Adde μυσαρὸς, ἀκάθαρτος, μεμιασμένος, — σεβάσμιος, ἁγνός. Ἅγος γ. τὸ ἱερὸν σέβας· κατ' εὐφημισμὸν δὲ κ. τὰ μιάσματα ἅγη λέγεται κ. οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ad S. T. 657. sacramenti religione innexus. v. infra. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἀπῇ. Ae. S. 122. ἐναγίσματα. ὅπου δὲ θάνατος ἀπῇ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων εὐπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. τὸν ἐ. φίλον μή ποτ' ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν. S. T. 657. τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ γενόμενον, ἀλλὰ καθαρὸν ὄντα, δεόμεθα μὴ λόγον (λόγων. Br.) ἄτιμον ἐκβαλεῖν, ἀλλὰ προσδέξασθαι αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν ἢ τὸν ἐνεχόμενον μίσει (μύσει. Br.) ὅπως δεόμεθα τὰ μηδέποτε ἐναγῆς γενομένου (τὸν μηδ. ἐναγῆ γενον et τῶν λόγων. Br.) εἰς φίλους, μὴ ἐν ἀφανεῖ αἰτίᾳ ἄτιμον ποιήσῃς τὸν λόγον. Amicum, quem criminis suspectum habes. Herm. Suid. τὸν ἐναγῆ φίλων μηδέποτ' αἰτίᾳ ἐν ἀφανεῖ λόγων ἄτιμον βαλεῖν. Ἐναγῆ sacramenti religione innexum, ἐνορκον. Heath. ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν est accusare. Musgr.

Ἐναγώνιος. Ἐ-ε Μαίας κ. Διὸς Ἐριυᾶ. Ae. fr. 401. ὡς τῶν ἀγώνων προξάτης. Pind. Pyth. II. cf. Ἀγώνιος.

Ἐναίρειν. πέρθειν, ἀφανίζειν, σφάττειν, σφάζειν. πόλις ἐ-εται σθένει. S. C. 843. ὀκ οἶδ' ἐ-ων νεκρὸν ἢ καπνῶ σκιὰν, εἴδωλον ἄλλως. S. Ph. 946. κατὰ τὴν παροιμίαν. θῆρα τόξοις ἐ-ων τοισίδ'. 956. Ἀερναῖον Ὕδραν ἐ-ει. I. 191. θῆρας ἐ-ων. H. 1129. τὰν Κενταύρων γένναν ἐ. πτε-

λόγυ. κ. τ. λ. ὡς ὑμᾶς (γενεὰς βροτῶν) ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐν-ῶ. S. T. 1188.

Ἐναρμόζειν. ἁρμόζ., προσαρμόζ., προσάπτειν. δὶ ὀμφαλῆ καθῆκεν ἔγχος σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν. Ph. 1422. ἐνέβαλε, κ. διεπέρασε μέχρι τῆ σπονδύλη τῆς ῥάχεως. πλευροῖς πτήν' ἐ-ύσας βέλη. H. f. 179. τάχδ' ἐ-ύσω χέρας. Cy. 664. p. ἐμβαλῶ.

Ἐνάρχεσθαι. κατάρχεσθ., auspicari. κανᾶ ἐ-έσθω τις. I. A. 147. cf. ἐξ-υ κανᾶ. 435. κανῆν δ' ἐνῆρκται. E. E. 1142. πικρὰς δὲ προχύτας χερνιβάς τ' ἐ-ξεται. I. A. 955. ὅθεν ἅπαντ' ἐνήρξατο τρέφειν ὅδ' αἰθὴρ. Valck. D. p. 257.

Ἔνατος et Ἐννατος. S. E. 707.

Ἐναυλίζειν. ἐνδιατρίβειν. H. p. Ἐν-σθαι. Act. est ἐνοικίζειν. ζειπιή γε φυλλὰς ὡς ἐ-ζοντί τῳ. S. Ph. 33.

Ἐναύλιος et Ἔναυλος, ον. Adj. τὸ ἐναυλεῖον, ἐναυλίον. (ὁ ἀκάμενος παρὰ τὸν Αὐλόν.) — σύνοικος, ἔνεδρος. Subst. σπήλαιον. — ἔζι κ. ἔναυλος ἀντὶ τῆ, ἐντός ἔζιν, ἀπὸ τῆς αὐλῆς. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, ἔναυλος ἢ θυραῖος, ἀντὶ τῆ ἐντὸς ἢ ἐκτός. Phav. τίν' ἔχει ζίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; S. Ph. 158. ἐντὸς ἢ ἐκτὸς· ἐγγὺς ἢ μακράν. λέοντας. Ph. 1566. συνοίκους ἢ ἐν ἐπαίλει μαχομένους. μανίαισι λύσσας χορευθέντ' ἐ-οις. corr. ἀναύλους. H. f. 878. Κρῆτες Διογενέτορες ἔ. B. 122.

Substant. τὸ σπήλαιον, ἄντρον, αὐλή. ἐναύλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις. Hel. 1113. σύγχορτοι Ὀμόλας ἐ-οι. H. f. 371. κατ' ἐ-ους ὀρέων ἀβάτους. E. Temen. XVIII.

Ἔναυσις. ἔγκαυσις. ἀζραπῆς ἐ-εις. E. Sisyph. I. 32.

Ἐνδαις. ἔνδαδος. σπονδαὶ ἐς τὸ πᾶν ἐνδαιδες οἴκων. Eu. 1030 p. σὺν δᾳσὶ, λαμπάσι.

Ἐνδάκνειν. mordere. ἐ-κῶσαι ζόμια πυριγενῆ γνάθοις. al. γναθμοῖς. H. 1223. δακῶσαι κ. ἔγκρατήσασαι. ἔχιδνα δ' ὡς με τί ποτ' ἐ-κῶσα. Ae. S. 897. cf. δῆγμα λύπης.

Ἐνδακρύειν. ὥζτ' ἐνδ. ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 549.

Ἐνδατεῖσθαι. ἀπομερίζειν, ἐν μερισμῷ δίδοσθαι, διατρίβειν. μετῆκται ἀπὸ τῶν διανεμομένων. μερίζεσθαι, διαδίδοσθαι. Ad S. T. 205. Hinc Eust. p. 1142. 22. (1193. 9.) ἐπικυρίαν ποθὲν μερίζειν. Jactare, nunc in bonam partem, nunc in malam. Herm. conferri potest. Horat. carmina divides. Od. I, 15, 15. et dividit oscula. I, 36, 6. ὀνειδίζειν, σφοδρῶς λοιδορεῖσθαι, δυςφημεῖν, μέμφεσθαι, ἐπαρᾶσθαι, et τὸ σφοδρῶς ἔσθιειν· λοιδορῶν, μεμφόμενος, κατὰ μέρος τῶν λεγομένων ἀνακαλῶν· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δαινυμένων. ad S. Tr. 791. εἰς δύο διαιρεῖν et τέμνειν. ad Spt. 563. — commemorare, celebrare, αἰνεῖν, ὑμνεῖν. ἐν. τὰς ἐὰς εὐπαιδίας νόσων τ' ἀπείρους. Ae. Ψυχος. 264.

ἐνδατούμενος. λόγυς ὀνειδιζῆρας ἐ. H. f. 218. τὰ σὰ — ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐ. ἀρωγὰ προσταθέντα. S. T. 205. Elmsl. celebrare. προστ. προστατήρια. Erf. τὸ δυςπάρευνον λέκτρον ἐ. S. Tr. 791. δίς τ' ἐν τελευτῇ τῶνομ' ἐ. Spt. 563. ἐς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα, μερίζων, εἰς δύο τέμνων ὀνομάζει. Antiquitas ludit.

Ἐνδεής. τινός. χρείαν ἔχων, πτωχός, — οὐ ἱκανὸς, ἀτελής, ἥττων, ὕζερος, δεύτερος. ἐνός μοι μῦθος ἐ. Hec. 835. χρημάτων. E. Thes. IX. τῷ βίῳ ἐ-ής. E. S. 873. p. διά. μήτ' ἐ. τυ. M. 462. ὐ γ'. τι τῶν σῶν ἐ. ταφήσεται. Al. 635. μὴ θάνῃ, τῶδ' ἐ. Tr. 906. πόλεις ἐ-εῖς ζρατηλάτυ. E. S. 192. ἢ δ' ἐ. τῶδ' ὑσα. E. fr. CLVII.

Ἐνδεές. τῶτο πολλῷ τῶ παρόντος ἐ. Her. 171. ὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐ. E. E. 356. μηδὲν ἐ. λίπης. Ph. 388. τὰ κρείσσω, μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν. S. C. 1430. ὐδὲν ἐ. ποιούμενος. S. Ph. 375. ὐδὲν ὕβρεως παραλιμπάνων. ἐ-έζερος ὤν. E. Archel. XXII. πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν, μητ' ἐ-ὴς τῶδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν. L. A. 978. ὅταν νοιζδος ἐ-ῶς ἔχῃ. E. Oedip. XVII. 8. πολλῷ γ. εὕρον ἐ. διαλλαγάς. Ph. 708. ἀτελεῖς. πολὺ λειπομένας τὰς συμβολὰς εἰς τὸ γενέσθαι, δοκῶν διαλλάττεσθαι πρὸς Π.

ὐ γ. ἐ-ὴς ὑμῖν παρέζην. Her. 589. τῶν γνησίων ὐδὲν ὄντες ἐ. E. Andromed. XXIV. σῶ γέ μ' ἐ-δεέζερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον ποιεῖν. S. Ph. 524. ἐ-ζερόν συ εἶναί με ἐν τῷ βοηθεῖν τοῖς φίλοις.

Ἐνδεικνύναι. πρὶν γ' ἂν ἐν-ξω τί δρᾷν. S. C. 48. πῶς ἂν μᾶλλον ἐ-ξαιτό τις πόσιν προτιμῶσα: Al. 152. αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐ-ξομαι. B. 47. ὑπερήφανον θεοῖς ἐ-υσιν αἰχμὰν. Prm. 404.

Ἐνδεῖν τινός. ἐνδεῖσθαι, indigere, — ἐνδεῖν, illigare, ἀναρτᾶν τινα, ἐνζευγνύναι. τῶν ἀπόρων ὐδενὸς ἐ-εῖς. I. A. 41. τίνος ἐνδέομεν; Tr. 792.

κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις — γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ. S. C. 526. μεγάλοις ὅρκοις ἐνδησαμένα πόσιν. M. 162. δήσασα, obligans.

Ἐνδελεχῶς. ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, ἐπιμόνως. ἄζρων ὄχλος ἐ. ἀμφιχορεύει. E. Pirith. II.

Ἐνδέξιος, ια. παρασπιζὴς. Cy. 6. p. ἐν δεξιᾷ παρών. τίς ἐφέζηκ' ἐ-α πλευροῖς; H. 1360. p. ἐνδεξίως.

Ἐνδεξεῖσθαι. ἐ-ύσθω βωμόν. I. A. 1473. p. περιπλεκέσθω.

Ἐνδέχεσθαι. δέχεσθαι, accipere, αἰνεῖν. σὺ ἐ-υ. An. 1239. δέχυ, ἄκυε, accipe. ὐκ ἀπιζίᾳ σὺς λόγυς ἐ-ξόμεσθα. I. 1607. ἀοιδαὶ, τὰς χρυσοκόμας Ἀπόλλων ὐκ ἐ-εται. E. S. 976. εἴ ἐ-χεσθε. Her. 550.

Ἔνδηλος. φανερὸς, σαφὴς, ἐμφανής. ἆρ' ἐ-α κ. σαφῆ λέγω; S. A. 405. ὦ πάντα πράσσων ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς ἔνδ. ἔν σοι πανταχῇ. Ae. Ὅπλων Κρίσ. fr. 162.

Ἔνδημος, ον. ὁ οἴκοι ὤν, ἐνδήμιος. εἴπερ οἶδεν ἐ. παρών. Ch. 566. βοάν τ' ἐ. ἐξοπλίζων. Ae. S. 686. ἐμφύλιον μάχην, τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι βοήν.

Ἐνδιδόναι. διδόναι, παραδιδόναι, μεταδιδόναι, παρέχειν, — παραχωρεῖν, ὑπείκειν, εἴκειν, χαλᾶν. χωρεῖν, ἐξίζασθαι. χέρος τις ἐνδότω μοι ζηρί— γματα. I. A. 617. ἔνδος μοι πάγχρυσον τεῦχος. I— T. 167. χρηζῶν ἀφορμὰς ἐ-ίδωσ' ἀεὶ λόγων. Hec. 1239. εἰ δ' ἐ-δοίης λόγυς. An. 966. ἐ-δοὺς θνη— τοῖς πνοὰς. E. fr. CL. 4. ἅρμασιν ἐ-δωσι κέν- τρον. H. f. 881. ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρὸν. An. 224.

ἐνδόντες τύχῃ. Tr. 687. ἢ ἐ-δῷ τι μαλθακὸν Hel. 515.

Ἔνδικος, ον. δίκαιος, qu. cf. ἀληθής. κάλλιο- ὄν ἐζι, τῶν-ον πεφυκέναι. S. Κρεύσ. V. Ἄνδρ— ες Ἕλλησι πᾶσιν ἐ-ους. Aj. 1363. τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐ— προμηθίας. S. C. 1043. τοῖσι δ' ἐ. ἱερὰ καθίζ— ειν ἐχρῆν. I. 1316. εἰς δίκαιος μυρίων ὐκ ἐ-ων κρα- τεῖ. E. Palam. IX. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐ-α' ἱερῆ-

σθαι. S. T. 553. κἄποτ' ἔκ γ' ἐμᾶ τιμὴν προέξυσ' εἰ κακοὶ τῶν ἐ. S. A. 208. Herm. προςέξ. μὴ λέγων γε τἂν-ον. S. T. 1158. p. τὸ ἀληθὲς, ὃ δεῖ. τῶν ἐν τέλει κλύειν τό τ' ἐ-όν με κ. τὸ συμφέρον ποιεῖ. S. Ph. 926. justum. ἀνδρῶν τόδ' ἐξὶν ἐ-ων. E. fr. LXXII. ἥτις αὐτὴ μὴ πέφυκεν ἐ. LV. πατρὸς ἐ-ας ἐπιςολὰς. Hel. 1665. τὸ πρᾶγμά γ' ἐ-όν μοι. Or. 780. μηδὲν ἐ. φρονεῖ. E. Phryx. VI. ὁ γ. ἐ-ον, σὲ ςενάζειν. I. A. 482. θανθ' ἔπραξεν ἔνδικα. Or. 537. ἔπαθε μὲν δίκαια, καθὸ ἀπέθανε, κ. δικαίαν τιμωρίαν δέδωκε· καθὸ δὲ ὑπὸ τούτου ἀπέθανεν, ἠδίκηται. ὡς ἔδρασας ἐ. 773. ταῦτ' ἔδρασεν ἐ. Aj. 1282. ἀληθῶς. ὦ ποικίλων δεῖ τἀνδιχ' ἑρμηνευμάτων. Ph. 473. κ. σοφοῖς κ. τοῖσι φαύλοις ἐ. 499. πολλ' ἔχουσαν ἐ. An. 186. μὴ λέγουσαν ἐ. Tr. 970. εἰ δίκαι' ἐκεῖνα, κ. τάδ' ἐ. E. E. 1096. τὸ νικᾶν τἀνδιχ' ὡς καλὸν γέρας. E. fr. XVII. ὅτῳ θίγοιμ' ἂν ἐ-ώτερον. E. E. 224. γῆρας ἥβης ἐςὶν ἐ-ώτερον. Ae. fr. 289. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐ-ώτερος. Spt. 658. ἐ-κώτατα διώλετο. Or. 1513. ὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐ-ώτατα. S. C. 925. δάπτει τὸ μὴ 'νδ-ον. S. T. 681. τὸ μὴ ἐ-ως θρυλλούμενον, ἡ ψευδὴς διαβολή. τίς πίςις ἐ.; 1420. εὐπρόςωπος, δικαία. γᾶ βυνεῖ, ἐ. σέβας. Ae. S. 779. δίκαια σέβεσθαι, ἢ ἦν δικαίως πάντες τιμῶσι. cf. τοιόνδε ταρβοῦντες ἐ-ως σέβας. Eu. 690. ἐ-κωτέροισι ἐπ' ἔργοις. Ae. S. 593. πρὸς ἐ. φρεσὶν τελεςφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ. Ag. 993. Nomin. absol. ὕβριν ἑτοίμως ςυγοῦντες πέλοιτ' ἂν ἐ-οι γάμοις. Ae. S. 81. ἄλγηςον ἧπαρ ἐ-οις ὀνείδεσιν. Eu. 130. ψυχὴ εὔνους κ. φρονοῦσα τἂν-ον. S. Ἀλήτ. I. κευθμῶνας ἐ-ου χθονός. Eu. 795. i. e. ὑπὸ γῆν, quae vobis debetur. cf. Χθών. vel idem fere quod Εὔμοιρος. οὐδὲ συμμάχους ἄλλους γενέσθαι φημ' ἂν ἐν-ωτέρους. E. Dictys. fr. X. M. ex Stobaeo. δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐ-ας σφαγὰς. S. E. 37. οὐδὲ τἂν-ον περιβλέπεις. S. C. 996. ἥξεις δῆμον ἐ-κώτατον Σκυθῶν ἁπάντων. Prm. Sol. 184.

Ἐνδίκως. τί τῶνδ' ἐκ ἐ. ἀγείρω; Ch. 633. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐ. μέμψαιτό μοι. Prm. 63. σῆμα τόδε γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐ. τ' ἐπώνυμον. Spt. 390. τοιόνδε ταρβοῦντες ἐ. σέβας. Eu. 690. ἐς τήνδ' ἐ. τείνει φόνον. Hec. 263. κακὴν αὐτὴν ἐ. ἡγούμενος. Or. 504. μητέρ' ἐ. ἀπώλεσα. 571. διώλετο. 1512. ὀλεῖ μ' ἐ. An. 921. ἡμᾶς ἐ. ἀπώλεσε. B. 1247. ἀνέχου ἐ. πράσσων κακῶς. Or. 1599. ἐ. ἐκτίσει πόσιν. M. 267. κακὰ ξυνάψειν ἐ. Ἰάσονι. 1232. τὰ δ' ἐ. I. A. 368. κομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἐ. Tr. 35. πῶς θνήσκοιμ' ἂν ἐ. 961. μάλιςά σ' ἐ. αἰνεῖν ἔχω. Her. 486. Ζεύς μοι χάριν ἐ. ἔχει. 767. ἦ γένοιτ' ἂν ἐ-κωτέρως. 544. οὐκ ἂν ἐ. γ' ἀτιμάζοιτό σοι. Aj. 1342. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἕξεις ἐ. ὀνειδίσαι. S. Ph. 523. ὥς' ἐ. ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον. S. T. 135. δεδώκασ' ἐ. οὗτοι τάδε. S. Ph. 372.

Ἔνδοθεν. ἔνδον, ἔσω. opp. θύραθεν. — ςρόφιγξιν ἐ. κυκλούμεναι. Ph. 1133. τῆς ἀντιγυος δηλονότι. φῦδη ἐν. Cy. 485. sc. ἀκούεται φωνή. ὥς' ἐκδακρῦσαί γ' ἐ. κεχαρμένην. Or. 1122. ἐ. λόγων τῶν σῶν ἀκούσασα. I. A. 849. τῶν ἐ. χωροῦντος. S. E. 1323. ὅτ' ἐ. ὅτε θύραθεν. S. Tr. 1022. ὅτε ἀπ' ἐμαυτοῦ ὅτε ἀπό τινος τῶν ξένων· ὅτε διὰ ςόματος, ὅτε ἔξωθεν sc. δύναμαι λαθίπονον ὀδυνᾶν ἐξενύσαι βίον. ἐ. φοινίαν ἄταν τιθεὶς. Ch. 827. ἐν τῇ ψυχῇ. Ἄλλως· τὴν ἔνδον ἐπὶ τῆς οἰκίας φονίαν ἄτην καταβαλών, ὅ ἐςι, τὴν Κλυταιμνήςραν. μή τις ἐ. κλύῃ. S. E. 1238. πηδῶν ὁ θυμὸς ἐ. E. fr. dub. XXIX. M. ἐ. ςέγης μὴ ἔξω παρήκειν. Aj. 741. ἐ. λαβὼν ὅπου σε χρεία κ. πόθος μάλις' ἔχει. S. Ph. 645.

Ἐνδόμυχος. σκοτεινὸς, ὁ ἀπόκρυφος. Z. ὃ τοῦμὸν ἐτέγχθην κρᾶτ' ἐ-ον. S. Ph. 1457.

Ἔνδον. ἔσωθεν, ἐν δομῷ, ἐν θαλάμοις.

de reb. spatii. ἐ. ὄσα. Spt. 184. τοὺς ἐ. γάμους. S. Tr. 1139. ἐ. ἀρκείτω μένων. Aj. 76. σκηνῆς ἐ. 218. τά τ' ἐ. εἰσὶ, τά τε θύραζε, δυςτυχεῖς. Or. 603. ὅταν τοῖς ἐ. ἄχθηται. M. 244. ὅτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον ἐ. εὐξαίμαν ἔχειν. S. Κρευσ. III. 3. ὐδ' ἐ. οἰκοποιός ἐςί τις τροφὴ; S. Ph. 32. ἐ. ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει. Aj. 9. τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἐ. αἰχμάζειν. Prs. 753. τἂν. πιςὰ; Hec. 1017. τἂν. οἰκουρήματα. Or. 926. τά γ' ἐ. ἀσφαλῶς ἔχει πόλις. Ph. 118. φίλους τοὺς ἐ. ὄντας. Cy. 477. ἡ ἐ. ἐρημία. Al. 947. περισσὸν ἄχθος ἐ. γυναικῶν ὂν ἀεὶ. S. E. 1241. τὸ ὂν ἀεὶ ἐν., ὃ οὐκ ἄν τις ἐκτὸς ἴδοι. τοῖς ἐ. φίλοις. H. 524. αἱ ἐ. δρῶσιν κακὰ βουλεύματα. 649. τὰ ἐ. πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσα. An. 331. κόσμος ἐ. I. A. 571. πῦρ ἱερὸν ἐ. I. T. 626. παρευτρεπίζετε τἂνδ. 726. εἴτ' ἐ. εἴτ' οὐκ ἐ. 1303. Aj. 7. τοῖς ἐ. λέγω. I. T. 1304. τί πεύκης ἐ. αἴθεται σέλας; Tr. 298. ἥτις οὐκ ἐ. μένει. 644. εἰρκτοῖσιν ἐ. σῶμα σὸν φυλάξομεν. B. 497. ἐ. προσείων αὐτόν. 928. ὁ ἐ. σὸς πατὴρ. Cy. 430. ἐ. ἀνὴρ. 587. ἐς' ἐν δόμοισιν ἐ. αἰχμάλωθ' ὅπλα. Her. 695. ἐς' ἐ. αὐτῷ ξύμμαχος. 825. τἂνδ. εὑρίσκειν καλῶς. E. E. 76. τἂνδ' ἐξάρτυε. 422. τἂνδ. παρώσας λέκτρ'. 1037. ἐ. θαλάμοις βοκόλον. E. Antiop. XXXII. ἐ. γυναικῶν κ. παρ' οἰκέτας λόγος. E. fr. CCXIX. ἐ. μένουσαν. E. Meleagr. XII. τινὸς ὑποςενάσης ἐ. S. E. 79. πρὸς ὅ τι σὺ τῶν ἐ. εἰ περισσὰ. 155. τίς τῶν ἐ. ὄντων. 821. ὅτις ἀνδρῶν ἐ. 1369. βοᾷ τις ἐ. 1406. ὡς τἂν. ἐξαρκῇ τιθῶ. S. Tr. 334. πρὸς οὐδενὸς τῶν ἐ. 677.

de animo. ἐ. γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας. Ch. 230. ad te redi, reputa. cf. ἐν σαυτοῦ γενοῦ. S. Ph. 950. in Ἐν. c. Genit. σῶν φρενῶν οὐκ ἐ. ὤν. Her. 709. δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει, τἂνδ. οὐχ ὅτῳ φρονῶν. Or. 1514. ὑπὸ τῆς δειλίας χαριτογλωττίζεις, ἕτερα κατὰ ψυχὴν ἔχων. μὴ κεύθει' ἐ. καρδίας. Ch. 99.

Ἔνδροσος, ον. δροσερὸς, δροσόεις. εὐτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἐ. τ' ἔχω εὐνὴν. Ag. 12.

Ἐνδύειν. — δῦναι. induere. δν (πέπλον) ἐνδὺς. S. Tr. 759. θῆλυν ἐ-ῦναι ςολὴν. B. 834. κόσμον — ἠδ' ἐ-σεται. Al. 634. B. 851.

Ἔνδυμα. ἱμάτιον, ἐσθημα, τὸ ἔνδυτον, unde indusium. φθιμένων ἐ. ἔχοντας. H. f. 443.

Ἐνδυναςεύειν. πρωτεύειν, μέγα δύνασθαι, τιμᾶσθαι. ἐκείνοις ἐ-σας ἥκω. Prs. 688. μέγα δυνηθεὶς παρὰ τοῖς κάτω θεοῖς οἷα βασιλεὺς, κ. παρ' ἐκείνων τιμώμενος.

Ἐνδυςυχεῖν. ἐ-ῆσαι δεινὸν εὐφρόνης κνέφας. Ph. 734. ἡ Ἐν ἀντὶ τοῦ Κατά. δυςτυχῆσαί τινα κατὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς, χαλεπόν. ἐ-ῆσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ. B. 508.

Ἐνδυτήρ. ἔνδυτος, quin anzieben. ἐνδυτήριος. ᾧ τὸν ἐ-α πέπλον ἔχριον. S. Tr. 674.

Ἐνδυτήριος. ἔνδυτος. χιτὼν ἄπειρος ἐ. κακῶν. S. Polyx. VI.

Ἔνδυτος et ἐνδυτός. τὰ Ἔ-τα. τὰ περιβλή-

ματα. Z. φοινικοβάπτοις ἐ. ἐσθήμασι. Eu. 1014. ἐμμασι ἐ-ὸς. I. 224. σικτῶν ἐ-ον νεβρίδων. B. 111. 138. ἐ-τ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Θέτιδος. I. A. 1073. ἐ. σεφέων ἱερὸς σολμὸς. Tr. 257. διεφορῶντο σαρκὸς ἐ-ὰ. B. 745. σά γ' ἐ-θ', οἷσί σ' ἐξέθηκα. I. 1413.

Ἔνεδρος, ον. αὐλὰς πολας ἔ-ος ναίει. S. Ph. 153. p. ἔνοικος.

Ἐνεῖναι. προσεῖναι, προσαρτᾶσθαι, προσκεῖσθαι, προσκολλᾶσθαι. Ἔνεσι, licet, ἔξεσι, c. Dat. Pers. Nom. rei.

ἔνεσι et ἔνι. ἔνεσι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ κ. θυμὸς μέγας. Or. 701. E. 294. 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔ. τις. Ph. 1674. τὸ μωρὸν αὐτὸ τῷ πατρὸς νόσημ' ἔνι. E. Antig. XI. δίκη ὀκ ἔ. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν. M. 219. οἷσιν ὀκ ἔ. νοῦς. H. 920. ὡς τὸ μῶρὸν ἀνδράσιν ὀκ ἔνι. 966. ἔ. τοῦτο τῇ τυράννις νόσημα. Prm. 224. φυσικᾶς πρόσεσι τοῖς τυράννοις. δόξα μητ' ἀτρεκὴς ἐνείη. H. 1116. ὀκ ἔ. ῥώμη. E. S. 1116. πολὺς παραγμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις. I. T. 572. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς. M. Rh. 250. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεσιν. B. 316. τοῖς λόγοις ἔ. ἀμφοῖν κέρδος. S. E. 370. ἦ νοῦς ἔ. ὅτις ὑμιν ἐγγενής; 1328. ὅμως δ' ἔ. τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα. S. Tr. 296. ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔ. 591. ἄρνησις ὀκ ἔ. ὧν ἀνισορεῖς. S. T. 578. S. E. 527. ἐν τῷ μαθεῖν ἔ. ἡ λάβεια τῶν ποιουμένων. S. C. 116. ἔ. γ'. τις κ. λόγοισιν ἡδονὴ. S. Thyest. IV. ἔ. δ' ἐν χέρσῳ τετρασκελεῖ γονῇ. S. fr. XXIII. 10.

ἔνι. σοι ὠφέλησις ὀκ ἔ. S. E. 1031. ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔ.; S. Ph. 648. ὀδ' ἔ. φρονεῖδος ἔγχος. S. T. 170. τὸ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔ. 598. ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔ. 1239. ᾧ τις ὀκ ἔ. κηλὶς κακῶν ξύνοικος. S. C. 1133. τίς ὀ καμάτων ἔ.; 1232. ἐντήκεται γ. πλευμόνων ὅσοις ἔ. ψυχή. S. fr. XXIII. 7. τῷ μὲν ἔ. κίνδυνος. E. fr. XVI. 5. ᾧ δόκησις ὀκ ἔ. LXXIV. ἡδονὴ ἔ. E. fr. falso cit. ἔ. ἱερὸν τῆς Λίκης ἐμοὶ μέγα. Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔ. τις. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ὀκ ἔνι. 1703. ἦ τόλμα πᾶσ' ἔ. I. 1264. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔ. ἄκη. H. f. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔ. τις. E. E. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔ. ποικίλα. E. Aeol. X. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔ. ἀσχήμονα. E. Archel. VI. κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔ. S. E. 1244. ἔ. πάντων πρῶτον εἰδέναι τόδε. E. Oenom. III. Erf. ἔν ἔξι. ἐν τῷ ὅλβῳ φαυλότης ἔ. τις. E. Polyid. V. ὀκ ἔ. σέφανος. E. fr. LI. 5. p. γέρας, ἔπαινος. ἔ. κἀν θεῶν γένει τόδε. Π. 7. ἐν τοῖσδ' ὀκ ἔ. ἀνὴρ σωφρονέστερος. 994. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔ. σοφίας. Al. 606. Cicero non minus addit in. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔ. E. S. 251. ἔνθ' ἔ. σὸς πόσις. 1010. τίς γ' ἔ. μοι λόγος; I. T. 998.

ἔνεισι. τῷ δ' ἔ-σιν ἐλπίδες. Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ὀκ ἔ. σοι φρένες. B. 269. πόνοι κἀν σοι κ. φθοραὶ πολλαὶ βίῳ ἔ. E. Plisth. VI. 3. γνώμην ἐ-ναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν. E. E. 296.

ἐνῆν. Μενέλεω δ. ἐ. sc. τῶν ἐξ ἐμῆ παίδων πόθος; S. E. 545. ἐνὸν. M. 1175. αἷμα ὀκ ἐ. χροΐ. Cy. 407. ἐνῆν ὑφαντὰ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί. I. 1146. τἀνόντα ἐν δέλτῳ πτυχαῖς. I. T. 760. ἐνῆν συμμιγὴς ὁλαῖς παγκαρπία. S. Polyid. IV.

ἔξεσι, licet. ἐν ἡλίῳ περιπτυχαῖς ἔ. πάντα τάδε μαθεῖν. I. 1517. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πῇ τ' ἔ. σοι. S. A. 213. ἔξεσί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν. Penes te est. οἷς ἔασιν ὀκ ἔ. ἰδεῖν. S. E. 876. 1032. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν ὅτ' ἔνδοθεν ὅτε θύραθεν ἔξι μοι ἐξανύσαι βίοτον. S. Tr. 1021. ὀκεν ἔ. καὶ μεταγνῶναι πάλιν; S. Ph. 1270.

Ἕνεκα, εἵνεκα, ὕνεκα. χάριν, διά. Ὀθνείῳ ἔ. νεκρῷ. Al. 813. χάριτος. S. Pel. II. 5. ἃς ἔ. An. 105. θυγατρὸς ἔ. I. A. 1621. ἔ. ἐμῆς προσρήσεως. Hel. 1182. τοῦτοιν ἀμφοῖν ἔ. E. Ep. I. ἔ-εν Ἐριννύων. Ph. 1317. σ' ὕνεκα. S. Ph. 554. νυμφιδίων ἔ-εν λεχέων. M. 999. σοφίας ἔ. 1086. παίδων ἔ. 1114. καλλοσύνας ἔ. Hel. 389. θνατᾶς ἔ. δίκας. E. E. 742. τῶδ' εἵνεκα. Prm. 345. ὕνεκα. v. hoc ipsum.

Ἐνέπειν et ἐννέπ. cf. Planud. περὶ διπλασιασμῶ ad Ἐννέπειν. Πρὸς δοτικὴν κ. πρὸς αἰτιατικὴν, ὥσπερ κ. τὸ Λέγω. ad Aj. 765. — λέγειν, — κελεύειν, ἐπιτάσσειν, ἐντέλλεσθαι. ἐνέπειν χρὴ. Rh. 14. ἔνεπέ μοι. Or. 1254. Tr. 1238. Her. 96. H. 573. 580. B. 1030.

Ἐννέπειν. ὀ γ. ἐνν. θέλει. H. 271. δικαίως δαίμονας σύ γ' ἐ-εις. E. S. 610. σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους. E. E. 144. τοιάδ' ἐ-ων ἔπη. 804. δῶλον ἐννέποντά με. H. f. 270. p. ὀνομάζοντα. ἐνν-ειν. S. E. 1254. φρονοῦντως ἐ-εις. Ae. S. 207. θανόντ' — ἐ-ω. S. E. 676. ἐ-ειν τάδε δίκαια. 1254. δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐ. πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι. 1438. εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐ. δοκῶ. S. Tr. 59. πρός τιν' ἐ. δοκεῖς; 402. S. T. 842. Aj. 12. ὥσπερ ὅτος ἐ-ει. S. Tr. 475. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐ-οις; 630. τό μοι ἐ-ε, τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν. S. Ph. 142. ὅτως ἐ-οντες. 348. τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐ-εις κακόν; S. T. 1033. ἐ-ων τὸν παῖδα. 1150. χῶ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστιν, ἐννεφ' ὡς ἀνὴρ ὅδε. S. C. 32.

p. κελεύειν, ἐντέλλεσθαι. σφῶν δ' ἐ-ω — ὅτι νῦν καιρὸς ἔρδειν. S. E. 1367. ἐ-ω σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν. S. T. 350. αὐτὸς ἐ-ων ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ. 1381. ἐ-ω δὲ νῦν τὰς παῖδας — δεῦρ' ἄγειν τινά. S. C. 932. πᾶσιν ἐ-ω τετραρχίας. Al. 1157. δμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἐ-ων. B. 626. p. ὕδωρ. Ζεὺς ἐ-ει. Hel. 1356.

Ἔνερθε, ἐ-εν. κατωτάτω, ὑποκάτω. Τὸ ἐ-εν τὸ κάτωθεν δηλοῖ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς θεν ἐπιρρημάτων. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ Κάτω λαμβάνεται. Ad S. E. 1068. ὀδὲ γῆς ἔ. ᾤχω θανών. S. Phaedr. X. γῆς ἔ. Ph. 508. νέκυν. 1539. μνημάτων Ἀ. E. S. 663. νύμφην τὴν ἔ. αἰτήσομαι. Rh. 963. οἱ γῆς ἔ. ἀδελφοί. Tr. 459. ὀ τοσόνδε γῆς ἐ-ρθ' ἐκεῖνος κρύπτεται. H. f. 263. Ἅιδου κόρης ἔ. 608. τοῖς ἔ. νεκροῖς. S. A. 25. βακὸν δ' ἔ. S. Ph. 20. χθονὸς. Prm. 500. πέμψατ' ἔ. ψυχὴν ἐς φῶς. Prs. 628. ὑπὸ τῶν κάτω, τὴν τοῦ Δαρείου. τοῖς ἔ. Ἀτρ. S. E. 1068. v. supra. ὃς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἐ-εν ὄντ' ἀνέζησας πέρα. S. Ph. 666. ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.

Ἔνερος. νεκρὸς, ὑποχθόνιος. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ (ὃ ἔξι γῇ) κεῖσθαι. S. in Plat. Remp. Ἔνεροι. Plur. in usu.

ἐνέρων. κατὰ γᾶς ἔ. I. 1441. ἔ. ἐς ὄρφναν. H. f. 352. ἔ. ἱέρειαι. Or. 261. βασιλεῦ τ' ἔ. Prs. 627. Ἀιδωνεύς. τιμὰς ἔ. ἀφοριζόμενος. Al. 31. ἐξ ἔ. περῶν. Prm. 573. ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος. ἔ. δολιόπους ἀρωγὸς. S. E. 1391.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσὸς. E. Alcmen. II.
Ἐνέρτερος. τῶν ἔ. βέλος. Ch. 284. κατωτέρων, ἀπὸ τοῦ Ἔνερθεν.
Ἐνέτης. πόλις Ἔ. H. 231. ταῦτα ἀνακεχρόνισαι· οὐδέπω γ. Ἕλληνες Ἔ-ται ἔχρωντο ἵπποις. οἱ γ. Ἔ-ται Παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες, ὕστερον ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν διέβησαν. Λέων δὲ πρῶτος Λακεδαιμόνιος πθ' Ὀλυμπιάδι ἐνίκησεν Ἔ-αις ἵπποις.
Ἐνέχεσθαι. ἐντυγχάνειν. ἔ-ει τύχα οὐδ' ἀπὸ μείζονος. S. Ph. 1097. οὐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ συνέχῃ ἀπὸ μείζονος σοῦ, διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σαυτόν. φιλοτιμίᾳ ἔ-εται. I. A. 527. ἀεὶ γ. εἰς ἐμελλ' ἔ-ξεσθαι φόνῳ. Or. 515. δόλῳ γ. ὁ ὕστερος ἀπέκειτο ἔ-ξεσθαι, ἤγων ἔνοχος ἔσεσθαι τοῦ φονευθῆναι. ὑ δικαίοις Ζεὺς ἔ-ξεται λόγοις. Ae. S. 166. ἐντεῦξεται, οὐκ εὐαπολόγητος ἔξει. Ἐνζευγνύναι. βεβαίως ἐνδεῖν. καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἔ-ξας ποδοῖν. S. T. 718. τί ποτέ με — ταῖσδ' ἐνέζευξας ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prm. 579. ἐνέβαλες.
Ἐνήλατον. Μέρη δὲ κλίνης Ἔ-α. Σοφ. ἐν Ἰχνευταῖς Σατ. ἔφη· Ἔ-α ξύλα τρίγωνα διατορεῦσαί σε δεῖται. Poll. X. 34. Not. Ἔ-ά εἰσι τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἔνθα πήγνυται κ. ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. et μέρος νεώς. H. Ἔ-α. τῆς κλίνης μέρος τι. Su. ἀμείβων ξέξ' ἔ-ων βάθρα. Ph. 1186. ἐς ἄκρα κλιμάκων ἔ-α. E. S. 729. ἀξόνων ἔ. H. 1235. οἱ πασσαλίσκοι, οἱ πρὸς τῷ ἄξονι τὰ καλούμενα ἀμαξηδόνια, αἱ χνόαι, ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τῷ ἄξονι, ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν.
Ἐνηλύσιος. ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. H. Ae. fr. XVI. τὸ ἔ-ον. bidental.
Ἐνῆσθαι. ἐπικαθῆσθαι, καθίζεσθαι ἐπὶ, ἐνθακεῖν, ἐνίζειν. θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι. E. Phiioct. VI.
Ἔνθα. ὅ. Initio omisi. κλήζεται θυτήρ. S. Tr. 659. Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλαιΐδες καλέονται. 638. νεκρῶν μετὰ κείσομαι. Hec. 209. βεβιωτεῖν πρέπει. 261. ἐμίμνομεν. Or. 1475. νικῆσαί σε χρὴ. 1652. Βρόμιον ἔτεκε μάτηρ. Ph. 652. φόνιος ἦν δράκων. 661. παλαίτατοι θάσσουσι. M. 68. ἄγ', ἔ. χρήζεις. I. T. 1198. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ. Tr. 642. κερδανεῖς. E. Ixion. I. μήποθ' ἡλίῳ φέγγος προσόψει. S. E. 380. μήποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τοῦτων πρός εἰσι μηδὲν. 436. χὴ δίκη βλάβην φέρει. 1042. χρήζομεν; 1109. ᾤκηκεν. 1101. ναίεις. S. T. 414. S. C. 812. ἀκτή τις ἐξ' Εὐρ. ἐνθ' ὁρίζεται βωμοῦς. S. Tr. 237. βωμοὺς ὁρίζει. 753. μή τις εἰσίδοι. 903. τάξιν ἐσχάτην ἔχει. Aj. 4. εἰσπεσὼν. 55. χῶρον ἔ. ἂν ἀσιβῆ κίχω. 657. μὴ καθεξήκῃ δέος. 1074. τάφον καθέξει. 1166. ἀκτὴ, ἔ. — υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε. S. Ph. 3. ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει. 1466. μὴ τέλη λύει φρονοῦντι. S. T. 316. ἂν ᾖ. 672. ἂν ὦσι. 1461. ἔληξεν. 686. ὑ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται. 878. εὐνὰς, ἔ. τέκν' ἐκ τέκνων τέκοιτ 1249. ὄρεσιν, ἔ. κλήζεται ὀνομὸς Κιθαιρών ἄτος. 1451. λίγεια μινύρεται — ἀηδὼν. S. C. 671. σπεύδειν, ἔ. δίξομοι — συμβάλλωσιν ἐμπόρων ὁδοὶ. 900. οἶμαι — ἐμμίξειν βοᾷ. 1054. ἔρημος ἔ. ἂν ᾖ βροτῶν σίβος. S. A. 773. Κωρ. Νύμφαι σείχωσι Βακχίδες. 1127· πεδίον — ἔ. ἔκειτο σῶμα Πολ. 1197. εἶθ' ἡ (ἔνθα) πηλαμὶς χειμάζεται πόροικος. S. Ποιμ. IV. μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι. S. T. 1412.
Ἐνθάδε. ἐνταῦθα, hic, — εἰς τοῦτον τὸν τόπον, huc. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἔ. ὢν ἀνὴρ. S. E. 1342. τἀν. ἂν μέλοιτ' ἐμοὶ. 1436. τοιαῦτα τἀν. ἐστὶν. 8. Tr. 943. πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἔ. S. A. 76. δόχμια νῦν κόρσις διάφερ' ὀμμάτων ἐκεῖθεν ἔ. Or. 1263. αὐτὸς ἔ. ἵξομαι. Aj. 1365. κἀκεῖ κἀν. ὦν. 1372. κεῖνον ἔ. ἐκδέχου. S. Ph. 123. προθέντες ἔ. 268. ἥκων. 377. ἔ. τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ. 899. ὅθ' ἡ ὑαιψῳδὸς ἔ. ἦν κίων. S. T. 391. ὅτ' ἔ. ὁρῶν, ὅτ' ὀπίσω. 488. ἐγὼ δ' ὅδ' ἔ. ἄψυχος ἔγχους. 968. ὅ γ' ἔ. ὢν λεώς. S. C. 42. τόπων τῶν ἔ. 628. εἰ δ' ἔ. ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν. 638. ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἔ. 798. ἔ. ἐκβεβλημένον. 1257. κλῆσος ἔ. οὐκ ἐπάλλετο. S. A. 396. ἔχεις τῶν κάτωθεν ἔ. αὐ θεῶν ἄμοιρον. 1070. Ph. 304. ὀλοῦμαι. 1106. τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ — δημόταις. S. C. 78. δεικτικῶς. ἐκπλήσω βιόν. Hec. 1270. ἦν πικρόν. Or. 619. αἱ ἔ. ἄλλον οἶμον sc. ᾳῆθ'. 1252. σὺ ἔ. ἡμῖν λοιπὸς εἶ. Ph. 949. βίοτον μὴ λιπόντες ἔ. 1240. τὰ δ' ἔ. πατὴρ ἀφείλετο. M. 1073. ἀνθάδ' εἰσηκόσατε. H. 712. ὠρίφανεύετο. Al. 538. κἀνθ. αἰσχύνην ἔχει. An. 243. τἀνθ. ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις. 1069. ζητῶν τύραννον ἔ. E. S. 404. θῦσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἔ. I. A. 673. παρ' — — πλάταις. 723. πῶ τῶν Ἀ. ἔ. ὁ στρατηλάτης; 801. θάσσσω ἐπ' ἀκτὰς. 806. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων. 930. ὅ φασιν ἔ. οὐρανῶ πεσεῖν ἄπο. I. T. 87.
huc. δάμαρτος ἔ. ἐξορμωμένης. Or. 370. κεῖνον ἔ. ἤγαγεν. 740. ἐπὶ Λ. πεμφθεῖσ' ἔ. πύργους. Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἔ. ἀκροθίνιον. 289. μὴ 'νθ. ἀνακάλει Θεοὺς. 611. οἷπερ ἦλθετ' ἔ. 1232. νεκροὺς φέρουσιν ἔ. 1486. παῖδα κομίζουσ' ἔ. I. A. 147. ἡμεῖς ἔ. ὅπερ ἔξθ' ὁ νύμφιος. 727.
Ἐνθακεῖν. ἐπικαθῆσθαι. καθέζεσθαι. v. ἐνῆσθαι. τοῖς σοῖς πανάρχοις ἔ. θρόνοις. S. C. 1293. θρόνοις ἔ-ῶντ' ἴδω πατρῴοις. S. E. 267. p. ἄρχοντα.
Ἐνθάκησις. καθέδρα. ἡλίῳ διπλῇ ἔ. S. Ph. 18. καθέδρα πρὸς ἡλίῳ θερμαινομένη. Genit. de loco, ut ἐσχάτης πυρᾶς. S. E. 900.
Ἐνθαλάσσιος. ναῶν ποιμαντῆρσιν ἔ-ίων. S. Naupl. V. ἔ-σσος.
Ἐνθάλπειν. ἔ-εται αὐτὸς, ἐξοπτῇ δ' ἐμέ. S. Oenom. III.
Ἔνθαπερ. ἐπιμένοντες. S. Ph. 515. cf. Ἔνθα. χώρει δ' ἔ. κατέκτανες πατέρα. S. E. 1495.
Ἔνθεν. inde, unde. Initio omisi. αἱ δ' ἔ. θάκων. Hec. 1152. τά γ' ἔ. Or. 1278. ἐξανῆκε γῆ πάνοπλον ὄψιν. Ph. 674. ἐς ταὐτὸν ἥκον. 1413. τις ἠχὼ — βρόμον μεθῆκε. H. 1201. κομίζων ἐκ πόντου πόδα. An. 1260. ὁρμάσω. E. S. 1016. ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἴκους. I. T. 199. μοι πόδα ἔπεμψε Λοξίας. 942. τὰ 'πίλοιπ' ἄκουσον. Tr. 923. ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῆ λόγον. 951. ἐκγελᾷ φόνος. 1176. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. B. 102. οἴκτρὸν ἀνεβόασεν. Hel. 184. ἔπλευσε. 235. ἔμολε κρίσις. 684. ἐξηλαυνόμην. 796. Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις. I. 1590. ἐξείρυ Κρ. H. f. 7. οὐχ ἥκει πάλιν. 25. αἷμα συγγενὲς φυγών. E. Oenei. fr. εὔχομαι γένος. E. Teleph. I. ἔ. κἄνθεν ὀνείδεσιν ἤρασσον. Aj. 726. ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους κ. ἐξ ἐκείνου πάντες ὁμοφωνοῦντες. τὸ δ' ἔ. S. C. 476. quod reliquum est. Br. de libationibus ipsis Anon. Angl. αὐτὸς ἔ. ἦν. S. T. 1179. ἦν γεγὼς. 1393. αὐτὸς ἠρόθην. 1485. ὁ κεκλαυμένοις πρὸς οἶκον ἕξεσθ'. 1490. μ' ὦδ' ἀνέξησεν μολεῖν. 1286. τὸ κέρδος ἔ. οἰξέον. S. A. 310. βᾶς ὑπὸ γᾶς ἔ. ἐς

ματα. Z. φοινικοβάπτοις ἐ. ἐσθήμασι. Eu. 1014. ϛέμμασι ἐ-ὸς. I. 224. ϛικτῶν ἔ-ον νεβρίδων. B. 111. 138. ἔ-τ' ἐκ θεᾶς ματρὸς δωρήματ' ἔχων Θέτιδος. I. A. 1073. ἐ. ϛεφέων ἱερὸς ϛολμὸς. Tr. 257. διεφορᾶντο σαρκὸς ἔ-ά. B. 745. σά γ' ἐ-θ', οἷσί σ' ἐξέθηκα. I. 1413.

Ἔνεδρος, ον. αὐλὰς πολας ἔ-ος ναίει. S. Ph. 153. p. ἔνοικος.

Ἐνεῖναι. προϛεῖναι, προϛαρτᾶσθαι, προϛκεῖσθαι, προϛκολλᾶσθαι. Ἔνεϛι, licet, ἔξεϛι, c. Dat. Pers. Nom. rei.

ἔνεϛι et ἔνι. ἔνεϛι δ' οἶκτος, ἔνι δὲ κ. θυμὸς μέγας. Or. 701. E. 294. 1329. γενναιότης σοι, μωρία δ' ἔ. τις. Ph. 1674. τὸ μωρὸν αὐτὸ τᾷ πατρὸς νόσημ' ἔνι. E. Antig. XI. δίκη ἀκ ἔ. ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν. M. 219. οἷσιν ἀκ ἔ. νᾶϛ. H. 920. ὡς τὸ μωρὸν ἀνδράσιν ἀκ ἔνι. 966. ἔ. τᾶτο τῇ τυράννις νόσημα. Prm. 224. φυσικῶς πρόϛεξι τοῖς τυράννοις. δόξα μητ' ἀτρεκὴς ἐνείη. H. 1116. ἀκ ἔ. ῥώμη. E. S. 1116. πολὺς παραγιμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι, κἀν τοῖς βροτείοις. I. T. 572. ἔνι θάρσος ἐν αἰχμαῖς. M. Rh. 250. ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν ἔνεϛιν. B. 316. τοῖς λόγοις ἔ. ἀμφοῖν κέρδος. S. E. 370. ἢ νᾶϛ ἔ. ἥτις ὑμιν ἐγγενὴς; 1328. ὅμως δ' ἔ. τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα. S. Tr. 296. ὡς τὸ μὲν δοκεῖν ἔ. 591. ἄρνησις ἀκ ἔ. ὧν ἀνιϛορεῖς. S. T. 578. S. E. 527. ἐν τῷ μαθεῖν ἔ. ἡ ἀλάβεια τῶν ποιουμένων. S. C. 116. ἔ. γ'. τις κ. λόγοισιν ἡδονὴ. S. Thyest. IV. ἔ. δ' ἐν χέρσῳ τετρασκελεῖ γονῇ. S. fr. XXIII. 10.

ἔνι. σοι ὠφέλησις ἀκ ἔ. S. E. 1031. ὃ μὴ νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔ.; S. Ph. 648. ἀδ' ἔ. φροντίδος ἔγχος. S. T. 170. τὸ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἔ. 598. ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἔ. 1239. ᾧ τις ἀκ ἔ. κηλὶς κακῶν ξύνοικος. S. C. 1133. τίς ἀ καμάτων ἔ.; 1232. ἐντήκεται γ. πλευμόνων ὅσοις ἔ. ψυχὴ. S. fr. XXIII. 7. τῷ μὲν ἔ. κίνδυνος. E. fr. XVI. 5. ᾧ δόκησις ἀκ ἔ. LXXIV. ἡδονὴ ἔ. E. fr. falso cit. ἔ. ἱερὸν τῆς Λίκης ἐμοὶ μέγα. Hel. 1008. παλαιότης τῷ λόγῳ ἔ. τις. 1062. ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν ἀκ ἔνι. 1703. ἦ τόλμα πᾶσ' ἔ. I. 1264. ἐν ταῖς ἀναβολαῖς τῶν κακῶν ἔ. ἄκη. H. f. 93. γλώσσῃ πικρότης ἔ. τις. E. E. 1014. τῇ Ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔ. ποικίλα. E. Aeol. X. ὀργῇ φαύλῃ πόλλ' ἔ. ἀσχήμονα. E. Archel. VI. κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔ. S. E. 1244. ἔ. πάντων πρῶτον εἰδέναι τόδε. E. Oenom. III. Erf. ἔν ἔϛι. ἐν τῷ ὄλβῳ φαυλότης ἔ. τις. E. Polyid. V. ἀκ ἔ. ϛέφανος. E. fr. LI. 5. p. γέρας, ἔπαινος. ἔ. κἀν θεῶν γένει τόδε. H. 7. ἐν τοῖσδ' ἀκ ἔ. ἀνὴρ σωφρονέϛερος. 994. ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι πάντ' ἔ. σοφίας. Al. 606. Cicero non minus addit in. ἐν νέοισιν ἀνθρώπων τόδε ἔ. E. S. 251. ἔνθ' ἔ. σὸς πόσις. 1010. τίς γ' ἔ. μοι λόγος; I. T. 998.

ἔνειϛι. τῷ δ' ἔ-ϛιν ἐλπίδες. Tr. 629. ἐν τοῖς λόγοισιν ἀκ ἔ. σοι φρένες. B. 269. πόνοι κἀν σοι κ. φθοραὶ πολλαὶ βίᾳ ἔ. E. Plisth. VI. 3. γνώμην ἔ-ναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφὴν. E. E. 296.

ἐνῆν. Μενέλεω δ. ἐ. sc. τῶν ἐξ ἐμᾷ παίδων πόθος; S. E. 545. ἐνὸν. M. 1175. αἷμα ἀκ ἐ. χροΐ. Cy. 407. ἐνῆν ὑφανταὶ γράμμασιν τοιαίδ' ὑφαί. I. 1146. τἀνόντα ἐν δέλτᾳ πτυχαῖς. I. T. 760. ἐνῆν συμμιγὴς ὁλαῖς παγκαρπία. S. Polyid. IV.

ἔξεϛι, licet. ἐν ἡλίᾳ περιπτυχαῖς ἔ. πάντα τάδε μαθεῖν. I. 1517. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πᾷ τ' ἔ. σοι. S. A. 213. ἔξεϛί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν. Penes te est. οἷς ἴασιν ἀκ ἔ. ἰδεῖν. S. E. 876. 1032. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν ὅτ' ἔνδοθεν ὅτε θύραθεν ἔϛι μοι ἐξανύσαι βίοτον. S. Tr. 1021. ἀκὼν ἔ. καὶ μεταγνῶναι πάλιν; S. Ph. 1270.

Ἕνεκα, εἵνεκα, ὕνεκα. χάριν, διά. Ὀθνείᾳ ἔ. νεκρᾷ. Al. 813. χάριτος. S. Pel. II. 5. ἃς ἔ. An. 105. θυγατρὸς ἔ. I. A. 1621. ἔ. ἐμῆς προϛρήσεως. Hel. 1182. τᾶτοιν ἀμφοῖν ἔ. E. Ep. I. ἔ-εν Ἐριννύων. Ph. 1317. σ' ὕνεκα. S. Ph. 554. νυμφιδίων ἔ-εν λεχέων. M. 999. σοφίας ἔ. 1086. παίδων ἔ. 1114. καλλοσύνας ἔ. Hel. 389. θνατᾶς ἔ. δίκας. E. E. 742. τᾶδ' εἵνεκα. Prm. 345. ὕνεκα. v. hoc ipsum.

Ἐνέπειν et ἐννέπ. cf. Planud. περὶ διπλασιασμᾶ ad Ἐννέπειν. Πρὸς δοτικὴν κ. πρὸς αἰτιατικὴν, ὥσπερ κ. τὸ Λέγω. ad Aj. 765. — λέγειν, — κελεύειν, ἐπιτάσσειν, ἐντέλλεσθαι. ἐνέπειν χρὴ. Rh. 14. ἔνεπέ μοι. Or. 1254. Tr. 1238. Her. 96. H. 573. 580. B. 1030.

Ἐννέπειν. ἐ γ. ἐνν. θέλει. H. 271. δικαίᾳ δαίμονας σύ γ' ἔ-εις. E. S. 610. σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους. E. E. 144. τοιάδ' ἔ-ων ἔπη. 804. δᾶλον ἐννέποντά με. H. f. 270. p. ὀνομάζοντα. ἐνν-ειν. S. E. 1254. φρονάντως ἔ-εις. Ae. S. 207. θανόντ' — ἔ-ω. S. E. 676. ἔ-ειν τάδε δίκαια. 1254. δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐ. πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι. 1438. εἴ τι σοὶ πρὸς καιρὸν ἐ. δοκῶ. S. Tr. 59. πρός τιν' ἐ. δοκεῖς; 402. S. T. 842. Aj. 12. ὥσπερ ὅτος ἔ-ει. S. Tr. 475. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἔ-οις; 630. τό μοι ἔ-ε, τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν. S. Ph. 142. ὅτως ἔ-οντες. 348. τί τᾶτ' ἀρχαῖον ἔ-εις κακόν; S. T. 1033. ἔ-ων τὸν παῖδα. 1150. χᾷ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἔϛιν, ἔννεφ' ὡς ἀνὴρ ὅδε. S. C. 32. p. κελεύειν, ἐντέλλεσθαι. σφῷν δ' ἔ-ω — ὅτι νῦν καιρὸς ἔρδειν. S. E. 1367. ἔ-ω σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν. S. T. 350. αὐτὸς ἔ-ων ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ. 1381. ἔ-ω δὲ νῦν τὰς παῖδας — δεῦρ' ἄγειν τινά. S. C. 932. πᾶσιν ἔ-ω τετραρχίας. Al. 1157. ὁμῶσιν Ἀχελῷον φέρειν ἔ-ων. B. 626. p. ὕδωρ. Ζεὺς ἔ-ει. Hel. 1356.

Ἔνερθε, ἔ-εν. κατωτάτω, ὑποκάτω. Τὸ ἔ-εν τὸ κάτωθεν δηλοῖ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς θεν ἐπιῤῥημάτων. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τᾶ Κάτω λαμβάνεται. Ad S. E. 1068. ἀδὲ γᾶς ἔ. ᾠχω θανών. S. Phaedr. X. γᾶς ἔ. Ph. 508. νέκυν. 1539. μνημάτων Ἀ. E. S. 663. νύμφην τὴν ἔ. αἰτήσομαι. Rh. 963. οἱ γᾶς ἔ. ἀδελφοί. Tr. 459. ἀ τοσόνδε γᾶς ἔ-ρθ' ἐκεῖνος κρύπτεται. H. f. 263. Ἅιδᾳ κόρης ἔ. 608. τοῖς ἔ. νεκροῖς. S. A. 25. βαιὸν δ' ἔ. S. Ph. 20. χθονὸς. Prm. 500. πέμψατ' ἔ. ψυχὴν ἐς φῶς. Prs. 628. ὑπὸ τῶν κάτω, τὴν τᾷ Δαρείᾳ. τοῖς ἔ. Ἀτρ. S. E. 1068. v. supra. ὃς τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν μ' ἔ-εν ὄντ' ἀνέζησας πέρα. S. Ph. 666. ὃς ἐποίησάς με τῶν ἐχθρῶν ὑπερέχειν, ὄντα αὐτῶν ἐλάττονα.

Ἔνερος. νεκρὸς, ὑποχθόνιος. ἀπὸ τᾷ ἐν τῇ ἔρᾳ (ὃ ἔϛι γῇ) κεῖσθαι. S. in Plat. Remp. Ἔνεροι. Plur. in usu.

ἐνέρων. κατὰ γᾶς ἔ. I. 1441. ἔ. ἐς ὄρφναν. H. f. 352. ἔ. ἱέρειαι. Or. 261. βασιλεῦ τ' ἔ. Prs. 627. Ἀϊδωνεύς. τιμὰς ἔ. ἀφοριζόμενος. Al. 31. ἐξ ἔ. περῶν. Prm. 573. ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος. ἔ. δολιόπους ἀρωγὸς. S. E. 1391.

Ἐνέρπειν. πολὺς ἐνεῖρπε κισσός. E. Alcmen. II. Ἐνέρτερος. τῶν ἐ. βέλος. Ch. 284. κατωτέρων, ἀπὸ τοῦ Ἔνερθεν.

Ἐνέτης. πῶλος Ἐ. H. 231. ταῦτα ἀνακεχρόνισαι· ὀδέπω γ. Ἕλληνες Ἐ-ταις ἔχρῶντο ἵπποις. οἱ γ. Ἐ-ται Παφλαγονίαν πρότερον οἰκοῦντες, ὕστερον ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν διέβησαν. Λέων δὲ πρῶτος Λακεδαιμόνιος πθ' Ὀλυμπιάδι ἐνίκησεν Ἐ-αις ἵπποις.

Ἐνέχεσθαι. ἐντυγχάνειν. ἐ-ει τύχᾳ ὦδ' ἀπὸ μείζονος. S. Ph. 1097. ἐκ ἀπό τινος ταύτῃ τῇ τύχῃ συνέχῃ ἀπὸ μείζονος σθ, διὸ μηδένα ἄλλον αἰτιῶ, ἀλλὰ σαυτόν. φιλοτιμίᾳ ἐ-εται. I. A. 527. ἀεὶ γ. εἰς ἐμὲ λ' ἐ-ξεσθαι φόνῳ. Or. 515. διόλυ γ. ὁ ὕστερος ἀπέκειτο ἐ-ξεσθαι, ἤγων ἔνοχος ἔσεσθαι τῷ φονευθῆναι. ὀ δικαίοις Ζεὺς ἐ-ξεται λόγοις. Ae. S. 166. ἐντεῦξεται, ὀκ εὐαπολόγητος ἔξαι. Ἐνζευγνύναι. βεβαίως ἐνδεῖν. καί νιν ἄρθρα κεῖνος ἐ-ξας ποδοῖν. S. T. 718. τί ποτέ με — ταῖσδ' ἐνέζευξας ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prm. 579. ἐνέβαλες.

Ἐνήλατον. Μέρη δὲ κλίνης Ἐ-α. Σοφ. ἐν Ἰχνευταῖς Σατ. ἔφη· Ἐ-α ξύλα τρίγωνα διατορεῦσαί σε δεῖται. Poll. X. 34. Not. Ἐ-ά εἰσι τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἔνθα πήγνυται κ. ἐλαύνεται τὰ βάθρα τῆς κλίμακος. et μέρος νεώς. Π. Ἐ-α. τῆς κλίνης μέρος τι. Su. ἀμείβων ἑξ' ἐ-ων βάθρα. Ph. 1186. ἐς ἄκρα κλιμάκων ἐ-α. E. S. 729. ἀξόνων ἐ. H. 1235. οἱ πασσαλίσκοι, οἱ πρὸς τῷ ἄξονι τὰ καλούμενα ἀμαξηδόνια, αἱ χνοαι, ἢ τὰ ἐμβαλλόμενα πρὸς τῷ ἄξονι, ὥστε μὴ ἐξιέναι τὸν τροχόν.

Ἐνηλύσιος. ἐμβρόντητος, κεραυνόβλητος. H. Ae. fr. XVI. τὸ ἐ-ον. bidental.

Ἐνῆσθαι. ἐπικαθῆσθαι, καθίζεσθαι ἐπὶ, ἐνθακεῖν, ἐνίζειν. θάκοις ἀρχικοῖς ἐνήμενοι. E. Phiioct. VI.

Ἔνθα. ὅ. Initio omisi. κλήζεται θυτήρ. S. Tr. 659. Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλαίδες καλέονται. 638. νεκρῶν μετὰ κείσομαι. Hec. 209. βοθυπεῖν πρέπει. 261. ἐμίμνομεν. Or. 1475. νικῆσαί σε χρὴ. 1652. Βρόμιον ἔτεκε μάτηρ. Ph. 652. φόνιος ἦν δράκων. 661. παλαίτατοι θάσσουσι. M. 68. ἄγ', ἔ. χρήζεις. I. T. 1198. κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ. Tr. 642. κερδανεῖς. E. Ixion. I. μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει. S. E. 380. μήποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρός εἰσι μηδὲν. 436. χὴ δίκη βλάβην φέρει. 1042. χρήζομεν; 1109. ᾤκηκεν. 1101. ναίεις. S. T. 414. S. C. 812. ἀκτή τις ἐξ' Εὐβ. ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς. S. Tr. 237. βωμοὺς ὁρίζει. 753. μή τις εἰςίδοι. 903. τάξιν ἐσχάτην ἔχει. Aj. 4. εἰςπεσὼν. 55. χῶρον ἔ. ἂν ἀσιβῆ κίχω. 657. μὴ καθεξήκῃ δέος. 1074. τάφον καθέξει. 1166. ἀκτή, ἔ. — υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε. S. Ph. 3. ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει. 1466. μὴ τέλη λύει φρονοῦντι. S. T. 316. ἂν ἡ. 672. ἂν ὦσι. 1461. ἔληξεν. 686. ὀ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται. 878. εὐνὰς, ἔ. τέκν' ἐκ τέκνων τέκοιτ 1249. ὄρεσιν, ἔ. κλήζεται ὀνομὸς Κιθαιρῶν ἔτος. 1451. λίγεια μινύρεται — ἀηδὼν. S. C. 671. σπεύδειν, ἔ. δίξομοι — συμβάλλεσιν ἐμπόρων ὁδοὶ. 900. οἶμαι — ἐμμίξειν βοᾷ. 1054. ἔρημος ἐ. ἂν ᾖ βροτῶν στίβος. S. A. 773. Κωρ. Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες. 1127· πεδίον — ἔ. ἔκειτο σῶμα Πολ. 1197. εἶθ' ἡ (ἔνθα) πηλαμὺς χειμάζεται πάροικος. S. Ποιμ. IV. μήποτ' εἰςόψεσθ' ἔτι. S. T. 1412.

Ἐνθάδε. ἐνταῦθα, hic, — εἰς τοῦτον τὸν τόπον, huc. εἰς τῶν ἐν Ἅιδου μάνθαν' ἔ. ὧν ἀνὴρ. S. E. 1342. τὰν. ἂν μέλοιτ' ἐμοὶ. 1436. τοιαῦτα τὰν. ἐστὶν. S. Tr. 943. πλείων χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, τῶν ἔ. S. A. 76. δόχμια νῦν κόραις διάφερ' ὀμμάτων ἐκεῖθεν ἔ. Or. 1263. αὐτὸς ἔ. ἵξομαι. Aj. 1365. κἀκεῖ κἀν. ὦν. 1372. κεῖνον ἔ. ἐκδέχου. S. Ph. 123. προθέντες ἔ. 268. ἥκων. 377. ἔ. τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ. 899. ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἔ. ἦν κίων. S. T. 391. ὅτ' ἔ. ὁρῶν, ὅτ' ὀπίσω. 488. ἐγὼ δ' ὅθ' ἔ. ἄψαυστος ἔγχους. 968. ὅ γ' ἔ. ὢν λεώς. S. C. 42. τόπων τῶν ἔ. 628. εἰ δ' ἔ. ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν. 638. ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἔ. 798. ἔ. ἐκβεβλημένον. 1257. κλῆσος ἔ. ὀκ ἐπάλλετο. S. A. 396. ἔχεις τῶν κάτωθεν ἔ. αὐ θεῶν ἄμοιρον. 1070. Ph. 304. ὀλοῦμαι. 1106. τοῖσδ' ἐνθάδ' αὐτοῦ — δημόταις. S. C. 78. δεικτικῶς. ἐκπλήσω βιόν. Hec. 1270. ἦν πικρόν. Or. 619. αἱ ἔ. ἄλλον οἶμον sc. ςῆθ'. 1252. σὺ ἔ. ἡμῖν λοιπὸς εἶ. Ph. 949. βίοτον μὴ λιπόντες ἔ. 1240. τὰ δ' ἔ. πατὴρ ἀφεῖλετο. M. 1073. ἀνθάδ' εἰςηκούσατε. H. 712. ὠρφανεύετο. Al. 538. κἀνθ. αἰσχύνην ἔχει. An. 243. τἀνθ. ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις. 1069. ζητῶν τύραννον ἔ. E. S. 404. θύσαί με θυσίαν δεῖ τιν' ἔ. I. A. 673. παρ' — — πλάταις. 723. πῶ τῶν Ἀ. ἔ. ὁ στρατηλάτης; 801. θάσσω' ἐπ' ἀκτὰς. 806. ἐλευθέραν φύσιν παρέχων. 930. ὅ φασιν ἔ. ὀρανὸ πεσεῖν ἄπο. I. T. 87.

huc. δάμαρτος ἔ. ἐξορμωμένης. Or. 370. κεῖνον ἔ. ἤγαγεν. 740. ἐπὶ Λ. πεμφθεῖσ' ἔ. πύργους. Ph. 227. Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἔ. ἀκροθίνιον. 289. μὴ 'νθ. ἀνακάλει Θεοὺς. 611. οἷπερ ἤλθετ' ἔ. 1232. νεκροὺς φέρουσιν ἔ. 1486. παῖδα κομίζου' ἔ. I. A. 147. ἡμεῖς ἔ. ὅπερ ἔςθ' ὁ νύμφιος. 727.

Ἐνθακεῖν. ἐπικαθῆσθαι. καθέζεσθαι. v. ἐνῆσθαι. τοῖς σοῖς πανάρχοις ἔ. θρόνοις. S. C. 1293. θρόνοις ἐ-ᾶντ' ἴδω πατρῴοις. S. E. 267. p. ἄρχοντα.

Ἐνθάκησις. καθέδρα. ἡλίου διπλῆ ἔ. S. Ph. 18. καθέδρα πρὸς ἡλίῳ θερμαινομένη. Genit. de loco, ut ἐσχάτης πυρᾶς. S. E. 900.

Ἐνθαλάσσιος. ναῶν ποιμαντῆρσιν ἐ-ίων. S. Naupl. V. ἐ-σσος.

Ἐνθάλπειν. ἐ-εται αὐτὸς, ἐξοπτῇ δ' ἐμὲ. S. Oenom. III.

Ἔνθαπερ. ἐπιμένον. S. Ph. 515. cf. Ἔνθα. χώρει δ' ἔ. κατέκτανες πατέρα. S. E. 1495.

Ἔνθεν. inde, unde. Initio omisi. αἱ δ' ἔ. θάκων. Hec. 1152. τά γ' ἔ. Or. 1278. ἐξανῆκε γῆ πάνοπλον ὄψιν. Ph. 674. ἐς ταὐτὸν ἥκον. 1413. τις ἠχὼ — βρόμον μεθῆκε. H. 1201. κομίζων ἐκ πόντου πόδα. An. 1260. ὁρμάσω. E. S. 1016. ἐκβαίνει ποινά γ' ἐς οἶκους. I. T. 199. μοι πόδα ἔπεμψε Λοξίας. 942. τὰ 'πίλοιπ' ἄκουσον. Tr. 923. ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' εὐπρεπῆ λόγον. 951. ἐκγελᾷ φόνος. 1176. ἄγραν ἀμφιβάλλονται πλοκάμοις. B. 102. οἰκτρὸν ἀνεβόασεν. Hel. 184. ἔπλευσε. 235. ἐμολε κρίσις. 684. ἐξηλαυνόμην. 796. Δωρὶς ὑμνηθήσεται πόλις. I. 1590. ἐξέφυ Κρ. H. f. 7. ὀχ ἥκει πάλιν. 25. αἷμα συγγενὲς φυγών. E. Oenei. fr. εὔχομαι γένους. E. Teleph. I. ἔ. κἄνθεν ὀνείδεσιν ἤρασσον. Aj. 726. ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους κ. ἐξ ἐκείνου πάντες ὁμοφωνοῦντες. τὸ δ' ἔ. S. C. 476. quod reliquum est. Br.' de libationibus ipsis Anon. Angl. αὐτὸς ἔ. ἦν. S. T. 1179. ἦν γεγὼς. 1393. αὐτὸς ἠρόθην. 1485. ὀ κεκλαυμένοι πρὸς οἶκον ἕξεσθ'. 1490. μ' ὦδ' ἀνέζησεν μολεῖν. 1286. τὸ κέρδος ἔ. οἰςέον. S. A. 310. βὰς ὑπὸ γᾶς ἔ. ἐς

Ἄργος διὰ κῦμα τεμὼν ἥκει δῆμον τὸν Λυρκίου. S. Inach. ex Strabon. VI. Schneid. Soph. Ω. V.

Ἐνθένδε hinc, illinc. Initio omisi. ἐ. ἐκεῖσε. Ph. 98. ὡς ἐ. εἰρπε. S. C. 1587. ἐ. ἀπάξοντ' ἄνδρα. 657. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐ. S. T. 125. χρῆ ᾖσαι δέ σ' ἐ. αὐτίς. S. Tript. IX. ἐλθὼν τὴν Ἀ. πόλιν. Or. 1648. οὐδὲν ἐρρήθη πέρας. I. T. 91. τὸν ἐ. ὡς ἔχει σκέψαι λόγον. Tr. 931. ἐκ ξμελλες ἄξειν βίᾳ τοῦσδε. Her. 286. ὅποι τ' ἐ. βυλοίμεσθα πλεῖν. S. Ph. 529. στατὸν τὸν ἐ. E. S. 695.

τοὐνθένδε. σιγῶμεν. Hec. 725. τί δρῶμ' ἐγὼ τοὐνθ.; S. Ph. 895. δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν. M. 1167. πᾶς ἀνὴρ ἠπείγετο. H. 1185. ἀκούσας. 1314. τοὐκεῖθεν ἢ τοὐνθ. E. S. 758. τοὐν. σε χρὴ ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας. Hel. 1039. σὺ δὴ τοὐν. βούλευσον. E. E. 618. πρὸς τὸ πίπτον ἐννόει. 639.

τἀνθένδε. δῆλα τἀνθ. E. S. 560. θέμενος εὖ. B. 49. ὀρθῶς ἔχει πέπλος. 936. οἶσθα μὲν τἀν. S. E. 1307. κἀνθ. πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον. H. f. 1001. δεινὰ δ' ἦν τἀν. ὁρᾷν. S. T. 1267. καραδοκῶν τἀν. τέρμασιν μένει. Her. 280.

Ἔνθεος, ον. ἐνθους. Ἔ-οι, οἱ ὑπὸ φάσματός τινος ἀφαιρεθέντες τὸν νοῦν κ. ὑπ' ἐκείνου τοῦ θεοῦ τοῦ φάσματος κατεχόμενοι κ. τὰ δοκοῦντα ἐκείνῳ ποιοῦντες. ad H. 141. ἐνθουσιαστὴς, μαινόμενος, κάτοχος, ἐξεστηκώς, ἐμμανὴς, θεῖος, μαντικὸς, θεόληπτος. σὺ ἔ. ὦ κόρα. H. 141. ἔρως ἔ-ου κόρης. Tr. 255. 366. E. E. 1032. παύεσκε ἐ. γυναῖκας. S. A. 963. τὰς βάκχας. ἔ-ος Ἄρει βακχᾷ πρὸς ἀλκήν. Spt. 482. ὁρμητικὸς κ. πηδητικός. κάτοχος κ. ἐξεστικῶς ἐνθουσιᾷ κ. ὁρμᾷ πρὸς τὸν πόλεμον. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔ-ον κτίσας φρένα. Eu. 17. τέχναισιν ἐ. ἠρημένη; Ag. 1210.

Ἐνθερμαίνειν.

Metaph. εἴπερ ἐντεθ-ανται πόθῳ. S. Tr. 368. ἐκκέκαυται.

Ἔνθηρος, ον. πολύθηρ., — ἄγριος. δρυμὸν. Rh. 289. ὃς τὰν αἱμάδα ἔ-ου ποδὸς κατευνάσειεν. S. Ph. 698. p. ὑπὸ τοῦ θηρὸς δηχθέντος. δρόσοι — τιθέντες ἔ. τρίχα. Ag. 570. p. ἀγριοῦντες. λήσης. Sch. Venet. ad Arist. Pac.

Ἐνθησαυρίζω. ἐν θησαυρῷ τίθημι. ῥάξ ἐντεθη-σμένη. S. Polyid. IV.

Ἐνθυνήσκειν. ὡςτ' ἐνθανεῖν γε σοῖς πέπλοισι χεῖρ' ἐμήν. Hec. 246. ὥςτε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι ὑπὸ τοῦ δέους. (μικροῦ κ. ναρκῆσαι.) πῶς ἂν ἐν-οιμί σοι; Rh. 869. σῇ ἐνθαν. χερὶ θέλω. Her. 560. ἐνθ. μόνον. S. C. 790.

Ἐνθουσιᾷν. μαίνεσθαι, μανίαν ἔχειν. ἔ-ᾷ δῶμα, βακχεύει ξέγη. Αἰσχ. fr. 111. cf. Συμβακχεύειν. ἔ-ᾷς τοῖς σαυτῆς κακοῖς. Tr. 1284.

Ἐνθρίακτος. ἐνθουσιῶν. κ. ἐνθέακτος. Σοφ. Σίνωνι. H. a θριαί sortilegorum calculi, sortes.

Ἐνθρώσκειν. ἐπιπηδᾷν, ἐπεμβαίνειν, ἐνάλλεσθαι. ἔ-ει τάφῳ. E. E. 327.

Ἐνθύμημα. βουλὴ, βούλευμα. ταρβεῖν τἀνθ-τα. S. C. 292. εἶπε γ. σώζειν τὰς Ἀθήνας. ἔχεις οὐχὶ βαιὰ τἀνθ. 1199. οὐκ ἀπόκρυπτα παραδείγματα.

Ἐνθύμησις. βούλευσις, συμβουλία. ταῦτ' ἄξι' ἔ-εως. E. Archel. XIV.

Ἐνθύμιος, ον. ἐμφρονεῖς, ὃ ἔξι διὰ φρονεῖδος. In Od. N. 421. vel ἐμφρων. et H. ὁ ἐν θυμῷ ὤν, — ἄπορος. τί δ' ἔξι σοι τοῦτ' ἐ. S. T. 739. terriculamentum Musgr. ἐπειδή σοι τόδ' ἐς' ἐ. H. f. 722. p. μέλει. ἐ. μοι τόδε τίθησι. I. 1347. ἐ. εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι. S. Tr. 110. μεριμνητικαῖς, ταῖς πολυφροντίσοις, ἀνάνδροις. κατὰ ψυχὴν τρύχεσθαι.

Ἐνί. v. ἐν. ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν. I. T. 1109. δαιτὶ. Her. 893. Πλευρῶνι. S. T. 7.

Ἔνι. p. ἔνεστι. v. Ἐνεῖναι.

Ἐνιαύσιος, ία. ἐτήσιος, ἐπέτειος. κύκλον. Ph. 547. χρόνον. Hel. 781. διαδοχαῖσιν ἐ. E. S. 407. ἐ. αἰνέσας φυγὴν. H. 37. ἔκθημον ἔθος γ. τοῖς ἐφ' αἵματι φεύγουσιν, ἐνιαυτὸν ποιεῖν ἐκτὸς τῆς πατρίδος. ἡνίκ' ἂν ἀπείῃ κάν-ος βεβώς. S. Tr. 165.

Ἐνιαυτός. ἔτος. ἐπεὶ ἔχει τὰς πάσας ὥρας, ἐν ἑαυτῷ τέσσαρας κατὰ τὸν Εὐριπίδην. Ὃς' ὄνεκ' ἐν αὐτῷ πάντα συλλαβὼν ἔχει. Achill. Tatius Isagog. in Aratum. 139. et E. G. παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ διειληφέναι τὰ πάντα, τὰς καρπὸς, καὶ τὰς τροφὰς κ. τ. λ. ἔ-ῦ κύκλον. Or. 1645. ἰδίως Εὐριπίδ. ἐνιαυτίσαι τὸν Ὀρέστην φησὶν ἐκεῖ. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης ἐξορεῖ, ὕπο ὄφεως, αὐτὸν δηχθέντα ἐκεῖ τελευτῆσαι. Ὁ δὲ Φερεκύδης, ὅτι κ. ἔπειτα τὸν Ὀρέστην αἱ Ἐρινύες διώκουσιν. ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος κ. ἵζει ἱκέτης πρὸς τῷ βωμῷ. Αἱ δὲ Ἐρινύες ἔρχονται ἐπ' αὐτὸν, θέλουσαι ἀποκτεῖναι κ. ἐρύκει αὐτὰς ἡ Ἄρτεμις. ἐξ οὗ ἡ πόλις αὕτη Ὀρέστειον καλεῖται. Ἀσκληπιάδης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησὶ τὸν Ὀρέστην ἀπὸ ὄφεως ἀναιρεθῆναι ἑβδομήκοντα ἐτῶν. ἔ-ῦ κύκλον. Ph. 480. ὅ τι ἔ-ος τέκοι κάλλιστον. I. T. 20. ἔ-ὸν ἐξέπλησεν. S. Tr. 253. ἐ. ἀλλάσσοντα. Ph. 74.

Ἐνιδεῖν. ἄπορα πυκινοῖς ἐ. πάθη. S. Ph. 854.

Ἐνιέναι. ἐφιέναι, ἐμβάλλειν. πῦρ. Tr. 1262. ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν. B. 849. χῇ Κύπρις κόμπου χάριν λόγοις ἐνεῖται. Tr. 1039. Barn. ἀνεῖται.

Ἐνίζειν. καθῆσθαι. cf. ἐνῆσθαι. μουσεῖα κ. θάκους ἔ-ουσαν. Hel. 1114. ὡς κ. τυραννὶς πᾶσ' ἔ-εται (τύραννι πᾶς ἐγγίζεται) φυγεῖν et τύραννον πᾶς ἐφίεται. S. Ἀκρίσ. X.

Ἐνίοτε. ἐσθλῶν κακίους ἐ. εὐτυχέστεροι. Hel. 1229.

Ἐνίπτειν. cf. Ἐνίσπειν. λέγειν, ὀνειδίζειν et κακῶν, ψέγειν, λοιδορεῖν. H. διαβάλλεσθαι, ἐπιπλήσσειν. v. Buttm. Lexilog. κ. τίς μ' ἔ-ων εἶπε. Ag. 598.

Ἐνισπεῖν. ἐξειπεῖν, ἀγγέλλειν. cf. Ἐνίπτειν. ἔχειν δ' ἐ. τοῖσιν ἀσθενεστέροις τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ'. E. S. 435. p. κακῶς εἰπεῖν. ἔνισπε δ' ἡμῖν. Ae. S. 606. al. ἓν εἰπὲ δ' ἡμῖν.

Ἐνισάναι. λώχοις ἐνεστὼς. E. S. 896.

Ἐνναίειν. ἐνοικεῖν. δόμοις. Hel. 495. ἐκεῖ χώρας ἀλάζων οὐμὸς ἔ-ῶν ἀεὶ. S. C. 788. οἵοις (κακοῖς) ὁρᾷς, ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἔ-οντά με. S. Ph. 473.

Ἐννέπειν. cf. Ἐνέπειν. διπλασιάζουσιν οἱ ποιηταὶ τὰ σύμφωνα, ἀλλ' ὅτε πανταχοῦ, ὅτε πάντα.

Ἐν μὲν γ. τοῖς ῥήμασιν, τοῖς ἀπὸ τοῦ δ ἢ σ, ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τὰς παρεληλυθότας αὐτῶν, παραταικὰς λέγω κ. ἀορίστους, τοῦ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους, τὸ καταρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος διπλασιάζουσιν σύμφωνον ἕξιν ὅτε, οἷον τὸ ἔδδεισε κ. ἔσσυτο κ. ἔλλαχεν κ. ἔμμορεν κ. ἔννεπεν κ. ἔρρεεν. Ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι μόνα τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν δυσάμμορος, ἄλληκτον, ἐννοσίγαιος, ἀρραβίη, ὅσσον κ. μέσσον. Planud. in B. Aneed. II. p. 79.

Ἐννοεῖν. ἐννοεῖσθαι. ἐν νῷ ἔχειν, ἐνθυμεῖ-

σθαι, ἐς ἐννοίαν λαβεῖν. ἐ γ. ἐ-ῶ. S. T. 559. S. Ph. 28. ἀλλ' ἐ-εῖς ἡμᾶς προδοῦναι; S. T. 330. τοῦτ' ἐ-ήσασ'. S. Tr. 578. ἐ. χρῆ τοῦτο. S. A. 61. φείδου μηδὲν, ὥνπερ ἐ-εῖς. Aj. 115. τοὐνθένδε πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς ἐννόει. E. E. 639. ἢ τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐ-εῖ. S. A. 664.

ἐννοεῖσθαι. τοῦτ' ἐ-σθ'. S. Ph. 1440. ἐ-ῶμαι δή τι τῶν κεκρυμμένων. M. 900. νῦν ἐ. φαῦλος ὤσα. H. 435. συγγένειαν ἐ-ώμενον. I. A. 492. ὀδὲν ἐ-ενοι κακῶν. M. 47. τέκνων ἐ-ένη πέρι. 925. ταῦτ' ἐννοηθεῖσα. 882. οἷα εἰςῆλθέν μ' ἐ-ένην. I. A. 1374.

Ἔννοια. βυλή. μηδ' ἐς ἐ-αν λαβεῖν. H. 1027. τὴν ἐ. ἐν ταὐτῷ μένειν. Hel. 1032.

Ἔννομος, ον. ἔνθεσμος, δίκαιος, νόμιμος, ἀπὸ τοῦ νόμος, — οἰκήτωρ, ἀπὸ τοῦ νομός. ὀδ' ἐ-μ' εἶπας. S. T. 322. νέμων ἄδικα μὲν κακοῖς ὅσια δ' ἐ-οις. Ae. S. 407. οἱ τοῖς πέλας προςήμενοι δίκας ὀ τυγχάνουσιν ἐ-ω. 387. ἐ-οισι τοῖσίδ' ἥδεται θεὰ Ἄρτεμις ἑορτῆς. I. T. 35. ὀκ ἔ. τὴν δίκην πράσσεσθέ νιν. Ph. 1645. δαῖτες ἐ-οι βροτῶν. Ch. 480. ἔ. γ. αἱ νόμιμοι θυσίαι, αἱ πολυτελεῖς.

βροτοὶ οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἐ-οι. Ae. S. 568. οἰκήτορες.

Ἔννυς et Ἔννοος, α. συνετός. ὁ φρόνιμος, ἢ ὁ ἔχων νοῦν· ἀπὸ τῆς Ἔν κ. τοῦ Νοῦς. γίνομαι δέ πως ἔ. B. 1269. ἐ-ους ἔθηκα. Prm. 444. opp. νηπίους ὄντας τὸ πρὶν συνετοὺς ἐποίησα. ὁποῖ' ἀνὴρ ἔ. S. T. 916.

Ἔννυμι. ξω, ἐνδύω. Τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἱμένος. S. C. 1701.

Ἐννυχεύειν. νυκτερεύειν, αὐλίζεσθαι, κοιμᾶσθαι. ὃς (ἔρως) ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεανίδος ἐ-εις. S. A. 784. διατρίβεις.

Ἐννύχιος, ον et ία. ἐ-χος. νυκτερινός, saepissime, ut *nocturnus*, loco adverbii, ἐν νυκτὶ, ἐννύχως, quod non nisi Scholiastae habent. ὁ τεθνηκώς. ad S. C. 1559. Ὠρίωνα. Hel. 1506. δάκρυσιν. Or. 205. ἔ. δείματος ἦν μοι προβολὰ. Aj. 1212. τοῦ ἐν τῇ νυκτὶ γενομένου φόβου παρὰ τῶν Τρώων. et τῆς νυκτερινῆς ἐφόδου τῶν πολεμίων. Ἐνυάλιος ἐ-ίοις μηχαναῖς ἐτίσατο λώβαν. Aj. 181. διὰ τὸ ἐν νυκτὶ γενέσθαι τὴν μανίαν αὐτῷ. ἐ-ίᾳν ἀπὸ βιπᾶν. S. C. 1248. ἐ-ίαν τέρψιν ἰαύειν ἐρώτων ἀπέπαυσεν. Aj. 1203. τὴν ἐν παννυχίσιν ἢ τὴν ἐν κοίτῃ νυκτερινήν. ἐν τῷ ἰαύειν, ἐν τῷ κοιμᾶσθαι. προςέβα ςρατὸς ἔ. Rh. 45. ἴκω ἐ-ος ἀγεμὼν πομπᾶς. 228. λαμπάδα θεωρὸν εἰκάδων ὄψεται ἐ-ίος. I. 1077.

ἐ-ίων ἄναξ (Ἀιδωνεύς). S. C. 1559. τῶν ἐν νυκτὶ ἀεὶ κ. σκότῳ διατριβόντων. τεθνηκότων.

Ἔννυχος, ον. v. ἐννύχιος. φόβος. Rh. 788. ἐ-οις πεπεισμένη ὀνείροις. Hel. 1206. δόκημα νυκτερωπὸν ἐ-ων ὀνείρων. H. f. 112. ὄψιν. Hec. 72. ὄψεις. Prm. 645. φρυκτωρία. Rh. 55. τί ποτ' αἴρομαι ἐ-ος δείμασι; Hec. 69. ἐννύχως. ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σηκὸν ἔ-ος μολὼν. Rh. 501.

Ἐνοδία et Εἰν. cf. Ἐνόδιος et Ἑκάτη. Ἑκάτη ἡ αἰτία ἐνομίζετο νυκτερινῶν φόβων ἐν τοῖς ἀμφόδοις. S. τριοδῖτις a triviis et compitis. Phot. Ὁδαῖος. Ἑρμῆς ὁ ἐνόδιος. v. Εἰνοδία. Luna.

Ἐνόδιος, α. ἐν ὁδῷ ὤν. — αἰτήσαντες ἐ-ίαν θεὸν. S. A. 1199. Ἑκάτην, Περσεφόνην, τὴν ἐν ταῖς τριόδοις πορευομένην. et S. in Plat. Legg. Ἐ-ίαν δαίμονα τὴν Ἄρτεμιν ἤτοι τὴν Σελήνην φησὶν, ἐπεὶ κ. ὁ Ἀπόλλων Ἀγυιεύς. κ. γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτὸς, ὁ μὲν ἡμέρας, ἡ δὲ νυκτός. διὸ κ. ἰδρύουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ κ. τὸν Ἑρμῆν Ἐ. κ. ἡγεμόνα λέγουσιν, ὡς δέον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμόνι χρῆσθαι. ἐ. τε συμβούλους — διώρισα. Prm. 487. τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συναντήματα, δι' ὧν δεῖ συμβάλλειν κ. μαντεύεσθαι.

Ἐνοικεῖν. c. Acc. et Dat. Οὐ γ. δράκων ἐνῆκεν, ἀλλ' ἐνῴκισε δεινήν γε ςομάτων ἔκφυσιν ποδὸς λαβὼν. ex Plutarch. Valck. D. p. 132. ἀδῆον τήνδ' ἐ-ήσεις πόλιν. S. C. 1533. τῶν ἐνοικούντων πόλιν. E. fr. CLXI. πότερα κατ' ἀνδρῶν ἐ-ήσει ςέγην; Al. 1054. ἐ-ήσω νυμφιδίῳ ςέγᾳ. An. 858. Θήβαις ἐ. H. f. 1282.

ἐ-ῆσαι βίον. E. S. 535.

Ἐνοίκιος et ἔνοικος, ον. ἐγκάτοικος, οἰκεῖος, ἔνδημος, — οἰκήτωρ, ἔντοπος. τὸ ἐ-ιον. ἐ-ίᾳ δ' ὄρνιθος ὀ λέγω μάχην. Eu. 855. τῶν ἐνοικούντων πολιτῶν ὃ ἐςιν ὁμόφυλον πόλεμον. Σπάρτης ἔν-οι. An. 447. Παλλάδος ἐ-α τροφίμα μέλαθρα. I. 235. Κολχίδος ἔ. παρθένος. Prm. 415. αἱ ἐν Σκυθίᾳ Ἀμαζόνες. δι' ἃς ποι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἔ-οι. Ae. S. 540. S. legit δίας, τῆςδε δίας Αἰγύπτου τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γῆς.

Ἐνολμίς. ἦν τι γένος μάντεων ὅτω καλούμενον διὰ τὸ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γενέσθαι. Ὅλμοι δὲ λέγονται οἱ τρίποδες τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅθεν κ. Παροιμία. ἐν ὅλμῳ εὐνάσω. ὁ δὲ Σοφοκλ. ἐνόλμιος, ἀντὶ τοῦ Μαντικός. E. M. Ἔνολμος Ἀπόλλων. S. fr. CV, 86.

Ἐνοπή. φωνὴ, βοὴ, κραυγή. et H. Ἐνόπαις. ἐνωτίοις τῇ προςῳδίᾳ ὡς διόπαις. Σοφ. Αἰχμαλωτίσιν et E. M. τοῖς ἐνωτίοις ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤτων ὀπαῖς (foraminibus) ἐπικεῖσθαι. Σοφ. v. ἐνώτιον. insuris. μέλπων κιθάρας ἐ-ὰν. I. 882. νυχίους. I. T. 1273. ἐν φρυγίοις βοαῖς ἐ-αῖσί τε. B. 159. Φοίβου τ' ἀσοφοι γλώσσης ἐ-αί. E. E. 1302. ἐ-ὰς τᾶς δυςδαίμονος. 198.

Ἔνοπλος, ον. ἐνόπλιος. ὁρμητικὸς εἰς τὸν πόλεμον. ἐ-ος ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει πυρὶ. S. T. 469. ποδὶ. Or. 1622. θιασον. Ph. 803. ἵππον. Tr. 520. ἐ-οι γῆς Ἀθ. κόραι. H. f. 1164. εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἐ-ος ὁρμᾷ. Ph. 266. Θρήκης λογχοφόρον, ἐ-ον, εὔϊππον Ἄρεϊ κατόχον γένος. Hec. 1089.

Ἔνοπτρον. κάτοπτρον. χρυσέων ἐ. εἰς αὐγὰς. Hec. 925. παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἕφη μεσονύκτιον ἐνοπτρίζεσθαι. χρύσεα. Tr. 1107. ἐ-ων ἐπιςάτας. Or. 1112.

Ἐνόρνυμι. ἐγείρω. θάρσος ἐνῶρσε ςρατῷ. E. S. 713. p. ἐνέβαλε.

Ἔνορκος, ον. et ἐνόρκιος, juratus. νόμους παρείρων χθονὸς, θεῶν τ' ἔ-ον δίκαν. S. A. 369. ἣν εἰς ὅρκον προβαλλόμεθα. τὴν θείαν. ὀ μήν σ' ἔ-όν γ' ἀξιῶ θέσθαι. S. Ph. 811. ὀτ' ἔ-ος ὀδενὶ. 72. ὤμοσαν γ. τῷ Τυνδάρεῳ πάντες συνελθεῖν, ἐὰν ἁρπασθῇ ἡ Ἑλένη. Quam (Helenam) multo repetet Graecia milite, Conjurata tuas rumpere nuptias. Horat Od. I, 15.

Ἔνοσις. κίνησις. κύκλιος ἔ. αἰθερία. Hel. 1379. πέδων χθονὸς, ἔνοσι ποτνία. B. 585. ἐ-ις ἅπασαν, ἔ. ἐπικλύσει πόλιν. Tr. 1326.

Ἐνήρηθα. (ἡ et τὸ ἐ-ον.) τοῖς δὲ δεσπόταις, τῷ μὲν ἀνδρὶ κ. λάσανα ἀναγκαῖα, κ. ἀμὶς, ἣν κ. Σοφ. ἐν Πανδώρᾳ Ἐ-αν καλεῖ. Poll. X. 44. Ἀμὶς, ςάμνων, ᾧ ἐνηρῶσι. Σοφ. ἐν Πανδώρᾳ Ἐνηρήθρον καλεῖ. Αἰσχύλος δὲ, Οὐράνην. Lex. MS. Bibl. Reg.

Ἐνράπτειν. insuere, ἐγκλείειν ut ἐνρήγνυμι, ἐνρίπτω. ὡς ἐνεῤῥάφη Διὸς μηρῷ. B. 286.

Ἐνσείειν. κινεῖν, πάλλειν, παίειν. ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐ-σας πώλοις. S. E. 737. ἔ-σον ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνῷ. S. Tr. 1087. ἐν δ' ἔ-σεν ἀγρίαις ὁδοῖς. S. A. 1274. p. ὁρμαῖς.

Ἔνσπονδος, ον. ὁ μετέχων σπονδῶν. Ph. 175. B. 922.

Ἐνςάτης. τὸ ἐνικλᾶν Ἀριςοφάνης ἀντὶ τοῦ Ἀντιλέγειν φησί. Τὴν γ. Ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς Ἀντὶ εὐρίσκει, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι. E. M. Sch. Oppiani Hal. I. 152. τὴν γ. Ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς Ἀντὶ εὐρίσκομεν, ὡς παρὰ Σοφ. ἐν Αἴαντι. οἷον τὸν Ἐνςάτην λέγω, ἢ Ἀντιςάτην, qu. cf. et Ἐντάσσειν. κυρίως, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντεςηκώς τινι. ἐμποδὼν ἱςάμενος. ἐχθρὸς ἐνιςάμενος κ. μὴ ἀναχωρῶν, ἀντίπαλος, ἀνταγωνιζόμενος, ἐναντιούμενος. τὸν σὸν ἐ. λέγω. Aj. 104. ἐχθρὸν, ἢ κατὰ πάντα ἐνιςάμενόν σοι, ἢ ἰδικῶς ἐπὶ τῆς κρίσεως μόνον, οἷον τὸν ἀντίδικον et ἀντὶ τοῦ Ἀντιςάτην. E. M.

Ἐνςερνομαντίαις. ἐγγαςριμύθοις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. H.

Ἐνςρέφειν. σηκὸς ἐ-ει Τροφωνίου. I. 300. p. ἐ-εται, ἐντρίβει. v. expl. c. Acc. in ἐν. Verba Eundi saepius omissa praeposit. εἰς pronuntur. v. Εἰς.

Ἐντάσσειν. p. ἀντιτάσσειν. cf. Sch. in Ἐνςάτης. ὐκ ἔς' ἐκείνῳ θοῦρον ἐ-άξαι δόρυ. Rh. 492.

Ἐνταῦθα. hic, huc, — ibi, ubi, — eo, — de animi motu. eo c. Genit. Initio omisi. λέκτρων ἱκετεύομεν φυγὰς. Hel. 805. ὄμμα σὸν δακρυῤῥοεῖ. I. 246. ἐπέμφθη χρυσοῦ φύλαξ. Hec. 772. κἂν ὁρῶμεν Ἑ. νεὼς σκάφος. I. T. 1345. τάξας ναὸν. 1453. κἀντ. ἀριςεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα. Tr. 475. S. Tr. 936. Her. 843. ὁ χρυσὸς ἔςι. Hec. 1009. μάλιςα ταῤῥήσασ' ἔχω. S. Tr. 37. δὴ 'βόησε τὸν δυςδαίμονα. 772. μέθες ἐ. 800. σῶμα τὐμὸν ἐμβαλεῖν. 1193. πῶ γ. ἦν ἐ. σοι Πατρ. S. Ph. 433. κἀντ. ἵνα χρῆν. 429. S. T. 582. τὸ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐ. ἔνι. 598. ἐ. μοι — συνηντίαζον. 802. ποιμνίοις ἐπεςάτουν. 1028. κάμπτειν τὸν ταλαίπωρον βίον. S. C. 91. ἐ. μοι κεῖνα συγκομίζεται. 585. πάντα τἀνθρώπων νοσεῖ. S. Aload. XIII. ὅπου 'ς ἐ. δίςομος πέτρα. S. Ph. 16. Ὀδυσσεὺς δ' ἐξὶν αὖ κἀντ. 429. κἀντ. Ἀπόλλων. S. T. 720. συνῆκε θέσφατα; Ph. 425. ἐν τούτῳ ἔγνω. ςένουσα ἀπόλλυται. H. 38. κἀντ. Ὀρ. μῦθος ἰσχύων μέγα ἐφαίνετο. An. 1110. ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀ. ἄκρους. E. S. 118. καλόν γ' ἐ. βίου. I. A. 20. ἔδαισαν Π. γάμους. 707. ναῶν ςόλον συνήγαγε. I. T. 10. δισσοὺς εἶδε νεανίας. 264. ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα. I. 939. ἵν' ἄδικ' ἔπασχεν ἐξ ἐμοῦ. 963. Γοργόν' ἔτεκε Γῆ. 989. κἀντ. πρὸς ὀδόν' ἡμιλλᾶτο. H. f. 959. ἐ. σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι. E. E. 1264. ἡ δίκη ἐ. που 'ςὶν ἐγγὺς. E. Melan. III, 8. ναίειν ἔφασκε τοὺς θεοὺς ἐ. E. Sisyph. I. 27. νῦν ὕβριζε. Prm. 82. τούτοις συνῶν δεσμοῖς.

huc. εἶμι κἀντ. σοι. An. 628. μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα. I. T. 1322. ἂν ἦλθον. I. A. 1214. καλλίνικος ἔρχομαι. E. S. 1059.

eo, c. Genit. ἐλπίδος προςήκομεν. Or. 692. τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. Ch. 883. τόνδ' ἀπαλλάσσω λόγον. M. 790. μέχρι μὲν τούτου ἀποτερματίζω σοὶ κ. ἱςημι τὸν λόγον σιωπῶντα. ἀπῆλθε. E. S. 533. ἐ. ἰμὲν, ἵν' ὀκνεῖν καιρὸς. S. E. 21. πέμψειν. 380.

Ἐνταυθοῖ. ἐνταῦθα. Minus Atticum. ἐ. πέσω. I. T. 1010. ἐ. νοσεῖ τὰ τῶν γυναικῶν. E. Melan. fr. XX. Matth. corr. ἐντεῦθεν.

Ἐντάφιον. ἐνάγισμα. ἐ - α δοῦναι νεκρῷ. Hel. 1420. ἐ. χεροῖν φέρουσαν. S. E. 327.

Ἐντείνειν. intendere, extend. opp. χαλᾶν, ἐνδοῦναι, ὑπείκειν. τὸ ἐντ. κ. τὸ χαλᾶν ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηὸς εἴρηται. Ad. Or. 697. adde τοῦ τόξου. βοῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐ. βρόχοις; An. 721. οἱ τόξον ἐ-οντες. E. S. 745. vulg. ἐκτ. τόξα ἐ-ων χεροῖν. E. S. 886. ναῦς ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ ἔβαψεν. Or. 705. ναῦς βιαίως τοῦ ποδὸς ἐκταθέντος ὑπέκυψεν, ὥςε ὕδωρ ἐκδέξασθαι. ποδὶ ἤγυν διὰ τοῦ ποδός. λέγεται δὲ οὕτω τὸ σχοινίον, τὸ κατέχον κάτωθεν τὸ ἱςίον. τόξον ὥς τις ἐ-ων. Ae. fr. Thress. 73.

Metaph. Κύπρις — μᾶλλον ἐ. φιλεῖ. E. Dict. VI. δίδυμ' Ἔρως τόξ' ἐ-εται χαρίτων. I. A. 549. εἰ ἡσύχως τις αὐτῷ ἐ-νοντι χαλῶν ὑπείκοι. Or. 697. ἐνδιδοὺς ὑποτάσσοιτο τῷ δήμῳ θυμουμένῳ. σφοδρυνομένῳ μὲν τῷ δήμῳ (ἀκμάζοντι τῇ ὀργῇ) μεγαλαυχοῦντι τῷ ὄχλῳ.

Ἐντελής. τέλειος. Z. — οἱ ἐ - εῖς. οἱ πρῶτοι, ἄρχοντες, magistratus, οἱ ἐν τέλει. δώδεκ' ἐ. ἔχων βοῦς. S. Tr. 760.

ὃ γ. ἐν - ὴς θήραν πατρῴαν προςφέρειν σκηνήμασιν. Ch. 248. ὄκ ἔςι γέννα ἐ., ὥςε τὴν πατρῴαν θήραν προςάγειν τῇ καλῇ.

κύριός εἰμι θροεῖν δδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐ - λέων. Ag. 105. vulg. ἐκτελέων.

Ἐντέλλειν. ἐντέλλεσθαι. προςτάττειν. Z. Ἐ - ω ἀντὶ τοῦ Ἐντέλλομαι. Σοφ. Θυέςῃ. Lex. Sangerm. τἀντεταλμένα ἐκπονεῖν. Ph. 1642. πάντ' ἔλεξα τἀντ - να. S. Odyss. I. ἐ - ω. S. Thyest. VII. 13.

Ἐντέμνειν. incidere. Ἐ - θσιν. τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν. ὕπνῳ τόδ' ἀντίμολπον ἐ - ων ἄκος. Ag. 17. p. φαρμακῶν, ἰώμενος.

Ἔντερον. intestinum. Ἐ - α. ἔγκατα. τὰ ἔντερα ἀπὸ τοῦ ἐγκατέχειν τὴν τροφήν. λέγεται δὲ τὸ ἧπαρ κ. ὁ σπλὴν κ. τὰ περὶ τὸν πνεύμονα. Ἔν - ον δὲ, ὐκ ἔγκατον· τὸ δὲ Ἔν - ον οἷον τὸ ἕτερον κ. ὐχ ὅμοιον· ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν. E. M. et διὰ τὸ τὰ ἐντὸς ῥεῖν. τῷ νεφρῷ δέ σε αὐτοῖσιν ἐ - οισιν διασπάσονται Γοργόνες. E. Thes. II. Matth. σὺν ἐ - οις τε σπλάγχν'. Ag. 1222.

Ἐντεῦθεν. inde, exinde. — c. Genit. de rebus spatii et animi. ἐ. νοσεῖ. Or. 34. σὸς ὀὐντ. λόγος. H. 336. κἀντ. ἄλλος ἄλλον ἔθραυε. S. E. 728. τἀντ. εἰςιόντι μοι; 1139. κἀντ. δόμοι νοσοῦσιν ἀνδρῶν. An. 950. τῶνδε μῦθος ὀὐντ. E. S. 109. οἷον ἔργον ἐξ' ἐργαςέον τἀντ. ἡμῖν. M. 792. κατῆρχον ἐ. μάχης. E. S. 675. τἀντ. ἄξαντες δορὶ. I. A. 80. αὐδὴν λαβὼν. I. T. 976. ἄπαγέ μ' ἐντ' S. T. 1521. εἰμὶ. B. 464. τἀντ. τοῦ ξένου τι θαῦμ' ὁρῶ. 1061. χρὴ τὸν προςτρόπαιον — καλεῖν. Her. 1014. σὸν, τἀντ. σκοπεῖν. H. f. 314. τἀντ. χρὴ πράσσειν. E. E. 1247. τὸ θεῖον εἰςηγήσατο. E. Sisyph. I. 16.

πῶς δέ μοι τἀντ. φροντίδος; S. Ph. 835. τὰ μετὰ ταῦτα. et S. πῶς ὁρᾷς φροντίδος. ἐννοεῖς.

Ἐντήκειν. liquefacere, ἐγκαίειν, — ἐμβάλλειν. ἐντήκεσθαι, ἐμπεφυκέναι. ὐδ' ἂν εἰ κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν. S. Tr. 463. ὐδ' εἰ μεγάλως αὐτῆς ἐρᾷ ὁ Ἡρακλῆς. μῖσος παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι. S. E.

ἀριζέων συνελθόντων ἐπὶ τὴν τῆς Ἑλένης μνηςείαν, ὁ Τυνδάρεως πάντας ὅρκους ἀπῄτησεν συναγωνίσεσθαι τῷ γαμοῦντι αὐτὴν κ. ςρατεύειν, εἴ τις ἁρπαγὴ γένοιτο περὶ τὴν Ἑλένην τῷ γήμαντι.

Ἐνώπιος, ον. ἐναντίον, coram. τὰ Ἐ - α, ἐνωπὴ, πρόςωπον. Διὸς κόρα ἔχουσα σέμν' ἐ. ἀσφαλὲς. Ae. S. 143. ἀσφαλῶς ἐπιδέτω με. Ἐ - α. S. Inach. X, 8.

Ἐνώταις. ἐνωτίοις. τῇ προςῳδίᾳ, ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. H. ibique Not.

Ἐνώτιον. Ἐ - α κ'. ἐςιν ὁ κοσμὸς ἐν τοῖς ὠσὶν, ἃ κ. Ἑλλόβια κ. Ἑλικτῆρες. Poll. II, 83. V. 97. cf. Ἐνοπή.

Ἐξ. v. Ἔκ.

Ἕξ. τρὶς ἓξ βαλοῦσης τῆςδέ μοι φρυκτωρίας. Ag. 33. S. in Plat. Legg. 460. Suid. et Phot. τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι· οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοὶ· κ. τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον (Teleph. fr. XIV.) Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω κ. τέσσαρα. τριῶν γ. ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενὸς αὐτὸν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον. — ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθω κ. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίζησι. τὰ δεσποτῶν γ. εὖ πεσόντα θήσομαι, τρὶς ἓ. βαλ. τ. ἐ. φρυκτωρίας. Zenob. IV. 23. ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβους. ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δ' ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων· τὸ μὲν γ. τρὶς ἓξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ· τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν ἥτταν· πάλαι γ. τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας κύβοις, κ. οὐχ ὡς οἱ νῦν, δύο. Latinorum Venus. cf. Cruqu. ad Horat. Od. II, 7. 25. τοὺς δὲ κύβους τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν Οἶνας, κ. τὴν παροιμίαν ὅτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς οἶνας. S. in Plat.

Ἐξαγγέλλειν. ἀπαγγέλλ., προαγορεύειν, ἐξ - εσθαι. κάξ - λλ' ἰὼν κ. πᾶσι. S. C. 1393. μάντις ἐξήγγειλέ μοι. Or. 363. εὐδαίμον' ὑμῖν πότμον ἐ - ομαι. I. 1605. κἀξ. θνήσκειν ἀδελφῶν — ὑπερ. Her. 532. τόδ' ἠ ξυνῳδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις. M. 1008. ὧν ὅδ' ἐξ - εται. S. T. 148. ὅτι δὲ κ. παθητικῶς οἶδε τὴν λέξιν (τελευτᾷν) ὁ ποιητὴς, ὡς κ. ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ Νήχειν κ. Νήχεσθαι κ. ἄλλα μύρια, ἐκδηλότατόν ἐςι. τὸ γὰν ἐξαγγέλλειν, ἐξαγγέλλεσθαί φησι Σοφοκλῆς. ὅτω κ. τὸ Σώζειν, σώζεσθαι. (ἐσώζετ' ἄν. S. E. 994.) ἤγων εὐλαβεῖτο. ὅτω κ. Εὐριπίδης τὸ ἔγημε ἔφη ἐν τῷ Ἴν' ἐγήματο. (M. 264.) ὠνομάζετο. S. T. 1021. Eusth. ad Il. Θ. 9. p. 694. 20.

Ἐξάγειν. ducere, educere, ἀποφέρειν, — ἐποτρύνειν, — elicere. ἔρως τίς μ' ἐ - ει. Al. 1083. ἄπληςος ἅδε μ' ἐ. χάρις γόων. E. S. 79. ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐ - ω κόρην. I. A. 693. μήτε σὴν παῖδ' ἐ - γ' ὄψιν εἰς ἐμὴν. 998. ἡμᾶς ἐ - ωσ' ἤδη χθονὸς. Tr. 1279. ἐ - εσθαι χθονὸς. 300. ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆςδέ μ' ἐξάξων χθονὸς. 457. ὐκ ἔσθ' ὅπως ὑ πιςὸς ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' ἐς τόδ' ἄλσος. S. C. 97. p. χρησμός. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐ. ἄκουσαν. 827. τί μ' ἐξάγαγες εἰς φῶς. Ph. 1535. τὰ κεν' ἐ - ξεις λέχη. Hel. 596. p. γυναῖκα πλασματώδη, ὐκ ὄσαν. ἡμᾶς ἐάσας ἐξ. Her. 155. ἐκ Βάκχας ἄγων θωμάτων p. ἐξάγων. B. 636. ὐκ ἐ - ωσι καρπὸν οἱ ψευδεῖς λόγοι. S. fr. LVIII, 4. p. ἐκφέρουσι, ἀποφ. ὁ χρυσὸς, ἃ τ' εὐτυχία φρονεῖν βροτοὺς ἐ - εται. H. f. 775. p. ἀποφέρει, vel ἀποφέρεται. ὅπως βρόμον ἐπὶ φόνιον ἐ - η. 1212. μή γ' ἐπ' οἴκτον μ' ἐ - ε. I. 361.

μή μοι ἐ - ω δάκρυ. E. fr. LXXIV. ταῖςδέ τ' ἐ - εις δάκρυ. E. S. 770.

Ἐξαγίζειν. διὰ τὸ ἅγος ἐξάγειν, ἐξορίζειν, ἐκβάλλειν.

Ἐξάγιςον. τὸ ὑ δεόντως εἰςενεχθὲν εἰς ἱερόν. ἢ τὸ ἀκάθαρτον. ἐ - σθέντας δόμων ἄνδρας διπλῇ μάςιγι. Ag. 648. combustos, ad parentalia elatos. Blomf.

Ἐξάγιςος. ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγὴς κ. ἔμπλεως ἄγους. Su. καθαρὸς, μυσαρός. Ἐ - α. πάντα τὰ ἱερὰ κ. ἀφωσιωμένα, ἃ οὐκ οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν. Ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν. H. ἃ δ' ἐ - α, μηδὲ κινεῖται λόγῳ. S. C. 1526. τὸ ἅγος. ἁγνὰ κ. μὴ οἷά τε δηθῆναι vel ἄῤῥητα.

Ἐξαγριοῦν. εἰς θυμὸν κινεῖν, ad, ἐκπικραίνειν, παροξύνειν. ἄνδρα δυςτυχῆ ἐξηγρίωσαν. Ph. 883.

Ἐξαγωνίζεσθαι. μάχεσθαι, ἐξαμιλλᾶσθαι. τοῖςδ' ἐ - ίζεσθε; H. f. 155.

Ἐξᾴδειν. ὑμνεῖν, αἰνεῖν, cantando finire, διάγχεσθαι, ἐξαριθμεῖν. τἀγάθ' ἐξᾶσαι. Tr. 472.

Ἐξαθροίζειν. συνάγειν. πάλιν νιν παῖς σὸς ἐ - εται. Ph. 1176.

Ἐξαίρειν. Ἐ - ει. ὑψοῖ. B. Anecd. T. I. p. 223. εἰς ὕψος ἀνατείνειν, ἄνω ἄγειν, αἴρειν, — ἐγείρειν, παροξύνειν, πείθειν, — λαμβάνειν, μεταπέμπεσθαι, καλεῖν. Metaph. κῶφον ἐξάρας πόδα. S. A. 224. ἐ - ραντά σε σῶμ'. S. Tr. 1193. πλεκτὸν ἐ - ας κύτος ἤνεγκα. I. 37. πέλεκυν ἐ - ασ' ἄνω. Hec. 1279. οἵτινες βάθρων ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἐ - ραντες εἶτ' ἐλαύνετε. S. C. 264.

Metaph. ὅτ' ἂν φρέν' ἐξ - οιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν αὐλόν. Al. 347. ὐ πείσει με τὴν ἐμὴν φρένα λακεῖν πρὸς λίβυν αὐλόν· οἱ γ. ἀρχαῖοι πρὸς αὐλὸν ᾖδον. λίβυν τὸν αὐλόν φησιν. Ὅ σ' ἐ - ει θανεῖν. H. 322. i. e. ἐπείγει, ἐγείρει. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρεν ἄνω. E. fr. B. 49. δῆλον δ' ἀρχῆς ἐ - ρόμενον νέος οἰμωγῆς — ἀνάψαι. M. 107. δῆλόν ἐςιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς οἰμωγῆς, ὅτι ἀνάψει. ἤ, τοῦτο γ. τὸ ἐξ ἀρ. ἐξαιρ. νέφος τῆς οἰμωγῆς δηλονότι, τὸ σκηπτῷ δίκην ἐγκατασκῆψαί τινι κ. μέγα τι κακὸν κατεργάσασθαι. ἐὰν δὲ γράφεται Ἀνάξει, οἷον ἐπιπολὺ ἀνάξει τὰ τῆς ὀργῆς, οἷον ἄνω ἄξει, εἰς ὕψος ἀνατείνει, ὅ ἐςιν αὐξήσει τὸν θυμόν. ἐξ ὅ πάλιν δῆλον, ὡς αὐξανομένη ἐπιπολὺ ἡ ὀργὴ πάντως δεινόν τι ἐργάσεται. ὅςτις ἐξῄρθης κλύων. Rh. 109. i. e. ἐλπίζεις. εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῄρει'. S. E. 1460. ἐμεγαλαύχει. ὁ θυμὸς αὐτὸν τῶν φρενῶν ἐξῆρ' ἄνω. E. fr. dub. XXVIII. M. ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐ - ει βίον. S. Tr. 147. εἰς ὕψος εὐθυμίας αἴρεται. πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος. Aj. 1067. ἐξοργισθῆς, iram concipias.

p. μεταπέμπεσθαι. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν ςόλος. S. C. 358. ἄγγελος μετεπέμψατο.

Ἐξαιρεῖν. ἐκλαμβάνειν, ἐξάγειν, ἐξωθεῖν, ἁρπάζειν, eximere. (Ἐ - ειν. ἀφαιρεῖν. Εὐριπ. Ῥαθαμάνθυϊ. Grammat. Sangermann. in Valck. Diatr. θθεὶς γ. ἡμᾶς ἐξαιρήσειέναι ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσεται. cf. ὅτις ἐςιν, ὅςις ἐι M. 793. εἴ τίς μι τὴν σὴν θυγατέρ' ἐ. I. A. 972. θῆρας ἐ - εῖ χθονὸς. H. 18. vulgo ἐ - ει. ἐκ μέσου αἱρεῖ, ἀφανίζει. Sch. p. ἐκκινεῖ, ἐγείρει, venatur.) — χωρίζειν, ἐκλέγειν, ἐκκρίνειν, ἱερῶν, — ἐξαΐσσειν, ἀφανίζειν, ἀναιρεῖν, expugnare, c. duplici Accus. οἴακας ἐξῃρεῦμεν νεώς. I. T. 1357. ματέρος ἄγαλμα

φόνιον ἐξέλοι. E. S. 371. χερὸς εὐςοχίαν ἐξεῖλε ναῶν. Tr. 812. θάψω νεκρὸς, γῆς ἐξελὼν. E. S. 571. ςεφάνους τε τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα. E. E. 496. al. πελάνης. cf. Στέφανος. ἐκ δ' ἑλῶσα δόμων ἐσθῆτα. Al. 158. ἐκ δεξιᾶς ξίφη ἐ-ῡμένοι. An. 814. μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα. S. E. 1208. τὸ ἄγγος. ἐξελέτω βλέφαρον. Cy. 614. βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐ-ήσεται. Al. 70. νεῖκος πατρὸς ἐ-ῡμένη. M. 904. εἶθε βροτοῖς τἀναίσχυντον ἐξήρῳ φρενῶν. E. fr. H. III. σύ μοι τέρψιν ἐξέλοι βίου. Al. 348. ἐδεξάμην δῶρον, ὁ μήποτ' ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι. S. C. 541. ἐξαιρετὸν ἰδεῖν. μηδ' ἐξελῶσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων-ἱδρύσης Ἄρη. Eu. 850. ἀναπτέρωσα. Μάχιμον γ. τὸ ὄρνεον, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδῡμένων μόνος ἀ φείδεται. Multi multa. Num: Neque Martem, tamquam iracundiam gallinacei (in suos) *desectam*, exemtam, vel cum Sch. *inflammans, excitans*, inter cives colloces meos? cf. Hor. Od. I, 16. Fertur Prometheus addere principi limo coactus particulam undique desectam et insani leonis vim stomacho apposuisse nostro. ἐξελ. opp. ἱδρύσης. ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβον. Ph. 998. ἐξελ' οἴκων φοινίαν τάλαινάν τ' Ἐρίνυν. M. 1259. ὡς τὸ τῶν λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς. E. S. 38. λαθοσύναν νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν. I. T. 1279. κἤτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐ-ῡμεθα. S. Tr. 491. θεομαχίαν αὐθαίρετον. γυναῖκα ἐξελόντες. S. Helen. II.

p. secernere, ἐκκρίνειν, ἱερῶν. Νίσῳ δὲ τὴν ἀνόμαλον ἐ-εἰ χθόνα. S. Aeg. I. ἐς οἴκους ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ. Hel. 1295. θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς. Rh. 470. τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι ςρατῷ. Tr. 33. ταύτας ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα κ. θεοῖς κριτὸν. S. Tr. 245. ἵνα τὰς μὲν αὐτὸς ἔχῃ, τὰς δ' ἀνιερώσῃ τοῖς θεοῖς.

p. ἀφανίζειν, ἀνατρέπειν, ἐξαϊςῶν, ἐξαλείφειν, πορθεῖν. Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βάθρον. I. A. 1263. Τρ. Πέργαμ' ἐξε. δορὶ. 1576. πόλιν. H. f. 60. ἐ-ρεῖ πόλεις. Tr. 892. τοὺς Ἡ. παῖδας ἐ. H. f. 39. ὃν βραχίονός φησ' ἀγχόναισιν ἐ-λεῖν. 154. εἰ πατὴρ ἐξεῖλε Φρύγας. E. E. 336. φθίνοντα γ. Λαΐῳ θέσφατ' ἐ-ῡσιν. S. T. 908. ἐμβάλλωσι, ἀτιμάζωσι τὸν πάλαι δοθέντα παρ' Ἀπόλλωνος τῷ Λαΐῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται. Ἰοκάςη νῦν ἀτιμάζει κ. ψευδῆ οἴεται. ἀφανίζωσι, ἐκφαυλίζωσι, παραγράφωσι. πάντα τ' ἐξεῖλον φόβον. M. 487. vulg. δόμον. ἀντὶ τῷ ἐπόρθησα. εἶν δὲ φόβον γ. ἐξεῖλον ἀντὶ τῷ διέφθειρα κ. ἠφάνισα. πᾶν γ. ἐ-ρεῖ λόγος. Ph. 519. Vulgo ἐξαίρει. κατορθοῖ, πάντα χειρῶται, διὰ τῆς πειθῶς, ἅπερ σίδηρος βίᾳ, expugnat, vincit, νικᾷ.

Ἐξαίρετος, ον. ἐπιλεκτὸς, ἐκλεκτὸς, ἐκκριτος. ἐρωτα. Tr. 414. γάμους. I. A. 485. γέρας λείας Τρ. ἐ-ον. An. 15. σφάγιον. I. A. 1199. ἐς ἀξίωμα νυμφίων ἐ-ον. Tr. 485. δώρημα. Eu. 396. χρημάτων ἐ-ον ἄνδρα. Ag. 954. ἐ. νιν ἔλαβεν Δ. Tr. 249. 274. λαβὼν ἐ-ον. I. 1182. Τρ. χθονὸς ἐ-α. E. E. 1002. πασῶν Δ. ἐξ-ος. I. 1323. ἐ. μοι δὸς τόδε. I. T. 755. ἐ-ον τίθημι τὴν ἀκουσίαν. S. fr. CV, 29.

Ἐξαίσιος. ὑπέρμετρος, ὑπερβάλλων, μέγας, πολύς. H. ἔξω τῷ καθήκοντος, ἀπὸ τῷ Αἴσιον, τὸ ἁρμόδιον· ἔξω αἴσης, ὅ ἐςιν ἄδικον. Ad Od. Δ. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐςὶ δεῖμ' ἐ. Ae. S. 517. τὸ λίαν, τὸ ὑπερβάλλον.

Ἐξαϊςῶν. ὃς πᾶν ἐ-ώσει γένος. Prm. 667. ἀφανίσει.

Ἐξαιτεῖν. αἰτεῖσθαι, δεῖσθαι. c. dupl. Acc. et c. Genit. Pers. ἐ-εῖ παίδων ἀρσένων κοινωνίαν. Ph. 15. ἢ μὴν τὸν Ὀ. παῖδά μ' ἐ-εῖς λαβεῖν. Rh. 175. ἡμᾶς γε ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος ἤτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξητήσατο θεός τις Ag. 670. ὃς μ' ἐξήτει. S. Tr. 10. ἐ-εῖ τε. Her. 20. δίκας πατρὸς ἐ-ῡντί με. Or. 1657. θανόντας ἦλθον ἐ-ῶν πόλιν. E. S. 120. τοὺς κάτω σθένοντας ἐξητησάμην τύμβῳ κυρῆσαι. Hec. 49. πατρὸς γυναῖκα ἐ-εῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα. M. 971. ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξητήσατο. Tr. 980. κἀξ-τώμεθα ὑπέρ τε τοῦτ' τὸν θεόν. B. 360. πρῶτον τόδ' ἐ-τήσομαι. Her. 476. σφάγιον ἐ-ῡμένῳ. Hec. 305. τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐ-νος. An. 54. νεκρῶν σώματ' ἐ. E. S. 358. τοσόνδε μοι παράσχετ' ἐ-νη. H. 711. ἱκετεύομεν ἐ-νοι. S. C. 1327. ὥσπερ ἐ-ῡμεθα. S. E. 656. σμικρὸν ἐ-ῡντα. S. C. 5. ἡμᾶς ἔγχος ἐ-ῶν πορεῖν. S. T. 1255. ἐν βραχεῖ τήνδε μ' ἐ-εῖ χάριν. S. C. 586.

Ἐξαίφνης. ἐξαπίνης, παραυτίκα λίαν. ὁ δ' ὡς ἀκοῦει φθόγγον ἐ. πικρὸν. S. C. 1610. φθέγμα δ' ἐ. τινὸς θῴῡξεν αὐτὸν. 1623. ὥςε πάντας ὀρθίας ςῆσαι φόβῳ δείσαντας ἐ. τρίχας. 1625. τὶ δ' ἐςὶν ὅτω νεοχμὸν ἐ. S. Ph. 751. ἔκλαγξεν. Ph. 1151. ἐςπεσόντες. 1478. παρέσχε δεινὸν ἐ. φόβον H. 434. ἐλθὼν ἄνεμος ἐ. I. T. 1394. τάχ' ἂν ἐ. σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι. Aj. 170. ἐ. χθονὸς τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν. S. A. 417. περιήει λαμπρὸς ἐ. E. Epist. III. 12. ἐ. σφ' ὁρῶ τὸν Ἥρ. θάλαμον ἐξορμωμένην. S. Tr. 912.

Ἐξακοντίζειν., ἀκοντίζ., τοξεύειν, ςοχάζεσθαι,—ἀμείβεσθαι, μνημονεύειν, λέγειν. φάσγανον πρὸς ἦπαρ ἐ-ίσας. H. f. 1149. αἳ τῆσδε γῆς οἴςροισι λευκὸν πῶλον ἔτεκ-σαν. B. 664. i. q. πόδα, ἴχνος ἐξέφερον. ὅσας γενείᾳ χεῖρας ἔτεκ-σα. I. T. 362. i. e. ἐξέτεινα ἱκετικάς.

ταῦτα πρὸς τάδ' ἔτεκ-σα. E. S. 456. p. ἐμειψάμην. τί τοὺς Ὀδ. ἐ-ω πόνους; Tr. 444. cf. κ. ταῦτα μὲν δὴ νῦν ἐτόξευσεν μάτην. Hec. 603. ἀπέβριψε μάτην.

Ἐξακούειν. δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν. S. Ph. 378. οἵοις ὁρᾷς ὅσοισί τ' (κακοῖς) ἐξήκουσας ἐνναίοντά με. 472. εἶτα σῶ τάδ' ἐ-σ' ὕπο. S. E. 553. ἢ γ. ἐξηκούομεν. Her. 677. λόγῳ μὲν ἐ-σ', ὄπωπα δ' ἢ μάλα. S. Ph. 676.

Ἐξακριβῶν. ἀκριβῶς ἐκπονεῖν, ἐξασκεῖν. μετ' ἀκριβείας. κἀξα-ῶσαι λόγον. S. Tr. 426.

Ἐξακρίζειν. cf. Ἀκρίζω. τὸ ἄκρον κόπτω. ἐ-ετ' αἰθέρα πτεροῖς. Or. 275. εἰς τὰ ἄκρα τῷ αἰθέρος πέτεσθε κ. μέμφεσθε τὰ λόγια τῷ Ἀπόλλωνος.

Ἐξαλείφειν. διαγράφειν, ἀπαλείφ., ἀφανίζειν, — ἀπολλύναι, φθείρειν. εἶθ' ἐ-φθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' αἰσχιον εἶδος ἀντὶ τῷ καλῷ λαβεῖν. Hel. 269. ὃν γ' ἐ-ει ῥᾷον, ἢ γράφει. E. Pelei. fr. IV. 2. ὃν ἐ. πρόφασις ἡ τυχοῦσ' ὅλον. E. fr. XXVII. θέσφατ' ἐ-ψω. I. A. 1486. ἐ-ψασθαι φρενὸς. Hec. 590. ἐξαλεῖψαι. τιμὰς μὴ ἐ-φθῆναί ποτε. Spt. 15. πεπαῦσθαι. ὀδ' ἅπαις δόμος πατρῴος οὐμὸς ἐ-φθείη ποτ' ἄν. I. T. 698.

μή μ' ἐ-είψητε. H. 1241. μὴ 'ξ-ψης σπέρμα τόδε. Ch. 499.

Ἐξαλεύεσθαι. - εῖσθαι, ἐξαλύσκειν. ὡς ἐν μῆνιν βαρεῖαν ἐ-σωμαι θεᾶς. Aj. 658. p. φυλάξωμαι, ἐκκλινῶ.

Ἐξαλλάσσειν. ἀλλάσσ., ἀμείβειν, ἀπολείπειν, — ἐλευθερῶν, ἐξαιρεῖν.

de reb. corpor. ἐσθῆτα ἐ-ξον. Hel. 1313. σπάργανα ματέρος ἐ-ξας. I. 918. ἐκ Ἰδ. ἐςοῖς κερκίδα δινεύσσ' ἐ-ξω. Tr. 200. p. διαμείψω. διαδραμῶ, διαπονήσω. ἐ-ξασ' Εὐρώταν. I. T. 135. p. λιπῶσα. ποίαν ἢ ταύταν ἢ τάνδ' ἐ-άξω; Hec. 1060. περιπατήσω ἢ ταύτην sc. ὁδόν.

de animo. cf. Δηοῖ λύπαν ἀλλ-αν' ἀλαλᾷ. Hel. 1360. ἐ-αγεὶς τῷ παρεςῶτος πόνῳ. Ph. 1418. ἐ-άξασ' ἄχεα λύπης. Hel. 386. κακοῖσιν ὅςις μηδὲν ἐ-ται. Aj. 474. ὅςις διαλλαγὴν ἀ δέχεται, ἀεὶ ἐν κακοῖς ἐξετάζεται.

Ἐξάλλεσθαι. ἐκπηδᾶν. ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων πένταθλον κ. ἀλλομένων. Ἰώ δαῖμον, ἵν' ἐξήλῃ; S. T. 1311.

Ἐξαλύσκειν. cf. ἐξαλεύεσθαι. ἐκφεύγειν. et H. Ἐξαλύξωμαι· φυλάξωμαι. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαςιγοφόρῳ. ἤ τις ἐξήλυξέ πω. Hec. 1194. ἐς τόδε ἐξέιρυγε. ἐξη-ξαμεν. B. σπαραγμὸν, B. 733. φῶτας κακόργους ἐ-ξωμεν ποδὶ. E. E. 219. πᾶ ποτ' ἐ-ξω τύχας; H. 673. ἐ-ξας οἴχεται. Eu. 111. διὰ τὸ πεφευγέναι ἐκ τῶ νεώ.

Ἐξαμᾶν. ἐκθερίζειν, ἐκκόπτειν. γήτης ὅπως ἄρραν μόνον προςεῖδε κἀξ-ῶν ἅπαξ. S. Tr. 33. τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐ-μήσασθαι βίᾳ. Cy. 235.

Metaph. Ὁ Κάδμος, ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος ἔσπειρα, κἀξήμησα κάλλιςον θέρος. B. 1314. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος. Aj. 1178. ἐκτεθερισμένος, ἀφῃρημένος. τάδ' ἐ-ῆσαι πολλὰ δύςηνον θέρος. Ag. 1655. ὅθεν πάγκλαυτον ἐ-ᾷ θέρος. Prs. 818. ὅθεν θρήνῳ ἄξιον θέρος θερίζει, ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν κ. καταφρόνησιν.

Ἐξαμαρτάνειν. πταίειν, πλημμελεῖν, σφάλλεσθαι. c. εἰς. ὥς' ἐς τυράννους ἐ. M. 308. ἀνθρώποισιν εἰκὸς ἐξ. H. 1434. ἐς γυναῖκα ἐξημ-νες. An. 868. ἀ χρῆν σ' εἰς ἐμ' ἐξ. Al. 712. μηδὲν. E. S. 900. τἐπιχειρεῖν ἐξ. φιλεῖ. E. fr. XXVIII, 3. τί δεῖ φυλάσσειν κἀξα. πλέον; E. fr. LV. ὁρῶ ἐ-ων. M. 350. ἀ γ. δίκαιά σ' ἐ-άνονθ' ὁρῶ. S. A. 743. οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν. S. Ph. 1012. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον. 1224. εὖ λέγουσαν ἐ. S. E. 1039. ἀνθρώποισι τοῖς πᾶσι κοινὸν ἐςι τἀξαμ. S. A. 1024. μᾶλλον ἐξημάρ-νον. Al. 713. ἐπεί νυν ἐξήμαρτες. E. E. 408. βούλομαι καλῶς δρῶν ἐ-μαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾷν κακῶς. S. Ph. 95. δίς. E. Phryx. V. 7. τὰς ἐ-οντας ἤχθαιρε. E. S. 878. πῶς ὄν τάδ' ἐξημ-ανες; An. 930.

Ἐξαμαρτία. ἁμαρτία. ἴση νῷν ἐςὶν ἡ 'ξα. S. A. 558.

Ἐξαμαυρῶν. ἀμαύρων. ἢ γᾶς ὑπὸ κεύθος ἄφαντον ἐ-ωθῶ; Phaëth. Herm. II. 64.

Ἐξαμβλῶν. ἐξαμβλίσκειν ποιεῖν. νηδὺν ἐ-ῶμεν. An. 356.

Ἐξαμβρῦσαι, ἐξαναβρ. ἐπισσύτους βίᾳ τύχας ὀνησίμας γαίας ἐ-ῦσαι φαιδρὸν ἁλὶ σέλας. p. vulg. ἐξ ἀμβρόσαι. al. ἐξ-βρύσειν et ἐξαμβλῶσαι et ἐξαμφῦσαι. *Well.* ἐξαρόσαι. Eu. 912. vertunt, *affluere.*

Ἐξαμείβειν. ἐ-εσθαι. ἐξαλλάττειν, ἐκ, διαδέχεσθαι, ἀντιδεξιοῦσθαι, — de loco, περᾶν. ἔργ' ἔργον ἐξημ-ετο. Hel. 1549. φόνῳ φόνος ἐ-ων. Or. 814. σφαγαὶ ἀλλεπάλληλοι, φόνος φόνον διαδεχόμενος. κακαῖσι ποιναῖς ταῖςδέ μ' ἐξη-ψατο. Prm. 223. ἀντεδεξιώσατο. εἰ μὴ 'ξ-ψει ὀμμάτων ἐμῶν. Or. 272. ἀποςήσεται μακρὰν τοῦ ἐμοῦ προςώπου. θαρσεῖτε, σάρκας ἐ-ψασαι τρόμον. B. 607.

τόνδ' ἐ-βοντ' οὐχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ; Ph. 139. τὸν ἀμφίζευκτον ἐ-ψας ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Prs. 129. περάσας. commune Asiae et Europae promontorium. δι' ἀρμῶν ἐ-εται πύλης καπνὸς μέλαινα λιγνύς. Phaëth. Herm. II, 45.

Ἐξαμέλγειν. emulgere, ἐκμυζεῖν, ἐκσπᾶν, ἐξέλκειν. πλήρωμα τυρῶν ἐςὶν ἐξημελγμένον. Cy. 208. πρὸς ᾧ (μαςῷ) — ἕλοισιν ἐξή-ξας εὐτραφὲς γάλα. Ch. 890.

Ἐξαμιλλᾶσθαι. ἀγωνίζεσθαι, ἄγειν, τροχηλατεῖν, ἐλαύνειν, ἐκβάλλειν, ἐξωθεῖν. πρὸς αἰθέρ' ἐ-ῆσαι κόραις. E. Hypsip. XI. i. e. ἐκτενῶς σκόπει. ἐς τ' ἂν ὄμματος ὄψις Κύκλ. ἐξ-ηθῇ πυρὶ Cy. 624. τὰς τεθρίππους ἁμίλλας ἐ-ηθεῖς. Hel. 394. p. νικήσας. ὃν ἐ-ησάμενος τέρμονα δίσκου ἔκανε Φοῖβος. 1487.

αἳ τόνδ' ἐ-ῶνται φόβῳ. Or. 38. ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν γυμνασίοις ἄνω κ. κάτω ςρέφονται τοῖς ἀγωνίσμασιν. τίνες ἐ-ῶνταί σε γῆς; 431. ἐκβαλεῖν σε τῆς γῆς σπουδάζουσιν.

Ἐξαμύνεσθαι. ἀπωθεῖν, ἀπελαύνειν, ἀποτρέπεσθαι, ἀρκεῖν, ἀπέχειν. θεὰς. Or. 269. αἴθον ἐ-ασθαι θεῦ. E. S. 208.

Ἐξανάγειν. ἀνάγειν, ἐξάγειν, οἷον ἐξ Ἅιδου. ἠνὰ ἐ-ηγόμην ἐγώ. S. Ph. 571. i. e. ἀνηγόμην ἐξ ὅρμου. ᾧδε ἐρεμνῶν ἐ-ήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν. Her. 219.

Ἐξαναγκάζειν. ἀναγκάζ., βιάζεσθαι, ἐπείγειν, ἐποτρύνειν. ὃς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἐξη-σα. Or. 1665. τὸ θεῖον αὐτὸς ἐ-ζει ςόμα. S. C. 603. τὰ σὰ ἔργ' ἀ. με ταῦτα δρᾷν βίᾳ. S. E. 620. ἐμφατικώτερον τὸ Ἐξα. διὰ τῆς προθέσεως. εἰ τὸ θάκημ' ἐ. S. C. 1179. ἐπεὶ κελεύεις κἀξ-εις. S. T. 1257.

Ἐξαναζεῖν. ἀναβράζειν. τοιόνδε τυφὼς ἐ-έσει χόλον. Prm. 370. ἀναδώσει μανίαν, ὀργήν.

Ἐξαναιρεῖν. v. ἐξαιρεῖν, πέρθειν, ἀνατρέπειν, ἀφανίζειν. ἢ κ. σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανείλετο. I. 269.

Ἐξαναλίσκειν. cf. ἐξαναίρειν, ἀπολλύναι, ἐξαϊσσῶν. ἄπω θέλοντος ἐ-λῶσαι γένος. Ag. 686.

Ἐξανάπτειν. ἐξαρτᾶν, — ἀνακαίειν, ἐγείρειν. οἱ δ' ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐ-ῆπτον. I. T. 1351. πλεκτὰς ἐξ. ἀγκύρας. 1408. cortex. ἀγκύλας.

μὴ ἐ-ψῃ δύςκλειαν. Or. 827. ἐγείρῃς κακὴν φήμην.

Ἐξαναρπάζειν. ἐ-ήρπασαν ταῦρον. Hel. 1581. ἐ-άσας Ἑλένην. I. A. 75.

Ἐξανασπᾶν. ἐξελκύειν. μοχλοῖσιν ἐ-άσας βίᾳ. Ph. 1139. χθονὸς. B. 1108. sc. τὴν ἐλάτην.

Ἐξανασέφειν. θύρσον — κισσῷ κορυφὴν ἐξανέςεφον. B. 1053.

Ἐξανασρέφειν. ἀνατρέπειν. δαιμόνων δ' ἰδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέςραπται βάθρων. Prs. 808. χρυσῇ μακέλλῃ Ζηνὸς ἐ-αφῇ. S. fr. LXXXVII.

Ἐξανδρῶσθαι. ἀνδρῶσθαι. πυρσαῖς γένυσιν ἐ-ούμενος. Ph. 32. λόχος ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδρωμένος. E. S. 703. vel. ἀνδρούμενος, μειρακιζόμενος, ἀνδρωθείς.

Ἐξανεμῶν. ἐπαίρειν. Z. ἀκυρᾶν. ἐξηνεμώθην μωρίᾳ. An. 939. ἀνεπεραιώθην, (ἀνεπτερώθην,) ἐκκρίσθην, ἐπήρθην, ὑψώθην. ἐ-ωσε τᾶμ' Ἀλ. λίχῃ. Hel. 32. i. e. ἄκυρα ἐποίησε, ἀνήνυτα, κενά.

Ἐξανέρχεσθαι. γῆς ἐξανελθὼν. Tr. 748.

Ἐξανευρίσκειν. οἷα κἀξ-εις λέγειν. S. Ph. 991. Ἐξανέχειν. ἀνέχειν. Ἐ-σθαι. καρτερεῖν, ὑπομένειν. c. Particip. κ. ταῦτα παῖδας ἐ-ξεται πάσχοντας; M. 74. ἢ τὰς ἐμάς τις παῖδας ἐ. φθ. πυράνους ὄντας; An. 200. ἀ γ. ἐ-ξομαι λεύσσων δύμαρτος τῇ; ἐμῆς ὁμήλικας. Al. 955. ὃ λόγων ἐγὼ ἄλγις' ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων. S. C. 1174. cf. ἀκ ἀνέξομαι ζῶσ'. H. 354. πῶς ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἄιδ. ἐμὲ ξυνόντα παισίν; S. Ph. 1355. ἀνέξεσθε.

κ. ταῦτα δύξανδ' ὕλλος ἐξηνέσχετο. Her. 968

Ἐξανθεῖν. ἀναβλαστάνειν. Z. γῇ ἐξανθ. κυρίως λέγεται ὅταν ἐκ τῆ ἑαυτῆς κόλπε τὰ ἄνθη ἐξανατέλλει κ. ἀναδιδοῦσα φύει. In Arist. Λύσισρ 43. ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξ. ἁλὸς. I. T. 300. p. ἀναδύεσθαι.

Ἐξανιέναι. ἐκπέμπειν, ἐκφέρειν, ἐκδιδόναι, — ἀφιέναι, λύειν, χαλᾶν. ἔνθεν ἐ-ῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν. Ph. 674. ἐκ τῶν ὀδόντων ἐξεκύησεν ὁπλοφόρους ἄνδρας. ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐ. γῆ. I. 1000. κρήνην ἐ. οἴνε. B. 706. νάμαι' ὅσσων μηκέτ' ἐξανίετε. H. f. 625. αἷμά τ' ἐξανιέτω. I. T. 1459.

τοιάσδ' ἀρὰς σφῶν ἐ-ῆκ' ἐγὼ. S. C. 1375.

ἀφιέναι, λύειν, χαλᾶν. θύρσους ἐ-ιεῖσαι χερῶν. B. 761. καταγελῶντας ἐ-νήσει. L A. 372. p. ἀφήσει, diminutet. πλεκτὰς ἱμάντων σροφίδας ἐ-νήσομαι. An. 719.

ἀνίκ' ἐ-είη δακέθυμος ἄκα. S. Ph. 705. ὀργῆς ἐξανεὶς κακῆς. H. 900.

Ἐξανιστάναι. κινεῖν, ἀναίρειν, ἀνορθοῦν, ἐγείρειν, — ἐκβάλλειν, ἐξελαύνειν, — ἀνατρέπειν. *Med.* et *A.* 2. ἐξιέναι, ἐκπηδᾶν, surgere. εἰ πρόςωπον ἐ-ςαίην ἐμόν. Hec. 1165. ἐ-ατε σῶμα. B. 606. γεραιὸν ἐ-ασῆσαι δέμας. M. 1212. γόνυ. 1215. σ' ἕδρας ἐκ τῆςδ' ἐκοῦσαν ἐ-ήσω. An. 262. ἐγερῶ. et 266. ἢ τὰς θανόντας ἐ-ήσω ποτὲ. S. E. 940. ἐξ ᾅδου. ἀλλ' ἀδ' ἐμοὶ τὰξ-ᾶναι πόλεως δίχ' ἔςι θάρσος. S. C. 48. τοὺ' ἄνδρας ἐ-ίςησιν δόμων. S. A. 297. ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων ἐξελαυνομένους, ἢ ἐξάγει εἰς ἐμπορίας. τὀρθὸν ἐξ. Cy. 168. obscoene.

ἀνατρέπειν. Ἑλλάδ' ἐξ. Tr. 926. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐ-ίςαται θρόνων. Prm. 767. ἐκ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται. Ἰλίᾳ ἐ-αςήσας βάθρα. E. S. 1197. ἐπεὶ Τροίας ἐξενεςάθη βάθρα. Hel. 1668.

p. ἐξιέναι, surgere. κἀξ-αμαι. S. fr. LXXXI. γελώνης κέρχνος ἐ-ατοι. S. fr. CV. 107. ἐῶσι δ' ἐξ-ςάντες λέχους. E. E. 786. ἐ-ίςω τῶνδ' ἀνακτόρων. An. 380. ἐ-ίςανται λόχε. E. E. 217. κἀγὼ δακρύσας ἐ-ςαμαι ὀργῇ βαρείᾳ. S. Ph. 367.

Ἐξανορθοῦν. ἀποκαθιςάναι, κατασκευάζειν. σὺ τἄμ' ἐ-ώρθωσας μόνος. Al. 1141. *Monk.* σὺ γ. δὴ τἄμ' ἀνώρθωσας μ., quia hoc compositum non alibi reperiatur.

Ἐξάντης. σῶος κ. μηδὲν πάσχων. Ἐ. λεύσσω τὸν ἐμὸν κακὸν ἄλλον ἔχοντα. Valck. Diatr. p. 199.

Ἐξαντλεῖν. ἀπὸ τῶν ἐγ. τοῖς πλοίοις ἀντλούντων. ad M. 79. exhaurire, exantlare, ὑπερβαίνειν, τελευτᾶν, ὑπομένειν. ἐκείνων μείζον' ἐ-ῶ πόνον. Cy. 10. πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες. 281. πρὶν τόδ' ἐ-ηκέναι. M. 79. πεπαῦσθαι. Huc videtur respexisse Hesych. in ἐξηντληκέναι, ἐξαπατῆσαι, legendumque esse ἐξηντληκέναι, ἐξαπαντλῆσαι monet V. D. in Classic. Journ. n. 14. p. 303. Matth. cf. ὑπεξαντλῶν. I. 927. τὸν αὐτὸν ἐ-ησαν βίον. E. Cresph. VII. 3. τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐ-λεῖς ἐμοὶ. Cy. 110. ἡνίκ' ἐξήντλεις σρατῷ γόνυ. E. S. 838.

Ἐξανύειν. Ἀττικ. - ύτειν. ἐκτελεῖν, ἐξεργάζεσθαι, διελθεῖν, — διεργάζεσθαι, ἀναιρεῖν. τί μοι ἐ-ύσεις χρέος; S. T. 157. ἐ-ύσαι. S. C. 1562. *Act.* et *Medium.* An. 537. E. S. 285. B. 131. corr. ἐκκατανύσαι, qu. v. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν — ἔξι μοι ἐ. βίοτον. S. Tr. 1022. τὴν ὀδύνην τῇ βίᾳ ἀ δύναμαι λαθίπονον ἐξανύσαι. ἔμελλες ἐξ-ύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. Aj. 928. πάθεσι πάθεα ἐ-ύσω'. I. 1066. μόχθων τέρματ' ἐκ ἐξή-τον. B. 1103. τί κακῶν μῆχος ἐ-σωμαι. An. 537. πόρον ἄπορον ἐξ-ύσας. I. T. 897. ἐπειδὴ τοῖσιν ἐκ ἐξή-τον Κύπριν κρατῆσαι. H. 400. ταχύπειν ἴχνος ἐ-ύων. Tr. 232. εἶθε δρόμον νεφέλας ποσὶν ἐ-σαιμι. Ph. 167. ἄςρων πόλον ἐ-σας. Or. 1685. ἀμέραν τάνδ' ἐ-σασα. M. 651. τέκνοις τάφον ἐ-ύσασθαι. E. S. 285. Σάτυροι ματέρος ἐ-σαντο θεᾶς. B. 131. sc. ἱερά. θεῶν πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε. Aj. 713. πάνσεπτα ἐξεπλήρωσεν, πανσέβεσα νόμιμα.

αἷμα ἐ-υέτω. I. T. 1460. vel πρασσέτω. πολύς ποτ' ἢ λέοντας — ἐκ ἐξήνυσα; H. f. 1273. confecit, ἀνεῖλον.

Ἐξαπαλλάσσειν. ἐλευθεροῦν, ἀπολύειν. ὑμᾶς ἐ-ξαι κακῶν. I. A. 1004. ταλαίνης ἐ. ζόης. Hec. 1108. τίς ἂν ἄλυπος ἄτης ἐ-αχθήσεται; S. E. 1002.

Ἐξαπατᾶν. παραλογίζεσθαι, ἀπατᾶν, φενακίζειν, ἐξαπαφεῖν. ἐξηπατήθη δαίμονος βουλεύμασιν. H. 1406.

Ἐξαπαφεῖν. a. 2. Praes. non in usu. Alia in Θιγεῖν. v. ἐξαπατᾶν, ἐ-αφίσκειν. ὅλοιδ' ὁ πότνιαν ἐ-ὼν ἐμὰν. I. 705.

Ἐξαπεῖδον. πορρωτέρω εἶδον. Praes. non in usu. ἐ-δομεν τὸν ἄνδρα. S. C. 1648. ἴδιον αὐτῷ (Sophocl.) τὸ πολλαῖς κεχρῆσθαι ταῖς προθέσεσι. cf. Ἐκκατανύειν, ἐξαποφθείρειν, ἐξαπολλύναι et plura in hoc ordine.

Ἐξαπολλύναι. ἀφανίζειν, ἀναιρεῖν. ὕδρας λέοντάς τ' ἐ. Her. 950. πάντ' οἶκον ἐ-ώλεσεν. Tr. 1215. σπέρμα πάσης ἐ-υται χθονὸς. Ag. 536. τὸν αἴτιον δ' ἐ-λλὺς μόρε. Ch. 829. πατέρα τὸν ἀμὸν ἐ - ώλεσας. S. E. 588. ἕως ἀ-σέν τε καὐτὸς ἐ-ώλετο. S. Erigon. II. 2.

Ἐξαποξύνειν. ὀξύνειν, ἀκονᾶν, θήγειν. ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐ-ύνας ἄκρον. Cy. 455.

Ἐξαποφθείρειν. φθείρειν, κτείνειν, ἀπολλύναι, θανατοῦν. μόνη γ. αὐτὸν ἐγὼ ἐ-ερῶ. S. Tr. 713. ἕως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον. Prs. 462. ἐθανάτωσαν ἅπαντας.

Ἐξάπτειν. ἐξαρτᾶν, ἐκκρεμᾶν, περιάπτειν, περιπλέκειν, προςαρμόζειν, ἐνδύειν. — (ἐκκαίειν.) ἱκετηρίαν γόνασιν ἐ-ω σέθεν τὸ σῶμα τοῦμὸν. I. A. 1216. κόσμον ἐ. νεκρῷ. Tr. 1208. p. κοσμεῖν. πέπλων ἀγάλματ' ἐ-ω χροὸς. 1220. λαιμῶν ἐ-ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην. I. 1064. τί πέπλους μέλανας ἐξήψω χροός, λευκῶν ἀμείψασ'. Hel. 1202. I. A. 1449. Vestis candida signum laetitiae, ut palla luctus. νεβρὶδ' ἐ-ψας χροός. B. 24.

Metaph. ἀφύλλε σώματος ἐ-ων λιτὰς. Or. 383. ὅτι τὴν φυλλάδα ἱκετεύοντες προὔτειναν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Χρύσης, Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλε Ἀπόλλωνος. ἢ κέκληται φυλλὰς, ἐπεὶ ἐκ φύλλε, ἤτοι ἐλαίας, ἢ δάφνης, ἢ, ὥς τινες, τὸ ἐκ τούτων ἄνθος, τῶν γονάτων ἐξάπτεται τῶν ἱκετευομένων. v. Ἄφυλλος.

Ἐξαπωθεῖν. ἐκβάλλειν. ὅτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐ-σατε. Rh. 811.

Ἐξαρᾶσθαι. ἐπεύχεσθαι, — καταρᾶσθαι. ἐκ δ' ἀρᾶς κακὰς ἠρᾶτο τοῖσι. S. A. 428.

Ἐξαργεῖν. σχολάζειν, μέλλειν, βραδύνειν. ἔργα δρώμεν', ὃν ἔτ' ἐ-ῡμενα. S. Ph. 556. ἀναβολὴν ἔχοντα.

Ἐξαρκεῖν. ἐπαρκεῖν, ἱκανὸν εἶναι, ἐξαρκὲς εἶναι, satis esse. κ. τόδ' ἐ-ῶν ἐμοὶ. S. C. 6. ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐ-εῖ λόγος. 1116. ἡ πετραία Σκῦρος ἐ-κῦσά μοι. S. Ph. 459. εἰ τάδ' ἐ-εῖ πόσει. H. 278. πᾶσιν. E. S. 574. μέτρια. 866. ἢ γ. δίκαια ταῦτα, κἀ-κῦντά μοι; H. 702. ἐξήρκην ἐμοὶ. Tr. 648. οὐδ' ἅπας ἂν οὐρανὸς ἐ-κέσειεν. E. Melan. III. 6. ἐ-κέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος. E. S. 511.

Ἐξαρκής. ἱκανὸς, πολὺς, ἐπιτήδειος, ἄφθονος. ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐ-ῆ τιθῶ. S. Tr. 334. πλοῦτος ἐ. δόμοις; Prs. 235.

Ἐξαρνεῖσθαι. μὴ φάναι, ἔξαρνος γίγνεσθαί τινος. ἤ τοι τοῦτό γ' ἐ-νήσομαι. Hel. 585. ἀ γ. ἐ-ούμεθα. An. 437.

Ἐξαρπάζειν. ἁρπάζειν, ἀφαιρεῖσθαι. σὰς ἐπιζολὰς ἐ-άσας ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ. T. A. 315. οἱ ἐξηρπασμένοι σπεύδουσιν. S. C. 1016. οἱ θεράποντες Κρέοντος. active. nos: fortgerissen, elati. Livius. v. alia in Αἰκίζειν.

Ἐξαρτᾷν. ἐκκρεμᾷν. Ἐ-τᾶσθαι. ἐνέχεσθαι, ἐν τινὶ εἶναι. πέπλων ἐξηρτημένοι. Al. 187. χειρὸς ἐ-ένη. H. 325. περὶ σὸν ἐ-ωμένης γένειον. I. A. 1226. γονάτων τῷ τεκόντος ἐ-ένη. I. T. 363. πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν ἐξηρτήσασθε. Tr. 129. i. e. τὰς σχοίνους, τὰ πείσματα νεώς. ἐξη-ημένοι ἐκηβόλοις τόξοισιν. Prm. 711. παρεσκευασμένοι et τὰς ὤμους θηλονότι. quod potius verbis ἐξαρτίζειν et ἐξαρτύειν respondet. adaptatis arcubus. τυφλὸν προηγητῆρος ἐ-νον E. fr. LXXXI.

σῷ γ. ἐξηρτήμεθα. E. S. 735. p. ἐν σοὶ ἐσμέν.

Ἐξαρτύειν. ἑτοιμάζειν, κατασκευάζειν. S. ἐξαρτύνειν. τἄνδον ἐ-ε. E. E. 422. οἰκεῖος πόλεμος ἐ-εται. Her. 420. ἐξηρτυμένας πώλους. H. 1186. φόνον μητρὸς ἐ-ύσομαι. E. E. 647.

Ἐξάρχειν. ἄρχεσθαι, κατάρχεσθαι, auspicari. c. Gen. et Acc. ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς φρ. εὐκόμποις ἐξῆρχον θεοὺς. Tr. 151. p. ἐξῆρχον χόρους τοῖς θεοῖς χοραγός. εἰ. δ' ἐμ' ὦδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες. S. E. 557. ἐλλειπτικὸν τοῦτο. εἰ δὲ ὅτως ἀεὶ ἐ. πείθειν ἐμὲ λόγοις ὀρθοῖς. σὺ δ' ἐ-ρχ' ὅρκον. I. T. 743. p. ἐξηγοῦ, praei, ὅπως ἐ-ξω μολπάν. Tr. 148. ἐ-ω κανᾶ. I. A. 435. cf. κανᾶ δ' ἐν-έσθω τις. 1471.

Ἔξαρχος. vox Hom. Il. Ω. 720. Βρόμιος. B. 141. χοραγός. Sensus: ὁ δὲ ὁ Βρόμιος ἐξάρχεται τῷ εὐοῖ λέγειν. Herm. ἐξ. κ. προηγεμὼν κ. κιττοφόρος κ. λυχνοφόρος κ. τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος. Demosth. de Cor. p. 616. B. Emsl.

Ἐξασκεῖν. ἐκπονεῖν, κοσμεῖν, σφῆν. κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης. E. E. 1071. ὀργάνοισιν ἐξη-ημέναι. Rh. 922. ἃ 'γώ νιν ἐξή-ησα Hel. 1399. i. e. ἐκόσμησα. ἰατροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐ-ξή-ησαν. S. C. 1603.

Ἐξατιμάζειν. ἀτιμᾶν, ὀλιγωρεῖν, ὑβρίζειν, ἀδενὸς ποιεῖσθαι. ἵν' — μὴ 'ξ-ζητον. S. C. 1378.

Ἐξαυγής. λευκὸς, λαμπρός. πώλων χιόνος ἐ-γεσέρων. Rh. 304.

Ἐξαυδᾷν. ἐξειπεῖν, λέγειν, φωνεῖν, ἠχεῖν. δύο ἐ-ᾷς ἅμα. E. S. 143. δεινὰ ἐ-ῶν κλύειν. H. 1239. ἀντιψάλμους ᾠδὰς ἐ-άσω. I. T. 181. ἐ. σὲ χρὴ. Hel. 85. ὀδὲν ἐ-ᾷς σοφὸν. S. Ph. 1244. παιᾶνα τῷ θανόντος ἐ-ωμένᾳς. Ch. 148. ἐξηύδων τάδε. Ph. 1255. σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήσριαν ἐ-ᾷ. H. 590. ἐ-α σαφῶς. I. T. 1162. δυσχειμέρους ἄτας ἐ-ώμενος. Ch. 268.

Ἐξαυσήρ. σημαίνει σκεῦός τι παρὰ τὸ Αὔω, αὔσω, αὐσὴρ κ. ἐ-ήρ. Αἰσχύλ. E. M. Ἁρπάγης ἐ-ὴρ, ἔχει δὲ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους, ᾧ τὰς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων κ. ὁ λύκος. Εὐριπίδ. cf. Λύκος, ὁ ἅρπαξ (ἁρπαγὴ) τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων. H. et Poll. X. 31. 98. Lupus, lupatum frenum.

Ἐξαυχεῖν. ἐπιθυμεῖσθαι, — ἀξιοῦν, ἡγεῖσθαι, νομίζειν, πομπάζειν, καυχᾶσθαι. Αὐχέω. εὔχομαι. H. Αὐχεῖν. καυχᾶσθαι. εἰς ὄψιν ἥκεις, ὧνπερ ἐξηύχου. Ch. 212.

ὦ γ'. ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγώ. S. Ph. 869. σχολῇ ποθ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν. S. A. 390.

φρονεῖν ἄμεινον ἐ-ει Διὸς E. S. 504. τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν. Ag. 872. gloriaretur, putaret.

Ἐξαφαιρεῖσθαι. ἀφαιρ. — ταῦθ' ὁ δυσυχὴς δαίμων ἐξαφείλετο. S. E. 1157. ἐξ-ται φρενῶν τὸν νοῦν ἐσθλὸν. E. fr. dub. XXVII. Meth.

Ἐξαφιέναι. ἐ-εῖται τῷδε. S. Tr. 72. ἀφείθη, ἀπηλλάγη τῷ θυελεύειν.

Ἐξαψίσασθαι. ἀψίσασθαι. τῶν παλαιῶν ἐ-αμαι λόγων. I. A. 479. p. μεταλλάττω, μετατίθεμαι. — ὁποίας ἐ-αίμην (πράξεως). S. C. 561. desisterem.

Ἐξαφρίζεσθαι. despumare, τὸν ἀφρὸν ἐκβάλλειν. πρὶν αἱματηρὸν ἐξ. μένος. Ag. 1065. p. ἐξεμεῖν, ἐκπνεῖν, ἐκβάλλειν.

Ἐξεγείρειν. ἐξ ὕπνου, — ἐξεστρύνειν, παροξύνειν. ὡς' ὀχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐ-ετε. S. T. 65. ἐν δ' ὀνείρασιν λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγ-ούμην ῥιπαῖσι. Ag. 893. τόνδ' ἐ-ραι. Or. 139. ἐ-ρόμενος στρέφεται. H. f. 1068. ὁ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον. S. Tr. 978. τὸν μανιώδη. ἀμύνων θῆρας ἐ-ρομαι πώλοισιν. Rh. 787. Ἄργος ἐ-εται. Or. 1530. ἐπὰν βοῆς ἀκούσωσιν οἱ Ἀργεῖοι.

Metaph. εὕδοντ' ἂν ἐξήγ-ετον. Α. φόνον. E. E. 41. ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακὸν. Cy. 623. ἆρ' ἐ-ρῃ τοῖς δ' ὀνείδεσιν; Ch. 491.

Ἐξέδρα. ἕδρα. τοὺς δ' ἐν ἐ-δραισι. Or. 1450. ἐν οἴκῳ, ἀποπάτοις.

Ἔξεδρος, ον. ἔκτοπος, — ἐξεστηκὼς, ἔξω τῆς διανοίας ὤν, ἄνους. ὀκ ἔ. ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ. S. Ph. 212. ὁ μακρὰν, ἀλλ' ἐγγὺς κ. ἐπὶ τόπῳ. ἐ-οι χθονὸς. I. T. 80. ἐ-ον χώραν. S. Τυρώ. VI.

Metaph. λόγοι παραλλάσσοντες ἐ-οι φρενῶν. H. 935. ἐξέδροποιοὶ τῶν φρενῶν μῦ, ὥςτε μαινόμενοι, ἐξεστηκότες, παραλογιστικοὶ, μὴ καλῶς λεγόμενοι, ἀλλ' ἔξω τῆς διανοίας ὄντες.

Ἐξειδέναι. τὰ θεῖα πάντ' ἐ. Hel. 928. πάντα ἐ-δώς. Ph. 95. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν εἶργε ἐ. S. T. 129. θανουμένη γ. ἐξήδη. S. A. 460. ἐξήδης ὅσον ἦν κέρδος; S. Tr. 968. κεῖνό μοι ἐξιδοῦ. S. Ph. 851. θεώρησον, βλέψον. ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐ-έναι. S. E. 658. ὧν ἂν ἐξειδῶς κυρῶ. S.

Tr. 399. ὑφ' ἡμῶν ἀδὲν ἔ. πλέον. S. T. 37. παρὼν ἐξοισθα. S. C. 1588. εὖ δ' ἔ. πειραθεῖσά πω. S. E. 1244. διὰ τὸν φόνον τῷ πατρὸς τῶτο φησίν.

ἐξοιδά. ἔ., ὐ λάθει μ' ὀργά. S. E. 222. καλῶς. 527. S. C. 270. σαφῶς. 360. S. E. 1251. 1448. Ph. 474. ἐγὼ τὸν ἐμὸν — ἔ. ἔχουσα δυσυχῆ. S. Tr. 5. ἔ. καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν. S. Ph. 79. ἔ. νιν παντὸς ἂν λόγου κακῷ γλώσσῃ θιγόντα. 407. ἔ. γ' ὡς μέλει γε. 1037. ἔ. ἀκῶν. S. T. 105. S. C. 1171. ἔ. ἀνὴρ ὤν. 567. ἔν ὧν ἔ. 985. ὡς ἔ. σε ὐ ψιλὸν — ἥκοντα. 1028.

Ἐξεικάζειν. ἐξομοιῶν. Ἐ - σθαι. ὅμοιον εἶναι.

ἐξηκασμένος. μορφῆς τύπωμα σέρνα τ' ἔ - α. Ph. 165. κεραυνὸν, ὐδὲν ἐξεικ. — μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίῳ. Spt. 430. p. ὐκ ἐοικὸς, ὅμοιον. φόβος μ' ἔχει κλύοντ' ἀληθῶς ὐδὲν ἐξη - α. Ag. 1245. i. e. ὐκ εἰκασίαν, σοχασμὸν, δόκησιν.

Ἐξεῖναι. Ἔξεσι, ἐξῆν, ἐξὸν, licet, contingit. Τὸ ἐξὸν, τὸ παρὸν, τὸ ἐνὸν κ. ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, ὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. ad S. E. 365. Cum *duplici* etiam *Dat.*

ἔξεσι. ἦ γε μηδὲ πρὸς θεὸς ἔ - σ' ἀκλαύσῳ τῆσδ' ἀποσῆναι σέγης. S. E. 912. ἔ. γ'. σοι τῇδέ γ' εὐμοίρῳ χθονὸς εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ. Eu. 877. licet tibi esse *hac*, quam dixi, ratione, vel hac in terra beata esse honoratae. μὴ μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ κακῷ γενέσθαι. E. Dict. XII. et ἐξὸν ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' εἶναι. Al. 890. Eandem constructionem imitantur Latini, ut *licet esse beatis.* αἰῶνα ὐκ ἔ. sc. ἐξορθῶσθαι. E. S. 1084. προσειπεῖν σὸν ὄνομ' ἔ. μοι. Hec. 435. ἔ. τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς προσεννέπειν; Tr. 48. ἔ. πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ; 903. ὐ γ. ὐδὲ νουθετεῖν ἔ. σε. S. E. 595. ὥσε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἔ. φωνεῖν. S. C. 83. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔ - ν μαθεῖν. 323. οἷον ὐδὲ φωνῆσαί τινα ἔ. ἑταίρων. 1403. κἄξ. αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται. S. A. 507. ὅπῃ μὴ τὰ δρᾷς' ἐλευθέρως λέγειν ἔ. S. Eriph. III. ἕως ἂν ἔξῃ μανθάνειν βελτίονα. S. fr. C. 5. νῦν ἐκεῖν' ἔ. σοι παρόντι λεύσσειν. S. E. 2. προσβλέπειν δ' ἔ. σοι τὰ τῶδε πράγη. Aj. 346. πῶ δὲ σοὶ λεῶν ἔ. ἀνάσσειν; 1101. ξὺν τῷ δικαίῳ μέγ' ἔ. φρονεῖν. 1125. ἔ. εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ, σοὶ ξυνηρετμεῖν; 1328. σοὶ δρᾷν ἔ - σθ' ἃ χρὴ. 1373. ᾧ μὴ ξένων ἔ. μηδ' ἀστῶν τινα δόμοις δέχεσθαι. S. T. 817. θανεῖν ὐκ ἔ. αὐτοῖσι δίς. S. *Ἀκρίσ.* VIII. ὐδ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυσολεῖν ἔ. μοι; Hel. 808. δόλοις ὐκ ἔ. ἀκῶν τῶν λόγων. E. fr. B. 23. ἔ. πάντῃ. B. 842. χειρὶ ὐκ ἔ. μοι τῆς σῆς λαβέσθαι γενειάδος. An. 574.

ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν. E. E. 1084.

ἐξὸν. ἔ. πατρὸς πάντων ἀρίστῳ παῖδα κεκλῆσθαι. S. E. 365. ἀδείας ὔσης. v. init. ἔ. αὐτῷ τἄμ' ἐλεῖν βουλεύματα. M. 372. ἔ. εἰς ἐχθρόν τινα. sc. τὴν ἀρὰν παρελεῖν. H. 1317. ἔ. κτείνειν. An. 522. ἁπλᾶς λύπας ἔ., ὐκ οἶσω διπλᾶς. I. T. 688. ἔ. ἡσύχως ναίειν. Her. 7. ἔ. διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔριν. Hel. 1174. ἔ. μιᾶς μοι χειρὸς εὖ θέσθαι τάδε. H. f. 938. ἔ. πρὸ πάντων μίαν ὑπερδῦναι θανεῖν. E. Erechth. I. 23. ἔ. σοι γάμῳ τυχεῖν μεγίστῳ. Prm. 648. δυνάτῳ ὄντος.

Ἐξειπεῖν. v. ἐξαυδᾶν. ὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ τάδ' ἔ. πατρὶ. H. 638. ὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἔ. B. 273. καλῶς. 816. ἀντάζω σ' ἐξ. τάδε. I. 1119. τίν' ἀρχὴν πρῶτά σ' ἔ - ω κακῶν; E. E. 907. τί λέγων μεῖζόν σε τῶδ' ὄνειδος ἔ - οι τις ἄν; E. Bell. XIII. τὸν εὐθὺν ἔ - πόντας ἀμφὶ σῷ λόγον. H. 492. ἦν ἓν ἔ - πῃς ἔτι. S. T. 749. καί τοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξ - πας. S. E. 521. ὡς ὅτ' ἂν ἀσῶν τῶνδ' ἂν ἔ - οιμι ἔτῳ. S. C. 1528. ἔξειπ'. S. Tr. 312. μή μοι κρυφαῖον ὐδὲν ἔ - ῃς ἔπος. S. fr. XVIII. μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔ - ε σῇ. S. E. 1033. ἤ μοι ταῖσδέ τ' ἔ. θέλεις; S. Tr. 343.

Ἐξεργειν. εἰργάθειν, ἀπείργειν, κωλύειν. Ἐξέργειν Ion. Ἐξωτεῖ τε κἀξ - ει χθονὸς. Her. 20. ἔ - ουσι γῆς. 25. χρόνῳ γ. ἂν σοι καιρὸν ἔ - οι λόγος. S. E. 1292. ἀφαιρεῖται τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι τῶν λόγων ἡ ἀδολεσχία. τῶνδ' ὐδὲν ἔ - ει νόμος. An. 176.

Ἐξελᾶν, ἐξελαύνειν. cf. ἐλαύνειν. ἀπωθεῖν, ἐκδιώκειν, ἐκβάλλειν, — ἐξάγειν. Ἐλῶ. Attice p. ἐλάσω. ἡ ἔνδον ἐξελᾷ μ' ἐρημία. Al. 947. ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων ἄκουσαν ἄκων. Prm. 670. ἔ - ᾷς με M. 326. ἦλθες ἐξελῶν. Ph. 610. ἐξελάσων. ἔ - ῶ σφε τῆσδε γῆς. H. 893. 1052. ἐ - όμεσθα πατρίδος. Ph. 610. ἐ - ᾶτε χθονὸς. S. C. 823. ἐξελήλαμαι φυγάς. 1292. ὅπως φυγὰς πατρῴας ἐξελήλασαι χθονὸς. S. Synd. VIII. γῆς δτ' ἐξηλαυνόμην. S. C. 356. κἀξελήλακεν πάτρας. 376. ὑφ' ὅπερ ἐξελήλασαι. 1388. ὃς μ' ἄμοιρον ἐ - λαύνεις. Ph. 613. τῆσδε (γῆς) ἔ. E. S. 471. ἐ - αύομαι χθονὸς. Ph. 630. ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξη - νόμην. Hel. 796. πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονὸς. 89. ἐξήλ - νον ἁρμάτων ὄχους. Ph. 1198. p. ἐξῆγον, προσῆγον. ἦν ἐξ - νῃ ξυμφορά μ' ἀμήχανος. M. 392. exagitat, τροχηλατῇ.

Ἐξελέγχειν. v. ἐλέγχειν. convincere, βασανίζ., ἀνακρίν., ἐπιδείκν., ἐπιτιμᾷν. βούλομαί σ' ἐ - έγξαι. I. A. 335. κἀξ - ετι κάκιστος ὤν. H. 944. 930. p. ἁλίσκεται, εὑρίσκεται, φωρᾶται. ἀλλ' οὐξ - ῶν αὐτὸν ἕξιν. S. T. 297. est, qui convincat. κρῖνε κἀξ - ε. S. A. 399. ἐ - ε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην. Eu. 427. δεῖ θ' ταῖς φήμαις τῶν ὀνομάτων ἐ - σθαι τρόπῳ. E. Alex. XXIII. θ' δὴ τῶτό γ' ἐ - ομαι. E. E. 36. ὥς' ἔ. S. Tr. 373. κἀγὼ 'ξ - ξαι ξένους ὐκ ἠξίουν. I. T. 955.

Ἐξελευθεροῦν. παῤῥησιάζεσθαι, θρασυλογεῖν, λαβραγορεῖν. ὃς ὑβρίζεις κἀξ - μεῖς. Aj. 1259.

Ἐξελίσσειν. ἀναπτύσσειν, ἀναλύειν, pr. aciem et ordines explicare, τάττειν τὸν στρατὸν κατὰ τρόπον. — c. λόγος. δηλοῦν, διηγεῖσθαι, διασαφηνίζειν. κάλλιστον ἴχνος ἐ - ουσιν ποδός. Tr. 3. sc. ἐν τῷ χορῷ vel χορεύουσαι. ἐ - ων παῖδα κίονος κύκλῳ, πόρευμα δεινὸν ποδὸς ἐναντίον σαθείς. H. f. 977. Bremi Schreckensgang, πορ. — σαθεὶς putat appositionem esse. vulg. πόρευμα. ἐ - ίξας περιβολὰς σφραγισμάτων. H. 864. τὰς περιπλοκὰς ἀναλύσας.

tropice. ὐχ ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν (τὸν λόγον) ἐξειλ - μεν. I. 397. σὺ δ' ἐ - εις πῶς θεῶ θεσπίσματα; E. S. 141.

Ἐξέλκειν. ἑκσπᾶν, ἐξελκύειν, trahere, ἁρπάζειν. φάσγανον ἐξείλκε κολεῦ. Her. 544. ἐ - ων πόδα πρὸς τῶτ' ἄν. S. Ph. 291. ἐ - ει. An. 1122. Jacobs. ἐ. δὲ πόδα κ. παράδος. Malim ἐξελᾷ. cf. ἐλαύνειν. ἐ - κτέον διπλῆν ἄκανθαν. E. E. 491.

Ἐξεμεῖν. ὅπερ οἱ πολλοὶ Ἀποκοτταβίζειν καλοῦσιν. Poll. X. 76. et E. M. Κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν Ἀττικοὶ, οὐχὶ τὸ Ἐμεῖν, ὥςπερ οἱ νῦν λέγουσιν. Hinc ἐκτεμὼν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο correx. in ἐκ τ' ἐμῶν. Ae. Ostolog. fr. 166. Οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγῳδα, αἱ Πλεκτάναι κ. τὸ πρὸς ὀρανὸν ἐξεμεῖν κ. αὖ τὸν Βορέαν αὐλητὴν ποιεῖν. Longin. Ae. Orith. fr. 267. cf. Seu Furius hibernas cana nive conspuet Alpes. Horat. S. II, 5, 40. et ructatur versus. Id.

Ἐξεμπολᾷν, ion. i. q. ἐξ-λεῖν. πωλεῖν, ἐξοδᾷν, ἐμπορεύεσθαι, ἐξοδεύειν, πραγματεύεσθαι. ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι. S. A. 1036. ἀνεμπόλητος, μὴ πεπραγματευμένος, πεπραγμάτευμαι. v. Br. cf. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδ'. S. T. 125. ἀδ' ὅποι πλέων ἐ-ήσει κέρδος. S. Ph. 303.

Ἐξεπάδειν. καταπραΰνειν. S. ἐ-δονται φύσιν. S. C. 1194.

Ἐξεπεύχεσθαι. cf. ἐξαυχεῖν. κἀξ-ξασθαι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι sc. τόξων. S. Ph. 669. καυχήσασθαι.

Ἐξεπιπλήσσειν. ἐκπλήσσ. ἐς θαῦμ' ἐςήει κἀξ-πέπληκται. Dan. 36.

Ἐξεπίςασθαι. ἰδεῖν, μετὰ βεβαιότητος γιγνώσκειν. ὡς λελοιπότα κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίςασο. S. C. 1584. ἐ-σαι τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. S. Tr. 624. ὅσονπερ ἐξη-άμην. Aj. 316. τοσοῦτόν γ' ἐ-σθαι δοκῶ. 441. εὖνον ὄντα σ' ἐ-αμαι. Al. 514. οἶδα. δόλον ἐ-ᾶσθε. Cy. 474. ἀκ ἕξι θνητῶν, ὅςτις ἐ-αται, τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται. Al. 786. κἀξεπίςασθον καλῶς. S. C. 417. αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξη-ατο. S. A. 480. μᾶλλον ἐ-αμαι. S. C. 554. S. A. 293. κ. νῦν δ' ὁμοίως κ. τότ' ἐ. S. E. 907. ἐπίςαμαι τὸ σὸν, ἐπιςήμη γιγνώσκω κ. τὸ ἁπλῶς, ἐ-μαι δὲ τὸ μετὰ πληροφορίας κ. βεβαιότητος γινώσκω. τὸν θεὸν τοιοῦτον ἐ. S. fr. XLIX.

Ἐξεπομβρεῖν. ἐ-ῶν Ζεύς. S. Polyx. III. p. ὕων.

Ἐξεργάζεσθαι. πράττειν, τελεῖν, — διεργάζεσθαι, c. αἷμα, facere, conficere, perdere, πέρθειν.

ἐξεργάζεται. τἄλλα ἐ. πατὴρ. M. 918. τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐ. E. S. 119. τοῦτ' Ἀ. ἴςις ἐ. Tr. 396. Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειρ-ετο. B. 1127. κ. τις βλέποντα σώματ' ἐ. Hel. 589. opp. εἴδωλον.

ἐξειργασμένος. Act. et Pass. σὲ πολλὰ πήματ' ἐ-νον. Her. 960. μέγιςα πήματ' ἐ-ένοι. Rh. 808. ἥδ' ἐς' ἐκείνη τουργον ἠξ-ένη. S. A. 384. ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐ-ένην. S. Tr. 706. ἐξειργάσαντο δεινά. Hec. 1169. ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐ-ένοις. S. A. 428. ἡμῶν τοιάδ' ἐ-ένων. B. 1241. φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐ-ένον. 1243. Ἑλένης τοιάδ' ἐ-ένης. E. E. 1083. εἰς γ'. τις ἦν ἔκαςος οὐ-ένος. S. A. 262.

Passivo. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐ-ένοις. Aj. 377. ἐπιτετελεσμένοις κ. θεοῖν ἀκ ἔχουσιν. ἐπ' ἐ. κακοῖσι χαίρειν. B. 1037. ἐπίςαμαι. ὡς ἐπ' ἐ. Prs. 523. οἶδα, ὅτι ἐπὶ τετελεσμένοις κ. ἤδη φθάσασι γενέσθαι πράγμασι κ. φόνοις τῶν Περσῶν μέλλων θύειν αὐτῇ τὸ κακὸν γ. ἤδη ἐγένετο. τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐςὶν ἐ-ένον μέγιςον. 756. τοιγαρῶν σφὶν κ. αὐτοῖς τῷ Ἑλλῃ συμβουλεύσασι ταῦτα κ. προτρέψασιν, ἔργον ἐςὶν ἐξ-μένον, εἰς φθορὰν χωρῆσαν. τόξ-ον ἔλεξα πᾶν. Aj. 315. τοῖσιν ἐ-ένοις. Or. 461. ἕςηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐ. Ag. 1380. re confecta. ἀκ εἰδυῖα τὰ ξ-ένα. Or. 1320.

αἷμα μητρὸς ἐ-ένος. Or. 1624. Livius passim sanguinem facere.

μή μ' ἐξ-άσῃ. Hel. 1104. ἐξειργάσμεθα. H. 565. Actum est de nobis, ὀλώλαμεν, οἰχόμεσθα.

Ἐξερεῖν et -ἐσθαι. Ion. ἐξείρεσθαι. v. ἐξειπεῖν, ἐξαυδᾷν, λέγειν. ἔπος ἐ-έω μέγα. Aj. 423. κομπάσω. ἐξερῶ. μόλις δ' ἐ-ῶ. S. Ph. 329. ἐ. πᾶν. S. E. 378. ἓν ἐ. S. Tr. 154. ἀγὼ ξένος τῷ λόγῳ τοῦδ' ἐ. S. T. 219. καί σοι — τἀληθὲς ἐ. 800. τὸ δ' ἔπος οὐξ. τάχα. 936. S. C. 1284. κεἰ τὸ μηδὲν ἐ., φράσω δ' ὅμως. S. A. 234. ἐμαυτὸν, ἢν λέγω κακῶς ἐκείνην, ἐ. Or. 559. τοῦνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς. I. 1414. ἀκ ἐ. ποτε. S. T. 335. τοιαῦτά τοι νῷ πᾶς τις ἐ-εῖ βροτῶν. S. E. 984. ἃ — ἐξείρηκας. S. Tr. 350. τὸ δ' ὀρθὸν ἐ-ηχ' ὅμως. 374. τόδ' ἐξειρήσεται. 1186. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι. S. T. 984. ἐξερεῖθ' ὅτι — ἐργάζεται. S. A. 325. κατ' αὐτὸ τοῦτό γε ἀναξίω μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι. S. Ph. 439. ἢ τοὐπίτριπτον κίνδυνος ἐξήρου μ', ὅπου; Aj. 103.

Ἐξερευνᾷν. ἰχνεύειν, θηρεύειν, θηρᾶσθαι. μόλις τόδ' ἐ-ήσας. B. 1298. ἦν πως ἐ. λάβω. Hel. 436. τί δ' ἐ-ᾷς; S. E. 1100. S. T. 258.

Ἐξερημοῦν. ἔρημον ποιεῖσθαι, ἀϊςῶν. ἐ-ῶσαι δόμους. An. 598. παιδὸς οἴκους μ' ἐ-ῶσαν μαθών. 992. λάβρον δράκοντος ἐ-ώσας γένυν. H. f. 253. πρὶν — ἐ-ῶσαι γένος. S. E. 1010.

Ἐξερινάζειν. κατὰ τὸ ἄρδεν λέγεται Ἐρινὸς, ἡ ἀγρία συκῆ· ὅθεν κ. ῥῆμα Ἐρινάζειν παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἑλένης γάμῳ, ἔνθα τὸν καρπὸν τῷ τοῦ δένδρου ἐκάλεσεν ὀνόματι, εἰπών· Πέπων δ' ἐρινὸς ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν, ἄλλως ἐξ-εις λόγῳ. Παροιμιακὸν δὲ αὐτὸ τὸ νόημα, ὅμοιον τῷ· Ἀπαίδευτος ὢν πῶς ἂν ἑτέρους παιδεύσειας; Br. ex Eust. maturum, aptum reddere oratione.

Ἐξερεςής. τῶν λόγων. E. S. 894. φιλόνεικος.

Ἐξέρπειν. ταῦτ' ἂν ἐ-ων τάλας ἐμηχανώμην. S. Ph. 294.

Ἐξέρρδειν. ἀπιέναι, φεύγειν, φθείρεσθαι, οἴχεσθαι. ἐ-ε γαίας τῆςδε φυγάς. H. 973. φθείρου ἐκ ταύτης τῆς γῆς φυγὰς γεγονώς.

Ἐξερύεσθαι. ἐλευθεροῦν, ἀφαιρεῖν. ἐ-σάμην βροτὸς τοῦ μὴ εἰς ᾅδου μολεῖν. Prm. 235.

Ἐξερύκειν. ἀπέχειν, ἀπείργειν, κωλύειν. ἄτος τά γε κείνων κἀκ' ἐξήρυκε. S. Ph. 423.

Ἐξέρχεσθαι. ἐξιέναι, ἐκβαίνειν, — προϊέναι, βαδίζειν, εἰς τέλος ἔρχεσθαι. νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος. S. Ph. 606. σὺ δ' ἐξελθε. 1262. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; E. Teleph. XV. ἐξελθοῦσα πατρῴων δόμων. Dan. VII. ἐξελθ' οἴκων. Hec. 174. ἐ. δόμων πάρος. Or. 112. 1529. ἐξῆλθον ἔξω τῆςδε χθονὸς. Ph. 479. S. E. 778. ἐκ τῆςδε ἕδρας. S. C. 37. 45.

ἐξῆλθεν. κτανὼν φρουρὸς ἐ. Rh. 507. σὸν δέμας ἐ-θες ἀσκήσασα. Tr. 1023. ἐπὶ σὸν ἐ-θεῖν φόνον. Or. 608. μήτ' εἰς χεροῖν ἄμιλλαν ἐ-θης ἐμοί. Hec. 226. εἰς ἀγῶνα κ. ἔριν. νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας. S. E. 687. εἰς ἔλεγχον ἐ-θών. Al. 643. ἐλεγχθεὶς. τῶν σῶν ἀκούσασα ςενάγμάτων ἐ-θον. Her. 480. τό τ' ἐ-χόμενον πῆμα ςενάχω. Prm. 98. σὺ γ' εἰς τόδ' ἐ-θόντος ἀνόσιον ςόμα. S. C. 981. ὅτ' ἂν οὐξελήλυθοῦς πόλιν ἔλθοι πότ' αἴθις. 426. ἀλλ' ἐπὶ

φορβῆς νόξον ἐξελήλυθεν. S. Ph. 43. πολλὰς δόμους εἰςῆλθε κἀξῆλθε. Ph. 537. μή μοι Φοῖβος ἐ-θῃ σαφής. S. T. 1011. οἱ χρησμοὶ τῷ Φοίβῳ τελεσθῶσιν ἀληθεῖς. τὰ δύςφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐ-θόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν. 88. τοιόςδε δ' ἐκφὺς, ἐκ ἂν ἐ-θοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος. 1084. πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐ-θον ἄεθλ' ἀγώνων. S. Tr. 505. ἀγωνίσματα πληγῶν πλήρη διήνυσαν, ἐπεξῆλθον, ἠγωνίσαντο. λέγει δὲ, ὅτι πᾶν εἶδος ἀγωνίσματος κατ' ἀλλήλων ἐνεθείξαντο.

ὦ σπέρμ' Ἀτρ. ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες. S. E. 1509. καὶ τίς χρόνος τοῖςδ' ἐςὶν ὀὐξεληλυθώς; S. T. 735.

Ἐξερωτᾷν. Ph. 388. σ' ἐ-ῆσαι θέλων. E. Palam. VIII.

Ἐξέσθειν. ἐ-ίειν, καταψαγεῖν, ἀναλίσκειν, κατατρίβειν, διεργάζεσθαι. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις λιχῆνας ἐ-οντας ἀρχαίαν φύσιν. Ch. 278.

Ἐξετάζειν. βασανίζ., ἐλέγχειν, ἀριθμεῖν. μὴ κρῖνε, μὴ 'ξ-ε. Aj. 587. ςρατὸς θάσσει κἀξ-εται. E. S. 391. i. e. κατάλογος αὐτῷ ποιεῖται, ἀγνεύεται. ἡδίων ἐ-σθαι φίλος. Al. 1014. ἀριθμεῖσθαι ὡς φίλος. μηδ' ἐ-άσῃς πέρα ματεύων. S. C. 211.

Ἐξευλαβεῖσθαι. εὐλαβ., φυλάττεσθαι, αἰδεῖσθαι. τῆτο οἱ σοφοὶ ἐ-βῦνται. An. 645.

Ἐξευμαρίζειν. εὐτραπίζ., παρασκευάζ. ῥᾴδιον ποιεῖν κ. παρέχειν παρὰ τὸ Μάραι, αἱ χεῖρες. ad H. f. 81. συμφορὰς τὰς ἐμὰς ἐ-ζων. H. f. 18. τίν' ἐλπίδ' ἢ πόρον σωτηρίας ἐ-ει; 81.

Ἐξεύρημα. μηχάνημα, τέχνημα, ἐπινόημα, μῆχαρ. κοινὸν. I. T. 1029. δόλια. Hel. 1109. ἢ σῷ ταῦτα τάξ.; S. T. 378. τοιαῦτ' ἐκείνων ἐςὶ τάξ-τα. Spt. 634.

Ἐξευρίσκειν. εὑρίσκειν, καταλαμβάνειν, φωρᾷν, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν — ἐπινοεῖσθαι, μηχανᾶσθαι. πῇ ποθ' Ἑκάβην ἂν ἐξεύροιμι; Hec. 485. τίς ἂν χαμεύνας Ῥῆσῃ ἐ-ρεν; Rh. 853. αὐτὸν ἐξ-ρομεν ἐχθὶω Φρυγῶν. Aj. 1054. θδ' ἥξας εἰς ἔρευναν ἐ-ρεῖν γονᾶς; I. 328. ὁ πότμος σ' ἐ-ρεν. 554. φθονεῖς, εἰ πατὴρ ἐ-ρέ με; 1302. ἀλλ' ἐᾶτέ με τὸν τύμβον ἐ-ρεῖν. S. C. 1545. πόθεν πεύκης πανὸν ἐ-ρες λαβὼν; E. Alcm. XIII. γαςρὶ τὰ συμφορὰ τόξον τόδ' ἐ-σκε. S. Ph. 288. μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐ-ροι ποτέ. S. Tr. 25. μὴ διὰ τὸ κάλλος ἀλγήδονι περιπέσω, τῷ Ἀχελῴῳ γαμηθεῖσα. ἐν ἂν εὐτυχὲς μόλις ποτ' ἐ-ροι τις. I. 383. τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἠσσώμενον ἐ-ρεν ὁ θεός. 1118. ἐπεὶ καθ' αὐτὸν (ἐμὲ) ἐκ ἂν ἐ-ροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος ἠδὲν. S. C. 967. ἧς (νόσῳ) σωτῆρα μῆνον ἐ-σκομεν. S. T. 304. μή τις πήματα πήμασιν ἐ-ρῃ. Or. 1258. τί ἂν μεῖζον τῆδε πάθος ἐ-ροις; E. S. 1121.

πάντα μηχανᾶσθε κἀξ-σκετε. H. 918. ἐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐ-ηκέ πω κακῆς. An. 271. τὰ εἰς Αἴγ. ἐ-ρες κακά. Or. 1158. ἐ-ρε μηχανάν τιν' Ἀδ. κακῶν. Al. 221. τό γ' αἰσχρὸν ἐ-ροι τις ἂν. B. 488. βάρβαρ' ἐ-ρόντες Ἕλληνες κακά. Tr. 759. ἦν μοι πόρος τις μηχανή τ' ἐ-ρεθῇ. M. 260. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐ-ρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ. Prm. 96. ἔν γ. πόλλ' ἂν ἐ-ροι μαθεῖν. S. T. 120. μηχανὴν δοίη. ὀψέ γ' ἄνδρες ἐ-ροιεν ἂν. H. 480. τίνα προξενίαν — σωτῆρα κακῶν ἐ-ρήσεις; M. 361. ἐν ἀσπίδι δεινὸς σοφιςῆς, πολλά τ' ἐ-ρεῖν σοφά. E. S. 903. ἐ-ρον ἀνθρώποισι γράμματ' εἰδέναι. E. Palam. II. γνῶναι ἔπος θνητοῖσιν εὑρὼν. E. Sisyph. I, 13 ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐ-ον αὐτοῖς. Prm. 460. et γραμμάτων συνθέσεις, μνήμην θ'. εἰ μή τι τῆτων μῆχαρ ἐ-ήσομεν. Her. 496. νόμον κάλλιςον ἐ-ρόντα. S. Tr. 1178.

Ἐξευτρεπίζειν. ἑτοιμάζ., παρασκευάζ., προςαρμόζειν. τὰ 'ν δόμοις ἡμᾶς χρεὼν ἐξ. E. E. 75.

Ἐξεύχεσθαι. ἡγεῖσθαι, νομίζειν, λέγειν, κομπάζειν, καυχᾶσθαι. cf. Ἐξαυχεῖν. ζῆν ὅτ' ἐξεύχῃ τέκνα. M. 930. νῦν δὲ, ὅτε ἐθάρσυν τὰς παῖδας τὸ ἀσφαλὲς ἔχειν τῷ ζῆν, εἰς τῆτο παρελθόντας ἡλικίας κ. τ. λ. γένος δ' ἂν ἐ-χοιο κ. λέγοις πρόσω. Ae. S. 275. p. ἐξηγῷ. Πάρις γ. ὅτε συντελὴς πόλις ἐ-εται τὸ δρᾶμα τῷ πάθει πλέον. Ag. 541. οὔ φησιν πλέον δεδρακέναι ἢ πεπονθέναι.

Ἐξεφίεσθαι. ἐφίεσθαι, ἐντέλλεσθαι. τάςδε ἐκπέμπειν χθονὸς γυναῖκας ἐ-εμαι. I. T. 1468. ἐκεῖνον εἴργειν T. ἐ-ίεται σκηνῆς ὕπαυλον. Aj. 796.

Ἐξηβος, ον. ἔξω τῆς ἥβης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν. H. τὸν ἐ-ον χρόνῳ. Spt. 11. τὸν γεραιόν. i. e. τὸν χρόνῳ παρῃβηκότα κ. παρακμάσαντα ὑπὸ τῷ χρόνῳ. cf. χρόνῳ παλαιοί. S. C. 112.

Ἐξηγεῖσθαι. ἡγεῖσθαι, ducere, — narrare, διελθεῖν, διεξηγεῖσθαι, λέγειν. Ἐξήγησις, ἑρμηνεία κ. διήγησις διαφέρει. Ἐξήγησις μὲν γ'. ἐςι διασάφησις θείων πραγμάτων· Ἑρμηνεία δὲ κ. ἡ τῶν τυχόντων διασάφησις· Διήγησις δὲ ἡ ἁπλῶς ἀφήγησις. ad S. E. 425 et 320. ἐ-ῶ θεούς. M. 745. ὀνόμαζε τὰς θεὰς, ἃς βέλει με ὀμόσαι. praef. ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐ-γέμενος. S. C. 1589. προηγέμενος. ἐ-ῶ σύ μοι. B. 185. ὁ μάντις ἐ-γεῖτό σοι μητροκτονεῖν; En. 585. ἡγεμὼν, ἡγητὴρ κ. αἴτιος τῆς μητροκτονίας ἦν. καλῶς γ. ἐ-γεῖ σύ μοι. S. C. 1284. χῶρον αὐτὸς ἐ-γήσομαι, ἄθικτος ἡγητῆρος. 1520.

δίδασκ' ἄπειρον ἐ-γεμένη. Ch. 115. γόους τοιάδ' αἰεὶ ἐ-εῖτ' ἔχειν. Aj. 320. τοιαῦτά τε — ἔκλυον ἐ-ένε. S. E. 425. ἐνθ' ὁ μάντις ἐ-ήσατο. Ph. 1018. τοιαῦτ' ἐμῷ λόγοισιν ἐ-μένε. Prm. 214. παραινῆντος κ. λέγοντος. ὧν δέδοικ' εὔνοιαν ἐ-μενος. 446. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐ-μένης. 702.

Ἐξηγητής. cf. Ἐξηγεῖσθαι. ἦσάν τινες ἐ-αὶ μισθὸς ἐκ ὀλίγης ἐκλέγοντες παρὰ τῶν τὰς τοιάτας χρησμῶς ὑπολαμβανόντων ἐπὶ τῇ ἐξηγήσει κ. διαλύσει αὐτῶν. Lucian. in Alex. Brod. cf. ὑποφήτης.

Ἐξήκειν. ἐξιέναι, ἐξέρχεσθαι, προβαίνειν, — παραλείπειν, τελευτᾶσθαι, παύεσθαι, λήγειν. ἐ-εις δ' ἴνα φανεὶς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ. S. Tr. 1157. εἰς ἡλικίαν ἥκεις et ἵνα φανῇς ἄξια πράσσων, παῖς ἐμὸς εἶναι. S. ὅτ' ἐν τοιαύτην ἡμὶν ἐ-εις ὁδὸν. S. E. 1318. πρίν μοι μοῖραν ἐ-ειν βίᾳ. S. A. 896. πρὶν ὅθ' ἐ-οι χρόνος. S. Ph. 199. πρὶν ἐλθεῖν χρόνον, ἐν ᾧ εἱμαρται τὴν Τροίαν πορθηθῆναι. ἅλις ἵν' ἥκεις δακρύων; S. T. 1515. quo abis, progrederis. ὅταν περ τὸ κακὸν ἐ-ῃ τόδε. S. Ph. 767. p. λήγῃ, παύηται.

Ἐξήκοντα. ἄγων ἐ. νῆας. I. A. 248. πανάργυρα ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἐ. S. Acris. XI.

Ἐξημερῶν. πραΰνειν. Z. ἡμεροποιεῖν. H. ἐ-ρῶσαι γαῖαν. H. f. 20. ἄβατον χώραν κ. θάλασσαν ἀγρίαν ἐ-ρώσας. 852.

Ἐξῆς. ἐφεξῆς, deinceps, continuo. ἐναυλόχει. I. A. 249. διδοῦς πρόςρησιν ἐ. πᾶσι. 341. ἐ. κάθησο δεῦρό μυ ποδὸς. 627. ὀχ ἐ. πέπλων ςολίδες ὑπὸ

σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν. B. 933. κεισόμεσθα νεκρὼ δύ' ἑ. Hel. 992. ὅστις πάσας ψέγει γυναῖκας ἑ. E. Protes. III. δειλοὶ ἑ. πάντες εἰσὶν οἱ λόγοι. E. fr. B. 14. 5.

Ἐξιᾶσθαι, ἰᾶσθαι, ἰατρεύειν, θεραπεύειν, ἐπικουρεῖν. οἰκός τε κεύθων ὀυμὸς ἑ-άσεται. Rh. 872. πόλεως ἅλωσιν ἑ-ώμενος. E. E. 1024.

Ἐξιδεῖν. ἐξιδέ, ὅ τι πράξεις. S. Ph. 851. cf. ἐξειδέναι. βλέψον.

Ἐξιδρύειν. τηλοῦ οἴκων βίοτον ἑ-σάμην. E. fr. CXCVI. σῆσόν με κἀξ-σον. S. C. 11. ἐκ τῆς ὁδοιπορίας.

Ἐξιέναι. ab εἶμι. ἐξέρχεσθαι.

ἔξιθι χθονός. Ph. 617. ἑ. ἐκ χώρας. 639. ἑ. πάροιθε δωμάτων. B. 912. ἑ. ὡς τάχιστα. M. 321. ἔξει τῆσδε τῆς χώρας. S. C. 909. vi futuri, ut ἄπει. S. T. 431. et S. A. 244. ἔξειμι γαίας. M. 795. οἴκων ἑ. πατρὸς. E. E. 1316. ἑ. πατρίδος. Tr. 1274. νὼ δ' ἔξιμεν. S. E. 75. εἰ μέν τις ἔξεισιν, εἰ δὲ μή, λέγε. S. Nipt. II. ἐξιόντα δεσπότην. I. 516. θυράζε ἑ. I. A. 1161. ἑ-ὼν τε κεῖσιῶν δόμους. Hel. 1183. ὅτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε, ὅτ' ἑ-όντας. Rh. 812. πολλὰ θάλαμον ἑ-ὅσ' ἐπεστράφη. Al. 185. trop. ἑ-ὅσαν ὑγάτην ὁδὸν. 613. λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἑ - ιὼν. E. Dict. XIII. 3. εἰς ἔλεγχον ἑ. S. Ph. 98. εἰς πεῖραν τῶν πραγμάτων. πολλοὺς ἀγῶνας ἑ. S. Tr. 159. γένος εἰς ἔλεγχον ἑ-ὸν καλόν. S. Αλήτ. V. ἐχθροὶ ἑ-ίασι καθ' ἡμῶν. v. in ἐξιέναι ab ἵημι. Sch. Al. ἐξιᾶσι. M. 278. qu. v.

Ἐξιέναι ab ἵημι. ἀναπέμπειν, ἀφιέναι, — χαλᾶν, λύειν. ἡνίκ' ἥλιος ἀκτῖνας ἑ-ησι. B. 678. φάρυγγος αἰθέρ' ἑ-εἰς βαρὺν. Cy. 409. ἀφρὸν ἑ-εῖσα. B. 1120. ὅταν στρατευμ' Α. ἑ-η κάλως. Tr. 94. p. λύσῃ. ἐχθροὶ ἑ-ίασι πάντα δὴ κάλων. M. 278. al. ἐξιᾶσι. ὀριοδρομοῦσι καθ' ἡμῶν κ. ὥρμηνται πάντα τρόπον πρὸς ἡμᾶς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀριοδρομούντων κ. χαλώντων πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρτέμονος. Barn. τοὺς ἀ-ας. Matth. τὸν ἀ-α.

φόνιον ἐξίει κάλων. sc. Ἐριννύς. H. f. 837.

Ἐξίκειν. cf. ἐξικνεῖσθαι, ἀποβαίνειν, ἐκβαίνειν, ἥκειν. τὰ πάντ' ἂν ἑ-οι σαφῆ. S. T. 1182. ἀποβαίη, ὑποδεδειγμένα εἴη σαφῶς.

Ἐξικετεύειν. ἱκετεύειν. S. T. 760.

Ἐξικμάζειν. ἐξικμασμένη χώρα. Su. i. e. ἐξηραμμένη. Matth. τὰ ἐν ποσὶν ὐκ ἑ-ω κ. λογίζομαι κακά. An. 398. τὰ πλησίον, τὰ νῦν με περιέχοντα κακὰ ὐ δακρύω, παρὰ τὴν ἱκμάδα τὴν περὶ τὸ θρηνεῖν. βέλτιον γ. τὸ ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν τοιαῦτα πεπονθυῖαν· τὰ πλησίον ὄντα κακὰ ὐ δακρύω κ. ἀναζητῶ. Ob hoc posterius legisse suspicatur Aemil. Portus ἐξιχνιάζω Scholiasten. nisi hoc λογίζομαι interpretatus est. sich die Augen trocken weinen, ausweinen.

Ἐξικνεῖσθαι. cf. ἐξίκειν. ἐξιέναι, ἀφικνεῖσθαι εἰς, τυγχάνειν τινός. σὺ δ' ἑ-κου πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα πάντα. S. C. 353. ἐξίκοιτο ἐν τάχει. S. E. 387. τίν' ἐξίκει χθόνα; M. 680. τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν ἅ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ. Aj. 1043. ὐκ ἑ-ῶραι Μαινάδων, ὅσσοις ὅσον. B. 1058. Herm. πατρίδα ἐξίκοισθε γῆν. I. A. 1558. τί δρῶντες τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα; E. E. 612. ὅταν ἐς ἥβην ἐξικώμεθ' εὔφρονες. S. Ter. VII, 6.

Ἐξιονθίζειν. ἐγὼ μίαν ἑ-ω τρίχα. Apollon. Lexic. Homer. in Ἰονθάδος. τὰς γ. τῶν τριχῶν ῥίζας λέγει Σοφ. ἐν Κρισ. et H. corr. Ἑ - ω τρίχα. ἐκδίδωμι, ἐξὶ γ. Ἴονθος ῥίζα τριχῶν, ἢ ὑπερέχον. Lanuginem emitto.

Ἐξίπτασθαι. ἀφίπτασθ. ὁ ὄλβος ἐξέπτατ' οἴκων. E. E. 944. p. ᾤχετο ἀπιὼν, ταχύ.

Ἐξισοῦν. ἐξισάζειν, παραβάλλειν, ὁμοιοῦν, παρατείνειν, ἴσον πράττειν. μηδ' ἑ-ώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. S. T. 1507. κἀξ-ώσαντε ζυγὰ ἠλαυνέτην. S. E. 738. οἱ Ἀττικοὶ εἰώθασιν πάνυ χρῆσθαι τοῖς δυϊκοῖς ἀντὶ πληθυντικῶν ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον. ἅ (κακὰ) σ' ἑ-ώσει σοί τε κ. τοῖς σοῖς τέκνοις. S. T. 425. ἴσον δείξει σε σοὶ, ἤγουν ὅσις εἶ, δείξει σε· ὅτι υἱὸς εἶ ταύτης, ᾗ νῦν συνοικεῖς κ. τ. λ. ἑ - σωτέον τὸ γῦν ἴσ' ἀντιλέξαι. S. T. 408. ἄξιον ἐξισοῦσθαί σοι κατὰ τὸ λέγειν. διπλῆ φύλοπις ὐκ ἔτ' ἑ-ῶται φιλοτασίῳ διαίτᾳ. S. E. 1073. μητρὶ δ' οὐδὲν ἑ-οῖ. 1194. ὐκ ἴσα πράττει τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι.

Ἐξισάναι. ἀποκινεῖν. — ἐξίσασθαι. ὑποχωρεῖν, ἐκπίπτειν, ἐκβάλλεσθαι. Aor. 2 et Med. Passivo. οἶνος ἐξέσησέ με. E. Aug. VIII. p. ἐτάραξε, ἐξέπληξε.

ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέσηχ' ὅδε. B. 926. p. ἐκ τόπου ἐκινήθη. πρῶτα δ' ἐκσῆσον φρενῶν. 848. p. ἔκβαλε. καρδίας δ' ἑ-αμαι τὸ δρᾶν. S. A. 1105. γνώμας ἐξέσαν. I. A. 136. ἐξέσην φρενῶν. Or. 1021. B. 359. p. ἐξέπεσον. ὀδ' ὃς ἂν βλασῇ μένει νῶς, ἀλλ' ἑ-αται. S. A. 564. μεταβληθήσεται. ἐκσάντος σοῦ. E. Epist. IV, 34.

p. παραχωρεῖν, φυγεῖν. ἑ-αται δὲ νυκτὸς κύκλος τῇ ἡμέρᾳ. Aj. 672. λέγεται τοῦτο κ. μετὰ τῆς Ὑπὸ κ. ἐπὶ Ὁδῷ, ὥσπερ κ. τὸ Ὑπανίσασθαι ἐπὶ καθέδρας. ὑποτάσσεται, ὥστε παρέρχεσθαι. φρονοῦντα γ'. νιν ὐκ ἂν ἐξέσην ὄκνῳ. 82. ἔφυγον, παρεχώρουν. ὀδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέσησαν. Demosth. in Lept. σοί γ' ἑκὼν ἐκσήσομαι. S. Ph. 1053. φεύγετ', ἑ-σθε. I. T. 1229. ἑ-αται πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα. H. f. 104. Stobaeus μεθίσταται.

Ἐξισορεῖν. ἐρωτᾷν, — μαθεῖν.

ἑ - ρῆσαι. τοὺς ἐλευθέρους μὴ λυπρὰ ἑ. Hec. 236. ὥστε ἑ. σῶν ὁδὸν βουλευμάτων. 744. θέλων ἑ. μοῖραν. Spt. 491. μαθεῖν τὴν αὐτοῦ τύχην. ἑ-ήσας κ. σαφηνίσας ὁδόν. Ch. 673. ἐρωτήσας κ. μαθών. εἰ κατ' ὄμματα ἑ-ουν νιν. Or. 289. τὸ τῆς θεοῦ φίλον ἑ-ήσων εἶμι. I. A. 748.

Ἐξίτηλος, ον. Ἐ - α. ἀσθενῆ, ἀνόητα, ἄχρηστα, ἀδόκιμα, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. παρὰ τὸ Ἐξιέναι, ὅ ἐστιν, ἐξελθεῖν ἢ ἀνόητον. H. ὡς ἑ. ἀρετὴ καθίσταται. E. Melan. fr. XX. M. ex Stob.

Ἐξιχνεύειν. θηρεύειν, θηρᾶν, ἐξιχνοσκοπεῖν. cf. Ἰχνεύειν. ἑ-σατε τὸν θηλύμορφον ξένον. B. 352. πάρεστι τοῦτο ἑ-σαι. Ag. 375. ἑ-σουσίν σ'. B. 815.

Ἐξιχνοσκοπεῖν. cf. ἐξιχνεύειν. ἐξερευνᾶν, ἀναζητεῖν, διώκειν, κατ' ἴχνος ἀκολουθεῖν. ad Aj. 998. ἣν (ὁδὸν) ἔβην διώκων κἀξ-ύμενος. Aj. 998. ἴπτους νομάδας ἑ-ῶν. S. Tr. 271. διώκων.

Ἐξογκοῦν. κατασωρεύειν, — ἐπαίρειν, αὐξάνειν, οἰδαίνειν. Ἐ - ὄσθαι. μέγα φρονεῖν, ἐπαίρεσθαι. ἀλαζονεύεσθαι. ἐν ᾗ μητέρ' ἑ-ωγκουν τάφῳ. Or. 402. ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ, ἐν ᾗ ἐξώγκουν τὸν τάφον τῆς μητρὸς. κατεχώννυον, ἐκάλυπτον. ἐκότως εἶπε τὸ ἑ-κουν. οἱ γ. τῶν παλαιῶν τάφοι συναγωγὴ χωμάτων ἦσαν εἰς ὕψος διήκουσα, βουνῷ ἐοικυῖα, ὅθεν κ. μέχρι τοῦ νῦν Τύμβον ταύτην κατονομάζουσιν.

εἰ καὶ' ἀνδρὸς βίοτον ἑ-κώσεται. H. 938. εἰ γ.

ἐπαρθήσεται ἑνὸς ἑκάστου ἀνδρὸς ὁ βίος κ. ὁ ἐπιγινόμενος χείρων ἕξει τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ὀφείλομεν δεήσεις τοῖς θεοῖς ἀνενεγκεῖν, ἵνα ἄλλην γῆν τινα ἀπομερίσῃ, ἥτις τοὺς κακοὺς χωρήσει. ἄλλως· εἰ γ. κατὰ ζωὴν ἑκάστου ἡ κακουργία αὐξάνεται, ἵνα ὁ μεταγενέστερος τοῦ προβεβηκότος πανουργότερός ἐστιν, ἐχρῆν τοὺς θεοὺς ἄλλην πόλιν κτίσαι, εἰς τὸ χωρῆσαι τοὺς πανούργους.

τὰ ἐξωγκωμένα, res prosperae. μετρίως χαίρειν τοῖσιν ἐξ-οις. I. A. 921. i. e. ηὐξημένοις, ἄγαν μακαρίοις. τραπέζαις ὅστις ἐ-οῖτ' ἄγαν. E. S. 864. i. q. χαυνοῖτο. ἐξ-ένοι Τροίᾳ κάθησθε. An. 704. ἐπηρμένοι.

Ἐξόγκωμα. χῶμα, τύμβος. λαΐνοισιν ἐ. H. f. 1332. i. q. ἐπιχώμασι, τύμβοις, μνημείοις.

Ἐξοδᾷν. πωλεῖν, ἐξεμπολεῖν. μὴ τὰ σ' ἐ. ἐγὼ ξένοισι χρήματα. Cy. 266. cf. ὀδήσαι. 98. et ὀδήσον. 133. et Hesych. ἐξοδῆσαι. ἐξοδεῦσαι.

Ἐξοδοιπορεῖν. πρὶν ἂν τιν' ἀνδρῶν ἐ. σέγης. S. E. 20. ἐξέρχεσθαι τοῦ οἴκου.

Ἔξοδος, ἡ. ἡ ἐξέλευσις. Ἔκφορὰ δὲ ἐπὶ νεκροῦ. — θάνατος, — ἐλευθέρωσις. ὅτε γέρα πατρὶ, ὅτ' ἐ-ον διδόντες. Ph. 882. ἐλευθερίαν (τοῦ?) προσορχεῖσθαι τῆς οἰκίας. ἐ. κακὴν. Aj. 806. ξενοπόρους κατ' ἐ. An. 1144. πυλῶν ἐπ' ἐ-οισιν. Rh. 514. ἐπ' ἐ. ἐθαψά σε. Hel. 1181. Ad vias enim publicas sepeliebant mortuos. cf. θάπτειν λεωφόρους πρὸς ἑστροπὰς. Rh. 881. ἐπ' ἐ. ἐμαῖς. Ph. 767. θράσος μοι μηδὲν ἐ. ἐμαῖς πρόσθητε. Her. 475. ἐπ' ἐ. ὄντος. I. 515. φυλακαὶ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐ-θυς. H. f. 83. καλλίονες εἴσοδοι τῶν ἐ-ων πάρεισιν ὑμῖν. 623. ἀσφαλεῖ ξὺν ἐ. S. C. 1288. πρὸς Φοιβῶνος ἐ-οις ἐλθοῦσα. S. E. 328. ὡς ἐπ' ἐ-ῳ κλύω. 1322. S. Tr. 532. πρὸς ἐ-ον σείουσα. S. A. 1184. κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἥρ. ἐ. γοωμένην. S. Tr. 51. τήνδε δ' ἐ. ὀλεθρίαν Αἴ. ἐλπίζει φέρειν. Aj. 799. ἐ. ἕρπειν κενάς. 287. ἐξελεύσεις βαδίζειν ματαίας, τὰς ἀκέτι χρησίμους γενομένας. αὐτοὶ τὴν ἐ. γ' εὑρίσκετε. Hel. 1028. sc. ἐκ τῆς δυσυχίας, ἐλευθέρωσιν, φυγήν.

Ἐξοδυνᾶσθαι. p. ἄγαν ὀδυνᾶσθαι. ἐ-ηθεὶς. Cy. 657.

Ἐξοιδεῖν. διοιδαίνειν. πληγαῖς πρόσωπον ἐξῳδηκότα. Cy. 226.

Ἐξοικήσιμος. Similia in ἀλώσιμος. εἴπερ ἐξί γ' ἐ. τόπος. S. C. 27. Sophocles amat composita cum ἐξ et εἰς.

Ἐξοικίζειν. τοῦ δόμου ἐκβάλλειν, ἐξωθεῖν, ἐξορίζειν, — ἀΐσσειν. Λῆμνον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν. Hec. 887. v. Λῆμνος. ἐξῴκισέ μ' οἶκων γάμος. 948. τοὺς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν τῆς Λήμνου, ἀντίστροφον.

Ἐξοιμώζειν. ἐξάκουσον οἰμώζειν. γόοισιν ἐξῴμωξεν. S. A. 427. ἐ. οἰμωγὰς λυγρὰς. Aj. 317.

Ἐξοινοῦσθαι. Ἔξοινος. ὁ μεθύων. ὁ δὲ ἔξοινος ὢν κ. ἡμικραίπαλος. Z. λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας. B. 812. cf. Οἰνοῦσθαι.

Ἐξοιστέον. v. ἐκφέρειν, ὅπλα Κ. πόλει. Ph. 719. ἀνάγκη τῇ πόλει ἐξενεγκεῖν. et ἀκοῦν δέον κ. τὰς Θήβας ἐξενεγκεῖν ὅπλα κ. παρατάττεσθαι. et ἄξιον ἄρα ἐστὶ τῇ πόλει ἐξοίστειν ὅπλα, ἀντὶ ὠπλισμένους ἄνδρας.

Ἐξοίχεσθαι. ἀπιέναι. ὅς μ' — ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ. S. C. 867.

Ἐξοκέλλειν. προσορμίζ., ὀκέλλ., ἐπείγ., appellere. μήτ' ἐ-εἶλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα (ναῦν). Ag. 674.

ἐμὲ ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν. Tr. 137. δεῦρο δ' ἐ-ται. Ae. S. 441. ὅτως ἀποβαίνει. S. ἡ βυλὴ ἡμῶν, πρᾶγμα.

Ἐξολισθαίνειν. πίπτειν εἰς, — ἐκφεύγειν, ἐκπίπτειν. ὅπως σίδηρος ἐ-άνοι μάτην. Ph. 1392. ἵνα αὐτὸν ὑπερπηδῆσαν τὸ δόρυ κ. ὀλισθῆσαν τῷ κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, μάταιον κ. ἀνεπίτευκτον γένηται. et ἐκφεύγοι (ἐκπίπτοι) μηδὲν ἀνύουσα.

Ἐξολλύναι. πέρθειν, φθείρειν. ἥπερ ἐ-σί με. H. 725. ἐ-υμεν τοὺς κακοῦς. 1341. κακῶς ἐ-όλοιο. Cy. 260. πάντες ἐ-λώλαμεν. H. f. 1392. τὸν μιαρὸν ἐξολωλότα. E. Sisyph. III. σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος. S. Tr. 85.

Ἐξομιλεῖν, ἐνδιατρίβειν. Ἐ-εῖσθαι. consuetudine hominum sui ordinis carere. cf. Ἐξοπλίζειν potestate opposita et ἐξομματοῦν. ὁ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐ-σθαι στρατοῦ. I. A. 735. σεφάνων ὁ μία χρόια περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐ-λήσει. Cy. 516.

Ἐξόμιλος, ον. ξένων ἐ-ος ἥδε τις βάσις. S. Tr. 964. ἀήθης. Ἐκ τῆς βαδίσεως συνῆκεν, τὸ φανόμενον ἄθροισμα ξένων ἀνδρῶν εἶναι.

Ἐξομματοῦν. ὄψιν, ὄμμα ἀποδιδόναι, φανερῶν, — τυφλοῦν. φλογωπὰ σήματα ἐξομμάτωσα. Prm. 499. ἐφανέρωσα. ἐ-άτωται κ. λελάμπρυνται κόρας. S. Φινεῖ Σατυρ. Πολύβου παῖδα ἐ-ῶμεν. E. Oedip. III. At Sch. ad Ph. 61. ἐν τῷ Οἰδίποδι οἱ Λαΐου θεράποντες ἐτύφλωσαν αὐτὸν· ἡμεῖς δὲ Πολύβου παῖδ' ἐρείσαντες πέδῳ ἐ-ῶμεν κ. διόλλυμεν κόρας. Sic duplicem vim habet eamque contrariam Ἐξοπλίζειν armandi et exarmandi. Ἔκδικος est ὁ ἄδικος et ὁ ἄγαν δίκαιος. Eust. Il. O. p. 1039. 23. et in Od. Δ. p. 193. 44. Ἔκτιμον παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἑλένῃ τὸ ἔξω τιμῆς — τὸ Ἐκτιμᾶσθαι τιμῆς ἐπίτασιν δηλοῖ. Sic apud Romanos Incoctus et Infractus est et bene coctus et valde fractus. cf. Bentl. in Horat. Od. III, 2, 18. Adde ἐξορίζεσθαι, ἐκσφραγίζεσθαι, ἐξομιλεῖσθαι.

Ἐξομνύναι. παντελῶς ἀρνεῖσθαι. Z. μεθ' ὅρκου ἀρν. S. ἡ Ἐξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι. S. A. 535. ἀπαρνῆ εἶναι ἐνώμοτος· ἀπαρνήσῃ μεθ' ὅρκου.

Ἐξομοιοῦσθαι. ὅμοιον γίγνεσθαι, ἀπεικάζεσθαι. ἄνδρας γυναιξὶν ἐ. φύσιν. An. 354. θεοῖς. E. Philoct. VII. φύσιν. Aj. 549.

Ἐξομοργνύναι. ἐκμάττειν. ἀποσφογγίζειν, ἀποκαθαίρειν. Ὀμόρξας. ἐκμάξας, ἀποψήσας. Phoe. ἐκ δ' ἄ-ξον σόματος ἀφρώδη πέλανον. Or. 219. ἀποσφόγγισον τὸν πεπηγότα ῥύπον. αἷμα μὴ σοῖς ἐ-ξωμαι πέπλοις. H. f. 1399. κόρας δακρύοισι τέγξας ἐ-ξασθαι. E. E. 502. ἃ 'γὼ ῥυτοῖς νασμοῖσιν ἐ-ξομαι. H. 653. ἀποκαθαρθήσομαι ῥευσιποῖς ὕδασι. ἐκ ἅμολγον ἐ-ξετε. Phaëth. Herm. II. 15.

Metaph. μὴ ἐ-ξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοὶ. B. 344. neque extergas, ἐκτρίψῃς, ἀποσμήσῃς, ἐξαλείψῃς.

Ἐξονειδίζειν. φωνὴ μέσῃ, αἰνεῖν, — λοιδορεῖν, βλασφημεῖν. καλόν γέ μοι τοῦνειδος ἔξων-σας. I. A. 305. p. αἶνον. οἷον ἔξω-σεν. Ph. 1670. καυχωμένη ἐξύβρισεν· ἢ ἐκλεῖσεν. κ. ἔνδοξον ἐποίησε, μιμήσασθαι τὰς Δαναΐδας. τοιάδ' ἐ-ει κακά. S. E. 288. τοιαύτας ἀτιμίας ἀτιμάζει. τοιαῦτ' ἀκέσας κἀξ-ιδισθεὶς κακά. S. Ph. 382. φόνους πατρῴους ἐ-ων πικρῶς. S. C. 990.

Ἐξονομάζειν. ἐξων-σεν. I. A. 1066.
Ἐξόπιν. ἐξοπίσω, ἐξόπισθεν. ὅ τ' ἐ. ἀργίας φανέντες. Ag. 116.
Ἐξοπίσω. ὀπίσω, ὄπισθεν. S. Ῥιζοτομ. et Ἐξόπισθε. τὰ δ' ἐξό. S. Tript.
Ἐξοπλίζειν. ὁπλίζειν, ὅπλοις κατασκευάζειν, ἐξαρτύειν, — ἀφοπλίζειν, ὅπλα ἐκδύειν. cf. ἐξομματοῦν cum ἐκ intensivo et privat. eodem, quo ἐν, in, modo et ἐξομιλεῖν. πᾶς τις ἐξωετο. I. T. 302. ὑπερ αὐτὸς ἐ. H. f. 466. πρὶν ἐειν Ἄρη. Ae. S. 705. δακρυογόνον Ἄρην βόαν τ' ἐνδημον ἐ-ων. 686. ἐμφύλιον μάχην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀπολωλόσι βοήν. βίαν δ' ἔστιν' ἐ-ει. 98. nullam vim exarmat i. e. facili negotio.
Ἐξοπτᾶν. ἕψειν. σάρκας ἐξώπτα πυρὶ. Cy. 402. ἐνθάλπεται μὲν αὐτὸς, ἐ-ᾷ δέ με. S. Oenom. III. de amore p. ἀνάπτει, ἐκκαίει, ἐνθερμαίνει, φλέγει, urit me. In Virgiliano, Ardentem curae coquebant p. vexabant, urebant.
Ἐξορᾷν. ὁρᾷν. ὥς' ἐ-ᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμμανῶς. Her. 675. ὥστ' ἐ. ῥόθια χερσόθεν μόλις. Hel. 1285.
Ἐξορθιάζειν. de voce, ut ὀξὺ βοᾷν. κἀξ-ων πολλὰ. Ch. 268. ἀνατεταμένως βοῶν.
Ἐξορθοῦν. εἰς ὀρθὸν ἱστάναι, ἀποδιδόναι, — ἀνατιθέναι, τὰ διημαρτημένα ἀνορθοῦν, διορθοῦν. τὸν σὸν ἐ-υ πότμον. S. A. 83. γρ. Βίον. γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐ-μεθα. E. S. 1083. 1086.
Ἐξορίζειν. ἐξοικίζειν, ἐκβάλλειν ἐκ τῆ ὅρυ, ἐξωθεῖν, φυγαδεύειν, ἄποικον ποιεῖν τινα. ἐ-σθαι. ἐκφέρεσθαι, ἐπέρχεσθαι. ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐ-ζοντες πόλιν. Her. 16. ὅτι με πολύδακρυν Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐ-ει. Tr. 1106. βρέφος πτανοῖς ἐξώρισεν θοίναν. I. 504. ἐ-ε. Her. 258.
Metaph. προγεννητόρων ἐ-εται κακὸν. H. 1380. τὸ κακὸν εἰς ἐμὲ φέρεται κ. ἐπέρχεται εἰς τιμωρίαν. et ἀπὸ τῆ ὅρυ ἐκείνων εἰς ἐμὲ ἔρχεται τὸ τῶν προγόνων μῦσος, ἀναφέρει δὲ κ. ἐπὶ τῶν Παλλαντιδῶν φόνον.
Ἐξορίνειν. ἐγείρειν, κινεῖν, ταράττειν, παροξύνειν, ὀργίζειν, προσκαλεῖσθαι. σὺ δ' ἐ-ας ἠπίοις ὑλάγμασιν ἄξη. Ag. 1632. al. νηπίοις. Fors. est ὀξύμωρον artificiosum.
Ἐξορμᾶν. ἐγείρειν, προσβιβάζειν, παροξύνειν, — p. ἐξορμεῖν. — Ἐ-σθαι. ἐκπηδᾶν, ἐξιέναι, ἐκφέρεσθαι, ἐκπέμπεσθαι. παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐ-ῶν στρατῦ. I. T. 1437. ἔννυχος ἐξώρμα φόβος. Rh. 788. sc. ἐμέ. πάλιν ἐ-άσεις τὰς χαλινοῦς. I. A. 151. ἐ-μα, σεῖε χαλινοῦς. *Blomf.*
ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. S. Tr. 1089. κλήθρων ἐ-α. I. A. 149. φυγῇ ἐ-ᾶτε. H. f. 893. ἠνίκ' ἐξώρμα χθονὸς. Tr. 1131. πρὸς ἔργον ἐ-ώμεθα. Or. 1240. τί ὀχ' ἅμ' ἐ-ᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει; E. E. 642. κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐ-ώμεθα. S. Tr. 929.
ἐξορμώμενον. πτηνὸν ἀργῆν ὄφιν χρυσηλάτυ φόρμιγγος ἐ-ον. Eu. 177. προσείχοντα κἀξ.; S. C. 30. Ὕλλον ἐ. ἰδὼν. Her. 843. εἰς θάλασσαν ἐ. E. Cresph. XVI. ἐκ δ' ὁ-ένυ πατρὸς φυγαῖσιν. S. A. 1233. ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξενος. Aj. 762. δάμαρτος ἐνθάδ' ἐ-ένης. Or. 370. εὔφημος ἴσθι μόνον ἐ-ένη. S. Palam. III. v. Schneid. Soph. Wörter-Verz. πτερωτὰς γλυφίδας ἐ-ένας; Or. 274. ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐ-μένυ. E. E. 1070.
p. ἐξορμεῖν e portu solvere, ἐξιέναι. Ζεὺς αὔραν ἄλλοις ἄλλαν θνητῶν λείψεσι χαίρειν — τοῖς δ' ἐ-ᾷν, τοῖς δὲ στέλλειν, τοῖσι δὲ μέλλειν. I. A. 1328.
Ἐξορμενίζειν. κἀξ-ει, νῦν ἐπισχολάζεται βλάστητητέστιν ὁ σχολὴν ἔχει, ἀλλὰ θηλονότι ὁρμᾷ εἰς αὔξην κατὰ τὰ ἐ-ίζοντα φυτά. Eust. p. 699. Athen. p. 62.
Ἐξορμίζειν. ἐξορμεῖν, τὴν ναῦν εἰς λιμένα καταγειν. S. ἐκφέρειν, ἐξάγειν. ἐς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐ-ομεν. Hel. 1263. πέλας φίλοισι σοῖς ἐξώρμισαι σὸν πόδα. Ph. 853. Schol. ἐξωρμίσω. ἐξεστί σοι πλησίον τῶν φίλων στῆσαι τὸν πόδα. γράφεται κ. ἐξό-σαι ἀντὶ τῦ στῆσον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νηῶν εἰς λιμένα καταγομένων. et λείπει τὸ Ἐστίν, ὥστε ἐ-ίσαι τὸν πόδα ἐστίν. ἢ τὸ ἀπαρέμφατον τῦ προσταπτικῦ, ἀντὶ τῦ ἐξόρμισον, στῆσον et ἐκόμισας, ἔστησας.
Ἔξορμος. ὁ ἐξορμίζων. ἢ ναυβάτας τις ἔπλευσεν Κρήτας ἐ. ἀνὴρ. H. 156.
Ἐξότυ. ἐξ ὅ. v. ἐκ, de tempore.
Ἐξοτρύνειν. ἐπείγειν, προτρέπειν, παρακαλεῖσθαι, — παρορμᾷν. ὅς μ' ἐ-ει. E. S. 24. ὠμοδακής σ' ἄγαν ζμερος ἐ-ει ἀνδροκτασίαν τελεῖν. Spt. 677. παρορμᾷ, κινεῖ σε.
Ἐξουσία. potestas, δύναμις, ἀρχὴ, δυναστεία, τυραννίς. ἐ-α ἐντυχὼν. E. Erechth. II. 24. τῶν κακῶν ἐ. E. Temen. XIV. et ἐ-αν. E. Glauc. II. ὅστις παισὶ παραδίδωσ' ἐ. E. Phaëth. III. μόνῳ δὲ χαίρειν κ. νοσεῖν ἐξ. πάρεστιν αὐτῷ. S. Aload. XI, 11.
Ἔξοχος, ον. ἐπίσημος, ἄκρος, ἄριστος. Ἐ-ως πάνυ. Z. οὐδεὶς ἐ. ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλυ. S. Tem. VIII. 4. κάλλος εἶχεν ἐ. Dan. 26. εἶδος ἐ-ότατος. E. S. 889. ἐ-ταται φρενῶν ἰατρομάντεις. Ag. 1622. ἀριθμὸν ἐ-ον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς. Prm. 459. ὑπέρτατον. ἐξοχως. B. 1233. τὰ πρῶτα.
Ἐξπηχυσί. Ἀττικῶς μὲν ἔξπηχυ κ. ἐξκλινον λέγεται, ὥσπερ κ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἔξπ-ί. *Philemon* Grammaticus Ms. cf. E. M. in Ἐξάκλινον.
Ἐξυβρίζειν. ὑβρίζ., ὀνειδίζ. τάδ' ἐ-ζει. S. E. 293.
Ἐξυπαρχῆς. ἐξ ἀρχῆς. H. ἐξ ὑπαρχῆς αὖτ' ἐγὼ φανῶ. S. T. 132. cf. Ἐκ.
Ἐξυπειπεῖν. ἐ-πας. B. 1264.
Ἐξύπερθε. S. Ph. 29.
Ἐξυπηρετεῖν. τύχαις. E. Autol. III. 7. i. q. ὑπηρετεῖν, συμφέρεσθαι, προσαρμόζεσθαι. Grot. ex Athen. καὶ ξυνηρετεῖν. Valck. ξυνηρετμεῖν qu. v. ἐ-ήσομεν. S. Tr. 1156.
Ἐξυπτιάζειν. Ἐ-ων. τείνων τὸν τράχηλον κ. τὰς ἰδίας ὤμυς περισκοπούμενος. ὃ ἔχει γαυριῶν κ. ὑπερηφανῶς πατῶν κ. τὸ σῆθος προβαλλόμενος ἅμα. B. Anecd. Λέξεις ἐκ τῦ Λυκιανῦ. II. 325. ut late incedere. ἐπὶ πρόσωπον πίπτειν. Z. ὄνομα ἐ-ων Πολυνείκυς βίαν. Spt. 562. ἀναπτύσσων, ἐτυμολογῶν, διαλύων τὸ αὐτῦ ὄνομα κ. εἰς δυὸ τέμνων καλεῖ κ. ὀνομάζει ἐν τῇ τελευτῇ νεῖκος καλῶν, τὸ Πολὺ παριεῖς. Subvertens, detorquens, resupinans.
Ἐξύφασμα. κερκίδος. E. E. 539. ὑφή.
Ἐξυφηγεῖσθαι. ἡγεῖσθαι. Ἐ-ῦ. S. E. 1025.
Ἔξω. Verba Moschopuli in Dictt. Attic. pessime corrupta ita sanavit *Herm.*: τὰ εἰς ω μέγα πάντα, ἔξω, πόρρω, δεῦρο δὲ κ. ἀπὸ, μικρὸν ἄπωθεν δὲ αὖθις, μέγα. Σοφοκλῆς· φωνῆς δ

Ἅιδα μόνον φεῦξιν ἐκ ἐ-ξεται sc. ἄνθρωπος. S. A. 362. θανάτῳ μόνον ἐχ εὗρεν ἴαμα. ἐμοὶ δ' ἐπήγ. εὐνῆς παροιψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Ag. 1448. p. ἐπέθηκεν. Voluptatem ex morte illius redundantem addidit hanc, quam olim cupiebam, conjugalem. ποῖ τέλος ἐ-ει θεὸς; Spt. 143. πῇ; εἰς νίκην, ἢ εἰς ὄλεθρον; τύχη. Ἑρμῆς ἐ-ει πρὸς αὐτὸ τέρμα. S. E. 1396. ἄτην ἑτέραν ἐ-ᾳσαν ἐπ' ἄτῃ. Ch. 412. sc. Ἐριννύς. cf. Βοᾷν. ἄπαυστον — μόχθων ἄταν ἐ-ων. Aj. 1190. χρόνος δικαίως ἐ-ων κανόνας. E. Bell. VI. 6. πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγεν ἀνθρωποσφαγεῖν; Hec. 260.

Ἐπαγωγός. Μανίας ἐ-ὸν ὁμοκλὰν. Ae. fr. 51. Edon. i. q. ἐπαγωγικὸς, ἐπάγων, ἐπᾴδων.

Ἐπαγώνιος. σωτὴρ ἴσθι κἀπ. Ag. 520. ἀπόμαχος. Apollo.

Ἐπᾴδειν. v. Ἐπαείδειν. γοητεύειν. εἰ τὸν Ὀρφέως εἶχον λόγον πείθειν ἐ-ᾴσα. I. A. 1212.

Ἐπαείδειν. ἐφυμνεῖν, — ἐπᾴδειν, παλινῳδεῖν. et S. in Od. T. 457. ἴσεον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία, ὥστε κ. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς λέγει. ἐ-ε καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ. E. E. 865.

τὸ ἐπὶ γᾶν πεσόν θ' — αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων; Ag. 1019. p. ἐπῳδαῖς, ἐπᾴδων. *Well.* legit πεσόν verbaque transponit.

Ἐπαείρειν. ἐπαίρειν. ἐ-ε δέρην. Tr. 99. cf. ἀείρετέ μυ. Hec. 63.

Ἔπαθλον. νικητικὸν βραβεῖον, τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον. Z. σκῆπτρ' ἔ-α τῆσδε λαμβάνει χθονὸς. Ph. 52.

Ἐπαιδεῖσθαι. εὐλαβεῖσθαι, ὀκνεῖν, αἰσχύνεσθαι. ἐκ ἐ-δεσθήσομαί γε προςπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ. I. A. 900. σὺ δ' ἐκ ἐ-δεῖ; S. A. 510. σέβας μηρῶν ἁγνὸν ἐκ ἐπηδέσω. Ae. fr. 121. al. κατηδέσω.

Ἐπαΐειν. ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι, γιγνώσκειν. θεοὶ τῶν ἀδίκων μέλεσι κ. τῶν ὁσίων ἐ. H. f. 773. θεῶν ᾐδὲν ἐ-ΐοντες. Ae. S. 762. τὴν βάρβαρον γλῶσσαν ἐκ ἐ-ω. Aj. 1264.

Ἐπαινεῖν. ἀποδέχεσθαι, βούλεσθαι, ἀσπάζεσθαι, προαιρεῖσθαι, — παρακαλεῖν, κελεύειν, — ὑπισχνεῖσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι. αἰνῶ. παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς κ. ἐπαινῶ. Bekker. Lexic. Seguer. νῦν ἐπαινῶ. M. 884. τὸ λίαν ἧσσον ἐ. τοῦ μηδὲν ἄγαν. H. 264. ἐ. εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν. Rh. 648. τὸ λίαν ὅτ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα. An. 868. κ. ταῦτα — χρεὼν ἐ-εῖν. S. Ter. VII. 12. τὰ θεῖ' ἐ-ῶν. S. Ph. 452. ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'π-ῇς μόνον. Cy. 155. ἐπίφθονον λίαν γ' ἐ. ἐστι. Her. 204. ὅστις ἄλλην (γῆν) ἐ-εῖ. E. Dict. IV. 5. ὀλίγους ἐ-ῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακούς. E. Erechth. III. p. προαιροῦμαι, malim. σὸν ἐκ ἐ-ῶν ξύγγονον. Or. 889. εἰ τὰ μητέρος σιγῶν ἐπῄνουν. 580. κἀπῄνει λόγους. Ph. 1243.

ἐπῄνεσα potest Praesent. An. 868. S. Inach. Al. 1098. H. f. 1235. I. A. 440. ἐκ ἄγαν σφ'. ἐ. Ph. 771. ἐδὲ ταῦτ' ἐ. M. 707. ἐ. ἐργάς ἠπίους. Tr. 53. ἐ. αἰδῶ. 713. ἔργον. Aj. 536. σιγᾷν ἐ. S. E. 1322. κ. ἐκ ἐπαινῶ, ἡνίκα γ. ἐβούλῃθη τοῦτο, τότ' ἐπῄνεσεν, εἶτ' ἐξεῖπεν. ἢ διὰ τοῦτο εἶπε παρῳχημένως, ἐπειδὴ κ. πρώην αὐτῇ εἶπε· Σιγᾷν ἄμεινον et ἐ-ῶ κ. ἀποδέχομαι σιγᾷν σε. μᾶλλον ἂν μ' ἐ-σας; Al. 557. πῶς ἂν σ' ἐ-έσαιμι μὴ λίαν λόγοις, μήτ' ἐνδεῶς. I. A. 977. κἀπ-σ' (τὸ πῶμα). Cy. 417. στρατὸς ἐ-σε. Her. 811. H. f. 186. τὸν Οἰδ. παῖδα ἐ-σαντες. E. S. 929. οὐδέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐ-έσω. An. 466. χάριν τίνα λαβὼν σ' ἐ-έσω; Cy. 546. Her. 301. ματέρα ἐ-έσεται. B. 1193. τὰ μὲν δίκαι' ἐ-ει. S. Aethiop. I. εἶτα κἄμ' ἐ-σον. E. E. 891. ὧν ἐ-ῶν πολλὰ. S. C. 1005. ταῦτ' ἐστὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐ-έσαι. S. E. 401. πῶς ταῦτ' ἐ-σαιμ' ἄν; S. E. 591. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐ-έσεις ἐμέ. 1044. ὅτε σὺ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐ-εῖν. S. E. 1051. 1057. ἀνηβητηρίαν ῥώμην, ἐ-ῶ λαμβάνειν. An. 554. βούλομαι, ἀσπάζομαι, ἥδιστ' ἂν ἀνηβήσημαι. ἐ-έσας τὸ σὸν. Aj. 1401. ὧν ἂν σ' ἐ-έσειαν. S. C. 921. κ. ταῦτ' ἐ-εῖς; S. A. 1102. τοιούσδ' ἐ. δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους. Aj. 1361. σκληρὰν ἐ-εῖν ὃ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ. 1362. ἀποδέχεσθαι ὃν οἶδα, ἤγουν ὃν οἶδα σκληρὸς εἶναι. πάντ' ἔχω' ἐ-έσαι λόγοισι. 1382.

θαρσεῖν μὲν ἐ-ῶ. S. C. 665. Αἰνῶ παραιτοῦμαι. Σοφοκλῆς κ. Ἐπαινῶ. Bekk. et Reisig. ad S. C. σοφοὺς κἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐ-ῶ. Spt. 581. κρίνω. S.

λέκτρ' ἐπῄνεσα. Or. 1672. i. q. ὑπισχνέομαι. ἐγγυάω τὸν γάμον, ἐπαγγέλλομαι.

Ἐπαίνεσις. ἔπαινος. Φευγῶν ἐ-εις ἀνέμους φέρεσθαι παραδίδωμι. Tr. 418.

Ἔπαινος. δόξα, κλέος. Ἐ-ους. τὰς κρίσεις κ. τὰς συμβολίας, κ. τὰς ἀρχαιρεσίας. Σοφ. Θυέστῃ Σικυωνίῳ. H. πολλῷ σ' ἐ. ὑψηλὸν αἴρω. Her. 322. ὦ πλεῖς' ἐ-οις εὐλογούμενον πέδον. S. C. 720. ἐκ ἄκοντί μοι δίδως ἐ-ον. E. S. 858. Τυδ. ἐ. ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν. 901. σφῷν ὁ νῦν ἐ. S. C. 1411. ἐ. ἔχουσα. S. A. 817. ἐδεὶς ἐ. ἡδοναῖς ἐκτήσατο. E. Alop. V. πολλῶν ἐ. ἔχει μοι λέξαι καλῶν. Dan. X, 4. ἐκ ἑς' ἐ-ου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. S. A. 665. τοιοῖσδ' ἐ. ὀχὶ δεξιώσεται; S. E. 976. τοῦδ' ἐ. τὸ στράτευμ' ἐπάξιον. Tr. 383. κἀστ' ἐ-ου τεύξεται πρὸς ἐμοῦ. Aj. 527.

Ἐπαίρειν. Act. et Med. αἴρειν, φέρειν, — ἐγείρειν, παρακινεῖν, πείθειν, παρορμᾶν, παροξύνειν.

De reb. corp. μετάρσιον πλευρὰν ἐπαίρει. Hec. 500. ἐ. σαυτὴν. Al. 251. μ' ἐ. S. Ph. 889. ἐ. σεαυτόν. Her. 635. An. 1078. μ' ἐ. ὥσπερ νοεῖς. S. Ph. 889. λαιὸν ἐ. πῆχυν. Her. 728. ἐ. σὺ θύματα. S. E. 634. tolle, adfer. ἐ. λευκὸν κάρα. E. S. 289. ἐπάρας κρᾶτα. Rh. 789. ἤρασσ' ἐ-ων βλέφαρα. S. T. 1276. ἀναπετάσας. ὅτ' ὄμμ' ἐ-ρῶσα. M. 27. λόγχην, ἣν ἐ-ρόμαι ξένοις. I. T. 1484. ὅπλ' ἐ-σθαι θεῷ. B. 788. p. μάχεσθαι.

De reb. non corpor. ἤτοι μ' ἐ-εις, ὥστε θυμῶσαι φρένας. E. S. 581. θυμὸν ἐπαίρει σοὶ; I. A. 125. εἴ τι τοῦτό σε ψυχὴν ἐ. Her. 174. τιμή σ' ἐ. E. Bell. XXIII. ὀφρῦν μείζω τῆς τύχης ἐπηρκότα. E. fr. XXVI. 3. ἐ-εται μεῖζον, ἵνα μεῖζον πέσῃ. E. fr. XXVI. 5. μόχθοισιν ἄλλων κ. πόνοις ἐπηρμένοι. An. 706. τῷ νέῳ πόλεως τε μεγέθει κ. φίλους ἐ-ένῃ. 196.

p. ἐγείρειν, ἐποτρύνειν, παρακινεῖν. νεότης μ' ἐπῆρε. E. Andromed. XI. μάλιστά μ' ἐ. ἐπισκήψας πατὴρ. E. Alcmaeon. XVI. μ' ἐπάρας ἔργον εἰς ἀνοσιώτατον. Or. 286. πείσας τίς σ' ἐ. δαιμόνων; S. T. 1328. με κτανεῖν τὴν μητέρα. οὔ σ' ἐ. ψεύσομαι. Rh. 189. τί τὴν ἄβυλον φάσιν γλώσσης ἐπῆραι; S. T. 635.

Ἐπαισθάνεσθαι. sentire, — ἀκούειν. c. Acc., Genit. et Particip. ἠσθόμην. Cy. 419. τοῦ λόγου ἑ. S. A. 1183. τὸν σὸν ὡς ἐ. μόρον. Aj. 996. μῶν Ὀδυσσέως ἐ.; S. Ph.

1296. ὅτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐ-θετο. S. C. 1351. φωνῆς. ὡς ἐ-θετ' ἐκ θεῦ καλούμενος. 1629. ὀθνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπ-νει κακῶν. Aj. 553. ὅτι μικρὸς ὤν. ἐν τῷ νηπίῳ κακὸν μὲν τὸ μὴ φρονεῖν, κακὸν δὲ ὅμως ἀνώδυνον. ἐν τῷ μηδενὸς αἰσθάνεσθαι, μήτε λυπηρῦ, μήτε ἡδέος. ἄλλων πλῆθος ὐκ ἐ. κακῶν. S. T. 424.

Ἐπαΐσσειν et ἐπάσσειν. ἐκπηδᾷν, ἐπιπηδᾷν, εἰςθορεῖν. πᾷ πόδ' ἐπάξας. Hec. 1071. ἐ. αὐθις ἐς δόμους πάλιν. Aj. 305.

Ἐπαισχύνεσθαι. αἰσχύν. — c. Particip. — ὐκ ἐ-ει γάμους μ' ἀναγκάζων λέγειν; S. C. 978. ὐδ' ἐ. λέγων. Aj. 1307. ὐδ' ἐ. μ' ὁρῶν; S. Ph. 929. τἀναντί' εἰπεῖν ὐκ ἐ-σχυνθήσομαι. Ag. 1374. ὐδ' ἐ-εσθε ἴδια κινῦντες κακά; S. T. 635.

Ἐπαιτεῖν. et -εῖσθαι δεῖσθαι. c. duplici Acc. βίον ἐ-ῶν. Rh. 715. ἄλλους ἐ-ῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον. S. C. 1364. τροφήν. ἐ-τεῖται τάδε. S. E. 1124. ὧν ἐ-εῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε. Κρ. τὸ πράσσειν. S. T. 1416. ὧν χρείαν ἔχεις εἰς βοηθειαν.

Ἐπαιτιᾶσθαι. κατηγορεῖν, ἐγκαλεῖν τινι, ἐπιφέρειν αἰτίαν τινί. ὧν ἐ-ᾷ με δρᾷν. S. T. 645. κείνην ἴσον ἐ-ῶμαι τῦδε βυλεῦσαι τάφυ. S. A. 490. ὃν μέ σοι τρέφειν μιάςορα ἐπητιάσω. S. E. 604. μηδ' ἐ-ιῶ τὐμὸν ςόμα. 632. λόγον. μὴ νῦν τήνδ' ἐ. πόλιν Her. 462. ἢ κἀμὲ γ'. τι συμφοραῖς ἐ-ᾷ; Prm. 974. ἐν.

Ἐπαίτιος. αἴτιος, αἰτία, ἔνοχος. τὸν ὐδὲν ὄντ' ἐ-ον κακῶν. H. 1383. τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐ. Eu. 459. πάντων. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τὐς ἐ. 460.

Ἐπακῦειν. ἀκῦειν. σὲ κέλομαι ἐ-σαι. H. 1284. μόχθων ἐ-σόμεναι. Tr. 166. ἐ-μένα σέθεν. 177. κἀγὼ 'π-σας ταῦτα. S. T. 794. οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας ὐκ ἐ-ω βλαςὸν. S. C. 695. σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐ-σον. S. Ph. 1417. ἐμῦ 'πάκ. S. T. 708.

Ἐπακρίζειν. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε. Ch. 924. ἐπ' ἄκρον ἦλθε. sc. τῆς σφαγῆς.

Ἐπάκτιος, ον et ία. παραθαλάττιος. ἐ-οι φάτναι. E. Sthenob. III. ἔλιπες ἐ-ίαν. An. 854. ἐ-ᾳ Τίρυνθι. S. Tr. 1151. νέμος. Aj. 413. ἐπ-ίας αὐλῶνας. S. Scyth. III.

Ἐπακτὸς, ή et όν. ἐπαγόμενος, ἐπείςακτος, ξένος, ὐκ ἴδιος, ὐ πολίτης. ἐ-ὸς ἐξ ἄλλης χθονὸς. I. 290. λεὼς ὐκ ἐ. ἄλλοθεν. E. Erechth. I. 7. ςρατὸν λαβὼν ἐ. S. Tr. 259. συμμαχικὸν, ὐκ ἴδιον. ςράτευμ' ἐ. ἐμβεβληκότα. Spt. 568. δορός τ' ἐ. S. C. 1525. ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐ. ἄνδρα. Aj. 1297. ἐπείςακτον, μοιχόν. πλῆτος ἐ. ἐκ γυναικείων γάμων. E. Melan. IX. 5. γάμων ἐ-ὰν ἄταν. Ph. 345. ἀπὸ ἀλλοτρίᾳ γένυς. διὰ γ. τῦ γάμυ πολεμεῖς τὴν πατρίδα. κῦτοι νόσον ἐ-ὸν ἐξαιρύμεθα. S. Tr. 491. θεομαχίαν αὐθαίρετον. μῶν ἐξ ἐ-ῦ πημονῆς ἐχθρῶν τινος; H. 318. διὰ φαρμακείας γεγενημένης ἐ-ῆ γ. πημονὴ ἡ ἔξωθεν ἐπαγομένη γοητεία παρὰ τῶν ἐχθρῶν. εἰώθασιν οἱ ἐχθροὶ ἐπαγωγάς τινων δαιμόνων ποιεῖσθαι ἐπὶ τὰς οἰκείας. ἢ ὅτως μή τις σε τῶν ἐχθρῶν ἐφάρμαξε. λέγει δὲ διὰ τὸ εἰρηκέναι· φρὴν δ' ἔ. μ. τι, φ. μ' ἀπόλλ.

Ἐπαλαλάζειν. τελευτᾷ δ' αὖδ' ἐπηλ-ξαν ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Spt. 932. ἤχησαν κατὰ τὸν ὀξύφωνον κ. μεγαλόηχον νόμον θόρυβον μέγαν κ. θρῆνον ἐποίησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τούτων. αὐτὸς δ' ἐπηλ-ξεν. 482.

Ἐπαλγεῖν. ἀλγεῖν, συνάχθεσθαι. ὅσσον ἐ-ῶ μέλεα τῶν φθιμένων. E. S. 58.

Ἐπαλκής. βέβαιος, βοηθὸς, ἰσχυρόποιος. ὅταν δ' αὖτ ἐ-ὲς θρασὲ' ἀπέςασεν ἄχος. Ch. 401. ἰσχυροποιόν. Malim, πότ' vel τότ' ἄν — ἐπέςασεν ἄκος.

Ἐπαλλάσσειν. ἀμείβειν. Ἐπαλλαχθεῖσα. ἐπαλλάξασα. Σοφ. Κολχίσιν. H. πῶς ἐ-χθεὶς ποδὶ. Her. 836.

Ἔπαλξις. τὰ ἄκρα τῶν τειχέων, πύργοι, — βοήθεια.

ἐπάλξεων. ςὰς ἐξ ἐ. ἄκρων. Ph. 1016. γεῖσσ' ἐ. ἄπο. 1165. τὰ ἄκρα. ἐ. λιπεῖν ἐρίπνας. 1174. ἐξ ἐ. πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε. Tr. 957. ἀκροβόλων δ' ἐ. λιθὰς ἔρχεται. Spt. 144. ἤτοι τῶν μικρῶν πυργισκίων τῶν ἀκροβόλων, ἤτοι τῶν πόρρωθεν βαλλομένων, διὰ τὸ ἐν ἄκρῳ τῶν τειχῶν κ. ἄνωθεν ἵςασθαι. ἐς τ' ἐ-εις κ. πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. 30. τείχη, προμαχῶνας τῶν πύργων.

Metaph. ὃ γ'. ἐςιν ἐ-ις πλάτυ πρὸς κόρον ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν δίκας βωμὸν. Ag. 388. τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἐ. Or. 1203.

Ἐπαμαξεύειν. ςύφλος δὲ γῆ κ. χέρσος, ἀρρὼξ, ὐδ' ἐπημ-μένη τροχοῖσιν. S. A. 251. ἐσκαμμένη, τετριμμένη.

Ἐπαμβατήρ. τὰς δὲ νῶν νόσους σαρκῶν ἐ-ῆρας ἀγρίαις γνάθοις λιχῆνας. Ch. 277. τὰς μὲν γ. πολίτας λιμώξειν (λοιμ.) ἐκ γῆς ἔφασκε πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι.

Ἐπαμμένειν. ἀποκεῖσθαι. p. ἐπαναμ. ὅτι μ' ἐ-ει παθεῖν, τί μὴ χρὴ. Prm. 605. ὃ σφιν κακῶν ὕψις' ἐ. παθεῖν. Prs. 804. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησὶν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἠσσήθησαν.

Ἐπαμπίσχειν. ἐνδύειν, περιβάλλεσθαι, ἐννύναι. γῆν τῷδ' ἐ-οντες. Tr. 1148. cf. λάϊνον ἔσσο χιτῶνα. Il. 3, 57. et ἔσσασθαι γῆν p. θάπτεσθαι, ἐνταφιάζεσθαι, γῇ κρύπτεσθαι.

Ἐπαμῦνειν. ἀμύν., ἀρκεῖν, βοηθεῖν. τὰ τόξα λαβόντες ἐ-ετε. E. Cretens. 1.

Ἐπαμφιεννύναι. Ζεὺς — ὐδ' ἐπημφιεσμένος πτίλον κύκνειον. S. fr. 50.

Ἐπὰν, ἐπήν. γῇ ἐπὴν κρύψῃς νεκρὸς. H. f. 1364. ἐπὰν λήξῃ κακῦ. S. fr. XVI.

Ἐπαναγκάζειν. ἐπην-έ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε. Prm. 672. βιαίως ἐξωθῆσαι ἐμέ.

Ἐπαναδιπλάζειν. ἀναπτύσσειν, ἐξηγεῖσθαι, ἐξανακαλύπτειν. Ἐ-ε. Prm. 817.

Ἐπαναιρεῖσθαι. ἐπαιρ. κἀπ-ῦνται δόρυ. S. C. 424. κατ' ἀλλήλων.

Ἐπανάςασις. ἀνατροπὴ, πόρθησις. τρέφων δῦ ἄτα, κἀπ-εις θρόνων. S. A. 533.

Ἐπανέρχεσθαι. ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε. I. T. 256.

Ἐπανήκειν. χαίρων ἐ-ε. I. A. 1628.

Ἐπανθίζειν. cf. Ἀνθεμίζειν. ἀνθηρὸν ποιεῖσθαι, κοσμεῖν. ὑμᾶς κωκυτοῖς ἐπ. νόμος, Παιᾶνα τῷ θανόντος ἐξαυδωμένας. Ch. 148. ςέφειν ὡς ἄνθεσι. πολλοῖς ἐ-σαντες πόνοισί γε δόμυς. Spt. 930. πολύμνηςον ἐπη-ίσω αἷμ' ἄνιπτον. Ag. 1460. exornasti te sanguine nobili non eluendo. al. ἀπηνθίσω. Ἀπηνθίσθαι. τὸ ἀποβεβληκέναι τὸ ἄνθος. κ. ἐνεργητικῶς ἐπὶ τῷ δρῶντος τίθησιν (τιθεῖσιν) ἀπανθίσας. Phrynich. App. Soph. 7.

Ἐπανιέναι. ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμιν αὐλὸς — ἐπάνεισιν. S. Tr. 642. ἐπάνιθι. E. Epist. II. p. 500. 3.

Ἐπάνοδος, ἡ. σκόπει, ὅπως ἀσφαλεςέραν ἢ ταχυτέραν ποιήσαιο τὴν ἐ. E. Epist. II. 12. Eodem modo duo Comparativi *quam* addito sese excipiunt. Sic Livii L. V, c. XXIII. Triumphusque *clarior* quam *gratior* fuit, ubi nos, mehr, als, dicere solemus.

Ἐπανορθῶν. ἀνορθῶν, εἰς ὀρθὸν ἱςάναι. ῥαδίως ἐ-θωθήσεται. E. Epist. II. 11.

Ἐπαντέλλειν. ἀναβιβάζειν, ἐξιέναι ποιεῖν, — ἀνέχειν, surgere, ἐξιέναι. ποδὸς ἴχνος ἐ-ων. Ph. 105. προςαναβαίνων, ἐπανάγων· ἀπὸ τῆ ἡλίθ. κ. γ. ὅτος εἰς τὸ ὑψηλὸν τῆ θρανῆ ἀναβαίνει. εὐνῆς ἐ-τείλασαν — ὁλολυγμὸν τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν. Ag. 27. ὡς ἐπὶ ἄςρθ, ἢ σελήνης. κεχυμένος ἐ-ει. H. f. 1052. λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπ. νόσῳ. Ch. 279. τρίχας. ἢ μέχρι γήρως ἀτυχήσομεν, ἢ παρ' αὐτὰ γηράσομεν.

Ἐπαντλεῖν. σοφὸς ἐ-ῶν ἀνδρὶ μὴ σοφῷ λόγθς. E. fr. inc. XI. p. ἐπιχέων.

Ἐπανύτειν et νύειν. ἐπιτελεῖν, ἀνύειν. οἷαν ἐπί μοι χάριν ἠνύσω. S. Tr. 996.

Ἐπάνω. κόφα σοι χθὼν ἐ. πέσοι. Al. 465. Sit tibi terra levis!

Ἐπάξιος, ία. ἄξιος, πρέπων, προςήκων, ἁρμόδιος. Τὰ ἐ-α. μισθός. τῶδ' ἐπαίνθ τὸ ςράτευμ' ἐ. Tr. 383. γάμων ἐ. τεύξει. S. E. 971. δόσιν τῶν κακῶν ἐ-ίαν. Ch. 93. sc. δῶναι. θρῆνον ἀδελφοῖν — ἥσειν ἄλγος ἐ. Spt. 849. ἁρμόδιον κ. προςῆκον ἐξ ἀδελφῶν εἰς ἀδελφὸς γίνεσθαι. θαυμάτων ἐ-ια. B. 715. ἔχον θ' ἕκαςον τῆς δίκης ἐ. Eu. 268. ὁρῶ κυρῶντα τόνδε τῶν ἐ. Prm. 70. p. ποινὴν διδόντα. ἐ-ία γὰρ. S. C. 759. ἐ-ος μὲν κατοικίσαι. 461. ἐ-ως γὰρ φοῖβος, ἀ-ως δὲ σὺ πρὸ τῆ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπεςροφὴν. S. T. 133.

Ἐπαξιῶν. ἀξιῶν, ἡγεῖσθαι, ἄξιον κρίνειν. ὁ ξένος σε ἐ-οῖ δικάιαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. S. C. 1496. τῶτ' ἐπηξίωσα δρᾶν. S. Ph. 803. τὸ κατακαῦσαι· ὅτε τὴν πυρὰν τῆ Ἡρακλέθς ἀνῆψα. ἐ-ῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι. S. E. 658. παρακαλῶ, ἄξιον κρίνω. ἰὼ φιλτάταν ὁδὸν ἐ-ιώσας ὧδέ μοι φανῆναι. S. E. 1274.

Ἐπαοιδή. ἐπῳδή, γοητεία. καί μ' ὅτι μελιγλώσσοις πειθῶς ἐ-αῖσιν θέλξει. Prm. 173. λόγοις ἀπατήσει κ. ὑπάξεται.

Ἐπαπειλεῖν. ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπείληθ' ἔπη. Aj. 312. δεινὰ ἔπη-λει τελεῖν. S. E. 779. πρὸς σῆ τὰ δεινὰ ἐκεῖνα ἔπη-λημένοι. S. A. 408. ἢ κἀπ-ῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασὺς; 752.

Ἐπαρᾶσθαι. μέση λέξις δοκεῖ εἶναι τὸ Ἀρῶμαι. λέγεται κ. ἐπὶ ἀγαθῆ κ. ἐπὶ φαύλθ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. εὔχεσθαι, ποθεῖν, — bene precari, — δεινὰς ἀρὰς ἐπαρᾶσθαι, diras imprecari. τίν' — τόνδ' ἐπηράσω λόγον; S. E. 388. κἀπ-ασθαι τάδε. I. A. 60.

Ἐπάργεμος. Ἐ-ος, ἀποκεκρυμμένος, ἢ νόσος ὀφθαλμῶν. Ἐ-α γ. λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ἢ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων, κ. πάντα τὰ τυφλὰ κ. ἀφώτιςα ὅτως λέγεται. H. cf. Ἀργός. τετυφλωμένος, τυφλὸς, σκοτεινὸς, ἄδηλος, ἀσαφής. φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐ. Prm. 499. τυφλὰ, ἐκ τῆ Ἀργὸν, τὸ λευκόν. Λεύκωμα νόσος γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. Διὰ τῆτο τὰ σκοτεινά φησιν ἐ-α et λευκωματισθέντα, σκοτεινά. ἐξ αἰνιγμάτων ἐ-μοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Ag. 1111. τοῖς τυφλοῖς κ. ἀσήμοις. ἀπὸ τῶν λευκώματα ἐχόντων τῶν ὀφθαλμῶν. αἰδὼς ἐκ ἐ. λόγθς τίθησιν. Ch. 661. σκοτεινὸς. Πλεονάζει δὲ ἡ ἐκ.

Ἐπαρήγειν. ἀρήγ., βοηθεῖν. τοῖς μυσαροῖς ἐκ ἐ-ομεν. E. E. 1350. ἐθ' οὐπ-ξων, ἐθ' ὁ κωλύσων πάρα. S. E. 1197.

Ἐπαρκεῖν. sufficere, ἐπαρκὲς, ἐπαρκέντως εἶναι, ὑπαργεῖν, βοηθεῖν, πορσύνειν, — διϊκνεῖσθαι, διήκειν, προςκαρτερεῖν, pertingere. c. *Dat.* et *Acc.* cf. Πελάζειν. χρὴ δὲ τῆ τεθνηκότι τὸν ζῶντ' ἐ. αὐτὸν· ὡς θανόμενον. Σοφ. Ἀκρισ. IX. εἰ μὴ ἐ-έσαι θέλοι. S. C. 777. σὲ μόνον δέδορκα ποιμένων ἐ-έσοντ'. Aj. 360. sc. τοῖς φίλοις. μὴ πράσσθσαν εὖ φίλοις ἐ. Hec. 985. ξένοις ἐπήρκεις. E. Bell. XXVIII. εἴ σε μὴ ἐν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐ-έσω. Or. 801. βοηθήσω σοι ταυῦν ἐν σ-αῖς ὄντι κ. χαλεπαῖς. cf. ὠφελεῖν τινα. πέπλοις ἐ-έσαι. Cy. 300. ὥςτε κἀπ. εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 386. ἄκος ὐδὲν ἐπήρκεσαν. 1171. ὐδὲν αὐτῷ ταῦτ' ἐ-έσει τὸ μὴ ὐ πεσεῖν ἀτίμως πτῶματ' ἐκ ἀνασχετά. Prm. 918. αἱ βρονταὶ κ. ὁ κεραυνός. τό τ' ἔπειτα κ. τὸ μέλλον κ. τὸ πρὶν ἐ-έσει νόμος ὅδ' S. A. 613. pertinget. λάμβανε τὴν Ἐπὶ ἀπὸ τῆ ἐ-σει ἐνταῦθα, ἤγθν ἐπί τε τὸ Ἔπειτα κ. ἐπὶ τὸ Μέλλον.

Ἐπάρκεσις. βοήθεια, ὠφέλησις, ὠφέλεια, ὠφέλημα. τίν' ἡμᾶς εἰς ἐ. καλεῖς. Hec. 758. olim ἐπάρκειαν, quae vox in Tragicis non legitur. ἐκ ταῖνδε ἔχω γένθς ἐ-ιν. S. C. 447. cf. τίς ἄρκεσις; 73.

Ἐπαρκέντως. ἱκανῶς, ἄλις, ἄδην, ἀρκετῶς. ὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ'. ἐ. δέ μοι. S. E. 354. δυςτυχῶς ζῶ· ἐπ. δέ μοι, ἀρκετῶς, ὥςτε ἐκ τύτθ προσάπτειν τιμὰς, τῷ τεθνηκότι θρηνῆσα δηλονότι.

Ἔπαρχος. ἄρχων, ἡγεμών. νεῶν. Ag. 1228. Κιλίκων. Prs. 325. v. Ἄπαρχος. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεςφόρος γυνὴ τόπαρχος. Ch. 659. vulg. τ' ἄπαρχος. Herm. τ' ἔπαρχος.

Ἐπαρωγός, ὁ. βοηθὸς, σύμμαχος. Hec. 165.

Ἐπάσσειν. v. ἐπαῖσσ.

Ἐπασσυτεροτριβής. πυκνὸς, ἀλλεπάλληλος. ἐ-βῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν. ἀνέκαθεν. Ch. 421. ἀλλεπάλληλον κτύπον ποιῆντα τύμματα.

Ἐπαυδᾷν, et ἐ-ᾶσθαι, invocare, ἐπικαλεῖσθαι. σὲ — ἐπηυδώμαν. S. Ph. 395.

Ἐπαύειν. ἐπικαλεῖσθαι. ἐ-ῦσας πατρὸς ἔργῳ. Ch. 821. ἔργῳ ἐπιβαλῆ, ἐπικαλεσάμενος τὸ εἴδωλον τῆ πατρός.

Ἐπαυλεῖν. ἐπηχεῖν, ἐπᾴδειν. δάϊον μέλος ἐ-εῖται. H. f. 895.

Ἔπαυλος. ἐπαύλισμα, κατοίκησις. Plur. τὰ ἐ-α. ἴκθ τὰ κράτιςα γᾶς ἔ. S. C. 669. τἀμά τ' εἰς ἔπ. ἐγὼ ἤλαυνον. S. T. 1138. πάροικοι Θρῃκίων ἐ. Prs. 866. ἐπαυλισμάτων.

Ἐπαυρέσθαι. ἐπαυρίσκειν. ἐπαπολαῦσαι. τῆδ' ἐπ. θέλω. I. T. 529. αἰτίαν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ. Hel. 476.

Ἐπαυχεῖν. καυχᾶσθαι, πεποιθέναι, μεγαλαυχᾶσθαι, ἀλαζονεύεσθαι. — τύτοις. S. A. 482. ὡς κἀμ' ἐ-ῶ — δεδορκότ', ἐχθροῖς, ἄςρον ὡς, λάμψειν S. E. 66. πέποιθα et *Su.* cum Z. βεβαίως οἶδα.

Ἐπαυχμεῖν. ἀφαυαίνειν, ἐξικμάζειν. Ζεὺς ὅτ' ἐξεπομβρῶν, ὅτ' ἐ-μήσας. S. Polyx. III.

Ἐπαφᾷν. θιγεῖν, ἐφάπτεσθαι, ψαύειν. Med. minus rarum. ἐ-ῶν ἀταρβεῖ χειρὶ κ. θίγων μόνον. Prm. 849. ἐφαψάμενος.

Ἐπαφή. ψαῦσις. τῆς οἰςροδόνου βοὸς ἐξ ἐ-ῆς. Ae. S. 18.

Ἔπαφος. ἐκλήθη, ὅτι ὁ Ζεὺς ἐπαφησάμενος τῆς Ἰοῦς πάλιν εἰς γυναῖκα αὐτὴν μετεμόρφωσε. Ad Ph. 683. τὸν Ἰοῦς ἔκγονον Ἔ-ον. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις κελαινὸν Ἔ. Prm. 851. μελάντεροι γ. οἱ Αἰγύπτιοι. Ἔ-όν τ' ἐγέννασε. Ae. S. 48. Ἔ. ἀληθῶς ὀυσίων ἐπώνυμος. 316. τὸ δ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἔ., κυρήσαις. 591.

Ἐπάχθεσθαι. βαρύνεσθαι. Οὔτ' ἐ-ομαι κακοῖς. H. 1260. vulg. ἀπέχθ. Elmsl. ἄρ' ἄχθομαι, quum illud alibi non legatur.

Ἐπεγγελᾷν. ἐφυβρίζειν, χλευάζειν, καταγελᾶν, κατασκώπτειν. κεῖνοι δ' ἐ-ῶσιν ἐκπεφευγότες. Aj. 454. πῶς τοῦδ' ἐ-ῷεν ἂν κάτα; 969. τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐ. 990.

Ἐπεγείρειν. v. Ἐγείρειν. τὰς ἀκάνθας ἐ-οντα. S. fr. LXXIX. 3. Φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐ-όμενον. H. f. 1084. τὸ πάλαι κείμενον κακὸν ἐ. S. C. 511. ἀνακινεῖν τὰ πάλαι συμβάντα. S. vel τὸ εὖδον, κοιμώμενον et ἀναςῆσαι.

Ἐπεγκελεύειν. Cy. 648. p. ἐπιτέλλειν, ἐπεντέλλεσθαι.

Ἐπεγχεῖν. ἐ-έων ἄλλην (κύλιχ') ἐπ' ἄλλῃ. Cy. 422. τὸ γ. ἐμὸν θροῶ πάθος ἐ-έασα. Ag. 1136. συναναμίξασα τῷ τοῦ Ἀγαμ. κ. συγκεράσασα.

Ἐπεί. ἀφ' οὗ H. ex quo, — de tempore, rarius, — tumque praecedere solet χρόνος, vel simile quid. de causa, quum, quoniam, quandoquidem, quod. Hinc etiam enim. c. Indic., Optat., Conjunct. etiam ἄν addito. S. C. 237. 433. 1125. 1215. S. A. 538. 655. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ — ἦραν. Ag. 40. χρόνος δ' ἐπεὶ — παρήβησεν. 982. diu est, ex quo. Es ist eine Zeit her. ἐπειδή, ἐπείπερ, ἐπείτοι. ἐ. πρὸς ἀνδρὸς ἤσθετ' ἠδικημένη. M. 26.

ἐ. πρὸς Ἴλ. ἔπλευσ'. Or. 77. postquam. ἐ. φρ. πόλιν κίνδυνος ἔσχε. Hec. 4. ἐ. δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Prs. 375. ἐ. γε λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχεν ἡμέραν. 385. ἐ. τὰ μητρὸς ταῦθ' - κακὰ ἐς χεῖρας ἦλθε. I. T. 927. ἐ. τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον. Aj. 490. ἐ. μολὼν ματρόθεν κελάδησε. Ch. 606. ἐ. δίδαξον. S. E. 352. p. γάρ. ἐ. γ. ἦλθον πατρὸς τάφον. 893. ἐ. ὅ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον. S. C. 1436. ἐ. δὲ ταρβεῖς. Hec. 868. ἐπείτοι quandoquidem, si quidem. ἐ. κ. σοφῆς δεῖται φρενός. M. 677. ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν. Prs. 519. ἐ. τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς. Ph. 921. ἐ. τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου. Aj. 61. Ἐπειδήπερ. E. Ep. V. ἐπείπερ ὅπω κ. λίαν θρασυςομεῖ. Hec. 1286. cf. ἐπειδή. ἐπεὶ οὐδέπω γε. S. Ph. 446. ἐ. τ' ἄν. S. E. 323. et ἐ. δέ saepius. ἐ. γε δὴ. S. A. 923.

Ἐπείγειν. σπουδάζειν, σπεύδειν, — ἐπάγειν, προςορμᾷν, παροξύνειν. Ἔ-σθαι. σπεύδειν. ἔ-ένυν. S. E. 1435. Or. 797. p. ἐπείγου ut ἐ-ου. Al. 256. et ἐ-ου μηδὲν. S. fr. XXXII. Sic ἔγειρε p. ἔγειρου. Ph. 1286. παῦε p. παύου quod cf.

μὴ 'π-ου λίαν. H. f. 586. ἐ-ώμεσθα. Or. 1258. ἐ-σθαί με δεῖ. Al. 1155. ὡς ἐ-εται sc. ἐμοῦ κῶλον. Her. 734. οἷδ' ὀγωνιςαὶ πικροὶ δεῦρ' ἐ-ονται ξιφήρεις. I. 1258. ἐς ἄλλας πύλας ἠπ-μεσθα. Ph. 1178. πᾶς ἀνὴρ ἠ-ετο. H. 1185.

ναῦς λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠ-ετο. I. T. 1393. ἠλαύνετο. ἐ-ει γ'. με τὸν θεοῦ παρὸν. S. C. 1540. p. ὠθεῖ, προςβιβάζει ἡ θεία ἀνάγκη. καιρὸς κ. πλοῦς ὅδ' ἐ-ει γ. κατὰ πρύμναν. S. Ph. 1451. τὸν οἰκαδ' ἤ-ον ςόλον. 499.

Ἐπειδάν. αὐτοὶ κτάνωσιν. Spt. 719. ἐ. πνεῦμα τὸν πρώρας ἀγῇ. S. Ph. 639. ἐ. εὐφρόνη ζεύξῃ μία. S. Ter. VII. 11.

Ἐπειδή. cf. Ἐπεί. ἐ. πιτνεῖ δόμος δίκας. Eu. 508. ἐ. σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν. S. E. 631. ἐ. κ. μ' ὠνείδισας. S. T. 412. ταῦτ' οὖν ἐ. λαμπρὰ συμβαίνει. S. Tr. 1174. ἐ. τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾷν. Aj. 114. ἐ. κ. λέγεις θρασυςομῶν. S. Ph. 380. ἐ. δοκεῖ λήθη τις εἶναι — δή. 877. ἐ. δόξα τῇδ' ἐπεςράφη. S. A. 1111.

Ἐπειδήπερ. v. in Ἐπεί.

Ἐπεῖδον, ἐπιδεῖν. Praesent. caret. ὁρᾷν, βλέπειν, — ἐπιμελεῖσθαι, — εἰς ποίνην, τιμωρεῖσθαι. ut Hebraeor. פָּקַד. Ἔπιδ', ἔπιδε πόλιν. Spt. 102,

ἠθικὸν τὸ δὶς ἀναφωνῆσαι. Δειλίαν γ. διὰ τοῦτο ἐμφαίνουσι. ἤτοι εὐμενῶς βλέψον. ἐ-εῖν τύμβου προπετῆ παρθένον. Hec. 151. κἀπ. εὐδαίμονας. M. 1025. ὃς μήποτ' ὤφελον πρὸς σοῦ ᾠδιμένου ἐ-ίσθαι. M. 1414. ἐπεῖδες τάνδ' ὕβριν; S. Tr. 888. ἐ-ον. 889. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ, ἐπίδοι προφρόνως ςόλον. Ae. S. 1. ἐπιδ' ἄτεκνος ἄτε βίοτον ἔλκω. Or. 205. cf. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρ. Ae. S. 104. τάδε θεόθεν ἐ-έτω Δίκα. Rh. 199. τῷς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐ-δοι κοτείνων. Spt. 470. ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὔτως. S. Tr. 1037.

Ἐπεικάζειν. παραβάλλειν, παρατείνειν, comparare, contendere, — ςοχάζεσθαι, ἀπὸ ςοχασμοῦ καταλαμβάνειν, ὑπονοεῖν. ὡς ἐ-άσαι S. C. 152. ἐ. ἐμὲ. S. T. 1220.

ἢ κ. δάμαρτα τήνδ' ἐ-ων κυρῶ κείνου; S. E. 663. ςοχάζομαι. Suid.

Ἐποικώς. πάρεςι γ. ὁποῖά περ δόμοισι τοῖςδ' ἐπεικότα. Ch. 665. et Ἐπιεικῶς cf. Ἐπιεικής.

Ἐπεῖναι. cf. ἔπι. ἔπι δέ μοι παλαιὸν γέρας. Eu. 386. ἵν' ὑλᾶεν ἔπεςι πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυςον. Aj. 1218. λεπτὴ δ' ἐπῆν κόνις. S. A. 256. ἀσπίδος τύποις ἐ. γίγας. Ph. 1137. εἰ δ' ἔπεςι Νέμεσις. S. E. 1467. τίς ἔτ' ὢν τέρψις ἐπέςαι; Aj. 1216.

Ἐπειοί. ὃς Ἔ-ὸς ὠνόμαζε πᾶς λεώς. I. A. 281.

Ἐπειός. fabricator equi Trojani. Tr. 10.

Ἐπειπεῖν. ἐπιλέγειν. πρὸς τοῖς προειρημένοις προςτιθέναι. Hic fere p. ἐνίπτειν, κακῶν, ψέγειν, λοιδορεῖν. H. πᾶς τις ἐπ. ψόγον ἀλλοθρόοις εὐτυκος. Ae. S. 974. ἕτοιμος εἰς τὸ ψέγειν τοὺς ξένους.

Ἐπείπερ. ὅτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας. S. E. 800. ἐ. εἰςάπαξ συνήνεσα. S. Ph. 122. ἐ. ἀντέκυρσα. 545. ἐ. ὅτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾷν. 888. ἐ. εὖνοις ἦλθον. S. T. 1003. ἐ. ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας. 1432. ἐ. εἰ γενναῖος. S. C. 75. ἐ. ἐπ' ἔσχατα μένεις. 217. cf. Ἐπεί. ἐ. ἡμῖν τόνδ' ἐκοίνωσας λόγον. M. 811.

Ἐπείςαγμα. πρόσθεσις. et S. ἡ ἐπείςοδος, ἡ προςθήκη. v. Ἐπίσαγμα. S. Ph. 755.

Ἐπείςακτος, ον. cf. Ἐπακτός. γένος. I. 590. ξένον.

Ἐπειςβάλλειν. ἐ-λεῖν ἠδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεςέρῳ πότῳ. E. E. 498. p. περαννύναι, ἐπιμιγνύναι.

Ἐπεισβάτης. ἐπιβάτης. vector, miles classiarius. v. Ἐπεμβάτης. τῶν ἐ-ῶν πλῆθος. Hel. 1566.

Ἐπεισέρχεσθαι. ξένος ἐ-ελθὼν πόλιν. I. 813. ἐ. δόμους. 851.

Ἐπεισκύπτειν. κἀφροδισία λάταξ ἅπασι νῦν ἐ-ει δόμοις. S. Inach. III. p. ἐπικεῖσθαι.

Ἐπείσοδος. φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐ. S. C. 730. Πλάτωνος ἐ. S. Inach. VI.

Ἐπεισπίπτειν. μετὰ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰσέρχεσθαι. Ad Hec. 1042. βάλεσθ' ἐ-πέσωμεν; 1042. ναυσάθμοις ἐ-πεσεῖν. Rh. 448. αἳ — ὥστε πολέμιοι, ἐ-πεσεῖσαι. B. 752. τήνδ' ἐ-πεσὼν πόλιν. H. f. 34. ὧδ' ἐ. S. C. 915.

Ἐπεισφέρειν. — φρεῖν. Ἐπεισφρήσας. ἐπεισενεγκών et Ἐ-έφρησεν. εἰσήγαγεν. H. πλεῖος ἐ-ουσιν sc. λόγους. Ph. 208. τόν δ' ἐπ. κακῷ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 865. πῶς ἐ-φρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει; Al. 1059. λέκτροις ἐ-έφρησε. E. E. 1033. Μαινάδα. ὄφεις ἐ. σπαργάνοισι. H. f. 1267. cf. εἴσω μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη ἐκ εἰσεφρόμην. Tr. 647. μή τιν' Ἥφαιστος χόλον δόμοις ἐπεισφρεῖς. Phaeth. Herm. II. 50. Sincerum videtur hoc Herm. a forma in μι.

Ἔπειτα, κἄπ. cum vi, *tamen*, *tum*, — colligit et concludit c. indignatione, haud raro interrogando, et *tamen*, *nihilominus*. Cum Articulo p. Adject. *futurus*. ἐ. ἔλθ γε θάτερ'. S. E. 345. κἄπ. ἔκτας; M. 1398. κἄπ. κρύπτεις χρήσθ' ἱκνουμένης ἐμοῦ. H. 330. κἄπ. ἔρωτος ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς; 440. ἐπ. δῆτά μ' ἐξενίζετε; Al. 825. ἐ. τόνδ' ἀμυνάθω ψόγον. Eu. 432. ἐ. δὲ. S. E. 724. ἐ. καὶ. S. T. 648. κἄπ. Aj. 61. 305. S. C. 1598.

τὸν ἐ. χρόνον. Al. 242. τά τε πρῶτα, τά τ' ἐ., ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν ὕπνου. I. T. 1263. παρὰ τοῖς ἐ. ἀνθρώποις. E. Ep. IV. 19. τό τ' ἐ. καὶ τὸ μέλλον. S. A. 611. τὸ ἐσόμενον κ. τὸ μετ' ἐκεῖνο μέλλον κ. πάλιν ἐσόμενον· τινὲς δὲ τὸ Ἔ-α ἰδίως ἐπὶ Ἐνεσῶτος, ἀντὶ τοῦ Νῦν. *Herm.* omnino *futuri* temporis notionem utrique subesse censet, ut *Cic. de Fin.* I, 20. *Consequentis* ac *posteri* temporis conjunxerit.

Ἐπείτοι. κ. σοφῆς δεῖται φρενός. M. 677.

Ἐπέκεινα. πέρα, ἀντικρύς τινος. τοῦπ. τῆσδε γῆς. H. 1199. Πίνδου τε τἀπ. Ae. S. 260.

Ἐπεκπίνειν. ἐκπίεσθαι. ἐ-πιὼν γάλακτος ἀμφορέα. Cy. 326.

Ἐπεκχωρεῖν. ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει. Prs. 397. ὑπεξεχώρει.

Ἐπελαύνειν. ἐπάγειν, προσορμᾶν, — προσορμίζεσθαι. ὁ Διὸς παῖς μ' ἐπέλασε Νείλῳ. Hel. 677.

ὧδ' ἐ-ασ' Αἰγύπτῳ. 668.

Ἐπέλπομαι. Ἐπελπίζω. ὀδὲν ἐ-μένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Ag. 1031. σὸν οἰκήσειν δόμον ἐπήλπισα. H. 1011.

Ἐπεμβαίνειν. εἰσέρχεσθαι, ἐπιπηδᾶν, invehi, insultare, ἐπηρεάζειν, ἐφυβρίζειν. c. *Genit.*, *Dat.*, *Acc.* et εἰς. σῆς ἐ-νων χθονὸς. S. C. 924. λύκους ἐ-βεβῶτας ἑδραίαν ὁράκιν. Rh. 783. εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐ-άσῃ. I. T. 649. πύργοις ἐ-βᾶς. Spt. 619. ἐπελθών. ὄχθῳ δ' ἐπ. ἐς ἐλάτην. B. 1059.

κἄμ' ἐάτω ταῖσδ' ἐπ. ἀεὶ. H. 668. παῖδ' Ὀρέσην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτῷ ζῶντ' ἐ-βῆναι ποδὶ. S. E. 456. κατ' ἐμοῦ τακομένας κἄλλον ἐ-βάσει. 835. ἐπιπέσῃς νενικημένῃ κ. μείζονα ἐργάσῃ τὴν συμφοράν.

Ἐπεμβάλλειν. injicere, παρέχειν, — εἰσφέρεσθαι, ἐμπίπτειν. πέτρινον ὄχθον ὡς ἐ-άλῃ. I. T. 290. ὦσθ' αἱματηρὰ σόμι' ἐ. ἐμοὶ. 935. ἐπεὶ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐ-εις λόγῳ. S. C. 463. ὅτι δὲ σώζειν ὑπισχνῇ τὴν πόλιν, ὑποθέσθαι σοι βούλομαι τὰ χρήσιμα. δόμους ἐ-αλῶ. H. f. 864. aut: irruam in domum, aut: supra dejiciam.

Ἐπεμβάτης. ἔποχος, ἐπιβάτης. cf. ἐπεισβάτης. ἁρμάτων ἐ. E. S. 585. 685. ἵππων ταχυπόδων ἐ-ας. B. 781.

Ἐπεμβρυοῦν. ὡς κόρην Πλ. ἐπημβρύωσεν. S. fr. L. 4.

Ἐπεμπίπτειν. εἰσπίπτειν, ἐφορμᾶν. τί δῆτα ποίμνας τήνδ' ἐ-ει βάσιν; Aj. 42. κατὰ τῶν ποιμνίων βαρεῖαν ἐποιήσατο τήνδε βάσιν· τὴν βιαίαν κ. σφοδρὰν ἐπίθεσιν αὐτῷ θέλων δηλῶσαι, τὸ ἐπ-ειν εἶπε. τοιοῦτον κ. τὸ Ἔκειρε φόνον (v. 55.) κ. τὸ Κυκλῶντα βάσιν (19). οἱ λέγοντες τὸ ἐπ-ειν ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλειν, ἵνα συντάξωσι τὴν αἰτιατικὴν, τἀληθὲς ἀγνοῦσιν. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, Πολεμῶ σοὶ πόλεμον κ. ἦλθον καλλίζηνον πορείαν, ὅτω κ. νῦν ἐ-ει ταῖς ποίμναις τήνδε τὴν βάσιν. τοῦτέοι τίνος ἕνεκα ἐπὶ ταύταις ὁρμᾷ ὁρμὴν τήνδε; Hes. Βάσις. πορεία. Musgr. Ἐμπ. βάσιν dictum, ut ἔρχεσθαι ὁδόν.

Ἐπεναρίζειν. διαπράττεσθαι, καταχρῆσθαι. Ἄγε με, καὶ τότ' ἐ-ξον. S. C. 1734.

Ἐπενδύτης. ἐπεὶ κ. ὁ ἐ-ης ἐξὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅζις βούλοιτο κ. τούτῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι, ληπτέον αὐτὸ ἐκ τῶν Σοφοκλέους Πλυντριῶν. Πέπλους τε νῆσαι νεοπλυνεῖς τ' ἐπενδύτας. Poll. VII. 45. ubi τενίσαι legitur.

Ἐπενθορεῖν. ἐπενάλλεσθαι, ἀναπηδᾶν. σέλμασι ναῶν ἐ-όντες. Prs. 357. ἐ-ῶσ' ἄνω καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις. S. Tr. 917.

Ἐπενθρώσκειν. cf. Ἐπενθορεῖν. ἔνοπλος ἐπ' αὐτὸν ἐ-ει πυρὶ. S. T. 469.

Ἐπενδείνειν. ὁ δυσμορὸς ἐ-ταθεὶς ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος. S. A. 1236.

Ἐπεντέλλειν. προστάσσειν, κελεύειν, ἐντέλλεσθαι. τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐ-οις ἔτι; S. A. 218. οἱ μεγαλογράφοντες τὸ Ἄλλο μεγάλως ἀγνοοῦντες ληρεῖν παρ' ἄλλων ἀκούουσιν. Τί δῆτα ἐντέλλοις ἂν κ. προστάξειας ἡμῖν ἔτι κ. εἰς τὸ ἑξῆς. Τοῦτο, ὃ μέλλεις εἰπεῖν, ἐπ' ἄλλῳ, ἤγουν ἐπὶ τῷ πρώην ῥηθέντι.

Ἐπεντύνειν, et ἐ-ύειν. εὐτρεπίζειν, παρασκευάζ. μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρα ἐ-νοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν. Aj. 451.

Ἐπεξεργάζεσθαι. διεργάζεσθαι, διαπράττεσθαι. ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω. S. A. 1288.

Ἐπεξέρχεσθαι. εἰσφέρεσθαι, — διεξέρχεσθαι, διηγεῖσθαι, — διώκειν. ἐ-η λίαν. B. 1344. ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐ-ει φρασὺς; S. A. 753. περαιτέρω χωρήσεις.

ὦ γλῶσσα — πῶς δῆτα τλήσει πρᾶγμ' ἐ-ελθεῖν τόδε; S. fr. 38. μακρῷ λόγῳ δεῖ ταῦτ' ἐ-ελθεῖν τορῶς. Prm. 870. ὀδ' εἰ πάντ' ἐ-έλθοις σκοπῶν. S. fr. inc. VI.

τήνδ' (πόλιν) ἐπ-ελθεῖν θέλω. An. 736.

Ἐπεξιακχάζειν. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐ-σας. Spt. 620. ἐκβοήσας ἐπινίκιον κ. τὸν ἐπὶ πορθήσει γινόμενον πρὸς θεὸς ὕμνον ἐπαλαλάξας μετὰ ἰαχῆς, ᾄσας.

Ἐπερείδειν. ἐπιπηγνύναι. ἐ-σθαι. ἐπικεῖσθαι. σχεδίας, λαίφη προτόνοις ἐ-ομένας. Hec. 114.

IV. 30. si destiterit Deus adspirare, distulerit. ἐπίσχες ὀργάς. Hel. 1658. ὀδέποτ' ἀδάκρυτον, ἀξένακτον ἅμαρ ἐμ' ἐ-σχήσει. Hec. 692. ἐπίσχετε. H. 567. Hel. 1200. ἐπίσχες ἀφιέναι βέλος. E. Phil. in Valck. D. p. 126. ὀδέν μ' ἐπίσχει γ' ὀδ' ἀποσῆσει λόγυ. I. T. 912.

p. παρέχειν, πορσύνειν. μαςὸν νόθοισι σοῖς ἐπέσχον. An. 224. γάλακτι δ' ἐκ ἐπέσχον, ὀδὲ μαςῷ τροφεῖα ματρὸς. I. 1492. ἡ μαςὸν ἐπισχῦσα. S. fr. CV, 122. ἐπισχέτω ξίφος δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς. I. T. 1459.

p. παραμένειν, καρτερεῖν, παραδοκᾷν, subsistere, ἀναβάλλεσθαι. ἐπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν. E. E. 758. ἐπίσχες αὐτῦ. Ph. 903. S. C. 856. (cf. σχὲς ὅπερ εἶ. 1169.) Or. 1069. ἐ. ὡς ἄν. Ph. 92. 455. An. 551. I. 1320. E. E. 962. ἐ. Prm. 697. πρόσμεινον, ἢ κράτησον τὸ ςενάζειν. ἐπίσχετον, μάθωμεν. S. Ph. 539. Πολυξένης ἐπίσχες τάφον. Hec. 895. p. ἀναβάλλυ.

p. instare, urgere. ὄχλος τε πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν. B. 1128. λαβὼν ἡνίας Εὐρ. πώλοις ἐ. Her. 847. ἄλλῳ ἐ. τόξα. H. f. 984. p. ἐπέτειυε.

Ἐπήβολος. ἐ-οι. οἱ ἐπιτυχῶς βάλλοντες· βάλλειν γ. τὸ τυχεῖν, ἢ ἐντυγχάνοντες. Tim. ἔμπειρος, μέτοχος, δεσπότης, κύριός τινος. εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτὴν, ὀδ' ἐ-ον φρενῶν. S. A. 492. κυρίαν τ. φρ. κ. ἑςῶσαν ἐν αὐτῇ. εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰςίδοιμί πως φρενῶν ἐ-ον καλῶν σε. S. Alcmae. ὡς σφᾶς, νηπίυς ὄντας τὸ πρὶν, ἔνυς ἔθηκα κ. φρενῶν ἐ-υς. Prm. 444. τερπνῆς ἄρ' ἠτε τῆςδ' ἐ-οι νόσυ; Ag. 550. p. ἐκάμνετε τῇδε τῇ νόσῳ.

Ἐπήκοος. ὁ ἀκύων, ἀκυςῆς. τῶνδ' ἐ-οι λόγων. Her. 120. δίκης γενέσθαι τῆςδ' ἐ-ος μένω. Eu. 722. ἐ. ἐμῶν ἔργων. Ag. 1421. τῶνδ' ἐ-οι κακῶν. Ch. 972.

Ἔπηλις. ἡ ἐπὶ τῦ προςώπυ μελανία κ. τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ κατὰ τὸν Σοφοκλῆν· ἡ δ' αὐτὴ κ. Ἔφηλις κοινῶς, ὡς ἀπὸ τῦ ἥλυ. Eust.

Ἐπῆλυξ. σκοτεινὸς, ἀπὸ τῦ ἠλύγη, λύγη, ἡ σκία et Ἐπηλυγίζειν. ἐπικρύπτειν, ἐπισκιάζειν. Thucyd. Nomen Euripidi singulare. Ἐπηλυγασάμενος. προβαλόμενος, ἐπίπροςθεν ποιησάμενος ὥςε σκοτισθῆναι. E. M. cf. Ruhnk. ad Tim. Ionica plura in Γόνυ. Ἀμαυρῦν et μαυρῦν, ὀδύρεσθαι et δύρεσθαι. τὴν πέτραν ἐ-γα λαβόντες. Cy. 676. p. ἐπηλυγασάμενοι ut Plat. Lys. p. 207. B. τάτυς ἐ-μένυς.

Ἔπηλυς. νεωςὶ ἐλθὼν, ξένος et Tim. ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς, ὁ ἀλλοεθνής. ἔ. ὦν. I. 607. H. f. 257. ξενοφονεῖν ἐ-ας. I. T. 1021. χρηςήριον πέπτωκε τοῖς ἐ-σι κοινὸν πρὸ ναῦ. I. 419. πῶς ἂν μένοιεν ἄνδρας πολεμίυς ἐ.; Prs. 241. πῶς ἂν ἴσχυσαν πολεμῆσαι τὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς Πέρσας. ἔλθετ' ἐ-ες αὖθις. S. Ph. 1190. ὡς ἐ-ας πρέπει. Ae. S. 198.

Ἐπήρατος, ον. ἐράσμιος, ἀγαπητός. Ἄντρον ἐπ. ἀντὶ τῦ μέγα κ. ἀναπεπταμένον, quod ad ἡεροειδὲς spectat. In Od. N. 103. νεανίδων ἐ. ἀνδροτυχεῖς βιότυς δότε. Eu. 946.

Ἐπηχεῖν. ἠχεῖν, ἐπιφωνεῖν, προςφωνεῖν, ἐπιῤῥοθεῖν. ἐ-εῖ ἄντρον. Cy. 425. ἅπας ἐ-ησε ςρατὸς. I. A. 1584.

Ἐπί. super, sub, in, coram, ad, versus, penes, per. Initio omisi.

c. Genit. de reb. spatii. κἀπὶ γῆς ἄνω. S. T. 416. γᾶς ἐ. ξένας. S. C. 1713. An. 136. ἀπείρυ γᾶς. H. 763. γαίας. Aj. 235. Al. 872. πολεμίας χθονὸς. M. 781. γῆς ἐ. ἄλλης. S. T. 113. ἀλλοτρίας πόλεως. An. 137. βωμῦ. 1124. πέτρας ἐ. E. S. 1045. χώρας. S. Tr. 299. ἀξέςυ πέτρυ. S. C. 19. ἄκρυ λάυ. 195. ἀγρῶν. S. T. 1049. ἄκρων ὀρέων. 1106. ποντίας ἀκτῆς ἐ. Prs. 447. ἀκτᾶς. 961. ςεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν. E. E. 1343. δόμων ἐ. ἄκρων. Or. 1574. ἀμφιπύλυ ἔσω μελάθρυ. Mi. 134. πύργων ἐ. ἄκρων. Ph. 1098. ἄκρυ χώματος. Hec. 524. βαλβίδων. S. A. 132. περγάμων. I. A. 762. κρηπίδων ἐ. ναῦ. I. 38. πυρᾶς. E. E. 513. ἐφ' ὃ σὺ βώμιος θακεῖς. Her. 240. εὐςόλυ ταχείας νεὼς. S. Ph. 516. νήσυ τῆςδ', ἐφ' ἧς ναίει. 613. εὐσέλμων νεῶν. Rh. 97. γονάτων. E. S. 272. ὑψηλῶν ἐ. ναῶν. E. E. 6. εὐπρύμνυ νεὼς. I. T. 1000. πρύμνης ἐ. 1377. σκαλμῶν. 1347. οἰάκων βᾶς. Hel. 1626. ςρωτῦ λέχυς. Or. 313. ἀσπίδος. Ph. 1127. ἀ-δων. 1476. clypeis instructus. Ἀργῴυ δορὸς. An. 794. αἰγίδος θεᾶς. Rh. 306. πέλτης. E. Meleag. VI. κἀπὶ πωλικῆς ἀπήνης ἐμβεβὼς. S. T. 802. πώλυ βεβῶσαν. S. C. 312. ἐφ' ἵππων. Prs. 19. ἱπποφορβίων ἔ. E. E. 623. τεσσάρων ἵππων ἀργυρῶν. E. Scir. V. λευτρὰ ἐ. χροὸς βάλε. Or. 303. λέπαδν' ἐ. αὐχένων τίθησι. Prs. 189. ὤμων. Or. 1532. ὤμων πατέρ' ἔχων. S. Laoc. III. κἀπὶ προςπόλυ μιᾶς βιοςερῆ χωρῦντα. S. C. 746. ἐσχάρας. Cy. 383. αὐχένος. Or. 51. κλίμακος. I. T. 1382. ἐλατίνων ὀζων ἔ. B. 1068. βιαίας ἔχεται νόσυ. S. A. 1142. βλέφαρα — τίθησι ὀμμάτων ἐ. Ph. 1461. ἐ. σμικρῶν λόγων. Aj. 1268.

c. Genit. de reb. non corp. κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρει. Aj. 1230. ἀσθενὲς δώμης ὀχύμεθα. Or. 68. φερόμεθα. δέδορκε φῶς ἐ. σμικρᾶς ὀοπῆς. H. 1163. sc. χρόνυ, ἐς βραχύ. ἀκμῆς εἰμὶ. Hel. 903. in articulo discriminis cf. ξυρός. ὦδ' ἔβητ' ἐ. ξυρῦ. H. f. 630. βεβὼς ἐ. ξυρῦ τύχης. S. A. 996. ταύτης ἐ. πλέοντες ὀρθῆς. S. A. 189. σοφῶν. E. Melan. XX. κἀπὶ φροντίδων. E. Scyr. II. τἀπί σ' σκόπει. Or. 1278. τίνος σπυδαςέον μοι; I. A. 902. σέβυσαί γ' ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων. Eu. 429. v. Sch. τί — τάδ' ἐκ ἐπ' ἴσας τελῦμεν; S. E. 1062. τὰ τῆς θεᾶ πρᾶσσ' ἐ. σχολῆς καλῶς. I. T. 1220.

c. Dat. et motum et quietem significat, ut ἐν mutatur cum εἰς. De locis et reb. spatii. χθονὶ. Hec. 486. νοσῦσι δώμασιν. I. T. 680. γῆς ἐ. ὄροισιν. M. 540. δόμοις. 1270. λέκτροις. 641. δεμνίοις. Cy. 497. πύλαις. Ph. 1136. μελάθροις. H. f. 691. Πυθίοις τεράμνοις. H. 536. θεῶν ἐ. ἐσχάραις. Al. 117. βωμοῖς. 131. θάκοις πεσσῶν ἡδομένυς μορφαῖσι. I. A. 195. ἐσχάτοις τέρμασιν μένει. Her. 280. ἀκταῖς. Prs. 959. ὀηγμῖσιν ἀξένυ πόρυ. I. T. 253. πέδῳ. Her. 76. σκηναῖς. Hec. 733. Ἀμφιτρίτας ὀοδίῳ. I. T. 426. τύμβυ 'πὶ νώτῳ. Hel. 848. τάφῳ. Or. 471. Ἰνάχυ ῥοαῖς. Ph. 577. κρηναίαισι δρόσοις. I. A. 182. ἀςέρων ἐ. ἀντολαῖς. E. Melan. XXVII. ψαμμάθοις. H. 235. κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ. Tr. 483. πόντυ 'πὶ νώτοις. Hel. 780. λεπταῖς Εὐρίπυ πνοαῖς. I. A. 813. ἐξόδοις ἐμαῖς. Ph. 767. Ἰσμήνυ ἐ. χεύμασι. 800. χαίτα δ' ἅτις ἐ. προθύροις τομαῖος. Al. 101. ματέρος ἀγκάλαισι. I. T. 1251. τοίχοισιν δ' ἔ. ἤμπισχεν ὑφάσματα. I. 1158. πασσάλῳ. Hec. 920. βοςρύχοις. B. 756. κρατὶ. 829.

κάρᾳ. 831. παρπῷ χερὸς. I. 1009. χρυσέοις ὅρμοις. E. E. 176. χρυσοτύπῳ κράνει. 470. καλλιχόροις ςεφάνοισι. Ph. 793. ἄκροις Ἄρεος ςεφάνοισιν. 839. ἀσπιδηφόροις. 1103. ἀσπίδι. 1131. ὅπλοις. E. S. 674. ἐπήδων ἄξονες ἐ. ἄξοσι. Ph. 1201. μή ποτ' ἐ. ἐμοὶ τόξων ἐφείης — οἰςὸν. M. 633. πῖπτον ἐ. ἀλλήλοισιν. Prs. 504. Μαραμένης ἐ. τραύμασιν αἵματος. Ph. 1567. δορὶ κ. φόνῳ. Hec. 647. τοξοσύνᾳ φονίῳ. An. 1195. ἀλλήλοισιν ἴέναι δόρυ. Ph. 1253. ἀσφάκτοις μήλοισι. I. 228. κοντῷ. Al. 254. κώπᾳ πηδαλίῳ τε. 441. λαίφεσιν βεβὼς. Tr. 685. ἐφ' ἑςοῖς. B. 514. κερκίσιν I. 507. πυρὶ. 708. κῆρ' ἐ. ὄμμασι βαλὼν. Ph. 957. ζυγοῖς ἵππων. Rh. 766. ξενικοῖς ἐ. ὄχοις. Tr. 568. ἅρμασιν. Ph. 1117. μὴ ὀ ἐ. κωκυτῷ ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν. S. E. 108. τοῖς φθιμένοις. 237. δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς. 360. κἀπὶ λυτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν. 445. κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει βεβὼς ἦν; S. Tr. 246. ἐπ' Ὀμφάλῃ. 356. ὤμοις. 564. E. fr. CLXXII. τῶν ἐ. χθονὶ. 811. ἐσχάτοις τόποις. 1100. σκηναῖς ναυτικαῖς. Aj. 3. ἀνδρὶ δυςμενεῖ. 18. ςρατηγίσιν πύλαις. 49. S. A. 141. δυςφόρως ἐ. ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα. Aj. 51. μ' ἐ. αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν. 451. ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν. 772. τῷδ' ἐ. ἀλκίμῳ νεκρῷ. 1319. τάπὶ Τροίᾳ Πέργαμα. S. Ph. 353. ὀὐπὶ νηὶ γ. ἅλις πόνος. 891. ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατο. 1138. θακεῖ ἐ. Ἰσμηνῷ τε μαντείᾳ σποδῷ. S. T. 21. κἀπὶ θητείᾳ πλάνης; 1029. ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; S. C. 66. ὡς ἐ. Ἀργείοις; Aj. 44: ἀνὴρ ἐ. ἀνδρὶ ςᾶς. Her. 837. adversus. σπεύδει ἀσπίδας ἐπὶ σοὶ δαίμων. I. T. 202. δευτέραν ἔπαισας ἐ. νόσῳ νόσον. S. C. 544. ὀλεθρία νὺξ ἐ. ὄμμασιν βέβηκε. 1684. ἐ. γᾷ πέσε. S. A. 134. ὃν ἐφ' ἁμετέρα γᾷ — ὑπερέπτα. 110. κἀπὶ χρωτὶ δι-ψίαν κόνιν παλύνας. 246. ἐν τοῖσιν ὠσὶν, ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; 317. ἀργύρῳ τὴν ψυχὴν προδοῦς. 322. σποδῷ. 1007. σπορᾷ δράκοντος. 1125. τὰ δ' ἐ. κρατί μοι πότμος δυςκόμιςος εἰςήλατο. 1346. προχοῇσιν ἐνάσθη. S. Iphicl. II. ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι ςομάτων. S. Laoc. II. 3. ἐπ' Οἰνέως γύαις. S. Meleagr. λεπτῇς ἐ. ῥοπῇσιν ἐμπολᾶς. S. Σκυρ. IV, 4. κἀπὶ Κορυβάντεσσι χορεύσατε. S. LXXI. ἐ. τῷ νοσοῦντι ὀ πῦρ — τις ὀκ ἀποτρέψει; S. Tr. 1013. φανερὰ ἐ. αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα. S. T. 507. ὡς ἐ. ἐξόδῳ κλύω. S. E. 1322.

c. *Dat. de reb. non corpor. ad, in, propter.* ἐ. αἰσχροῖς οἴχομαι. Hec. 822. κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν' αἰτίας τέλος. Eu. 428. συννοίᾳ. Or. 631. σκηπτοῖς ταχθεὶς. Prs. 295. ταῦτα φέρει νίκην ἐφ' ἡμῖν. S. E. 85. ἀλγῶ 'πὶ τ. παρθσιν. 333. κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι — γελᾷς; 879. ὀκ ἐ. ἀγλαΐαις. E. E. 175. μακαριωτάταισι τύχαις. Tr. 327. ἕςηκα δ' ἐνθ' ἔπαισ', ἐ. ἐξειργασμένοις. Ag. 1380. ἐπίςαμαι μὲν, ὡς ἐπ' ἐξειργ. Prs. 522. ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1024. νεαραῖσι θεῶν ἐ. συντυχίαις χωρεῖ. S. A. 157. συμφοραῖς τοιαῖσδε. H. 493. κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. S. E. 1230. οἱ μὴ 'πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. Or. 455. ὡς ἐ. ἄτῃ ςένοιζε. S. E. 1298. ἐφ' ἡμῖν ὄτος; 1431. ἐπὶ πῆμα κ. χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσι. S. Tr. 129. προφάσει θηρὸς. 662. τάδε μελόμεν' ἐ. ἐλπίσιν. 951. ἐ. μοι ἐμμέμονε φρὴν. 981. κἀπὶ τοῖςδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες. 1252. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐ. δυσκλείᾳ. Aj. 143. κἀπὶ τῷ λέγει τάδε; 797. δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι. S. Ph. 50. ἐ. σῷ μάλιςα καιρῷ. 151. ἀλγεῖ δ' ἐ. παντὶ τῷ χρείας ἑςαμένῳ. 174. τἀπὶ σοὶ ςένων κακά. 806. μὴ 'πὶ τῷδ' ἔςω τάδε. 1003. ςυγεραὶν ἔχε δύςποτμον ἀρὰν ἐ. ἄλλοις. 1120. ἐφ' οἷς γ. μὴ φρονῶ, σιγᾷν φιλῶ. S. T. 569. ὅτις ἄλλος ἦν ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάςδ' ἀρὰς ὁ προςτιθεὶς. 820. τίς — ἐ. ἀνδρὶ τῷδ' ἀνορθοῖ λόγον; 829. μὴ 'πὶ τῷ δεινῷ κακῷ. 1457. οἷσθ' ἐφ' οἷς νῦν εἰμι; 1517. ὀ γ. ἄν — κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμην. S. C. 149. ὧν κ. χρυσέα κλὴς ἐ. γλώσσα βέβακεν. 1052. ἔςι κ. Ζηνὶ σύνθακος θρόνων αἰδὼς ἐ. ἔργοις πᾶσι. 1268. κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μυ. 1554. ἐ. βαρυαχεῖ μόρῳ. 1561. θερμὴν ἐ. ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις. S. A. 88. ὀκ ἐ. ἀῤῥήτοις τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 556. πήματα φθιμένων ἐ, πήμασι πίπτοντα. 595. ὀ-χαίρων ἐ. ψόγοισι δεννάσεις ἐμὲ. 759. ἐ. λώβᾳ. 792. H. f. 881. μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων. 1061. μηδ' ἐ. ἄλλοισι τρέπε. 1107. ἐ. ὀλέθρῳ. 1291. ἐ. αἰσχροῖς. S. Epigon. χαίρειν ἐ. αἰσχραῖς ἡδοναῖς. S. fr. XI. ἔρως γ. ἀργὸν, κἀπὶ τοιούτοις ἔφυ. XXIII. ὀ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακά. An. 352. ζυγοῖς ἀρχῆς. Ph. 74. τοῖς ἔργοις καλοῖς. 529. τοῖς εἰρημένοις. 593. ῥητοῖς. H. 459. δάκρυσι. Ph. 1305. δακρύοις. I. A. 1175. δάκρυσι κ. γόοισι. Tr. 315. ὀκ ἐ. ὀνείδεσιν. Ph. 1549. θαλίαις ἐπί τ' εἰλαπίναις. M. 192. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπότιν δόμων ἔχει. 694. ἔχει γυναῖκα Γλαύκην ἐμοὶ ἐπειςαγαγών. δεσπόταις θεοῖς ἄλλοισιν. H. 460. sub. βλάβη φρενῶν. 511. τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. 729. ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὀρᾶν. E. S. 1056. λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη. Ea. 342. μόρῳ θανατόεντι. I. A. 1288. εὐτυχεῖ πότμῳ. 1523. κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῶν κακοῖσι λυπεῖς. I. T. 482. τόξων εὐςοχίᾳ γάνυται. 1238. εὐτυχίᾳ τῆς σωζομένης μοίρας. 1490. πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις. I. A. 1303. τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις. Tr. 1028. τάξεσιν. B. 303. τοῖς ἐμοῖς χαίρεις κακῶς πρόσσουσι δεσπόταις. 1031. ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν. 1037. ἐκλείπω σ' ἐ. δυςυχίᾳ. 1366. μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις τρύχου σὺ σαυτὴν. Hel. 1302. αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχοντ' ἔλοι. I. 1214. εὐτυχεῖ μολπᾷ. H. f. 348. ἀνδρίᾳ. 475. ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας. 591. ἐλπίδι. 804. ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ. E. fr. CXVIII. τοῖς δεινοῖσιν. E. Alcmaeon X, 2. οἰκτροῖσιν. E. Antiop. XL. τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Bell. XXV, 4. ἐσθλοῖς. E. Phoenic. II, 2. ἐπὶ παντὶ σφαλερὰ κεῖσαι ςε. βιοτά. E. fr. CLX. τῆς ἐφ' ἡμῖν ἐλπίδος. E. Epist. III, 24. ἐφ' οἷςπερ ἤγγειλέ μοι. Hec. 727. ἐφ' οἷς ἀπειλεῖς. Or. 563. ἐφ' οἷσιν ἥκει. Ph. 466. ἐφ' ᾗ σὺ μαίνει. 538. εἴτ' ἐ. φλαύροις, εἴτ' ἐ. χρηςοῖς. M. 1103. ἐφ' οἷσι κακύνομαι. H. 606. ἐφ' ᾧτινι ςένεις. 903. κἀφ' ὕβρει λέγεις τάδε. Or. 1581. ὀλέθρῳ τῶν χρωμένων. Ph. 537. ὀκ ἐ. πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς. I. A. 29. τὸ μὲν ἐ. εὐαίωνι πότμῳ, τὸ δ' ἐ. συγχύσει βιοτᾶς (τόξ' ἐντείνεται χαρίτων). 550. ὡς ἐ. ἐσθλοῖσιν γάμοις πάρειμι νυμφαγωγὸς. 609. κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις τέχνας πορίζω. 744. adversus. πημοσύνῃ. E. fr. CLIII, 3. πήμασι. I. T. 414. ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παρθσι. 471. ἁπλοῦς ἐ. ἐχθροῖς μῦθος. Rh. 84. εὐτυχοῦντι ςρατῷ ἥκω. 649. πόνῳ κ. χαρᾷ νύχιον ἐ. κνέφας παρῆν. Tr. 542. ὀ πρῶτον θεοὶ ἔζοντ' ἐ. ψήφοισιν αἵματος πέρι. E. E. 1259. ἔρως ἀργὸν κἀπὶ τοῖς ἀργοῖς ἔφυ. E. Dan. V. ἐ. ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ;

Tr. 172. νίκη. Eu. 995. ὀλολύξατε νῦν ἐ. μολπαῖς. 1029. εἴθ' ἐ. ἐμοὶ εἴη. Al. 457. cf. ὅσον τὸν ἐμ'. v. in Acc. de reb. non corp. ἐφ' οἷς γε νῦν καθέζηκας λόγοις. An. 235. ἐφ' οἷσιν ἦλθες. 822. ἐ. ταύτῃ καθέζαμεν τύχῃ. I. A. 719. ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν. I. T. 1040. ἐ. ἀξίοις πονεῖν. Rh. 182. κτενεῖ μ' ἐ. αἰσχίζοισιν. An. 928. τῇδ' ἐ. αἰτίᾳ φυγών. H. 1067. ἐ. ἀξίοισι. Or. 1335. ἀξίως ζῆν ἐ. ἴσοισιν. M. 122. ἐπίσης, μετὰ ἰσότητος κ. μὴ τυραννίδι. ὅτ' ἐπ' αἰσχροῖς. H. 511. (p. αἰσχρῶς.) An. 1112. τύτῳ ταγεὶς. E. fr. CXLII. ἐφ' ᾧ τετάγμεθα. I. 1040. ἠκῶν ἐ. αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα; Al. 146. ἐφ' οἷς δακρυδρόεῖς. H. f. 1181. ἐφ' οἷσι τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα. E. E. 111. cf. infra Super, insuper.

c. Accus. de reb. corpor. c. verbis eundi, ducendi, mittendi. Ὅρα δὲ τὸ ἀρχαϊκὸν τῆς λέξεως· πάλαι μὲν γ'. ποτε τὸ ἐπὶ τιμῇ Ἀνίζασθαι ἐδήλυ, ὕστερον μάχιμος ἡ λέξις τῦ Ἐπανίζασθαι κ. Ἐπαναστάσεως, τῆς Ἐπὶ προθέσεως τὸ Κατὰ δηλύσης ὡς κ. ἐν τῷ Ἥκεις ἐφ' ἡμᾶς (Or. 87.) παρ' Εὐριπίδῃ. Eust. ad. Il. K. 809, 37. ὅπερ ἀσείως ἡ Ἠλέκτρα ἐκεῖ περὶ Ἑλένης φησί. ad Od. T. 1856, 14. ἥξω ἐφ' ἑρκείας πύλας. Ch. 556. ἐ. σκέλος πάλιν χωρεῖ. Ph. 1409. ῥαθμὸς ἔ. βύτα. An. 280. ἀγραύλυς πύλας. E. E. 342. οἶδμα. I. T. 395. Ἑσπερίδων ἐ. μηλόσπορον ἀκτάν. H. 742. μηλοθύταν. Al. 118. ἐ. οἶδμα λίμνας. Hec. 446. S. Oenom. IV. ἅλιον ἐ. πέλαγος. 938. πάλιν ἐχώρυν κρήνας ἐ. αὐτάς. B. 765. ἐ. ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Prs. 409. sc. ναῦν. ἐ. Ἀ. πόρον. 491. ἄκρον κόριμβον ὄχθυ. 657. λέκτρα. Hec. 635. πολιὸν ἐ. κρᾶτα. 653. κοίταν. 1082. γλώσσης ματαίας μὴ ἀκβάλῃς ἐ. χθόνα καρπὸν. Eu. 820. μολόντ' ἐφ' ἑστίαν. Hec. 1216. ἄλλην σκοπιὰν. Or. 1263. τύμβον. 1434. προπάτορος ἕδραν. 1441. δόμον. Or. 179. σεῦται ἐ. οἴκυς. S. Tr. 646. πύργυς. Ph. 226. πύργωμα. E. S. 1220. πύργων ἐ. ἄκρας ῥεφάνας. Tr. 779. τὴν ἐμὴν ῥαιεύομαι πόλιν. Ph. 435. χέρνιβας. 666. ἀλμυρὰν πόντυ κλῆδα. M. 212. ὕδας. 1195. γαῖαν. 1269. νῶτα πέτρας. H. 128. θῖνα θαλάσσης. An. 109. πόντιον κῦμα. H. 735. πόντια κύματα. I. T. 409. κυανέαν ἐ. ναῦν. Tr. 1094. πλάτας. 1334. ναυσολίαν. An. 797. θοίνην ἔ. E. E. 641. δαῖτα τὰν θεῶν. I. A. 1060. καλὸν ἔρχομαι ὑμέναιον. Tr. 773. ὑμέναιον. I. A. 624. κῶμον. Cy. 444. ἄκρον θύρσον. B. 1139. ἵππων ἐ. ἄντυγα. Rh. 237. ἐ. πῶλον, ὃς ἐ. τὰν Τροίαν ἤλυθ'. 261. θανάσιμον ἀγέλαν. B. 1021. γηγενεῖς ἔ. I. 1529. ᾄδα τ' ἐ. πύλας. Al. 124. χρυσεόνωτον ἀσπίδα. E. Antig. XVIII. δόρυ γιγαντοφόνον. H. f. 1191. ἀγκάλας. I. 761. αἰθέρος πτυχὰς. E. Phaëth. VIII, 4. χρυσόκερων ἔλαφον. E. Temen. XVIII. λειμῶνας ποιμένιά τ' ἄλση. ibid. 2. ἀγνὸν πῦρ. E. E. 812. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ἐ. ξίφος. Hel. 95. ἐάνπερ ναῦν ἐ. ἀγκύρας λάβω. 1077. κόρης ἐ. σφαγὰς. Hec. 522. ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας. Or. 87. ἐ. σὸν φόνον. 608. φόνιον αἷμα. 1256. αὐτόχειρα σφαγὰν. Ph. 334. θάνατον. 1062. δρόμον ἐ. φόνιον. H. f. 1212. ἐ. τάνδ' ἄκοιτιν ἀμφίγυοι κατέβαν. S. Tr. 503. ὃ ἐπ' ὄμμα θήσεται. 615. p. τιμῆσαν. ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὁρμᾶται. Aj. 47. κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; 48. σ' ὥρμασε πανδάμους ἐ. βύς. 175. πολιὰς ἐ. χαίτας. Al. 912. ἐ. κάρα ῥέψυσι. I. A. 1080. ὅποτε φρενόθεν γ' ἐ. ἀριζερὰ ἔβας τόσσον. Aj. 183. ἐπὶ φορβῆς νόσον ἐξελήλυθεν. S. Ph. 43. ἄλλον ἄνδρ' — ἐξελλον. 570. τῦτον ἄνδρε τώδε — πλέυσιν. 591. εἶμ' ἐ. ναῦν. 626. πελασθῆναι ἐ. τὸν — θεὸν. S. T. 214. ξένην ἐ. γαῖαν ἐμπορεύσεται. 455. αὐτὸν ἐπενθρώσκει. 469. τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα. 494. τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα. 555. ἄπορον ἐ. φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν. 692. ἀγρύς σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομὰς. 761. ὐκ ἔτι εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων. 898. κἀπὶ σεμνὸν ἐζόμην βάθρον. S. C. 100. ἔσχατα βαίνεις. 217. ἐφ' ἃς (δαίμονας) ἔκυ. 486. γύαλον. 1493. ἐσπόμην πεδίον ἐ. ἄκρον. S. A. 1107. τάδ' ὐκ ἐ. ἄλλον — ἁρμόσει. 1317. κἀπὶ πόντον ἔρχεται. S. Phaedr. IV, 3. ὑπέρ τε πόντον πάντ' ἐ. ἔσχατα χθονὸς. S. fr. XCIII. τιθέμενος ἐ. χεῖρα κατ' ἴχνος. Hec. 1059.

De tempore. ἐ. ἡμαρ. Ph. 404. in diem. ἐφ' ἡμέραν μίαν. M. 355. τέλει γ'. εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τότ' ἐ. ἡμαρ ἔρχεται. S. T. 199. βότρυς ἐ. ἡμαρ ἕρπει. S. Thyest. VI. 3. τὸφ' ἡμέραν. Cy. 335. ἓν ἐ. ἡμαρ. E. E. 425. τῆσδ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς. 429. ἐφ ἡμέραν. S. Tr. 1128. κἀπὶ τέρμ' ἥκων βίου. Al. 646. ἐ. τάλαιναν δύλειον ἁμέραν βίου. Tr. 1330. κἀπὶ τέρματι Eu. 623. ἐ. σμικρὸν φράσαι. S. E. 414.

c. Accus. de non corpor. κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται τῆς εὐγενείας ὄνομα. Hec. 380. κἀπὶ μηδὲν ἔρχ. S. fr. LVI. 8. κἀπὶ μεῖζον ἔρχ. S. Ph. 259. κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι. S. T. 265. μήτ' ἐ. πλείω θρῆνον ἐγείρετε. S. C. 1778. ἄπορος ἐ. ὐδὲν ἔρχ. τὸ μέλλον. S. A. 360. ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐ. ἐσθλὸν ἕρπει. 367. ἅτας ὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐ. πλῆθος ἕρπον. 586. προβᾶσ' ἐ. ἔσχατον θράσυς. 853. βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἐ. δάκρυον. E. S. 284. ἐφ' ὅ τι χρέος. Or. 150. τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον. 495. τὸ δυσμενέστερον. 616. τὸν εὐτυχῆ πηδῶσ' ἀεὶ κήρυκες. 893. ἔργον πορεύομαι. Or. 1068. τὸ βέλτιον πεσεῖ. 1141. ὁρμήσασ' ἐ. ἔργον. Ph. 1071. Pors. ἐς ex Sch. διεγείρασα κ. παρορμήσασα εἰς ἔργον, ἤτοι εἰς τὸν φόνον τῦ δράκοντος. κἀπὶ πλεῖζον. Rh. 946. ἐ. τὸ πλέον ἔχειν. E. Ixion. II. τὸν ἔσχατον ἀγῶνα. 1222. ἀκμὴν ἐπ' αὐτὴν. Ph. 1088. εἰς αὐτὴν ἦλθον τῦ πολέμυ τὴν σφοδρότητα. μονίμαχον ἐ. φρένα. 1310. ποίαν συμφορὰν; 1334. μύσαν ἐ. καλλίνικον θρανίον τε. 1719. θήρας πόθον ἐξέλυε. H. 233. αἰσχύνην. 246. ἄλλον εἶμι βελτίω λόγον. 292. τέρμα κ. τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν. E. S. 369. σπυδὴν ἐ. ἄλλην. 1198. ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας, φίλυς τ' ἐ. ἄλλυς. I. A. 413. εὐμήκεις ἥκυσι τύχας. 595. μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπυ. 646. τὸ κείνυ βυλόμενον. 1270. p. βύλησιν. ut τῷ θυμυμένῳ. Hec. 299. τῷ θυμικῷ τῆς ψυχῆς μέρει, τῷ θυμῷ αὐτῷ. κρίσιν ἐ. συγνὰν. 1307. κἀπ' ἐκεῖν ἐλθωμεν. 1392. τὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγυς. Tr. 119. ὁ δ' ἦλθεν ἐ. τὰντίπαλον. B. 278. ἐφ' ὅπερ πάρει. 454. τῦθ' ὡρμημένος. 630. τόδ' ἔρχομαι. 965. κἀπὶ δεῖν' ἔρχη πάθη. 969. τῶν ἀεὶ ἐ. τὰ καλὰ βίον. 1005. κἀπὶ κινδύνυ βάθρα. Cy. 351. sc. ἀφῖγμαι. p. τὰ ἔσχατα, ἐπὶ τὸν ἔσχατον κίνδυνον. ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν. E. Antig. XIII. τὸ δυστυχὲς κάλλος. Hel. 240. μή γ' ἐ. οἰκτόν μ' ἔξαγ'. I. 361. ἐφ' ὅ ποτε βάσειαι ἄτοπος. 688. κἀπὶ τῦτ' ἐπείγεται. E. Antiop. XXXIV. δυλείας. E. Archel. IV. ἀρε-

ἀρετῆς. E. Oedip. XV. 3. κἀφ' ὅσον διέρχεται. XVII. 3.

Super, insuper, ad, post, praeter. ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπι ματέρες — ἐπισοναχῶσνι. S. T. 183. ἐπιδ'. Or. 206. corr. τὸ ἐ. τῷδε πῆμα. H. 855. ἄχθος ἐ. ἄχθει τῷδε προςθέσθαι διπλῶν. An. 396. ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. Ch. 412. Tr. 172. ἐ. δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται. 591. ἅμα δ' ἐ. εὐάσμασιν ἐπιβρίμει τοιάδε. B. 151. τοῖς πάλαι κακοῖς προςκείμενόν τι πῆμα. Her. 484. ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Δ. Or. 896. p. μετὰ τῶτο. τί τὐπὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίγνετο; 1453. τίς δ' ἐ. πρώτῳ ταχθεὶς; Cy. 481. ἐ. φόνῳ πράσσεις φόνον. Or. 1579. 1587. φόνος ἐ. φόνῳ sc. ἐπέβα. I. T. 197. φόνον ἕτερον ἐ. φόνῳ βαλὼν. H. f. 1085. ἐ. πάθεα πάθεσιν φέρεσθ'. Hel. 1179.

Hac conditione, consilio, ut. ἐ. τοῖςδε παῖδας δέχου. Al. 376. ἐ. τοῖςδε τοίνυν δεξιᾶς ἐμῆς θίγε. Hel. 844. ἐφ' οἷς ὑπέςητε — θανεῖν. H. f. 706. in quantum, quia. ὑμᾶς χρὴ 'πὶ τοῖςδε τοῖς πεπραγμένοις πιςοῖσι πιςὰ ξυμφέρειν βουλεύματα. Prs. 525.

Quod attinet, in potestate alicujus est, ὅσον, κατά. τὐπί σε. Hec. 514. ὅσον τὸ κατά σε. Al. 670. Rh. 397. τὐπ' ἐμ' εὐτυχοῖτε. I. A. 1557. ὅσον γε τὐπ' ἐμ'. Or. 1344. ὅσον ἐπὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ. potius ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, quod ad me attinet, quod in mea est potestate cf. Pors. ad Or. 1338. ἀγνοὶ τὐπὶ τήνδε τὴν κόρην. S. A. 889.

Ἔπι. ἔπεςι. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιὸν. Eu. 386. ὅταν — ὐδ' ἐ. κόρος. S. C. 1220. Herm. ἐπίκυρος.

Ἐπιβαίνειν. εἰςιέναι, πορεύεσθαι, conscendere, προςβαίνειν, προςορμᾶν, — ἄγειν, ἐπιβιβάζειν. —

c. Genit. et *Accus.* μὴ 'π-ε Σπ. χθονὸς. Or. 536. 625. ἦν — κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν. Hel. 935. πεδίων ἐ-ει. An. 1231. κἀπ-ῶσιν νεῶν. Rh. 93. ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν. Aj. 357. τῶν νεῶν· κωπηλατῶν, κωπηλάτης. λίμνας ἐπίβα τᾶς Δ. I. 167. τεθρίππων ἐπέβα. H. f. 380. ὅθι κυνῶν ὠκυπόδων ἐ-ας (μέτα). H. 1128. μαντείων ἐ. ζαθέων. I. T. 1252. Διὸς ἃ λεχέων ἐ. Hel. 381. τύμβυ ἐπιβὰς. Hec. 111. ἀδύτων ἐ. κτεάνων. An. 1035.

c. Acc. τεθρίππων ὠκίςαν χαλὰν ἐ-βᾶσα. I. 1242. ὀκ ἔτι συζυγίαν πώλων ἐνετᾶν ἐ-βάσῃ. H. 1132. ὀράνιον ἔδραν ἐ-βεβὼς. Tr. 1078. ἀντίπυργον ἐ-ᾶσαι πέτραν. B. 1095. τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐ-βάντ'. Aj. 144. ἐ-ε πόρσω. S. C. 179. ἄλεκτρ', ἄνυμφα γ. ἐπέβα μιαιφόνων ἀμιλλήμασ'. S. E. 492. δύςλεκτρα κ. κακόνυμφα, μὴ νενομισμένα, παράνομα διὰ τὴν μοιχείαν. ἐπέβη γ. ἐπὶ ἀμιλλήματα γάμων ἄλεκτρα κ. ἀνύμφευτα· ἐπέβη δὲ τούτοις, οἷς ὁ θέμις. ὃς ὀκ ἐχρῆν, εἰς γάμον ἤγαγεν ἡ Ἐρινύς, διόπερ κ. νῦν αὐτὸς μετελεύσεται. ἢ ἐπὶ τῆς Κλυταιμνήςρας ἐςὶ τὸ λεγόμενον· τὸ δὲ Οἶσιν ὁ θέμις ἐπὶ τῶν γάμων φησὶν ὧν, ὅτι ἐπέβη γάμοις ἡ Κλυταιμνήςρα, οἷς ὀκ ἔπρεπε.

Metaph. ὅπυ ἂν εὐσεβίας ἐ-νοντες. S. C. 189. εὐσεβῶς πατοῦντες. S. εὐσεβοῦντες. Eust. τῆςδε — δόξης ὅποτε ἐ-βάντες. S. Ph. 1463. τῆς οἰήσεως. ὐδέποτε τοῦτο οἰηθέντες, ὐδὲ ἐλπίσαντες τελεῖσθαι, ὥςε ἀπελθεῖν εἰς Τροίαν.

p. ἐπιβιβάζειν. εὐκταίαν ἐκπεποιοισιν ἐν δίφροισι ψαμάθων Αὐλ. ἐπέβασαν νύμφαν δύςνυμφον τῷ τᾶς Ν. κόρας. I. T. 215.

εἰς, προςορμᾶν. σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δ. κακόθρους ἐπιβῇ. Aj. 139. θεῖα γ. παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν — ἐπίβη. S. Ph. 194. θαυμάτων πέρα — τάδ' ἐπέβα. I. T. 840. corr. ἀπέβα.

Ἐπιβάλλειν. ἐπιφέρειν, ἐπιτιθέναι, — ἀναμιμνήσκειν. ἐ-λὼν φάρη κόραις. E. E. 1221. ἐ-μέναν χαίταισιν πλόκον ἀνθέων. M. 840. λύπην θνητοῖσι θεὸς ἐ. 1115. ἀνάλγητα γ. ὐδ' ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς ἐπέβαλε Κρονίδας. S. Tr. 128.

ἀνέφελον ἐπέβαλες ὄποτε καταλύσιμον, ὐδέποτε λήσομενον, ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακὸν. S. E. 1246. ἀνέμνησας, εἰς γνῶσιν ἤγαγες.

Ἐπιβαςάζειν. ἐ-άσας χεροῖν. Cy. 378.

Ἐπιβλέπειν. ὅςτις ὐ ζήλῳ πολιτῶν κ. τύχαις ἐ-ων. S. T. 1525. ὅςτις κράτιςος ἦν δηλονότι, ὀκ ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πολιτῶν κ. εὐτυχίαις θαρρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ δηλονότι ἀρετῇ. Herm. corr. ὅν τις ὐ ζηλῶν π. κ. τ. ἐ-ων. quem quis civium non felicem praedicavit inviditque et ὅτινος ζήλῳ π. κ. τ., ἔτι βλέπων, cum adhuc oculis uteretur. Ego, ζήλῳ κ. τύχαις p. Hendiad. interpretor, invidendae fortunae repetoque ἦν· ὅςτις repetitum praeter necessitatem, ut τίς qu. cf. Qui non habebat, quod civibus invideret, sed ipse erat invidendus.

Ἐπιβοᾶν, -οῶν. βοᾶν, καλεῖν, προςκαλεῖσθαι, ἐπιμαρτύρεσθαι. κάπ-ᾶται Θέμιν εὐκταίαν. M. 168. κάπ-όα τὸ Μύσιον. Prs. 1046. εὔφημον δ' ἐ-οῶεν μῦσαι. Ae. S. 697. semel.

Ἐπιβουλεύειν. ἐνεδρεύειν, ἐντιθέναι ἐνέδρας. κάπ-σειν πόλει. Spt. 29. ὅταν ταχύς τις ὀύπιων λάθρα χωρῇ. S. T. 618.

Ἐπιβουλευτής. ὁ ἐ-εύων, δόλιος, ἐπίβουλος. — τὸν τοῦ μανέντος κάπ-ῶ ςρατῷ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες. Aj. 726.

Ἐπίβουλος, ον. κρυφαῖος, δολερός. τίς ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐ.; Ae. S. 589.

Ἐπιβρέμειν. ἐπιβοᾶν. ἐπ' εὐάσμασιν ἐ-ει τοιάδε. B. 151.

Ἐπιβριθής. βαρύς. δαίμονες ἐ-εῖς ἐνδίκοις ὁμιλίαις. Eu. 953.

Ἐπιβρόντητος, ον. ὁ ἐμβρόντητος. Z. ὁ ἐκτραπεὶς τῶν φρενῶν ἀπὸ ἤχου βροντῆς. ὃν εἰώθαμεν λέγειν ἐ-ον. Ad Aj. 1387. ὁ ςρατηγός.

Ἐπιβώμιος, ον. πῦρ. An. 1024. E. E. 715. p. τὸ ἐν τῷ βωμῷ. κάρφει παλαιῷ κάπ. ψόλῳ. Ae. fr. 20.

Ἐπιβωμιοςατεῖν. ἐ. sc. τὰς παρθένους. Her. 44. i. e. ἑςάναι παρὰ τ. βωμόν.

Ἐπιγαμεῖν. προςγαμ. ὀκ ἐπεγ-ει πόσει πόσιν. Or. 588. ἐπεγάμβρευεν ἀνδρὶ ἄνδρα. μὴ 'πιγήμης μητρυιὰν τέκνοις. Al. 306.

Ἐπίγειος, ον. ἐπὶ τῆς γῆς, γεώδης. ἡ δὲ βοσκηθεῖσα φλὸξ — ἅπαντα τάπ-α κ. μετάρσια φλέξει. S. fr. 51.

Ἐπιγηθεῖν. ἐπιχαίρειν. Μήτε τις ἄλλος τοῖςδ' ἐπεγ-ει. Pers. 156.

Ἐπιγιγνώσκειν. γινώσκ., γνωρίζειν. Κεῖνος ἐπέγνω μαυλαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερομίοις γλώσσαις. S. A. 960. ἐπέγνω τὰς οἰκείας μανίας, ὡς εἰς κακὸν αὐτῷ ἐτελεύτησαν. Sensit. cf. ψαύειν. κ. νῦν ἐ-ως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυςμενεῖ βάσιν κυ-

κλῶντ'. Aj. 18. ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προςώπῳ. S. E. 1296.

'Επιγλωσσᾷν. - ᾶσθαι. καταβοᾷν. ταῦτ' ἐ - ᾷ Διός. Prm. 928. τῇ γλώσσῃ κατηγορεῖς, ἐποιωνίζῃ κατὰ Διός, ἃ βάλῃ γενέσθαι αὐτῷ· καταβοᾷς. 'Ε - ῶ ἐποιωνίζω διὰ γλωττῆς. Αἰσχύλ. 'Ηρακλείδαις. H. 'Ε - ττήσομαι. λοιδορήσομαι Z. βλασφημήσω. Poll. φλυαρήσω.

'Επίγονοι. 'Ε - οι. οἱ ἀπὸ τῆ δευτέρᾳ γάμῳ γενόμενοι. ad Aj. 390. 'Ε - οι δ' ἀν' 'Ελλάδα κληθέντες. E. S. 1223. sc. τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. Numero novem, hoc nomine insignes. μενεῖ κτέανά τ' ἐ - οις. Spt. 885. τοῖς ὕςερον· τοῖς ἐ - οις κ. τοῖς συγγένεσιν ἐκείνων.

'Επίγραμμα. πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισιν, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημένα, 'Ε - τα λέγονται. Z. αἰσχρὸν τὠπ. ἐν 'Ελλάδι. Tr. 1191.

'Επίδαμος, ον. ἐπίδημ. ἐπιδήμιος, ἐμφύλιος. ἐπὶ τὰν ἐ. φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα. S. T. 495. ἐλεύσομαι ἐπὶ τὴν ἐπιδημήσασαν μαντείαν κατὰ τῆ Οἰδίποδος.

'Επιδαύρειος, - ιος. ὅπλισμα τὠπ - ιον λαβὼν. E. S. 714. cf. Plutarch. in Theseo: Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ 'Επιδαυρίᾳ Περιφήτην, ὅπλῳ χρώμενον κορύνῃ, κ. διὰ τῆτο Κορυνήτην ἐπικαλούμενον, ἀπτόμενον αὐτῆ κ. κωλύοντα προάγειν, συμβαλὼν ἀπέκτεινεν. 'Ησθεὶς δὲ τῇ κορύνῃ, λαβὼν ὅπλον ἐποιήσατο κ. διετέλει χρώμενος, ὥςπερ ὁ 'Ηρακλῆς τῷ δέρματι τῆ λέοντος.

'Επιδαυρία. τὴν εὐθὺς Ἄργης κἀπι - ας ὁδὸν. H. 1197.

'Επιδεικνύναι. ἀποφαίνειν. κἀπέ - ξαν, ὃ λόγῳ μόνον. S. E. 1453. τά τε νῦν ἐ - εἶξω πιςὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια. Ae. S. 52. ὡς ὃ ξένος ὢν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν. ἔρχεταί σοι κἄρα 'π - ξων. E. E. 856. ἐ - κνὺς, ὅσῳ πλείονα σεαυτὸν ὤνησας. E. Epist. III. 18.

ὦ γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς — κἀπεδ - ξατε πατέρας, ἀδελφὰς, παῖδας, αἷμ' ἐμφύλιον. S. T. 1405.

'Επιδεῖν. v. 'Επεῖδον.

'Επίδειξις. θεῶν σόφισμα κἀπέδ. 'Ελλάδι. Ph. 878. ἐπίνοια, ἵνα πᾶσι δειχθῇ μὴ παρακόειν θεῶν. παραίνεσις εἰς τὸ μὴ παραβῆναι τὸ θεῖον. ὡς ἐ. ὄσαν. E. Epist. I. 6.

'Επιδέμνιος. ἐπὶ λέκτρῳ ὤν. ἐ - ος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνὰν. Hec. 927. ἐκ παραλλήλῳ dictum.

'Επιδέξιος, ον et α. κυλίκων οἰνοπλανήτοις ἐ - αις ἁμίλλαις. Rh. 363. cf. Δεξιῆσθαι. Τὸ δὲ ἐ - α δηλοῖ παρὰ μὲν Πλάτωνι τὸ Δ - ῶς· παρὰ δὲ Εὐπόλιδι προπόσεως σχῆμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν 'Επιδέξια. Poll. II. 159.

'Επιδεσπόζειν. ἄρχειν, ἡγεῖσθαι. κἀ - ει ςρατῆ. Prs. 239.

'Επίδημος. v. 'Ε - αμος.

'Επιδιδόναι. εὐμάρειαν ἐπεδίδω χεροῖν. B. 1126. μόχθω χάριν τήνδ' ἐ - δώσω. M. 186. ὅπως ἐ - ῶσιν ἀεὶ διὰ σὲ. E. E. V.

'Επιδιπλοῦζειν. αὖθις, πάλιν λέγειν, ἀναλαμβάνειν. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐ - ω. Eu. 1000.

'Επιδρομή. πλῶν ὅριον δίδωσιν ἡμῖν 'Ιλίῳ τ' ἐ - ὰς. I. A. 1597. ἀξένης ἐ. πέπλευκα πάσας. Hel. 411. p. ἐπιβάσεις, εἰςβάσεις.

'Επιείκεια. γενναιότητι κἀ - α τρόπων. E. fr. LXXXVIII.

'Επιεικές. Ὅμηρος τὸ πρέπον λέγει. B. Aneed. II. 65. Planud.

'Επιεικής. καθήκων, προςήκων, πρέπων, δίκαιος. 'Επιεικῶς. ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, γνωμόνως κ. ἐπιμελῶς. ἔσθ' ὅτε κ. ἀντὶ τῆ συνεχῶς. κ. 'Ε - ής. ὁ μέτριος. S. in Plat. Charm. Bekk. 323. πρὸς ἑτέρους ἐ. E. Ep. IV, 3. εἰς ὁντινοῦν τῶν ἐ. IV. 12. τὸ ἐ. ὠφελεῖ τὰς συμφορὰς. E. Aug. I. p. σωφροσύνη. τὸ - ὲς. S. C. 1127. ὃς ἅτε τὸ - ὲς — ἥδει. S. fr. LII. τὰ - ῆ πρόςθεν ἡγοῦνται δίκης. E. fr. III, 6. 'Ε - ῶς. E. Ep. V, 3. πάρεςι γ. ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖςδ' ἐπεικότα. Ch. 665. v. 'Επιεικής et 'Ε - ῶς.

'Επιέναι. ἐπέρχεσθαι, εἰςιέναι, — διαδέχεσθαι. — ὁ ἐπιών i. q. ὁ τυχών. κύματα πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ'. S. Tr. 115. ἔπεισι μέλαθρα τάδε. B. 602. ἄλλας (πύλας) ἐπήει. Ph. 1171. σκηπτῆ 'πιόντος πολεμίων. Rh. 674. ὀὐπιὼν ξένος. I. 323. εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεῦ. M. 352. ἡ 'π. μητρυιὰ τέκνοις. Al. 310. μακρὰ γ. ἡμῖν ἡ 'π. ἀπουσία. I. A. 651. δείξει τὠπιὸν σέλας θεῦ. Rh. 331. τἀπιόντα τραύματα. I. T. 313. ἔτι σε μετατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων. An. 494. οὐδὲ τὠπιὸν κακὸν μεθίςη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν. Al. 171. ὀὐπιὼν λόγος. Or. 629. ὁ ἐπιὼν βίοτος. 1659. πολλαῖς ἐπῄει δάκρυα τῆς τύχης ὅση. Ph. 1379. τῷ παρόντι τὠπιὸν πιςούμενοι. E. fr. LXVIII. 6.

ὁ δ' ἀεὶ τῷ 'πιόντι δεικνύτῳ. S. C. 1532. διαδόχῳ βασιλείας.

ὁ ἐπιών p. ὁ τυχών. τό γ' αἴνιγμ' ὀχὶ τὸ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν. S. T. 393. p. τῆ τυχόντος. ἀλλὰ τὠπ. ἁρπάσαι. S. C. 752.

'Επιζαρεῖν. ἐπιβαρεῖν. Ζαρὸς ὄρνεόν ἐςιν ἁρπακτικόν. Ad Ph. 45. ὦς ἐπεζ - ει σφιγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν. 45. ἐπέκειτο, ἐπεβάρει. Arcadum est, teste Eustathio, qui cum ζέρεθρον, βάραθρον comparat ad Il. Γ. 381. 20. M. p. 909. 27. Ζέλλω dixere iidem (ut videtur) p. βάλλω ap. Hes. et E. M. p. 408. 42. H. Καζέλη. κατέβαλε. Pors. ad Ph. 45. Ζέρεθρα. βάραθρα. κοῖλοι τόποι. H. οἷα πόντον Θρ. φυσήματα ἐπεζ - ει. Rh. 441.

'Επιζέειν, - εῖν. ἀναζεῖν. λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ. Cy. 391.

Metaph. ἐπέζεσε δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐ. τὸ Ταντάλ. σπέρμα. I. T. 987. δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐ. Hec. 583. ἐπήρθη, ηὐξήθη ἀπὸ μεταφορᾶς ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι κ. ἐπαιρομένῳ ἐν τῷ ζέειν. Musgr. immisit. νὺν αἰκίζει, φόνια δολόμυθα κέντρ' ἐ - σαντα. S. Tr. 840. ἐπιχυθέντα, ἀναχαλάσαντα ἀπὸ τῆς θέρμης τῆ πυρός.

'Επιζευγνύναι. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐ - ξασ' ὄχον. Eu. 399. μήτ' ἐ - χθῆς ςόμα φήμαις πονηραῖς. Ch. 1037.

'Επίζηλος, ον. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' ὢν ἐπ. πέλει. Ag. 939. ὢν ἄξιος τῆ φθόνῳ.

'Επιζώςρα. ἐν τοῖς Σοφ. Ζωςῆρσιν. ἔχοντας εὐζώνους ἕςασαν ἱματίων ἐ - ας. Poll. VII. 68. balteus.

'Επίηρα φέρειν. τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς περιουσίας. H. cf. Il. Λ. 578. et Suid. 'Επίηρα. ἡ μετ' ἐπικουρίας χάρις· οἱ δὲ νεώτεροι ἀντὶ τῆ ἕνεκά φασιν. Z. S. H. ἐ. φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις. S. T. 1094. ἐπιθυμητά, τὰ θυμήρη παρέχοντα, ἐπέραςα. ἐράσμιον γ. ἦν τῷ Οἰδίποδι, γνῶναι τὸ ἑαυτῆ γένος.

'Επιθαυμάζειν. Κἀπιθ - σα τηλεσκόπον πέμ-

φυγα χρυσείαν ἰδὼν. Σοφ. ἐν Κόλχοις. p. ἀκτῖνα. cf. Πέμφιξ.

Ἐπιθοάζειν. καθῆσθαι. valde dub. ὁρμᾶσθαι, — θρηνεῖν. cf. Θοάζειν. τάδε θρηνῶ κάπιθ-ω. M. 1409. τάδ' ἐπευχομένη κάπ-ησα. Ch. 848.

Ἐπιθρώσκειν. εἰςπηδᾷν. κάπ-κοντας νεῶν. Rh. 100.

Ἐπιθύειν. σφάττειν, σφαγιάζειν. ἐπὶ δ' ἔθυσα μητέρα. Or. 561. τέλεον νεαροῖς ἐ-σας. Ag. 1505. Thyestae filiis Agamemnonem adultum.

Ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι, ποθεῖν. Τὸ μὴ 'πιθ. περισσὰ δρᾷν. S. Tr. 617. κεῖν' ἐ-ῶ δώματα ναίειν. Al. 870. παρθενίᾳ δ' αἵματος ὀργᾷ περιόργως ἐ-εῖν θέμις. Ag. 220. πολλὰ λαβεῖν ἐπεθ-ήσαμεν. E. Ep. V. 43.

Ἐπιθυμία. πόθος, ὄρεξις. δόλιος ἡ 'π. Cy. 448. κακῶν λέκτρων μὴ ἐ-αν ἔχειν. An. 1282. τῷ δύνασθαί τι μέγα ἐ-ίαν. E. Epist. V. 6.

Ἐπιθυμίαμα. τάδ' ἐκ χεροῖν ςέφη λαβόση κάπ-τα. S. T. 913. ἀντὶ τῷ θυμιάματα, ὡς ἐπιβωκόλος (Od. γ. 422).

Ἐπιθύειν. ἐπευθύν. μηδ' ἐ. χερὶ. S. Ph. 1059. p. τόξα εὐθύνειν, ἐντείνειν.

Ἐπιθωῦσσειν. ἐπιβοᾷν, ἐπηχεῖν et H. — ἐπικελεύεσθαι. ὁ κάλαμος Πανὸς κώπαις ἐ-ὕξει. I. T. 1127. ὄκ ἀκόσαις ἐπεθώὕξας τῶτο. Prm. 277. εἶπας.

Ἐπικάειν Att. et -αίειν. ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ ἀνακειμένῳ μέσον ἐς τὸν αὐχέν' εἰςαλοίμην. S. fr. XXXVII.

Ἐπικαινῶν. καινὸν ποιεῖσθαι, νεῶν. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'π-νόντων νόμους. Eu. 683.

Ἐπίκαιρος, ον. ἐ-ιος. εὔκαιρος, ἔγκαιρος, ἐπιτήδειος. ἃ μὴ 'π-α μηδὲ συμφέροντα. S. T. 875. τοὶ δ' ὑψίβατον τρίποδ' ἰστρῶν ὁσίων θέσθ' ἐ-ον. Aj. 1406. εὔκαιρον, ἔγκαίρως· καιρὸς γ. ἤδη κ. τότε, ὥςτε ἀπολῶσαι τὸ σῶμα κ. καθᾶραι.

Ἐπικαλύπτειν. unde Ἐ-ήριον. cf. Ἐπικεύθειν. βλεφάρων σκοτεινὸν φάος ἐ-υψαν. H. f. 642.

Ἐπικεῖσθαι. ἐγκεῖσθαι. κάπ-σομαι βαρὺς. Rh. 101. κάπ-μενον κάρα κυνέας θερίζων. E. S. 716.

Ἐπικέκλεσθαι. ἐπικαλεῖσθαι. νῦν δ' ἐ-όμεναι δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορ' ἐνίν τ'. Ae. S. 41. τὸν Ἔπαφον.

Ἐπικελεύειν. ὃ δ' αὖθις ἐπεκ-σεν. B. 1086. ἐπε-σά σοι. E. E. 1224. ἐγὼ δέ γ' ἐπεκ. κἀπέλυσ' ὄκνω. Or. 1236. συνεργὸς ἦν τῶδε φόνω κ. ἠλευθέρωσα τῆς δειλίας.

Ἐπικεύθειν. κρύπτειν, ἀποκρύπτειν. ὁ γ. σ' ἐ-σω. Ag. 800.

Ἐπικήδειος, ον. ἐπιτάφιος et H. Ἐ-ον. ἐπιθανάτιον. ᾠδὰν. Tr. 513.

Ἐπικηρύκευμα. Ἐ-τα γ. εἰσι τὰ διὰ τῶν κηρυγμάτων γιγνόμενα πρὸς φιλίαν. Ad M. 738. κάπικ — μασιν. τάχ' ἂν πίθοιο. 738. διὰ τὰς πρεςβείας ἐξαιτουμένοις με ἐκδοίης ἂν αὐτοῖς. κεῖται ὧν ἡ λέξις ἀντὶ τῷ τῆς φιλίας. τῇ δὲ εὐθείᾳ ἀντὶ τῆς δοτικῆς κέχρηται. Δίδυμος δέ φησι, ἐλλείπειν τὴν Διὰ· διὰ τό ἐπ-τα. et μὴ ὀμόσας δὲ, φίλος γένοιο αὐτοῖς διὰ τῷ ἐπ-τος· θέλει εἰπεῖν, ἀντὶ τῷ ἐπ-ασιν· λείπει δὲ ἡ Διά. Latet hic aliquid, quod extricare nequeo. Elmsl. Lectio videtur alia fuisse. vulgo ὁ p. τάχα.

Ἐπικηρύσσειν. κάπ-υχθεὶς χθονὶ. Spt. 619. ἀναγορευθεὶς ἄρχων.

Ἐπικινδύνως. ὡς πάντα δεινὰ κάπικ. βροτοῖς κεῖται. S. Ph. 502. p. ἔχει. E. Scyr. 1.

Ἐπικλείειν. κάπέκ-σε δωμάτων. Prm. 670. ἔξω ἔκλεισε.

Ἐπίκλημα. ἔγκλημα, κατηγορία, μέμψις, πρόφασις, ἀφορμὴ, αἰτία. κεἰ φοβεῖται τόπι. ὑπεξελὼν αὐτὸς καθ' αὑτῷ. S. T. 227. τὴν κατηγορίαν ἐκβαλὼν, τὸν φόβον, ὅντινα ἔχει ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι. ἐ. ἐχθαίρεις, ὅ τι τύχοι. Or. 569. ἀφορμὴν, αἰτίαν προβαλλομέναις κ. προφασιζομέναις, ὅ τι τύχοι κ. ὅ τι δήποτε. κ. αὕτη γ. πρόφασίζετο τὰ κατὰ τὴν Ἰφιγένειαν, ὅτι διὰ τῶτο ἀνεῖλεν αὐτὸν, ὅτι ἐν Αὐλίδι ἐσφαγίασεν Ἰφιγένειαν. κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τόπ. τῶτό μοι; S. T. 529.

Ἐπικλίνειν. ἔδραν, τὰς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἵν' ἐλαίας πρῶτον ἔδειξε κλάδον Ἀθάνα. Tr. 797.

Ἐπίκλοπος. δόλιος, πανοῦργος. et S. in Od. Α. 364. παραλογιςικός. in Od. Φ. 397. ἐπιθυμητής, ὀρεκτικός, κλέπτης. Κλέπτειν γ. τὸ ἐπιθυμεῖν κ. κλέπτης ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλλοτρίων. ἰὼ, παῖ Διός, ἐ. πέλη. Eu. 144.

Ἐπικλύζειν. διαχεῖν, καταδύειν, καταποντίζειν. ἔνοσις ἐ-σει πόλιν. Tr. 1327.

Ἐπικλώθειν. ἐπινεῖν, ἐπινήθειν, ξαίνειν, κατασκευάζειν, ἐπινέμειν, ἐ-ωμᾷν. ᾧ ςέμματα ξήνασ' ἐπέκ-σεν θεὰ ἔριν. Or. 12. τῆς ἀρχῆς τὸν ςέφανον. ἡ τῷ Ἀτρεῖ περιποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεά, πόλεμον κ. ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται δὲ κ. Ἔρις, ἵνα ᾖ· ἡ θεὰ Ἔρις τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέςῃ κ. Ἀτρεῖ. ὁ παράλογον δὲ κ. ἄλλον θεὸν ἐπικλώθειν, ὡς κ. τὰς Μοίρας. Ὅμηρος γ. φησι· τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε ἱκέσθαι. τρεῖς δὲ εἰσὶ Μοῖραι, Κλωθὼ, Λάχεσις κ. Ἄτροπος. κ. τ. λ.

Ἐπίκοινος, ον. κοινὸς, μέτοχος. ἀμφὶ λέκτρων ἐ-ον ἔθσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλ. Ar. 125.

Ἐπικομπάζειν. ἐπικαυχᾶσθαι. κάπ-σεν τάδε. H. f. 981.

Ἐπικόπτεσθαι. κόπτεσθαι, plangere, θρηνεῖν. κἀπεκοψάμην νεκρὸν. Tr. 623.

Ἐπίκοτος, ον. Ἐ-α. ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. Σοφ. Ναυπλίῳ Καταπλέοντι. H. ὀργίλος. ἐ-τοισι μήδεσι δαμεῖσα. Prm. 602. ὀργίλοις, μανικοῖς θυλεύμασι δαμασθεῖσα, θυλαῖς. ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐ-ῳ. Ch. 623. τέκνοις ἀραίας ἐφῆκεν ἐ-ους τροφὰς, πικρογλώσσους ἀρὰς. Spt. 770.

Ἐπικουρεῖν. ὑπηρετεῖν, βοηθεῖν, ἀρήγειν. ἐπεκ-ησας φίλοις. I. A. 1453. Rh. 937. ἐ-ῆσαι χθονὶ. 956.

Ἐπικούρησις. βοήθεια, βοήθημα, συμμαχία, ἀρωγή. Ἐπάρκεσις, ἀλκή. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κάπ-ιν. κακῶν. An. 28.

Ἐπικουρία. v. Ἐπικούρησις. ἦν ἐ. φανῇ τις. Hec. 872. 878. ἐ. αἶδε τοῖς φίλοις καλαὶ. Or. 300. τίν' ἐ. λάβω; Or. 266. πᾶσά δ' ἡ 'π. εὔπρεπτος sc. νεῶν. Ae. S. 725. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀ-ας ςρατῷ. Prs. 728. τῆς ἀπολομένης.

Ἐπίκουρος, ὁ, ἡ. βοηθὸς, σύμμαχος. Λαβδακίδαις ἐ-ος ἀδήλων θανάτων. S. T. 497. ὕπνω θελγητρον ἐ-ον νόσω. Or. 211. τοῖς γ. νοσοῦσιν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ὕπνος ἐςὶ τῆς νόσου φάρμακον. ὦ μόλε φίλοις ἐ-ος. An. 510. ἐ-ον μολεῖν τοῖς δεομένοισι. Or. 1226. μικρὸς σύ γ' ἐ. φίλοις. I. A. 1241. Τροίᾳ κέλσαντ' ἐ-ον. Rh. 753. ἐ, οἰκήτωρ γ' ἂν ὡς εἴη χθονὸς. I. 1299. ἐ. ἐλθὼν. 297. πατρὶ αἱμάτων

ἐχθίστων ἐ. Ε. Ε. 138. σὲ ἔχω μόνην ἐ - ρον. Or. 306. χέρ' ἐ. κακῶν. Ι. Α. 1027. πατρὶ τῶνδ' Ἀθάναν λέγου' ἐ. εἶναι. Her. 921. ὦ Διὸς κράτος, ἔλθ' ἐ - ρος ἐμοῖς φίλοισι. 1300. ὁ δ' ἐ. ἰσοτέλεστος Ἅιδος. S. C. 1221. corr. Herm. cf. ἰσοτέλεστος. vulg. ὦδ' ἐπι πόρος. γράφεται Κόρος· ταῦτα καθ' ἑαυτόν· φησὶ δὲ χορός. τῷ πλεονεκτεῖν ἐθέλοντι παρὰ τὸ καίριον κ. τὸ μέτριον, ἄχορός ἐστιν ὅτος ἰσοτέλεστος. παμμίκτων τ' ἐ. Prs. 899. i. q. συμμίχων. σμικρὸς ἐ. πατὴρ. B. 1364.

Ἐπικυφίζειν. αἴρειν, ἐπελαφρύνειν. θεῖ με — μόχθυ 'π - ουσαν. Ε. Ε. 72. πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐ - ζ'. Aj. 1412.

Ἐπικραίνειν. ἐπιτελεῖν, τελειοῦν, πληροῦν.

Ἐπέκρανεν. ὅς ταῦτ' ἐ. S. Ph. 1467. κάρτα δ' ἀληθῆ Οἰδ. Ἐριννὺς ἐ. Spt. 868. παρακλίνου' ἐ. δὲ γάμυ πικρὰς τελευτάς. Ag. 749. χρέος πᾶν ἐ - εις. Ae. S. 378. Ζεὺς δ' ἐ. τέλος. 627. χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε. 625. ἄλλων ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐ - ανεῖ. Ag. 1341. Aliarum (priorum) caedium poenas persolvet. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐ - ειν. Eu. 355. εὔχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι ἐμοὶ τὸ βούλημα κ. μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν. Num ἀλιτροῖς vel ἀλίταις i. q. ἀλιτροῖς? Nam Ἀλίτω τὸ ἁμαρτάνω — ἀπὸ γὰρ τοῦ λιτὴ γίνεται ἀλιτοῦ, τὸ λιτῆς κ. ἱκεσίας σερεῖσθαι. ὅθεν κ. Ἀλίτης, ὁ ἁμαρτωλός. E. M. Concedant impunitatem iidem Dii meis impiis, ita ut res eorum non ab ipsis dirimatur Diis. (cf. ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ubi etiam legitur ἀλιτῶν.) Sed, quum illorum supplicium mea sit causa, ad me spectet, mihi poena imponenda permittatur. Δαναὸς δὲ — κύκλ' ἀχέων ἐπέκρανεν. Ae. S. 74. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκ - ετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως. 47. ἐβεβαιοῦτο ὁ εὔμοιρος αὐτοῦ βίος. ἄχαριν χάριν ἀδίκως ἐ - ᾶναι. Ag. 1547. Καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐ - νέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ. Ae. S. 691. τελεσφορῆσαι ποιείτω. Sch. qui καρποτελεῖν legisse videtur. *Haupt.* dubitat de versione *Well.* *perfectam reddat terram fertili foetu* malitque, *terram administret.* Num: *crescere jubeat et adolescere?*

Ἐπίκρανον. προσκεφάλαιον, κάλυμμα. βαρύ μοι κεφαλῆς ἐ - ον ἔχειν. Η. 201. ἐξ ἐ - ων κόμας ξανθὰς καθεῖναι. Ι. Τ. 51.

Ἐπίκρυμα. ἐπίπλημα, ἢ ἐπιχάραγμα. διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ Ἄργῳ. ἐ - α χθονὸς Ἀργείας. Σοφ. Ἰνάχῳ. Η.

Ἐπικρύπτειν. καλύπτειν. χρὴς' ἐ. φίλους. Ε. S. 296. ὅστις δ' ἀλιτρῶν χεῖρας φονίας ἐ - ει. Eu. 313. τὸν φόνον κρύψαι θέλει. τὸ ἐ - σθαι (τὰς αὐτοῦ τύχας) σοφὸν. E. Oedip. XIII. κάπ - ψασθαι κακά. S. Aload. XI.

Ἐπικτᾶσθαι. περιποιεῖσθαι, ἐπάγεσθαι, παραλαμβάνειν. θράσει οὐδεὶς — ἀρετὴν ἐπεκτήσατο. E. fr. LXXXVIII. ἔμπας ξυμμάρτυρας ὕμμ' ἐ - ῶμαι. S. A. 846. ὅπως — τόνδ' ἐ - ήσαιο σύμμαχον. Eu. 661.

Ἐπικτείνειν. τίς ἀλκὴ, τὸν θανόντ' ἐ - ανεῖν; S. A. 1030. p. τίς ἀνδρεία, τ. θ. αἰκίζειν;

Ἐπίκτησις. κτῆσις, κτῆμα, κέρδος. καλὴ. S. Ph. 1344.

Ἐπικυρεῖν. c. Gen. ἐπιτυγχάνειν, ἐπιλαγχάνειν. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολ. βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν. Prs. 881. ἐπεύχομεν.

Ἐπικυροῦν. ψηφίζεσθαι, καταδικάζειν, ψῆφον τελειοῦν, ἐπικραίνειν. κάπεκ - ωσεν καλῶς. S. E. 793. ἀσφάλειαν ἐπέθηκεν. τίνες λόγοι καθεῖλον ἡμᾶς κάπεκ - ωσαν θανεῖν; Or. 860. κατεδίκασαν ἡμᾶς θανεῖν.

Ἐπικωκύειν. κωκύειν, δακρύειν, θρηνεῖν. κάπ - ω πατρὸς τὴν δυστάλαιναν θαῖτ'. S. E. 284. κάπ - ῦσαι δοκεῖ τὸν υἱὸν ὧδ' ὀλωλότα. 805.

Ἐπικωλύειν. τίς ἔσαι. μ' οὐπ - σων τάδε; S. Ph. 1242.

Ἐπικωμάζειν. Ἐ - άσαι. ὀρχεῖσθαι. ἢ λαλῆσαι αἰσχρῶς. Z. Ἐ - ω. χλευάζω, μυκτηρίζω. Η. Ἐπίκωμος. ἀπὸ οἴνου ᾠδῶν. ὑβριστὴς, συγχαίρων. Id. Al. 834. comessari.

Ἐπιλαβή. ἐπίληψις. πέπλων τ' ἐ - ὰς ἐμῶν. Ae. S. 435.

Ἐπιλαγχάνειν. κληροῦσθαι. τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον ἀκρατὲς, ἀπροσόμιλον γῆρας ἄφιλον. S. C. 1235.

Ἐπιλάζυσθαι. λαμβάνεσθαι, κατέχειν. κάπ - μαι σόμα. An. 249. κλείω, κατέχω, ἐπέχω.

Ἐπιλαμβάνειν. ἀλίσκειν. cf. Ἐπιλάζυσθαι. Ἐ - νεσθαι· οὐχ ἥδε γ. τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ. S. A. 732. μὴ 'π - υ. Ph. 903.

Ἐπιλανθάνεσθαι, λήθεσθαι. κάπ - ήθεται κακῶν. Or. 66. ὁ θανὼν ἐ - λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος. Tr. 602. τὰς τύχας τὰς κακὰς ἐπελάθοντο. Hel. 272. σὺ ἐπιλέλησαι. Ι. Α. 1232. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως γέροντες ὄντες. B. 188. ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐ - άθεται. S. E. 146. μήτ' ἐ - λάθυ (χόλυ). 178.

Ἐπίληπτος, ον. πῶς ὁρᾶται κάπ - ος ἠρέθη; S. A. 406. al. εὑρέθη; ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε κ. κατειλήφατε.

Ἐπίλογος. ἐγκώμιον, ἔπαινος. ὡς ἐ - οι Θυέστυ. E. E. 719.

Ἐπίλογχος, ον. λόγχην ἔχων. ἐ. ἔχου' ἐν χειρὶ βέλος. Η. 222. αὐτὸ τὸ τετρῶσκον σιδήριον, ὅπερ ὁ κρίκος ἐμβεβλημένος ἐν τῷ ξύλῳ συνέχει, διὰ τὸ ἐν τῇ λόγχῃ κεῖσθαι, ὃ ἔστι τῷ ξύλῳ. Ἐ - ον, ἐπεὶ βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον, διέξειμι εἰποῦσα ἐ - ον, ὃ ἐστι βέλος ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ τὴν λόγχην ἔχον, ἵνα σημάνῃ τὸ ἀκόντιον.

Ἐπίλοιπος, ον. πόση τις ἡ 'π - ος ἄστεως ὁδός; Ph. 849. τἀπίλοιπα. λάφυρα τἀπ. Ἀχ. τόκυ. Tr. 1124. τἀπ. τῆς τύχης εὐθαιμονοῖμεν. Ι. 1456. τἀπ. οὐκ ἔχω. Or. 1120. τἀπ. κλύειν. Ph. 1218. τἀπ. ἄκουσον. Tr. 923. τἀπ. τῶν λόγων. S. Ph. 24.

Ἐπίλυσις. ἀπαλλαγὴ, κόφισις, ἐλευθέρωσις, ἀποφυγή. ἐ - ιν φόβων δίδυ. Spt. 124.

Ἐπιμαίνεσθαι. furere, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐ - εται. Spt. 141. ταράσσεται. φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐ - εται. Ag. 1428.

Ἐπιμάσσεται. ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ Μάσσονος, ὃ ἐστὶ, μακροτέρου. οἱ δὲ· ἐφάψεται, ψηλαφήσει· ἢ οἷον ἐλιμώσει, ἀλλὰ κ. προσεπιμάσσεται πλείω. Σοφοκλῆς Ἀλχμαιωνίσιν. Η. Hinc nos: Maſſe, vel a μάζα.

Ἐπιμαστίδιος, ον. ὁ θηλάζων· ὁ δὲ νεώτατος παῖς ἐ - ος ἦν, ὃ ἡ μήτηρ ἀντείχετο. Z. βρέφος. Ι. Τ. 231. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐ. Spt. 334. νηπίων. αἰγές τ' ἐ - ον γόνον ὀρταλίχων ἀναφαίνοιεν. S. fr. v. Ψάκαλα.

Ἐπιμελεῖσθαι. φροντίζειν, κηδεύειν, κήδεσθαι. τὰ τῶν θεῶν ἔχοντες ἐ - ώμεθα. Ph. 559. τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν ἔχοντες χρήματα φροντίζομεν.

Ἐπιμελής. ὁ ἐπιμέλειαν ἔχων, σπουδαῖος. Z. ἔ-ές μοι εἰδέναι. E. Epist. IV. 6. ὄρκῳ δὲ προστεθέντος, ἔ-εσέρα ψυχὴ κατέξη. S. Oenom.

Ἐπιμέλπειν. ἐπᾴδειν. Ἄιδα τ' ἔχθρὸν παιᾶν' ἔ. Spt. 853.

Ἐπιμέμφεσθαι. ἐπιτιμᾶν, δυσχεραίνειν, νεμεσᾶν τινι, ἐπιπλήσσειν. ὧν ἔ-φομέκα σ', ἀδεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω. S. Tr. 122. περὶ ὧν μεμφομένη σοι, ὅτι ἐ προσηκόντως ὀδύρῃ, θεοὶ γ. αὐτὸν σώζουσιν.

Ἐπιμένειν. περιλιμπάνεσθαι, μένειν. τίς ἄρα με πότμος ἔρημος, ἄπορος ἔ-ένει; S. C. 1717. τῆς ἐρημίας κ. τῆς ἀπορίας. Καςαλίας ὕδωρ ἔ. με. Ph. 231. λείπει ἐναπολύσασθαί με τῷ τῆς Καςαλίας ὕδατι. Χάρωνος ἔ. πλάτα βίω κέλευθον. H. f. 432. τίς ἄρα πότμος ἔ. τὸν ἄνακτα; E. S. 624. τάδε σ' ἐπέμενε πάθεα. Ph. 1724. κ. μὴ 'πιμεῖναι τὐμὸν ὀξῦναι ςόμα. S. Tr. 1176. μὴ ἀπειθήσας μοι παροξυνεῖς με εἰς λοιδορίαν κατὰ σῦ. Ἐπιμέμονα. potestate Praesent. ἐνθαπερ ἔ-νεν. S. Ph. 515. Hesych. Μέμονε. θέλει, ὁρμᾷ, προθυμεῖται. cf. Spt. 672. τί μ-ας τέκνον; et Schol.

Ἐπιμήνιος. κατὰ μῆνα. Ἀγρέμονα τὸν ἔ. Ae. fr. 125.

Ἐπιμιμνήσκειν et -εσθαι. μηδ' ἔ-ησθῆς ἔτι Τροίας. S. Ph. 1400. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων. Ch. 618. λείπει· μνήσομεν Κλυταιμνήςρας.

Ἐπιμολεῖν. ἐπελθεῖν. οἷον Ἡρακλέους ἀγακλειτὸν ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι. S. Tr. 855.

Ἐπίμολος, ον. ὁ ὁρμώμενος, ἐπιφερόμενος. δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἔ-ους. Spt. 613. ἐπὶ τοὺς ἐπελθόντας ἐχθρούς.

Ἐπίμομφος, ον. cf. Ἐπιμέμφεσθαι. ἐπίμεμπτος, ἐπίψογος. κάπ. εἰ φίλοις. Rh. 327. τὰ μέν τις ἂν ᾖξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε κάπ-α. Ag. 561. περαίνων ἔ. ἄταν. Ch. 823. κατεργασάμενος τὴν πολλῶν μέμψεων ἀξίαν ἄτην· ὅ ἐςι, τὸν Αἴγισθον κ. τὴν Κλυταιμνήςραν. S.

Ἐπινείσσεσθαι. usitatius νίσσεσθαι, qu. v.

Ἐπινέμεσθαι. κατανέμεσθαι, ἐπινέμειν. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἔ-εται ταχυπόρος. Ag. 494.

Ἐπινεύειν. annuere, — annuendo comprobare, — ὑπισχνεῖσθαι, ἐγγυᾶν.

ἐπένευσε. σύ μ. γὰρ ἔ-σας τάδε. Or. 284. τάδε Ζεὺς ἔ. B. 1347.

ᾧ μ' ἔ. Hel. 687.

Ἐπινίκιος, ον. τὰ ἔ-α. ᾠδὴ, ἔ-ος κατ' ἐχθρῶν. E. G. Ἔ-ον. νικητήριον. H. τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπ. ὠλβίζετο. S. E. 692. τὰς ἐπὶ νίκῃ ἀνακηρύξεις ἀπενεγκάμενος. Ζῆνα δέ τις ἔ-α κλάζων. Ag. 177. Jovi epinicia canens, Jovem epiniciis celebrans.

Ἐπινίσσεσθαι. νεῖσθαι, unde νόςος, νοςεῖν, προςέρχεσθαι. αἰὲν ἐπ' ἤματι ὠκύτοκος πεδίων ἔ-εται. S. C. 689. Κηφισσός.

Ἐπινοεῖν. νομίζειν, ἐλπίζειν, ἐπιθυμεῖν. μεγάλα ἔ-εἰς ἐλεῖν. Rh. 195.

Ἐπίνοια. ἐπιτήδευμα, γνώμη, διάνοια. τίν' ἔ. ἔσχεθες; Ph. 411. ὧν ἔ-αν σπεύδεις κατέχων πράξειας. M. 761. ψεύδει γ. ἡ 'π. τὴν γνώμην. S. A. 389. ἡ ἐπιοῦσα γνώμη, ἐπελθοῦσα διάνοια.

Ἐπινυμφίδιος. ὕμνος. S. A. 814. ὁ πρέπων ἐπὶ τοὺς νυμφίους ᾄδεσθαι. vel ᾠδὴ γαμήλιος, τὸ ἐπιθαλάμιον, νόμος ὁ γαμικός.

Ἐπινωμᾶν. ἐπιμερίζειν, ἐπιφέρειν, διαδιδόναι, διακρίνειν. εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν, ἄλλα (τὰ) δ' ἐπ' ἄλλοις ἔπεν-α Ἄρης δεξιόσειρος. S. A. 139. ἐπέφερε. ξένος κλῆρους ἔ-ᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Spt. 712. ἐπιμερίζει. λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἔ-ᾷ ςάσις ἅμα. Eu. 307. δεδόκηκεν ἡμῖν λέξαι, τίνα τρόπον τὰ λάχη κατ' ἀνθρώπους ἐφοδεύομεν, κλῆρους ἡμῶν. ἐπισκοπεῖ. τάδε σώματα νεκρῶν ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας. Ph. 1557. διέκρινας, ἐπεσκόπεις. ὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἔ. S. Ph. 168. ἐξευρίσκειν. S.

Ἐπινωτίζειν. Ἐπενώτισεν. ἐφώρμησεν. Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ. H. νώτῳ ἐπιτιθέναι. ξανθὸν κρᾶτ' ἔ-ίσας. H. f. 362.

Ἐπιξενοῦσθαι. μαρτύρεσθαι. πορεύεσθαι. Σοφοκλ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ κ. Αἰσχύλος Κρήσσαις. H. Hospitio excipi. Ξενόδοχον ὁ μὲν Ὅμηρος τὸν ξένους δεχόμενον συνήθως ἡμῖν ὑποτίθησι. Σιμωνίδης δὲ κ. Πίνδαρος κ. ἄλλοι τινὲς, τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. E. M. ἔ-ῦμαι ταῦτα. Ag. 1321. φιλιοῦμαι.

Ἐπίξηνον. ξύλον, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα τιθέντες ἐκοπτον· οἷον τὸ κρεοκόπον ξύλον. H. (ὃ νῦν τὸ κρεωκόπον. Hemsterh.) vel ἐλεὸν ἐπίκοπον et ὁ μαγειρικὸς κόρμος. in Arist. Ach. 317. βωμῷ πατρῴῳ δ' ἀντ' ἔ. μένει. Ag. 1278.

Ἐπίορκος. ὁ ἐπιορκῶν. μηδ' ἔ-ων μέτα συμπλείτω. E. E. 1355.

Ἐπιπαλαίειν. luctari, μάχεσθαι. Π-ω. παρὰ τὸ Πάλλω, τὸ σείω. Z. πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματί σῷ παλαῖσαι. I. T. 880.

Ἐπιπάλλειν. ἀναπάλλ., ἀνασείειν. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'π-ων Ἄρης. Ch. 159.

Ἐπίπαν. καθ' ὅλου, καθόλως. cf. Πᾶς. σὸν δ' ἔ. ζυγὸν ταλάντου. Ae. S. 824. οἵ τ' ἔ. ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pro. 43.

Ἐπιπείθεσθαι. πιςεύειν. μαρτυρίοισι γ. τοῖσδ' ἔ-μαι. Ag. 1093. κἀπιπ-σομαι. S. E. 1472.

Ἐπιπέμπειν. γένναν, τὰν ὁ κατὰ χθονὸς Ἅιδας Κ. ἔ-ει. Ph. 818. ἣν Ἐριννύς τις, ἢ Ἀίδωνεὺς, ἢ ἀλάςωρ ἐφῆκε τῇ πόλει. πάντα γ. δεινὰ χθόνια ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.

Ἐπιπέτεσθαι. -πτέσθαι, advolare. πεδία καρποφόρα γᾶς ἔ-όμενος. Hel. 1502.

Ἐπιπίπτειν. ἐμπίπτ. ἀχὶ σοὶ μόνᾳ δύςφρονες ἐπέπεσον λύπαι. An. 1043.

Ἔπιπλα. τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη Ἔ-α λέγουσι, τὴν οἷον ἐπιπόλαιον κτῆσιν, κ. μετακομίζεσθαι δυναμένην. Σοφ. Ἀθάμαντι. Harpocrat. Ἐπίπλοα.

Ἐπιπλήσσειν. λέγειν, ὀνειδιςικῶς προφέρειν, ἐπιτιμᾶν. — cf. Ἐπιμέμφεσθαι. c. Dat. et Acc. κἀγὼ 'π-ω κ. λέγω. Aj. 288. ἐπέπληξα, ἐπετίμησα, ἔλεξα, ἐνίςαμαι. τί τόδ' ἐπέπληξας; S. C. 1730. ὀργῆς τραχύτητα μὴ 'π-έ μοι. Prm. 80. ὀνειδιςικῶς πρόφερε. κακοὶ εὐτυχοῦντες ἔ-ουσί με. E. fr. B. 21.

Ἐπιπλόμενος. Ἔ-ων. κυκλουμένων, πληρουμένων, ἐπερχομένων. Πλόμενον. φανὲν γενόμενον, δῆλον. H. a Πέλομαι. σκότῳ νέφος ἔ. ἄφατον. S. T. 1314. ἀφάτως ἐπεληλυθός. ingruens, opprimens, involvens, superveniens, interpretes Latini. Elmsl.

Ἐπιπνεῖν. adspirare, — παροξύνειν, διεγείρειν. ὃς μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει δίπαῖς ἐχθίςων ἀνέμων. S. A. 136. δεινὰ τὰ πάντ' ἔ-εῖ. H. 563. δεινὴ γ. ἡ Ἀφροδίτη, κ. πανταχό-

θεν δίκην μελίσσης περιΐπταται, τὰ κάλλιστα τῶν σωμάτων μαραίνουσα. Ἀργείους ἐ-εύσας Σπαρτῶν γέννα. Ph. 801. παροξύνας τοὺς Θηβαίους κ. ἐξ ἐναντίας αὐτοὺς τάξας τοῖς Ἀργείοις. Argivos incitans in Th. *Musgr.* Argivis caedis inspirans amorem. *Valcken.* στρατὸν Ἀργείων ἐ-εύσας αἵματι. 796. ἐνθουσιάσας ἑκάτερον στράτευμα κ. κατόχους αὐτοὺς ποιήσας ἑαυτῷ, αἵματι κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις, προκαλῇ αὐτοὺς εἰς ἄμουσον κῶμον σὺν αἵματι· λέγει δὲ τὸν πόλεμον. διέγειρας τὸν στρατὸν ἐπὶ φόνον.

Ἐπίπνοια. ἔφαψις, ἐπίπνευσις. περὶ τοῦ ἔρωτος. γένος ἡμέτερον — ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐ-ας Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται. Ae. S. 18. Ἴνιν — βοὸς ἐξ ἐ-ας Ζηνὸς ἔφαψιν. 45. ἐξ ἐρωτικῆς διαθέσεως· ἐπέπνευσε γ. αὐτῷ ὁ ἔρως. θείαις ἐ. παύεται. 580.

Ἐπιπόδιος, α. ἐμποδισθείς, impeditus. opp. ἀνεμπόδιστος, ἐλεύθερος, expeditus. ὃς ἀπ' ὀγρίας πέδας νομάδος ἐ-ίας ἔλυσέ με. S. T. 1351. al. ἔλαβέ με, quod Herm. probatur. τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου διέσωσέ με. et ἐν τῇ δημοσίᾳ ὁδῷ, τῇ ὑπὸ τῶν νομέων πατουμένῃ. et Gl. ἀπὸ ἀπηνοῦς δεσμοῦ ἐν νομοδιαίοις τόποις συνέχοντος τοὺς πόδας.

Ἐπίπολος, ον. πρόσπολος. ἐ. ἔτι μόνιμος. S. T. 1323. περιπολῶν ἐμὲ κ. περιμένων ἔτι.

Ἐπίπονος, ον. κοπηρός, χαλεπός. ἐ-όν τι κατὰ γυναῖκας εἰς γόους πέφυκε πάθος. E. S. 84. Ἄρης ἐξέλυσ' ἐ. ἀμέραν. S. Tr. 654. ἐ. γ' ἔχει λατρείαν. 830. ἐ-ῳ, μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκκατανύσαι μόρῳ τὰν — νεκρῶν πλάκα. S. C. 1561.

Ἐπίροσθε, ἐ-θεν. Ποῖον ἐ-εν νέφος θῶμαι; Or. 468. μὴ 'πί. τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῆς. E. S. 514. τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐ-θέν ἐστι. Or. 640. τὰ μὲν γ. κατὰ λεπτὸν διασαφοῦσι τὴν ὑπόθεσιν, τὰ δ' ὡς οἷόν τε εἰς ὀλίγον συνάγουσι κ. διὰ τοῦτο ἀσάφειαν ἔχουσιν. Ἄλλ. τὰ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένα τῶν λόγων προτιμοτερά ἐστι τῶν σμικρῶν, ἀντὶ τοῦ βραχέων. Ἐναντιοῦται τῇ Μενελάου βραχυλογίᾳ, τὴν μακρολογίαν προκρίνων. οἱ γ. Λάκωνες βραχυλόγοι κ. τ. λ.

Ἐπιράσσειν. Ἐ-ῥράσσειν. cf. Ἐπιρρήσσειν. ἐπιρρηγνύναι, εἰςπίπτειν, ἐπιρροθεῖν. μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιρράξασα; S. C. 1503. De impetu equestri ut Dionys. H. Antiqq. VIII. in usu.

Ἐπιρρεῖν, -ῥεῖν. οὐπ-έων γ. τιμιώτερος χρόνος ἔσται. Eu. 843. ὄλβου ἐ-ούντος. M. 1229.

Ἐπιρρέπειν. ἐπικρέμασθαι, ἐπέρχεσθαι, — ἐπάγειν, ἐπιβάλλειν, ἐμβάλλ. ὃς (ὑμέναιος) τότ' ἐπιρρέπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν. Ag. 713. εἰ δ' ὧν ἀνάγκη ἐ-οι τύχης. 1040.

Δίκα τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐ-ει τὸ μέλλον. Ag. 257. v. Δίκα. ὅτ' ἂν δικαίως τῆδ' ἐ-ποις πόλει μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ. Eu. 877.

Ἐπιρρήσσειν, et -ρρηγνύναι. cf. Ἐπιρράσσειν. πύλας ἐ-ήξασα. S. T. 1244.

Ἐπιρρίπτειν. ἐπιβάλλειν. τάσδ' ἐπέ-ψε πλάνας. Prm. 738. ἐπέφερε.

Ἐπιρροή. ἐ-οια, ἐπίδοσις, αὔξη, αὔξησις. δακρύων. E. Oenom. V. ὁμοσπόροις ἐ. αἱμάτων. Ag. 1511. κακαῖς ἐ. βορβόρῳ θ' ὕδωρ μιαίνων. Eu. 684. Μύσιαί τ' ἐ. Ae. fr. 122. cf. Κάϊκος.

κακῶν ἐ-ὰς. An. 349.

Ἐπιρροθεῖν. cf. Ἐπίρροθος. ἐπηχεῖν, ἐπιβοᾶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥοθίων θορυβεῖν, ἐπευφημεῖν, ἀσήμως ἠχεῖν. ἐπικροτεῖν, ἀλαλάζειν, — ὑβρίζειν, ἐπιτιμᾶν. χορὸς δ' ἀναύδων ἐχθύων ἐπερρόθει σαίνουσιν ἀραίοισι τὴν κεκτημένην. S. fr. XLII. κτύπῳ δ' ἐ-εῖ κροτητὸν ἀμὸν κ. πανάθλιον κάρα. Ch. 424. τῷ ἄνωθεν ἐπαγομένῳ τῇ κεφαλῇ κτύπῳ.

trop. λαοὶ ἐπε-ησαν. Hec. 555. ἀσήμως ἤχησαν εἰκότως κ. ἀρμοδίως ἐπὶ πλήθους. ἐθορύβησαν. S. Hic p. συναινεῖν, ἐπαινεῖν ut Ph.: πάντες ἐπε-ησαν Ἀργεῖοι τάδε. 1244. ἐπευφήμησαν. στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐ-εῖ. Ch. 454. ἐπε-ησαν οἱ μὲν, ὡς καλῶς λέγοι. Or. 899. ἐθορύβησαν. S. p. ἐπήνεσαν.

πολλὰ μὲν λόγοις ἐπε-ησε. S. Tr. 264. σφοδρῶς ὕβρισεν, ἢ εἰς τὴν παιδοκτονίαν τῶν ἀπὸ Μεγάρας τέκνων, ἢ ὅτι πολλαῖς πρόσθεν ὠμίλησε γυναιξίν.

Ἐπίρροθος, ον. ῥευματικός. Z. ἰσχυρός. H. vehemens, — λοίδορος. ἐλπὶς ἔστι, νυκτερὸν τέλος μολεῖν ἀλγέων ἐ-ον. Spt. 353. αὐξητικόν. S. Verto: Verendum, ne hac nocte nuptiae illae vi celebrentur, extorqueantur, id quod calamitatem illam lacrimabilem augebit atque conficiet. v. Ἐλπίς. ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρα ἀνὴρ ἐ-οις κακοῖσιν. S. A. 414. λοιδόροις, ὑβριστικοῖς. διεμπολάμεθα — αἱ δ' εἰς ἀήθη δώμαθ', αἱ δ' ἐ-α. S. Ter. VII, 10. ἐπίψογα, λοίδορα.

Ἐπιρροίβδην. ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς. μ. ὁμαρτεῖν. H. f. 860.

Ἐπιρροιζεῖν. ἐπιβοᾶν. cf. Ἐπιρροθεῖν. ἢ κ. τοιαύτας τῷδ' ἐ-εῖς φυγὰς; Eu. 418.

Ἐπιρροπή. λεπτῇ ἐ-ῇσιν ἐμπολὰς μακρὰς — ἢ κέρδηναν ἢ διώλεσαν. Valck. D. 248.

Ἐπιρρύεσθαι et ἐπιρ. ἐλευθερῶν, σώζειν. ἐπτάπυλον ἕδος ἐ-ύει. Spt. 150.

Ἐπίρρυτος, ον. ἐπιρρέων. καρπόν τε γαίας κ. βοτῶν ἐ-ον, ἀεροῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ. Eu. 895. p. κυήματα πολλά.

Ἐπιρρωννύειν. Ἐ-υσιν. ἰσχυροποιεῖ. Ἐ-ύς. ἐπισχύων. ἐκ τῆς ῥώσεως, ἢ ῥώμης. Ἐπίρρωσις. βεβαίωσις, διόρθωσις, ὑγεία. H. κείνοις κεἰ δεῖν' ἐπε-σθη λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς. S. C. 661. τοῖς Θηβαίοις περὶ τῆς σῆς ἐπανόδου.

Ἐπίσαγμα. ἐ-ός, ab ἐπισάττω. δεινόν γ. τοῦπίσ. τοῦ νοσήματος. S. Ph. 755. ἡ ἐπείσοδος, ἡ προσθήκη. S. βάρος, φορτίον.

Ἐπίσαμος, ον et ἐ-ημος. μέση λέξις. ἐξαίρετος, ἐκκριτος, περίοπτος, περιφανής, περίφαντος, — παράσημος. Παράσημος. ἀδόκιμος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων. Ad H. 1116. κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον, κ. ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον. Παράσημον, τὸ παρακεχαραγμένον· ἀπὸ τούτων κ. Ἐπίσημος, ὁ διάδηλος ἁπλῶς κ. Ἄσημος ὁ ἄδηλος κ. ἀφανὴς κ. Παράσημος, ὁ βεβλαμμένος τι μέλος. in Hec. 379. φανερὸς, διάδηλος. σεμνή γε μέντοι κἀπίσημ. ἐν βροτοῖς. H. 103. Ἀφροδίτη. εἰ μὴ 'πίσ. ἡσύχη γένοιτό μοι. M. 544. ἥτις μὴ 'πίσ. Her. 528. ἐ. εὐνὴν Ἡρακλεῖ συνοικίσας. H. f. 68. γυναῖκα. ἐ-α γ. γήμαντι κ. μείζω λέχη. E. E. 936. λέχος. Or. 21. ἐ-α γ'. τοι θεὸς παραγγέλλει. Her. 906. εἰς τὰ 'π-α ὁ φθόνος πηδᾷν φιλεῖ. E. Bell. X. μνῆμ' ἐ. διὰ χειρὸς ἔχων. S. A. 1258. τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα φανερὸν τὸν νεκρόν. χρυσοδέταις περόναις ἐ-σαμον. Ph. 812. ζηλωτὸς — κ. μὴ 'π-ους ξυμφορᾶς ἐκτήσατο. Or. 542. μὴ μεγάλας κ. φανε-

ρὰς κ. ὁμολογουμένας βλάβας ἔλαβε. δεινὸς χαρακτὴρ κἀπίσημ. ἐν βροτοῖς. Hec. 379. ἐπιτήδειος, ἤτοι σφραγὶς κ. σημεῖον κ. ἐπίσημος ἤγων διάδηλος, τὸ γενέσθαι τινὰ δηλονότι ἀπὸ εὐγενῶν. v. Init. ἐ-ον ἔτεκε Τ. ἐς τὸν ψόγον γένος θυγατέρων. Or. 249. διάδηλον κ. ἐξάκουσον εἰς τὸν ψόγον. Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως, Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους κ. τριγάμους κ. λειψάνδρους αὐτῷ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἐ. ὄντα πᾶσιν. B. 965. ἐπίσημον ὁ φόνος, κ. τὸ δῆλον ἀσθενὲς. I. 983. φανερὸς ὁ τοιοῦτος φόνος, ὁ διὰ ξιφηφόρων ὁπαόνων, κ. οἱ ὀπάονες ὄντοι, ἀργυρώνητοι ὄντες κ. δῆλοι, μικρόψυχοι κ. ἥττον σθένουσι. Barnes.

Ἐπισείειν. Ἐ-ούσης. ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων. Σοφ. Ἀχαιῶν Συλλόγῳ. H. ἐπιφέρειν, ἐπιβάλλειν, πάλλειν, διακινεῖν, παροξύνειν. μὴ 'π-έ μοι τὰς αἱματωπὸς κόρας. Or. 255. p. μὴ ἐπίφερε, ἐπίβαλλε. ἐκοῦσαν οὐκ ἄκουσαν ἐ-σω πόλιν. 612. παρακινήσω, ἐφορμήσω, ἐπάξω, παροξυνῶ πάντας κατὰ σοῦ, κ. μὴ βουλομένους. ἐπὶ δ' ἔσ-σεν κόμαν. I. T. 1276.

Ἐπισεύομαι. v. Ἐπισύειν, ἔσσυμαι, ἐσσύθην, ἔσσυτο.

Ἐπίσημα. ἐ. ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει. Ph. 1114. σῆμα, σημεῖον. ποτνιάδες δ' ἐπ' ἀσπίδι ἐπ. πῶλοι δρομάδες ἐσκίρτων φόβῳ. 1132.

Ἐπισημαίνειν. κἀπ-μανθήσεται κείνου κεκλῆσθαι λαός. I. 1593. p. ἐγκωμιάσεται, εὐλογήσεται, δοξάσεται.

Ἐπίσημος. v. ἐπίσαμ.

Ἐπισίγματα. ἐπικελεύσματα. Σοφ. Ἀθάμαντι. ἐπαλαλάγματα. Ἐπίσιγμα. ἐπεγκέλευσμα κυσίν. H. ἀπὸ τοῦ σίζειν.

Ἐπισκέπτεσθαι. εἰσορᾷν. χρόνῳ τάμ' ἐπεσκέψω κακά. Her. 869. ὦ θάνατε, νῦν μ' ἐ-ψαι. Aj. 854.

Ἐπίσκηνος, ον. μηδ' ἐ-ους γόους δάκρυε. Aj. 580. ἐπεὶ κ. ἐπιτάφιοί εἰσι, κ. ἐξόδιοι. ἐπ-οι δὲ θρῆνοι, οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἤτοι μεγάλους ἢ ἀπρεπεῖς, οὓς ἐπὶ τῇ σκηνῇ. Sic Varro obscoenum a scena deducebat. Lobeck.

Ἐπισκήπτειν. ἔρχεσθαι, ὁρμᾶσθαι, φέρεσθαι, κατηγορεῖν, μέμφεσθαι, — ἀντιβολεῖν, ἱκετεύειν, — παραινεῖν, ἐντέλλεσθαι, προτρέπεσθαι, προστάττειν. c. Dat. et Acc. Pers. S. Tr. 1221. et I. T. 701. Ἐ-ω. τὸ μετὰ σφοδρότητος ἐπέρχομαι. Ἐ-ω δὲ τὸ ἐντέλλομαι. ad Aj. 567. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε. Eu. 476. ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν. ἐπέ. δὲ Πέρσαις πολέμους διέπειν. Prs. 102. ἐπῆλθε κ. ἐξ ἀρχῆς συμβέβηκε. S. et εἰδέναι ἐποίησε. ἐ- οντα παντοίους λόγους. Hec. 840. ἐς παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἐ-ψεν τελευτὴν θεσφάτων. Prs. 736. τέλος ἐφῆκε. ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἐπέ-ψαν θεᾶς. H. 438. corr. ἀπέσκηψαν, ira σκηπτοῦ instar se dejecit, impetum fecit.

accusare, κατηγορεῖν. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπε-ν μόρων. S. A. 1313. κακῶς ἐλέγου. τελευτώσης αὐτῆς ἐνομίζου, ἐπεγγράφου· πρόφασιν κ. κατηγορίαν ἐδίδου τῶν τοῦ Ἄμμονος μόρων κ. τῶν τοῦ Μενοίκεως, διότι εἴασας αὐτὸν ἀπολέσθαι κ. οὐκ ἐκώλυσας.

παραινεῖν, ἱκετεύειν, ἐντέλλεσθαι. ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰν. σαφῶς ἐ-ουσα κ. μυθουμένη. Prm. 663. παραινοῦσα κ. προστάττουσα. ὑμῖν ταῦτα πάντ' ἐ-ω τελεῖν. S. T. 252. σοί γ' ἐ-ω τε κ. προτρέψομαι. 1446. ὧν ἐ-εἰς ἀέρι. I. T. 1077. πόλλ' ἐ-ων μολεῖν. Rh. 840. p. ἐκλιπαρῶν. τίς σε κήρυξ ἢ γερουσία Φρ. — ἀμύνειν οὐκ ἐπέ-ψεν πόλει; 402. ἱκέτευσε. εἶπε κἀπέ-ψε — εἶρξαι. Aj. 752. μάλιστά μ' ἐπῆρ' ἐ-ήψας πατήρ. E. Alcmaeon. XVI. p. ἐντειλάμενος. μ' ἐ-ψω κέδροις σοὶ τάμὰ θεῖναι πλευρά. Al. 366. πόλει κ. σοὶ ταῦτ' ἐ-ω. Ph. 781. τοιαῦτ' ἐ-ψαντος. S. Tr. 803. ὑμῖν δὲ κοινὴν τήνδ' ἐ-ω χάριν. Aj. 567. Ἐπ-ω τὸ ἐντέλλομαι· τὴν ἐντολὴν ὤφειλεν εἰπεῖν. ὁ δὲ λέγει τήνδε τὴν χάριν· ἐπεὶ ὅπερ ἐντέλλεται, ὡς χάριν τοῦτο ἀπαιτεῖ.

c. Acc. Pers. τοσοῦτον δή σ' ἐ-ω. S. Tr. 1221. πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδε ἐ-ω τάδε. I. T. 701. ἱκετεύω.

Ἐπισκιάζειν. καλύπτ., κρύπτειν, σκέπειν. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη φρόνουν. S. Tr. 914. περικεκαλυμμένη ἐφύλαττον.

Ἐπίσκιος, ον. σκιερὸς, σκιώδης. ἐξειδόμεν τὸν ἄνδρα — ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐ-ον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς. S. C. 1650. κατὰ τοῦ κρατὸς ἔχοντα χέρα ἐ-ον ὀμμάτων, ὅ ἐστι, τῇ χερὶ σκέπουτα τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸ μὴ θεωρῆσαι τὸ δεινὸν τοῦ πάθους, ἤγων τὸ σχῆμα τῶν θαυμαζόντων ἐνδεικνύμενον.

Ἐπισκοπεῖν. ἐφορᾷν, φυλάττειν, τηρεῖν, ἐπιτηρεῖν, — διοικεῖν. πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴδιον τ' ἐ-εῖ. I. T. 1414. ὧν ἐ-εἰς τύχας. An. 894. νάματ' ἔνυδρα — δεργμάτων κόραισι ἐ-ῶν. Ph. 665. p. φυλάσσων. λαιμὸν ἐπε-εῖθ', ἵνα πληξειεν ἄν. I. A. 1579. Θηβαίας ἐ-ῶντ' ἀγυιάς. S. A. 1136. ἐκ Παρνασσοῦ εἰς Θηβῶν χωρεῖς ἐπιτήρησιν. τύχην πάντα τὰν βροτοῖς ἐ. Hec. 491. ῥοπὴ δ' ἐ-εῖ δίκαν. Ch. 59. ἡ δὲ τῆς δίκης ῥ. τοὺς μὲν ἐ-εῖ ταχέως κ. ἀμύνεται. Reliqua v. in Ῥοπή. momentum regit poenam, i. e. suo quodque tempore punitur scelus, serius ocius. εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐ-ουμένην. Ag. 13. lectum somniis non visitatum.

Ἐπίσκοπος, ὁ ἔφορος, φύλαξ. — Adject. ὁ ἐφορῶν. Δίρκης ναμάτων ἐ. Ph. 939. ἀγορᾶς ἐ-οις. Spt. 257. θεοῖς τοῖς ἐν ἀγορᾷ τοὺς ναοὺς ἔχουσι. σῆς ἕδρας ἐ-οι. S. C. 112. νυχίων φθεγμάτων ἐ-ε. S. A. 1148. Βάκχιε. σ' ὀμμάτων πατρῴων ἐ-ους. Ch. 123. νῦν γὰρ ἐ-ους. al. δωμάτων. vocula δ' offensioni est. περιφραστικῶς p. pater ipse. εἶσ' ἕτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐ-οι. S. A. 217.

ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐ-α. Eu. 891. ἄτης ἐ-ον μέλος. Aj. 976. σημαντικὸν, ἔφορον, οὐχ ἡμαρτηκὸς τῆς συμφορᾶς, ἀλλ' ἐξοχασμένον. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ κ. φρενῶν ἐ-ον δειμανεῖ καθήμενον. Eu. 513.

Ἐπισπᾶν. ἑλκύειν, μεταλαμβάνεσθαι. Ἐ-άσει. ἐπιτεύξεται. Σοφ. Ἀτρεῖ ἢ Μυκήναις. ἐπὶ τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων. H. carpere. τήνδ' ἐ-σας κόμης. An. 711. Hel. 115. Ἔρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυςφρόνως βαρίδεσσι. Prs. 550. ἐπεσπάσατο· πάσας γ. κατέθραυσεν ἐκεῖσε. τὰ κακὰ δηλονότι ἐπέσπε κ. ἐπεσπάσατο. Administrabat, ab ἐπισπεῖν, ἐφέπειν. cf. Θήβας ἐφέπων. Prs. 38.

ἐγὼ δὲ κ., δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐ-σειν κλέος. Aj. 770. λαβεῖν, μεταλαμβάνεσθαι. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε. Prs. 475.

Ἐπισπαστὸς, ἡ. ἑλκυστικός. λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐ. βρόχων. H. 783.

Ἐπισπεῖν, -ισπέσθαι. i. q. ἐφέπεσθαι, ἐφέ-

πειν, ἕπεσθαι, ἐπακολουθεῖν, πειθαρχεῖν, ὑπακούειν τινί, πείθεσθαι. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμῖν ἑ-έσθαι πατρὸς. Eu. 610. κελεύω. ἀλλ' ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν. S. E. 967. τῷ σῷ δικαίῳ ἑ-έσθαι με δεῖ; 1037. τῷ νομιζομένῳ ὑπὸ σῷ δικαίῳ. Ἐπισπένδειν. ἐπιλείβειν, ἐπιχεῖν, ἐπιχεῖσθαι. Τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἑ-ω χοὰς. Ch. 146. ὥς' ἑ. νεκρῷ. Ag. 1396.

Ἐπισπέρχειν. ἐπισπεύδ., ἐπείγειν. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κἀγὼ ἑ-ει θεὸς. Spt. 674. ἐπισπεύδει, ἐπιβιάζεται ἡ τύχη, ἢ ὁ Ἀπόλλων.

Ἐπισπέσθαι. v. ἐπίσπειν.

Ἐπισπεύδειν. v. Ἐπισπέρχειν, πιέζειν, διώκειν. ἑ-σον μόλις. Tr. 1275. ἑ. τὸ δρᾷν. S. E. 467.

Ἐπίσσυτος, ον. ἐπελθών, ἐπιῤῥέων, ἐπιῤῥυτος. τίς φοβεῖ σε φήμα φρένας ἑ-ος. H. 574. ποία βοὴ ἀφορμήσασα ἐκφοβεῖ σε τὰς φρένας; ἢ, ποῖος ὅτω λόγος εἰςελθὼν εἰς τὰ ὦτά σε, ἐπτόησέν σε. ἔμοιγε κλαυμάτων ἑ-οι πηγαὶ κατεςβήκασιν. Ag. 888. πόθεν ἑ. θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίας δύας. 1151. ἑ-ύτως βίᾳ τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβρόσαι φαιδρὸν ἁλίᾳ σέλας. Eu. 912. p. ἀφθόνους, εὐφόρους.

Ἐπιςαθμᾶσθαι. ταλαντεῦν. et Z. κρίνειν, ὑπονοεῖν. πάντ' ἑ-ώμενος. Ag. 168. ἐρευνῶν κ. ἐξετάζων ὡς ἐν ςαθμῷ τινι.

Ἐπίςασθαι. εἰδέναι, γιγνώσκειν, πεπειρᾶσθαι, — δύνασθαι, ἔχειν. ἐπίςω. γίνωσκε. Σοφ. Suid. ex S. T. 658. Trach. 182. Ph. 1325. E. 616. De rebus inanimatis.

ἐπίςαμαι. ἐμαυτῷ κλύειν ἑ. ἄρχειν δ' ὁμοίως. E. fr. B. 19. ἑ. καὶ πεπείραμαι λίαν. E. Cress. V. ἑ. τήνδε σὴν ἐς τάδε μοι τέρψιν — πεφασμένην. S. C. 1121. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦδ' ὁρῶντ' ἑ. μάλιςα Φοίβῳ Τειρεσίαν. S. T. 284. ἑ. πάνδ' ὅσ' εὐγενῆ χρεὼν. E. Inus. fr. XIV. σχεδὸν δ' ἑ. τι πῆμ' ἔχοντά νιν. S. Tr. 43. ὑποπτεύω, ὑπονοῶ, οἴομαι. νῦν ἑ. σαφῶς. Her. 872. ἑ. μὲν ὅ, φέρειν δ' ἀνάγκη. E. Beller. XVII, 9. τοῦτ' ἑ. S. E. 910. ἓν ἑ. S. Dan. ἑ. τε κ. φράσω σεσωσμένα. S. Tr. 626. ἑ. γ. ἀρτίως, ὅτι. Aj. 678. ὡς ἑ. Eu. 657. ὅσον δύναμαι. θυμοῦσθαι οὐκ ἑ. νοσοῦντι κείνῳ τῇδε τῇ νόσῳ. S. Tr. 544. ἑ. θεοὺς σέβειν. H. 996. φίλος εἰμὶ τῶν δικαίων ἀνθρώπων, μήτε ἀνταποδιδόναι κακὰ τοῖς χρωμένοις ἐν αὐτοῖς, ὃ ἐςι τοῖς μὴ ἀμυνομένοις τοὺς προαδικοῦντας et κτᾶσθαι φίλους τοιούτους, τοὺς μὴ ἐπιχειροῦντας, μηδὲ ἐθέλοντας ἀδικεῖν. γραφῇ ἐδοῦσα κ. κλύουσ' ἑ. Tr. 682. τὸν σὸν παῖδα σωφρονοῦντ' ἑ. E. fr. LXII. ἐπεί νιν ἐσθλὸν ὄντ' ἑ. H. 1254. πρὸς πόλιν δ' ἑ. σθένουσαν ἥκων μέγα. S. C. 733. φείδου μηδὲν, ὧν ἐπίςασαι. M. 401. δίκην ἑ. 537. ἑ. τοὺς ἐμοὺς τρόπους. Al. 62. πάντ' ἑ. λόγον. S. Tr. 484. σώζειν δὲ τοὺς σοὺς οὐκ ἑ. φίλους. H. f. 346. οὐδ' ἑ. κλύειν. S. E. 629. ὅπω σωφρονεῖν ἑ. Prm. 983.

ἐπίςαται. ὁ αἰεὶ ξυντυχὼν ἑ. Hec. 1182. ταῦτα πᾶσ' ἑ. πόλις. Al. 154. ἡ Δίκη ἑ. Rh. 876. ἢ τὰ πάντ' ἑ. Hel. 324. τὰ θεῖ' ἑ. E. CXX. ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἑ. I. 51. τόδε Ζεὺς τόπος οὐκ ἑ. Prm. 981. τὸ οἶμοι. ἀνηλεὴς ὤν. ἑ. τοῖς κακοῖσιν ἀσχαλᾷν. I. A. 920. ἐλπίδας ὁ χρόνος οὐκ ἑ. σώζειν. H. f. 506. κακὸν δρᾷν τι προῖκ' ἑ. S. fr. C, 6. ἡ (γλῶσσα) θυραῖα φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἑ. H. 396. τἀμὰ οὐκ ἑ. μέλαθρ' ἀπωθεῖν ξένους. Al. 569. ψευδηγορεῖν γ. οὐκ ἑ. ςόμα τὸ δῖον. Prm. 1032. οὐδεὶς ἑ. με συμμαθεῖν τόπος. Aj. 870. cf. Θέλειν, ἐθέλειν et Horat. O here, *quae res* Nec modum habet neque consilium, ratione modoque Tractari non *vult*. S. II, 3, 267. τὰ χωρία κ. τὰ δένδρα οὐδὲν ἐμὲ θέλει διδάσκειν. Plat. Phaedr. X, 287. εἴ τις γῆ θεοὺς ἑ. τιμαῖς σεβίζειν. S. C. 1006. τίς ἀλγεῖν οὐκ ἑ. κακοῖς. E. Aeol. XXI. ὅςις σωφρονεῖν ἑ. E. Phil. X. S. T. 589. πένεσθαι δ' οὐκ ἑ. δόμος. Ag. 962. εἴκειν οὐκ ἑ. κακοῖς. S. A. 472. ὅςις εὖ δρᾷν εὖ παθὼν ἑ. S. Ph. 672.

ἐπίςασθαι. ὁ γ. αὐτὸς πάντ' ἑ. πέφυκεν. Rh. 106. ςρατηγεῖν ἑ. καλῶς. Her. 392. πάντ' ἑ. καλῶς. 747. θεῶν ἑ. περι. E. Phil. VI, 4. ὡς ὦδ' ἐχόντων τῶνδ' ἑ. σε χρή. Aj. 281. παθόντα δ' οὐκ ἑ. τίνειν. S. C. 1203.

ἐπίςω. εὖ νῦν ἑ. τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν. S. E. 616. ἑ. γ. οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035. ζῶντ' ἑ. S. Tr. 182. ὡς ταῦτ' ἑ. δρώμεν', ὃ μέλλοντ' ἔτι. S. Ph. 567. εὖ νῦν ἑ. 1240. S. T. 658. καὶ ταῦτ' ἑ. καὶ γράφω φρενῶν ἔσω. S. Ph. 1325.

ἠπίςατο. Ζεὺς πατὴρ ἠπ., οἷ' ἐξ ἐμοῦ. M. 1352. τὰ θεῖα, τά τ' ὄντα, κ. μέλλοντα πάντ' ἠπ. Hel. 14. ἄλοχον κολάζειν προδότιν οὐκ ἠπ. E. E. 1028.

ἐπίςασο. τοῦτ' ἑ. Aj. 979. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἑ. 1080. ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἑ. S. T. 848. εὖ τοῦτ' ἑ. S. A. 305. πάντ' ἑ. 402. τἀμφὶ σοῦ ὧδ' ἔχοντ' ἑ. An. 431. εὐτυχεῖν ἑ. I. 650.

ἠπίςασο. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπ. Aj. 1134. εὖ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπ. S. E. 394. ἐς εὐνὰς κρύφιος ἠπίςω μολεῖν. H. f. 344.

ἐπιςαίμην et ἠπιςάμην. κακὰς τόλμας μήτ' ἑ. ἐγὼ, μήτ' ἐκμάθοιμι. S. Tr. 582. ὅτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἑ. λέγειν. S. A. 686. ἠπ - ά-μην ξεῖνον παρ' ἀςοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεὼν. S. C. 927. Ἀγαμέμνονος τύχας ἠπ. Or. 360. ἠπ. ἂν πονεῖν. E. Beller. XVII, 2. πάντ' ἐπιςήσει κλύων. S. C. 53. τοῦτ' εἰςακούων ἐπ. 290.

ἐπιςάμεσθα δ' — μή ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν. S. A. 1092. τὰς ἐνθάδε θυσίας ἑ. I. T. 491. τὰ χρής' ἑ. H. 380. ταῦτα. Al. 806. ταῦτα λέγειν ἑ. E. Oenom. III. ἓν οὐκ ἑ - σθε. H. 919. οὐκ ἑ - ςανται φέρειν. E. S. 124. οὐκ ἑ. γαμεῖν. E. Melan. IX. ἐπιςάμενος. E. Ep. V.

Ἐπίςασις. παραμονή. — (γνῶσις) πολλὰς ἔσχον φροντίδων ἑ. S. A. 225. ἐνςάσεις.

Ἐπιςατεῖν. ἐφιςάναι v. Ἐπιςάτης. — παρεῖναι. ποιμνίων ἑ-ῶν. E. Antiop. XXXIII. p. ὁ ποιμὴν, νομεύς. ποιμνίοις ἑ-ουν. S. T. 1028.

ἀλλ' ὅτι παιὼν τῷδ' ἑ-εῖ λόγῳ. Ag. 1249. Non est, qui his, quae cecinisti, tristibus medeatur, bonaque reddat. τίς γ. με μόχθος οὐκ ἐπεςάτει; λέων, δράκων τε, πῦρ, ὕδωρ. Σοφ. ἐν Ἀχ. Ἔρας. II. Διωκομένη ἡ Θέτις ὑπὸ τοῦ Πηλέως, μετέβαλλε τὰς μορφὰς, ὅτε μὲν εἰς πῦρ, ὅτε δὲ εἰς θηρία. ad Pind. Nem. III. 60.

Ἐπιςάτης. τοὺς βραβευτὰς κ. ἑ-ας ὠνόμαζον. ὅθεν κ. τὸ Βραβεύειν, ἐπιςατεῖν. Σοφ. Poll. III. 145. ὁ ἐφεςηκώς. H. ἡγεμὼν, ἄρχων. — ἐναλίῳ θεῷ τοῦδ' ἑ-η Κολωνοῦ. S. C. 889. ποιμνίων ἑ-αις. Aj. 27. τοῖς ποιμέσι. ταύρων πυρπνόων ἑ. M. 478. ἁρμάτων ἑ-αι. Ph. 1154. διφρηλάται. S. E. 702. et 753. ἐρετμῶν ἑ-ας. Hel. 1283, 1429. βώμιοι. I. T. 1284. θύματος ἑ. Hec. 223. πᾶς ὅπλων ἑ. Prs. 377. ἐπιςήμων. ἐνόπτρων κ. μύρων ἑ-τας. Or. 1112.

καιρὸς γ. ὅςπερ ἀνδράσι μέγιςος ἔργῳ παντός ἐς' ἐ. S. E. 76.

Ἐπιςείβειν. πατεῖν. ὃν δ' ἐ-εις τόπον. S. C. 56.

Ἐπιςείχειν. προςέρχεσθαι, ἐπιέναι. τὴν ἐ-ουσαν ἡμέραν. E. fr. LXXXI. 7.

Ἐπιςέλλειν. πέμπειν, — ἐντέλλεσθαι. — ἐ-ει τάδε. I. T. 770. sc. γράμματα. ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεςάλην. S. C. 735. al. ἐπες.

ἐ-ουσ' ἄγειν. Her. 938. πολλοὶ δ' ἐ-ουσιν. E. E. 333. ἐμοὶ ἐπέςαλκ' ἐκμαθεῖν. Ph. 870. ὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέςαλται λέγειν. Spt. 990. ὥριςαι ἐμοί. αἷς ἐ. τέλος. Ag. 908. ὅσοις δικαςῶν τοῦτ' ἐ. τέλος. Eu. 733. ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ' καὶ εἷς. S. ἐ-ει σαφῶς τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα. S. T. 106. ὅσα ἐπέςειλας. E. Ep. II. 4. προςτραπέσθαι τοῖς' ἐπές-ον δόμους. Eu. 200. ὡς τάχιςα πρᾶσσε τὰ πεςαλμένα. Tr. 1149. σὺ μὲν εὖ ποιεῖς ἐ-ων, ἃ δοκεῖς ἡμῖν εἰδέναι διαφέρειν. E. Epist. V.

Ἐπιςενάζειν. ἐπιςένειν, ἐπιςενάχειν, ἐπιςοναχεῖν, ἐπιςοναχίζειν. κάπες-ξεν. I. T. 283.

Ἐπιςενάχειν. v. Ἐπιςενάζειν. τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐ. πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 790.

Ἐπιςένειν. πότερ' ἄρα πρότερ' ἐ-ω; S. Tr. 947. τί τοῖςδ' ἐ-εις τέκνοις; M. 929.

Ἐπιςέφειν. κοσμεῖν, γεραίρειν. τάςδε δυςμενεῖς χοὰς ὐκ ἂν ποθ' — τῷδ' ἐπέςεφε. S. E. 441. cf. χοαῖσι τὸν νέκυν ςέφει. S. A. 431. et τύμβον — λοιβαῖσι ςέψαντες. S. E. 53.

Ἐπιςήγματα. ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. ἐπισκαλάμματα. H. v. Not.

Ἐπιςήμη. ἀκριβὴς γνῶσις, κατάληψις. τῇ δ' ἐ. σύ μοι πρόθυμος. S. T. 1115. τούτων ἔχω γ. πάντ' ἐ-ην ἐγώ. S. Tr. 338. S. Ph. 1057. ἄνδρα πάντ' ἐ-ης πλέων. S. A. 721. ἐκ τῆς ἐ. ἐκπεπτωκότες. S. Meleagr. XI.

Ἐπιςήμων. ἔμπειρος, ἴδρις, συνετός. ἰατρός ἐςιν ὐκ ἐ. κακῶν. S. Ter. IV. 5. ὐκ ἐ. κακῶν. E. fr. B. 43. E. S. 843.

Ἐπιςολή. Ἐ-αί. ἐντολαί, ἐπιταγαί. Αἰσχύλος Προμηθεῖ· διαγράμματα κ. ἐπιςάλσεις. H. epistola, ἄγγελος, — συμβολή, — ἐντολή. et ἐπιτολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν, ἃς Αἰσχύλος χρεία μέτρῳ προςεῖπεν Ἐπιςολάς. B. Anecd. II. Planud. p. 65. οἷπερ ταύτην τὴν ἐ. φέρουσιν. E. Ep. V.

ἐπιςολάς. ἔγραψεν. H. 858. λαβὼν. I. A. 111. ἐξαρπάσας ἐκ χερῶν. 314. ὅςτις ἐ. πέμψειε τῶν ἐμῶν φίλων τινί. I. T. 589. 732. 767. 786.

τὰς σὰς ὑ σέβων ἐ. An. 965. μαθὼν τὰς ἐμὰς ἐ. I. T. 1446. Π. ἐ-λαῖς. B. 442. τιμῶσα πατρὸς ἐνδίκους ἐ. Hel. 1665. μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐ. Prs. 780. συμβολάς. τάςδ' ἐ. πατρὶ ταχεῖ' πόρευσαν ξὺν χρόνῳ. S. C. 1602. ὡς λόγων τ' ἐ. φέρῃς. S. Tr. 493. πέμπει με σοὶ φέροντα τάςδ' ἐ. φυλάσσειν. Aj. 781. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐ. Prm. 3. φύλαξαι τάςδ' ἐ. πατρός. Ae. S. 1013. μηδὲν φοβεῖσθαι προςφάτους ἐ. S. Andromed. III.

Ἐπιςοναχεῖν. v. ἐπιςενάχειν. ἐν δ' ἄλοχοι — ἐ-ουσιν. S. T. 186.

Ἐπιςρατεύειν et -σθαι. οἷς ἐ-ςη. H. 528. χώραν ἐ. αὐτὸν. S. Tr. 75. ἐπε-σαν πόλιν. Ph. 292. ἐ-ει πατρίδα τὴν ταύτης. S. Tr. 362. πατρίδ' ἐπε-μένου. Ph. 608. ὡς ἐ-σομεν Βάκχαισιν. B. 783. ὅςις νύκτωρ ἐπες-σεν. Aj. 1056.

διπλῶν αὐτῇ πῆμ' ἐπε-ετο. M. 1185. p. ἐπολιόρκει, ἤλαυνε, κατεῖχε. ἐπε-σάτην. I. A. 1154.

Ἐπίςρεπτος, ον. ὁ τῷ ἐπιςρέφεσθαι δυνατός, ἐ-πιςρεπτικός. τέκνων τε κελεύθοις ἐ-ον αἰῶνα κτίσσας. Ch. 337. ζηλωτὸν ὡς τοὺς ὑπαντῶντας ἐπιςρέφεσθαι πρὸς θέαν ἡμῶν. ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐ-ον βροτοῖς. Ae. S. 998. τῆς ἐπιςροφῆς δεομένην ἢ τὴν ἐπιςρέφουσαν ἐς θέαν. Hoc praestat illi.

Ἐπιςρέφειν. convertere. — ἐπιςρέφεσθαι, πλανᾶσθαι, — φροντίζειν. cf. Ἐπιςρωφᾶσθαι. δεῦρ' ἐ-ψον κάρα. Her. 942. Ζηνὸς παῖς ἐ-ψας, χεροῖν ἧκεν κομήτην ἰόν. S. Tr. 566. εὐτρεπίσας ἢ ςρέψας κ. κάμψας τὴν νευρὰν· ἢ εἰς αὐτὸν ςραφεὶς κ. βλέψας. ὡς πρὸς τί πίζιν τήνδ' ἄγαν ἐ-εις; S. Tr. 1182. p. κελεύεις, ἐφίζασαι, ἔγκεισαι. Intell. σέ. p. ἐ-φει.

Ἐπιςρέφεσθαι. ἔρχεσθαι, περιφέρεσθαι, — φροντίζειν, ἐπιμελεῖσθαι. τί Ν. τάςδ' ἐ-ει γύας; Hel. 88. Μύνου τι ἐ-ου γε. S. Αἰχμ. VIII, 17. πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεςράφη. Al. 185. πόθεν γῆς τῆςδ' ἐ-ης πέδον; Hel. 82. ἃς ἐ-ην πόλεις. 774. πόλλ' ἐ-η πέδον. I. 352. λευρὸν κατ' ἄλσος ἐ-ου. Ae. S. 511. ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐ-η. S. A. 1111. δοκήσει μετεςράφην. θεῦ νιν κέλευσμ' ἐ-η μαντόσυνον. An. 1031.

τροπ. τίνος τοῦδ' ἄγαν ὕτω χρόνῳ τοσῷδ' ἐπεςρέφοντο πράγματος χάριν; S. Ph. 599. φροντίδα ἐποιήσαντο τοῦ Φιλοκτήτου. οὐδ' ἐπεςράφης. Rh. 400.

Ἐπιςρωφᾶσθαι. ἐπιςρέφεσθαι. Πόθεν γῆς τῆςδ' ἐ-ᾷ πέδον; M. 666. λέγουσι τὸν Αἰγέα εἰς Τροιζῆνα ἐλθεῖν διὰ τὸ δεδοικέναι πεζῇ ποιεῖσθαι τὴν πορείαν, Σίνιδος κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐπιπολάζοντος. Νέοφρων δὲ εἰς Κόρινθον τὸν Αἰγέα φησὶ παραγενέσθαι πρὸς Μήδειαν, ἕνεκα τοῦ σαφηνισθῆναι ὑπ' αὐτῆς τῆς Μηδείας. ἀνδρὸς τελεῖν δῶμ' ἐ-ωμένου. Ag. 972.

Ἐπιςροφή. Ἐ-αί. διατριβαί, δίαιται. Αἰσχύλ. Φρυξίν. H. ἐπάνοδος, — συνέλευσις, συνάθροισις, πλῆθος, — διατριβή, ἐπιδρομή, εἰςβολή, ὁρμή, — φροντίς. οἷσιν ὐκ ἐ-αὶ. Hel. 447. p. ἐπάνοδος. πόλιν ἕξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐ-ὰς. Spt. 633. διατριβάς. S. vel ἐπάνοδον.

μυρίων ἐ-αὶ κακῶν. S. C. 536. συναθροίσεις. i. q. ἀμοιβαὶ κακῶν. E. E. 1147. βάνομοί τ' ἐ. Ae. Philoct. fr. 234.

εἴην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐ-αὶ χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν. S. C. 1045. αἱ ἀναςροφαί, αἱ συμβολαὶ κ. αἱ μάχαι μέλλουσιν ἔσεσθαι. ὑπονοοῦσι γ. τὰ ὅμοια τῷ Θησεῖ περὶ τοῦ Κρέοντος κ. αὐτὸν ὀψιλὸν ἧκειν ἀλλὰ μετά τινος χειρός. ὧν ἐ. τις ἦν. I. T. 671. Qui vel paulum inter homines versati sunt. Herm. ξενοτίμους ἐ. δωμάτων αἰδόμενός τις ἔςω. Eu. 537. p. διατριβὰς, ἐκδοχὰς τῶν ξένων.

p. φροντίς. ἀξίως δὲ σὺ πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐ. S. T. 134. Sch. legit πρός. Πρόθεσις Πρὸς ἀντὶ τῆς Ὑπὲρ προθέσεως.

Ἐπίςροφος. ἐπιμελητής. H. τὸν δ' ἐ. τῶνδε φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. Ag. 404. p. τὸν διατρίβοντα ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Ἐπιςρωφᾶσθαι. v. Ἐπιςρέφειν.

Ἐπισύειν. obsol., — ἐπισεύειν, σεῦσθαι. εἰςφέρεσθαι, εἰςπηδᾶν. ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γᾶν — τις ἄτα. Ph. 1072. ἀφ' ἧς αἰτίας ἐπῆλθεν μεγάλη τις βλάβη ταῖς θεῶν ἁρπαγαῖς. ἥρπαζε γ. ἡ σφιγξ, ὁ δὲ Μενοικεὺς ἔπαθέν τι ὅμοιον ἁρπαγῆ. ἐ. φλοξ. Hel. 1178. λιχὴν — πέδον ἐπισύμενος βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Eu. 778.

Ἐπισφάττειν. ἐπισφαγιάζεσθαι, ἐπικτείνειν. ἄρα κἄμ' ἐ-ξαι ἦλθες; Hec. 505. τήνδ' ἐ-άξας πυρὶ. Or. 1596. μητρὸς αἷμ' ἐ-ξασ' ἐμῆς. E. E. 281. τρίτον θῦμ' ὡς ἐ-άξων δυοῖν. H. f. 995. πυρᾷ ἐπέ-ξ' αἷμα μηλείᾳ φόνῳ. E. E. 92.

Ἐπισχέθειν. ἐπίσχειν. v. Ἐπέχειν. κεραυνῷ δέ μιν βέλος ἐ-έθει. Spt. 437.

Ἐπισχολάζεσθαι. κἀξορμενίζει, κἀκ ἐ-εται βλάβη. S. Ichnent. 2. vacat.

Ἐπιτακτός. Ἐ-οὶ στρατιῶται. οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾷν κ. τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. Z. τεταγμένος. ἐντεταλμένος. μή 'π. φάρμακα διδόντα. E. Bell. XVIII. 2.

Ἐπιτάσσειν. ἐντέλλειν. μὴ 'π-σ', ἃ μὴ κρατεῖς. S. C. 839. ὅστις τὐπ. τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ. S. A. 664. τάσσειν μᾶλλον ἢ 'πιτ-σθαι θέλοις. E. Syl. IV. εἰ 'π-ξόμεσθα. E. S. 521.

Ἐπιτελής. εἰς πέρας ἀγόμενος. Z. τέλειος. ὅσα ἐπέστειλας ἴσθι ἐ-ῆ ὄντα. E. Epist. II.

Ἐπιτέλλειν. ἐπιτιθέναι, κελεύειν, -- ἀνατέλλειν. et B. Anecd. II. p. 65. Planud. Ἐ-ειν· ἐστὶ τὸ Ἐ-σθαι, ὅθεν κ. ἐπιτολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν, ἃς Αἰσχύλος χρείᾳ μέτρου προσεῖπεν Ἐπιστολάς. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐ-τεῖλαι; Prm. 100. ἐπιτελεσθῆναι. S. p. ἀνατέλλειν de sole. cf. Ἐπιτολή.

Ἐπιτήδειος, ον et εία. ἁρμόδιος, ἕτοιμος, ὠφέλιμος, — συγγενής, φίλος, ἑταῖρος. ἐνδυστυχῆσαι τὔνομ' ἐ-ος εἶ. B. 508. εἰ ξυνεῖναι μὴ 'π-εία κυρεῖς. An. 205. ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἁρμοδία τυγχάνεις εἰς τὸ συνοικεῖν ἀνδρὶ, διὰ τοῦτο σε μισεῖ. χορηγίαις τῶν ἐ. ἀφθόνοις. E. Epist. IV, 10.

τοῖς αὐτόθι ἑταίροις κ. ἐ. E. Ep. V. 2. παρὰ τοῖς ἐ. τοῖς ἐμοῖς. III. 6.

Ἐπίτηδες. ἐπιτήδειος, ἐκ σπουδῆς. Z. ἢ μὴν ἐρεῖν σοι τἀπὸ καρδίας σαφῶς, κ. μὴ 'πιτ. μηδὲν, ἀλλ' ὅσον φρονῶ. I. A. 476. i. q. τεχνικῶς, εἰρωνικῶς.

Ἐπιτηδεύειν. ἐργάζεσθαι, ἐπινοεῖν, μανθάνειν. ἐν τοῖς κακοῖς πολλὴ γ' ἀνάγκη κἀπ. κακά. S. E. 309.

Ἐπιτήδευμα. ἐπίνοια, ἔργον, ποίημα. H. ἄσκησις, μάθησις κ. ἡ τοῦ βίου διαγωγή. Z. Ἐπιτήδευσις μὲν τὴν ἐνέργειαν δηλοῖ, Ἐ-μα δὲ οἷον οὐσίαν. S. in Plat. Gorg. εἰς τὰ ἐ. E. Epist. V.

Ἐπιτήδευσις. μελέτη. βιότου ἀτρεκεῖς ἐ. φασὶ σφάλλειν H. 261. ἐ. φησι τὰς μελέτας, τὰς τῇ ὑποβολῇ τῆς συνηθείας ἀνενδεεῖς.

Ἐπιτιθέναι. — ἐπιβάλλειν.

de reb. corp. κἀπιθεὶς ὑγρὰν χέρα. Ph. 1448. μέγαν φάκελον ξύλων ἐ. ἀνάψεις. Cy. 242. ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνοις σεφάνοις. B. 701. κἀπέθου ἐν σπαργάνοισιν sc. τὸν παῖδα. I. 1597. ὁ 'π-θήσομαι (ἐμῷ) κάρᾳ κτύπημα χειρὸς ὀλοὸν. An. 1211. p. κόψω. τυμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι. I. T. 702.

de non corp. ὀχ αὐτῇ δίκην ἐπέθηκεν. Or. 576. ὀχ ἑαυτὴν ἐτιμωρήσατο, δέον τοῦτο ποιεῖν. χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι αἵματος δίκην. 498. δικαίαν τιμωρίαν. τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀρᾶς; Ag. 1411.

Ἐπιτιμητής. τῇ λέξει κέχρηται Σοφ. ἐν τῇ Πρόκριδι· Κολαζαὶ, κἀπ-αὶ κακῶν. Poll. IX. 140. ἐξεταστὴς, κολαστὴς, ζημιώτης, ἐκδικητής. τοῦτων κολαστὴν κἀπ. E. S. 255. ὡς ἀπιτ. τῶν ἔργων βαρὺς. Prm. 77. ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης δεινός ἐστι· ἢ ὁ ζημιώτης κ. ἐκδικητὴς, ὁ ἐξεταστὴς κ. εὐθύνας ἐπάξων, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς, ἀνύποιστος.

Ἐπιτίμιον. μισθός. τὸ ἐπὶ ἀτιμίᾳ κ. βλάβῃ τινὶ προπόντως γινόμενον κ. τὸ ἐπὶ τιμῇ ὁμοίως γινόμενον. κατὰ τοῦτο τὸ δεύτερον σημαινόμενον εἴληπται ἐνταῦθα. ἀφ' οὗ κατ' ἀντίφρασιν λέγεται τὸ πρῶτον. Ad. S. E. 915. ἀμοιβὴ, — τιμωρία, ποινή. Ἐ-ια, τὸ ἐπὶ τιμῇ τινος γινόμενα. Σοφ. Su. et H. τὰς ἀξίας τιμωρίας ἐπ-ιά φασιν. ἀλλ' ἐξ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπ. S. E. 915. τιμαὶ, γέρα.

δεινὰ τἀπ. δαίμων ἔδωκεν. Hec. 1086. τὐπ. λαβεῖν. Spt. 1000. τὴν ἀξίαν ἀμοιβήν. δεῖξον ἀνθρώποισι τἀ-α τῆς δυσσεβείας. S. E. 1382. τοὺς μισθοὺς, τὰ πρὸς ἀμοιβὴν ἄξια τῆς δυσσεβείας. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπ-α. Prs. 820.

Ἐπιτολή. ἀνατολὴ τῶν ἄστρων. σὺν ἄστρων ἐ-αῖσιν. Ph. 1123. πρὸς ἀνατολάς.

Ἐπιτόνως. rec. Schutz. p. ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν. Eu. 353.

Ἐπιτρέπειν. ἐπιφέρειν, δοῦναι, ἐφιέναι. δρᾷ νῦν τάδ' ἐλθὼν, μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε. S. A. 1107. p. αὐτὸς, παρών. σμικραῖς ἐ-ουσιν αὐτοὺς ἐλπίσι. E. fr. CLXXVI.

Ἐπιτρέχειν. Ὁμοῖον ὥστε ποντίαις οἶδμα δυσπνόοις ὅταν Θρ. ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς. S. A. 589.

Ἐπίτριπτος. ὁ ἄξιος τοῦ ἐπιτριβῆναι, τετέσι πληγῆναι. B. Anecd. II. 325. Λέξεις ἐκ τοῦ Λυκιανοῦ. et πονηρὸς, ἄξιος ἐπιτριβῆναι κ. πληγωθῆναι. Z. διατριβὴς, πανοῦργος, detritus, tritus, abgerieben, durchtrieben. τἐπί-ον κίναδος. Aj. 103. τὸ ἐξῶλες θηρίον κ. πανοῦργον, ἐπιτριβῆς ἄξιον κίναδος γ. ἡ ἀλώπηξ. ein wahrer Fuchs.

Ἐπιτυγχάνειν. εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους. H. f. 1248. i. q. τοῦ τυχόντος, ἰδιώτου, ἐπιόντος.

Ἐπιτυμβίδιος, ον. ἐπιτύμβιος. ὁ ἐπὶ τύμβῳ ὤν, ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος. ἀντὶ θρήνων ἐ. Ch. 331. κἀπ-ίδας χοὰς ἔδωκα. S. A. 902. τίς ἐ-βιος αἶνος — πονήσει. Ag. 1549. ὕμνος vel θρῆνος.

Ἐπιτυχής. ἔπλευσαν ὧδ' ἐ. κότῳ. Ae. S. 747. p. ἐπιτυχόντι, ἀσφαλεῖ, στοχαστικῷ.

Ἐπίφαντος, ον. ἐπιφανής. τί με — ἐκ ἀλομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐ-ον; S. A. 841. p. ζῶσαν.

Ἐπιφέρειν. εἰσάγειν. χθόνα ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν. E. S. 1191. i. e. στρατὸν πάνοπλον.

ἢ κοινὸν πολίταις ἐ-ων ἐγκλημά τι. Or. 764. κατηγορῶν, vel ἐγκαλῶν.

Ἐπιφημίζειν. ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα. I. A. 130. vulg. ἐπέφησα. p. ὑπεσχόμην, ἠγγύησα. Ἐπιφημίσασα. εὐφημισμένη. ἐπιφημίσμασιν. οἰωνίσμασιν. H.

Ἐπιφθέγγεσθαι. ἐπιβοᾷν. ἐγὼ δ' ἐ-μαι κεκλαυμένα. Ch. 453. ἐλεεινά.

Ἐπίφθονος, ον. ἐπίζηλος, φθονούμενος, ζηλωτὸς, ἐπαινετός. πολλαὶ γ. ἡμῶν αἱ μέν εἰσ' ἐ-οι, αἱ δ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν. Hec. 1185. πολλαὶ γ. ἀφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ κ. ζηλωταὶ, ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχομεν, ἐπίμεμπτοι, κ. ὕβρεως ἄξιαι. et Beck. αἱ μὲν ὀκ ἐπίφθονοι. Musgr. αἱ μὲν ὀδὲν εἰσ' ἐπίφθονοι. Pors. αἱ μέν εἰσ' ἐπίφθονοι. Schol. sententia non inepta: Aliae sunt invidendae, insignes fama, aliae in numero malorum, i. e. malae.

Οἴκῳ γ. ἐ-ος Ἄρτεμις ἀγνὰ πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς — θυομένοισιν. Ag. 134. ὀργίζεται τῷ οἴκῳ τῶν κυνῶν Διὸς, ὅ ἐςι τῶν ἀετῶν, διὰ τὸ τὸν κύοντα λαγὼν ἀποκτεῖναι, λοχεῖα γ. ἡ θεός. ἐ. λόγος διελθεῖν. M. 529, cf. Sch. ὑπὸ φθόνῳ κατεχόμενος ὁ λόγος ἤτος. et φθονηθησόμενος. et ὑπὸ φθόνῳ ὁ λόγος σοι ὑποφέρεται, ὃς ἐςιν ἀληθὴς, τὸ σὲ διὰ τὸν ἔρωτα σεσωκέναι με. Elmsl. τὸν σὸν ἐ. σ. με. ὀδ' ἐ-ος πόλει. E. S. 893. p. ἀπεχθὴς, ἐχθρός. σοφὴ γ. ὅσα τοῖς μέν εἰμ' ἐ-ος, τοῖς δ' αὖ προςάντης. M. 303. ζηλωτὴ τοῖς εἰδόσι, φθονουμένη· ἡσυχαία δὲ ἀνόνητος, ἄχρηςος. ὃν ἐ-νον τόδε. H. 497. ἐ. τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ. An. 181. πονηρὸν γλῶσσ' ἐ-ον σοφὴ. I. A. 333. ἀπωθεῖν συμμάχους ἐ-ον. Rh. 334. ὀδ' αἰσχρὸν ὀδὲν, ὀδ' ἐ. σὲ χρὴ. Tr. 728. ἐ. λίαν ἐπαινεῖν ἐςι. Her. 203. ὀρχησμοῖς ἐ-οις ποδὸς. Eu. 368. τὸ τῆδε κάρτ' ἐ. γένος. Ae. S. 204. μήθ' εἵμασι ςρώσασ' ἐ-ον πόρον τίθει. Ag. 922. p. μηδὲ ποίησον.

Ἐπιφλέγειν. σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφ-εν. Prs. 393. πάντ' ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν, ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν κ. ἀνήγειρεν. λαμπρῶς ἐπεῖχε.

Ἐπίφοβος, ον. φοβερός. τὰ ἐ-α. τὰ δ' ἐ-α δυςφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς. Ag. 1153. i. q. τὸς φόβους.

Ἐπίφρουρος, ον. ξίφος ἐμῆς θυγατρὸς ἐ-ον δέρῃ. Or. 1575. ἐπικείμενον.

Ἐπιφύλιος, ον. χθὼν. I. 1577. i. e. κατὰ φυλάς.

Ἐπιφωνεῖν. (βοᾷν, κράζειν,) ὀνομάζειν. ἀπεῖπεν — μήτ' ἐ. μηδένα θνητῶν θήκην ἱερὰν. S. C. 1762.

Ἐπιχαίρειν. πρὸς τούτοις ἡδεσθαί. οἴδ' ὄν γελώντων, κάπ-όντων κακοῖς. Aj. 961. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐ-ω. 136.

Ἐπιχαλᾷν. ἐνδιδόναι, ἐπιχωρεῖν. σὺ μὲν θρασύς τε κ. πικραῖς δύαισιν ὀδὲν ἐ-ᾷς. Prm. 179. ὀδαμῶς ἐπικάμπῃ, ἐνδίδως.

Ἐπιχαλκεύειν. μύθους. Ae. fr. 421.

Ἐπιχαρής. ἐπίχαρτος. ὅτῳ τάδ' ἐ. Prm. 160.

Ἐπίχαρις. ἐπίχαρτος. ὀδ' ἐ. Ἄρης. Spt. 892. ἀπόδεκτος.

Ἐπίχαρμα. ᾧ τινι χαίρει τις κ. ὁ ἐπίχαρτος. χάρμα. ἡδονὴ, χαρά. H. πολεμίοις ἐθρεψάμην ὕβρισμα κἀπίχ. H. f. 459. ὃν ἐπ' ὀνείδεσιν, ὀδ' ἐ-ασιν. Ph. 1549.

Ἐπίχαρτος, ον. v. ἐπιχαρής. ὡς ἐ-ον τελέσσ' ἀεκόσιον ἔργον. S. Tr. 1262. τὴν πυράν. γεραροῖς ἐ-ον sc. σίνιν. Ag. 728. ἐχθροῖς ἐ-α πέπονθα. Prm. 158. εὐφρόσυνα.

Ἐπιχειρεῖν. ἅπτεσθαι, ἐργάζεσθαι. τὺπ. ἐξαμαρτάνειν φιλεῖ. E. fr. XXVIII. κάπεχ-ησας κακὰ. H. 707. κάπ-ήσω χοροῖς. B. 190. τὸς ἄλλους τοῦτο συκοφαντεῖν ἐ-ρήσειν. E. Epist. I. κάπ-ήσεις ὁδῷ. B. 817.

Ἐπίχειρον. Ἐ-α. τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις. H. ἄθλον, μισθὸς, ἐπιτίμιον. S. ὅτε ξιφέων ἐ-ρα λαχοῦσ'. S. A. 820. ὃ διὰ ξίφη τὸν μισθὸν τῇ πλημμελήματος λαχοῦσα κ. τὴν τιμωρίαν. τοιαῦτα τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης — τάπ. γίνεται. Prm. 319. ἀρετὴ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη ὃν ἐκ θυραίων τά-ρα λαμβάνει αὐτὴ δ' ἑαυτὴν ἄθλα τῶν πόνων ἔχει. E. fr. dub. XXXVI. M.

Ἐπιχερσεύειν. Σοφ. Ἴωνι. κεῖνος μὲν βυςάσας αὐλὰς ἐ-ει. ἐ-ων ἔχει, ἢ ὅτως ἐμβατεύει. H. i. e. ἐν τῇ ἠπείρῳ, ἐν μεσογείᾳ οἰκεῖ.

Ἐπιχρῆσθαι. κἀπ-ώμεθα χθονὶ. Rh. 942.

Ἐπιχώννυμι, ύω. Χρύσης Ἀθηνᾶς βωμὸν ἐπικεχωσμένον. E. Ph. in Valck. D. p. 131.

Ἐπιχωρεῖν. συγχωρεῖν, πείθεσθαι, εἴκειν. τὸ μὴ 'πιχ. τοῖς ἀπιςοῦσιν τάδε. S. A. 219. ἀπιθοῦσιν.

Ἐπιχώριος, ον. ἐγχώρ. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπ-οις ὄρνισι δεῖπνον ὃν ἀναίνομαι πέλειν. Ae. S. 804. ἀρχαὶ αἱ 'π-ριοι χθονὸς. I. 1111. ὀὺπ. χθονὸς. S. T. 939. ὑμεῖς γ' ἄρις' εἰδῆτ' ἂν ὀὺπ. 1046. σφάγια τἀπ. I. T. 280. αἵρεσθε τἀπ. τύμπανα. B. 58. μηθ' ἐ-ίοις (ἔρις) πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. Ae. S. 663. supplevit Haupt. ἢ βλαςὸς ὃν ἔβλαςεν ὀὺπ-ος. S. Κολχ. IV.

Ἐπιψάλλειν. ἐπᾴδειν. ὥς' ἐ-λεῖν βίδην τε κ. ξυναυλίαν. S. Ἀκρίσ. XIV, 9. v. Βίδην. εἶδος κρόματος.

Ἐπιψαύειν. θιγγάνειν, θιγεῖν. χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς κώπης ἐ-ουσαν. S. Ph. 1255. σὲ — τάφῳ μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐ. ἐᾷν. Aj. 1394. βροτῶν ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐ-σαι μόνον. S. Ph. 669. sc. τόξων. γῆς ἐ-σαντα. S. Tympan.

Ἐπίψογος, ον. ἐπίμεμπτος, ἐπιμεμφής. cf. Ἐπίφθονος. φάτιν. Ag. 619.

Ἐποικεῖν. ἐνοικ., κατοικ., οἰκεῖν. Οἱ τῶνδε παῖδες γενόμενοι Κυκλάδας ἐ-ήσουσι νησαίας πόλεις. I. 1583.

Ἔποικος, ον. ἐπιχώριος, — μέτοικος. ἐς' ἐ. S. C. 506. ἐπιχώριος. ἀπρεεί τις ἐπ. ἀναξία. S. E. 189. μέτοικος, ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ ὄσα, ξένη. ἀξίαν ὃν ἔχουσα, ἀλλὰ ἄτιμος. ὁπόσοι τ' ἐ-ον ἀγνᾶς Ἀσίας ἔδος νέμονται. Prm. 412. ἐγκάτοικον οἰκοῦσι.

Ἐποικτείρειν. ἐλεεῖν. Κὰν ἐ-τερεῖτέ με; S. Ph. 1071. τὴν σὴν ὥςτ' ἐ-εῖραι τύχην. Hec. 341. αὐτοῦ τάφον ἐ-ρας. E. E. 545. τὸ σὸν, ὃ τὸ τοῦδ' ἐ-ω ςόμα ἐλεεινὸν. S. T. 672. p. λόγον. μ' ἐ-ρας. S. T. 1473. S. E. 1200. ἐ-ω δέ νιν δύςηνον. Aj. 121. τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐ. σε. S. Ph. 318. ὅτ' ἐ. τινά. 1320. ὥς σ' ἐ-ω πάλαι. S. E. 921. 1199.

Ἐποικτίζειν. οἷον κ. ςυγοῦντ' ἐ-ίσαι. S. T. 1296.

Ἐποίκτιςον γέμος. Ag. 1222.

Ἔποικτος. μόνος δ' ἔ-ον τόνδε βαλεῦσαι φόνον. Ag. 1614. Hoc ἅπαξ λεγόμενον potest bene se habere. Sin minus, ἄπευκτον non videtur absonum.

Ἐποίχεσθαι. ἐπέρχεσθαι, μετέρχεσθαι, διώκειν. ἐπ' — βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐ-εται. Ch. 949. ἐπεξῆλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὀρέςης. cf. Δόλιος.

Ἐπολολύζεσθαι. ἀγαλλιᾶσθαι, ἐπινίκιον ᾄδειν, ἐπορθιάζειν. ὡς δ' ἐπωλ-ξατο ἡ πάντολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ. Ag. 1238. ἐπολ-ξάτω δεσποσύνων δόμων, ἀναφυγὰς κακῶν. Ch. 934.

Ἐπομβρία. ὄμβρος πολύς. Ῥευμάτων ἐ-αις. Ae. fr. 299.

Ἐπομνύναι. τίν' ὄν ἐ-υς τοῖσιδ' ὅρκιον θεῶν; I. T. 747. θεοὺς ἐπώμοσα. Ph. 436. ἐ. αὐτοῦ βίον ἀποῤῥήξειν θανών. I. T. 974.

Ἐπονείδιςος. ὀνείδειος, ἐπίμεμπτος. τοὔνομα τὸ ἐ. βροτοῖς. E. Lam. fr. ὃ σὺ λυπρὸν κἀπ. λέγεις. I. T. 689.

Ἐπονομάζειν. πατρὸς τὴν δυςτάλαιναν θαῖτ' ἐπων-σμένην. S. E. 284. ἐπωνυμίαν τοῦ πατρὸς ἔχουσαν θαῖτα, τὴν δηλαδὴ Ἀγαμεμνόνειον λεγομένην. ταῦτ' ἐ-σμένα σέθεν κεκλήσεται. H. f. 1329.

Ἐπόπτεσθαι. ἐποπτεύειν, ἐφορᾶν. Praes. obsol. Ἀγαμ. σέ φημ' ἔ-ψεσθαι μόρον. Ag. 1247.

Ἐποπτεύειν. v. ἐπόπτεσθαι, ἐφορᾶν. ἔ-σας δέ με κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπ'. Ag. 1272. φαίην ἄν, βροτῶν τιμαόρους θεὸς ἄνωθεν γῆς ἔ. ἄχη. 1580. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἔ-ων κράτη. Ch. 1. qui imperium a patre tibi traditum tenes. cf. S. Tr. 620. Ἑρμᾶ τήνδε πομπεύω τέχνην. et v. in Πατρῷος. S. in Arist. Ran. ὦ γαῖ', ἄνες; μοι πατέρ' ἔ-εῦσαι μάχην. Ch. 485. ὁ πάντ' ἔ-ων τάδε Ἥλιος. 977. Λίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἔ-σει θεά. Eu. 219. item, causam. τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἔ. κότῳ. 215. Corr. Ἐνέχεσθαι, μέλεσθαι et πένεσθαι. Herm. ἐνέσθαι vel ἐνῆσθαι. Well. ἔπεσθαι. Petersen.

Ἐποπτήρ et ἐπόπτης. ἔφορος, θεατής. τῆτον δ' ἔ-ην ἔποπα τῶν αὐτῆ κακῶν πεποικίλωκε. Ae. fr. 300. ἔ-ῆρας λιτῶν τῶν ὧν γενέσθαι. Spt. 625. κ. σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἔ. Prm. 298.

Ἐπορθιάζειν. v. ἐπολολύζεσθαι, ἐπορθοβοᾶν. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἔ. Ag. 29. ἔ-ζε γόοις. Prs. 1043. ἐπεκτεταμένως θρήνει. ποίαν Ἐρινῦν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἔ. Ag. 1117.

Ἐπορθοβοᾶν. v. ἐπορθιάζειν. ἵνα πατρὶ γόους νυχίους ἔ-σω. E. E. 142.

Ἐπορνύναι, -υσθαι. ἐπόρειν, unde aor. 1. ἐπῶρσα. διαγείρειν, προπέμπειν, ὀτρύνειν. τόνδ' ἔ-υται ςόλον. Ae. S. 190. τὸν πρὸς ἡμᾶς ςόλον μετὰ ὁρμῆς ποιεῖται. ἐπεὶ σοὶ γένος Τ. λῃςῶν ἐπῶρσεν. Cy. 12. εἴ σε θεὸς ἔ. ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα. S. E. 1267.

Ἔπος. λόγος, μῦθος, — χρῆμα, πρᾶγμα. inservit circumscriptioni.

Epith. melioris notae. προςέμιξεν τῆτ. τὸ θεοπρόπον ἡμῖν τᾶς π. προνοίας. S. Tr. 822. τὸ θεῶν ἔ. ἀλαθὲς εὗρον. Hel. 1165. καλὸν ἔ. λέγεις τόδε. Or. 1525. φίλον. I. A. 1450. ὦ γενναῖον εἰρηκὼς ἔ. S. Ph. 1402. ἐκ ἔς' ἀπ' ἔργων μὴ καλῶν ἔπη καλά. S. fr. XI. σοφίᾳ γ. ἔκ τε κλεινὸν ἔ. πέφανται. S. A. 622. ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἀῤῥήτόν τ' ἔ. S. C. 1001. σοφῶν ἔπος. Hel. 520. χρηςὰ κερδαίνειν ἔ. S. Tr. 231. αἰδοῖα κ. γόεδνα κ. τὰ χρεῖ' ἔ. ξένους ἀμείβεσθ'. Ae. S. 198. σοφώτερα. M. 675. ξύμμετρον δ' ἔ. λέγω. Eu. 525. σύντομον. νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔ. S. C. 721. ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων Θηβαίας ἐπισκοπῶντ' ἀγυίας. S. A. 1134. θεῦ τόδ' εἰςήκουσ' ἔ. Ἑρμᾶ. Hel. 56. ὁσία δίδωμι ἔ. τόδε. I. T. 1161. τίνι ποτ' ἂν πρόςφορον ἀκούσαιμ' ἔ.; S. E. 227. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔ. ἐφημίσω; Ag. 1163. αἷς κόσμος ἡ σιγή τε κ. τὰ παῦρ' ἔπη. S. Ἀκρίσ. IV. πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔ. S. T. 506. ἔπους σμικρῷ χάριν. S. C. 443. paucorum verborum causa, quae eos dicere pigebat. Herm. ἐπὶ βραχείᾳ προφάσει. Lobeck. τῶν παλαιῶν πόλλ' ἔ. καλῶς ἔχει. E. fr. LIX. μέτριον νῦν ἔ. εὔχου. Ae. S. 1065. τῆτ. ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας. S. A. 1178. p. ἔλεξας, ἀληθές. ἔ. ἐξερέω μέγα. Aj. 422. κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔ. S. A. 1193. ἓν γ. μόνον τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα. S. C. 1616. ταῦτ' ἐςὶ τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι. S. E. 401. αἰνοίης γ' ἂν τὰ τῆςδ' ἔ. Aj. 526.

Adj. infer. sortis. τὰ σέμν' ἔ. κόλαζ' ἐκείνους. Aj. 1107. p. μεγάλα, ὑβριςικά, ὑπέρκοπα, κομψά. μή μοι κρυφαῖον ἐξείπῃς ἔ. S. fr. XVIII. ποῖα ὐ λέγων ἔ. Ph. 885. ταῦτα πάντ' ἔ. καλῶς λέγεις. Hel. 448. ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἀῤῥητόν τ' ἔ. Aj. 773. νέον τι σημανῶν ἔ. Hec. 217. καινὸν ἀγγέλλων ἔ. Ph. 1082. ὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔ. S. Ph. 897. πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔ. φιλεῖ πλανᾶσθαι. S. C. 304. ὑπέρκοπον μηδέν ποτ' εἴπῃς εἰς θεοὺς ἔ. Aj. 128. κομψὰ θηλειῶν ἔπη. Tr. 646. δεσποτῶν. Hec. 557. δυςυχὲς ἀγγελίας ἔ. Ph. 1540. κοινὸν ἀγγέλλεις ἔ.; Tr. 55. ἄσκοπον δ' ἔ. λέγων. Ch. 808. ἀπροφύλακτον. Ἀδιάσκοπός ἐςιν ὁ λόγος κ. ἀδιάγνωςος, τῆτ' ἔςιν ὁ Ἑρμῆς. S. Apollo. τί τόδ' αὖ παράφρων ἔῤῥιψας ἔ.; H. 232. ἔ. ἔνσι δυςθρήνητον. S. A. 1211. λυπρὸν ἀκούω. Al. 274. ςυγνότατον. E. S. 1160. μήτ' ἀφῆτ' ἔ. κακόν. S. C. 731. συμβαλεῖν ἔ. κακά. Aj. 1324. τῆτ. ὐδαμῶς φιλόξενον. Ae. S. 927. ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ. Ag. 1628. τὰ περισσὰ πανταχῇ λυπήρ' ἔ. S. Aload. V. ἓν γὰρ ἐκτενεῖ σ. ἔ. M. 585. οἰκτρὰ πολλὰ ςόματος ἐκβαλοῦσ' ἔ. I. 959. ὐ τῆτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔ. Prm. 1065. ἐς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔ. Spt. 428. λέγων αἰσχὶς' ἐπῶν. S. Ph. 909. σοὶ δ' αἰσχρὰ τἄπη ταῦτα. Aj. 505. φλαῦρ' ἔ. μυθούμενα. 1162. ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔ. 1272. ταῦτ' ἐςὶ τἄπη μωρίας πολλῆς πλέα. 746. μῶρον ἔ. Her. 682. ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔ. δολερᾶς ὑπέδυ φρενός. S. Ph. 1112. ἄλλα κωφὰ κ. παλαί' ἔ. S. T. 290. δεῖν' ἔ. πεπυσμένος. 513. πολλαὶ δ' ἀπειλαί, πολλὰ δὴ μάτην ἔ. θυμῷ κατηπείλησαν. S. C. 658. τὰ σὰ δεῖται κολαςῆ μᾶλλον ἢ τὰ τῆδ' ἔ. S. T. 1148. ὐκ ἔςιν ὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔ. Or. 1. ἔτως. τὸ δεινὸν ὄνομά ἐςι γενικῶς. διαιρεῖται εἰς πάθος κ. ξυμφορὰν et ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν. S. at hoc est ὡς εἰπεῖν. ὐ γ. αὐδᾷν ἠδὺ τἀκίνητ' ἔ. S. C. 624. φοβοῦμαι δ' ἔ. τόδ' ἐκβαλεῖν. Ch. 45. δεῖν' ἀπειλήσων ἔ. E. S. 542. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔ. Prm. 933. τόδε Ζεὺς τῆτ. ὐκ ἐπίςαται. 981. τὸ οἶμοι, ἀνηλεὴς ὤν. ὁ πάντ' ἀκοῦων αἰσχρὰ κ. λωβῆτ' ἔ. S. Ph. 607. ὁ ὑπὸ πάντων ὑβριζόμενος. δὶς ταὐτὰ βούλει κ. τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔ. 1238. μέλλον τι προςφέρεις ἔ. I. 1002. p. βραδέως. ὐ κατὰ σφαγὰς ἐκκομπάσας ἔ. τι τυγχάνει βαλών. S. E. 569. ὐχ ἡλίωσε τῆτ. S. Tr. 258. ὐ μάταιον εἶπε τὸ ἔ. — ὐκ οἶδα τῆτ. πῆτο. B. 1268. τῆδ' ὑμὶν τῆτ. ὕςατον θροεῖ. Aj. 864. τῆτ' εἰς ἀνίαν τῆτ. ἐρχεταί τινι. 1138. τῆτο τολμᾷ τῆτ. εἰς ἡμᾶς λέγειν. E. E. 329. μηδὲν ἀντειπὼν ἔ. S. C. 1279. θηλοῖς γ', τι καλγαίνουσ' ἔ. S. A. 20. ἤδη τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπ. Hel. 1209. ἓν θέλων μαθεῖν ἔ. I. 302. ςέργει ὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἔ. S. A. 277. ἤν τι δεξώμεσθ' ἔ. E. E. 110. θανάτῳ τῆτ' ἐγγυτάτω τῆτ. ἁφῖκται. S. A. 934. ἢ σ' ἐγὼ κ. τἄμ' ἔπη κ. τἄργα τἀμὰ πόλλ' ἄγων λέγειν ποιεῖ. S. E. 622. ὅτε σὺ τἄμ' ἔ. τολμᾷς ἐπαινεῖν. 1050. τἄμ' ἐπαινέσεις ἔ. 1057. ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔ. Aj. 312. ὁποῖ' ἔ. θροεῖ. 786. τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη. 1096. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τῆδ' ἔ. S. Ph. 1047. τἄμ' ἐὰν θέλῃς ἔ. κλύων δέχεσθαι. S. T. 217. τίς γ. τοιαῦτ' ἂν ὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔ. κλύων. 339. τὰ τῆδ' ἔ. ὀργῇ λελέχθαι. 404. τοιάδ' ἐννέπων ἔ. E. E. 804. πόλλ' ἂν γένοιτο διὰ ψευδῶν ἔ. Hel. 316. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔ.; S. Ph. 1204. πρὶν γ' ἂν εἴποι τῆτ. ἑρμηνεὺς τόδε. I. T. 1302. πᾶν ἔ. ἦν σοι. H. 182. unum

id dicebas, cupiebas. πᾶν ἔ. τελεῖ. Prm. 1033. ὃ ἂν εἴποι. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπ. αἱροῦμαι σέθεν. Spt. 249. μᾶλλον ἐπαινῶ. τοῦτ' ἔ. θρούμενος. Eu. 504. θροῶν. ὥςε ςέγειν τάμὰ κ. σ' ἔπη καλῶς. E. E. 272.

Sine Adj. et Pronom. γνῶναί τ' ἔ. θνητοῖσιν ἐξευρὼν. E. Sisyph. I. 13. εἰ πρὸ τοῦμοῦ πρᾶξλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη. S. C. 1141. τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη. I. T. 723. πάρεςι δ' ἔργον ὡς ἔ. σπεῦσαί τι τῶν δύλιος φέρει φρὴν. Ae. S. 601. verbum excipit factum. cf. φρὴν. ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔ.; I. A. 1391.

ὡς εἰπεῖν ἔ. H. 1162. p. συντόμως, ἐν βραχεῖ, paucis ut dicam. Her. 168. ὡς ἐν συντόμῳ εἰπεῖν. S. et ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. Τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κ. ὡς εἰπεῖν ἔπος, κ. ὡς ἔπος εἰπεῖν κ. ὡς ἔπ. φάναι κ. ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ κ. διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι κ. ὡς εἰπεῖν. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δέ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κεῖσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. Sch. in Plat. Sympos. πέφευγε τοῦπ. ἐξ ἀπιςίας. Ag. 275. ξυνῆκα τοῦπ. S. E. 1479. ἐπῶν τε κάλλεσιν νικῶσ' ἂν τἀληθὲς. Valck. in D. p. 269.

p. χρῆμα. πρὸς τί τοῦτο τοῦπ. ἰςορεῖς; S. T. 1144. cf. εἰ σοῦ γ' ὁδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων, Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνῆςιν. Aj. 1269. διπλοῦν ἔ. S. A. 53. ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ κ. γυνὴ ἦν. γράφεται κ. διπλοῦν πάθος v. διπλοῦς. ὡς φανέν γε τοῦπ. ὦδ' ἐπίςασο. S. T. 848. ἔπους σμικροῦ χάριν φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ. S. C. 444. v. supra. ἔπεα μόνον κ. δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων. H. f. 111. opp. ἔργον qu. v. οὐδ' ἔ. φοβεῖ. S. T. 296.

Ἐποτοτύζειν. ἐπιθρηνεῖν. Ἄλλος ἄλλον ἐπωτ-ε. Ph. 1045.

Ἐποτρύνειν. ὁρμᾶν, παροξύνειν. τότ' εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν. S. E. 1264. τότε verto: nunc me vides, quum. Hoc respicit ad ἀφράςως, quod nullum nuntium a te accepi. Jam respondet Orestes: Prius me Apollo non impulit, ut huc venirem. Ex quo autem me jussit, hoc iter suscipere, suscepi, idque paulo ante est factum. Hinc sequitur εἰ σε θεὸς ἐπῶρσεν κ. τ. λ. ὠμοδακὴς σ' ἄγαν ἵμερος ἔ-ει πικροκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος ὑ θ. Spt. 677. ἀλλὰ σὺ μὴ 'π-υ. 683. ὁρμα. σὺν δ' ἔ-ει αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρὼν. S. E. 299.

Ἐπυρίζειν. ὀρίῳ ἀνέμῳ ὁρμᾶν, ἐποτρύνειν, ἐπείγειν, προςωθεῖν, προςέχειν. ἀλλ' ὅτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἔ-ισας. An. 611. ἔςησας, ἐφώρμησας, ἔςειξας ἀπὸ τῶν ὅρων. οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἔ-σασα τῷ. Eu. 132. οἰκεῖον δὲ τῷ πνεύματι τὸ ἐπυρίσασα.

Ἔπυρος, ον. ὄριος. εἶθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔ. ἐξιῶτις αὔρα. S. Tr. 954. πνεύσειεν ἄνεμος ὄριος ἐπὶ τῆς οἰκείας.

Ἔποχος. ὁ ὀχούμενος, — ναύτης. Πέμπει ναῶν τ' ἔ-υς. Prs. 54. ἐπιβάτας, λαὸν ναυτικὸν, ναυσὶν ἐποχούμενον.

metaph. μανίας ἔ-ον ῥίπτουσα λόγον. H. 214. κατεχόμενον ὑπὸ μανίας, ἐκμανῆ, μανιώδη, ὑπὸ μανίας ὀχούμενον.

Ἔπωψ. ὁ δὲ ἔ. ἐς δν λόγος τὸν Τηρέα ἀλλαγῆναι, ὄτος ὄρνις μέγεθος μὲν ὀλίγον ἔςιν ὑπὲρ ὄρτυγα, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ δὲ οἱ τὰ πτέρα ἐς λόφου σχῆμα ἐξήρηται. Pausan. Phoc. 4. Μεταβάλλει δὲ κ. ὁ ἔπ. τὸ χρῶμα κ. τὴν ἰδέαν, ὥςπερ Αἰσχύλος· Τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλωκε κ. τ. λ. Ae. fr. 300. ex Arist. H. Animal. IX, 49.

Ἐπόψιμος, ον. ἐς δεινον, οὐδ' ἀκουςὸν, οὐδ' ἔ-ον. S. T. 1312. εἰς χαλεπὸν προέβη δηλονότι, ὑ προςιτὸν εἰς ἀκοὴν, εἰς θέαν.

Ἐπαψιος. φανερὸς, δῆλος, — ὁ ἐφορῶν, ἐπίσκοπος. Εἰς ἔ. πάγον μολοῦσα. S. C. 1600. ὁρμᾶσθ' εἰς ἔ. τόπον. S. A. 1110. φανερὸν διὰ τὸ ὕψος. τὸν τάφον. Quis sibi persuadeat, tam inepte locutum esse Sophoclem, ut illis verbis speluncam, qua inclusa esset Antigona, designaverit. Multi sunt conspicui loci etc. Hinc lacunae signa posuit *Herm.*

θεοὶ ἔ. S. Ph. 1040. οἱ ἐφορῶντές με.

Ἑπτά. διῆλθον ἑ. περιδρομὰς ἐτῶν. Hel. 782. Πλειάδων. E. Phaëth. VIII. ἑ. καρπίμους ἐτῶν κύκλους. Hel. 111. ὃς ἔπτ' αὐτῆς τέκνα Νιόβης. E. Cresph. II. λόχους ἔνειμεν ἑ. Ph. 1100. E. S. 636. ςρατηγῶν. 102. ἄνδρας. Ph. 744. παρθένων. 162. γενναῖων τέκνων. E. S. 12. ματέρες. 963. κόρους ὃς ἑ. H. f. 1327. Κάδμου πύλας. E. S. 588. δόμοις. 755. πυρκαϊὰς νεκρῶν. 1206. ὄχους. 131. ναυσὶ. S. Ph. 1027. τάξεσι, λόγχαις. S. C. 1311. λοχαγοὶ. S. A. 141. ἑ. προςκεῖσθαι πύλαις. Ph. 746.

Ἑπτάβοιον. ἄῤῥηκτον ἀάκος. Aj. 576. ἐξ ἑ. βοῶν.

Ἑπτάλογχος, ον. ςόλον ἀγείρας. S. C. 1305.

Ἑπτάπορος, ον. ἑ-υ δρόμημα Πελειάδος. Or. 1004. I. A. 7. ἑ. Πλειάδες. Rh. 529. ἐξ ἑπτα γ. ἑξέρων ἡ Πληϊάς.

Ἑπτάπυλος, ον. πόλεως. H. f. 782. ςάσει τὰ Κάδμου ἑ-ον ἔχει κράτος. 543. τεῖχη. Ph. 79. τὰ κάλλιςον ἑ-ῳ φανὲν Θήβᾳ φάος. S. A. 101. ςόμα. 119.

Ἑπτάπυργος, ον. ἑπτάπυλος, ἑ. τειχέων. τὰ δ' ἑ-α κλῆθρα γᾶς καλλίνικα θήσων. Ph. 1065. ἑ. ἄδε γᾶ. 252. ἑ. ἐς πόλιν. 755. ἑ. πῶς ἔχουσι περιβολαὶ; 1085. ἀντὶ τοῦ ἑπτάπυλοι· πύργος γ. ἡ ἀσφάλεια. αἱ ἑπτάπυλαι σκέπαι τῆς πόλεως.

Ἑπτάῤῥοος. ἑπτάῤῥους. ἔνθα Νεῖλος ἑ-ρους γαῖαν κυλινδῶν ῥευμάτων ἐπομβρίαις. Ae. fr. 299.

Ἑπτάςολον πύργωμα. E. S. 1220. al. ἑπτάςομον.

Ἑπτάςομος, ον. πύργωμα. E. S. 1220. al. ἑπτάςολον. Θήβας — πύλαις ἑ-υς. S. fr. 99. πύλας. E. S. 401. πύργωμα Θηβαίας χθονὸς. Ph. 294. πόλισμα. B. 917.

Ἑπτατειχής. εἰς ἑ. ἐξόδους τάξω. Spt. 267. πύλας πόλεως.

Ἑπτάτονος, ον. cf. Ἑπτάφθογγος. ἑπτάφωνος. ὀρείαν χέλυν. Al. 448. H. f. 683. κέλαδον ἑ-υ λύρας. I. T. 1129. p. ἑπταχόρδου.

Ἑπτάφθογγος, ον. cf. Ἑπτάτονος. τᾶς ἑ. κιθάρας ἐνοπὰν. I. 881. alias ἑπτάτονος, ἑπτάμιτος, et τετράχορδος.

Ἐπῳδή. γοητεία, ἐπᾶσμα, γοήτευμα, θέλγητρον, κηλητήριον. Ἐπῳδός. μέλος μεταμελισμένον. ᾠδὴ μετὰ τὰς ἄλλας ᾠδὰς μεμελισμένη. E. M. ἡ ἐπᾴδουσα τοῖς νοσοῦσι παισίν. H. Ἐπῳδός. ἐςέον, ὅτι ἀρχαία ἐςὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία, ὥςε κ. Πίνδαρος (P. III. 94.) ἐπὶ τοῦ Ἀσκληπίου, Μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς λέγει. ad Od. T. 457. οἷδ' ἔ. Ὀρφέως ἀγαθὴν. Cy. 642. εἰσὶν δ' ἔ-αι κ. λόγοι θελκτήριοι. H. 478. φίλτρ' ἔ-ῶν. Ph. 1266. νοθευθέντοι φίλων ἔ-αῖς, ἐξεπᾴδονται φύσιν. S. C. 1194. θρεῖν ἔ-ὰς πρὸς τομοῦντι πήματι. Aj. 582.

ἐπιφωνεῖν, ἐπᾴδειν, ἐπῳδαῖς χρῆσθαι. τούτων ἑ-ὰς ὐκ ἐποίησεν πατήρ. Eu. 639.

Ἐπῳδός. γόης. cf. Ἐπῳδή. ἑ. κ. γόης. H. 1038. ἀπατεὼν, φαρμάκων ἔμπειρος. cf. B. 234. ἔθυσεν αὐτῷ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ ὠδῖν', ἑ-ὸν Θρηκίων ἀημάτων. Ag. 1419. p. ἐπῳδήν. μορφῆς ἑ-ὸν. Hec. 1272. ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς.

Ἐπῴζειν. ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ, μεταφορικῶς. — ἐφημένη τάφῳ τέκνοις ἑ-ε τοῖς τεθνηκόσιν. H. ἐπῳῖς. et ἑ-άζ.

Ἐπωμίς. τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος, εἶδος ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ λέγειν. Ad Hec. ἐξ ἄκρας ἑ-ίδος. 558. γυμνὰς ἑ. I. T. 1404.

Ἐπώμοτος, ον. ὅρκιος, juratus. Ἑ-ον. τοῦ ὅρκου ἐγγυητήν, Σοφ. Su. ἑ-ος λέγων ἔφασκες. S. Tr. 427. Ζῆν' ἔχων ἑ. 1188.

Ἐπωνυμία. cognomentum, cognomen. οἱ ὀρθῶς καὶ ἑ. πολυνεικεῖς ὠλοντ'. Spt. 815. οἰκείως κ. ἐπωνύμως. ἑ-ᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως. Ae. S. 47.

Ἐπώνυμος, ον. ἔθετό σοι ὄνομα νεικέων ἑ-ον. Ph. 640. φερώνυμον, ἀπὸ τῶν νεικέων ὄνομα λαβών. ἑ-ῳ δὲ κάρτα, Πολυνεικῆ λέγω, τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὁπῆ τελεῖ. Spt. 644. τῷ κατ' ἐπώνυμα φιλονείκῳ. ἑ-ον τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Prm. 850. ἔφυς ἄρ' ἑ. Ph. 1500. ἑ. κάρτα. Rh. 158. Δόλων ἀπὸ τοῦ δόλου. κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομα ἑ-ος. I. 1594. Ἀχαϊκὸς, ἀπὸ τοῦ Ἀχαιοῦ. ἑ-ος σῆς ἀφικόμην χθονὸς. 1555. Παλλὰς Ἀθάνα. ἑ. σὴ πόλις κεκλήσεται. E. E. 1275. cf. σὲ χρεὼν Ὀρέξα — Παῤῥάσιον οἰκεῖν δάπεδον et κεκλήσεται δὲ σῆς ψυχῆς ἑ-ον Ἀζᾶσιν Ἀρκάσιν τ' Ὀρέξειον καλεῖν. Or. 1645. v. Πελασγὸς, Παῤῥάσιον et Ὀρέξειον. Λευκοθέαν ἑ. E. fr. B. 31. τά τ' ἑ. δεῖπνα Θυέστου. Or. 1007. ἑ. δ' εἶπεν αὐτὰ, παρευμολογῶν τὸν Θυέστην, παρὰ τὴν φύσιν τῶν τέκνων αὐτοῦ. βρέτας ἑ. τῆς Ταυρικῆς. I. T. 1454. Κύπρις ἐξὶ πολλῶν ὀνομάτων ἑ-ος. S. fr. XXIII. Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἐξ' ἑ-ος πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος. Eu. 679. τᾶσδ' ἑ-ον γᾶς, οἰνῶπα Βάκχον εὔιον. S. T. 210. τὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν Θηβαίων καλούμενον. τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἑ-οι. S. C. 65. τοῦ Κωλωνοῦ. ἑ-ος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς πιξὸς Ἀτ. γόνος. S. C. 1321. Παρθενοπαῖος. τίς ἄν ποτ' ᾠέθ', ὦδ' ἑ. τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Aj. 431. συνῳδὸν ἔσεσθαι. ἀλλ' αὐτό μοι σὺ λαβὼν ἑ. Εὐρύσακες, ἴσχε, — ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος. 575. λιπὼν ἑ. τε ῥεῦμα κ. πετρηρεφῆ αὐτότικτ' ἄντρα. Prm. 301. τὸ ὠκεάνειον ἀπὸ σοῦ καλούμενον. γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἑ. Eu. 412. τὰ ἑ. οἷς καλεῖσθε. sc. Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα, Ἀρὰ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἑ. γένοιτο Καδμείων πόλει. Spt. 9. σύ τ' Ἄρης, Κάδμου ἑ-ον πόλιν φύλαξον. 125. ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἑ. γένος Πελασγῶν τήνδε καρπῶται χθόνα. Ae. S. 255. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε γένοιτ' ἂν ἑ. Spt. 390. cf. ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος. 372. ἐμὴ δὲ μήτηρ, ἀδαμῶς ἑ. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Ch. 187. ὐκ ἄξιον τοῦ ὀνομάζεσθαι ὑπὸ τῶν τέκνων ἑαυτῆς. Βόσπορος δ' ἑ. κεκλήσεται. Prm. 733. ἀπὸ τοῦ βοὸς κ. πόρος. ὁ δ' ὠμὸν, ὅτι παρθένων ἑ-ον φρόνημα ἔχων. Spt. 521. ὄρνιθος ἡλθ' ἑ-ος πέρδικος. S. Καμικ. II. ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἶμ' ἑ-ος κακοῖς. S. Νιπτ. IV. ἀνακτόρειον τῆσδ' ἑ-ον χθονὸς. S. fr. XCVI.

Ἐπωπᾷν. ἑ-άζειν, ἐφορᾷν, ἐποπτεύειν. ὅτι μοι γλῶσσαν κ. σόμα ἑ-ᾷ πρὸς τάδ'. Eu. 959. ὡς πόλλ' ἑ-ᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα. Ch. 688. ἐφορᾷς πολλὰ τὰ ἡμέτερα ἀτυχήματα. Ἄιδης δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἑ-ᾷ φρενὶ. Eu. 271.

Ἐπωπή. dicunt χῶρος ἔποπτος. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσαν ματέρος ἀνθονόμους ἑ. Ae. S. 542. κατανομάς. S. Vox hoc sensu in dubium vocatur. Burgess. ἀ-ὁμοῦ 'πὶ ποίας.

Ἐπωτίς. Ἑ-ίδες. τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα. Phau. Etiam nos Dehren.

Ἐπωφελεῖν. c. Acc. et Dat. Pers. ὠφέλιμον, χρήσιμον γίγνεσθαι, συμφέρειν, λυσιτελεῖν, λύειν. ἐδεξάμην δῶρον ὃ μήποτ' ἐγὼ ἑ-ησα πόλεος ἐξελέσθαι. S. C. 541. Quod donum nunquam accepissem. Br. quod ut mihi non unquam daret civitas, merui. Herm. Nunquam ea mente civitati utilis fui, ut tale munus (matrimonium cum matre) acciperem. Doederl. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔπω φελοῖμ' ἐγώ; S. A. 551. ποίαν μηχανὴν εὕροιμι ἐσθλὸν ἀνδρ' ἑ-ῶν. S. Ph. 905. κακὸς ἑ-ῶν 1371. λύει γ. ἡμᾶς ὀδέν, ὀδ' ἑ-εῖ. S. E. 1005. ἠὐγένεια ὀδέν σ' ἑ-ησεν. Or. 953. κεῖνον θέλων ἑ-ῆσαι. S. E. 578.

c. Dat. τοῖς γ' ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν. An. 678. vulg. ἐπωφ. ἑ-λεῖν τῷ πατρὶ δυνάμενοι. S. C. 441.

Ἐπωφέλημα. βορᾶς σμικρὸν. S. Ph. 275. sc. προθέντες.

Ἔραζε. χαμαί. Θυμὸς δέ ποθ' ἐμὸς ὀρανῷ κυρῶν ἄνω, ἔρ. πίπτει. Ae. Niob. 144. ab ἔρα, terra.

Ἐρᾷν. βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν, φιλεῖν, ἀγαπᾷν. et Planud. τὸ διαπύρως φιλεῖν. Anecd. II, 82.

Ἐρᾷν c. Genit. et Acc. ὁ δεῖ τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας. H. 441. μηδ' ἔρα τῶν πλησίον. Hec. 996. τοῖς δ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν. S. Λαοκ. III. 6. τύχοις ὅσων ἐρᾷς. M. 688. πατρίδος ἑ. Ph. 362. ἐρᾷς ἀνθρώπων τινὸς; H. 350. μητρὸς. Erech. VIII. πλειόνων ἐρῶσ' ἀεὶ. E. S. 239. τοῦδ' ἐρᾷς. I. T. 530. τυραννίδος. Rh. 166. μάχης. Tr. 727. τοῦ ζῆν γ. ὀδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ. Σοφ. Ἀκρίσ. VII. μακρῷ βίῳ ἡσθόμην ἐρῶντά σε. Al. 718. ἐπεί μ' ὀφῆς ἑ. Cy. 552. ὧν ἐρῶ μὲν, ταῦτα συγκατηυξάμην. S. A. 1336. ὧν βούλομαι τυχεῖν. ἀδυνάτων. H. f. 318. ἀμηχάνων ἐρᾷς. S. A. 90. τῶν εὐσεβούντων. E. Dict. I, 7. ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοὶ. Rh. 184. τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ. Aj. 686. κακῶν ἐρῶσι. H. 359. κακῶν ἐρᾷς τυχεῖν. Hec. 1280. χὠπόθεν πένης ἀνὴρ μηδ' εὐτυχὼν δύναιτ' ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν. S. Aload. XI. ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον. H. 32. ὅτῳ πάρεσι λῆψις, ὧν ἐρᾷ. S. Κρευσ. V. 3. κ. μὴν ἐρῶ γε. S. Ph. 660. τόλμα ἐρῶσα. H. 476. ἐρῶν ἐρῶσαν ᾤχετ' ἐξαναρπάσας. I. A. 75. ἥρων. E. Antig. VII. ὃς θανεῖν ἐρᾷ. S. A. 220. τῆς σῆς ὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν. S. E. 364.

c. Accus. ὃ λέγουσιν ἀνθρώπους ἐρᾷν. H. 347. σὺ τοῦτ' ἔρα. I. T. 516. τοῦδ' ὅρα tu videris. Bothe. ἔρω. Lenting. Τί γ. ἐ.' ἀλλ' ἐρᾷς λαβεῖν. S. Ph. 651. κατθανεῖν ἐρᾷν ἔοικας. Hel. 1655. θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει. E. S. 1040. τοὔνομά με θανεῖν ἐρᾷν τίθησιν. Hec. 358. λέκτρ' ἐρᾷς χρηστὰ λαβεῖν; I. A. 382. οἷος ἡδίων ἐρᾷν sc. ἔρως. E. Erechth. VIII, 3.

Ἔραμαι. Ἔρασθαι. ἐπιθυμεῖσθαι. Phau. ἐφίεσθαι. c. Genit., Acc. et Infin. ἔρ. κυσὶ θοῦξαι. H. 219. παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κ.

οἰκείως τῇ μεσότητι ἐχρήσατο. μαθεῖν ἔ-ται ψυχὰ. 174. ὅμως ἔ-μαι πυθέσθαι. S. C. 512. τί κρηναίων νασμῶν ἔ-σαι; H. 225. πώλων ἔρ. 235. ἀμφιτόμῳ λόγχας ἔ-μαι διαμοιρᾶσαι. 1375. κείνων ἔ. Al. 869. ὧν ἠράσθη τυχεῖν. S. Aload. XI. 8. παιδὸς ἠρ. σέθεν. H. 1303. ἥπιν χρυσὸν ἠρ. λαβεῖν. Hec. 775. ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠρ. λαβεῖν. M. 700. ὥς ποτ' ἠρ. γάμων Σεμέλης. H. 453. ἀδεὶς προσαιτῶν βίοτον ἠρ. E. Dan. V. τῶδ' ἔ-ῆναι λέχους. M. 491. οἷον ἡ-σθης ἔρον. H. 337. ἵππων ἐρασθεὶς. Rh. 839. ἄλλων ἔ. Prs. 822. ὡς μείζονος ἔ-εἰς δόξης. — ὑμᾶς ἄνω τὰς ἄγαν ἐρωμένους. Rh. 668. correx. ἐρῥωμένους. ἐσθλῶν ὅταν τύχωσι τῶν ἔ-νων. E. Andromed. XII. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἔ-νων ὁ νῖς. Tr. 1052. ἄτω τε τὰς ἐρῶντας αὐτὸς ἵμερος δρᾷν κ. τὸ μὴ δρᾷν πολλάκις προῖεται. S. Achill. I, 8. εἰ δὴ ὄντως ἔραται. S. fr. CV, 110.

Ἔρανος. τὸ εἰςφερόμενον ὑφ' ἑκάςου τῶν φίλων εἰς κοινὴν ἀπόλαυσιν. S. ad Pind. Ol. I. 61. συνεισφορὰ, εὐωχία, ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον. H. Ἔ-α. δῶρα. Ἔ-ον, ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. et Phav. ἐντολὴ, εἰςφορὰ, συλλογή. et ὁ μὲν γ. γάμος κ. αἱ ἄλλαι εὐωχίαι φιλίᾳ τινὶ γίνονται, ὁ δὲ Ἔ-ος ὡς ἕκαςός τι κομίσειεν. et εἰ γ. ἦν Ἔ-ος, φειδωλῶς ἤσθιον, ὡς ἴδια ἐσθίοντες. Ad Od. I. 226. v. Εἰλαπίνη. εἰςφορά τις ἑκάςου μηνὸς, ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἢ εὐωχία, ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. κ. Ἐρανιςαὶ οἵ τε τὴν εἰςφορὰν αὐτὴν εἰςφέροντες κ. οἱ κοινωνοὶ αὐτῆς. S. in Plat. Legg. κάλλιςον ἔρ. θεῦς. E. S. 363. ἡνίκ' ἔ-ον ἐς θεὸς πρισθεὶς ἐποίεις. Hel. 395.

Ἐράσμιος, ον. ἐραςός. v. Ἐρατός. ἥκειν ὅπως τάχις' ἔ-ον πόλει. Ag. 613.

Ἐραςεύειν. ἐπιθυμεῖν. v. Ἐρᾷν. ὄντα χερνῆταν ἔ-σαι γάμων. Prm. 893.

Ἐραςής. φίλος, ἑταῖρος, ἐπιθυμητής et αἴτης. in Holoboli Schol. in Valk. D. p. 136. vox Thessalica. παίδων ἔ. ἦν. E. S. 1068. ὀκ ἐς' ἐρ. ὅςτις ὀκ ἀεὶ φιλεῖ. Tr. 1051. ὦ πολέμων ἐραςά. Her. 378. πολλὰς ἔ. ἔχων. E. S. 899. μέμφει τὸν ἔ.; Cy. 584. ὅτ' ἔ. τῆςδε τῆς γνώμης ἔφυν. S. T. 601. cupidus, ἐπιθυμητής.

Ἐρατός, ἡ. ἐραςὸς, καλὸς, ἐπέραςος, ἐράσμιος, ἐπιπόθητος. Ἥβας ἔ-ὸν χροΐζει λέχος. Her. 915. μολπαὶ νῦξον' ἔ. E. E. 718. θρῆνον — σφ' ἔ-ῶν ἐκ βαθυκόλπων ςηθέων ἥσειν. Spt. 848. παρθενικῶν.

Ἐρατύειν. ἐρητ. κωλύειν, χωρίζειν. πολλὰ κέλευθος ἔ-ει. S. C. 163. πολλὴ ἔςιν ὁδὸς, ἡ διαχωρίζουσά σε ἡμῶν· δεῖ γ. νοεῖν ὡς, ὅτι πόῤῥωθεν προςφωνοῦσιν αὐτὸν, μὴ δυνάμενοι ἐπιβῆναι τῷ τόπῳ et πολλά ἐςι τὰ κωλύοντά σοι προςμένειν κ. ἵςασθαι ἐν τῷ ἅλσει. Reliqua in Ἐρητύειν.

Ἐργάζεσθαι. ποιεῖν, πράττειν. c. dupl. Acc. — αἷμα ἔ-σθαι, — τεκταίνειν.

Ἐργάζεται. ὅτι τὰ δεινὰ κέρδη πημονὰς ἔ. S. A. 326. ὅδ' ἀνὴρ ὁ, πρὶν ἂν φάγῃ καλῶς, — ἔρ. S. Achae. IV, 3.

εἴπερ εἰργάσω κακὰ. Hec. 1254. οἷά τ' εἰ. M. 1353. οἵ' εἰ. με. H. 683. οἷά μ' εἰ. S. Ph. 928. εἰ. τοιοῦτον. H. 812. ἃ σὺ κἀκ' εἰ. λάθρα. I. A. 326. ἀνόσια εἰ. E. E. 1170.

εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα. S. E. 1315. οἷά μ' εἰ., S. Tr. 1203. τί μ' εἰ.; S. Ph. 1172. ὅτε τὰ νῦν δίκαια πράσσεις, ὧν' ἃ πρόςθεν εἰ. S. C. 825. οἷον ἔργον εἰ.; S. A. 1228. σὺ τοῦργον εἰ. τόδε. Hec. 1122.

ὀδὲν αὐτὸν ἤδε γ' εἰργασαι. 264. ὥς σοι δύςφορ' εἰ. κακά. 1085. ὡς ὀκ εὖ, μὴ λέγ', εἰ. τάδε. Or. 599. ἔβλαψε δόξα, μεγάλα εἰ. κακά. M. 293. Hel. 109. μῶν Πιτθ. τι γῆρας εἰ. νέον; H. 794. ὅς μ' εἰ. τάδε; I. A. 468. εἴπερ εἰ. τάδε. Aj. 22. ὅςις εἰ. ποτε. S. T. 279. μὴ δῆτα τοῦτό μ' ἐργάσῃ. S. E. 1206. μὴ σύ γ' ἔ. τάδε. M. 1056. οἷά μ' ἔρ. κακά. S. Ph. 786. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσει. B. 492. τὰς Μυκ. ὀδὲν ἔ. κακὸν. Her. 806. εἰ ἔ. μὴ ταῦτα. S. Ph. 66. ἄζηλον ὅτως ἔργον εἰργάσθαι με. S. Tr. 745. τἄλλά γ' ἔργασαι. 1211. εἰ κ. μακρὰ κάρτ' ἐςὶν, ἔ-σθήσεται. 1218. κ. ξυμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι τε. S. T. 347. τί ποτ' εἰργασάμαν. H. 239. τί ποτ' ἐργάσεται; M. 108. ὀδὲν εἴργασμαι πλέον. H. 284. πάντ' εἰ-σμεθα. Rh. 481. ὅτε πρόςθεν εἰργάσω. S. C. 854.

εἰργασμένος. σύνοιδα δεινὸν ἔ. Or. 396. 413. ὦ δεινὸν ἔργον παρανόμως εἰ-ένη. M. 1121. 1294. 1318. καλῶς εἰ-μένα. 779. corr. ἐγνωσμένα. ὡς ὁ δίκην δώσουσα τῶν εἰ-ένων. I. 1281. ὡς μὲν τάδ' ὀχ ὧδ' ἐς' ἄρις εἰ-ένα. S. T. 1369. οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔρ' ἐςὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰ-ένα. 1374. μήτε τῷ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι, μήτ' εἰ-ένῳ. S. A. 267. ἐκ τῶνδε τοῦτο — παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε. 294.

εἴ-σαι ἐμοὶ ματρῷον αἷμα. Or. 284. θέλεις δὲ εἰπεῖν, ὅτι ὁ μετέχεις τοῦ φόνου, ἐπεὶ ὀδὲ ἔπραξας, διὸ ὀδὲ ὀφείλεις ἄχθεσθαι.

σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος. Prm. 242. ὥςπερ ἀπὸ πετρῶν συμπαγεὶς τὸν νοῦν. S.

Ἐργάνη. v. Ὀργάνη. ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τὸ τῶν ἔργων ἐπιςατεῖν, ταύτης εὑραμένης τὰς τέχνας. Phot. οἷ τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἔ-ην ςατοῖς λίκνοισι προςτρέπεσθε. S. fr. 60. Ἔ-ην (ἦν) μόνον θεραπεύουσιν οἱ δημιουργοῦντες. LXXII, 2. cf. σὺν Ἀθανᾷ κ. χεῖρα κινεῖ. E. fr. inc. CCXV. De hoc proverbio v. Χεὶρ.

Ἐργάσειειν. ἐνεργητικῶς ἔχειν. H. ἐργατικῶς ἔχειν. Phav. Verba ἐφεκτικά in εἰω vim habent voluntatis, propositi, cupiditatis. cf. Δρασείειν. ὡς ἔ-ων ὀδὲν ὧν λέγω, θροεῖς. S. Tr. 1232. ὡς μηδὲν πράξων, ὧν λέγω, ὅτω λαλεῖς. τί δ' ἔ-εις; S. Ph. 1001. τί ἐργάσεσθαι βούλει;

Ἐργαςέον. οἷον ἔργον ἐς' ἔ. ἡμῖν. M. 791. τοῦργόν ἐς' ἔ. Ch. 295. νῦν δ' ὅτ' ἦν ἔ. S. Tr. 688.

Ἐργάτης. ἐργαςικὸς, ὁ ἐργαζόμενος. ὁμοῖα κ. βοῦς ἔ. S. Ἀχαΐ. IV. εἰσιόντι ἔ. θύραθεν. E. E. 75. τὸν ἔ. πέμψον τινὰ ςελοῦντα. S. T. 859. ἄσημος οὐργ. τις ἦν. S. A. 251. ὁ τοῦτο ἐργασάμενος, ἄγνωςος ἦν.

τεκτόνοιν δ' ὕμνον συνερ-αιν δυοῖν ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν. An. 477. p. δύο ἔ-αι τέκτονες ὕμνων ζηλοῦσιν ἀλλήλους.

Ἐργάτις. cf. ἐργάνη, ὀργάνη, ἐργάτης. χεῖρα δ' εἶχον ἔ. S. Ph. 97. μνήμην δ' ἁπάντων μυσομήτορ' ἔ. Prm. 461.

Ἔργειν, ἔργεσθαι. ποιεῖν, ἐργάζεσθαι, ἔρδειν, — εἴργειν, ἀπέχειν, ἐρητύειν, τιμωρεῖσθαι. ὃς ὅτ' ἔρξας τίν' ὅτε νοσφίσας. S. Ph. 685. βλαβερόν. ὀκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα. Prs. 783. ἔρξας πολλὰ Μήδους κακά. 234. τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. Πέρσας. τί μεταλγεῖς τὸ δίκαιον

ἔρξαι; Ae. S. 409. ἦ σὺ τόδ' ἔρ. τλήσῃ; Ag. 1544. μίμνει δὲ, παθεῖν τὸν ἔρξαντα. 1565. sc. κακά. ἔ. καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν. 1658. loc. laborat. ἐγὼ γ. ἔρξω τὸς μέγ' αἰχθέντας δορὶ πέρσας Ἀχαιοὺς. Rh. 452. corr. ἕξω.

εἰ μὴ — τῶν ἀσέπτων ἔρξεται. S. T. 890. ὃς μὴ ἐφέξεται, παύσεται, ἐκτος ἔξει. τίς ἀνὴρ θυμῷ ἔρ. ψυχᾶς ἀμύνειν. S. T. 893. Br. ἕξει. Musgr. εὔξεται. Erf. δέξεται, volet. et ἕξεται.

εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τὰς ἐπαιτίας. Eu. 461.

Ἔργμα. ἔργον, πρᾶγμα. ἐχθίζων θεόθεν ἔ. Or. 161. ἐν ἔ-σι λεύσσων. H. 1107. ἔ. ὀχὶ θνητὰ δρῶν. B. 1067. ὅτε βροτοσκόπων μαινάδων ἐφέρψει κότος τις ἔ-των. Eu. 495.

Ἔργμα et ἔ. Ἔ-ασι. κωλύμασι, περιφράγμασιν. H. Ionic. ab Ἔργειν. ἕρκος, ἕρκιον, ἐμπόδισμα, περίφραγμα. ὃς ἐκ ἐάσει γλῶσσαν ἔ-ων ἅτερ ἔσω πυλῶν δέεσθαι ἀλδαίνειν κακά. Spt. 541. ἀκωλύτως κ. δίχα ἐμποδισμάτων, διὰ γλώττης ἀσώτως πολλῶν γινομένων πράξεων ἢ κωλυμάτων. S. Aggere non objecto, septo non interposito, licentius. πρὸς ἔ. τυμβόχωσον ἔρχομαι τάφῳ π. S. A. 848. ἕρμα, περίφραγμα, κατασκεύασμα.

Ἔργον. πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργμα, μάχη. — opp. ὄνομα. operae pretium est, commodum, officium, res, — opus, τέχνημα, — de re venerea. — οὐδὲν ἔργον. οὐδὲν ὄφελος. Σοφ. Su. ex Aj. 852. ἔργον. ἡ γεωργία, ἀπὸ τῆς Ἔρας. In Od. Σ. 222.

Epith. in laudem. κρεῖσσον. H. 501. ἔ. τλᾶσα γενναῖον. Al. 627. ἡσυχαῖον. E. Oedip. VI. τῷ καλῷ ἔ. παρασχεῖν χαρισήρια. E. Epist. III. 22. τόδ' εἰ καλὸν τὔργ. S. E. 1494. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγίσας ἀρετᾶς ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσε. Aj. 618. ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ. S. E. 1360. Πηλέως ἄξια ἔ. δρῶν. An. 343. ὡς ἐπίχαρτον τελέσω' ἀεκούσιον ἔ. S. Tr. 1262. εὐκλεεστάτων. S. A. 695. ἦ τοῖον ἔ. καὶ θεοῖσι προσφιλὲς, καλόν τ' ἀκοῦσαι κ. λέγειν μεθυστέροις. Spt. 566. ἐνδικωτέροισι κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔ. Ae. S. 593. τίεται αἰολόμητις θεὸς ἔ. ἐπὶ σεμνοῖς. 1039. τὸ συνεχὲς ἔ-ου παντὸς εὑρίσκει τέλος. E. Archel. XXIX. μή τι κ. θεήλατον τὔργ. τόδε. S. A. 279. ὁ σεμνότητος ἔ-ον. I. A. 1344.

Media et in deterius. φανερὰ τἄρ' ἐγὼ κατειργασμένα. B. 1197. τὔργ. παρέξαι φανερόν. S. Ph. 1291. μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔ-α σῆς τάδε. H. f. 1139. χωρεῖν εἰς πᾶν ἔ. S. E. 615. τὔργ. τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν. S. Tr. 1019. τὸ βοηθῆσαι ἢ βαρύναι τὸν Ἡρακλέα, μεῖζόν ἐστιν ἢ κατ' ἐμέ. ὁρμῇ, ὥρμηται μεῖζον ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. τὴν νόσον φησίν. ὀδ' ἔ-α μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς. Aj. 439. ὁ μέγ' ἔ. εὖ λέγειν. B. 267. ἔ-οισιν ἔ-α διάδοχ' ἀντιλήψεται. An. 744. οἷον ἔ. τελέσας. Or. 832. τὸ τῆς μητροκτονίας δεαπραξάμενος. αὐτὸ δηλοῖ τὔργ. 1129. φανεροῖ τὸ πρᾶγμα, ὅπῃ ἀφορᾷν πρέπει. ἐπιγνὺς ἔ. ὁ καταίσιον. Ag. 1598. τοιγάρ σφιν ἔ. ἐστὶν ἐξειργασμένον μέγιστον, ἀείμνηστον. Prs. 757. εἰς φθορὰν χωρῆσαν. ἐκ ἀνέτλαν' ἔ-ων ἀκόντων αἴοντες αὐδάν. S. C. 240. ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας, ἄνευδον ἔ. Ἀτρ. τῷδ' ἄχει. Aj. 948. τλᾶσ' ἔ. ἀνοσιώτατον. M. 796. ἔ. ἀνοσίοις ὑπηρετῶν. S. C. 283. μ' ἐπάρας ἔ. ἐς ἀν-τον. Or. 286. ἄναγνα μητρὸς. Ch. 977. αἳ μελέων. 999. δυσσεβὲς. Ag. 762. ἔ. τλᾶσα δυσσεβέστατον. M. 1328. τὰ δεινὰ ἔ. πῶς ἔτλης; I. T. 924. Or. 396. δεινὸν ἔ. ἐξειργάσω. E. S. 1072. μ' ἔ. δ-ὸν ἐξειργασμένην. S. Tr. 706. ἔ. δ-ὰ. S. C. 383. ταρβεῖν ἔ. δεῖν' S. Tr. 723. τὸ πάντολμον ἔ. ὄψει. E. S. 1075. τά τοι κακῶς εὑρημέν' ἔ. τῷ λόγῳ μηνύεται. S. C. 1188. vulgo καλῶς. ἐκ εὖ λέγειν χρὴ μὴ 'πὶ τοῖς ἔ. καλοῖς. Ph. 529. ξυνεργὸς ἀδίκων ἔ. H. 676. οἷον ἔ. ἐς' ἐργαζέον ἡμῖν. M. 791. σχέτλια παθὼν ἔ. Al. 410. εἰ παρὰ καιρὸν ἔργ' ἢ λόγον πύθῃ. Rh. 830. δι' ἔργ' ἄνεργ' ὄλλυσαι. Hel. 366. ἔ. φόνια μυσαρά. E. E. 1178. ὅστις μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά. E. Autol. III. 26. οἵπερ ἔ. ἀμύνουσιν κακά. S. Ph. 602. ἔ. λεωργὰ κἀθέμιστα. Ae. fr. 272. πονηρὰ τἄργ' ἔχουσα. E. fr. LIV. ἄζηλον ὅτως ἔρ. εἰργάσθαι. S. Tr. 745. φαῦλον. τὰ ἔ. ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν. E. Eurysth. VI. 3. ἔπραξας, ἔ. ποῖον, ὧν ὄ σοι πρέπον; S. Ph. 1227. οἷον ἔ. εἴργασαι; S. A. 1228. οἵ' ἔργ' ἀκούσεσθ'. S. T. 1224. οἵ' ἔργα δράσας ὑμὶν. 1402. ἐπεὶ τά γ' ἔ-α μοι πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα. S. C. 266. αἴσχιστον. Or. 498. αἰσχρῶν ἔ. μελέτημα. E. fr. CLIII. S. αἰσχροῖς ἐπ' ἔ. H. 721. αἴσχιστα πάντων ἔ. δρῶσα τυγχάνεις. S. E. 586. χώπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔ. γίγνεται. S. T. 1408. οἵ' ἔ. δράσας οἷα λαγχάνει κακά. S. E. 751. ἐκ ἔστι τὔργ. τλητὸν. Aj. 466. ἃ πέπονθ' (ἔργ') ἀναιδῆ. S. C. 516. ἐκ ἔς' ἀπ' ἔ. μὴ καλῶν ἔπη καλά. S. fr. XI. ἔ. ἀχρεῖα. S. Scyr. V, 3. παντὸς ἔ. δυσσέβειαν εἰδέναι. S. A. 301. τὸ λεχθὲν ἔ. ἐκτελεῖν. S. Tr. 1187. τὸ σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔ. 1250. καιρὸς γ. ὅσπερ ἀνδράσι μέγιστος ἔργῳ παντὸς ἐπιστάτης. S. E. 76. πάντων. S. T. 865. αἰδὼς ἐπ' ἔ. πᾶσι. S. C. 1268. ἅπαν μαθήσει τὔργ. Aj. 284. ἔ-ου παντὸς ἦν τις ἄρχηται καλῶς. S. fr. LVIII. σιγῇ τὐμὸν ἔ. ἤνυτον. S. Tr. 319. τὔρ. κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε. 933. σὸν τὔρ. ἐκ ἐμὸν κεκλήσεται. Aj. 1368. τἄργα τἀμὰ. S. E. 623. τὔρ. ἄν σε τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνον; S. T. 349. τὔρ. δόλῳ προσέρπον. 538. ἔ. μεριμνῶν ποῖον; 1124. ποίῳ σὺν ἔ.; S. C. 817. τί τὔρ. 887. δέδρακε ποῖον ἔ. S. T. 559. τοιάδ' ἀνίσαντες ἔ. S. E. 212. καὶ σοί τε τὔρ. τὐμὸν ἔσσεται βραχύ. S. C. 1118. προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ τὔρ. S. A. 85. ὡς ἀνοιξέον σοι τὐ. εἴη τοῦτο, κοὐχὶ κρυπτέον. 273. ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τὔρ. ὡς ἐγὼ, σαφῶς. S. Lemn. V. 3. πειρωμένη τῶνδε τῶν ἔ. ἐμοὶ. S. E. 468. εἰ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔ. ὕδρις. 608. ἔ. τῶν πρασσομένων. S. Tr. 1267.

Alia sine Adj. σὺ γ. ποιεῖς τὔρ. S. E. 625. τελοῦσι τὔρ. 1399. ἔ-ου ἕκατι τοῦδε μηνίσας. S. Tr. 274. μεμηχάνηται τὔρ. 586. προθυμίαν ἔ-ου. 670. ἄκου τὔρ. 1157. χωρῶ πρὸς ἔ. Aj. 116. δηλοῖ τὔρ. 355. ἐπρᾶσσ' ἔ. 536. τάχος ἔ-ου κ. ποδῶν ἅμ' ἕψεται. 814. ξυμφυτεῦσαι τὔρ. εἰργάσθαι τε. S. T. 347. ὅτ' εἰς ἔλεγχον — ἔ-ου μολὼν. S. C. 1297. τὰ σὰ ἔ. ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ. S. E. 620. τὰ δ' ἔ. τοὺς λόγους εὑρίσκεται. 625. ἐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔ-α. 689. τότ' ἔ-ων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών. 1252. ὃν ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, ὅτε τἄργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ. S. C. 1582. ὁ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν. S. A. 729. τὸν ἀποιμώζοντα — πατρὸς ἔ-α. 1225. ἔ-οις ἂν εἴδες τοὺς κακοὺς διεξιών. H. 1024. ἐπ' ἔ-ον πορεύομαι.

Or. 1068. πρὸς ἔ. ἐξορμώμεθα. 1240. Καδμ. μέριμναν ὀρμήσασ' ἐπ' ἔ. Ph. 1071. διεγείρασα εἰς τὸν φόνον τῷ δράκοντος τὸν Κάδμον. περιφραζικῶς. δέδοκται τἔργ. M. 1236. ὁ τῶν πονούντων τἔργ. ἡγοῦνται τόδε. An. 696. τόδ' ἔ. προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ. E. S. 27. ἔχεις τἔργ. sc. ὃ πρακτέον. Rh. 218. ἆρ' ἔς' Ὀδ. ἔ.; 704. p. πρᾶξις. τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔ-ον δικαίας τέκτονος. Ag. 1407. ἄλλης τόδ' ἔ. E. E. 1128. ἄνδρες αὐτίκα τελοῦσι τἔργ. S. E. 1399. γυναικὸς ἔ. ταῦτα σώφρονος. M. 913. τὸ δ' ἔ. τοῦτ' ἐμοὶ πεπράξεται. Her. 980. μητρὸς τόδ' ἔ. Hel. 1291. ἔργῳ ἔ-ον ἐξημείβετο. 1549. νῦν τῆς ἐμῆς ἔ. χερὸς. H. f. 565. μόνη τε δραξέον τἔργ. τόδε. S. E. 1020. ἐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν. οὐδὲν ἂν λόγων τόδ' εἴη τἔργον. 1373. τἔργ. τόδ' ἐξέπραξα. S. C. 941. τόδ' ἔρ. τοῦτο ποιήσας ποτὲ. S. A. 321. ἥδ' ἔς' ἐκείνη τἔργ. ἡ 'ξειργασμένη. 384. τοῖσι τἔργ. ἐξειργασμένοις. 428. δέδρακα τἔργ. 536. ὧν τἔργ. 542. πρὸς ἔ. ἔεσαν χέρας. E. E. 799. ἐν τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν. S. A. 729. ἄλλος δ' ἐκείνῳ παῖς τόδ' ἔ. ἤνυσε. Frs. 763. λακὶς χιτῶνος ἔ-ον ἐ κατοικτιεῖ. Ae. S. 904. τὴν ἐργασίαν τῷ χ-ος. τἄργ' αἰκίζεται. Or. 388. παντὶ προσκείμενον κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν. Rh. 163. πᾶσαν ἐν ἔ-ῳ περιτεμνόμενον σοφίαν. E. Licymn. I. ἔκειν ἐν ἔ. χάονιβες; sc. πάρεισι. I. T. 1190. ἅπας ἐν ἔ. θοῦλος ἦν μάτην πονῶν. B. 626. πρέπουσαν ἔ. sc. ϛόλην. Rh. 205. ἔ. δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεῦ. E. Licymn. XVII. 6. ὁ βίος — πόνος ἔ. πέλει. E. CXXII. ἔργ' ἀπωθεῖται χεροῖν. E. Beller. XVI. 14. τὰ δ' ἔ. τῷ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖς. E. Ixion. I. ἔργ' ἃ κ. παρέσχετο. E. fr. XCIII. κατ' ἔ-ω κτῆσιν. S. Tr. 230. ἐπαγγελίαν. cf. Κτῆσις.

p. τέχνημα, βυλή. ἔ-οις Ἀθάνας. E. S. 1062. βοηθείᾳ. opp. ἢ φρενῶν εὐβυλίᾳ. Κόρας ἔ-α Παλλάδος. Tr. 561. i. e. τὰ τῇ βυλῇ Π. πραχθέντα. Ἥρας τάδ' ἔ. κ. θεῶν τρισσῶν ἔρις. Hel. 714. τόδ' ἔ. ὥπασεν ἀσπίδι. Spt. 477. ἐτύπωσε. ὕφασμα σῆς ἔ-ον χερὸς. Ch. 227.

p. μάχη. ἐς ἔ. ὥπλισαι ϛρατός. Her. 672. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔ-ῳ βέλη ἐπιπάλλων Ἄρης. Ch. 158. ὃ ἔϛι μὴ μόνον φέρων, ἀλλὰ κ. πράττων ἐν τῷ ἔ-ῳ, ἐν τῷ βάλλειν.

πρᾶξις, πρᾶγμα, res ipsa, opp. λόγος, μῦθος, ὄνομα. λόγῳ ἦσαν, ἐκ ἔ-ῳ, φίλοι. Al. 340. ὄνομα γ. ἔ-ον δ' ἐκ ἔχουσιν οἱ φίλοι, οἱ μὴ 'πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντες φίλοι. Or. 454. ὅπου λόγοι σθένουσι τῶν ἔ. πλέον. S. Eriphyl. VIII. ἔ-ῳ ἐϛὶ μεῖζον ἢ λόγῳ. Ph. 392. sc. τὸ ϛέρεσθαι τῆς πατρίδος. νῦν δ' οὐδ' ὅμοιον οὐδέν, ὅτ' ἴσον βροτοῖς, πλὴν ὀνομάσαι, τὸ δ' ἔ. ἐκ ἔϛιν τόδε. 505. ἐξ ὀνόματος καλέσαι· ἤτοι ὄνομα μόνον, ἡ πρᾶξις δ' ἐκ ἔϛι τοῦτο. ἔ-ῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι. Prm. 336. ὅταν λόγῳ θανὼν ἔ-οισι σωθῶ. S. E. 60. ἔ-ῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται. Prm. 1081. ὄνομ' ἐκ ἔ-ον παρέχων. I. A. 128. τοῖς μὲν λόγοις εὔφρανε (ἐμὲ) τοῖς δ' ἔ. ὄ. Or. 287. μύθοις εἰκότ', ὁδ' ἔ-οις βροτῶν. Cy. 375. τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα τἄργα δ' ὄ. Tr. 1233. τοῖς πράγμασιν τέθνηκα, τοῖς δ' ἔ-οισιν ὄ. Hel. 293. πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔ-οισιν εἰς βλάβην φέρον. S. T. 517. ὅτι ἔ-οις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι. S. C. 873. μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔ-ῳ δὲ τοῖς φονεῦσι ξύνει. S. E. 358. κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔ. δρώμενα. S. Ph. 556. λόγῳ πολίτης ἐϛὶ, τοῖς δ' ἔ. ὄ. E. Erech. I. 13. ἤκω ὁ λόγοισιν, ἀλλ' ἔ. E. E. 893. τἔργ. μὲν ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' ἐκ εἶχον τόδε. Hel. 798. λογισμὸς τἔργ. οὐ νικᾷ ποτε. E. Alcmen. IX. ἔ. παθὼν, ῥήμασιν ἀμύνεται. Σοφ. Phrynich. Appar. Sophist. cf. Suid. Ἀμυνόμενοι. τἔργ. ὁ μακρὰν λέγεις. S. Ph. 26. κόμῃ μόνον κ. σάρκες, ἔ-α δ' ὀδαμῶ. E. fr. LI. πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔ-ῳ γενοίμην. S. Ph. 532. βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγεμένην. 99. πάρεϛι ἔ. ὡς ἔπος. Ae. S. 601. ἅμα τῷ λόγῳ ἡ πρᾶξις. σαφῶς τοῦτ' ἐϛιν ἤδη τἔρ. εἰς ἐμὲ ῥέπον. S. T. 847. πολλῶν χαλινῶν ἔ-ον οἰάκων θ' ἅμα. S. fr. LV. ἵν' ἔργων ἀκμὴ. S. E. 22.

opus, res, officium, operae pretium, κέρδος. σὺν ἔ. Ph. 447. tuum est. ἔ. ἤδη σὸν, τὰ λοιπὰ ὑπηρετεῖν. S. Ph. 15. ἡμῶν ἔ. ἐϛὶ τόδε. Her. 666. τὸ δ' ἔ. ἤδη τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ. H. 406. p. χρῆμα. τὸ δ' ἔ. αὐτὸ σημανεῖ τάχα. An. 264. res. ὁ γ. σχολῆς τόδ' ἔ. 553. p. χρεία. ἔ. γ'. ἔϛι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; S. A. 730. tuine officii esse putas? καί σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης, ἔτ' ἔργον ἐϛιν. Aj. 12. χρεία. οὐδὲν ἔ. ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην. 852. σιωπῆς οὐδὲν ἔ. ἐν κακοῖς. H. 911. ὄφελος, κέρδος. τί δῆτα τόξων ἔρ.; Al. 40.

procreandis liberis operam dare, περὶ παιδοποιΐας. ἢ κ. εἰς τέκνων ἔ. ἔλθετον νόμῳ; Ag. 1209.

Ἔρδειν et ἔρδ. attice. c. Ἔργειν, ῥέζειν, ποιεῖν, πράττειν, — ἐργάζεσθαι, θύειν, σφάττειν, operari. ὅτι νῦν καιρὸς ἔ. S. E. 1368. μηδὲν πρόσθεν, ἢ τὰ Λοξίᾳ πειρώμεθ' ἔ. 83. ἕνεκα ἄκουσα πρὸς τῷ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. S. Tr. 935. ἀϛένακτος ἔρξον. 1201. ταχθεὶς τόδ' ἔρ. τῶν ἀνασσόντων ὕπο. S. Ph. 6. τάδ' ἔρξας. 1352. ὃς οὔτ' ἔρ. τίν', ὅτε νοσφίσας. 685. τίνα πρὸς ὠφέλησιν ἔρξεις; 1406. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τόδ' ἔ-ω. S. C. 851. ἔ-ουσιν ἢ μέλλουσ'. 1074. S. A. 375. τάδ' ἔρξω. Prs. 1051.

σφάγια κ. χρηϛήρια θεοῖσιν ἔ-ειν. Spt. 215.

Ἐρεβόθεν. ἴσθι. Or. 177. ἔρ. ἐλθεῖν τὴν νύκτα καλεῖ, τοῦτέϛιν ἀπὸ χάους. κατερχομένου γ. τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ ὑπὸ γῆς ἡμιϛφαίριον, σκότος ἐπάνω τῆς γῆς γίνεται, ὥϛπερ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀνιέναι δοκοῦν, οὐχ ὡς ὂν ἐν τοῖς κάτω κ. ἀνερχόμενον, ἀλλὰ τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ φωτὸς τοῦτο ὑφίϛαϛαι, οὐκ ἔχον αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οἰκείαν ὑπόϛασιν. Ἐλθεῖν δὲ λέγει τὴν νύκτα, ἐπειδὴ νυκτὶ ὑπνώττουσιν ἄνθρωποι.

Ἔρεβος. σκότος, ζόφος. ἔπω μελαμφαὲς οἴχεται δι' ἔ. Hel. 526. καλῶ τὸ Ταρτάρου ϛυγνὸν πατρῷον ἔ. S. C. 1390. ita imprecatus invoco caliginem tetram patritam Tartari. Reis. v. Ἀρᾶσθαι. ὅμοιον ὥϛτε ποντίαις οἶδμα δυϛπνόοις ὅταν Θρ. ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς. S. A. 589. μέλαν. fundum maris. σκότος, ἐμὸν φάος, ἔ. ὦ φαεννότατον ὡς ἐμοὶ. Aj. 395.

Ἐρεθίζειν. παροξύνειν, κινεῖν, ταράσσειν. πώλους ἔ-ων. Rh. 373. χρόνου ἔ. πλανάτας. B. 148. αἰθὴρ δ' ἔ-έσθω βροντῇ. Prm. 1045. πνεῦμα ἠσμένον. M. 1119. ἐμὰς φρένας ἠ-ισε φόβος. Prm. 181. φιλαύλους τ' ἠρ-ζε Μούσας. S. A. 965. κακολογῶν αὐτὰς ἠρ-ζε καθ' αὑτοῦ, ἐτάρασσε, ἐσκόρ-

πιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδὰς· ἢ ἐχλεύαζε τὺς ὕμνυς, ἢ τὺς λόγυς. τινὲς δέ φασιν, ὅτι κ. τὰς Μύσας ὕβρισε.

Ἐρείδειν. ςηρίζειν, ὑποςηρίζ., πηγνύειν, — βαςάζειν, — πιέζειν, ἐπικεῖσθαι. ἐ-σον σκόλοπι. E. E. 898. πέλτην ἐ-σαι. Rh. 487. βάκτρῳ ἐ-ω περιφερῆ ςίβον χθονὸς. I. 743. ἵν' ἀνταίαν ἐ-σω πλαγὰν. An. 845. ἤρ-σε πλευραῖς μέσσον ἔγχος. S. A. 1236. εἰς ἕδραν μ' ἐ-σατε. Her. 603. πρὸς ςέρν' ἐ-σας μητρὶ. H. f. 1362. παῖδ' ἐ-σαντες πέδῳ. E. Oedip. III. πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐ-σασαι φόβην. B. 683. ἐς γῆν ἐ-σασ' ὄμμα. I. A. 1123. ὃς ἔςηκε κίον' ὀρανῦ τε κ. χθονὸς ὤμοις ἐ-ων. Prm. 350. βαςάζων. ἐ-σατ' πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἐμφύντε τῷ φύσαντι. S. C. 1113. ὅταν δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχὺς τὸ πρὶν μάςιν' ἐ-ςῃ τὺ βίυ παλίντροπον. S. Al. Λοκρ. IV, 5. Ζεὺς πολλὰ παλαίσματα κ. γυιοβαρῆ γόνατος κονίαισιν ἐ-δομένυ θήσων. Ag. 64. νόσος γείτων ὁμότοιχος ἐ-ει. 1002. p. νόσος νόσῳ ἐπίκειται. νόσος νόσον ἐκδέχεται.

Δίκας ἐ-εται πυθμὴν. Ch. 641. ῥίζα δικαιοσύνης καταβάλλεται, πήγνυται.

Ἐρείκειν. σχίζειν, καταγνύειν, θραύειν. ναῦς πρὸς ἀλλήλησι πνοαὶ ἤρ-ον. Ag. 662. fere p. ἤ-πον. cf. δίπτυχοι ὀδύναι μιν ἤρ. Ἀχιλλῆϊ δόρατος. S. in Ἀχιλλ. III. ἤρ-ον. ἔσχιζον. Z. πέπλον ἔ-ε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. Prs. 1051.

Ἐρείκη, ἐρίκη, erica arborea. γραίας ἐ-ης θωμὸν ἅψαντες πυρὶ. Ag. 302.

Ἐρεῖν. εἰπεῖν, λέγειν, ἀγγέλλειν.

ἐρῶ. γάμυς οἵυς ἐ. τάχ'. S. C. 980. κακεῖνο νίψαι, σὺ θιγόντος ὡς, ἐ. I. T. 1041. βραχεῖ μύθῳ πολλὰ συλλαβὼν ἐ. E. Erech. II. τί ἐ. καλόν ποτε; Or. 1093. ὀδὲν ἀποκρύψας ἐ. Ph. 506. ὀ γ. εἰςάπαξ ἐ. An. 944. ἐ. γὰρ κ. τὸ σὸν. S. E. 577. ἐξερῶ, μόλις δ' ἐ. S. Ph. 329. ὥςπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ' ἐ. S. T. 276. S. A. 244. μαθὼ' ἐ. 749. ἐ. γ. καὶ πρὸ τῶνδε. S. C. 811. παρὼν ἐ. S. A. 1192. ἐγὼ δ' ἐ. σοι δεινὸν ὀδὲν. S. Ἀχαι. VIII. S. T. 700. 711. S. C. 811. S. A. 223.

ἐρεῖς. τὺτ' ἐ., ὡς. S. E. 591. πρὸς πιςὰς ἐ. 1204. ὀ γ. γυναικὶ τὺς λόγυς ἐ. κακῇ. S. Tr. 438. S. C. 626. ποίυ τε τύτυ, πλὴν γ' Ὀδυσ. ἐ.; S. Ph. 441. S. E. 535. 552. ποῖον ἐ. τόδ' ἔπος; 1204. σὺ πρὸς χάριν ὀκ ἐ., κλαίων δ' ἐ. S. T. 1152. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένυς ἐ.; S. C. 596. ὀδὲν σὺ μεμπτὸν ἐ. ἐμοὶ. 1036. ὀκ ἐ. ὡς ψευδόμαντις. 1096. ὀδὲ — τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐ. S. Tr. 1128. ἢ πρὸς κακοῖς ἐ. κακά; Ph. 1698. ὀ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλὺς ἐ. E. S. 1066. τίνας εὐχὰς ἐ.; I. A. 1185. ἀράς. ὀκ ἐ. σύνθημα; Rh. 684. ἐ. τὸ λῷςον, ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον. Her. 170. εὔνυς ὀσ' ἐ. I. 1336. ὡς ἐ. τι κεδνὸν. 1485. μορφῆς ἐπῳδὸν ἢ τι τῆς ἐμῆς ἐ.; Hec. 1272. κακῶν δὲ καὶχρῶν ὅ τιν' εὔκλειαν ἐ. Spt. 670. ὅ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐ. S. T. 363.

ἐρεῖ. ὀδεὶς ἐ. ποθ', ὡς. Aj. 481. τίς πικρὸν πρόςφθεγμα δεσποτῶν ἐ. 500. τοιαῦτ' ἐ. τις. 504. 1018. ποῖον ὀκ ἐ. κακὸν; 1012. ὀ γ. ἔσθ' ὅπως πόλιν κείνην ἐ. τις. S. C. 1373. πόλις γ. ἡμῖν ἁμὲ χρὴ τάσσειν ἐ.; S. A. 734. τί δῆτ' ἐ. τις; Hec. 313. ἐ. καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας. H. 690. ἐ. συμφορὰς. 691. ἐ. μαντεύματ' Ἀ. ςρατῷ. I. A. 518. τί ποτ' ἐ. νεώτερον; B. 214. ἐ. συγγόνῳ παρόντα σε. Hel. 829. ἐ. δὲ τίς με; 824. τίνας (λόγυς) ἐ. ψυχῆς πέρι. 952. ἀλαζονείαν τινὰ — ἐρῶσιν. E. Ep. V. τί μ' ἐρ. E. S. 343. τίνας λόγυς ἐ. S. C. 115.

εἴρηκα ταῦτα. S. E. 73. εἴ-εν ἐλεύθερον λόγον. S. Tr. 63. τίν' εἴ-ας λόγον; S. Ph. 1237. ὦ γενναῖον εἶ-ὡς ἔπος. 1402. ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἶ. κυρεῖ. S. C. 414. σὺ γ. μ' ὃς εἶμι εἶ. κυρεῖς. 572. ὁρᾷς τόδ' ὡς εἴ-ας ὡς ἄγαν νέος; S. A. 735. ὡς εἴ-κ' ἐγὼ. 886. ποῖον εἴ-ας λόγον; S. Epigon. IV. ταῦτ' ἐς δάκρυα εἴ-α. Or. 677. τὸν ἐλθόντα μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἶ-έναι. Hel. 314. εἴ-ας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπυ λόγυς. H. f. 1248. πολλοὶ, οἷς εἴ. S. Tr. 456.

Perf. Pass. et Particip. εἴρημένον. — *futur. Pass.* et ῥηθέν. εἴρηται λόγος. Or. 1203. εἴρ. τόδε. I. A. 960. Ph. 1019. τῶν εἰρημένων συγγνώμον' εἶναι. M. 869. ἐκ τῶνδε τῶν εἴρ. E. S. 909. σύγγνωτε τοῖς εἴρ. E. E. 348. ἐπὶ τοῖς εἴρ. Ph. 593. cf. *cum Adverb.* ἀντὶ τῶν εἴρ. ἴσ' ἀντάκουσον. S. T. 543. πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἴρ. S. C. 257. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἴρ. S. A. 215. γνώσῃ, γερὼν ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ, τῷ τηλικύτῳ σωφρονεῖν εἰρένον. Ag. 1620. προςταγὲν αὐτῷ. Gl. si jussus fuerit saperb. τὰ δὲ ῥηθέντα. S. T. 1057. δέδοικ' ἐμαυτὸν, μὴ πόλλ' ἄγαν εἰ-μέν' ἤμοι S. T. 768. ἐν τῷ διέγνως τὺτο τῶν εἴρ.; S. E. 1186. πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἴρ-ένης S. Tr. 1213. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σῦ ςόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν. E. E 667. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἴρ. S. T. 553.

Futur. εἰρήσεται. σὺν θεῷ εἴρ. M. 625. I. 760. Her. 928.

c. Adverb. τἄλλα εἴρηται μάτην. Her. 118. ὡς μάτην εἰρήσεται. S. T. 365. μάτην γ. πάντ' εἴρ. S. Ph. 1276. εὖ γ. εἴρηται διπλᾶ. S. A. 725. τὰ πολλὰ φρῦδα κ. καλῶς εἰρημένα. S. Al. Λοκρ. IV. 6. ἢ σοι πάντ' ἐρεῖ σαφῶς. I. T. 1156. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς. S. T. 702. μόλις ἐρῶ. S. Ph. 329. ὅμως εἰρήσεται. Hec. 825. μετέγνων τὰ πρόσθ' εἰρημένα. M. 64. εἰ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς. Al. 708. εἴ τις γυναῖκας εἴρηκεν κακῶς. Hec. 1178. κακῶς εἰρημένα. Ph. 1643. μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν. I. A. 1005. τάχ' ὀκ ἄλλως ἐρεῖς. E. E. 226. ὀ γ. εἰςόπαξ ἐρῶ. An. 944. εἴρηκας ὀρθῶς. S. E. 1040. βύλε λόγυς — ἐμπέδως εἴρηκέναι. S. Tr. 487.

Ἐρείπειν. ἀνατρέπειν, ἀναιρεῖν, καταβάλλειν. ἀλλ' ἐ-ει θεῶν τις. S. A. 596. καταβάλλει, καταφέρει. μάλα μέγας ἐ-εται κτύπος ἄφατος ὅδε Διόβολος. S. C. 1462. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐ-φθεὶς ἕζετ' ἀρνείυ φόνυ. Aj. 308. κατακλιθεὶς, πεσὼν, ἐρριμμένος πτώμασι τῶν νεκρῶν τὺ φόνυ τὺ ἀρνείυ, ἢ τῶν ζώων τῶν ἐσφαγμένων ἐκαθίζετο.

Ἐρείπιον. πτῶμα. Πάντα τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν (γῆν) πίπτοντα, Ἐρείπια καλῦνται, κ. αἱ Ῥιπαὶ ἐντεῦθεν, ὡς τὰ ἐρείπια. Ad Aj. 308. ἐρείπια κυρίως τὰ παραπτώματα τῶν οἴκων λέγεται, ἢ τὰ σώματα τὰ θνησιμαῖα τὰ πτώσει ὑποπεσόντα. καταχρηςικῶς δὲ ἐνταῦθα θραύσματα νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν. θραύσμασίν τ' ἐ-ων ἔπαιον. Prs. 424. δόμων ἐ-α, τυφόμενα. B. 7. ναυτικῶν. Hel. 1086. ἀνθῶν πέλαγος νεκροῖς ἀνδρῶν, ναυτικῶν τ' ἐ. Ag. 668. p. ναυτικοῖς ἐ-ίοις in constructione eadem, quae hic variat, quum ἀνθεῖν utrumque casum regat. ἀπὸ νεκρῶν ἐ-α. E. Aug. IX. ἐν δ' ἐ-οις νεκρῶν ἐρειφθεὶς. Aj. 308. v. Ἐρείπειν.

λεπτοσπαδήτων χλανιδίων ἐ-οις θάλπεσα κ. ψύχεσα. S. Niob. VI.

Ἔρεισμα. ςήριγμα, δέσις, δεσμός, κάφισμα. ἐ. Ἀθηνῶν. S. C. 58. v. Χαλκόπης et Ὁδός. ἀμφὶ βάκτροις ἐ. θέμενος. H. f. 109. σκῆπτρα, χειρὸς δεξιᾶς ἐ-τα. H. f. 254.

περὶ δὲ δεσμὰ κ. πολύβροχ' ἀμμάτων ἐ-αθ' Ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας. H. f. 1036. οἵ τε ςεναγμοὶ τῶν πόνων ἐ-τα. (Ae. fr. 395.) ἐπικαφίζεται γ. τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλος φησὶν, ὅτι ςεναγμοὶ τῶν πόνων ἰάματα οὐ μέτρα τυγχάνεσι. Schol. Hom. Venet. in Il. Ψ. 12.

Ἐρείψιμον. ςέγος. I. T. 48. p. πτώσιμον, πίπτον, caducum, ruinosum.

Ἐρειψίτοιχος. ἰὼ δωμάτων ἐ-οι. Sept. 865. πορθήτορες τῶν τοίχων.

Ἔρεμνος, ἡ. σκοτεινὸς, μέλας. οἱ δὲ, Ἐρεβεννὸς παρὰ τὸ ἔρεβος, καταπληκτικός. H. λαθραῖος, κεκρυμμένος. ᾅδε ἐ-ῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σὸν. Her. 219. βάλλει μ' ἐ. ψακάδι φοινίας δρόσου. Ag. 1391. ἐ. αἷμ' ἔδευσα. Aj. 376. sc. αἱπολίων.

τοιάδ' ἐ-ὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. S. A. 700. λαθραία σε, σκοτεινὴ, κεκρυμμένη.

Ἔρεσθαι et Ἐρέσθαι. A. 2. πυνθάνεσθαι, ἐρωτᾶν. ἐρῶ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν. S. E. 563. ἢν δ' ἔρῃ, μαθοῦ' ἐρῶ. S. T. 749. ἐρῶ. H. f. 183. κἀμὲ νῦν ἐ. τί πάσχω. Or. 761. ἤρου. 1072. μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείονα. S. Ph. 576. κεῖν' ἐκ ἠρόμην. I. 541. Διὸς κέραυνον ἤρ. H. f. 177. ἀςῶν τιν' ἤρ. Or. 872. πῶς ὁ χρησμὸν ἤρ. θεῶ. Her. 1038. correx. ἠδόμην. εἰδότ' ἤρ. Or. 1183. ἓν δ' ἐκ ἐρήσομαί σε. E. S. 846. εἰ σε ταῦτ' ἔρ. πάλιν. S. T. 1166. τἄλλ' ἔρ. E. S. 751. Hec. 988. ἐμαυτὴν ἔρ. Tr. 945. ἔρ. κ. κακῶς πάσχω'. M. 280. ἐ. τοσόνδε σὲ. Or. 506. σὺ τῶτ' ἔρω. Lenting. p. vulg. ἔρα. I. T. 516. cf. paulo ante. Or. 761. correx. ὅρα. τάςδ' ἔρωμαι. Ph. 284. ὅπως 386. ἦν σ' ἔρ. 662. Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδε. An. 603. ἐ. βούλομαι. Tr. 899. βούλομαι ἐ. σῶ κασιγνήτω περὶ. E. E. 548. θέλω ἔρ. Cy. 294. κἂν τίς σ' ἔρηται. I. A. 1166. ὅτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ. Hel. 1594.

Ἐρέσσειν. κωπηλατεῖν, ἐλαύνειν, κινεῖν, ςρέφειν. Metaph. αὐτὴ (ναῦς) ἠγεμὼν παγκρότως ἐ-εται. Ae. S. 725. πομπίμοις κώπαις ἐ-ων. S. Tr. 561. ἐ-ει κύκνος. I. 161. πτεροῖς ἐ. I. T. 289.

ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐ-ει. S. Ph. 1135. sc. ὠ τόξον. et S. ἐν μεταβολῇ. Ἐρέσσῃ. ςρέφῃ. ὕπατοι — πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐ-όμενοι. Ag. 52. πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. ἐ-ων σὸν πόδα. I. A. 138. ψυγῇ δ' ἀκόσμως ναῦς ἠρ-ετο. Prs. 420. ἔ-ε κ. ςένας ἐμὴν χάριν. 1040. τύπτε σεαυτὸν ἐς ἐμὴν χάριν. ἐ-ετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Spt. 839.

Metaph. τίνα μῆτιν ἐ-ων. S. A. 159. ἀναλογιζόμενος, ςρέφων. τοίας ἐ-ουσιν ἀπειλὰς καθ' ἡμῶν. Aj. 251. κινοῦσι.

Ἐρέτης. κωπηλάτης. ἐλειοβάται ναῶν ἐ-αι δεινοὶ πλήθος τ' ἀνάριθμοι. Prs. 40. κωπηλάται ἐπιτήδειοι. cf. ἐλειοβάτης.

Ἐρετμὸν et -ός. κώπη. ἐ-τμ' ἔχοντες. I. A. 1388. ἐ-οῖς ἥμενοι. Cy. 16. πολεμίων ἐ. I. T. 1110. νηῶν ἐ-ά. 1485. ἐ-ῶν ἐπιςάτας. Hel. 1283. 1429. τοῖς ἀμετρήτοις ἐ. E. E. 433. ἠρήμωσε σῶν ναυβατῶν ἐ-ά. Hel. 1626. πτερύγων ἐ-οῖσιν ἐρεσσόμενοι. Ag. 52. πληττόμενοι ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν. ναῦν-ζυγῶντε π. κάρ-ῶν μέτρα ἔχουσαν. Hel. 1548.

Ἐρετμοῦν. Ἐ-μῶσαι. κώπαις ἁρμόσαι. H. vox rarior. κωπηλατῆσαι. Su. μηδ' ἐ-ῶσαι χέρας ἀνδρῶν ἀρίςων. M. 4. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ὤφελε μὴ ἐρ. ἡ Ἀργὼ τὰς τῶν ἀρίςων χεῖρας.

Ἔρευνα. ζήτησις, δοκιμασία. ἐκ ἐ-αν τοῦ θανόντος ἔσχετε. S. T. 566. ἐδ' ἥξας εἰς ἐ-αν ἐξευρεῖν γονᾶς. I. 328.

Ἐρευνᾷν. ἰχνεύειν, ζητεῖν, ἐξετάζειν. ἅπαντ' ἐ-ῶν τοῖχον, ὡς κυνηγέτης. Hec. 1174. εὐθὺς ἐ-ᾷ ὠλένην λαβὼν. I. 1213. νεκροὺς ἐ-ῶν. M. 1318. ὧν γ. ἂν θεὸς χρείαν ἐ-ᾷ S. T. 725. ἃ. γ. ὁ θεὸς ζητῇ, πρέποντα κρίνας ζητεῖσθαι, ῥᾳδίως, ἤγουν εὐκόλως, αὐτὸς δείξει. quarum rerum Deus necessitatem investigat, i. e. quae necessaria esse deprehendit. Erf. ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐ-ῶσιν πλέον. S. A. 268. οὐδὲν πλ. τέλος ἐφαίνετο. παίδων ἐ-ῶν ἀπέρμα. M. 669. p. ὅπως παιδοποιοίμην. ἢ χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐ-ᾷν. 1084. κατ' ἐμαυτὴν ἐλογισάμην, κ. εἰ δυνατὸν κ. τῇ γυναικείᾳ φύσει ἐρευνᾷν τὰ τοῦ βίου πράγματα κ. εἰδέναι, τί μὲν ἀνθρώποις καλὸν, τί δ' οὐ. πικρὰν ἐ-ᾷς φάτιν. Hel. 668 ἐ. τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Prm. 1039. μὴ πάντ' ἐ-α. πολλὰ κ. λαλεῖν κακόν. S. Aload. VI.

Ἐρέφειν. ςέγειν, ςεφανοῦν, σκεπάζειν. κισσῷ ἐ-ψόμεσθα. B. 323. ὧν (κρατήρων) κρᾶτ' ἔ-ψον. S. C. 473.

Ἐρεχθείδης. οἱ Ἀθηναῖοι Ἐ-αι ἐλέγοντο ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθέως, ὃς αὐτόχθων ἦν. ὅθεν κ. οἱ Ἀθηναῖοι αὐτόχθονες. οὐδὲ γ. ἄλλοθέν ποθεν ἐλθόντες ᾤκισαν τὴν Ἀττικήν. Ἐ. τὸ παλαιὸν ὄλβιοι. M. 824. εὐγενετᾶν Ἐ-δᾶν. I. 1060. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐ. Aj. 202. ἀρχαιογόνων. S. A. 981. Ἐ. ἀρχαγὸν. H. 151. Ἐ-ῶν λεών. E. S. 387. Ἐ-δαις νόμος τις ἔςιν. I. 24. ἀντέρειδε τοῖς Ἐ. δόρυ. E. S. 702. τῷ τῶν Ἐ. δόμων ἐφαπτομένῳ. I. 1056. κληδὼν ἦλθον εἰς Ἐ-ῶν πόλιν. H. f. 1166. γῆς Ἐ-ῶν ἄπο δεῦρ' ἐκκομισθεὶς. Ph. 859.

Ἐρεχθεύς. Αἰγέα κ. Ἐρεχθέα κ. πάντων τῶν τοιούτων ἐκτείνεται τὸ αλφα. Arist. Δαιταλεῦσι. Su. ἄναξ. I. 724. ἀνηβᾷ 1465. γαῖ' Ἐ-έως. H. 1095. παῖδ' Ἐρ. I. 10. κόρην Ἐρ. 1106. τῆς Ἐρ. ὕπο ξένης. 1220. ἐκ τῶν Ἐρ. γεγὼς. 1573. πρὸς δόμοις Ἐρ. Eu. 844. Ἐρ. δόμοις. I. 568. δωμάτων Ἐρ. 810. τὸ παλαιὸν Ἐρ. γένος. I. 469. παιδαγώγ' Ἐρ. 725.

Ἐρημάς. (Ἐρημάσι. νόμασιν. H.) cf. Ἔ-ος. ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόςδεικτος οἰόφρων ἐ. γυπίας πέτρα. Ae. S. 797.

Ἐρημία. solitudo. ἀπορία, σπάνις. I. ἀπουσία, μονασμός. ἐν ἀσφαλεῖ γ. ἦδ' ἐρ. Hec. 981. ἀρσένων ἐ. 1017. ἄγου' ἐ-αν. M. 50. ἐ. με σμικρὸν τίθησι. S. C. 957. κακὴ. Tr. 26. καρατόμος ἐ. νεανίδων. 564. solitudo novarum nuptarum caedibus maritorum effecta. Matth. μονάδ' ἔχου' ἐ-αν. B. 609. μὴ νῷν εἰς ἐ. ὁδὸ πτήξαντες οἶδε. An. 753. εἰς ἐ. πτώσουσαν. B. 222. ἐ-ᾳ ὀρφανοῦς δόμους οἰκήσω. I. 791. ἡ γ. ἔνδον ἐξελᾷ μ' ἐρ. Al. 947. ἐ-αν ἴδω πολλῶν μελάθρων. E. S. 1095. τὴν ἐμὴν ἐ. γνόντες. An. 570. ναός τε ἐ-ίᾳ δοὺς. Tr. 97. p. ἀναιρεῖ, ἀνατρέπει, πορθεῖ. ἠδομένα βροτῶν ἐ-αις. B. 873. ἐ-ας τυχὼν. E. E. 510. αἱ πόλεις εὖ' ἄνδρες, ἐκ ἐ-α. E. Phryx. IX. ποῖ κακῶν ἐ-αν εὔρω; H. f. 1157. ἐ-ας δεῖ. I. T. 1197. πόθεν ἐ-ας. B. 1173. Κύκλωπος ἐ-αν λιπὼν. Cy. 618.

Ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν. Tr. 598. patria orbata.

Ἔρημος, η, ον. κυρίως ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ παρὰ τὴν Ἔραν, ὅ σημαίνει τὴν γῆν. Ad Aristoph. Plut. 447. μεμονωμένος, ἐρερημένος. et H. Ἔρημα. δειλά. οἰκτρά.

c. Subst. de locis: οἶκος. H. 847. E. S. 1132. οἴκους. I. A. 806. ἔ. πατρῷον ἔλιπες δόμον. Ph. 322. τάδ' ἔ. τὰ πρόσθ' αὐλᾶς. Or. 1277. ἔ. ἐρεῦχον αὐλάν. An. 282. χῶρον. H. 1198. ρέγαι φίλων ἔ-οι, τῶνδ' ἀπολλύντων πλέαι. S. E. 1405. λέκτρων κοίτας ἐς ἔ-ους. Al. 928. λέχη. An. 307. εὐνὰς ἔ-ους. Rh. 574. τίς ἄρα με πότμος ὧδ' ἔ. ἄπορος ἐπιμένει, σέ τ'; S. C. 1716. ἀνὰ ἄντρον ἔ. I. 1494. ἄντρα. Cy. 22. ἄλση. Tr. 15. ἔ-οι πρῶνες ἀνθρώπων. Cy. 116. νήσων. Hec. 1285. τυχόντ' ἔ-ου τῶδ' ἀγείτονος πάγου. Prm. 270. μεμονωμένου. καλῶς ἔ-ης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος. S. A. 739. Λιβύης ἔ-ους ἀξένους τ' ἐπιδρομὰς. Hel. 411. τάφον. Al. 96. ὃν ἂν τὸν τάφον αὐτῆς ἐποίησε μεθ' ἡσυχίας, ὥστε μηδένα γνῶναι. τὰ δ' ἄλλ' ἔ. Ph. 34. ὁδοὺς ἔ-ους ἴμεν. B. 839. ἄγων ἔ. ἔνθ' ἂν ἡ βροτῶν ρίβος. S. A. 773. ἔ. κηδη κ. δομοὺς προδοὺς πατρός. I. T. 707. i. q. πηδείαν. ὡρεὶ μονάδ' ἔ-ον ὄσαν ἐναλίου κώπας. sc. ναῦν. An. 855. δρομὰς ἔ. ἀποικίσει. Ae. fr. 300. ὡς ὀδέν ἐρεῖν ἔστ' ἔτε πύργος, ἔτε ναῦς, ἔ-ος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω. S. T. 56. κ. Ἀλκαῖος φησιν. Ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι κ. Δημοσθένης. Ἄνδρες γ. πόλεις κ. ὁ τείχη. Ὅμοιον δὲ τὸ τῶν νεῶν ταῖς πόλεσιν, ὅθεν κ. τροπικοῖς τοῖς ὀνόμασιν ἀπὸ τῶν εἰωθότων χρῶνται (ἀ. τ. νεῶν εἰ-ότως) ἐπὶ τῶν πόλεων, Οἴακας νῦν ἀντὶ τοῦ ἄρχοντας λέγοντες κ. Ὀρθῶς πλεῖν τὴν πόλιν φάσκοντες. Respexitne ad Πλέοντες ὀρθῆς. S. A. 190.?

de hominib. ὁ γ. ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἔ. ἕρπειν ὀδ' ὑφηγητοῦ γ' ἄνευ. S. C. 502. ἔ. ὧδε κἄφιλον καλούμενον. S. Ph. 228. ἔ-ον ἐν κακοῖσι τοῖσδ'. 471. τὸ μὲν γυναῖκα ἄρσενος δίχα ἥσθαι δόμοις ἔ-ον. Ag. 860. δεσπότας. Her. 678. γαῦς, ἔ-ος. Hec. 811. ἔ. παῖς ὑπασπιστὴς σέθεν. Ph. 1219. ἐγὼ ἔ-ος ἀθλίου πατρός. E. S. 1131. ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν πάντων ἔ-ους. S. T. 1509. κόρην ἔ-ον. Her. 524. ἔ-ος ὄσα. M. 255. τέκνα ἔ. λιπών. Hec. 1075. ἅπιτε μόνην ἔ-ον. S. A. 887. ὥστε πόρτις ἐρήμα. S. Tr. 530. ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἔ-ος, ἄπορος αἰῶνα πλάμων ἕξω; S. C. 1735. ἐδδίψων αἰσχρῶς ὧδ' ἔ-ον. S. Ph. 265. ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι προθέντες ἐνθάδε, ᾤχοντ' ἔ. 269. μή μ' ἀφῆς ἔ. ὅτω χωρὶς ἀνθρώπων ρίβου. 487. ἐν ᾗ με πρόβαλε ἄφιλον, ἔ., ἄπολιν. 1018. ἢ κ. πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔ-ος λειφθήσομ' ἤδη. 1070. κἀναπαύσατον τοῦ πρόσθ' ἔ-ου. S. C. 1114. ὧδ' ἔ-ος πρὸς φίλων. S. A. 919.

Alia sine Subst. ἔ-ον ξυλλαβὼν. Cy. 446. ἔ-ος ξυμμάχων. E. Oen. fr. 11. φίλων ἔ-ος. M. 513. ἔ-α κλάω. E. S. 775. p. ἐρημίαν. ἔ-ος ἔθανες ὧδέ μοι. S. C. 1714. ὅτι γένοιτ' ἔ-η. S. Tr. 905. χήρα. ἄλλων ἔ-ος ὤν. Or. 306. ἐρερημένος. ἄτεκνος, ἔρ. An. 1217. ἔ-ος τήνδε φευξοῦμαι χθόνα. M. 604. μ' ἔ-ον οἴχεται λιπὼν. An. 919.

Ἐρημοῦν. ρερεῖν, ρερίσκειν, λείπειν. θηρᾶν καθ' ὕλην Κύπριν ἠρημωμένας. B. 687. ὃς ἄνανδρον τάξιν ἡ-μῶ θανών. Prs. 296. cf. Ἄνανδρος. Well. ἄναρχον. ἔ-ωθέντος ἄρσενος θρόνου. Ag. 267. ἐρήμου λειφθέντος, ὡς ἀποδημοῦντος τοῦ βασιλέως. ὦ ὦ τόνδ' ἔ-ωσαδ' ὄχον. 1068. p. λιποῦσα. ποίας πατρῴας γῆς ἔ-ώσας πέδον. Rh. 278. An. 314. ἡ-ωσε σῶν ναυβατῶν ἐρετμά. Hel. 1625. Διὸς ἄλσος ἡ-ωσε λέοντος. H. f. 360. p. ἀνεῖλε λέοντα. σῶμ' ἔ-ωσας ἐμόν. Hec. 31. p. λιπών. τοῦδ' ἔ-ωσας ἔχε. M. 90. χωρίσας ἀπὸ μητρὸς αὐτοῦ ἀπόκρυψον. ὅτι δαρὸν χρόνον ἔ-ωσει πατήρ. Ae. S. 519. ἐρήμους κ. μόνας ἡμᾶς λείψει. πατρός τ' ἔ-ωθεῖσα συννοίᾳ θ' ἅμα. An. 806.

Ἐρηνοβοσκός. ὁ προβατοβοσκός. ἐν Τυροῖ δευτέρᾳ. Σοφ. E. M. Ἀρηνοβοσκός. Σοφ. Τυροῖ. κ. γράφεται δὴ Ἐρρηνοβοσκός. H. addit Ph. ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἄρην. obsol. unde ἀρνός, Genit.

Ἐρητύειν. cf. Ἐρατύειν, κατέχειν, κωλύειν, παρεῖναι, παύειν. H. ἐρύκειν, χωρίζειν, et ἐρητῦσαι. ἀνακόψαι. H. πολλὰ κέλευθος ἔρα-ει. S. C. 164. ἔ-υσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης. Ph. 1266. κώλυσον ἀπὸ τῆς χαλεπῆς ἐρίδος, φιλονεικίας.

Ἐρίβοια. Aj. 570. γυνὴ τοῦ Τελαμῶνος, μητὴρ τοῦ Αἴαντος κ. Τεύκρου.

Ἐρίδματος. p. ὁ δαμαστὴρ, δαμάτωρ. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις ἔρις ἐρ. ἀνδρὸς οἰζύς. Ag. 1462. p. ἀνίκητος, ἄμαχος, δυσμάχητος.

Ἐρίζειν. φιλονεικεῖν, μάχεσθαι. τὸ δίκαιον ὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζ. S. E. 467. ὐκ ἔχει λόγον τὸ φιλονεικεῖν περὶ τοῦ δικαίου, ὥστε περὶ αὐτοῦ δύο ὄντας ἐρίζειν. δεῖ γ. τὸν ἕτερον ἑτέρῳ πείθεσθαι. ὁ παρέχει πρόφασιν, ἀπολογίαν, ὥστε ἐρίζειν, ἀλλὰ παρέχει, ὥστε σπεύδειν ἐπὶ τὸ δρᾷν. Quod justum est, non habet rationem, quare quis cum duobus contendat i. e. quare ego Electrae et vobis cedere nolim. Herm.

Ἐρικύμων. ἐγκύων, ἐν γαστρὶ ἔχουσα, βαρυνομένη τὴν γαστέρα. βοσκόμενοι λαγίναν ἔ-ύμονα φέρματι γένναν. Ag. 119. πολυκύμονα.

Ἐρινύς. in lapidibus. v. Herm. praefat. ad suam Antig. h. a. editam. p. XIX. vulgo Ἐριννύς. δαίμων καταχθόνιος. S. δαιμόνια δὲ τιμωρητικὰ αἱ Ἐ-ες, μάλιστα μὲν ἐκδικοῦσαι τὰ εἰς γονεῖς ἁμαρτήματα, δοκοῦσαι δὲ κ. λοιποῖς ἐπεξιέναι ἀδικήμασιν. ὅτι δὲ Πτερωταὶ πλάττονται διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν πάνυ ταχὺ τῆς θεοῦ θίκης κ. ἄφυκτον, — καὶ ὅτι Μέλαιναι, διὰ τὸ ἀφανῶς ἐπιέναι τοῖς κακοῖς, — καὶ ὅτι Τανύποδες, διὰ τὸ οἷον μακροσκελὲς κ. ὕτω πλατὺ τῆς διαβάσεως κ. ταχὺ κ. εὐκίνητον, — αἱ κ. Χαλκόποδες λέγονται, διὰ τὸ ἀκάματον, ἔτι δὲ κ. βαρὺ τῆς ἐπεμβάσεως. Καὶ Μετάδρομοι κακῶν ἔργων. ἔτι δὲ κ. Λωβητῆρες ὑστεροφθόροι, ὡς μετὰ τὸ πραχθῆναί τι κακὸν, ἐπάγουσαι λώβην αὐταί. κ. ἄφυκτοι δὲ Κύνες, διὰ τὸ οἷον ἰχνηλατεῖν, εἶτα κ. δάκνειν τοὺς κακόργους. κ. Ἄοινοι δὲ, διὰ τὸ νηφάλιον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, κ. μάλιστα τοῖς φονεύουσι. διὸ κ. μίαν τῶν Τισιφόνην καλοῦσι, ἐπεὶ δίκας ἀυτῇ τίνουσιν οἱ φονεῖς. Eust. πρῶτος δέ σφισιν (Ἐριννῦσιν) Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησε ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξὶν εἶναι. Paus. I. 28. Amictus furiarum significatur a Strab. III. dum de Cassiteridibus insulis agit. Τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδήρεις, ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα μετὰ ῥαβδῶν περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς. et a Diogene Laërt. in Menedemo Cynico: ὅτος εἰς τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὥστε Ἐριννύος ἀναλαβὼν σχῆμα περιήει, λέγων ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι ἐξ ᾅδου τῶν ἁμαρτανομένων, ὅπως πάλιν κατιὼν ταῦτα ἀπαγγέλοι τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. Ἦν δὲ αὐτῷ ἡ ἐσθὴς

ταύτη. χιτὼν φαιὸς ποδήρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινική. πίλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ δώδεκα ζωγεῖα, ἐμβάται τραγικοί, πώγων ὑπερμεγέθης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μειλίνη, Stanl. — φθοροποιός — homo scelestus.

Epith. μελαναιγὶς οὐκ εἶσι δόμον Ἐρ. Spt. 685. μέλαιναν αἰγίδα φέρουσα. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἔ. ἐπέκρανεν. 869. μνήμων. Aj. 1391. μνήμονες. Prm. 516. ὀλομένην. Ph. 1036. ἁ πολύζονος. E. S. 837. σεμναὶ θεῶν παῖδες. S. E. 112. σεμνῶν Ἐρ. ἱερὸν commemorat Arist. Ἵππ. 1309. ἐνταῦθα δὲ οἱ οἰκέται ἔφευγον. v. infra. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεὸν, ἃ θεοῖς ὁμοίαν, παναληθῆ, κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν Ἐρ. Spt. 705. δυςεδρος κ. δυςόμιλος Νυμφόκλαυτος Ἐρ. Ag. 751. Ἀρά τ' Ἔ-ὺς πατρὸς ἡ μεγαςθενὴς. Spt. 70. τάτων σε λωβητῆρες ὑςεροφθόροι λοχῶσιν Ἅδη κ. θεῶν Ἔ-ες. S. A. 1075. ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λαθοῦσά με ἔσαιν' Ἔ-ὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον. S. Teuc. III. 4. φόνῳ δ' Ἔ. ἐκ ὑπεσπανισμένη ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν. Ch. 573. ἐκ ἀποτυγχάνουσα. μεγάλαυχοι κ. φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἔ-ὺες. Spt. 1034. φονίαν τάλαιναν τ'. M. 1260. ἥξει κ. πολύπους κ. πολύχειρ, ἁ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις, χαλκόπους. S. E. 489. χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων. Ch. 645. ὑςερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἔ-ὺν. Ag. 59. τρέω, μὴ τελέσῃ κεμψίπους. Spt. 776. μέλαινά τ' Ἐρ. ἡ μεγασθενής τις εἶ. 941. κελαναὶ. Ag. 469. καλῶ δ' ἀρωγὸς τὰς ἀεὶ τε παρθένους, ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τἀν βροτοῖς πάθη σεμνὰς Ἔ-ὺς ταὐτόποδας. Aj. 836. Μυθικὸν ἔςιτὸ λέγειν τὰς Ἐρινύας ἀεὶ παρθένους. νῦν δὲ τὰς ἀδωροδοκήτους, κ. ἀχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τῶν ἀδικούντων. ποίαν Ἔ. τήνδε δώμασιν κέλει ἐπορθιάζειν; Ag. 1117. p. ἀράς. ταχεῖαι ποινιμοί τ' Ἔ-ύες. Aj. 844. ξυγγόνων Ἔ. A. 1191. λόγῳ τ' ἄνοια κ. φρενῶν ἔ-ὺς; S. A. 603. ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖςδ' Ἔ-ὺν. S. Tr. 895.

S. Adj. in Genit. Ἔ-ος κλητῆρα. Spt. 559. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἔ. ἰαχεῖν. 851. χάρματ' Ἔ. Ph. 1508. διαδοχαῖς Ἔ-ύων ἠλαυνόμεσθα. I. T. 79. 294. 299. 931. 941. 970. 1439. 1456. ἕνεκεν Ἐρ. Ph. 1317. ἄλλας τε φωνεῖ προςβολὰς Ἔ. Ch. 280. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδε Ἔ. Ag. 653. Ἔ ὑγιαντὸν ἀμφίβληςρον. S. Tr. 1051. ὦ θρόνοι Ἔ. Eu. 505. ὑγιαντοῖς ἐν πέπλοις Ἔ. Ag. 1581. φέρων πημονὰν Ἔ. Ph. 262. τὸ δ' ἄλλο (βάθρον) πρέςβειρ' ἤπερ ἦν Ἔ. I. T. 963. Τισιφόνη, ἡ φόνον τίνουσα. ὧν σε ποίνιμος Ἀίκη τίσαιτ' Ἔ-ύς τε. S. Tr. 809. ὧν ἐγὼ τὴν σὴν Ἔ-ὺν αἰτίαν εἶναι λέγω. S. C. 1299. ἐμοὶ ἥδ' ὁδὸς ἔςαι μέλουσα δυςποτμός τε καὶ κακὴ πρὸς τῶδε πατρὸς τῶν τε τῷδ' Ἔ-ύων. S. C. 1434. πατρὸς ἃ φεύξεσθ' Ἔ-ῦς; Ph. 627. ἀποφαντικῶς, ὅτι, ἐὰν μαχήσεσθε, πάντως ἀπόλλυσθε. ἐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ Ἔ-νύσιν. Or. 581. ἀνετάραττε διὰ τῶν Ἔ. πυρδσσ' Ἐρ. ἀνίησ' ἀτμὸν ἐμφανῆ. Phaëth. Herm. II, 2. Ἔ-ὺν ἅ τιν' ἐκφοβουμένη. S. E. 276. Ἐρ. ὀλέσειε τέκνων. M. 1389. ἄρ', ἐκ Ἔ-ὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1034. πρὸς Ἔ-ύσι. H. f. 1077.

de impiis homin. μέθες, μ' ὅσα τῶν ἐμῶν Ἔ. Or. 264. ἔασον, ἄφες, μία ὅσα τῶν ἐμῶν μανιῶν. cf. S. Tr. 895. Spt. 559. Περγάμων Ἀπολλωνίων Ἔ-ὺν. Or. 1390. διδύμαν ἐλῶσ' Ἔ. S. E. 1080. ἤγαν δύο ἐπικαταράτους κ. ἀποτροπαίους ἀνθρώπους, Αἴγισθον κ. Κλυταιμνήςραν. μίαν τριῶν Ἔ-ὺν τῆςδέ μ' ἐξάξων χθονὸς. Tr. 457.

Ἐρῖνός. caprificus. ἡ ἀγρία συκῆ. cf. ἐξερινάζειν. προςπηγνύναι κράδαις ἔ-αῖς. E. Sciron. II. πέπων δ' ἐρ. ἀχρεῖος ὢν ἐς βρῶσιν. S. ἐν Ἑλένῃ. Γάμῳ.

Ἐρῖόςεπτος, ἐρίῳ πλεκτός, lana. σὺν τοῖςδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἔ-οισι κλάδοισιν. Ae. S. 23. al. ἱερόςεπτος.

Ἐρίπνη. Ἔ-αι. αἱ ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι. Phot. οἱ σηραγγώδεις τόποι κ. παρατεταμένοι κ. ἀπεῤῥωγυῖαι πέτραι, δι' ὧν μεγάλαι πνοαὶ εἰςδύνουσιν. ἐριπνοαὶ μεγάλαι, ὑψηλαί. Z. ab ἐρείπω, ut ruipes a rumpo, et nos Felsenriß et Felsentriff. ὀρείας ναίουσ' ἔ. E. E. 210. ἐπάλξεων λιπεῖν ἔ-ας. Ph. 1175. τὰ ἄκρα, ὥςτε καταλεῖψαι τὰς ἐπάλξεις φυγάδας γενομένους ἡμᾶς.

Ἔρις. ἀγών, ζῆλος, φιλονεικία, ἅμιλλα, σπουδή, — μάχη, — θεά. etiam in bonam partem.

Epith. ἥτις ἦν ἐν δόμοις ἔ. ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς. Ag. 1462. δι' ἔριν αἱματόεσσαν. 705. παιδολέτωρ ἔ. ἅδ' ὀτρύνει. Spt. 711. πολλῆς ἔριδος ξυνέπαισε κλύδων. Hec. 118. πολλῆς φιλονεικίας συνέκρουσε ταραχή. ἔςαι μεγάλης ἔρ. τις ἀγών. Aj. 1164. ἐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔ. Ph. 503. οἱ δ' ἔ. ςυγερᾷ συνεκλῆσαν. An. 122. διὰ γυναικείαν ἔριν. 362. δύςφρονος ἔ. ὕπερ. 491. ἔ. τὴν κατ' οἶκον οἶσθα. 564. μεγίςην εἰς ἔριν μελῳδίας κείνῳ σοφιςῇ Θρῃκὶ. Rh. 923. certamen. ἔ. τάλαιναν ἔθετο. Hel. 255. τὰν μαινομέναν. E. Cresph. IV. 11. ἔ-δι μαινομένᾳ. Spt. 915. δυςδαίμων. Ph. 818. οἶσθα γενομένην ἔ.; I. T. 812. ἰδαίων ἔ-δων. Hel. 1524. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔ. ἡμετέρα. Eu. 960. σπουδὴ, ἀγὼν τῷ εὖ πράττειν. οἱ θεοὶ μήτε τὴν πεπρωμένην καταβέσεαν. S. C. 421. εἰςῆλθε τοῖν τριςαθλίοιν ἔ. κακὴ, ἀρχῆς λαβέσθαι. 372. χαίτας ἀβρόπλοκον εἰς ἐ ὀρνυμένα. I. T. 1149. λήγει ἔρ. δραμοῦσα τῷ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγῳ. Aj. 731. ἔληξεν, ἔςη ἡ φιλονεικία.

Alia s. Adj. plerumque in Accus. χρυσέας ἔ. ἀρνὸς. Or. 810. ἔριν λύουσα. Ph. 81. συγγόνων λύσεις ἔ. 1283. εἴτ' ἔρ. εἴτε πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος. 354. ἀνῆιεν εἰς ἔ. λέγων. 1469. ἦν ἔ. ςρατηλάταις. 1471. ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔ. M. 521. πρὶν αὐτοῖς ἦν ἔρις, Κρέοντί τε θρόνους ἔᾶσθαι. S. C. 367. φόνοι, ςάσεις, ἔ., μαχαὶ κ. φθόνος. 1233. ἔριν οἴκων. An. 468. τεκτόνοιν ἔ. Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν. 478. φίλοις τεύχειν ἔ. 645. ἔ. τὴν σὴν κ. γυναικὸς Ἔ. ἐμμένον. 961. Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἡ μορφᾶς, ἁ Κύπρις ἔσχεν. I. A. 183. σὺ τί τῷδ' ς ἔ. ἀφεῖςαι; 319. ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔ. 37. ὅθεν ἔρις Ἑλλάδα ἄγει ἐς Τροίας Πέργαμα 587. Μοῦσῶν ἔρις. Rh. 917. κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔ. B. 714. Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔ κτυπῶν. Cy. 327. ὁ κῶμος ἔ. φιλεῖ. 532. ὅπλων ἔ. ἔθηκε συμμάχοις. Hel. 99. θεῶν τρισσῶν ἔρις. 714. ἔ. ἐν θεοῖς σῇ πέρι ἔςαι. 884. ἅ τι' ἔ. λείψει κατ' ἀνθρώπων πόλεις. 1171. ἐξὸν διορθῶσαι λόγοις σὰν ἔ. 1175. ὡς ἔ. γένοιτο. I. E. 1282. ἃ εἰς ἔ. πίπτουσιν. E. Palam. II. 8. πρὸς ὀδὲν εἰς ἔ. θυμούμενος. Aj. 1019. πρὰ ὀδεμίαν αἰτίαν, πρὸς ὀδὲν ἀληθὲς, εἰς μάχη. ἀτιμώσαντες ἔ. γυναικῶν. Ae. S. 647. ὀδὲ τὴ Διὸς ἔ. πέδῳ σκήψασαν ἐκπο-

δαμ[illegible]σχέθειν. Spt. 413. τὴν ὀργὴν κ. τὸν θυμόν. ἡ τὴν θεὰν Ἔρ., τὴν θυγατέρα Διός. ἢ ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ Δία αὐτὸν ἐλθόντα ἐξ ὀφανοῦ κ. ἐρίσαντα αὐτῷ δυνηθῆναι κωλῦσαι αὐτόν, μὴ πορθῆσαι τὴν πόλιν. σὰ ἔ. ὀκ ἔ. Ph. 1501. ἔ. Λαναῶν. Hel. 1148. ἐκρίθη δ' ἔ. ἂν ἐν Ἴδᾳ κρίνει τρισσὰς μακάρων παῖδας ἀνὴρ βάτας. Hec. 644. διεκρίθη ἐν Πηλέως κ. Θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν Ἥρας, Ἀθήνας, Ἀφροδίτης σὺν ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν Ἔριν ὀκ εἶχεν ὁ γάμος, δυςχεράνασα, μῆλον κατασκευάζει χρυσῆν, ἐν ᾧ Τῇ καλῇ τὸ μῆλον, ἐπιγράψασα, ἀναβᾶσα ἐπὶ τὸ ςέγος, ῥίπτει τοῦτο παρὰ ταῖς τρισὶ θεαῖς, αἳ δὴ ἀναγνοῦσαι τὸ μῆλον, ἤριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἑκάςη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα. κ. τ. λ. ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν. Or. 13. ἡ τῷ Ἀτρεῖ περιποιησαμένη τὴν βασιλείαν θεὰ, πόλεμον κ. ἔριν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπέκλωσε. γράφεται κ. ἔρις, ἵνα ᾖ, ἡ θεὰ Ἔρ. τὸν πόλεμον ἐπέκλωσε Θυέςῃ κ. Ἀτρεῖ. ὁ παράλογον δὲ κ. ἄλλον θεὸν ἐπικλῶθειν ὡς κ. τὰς Μοίρας. Ὅμηρος γ'. φησι. Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι (Od. 1. 17.)

Dea: ἡ δεινά τις Ἔρις θεὸς. Ph. 805. ὅθεν Ἔρις τὸ πτερωτὸν ἀελίῳ μετέβαλεν ἅρμα. Or. 1001.

Ἐριζος, ὁν. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς ὀκ ἐ-ὰ πλάθειν. S. E. 220. ὀκ ἀξίαν ἔχοντα. Ἐριςής. ὁ φιλόνεικος. Ἐριςικὸς δὲ, ὁ ἐπιτηδειότατα ἔχων εἰς τὸ ἐρίζειν. Attractio singularis. Plenius ἡ τοῖς δ-οῖς ἔρις ὀκ ἐριςός. Herm.

Ἐριχθόνιος. I. 268. τοῦ γηγενοῦς. 21. Ἐ. τὰ πάλαι μιμήματα. 1429. Mita, quae narrantur, v. in Sch. et Apollodori Bibl. II. 13, 6. Ἐ-ον οἶσθα; I. 999. ἐκ μὲν Ἐ. ποτιμάςειον ἔσχεθε κῦρον, Αὐτόλυκον. S. Thamyr. V.

Ἕρκειος, ον et α et -ιος. Ἐ-είᾳ Διός. τοῦ ἀσφαλοῦς, ᾗ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐςὶ δὲ παρὰ Ἀθηναίοις. H. τὸν φύλακα τοῦ οἴκου ἱδρυσάμενοι Ἕ-ον Δία καλοῦσι, ᾧ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυνται. τὸν γ. περίβολον Ἕρκος ἔλεγον. Ph. et Harp. et Ἑρκείᾳ Διός. Ἕρκον Ἀθηναῖοι τὸν οἶκον ἐκάλουν. Ph. Ἕρκιον αὐλῆς. τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ὁ περιεχόμενος τόπος τῆς αὐλ. In Od. Σ. 102. Ζηνὸς. Tr. 17. ἀλλ' εἴ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεςέρας τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς Ἐ-είᾳ κυρεῖ. S. A. 487. πάσης ἡμῖν συγγενείας, ἣ συνοχεύς ἐςι Ζεὺς. οἰκειοτέρα κ. συγγενικωτέρα πάντων τῶν οἰκείων. ἐφ' Ἐ-ῳ πυρᾷ. Tr. 483. δεῦρο πρὸς κίον' Ἐ-είᾳ ςέγης. Aj. 108. θύρας ἄκουσι Ἐ-είας κτύπον. Ch. 647. ἥξω ἐφ' Ἐ-είας πύλας. 557.

Ἕρκος. ἕρκεσι. δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι δευτέρῳ. H. τὸ μὲν, ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον, ἕρος εἰκὸς ὀνομάζειν. κύρτας δὲ κ. δίκτυα κ. βρόχους κ. πόρκας κ. τὰ τοιαῦτα, μῶν ἄλλο τι πλὴν Ἕρκι χρὴ προςαγορεύειν; Plat. Soph. p. 220. τὸν περίβολον ἕρκος ἔλεγον. cf. Ἕρκειος. ὡς τὸ, Ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος. Od. Ω. 225. Χ. 469. ἄρκυς, φραγμὸς Σοῦ Τρωϊκῷ. φυλακὴ, — βοήθεια. et H. Ἕρκη. ὅπλα. ἐφαγίδος ἕ-ει. S. Tr. 615. περιφραςικῶς, τῇ σιφαγίδι. ποῖον γαίας ἕ. ὀκ ἀφίγμεθα; Her. 442. p. τίχη i. e. τὴν πόλιν αὐτήν. al. ἄσυλον, vel ἕρκος ἱρόν ut S. Tr. 607. ὁ βωμὸς, ἢ τὸ ἱερόν. ὀχυροῖς ἕρ. εἴργειν ἅμαχον κῦμα θαλάσσης. Prs. 87. τιξεοιν, τείχεσιν. S. Ἐ-έων ποθ' ὑμᾶς ἐγκεκλεισμένους. Aj. 1275. ἡ Ἐν ἀντὶ τοῦ Ἐντός. οἶδα ἄνακτ' — χρυσοδέτοις ἕ. κρυφθέντα γυναικῶν. S. E. 838. τῷ ὅρμῳ, τοῖς δεσμοῖς κ. φράγμασι κ. τῇ ἀνάγκῃ τῇ ἀπὸ τοῦ ὅρμου γενομένῃ. ὡς θέλει τόδ' ἄγχιςον ἁπλᾶς γαλᾶς μονόφριξον ἕ. Ag. 264. Clytaemnestra absente viro una civitatis arx, ἐπιτείχισμα, ὀχύρωμα. τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕ. Prs. 17. πόλισμα τῶν Περσῶν. ἀνδρῶν γ. ὄντων ἕ. ἐςὶν ἀσφαλὲς. 347. ἡ βοήθεια τῶν θεῶν. εἰ γ. θεοὶ Ἀθηναίας σώζουσιν, ἀπόρθητος ἐς ἀεὶ ἡ τούτων ἂν εἴη πόλις. ἐπεὶ ἀσφαλὴς ἐςὶ φυλακὴ ἡ τούτων βοήθεια. τοῖον εἰς ἕ-ος πεσεῖται κ. μοῖραν θανάτου προςλήψεται. M. 986. εἰςέβαλλον (ἄνδρα) εἰς ἕ-η κακά. Aj. 60. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕ-σιν. Ag. 1611. λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτου ἐν ἕ. B. 956. δολίοις βρόχων ἕ. E. E. 155. S. Atham. II. 5. Troil. III. 9.

Ἕρμα. ςήριγμα, ἔρεμα, agger, tumulus, — scopulus, — τὰ βραχέα, brevia, — κύμα, σπέρμα, foetus. κακῶς δ' ὑφ' ἕ. ςερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς. Hel. 860. πότμος εὐθυπορῶν ἀνδρὸς ἔπαισεν — ἄφαντον ἕ. Ag. 1000. τὸν πρὶν ὄλβον ἕ-τι προςβαλὼν. Δίκας. Eu. 554. τὸν πολυχρόνιον δὲ ὄλβον ἑαυτῷ προςκρούσας τῷ βραχεῖ τῆς δίκης ὤλετο. πρὸς ἔρυμα τόδε. Ch. 151. Herm. ἔρμα.

λαβοῦσα δ' ἕρμα δῖον. Ae. S. 583. βάρος. S. foetus graviter descriptus.

Ἕρμαιον et Ἕρμαιος adject. cf. Ἑρμῆς ad Spt. 493. — N. pr. montis. τὸ ἀπροςδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τεθειμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. Ph. εὕρημα, κέρδος. H. εὕρημα ἀπὸ τοῦ ἐν ὁδῷ λεγομένου. κοινὸς Ἑρμῆς. Tim. cf. Ἑρμῆς. ὁ σωρὸς τῶν λίθων ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἕρ-ον ὀνομάζεται. Ἑρμῆς πρῶτος κάθηρε τὰς ὁδοὺς. κ. εἶπε κάθηρε, λίθον ἀπέθετο ἔξω τῆς ὁδοῦ, ὃ σημεῖον ἦν. In Od. II. 471. Ἕ. ὅρος. S. Ph. 1459. δύναται πάντα τὰ ὄρη Ἕρ-α καλεῖσθαι, ὅτι νόμιος ὁ θεὸς κ. ὁρεῖος ὁ Ἑρμῆς. ἔςι δὲ κ. Ἕρ-ον ὅτως ἐν Λήμνῳ καλούμενον. ἐμοὶ δὲ, φησὶ, πολλὰ βοῶντι κ. τὸ Ἕρ. ὄρος ἀντεφθέγξατο. Ἕ. λέπας Λήμνου. Ag. 290. ὄρος Λήμνου, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς.

ἔς' ἐμὸν θοῦρ. ὀκ ἄλλη, τόδε. S. A. 397. γένος πλουτόχρων ἑ-αν δαιμόνων δύσιν τίνει. Eu. 936.

Ἑρμᾶς. v. Ἑρμῆς.

Ἑρματίζεσθαι. ab ἕρμα, qu. cf. νύμφας ἐς οἴκους ἑ-ζονται. E. Inus fr. VII. 8. ut saburram recipiunt.

Ἑρμηνεύειν. φράζειν, ἀναπτύσσειν, διασαφηνίζειν, δηλοῦν. ἑ-έμοι. S. C. 398. ἡρ-σεν ἂν τὸν παῖδα - τεθνηκέναι. E. Pol. 1.

Ἑρμήνευμα. ὑπόμνησις, ἄγγελος, σημεῖον, μνημόσυνον, τεκμήριον. ἄλλως. τὸ ἐν τῷ Θετιδείῳ ξόανον, φησὶν, ἱερὸν τῆς Θέτιδος λέγεται αὐτὸ, ἐπεὶ ἑρμηνεύει κ. εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τὰς γάμους τῆς Θέτιδος. Ad. An. Ἑ-α Νηρῆδος γάμων. 46. ὁ ποικίλων δεῖ πάνδιχ' ἑ-ων. Ph. 473. ἐρωτᾷς ἄγλ' ἑ. H. f. 1137.

Ἑρμηνεύς. παρὰ τὸ Ἑρμῆς, ὃν λέγουσιν εἶναι ἐφευρεθῆν (-τὴν) τῶν λόγων. E. G. Ἑ-ὼς ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Ag. 1060. αὕτη ὅτως εἶπε μανθάνοντί σοι τοροῖσιν ἑ-σιν εὐπρεπῶς λόγον. 624. ὅτως εἶπε ἀκριβέσι λόγοις κ. ἐξηγητικοῖς ὥςε σε μαθεῖν. πρὶν γ' ἂν εἴπῃ τοῦπος ἑ-εὺς τόδε. I. T. 1302. σιωπὴ ἄπορος ἑ. λόγων. E. Andromed. XXV. E. E. 333.